

अविश्रान्तिहेतुर्विश्वासः ॥ ११ ॥ विररामउपतंविरक्तमिति यावत् ॥ भूरिभोगेभ्योवद्भुतरविनाशदुःखहेतुभ्यः ॥ धाराभ्यः अवार्षिकजलधाराभ्यः ॥ १२ ॥ कृण्वद्विपायनं
 व्यासम् ॥ १३ ॥ परवचनार्थकात्रिमेष्वेति भांडं वरकथं केन कथेन अभ्युद्यितमुत्पन्नं ॥ कदावायशमभयतोच्छेदं ॥ किं यत्देशकालपरिमाणतः ॥ कस्य संसारः किं देहस्य उत दे-
 द्रियाणां भुतमनसः प्राणस्य वा उत संघातस्य उत तदन्यस्य विकारिणो निर्वािकारचिन्मात्रस्य वेति प्रच्छेति पूर्वेणान्वयः ॥ १४ ॥ विदितात्मना व्यासेन अखिलं वक्तव्यं यथावद्योक्तं
 मिल्यन्वयः ॥ १५ ॥ आअज्ञासिपिमितिच्छेदः ॥ मनुयद्यद्यप्राक्त्वविचारेणैव ज्ञातस्य स्मरणार्थोयं अइति निपातस्तोर्हि वाक्यस्मरणयोरेकदित्यनाडूत्वा निपात एकाजनादिति
 प्रयुक्त्वे प्रकृतिभावो न्याय्यः ॥ सत्यम् ॥ तथापि पूर्वासासंमंताद्विशिष्याज्ञासिपिमिति धात्वर्थेति शययोक्ततया क्रियायोगस्यापि विविक्षितत्वात् तत्रैकशेषादिना आडोपि संमहा-
 स्वयंप्राप्तेरेव स्तुन्यविश्रांतमनाः स्थितः ॥ इदं वस्त्विति विश्वासं नासावात्मन्युपायौ ॥ ११ ॥ केवलं विररामास्य चेत्तो विगतचापलम् ॥
 भोगेभ्योभूरिभोगेभ्यो धाराभ्यश्च इव चातकः ॥ २ ॥ एकदा सोऽमलप्रज्ञो मेरावेकांतस्थितम् ॥ पप्रच्छ पितरं भक्त्यारुण्यद्विपायनं मुनिम्
 ॥ १३ ॥ संसारादंबरमिदं कथमभ्युत्थितं मुने ॥ कथंच प्रशमं याति कियत्कस्य कदेति वा ॥ १४ ॥ इति पृष्टुन मुनिना व्यासेनाखिलमालम्
 जे ॥ यथावदमलं प्रोक्तं वक्तव्यं विदितात्मना ॥ १५ ॥ आज्ञासिपंपूर्वमेतदहमित्यथ तत्पितुः ॥ सशुकः शुभया बुद्ध्या न वाक्यं वदुमन्यत
 ॥ १६ ॥ व्यासोपि भगवान्बुद्ध्या पुत्राभिप्रायमीदृशम् ॥ प्रत्युवाच पुनः पुत्रं नाहं जानामितत्त्वतः ॥ १७ ॥ जनको नाम भूपालो विद्यते
 वसुधातले ॥ यथावद्वैश्यसौ वैधतस्मात्सर्वमवाप्स्यसि ॥ १८ ॥ पित्रेत्युक्ते शुकः प्रायात्सु मेरेर्वसुधातले ॥ विदेह नगरीं प्राप जनकेनाभि-
 पालिताम् ॥ १९ ॥ आवेदितो सौ याशं कैर्जनकायमहात्मने ॥ द्वारिव्याससुतोरानुशुकोऽत्र स्थितवानिति ॥ २० ॥ जिज्ञासार्थं शुक-
 स्यासावात्सामेवेत्यवज्ञया ॥ उक्ता बभूव जनकस्तूष्णीं समदिनान्यथ ॥ २१ ॥ ततः प्रवेशया मासजनकः शुकमंगणम् ॥ तत्राहानि सप्तमे
 वतथैवावसदुन्मनाः ॥ २२ ॥ अथ प्रवेशया मासजनकोऽतः पुरं शुकम् ॥ राजानमवस्थेत तावदिति सप्तदिनानि च ॥ २३ ॥ तत्रोन्मदाभिः कां-
 ताभिर्भोजनैर्भोगसंचर्यैः ॥ जनको लालयामास शुकं शशिसमाननम् ॥ २४ ॥

निपात एकाजनादित्यत्र आडूवर्षद्वयं इति प्रसज्यमपि तेष्वपक्षस्तीकारात् प्रतिषेधाश्च बलीयांसो भवतीति महाभाष्योक्तेः प्रयुक्तं संज्ञानियेधात्संधिः साधुरेव ॥ अथ उपदेशानंतरं शुक-
 स्तस्मिन्नुर्वार्यं व्यासिपमित्यनपूर्वार्थतया शुभया बुद्ध्या न वदुमन्येत्यन्वयः ॥ १६ ॥ पुत्राभिप्रायं बुद्ध्या तद्बुद्धिमेवानुसरन् प्रत्युवाच नाहं जानामि ॥ उक्तादन्यदिति भावः
 ॥ १७ ॥ १८ ॥ विदेहानामं जनपदं तस्तेषां नगरीमिथिलाम् ॥ १९ ॥ यादौ किं द्वास्थिर्यद्विधैः ॥ २० ॥ जनकोपि विदितशुकदृष्टान्तः सहसैवोपदेशो व्यासवचनवद्वेहलनयात-
 स्याकृतार्थतामाप्नोदिति शुकस्य वैराग्यादिसाधनानां विश्वासस्य स्थैर्यस्य च जिज्ञासार्थम् ॥ अवज्ञया उपेक्षया ॥ २१ ॥ अंगणं गृहं तावत्स्वल्पम् ॥ उन्मनाः तत्त्वजिज्ञासोत्कंठा वि-
 स्थानाददति यावत् ॥ २२ ॥ यावद्भोजनादिभिस्त्वनंज्यसे तावद्वाजानमवस्थेत इत्येते देवि वादनमिषेण तत्रांतःपुरे सप्तदिनानि भोगसंचर्यैर्लालयामास तस्योत्तरेण संबन्धः ॥ २३ ॥ २४ ॥

नाजङ्गुर्निचक्रुः ॥ बद्धपीठं दृढमूलम् ॥ २५ ॥ केवलमित्यवधारणे ॥ भोगानादरयोः सुसमोऽतएव स्वस्थः ॥ तत्र हेतुर्भौनीनिगृहीतवागादी द्वयः ॥ २६ ॥ इत्थं परीक्षणं प
रिज्ञातस्तत्त्वदर्शनपर्यंतं प्रतिष्ठितो विचारवैराग्यादिपरिपाकस्य भावो यस्य तम् ॥ २७ ॥ निःशेषिता निरवशेषं कृता निजगतिप्रसिद्धा निकायाण्यवश्यकर्तव्या निपरमपुरुषार्थ
साधनानियेन तथा विधेहेतुकत्वेत्यर्थः ॥ सर्वसुखलवानामात्मसुखेतावात्तत्प्राप्त्यैव प्राप्ताऽखिलमनोरथः ॥ २८ ॥ संसरेति ॥ प्राग्व्याख्यातम् ॥ २९ ॥ इति पृष्टे जन
केन तस्य शुक्रस्य पित्रा पुरा पूर्वयसोक्तं तदेव कथितमित्यन्वयः ॥ ३० ॥ समुदाहृतं तस्य गुदाहरणोपपत्तिभिर्व्याख्यातम् ॥ ३१ ॥ वाक्यार्थः सर्वोपनिषद्गतमहावाक्यानामर्थः ॥
तत्तात्पर्ये निर्णयकन्यायप्रदर्शनपरेषु सूत्राभ्यां दिशां स्त्रेषु ॥ ३२ ॥ स्वस्मिन् ज्ञानोपहिते आत्मनि विविधं कल्पयतीति विकल्पो नतकामकर्मवासनाबाजसंश्रुतं प्रलयसुप्तयोः

ते भोगास्तानि दुःखानि व्यासपुत्रस्य तन्मनः ॥ नाजङ्गुर्मदपवना बद्धपीठमिवाचलम् ॥ २५ ॥ केवलं सुसमः स्वस्थो भौनीमुदितमानसः ॥
अतिष्ठत्सु शुक्रस्तत्र संपूर्ण इव चंद्रमाः ॥ २६ ॥ परिज्ञातस्वभावं तं शुक्रं स जनको नृपः ॥ आनीतं मुदितात्मानमवलोक्य ननामह ॥ २७ ॥
निःशेषितजगत्कार्यप्राप्ताऽखिलमनोरथः ॥ किमोप्सितं तवेत्याशु कृतस्वागतमाह तम् ॥ २८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ संसाराडंबरमि
दं कथमभ्युत्थितं गुरो ॥ कथं प्रशममायाति यथावत्कथया शुभे ॥ २९ ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ ॥ जनकेनेति पृष्टेन शुक्रस्य कथितं त
दा ॥ तदेव यत्पुरा प्रोक्तं तस्य पित्रा महामना ॥ ३० ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ स्वयमेव मया पूर्वमेतज्ज्ञातं विवेकतः ॥ एतदेव च पृष्टेन पित्रा
मेसमुदाहृतम् ॥ ३१ ॥ भवताप्येव एवार्थः कथितो वाग्विदांवर ॥ एतदेव च वाक्यार्थः शास्त्रेषु परिदृश्यते ॥ ३२ ॥ यथायं स्वविकल्पोऽर्थः
स्वविकल्पपरिक्षयात् ॥ क्षीयते दग्धसंसारो निःसार इति निश्चयः ॥ ३३ ॥

समष्टिव्यष्टिसंस्कारपरिशेषेणाव्याकृते लीनमना दिजिबभावोपाधिभूतमंतःकरणं तस्मात्प्रलयक्रमपरितोक्तमेव प्रथममपचीकृतं विद्यदायुस्तन्निर्क्रमेण समष्टिहिरण्यगर्भात्मना
ततः पंचीकरणेन विराडात्मना ततोऽनादिक्रमेण व्यष्टिस्थूलदेहात्मना तदंतर्ब्यष्टिं लिंगात्मना चोत्थ आविर्भूतो महानर्थरूपो वर्तते ॥ स च कर्मोपासनसमुच्चयमात्रानुष्ठानेनाध्यात्मि
कव्यष्टिभावपरिच्छेदवासनामात्रक्षये समष्टिहिरण्यगर्भावेनावतिष्ठते ॥ श्रवणादिपरिपाकजन्यतत्त्वसाक्षात्कारेण सवासनकार्यकारणाविधानां शेतुमूलोच्छेदेनात्यंतमंतःकर
णपरिक्षयान्निःशेषं क्षीयते ॥ दग्धशब्दो निर्दायाम् ॥ अथवा स्वप्रकाशात्मनि दुःस्थितत्वात् तन्मिथ्यात्वाच्च पूर्वमेव दग्धप्रायोत एव निःसारः स भूयः साक्षात्कारप्रलयानलव्याप्तौ कथं
तिष्ठेदिति भावः ॥ उपरिदग्धचतुर्णवदंतः सारावशेषेण पुनः पुनः प्ररोहं कावा रणा यवानिःसार इति निश्चयस्तत्त्वविदामिति शेषः ॥ ३३ ॥

एतन्मया स्वयमेव पूर्वविचारेण परिज्ञातं यत्तदेव तत्संकिर्तितं दत्तं च लभसं किं हि तदचलम् स हि द्रव्यं हि विषया भवति तद्वाद्वाह ॥ जगत्तानां विषयानि दिवं तत्त्वं स्यादप्यद्वैत्यं विश्वासेन भ्रमता चेत्तसां भा
म्यमाणो हं त्वत्तत्त्वद्वचनं विश्वासादित्यावत् ॥ विवृतिर्नैव स्थैर्यमोमि ॥ ३४ ॥ अतोऽस्मात्स्वत्यापरीक्षातात् ॥ निश्चयानिश्चेतव्योर्थः ॥ ३५ ॥ तमेव दृढनिश्चयाय पुन
राह ॥ अविच्छिन्नेति ॥ ३६ ॥ महात्मनस्तवे निरोपः ॥ प्राक् भोगेभ्यः ॥ दृष्ट्या निश्चयदशायाम् ॥ दृष्ट्या तद्वत्तत्त्वं सारपातत्वात् ॥ उदरमंतरं कुरते अथ तत्संज्ञाय भव
यथा तव पूर्णता जाता तया तव पितुर्भेदिता दृष्ट्या प्रशंसा ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ ३७ ॥ दृष्ट्या तद्वत्तत्त्वं सारपातत्वात् ॥ उदरमंतरं कुरते अथ तत्संज्ञाय भव
तीति श्रुतेः ॥ भानिज्ञेयान्तरसन्नायं दृष्ट्या दर्शनभवंता ॥ ४१ ॥ सपूर्वोक्तोऽविच्छिन्नचिदात्मैकस्त्वमित्येवमनुशिष्टः ॥ सशुकः ॥ स्वच्छेदयमालिच्यशून्ये ॥ ४२ ॥ सात्त्विक

तत्किमेतन्महाबाहो सत्यं ब्रूहि मया च लम् ॥ त्वत्तो विवृतिमा भो मिचेतसां भ्रमता जगत् ॥ ३४ ॥ जनक उवाच ॥ नातः परतरः क
श्चिन्निश्चयोऽस्त्यपरो मुने ॥ स्वयमेव त्वया ज्ञातं गुरुतश्च पुनः श्रुतम् ॥ ३५ ॥ अविच्छिन्नचिदात्मैकः पुमानस्तीह नेतरत् ॥ स्वसंकल्पवशाद्ब्रह्मो
निःसंकल्पश्च मुच्यते ॥ ३६ ॥ तेन त्वया स्फुटं ज्ञातं ज्ञेयं यस्य महात्मनः ॥ भोगेभ्यो विरतिर्जाता दृष्ट्या त्वाक्सकलादिह ॥ ३७ ॥ तव बालम
हावीरमतिर्विरतिमागता ॥ भोगेभ्यो दीर्घे रोगेभ्यः किमन्यद्भूतुमिच्छसि ॥ ३८ ॥ न तथा पूर्णता जाता सर्वज्ञानमहानिधिः ॥ तिष्ठतस्तप
सि स्फुरे पितुस्तव यथा तव ॥ ३९ ॥ व्यासादधिक एवाहं व्यासशिष्योऽसितस्तुतः ॥ भोगेच्छातानेनेहमतोऽप्यत्यधिको भवान् ॥ ४० ॥ प्रा
संप्राप्तव्यमखिलं भवता पूर्णचेतसा ॥ न ह्येष पतसि ब्रह्मन मुक्तत्वं प्राप्तिमुत्सृज ॥ ४१ ॥ अनुशिष्टः स इत्येवं जनकेन महात्मना ॥ अतिष्ठत्स
शुकस्तूर्णान् स्वच्छेपरमवस्तुनि ॥ ४२ ॥ वीतशोकं भयायासो निरोहं स्थिन्नसंशयः ॥ जगाम शिखरं मेरोः समाध्यर्थमनिदितम् ॥ ४३ ॥
तत्र वपसहस्राणि निर्विकल्पसमाधिना ॥ दशस्थित्वा शशामासा वात्मन्यस्येह दीपवत् ॥ ४४ ॥ व्यपगतकलना कलंकशुद्धः स्वयममलाल
निपावने पदे सौ ॥ सलिलकण इवांबुधौ महात्मा विगलितवासने कर्ता जगाम ॥ ४५ ॥ इति श्री वासिष्ठमहारामायणे वाल्मीकीये देवदू
तो के मोक्षोपाये मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे शुकनिर्याणं नाम प्रथमः सर्गः ॥ ३ ॥ देवाधिष्ठितत्वेन विक्षेपहेतुभावाद्निदितं समाध्यनुकूलमिति यावत् ॥ ४३ ॥

शशाम विदेहमुक्तो भूत् ॥ ४४ ॥ कलनादृष्टोन्मुखता कलंकस्तनूलमज्ञानं तदुभयापगमाच्छुद्धः ॥ अतएवादृष्टसंचितगामिषुण्यपापाश्लेषविनाशाभ्याममलालनिवारण्यक
मक्षपणादुद्धेदेहादिनिवृत्तेः पावनेपदे परमात्मवस्तुनि ॥ सलिलकणपक्षे कलनापृथग्भावः ॥ कलंको नीलमेघसंबंधः ॥ एकतो भेदकोपाध्यपगमे वास्तवमखंडिक्यम् ॥ तथा चो
क्तं विष्णुपुराणे ॥ विभेदजनकेऽज्ञानेनाशमात्यंति कंगते ॥ आत्मनो ब्रह्मणो भेदयसंतं कः करिष्यतीति ॥ ४५ ॥ इति वा ० तात्पर्यप्रकाशे मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे प्रथमः सर्गः ॥ ३ ॥

इहरामोपदेशार्थं विश्वामित्रेण धीमता ॥ प्रार्थितस्य त्रसिष्ठस्य तदुत्साहः प्रकीर्त्यते ॥ १ ॥ शुकाख्यायिकां प्रकृते योजयन् रामोपदेशाय त्रसिष्ठप्रवर्त्तयितुमारभमाणो विश्वामित्र उवाच ॥ तस्येत्यादिना ॥ यथायावत्प्रकारमुपयुक्तमुपपन्नियुक्तमुपदेशनमुपयुज्यते तावदेव ते तवापि उपयुक्तमुज्यते इति संबंधः ॥ उपयुक्तमभूदिति पूर्ववाक्यमात्रशेषतया तु न व्याख्येयं ॥ समानवाक्ययुग्मदत्तदेशविधानेन विरोधान् ॥ १ ॥ उक्तमर्थं सर्वमुनि संमत्या समर्थयितुं मुनीश्वरा इति तेषां संवोधनम् ॥ स्वदेते रोचते ॥ अस्मै रामाय ॥ रुच्यर्थो नाभी ॥ ५ ॥

यमाणा इति संप्रदानत्वाच्चतुर्थी ॥ २ ॥ ३ ॥ भावनया वासनाक्षीयते तावता मुच्यते ॥ सर्वाक्षये तु सर्वतो मुक्तिरिति भावः ॥ ५ ॥

श्री विश्वामित्र उवाच ॥ तस्य व्यास तनूजस्य मलमात्रोपमा र्जनम् ॥ यथोपयुक्तं ते राम तावदेवोपयुज्यते ॥ १ ॥ ज्ञेयस्मै तेन विज्ञातमशेषेण मुनीश्वराः ॥ स्वदेते स्मैन च द्वागारो गार्हवसु मेधसो ॥ २ ॥ ज्ञातज्ञेयस्य मनसो नूनमेतद्विलक्षणम् ॥ न स्वदेतं समग्राणि भोगा वृन्दानि यत्पुनः ॥ ३ ॥ भोगभावनया याति बंधो दाढ्यं भवस्तुजः ॥ तयोपशांतया याति बंधोजगति तानवम् ॥ ४ ॥ वासनानातनं वंशममोक्ष इत्युच्यते ननु ॥ ५ ॥ भोगभावनया याति बंधो दाढ्यं भवस्तुजः ॥ तयोपशांतया याति बंधोजगति तानवम् ॥ ५ ॥ मुने विषयै रस्यै कदर्थो दुपजायते ॥ ६ ॥ धैः ॥ प्रदार्थवासना दाढ्यं बंध इत्यभिधीयते ॥ ५ ॥ स्वात्मतत्त्वाभिगमनं भवति प्रायशो नृणाम् ॥ मुने विषयै रस्यै हेतुनैव विना पुनः ॥ भुवि स्मृक्पश्यति यस्तज्ज्ञातज्ञेयः संपंडितः ॥ न स्वदेतं बलादेव तस्मै भोगमहात्मने ॥ ७ ॥ यशः प्रभृतिना यस्मै हेतुनैव विना पुनः ॥ ८ ॥ अतएव हि भोगानरोचते स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ८ ॥ ज्ञेयं यावन्न विज्ञातं तावत्तावन्न जायते ॥ विषयेष्वरतिर्जतो मरुभू मौलता यथा ॥ ९ ॥ अतएव हि विज्ञातज्ञेयं विद्धि रघूदहम् ॥ यदेनं रजयं त्येतान रम्या भोगभूभयः ॥ १० ॥

अभिगमनमापातज्ञानम् ॥ प्रायशः अल्पश्रवणाद्यायोसेनापि ॥ अपरोक्षदृक्स्वरूपस्य दृश्यविवेकमात्रेणैव सुपरिचयत्वादिति भावः ॥ कदर्थो रक्षे शात् ॥ ६ ॥ न ह्यलं तावता किंचित् रायेण तत्राह ॥ सम्यगिति ॥ सम्यक्प्रागाद्यप्रतिहतं यथास्यात्तथायः पश्यति स एव तज्ज्ञानजन्या विद्योच्छेदफलमागिति ज्ञातज्ञेयः पंडितश्च ॥ आपातदर्शी तु मौल्यो न पणमानन्तेति भावः ॥ ७ ॥ प्रभृतिग्रहणेन पूजालाभादयोग्यं दत्ते ॥ हेतुना उद्देश्येन फलेन विनव ॥ तथा च न दां भिक्कभोगत्यागादिदृष्टिस्त्रिरित्यर्थः ॥ ८ ॥ वैराग्यबोधोपरमाणा न भिद्वद्धौ परस्परसहायत्वाज्ज्ञानपरिपाकातिशयेनैव मूलोच्छेदादात्यंतिकरागक्षय इत्याह ॥ ज्ञेयमिति ॥ यावद्यावन्न विज्ञातं तावत्तावद्विषयेष्वरतिर्न जायत इति लब्धतिरेकग्रहणं न्ययप्रकर्षो लक्ष्यते ॥ रसोऽप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्त्तत इति भगवद्वचनमिति भावः ॥ ९ ॥ भोगभूभयो विषयाः ॥ १० ॥

यदिगमस्तत्त्वज्ञानं हि किमर्थमुपदेशार्थं वक्ष्यमाणावसिष्ठप्रार्थनातत्राह ॥ रामदत्ति ॥ सतोवसिष्ठस्यमुखात् ॥ आभोत्येवान्योप्यधिकारीतिशेषः ॥ तथाच सर्वोपकाराद्योपदेशार्थनेत्यर्थः ॥ अथवाराभोयदंतस्तत्त्वं जानाति तद्गमएव विश्वासदाढ्याभावादनमात्रायंसिष्ठमुवादाकण्यं विश्वस्तत्रचित्तविश्रान्तिमाप्नोत्येवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ तदेव स्फुटमाह ॥ केवलमिति ॥ केवलीभावविश्रान्तिनिर्देशे अद्वितीयचिन्मात्रपरिशेषम् ॥ शरहृक्ष्मीपक्षे विश्रमणं निर्मयेपनिर्मलाकाशमात्रपरिशेषम् ॥ खल्विति निश्चयेन विश्रमणसेनेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ ननु त्वयैव कुतो नोपदिश्यते तत्राह ॥ रघूणामिति ॥ रघूपलक्षितानामिक्षाकृणानराघवाणामेव प्रभुर्नियंता ॥ तदतिक्रमेन शंभुमशृतीनां दृढदर्शनमिति

रामोयदंतर्जानाति तद्वस्त्वित्येव सन्मुखात् ॥ आकर्ण्यचित्तविश्रान्तिमाप्नोत्येव मुनीश्वराः ॥ ११ ॥ केवलं केवलीभावविश्रान्तिं समयेक्षते ॥ रामबुद्धिः शरहृक्ष्मीः खलु विश्रमणं यथा ॥ १२ ॥ अत्रास्यचित्तविश्रान्त्यैराघवस्य महात्मनः ॥ युक्तिकथयतु श्रीमानवसिष्ठो भगवानयम् ॥ १३ ॥ रघूणामेव सर्वेषां प्रभुः कुलगुरुः सदा ॥ सर्वज्ञः सर्वसाक्षी च त्रिकालात्मलक्षणः ॥ १४ ॥ वसिष्ठभगवन्पूर्वकञ्चित्स्मरसि यस्त्वयम् ॥ आवयौ वै रशार्थं श्रेयसे च महाधियाम् ॥ १५ ॥ निपधाद्रेर्मुनीनां च सानौ सरलसंकुले ॥ उपदिष्टं भगवता ज्ञानं पद्मभुवाचह ॥ १६ ॥ येन युक्तिमता ब्रह्मज्ञानेनैयं हि वासना ॥ सांसारिण न मायातिशमं स्यामेव भास्वता ॥ १७ ॥ तदेव युक्तिमज्ज्ञेयं रामायति निवासिने ॥ ब्रह्मन्नुपदिशार्थं त्वं येन विश्रान्तिमेव्यति ॥ १८ ॥ कदर्थनान्नैवैपारा मोहिगतकल्मषः ॥ निर्मले मुकुटे वक्रमयत्नेनैव विवति ॥ १९ ॥ तज्ज्ञानं सच शस्त्रार्थस्तद्वैदग्ध्यमनिदितम् ॥ सच्छिष्याय विरकाय साधो यदुपदिश्यते ॥ २० ॥ अशिष्याया विरकाय कियत्किंचिदुपदिश्यते ॥ तस्य यात्यपचित्रत्वं गोक्षीरं श्वहताविव ॥ २१ ॥ वीतरागभयक्रोधानिर्मानागलितैः नसः ॥ वदन्ति त्वाहं शयत्र तत्र विथाम्यतीह धीः ॥ २२ ॥

भावः ॥ सर्वज्ञः शास्त्रतः ॥ सर्वस्यासाक्षी तत्त्वतो योगबलेन विभागशश्वसाक्षाद्व्या ॥ साक्षाद्दृष्टिरसंशयायाम्तिनिः ॥ तत्र हेतुखिष्यकाले व्यमलं मोहातिरस्कृतं दर्शनसाधनं मनोयस्य ॥ १४ ॥ कश्चिदिति हितप्रश्ने ॥ महाधियां मुनीनामित्युत्तराणान्वयः ॥ १५ ॥ सानौ प्रस्थदेशे ॥ सरलादृक्षविशेषाः ॥ बहुश्रेष्ठमुपपत्तिर्वाबद्ध ॥ १६ ॥ येन ज्ञानेन ॥ युक्तिरुपपत्तिस्तदेकतानताच ॥ १७ ॥ १८ ॥ अल्पाफलो वहुप्रयासः कदर्थनम् ॥ १९ ॥ नेयं कदर्थनाप्रत्युताभिज्ञतादया विसार्यस्यापादनादभ्युदय एवेत्याह ॥ तदिति ॥ विदग्धः पंडितस्तद्भावो वैदग्ध्यम् ॥ अनिदितं प्रशस्तम् ॥ पात्रेभ्यः प्रपत्तिवैतौ वियर्थान्निदितमेव स्यादिति भावः ॥ २० ॥ दृतिश्चर्मभ्राता ॥ २१ ॥ रागादीनामविद्यामूलकत्वात्तुच्छेदोद्देववीतरागदयः ॥ गलितैः सो निष्प्रायाः ॥ दहास्यामुपदेशशयामेव अस्मिन्नित्यपरोक्षे आत्मतत्त्वे वा ॥ २२ ॥

गाधिपुत्रेण विश्वामित्रेण ॥ अपूजयन्प्राशंसन् ॥ २३ ॥ यतोयग्रहणः पुत्रो ब्रह्मेव महते जस्त्वादिगुणविशिष्टोऽतो दिव्यानामपि बहूनि पुरतो ब्रह्मेवोवाच तन्मावः ॥ २४ ॥
तत्त्वज्ञानं लक्षणभूतानमानित्वा दिगुणान्स्याच्चरितैः शिक्षयन्निव विनयोक्तिभिः प्रार्थितार्थनिरूपणं प्रतिजानीते ॥ मुने इत्यादिना ॥ २५ ॥ ज्ञानोद्देशे
अज्ञाननिवृत्तौ निवर्त्तयति ॥ २६ ॥ यज्ज्ञानं पुरा पद्मजन्मना प्रोक्तं तत्सर्वमखंडितमविच्छिन्नं ग्रथतोर्थतश्च स्मरामि ॥ अथवा अखंडितमपरिच्छिन्नमत एव सर्वं
पूर्णं यज्ज्ञानस्वरूपमात्मतत्त्वतदखंडितं निरंतरं स्मरामि अनुसंदधे ॥ २७ ॥ असौ महात्मावसिष्ठ इति निगदितवान्व्यक्तं प्रतिज्ञातवान्सूत्राभूषणाच्छादनायुधादिपरि

इत्युक्ते गाधिपुत्रेण व्यासनारदपूर्वकाः ॥ मुनयस्ते तमेवार्थं साधुसाधित्य पूजयन् ॥ २३ ॥ अथोवाच महते जारज्ञः पार्थव्यवस्थितः ॥
ब्रह्मवत्तद्वत्पुत्रो वसिष्ठो भगवान्मुनिः ॥ २४ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ २४ ॥ मुनेयदादिशसि मे तदविघ्नकरो म्यहम् ॥ कः समर्थः समर्थोऽपि सतां
लंघयितुं वचः ॥ २५ ॥ अहं हिराजपुत्राणां रामादीनां मनस्तमः ॥ ज्ञानेनापनयान्याशुदीपेनेव निशातमः ॥ २६ ॥ स्मराम्यखंडितं सर्वं स
सारभ्रमशान्तये ॥ निषधद्रौ पुरा प्रोक्तं यज्ज्ञानं पद्मजन्मना ॥ २७ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इति निगदितवानसौ महात्मा परिहरं
धगृहीतवक्तृतेजाः ॥ अकथयद्विदमज्ञतोपशान्त्यै परमपदैकविबोधनं वसिष्ठः ॥ २८ ॥ इति श्रीवासिष्ठ उवाच ० वा ० दे ० मो ० मुमुक्षु ० वि
श्वामित्रवाक्यनाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ पूर्वमुक्तं भगवता यज्ज्ञानं पद्मजन्मना ॥ सर्गादौ लो
कशान्त्यर्थं तदिदं कथयाम्यहम् ॥ १ ॥

करबंधनेनोद्युक्तः शोभते तथैव शिष्यप्रबोधानुरंजनीपायदृष्टोपाख्यानप्रमाणतर्कानुसंधानोत्साहादिपरिकरबंधनेन गृहीतं स्वीकृतं वक्तृणां व्याख्यातृणां निजः शोभाविशेषो
येन तथाविधः सत्सर्वेषां जगतामज्ञताया उपशान्त्यै मूलोच्छेदायेदं वक्ष्यमाणं परमपदस्यैकं मुख्यं विबोधयेन तद्विबोधनं शास्त्रमकथयन् ॥ २८ ॥ इति श्रीमद्वासिष्ठ महा
रा ० तात्पर्यप्रकाशे मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ स्थूलादिजगदारोपनिरासाभ्यां प्रसाध्यते ॥ प्रत्यक्चिदात्मा विषयो रामशंकाद्रुत्तिष्ठ
लात् ॥ १ ॥ इत्थं प्राक्तनं सर्वप्रतिस्थापयित्वा विस्तरेण तद्वक्तृकामः सद्विरुद्धस्वरूपं मंगलमाचरन् विद्यासंप्रदायशुद्धिचदर्शयन् शिष्यावधानाय पुनः प्रतिजानीते ॥ पूर्वमिति ॥ लोकानां
शान्तिः सर्वसंसारदुःखोपशान्तिस्तदर्थं यज्ज्ञानं ज्ञानसाधनं शास्त्रमुक्तं तदेवेदं कथयामि नान्यदिति संप्रदायशुद्धिरुक्ता ॥ १ ॥

द्वयं प्रतिज्ञया अवधापितो रामः सत्यामन्य जिज्ञासायां तदवधानायोगात् सूचीकटाहं न्यायेन प्रथममुत्पन्नः संशयस्तदपनोदं प्रार्थयमान उवाच ॥ कथयिष्यसीति ॥ एतत्संशय
निवृत्त्यनंतरमिति भावः ॥ इमं व्यासस्य शिशुलोकवत् जीवनदर्शनाच्छुक्लस्य च विदेहमुक्तिश्रवणात्संजातम् ॥ २ ॥ तमेव दर्शयति ॥ पितेति ॥ नन्वपठितोयं संशयः ॥ न ॥ आ
स्यंति कदुःखोच्छेदोपलक्षित निरतिशयानंदस्य प्रकाशात्ममात्रपरिशेषरूपत्वाद् द्विदेहमुक्तिरेव ज्ञानफलं तच्चेत्सर्वज्ञस्यापि व्यासस्य न संपन्नं ज्ञानस्य नित्यफलत्वं प्राप्तम् ॥ किंच यद्वि
ज्ञानेनाज्ञाननिःशेषमुच्छिन्नं तद्दिश्रुत्वा दिवत् जीवनसंभव उपादाननाशे कायां वस्थानायोगात् ॥ अजीवने च ब्रह्मविद्या प्रवर्त्तकाभावात्संप्रदायोच्छेदः ॥ अयमनोच्छिन्नं तत्संनिर्मा
क्षः सिद्ध एव ॥ न हि कर्मैव ज्ञानमदृष्टद्वारा मरणोत्तरं फलं तत्तत्सकालत्रये व्यह्वलनावस्थितस्येत्यविधेयत्वादि तिन जीवन्मुक्तिरिति भावः ॥ ३ ॥ इति पृष्टो भगवान् वसिष्ठोऽया
वद् रामो बंधस्याविद्यकत्वमविद्यास्वरूपं तस्माद्व्यपश्चिन्नसर्वाधारचिस्वरूपं च न जानाति तावज्जीवन्मुक्तौ न विश्वसितीति प्रथमं तद्वाच्यपश्चात्समाधास्यामीति मन्यमानस्तद

श्रीराम उवाच ॥ कथयिष्यसि विस्तीर्णां भगवन्मोक्षसंहिताम् ॥ इमं तावत्क्षणं जातं संशयं मे निवारय ॥ २ ॥ पिताशुक्लस्य सर्वज्ञो
गुरुर्व्यसो महामतिः ॥ विदेहमुक्तो न कथं कथं मुक्तः सुतोऽस्य सः ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ परमार्कप्रकाशांतस्त्रिजगच्चसरेणवः ॥
उत्पत्योत्पत्य लोनायेन संख्यामुपयांति ॥ ४ ॥ वर्त्तमानाश्च याः संति त्रैलोक्यगणकोटयः ॥ शक्यं ते ताश्च संख्यातुं नैव काश्चन केनचित्
॥ ५ ॥ भविष्यंति परां भो धौ जगत्सर्गतरंगकाः ॥ तांश्च वै परिसंख्यातुं साक्यैव न विद्यते ॥ ६ ॥ श्रीराम उवाच ॥ या भूताया भविष्यं
त्यो जगत्सर्गपरंपराः ॥ तासां विचारणा युक्ता वर्त्तमानास्तु का इव ॥ ७ ॥

धैर्यमुखवोधत्वात्साक्षिणस्थूलप्रपंचपरंपराप्यारोपदर्शयति ॥ परमार्केत्यादि श्लोकत्रयेण ॥ नतत्रसूर्योभातिनचंद्रतरकं येन सूर्यस्तपति तजसेद्धत्वादि श्रुतेः सूर्यादिसर्वजगद
वभासकत्वात्परमार्कः परमात्मा स एव चिद्यकाशस्तदंतः पूर्वाधौ त्रिजगदुत्पलक्षितानंतकोटिब्रह्मांडलक्षणाच्चसरेणव उत्पत्योत्पत्यत्वास्थित्वालीनास्ते संख्यानोपयांति संख्यातुं न
शक्यंत इत्यर्थः ॥ एतेन व्यासादप्यसंख्याता उत्पद्यंत इति सूचितम् ॥ ४ ॥ वर्त्तमानाः संतीति ॥ आरब्धापरिसरमाप्तत्वं वर्त्तमानता ॥ उक्तिकालसंबंधोक्तेति तिनपौ न रक्तस्यम् ॥ ५ ॥ प
रः परमात्मा स एव भो धिः ॥ ये भविष्यंति तां ॥ सांप्रसिद्धा ॥ कथावाक्प्रवृत्तिः ॥ अनेन त्रैकालिकजगदुत्पत्त्याधाराभूते परमात्मनि जगदध्यारोपोदर्शितः ॥ ६ ॥ पृष्टमर्थमुपे
क्ष्यान्यद्ब्रह्मो गुरोर्निगूढाशयः स्वेन सम्यग्बोधित इति गुरोर्मुक्ताहायस्वकोशालं सूचयन् रामस्ते पुस्तगे पुस्तकं चिद्विशेषमुवाच ॥ या इति ॥ यद्यपि वर्त्तमानाः सर्गाः प्रातिस्विकरूपेणा
संख्यास्यास्तथापि ते कालतः कूलद्वयदर्शनाद् न भविष्यत्सर्गपिक्षयान्पूजसंख्यादिति विदिता एवेति भावः ॥ काश्चैव किं भूता इवोत भविष्यंत इव ॥ नो भयसाभ्यमपीति न तत्संकावे पां वि
चारणा युक्तेत्यर्थः ॥ तथा चानंतानां मार्गांते न तेषामुपादानात् तत्त्वमनंतमेकमनंतं कर्मगतं किंचिदुत्पत्त्यादर्शितमिति यामिदं विदितमिति भावः ॥ ७ ॥

एवंनिगूढाशयपरिज्ञानेनतत्रविशेषोक्त्याप्रोक्ताहितःपूर्वोक्तस्थूलप्रपञ्चस्याभिध्यात्वंबोधनायसूक्ष्मभूतानामेवंपञ्चीकरणेनस्थूलीभावावभासास्तुक्ष्मप्रपञ्चमात्रेतिदर्शयिष्यन्
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ तिर्य्यगिति ॥ तिर्य्यञ्चःपशुपक्ष्यादयःपुरुषामनुव्यादेवाःप्रसिद्धाआदिःप्रधानोयस्यप्राणिनिकायस्यतस्यमध्येयोग्रस्मिन्नेवप्रदेशेयैवविनश्यतिब्रियतेसो
सौप्रत्यगात्मातस्मिन्नेवप्रदेशेनैवेद्वक्ष्यमाणंजगन्न्यप्रपश्यतिनान्यत्रनवाचिरेणेत्यर्थः ॥ ८ ॥ सकिमुपकरणःकिंस्वरूपश्चपश्यतितत्राह ॥ आतिवाहिकेति ॥ अतिवहनमति
त्राहोधूमाचिरादिमार्गाभिमानिदेवैःपरलोकप्रापणंतत्रसाधुरातिवाहिकस्तन्नाम्नाचित्तशरीरेणचित्ताहंकारमनोबुद्धिदेशेद्विप्रपणयटितेनवासनामयेनसूक्ष्मशरीरेणस्वहृद्येवां
तव्योभिद्विहराकाशेजगन्न्यवासनामयमेवानुभवतिभ्रात्या वासनामयतत्तच्छरीराणिवाप्राप्तोत्तिक्रमशः ॥ वस्तुतस्तुसव्योमालाप्रागुक्तचिदाकाशस्वरूपःअतएवाजोजन्यादि
विक्रियारहितश्चेत्यर्थः ॥ ननुतेनप्रथातेनैषआलानिक्रामतिचक्षुषोवास्मर्द्धोवाअन्येभ्योवाशरीरेदेशेभ्यस्तमुक्तामंतंप्राणोनूक्तामति उक्तामंतंस्थितंवापीत्याद्येनकश्चुतिस्त्विति

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ तिर्य्यक्पुरुषदेवादयोनामसविनश्यति ॥ यस्मिन्नेवप्रदेशेसौतदैवदंप्रपश्यति ॥ ८ ॥ आतिवाहिकनाम्नातःस्वहृ
द्येवजगन्नयम् ॥ व्योम्विचित्तशरीरेणव्योमालामनुभवत्यजः ॥ ९ ॥ एवंमृताभियंतेचमरिष्यतिचकोटयः ॥ भूतानांयांजगत्याशासुदित्वा
निपथक्पृथक् ॥ १० ॥ संकल्पनिर्माणमिवमनोरान्यविलासवत् ॥ इंद्रजालामालइवकथार्थप्रतिभासवत् ॥ ११ ॥

प्रसिद्धिरुद्धंमृतस्यस्वहृद्येवपरलोकदर्शनंकथमुच्यतइतिचेत् सत्यम् ॥ कर्मोपासनानुरूपव्यवहारदृष्ट्यातेत्युतिस्त्वितिवादाः ॥ इहनुपरमार्थदृष्ट्याअस्मिन्धावापृथिवीअंतरे
वसोमाहितेइतिश्रुतिवादवद्धुद्येवपरलोककल्पनमुच्यते ॥ आत्मनैवैपुल्याद्धुद्यस्याप्यपरिच्छिन्नत्वात्साक्षिणोत्तदयपरिच्छेदंनिवार्यनिष्क्रियत्वंप्रपञ्चस्यवासनाभाजनमयत्वंच
व्युत्पादयितुंपरलोकवदुक्तमणगमनादेरपितत्रैवकल्पनामात्रेणाप्युपपत्तेरित्यभिप्रेत्येवविरोधः ॥ ९ ॥ एकत्रव्युत्पादितंन्यायंसर्वत्रदर्शयति ॥ एवमिति ॥ भूतानांकोटयइत्य
चयः ॥ जगतिदृश्यजातानिमरणकालेतेवांजगतांवासनासुलीनानियानियांआशांवासनांयस्यांवासनायांकर्मपरिपाकानुरोधारपृथक्पृथग्देवमनुष्यपशवादियोनिभेदेन
उदितानिउद्भाव्यस्फुरन्तिनितान्येवप्राप्तुंतीतिशेषः ॥ यद्यद्भवतितदाभवति यंयवापिस्मरन्भावमित्यादिश्रुतिस्त्वितिभ्यइतिभावः ॥ १० ॥ इत्थंवासनामयत्वेजगतोयत्फलितं
परमार्थदृष्ट्याभ्रमरूपत्वंतदाह ॥ संकल्पेत्यादिषड्विंशः ॥ संकल्पेमानसपूजादौरत्नमयप्रासादोदयलेननिर्माणंमनोरान्येत्यलेनेतिभेदः ॥ निर्वाणमितिपाठेनिर्वर्तिनिर्वाणंसुखंसां
कल्पिकांगनापरिष्वंगादिजम् ॥ इंद्रजालान्यारचितामालेवयस्मिन्भ्रमेसद्व ॥ ११ ॥

दुर्वतोवातोगविशेषस्तेनभूकंपभ्रमः ॥ बालस्यभीषणार्थकल्पितः पिशाचस्तद्वत् ॥ मुक्तालीमौक्तिकसमूहः ॥ नौकाह्रद्वाननीस्पदेनीरस्थतरूणांयानंगमनंशान्याप्रसिद्धम् ॥ १२ ॥ संविन्निर्देशनम् ॥ स्थलेःस्मरणाज्जातंकल्पितत्वेपुष्पतद्वत् ॥ जगत्संसारमितिप्रथमांतं प्रथमांतप्राक्तनदृष्टान्त्वयानुरोधत् ॥ अनुज्ञवतीत्यनुद्वितीयांततयाविपरिणामेनसंबध्यते ॥ मृतदतिजातस्याप्युपलक्षणं ॥ १३ ॥ तर्हि कथं वै धर्म्याच्चिनस्वमादिवदिति भगवतोवादारायणस्य सूत्रं भोक्तुं श्रितं च वै धर्म्येण नियतव्यवहारादिः सत्यताप्रत्ययश्चतत्राह ॥ तत्रेति ॥ अतिपरिणामश्चरपरिचयः ॥ घनतापंचीकरणेन दृढताम् ॥ तथा च तत्कृत एव वै धर्म्यादिव्यवहारदतिभावः ॥ १४ ॥ अनवस्थितस्वभावत्वादपि जगतो मिथ्यात्वमिति दर्शयितुमाह ॥ पुनरिति ॥ ईहाजन्मोत्तरमरणपर्यंतचेष्टा ॥ १५ ॥ वासनाया अंतः अंतरे अन्ये पुरुषादेहाः ॥ पुरुषादतिपश्वादीनामप्युपलक्षणम् ॥ कदलीदलस्य

दुर्वान्तभूकंपइव च स्तत्रालपिशाचवत् ॥ मुक्तालीवामलेव्यो धिनौ स्पंदतरुयानवत् ॥ १२ ॥ स्वप्नसंविन्तिपुरवत् स्मृतिजातस्वपुष्पवत् ॥ जगत्संसारं स्वांतर्गतं नु भवति स्वयम् ॥ १३ ॥ तत्रातिपरिणामेन तदेव घनतांगतम् ॥ इह लोको यमित्येव जीवाकाशे विजृम्भते ॥ १४ ॥ पुनस्तत्रैव जन्मेहामरणाद्यनुभूतिमान् ॥ परं लोकां कल्पयति मृतस्तत्र तत्रापुनः ॥ १५ ॥ तदंतरन्ये पुरुषास्तेषामंतस्तथेतरं ॥ संसारइति भांतीमेकदलीदलपीठवत् ॥ १६ ॥ न पृथ्व्यादिमहाभूतगणानच जगत्क्रमाः ॥ मृतानां संतितत्रापि तथाप्येपां जगद्गमाः ॥ १७ ॥ अविद्यैव त्वन्तेयं नानाप्रसरशालिनी ॥ जडानां सरिदादीघांतरत्सर्गतरंगिणी ॥ १८ ॥ परमार्थबुधौ स्फारैरामसर्गतरंगकाः ॥ भूयो भूयो नुवर्तते त एवान्ये च भूरिशः ॥ १९ ॥ सर्वतः सदृशाः केचित्कुलक्रममनोगुणैः ॥ केचिदद्देन सदृशाः केचिच्चातिविलक्षणाः ॥ २० ॥ इमं व्यासमुनितत्रद्वात्रिंशं संस्मराम्यहम् ॥ यथा संभवविज्ञानदृशा सदृश्यमानया ॥ २१ ॥

पीठान्याधारभूताः कदलीलचस्तद्वत् ॥ १६ ॥ एवं मिथ्यात्वे सिद्धे तदपवादनात्सपरिशेषसिद्धिरित्यभिप्रेत्याह ॥ पृथ्व्यादीति ॥ ज्ञानं विना नोच्छिद्यते इति शेषः ॥ एवं प्रपंचापवादेन परिशिष्टात्मसिद्धिः ॥ १७ ॥ मूलोच्छेदं विना नापलापमात्रेण तन्निवृत्तिसिद्धिरित्यभिप्रेत्य विद्योच्छेद्यत्वमसिद्धेयस्य सभावनेन व्युत्पादितप्रपंचस्य कारणाविद्यामात्रत्वमाह ॥ अविद्येवेति ॥ जडानां मूढानां आदीघादुत्तरेति यावत् ॥ तद्विद्वत्त्वद्विः समैस्तारंगिणीतरंगवती ॥ १८ ॥ अविद्यादिसर्वकल्पनाधिष्ठानदर्शयति ॥ परमार्थेति ॥ तेषां क्रान्ता अभि नवाश्च ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रकृतशंकासमाधानोपोद्घातेन जगद्व्यवस्थितिप्रकृतशान्तिविषयचव्युत्पाद्यशंकासमाधानमुपक्रमते ॥ इममित्यादिना ॥ पुराणभारतादिनिर्माणकार्यैः सदृश्यमानया प्रसिद्धया यथोचितेन संभवेन जन्मना विज्ञानेन शास्त्राद्विज्ञानेन दृशा ब्रह्मविद्याचोपलक्षितेषु न च ते पुण्याससर्गतरंगकेषु इमद्वात्रिंशसंस्मरामीति संबधः ॥ २१ ॥

तेष्वप्यन्तरविशेषमाह ॥ द्वादशेति ॥ अत्यधियोब्रह्मविद्वहोब्रह्मविद्वरिष्ठदतिप्रसिद्धेषुचतुर्थस्थानाविश्रांतेरल्पबुद्धयः ॥ ३६ ॥ तथैवपूर्वसदृशाअन्यथैवतद्विलक्षणाश्वेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ २४ ॥ ब्राह्मीब्राह्मकल्पावयवभूतात्रेतासांप्रतमस्तिप्रतिकल्पचासीद्विष्यतिच ॥ सपूर्वसदृशोऽन्यस्तद्विलक्षणः ॥ त्वरामोऽहंवसिष्ठः ॥ २५ ॥ अस्यपुरोवर्त्तिमोव्यासस्यव्यासजीवस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ इतरेविसदृशाः ॥ विदःअभिज्ञाः ॥ २८ ॥ करिष्यतिअयमितिशेषः ॥ २९ ॥ कुलस्यस्ववंशस्यभरतवंशस्यवांप्रथांप्रव्यातिम् ॥ ब्रह्मत्वहैरण्यगर्भाधिकारम् ॥ वैदेहमोक्षणंविदेहमुक्तांप्राप्तेनेतिशेषः ॥ भाव्यमितिभावैक्यः ॥ अथवावैदेहमोक्षणंभाव्यं

द्वादशात्मधियस्तत्रकुलाकारैरहितैःसमाः ॥ दशसर्वेसमाकाराःशिष्टाःकुलविलक्षणाः ॥ २२ ॥ अद्याप्यन्येभविष्यंतिव्यासवाल्मीक्यस्तथा ॥ भृग्वंगिरःपुलस्त्याश्वतथैवाप्यन्यथैवच ॥ २३ ॥ नराःसुरपिदेवानांगणाःसंभूयभूरिशः ॥ उत्पद्यंतेविलीयंतेकदाचिच्चपृथक्पृथक् ॥ २४ ॥ ब्राह्मीद्वासप्ततिस्त्रेताआसीदस्तिभविष्यति ॥ सएवान्यश्वलोकाश्चत्वंचाहंचितिवेद्व्यहम् ॥ २५ ॥ क्रमेणास्यमुनेरिथंव्यासस्याद्भुतकर्मणः ॥ संलक्ष्यतेवतारोयंदशमोदीर्घदर्शिनः ॥ २६ ॥ अभूमव्यासवाल्मीकियुक्तावयवमनेकशः ॥ अभूमवयमेवेमेबहुशश्चपृथक्पृथक् ॥ २७ ॥ अभूमवयमेवेमेसदृशाइतरेविदः ॥ अभूमवयमेवेमेनानाकाराःसमाशयाः ॥ २८ ॥ भाव्यमद्याप्यनेनेहननुवाराष्टकंपुनः ॥ भूयोपिभारतेनामसेतिहासंकरिष्यति ॥ २९ ॥ कृत्वावेदविभागंचनीत्वानेनकुलप्रथाम् ॥ ब्रह्मत्वंचतथाकृत्वाभाव्येदेहमोक्षणम् ॥ ३० ॥ वीतशोकभयःशांतनिर्वाणोगतकल्पनः ॥ जीवन्मुक्तोजितमनाव्यासोयमिति वर्णितः ॥ ३१ ॥ वित्तवंधुवयःकर्मविद्याविज्ञानचेष्टितैः ॥ समानिसंतिभूतानिकदाचिन्नतुतानितु ॥ ३२ ॥ कंचित्सर्गशतैस्तानिभवंतिनभवंतिवा ॥ कदाचिदपिमायेयमित्यमंतविवर्जिता ॥ ३३ ॥ यच्छ्रुतीयंविपर्ययसंभूरिभूतपरंपरा ॥ बीजराशिरिवाजसंपूर्यमाणःपुनःपुनः ॥ ३४ ॥

प्राप्तव्यम् ॥ भूमाप्तावात्मनेपदीतस्मात्कर्मणिक्यः ॥ ३० ॥ तस्यसांप्रतंजीवन्मुक्तादर्शयति ॥ वीतेति ॥ निर्वाणोनिर्गतोमोहबंधात् ॥ गत्यर्थत्वात्कर्त्तरिक्तः ॥ निर्वाणोवातेइतिनिष्ठानत्वम् ॥ शांतश्चासौनिर्वाणश्चेतिकर्मधारयः ॥ अतएवगताअहंमेत्यध्यासकल्पनायस्य ॥ अतएवचवीतशोकभयः ॥ ३१ ॥ कंचित्तुतानिनसमानीत्यन्यः ॥ ३२ ॥ कंचित्कदाचिदपिभवति ॥ ३३ ॥ भूतपरंपराप्राणिनिकायः ॥ यथाधान्यादिवीजराशिर्मानायपुनःपुनःप्रस्थादौपूर्यमाणःपुनराशीकृतोनपूर्वक्रमसंनिविष्टबीजोभवति किंतुविपर्ययसंयच्छतितद्वत् ॥ ३४ ॥

संनिवेशोऽवयवसंस्थानविशेषः क्रमो वा ॥ ३५ ॥ जीवन्मुक्तस्य योगबलादाधिकारिकनानाशरीरपरिपहेपिनमुक्तिस्वरूपप्रच्युतिरित्याह ॥ आश्वस्त्यं तः करणः
 समाहितचित्तः ॥ सर्वस्योपपादकोद्देहान्निरावरणदत्तः ॥ अनाश्वस्त्यविकल्पासादेहादिमयत्वांशान्तदृस्यादीनामविद्यावरणप्रयुक्तत्वात्तद्भावादित्यर्थः ॥ तथा च जीवन्मुक्तिरेव
 ज्ञानफलसाधनप्राप्तिकीर्तिभावः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहाराजोक्तस्य प्रथमोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ मुक्तानुभवतोऽनुसृत्योऽविशेषोऽन्यकीर्त्यते ॥
 मूलदाढ्याय शास्त्रीयैरुपचरस्यते ॥ १ ॥ आत्मनो नित्यमुक्तत्वाभावस्याज्ञानावरणमेव वदथः ॥ ज्ञानेन तन्नाश एव मुक्तिः ॥ नष्टे त्वज्ञाने परिज्ञातश्चिद्व्याघ्रदवट्टरयमानोऽपि
 व्यवहारः कौतुकयैव नानर्थान्नेति जीवन्मुक्तविदेहमुक्तयोर्विशेषद्विपक्षोऽर्थः ॥ अथ मूलदाढ्याय पुरुषप्रयत्नसमर्थयति ॥ सौम्ये
 त्यादिना ॥ हे सौम्यप्रियदर्शने ॥ अंबुले निश्चलबुले ॥ संभवनविषमा ॥ तथैव अदेहसदेहमुक्ततास्वरूपावस्थितिः समैवेत्यर्थः ॥ १ ॥ विषयेन च विषयाधीना तु नायदिमुक्तिः

तेनैव सन्निवेशेन तथा न्येन पुनः पुनः ॥ सर्गाकाराः प्रवर्तन्ते तिरंगाः कालवारिधेः ॥ ३५ ॥ आश्वस्त्यं तः करणः शांतविकल्पः स्वरूपसारमयः ॥
 परमशमामृततृप्तस्तृप्तिविद्वान्निरावरणः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहाराजोक्तस्य प्रथमोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे भूयो भूयः
 सर्गानुवर्णनं नान्वृत्तीयः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सौम्यां बुल्वेतरंगत्वे सलिलस्यांबुतायथा ॥ समैवाभ्युत्थता यजेद्देहसदे
 हमुनिमुक्तता ॥ १ ॥ सदेहावात्स्वदेहावामुक्तताविषयेन च ॥ अनास्वादितभोगस्य कुतो भोज्यानुभूतयः ॥ २ ॥ जीवन्मुक्तं मुनिं श्रेष्ठं केवलं
 हि पदार्थवत् ॥ पश्यामः पुरतो नास्य पुनर्विघ्नोऽंतराशयम् ॥ ३ ॥ सदेहादेहमुक्तानां भेदः को बोधरूपिणाम् ॥ यदेवांबुतरंगत्वे सौम्यत्वेऽपि तदेव
 तत् ॥ ४ ॥ नमना गपि भेदोऽस्ति सदेहादेहमुक्तयोः ॥ संपदोऽप्यथ वा संपदो वायुरेव यथाऽनिलः ॥ ५ ॥

स्वर्गादिरिव विषयाधीना स्यान्तर्हितैव विषयवैषम्याद्विषयमास्यादिति भावः ॥ ननु तथापि भोक्तृत्वाभोक्तृत्वकृतो विशेषोऽस्त्वैव भोगार्थत्वाद्देहस्थितेऽस्ति तत्राह ॥ अनास्वादितेति ॥
 भोगेषु सत्यबुद्ध्याभोक्तृत्वाभिमानेन भोगास्वादने हि भोगकृतो विशेषः स्यान्न त्वसंगो दासीनालैकत्वदर्शिनः स दिति भावः ॥ २ ॥ तर्हि कथमस्य सदेहत्वं तत्राह ॥ जीवन्मुक्तमिति ॥
 मुनिं श्रेष्ठं व्यासपदार्थवत् सदेहवत् पुरतः पश्यामः ॥ स्वकल्पनयेति विशेषः ॥ अंतराशयमंतर्गतं विदेहत्वा निश्चयम् ॥ तथा च यस्य व्ययं सदेहवात्मा भविष्यते तथाप्यसौ स्थितिश्च येन
 तं विदेह एवास्तदतिना स्यात्स्वानुभवतो विशेषद्विपक्षोऽर्थः ॥ ३ ॥ अबोध एव हि भेदकस्तदपमेवोपमानपरीक्षेको भेदक इत्यर्थः ॥ सौम्यत्वे निश्चलतया प्रसन्नत्वे ॥ तत्तदंबु ॥ त
 देव आदेवेव ॥ ४ ॥ अंबुनिकदाचिदस्वच्छत्वादि कृतो विशेषोऽपि स्यादिति दृष्टान्तोऽन्तरेणोक्तं समर्थयते ॥ नमना गिति ॥ ५ ॥

अत्रकचित्सुक्तकेषु मयोक्तैकेवलीभावंतत्तस्मरणंजीवनम् ॥ सदेहस्यविदेहस्यसमैवसदाशिवा इतिश्लोकोऽधिकः पठ्यतेतत्स्मरणंस्मरणस्यजीवनंसारभू
दिकंपहेतुस्वर्गिन्द्रियवेद्यथ अस्पदस्तुतद्विपरीतइतितत्रापिभेदोऽस्येवंतिकथतदभावेसौदृष्टांतस्तत्राह ॥ मयेति ॥ हेरामत्वंसर्वत्रउक्तंविवाक्षितंतत्तदृष्टांतस्मरणस्यजीवनंसारभू
तंकेवलीभावंस्तुनःस्वरूपाप्रच्युतिलक्षणंमयउपमिनुनत्वविवाक्षितंकार्यभेदकृतैवलक्षण्यंकल्पयेत्यर्थः ॥ तथाचैकांशेनदृष्टांतोनसर्वीशेदितिभात्रः ॥ मिनेतिरेवगणकार्यस्यानि
त्यत्वाच्छपिलोऽटिमयेतिहपम् ॥ तथासतिफलितमाह ॥ सदेहस्येति ॥ किंचसदेहविदेहबंधमोक्षादिव्यवहारोप्यज्ञदृशाकल्पनयैवनपरमार्थदृशेत्याह ॥ सदेहेति ॥ अस्माकंव
सिष्ठस्यतस्यव्यासस्यापिसदेहाविदेहावामुक्ताप्रमायाः परमार्थदृष्टेरास्पदंविषयोनोस्ति किनुअविभागिनौद्वैतशून्यास्वालैकैवास्तीतितद्भासरूपेज्ञानफलेशेषाभावाव्यज्ञा
नस्यानित्यफलतादोषशंकावकाशोनापिज्ञानोदयेदेहपातापत्तिः ॥ स्वविरोध्यंशस्यैवज्ञानेनबाधेहधारणस्यचप्रारब्धफलत्वेनज्ञानतुल्यत्वेनोपजीव्यत्वेनचज्ञानाविरुद्धत्वा
दुपादाननिद्रानाशेपिस्वमसंस्कारस्यकंचित्कालमनुवृत्तिवद्विद्योच्छेदपियावत्सारब्धदेहादिप्रतिभासोपपत्तेरितिभावः ॥ ६ ॥ इत्थंनिरस्तेसंशयेप्रकृतस्यावसरंदर्शयति ॥ तस्मा

सदेहावाविदेहावामुक्तानप्रमास्पदम् ॥ अस्माकमपितस्यास्तिस्वेकतास्यविभागिनी ॥ ६ ॥ तस्मात्प्रकृतमेवेदंशृणुश्रवणभूषणम् ॥
सर्वमेवेहहिसदासंसारैरनुनंदन ॥ सम्यक्प्रकृतार्त्सर्वेणपौरुपात्समवाप्यते ॥ ८ ॥
मयोपदिश्यमानंत्वंज्ञानमज्ञांअनाशनम् ॥ ७ ॥
इहहींदोरिवोदेतिशीतलाह्वादनंलदि ॥ परिस्पंदफलप्राप्तौपौरुषादेवनान्यतः ॥ ९ ॥

[illegible]

तत्तुसर्वैरुषादेवभवनान्यतइतिपुरुषप्रयत्नएवनिर्भरःकायइतिभावः ॥ ५ ॥

१ अवसदेहादेहमुक्तैक्यमुपमेयं उक्तंविवक्षितं तत्सादृश्यार्थस्मर्यतेतस्मरणंस्पंदास्पंदांनिलैक्यमुपमानंतस्यजीवनंउपमेयसादृशोह्लासापादकंकेवलीभावंपरिस्पंद्यगा

जेवस्तेनैकांशेनैक्यसादृश्यभावेनउपमेयंमयउपमाविषयंकुरु ॥

ननु श्रुत्याति कूल्येपीरुप्यर्थदृश्यते तथा च श्रेयासि बह्विधानीति प्रवादान्तःकलाश्चासद्व्याशं क्यदेवस्य पीरुयेत आदीर्घल्यं च वक्ष्यमाणमभिप्रेत्य स्वतंत्रं तन्निरस्यति ॥ पीरुपमिति ॥ गमनभोजनादि पीरुपसंस्कारादेशांतरं तु स्यादिवानयस्यापयत्प्रत्यक्षतो दृष्टमिति नयस्य पूर्वधवा यदैवं न दृष्टं तन्न विद्यत इति पदभेगेनोत्तरधवान्वयः ॥ १० ॥ कित्तो हंपयस्य स्येतदाह ॥ साञ्चिति ॥ अंगपहणवाचोप्युपलक्षणम् ॥ ११ ॥ ईहते चेष्टते ॥ क्वचिद्विभिन्नमिद्यातः शास्त्रोक्तक्रमं भंशादेवेति सूचनाय क्रमादित्युक्तम् ॥ सांगत्कर्मणः कलावशं भावनिममादिति भावः ॥ १२ ॥ तमेव नियमं बहुशः संवादेन द्रव्यति ॥ पीरुयेनेत्यादिचतुर्भिः ॥ १३ ॥ अंभोरुहास्यदं पद्मासनं अधिष्ठायेति शेषः ॥ ब्रह्मतीर्हिर

पीरुपसंपदं फलवद्दृष्टप्रत्यक्षतानयत् ॥ कल्पितं मोहितं मर्देवं किंचिन्न विद्यते ॥ १० ॥ साधूपदिष्टमार्गेण यन्मनो गविचेष्टितम् ॥ तत्पीरुपं तत्सफलमन्यदुन्मत्तचेष्टितम् ॥ ११ ॥ यो यमर्थं प्रार्थयते तदर्थं चेहते क्रमान् ॥ अवश्यं सतमाप्नोति न चेद्दोन्निवर्त्तते ॥ १२ ॥ पीरुपेण प्रयत्नेन त्रैलोक्यं श्रयं सुंदराम् ॥ कश्चिन्मणिविशेषं हि शक्रतां समुपागतः ॥ १३ ॥ पीरुपेणैव यत्नेन सहसांभोरुहास्यदम् ॥ कश्चिदेव चिदुद्धासो ब्रह्मतामधि तिष्ठति ॥ १४ ॥ सारेण पुरुषार्थं न स्वेनैव गरुडध्वजः ॥ कश्चिदेव पुमानेव पुरुषोत्तमतां गतः ॥ १५ ॥ पीरुपेणैव यत्नेन ललनावलितारुतिः ॥ शरीरी कश्चिदेव हेतुश्चंद्राद्ब्रूडताम् ॥ १६ ॥ प्राक्तनं चैहिकं चेति द्विविधं विद्धि पीरुपम् ॥ प्राक्तनोद्यतनेनाशुपुरुषार्थं न जीयते ॥ १७ ॥ यत्नवद्विद्वद्वाभ्यासैः प्रजोत्साहसमन्वितैः ॥ मेरवोपि निगीर्यते कैवप्राक् पीरुपे कथा ॥ १८ ॥ शास्त्रनिर्णयं त्रितपौरुषपरमापुरुषस्य पुरुषताया स्यात् ॥ अभिमत फलभरसिद्धौ भवति हि सैवान्यथा त्वनर्थाय ॥ १९ ॥

पयमर्गतो गुणमूर्तिं सारूप्यमुक्तिं वा ॥ एवमुत्तरयोरपि ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ पुरुषार्थं न पीरुपेण ॥ जीयते अभिभूयते ॥ १७ ॥ न न्यूनत कोटिकल्पाज्जितानामनंतानां प्राक् न कर्मणां कथमस्येनाद्यतनेन पीरुपेण जयस्तत्राह ॥ यत्नवद्विरिति ॥ निगीर्यते प्रलयार्थिकादिद्वयताभावं प्राप्तिः पुरुषैरित्यर्थः ॥ यद्यप्यनंतानि कर्माणि तत्रापि ते पांमूले स्यान्त्या शेन जयः सुरादित्यभिप्रेत्याह ॥ कैवेति ॥ १८ ॥ उक्तमर्थमुपसंहरं स्तद्धंशेऽनर्थमाह ॥ शास्त्रे ॥ शास्त्रेऽश्रुत्यादिभिर्भिन्नं निमित्तं यत्पीरुपं ते देव परमवश्यं संपाद्यं स्यात्त्या विधाया पुरुषस्य पुरुषतानिरंतरोद्युक्ताम्यात्ति वा अभिमत फलभरस्य सिद्धौ भवति हि ॥ अन्यथा अशास्त्रीयानुअनर्थमित्यर्थः ॥ १९ ॥

[illegible][illegible]

यते ॥ स्वकमवातिचास्तन्याव्यतिरफान् ६५ ॥ ५ ॥
प्राबल्ये पौरुषस्यात्राप्यवश्यं फलसंगमे ॥ देवस्याव्यतिरेके च युक्तिदृष्टान् ईयते ॥ १ ॥ यत्पूर्वमुक्तं पौरुषादेव स त्वैव स्यात्स त्वैव स्यात्पौरुषस्य प्राबल्यं पौरुषादेव पुरुषार्थसिद्धिरिति
च तत्सर्वमुपपत्तिभिः समर्थयितुं प्रतिजानीते ॥ प्रवृत्तिरेवेति ॥ शास्त्रमनतिक्रम्य विहारिणां वाङ्मनः कायैर्ब्यवहरणशीलानामधिकारिणां सर्वकर्मणां सर्वपुरुषार्थानां सिद्धौ प्र
थमं प्रवृत्तिरेव कारणं यथानीलपीतादिवर्णभेदानामभिव्यक्तौ प्रभैत्रसाधनीतद्वत् ॥ तस्मान्छास्त्रप्रमाणेन कार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ आरुरुक्षोर्भुने योगं कर्मकारणमुच्यत इत्यादि
स्मृतेरिति भावः ॥ १ ॥ ननु ह्यस्यादिवद्दृष्टफलत्वाद्धियायाः कस्तत्साधने शास्त्रीयनियमस्योपयोगस्तत्राह ॥ मनसेति ॥ असौ मत्तलीलाउन्मत्तचैतव्य ॥ साध्यतेनेति शेषः ॥
अतएव न पुरुषार्थसाधनी प्रत्युत मोहनी ॥ दृष्टफलत्वेऽप्यशास्त्रीयोपायस्यान्वयव्यतिरेकादर्शनेन हेतुत्वादिति भावः ॥ २ ॥ शास्त्रीयस्य यत्नस्य शास्त्रीयेनैव फलमशास्त्रीयस्य
चाशास्त्रीयोभेदेन चित्यवलात्तव्यवस्थसिद्धिरित्याह ॥ यथेति ॥ ननु देवाहुगव्यैः परीत्यमपि स्यात्तत्राह ॥ आस्तेन्याव्यतिरिक्तानैव दृग्गति ॥ प्राक्तनकर्मैव फलानवस्थैव मि
त्युच्यते न ततोतिरिक्तैर्देवदृश्यत इत्यर्थः ॥ ३ ॥

उक्तमर्थमिव कुट्टयति ॥ उच्छास्त्रमिति ॥ शास्त्रितं शास्त्रं नियतम् ॥ प्रातिपदिकाद्वा त्वर्थे णि चित्तः ॥ १ ॥ दुडौ मेपा ॥ कदाचित्समौ कदाचिदसमौ ॥ अत्र अनयोर्मध्ये ॥ ५ ॥ तत्रेण शास्त्री यनियमेन ॥ अतरेणेति पाठे निरालस्येन पुंसा ॥ ६ ॥ ननु मनुष्याणां त्रिभिर्क्रमैर्वाजायते दत्ति श्रुतैर्देवा विद्वङ्गित्वश्रवणात्तस्मादेषां तन्त्रप्रिययेदतन्मनुष्या विद्युरिति श्रवणाच्चैतरे स्वावश्यं विघ्नाचरणे कृतोऽप्यज्ञोऽपि फलः स्यादित्याशङ्क्याह ॥ द्वाविति ॥ दोषेषु सत्स्येवेदेवानां विघ्नशक्तेः स्वप्रयत्नेन दोषजयेत्पां विघ्नशक्तिः कुंठी भवतीति ज्ञावः ॥ ७ ॥ ननु शास्त्रीयमार्गेयतमानानामपि क्विदो गायनार्थः कथं दृश्यते तच्चाह ॥ अनर्थं दत्ति ॥ तथा च तदपि जय्यमेवेति भावः ॥ ८ ॥ शुभेनाद्यतनपौरुषेण ॥ उद्युक्तं विघ्नाचरणायेत्यर्थः ॥ ९ ॥

उच्छास्त्रं शास्त्रितं चेति द्विविधं पौरुषं स्मृतम् ॥ तत्रोच्छास्त्रमनर्थपरमार्थाय शास्त्रितम् ॥ ४ ॥ दौ दुडो विवमुद्धते पुरुषार्थौ समासमौ ॥ प्राक्तनश्चैहिकश्चैव शास्त्रम्यत्रात्यवर्षवान् ॥ ५ ॥ अतः पुरुषयत्नेन यतितव्यं यथा तथा ॥ पुंसां तत्रेण सद्योगाद्येनाश्वद्यतनो जयेत् ॥ ६ ॥ दौ दुडो विवमुद्धते पुरुषार्थौ समासमौ ॥ आत्मीयश्चान्यदीयश्च जयत्यतिवलस्तयोः ॥ ७ ॥ अनर्थः प्राप्यते यत्र शास्त्रितादपि पौरुषात् ॥ अनर्थकं च लवत्तत्र ज्ञेयं स्वपौरुषम् ॥ ८ ॥ परंपौरुषमाश्रित्यं देतं दत्तान् विचूर्णयन् ॥ शुभेनाऽशुभमुक्तं प्राक्तनं पौरुषं जयेत् ॥ ९ ॥ प्राक्तनः पुरुषार्थौ सौमं नियोजयतीति धीः ॥ बलादधस्य दीकार्या प्रत्यक्षादधिकानसा ॥ १० ॥ तावत्तावद्यत्नेन यतितव्यं सुपौरुषम् ॥ प्राक्तनं पौरुषं यावदशुभं शास्त्रम्यतिस्वयम् ॥ ११ ॥ दोषः शास्त्रम्यसंदेहं प्राक्तनोद्यतनैर्गुणैः ॥ दृष्टान्तोऽत्र तद्व्यस्तनस्य दोषस्याद्यगुणैः स्वयः ॥ १२ ॥ असौ देवमधः कृत्वा नित्यमुद्रितकयाधिया ॥ संसारोत्तरणं भूत्यैयते ताधातुमात्मनि ॥ १३ ॥ न गंतव्यमनुद्योगैः साम्यं पुरुषगर्हसैः ॥ उद्योगस्तु यथाशास्त्रं लोकाद्विगतयसिद्धये ॥ १४ ॥ संसारकुहरादस्मान्निर्गतव्यं स्वयं बलान् ॥ पौरुषं यत्नमाश्रित्य हरिणे वारिपंजरात् ॥ १५ ॥ प्रत्यहं प्रत्यवेदेत देहं नन्वधरमात्मनः ॥ संत्यजेत्पशुभिस्तुल्यं श्रयेत्स पुरुषोचितम् ॥ १६ ॥

पुरुषार्थः कर्मफलम् ॥ अधस्य दीकार्यापदेनाक्रमणीया विनाशनीयेति यावत् ॥ अधः शिरसीपदे दत्तित्वम् ॥ १० ॥ सुपौरुषमिति क्रियाविशेषणम् ॥ स्वयमिति निःशेषता लाभाय विशेषणं परतः शान्तिदपमे पुनरुद्रवो माभूदिति ॥ ११ ॥ प्राक्तन एव यवलाः किं न स्यात्तच्चाह ॥ दोषदत्ति ॥ स्वस्तनस्य पूर्वव्युत्थनस्य दोषस्याजीर्णादिः ॥ गुणैर्लघनादिति ॥ १२ ॥ असौ देवप्राक्तनदुरदटमद्यतनमुक्तैरुद्रितकयाधिया अधः कृत्वा परिभूय आत्मनि संसारोत्तरणमाधातुं संपादयितुं भूत्यै शमदमश्रवणादिसं पदेयतेत ॥ १३ ॥ लोकाद्विगतयं पर्वगौ ॥ १४ ॥ हरिणासिंहेन अरिभिर्मनुष्यैः कृताद्वं धनपंजरादिव ॥ विष्णुना असुरैः प्रयुक्ता न्यायापजरादिवेति वा ॥ १५ ॥ तुल्यं तुल्यताम् ॥ भावप्रधानो निर्देशः ॥ सत्पुरुषोचितं साधसंगमसच्छास्त्रादियेत् ॥ १६ ॥

कलिलं द्रवपिच्छिलम् ॥ वयः सर्वपुरुषार्थसाधनयौवनम् ॥ भस्मसात्प्रभस्मप्रायव्यर्थमिति यावत् ॥ १७ ॥ न किंचन प्राक्तनशुभाशुभातिरिक्तमित्यर्थः ॥ १८ ॥ अथ तपसा
दृष्टरूपयोः शुभाशुभयोः प्रत्यक्षमार्गान्श्रुतिः ॥ दृष्टयोस्त्वयव्यतिरेकसहकृतं चक्षुरादि ॥ तत्सिद्धमयतनशुभपौरुषमुत्तज्येत्यर्थः ॥ एवं च सर्वव्यवहारकदंबस्यातिप्रसिद्धं प्रत्यक्ष
क्षश्रुतिप्रमाणं प्रभुसंमितमुत्तज्यपौरुषप्रयत्नफलसंदिग्धः सन्प्रयत्नफलविघटकानुमानिकदंबप्रत्ययत्नाद्विभ्यन्तपसरति यः ॥ स्वभुजाभ्यां जीत इति गम्यमानत्वाद्वात्रार्थानामि
त्यपादानता ॥ १९ ॥ न दृष्टाश्रेष्ठानां पौरुषेणैव पुरुषार्थप्राप्तानां विश्वाभिजादीनां दृष्टिर्ह्यस्तेषाम् ॥ २० ॥ विवेकं नित्यानित्यादिविवेकोपलक्षितसाधनचतुष्टयम् ॥ २१ ॥ श्रवणा
दिप्रवणतां स्थिरीकर्तुमन्यचेष्टानिदिति ॥ चिन्तेदिति ॥ यथाशास्त्रं निजैरीहितैः श्रवणमननादिचेष्टाभिर्परमार्थभूतमात्मतत्त्वमार्चितयतामृत एव तं पुरुषार्थमसंसाधयतामेव मूढा
नां दुर्नरकादिहेतुत्वादृष्टमीप्सितभोगलिप्साधिकू ॥ तस्य शोच्यतेत्यर्थः ॥ एवकारो योग्यजन्मलाभेऽपि तदसाधने पुनस्तद्वैर्लभ्यद्योतनार्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ इह चेद्वेदीदृश
किंचित्कांतान्नपानादिकलिलं कोमलं गृहे ॥ व्रणे कीट इवास्वाद्यवयः कार्यं न भस्मसान् ॥ १७ ॥ शुभेन पौरुषेणाशुभमासाद्यते फलम् ॥
अशुभेनाशुभं नित्यदैवं नाम न किंचन ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षमानमुत्तज्ययोनुमानमुपेत्य सौ ॥ स्वभुजाभ्यामिमां सर्पाविति प्रेक्ष्य पलायते ॥ १९
दैवं संप्रेरयति मामिति दग्धधियां मुखम् ॥ अदृष्टश्रेष्ठदृष्टीनां दृष्टालक्ष्मीर्निवर्त्तते ॥ २० ॥ तस्मात्पुरुषयत्नेन विवेकपूर्वमाश्रयेत् ॥ आत्म
ज्ञानमहार्थानि शास्त्राणि प्रविचारयेत् ॥ २१ ॥ चित्तोचितयतामर्थं यथाशास्त्रं निजेहितैः ॥ असंसाधयतामेव मूढानां धिगुरुं स्मितम् ॥ २२
पौरुषं च नवानंतं नयत्नमभिवांछयते ॥ नयत्नेनापि महता प्राप्यते रत्नं मश्मतः ॥ २३ ॥ यथा वदः परिमितो यथा परिमितः पटः ॥ नियतः प
रिमाणस्थः पुरुषार्थस्तथैव च ॥ २४ ॥ स च सच्छास्त्रसत्संगसदाचारैर्निजं फलम् ॥ ददातीति स्वभावो यमन्यथानार्थसिद्धये ॥ २५ ॥ स्व
रूपं पौरुषस्यैतदेवं व्यवहरन्नरः ॥ याति निफलं यत्नं कदाचन कश्चन ॥ २६ ॥

सत्यमस्ति न चेदिहा वेदीन्महती विनष्टिरिति ॥ २२ ॥ नान्वयंतं कालं पौरुषं कार्यमित्यवध्यनवगमेन तस्यानृत्यात्यश्रमबाहुल्याच्च कथं तत्र प्रवृत्तिस्तच्चाह ॥ पौरुषं चेति ॥ तत्त्वान्
पमनंतमनवधिकं न ॥ साक्षात्कारोदयस्यैव अवधित्वात् ॥ यत्परिश्रममभिलक्ष्य च न वांछयते नापेक्ष्यते ॥ प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुखं कर्तुं मव्ययमिति भगवद्वचनादिति भावः ॥ नान्य
दंपूर्णाहुत्या सर्वाङ्कामानवाभोतीति वसरोचनामात्रं श्रमाधिक्ये सत्येव फलाधिक्यनियमादित्याशङ्क्यान्यव्यभिचारमाह ॥ नेति ॥ रत्नतत्त्वपरीक्षा कुशलानां विनैव श्रमं लाजा
तिशयदर्शनाद्व्यतिरेकेकव्यभिचारोपि बोध्यः ॥ २३ ॥ पूर्वाद्धीकं दृष्टानं द्रव्यमिति ॥ यथेति ॥ यद्योजले यत्रापरिच्छेदकत्वेन पटसु दैर्घ्यादिना परिमितः प्रमाणैर्निश्चितस्तथैव पुरुषार्थः
पौरुषयत्नोपि परिमाणे साक्षात्कारफलावधौ तिष्ठतीति परिमाणस्थो नियत एव ॥ २४ ॥ स पौरुषयत्नः सदाचारैः सहित इति शेषः ॥ २५ ॥ स्वरूपं पौरुषस्यैतदियुक्तोपसंहारः ॥ तां
दशस्य फलाव्यभिचारमाह ॥ एवमिति ॥ २६ ॥

उक्तं द्रष्टुमुन्यत्राप्यन्याप्यस्य पौरुषस्य फलाभ्यां चिचारं दर्शयति ॥ अयेन लहरिश्चंद्रादयः ॥ २७ ॥ यद्विनश्रमापेक्षातस्ते तत्करिष्यामः किमधुनैव तेनेत्याशंक्या
ह ॥ आवाल्यादिति ॥ अलमत्यंतमभ्यस्तेन तु सहस्रकृतैः कोमलकंठकायमनिरित्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रत्यक्षतोदृष्टमस्मदादिभिर्जीवन्मुक्तैरित्यर्थः ॥ कृतं साधनतः ॥ २९ ॥ यद्ये
वंतर्हि न कुतः सर्वं यतते तत्राह ॥ आलस्यमिति ॥ अनर्थहेतुत्वादर्थविघातकत्वाच्चा नर्थः ॥ बहुधनकः संपन्नतमः ॥ शेषाद्विभाषेतिकप् ॥ बहुश्रुतः पंडितः ॥ सागरतैः समुद्रतैः सहि
ता अवनिर्भूमिः ॥ तस्मादालस्यमुत्तुज्यवाल्यात्प्रभृति सत्संगमादिपरेण भाव्यमिति मुख्यः पक्ष इति भावः ॥ ३० ॥ यद्यप्यस्यंतवा ल्यप्रभृति कर्तुं न शक्यते तर्हि यौवनमारभ्य वायति
तथ्यमित्याह ॥ बाल्यमिति ॥ नरः अविश्वेति श्रपलेयलैः कल्पिताभिः कीडाभिर्लोलिवा ल्येते सति दोर्द्धवाभ्यां गुरुश्रूपादिसमर्थान्यादोभ्यां मंडितवयौ यौवनतंतः प्रभृति पदपदार्थं

देन्यदारिद्र्यदुःखात्तां अप्यन्ये पुरुषोत्तमाः ॥ पौरुषेणैव यत्नेन याता देवं द्रुतुल्यताम् ॥ २७ ॥ आवाल्यादलमभ्यस्तैः शास्त्रसत्संगमादिभिः ॥
गुणैः पुरुषयत्नेन स्वार्थः संप्राप्यते यतः ॥ २८ ॥ इति प्रत्यक्षतोदृष्टमनुभूतं श्रुतं कृतम् ॥ दैवात्तमिति मन्यते ये हेतास्ते कुबुद्धयः ॥ २९ ॥ आल
स्यं यदि न भवेज्जगत्नर्थः कोनस्याद्बहुधनको वहुश्रुतो वा ॥ आलस्यमिदं यमवनिः ससागरांता संपूर्णानरपशुभिश्च निर्द्वैतैश्च ॥ ३० ॥
वा ल्ये गतेऽविरत कल्पितकेलिलोले दोर्द्धमंडितवयः प्रभृति प्रयत्नात् ॥ सत्संगमैः पदपदार्थं विशुद्धबुद्धिः कुर्यान्नरः स्वगुणदोषविचारणा
नि ॥ ३१ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवत्यथ मुनौ दिवसो जगाम सायंतनाय विधये स्तमिनो जगाम ॥ स्नातुं सभाकृतनमस्क
रणजगाम स्यामाक्षयेरविकरेण सहा जगाम ॥ ३२ ॥ इति श्रीवासीसिष्ठमहा० वा० दे० मो० मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे पौरुषस्थापनना
मपंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ प्रथमो दिवसः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥

विशुद्धबुद्धिः पदतदर्थतत्परीक्षाकुशलो व्युत्पन्नः सन्नित्यर्थः ॥ गुरुस्तीर्थ्याभिज्ञातमादिसत्संगमैः स्वस्य आत्मनो गुणानां शांत्यादीनां दोषाणां रागादीनां चार्थानर्थपर्यवसानपर्यालो
चनलक्षणानि विचारणानिकुर्यात् ॥ ३१ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाचारितेनेमिदं प्रतीतिदेवदूतोक्तिः ॥ मुनौवाल्मीकीदति उक्तप्रकारेण वसिष्ठोक्तं भरद्वाजं प्रत्युक्तवतिसति दिवसो जगाम ॥
म ॥ इतः सूर्यश्चास्त जगाम ॥ भरद्वाजादिमुनिसभाचवाल्मीकेयकृतनमस्कृतासायंतनाय सप्योपास्य मिहोत्रादि विधये स्नातुं जगाम ॥ अथ राधा माया रात्रेऽक्षये सति प्रातः रविकरे
ण आतपेन सह आजगाम ॥ पुनर्वाल्मीकिसन्निधिमित्यर्थः ॥ उत्तरत्रापि सर्वत्रायं श्लोक एव मेव व्याख्येयोननुमौनौ वसिष्ठे द्युक्तवतीति ॥ उत्तरत्र विस्तेर्येत तत्र त्रदशरथसभो
ऽयानवर्णनस्यादिके रोपानुष्ठानस्य रात्रौ रामादिभिः श्रुतार्थोचितनस्योपःकालस्योदयवेधवर्णनं विस्तरस्याकोष्ठप्रस्तुतप्रलपत्वापत्तेः ॥ ३२ ॥ इति श्रीवासीसिष्ठमहारा० तात्पर्यं
प्रकाशे मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥

यन्नास्तिप्रबलैद्वैतं त्रापिपरपौरुषम् ॥ प्रोच्यतेवलवैवं प्राक्तनं वा स्वपौरुषम् ॥ १ ॥ उक्तमेवाथ भ्रातृष्ठापाद्यभ्यधात्तः ॥ यथा ॥ किंतद्रूलतदशयात् ॥ यथा ॥
प्राक्तनपौरुषान्द्वैवं नास्ति ॥ तदैवं तदधीनो ह न स्यात् तद्दिष्टिकतामिति यावत् ॥ दूरतः प्रोज्ञस्य त्क्का ॥ उत्तरयेत् संसारादि शेषः ॥ १ ॥ किंतद्रूलतदशयात् ॥ यथा ॥ चारुणा
२ ॥ हाकटमिति दुःखरूपेण परिणतं प्राक्तनं कर्मोच्यते तदेवैवमित्यर्थः ॥ ३ ॥ इतराकारं स्वरूपांतरवत् ॥ अस्तु प्राक्तनकर्मैवैवं किंततस्तत्राह ॥ बालइति ॥ ४ ॥ यन्नापि देवभावः
आचारेण ग्रायश्चित्तादिना ॥ शुभतामनुभाक्षमात् ॥ ५ ॥ लोभयंतीति लोभाविषयमुखलवास्तेपुलंपटाः संतो येन यतं ते दीनाः ॥ प्राकृताः पामराः ॥ ६ ॥ यन्नापि देवभावः

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ तस्मात्पाकपौरुषाद्वैवं नान्यत्तत्त्वो जड्यदूरतः ॥ साधुसंगमसच्छास्त्रैर्जीवमुत्तारयेद्वलान् ॥ १ ॥ यथायथाप्रयत्नः स्यात्
प्राग्वारेणप्राथम्येन ॥ शुभ्रतामशुभाक्षमताम् ॥ २ ॥ दुःखाद्यथादुःखकालेहाकष्टमतिकथ्यते ॥ हाकष्टशब्दपर्यायस्तथाहादे
द्ववेदाशुफलंतथा ॥ इतिपौरुषमेवास्तिदेवमस्तुतेदेवच ॥ ३ ॥ दुःखाद्यथादुःखकालेहाकष्टमतिकथ्यते ॥ हाकष्टशब्दपर्यायस्तथाहादे
वमित्यपि ॥ ४ ॥ प्राक्सकर्मतराकारंदैवं नामनविद्यते ॥ बालः प्रबलपुंसेव तज्जेतुमिहशक्यते ॥ ५ ॥ तज्जयाययंतं ते येन लोभलवलंपटाः ॥ ते दीनाः प्राकृतामूढाः स्थितादिवपराय
चारुणा ॥ यथाशुभतामेतिप्राक्तनंकर्मतत्तथा ॥ ६ ॥ तज्जयाययंतं ते येन लोभलवलंपटाः ॥ ते दीनाः प्राकृतामूढाः स्थितादिवपराय
णाः ॥ ७ ॥ पौरुषेण कृतकर्मदेवाद्यदभिनश्यति ॥ तत्रनाशयितुं यैर्पौरुषं बलवत्तरम् ॥ ८ ॥ यदेकवृत्तफलयोरथैकं भूयः कोटरम् ॥ तत्र
प्रयत्नः स्फुरितस्तथा तद्रससंविदः ॥ ९ ॥ यत्प्रयांति जगद्वावाः संसिद्धा अपि संक्षयम् ॥ क्षयकारकयत्नस्य त्वत्रज्ञेयं महद्वलम् ॥ १० ॥ दौर्दु
डाविवयुर्ध्येते पुरुषार्थौ परस्परम् ॥ यएव बलवांस्तत्र स एव जयति क्षणान् ॥ ११ ॥ भिक्षुको मंगले भेन चृपो यत्क्रियते बलान् ॥ तदमात्य
भपौराणां प्रयत्नस्य बलं महत् ॥ १२ ॥ पौरुषेणान्नमाक्रम्य यथादंतेन चूर्णयते ॥ अन्यः पौरुषमाश्रित्य तथा शूरेण चूर्णयते ॥ १३ ॥ अन्न

भूताहिमहतांलघवोयत्नशालिनाम् ॥ यथैष्टवानयः ॥ १० ॥

आत्मनित्यस्मिन् ॥ अबुद्धिनामूढेन ॥ १४ ॥ तेषांशक्तानामपि भूतानां बलवद्भूतं यच्च धिष्ठातृ नियंतु तत्सत्तां विद्यमानप्राणिनां मिथः परस्परं स्फुटं व्यक्तेनैव स्थितमित्यन्वयः
यत्सत्तेति पाठेन तेन हेतुना यत्न एव स्थितो नैव स्थितिमिति भिन्नत्वा व्याख्येयम् ॥ १५ ॥ अविकल्पा ऐकमत्यापनेति यावत् ॥ स्वभावधीः स्वारसिकी बुद्धिर्वासी वै भिक्षुकराजः
वस्य कर्तृकं प्रजास्थिते श्रयन् धारयित्री ॥ पदसंस्कारपक्षेन रंगं सामान्येन पुंसं कंबुहारेण विशेष्यसंबन्धेन न वाध्यते ॥ तथा च महाभाष्ये शास्त्रेण धर्मनियमद्विवाचित्तकशेषः
मेन प्रयोगः ॥ शस्यं चोनेन स्वमांसादिभिरपि क्षुब्धमतिहेतुं तत्र शास्त्रेण नियमः कियते पंचपंचनखा भक्ष्यादतीति ॥ १६ ॥ अन्यपौरुषेणान्यस्य फलजोतिरतिप्रसंगमांशस्य पक्षः
माह ॥ भिक्षुकदति ॥ तत्र प्राक्तनं बलवत्पौरुषाकारणमित्यन्वयः ॥ १७ ॥ पुरुषं स्पंदयतीति पुरुषस्पंदो यत्नः ॥ अनुद्वेगवानुद्वेगादुपरतः ॥ तथा विधस्तिदानीं तन एव संभवा ॥

शक्तस्य पौरुषं पदं संभवं वापि यद्भवेत् ॥ तदैवमित्यशक्तेन बुद्धिमात्मन्यबुद्धिना ॥ १४ ॥ भूतानां बलवद्भूतं यन्नैवमिति स्थितम् ॥ तत्ते
पामव्यधिष्ठातृसत्तामेतत्स्फुटं मिथः ॥ १५ ॥ शास्त्रामात्येभ्यो पौराणामविकल्पास्वभावधीः ॥ यासां भिक्षुकराज्यस्य कर्तृधर्तृप्रजास्थितेः
॥ १६ ॥ भिक्षुको मंगले भेन नृपो यत्क्रियते क्वचित् ॥ प्राक्तनं पौरुषं तत्र बलवद्वापि कारणम् ॥ १७ ॥ ऐहिकः प्राक्तनं हति प्राक्तनोद्यतं न वलात् ॥
सर्वदा पुरुषस्पंदस्तत्रानुद्वेगवानजयी ॥ १८ ॥ द्वयोरद्यतनस्यैव प्रत्यक्षाद्वलिता भवेत् ॥ दैवं जेतुं यतो यत्नैर्वालोयनेन वशक्यते ॥ १९ ॥ मं
घेन नीयते यद्दत्तसरोपाजितालपि ॥ मेघस्य पुरुषार्थो सौजयत्यधिक्यत्नवान् ॥ २० ॥ क्रमेणोपाजिते व्यर्थेन ऐक्यार्थानखेदितान् ॥ नवलं
यत्र मे शक्तं तत्र कापरिदेवना ॥ २१ ॥ यन्न शक्नोति तस्यार्थं यदिदुःखं करोम्यहम् ॥ तदमारितमृत्योर्भयं युक्तं प्रत्यहरोदनम् ॥ २२ ॥ देशका
लक्रियाद्रव्यवशतो विस्फुरं त्यमी ॥ सर्व एव जगद्वावाजयत्यधिक्यत्नवान् ॥ २३ ॥ तस्मात्पौरुषमाश्रित्य सच्छास्त्रैः सत्समागमैः ॥ प्र
ज्ञाममलतां नीत्वा संसारजलधिं तरेत् ॥ २४ ॥ प्राक्तनश्चैहिकश्चैव पुरुषार्थो फलदुर्मौ ॥ संजातौ पुरुषारण्ये जयत्यभ्यधिकस्तयोः ॥ २५ ॥

प्राक्तनस्तस्य भोगे विच्छिन्नत्वादिति भावः ॥ १८ ॥ तमेव स्पष्टमाह ॥ द्वयोरिति ॥ १९ ॥ ननु कर्कादिनिपातेन कृपिकलविघातादैविपरीत्यमेव दृष्टमित्याशंक्यसोप्यस्
टसायक एव दृष्टान्दित्याह ॥ मेघेनेति ॥ नीयते अपनीयते विनाशयत इत्यर्थः ॥ मेघस्य मेघाभिमानि पुरुषस्यासौ पुरुषार्थो यद्बलद्वन्द्वं चापि बोध्यमित्यर्थः ॥ अभ्युपेत्य चेदं व
स्तुं चापि प्राक्तनं स्वस्य पौरुषं मेघादृष्टद्वाराहेतुः ॥ २० ॥ अस्तु वाक्कचित्पौरुषैकफल्यं तथापि नखेदो युक्तः किंतु पुरुषयोग एव युक्त इत्याह ॥ क्रमेणेत्यादि चतुर्भिः ॥ २१ ॥ २२
देशेति ॥ तथा च यत्र देशो काले वा स्वयलो विफलो भूतद्विहाये देशांतरे कालांतरे क्रियान्तरेण द्रव्यांतरेण वा यत्नितव्यमेव ॥ भागादिदिक्षु विघ्नितस्यापि विघ्नान्मिथतपसज्जरविशिसि
द्धिदर्शनादिति भावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ फलं नीत्वा संसारजलं तरेत् ॥ यो नीत्वा विधीयते ॥ यो नीत्वा विधीयते ॥ यो नीत्वा विधीयते ॥ २५ ॥

एपजीत्रेहिकमिहास्मिन्निधिका रिजन्मनि संपाद्यमानं सहंशास्त्रबोधितत्वात्सत्यं फला विसंवादीति यावत् ॥ तथा विधायैवमवाप्त्यै परमुत्पन्नं ॥ अधीष्टे
टानां परणां सर्वोक्तानां पंडितानां ब्रह्मविदां सेवेन सेवालक्षणेनावितथेनामोघेन मृटेन मधुरतरेण वरौषधेन जन्मप्रबंधो जन्मपरंपरातन्मयंतस्तुचुरमामयं शांतिनयतु ॥ अधीष्टे
लोष्ट ॥ अति सुलग्नोपाये सति किमर्थं मवसीदतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहारा ० तात्पर्यप्रकाशे मुमुक्षु व्यवहारप्रकरणे द्वैविनिराकरणं नाम षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७३ ॥
पौर्णविकप्रधानत्वमुदाहरणवित्तैः ॥ प्रत्युदाहरणैश्चात्र युक्तिभिश्च समर्थ्यते ॥ १ ॥ कतमेवैव निरासेन पौरुषप्रधान्यसमर्थनमुदाहरणप्रत्युदाहरणैर्दृढीकरिष्यन्बधिकारिणो हि
तोपदेशोपपत्तिभिः पुरुषार्थैश्च अवतारयति ॥ प्राप्येति ॥ अल्पा आधि वेदनामानसदुःखमोगा यस्मिन् ॥ समादध्यास्त्रि स माधानाय प्रयतेत ॥ १ ॥ अनिच्छतः कथं यतः स्यादि
नितत्रेच्छावश्यकत्वमाह ॥ देवमिति ॥ संपूर्णाभिवांछितो भवतीति शेषः ॥ २ ॥ अन्वयमुखेनोक्तमर्थं व्यतिरेकमुखेनापि समर्थयति ॥ येइति ॥ आत्मविद्विपः स्वात्मशत्रवः
नितत्रेच्छावश्यकत्वमाह ॥ देवमिति ॥ संपूर्णाभिवांछितो भवतीति शेषः ॥ २ ॥ अन्वयमुखेनोक्तमर्थं व्यतिरेकमुखेनापि समर्थयति ॥ येइति ॥ आत्मविद्विपः स्वात्मशत्रवः

पददेशोपपत्तिर्गुरुष्वथ अवतारयात । संपूर्णाभिवांछितो भवतीति शेषः ॥ २ ॥ अन्वयमुपवना कर्मप्रवृत्त्या ॥ ४३ ॥
तत्रेच्छावश्यकत्वमाह ॥ दैवमिति ॥ संपूर्णाभिवांछितो भवतीति शेषः ॥ २ ॥ अन्वयमुपवना कर्मप्रवृत्त्या ॥ ४३ ॥
जन्मप्रबंधमयमामयमेषजीवो बुद्ध्वैहिकं सहजपौरुषमेव सिद्धौ ॥ शांतिनयत्ववितथेनवरौपधेनं षष्ठेन तुष्टपरपंडितसेवनेन ॥ ४३ ॥
इति श्रीवासि० वा० दे० मो० मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे दैव निराकरणं नाम षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥
मुक्तं देहमत्याधिवेदनम् ॥ तथात्मनि समादध्याद्यथाभूयोन जायते ॥ १ ॥ दैवं पुरुषकरणे यो निवर्त्तितुमिच्छति ॥ इह वा मुत्र जगति स सं
पूर्णाभिवांछितः ॥ २ ॥ ये समुद्योगमुत्सृज्य स्थिता दैवपरायणाः ॥ तेषां मर्मार्थं कामं च नाशयं त्याम विद्विपः ॥ ३ ॥ संवित्स्पंदो मनःस्पंद ए
द्रियस्पंद एव च ॥ एतानि पुरुषार्थस्य रूपान्येभ्यः फलोदयः ॥ ४ ॥ यथास्पंदं न चेतस्तथा तत्स्पंदं दृच्छति ॥ तथैव कायश्चलति तथैव फल
भोक्ता ॥ ५ ॥ आबालमेतत्सं सिद्धं त्रयत्रयया यथा ॥ दैवं तु न क्वचिदृष्टमतो जगति पौरुषम् ॥ ६ ॥ पुरुषार्थे न देवानां गुरुरेव बृहस्पतिः ॥
शुक्रो दैत्यैर्द्रगुरुतां पुरुषार्थे न चास्थितः ॥ ७ ॥ दैन्यदारिद्र्यदुःखात्ता अपि साधो नरोत्तमाः ॥ पौरुषेणैव यत्नेन याता देवैर्द्रतुल्यताम् ॥ ८ ॥

शुक्रोदैत्यद्रुगुरुतांपुरुषार्थेनचास्थितः॥ ७॥ दैन्यदारिरद्वयदुःखान्ति। अपि साद्या न शरत्तः ।

३ ॥ प्रत्यक्षपौरुषविरुद्धैवंप्रत्याचिव्यासुः पौरुषस्यप्रत्यक्षसिद्धंस्वरूपमाह ॥ संविस्पंदइत्यादिना ॥ संविस्पंदः पुरुषार्थतत्साधनस्कृत्तत्तेनतत्साधनेच्छायत्तोभनःस्पंदस्ते
नकर्मैन्द्रियाणामंगचालनायप्रवृत्तिरेंद्रियस्पंदः ॥ एवकारचकाराभ्यांतत्समुक्तकायबाह्योपकरणस्पंदोपिसंगृह्यते ॥ एतानिपुरुषार्थस्यपौरुषस्यरूपाणिक्लमिकविभेदाः ॥ एते
भ्योनिरंतरवृत्तेभ्यःफलोद्भवोऽभिलषितार्थासिद्धिःप्रसिद्धेत्यर्थः ॥ ४ ॥ उक्तमर्थंविवरणोति ॥ यथेति ॥ यथासंवेदनंसाक्षाणियादृशीविषयरूफूर्त्तिःपूर्वभववितततोभनस्तादृशंसं
दम्बुच्छतिगच्छति ॥ तथैवकर्मैन्द्रियस्पंदेनकायश्चलति ॥ क्रियानुसारिणीचफलसिद्धिरित्यर्थः ॥ ५ ॥ यत्रयत्रफलेलौकिकैर्वादिकेवायथायापौरुषमपयुज्यते ध्यानान्नैमान
मेवंप्रधानमासनमौनेतदंगे स्तवनान्नौवाचिकमेवप्रधानमैकाग्र्यसांमुख्येतदंगे यात्रादौतुकाधिकमेवप्रधानंवाङ्मनोनियमौतदंगे क्वचित्तुद्वयोर्द्वयोःप्राधान्यंक्वचित्रयाणाभिनि
तत्रतत्रतथातथातत्पौरुषमावालंबालानिभिव्याप्यसंसिद्धंप्रत्यक्षसिद्धैवंतुनक्वचिद्वृत्तिमित्यसेदेवेत्यर्थः ॥ ६ ॥ उक्तमर्थमुदाहरणैःस्फुटयति। पुरुषार्थेनेत्यादिचतुर्भिः ॥ ७ ॥ ८ ॥

नानाविधानामार्थरूपपाणां विभवनानां साश्रयानुपादयः ॥ ९ ॥ भावाविभवाभावाविपदस्तेषां सहस्रेषु ॥ निरुक्ताः अतिकांताः ॥ १० ॥ लौकिकाः स्वतएव यागादयः स्वतः शास्त्रतश्च ज्ञानं तु स्वतः शास्त्रतोगुल्लतश्चेति त्रिसिद्धयः ॥ (ननु देवाः सिद्धीयमहा) निर्व्यापारैर्देवदुर्षहवादिनां मतावलंबने सर्वविधीनामुच्छेदप्रसंगः ॥ सोमेन यजेतेत्यादिवा क्यवोधितयागानां व्यापारजन्यत्वाद्भावनां च पुरुषप्रवृत्तिनिमित्तत्वाद्यत्ते श्वपरिस्पंदरूपत्वात् ॥ ११ ॥ तेषु प्रस्तुतोपयोगिसारं दर्शयति ॥ अशुभेऽप्यिति ॥ १२ ॥ श्रेयः सर्वो लुटम् ॥ अनुच्छं परमार्थसत्यम् ॥ अपायविजितनित्यम् ॥ फलतोयद्यदीदृशतत्तदा चर ॥ १३ ॥ आशुशीघ्रभवतीति शेषः ॥ इति निश्चित्य ॥ १४ ॥ क्रमआचरणम् ॥ १५ ॥

महांतो विभवास्वादेर्नानाश्रयसमाश्रयाः ॥ पौरुषेणैव दोषेण नरकानि यथांगताः ॥ १ ॥ भावाभावावसहस्रेषु दशानुविधासु च ॥ स्वपौरुषवशादेव निवृत्ता भूतजातयः ॥ १० ॥ शास्त्रतोगुरुतश्चैव स्वतश्चैति त्रिसिद्धयः ॥ सर्वत्र पुरुषार्थस्य नैव स्वकदाचन ॥ ११ ॥ अशुभेषु समाविष्टेषु भेष्वेवावतारयेत् ॥ प्रयत्नाच्चित्तमित्येव सर्वशास्त्रार्थसंग्रहः ॥ १२ ॥ यच्छ्रेयोयदनुच्छं च यदपायविजितम् ॥ तत्तदा चरयत्नेन पुत्रेति गुरवः स्थिताः ॥ १३ ॥ यथायथा प्रयत्नो मे फलमाशु तथा तथा ॥ इत्यहं पौरुषादेव फलभाङ्गननुदैवतः ॥ १४ ॥ पौरुषाद्दृश्यते सिद्धिः पौरुषाद्दीमतां क्रमः ॥ दैवमाश्रयसनामात्रं दुःखेऽपलववृद्धिषु ॥ १५ ॥ प्रत्यक्षप्रमुखैर्नित्यं प्रमाणैः पौरुषक्रमः ॥ फलितो ह स्यते लोके देशांतरगमादिकः ॥ १६ ॥ भोक्ता वप्यतिनाभोक्ता गतागच्छति नागतिः ॥ वक्ता वक्तिनचावक्ता पौरुषं सफलं नृणाम् ॥ १७ ॥ पौरुषेण दुरतेभ्यः संकटेभ्यः सुबुद्धयः ॥ समुत्तरं त्ययत्नेन ननु मोघतयानया ॥ १८ ॥ यो यो यथा प्रयतेते स स तत्तत्फलैकभाक् ॥ ननु तूष्णीं स्थितेनेहेकेन चित्वाप्यते फलम् ॥ १९ ॥ शुभेन पुरुषार्थेन शुभमासाद्यते फलम् ॥ अशुभेनाशुभं रामयेच्छसितथाकुरु ॥ २० ॥ पुरुषार्थारं फलप्राप्तिर्देशकालवशादिह ॥ प्राप्ताच्चिरेण शीघ्रं वायासौ देवमिति स्मृता ॥ २१ ॥ नैव देवस्य ते हृष्ट्यानचलोकांतरे स्थितम् ॥ उक्तं देवाभिधानेन स्वर्गोक्तिर्मणः फलम् ॥ २२ ॥ पुरुषो जायते लोके वद्धते जीयते पुनः ॥ नतत्र हस्यते देवं जरायौ न वनाल्यवत् ॥ २३ ॥

तेषु देवेषु लववृद्धिष्वस्य वृद्धिषु आश्रयसनामात्रमश्रुमाज्जनतुल्यम् ॥ १५ ॥ देशांतरे गमनं गमः ॥ १६ ॥ इति सफलं दृष्टमिति शेषः ॥ १७ ॥ मोघतयानिर्व्यापाररूपया ॥ अनयदीवदृष्टया ॥ १८ ॥ एकभाक् नियतं भाजनम् ॥ १९ ॥ २० ॥ यदि देवे महती भक्तिस्तर्हि पौरुषमेव देवबुद्ध्यावलंब्य तानं त्वसत्कल्पमन्यदित्यभिप्रेत्याह ॥ पुरुषार्थदित्यादिना ॥ फलप्राप्तिं फलसंपत् ॥ २१ ॥ ननु स्वर्गादिलोके स्थिते देविहृष्टीनेनापलपितुं शक्यं तच्चाह ॥ नेति ॥ स्वर्गोक्तिस्वर्गलोके ॥ २२ ॥ तच्च पुरुषे ॥ २३ ॥

सदस्यैरुषयोर्विभागमाह ॥ अर्थेत्यादिना ॥ २४ ॥ देशान्तरप्राप्तिः पादयोः पौरुषेण ॥ अन्यो व्यापारश्चांगांतराणां पौरुषेणेव नैव ततो दृढ इत्यर्थः ॥ २५ ॥ अनर्थस्य प्राप्ताय स्मादितिव्याधिकरणपदवद्वुव्रीहिः ॥ कर्मणि क्तिन्समानाधिकरणपदोवा ॥ न किञ्चिच्छुभ्रमिति शेषः ॥ अशुभ्रं तु प्राप्यत एव ॥ २६ ॥ अधिकविवक्षयोक्तमेव पुनराह ॥ क्रिययेत्यादिना ॥ क्रिययेति तृतीयांतपाठः प्राग्व्याख्यातः ॥ क्वचित्तु क्रियायाः स्पंदधर्मिण्या इति पाठस्तत्रा क्रियायाः स्वार्थसाधकताप्रसिद्धेति तत्फलभूतयाधिया स्वयमुन्नीयेत इति येत्यर्थः ॥ २७ ॥ समता अज्ञानकृतवैषम्यनिवृत्तिस्तदुपलक्षितमानंदयेविदुः सचानंदो येभ्यः प्राप्यते ते सेव्याः प्राणिपातपरिग्रश्रुषादिभिरभ्यासेन चावर्जनीयाः ॥ २८ ॥ यत इत्यर्थः ॥ २९ ॥

अर्थप्रापककार्थैकप्रयत्नपरताबुधैः ॥ प्रोक्ता पौरुषशब्देन सर्वमासाद्यते नया ॥ २४ ॥ देशादेशान्तरप्राप्तिर्हस्तस्य द्रव्यधारणम् ॥ व्यापारश्च तत्प्रापककार्थैकप्रयत्नपरताबुधैः ॥ प्रोक्ता प्रोन्मत्तचेष्टेति न किञ्चित्साप्यते नया ॥ २६ ॥ क्रियया स्पंदधर्मिण्या स्वार्थसाधकता स्वयम् ॥ साधुसंगमसच्छास्त्रतीक्ष्णयौ न्नीयते धिया ॥ २७ ॥ अनंतसमतानंदं परमार्थस्वकं विदुः ॥ स येभ्यः प्राप्यते यत्नास्ते शस्त्रसाधवः ॥ २८ ॥ सच्छास्त्रादिगुणो मत्यासच्छास्त्रादिगुणान्मतिः ॥ विवर्धते मिथोभ्यासात्सरोज्जावि वंकालतः ॥ २९ ॥ आवाल्यादलभ्यसैः शास्त्रसत्संगमादिभिः ॥ गुणैः पुरुषयत्नेन स्वार्थः संपद्यते हितः ॥ ३० ॥ पौरुषेण जिता दैत्याः स्या पिता भुवनक्रियाः ॥ रचितानि जगतीह विष्णुनान च दैवतः ॥ ३१ ॥ जगति पुरुषकारकारणे स्मिन्कुरुरधुनाथचिरं तथा प्रयत्नम् ॥ ब्रजसितरुसरीसृपाभिधानां सुभगयथानदशामशंक एव ॥ ३२ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहाराभायणे वा० दे० मो० मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे पौरुषप्राधान्यसमर्थनं नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ६३ ॥

यद्विवक्षयोक्तमपि पुनरुक्तं दाह ॥ सच्छास्त्रेति ॥ आदिपदात्साधुसंगमपरिग्रहः ॥ तत्र साधुसंगमाभ्यासस्य गुणस्तत्समशीलताप्राप्तिः ॥ शास्त्राभ्यासस्य गुणः शास्त्रतात्पर्यज्ञानं ॥ मतिस्तत्त्वबोधः ॥ यथायथायंगुरुश्रुषाशास्त्राभ्यासपरो भवति तथा तस्य बोधो विवर्धते ॥ यथायथाच बोधाभिद्विस्तथा तथा गुणशान्तिश्चिन्ताद्विस्तदुणद्व्यासुर्याः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ दृष्टोत्तरोत्तरभूमिकामारोहति ॥ कालतश्चिरकालतो वर्षकालतश्च ॥ २९ ॥ तथा च तद्विद्वद्वये चिरं यत्नः कार्य इति न कुमुक्तमेव पुनराह ॥ आवाल्यादिति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पुरुषकारः पौरुषं ते देवपुरुषार्थकारणं यस्मिंस्तथा विधेजगति ॥ रघुनाथेत्यधिकतकुलश्रेष्ठत्वद्योतनाय संबोधनम् ॥ सरीसृपः सर्पः ॥ ३२ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहारा० तात्पर्यप्रकाशे मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ६३ ॥

वर्णितं देवमिथ्यात्वमुदाहरणवित्स्तरैः ॥ उपजीव्यविरोधादियुक्तिभिरश्वसमर्थ्यते ॥ १ ॥ इत्थदैवं निरस्य पौरुषत्वात् अन्यसमर्थितेऽप्यनाश्वसासनेन प्राप्तं प्राग्वैराग्यप्रकरणे पञ्च विशेषैर्गो अत्रैव दुर्धलासानां चूडामणिरिहापरः ॥ करोत्यस्तीति लोकेऽस्मिन् दैवकालश्चकथ्यते ॥ तनेयमखिलाभूतं संततिः परिपेला ॥ तापेन हि ममालेव नीता विधुस्तांशुश्राम् ॥ नृत्यतोऽहिरुतांस्तन्यनिर्तात भिवराणिणः ॥ नित्यनियतिकांतायामुने परमकामितेत्यादिना स्वैनविस्तरणोपवर्णितं बहुतरश्रुतिस्मृतिपुराणैति शेषेषु परमस्वतंत्रतया प्रसिद्धैर्देवदुरपद्रवमिति मध्यमानं श्रीरामं लिंगैरुपलक्ष्य पावदस्यैव स्वान्नविश्वसिष्यतीति तं दिदर्शयिषुः श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ नाकृतिरित्यादिना ॥ आकृतिर्जातिरनुगतसंस्थानं च ॥ कर्मसंदं पराक्रममाणं मानसशरीरफलोपधनैः सामान्यविशेषतश्चिद्विशेषभावेन वाभेदः ॥ यस्यैतेन संति तं द्वैवं किं त्वरूपमिति न तत्त्वतो निर्णयजनैरुच्यते ॥ यतो दुर्बलं तत्तस्मान्मिथ्याज्ञानवेदेव हृदमितीत्यर्थः ॥ मिथोऽज्ञानवदिति पाठेऽपि अज्ञानं भांति ज्ञानं तद्वेव मिथोन्योन्यव्यवहारो हृदमितीत्यर्थः ॥ १ ॥ किमधिष्ठानाभांति रिति चेत्तद्वर्शयन्

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ नाकृतिर्न च कर्माग्निनस्पंदो न पराक्रमः ॥ तन्मिथ्याज्ञानवदूढं देवं नाम किमुच्यते ॥ १ ॥ स्वकर्मफलसंप्राप्तामाविदमित्यभितीति याः ॥ गिरस्तादैव नाधैताः प्रसिद्धिं समुपागताः ॥ २ ॥ तत्रैव मूढमतिर्भैदं वमस्तीति निश्चयः ॥ आत्तादुरवबोधेन रज्ज्वामिव भुजंगमः ॥ ३ ॥ त्वस्तीति दुःक्रियाभ्यतिशोभां सत्क्रियया यथा ॥ अद्यैवं प्राक्तनीतस्माद्यत्नात्सत्कार्यवान्भवेत् ॥ ४ ॥ मूढानुमानसंसिद्धं देवं यस्यास्ति दुर्मतेः ॥ देवाद्वा होस्ति नैवेति गंतव्यं तेन पावके ॥ ५ ॥ देवमेवेह चेत्कुरुं पुंसः किमिव चेष्टया ॥ स्नानदानासनोच्चारान् देवमेव करिष्यति ॥ ६ ॥ किं वा शास्त्रोपदेशेन मूकोऽयं पुरुषः किल ॥ संचार्यते तु देवं किं कस्य होपदिश्यते ॥ ७ ॥ न च निस्पंदता लोके दृष्टेऽहं शवतां विना ॥ स्पंदाच्च फलसंप्राप्तिस्तस्माद्वैव निरर्थकम् ॥ ८ ॥ न चामूर्तेर्न देवेन मूर्तेर्न देवेन मूर्तेः स ह कर्तृता ॥ पुंसः संदृश्यते काचित् तस्माद्वैव निरर्थकम् ॥ ९ ॥

मिथोऽप्यवहारं फुटयति ॥ स्वकर्मैति ॥ इदं कर्म इत्थमेतन्नेन क्रमेणानुष्ठितमिति एवं रूपफलसंपन्नमिति यागिरो वाग्यवहारास्ताः लक्षणया तद्विषया इत्यर्थः ॥ २ ॥ तत्र तेषु ॥ दुरवबोधेन भांत्या ॥ आत्तां गृहीतः ॥ ३ ॥ तथा च मूढो कर्मवफलिनमित्याह ॥ सस्तीति ॥ ४ ॥ उपजीव्यप्रमाणविरोधं विवक्षुः प्रथमं प्रत्यक्षस्वक्रियाविरोधमाह ॥ मूढेति ॥ दाहं नैवास्तीति देवान्मिथ्यात्वं गंतव्यमित्यन्यथः ॥ ५ ॥ उच्चारानुदानायां मंत्राद्युच्चारणानि ॥ ६ ॥ तथा च वेदादिप्रामाण्यविरोध इत्याह ॥ किमिति ॥ मूको वाग्यापारेष्यस्तंत्रः ॥ ७ ॥ दृष्टविरोधोपीत्याह ॥ न चेति ॥ ८ ॥ ननु देहादिस्पंदः कर्तृतरसमुच्चयकं नृक क्रियात्वात् शिबिकोद्धहनवदित्यनुमाने मूर्तेः कर्तृत्वं तत्त्वतः स्यात् क्षवाधेऽमूर्तेः सहकारिकर्तृत्वं स्यात् स्मृतिर्देवैर्देवं नः सिद्धमित्याशंक्याह ॥ न चेति ॥ तथा च मूर्तेः समुच्चितकतृकत्वं चोपाधिरित्यर्थः ॥ तथा च पक्षेऽप्याभ्याभावेन साध्याभावः सिद्ध इत्याह ॥ तस्मादिति ॥ ९ ॥

क्वचिद्वेखनवपनदौमिथःपरस्परंलेखनीधुराद्यंगानिसमासाद्यप्राप्तयोर्द्वयोर्मध्येद्वितीयस्यप्रत्याख्यानेमैकस्यकर्तृताचसदृश्यतेइत्यनुपपन्नम् ॥ तत्रहस्तादौसतिनेदेवस्यान्यथासिद्धेःकरणत्वाऽयोगा
 इत्यर्द्धपुनःपठ्यते ॥ एतेनहस्तपादमनोबुद्ध्यादित्रिक्रियोपकरणत्वेनापिदेवकल्पनाशानिरस्तेत्याह ॥ हस्तादीनामिति ॥ तत्रहस्तादौसतिनेदेवस्यान्यथासिद्धेःकरणत्वाऽयोगा
 द्वानरोगादिनाहतत्वेनटलेसतीत्युक्तम् ॥ हइतिकिलार्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ किंचदेवसिद्धौकक्त्रादिकारकबुद्धिरेवमानंततपृथग्भूतबुद्धिर्वा ॥ द्वितीयोक्रियायामनुपयुक्तोन्यएवदे
 वमितिनिर्णयार्थःकल्पितःस्यात् ॥ आद्येप्रसिद्धकक्त्रादिरेवदेवशब्देनोक्तःस्यादित्याह ॥ पृथगिति ॥ ननुसमानपांडित्यादिकलमीहमानानामधीयानानांकेचिदेवतरफलेनयु
 ज्यतेनसर्वतत्रावश्यवैषम्येनिमित्तंकरुणं कार्यवैषम्यालिंगस्यकल्पनाप्रमाणत्वादितिचेत्तत्राह ॥ कल्पनायामिति ॥ तत्रापिट्टसजातीयपौरुषमेवप्राक्तनंकल्प्यतेनाप्रसिद्धेदेव
 मिथोंगानिसमासाद्यद्वयोरैकैककर्तृता ॥ हस्तादीनांहतत्वेहनदेवेनकचिक्तम् ॥ १० ॥ मनोबुद्धिवदप्येतदेवंनेहानुभूयते ॥ आगोपा
 लंरुतप्रज्ञैस्तेनदेवमसत्सदा ॥ ११ ॥ पृथक्बुद्धिरन्योर्थःसैवचेकान्यतातयोः ॥ कल्पनायांप्रमाणंचेतृपौरुपांकनकल्प्यते ॥ १२ ॥ नामू
 र्तेस्तेनसंगोऽस्तिनभसेववपुष्मतः ॥ मूर्त्तंचदृश्यतेलभ्रंतस्मादैवंनविद्यते ॥ १३ ॥ विनियोक्तृभूतानामस्यव्यचेज्जगन्नये ॥ शेरतेभू
 तवृंदानिदैवंसर्वंकरिष्यति ॥ १४ ॥ देवेनत्वभियुंकोहंतकरोमीदृशंस्थितम् ॥ समाश्वासनवागेषानदेवंपरमार्थतः ॥ १५ ॥ मूढैःप्रक
 ल्पितंदैवंतत्परास्तक्षयंगताः ॥ प्राज्ञास्तुपौरुषार्थेनपदमुत्तमतंगताः ॥ १६ ॥ येशूरायेचविक्रंतायेप्राज्ञायेचपंडिताः ॥ तैस्तैःकिमिव
 लोकेस्मिन्वदैवंप्रतीक्ष्यते ॥ १७ ॥ कालविद्विर्विनिर्णीतायस्यातिचिरजीविता ॥ सचेज्जीवतिसंख्यिन्नशिरास्तदैवमुत्तमम् ॥ १८ ॥
 कालविद्विर्विनिर्णीतंपांडित्यंस्यराघव ॥ अनध्यापितएवासौतज्ज्ञश्चैदेवमुत्तमम् ॥ १९ ॥ विश्वामित्रेणमुनिनादैवमुत्सृज्यदूरतः ॥
 पौरुषेणैवसंप्राप्तंमंत्राहण्यंरामनान्यथा ॥ २० ॥ अस्माभिरपरैरामंपुरुषैर्मुनितांगतैः ॥ पौरुषेणैवसंप्राप्ताचिरंगनगामिता ॥ २१ ॥ उ
 त्साद्यदेवसंघातंचकुलिभुवनोदरे ॥ पौरुषेणैवथलेनसाध्याज्यंदानवेश्वराः ॥ २२ ॥
 मित्यर्थः ॥ १२ ॥ कारकांतरसहकारित्वायोग्यत्वादिपिनतकल्पनायुक्त्याह ॥ नेति ॥ तेनकारकांतरेण ॥ संगःसंयोगः ॥ वपुष्मतोस्मदादेः ॥ चकारोवधारणे ॥ यस्मान्मू
 र्त्तमेवलभ्रंपरस्परसंयुक्तंदृश्यतेतस्मात् ॥ १३ ॥ शेरतेशरीरम् ॥ व्यत्ययेनलिङ्गर्थे ॥ १४ ॥ अभियुक्तःप्रेरितः ॥ स्थितंदैवसंकल्पसिद्धम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ किमिति काकुः
 प्रश्रच्छलेनाक्षेपे ॥ १७ ॥ ननुदेवज्ञाग्रहाद्यनिवेदयंतितदेवैवमित्याशंक्यतेपालिगविधयाचारभेदेनपौरुषतरफलसूचकत्वेमेवकारणतेत्यभिप्रेत्याह ॥ कालविद्विरिति ॥ १८ ॥
 उक्तमंश्रेष्ठकारणसिद्धादितिशेषः ॥ १९ ॥ विश्वासदाढ्यायपुरोगतेष्वेवपौरुषफलमुदाहरति ॥ विश्वामित्रेणेति ॥ २० ॥ २१ ॥ यत्तुप्रांसिद्धमिद्रादिदैवंतदपिपौरुषेणपरांज
 तंप्रसिद्धमित्याह ॥ उत्सायेति ॥ २२ ॥

योऽपि तस्य जयः सोऽपि पौरुषदेवनस्वत इत्याह ॥ आलूनेति ॥ आभोगिविलीर्णजगत् आलूनेच्छिन्नशीर्णजरीकृतं च शत्रुसैन्यं स्मिन्युद्धादिकर्मणितथास्यात्तथा आजङ्घः प्रत्याजङ्घुः ॥ तथा चैव स्याद्विदेवपौरुषमेवेति भावः ॥ २३ ॥ अनयारालमधूच्छिष्टादिलेपनादिरूपेण प्रसिद्धया पौरुषयुक्त्या ॥ करंडकवंशसंपुटे ॥ २४ ॥ भ्रंशं स्वजनपौ पणम् ॥ आदानं बलात्सारादृष्टेः ॥ संभ्रं क्रोधेन परनिग्रहः ॥ विभ्रं भागो विलासाः ॥ अन्येऽपि ये श्रमभूमयः कष्टसाध्याः पुरुषार्थास्तेऽपि देवस्य शक्तान दृश्येते ॥ ओषधिग्रहणं मणिमंत्राद्युपलक्षणं तस्यैव ॥ २५ ॥ हेतुभाशयत्वं निजः स्वीयो विकल्पो भयस्तास्यादुपकल्पितमिवाप्तसंयंतुच्छप्रायै देवमनपेक्ष्य पौरुषं श्रय आश्रय ॥ २६ ॥ इति वासिष्ठमहाराजाऽनात्पर्यप्रकाशेशु मुमुक्षुष्यबहाराप्रकरणे अष्टमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ देवापलापसिद्धार्थं मनोमात्रत्वमुच्यते ॥ कर्मणः सफलस्याचमनसश्च चिदात्मता ॥ १ ॥ पूर्वपाठस्यांतव्यासिद्धये कश्चिद्देवमसे देवनास्ये वेत्यपलपितम् कचिसुप्राक्तनप्रयत्नजन्यकर्मैर्वैदेवपौरुषमेव विदेवमित्युक्तं तत्र प्रथमकलेष्टदृष्टारलोऽकवेदप्रसिद्धिर्निरालंबनत्वात् ॥

आलूनशीर्णमाभोगिजगदाजङ्गुरोजसा ॥ पौरुषेणैवयत्नेनदानवेभ्यःसुरेश्वराः ॥ २३ ॥ रामपौरुषयुक्त्याचसलिलंधायतेनया ॥
चिरंकरंदेचरुनैद्वंतत्रकारणम् ॥ २४ ॥ भ्ररणादानसंरंभविभ्रमश्रमभूमिषु ॥ शक्ततादृश्यतेरामनदैवस्थौपधेश्व ॥ २५ ॥ सक
लकारणकार्यविवर्जितंनिजविकल्पवशादुपकल्पितम् ॥ त्वमनपेक्ष्यहिदैवमसन्मयंश्रयशुभाशयपौरुषमुत्तमम् ॥ २६ ॥ इति
श्रीवासिष्ठमहारामायणेवा०दे०मो०मुमुक्षुव्य०दैवनिराकरणंनामअष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भगवन्सर्व
धर्मज्ञप्रतिष्ठामलमागतम् ॥ यल्लोकेतद्वदब्रह्मनैद्वंनामकिमुच्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ पौरुषंसर्वकार्याणांकर्तृराघवनेत
रम् ॥ फलभोक्तृचसर्वत्रनैद्वंतत्रकारणम् ॥ २ ॥ दैवंकिंचित्कुरुतेनभुंकेनचविद्यते ॥ नदृश्यतेनाद्रियतेकेवलंकल्पनेदृशी ॥ ३ ॥ सि
द्धस्यपौरुषेणहफलस्यफलशालिना ॥ शुभाशुभाथसंपत्तिर्द्वैवशब्देनकथ्यते ॥ ४ ॥

सिमसतिदुर्वलेतत्सापेक्षपौरुषप्रावल्याोक्तिविरोधं च द्वितीयेतु असद्वैवमिति प्रतिज्ञानुपपत्तिमाधुनिकप्रवृत्तीनामपि पूर्वकर्मफलतया तदनुगुणतयैवोत्पत्तीति द्विरोधिवाभावेन ताभिलक्ष्योक्तिविरोधेन त्सारतः ऽप्येपिरुपखातं व्यविधातवाक्षेपस्यामीति गूढाश्रयसिद्धिः श्रीरामस्तदर्थगुरोः कतरस्मिन्कल्पे निर्भरदिति जिज्ञासुरुवाच ॥ भगवन्मिति ॥ प्रतिष्ठां न सिद्धिमलमयं तमागतं प्राप्तयैवैवं तत्किमसदुत्तसदेवेत्यर्थः ॥ १ ॥ एवं पृष्टोद्घातरामाभिप्रायः श्रौवसिष्ठोपदिष्टापलापोपस्यैव जगदपलापेनाद्वितीयमात्मतत्त्वं बुबोधिपुः कल्पयोः फलतो नास्ति भेद इति गूढाभिप्रायः प्रथमकल्पमेवावलब्धोक्तमेवोवाच ॥ पौरुषमिति ॥ वस्तुत उदासीनत्वादात्मनो न कर्तृत्वं न वा भोक्तृत्वमिति द्योतनाय करोपि पौरुषेतत्कर्तृताख्यपदेशः ॥ २ ॥ विवेकिभिरिन्द्रियैः ॥ व्यल्पमानि गूढमातिष्ठोक्तानामित्यर्थः ॥ ३ ॥ निरालम्बनत्वा नुपपत्तिपरिहरति ॥ स इत्येति ॥ फलशालिना अभ्यस्य फलवता पीरुषेण सिद्धम्यवनिता पिच्छायेर्भर्तृसपत्न्यादिभिः शुभाशुभं जगत्प्राप्यते तेन देवैराप्तं कर्मैव किं स्वयमेव क्रियमात्र इत्यर्थः ॥ ४ ॥

प्रथममिष्टस्य पश्चादिति प्राप्तिर्भवति कदाचित्स्य यमनिष्टस्य पश्चादिति प्राप्तिरिति शेषः ॥ ५ ॥ लांकायां तकापाणां तत् ॥ इदं फलमित्येवमेतद्वा
 नन्विति ॥ कस्यचित्किंचिदेवैवमाकाशरूपं शून्यकल्पं न भवित्यसदृशं वाकरोति भ्रातृशानकरोति विवेकिदृशा ॥ ७ ॥ कल्पद्वयाभेदोक्त्याऽऽशयमप्र
 चक्रोगः ॥ ६ ॥ सिद्धांतमाह ॥ इदं निष्टफलयोः प्राप्तिरिति फलस्यार्थः ॥ इत्येवं प्रकारमित्यस्यार्थः ॥ सर्वकल्पनानां पौरोह्ये एवांतर्भावः ॥ १० ॥ कल्पद्वयाभेदोक्त्याऽऽशयमप्र
 जालनाप्राक्स्थितम् ॥ ८ ॥ इदं निष्टफलयोः प्राप्तिरिति फलस्यार्थः ॥ इत्येवं प्रकारमित्यस्यार्थः ॥ सर्वकल्पनानां पौरोह्ये एवांतर्भावः ॥ १० ॥ कल्पद्वयाभेदोक्त्याऽऽशयमप्र
 तिपद्यमानः प्रथमकल्पेनोपक्रम्य द्वितीयकल्पेनोपसंहारे विरोधं मन्यमानः स्वाभिर्साधिकाशयश्च श्रीराम उवाच ॥ भगवन्नि ॥ साध्विति ॥ जानासि विरोधं
 द्विद्यत एव न विद्यते इति त्वया कथमपष्टमपलापितम् ॥ अपलापवच्चनस्य कोभिप्राय इत्यर्थः ॥ ११ ॥ स्वाभिर्साधिकाशयश्च श्रीराम उवाच ॥ भगवन्नि ॥ साध्विति ॥ जानासि विरोधं
 कल्पद्वये पिदोषांश्चेति भावः ॥ स्थिरादोषांशकानुपहता ॥ १२ ॥ कर्मभावेन कायिकवाचिककर्मभावेन ॥ यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा वदति तत्कर्मणा करोतीति श्रुतेस्तथैवानुज
 पौरुषोपनतानित्यमिष्टानिष्टस्य वस्तुनः ॥ प्राप्तिरिष्टाप्यनिष्टावादैव शब्देन कथ्यते ॥ ५ ॥ भावीत्ववश्यमेवार्थः पुरुषार्थैकसाधनः ॥ यः
 सोऽस्मिंल्लोकसंघाते दैवशब्देन कथ्यते ॥ ६ ॥ ननुराघवलोकस्य चिक्किंचिदेव हि ॥ दैवमाकाशरूपं हि करोति न करोति च ॥ ७ ॥ पुरु
 षार्थस्य सिद्धस्य शुभाशुभफलोदये ॥ इदमित्थं स्थितमितियोक्तैस्तद्वैवमुच्यते ॥ ८ ॥ इत्थं ममाभवद्बुद्धिरित्थं मे निश्चयोत्पन्नभूत् ॥ इतिक
 र्मफलप्राप्तौ योक्तिस्तद्वैवमुच्यते ॥ ९ ॥ इदं निष्टफलप्राप्ताविदमित्यस्य वाचकम् ॥ आश्वासनामात्रवचोद्वैवमित्येव कथ्यते ॥ १० ॥
 ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञयस्त्राक्कर्मोपसंचितम् ॥ तद्वैवैवमित्युक्तमपष्टपष्टकथं त्वया ॥ ११ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
 साधुराघवजानासि शृणु वक्ष्यामि ते खिलम् ॥ दैवं नास्तीति ते येन स्थिरा बुद्धिर्भविष्यति ॥ १२ ॥ यामनोवासनापूर्वभव किल भूरिशः ॥
 सैवेयं कर्मभावेन नृणां परिणतिगता ॥ १३ ॥ जंतुर्यद्वासनो रामतत्कृत्ता भवति क्षणात् ॥ अन्यकर्मन्यभावश्चेत्येतन्नैवोपपद्यते ॥ १४ ॥
 ग्रामगोश्राममाप्नोति पत्तनार्थी च पत्तनम् ॥ यादोयद्वासनस्तत्र स प्रयतते सदा ॥ १५ ॥ यदेव तीव्रसंवेगादृढं कर्म कृतं पुरा ॥ तदेव दैव
 शब्देन पर्यायेणैव कथ्यते ॥ १६ ॥ एवं कर्मस्य कर्माणि कर्मप्रौढास्ववासना ॥ वासनो मनसो नान्या मनो हि पुरुषः स्मृतः ॥ १७ ॥
 वाच्चेति भावः ॥ १३ ॥ तदेवान्वयव्यतिरेकोपदर्शनेनोपपादयति ॥ जंतुरिति ॥ १४ ॥ विशेषेण चारदर्शनात्सामान्ये व्याप्तिः सिद्धेत्याह ॥ ग्रामगोश्रामगमनगोचरो
 द्रूतवासनः ॥ १५ ॥ तीव्रसंवेगात् फलाभिलाषातिशयात् ॥ कर्मप्रयत्नप्रावल्येन कृतं यत् ॥ १६ ॥ कर्मसु तिष्ठतीति कर्मस्थाः कर्त्तारस्ते पांसां विना कर्मण्येव मुक्तरात्यैव भवति ॥ कर्म
 च प्रौढा उपचित्तास्ववासनैव ॥ वासनो मनसो नान्या ॥ वाचारं गणं विचारो नाम धेयमिति श्रुत्युक्तन्यायात् ॥ यद्यपि वाक्काययोरपि कर्मस्य तेन तथापि तयोरोपि विम
 र्शमनो वासनो मात्रत्वं वक्ष्यमाणमभिप्रेत्यैव मुक्तम् ॥ मनश्च पुरुषः पूर्णमैव न ततो व्यतिरिच्यते ॥ तन्मनो कुरुत आत्मन्वीस्यामि तीत्यादि श्रुतेर्मनसः पुरुषविवर्त्तत्वादिति भावः ॥ १७ ॥

पुरुषस्य च परमार्थतो निर्वािकारि चिन्मात्ररूपत्वान्मनसोऽसत्वेकमांसत्वाच्चदात्मके देवासत्वं फलितमित्याह ॥ यांदात ॥ १८ ॥ प्राणिभ्यवप्राणानामप्रजापतयद्वेनामप्रजापत्यस्तु
पञ्चश्रोत्रं मत्वनो मन इति श्रुतेरात्मन एवाध्यासात्मन आदिभावेन स्थितस्य कर्मफलभावेनाव्यवस्थिरिति स एवैदेव मितियद्युच्येत तस्मान्न मननेन पुरुषस्यातं व्यविधातइत्या
शयेनाह ॥ एष एवेति ॥ मनः मन आदि भावंप्राप्तः ॥ १९ ॥ यद्यत्यंतासेव मनस्तार्हि कथं तेन व्यवहारसिद्धिर्वध्यापुत्रादिना तदर्शनदित्याशंक्य यौक्तिकदृशा तस्या निर्वचनीय
तां दर्शयंस्तदेतद्भूदयं मनश्चेतसंज्ञानमाज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानमित्यादिश्रुतिमनुख्यमनस एवैवादि संज्ञा भेदा इत्याह ॥ मन इति ॥ दुर्निध्यस्य स्वास स्वचिज्जट्वभेदाभेदादिना त
त्त्वतो नियथेतु मशक्यस्य मिथ्याभूतस्य मनसस्तदात्मतापन्नस्य पुरुषस्येतियावत् ॥ २० ॥ तथा च पुरुषस्यातं व्यसिद्धमित्याह ॥ एवं पूर्वेक्तविधानि नामानियस्य ॥ २१ ॥
अस्ति दानी फले अस्यांतं स पुरुषकारः ॥ २२ ॥ एवमपि प्राक्तन वासानापरवशस्य नेदानीं स्वातं व्यसिद्धिरिति रामः शंकेते ॥ प्राक्तनमिति ॥ रूपणोदीनः परवश इति यावत् ॥ २३ ॥

यद्ववंतानिकर्माणिकर्मसाधोभनोहितम् ॥ मनोहिपुरुषस्तस्माद्विवंनस्तीतिनिश्चयः ॥ १८ ॥ एषएवमनोजंतुर्धृष्ययततेहितम् ॥ कृतंत
त्तद्वान्नोतिस्वतएवहिदैवतः ॥ १९ ॥ मनश्चित्तंवासनाचकर्मदैवंचनिश्चयः ॥ रामदुर्निश्चयस्यैताःसंज्ञास्तद्भिरुदाहृताः ॥ २० ॥ एवं
नामाहिपुरुषोदृढभावनयांयथा ॥ नित्यंप्रयततेरामफलमाप्नोत्यलंतथा ॥ २१ ॥ एवंपुरुषकरेणसर्वमेवरघूदृह ॥ प्राप्यतेनेतरेणेहत
स्मात्सशुभदोस्तुते ॥ २२ ॥ श्रीरामउवाच ॥ प्राक्तनंवासनाजालंनियोजयतिमांयथा ॥ मुनेतयैवतिष्ठाभिरुपणःकिंकरोम्यहम्
॥ २३ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ अतएवहिरामत्वंश्रेयःप्राप्नोपिशाश्वतम् ॥ स्वप्नलोपनीतेनपौरुषेणैवनान्यथा ॥ २४ ॥ द्विविधोवा
सनाव्यूहःशुभश्चैवाशुभश्चते ॥ प्राक्तनोविद्यतेरामद्वयोरैकतरोयवा ॥ २५ ॥ वासनौघेनशुद्धेनतत्रचेदघनीयसे ॥ तत्क्रमेणशुभेनैव
पदंप्राप्त्यसिशाश्वतम् ॥ २६ ॥ अथचेदशुभोभावस्त्वांयोजयतिसंकटे ॥ प्राक्तनस्तदसौयत्नाज्जेतव्योभवतावलान् ॥ २७ ॥

त्र्यं औत्तरकालिकफलानुकूलेयन्ते त्वातं द्यमस्येव ॥ सद्द्विधासंपन्नजन्मानुमितसद्यज्ञप्रारब्धफलायाः स्वविरुद्धभात्रप्रतिरोधकत्वान्तदधिकृतजन्य-
पितृस्वरूपस्यातं द्येम ब्रह्म विद्या परशास्त्रैर्व्यग्रसंगादित्यभिप्रेत्य श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ अत एव हीति ॥ अतः अधिकृतजम् हेतु वासनानुगुणयो देव ॥ वासनानुगुण्यस्य जन्म वि
वेकसंपद्विशेषेणानुमानादिति भावः ॥ प्रामोषि प्राप्स्यसि ॥ वर्त्तमानसामीप्ये वर्त्तमानवद्व्यपदेशः ॥ २४ ॥ उत्क्रमे वार्थसमर्थमितुं वासनो विकल्प्य पृच्छति ॥ द्विविध इति ॥ २५ ॥
तत्रायेनावदाह ॥ वासनौ चेमेनि ॥ २६ ॥ द्वितीयेप्याह ॥ अथेति ॥ नत्वातं व्येण वासनानामुद्बोधः किंतु दोषकानुसारेण ॥ यस्य सत्समागमादिनोदैवादेका अधुभावसानोद्भवेत्सा
पितृद्विशेषिता भुसंगमस्य व्याख्येयमेनेविरोधि वासनानामुद्बाव्योत्या यवा दटिति निरस्कार्येत्यर्थः ॥ २७ ॥

ननु यो मनसि तिष्ठन् मनसो तरो यं मनो न वेदति मनसः प्रेरकः प्राज्ञात्मान्यः श्रूयते तदधीने मनो वासनोद्भवे कथं मम सद्वासनोद्भवस्वातन्त्र्याभिव्यक्तिरिति चेन्न तत्रापि न चेतसा च
न्यात्र स्वभावः प्राज्ञः श्रुतः स एव त्वं जडालोकः सूक्ष्मः स्थूलो वा देहस्त्वये नान्यः स्याः ॥ नान्यो तोस्ति द्रष्टा तत्त्वमसीत्यादि श्रुतेः ॥ तत्तस्मादेवं चिन्मात्रस्वरूपस्य तव अन्येन चेतसा च
तनेन चेत्यत्वं मास्यत्वं कथयते ॥ यदि प्राज्ञस्त्वदन्यः स्यात्तर्हि चितश्चिदन्तरेण प्रकाशयोगात्त्वामपश्यन् सर्वज्ञ एव स स्यादतस्त्वमेव स इति व्यतिहारेणैक्यं सिद्धमिति भावः ॥ पीठांत
रे अन्येन त्वं चेत्यदिव्येयसे मास्यसेति हि ते तव चेतस्त्वं चेतनत्वं कथयते ॥ चिद्रास्यस्य जडत्वापत्तेरुद्धारित्वादित्यर्थः ॥ २८ ॥ चितश्चिदन्तरे वेद्यत्वे तदप्यन्यवेद्यमित्यत्र स्वस्थायिस्या
दित्याह ॥ अन्य इति ॥ इमं तच्चेति यतारं क्रश्चेतयेत् ॥ तस्याप्यन्यश्चेद न व स्यात्सा च न वास्तवीव स्तुमिद्विकरीति तव सद्वासनोद्बोधयत्वे स्वातन्त्र्यमव्याहृतमिति भावः ॥ २९ ॥ पु
रुषस्वातन्त्र्यप्रसाधनस्य फलमाह ॥ शुभाशुभाभ्यां मिति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ चित्तनदी हि द्विधा प्रवहति पुण्याय च पापाय च तत्रेकस्मिन्तो निरोधे अपरत्र द्विगुणं वहतीति योगशास्त्रोक्ति
प्राज्ञश्चेतनमात्रस्त्वं न देहस्त्वं जडालोकः ॥ अन्येन चेतसा तत्ते चेत्यत्वं क्वेव विद्यते ॥ २८ ॥ अन्यस्त्वां चेतयति चेत्तं चेतयति कोपरः ॥ कइमं
चेतयेत्तस्मादनवस्थानवास्तवी ॥ २९ ॥ शुभाशुभाभ्यां मार्गाभ्यां वहती वासना सरित् ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन योजनीया शुभे पथि ॥ ३० ॥
अशुभे पुंसमाविष्टं शुभेष्वेवावतारय ॥ स्वमनः पुरुषार्थेन वलेन वलिनां वर ॥ ३१ ॥ अशुभाश्चालितं याति शुभं तस्मादपीतरत् ॥ जंतोश्च
तंतुं शिशुवत्तस्मात्तच्चालयेद्वलात् ॥ ३२ ॥ समतांसां त्वेन नाशुन द्वागिति शनैः शनैः ॥ पौरुषेणैव यत्नेन पालयेच्चित्तचालकम् ॥ ३३ ॥
वासनौघस्त्वया पूर्वमभ्यासेन घनीकृतः ॥ शुभो वाप्यशुभो वापि शुभमद्यघनीकुरु ॥ ३४ ॥ प्रागभ्यासवशात्तस्माच्छुभाभ्यासमुपाहर
तदाभ्यासस्य साफल्यं विदित्व मरि मर्दन ॥ ३५ ॥ इदानीमपि ते याति घनतां वासनानघ ॥ अभ्यासवशात्तस्माच्छुभाभ्यासमुपाहर
॥ ३६ ॥ पूर्वचेद्वनतां यातानाभ्यासात्तव वासना ॥ वरिष्यते तु नेदानीमपि तातसु खीभव ॥ ३७ ॥
मनुस्त्याह ॥ अशुभादिति ॥ चालितं निवारितम् ॥ तस्माच्छुभादपि चालितमितरदशुभम् ॥ चालयेदशुभादिति शेषः ॥ ३१ ॥ इति उक्तक्रमेण चित्तचालकमाशुशीघ्रमेव रागा
दिविषम्यत्याजनेन स्वाभाविक्यां समतायां सांत्वेन निर्दोषतामापाद्य शनैः शनैरात्मस्वरूपे निरोधलक्षणेन पौरुषेण प्रयत्नेन पालयेन्न तु द्वागेव हठान्निरुद्ध्या दुद्वेगात्तस्मात्प्रधानं भंशो
मा भूदिति ॥ तथा च भगवद्वचनं शनैः शनैरुपरयेदुद्ध्याधृतिरुद्दीतयेत्यादि ॥ ३३ ॥ त्वया शुभो वा अशुभो वा घनीकृतोस्तु नामतथाप्यद्यशुभमेव घनीकुरु ॥ प्रथमे फलशैद्रयाय
द्वितीयेन विरोधि निरासाय तस्यावश्यकत्वादिति भावः ॥ ३४ ॥ न च वासनाभ्यासस्य वैफल्यं शक्यं पूर्ववासनाभ्यासेषु प्रत्यक्षतः फलकृत्मे रित्याह ॥ प्रागिति ॥ उदयमुद्भवघनीभा
वमित्यर्थः ॥ ३५ ॥ इदानीमपीति ॥ तद्वदेवेति भावः ॥ ३६ ॥ प्राक्तनवासनाघनीभावेऽपि संदिहानं प्रत्याह ॥ पूर्वमिति ॥ तथा च यथोचितं सुखेन व्यवहर्त्तव्यमिति न दुर्वासनाद
द्विप्रयुक्तानर्थसंभावेन विषादस्तेयुक्त इति भावः ॥ ३७ ॥

तर्हि किमिति शुभवासना वद्धे नानाप्रवृत्तयः सति ॥ सदिग्धाया मयीति ॥ समाहर उपचिनु ॥ शुभादा चरणादा स्यात् शुभायां वासना दृढौ तु न कश्चन दोषः ॥ शुभाशुभफलोरजसि
 दिग्धेषु भवेत् ॥ यद्दिनस्यात्तदा किं स्यादित्यस्यानास्ति को ह तदित्यायादिति भावः ॥ ३८ ॥ वस्तुतस्तु न संदेह संभावना अन्यत्राप्यभ्यासस्याभ्यस्यमानदाढ्यहेतुत्वकृते
 रित्याह ॥ यद्यदिति ॥ ३९ ॥ तर्हि कियत्कालं शुभवासना अभ्यसनीया तत्राह ॥ अव्युत्सनेति ॥ तत्त्वज्ञानपर्यंतमित्यर्थः ॥ प्रमाणानियुक्त्यनुभावादीनि ॥ ४० ॥
 पक्वाद्यद्वादि तत्र मलभागाः क्षारपाकेनेव शिथिलितारागादि वासना कपायायस्येतन तत्तदनंतरं विज्ञातात्मवस्तुना ॥ तथा च सृष्टिः ॥ कपायेकर्मभिः पकेततो ज्ञानं प्रजायत इ
 ति ॥ अतएव निराधिना अपगतमानसदुःखेन पूर्णैर्नितियावत् ॥ ४२ ॥ उक्तमेवार्थं शिष्योपसंहरन्नाचरणीयं शुभं लक्षयति ॥ यदिति ॥ मनोज्ञावाः शुभवासनास्तत्संपन्नया
 युद्धापदं परमार्थवस्तु अधिगमयसाक्षात्कुरु ॥ तच्छुभवासनानुसरणमप्यवमुच्यसाधुस्वरूपेतिष्ठ ॥ ४३ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमहाराजोक्तं तत्पर्यं प्रकाशे मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे

संदिग्धायामपि भ्रंशं शुभमेव समाहर ॥ अस्यां तु वासना दृढौ शुभादोपो न कश्चन ॥ ३८ ॥ यद्यदभ्यस्यते लोके तन्मये नैव भूयते ॥ इत्याहुः
 मारं प्राज्ञे पुष्टं संदेहवर्जितम् ॥ ३९ ॥ शुभवासनया युक्तस्तदत्र भवभूतये ॥ परंपौरुषमाश्रित्य विजित्यै द्वियपंचकम् ॥ ४० ॥ अव्युत्स
 न्नमनायावद्भवानज्ञाततत्पदः ॥ गुरुशास्त्रमाज्ञेस्तु निर्णीतावदाचर ॥ ४१ ॥ ततः पक्वकपायेण नूनं विज्ञातवस्तुना ॥ शुभोप्यसौ त्व
 यात्याज्यो वासनो घोनिराधिना ॥ ४२ ॥ यदतिशुभगमार्थं सेवितं तच्छुभमनुसृत्य मनोज्ञाभावबुद्ध्या ॥ अधिगमय पदं सदा विशोकं
 दनु न द्रव्यवमुच्यसाधुतिष्ठ ॥ ४३ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमहाराजोक्तं तत्पर्यं प्रकरणे कर्मविचारो नाम नवमः सर्गः
 ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ श्रीवत्सिष्ठ उवाच ॥ यथा स्थितं ब्रह्मतत्त्वं सत्ता नियतिरुच्यते ॥ सा विनेतुर्विनेतृत्वं सा विनेय विनेयता ॥ १ ॥

नवमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ धातुः स्वस्य च जन्मात्रसमस्तजनमुक्तये ॥ स्वोपदेश इति श्रोक्तो ज्ञानावतरणक्रमः ॥ १ ॥ न च त्सु देवं नाम प्राक्तनं पौरुषमेवेति तदाधुनि
 केन शुभाचरणेन जन्मनियतिस्तु दुज्जयैव ॥ यादृक्कृतांतस्य कर्तृत्वविनिर्णयता वैराम्यप्रकरणे ॥ तर्हि भाविपदार्थानामवश्यं भावलक्षणं भावितव्यता परपर्यायामप्रतीकार्यामाहुरभि
 युक्ताः ॥ अवरयं भाविभावानां प्रतीकारो भवेद्यदि ॥ तदा दुःखैर्न लिप्येरन्लरामयुधिष्ठिरादिति ॥ तथा च तन्नियम्यत्वेऽपि पुरुषस्य न स्यात्तं व्यभिनिशंकां परिजिहीषुः श्रीवत्सिष्ठ उवा
 च ॥ यथा स्थितमिति ॥ ब्रह्मतत्त्वं यथा स्थितं सच्चिदानंदस्वप्रकाशात्मना सर्वत्र समतया सर्वाङ्गकुल्येन स्थितं तत्सर्वं धिनीसर्वपदार्थानां सत्तैव त्रिविध्यत्वालसंबंधेन व्यपदिश्यमाना
 भवितव्यताख्या नियतिरुच्यते ॥ सत्ता च सर्वत्र यथा स्थितं ब्रह्मतत्त्वं ॥ तदेव हि कारणकार्ययोर्नियामकनियम्यरूपेणावतिष्ठते ॥ कारणस्य त्ववरयं कार्येण भाव्यं कार्यस्य त्ववरयं
 कारणेन भाव्यमिति नियतिर्नियमः ॥ सा च विनेतुर्नियतः कारणो देविनेतृत्वं कार्यो विनियामकत्वम् ॥ विनेयस्य नियम्यस्य च कार्यादेर्विनेयता नियम्यता ॥ नियतपूर्वकालसत्ता
 कारणतानियतपश्चात्कालसत्ता काप्येति तयोर्देशकालविशेषितसत्ता मात्ररूपत्वादित्यर्थः ॥ पूर्वोक्तनियतिरपि सर्वकारणभूतब्रह्मसत्ता रूपकालाशक्तिरिति भावः ॥ १ ॥

अतः सर्वानुकूलब्रह्मसत्त्वाहं रूपसाफल्येऽप्यनुकूलैव नियतिर्न प्रतिकूलेत्यत उक्तं च न वक्ष्यमाणमिदमेकमकरणोपायबोधकप्रथमतद्वचनमाह ॥
 २ ॥ इन्द्रियाणि मनोरथं विषयाभिलाषं स्वाहूढानि संति अर्वातरे मुक्तेरर्वाक्नेरेहिकस्वर्गादिषु रेवे निपातनशीलानि भवन्त्यतस्तानियथामनोरथं नरोहति तथा पौरुषेण प्रयत्नेन स
 यम्यमनः समतां नयेत्यर्थः ॥ ३ ॥ तदन्तरं यत्कार्यं तदाह ॥ इहेत्यादिना ॥ इह सिद्धिर्जीवन्मुक्ता ॥ अमुत्र सिद्धिर्विदेहमुक्ता ॥ इह मनुष्यलोके अमुत्र स्वर्गलोके अमुत्र सर्गादिलोके बुधाधिका
 रिणां ज्ञानसिद्ध्यर्थमिति वा ॥ मोक्षोपायमयी मोक्षसाधनोपदेशप्रचुरा ॥ यां संहितां वक्ष्ये तं स्त्रीकुर्विति शेषः ॥ ४ ॥ तच्छ्रवणेन मंदविरक्तस्यापि नाधिकार इति योतनाया पुनर्न
 हुणायेति ॥ शमसंतोषौ शांतिवैचृण्यमुखे ॥ ५ ॥ कर्मकांडश्रुतयः पूर्वावाक्यानि ॥ उपासनापरश्रुतय उत्तरवाक्यानि ॥ अर्थविचारो ज्ञानसाधकत्वं ॥ पूर्वापरवाक्यार्थविचार

रिणां ज्ञानसिद्ध्यर्थमिति वा ॥ मोक्षोपायमयी मोक्षसाधनोपदेशप्रचुरा ॥ यां संहितां वक्ष्ये तं स्त्रीकुर्विति शेषः ॥ ४ ॥ तच्छ्रवणेन मंदविरक्तस्यापि नाधिकार इति योतनाया पुनर्न
 हुणायेति ॥ शमसंतोषौ शांतिवैचृण्यमुखे ॥ ५ ॥ कर्मकांडश्रुतयः पूर्वावाक्यानि ॥ उपासनापरश्रुतय उत्तरवाक्यानि ॥ अर्थविचारो ज्ञानसाधकत्वं ॥ पूर्वापरवाक्यार्थविचार

अतः पौरुषमाश्रित्य श्रेयसे नित्यवांधवम् ॥ एकाग्रं कुरु तच्चित्तं शृणु चोक्तमिदं मम ॥ २ ॥ अर्वांतरनिपाती निस्वारूढानि मनोरथम् ॥ पौ
 रूपेणोद्विषाण्याशुसंयम्य समतां नय ॥ ३ ॥ इहामुत्र च सिद्ध्यर्थं पुरुषार्थफलप्रदम् ॥ मोक्षोपायमयी वक्ष्ये संहितां सारनिर्मिताम् ॥ ४ ॥
 अपुनर्ग्रहणायां तस्य त्वासां सारवासनाम् ॥ संपूर्णौशमसंतोषावादायोदारयाधिया ॥ ५ ॥ संपूर्वापरवाक्यार्थविचारविषयाहतम् ॥
 मनः समरसं कृत्वा सांनसंधानमात्मनि ॥ ६ ॥ सुखदुःखक्षयकरं महानंदं कारणम् ॥ मोक्षोपायमिमं राम वक्ष्यमाणं सदाशृणु ॥ ७ ॥
 इमां मोक्षकथां श्रुत्वा सहस्रैर्विवेकिभिः ॥ परं यास्यसि निदुःखं नाशो यत्र न विद्यते ॥ ८ ॥ इदमुक्तं पुरा कल्पे ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ सर्वदुः
 खक्षयकरं परमाश्यासनं धियः ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ केनोक्तं कारणेन दं ब्रह्म नूतं स्वयं भुवा ॥ कथंच भवता प्राप्तमेतत् कथं मे प्र
 भो ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अस्त्यनंतविलासात्मा सर्वगः सर्वसंश्रयः ॥ चिदाकाशो विनाशात्मा प्रदीपः सर्वजंतुषु ॥ ११ ॥

भो ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अस्त्यनंतविलासात्मा सर्वगः सर्वसंश्रयः ॥ चिदाकाशो विनाशात्मा प्रदीपः सर्वजंतुषु ॥ ११ ॥

स्पंदः स माकारात्ततो विष्णुरजायत ॥ स्पंदमानरसापूरः स रंगः सागरादिव ॥ १२ ॥
 स त्वितं चतद्विषयैरहंतं चेति विग्रहः ॥ आत्मानि सानुसंधानं समरसं गुरुशास्त्रोपदिष्ट प्रकारस्य स्थानुभवस्य चैकरस्यापादनसंहितिमिति यावत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ अविचेकिनां श्रवणशाला
 प्रवेशमपि वारयितुं सर्वैर्विवेकिभिरित्युक्तिः ॥ ८ ॥ इत्थं सांगश्रवणमवतार्य श्रोतव्यशास्त्रादसिद्धये तदवतारप्रकारं विवक्षुराह ॥ इदमिति ॥ पुरा कल्पे कल्यादौ ॥ ९ ॥ वसिष्ठा
 निप्रायानुरूपं जिज्ञासुः श्रीराम उवाच ॥ केनेति ॥ १० ॥ तत्रादौ परमेष्ठिने जन्मवक्तुं तन्मूलकारणमाह ॥ अस्तीति ॥ अनंतानां मायिकविलासानामधिष्ठानभूतात्मा अस्ति ॥
 सर्वगः संवर्तितः सर्वसंश्रयः सर्वाधार इति तस्य मायातत्कार्यातिरेकधोतनायोक्तम् ॥ सर्वजंतुषु प्रदीप इति प्रत्यक् चिद्रूपत्वेन नित्यापरोक्षतालाभाय ॥ ११ ॥ मायातत्कार्याणां स्पं
 देऽस्पंदे च समएक आकारः स्वभावाद्यस्य तस्मान्निर्विकारादित्यर्थः ॥ विष्णुः सर्वकार्यव्यापनशीलो ब्रह्मांडात्मा विराट्सूक्ष्मभूतस्थ टिक्रमेणाजायत ॥ स्पंदमानस्य रसस्य जलस्य
 आपूरात्स्पंदास्पंदयोरप्यप्रच्युतजलैकस्वभावात्सागरात्तरंग इव ॥ अनेन निर्विकाराज्जगदुत्पत्तिर्विवर्तरूपैव न परिणाम इति ध्वन्यते ॥ १२ ॥

तस्य विराजः सुमेरुः कर्णिकायस्य दिशो दलानियस्य तादृशान्तरकोकसर्वतो दृढयां वुजात् ॥ १३ ॥ देवानां मुनीनां च मंडलैः समूहैः ॥ सर्गाणि निकायम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ आ
वाग्भावीत्या आलाभौ ताभ्यां विपण्णमंगमनो यस्य ॥ उत्पत्तिरुत्पातस्तत्सन्निहितोऽर्थो मरणं तत्तत्परमस्य जीवितमिति यावत् ॥ एतस्मिन् भूतजातीनां सर्गेनानाविधैर्विषयभोग
व्यसनेः संकुलजनस्य दुःखं दृष्टेयुत्तरत्रान्वयः ॥ १६ ॥ ईशस्तदुःखनिवारणसमर्थः ॥ १७ ॥ अंतर्गतानां शयनीत्यंतः कउपायः स्यादिति चित्तयामास ॥ १८ ॥ प्रथमं शुद्धिमा

सुमेरु कर्णिका तत्स्य दिग्दलाद्दृढयां वुजात् ॥ १३ ॥ वेदवेदार्थविद्वेदमुनिमंडलमंडितः ॥ सोऽस्तज
त्सकलं सर्गाविकल्पौघं यथामनः ॥ १४ ॥ जंबूद्वीपस्य कोणे स्मिन् वर्षे भारतनामनि ॥ ससर्जनसर्गां घृष्ट्या धिव्याधिपरिप्लुतम् ॥ १५ ॥
भावाभावविपण्णांगमुत्पातध्वंसतत्परम् ॥ सर्गे स्मिन् भूतजातीनां नाव्यसनं संकुलम् ॥ १६ ॥ जनस्यैतस्य दुःखं तदृष्ट्वा स कललो क
कृत ॥ जगाम करुणामीशः पुत्रदुःखापितायथा ॥ १७ ॥ कर्णेने पांहा शानां दुःखस्यातो हतायुषाम् ॥ स्यादितिक्षणमेकाग्रचित्तयामास
भूतये ॥ १८ ॥ इति संचित्य भगवान्ससर्जनस्य मीश्वरः ॥ तपोधर्मचदानं च सत्यं तीर्थानि चैव हि ॥ १९ ॥ एतस्त्वेष्ट्वा पुनर्देवं चित्तयामास
भूतकृत् ॥ पुंसां नानेन सर्गस्य दुःखस्यांत इति स्वयम् ॥ २० ॥ निर्वाणं नाम परमं सुखं येन पुनर्जनः ॥ न जायेते न धियेतैज्ज्ञानादेव लभ्यते
॥ २१ ॥ संसारोत्तरणे जंतोरुपायो ज्ञानमेव हि ॥ तपोदानं तथा तीर्थमनुपायाः प्रकीर्त्तिताः ॥ २२ ॥ तत्तावदुःखमोक्षार्थं जनस्यास्य हतात्म
नः ॥ प्रत्यग्रंतरणोपायमाशु प्रकटयाम्यहम् ॥ २३ ॥ इति संचित्य भगवान् ब्रह्मा कमलसंस्थितः ॥ मनसा परि संकल्प्य मामुत्पादितवानिम
म् ॥ २४ ॥ कुतोऽप्युत्पन्न एवाशु ततो हंसमुपस्थितः ॥ पितुस्तस्य पुनः शीघ्रमूर्ध्नि रिवानघा ॥ २५ ॥ कमंडलुधरो नायः सक्रमंडलुनामया ॥ सा
क्षमालः साक्षमालं सप्रणम्या भिवादितः ॥ २६ ॥ एहि पुत्रेति मामुक्त्वा स स्वाज्ञस्योत्तरेदले ॥ शुक्लाभ्रद्वयशीतांशुं योजयामास पाणिना ॥ २७

धनसर्गमाह ॥ इतीति ॥ १९ ॥ सर्गस्य सृष्टेः संबंधिनां पुंसां स्वस्थानां मितियावत् ॥ अंतो मूलतो निदृष्टिः ॥ २० ॥ जनो जीवः पुनर्न जायेत न म्रियेत तन्निर्वाणम् ॥ २१ ॥ अनुपा
या असाधना निप्रकीर्त्तिताः न कर्मणा न प्रजया धनेन लुबाधेते अदृढा यद्वा रूपेण द्रव्यादिश्रुतिषु ॥ २२ ॥ प्रत्यप्यंतं दृढमिति यावत् ॥ २३ ॥ इमं त्वत्पुनः स्थिताम् ॥ २४ ॥ कुतोऽपि अ
निर्वचनीयमाया वा देवोपाध्युत्पत्त्योत्पन्नः सन्नाशु स मुपस्थितः पितुः पितरमित्यर्थः ॥ २५ ॥ साक्षमालं यथा स्यात्तथा प्रणम्य नमस्ती भूया भिवादि तो नमस्कृतः ॥ २६ ॥ योजया
मास संयोजयामास ॥ उपवेशितवानिति यावत् ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ वानरजातिखिचंचलचालपल्लवतुरङ्गानंकन्तेचेतःकर्मअभ्याविशतुप्रविशतु ॥ शशःकलंकः ॥ २९ ॥ विचारःपरमाष्ठनःसंकल्पसाधनः ॥ ३० ॥ तेनमे
 श्वर्ये ॥ ३० ॥ दीनतांअपल्लवतधनइवकार्पण्यम् ॥ ३१ ॥ तूष्णींनिर्व्यापारोव्यवस्थितः ॥ ३२ ॥ दुःखमुपहर्तीतिदुःखोपघातउपायस्तम् ॥ कर्मण्यम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ तेनमे
 प्रोक्तमित्युत्तरेणान्वयः ॥ ३५ ॥ पितुरधिकःसर्वोक्तोभिप्रायस्तत्त्ववबोधइवनिर्मलःपरिपूर्णस्वभावःस्थितः ॥ किलेत्याश्रये ॥ ३६ ॥ सवक्ताउपदेष्टापितामामुवाच
 मृगकृत्तिपरीधानोमृगकृत्तिनिजावरम् ॥ मामुवाचपिताब्रह्मासुहंसःसारसंयथा ॥ २८ ॥ मुहूर्तमात्रंतेपुत्रचेतोवानरचंचलम् ॥ अ
 ज्ञानमभ्याविशतुशशःशशधरंयथा ॥ २९ ॥ इति तेनाशुशानःसन्विचारसमनंतरम् ॥ अहंविस्मृतवान्स्वस्वरूपममलंकिल ॥ ३० ॥
 अथाहंदीनतांयातःस्थितोऽसंबुद्ध्याधिया ॥ दुःखशोकाभिसंततोजातोजनइवाधनः ॥ ३१ ॥ कष्टंसंसारनामायंदोषःकथमिहागतः ॥
 इतिचिंतितवानंतस्तूष्णीमेवव्यवस्थितः ॥ ३२ ॥ अथाभ्यधात्समांतातःपुत्राकिंदुःखवानसि ॥ दुःखोपघातंसांपृच्छसुखीनित्यंभविष्य
 सि ॥ ३३ ॥ ततःपृष्ठःसभगवान्मयासकललोककृत् ॥ हेमपद्मदलस्थेनसंसारव्याधिभेजम् ॥ ३४ ॥ कथंनयमहादुःखमयःसंसार
 आगतः ॥ कथंचक्षीयेजंतोरितिपृष्ठेतेनमे ॥ ३५ ॥ तज्ज्ञानंसुबहुप्रोक्तंयज्ज्ञात्वापावानंपरम् ॥ अहंपितुरभिप्रायःकिलाधिकइव
 स्थितः ॥ ३६ ॥ ततोविदितवेद्यंमानिजांप्रकृतिमास्थितम् ॥ सउवाचजगल्लोकावकासकलकारणम् ॥ ३७ ॥ शापेनाज्ञपदंनीत्वापृ
 च्छकस्त्वमयाकृतः ॥ पुत्रास्यज्ञानसारस्यसमस्तजनसिद्धये ॥ ३८ ॥ इदानींशांतशापस्त्वंपरंबोधमुपागतः ॥ संस्थितोहमिवैकत्मा
 कनकंनकादिवत् ॥ ३९ ॥ गच्छेदानींमहीपृष्ठेजंबूक्षीपांतरस्थितम् ॥ साधोभरतवर्षंत्वलोकानुग्रहेहेतुना ॥ ४० ॥ तत्रक्रियाकां
 उपरास्त्वयापुत्रमहाधिया ॥ उपदेश्याःक्रियाकांडक्रमेणक्रमशालिना ॥ ४१ ॥ विरक्तचित्ताश्रयतथामहाप्राज्ञाविचारिणः ॥ उपदेश्या
 स्त्वयासाधोज्ञानेनानंददायिना ॥ ४२ ॥ इति तेननियुक्तोहंपित्राकमलयोनिना ॥ इहराघवतिष्ठाभियावद्भूतपरंपरा ॥ ४३ ॥
 ॥ ३७ ॥ समस्तानामधिकारिजनानांज्ञानसिद्धये ॥ ३८ ॥ यथाकनकंचिरंमालिन्यसंसर्गादकनकभावमिवापन्नंपुनःशोधनेनादिकालस्थितशुद्धकनकभावेनावतिष्ठतेतद्वत्
 ॥ ३९ ॥ फलमपिप्राग्बुद्ध्युपाहूढंक्रियाहेतुरितिहेतुनेत्युच्यते ॥ ४० ॥ तत्रेति ॥ नबुद्धिभेदजनयेदज्ञानांकर्मसंगिनामितिन्यायादितिभावः ॥ ४१ ॥ महाप्राज्ञाःसूक्ष्मार्थमह
 णपटवः विचारिणोविमर्शशीलाः ॥ ४२ ॥ भूतपरंपराअधिकारिजनप्रवाहोयावस्थास्यतितावत् ॥ ४३ ॥

कतं व्याक्रियप्रयोजनम् ॥ मनोऽतिक्रान्तोऽतिमननिर्मनस्कः ॥ अतएव सततमुपेव निरभिमानाधीर्यस्यांतयावृत्त्याकार्यं यथाप्राप्ताप्तानुवर्त्तनं करोमि ॥ अथवा संशान्तयावृत्त्या
स्थितोऽहं सततमुमा अज्ञास्तेषां धिया कार्यकरोमि स्वाधिया तु न किंचित्करोमीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहारामायणे तात्पर्यप्रकाशे मुक्षुब्यवहारप्रकरणे दशमः सर्गः
॥ १० ॥ ॥ ९ ॥ ज्ञानावतारवित्तारो रामवैराग्यसंस्तवः ॥ वक्तुं प्रच्छकलक्ष्मादिप्राधान्येनाब्रवण्यते ॥ १ ॥ पुनर्विस्मरेण ज्ञानावतारप्रकारं वक्तुं प्रच्छकलक्षणं च वर्ण
यिष्यंस्तदवतारायोक्तुमुपसंहरति ॥ एतदिति ॥ मम एतावज्ज्ञानावतरणं स्वस्वीयं देहितं जन्मादिचेष्टितं कर्म लोद्धवस्य मस्मिन् श्रेष्ठं चैव ते कथितमित्यन्वयः ॥ १ ॥ सुकृतो दया
सुण्यपरिपाकात् ॥ २ ॥ तादृशसुकृतो दयः कीदृशश्चतुष्टयवस्तूपदेशप्रकारादतिप्राक्तनकथाविस्तारप्रवणमुखेन जिज्ञासुः श्रीराम उवाच ॥ कथमि

कर्तव्यमस्तिनममेहहि किंचिदेवस्थातव्यमित्यतिमनाभुविसंस्थितोस्मि ॥ संशांतयांसततसुप्ताधियेहवस्याकार्यकरोमिनचकिंचिदहं करोमि ॥ ४४ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहारामायणे वा० दे० मोक्षोपाये मुमुक्षुव्य० ज्ञानावतरणनाम दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतत्ते कथितं सर्वज्ञानावतरणं भुवि ॥ मया स्वमीहितं चैव कमलोद्भवचेष्टितम् ॥ १ ॥ तदिदं परमं ज्ञानं श्रोतुमद्य तवानघ ॥ अशुभं किंतं चेत्तो महतः सुरतो दयात् ॥ २ ॥ श्रीराम उवाच ॥ कथं ब्रह्मन् भगवतो लोके ज्ञानावतारणे ॥ सर्गादनंतरं बुद्धिः प्रवृत्ता परमं प्लिनः ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ परमेव ब्रह्मणि ब्रह्मास्वभावशतः स्वयम् ॥ जातः स्पंदमयोनित्यमूर्तिं रं बुनिधा विव ॥ ४ ॥ दृष्ट्वैव मानुरं सर्गस्य सकलांगतिम् ॥ भूतभव्यभविष्यस्याददर्श परमेश्वरः ॥ ५ ॥ सक्रियाक्रमकालस्य कृतादेः क्षय आ गते ॥ मोहमालोच्य लोका नां कारुण्यमगमत्य भुः ॥ ६ ॥ ततो मामीश्वरः सृष्ट्वा ज्ञानेनायोज्य चासकृत् ॥ विससर्ज मही पांठलोकस्या ज्ञानशांतये ॥ ७ ॥ यथाहं प्रहितस्तेन तथान्ये च महर्षयः ॥ सनत्कुमारप्रमुखानारदाद्याश्च भूरिशः ॥ ८ ॥ क्रियाक्रमेण पुण्येन तथा ज्ञानक मेण च ॥ मनो मोहामयो बद्धमुद्धर्तुं लोका मीरिताः ॥ ९ ॥

ति ॥ कथेकनप्रकारेण ॥ तंप्रकारंविस्तरेणवर्णयेत्यर्थः ॥ ३ ॥ स्वस्यभावःप्राक्तनविद्याकर्मवासनाप्रचयसद्वशतः ॥ स्वयमेवतदनुसूयोपाध्यात्माजातः ॥ स्पंदमयःक्रियाशक्तिप्रचुरः ॥ नित्यमभीक्ष्णम् ॥ ४ ॥ सचभुवनभूतपामसमर्गानंतरसर्गसृष्टजनमेवंजन्मजरानृत्युनरकादिप्रकारेणस्याज्ञानवशादातुरंदुःखितंदृष्टातद्वृत्तानैवभूतमव्यभिच्यव्यक्तालस्यामपिसर्गस्यसकलगतिददर्शः ॥ ५ ॥ विरोपेणचस्वर्गोपवर्गसाधनानुष्ठानयोग्यकालस्यकृतयुगोददेश्येआगतैलोकस्यभाविनंमोहमालोच्य ॥ ६ ॥ असकृदपुदेशेनज्ञानेनाघोज्यसंघोज्य ॥ ७ ॥ ८ ॥ क्रियाकर्मतदुपदेशक्रमेण ॥ चानुपासनीपदेशक्रमेण ॥ मनस्वमोहाज्ञानंचतावेववातधुनोवाआमयःससारोगस्तेनोच्चरुडंभवशीकृतमिति

नहर्षिभिर्भूपाः परिकल्पिता इत्युत्तरेणाव्ययः ॥ शुद्धैर्वैदिकैरागलोभाद्यनुपहतेषां ॥ १० ॥ विधानार्थप्रवृत्तनाथम् ॥ ११ ॥ अथ ॥
 नयमनोचितानि स्मृतिशास्त्राणि कल्पितानि ॥ १२ ॥ भोजनग्रहणं भोगमात्रस्योपलक्षणं शालिग्रहणं च विषयमात्रस्य ॥ १३ ॥ दंष्ट्रानिलक्षणयातन्निष्ठानिवैराणि ॥ विषया
 श्रद्धेशार्थं भोग्यार्थं वा ॥ यद्वा दंष्ट्रानि शरीतोष्णादीनि ॥ विषयार्थं तत्परिहारोपायविषयसंपादनार्थम् ॥ ततश्च विषयसिद्धेर्धनसूलत्वाद्धनार्थं भूतानि परभूजानि दंष्ट्रानि यतां
 संप्रयातानि ॥ १४ ॥ पूर्वक्षमाः सप्तार्था अपिततस्तदन्तरं न सप्तार्थाः संतोदीना एव दैव्यास्तद्भ्रावं याताः ॥ देहे आत्मता बुद्ध्या युद्धादौ देहनाशे आत्मनाशमायादित्यर्थः ॥ १५ ॥ सस्य
 महर्षिभिस्ततस्तैः क्षीणेकृतयुगेपुरा ॥ क्रमात्क्रियाक्रमे शुद्धेष्टुथिव्यां तनुतांगते ॥ १० ॥ क्रियाक्रमविधानार्थं मर्यादानियमायच ॥
 मर्षिभूपाः परिकल्पिताः परिकल्पिताः ॥ ११ ॥ बहूनि स्मृतिशास्त्राणि यज्ञशास्त्राणि चावनौ ॥ धर्मकामार्थसिद्ध्यर्थं कल्पितान्युचिता
 पृथग्देशविभागेन भूपालाः परिकल्पिताः ॥ १२ ॥ बहूनि स्मृतिशास्त्राणि यज्ञशास्त्राणि चावनौ ॥ १३ ॥ दंष्ट्रानि संप्रवृत्तानि विषयार्थं म
 न्यथ ॥ १२ ॥ कालचक्रेव हृत्यस्मिस्ततो विगलिते क्रमे ॥ प्रत्यहं भोजनपरे जने शाल्यर्जनोन्मुखे ॥ १३ ॥ दंष्ट्रानि संप्रवृत्तानि विषयार्थं म
 हीभुजाम् ॥ दंष्ट्रतां संप्रयातानि भूतानि भूतानि भूपा महीपालयितुं क्षमाः ॥ न सप्तार्थास्तदायाताः प्रजाभिः
 सहैदं द्यताम् ॥ १५ ॥ तेषां दैन्यापनोदार्थं सम्यग्दृष्टि क्रमायच ॥ ततोऽस्मदादिभिः प्रोक्तमहृत्यो ज्ञानदृष्टयः ॥ १६ ॥ अध्यात्मविद्यतेनैयं
 पूर्वराजसुवर्णिता ॥ तदनुप्रसूता लोके राजविद्ये त्युदाहृता ॥ १७ ॥ राजविद्याराजगुह्यमध्यात्मज्ञानमुत्तमम् ॥ ज्ञात्वा राघवराजानः
 परानिर्दुःखानांगताः ॥ १८ ॥ अथ राजस्वतीतेषु बहुष्वमलकीर्तिषु ॥ अस्माद्दशराथाद्रामजातोद्यत्वा मिहावनौ ॥ १९ ॥ तव चातिप्रसन्नो
 स्मिन् जातं मनसि पावनम् ॥ निनिमित्तमिदं चारुवैराग्यमरिमदनम् ॥ २० ॥ सर्वस्यैव हि सर्वस्य साधोरपि विवेकिनः ॥ निमित्तपूर्ववैरा
 ग्यं जायेते रामराजसम् ॥ २१ ॥ इदं त्वपूर्वमुपन्नं च मलकारकरं सताम् ॥ तवानिमित्तं वैराग्यं सात्विकं स्वविवेकजम् ॥ २२ ॥ बीभत्सं वि
 षयं दृष्ट्वा कोनामनविरज्यते ॥ सतामुत्तमवैराग्यं विवेकादेव जायते ॥ २३ ॥ तेमहांतो महाप्राज्ञानि निमित्तेन विनैव हि ॥ वैराग्यं जायते ये
 षंति षां ल्यमलमानसम् ॥ २४ ॥

गृष्टिरात्मतत्त्वज्ञानं तस्य क्रमणं क्रमो लोके प्रचारस्तस्मै ॥ १६ ॥ तेनोक्ते हेतुना ॥ राजविद्येत्युदाहृता व्यासादिभिः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अतिप्रसन्ने अत्यंतं निर्मले ॥ निर्म
 मितं शुभशानमापद्वैत्यमिति वक्ष्यमाणदृष्टनिमित्तं रहितम् ॥ २० ॥ सर्वस्य विवेकिनः पुरुषसार्थस्य मध्ये साधोरुत्तमत्वेन प्राप्तिसिद्धस्यापि सर्वस्य बहुतरजनस्य सर्वस्य विषयस्य
 बंधीति वा ॥ रजोगुणकार्यदृष्टदुःखानुभवं निमित्तमत एव राजसम् ॥ २१ ॥ सत्वात्सुखं च ज्ञानं वैवेकिज्ञानमात्रजत्वात् सात्विकम् ॥ २२ ॥ उक्तमेव व्यनक्ति ॥ २३ ॥
 भत्समिति ॥ २३ ॥ २४ ॥

स्यविवेकवशादेवयश्चमत्कारपरमशस्त्वाभिमुख्यतेनेतरविषयेभ्योविरक्त्या ॥२५॥२६॥ इदं दृश्यजातमिद्रजालमिवैद्रजालं मायिकमिति यावत् ॥ न वा सोमं वा किं नु वा ससिहि
तमाभ्यन्तरं देहं द्वियप्राणमनो बुद्ध्या विधातमपि ॥२७॥ २८॥ अलमस्यंतमागतः प्राप्तवान् ॥ ज्ञानानां विद्यानां सारआत्मविद्यातस्य ॥ २९ ॥ तपःप्रभावो देवप्रसादाच्च यस्य देवे परा
भक्तिः ईश्वरानुग्रहो देवपुंसां हतैतवासना ॥ प्रसादो देवकृत्स्नभावानीसहितस्य तु ॥ अप्यात्मविषयं ज्ञानं जायते बहुजन्मभिरित्यादिश्रुतिस्त्वस्याद्यनुसरन्त्याह ॥ प्रसादादिति ॥ ३० ॥
तमेतैवेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिपंतियज्ञेन न तपसानाशकेनेत्यादिश्रुतिमनुसृत्याह ॥ क्रियाक्रमश्चर्माधानपुंसवनसीमनोनयनजातकर्मनामकरणा
नप्रशशनचौलोपनयनंचत्वारिवेदव्रतानित्यानेंसहधर्मचारिणीसंयोगः पंचानां यज्ञानामनुष्ठानमष्टकार्पावर्णश्राद्धं श्रावण्यापयणीचैत्र्याश्वयुजीतिसप्तपाकसंस्था अग्न्याधेयम

स्वविवेकचमत्कारपरामर्शविरक्तया ॥ राजतेहिधियाजंतुयुवववरमालया ॥ २५ ॥ पराश्रयविवेकेनसंसाररचनाभिमाम् ॥ वैरा
ग्यंयेऽधिगच्छंतिताएवपुरुषोत्तमाः ॥ २६ ॥ स्वविवेकवशादेवविचार्येदंपुनः ॥ इंद्रजालंपरित्याज्यंस्वात्थाभ्यंतरेवलान् ॥ २७ ॥
श्मशानमापदैर्न्यदृष्ट्वाकोनविरल्यते ॥ तद्वैराग्यंपरंश्रेयःस्वतोयदभिजायते ॥ २८ ॥ अकृत्रिमविरागत्वंमहत्त्वमलमागतः ॥ योग्यो
सिद्धानसारस्यबीजस्येवमृदुस्थलम् ॥ २९ ॥ प्रसादात्परमेशस्यनाथस्यपरमाल्मनः ॥ त्वादृशस्यशुभावुद्धिविवेकमनुधावति ॥ ३० ॥
क्रियाक्रमेणमहतातपसानियमेनच ॥ दानेनतीर्थयात्राभिश्चिरकालंविवेकतः ॥ ३१ ॥ दुष्कृतद्वयमापन्नोपरमार्थविचारणे ॥ काक
तालीययोगेनवुद्धिर्जतोःप्रवर्तते ॥ ३२ ॥ क्रियापरास्त्वादलंचकावर्त्तिभिरावृताः ॥ अमंतीहजनायावन्नपस्थंतिपरंपदम् ॥ ३३ ॥

ग्रिहोऽग्रदर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यान्यापयणेष्टिर्निरूढपशुबंधः सौत्रा मणीति सप्तहविर्यज्ञस्तथा अग्निष्टोमोऽत्यग्निष्टोम उक्थः षोडशविवाजपेयोतिरात्र आभोर्यामदतिसप्तसोमय
ज्ञस्तथा इत्येते चत्वारि शस्तंस्कारा अष्टावात्मगुणदया सर्वभूतेषु क्षातिर न ह्यशौचमनाया सोमांगल्यमकार्षण्यमकार्षण्यमसृहेति यस्यैते चत्वारि शस्तंस्कारा अष्टावात्मगुणाश्च स ब्रह्मणः
सायुग्यं मोतीतीति गैतमस्तुतौ दर्शितः ॥ नियमैर्द्विप्राणमनो नियमेन ॥ ३१ ॥ काकागमनमिव तालपतनमिव संपन्नेन योगेन साधनसमूहमेलनेन ॥ समासाञ्चतद्विपद्यादि
त्युपमानविपयत्नमासाहुपमानोत्तरैः ॥ तथा च ब्रह्मजिज्ञासाप्रयोजकविचारोदय एव दुर्लभ इति भावः ॥ ३२ ॥ तत्कृतः ॥ यावत्परंपदनं पश्यंति तावच्चक्रमिवावर्त्यंति अथ
मयंति पुरुषं तच्छरीरादिभिराहता संत सर्वेऽप्येहिकामुष्मिकभोगसाधनक्रियापराएव हेतुसारे अभवति ॥ अविद्यायामंतरे वर्तमानाः स्वयंधीराः पंडितं मन्यमानाः दंष्ट्रम्यमाणाः
परिष्यंति मृकाअंधैर्बनीयमाना यथा द्रष्टव्यं दिश्यते इति भावः ॥ ३२ ॥

यत्राह्वनं यथा स्थितं परमार्थे भूतमित्यर्थः ॥ इदं नित्यपरोक्षं ज्ञानस्त्वं परं च देव ॥ यद्वा ॥ इदं दृश्यं ज्ञानं यथा भूतं परमार्थिनः प्रत्यक्षानन्दः ॥ ३५ ॥ यो
यान्ति तानेन प्राप्नुवंति ॥ आलानन्दं भूतं भास्तस्मान्निर्गतः ॥ ३४ ॥ इदं ज्ञानं दातामात्मनो कर्तुं कालात्तु इति विदितः ॥ अतएव मद्भावनं ज्ञेयं ॥ ३५ ॥ मर्मोपदेशो यमः ॥ यो
दाधियो विवेकितः ॥ ३६ ॥ नित्यमवहितया विद्याभ्यासपरया ॥ न यान्ति वै वैराग्यविशेषस्यापि मित्रया पुद्गा ॥ अवशिष्टाकाशमिव ॥ ३७ ॥ मर्मोपदेशो यमः ॥ यो
भोगं मनसः को धेवो जिह्वो धेगुमुरोपस्थयोगमित्यादिप्रसिद्धः ॥ ३८ ॥ ११ ॥ १० ॥ विज्ञानाभिनिर्गतपदविनिर्वाणस्योपायः ॥ यो लोकादपि निश्चिन्तयन् अतएव मर्मोपदेशो यमः ॥ ३९ ॥
यथा भूतमिदं दृष्ट्वा संसारं नन्मयी धियम् ॥ परित्यज्य परं यो निगलानागजा इव ॥ ३४ ॥ विषमं यमं न तद्वरा मर्मं गार्ग्यं मृनिः ॥ इदं नु
क्तामहाजं तु विना ज्ञानं न पश्यति ॥ ३५ ॥ ज्ञानमुक्तिप्रवेनं वमं साराधिं नु दुस्तरम् ॥ महाधियः अमृत्तीर्णा निमेषेण रघुदत्त ॥ ३६ ॥ ना
मिमांजानयुक्तिं वमं सारां मो धितारिणीम् ॥ शृणुष्व अवहितो बुद्ध्या नित्यावहितवानया ॥ ३७ ॥ यस्मादुर्नमं भाजा गत्यो दुःखभीत
यः ॥ निरायातं दहं यता विना बुक्तिमनिर्दिताम् ॥ ३८ ॥ शीतवानातपार्थ निदं दृष्ट्वा निरापव ॥ ज्ञानयुक्तिं विना कनसत्त्वार्था निमा
धुपु ॥ ३९ ॥ आपनेति प्रतिपदं यथा कालं दहति च ॥ दुःखचिन्तानरं मुदं शृणु मग्निशिखा इव ॥ ४० ॥ प्राज्ञो विजातं विडापं सूच्यदशानमात्र
यः ॥ न दहति वनं यमिक्तमग्निशिखा इव ॥ ४१ ॥ आधिव्याधिपरावर्त्तेनं मारमलमाहते ॥ क्षुभितं पितनस्य ज्ञो भज्यते कथयदावत
॥ ४२ ॥ तत्त्वं ज्ञानुमतो यनाद्धो मानेव हिधीमता ॥ प्रामाणिकः प्रचुद्धात्मा प्रपृथ्यः प्रणयान्वितम् ॥ ४३ ॥ प्रामाणिकस्य पृथ्व्यवचकुरत्त
मचेतसः ॥ यत्नवचनं ग्राह्यमंशुकेन वकुलम् ॥ ४४ ॥ अतत्त्वज्ञमतो दयवचनं वाग्विदावर ॥ अदृष्टानि नरं न स्मान्नास्ति मुदं ताराप
रः ॥ ४५ ॥ प्रामाणिकस्य तज्ज्ञस्य वकुलं पृथ्व्यवनः ॥ नानुतिष्ठति यो वाग्यं नान्यस्य स्मान्नराधमः ॥ ४६ ॥ अज्ञानाज्ज्ञानेनैवैव कुनि
र्णीयकार्यतः ॥ यः करोति नरः प्रश्नं प्रच्छकः समहामतिः ॥ ४७ ॥
त्वमाशाकरो यस्य तम् ॥ आधयोमानस्य याः ॥ ४१ ॥ आधिव्याधिवक्त्रपरापृच्छकाश्चावसांथकपानाय त्विभ्यं भारुपमं देशदभिरुदितं नरं प्रप्रेषति ॥ न ज्योते
आमयेपीद्वानदस्यर्थः ॥ ४२ ॥ यनाहुपगमनं प्रणिपातेनैवार्थस्य ज्ञानम् ॥ प्रामाणिकः पृथ्वादिपमाणकथालः ॥ ४३ ॥ यथा नं कुमद्वेरो ज्ञानाय विमज्जते नो शुकं न नृजकं
मंतद्रावानुरं जनेन यथियुत्सवं तद्वद्भासम् ॥ ४४ ॥ तदर्थं वकुलं प्रच्छकशर्णा निरुपरीक्षकं नदति ॥ अमनसामिति ॥ न शोदं सारं च न सत्य ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ कार्थतो
व्यवहारालगतः ॥ ४७ ॥

परीक्षेणप्रकटवक्तामनिर्णय ॥ बालोमूर्खः ॥ ४८ ॥ पूर्वापरयोरुक्तानुक्तयोःसमाधानेविचित्र्यधारणेक्षमासमर्थाबुद्धिर्यस्य ॥ ४९ ॥ एवमपरीक्ष्यवक्तास्मापिनिंदति॥
 प्रामाणिकेति ॥ ५० ॥ वक्तृप्रच्छलक्षणोक्तेःप्रकृतोपयोगदर्शयति ॥ त्वमिति ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ कुलेनगुणैःसदाचारादिभिश्चमहाम् ॥ ५३ ॥ मेधाप्रतिभाशालिनीत्वविशेष
 णद्वयेनलभ्यते ॥ अर्कभाःसूर्यप्रभा ॥ ५४ ॥ आदरदृढीकरणायाह ॥ यद्यदिति ॥ प्रयत्नतश्चिराभ्यासादिप्रयत्नेन ॥ ५५ ॥ प्रयत्नंतरमप्याह ॥ मनदति ॥ ५६ ॥ तत्रप्रथमो
 पदेष्टव्यार्थमाह ॥ अविवेकिनमिति ॥ नविद्यतेज्ञानशास्त्रोत्थयस्यतम् ॥ दूरतरेअतिदूरे ॥ ५७ ॥ तत्फलमाह ॥ नित्यमिति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अशक्तौत्रयस्तदशक्तौद्वौवा

अनिर्णीयप्रवक्तारंबालःप्रशंकरोतियः ॥ अधमःप्रच्छकःसस्यान्महार्थस्यभाजनम् ॥ ४८ ॥ पूर्वापरसमाधानक्षमबुद्धावनिंदिते ॥
 पृष्ठप्राज्ञेनवक्तव्यंनाधमेपशुधर्मिणि ॥ ४९ ॥ प्रामाणिकार्थयोग्यत्वंप्रच्छकस्याविचार्यच ॥ योवक्तितमिहप्राज्ञाःप्रादुर्भूततरंनरम्
 ॥ ५० ॥ त्वमतीवगुणभ्लापीप्रच्छकोरघुनंदन ॥ अहंचवक्तुंजानामिसमोयोगोयमावयोः ॥ ५१ ॥ यदहंवच्चिन्तयत्तत्त्वत्वात्तयाशब्दाथ
 कोविद ॥ एतद्वत्स्वित्तिनिर्णयहृदिकार्यमखंडितम् ॥ ५२ ॥ महानसिविरकोसितत्वज्ञोसिजनस्थितौ ॥ त्वयिचोक्तंलगत्यंतःकुंकुमां
 बुयथांशुके ॥ ५३ ॥ उक्तावधानपरमापरमार्थविवेचिनी ॥ विशत्यर्थतवप्रज्ञाजलमध्यमिवार्कभाः ॥ ५४ ॥ यद्यद्वच्चिन्तदादेयंहृदि
 कार्यप्रयत्नतः ॥ नोचेत्सपृष्यएवाहंनत्वयेहनिरर्थकम् ॥ ५५ ॥ मनोहिचपलंरामसंसारवनमर्कटम् ॥ संशोध्यहृदिजलेनश्रोतव्यापर
 मार्यगीः ॥ ५६ ॥ अविवेकिनमज्ञानमसज्जनरतिजनम् ॥ चिरंदूरतरेकत्वापूजनीयाहिसाधवः ॥ ५७ ॥ नित्यंसज्जनसंपक्काद्विवेकउ
 पजायते ॥ विवेकपादपस्यैवभोगमोक्षौफलेस्मृतौ ॥ ५८ ॥ मोक्षद्वारेद्वारपालाश्रयत्वारःपरिकीर्त्तिताः ॥ शमोविचारःसंतोपश्रुतुर्थःसा
 धुसंगमः ॥ ५९ ॥ एतेसेव्याःप्रयनेनचत्वारोद्वौत्रयोथवा ॥ द्वारमुद्घाटयत्येतेमोक्षराजगृहेतथा ॥ ६० ॥ एकंवासर्वयत्नेनप्राणांस्यत्का
 समाश्रयेत् ॥ एकस्मिन्वशेगांतिचत्वारोपिवशंयतः ॥ ६१ ॥ सविवेकोहिशास्त्रस्यज्ञानस्यतपसःश्रुतेः ॥ भाजनंभूषणाकारोभास्क
 रस्तेजसामिव ॥ ६२ ॥ घनतामुपयातंहिप्रज्ञामांघमचेतसाम् ॥ यातिस्यावरतामंबुजाब्ज्यापापाणतामिव ॥ ६३ ॥ त्वंतुराघवसौज
 न्यगुणशास्त्रार्थदृष्टिभिः ॥ विकासितांतःकरणःस्थितःपद्मइवोदये ॥ ६४ ॥

॥ ६० ॥ प्राणांस्सक्तेत्यादणीयत्वातिशयोक्तिः ॥ ६१ ॥ विवेकेनसहितःसविवेकःपुरुषःशास्त्रस्यश्रुतेःश्रवणस्यतपस्तदर्थालोचनस्यचभाजनयोग्यः ॥ भूषणाकारःशिरोभू
 णमिवैश्रेष्ठोनादरणीयः ॥ तेजसांमध्येभास्करइव ॥ ६२ ॥ प्रज्ञामांघमौर्त्यम् ॥ घनतामभेद्यताम् ॥ स्थावरतामद्वयताकाठिग्यमितिमावत् ॥ जाड्यान्शतीतातिशयात् ॥ प्र
 सिद्धेद्वौद्विगमवरकादौ ॥ ६३ ॥ उन्मुखीकरणायपुनरावप्रशस्यति ॥ त्वत्स्विति ॥ ६४ ॥

प्यावधारयसि ॥ १ ॥

रजसामेऽप्यपलंस्यात्तमसात्वाणमतस्तद्रहितामतएव शुद्धसत्वगुणेपरमात्मनि चानुपातिनीम् ॥ आत्मनि संस्थाप्य स्वस्थीकृत्य ॥ स्थिरउद्युक्तः ॥ २ ॥ रत्नानां श्रीः संपूर्ण
सहिता श्रीर्लक्ष्मीश्च ॥ ३ ॥ शिष्याश्च पुत्रवत्सरेष्येदितिन्यायासुतेति संबोधनम् ॥ आर्द्रत्वं सद्रवताम् ॥ लघुश्चंद्रकराणामुत्करोयस्मिन् ॥ ४ ॥ अभ्यासः परिशीलनं संबधदति या
वत् ॥ शुद्धस्य तव ॥ दीर्घैः सर्वदिकप्रसूतैः ॥ संतैरिविच्छिन्नैः ॥ पद्मपक्षे गुणैस्तु भिः सौरभ्यादिभिश्च ॥ ५ ॥ भाजनं श्रवणफलप्रबोधधारः ॥ शुद्धाशुभा ॥ सविकासाचंद्रक
तप्रबोधधारः ॥ यथाचंद्रएव कुमुद्वृत्तीसविकासासायकथात्वव्यवसविकासेति वार्थः ॥ ६ ॥ नन्वस्य कथाश्रवणसमारंभस्य कोवधिरिति चेत्समपददर्शनविश्रान्तिरेवेत्यभिप्रे
त्याह ॥ येकेचनेति ॥ ते सर्वे सारं भासाः सर्वाः प्रमाणप्रमेयदृष्टयः ॥ नन्विह पुमान्निश्चयेत्येकशेषेण भाव्यं न हि द्वंद्वद्वैकशेषौ वैकल्पिकद्विचैतस्यम् ॥ तथापि महाभाष्याद्यभि

रजस्तमोभ्यां रहितां शुद्धसत्त्वानुपातिनीम् ॥ मतिमात्मनि संस्थाप्य ज्ञानं श्रोतुं स्थिरो भव ॥ २ ॥ विद्यते त्वयि सर्ववप्रच्छकस्य गुणाव
ली ॥ वक्तुर्गुणालोचमयिरत्नश्रीर्जलधौ यथा ॥ ३ ॥ आनवानसि वैराग्यं विवेकासंगजं सुत ॥ चंद्रकांत इवाद्र्द्रत्वं लघुचंद्रकरोत्करः ॥ ४ ॥
चिरमाशशवो देवताभ्यासोऽस्ति सद्गुणैः ॥ शुद्धैः शुद्धस्वदीर्घैश्च पद्मस्येवाति संतैः ॥ ५ ॥ अतः शृणु कथां वक्ष्ये त्वमेवास्य हि भाजनम् ॥
न हि चंद्रविना शुद्धासविकासाकुमुद्वृत्ती ॥ ६ ॥ येकेचन समारंभायाश्च काश्च न दृष्टयः ॥ ते च ताश्च पदेदृष्टे निःशेषं पयांति वैशमम् ॥ ७ ॥ य
दि विज्ञानविश्रान्तिर्न भवेद्ब्रह्मचेतसः ॥ तदस्यां संस्तुतौ साधुश्चिंततामौ ध्वंसहेतकः ॥ ८ ॥ परंप्राप्य विलीयंते सर्वमिन न दृश्यः ॥ कल्पांता
कंगणासंगालुकुलशैलशिला इव ॥ ९ ॥ दुःसहारा मसंसारविपावेशविपूचिका ॥ योगगारुडमंत्रेण पावनेन प्रशाम्यति ॥ १० ॥ स च
योगः सज्जेनेन सह शास्त्रविचारणात् ॥ परमार्थज्ञानमंत्रेण नूनं लभ्यत एव च ॥ ११ ॥ अवश्यमिह विचारैरुक्ते सकलदुःखपरिहृत्यो भव
तीति मंतव्यं नातो विचारदृष्टयोऽवहेलया द्रष्टव्याः ॥ १२ ॥

युक्तप्रयोगे चेतोऽपठनेऽस्वपदविषयहव्यप्रयोगदर्शनाददोषः ॥ ७ ॥ उक्तविश्रान्तावनाश्वासं वारयति ॥ यदीति ॥ साधुर्विवेकीकृतः सहेत ॥ तदसहनात्त्वमिव देहत्यागोद्युक्तः स्या
दिति भावः ॥ ८ ॥ न केवलं वासदृष्टय एव विलीयंतेऽपितु मानसा अपीत्याह ॥ परमिति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ भिद्यते दृढययां शिथिल्यते सर्वसंशयाः ॥ क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मि
नृष्टे परावदति ॥ दृष्टान्तपक्षे हि रण्यगर्भस्यायुरंतम् ॥ ९ ॥ लोके विपसंधादि विपूचिका न सिद्धा ॥ योगो जीवस्य बलैक्यबोधः स एव गारुडमंत्रस्तेन ॥ पावनेन विषयो धनेन
॥ १० ॥ सज्जेनेन गुरुसतीत्यादिना सह ॥ चकारात्फलति च ॥ ११ ॥ पयोक्तमर्थगद्यैः प्रपंचयति ॥ अवरयमित्यादिना ॥ इहास्मिन् अधिकारि जन्मनि अवश्यं भवतीत्यव्ययः ॥
अवहेलया अनादेरण न द्रष्टव्याः ॥ १२ ॥

विचारवतासम्यग्दर्शनवताअतएवशीतलांतःकरणेनपुरुषेण ॥ वशतदनिपाठेनविचारस्यवशोऽपरोक्षबोधस्ततः ॥ सर्पेणपरिपक्वांजीर्णांत्वचमिवसवेमाधपजरेसत्यञ्चाख
विमदंजगदिंद्रजालमिवकौतुकंमुखरूपमवलोक्यते ॥ परमुक्तदुःखमितिवा ॥ १३ ॥ प्रतिज्ञातंविषम्यमेवदृष्टैःप्रपंचयति ॥ भोगिवित्यादिना ॥
लमिदंजगदिंद्रजालमिवकौतुकंमुखरूपमवलोक्यते ॥ परमित्यवधारणेनिपातः ॥ परमुक्तदुःखमितिवा ॥ १३ ॥ प्रतिज्ञातंविषम्यमेवदृष्टैःप्रपंचयति ॥ भोगिवित्यादिना ॥
मोहांधकूपेइत्येतैसर्वसंसाररागद्वैषवक्तुंत्वेनान्वयः ॥ विवशीकरोतीत्येतैसर्वत्रअशंकितपरिपतितपुरुषानित्यस्यकर्मतयाव्ययः ॥ अशंकितमनाशंकितमनर्थशंकांविनैवमो
हाद्विषयेषुपरिपतितानुपुरुषानितितदर्थः ॥ शिरसिपतितःपाषाणद्वविवशीकरोतिमूल्ययति ॥ भद्रांविवेकदृष्टिम् ॥ स्थितिर्मर्यादाम् ॥ पातयतिपुरुषानित्यनुयज्जेते ॥ मोहल
क्षणेअंधकारयुक्तकूपे ॥ अंधकूपेनरकविशेषोवा ॥ जर्जरीकरोत्यभियवेणसोममिवशिथिलीकरोतिपुरुषानित्येव ॥ किंवद्वेनेत्येकोक्त्याप्याह ॥ नतदस्तीति ॥ १४ ॥
नरकाणांमलमूत्रादीनांनगराणीवशीरीराणितेपांनिकरःस्वस्वजनपेव्यवगादिसमूहस्तत्रानुरागेणपुरुषमनुवध्नातितच्छीलाविषयलक्षणाविषूचिकायदिर्नाचिकित्स्यतेतत्तर्हिनि
तरांतत्तद्वक्ष्यमाणंनरकुंडंशासहस्रं करोति ॥ १५ ॥ यत्रशिलाशितापाषाणभक्षकता ॥ पातःपर्वताग्रेभ्यःपातनं ॥ उपलघ्येनैस्ताडनं ॥ अग्निनादाहः॥
विचारवतापुरुषेणसकलमिदमाधिपंजरंसर्पेणत्वचमिवपरिपक्वांसंत्यज्यविगतज्वरेणशीतलांतःकरणेनविनोदादिंद्रजालमिवजग
दखिलमालोक्यतेसम्यग्दर्शनवताअसम्यग्दर्शनवतोहिपरंदुःखमिदम् ॥ १३ ॥ विषमोद्व्यतिरासंसाररागोभोगीवदशतिअसिखि
च्छिनत्तिकुनइववेधयति रज्जुरिवावेपयति पावकइवदहति रात्रिर्वांधयतिअशंकितपरिपतितपुरुषानपाषाणद्वविवशीकरोति ह
रतिप्रज्ञानाशयतिस्थितिंपातयतिमोहांधकूपेष्टणाजर्जरीकरोति नतदस्ति किंचिदुःखंसंसारीयन्नप्राप्नोति ॥ १४ ॥ दुरंतंयंकिलविषय
विषूचिकायदिनचिकित्स्यतेतन्नितरांनरकनगरनिकरफलानुबंधिनीतत्तत्करोति ॥ १५ ॥ यत्रशिलाशितासिशतःपतउपलताडनम
ग्निदाहोहिमावसेकोगावकर्तनंचंदनचर्चातरुवानानिधुणवृत्तांतःपरिवेपोंगपरिमारजनमनवरतानलविचलितसमश्नाराचनिपातो
हिमेनावसेकःसदाआर्द्रता ॥ अंगानामवकर्तनंचंदनचर्चातरुवानानिधुणवृत्तांतःपरिवेपोंगपरिमारजनमनवरतानलविचलितसमश्नाराचनिपातो
काष्ठांतःकीटकास्तेषामिववृत्तांतःसर्वांगिकाष्ठयंत्रनिपीडनं ॥ परिवेपस्तमायःकटकशृंगलाभिःपरितोवेष्टनं ॥ अंगानांकटकभार्जनीभिःपरिमाज्जनंनिस्त्वचनभित्तियावत् ॥ अ
नवरतमनलविचलितान्यग्निज्वालाभिःसरणानिभ्यस्तथाविधानांसमनाराचानांयुद्धप्रक्षिप्तवाणानांधारावद्विच्छेदेननिपतनंनिपातः ॥ निदाघस्यभीष्मकालस्यविनोदोति
वाहनं विनैवच्छायापानीयान्भ्यामितिशेषः ॥ तथाशिशिरेधारागृहेषुसीकरवर्षणम् ॥ शिरसश्छिन्नग्रहस्यपुनःपुनश्छेदः॥ मुखनिद्राविषयेतुमूकीकरणवात्तापिनास्तीत्यर्थः॥
आननस्यमृद्रापिधानेननिरुच्छासत्वापादनम् ॥ बांधुर्यंनिस्त्रोन्नतभावोंगानां विसंभुललाघ्रवाहाराक्षमतेतियावत् ॥ पर्वतवन्महानुपचयोदेहस्यैकैकांगस्येत्यर्थः॥अथवायत्रश
लाशितादिवचतुष्टयंहिमावसेकवत्सोढव्यं ॥ अंगावकर्तनंचंदनलेपवत् ॥ तरुवनादित्रयमंगपरिमारजनवत् देहसंस्कारवत् ॥ विशिष्टशरधारानिपातस्तुनिदाघविनोदनाथंधारा

गृहसीकरवर्षणवत् ॥ शिरच्छेदप्रयुक्तं मरणं सुखनिद्रावत् ॥ मुखपिथानेन वलाम्बुकीकरणं च सहजहृत्या आननमुद्रावत् ॥ वांधुर्यं च महसंतपदुपचयवद्वशमसौढव्यमित्यर्थः ॥ १६ ॥ दुःखस्थानामानत्यादिक्रमदर्शनमाधंक्षेतदिति प्रदर्शनाग्रहेतद्विततिप्रदर्शोपसंहारस्तद्गणनस्य प्रकृतोपयोगमाह ॥ तदेवमिति ॥ तदेवमिति ॥ चलेनैर्मन्वेर्येदेयं नयंत्रं संकोचः परिच्छेदः पारवश्यंचतस्मिन् ॥ एवं वक्ष्यमाणरीत्या ॥ तमेवाह ॥ यथेति ॥ १७ ॥ ननु कथं शास्त्रविचारच्छ्रेयो भवतीति निश्चयस्तत्पराणां मिपांडव्यादीनांदुष्टशासहस्रदर्शनादित्याशंकोपरिहरन् विधायाट्टफलतां दर्शयति ॥ अन्यच्चेति ॥ ज्ञानकवचेनावगुंठितशरीराअतएवाहुः स्वाहा अप्येते पूर्वोक्तमुन्यादयोऽज्ञानवन्नोदत्तिपूर्विकांदुःखकरीतांसंसारकदर्थनामनुभवंतस्तिष्ठतीति यद्यिमन्यसे न हिते कथं सततमेव मुदित मनसि तिष्ठतीत्येव मन्ययः ॥ मुनयो ध्यानपराः ॥ क्रपयो मंत्रजनपराः ॥ विप्राः कर्मपराः ॥ अपूर्वविषयदर्शनोपभोगोक्ताहः को तु कंतद्रहिताः ॥ विकल्पेहीनस्य देहलीदीपन्यायेन पूर्वोक्तोत्तरश्लोके चान्वयः ॥ तां हि कीदृशीति पां स्थितिस्तामाह ॥ अतुक्तकादिति ॥ अपूर्वविषयदर्शनोपभोगोक्ताहः को तु कंतद्रहिताः ॥ विकल्पेनिदाघविनोदनं धारागृहसीकरवर्षणं शिरश्छेदः सुखनिद्रामूकीकरणमाननमुद्रावांधुर्यमहानुपचयः ॥ ३६ ॥ तदेवं विधकष्टचेष्टासहस्रदारुणे संसारचलयंत्रे स्मिन राघवनावेहलनाकर्तव्या अवश्यमेवं विचारणीयमेवं चावत्रोद्धृत्य यथा किल शास्त्रविचारोद्धेतोभवतीति ॥ १७ ॥ अन्यच्च रघुकुलेंदोयदि चैते महा मुनयो महर्षयश्च विप्राश्च राजानश्च ज्ञानकवचेनावगुंठितशरीरास्ते कथमदुःखक्षमा अपि दुःखकरीतां दृत्तिपूर्विकां संसारकदर्थनामनुभवंतः सततमेव मुदित मनसि तिष्ठति ॥ १८ ॥ इह हि ॥ विकौतुका विगत विकल्प विष्ठावायथा स्थिता हरिहरपद्मजादयः ॥ नरोत्तमाः समधिगतात्मदीपकास्तथा स्थिता जगति विशुद्ध बुद्धयः ॥ १९ ॥ परिक्षीणे मोहे विगलति घने ज्ञानजले परिज्ञाते तत्त्वसमधिगत आत्मन्यति ते ॥ विचारार्थैः सार्द्धं चलितवपुषैर्वै सदृशतो धिया हृष्टे तत्त्वे रमणमतनं जागतिभिदम् ॥ २० ॥ अन्यच्च राघव ॥ प्रसन्नेचित्तत्वे हृदि शमभवे वलति परेशमाभोगी भूता स्व खिल कलनादृष्टिपुरः ॥ समं याति स्वांतः करणघटना स्वादितरसंधिया हृष्टे तत्त्वे रमणमतनं जागतिभिदम् ॥ २१ ॥

विष्णुत्रयविशेषस्तद्ग्रहिताः ॥ १९ ॥ यद्विब्रह्मादिदेवदेतेपूर्णकामास्तर्हि कथंतेपांसंसारेष्वटनदर्शनमित्याशंकोपरिहरयुविचारादेर्जाविन्मुक्तिविहरणफलतोदर्शयति ॥ परिक्षीणे
इति ॥ आर्थैर्गुर्विभिः सार्द्धं विचार्यपदार्थपरिशोधनेसदृशतस्तादार्थ्याध्यासप्रसक्तत्वात्सदृशचालितान्यनात्मभावेन निरस्ता निवर्णेष्विप्यस्थूलादिशरीराण्येनतस्याधिकारि
णः प्रथमं वाक्यान्तच्चेपरिज्ञातेमनेनच अतितते अपरिच्छिन्ने आत्मानिसम्यगसंभावनानिरासेमाधिगते धियानिद्विध्यासननिरस्तिविपरीतभावनयाबुद्ध्या चतस्य भावस्तत्त्वब्रह्म
भावस्तस्मिन्दृष्टेसाक्षात्कृते सति मोहेपरिक्षीणे तत्कार्यानि विबुधैर्भातिज्ञानमेधेच विगलतिसतीदं जातमटनं भ्रमणं रमणं क्रीडनमेव न पीडनमित्यर्थः ॥ २० ॥ रमणत्वमेवोपपादयति ॥
प्रसन्ने इति ॥ चिन्तयेद्यैन्यमया नश्य भावेपरमार्थवस्तु निप्रसन्ने सति परे त्कृष्टे शम भवे शान्त्या विभाविवलगति प्राप्ते अखिलकलनादृष्टिमुसमस्तबुद्धिदत्त निपुशमाभोगीभूता सुशान्ति
रमाकाशकलपसमस्तीपक्यतीत्येकं रमणं घटनं आत्मादितब्रह्मसंघथास्यात्तयामर्मेवपुन्यशून्यत्वाभावं याति गच्छति ॥ अतोयुक्तरमणत्वमित्यर्थः ॥ २१ ॥

आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव त्वित्यादिरूपकदृष्ट्या वारमणमुपपन्नामस्याह ॥ रथ इति ॥ स्थाणुश्छिन्नतरुत्वाचेतनो देहो रथः इन्द्रियाणां विषयाभिमुखी गतिस्तु गणा-
 रचना गतिचातुरी परितः स्पन्दश्चालनयेन सप्रपदेवातः प्राणप्रधानमनः अथाद्रिधादिभिर्वहेनेन प्रापणेन कलिताः प्राप्ता आनन्दरूपा विषया येन तथा विधेर्देही आत्मा स माधो परः ॥ इति श्रीवासिष्ठमहारा ० तात्पर्यं

परमात्मैव व्यवहारकाले बुद्ध्युपाधिपरिच्छेदादणुः सूक्ष्मो वारथीति शेषः ॥ एवं भूतो हं जगति विहरामीति धियापिरमणमेवेत्यर्थः ॥ १५ ॥

प्रकाशे मुमुक्षुष्यवहारप्रकरणे द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ वर्णिता इह बाल्यद्वारा ग्यादिगुणोदयाः ॥ जीवन्मुक्तिफलोनन्दाविशेषेण शमः पुनः ॥ १ ॥ वैराग्यशान्तिः ॥

अन्यच्च ॥ रथः स्थाणुर्देहः सुरगरचना चेंद्रियगतिः परिसंवेदावतोलन कलितानन्दविषयः ॥ परोणुवर्दिही जगति विहरामीत्यनवययाधियादि साधनानि वर्णयिष्यन् प्रस्तुतं जीवन्मुक्तिस्थितिमेव वर्णयति ॥ एतामिति ॥ अम्युद्विताः साम्राज्याभ्युदयप्राप्ता इव ॥ १ ॥ यतः शुभाशुभमुपादं तु हातुं वानवाञ्छत्यत एव तत्प्राप्य

अन्यच्च ॥ रथः स्थाणुर्देहः सुरगरचना चेंद्रियगतिः परिसंवेदावतोलन कलितानन्दविषयः ॥ परोणुवर्दिही जगति विहरामीत्यनवययाधियादि साधनानि वर्णयिष्यन् प्रस्तुतं जीवन्मुक्तिस्थितिमेव वर्णयति ॥ एतामिति ॥ अम्युद्विताः साम्राज्याभ्युदयप्राप्ता इव ॥ १ ॥ यतः शुभाशुभमुपादं तु हातुं वानवाञ्छत्यत एव तत्प्राप्य

अन्यच्च ॥ रथः स्थाणुर्देहः सुरगरचना चेंद्रियगतिः परिसंवेदावतोलन कलितानन्दविषयः ॥ परोणुवर्दिही जगति विहरामीत्यनवययाधियादि साधनानि वर्णयिष्यन् प्रस्तुतं जीवन्मुक्तिस्थितिमेव वर्णयति ॥ एतामिति ॥ अम्युद्विताः साम्राज्याभ्युदयप्राप्ता इव ॥ १ ॥ यतः शुभाशुभमुपादं तु हातुं वानवाञ्छत्यत एव तत्प्राप्य

अन्यच्च ॥ रथः स्थाणुर्देहः सुरगरचना चेंद्रियगतिः परिसंवेदावतोलन कलितानन्दविषयः ॥ परोणुवर्दिही जगति विहरामीत्यनवययाधियादि साधनानि वर्णयिष्यन् प्रस्तुतं जीवन्मुक्तिस्थितिमेव वर्णयति ॥ एतामिति ॥ अम्युद्विताः साम्राज्याभ्युदयप्राप्ता इव ॥ १ ॥ यतः शुभाशुभमुपादं तु हातुं वानवाञ्छत्यत एव तत्प्राप्य

अन्यच्च ॥ रथः स्थाणुर्देहः सुरगरचना चेंद्रियगतिः परिसंवेदावतोलन कलितानन्दविषयः ॥ परोणुवर्दिही जगति विहरामीत्यनवययाधियादि साधनानि वर्णयिष्यन् प्रस्तुतं जीवन्मुक्तिस्थितिमेव वर्णयति ॥ एतामिति ॥ अम्युद्विताः साम्राज्याभ्युदयप्राप्ता इव ॥ १ ॥ यतः शुभाशुभमुपादं तु हातुं वानवाञ्छत्यत एव तत्प्राप्य

अन्यच्च ॥ रथः स्थाणुर्देहः सुरगरचना चेंद्रियगतिः परिसंवेदावतोलन कलितानन्दविषयः ॥ परोणुवर्दिही जगति विहरामीत्यनवययाधियादि साधनानि वर्णयिष्यन् प्रस्तुतं जीवन्मुक्तिस्थितिमेव वर्णयति ॥ एतामिति ॥ अम्युद्विताः साम्राज्याभ्युदयप्राप्ता इव ॥ १ ॥ यतः शुभाशुभमुपादं तु हातुं वानवाञ्छत्यत एव तत्प्राप्य

अन्यच्च ॥ रथः स्थाणुर्देहः सुरगरचना चेंद्रियगतिः परिसंवेदावतोलन कलितानन्दविषयः ॥ परोणुवर्दिही जगति विहरामीत्यनवययाधियादि साधनानि वर्णयिष्यन् प्रस्तुतं जीवन्मुक्तिस्थितिमेव वर्णयति ॥ एतामिति ॥ अम्युद्विताः साम्राज्याभ्युदयप्राप्ता इव ॥ १ ॥ यतः शुभाशुभमुपादं तु हातुं वानवाञ्छत्यत एव तत्प्राप्य

अन्यच्च ॥ रथः स्थाणुर्देहः सुरगरचना चेंद्रियगतिः परिसंवेदावतोलन कलितानन्दविषयः ॥ परोणुवर्दिही जगति विहरामीत्यनवययाधियादि साधनानि वर्णयिष्यन् प्रस्तुतं जीवन्मुक्तिस्थितिमेव वर्णयति ॥ एतामिति ॥ अम्युद्विताः साम्राज्याभ्युदयप्राप्ता इव ॥ १ ॥ यतः शुभाशुभमुपादं तु हातुं वानवाञ्छत्यत एव तत्प्राप्य

धनानि नयाचते ॥ २ ॥ असां गतदर्शनारत्नच्छन्निर्लेपम् ॥ कुर्वन्ति

वतिवासनाम् ॥ बालचापलमुस्तज्य पूर्वमेव विराजते ॥ ८ ॥ एवं विधा हि वृत्तय आत्मतत्त्वावलोकनाह्वयं तेनान्यथा ॥ ९ ॥ तस्माद्विधा

वतिवासनाम् ॥ बालचापलमुस्तज्य पूर्वमेव विराजते ॥ ८ ॥ एवं विधा हि वृत्तय आत्मतत्त्वावलोकनाह्वयं तेनान्यथा ॥ ९ ॥ तस्माद्विधा

वतिवासनाम् ॥ बालचापलमुस्तज्य पूर्वमेव विराजते ॥ ८ ॥ एवं विधा हि वृत्तय आत्मतत्त्वावलोकनाह्वयं तेनान्यथा ॥ ९ ॥ तस्माद्विधा

वतिवासनाम् ॥ बालचापलमुस्तज्य पूर्वमेव विराजते ॥ ८ ॥ एवं विधा हि वृत्तय आत्मतत्त्वावलोकनाह्वयं तेनान्यथा ॥ ९ ॥ तस्माद्विधा

एकवाक्यताएकार्थनिष्ठतानिश्चयः ॥ यस्याधिकारिणः ॥ श्रवणादेरभ्यासेन ॥ ११ ॥ अवहेलितौशाखतदर्थोदयेः ॥ अवज्ञाताउपेक्षितामहान्तःपूज्याजनास्त्वज्ञातयैः ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ दुरधिगमानिशास्त्राणिकथंमौख्यनिवृत्तिःस्यात्तत्राह ॥ किंचिदिति ॥ इपद्युत्पन्नानामपीत्यर्थः ॥ १४ ॥ यथोचितैर्दृष्टतैः ॥ वाक्यार्थःपरमात्माबंधुःप्रियतमोऽत्रयंल
ब्धुमिष्टोयस्येन आढ्यमवरयंश्रोतव्यम् ॥ १५ ॥ तुच्छाअधमाः ॥ १६ ॥ सर्वदुर्दशाहेत्वपेक्षयाएकैकादुर्दशापिवरमित्याहद्वाभ्याम् ॥ १७ ॥ कोटरेष्वेववा ॥ १८ ॥ मोहोसू

स्वानुभूतेश्रशास्त्रस्यगुरोश्चैकैकवाक्यता ॥ यस्याभ्यासेनेतेनात्मासंततेनावलोक्यते ॥ १३ ॥ अवहेलितशास्त्रार्थैरवज्ञातमहाजनैः ॥ कथा
मप्यापदंप्राप्नोमदूःसमतामियात् ॥ १२ ॥ नव्याधिर्नविपनापत्तयानाधिश्चभूतले ॥ खेदायस्वशरीरस्यमौख्यमेकंयथावृणाम् ॥ १३ ॥
किंचित्संस्कृतबुद्धीनांश्रुतंशास्त्रमिदंयथा ॥ मौख्यापहतंयथाशास्त्रमन्यदस्तिनकिंचन ॥ १४ ॥ इदंश्राव्यंसुखकरंयथादृष्टांतसुंदरम् ॥ अ
विरुद्धमशेषेणशास्त्रंवाक्यार्थबंधुना ॥ १५ ॥ अपदोयादुरुत्तारायाश्चतुच्छाःकुर्योनयः ॥ तास्तामौख्याखसूयंतंखदिरादिवकंटकाः ॥ १६
वरंशरावहस्तस्यचांडालागारवीथिषु ॥ भिक्षार्थंमटनंरामनमौख्यंहतजीवितम् ॥ १७ ॥ वरंघोरांधकूपेपुकोटरेष्वेवभूरुहाम् ॥ अंधकी
दत्वमेकांतेनमौख्यमतिदुःखदम् ॥ १८ ॥ इममालोकमासाद्यमोक्षोपायमयंजनः ॥ अधतामेतिनपुनःकश्चिन्मोहतमस्यपि ॥ १९ ॥ ताव
न्नयतिसंकोचंढण्यावैमानवांजुजम् ॥ यावद्विवेकसूर्यस्यनोदिताविमलाप्रभा ॥ २० ॥ संसारदुःखमोक्षार्थमादृशैःसहबंधुभिः ॥ स्व
रूपमात्मनोज्ञात्वागुरुशास्त्रप्रमाणतः ॥ २१ ॥ जीवन्मुक्ताश्चरंतीहयथाहरिहरादयः ॥ यथात्रक्षपयश्चान्येतथाविहरराषव ॥ २२ ॥
अनंतानीहदुःखानिसुखंढणलवोपमम् ॥ नातःसुखेषुवध्रीयाहृष्टिदुःखानुबंधिषु ॥ २३ ॥ यदनंतमनायासंतत्पदंसारसिद्धये ॥ साध
नीयंप्रयत्नेनपुरुषेणविजानता ॥ २४ ॥ तएवपुरुषार्थस्यभाजनंपुरुषोत्तमाः ॥ अनुत्तमपदालंविमनोचेपांगतज्वरम् ॥ २५ ॥ संभोगा
शनमात्रेणराज्यादिपुसुखेषुये ॥ संतुष्टादुष्टमनसोविद्वितानंधदुरान् ॥ २६ ॥ येशेष्ठेपुदुरंतेपुदुष्कृतारंभशालिषु ॥ द्विपत्सुमित्ररूपेपु
भक्तावैभोगभोगिषु ॥ २७ ॥ तेयातिदुर्गमादुर्गदुःखादुःखंभयाद्भयम् ॥ नरकान्नरकंमूढामोहमथरजुद्धयः ॥ २८ ॥

छाद्यद्वारतदृक्षणेपितमसिनांधतामेतिकिमन्यचेत्यर्थः ॥ १९ ॥ ननुतृणात्यागेउपायंनपश्यामस्तत्राह ॥ तावदिति ॥ मानवेर्भावोवृजपद्यम् ॥ २० ॥ ज्ञात्वाविहरेत्युत्तरेणा
च्ययः ॥ २१ ॥ २२ ॥ दृष्टिमास्थाम् ॥ २३ ॥ तदास्तत्त्वंपद्यतेप्राप्यतेयेनतज्ज्ञानंतत्त्वंपरमपुरुषार्थसिद्धयेसाधनीयम् ॥ २४ ॥ नविद्यतेउत्तममुक्कटतममन्ययस्मान्तथा
विधंपदंबस्तुतदालंवि ॥ २५ ॥ दुरुरान्भेकान् ॥ सद्धिकूपस्थोनबहिःपश्यन्तित्राप्यंधश्चेत्स्तुतरामितिभावः ॥ २६ ॥ शोष्ठेषुबंधकेपुदुरंतेपुदुष्कटेषुभलेष्विवितियावत् ॥ भक्ताः
सक्ताचेतेयानीत्युत्तरेणान्वयः ॥ २७ ॥ दुर्गमात्संकटात् ॥ मथरजुद्धमोर्भवजुद्धयः ॥ २८ ॥

सुखस्यानंतरं दुःखं दुःखस्यानंतरं सुखम् घटीयंत्रवदश्रान्तं भ्रमम्यातिपुनः पुनरित्यादिवाक्यैः सुखदुःखदशयोः परस्परविनाशो केर्यं कदापि श्रेयसि तिष्ठतीति श्रयस्य ॥ ३१ ॥ विषवन्मूलेन न मुच्छये
 सुखक्षतोपितयोर्भृगुरताप्रसिद्धेत्याह ॥ सुखदुःखेति ॥ २९ ॥ सुविविक्ताः सम्यग्विवेकिनः ॥ ३० ॥ संसारसरिद्रूपमिमांसापदम् ॥ ३१ ॥ विषवन्मूलेन न मुच्छये
 भवति ॥ प्रत्यक्षतोपितयोर्भृगुरताप्रसिद्धेत्याह ॥ सुखदुःखेति ॥ २९ ॥ सुविविक्ताः सम्यग्विवेकिनः ॥ ३० ॥ संसारसरिद्रूपमिमांसापदम् ॥ ३१ ॥ विषवन्मूलेन न मुच्छये
 णसंमोहं कर्मलं दानुंशीलं यासां तां सुसंसाराल्यमायासुमिथ्यावंचनोपायेषु ॥ ३२ ॥ तार्णस्य वृणविकारस्य ॥ राहोः शिर इति वत्सं साराब्जे दकल्पनया षष्ठी ॥ ३३ ॥ ननु संसारा
 त्परमन्यनास्येव तत्र किमवलंब्य संसारे अरतिः कार्येत्याशंक्याह ॥ यदिति ॥ शेमुषीलभ्यं ज्ञानमात्रेण प्राप्नुं शक्यमस्येव ॥ न नास्ति ॥ तदसत्त्वे जगदाध्यप्रसंगादात्मापलापयो
 गाच्चेति भावः ॥ तथा चोक्तं पुराणेषु ॥ अस्त्यस्मिन् जगन्नाथे अधीभूतमिदं भवेत् सूर्येणैव विहीनत्वान्निरालोकं जगद्यथेति ॥ श्रुतिश्च ॥ असन्नेव स भवति असद्भूतिवदेवेत् ॥ नास्ति चे
 अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेदं संतमेनंतो विदुरिति ॥ ३४ ॥ संदिग्धे परलोकेऽपि वरं श्रुतिपथाश्रयः यदित्यस्या तं दाकिं स्यान्न नास्ति को ह तदिति न्यायेन संदिहानं प्रत्यप्याह ॥ नास्ति चे
 परस्परविनाशोक्तेः श्रेयः स्थोन कदाचन ॥ सुखदुःखदशेरामतद्विस्वास रभंगुरे ॥ २९ ॥ यैविरक्तमहात्मानः सुविविक्ता भवाद्दशाः ॥ पुरु
 षान्विद्वितान्वांध्यान्भोगमोक्षैकभाजनान् ॥ ३० ॥ विवेकं परमाश्रित्य वैराग्याभ्यासयोगतः ॥ संसारसरितं घोरामिमामापदमुत्तरेत्
 ॥ ३१ ॥ न स्वसव्यं च संसारमायां स्विह विजानता ॥ विषमूच्छन् संमोहदायिनीषु विवेकिना ॥ ३२ ॥ संसारमिममासाद्य स्तिष्ठत्यवहेल
 या ॥ ज्वलितस्य गृहस्योच्चैः शैते तारणस्य संस्तरे ॥ ३३ ॥ यत्प्राप्य न निवर्तते यदासाधनशोचते ॥ तत्पदं शेषमुपीलभ्य मस्येवात्र न संशयः
 ॥ ३४ ॥ नास्ति चेत्तद्विचारेण दोषः को भवतां भवेत् ॥ अस्ति चेत्तत्समुत्तीर्णाभिषिष्य भवार्णवात् ॥ ३५ ॥ प्रवृत्तिः पुरुषस्य हेमोक्षोपाय
 विचारेण ॥ यदाभवत्याशु तदामोक्षभागी स उच्यते ॥ ३६ ॥ अनपायि निराशं कंस्वास्थ्यं विगतविभ्रमम् ॥ न विना केवलीभावादिघते
 भुवनत्रये ॥ ३७ ॥ तस्मात्तावुत्तमप्राप्तौ नैकेश उपजायते ॥ न धनान्युपकुर्वन्ति मित्राणि न बांधवाः ॥ ३८ ॥ न हस्तपादचलनं न देशांतर
 संगमः ॥ न काये क्लेशवैधुर्यं न तीर्थायतनाश्रयाः ॥ ३९ ॥
 दिति ॥ संदेहेऽपि महाफलस्योपेक्षानर्हत्वाच्चेति भावः ॥ ३५ ॥ तर्हि कथं न सर्वप्रवर्तत इत्याशंक्य यावन्नानुग्रहः साक्षाज्जायते परमेशितुः तावन्सदुं कंश्चित्सच्छास्त्रवापिनि
 दतीति तत्र च नादीश्वरानुग्रहलभ्यमोक्षभागिताशालिन एव मोक्षसाधने प्रवृत्तिर्न सर्वेषामित्याह ॥ प्रवृत्तिरिति ॥ प्रवृत्तिफलं लिङ्गानुमेयं मोक्षभागित्वमिति भावः ॥ ३६ ॥ ननु देहेऽङ्गि
 यविषयशून्य केवलीभावहेतुना किमेन शब्देण सत्त्वे वेदेहादिषु पायां तरेणापि स्वर्गसिद्धिस्तथासंभवा इत्याशंक्याह ॥ अनपायीति ॥ स्वर्गादिअपायपतनाशं कांस्वास्थ्यं न
 यस्तमेवेति केवलीभाव एव पुरुषार्थ इति भावः ॥ ३७ ॥ तदित्योग्यत्वाच्चावहितविचारप्रवृत्तिपरमार्शः ॥ तस्याः प्राप्तौ सत्यामुत्तमस्यैकैवल्यस्य प्राप्तौ क्लेशो नोपजायते ॥ ननु
 नादिभिरेव केवलीभावोऽस्ति किं विचारेण तत्राह ॥ नेति ॥ ३८ ॥ हस्तपादचलनं कायिकनमस्कारादौ ॥ देशांतरसंगमोयात्रादौ ॥ उपवासादौ काये क्लेशेन बलोत्साहनिद्रादिभ
 धर्म्मम् ॥ तीर्थायतनानि क्षेत्राणि तत्र निवासाः ॥ ३९ ॥

केनतर्हिततथाप्येतच्चाह ॥ पुरुषार्थेति ॥ पुरुषार्थःश्रवणमनननिदिध्यासनवीरुतयेदकसाध्येन ॥ द्वैतवासनाविरोधिब्रह्माकारदृढवासनायाएकार्थेननुल्यविषयेणकर्मणासाध्येनसाक्षात्कारेणेत्यर्थः ॥ मनोवाग्रस्यद्वैतस्यमूलोच्छेदलक्षणेनजयेन ॥ यथाहुः ॥ एवंनिरतकृतब्रह्मैवास्मीतिवासना हृत्यविद्याविश्लेषानुरोगानिवरसायनमिति॥४०॥ विचारश्चश्रवणमनननिदिध्यासनैरसंज्ञावनादिनिरासः एकान्तएकाग्र्यंचताभ्यानिश्चेतुंशक्यम् ॥ दुःखजालानिविषयान् ॥४१॥ सप्राप्तविवेकादेर्हेदियादेरात्मनःपृथक्करणं ॥ विचारश्चश्रवणमनननिदिध्यासनैरसंज्ञावनादिनिरासः एकान्तएकाग्र्यंचताभ्यानिश्चेतुंशक्यम् ॥ दुःखजालानिविषयान् ॥४१॥ सप्राप्तपदः ॥ ४२ ॥ संसारेसारत्वेननसिद्धमुखानामुक्तयेदतरेपामसाराणांसत्तास्फुर्त्योःसीमांतंपरमावधिम् ॥ सुखस्यआसाराणामिघस्थानीयमवधिमितिवा ॥ एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रामुपजीवंति साकाशासापरामितिरित्यादिश्रुतेरितिज्ञावः ॥ अनुत्तमानिष्यंदाआनंदरसाधिभावाभ्यानिर्नायस्यात् ॥४३॥ ४४ ॥ अनेतेसमःसंयोगेएकरस्य

पुरुषार्थकसाध्येनवासनैकार्यकर्मणा ॥ केवलतन्मनोमात्रजयेनासाद्यतेपदम् ॥ ४० ॥ विवेकमात्रसाध्यतद्विचारैकांतनिश्चयम् ॥ त्यजतादुःखजालानिरेणेतदवाप्यते ॥ ४१ ॥ सुखसेव्यासनस्येतद्विचारयतास्वयम् ॥ नशोच्यतेपदंप्राप्यनसभूयोहिजायते ॥ ४२ ॥ तत्समस्तसुखासारसीमांतसाधवोविदुः ॥ तदनुत्तमनिष्पदंपरमाहूरसायनम् ॥ ४३ ॥ क्षयित्वात्सर्वभावानांस्वगमानुप्ययोर्द्वयोः ॥ सुखं नास्येवसलिलंमृगहृणास्विवेतयोः ॥ ४४ ॥ अतोमनोजयिश्चित्यःशमसंतोपसाधनः ॥ अनंतसमसंयोगस्तस्मादानंद आप्यते ॥ ४५ ॥ विपृतागच्छतांचैवपतताभ्रमतातया ॥ रक्षसादानवेनापिदेवेनपुरुषेणवा ॥ ४६ ॥ मनःप्रशमनोद्धूतंतत्प्राप्यंपरमंसुखम् ॥ विकसि शमपुष्पस्यविवेकोच्चतरोःफलम् ॥ ४७ ॥ व्यवहारपरेणापिकार्यदृढमविंदता ॥ भानुनेवांबरस्येननोज्ज्वतेनचवांछ्यते ॥ ४८ ॥ मनःप्र शांतमत्यच्छंविश्रांतंविगतभ्रमम् ॥ अनीहंविगताभीष्टंनाप्तिवांछतिनोज्ज्वति ॥ ४९ ॥ मोक्षद्वारेद्वारपालानिमाञ्छन्पुण्याक्रमम् ॥ ये पामेकतमासक्त्यामोक्षद्वारंप्रविश्यते ॥ ५० ॥ सुखदोपदशादीर्घासंसारमरुमंडली ॥ जंतोःशीतलतामेतिशीतिरदमेःसमप्रभा ॥ ५१ ॥

लक्षणः ॥ ४५ ॥ शरीरपरिश्रमो मनुष्याधिकारनियमश्चनास्तीत्याह ॥ निष्ठतेत्यादिना ॥ ४६ ॥ विकासीशमः पुण्यस्य उच्चस्योक्तस्य तरोः कल्पवृक्षस्य फलं परं सुखमाह ॥ ४७ ॥ ननु तस्यासमपि पुनर्यवहारप्रसक्तवैष्यतीत्याशङ्क्याह ॥ व्यवहारेति ॥ नो ज्यते नो रज्यते पूर्णत्वेनाह्ये व्यादत्त एव न वाच्छेद्यते ॥ ४८ ॥ सति मनसि कथं न वांछा स्यात्तत्राह ॥ मनदति ॥ ४९ ॥ प्राग्नेक्रान्तिन विस्फोरणवर्ण्यमानान्दृष्टुं ॥ ५० ॥ तत्रासर्गसमाप्तेः शंभ्रस्तोतुमुपक्रमते ॥ मुखशब्देन तदाशालक्ष्यते ॥ सैवाव्यगस्य व्युपानापसमादौ ॥ ५१ ॥ पदशातवीर्यादुरतिक्रमाशीतलतामेति शमेनेत्यपेक्ष्यते ॥ यथा चंद्रस्य स्वीयाया भ्रातृद्वन्द्वे ॥ यथा चंद्रस्य स्वीयाया भ्रातृद्वन्द्वे ॥ यथा चंद्रस्य स्वीयाया भ्रातृद्वन्द्वे ॥ ५२ ॥ पदशातवीर्यादुरतिक्रमाशीतलतामेति शमेनेत्यपेक्ष्यते ॥ यथा चंद्रस्य स्वीयाया भ्रातृद्वन्द्वे ॥ यथा चंद्रस्य स्वीयाया भ्रातृद्वन्द्वे ॥ ५३ ॥

[illegible]

निर्वर्तितसुखम् ॥ तयानिर्वृत्या ॥ रोहंतिपुनःप्रादुर्भवति ॥ मन्येदस्यलोका ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ सुसन्नद्धानिस्मयगुमानिसमस्तान्यंगानियस्यतम् ॥ अमृतरूपेणवर्मणाकवचेन ॥ वेधयंतिपीडयंति ॥ दुःखानिदुःखनिमित्तानि ॥ ६७ ॥ यथापुरुषद्वैतशेषः ॥ ६८ ॥ जनस्तानिद्वैतैर्नात्यर्थः ॥ शमयुक्तःआशयोयस्यतम् ॥ ६९ ॥ जीवितिसफलजीवनो भवति ॥ ७० ॥ अनुद्धर्तविनीतमनोयस्य ॥ साधुःशान्तोयत्नमादादपराधमपीतिव्यवत् ॥ ७१ ॥ इदानीदांभिकसात्विकपरीक्षणायांशान्तलक्षणान्याह ॥ श्रुत्वेत्यादिना ॥ शुभाशुभप्रियाप्रियम् ॥ ७२ ॥ प्राविशुखादिनकाक्षतिप्रारब्धप्रापितंचनोज्झति ॥ ७३ ॥ आर्जवमपितल्लक्षणमित्याह ॥ स्थलेति ॥ स्थवाह्वात्वापिपरकौटिल्यादीनीतिशे

शमामृतरसाच्छन्नंमनोयामेतिनिर्वर्तितम् ॥ छिन्नान्यपितयांगानिमन्योरोहंतिराघव ॥ ६५ ॥ नपिशाचानरक्षांसिनैदस्यानचशत्रवः ॥ नचव्याघ्रभुजंगावाद्विपंतिशमशालिनम् ॥ ६६ ॥ सुसन्नद्धसमस्तांगप्रशमामृतवर्मणा ॥ वेधयंतिनदुःखानिशरावज्जशिलाभिव ॥ ६७ ॥ नतयाशोभतेराजाअप्यंतःपुरसंस्थितः ॥ समयास्वच्छयाबुद्ध्यायथोपशमशीलया ॥ ६८ ॥ प्राणास्त्रियतरंद्दृष्ट्वातुष्टिमेतिन वैजनः ॥ यामायातिजनःशान्तिमवलोक्यशमाशयम् ॥ ६९ ॥ समयाशमशालिन्यावृत्त्यायःसाधुवर्त्तते ॥ अभिनंदितयालोकेजीवतीह सनेतरः ॥ ७० ॥ अनुद्धतमनाःशान्तःसाधुःकर्मकरोतिवत् ॥ तत्सर्वमभिनंदंतिनस्येमाभूतजातयः ॥ ७१ ॥ श्रुत्वास्थस्त्वाचद्दृष्ट्वाचभुक्त्वा स्त्वात्वाशुभाशुभम् ॥ नन्दयतिग्लायतियःसशांतइतिकथ्यते ॥ ७२ ॥ यःसमःसर्वभूतेषुभाविकांक्षतिनोज्झति ॥ जित्वेन्द्रियाणियत्नेन सशांतइतिकथ्यते ॥ ७३ ॥ स्थस्त्वावदातयानुद्धायैवांतस्तथावहिः ॥ दृश्यंतेयत्रकार्याणिसशांतइतिकथ्यते ॥ ७४ ॥ तुषारकरविंवा भंमनोयस्यनिराकुलम् ॥ मरणोत्सवयुद्धेषुसशांतइतिकथ्यते ॥ ७५ ॥ स्थितोपिनस्थितइवनन्दयतिनकुप्यति ॥ यःसुपुसमःस्वस्थः सशांतइतिकथ्यते ॥ ७६ ॥ अमृतत्वंदसुभगायस्यसर्वजनंप्रति ॥ दृष्टिःप्रसरतिप्रीतासशांतइतिकथ्यते ॥ ७७ ॥ योतःशीतलतांयातो योभावेपुनमज्जति ॥ व्यवहारीनसंमूढःसशांतइतिकथ्यते ॥ ७८ ॥ अप्यापत्सुदुर्गतासुकल्यातेषुमहत्स्वपि ॥ तुच्छेहंनमनोयस्यसशांत इतिकथ्यते ॥ ७९ ॥ आकाशसदृशीयस्यपुंसःसंव्यवहारिणः ॥ कलंकमेतिनमतिःसशांतइतिकथ्यते ॥ ८० ॥

यः ॥ मोक्षोपायतयाकर्तव्यानिकार्याणि ॥ ७४ ॥ मरणोत्सवयुद्धेषुभयरागक्रोधीर्निराकुलमसंतममतएवतुषारकरत्वंदस्तादृक्वाभम् ॥ ७५ ॥ हर्षकोपनिमित्तवत्प्रदेशस्थितोऽपि ॥ ७६ ॥ अमृतस्यदोऽमृतप्रवाहद्वयमुभगाशुखदा ॥ ७७ ॥ भावेपुविषयेषुव्यवहारीसन्मपिनमज्जतिनासज्जते ॥ ७८ ॥ महत्सुखिरकास्तिकेषु ॥ तुच्छेभिध्यामतेनअवेदे कर्तव्याभ्याकविनिमनोभाल्ति ॥ ७९ ॥ परत्वाकारेणनञ्जन्मासादृशीसमरसावसिद्धाकाशावद्विकार्यावा ॥ कलंकंकरागाविलेपम् ॥ ८० ॥

लोकेपि सर्वगुणश्रैष्ठ्येन शमः प्रसिद्ध इत्याह ॥ अथः स्विप्सिति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ गुणानां पूगानां सभूहानां सीमातो वधिः ॥ एकांतभूषणं मुख्यभूषणम् ॥ श्रीमान् सैव गुणसमात्तनात् ॥
 मो विराजते ॥ ८३ ॥ अहार्थैरैरपहर्तुमशक्यमार्थैः पूज्यैर्गुणैसावधानतया रक्षितं परमुक्तं साधनमवलंब्य महानुभावा यथा येन क्रमेण परंपदं प्रयाताः आमास्ते मेव क्रममनुपाल

यथवलंब्यरक्षस्वेत्यर्थः ॥ ८४ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहारा० तात्पर्यप्रकाशे मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥
 शमसंतोषयोर्हेतुर्विचारोत्रप्रशस्यते ॥ १ ॥ इत्थं मोक्षद्वारपालं शमाख्यमायमुपवर्णयद्वितीयं विचारं वर्णयिष्यन्वसिष्ठ उवाच ॥ तत्रार्थानर्थानुब

धविचारः सारासारविचारो हेयोपादेयविचारः प्रमाणतात्पर्यविचार आत्मतत्त्वपरीक्षा चेति विचारः पंचविधः ॥ तत्र त्वाभाविक्प्रवृत्तेर्विषयाणां चानर्थानुबन्धिना शास्त्रीयप्रवृत्ते
 धराग्यादेश्वरुषार्थानुबन्धितेत्यन्वयव्यतिरेकादिना परीक्षालोक आद्यः ॥ स्त्रीपुत्रस्वदेहादिषु स्वतो बीजतः परिणामतश्चाशुचिविषमूत्राद्यमंगलत्वपरीक्षा आत्मल्लोकांत सुखाना

तपःस्विषु बह्वैषु याजकेषु नृपेषु च ॥ बलवत्सु गुणाढ्येषु शमवानेव राजते ॥ ८१ ॥ शमसंस्कृतमनसां महतां गुणशालिनाम् ॥ उदेति नि
 र्वतिश्चित्ताज्ज्योत्स्नेव सितरोचिषः ॥ ८२ ॥ सीमांतो गुणपूगानां पौरुषैकांतभूषणम् ॥ संकटेषु भयस्थाने शमः श्रीमान् विराजते ॥ ८३ ॥ इति श्रीवा

शमममृतमहार्थमार्ग्यगुप्तं परमवलंब्य परंपदं प्रयाताः ॥ रघुनययथा महानुभावाः क्रममनुपालयसिद्धयेतमेव ॥ ८४ ॥ ॥ इति श्रीवा
 सिष्ठमहारामायणे वा० दे० मो० मुमुक्षुव्यवहारप्रकरणे शमनिरूपणं नाम त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥

शास्त्रावाधां धामलयाधिया परमपूतया ॥ कर्त्तव्यः कारणज्ञेन विचारो निशमात्मनः ॥ १ ॥
 मनित्यवदुःखसंभिन्नत्वादि परीक्षा लाचद्वितीयः ॥ एतैर्विराग्यमुमुक्षाहेतू ॥ मुमुक्षोत्तरमपि मोक्षसाधनं कर्मवोपासनमेव ते अपि किंसमुच्चिते उत ज्ञानसमुच्चिते उत ज्ञानमेवेति

परीक्षा लाचद्वितीयः ॥ यदापि ज्ञानमेव तदपि तत्किं सांख्यवैशेषिकाद्यभिमतं कपिलगौतमोक्ततत्तच्छास्त्रप्रमाणकं श्रौतमेव वा ॥ यदापि श्रौतं तदपि किं श्रुतीनां द्विते उत द्विते स विशे
 उत निर्विशेषे आत्मन्यनात्मनि वा तात्पर्यमिति परीक्षा लाचतुर्थः ॥ स च श्रवणमित्युच्यते ॥ श्रुत्यादिप्रमाणानामप्यद्वितीये सच्चिदानंदब्रह्मात्मनि तात्पर्यावधारणे पि स्वात्मनि परमा

र्थतस्तथात्वं संभवति न वेति रत्नपरीक्षान्यायेनानुभवनिष्ठगुरुसतीत्यादि संवादेन जीवेश्वरजगत्तत्त्वपरिशोधनेन च यावदवधारणं परीक्षणालापापंचमः ॥ तत्राद्यानां त्रयाणां फलं सा
 धनचतुष्टयसंपत्तिरित्ययोस्तु क्रमात्प्रमाणप्रमेया संभावना निवृत्तिस्तत्राद्यायद्यपि भाग्यवशतः स्वतोपि च भवंति तथापि स्वप्रत्ययदृढीकाराय पुनर्गुरुशास्त्रपुरःसरं कर्त्तव्याः ॥ अं
 ल्यौ तु गुरुशास्त्राभ्यामेव भवत इति सर्वसाधारण्येन शास्त्रावबो धामलयाधियेयुक्तम् ॥ कारणज्ञेन विषयविशेषपूर्वपक्षसिद्धांतप्रयोजनविभागज्ञानवता पुंसां प्रमाणप्रमेयतत्त्वप्रति

पादनोपायकुशलेन गुरुणा सहेति वार्थः ॥ तत्र चित्तशुद्धेरप्युपयोगं दर्शयति ॥ परमपूतयेति ॥ १ ॥

तीक्ष्णतां सदृशतत्त्वावगाहनकुशलताम् ॥ २ ॥ आपदेवदुर्गुरुत्तरत्वाद्गन् ॥ अनन्ताभिरीहाभिः प्रवृत्तिभिः परितः पृष्ठविवेकरागादिभिर्विद्वद्भावाकृतिः सन्निवेशो यस्य ॥ क्रकचं काष्ठदारणम् ॥ ३ ॥ बंधुनाशादिपुष्टः स्वस्थानेषु यदुचितं कर्तव्ययेन चोपायेन दुःखोत्तराणां चित्तसमाधानं च तत्सर्वं मोहेन वैचित्र्येन व्याप्तन स्फुरतीति यावत् ॥ तत्र विचार एव गतिस्तत्प्रतिसंधाने हेतुरित्यर्थः ॥ ४ ॥ तदेवाह ॥ नेति ॥ ५ ॥ तेजः सामर्थ्यम् ॥ प्रतिपत्तिस्तत्तत्कालोचितस्फूर्तिः ॥ क्रिया तदनुष्ठानंतरफलं च ॥ फलंति निप्यथ ते सफली भवंति वा ॥ ६ ॥ युक्तमुचितमुपादेयमुक्तमुचितं हेतयः प्रकाशने महादीपम् ॥ स्फारमनल्यम् ॥ ७ ॥ आलूना निरुद्धयस्या निविवेकां भोजानियैस्ताम् ॥ शुद्धात्मा जल्पच्छल

विचारान्तीक्ष्णतामेत्यधीः पश्यति परंपदम् ॥ दीर्घसंसाररोगस्य विचारो हि महौषधम् ॥ २ ॥ आपद्गन्मनन्तेहा परिपृच्छ विताकृति ॥ विचारक्रकचच्छिन्नं नैव भूयः प्ररोहति ॥ ३ ॥ मोहेन बंधुनाशे पुंसं कटेपुशमेपुच ॥ सर्वव्याप्तं महाप्राज्ञविचारो हि सतांगतिः ॥ ४ ॥ न विचारं विना कश्चिदुपायो स्ति विपश्चिताम् ॥ विचारादशुभं त्यक्त्वा शुभमायातिधीः सताम् ॥ ५ ॥ वलं बुद्धिश्च तेजश्च प्रतिपत्तिः क्रियाफलम् ॥ फलं त्येतानि सर्वाणि विचारेणैव धीमताम् ॥ ६ ॥ युक्तयुक्तमहादीपमभिवांछितसाधकम् ॥ स्फारं विचारमाश्रित्य संसारजलधिं तेरेत् ॥ ७ ॥ आलून तद्दयां भोजान् महामोहमंतं गजान् ॥ विदारयति शुद्धात्मा विचारो नाम केसरी ॥ ८ ॥ मूढाः कालवशेनेह यद्गताः परमंपदम् ॥ तद्विचारप्रदीपस्य विजृम्भितमनुत्तमम् ॥ ९ ॥ राज्यानि संपदः स्फाराभोगो मोक्षश्च शश्वतः ॥ विचारकल्पवृक्षस्य फलान्येतानि राघव ॥ १० ॥ या विवेकविकासिन्यो मतयो महतामिह ॥ न ता विपदि मज्जंति तु वकानी ववारिणि ॥ ११ ॥ विचारोदयकारिण्याधियाव्यवहरंतिये ॥ फलानामत्युदाराणां भाजनं हि भवंति ॥ १२ ॥ मूर्खं त्दत्काननस्थानामाशायप्रथमरोधिनाम् ॥ अविचारकरं जानां मंजरी दुःखरीतयः ॥ १३ ॥ कज्जलक्षोदं मलिनामदिरामदधमिणी ॥ अविचारमयी निद्राया तु ते राघवक्षयम् ॥ १४ ॥ महापदतिदीर्घपुसद्विचारपरोरः ॥ न निमज्जति मोहे पुतेजो राशिस्तमःस्विव ॥ १५ ॥

जातयादिदोषशून्यः ॥ ८ ॥ मूढास्तरणोपायमार्गव्यामूढाः ॥ विजृम्भितां दृशामर्गप्रकाशनस्य फलम् ॥ ९ ॥ १० ॥ विवेको घञ् विचारस्तेन विकसित्यो यामतयस्तानमज्जंति न विपदि ॥ तुं वकानि शुष्कालावृकानि ॥ ११ ॥ विचारवती धी विवेकोदयकारिणी तया ये व्यवहरंत ॥ उदाराणां श्रेष्ठानाम् ॥ १२ ॥ मूर्खाणां तन्मन एव काननं न वन्त रस्थानाम् ॥ पुरुषार्थविषये आशामुक्षां प्रथमं रुधंति च्छीलानाम् ॥ करं जानां कुबेराक्षवल्लीनाम् ॥ तत्पक्षे आशादिशः ॥ ते हि दृष्टिभावेन दिशो रुधंति ॥ मंजरीः फलकोशमंजरी दुःखव्यवहारादेव भूता स्ति हि स कटे का कटुकफलगर्भा प्रसिद्धा ॥ १३ ॥ क्षोदं शून्यं निवमलिना ॥ मविरामदधमिणी निस्त्वलनादयस्तल्ली ॥ क्षययानु विचारेणेति शेषः ॥ १४ ॥ स्वस्व आशयोऽप्येकमेकमिति ॥ १५ ॥

मानसं मन एव सरस्वती देवहिमं वं कुक्षौ प्रसिद्धं मां तं सरः ॥ शैल्योन्नत्यस्थैर्यादिगुणैर्हिमवानिव ॥ १६ ॥ मां यं मौख्यं ॥ चंद्रदेवत्वचंद्रवद्विवेकप्रकाशयोग्यचमनासचाद्रकास
दृशज्ञानसुखाविर्भावोचितस्तस्माद्यस्य मूर्खस्य शोकदुःखाद्युन्नतस्तस्य चंद्रादप्यशनिर्वज्रमुदेति ॥ यथा शिशोर्बालस्य मौख्यार्थः प्रागुक्तवेताल उदेति तद्वत् ॥ १७ ॥ नि
धिवेको नराधमो दुःखबीजानामेव निरंतरारणाय निमित्तं खंडकं भूकुसूलम् ॥ न विद्यते स्थूलं यस्मान्नथा विधमति स्थूलमित्यर्थः ॥ विपल्लक्षणानां नवलतानां मधुर्वसंत उल्लासहेतु
रित्यर्थः ॥ १८ ॥ दुरारं भ्रातृपरदुःखानुकूलकर्मणि ॥ दुराचारानि पिद्वा चरणानि ॥ भ्राति आविर्भवति ॥ १९ ॥ एकानि नियमेन वनदुमसमानधर्माणाम् ॥ एकानि मनुष्या
सेव्यस्थानेषु विद्यमानेन वनदुमेण सधर्माणाम् ॥ अत एव साधूनामध्वगानां छायाश्रयदानादिकार्येषु साधुपुरुषार्थोपयोगिषु कार्येषु वाऽक्षयमसमर्थम् ॥ २० ॥ विविकं विचार

विचारविचित्रो यस्य मतिर्माद्यमुपेयुषः ॥ त
मानसे सरसि स्वच्छे विचारकमलोत्तरः ॥ नूनं विकसितो यस्य हिमवानिव भातिसः ॥ १६ ॥ विचारविकला यस्य मतिर्माद्यमुपेयुषः ॥ १८ ॥
स्योदेत्यशनिश्चंद्रान्मुधाय क्षः शिशोरिव ॥ १७ ॥ दुःखखंडकमस्थूलं विपन्नवलतामधुः ॥ रामदूरे परित्याज्यो निविवेको नराधमः ॥ १८ ॥
येकं च न दुरारं भादुराचारदुराधयः ॥ अविचारेण ते भाति वेतालास्तमसा यथा ॥ १९ ॥ अविचारिणमेकांत वनदुमसमधर्मकम् ॥ अक्ष
मं साधुकार्येषु दूरे कुरुरधूह ॥ २० ॥ विविकं हिमनो जंतो राशवैव श्यवज्जितम् ॥ परं निर्दति मभ्येति पूर्णचंद्र इवात्मनि ॥ २१ ॥ विवे
कितो दितो देहे सर्वशीतल यत्नम् ॥ अलं करोति चात्यंतं ज्योत्स्नेव भुवनं यथा ॥ २२ ॥ परमार्थपताकाया धियो धवलचामरम् ॥ विचा
रो राजते जंतो रजन्यामिव चंद्रमाः ॥ २३ ॥ विचारचारवो जीवाभासयंतो दिशो दश ॥ भाति भास्करवन्नूनं भूयो भव भया प्रहाः ॥ २४ ॥
बालस्य स्वमनो मोहकल्पितः प्राणहारकः ॥ रात्रौ न भसि वेतालो विचारेण विलीयते ॥ २५ ॥ सर्व एव जगद्भावा अविचारेण चारवः ॥

अविद्यमानसद्भावा विचारविशारदः ॥ २६ ॥
वत् ॥ आशार्थावैवश्येन पारस्व्येन वर्जितम् ॥ निर्दति विभ्राति सुखम् ॥ २१ ॥ ज्योत्स्ना चंद्रिकेव ॥ भुवनं जलं यथा तापार्त्तं सर्वजं नशीतल यतिवृत्तार्त्तं च अलं वृत्तं करोति तद्वत्
॥ २२ ॥ जंतो रधिकारि जन्मवतः पुरुषस्य परमार्थस्योक्तपुरुषार्थलक्षणराजभावप्राप्तेः सूचकत्वात् ताकाया धियः शुद्धबुद्धेः संबंधि विचारो धवलचामरमिवासाधारणं रार्जानं
ङ्गराजते ॥ रूपितपताका चामरयोरजनी चंद्रमसावुपमाने ॥ तत्र जन्मवैयधिकरणेनोपमानत्वं ॥ २३ ॥ जीवा विचारेणैव क्रमाच्चारवो जीवन्मुक्त भूताः संतो भूयसां प्राणिनां
विचारप्रकाशेन भवभयलक्षणं तमोपपन्नो भास्करवद्भाति ॥ २४ ॥ ननु विचारेण भयनिवृत्तिः कृदृष्टा तत्राह ॥ बालस्येति ॥ निशिवहिर्गमनप्रतिबंधार्थकल्पितो वेतालस्तथा
सारो विलीयते ॥ २५ ॥ अस्तु तत्र तथा प्रकृते कथं भयनिवृत्तिरित्याशंक्ष्य भयहेतोर्जगतो विचारेण मिथ्यात्वनिर्णयादित्याह ॥ चारवः सत्यवद्गमणीयाः ॥ विशारदः
शिलास्फालितलोष्टादिव द्विशरणशीला असारामिथ्या भूता इति यावत् ॥ २६ ॥

एच्छिकममद्येय्यनयोर्नविरोधः फलतएकद्रव्यादित्याराधेनाह ॥ ७३ ॥ द्वाभ्यामिति ॥ ७३ ॥ रागादिदोषद्वयवत्येव धितनद्वयसफलनाम्यस्मिन्नित्याह ॥ कुर्वित्यादिना ॥ रागा
 विसृज्यमवधानफलः स्तौति ॥ यत्किञ्चिदिति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ पदस्थितिम् ॥ ७५ ॥ किंनानन्दुःखफलमितिशेषः ॥ शास्त्रशालिनोपिभूतैतिशेषः ॥ ७८ ॥ तेजना ॥ ते
 अरण्यमसिद्धामुक्ता ॥ एवार्थवैशेषः ॥ रागद्वेषकमसुलभाह ॥ मद्धनमिति ॥ अम्यतः अन्यस्मादवस्थापसाधनप्रभावादाशयकम् ॥ ७९ ॥ इतिद्वयलक्षधनद्वयनाद्विषयेय
 श्रिनिवेशाद्विद्वानार्थव्यवधानाद्विषयबहोरासृज्यबहोरासृज्ययोरुच्छादित्ययः ॥ कुलसुच्छादित्यादिना ॥ ८० ॥ विषयविषयभावेनअप्रियाभावेनअप्र
 यदुर्गमेतयोर्गसिरम्यतद्रामसश्रयः ॥ द्वाभ्यामेवायवैताभ्यार्दरानाभ्यामिहानघ ॥ ७३ ॥ विहरन्कुरुकल्याणरागद्वेषपरिस्रयम् ॥ य
 र्किंचिद्विदुदितलोकैयन्नमस्ययवादिवि ॥ ७४ ॥ तत्सर्वप्राप्यतेरामरागद्वेषपरिस्रयान् ॥ रागादिद्वयवत्येव धितनद्वयसफलनाम्यस्मिन्नित्याह ॥ कुर्वित्यादिना ॥ रागा
 तत्तदेवप्रयात्याशुमुद्धानाविपरीतताम् ॥ द्वेदोषोर्भिरुद्धासुनुगुणाश्चित्तवृत्तिषु ॥ ७६ ॥ पदकुर्वतिद्वयवत्येव धितनद्वयसफलनाम्यस्मिन्नित्याह ॥ कुर्वित्यादिना ॥ रागा
 पश्चसर्गद्वौनविलीनीमनोविले ॥ ७७ ॥ आयस्यकल्यतरोल्लस्मात्किनामागनलभ्यतायेद्विप्रोज्ञा स्वनियताविदग्धाशास्त्रशालिन ॥ ७८ ॥
 रागद्वेषमयास्तेवैजुक्तास्तेधिगस्तुतान् ॥ मद्धनमुक्तमन्येनधनत्यक्तमयान्यत ॥ ७९ ॥ इतिसव्यवहारेहा केरागद्वेषयो क्रमा ॥ धना
 निधधवोमित्रपूनुनार्यातिर्यातिच ॥ ८० ॥ किमेतपुनर प्राज्ञोरज्येतेवाविरज्यते ॥ भावाभावमवाभोगामायेयपारमेश्वरी ॥ ८१ ॥ स
 साररचनामवाभिसक्तपातयत्यलम् ॥ नधननजनानात्मासत्यराघववस्तुत ॥ ८२ ॥ मिथ्यैवमिथ्यावसितमितीदपरिलक्ष्यते ॥ आद्य
 तयोः सवमममध्येयस्थिरमाधिमन् ॥ ८३ ॥ कथंभ्रातिरितिप्राज्ञोत्यन्यकल्पितस्वप्नमे ॥ एकैककल्पितारखस्त्रीमुक्तेतादुरगोपर ॥ ८४ ॥
 इतीयमगमसाररचनातेनमाश्रम ॥ भूताजवंजवीभावमिममाततमाकुलम् ॥ ८५ ॥ गधवपुरनिमाणविलासेनसमविदु ॥ स्वप्न
 मकल्पपुरवदसदेदमुत्थितम् ॥ ८६ ॥ सर्वत्रसस्यमेवेदसुप्तमिवविच्युतम् ॥ परिपस्थसिससारदीर्घस्वप्नपुरद्वुमम् ॥ ८७ ॥ अज्ञान
 निद्रालुठनस्वप्नावात्मकमच्युतम् ॥ ससारस्वप्नसञ्ज्ञातोभवानयमिहस्थित ॥ ८८ ॥ तदेनाविततानिद्राधनाज्ञानमयात्मिकाम् ॥ त्यजा
 लक्ष्मीमिवावानिधान पुरुषोत्तम ॥ ८९ ॥
 स्याजोगायम्याम् ॥ ८९ ॥ ससत्तलपटम् ॥ ८९ ॥ इतिवक्ष्यमाणयुक्त्यामिथ्येत्यवसितमिथ्यैवपरिलक्ष्यते ॥ तापुक्तिमाह ॥ आपतयोरिति ॥ आपतयो पूर्वोत्तरकालयो ॥
 अस्थिरमुत्तरातराभावविकारपलम् ॥ ८९ ॥ तुल्येसंसारद्वयवधयोप्येत्येदृशतमाह ॥ अध्येत्यादिना ॥ ८९ ॥ विदु माहा ॥ ८९ ॥ कल्पनाया सबसभसदादिधि
 नधिसत्तावाधमवधसस्यम् ॥ विच्युतस्वप्नादिभाषापन्नसुप्तमिव ॥ ९० ॥ अच्यतनमज्ञानानुसृतम् पूर्वाव्ययि ॥ मन्वापुत्राभ्यास्त्वपरोमिद्रोप्यजेत्युत्तराव्ययि ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

चिदाभासचित्तकाशम् ॥ ९० ॥ ११ ॥ मया मेघस्थानीयेन ॥ सुशब्दपदं श्लेषाद्गर्जनमप्याह ॥ १२ ॥ अबैव प्रकटो बोधो यस्य तथाविधः सत्सत्यं स्वतत्त्वमालोकय ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ उपसहरति ॥ परिगच्छेति ॥ सुसारमुपुप्तमिव सौम्यानिर्विक्षेपादृष्टिर्यस्य तथाविधस्त्वदं नित्यापरोक्षमतिविततब्रह्मैवासि अतः सुशुद्धये समुपशमात्मनितस्मिन्नेव समा
 हितस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्त्रात्यर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पू० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७३ ॥ रामस्य त्रयोवा द्विश्रान्तिः पुनरुक्तार्थविलस

र ॥ कैलासे प्राक्शिवेनेत्यस्योपदेशश्च कीर्त्यते ॥ १ ॥ इत्यसानुग्रहश्रीवसिष्ठेनोपदेशत्रयमत्कारै प्रतिबोधितस्य श्रीरामस्य अन्ये प्रांच श्रोतृणां तत्त्वसाक्षात्कारोदयेन मुहूर्तार्थं स्वहृ

प्रबोधमेहि पश्य स्वमात्मानमुदितं सदा ॥ निर्विकल्पं चिदाभासं प्रातः पद्मं रविं यथा ॥ १० ॥ प्रबुद्धास्वप्नबुद्ध्यास्वप्नः पुनरयं मया ॥ प्रबो
 द्यासे महाबाहो पश्य आत्मार्कमनामयम् ॥ ११ ॥ मयैतेनाभिष्टेन शीतेन ज्ञानवारिणा ॥ सुशब्दशालिनाराम ह्यनेनैवासि बोधितः ॥ १२ ॥
 बोधमासादय परंप्रबोधो धैवैवराघव ॥ सत्यमालोकया लीकं त्यक्ते मंजागतं भ्रमम् ॥ १३ ॥ न ते जन्म न ते दुःखं न दोषास्ते न ते भ्रमाः ॥ स
 र्वसंकल्पमुत्सृज्य तिष्ठ आत्मनि सुसंस्थितः ॥ १४ ॥ परिगलितविकल्पदोषजालस्त्वमसि सुसारसुपुप्तसौम्यदृष्टिः ॥ अतिविततमिदं सुशुद्धये
 त्वं समुपशमात्मानमितिष्ठेह महात्मन् ॥ १५ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० परमार्थयोगोपदेशो नामाष्टाविंशतितमः सर्गः ॥ २८ ॥
 श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयति स्वस्य समचेतसि राघवे ॥ विश्रान्ते स्वात्मनि स्वैरं परमानंदमागते ॥ १ ॥ तत्रस्थे पुनरुच सर्वपुते पुपश
 मशालिषु ॥ राघवस्यात्मविश्रान्तेः स्थित्यर्थं वचनामृतम् ॥ २ ॥ विरराम मुनेर्वारिसस्येष्वां बुधरादिव ॥ अथ याते मुहूर्त्तार्धराघवे प्रतिबो
 धिते ॥ ३ ॥ पुनराह तमेवार्थं वसिष्ठो वदतां वरः ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रामसम्यक् प्रबुद्धोऽसि स्वात्मानमसि लब्धवान् ॥ ४ ॥ एवमेवा
 वलंब्यार्थं तिष्ठेह पदं क्रुथाः ॥ इदं संसारचक्रं हि नाभौ संकल्पमात्रके ॥ ५ ॥ संरोधितायां वहनाद्रघुनंदनरुद्धते ॥ क्षोभितायां मनोनाभ्या
 मिदं संसारचक्रकम् ॥ ६ ॥ प्रयत्नाद्बोधितमपि प्रवहत्येव वेगतः ॥ परंपौरुपमास्याय बलं प्रज्ञां च युक्तिः ॥ ७ ॥ नाभिसंसारचक्रस्य
 चित्तमेव निरोधयेत् ॥ प्रज्ञासौ जन्ययुक्तेन शास्त्रसंवलितेन च ॥ ८ ॥ पौरुषेण न यस्यां न तत्कचन लभ्यते ॥ दैवैकपरतां त्यक्त्वा बालबोधो
 पकल्पिताम् ॥ ९ ॥ निजं प्रयत्नमाश्रित्य चित्तमादौ निरोधयेत् ॥ आविरिंचास्त्वदत्तेन भ्रमेणाज्ञानरूपिणा ॥ १० ॥

पविश्रातिसमाधिना निष्कपस्थितिं श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतीत्यादिसार्धेना ॥ तत्रस्थेषु स्वात्मनि विश्रान्तेऽपि विभक्तिविपरिणामेन योज्यम् ॥ मुनेर्वचनामृतविरामे
 ति परेणाचयः ॥ २ ॥ यथा दृष्टिर्पितृषु सस्येषु अनुधाराद्वारिविरमति तद्वद्वेदो धिते समाधेर्बुद्ध्यापि ते अर्थाद्वसिष्ठेनैवेति गम्यते ॥ ३ ॥ पुनस्तेनैवार्थदृढीकाराया हेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अ
 र्थपरमार्थमात्मतत्त्वम् ॥ इह संसारे पदस्थितिमाकृथाः ॥ तत्रोपायमाह ॥ इदमिति ॥ ५ ॥ क्षोभिताया रागद्वेषादिना विक्षेपप्रापितायाम् ॥ ६ ॥ पौरुष अभ्यासैव राग्यदाढ्यं
 लक्षणम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

DATE: 01/01/2010 TIME: 10:00 AM

[illegible]

निरिहदांत ॥ ३५ ॥ अकंठमिति श्रवणफलमाहे ॥ यथा ॥ २९ ॥ तत्रस्थेनतथैवंदृश्यतेदेहचक्रम् ॥ भ्रमितं
यथापश्यातिदिक्करंभ्रमद्यन्तमोहितः ॥ अकस्मादेवरुढेमिम्यज्ञानेनवलगाता ॥ २९ ॥ संकल्पेन
चभ्रमद्रूपंपतद्गूँप्रपातितम् ॥ ३० ॥ हतंचहन्यमानंचदृश्यतेदेहचक्रम् ॥ धीरतामलमालंब्यघनभ्रमामिमंत्यजत् ॥ ३१ ॥ असत्या-
कृतौदेहोमियाज्ञानेनसन्नसन् ॥ असत्येनकृतंस्यस्मान्नतस्त्यंकदाचन ॥ ३२ ॥ असदभ्युत्थितोदेहोरज्ज्वामिवभुजंगधीः ॥ असत्या-
मेवस्यांचकरोत्यपि जगत्क्रियाम् ॥ ३३ ॥ जडेनरामक्रियेत्यन्नतल्गतमुच्यते ॥ कुर्वन्नपितादेहोनकर्ताक्षिचेदेवाहि ॥ ३४ ॥ निरीहो-
हिजडोदेहोनात्मनोस्याभिवाञ्छितम् ॥ कर्त्तानिकश्चिदेवातोद्रष्टाकेवलमस्यसः ॥ ३५ ॥ यथादीपोनिवातस्थः स्वात्मन्येवावतिष्ठते ॥ सा-
क्षिवत्सर्वभावेपुण्यातिष्टेजगत्स्थितौ ॥ ३६ ॥ यथादिवसकर्माणिभास्करोरख्यएवसन् ॥ करोत्येवमिशारमकुटुपरार्थिवसंस्थितम्
॥ ३७ ॥ अस्मिन्नसन्मध्येदेहग्रेशून्येषु स्थिते ॥ सत्तामुपगतेमियावालकल्पितयक्षवत् ॥ ३८ ॥ कुतोप्यागत्यनिःसारः सर्वसज्जनव-
र्जितः ॥ अहंकारः कुवेतालः प्रविष्टश्चित्तनामकः ॥ ३९ ॥ अस्य माभृत्य ताङ्गच्छत्वमंहंकारदुर्मतेः ॥ अस्य भृत्यतया रामनिरयः प्राप्य ते-
फलम् ॥ ४० ॥ स्वसंकल्प विलासेने देहगे हे दुराकृतिः ॥ उन्मत्तचित्तवेतालः परिवलगती ललाया ॥ ४१ ॥ शून्यं देहग्रहाप्य चित्तयक्षण-
तल्मतम् ॥ भीताये न महान्तो पिसमाधिनियताः स्थिताः ॥ ४२ ॥ चित्तवेताल मुद्धास्य स्वशरीरक मंदिरात् ॥ संसारशून्यनगरे न विभक्तिक-
दाचन ॥ ४३ ॥ चित्तभूता अभूते स्मिन्ये शरीर गृहे रताः ॥ चित्रमद्यापिते कस्माद्ब्रिता आत्मवस्थिताः ॥ ४४ ॥ ग्रस्ते चित्त पिशा चे ने देह-
सन्न निये मृताः ॥ पिशाचस्ये वा बद्धिर् नापि शाचस्य रा घव ॥ ४५ ॥

१ स्वच्छन्दत्यापिपाठ.

धरिषतापप्रयवर्द्धिरधेशरीरेकआस्थायाविहरनापुरुष पिशाचएवेतिविभक्तिविपरिणामेनानुपज्यते ॥ तत्रास्याकुतो न युक्तातत्राह ॥ नत्विति ॥ ४९ ॥ प्रथममहकारस्यानु
चरतांभृत्यतात्यक्षाततोयोगभूमिकाभ्यासावहकारस्यअस्मृतिआत्यक्तिकविस्तृतिशाय ॥ ४७ ॥ नमिन्नाणीति ॥ अहकारिणाविनयवौर्लभ्यावौद्धत्यावस्थाभावाच्चनकश्चि
त्त्रिभसतीतिभाव ॥ ४८ ॥ फलकलहजनवैरादिरूपमतएवमरणात्मकम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तस्यपरलोकेपिदु स्वयेत्याह ॥ अहकारेति ॥ ५१ ॥ यस्यस्वेहपादपस्यकोदरे

अहकारव्रह्मद्वयहृद्दधशरीरके ॥ विहरन्नास्ययासाधोनतुवैतकिलस्थिरम् ॥ ४६ ॥ अहकारानुचरतांत्यक्काविततयाधिया ॥ अह
कारास्मृतिप्राप्यस्वात्मैवाश्वलव्यताम् ॥ ४७ ॥ अहकारपिशाचेनप्रस्तायेनिरयैपिण ॥ तेषामोहमदोधानानभिन्नाणिनर्थांधवा ॥
४८ ॥ अहकारोपहतयानुध्यायाक्रियतेक्रिया ॥ विपवह्याइवफलतस्या स्यान्मरणात्मकम् ॥ ४९ ॥ विवेकधैर्यहीनेनस्वाहकारमहोत्स
व ॥ मूर्खेणालधितोयेननष्टमवाशुविद्धितम् ॥ ५० ॥ अहकारपिशाचेनवराफायेवशीकृता ॥ तएतेनरकाम्रीनारायर्वेधनर्तागता ॥ ५१ ॥
अहकारेगोयस्यपरिस्फूजनिकोदरे ॥ स्वदेहपादपोऽर्धरैरिचिरेणनिपात्यते ॥ ५२ ॥ अहकारपिशाचोस्मिन्देहेतिष्ठतुयानुवा ॥ त्वमेनमा
लोकयमामनसामहतांवर ॥ ५३ ॥ अवधूतोत्यवज्ञातश्चेतसैवतिरस्कृत ॥ अहकारपिशाचस्तेनेहकिंचित्करिष्यति ॥ ५४ ॥ देहालयेस्फुर
त्यस्मिन् रामचित्तपिशाचके ॥ अस्यानंतविलासस्यकिमिवागतमात्मन ॥ ५५ ॥ चित्तयक्षाभिभूतानायाभुंसाविततापद ॥ शक्यते
परिसेल्यानुनतावपशतैरपि ॥ ५६ ॥ हाहाहृतोस्मिदग्धोस्मीत्येतावैदु खटत्तय ॥ अहकारपिशाचस्यशक्तयोन्यस्यनानघ ॥ ५७ ॥ स
वगोपिययाफाश सवधोनेहकेनचित् ॥ सर्वगोपितयैवात्मानाहकारेणसंगत ॥ ५८ ॥ यत्करोतियदादत्तेदेहयत्रमिदंचलम् ॥ वातरज्जु
युतंरामतदहकारचेष्टितम् ॥ ५९ ॥

ददितस्त्वेहपारप ॥ बहुवेकवचनंजात्यक्यात् ॥ अधीरिरितिच्छेत् ॥ ५२ ॥ माकालोकय ॥ ५३ ॥ अनवलोकनमाभेणाकिस्यात्तत्राह ॥ अमधुनइति ॥ ५४ ॥ आत्म
नसदगुणोदेवानय उपेक्षितस्तस्यितोप्यकिंचित्करव्याह ॥ देहालयेइति ॥ ५५ ॥ चित्तेतिपकृताहकारस्तीव्रवश्यंतरेप्यनर्पकारिताख्यानायनिर्दिशः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ आत्म
अहमित्यादीवानुभूयमइतिर्निमायिकारीनां चितिबारयति ॥ सर्वमइति ॥ सब्रह्मयतइतिवैषम्यः तन्निष्ठइत्यर्थ ॥ ५८ ॥ वातरज्जुः श्रुत्याख्यायाक्तः ॥ ५९ ॥

यथाहंकारएव सर्वचेष्टानि भिज्जनात्तातर्हि केने पितं पतति प्रेषितं मनः केन प्राणः प्रथमः प्रैतियुक्तः ऊर्ध्वप्राणमुन्यत्यपानं प्रत्यगस्यति मध्येवामनमासीनं विश्वेदेवा उपासते इत्यादि
श्रुतिविरोधस्तत्राह ॥ दक्षोत्पत्ताविति ॥ आत्मसत्स्थः स्वमहिम्नि प्रतितिष्ठितः कारणश्रुतिभिरुपचर्येत इत्यर्थः ॥ ६० ॥ उपचरेमन आदीनामत्तास्फूर्तिप्रदत्त्वमेव निमित्तमित्याह ॥
आत्मेति ॥ आत्तवपुर्लब्धसत्ताककल्पितस्थूलदेहं च ॥ ६१ ॥ प्रकटाधयोश्चिज्जडयोः ॥ ६२ ॥ नन्वसबधेन अनआदेः सत्तारुक्तेर्यसिद्धिः सबधेत्वात्मासगत्वासिद्धिरित्याशक्या
ह ॥ चपलेति ॥ चपलस्पन्दानीरयति प्रेरयतीति चपलस्पन्देन रास्तथाविधाभिरात्मनः प्राणस्य शक्तिभिरावृतवशीकृतचित्ततादात्म्याध्यासलक्षणेन मौर्त्येणाज्ञानेन दृश्यतेन वस्तुदृ
दक्षोत्पत्तौ यथाहेतुरकर्त्रपि किलांवरम् ॥ आत्मसंस्थस्तथेहात्मा चित्तचेष्टासु कारणम् ॥ ६० ॥ आत्मसन्निधिमात्रेण स्फुरत्यात्तवपुम
नः ॥ दीपसन्निधिमात्रेण कुड्यरूपमिवामलम् ॥ ६१ ॥ अपि विप्रलक्ष्योरामनित्यमेवात्मचित्तयोः ॥ द्यावापृथिव्योरिव कः संबंधः प्र
कटाधयोः ॥ ६२ ॥ चपलस्पन्देन राभिरात्मशक्तिभिरावृतम् ॥ चित्तमात्मेति मौर्त्येण दृश्यते रघुनंदन ॥ ६३ ॥ आत्मा प्रकाशरूपो हि नित्यः
सर्वगतो विभुः ॥ चित्तं शठमहंकारविद्धि हार्दवृहत्तमः ॥ ६४ ॥ आत्मासिवस्तु तत्स्वंहिसर्वज्ञानमनोभ्यशम् ॥ दूरे कुरु मनो मोहं किमेतेना
भिसंगतः ॥ ६५ ॥ पिशाचोपिमनोरामशून्यदेहगृहे स्थितः ॥ भावयत्येषदुष्टात्मा मौनमुत्तमसंस्थशन् ॥ ६६ ॥ भवप्रदमकल्याणं धैर्यं
सर्वस्वहारिणम् ॥ मनः पिशाचमुत्सृज्य योसि सत्त्वं स्थिरो भव ॥ ६७ ॥ चित्तयक्षदृढाक्रान्तं न शास्त्राणि न बांधवाः ॥ शक्नुवंति परित्रातुं गुर
वो न च मानवम् ॥ ६८ ॥ संशांतचित्तवेतालं गुरुशास्त्रार्थबांधवाः ॥ शक्नुवंति समुद्धर्तुं स्वल्पपंकान् गंगयथा ॥ ६९ ॥ अस्मि अगच्छून्यपुरस
र्वमेव प्रदूषितम् ॥ देहगेहं प्रमत्तेन चित्तयक्षेण वल्गता ॥ ७० ॥ चित्तवेतालवलितासमस्ता देहखंडजा ॥ इयं जगदरण्यानीशून्या कस्य
न भीतये ॥ ७१ ॥ जगन्मर्ग्यामस्यां तु शांतचित्तपिशाचकम् ॥ देहगेहं कतिपयैः सेव्यते सद्विरेव यत् ॥ ७२ ॥ इह संश्रयते यायादिव सैवर
घुनंदन ॥ प्रमत्तमो हवेतालैः पूर्णदिह दमशानकैः ॥ ७३ ॥ अस्यां जगदरण्यान्यां मुह्यंतं मुग्धबालवत् ॥ स्वयमाराध्यै र्यां शमात्मनात्मा
न मुद्धरेत् ॥ ७४ ॥ जगज्जरदरण्ये स्मिंश्च रद्भूतमृगव्रजे ॥ द्युतिं तणरसैराममागच्छ मृगपातवत् ॥ ७५ ॥ अस्मिन्महीतलारण्ये चरंति मृ
गपातकाः ॥ त्वमज्ञानगजं भुक्त्वा सैर्हीदुस्तिमुपाश्रय ॥ ७६ ॥

तेनेत्यर्थः ॥ नाभिरिति पाठे चित्तविशेषणम् ॥ ६३ ॥ असगलोपपादनाया विरुद्धत्वमेव प्रपंचयति ॥ आत्मेति ॥ शठबंधकम् ॥ ६४ ॥ हे उत्तम मनः पिशाच आत्मानमसे
रुष्टान्च पिमौ न तूष्णीमेव स्वसंस्पृष्टभावाय नीत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सशानेति ॥ शुद्धचित्तमिति यावत् ॥ मृगमृगसदृशं वत्सम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ देहलक्षणे खंडे परिच्छि
न्नभागे जाता ॥ ७१ ॥ समस्तेत्युत्सर्गः कचिदन्यथात्वमपियोतु दृष्टमित्याह ॥ जगदिति ॥ यत्पतः ॥ ७२ ॥ अतएवाज्ञेदेहाः दमशानतुल्या इति निदति ॥ इहेति ॥ ७३ ॥
धैर्याशमाराध्यदृढमवलम्ब्य ॥ ७४ ॥ तृणसदृशैरसैरिव यत्सैर्धृतिकतार्थता बुद्धिम् ॥ ७५ ॥ मृगपातकसदृशा अन्ये मूढा विषयतृणानि चरति चेच्चरतुनाम ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥ ननु वपुर्जने समानशीलतया सर्वे बाधस्थानसु बद्धतपकोदायस्तामह ॥ अत्यस्मेति ॥ विशेषणान्युभयप्रयोजयानि ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नमस्तत्त्वमासक्तिर्कमेदं विशेष ॥ पतलमग्राधिगतलक्षणचर्मीकोपनामुद्रारुणाराक्षसीत्वादीत्यर्थः ॥ ८० ॥ अन्येन कर्मणा ॥ यद्वेष्टेणोद्धारण ॥ अग्न्यस्य मनसः ॥ अग्न्योद्धारण ॥ भौत्यस्य च क्लिकापरिबतमानापरपरचिमाआभ्यर्चयेत्यर्थः ॥ ८१ ॥ सर्वकर्मण्यदपिनात्मनिहु स्वतः प्रोक्तं शरीरादिरूपताराकाराद्व्याशयेनाह ॥ यद्येत्यादिभिः ॥ यद्येत्यादिभिः ॥ इतरस्य स इतररूपस्य सारितत्वेनैव असहलीकारिणैर्मासिद्धिरिति भावः ॥ ८२ ॥ यथा उपलस्य पनताकाठिन्यनोपलस्य कसतीतयामानसमाटिभ्यधिमन समूह आदिपदातत्तत्कार्यस्थूलप्रपञ्च

अन्येन रम्यगामुग्धान्दुर्दीपे स्वजले ॥ विहरति यथारामतथामाविहरानप ॥ ७७ ॥ अत्यल्पकालशिशिरे कदं माले पदायिनि ॥ नमस्तत्त्वमासक्तिर्कमेदं विशेष ॥ पतलमग्राधिगतलक्षणचर्मीकोपनामुद्रारुणाराक्षसीत्वादीत्यर्थः ॥ ८० ॥ अन्येन कर्मणा ॥ यद्वेष्टेणोद्धारण ॥ अग्न्यस्य मनसः ॥ अग्न्योद्धारण ॥ भौत्यस्य च क्लिकापरिबतमानापरपरचिमाआभ्यर्चयेत्यर्थः ॥ ८१ ॥ सर्वकर्मण्यदपिनात्मनिहु स्वतः प्रोक्तं शरीरादिरूपताराकाराद्व्याशयेनाह ॥ यद्येत्यादिभिः ॥ यद्येत्यादिभिः ॥ इतरस्य स इतररूपस्य सारितत्वेनैव असहलीकारिणैर्मासिद्धिरिति भावः ॥ ८२ ॥ यथा उपलस्य पनताकाठिन्यनोपलस्य कसतीतयामानसमाटिभ्यधिमन समूह आदिपदातत्तत्कार्यस्थूलप्रपञ्च

॥ ७७ ॥ ननु वपुर्जने समानशीलतया सर्वे बाधस्थानसु बद्धतपकोदायस्तामह ॥ अत्यस्मेति ॥ विशेषणान्युभयप्रयोजयानि ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नमस्तत्त्वमासक्तिर्कमेदं विशेष ॥ पतलमग्राधिगतलक्षणचर्मीकोपनामुद्रारुणाराक्षसीत्वादीत्यर्थः ॥ ८० ॥ अन्येन कर्मणा ॥ यद्वेष्टेणोद्धारण ॥ अग्न्यस्य मनसः ॥ अग्न्योद्धारण ॥ भौत्यस्य च क्लिकापरिबतमानापरपरचिमाआभ्यर्चयेत्यर्थः ॥ ८१ ॥ सर्वकर्मण्यदपिनात्मनिहु स्वतः प्रोक्तं शरीरादिरूपताराकाराद्व्याशयेनाह ॥ यद्येत्यादिभिः ॥ यद्येत्यादिभिः ॥ इतरस्य स इतररूपस्य सारितत्वेनैव असहलीकारिणैर्मासिद्धिरिति भावः ॥ ८२ ॥ यथा उपलस्य पनताकाठिन्यनोपलस्य कसतीतयामानसमाटिभ्यधिमन समूह आदिपदातत्तत्कार्यस्थूलप्रपञ्च

रात्रयेमुपेप्रदोपेपूजाजपध्यानादिनाक्षयमागतेसति ॥ प्राणिसंचारायुपरमात्संशान्तरूपासु दिक्षुकरादिवेष्टयाप्यथानिवेदनकाष्ठमौनव्रततत्रस्थितास्विव ॥ ९२ ॥ गहनेषुवने
पु ॥ ९३ ॥ तनुतार्दपद्महिःप्रवणतामितियावत् ॥ ९४ ॥ स्मयात्स्विसमात् ॥ ९५ ॥ बहिर्दृष्ट्या अवलोकितगतर्विचारितमित्यर्थः ॥ विचार्यचयावत्तुरस्थसानुं प्रस्थदेशपश्यामिताव
त्तत्रप्राप्तद्व्यर्थः ॥ ९६ ॥ छुसयत सावधानः ॥ ९७ ॥ सुमनास्तनुष्टमनाः ॥ ९८ ॥ सम्यक्साष्टागप्रणम्याभिवदितः स्तुत ॥ स्वभाष्यमहोदयस्वस्मिस्तदनुग्रह

गतेआवणपक्षस्यरात्र्यप्रेक्षयमागते ॥ दिक्षुसंशान्तरूपासुकाष्ठमौनस्थितास्विव ॥ ९२ ॥ खड्गच्छद्यांधकारेषुकुंजेपुगहनेपुच ॥ एतस्मि
नंतरेतत्रयामार्धप्रथमेगते ॥ ९३ ॥ समार्धितनुतानीत्वास्थितोहंवाह्यमग्रदृक् ॥ अपश्यंकाननेतेजोझटित्येवसमुत्थितम् ॥ ९४ ॥ शु
भ्राभ्रशतसंकाशंचंद्राविवगणेपमम् ॥ प्रकटीकृतदिक्कुंजंतदालोक्यमयास्मयात् ॥ ९५ ॥ अंतःप्रकाशशालिन्याबुद्धिदृष्ट्यावलोकित
म् ॥ यावत्पश्यामिंतसानुंप्राप्तश्रंद्रकलाधरः ॥ ९६ ॥ गौरीकरार्पितकरेनदिप्रांत्सारिताग्रगः ॥ शिष्यान्संबोध्यतत्रस्यानृगृहीत्वावर्धसु
संयतः ॥ ९७ ॥ अगमंसुमनास्तस्यदृष्टिपूतमहंपुरः ॥ तत्रपुण्यांजलिदत्वादूरदेवत्रिलोचनः ॥ ९८ ॥ दत्तार्घ्येणमयादेवःसंप्रणम्याभिवं
दितः ॥ ततश्चंद्रप्रभासख्याक्रज्याशीतलयातया ॥ ९९ ॥ दृशासर्वार्तिहारिण्याचिरमस्यास्पदीकृतः ॥ पुष्पसानूपविशायतस्मैत्रैलोक्य
साक्षिणे ॥ १०० ॥ अर्घ्यपुष्पंतथापाद्यमभ्युपेत्यार्पितंमया ॥ मंदारपुण्यांजलयोविकीर्णाबहवःपुरः ॥ १०१ ॥ नानाविधैर्नमस्कारैःस्तो
त्रैश्याभ्यर्चितःशिवः ॥ ततोभगवतीगौरीतादृश्यैवसपर्यया ॥ २ ॥ संपूजितासखीयुक्तागणमंडलिकातया ॥ पूजानेपूर्णशीतांशुरस्मिशी
तलयगिरा ॥ ३ ॥ तत्रोपविष्टंप्रोवाचमामद्भेदुकलाधरः ॥ ब्रह्मन्प्रशमशालिन्यःप्राप्तविश्रांतयःपरे ॥ ४ ॥ कच्चिकल्याणकारिण्यःसंवि
दस्तेस्थिताःपदे ॥ कच्चित्तपस्तेनिर्विघ्नंकल्याणमनुवर्त्तते ॥ ५ ॥ कच्चित्प्राप्यमनुप्राप्तंकच्चिच्छाम्यंतिभीतयः ॥ एवंवादिनिदेवेशेशसर्वलो
कैककारिणि ॥ ६ ॥ गिरानुनयशालिन्यामयोक्तंरनुंदन ॥ व्यक्षानुस्मृतिकल्याणवतामिहमहेश्वर ॥ ७ ॥ नर्किंचिदपिदुष्प्रापंनचकाश्च
नभीतयः ॥ त्वदनुस्मरणानंदपरिघूर्णितचेतसाम् ॥ ८ ॥ नतेसंतिजगत्कोशेप्रणमंतिनयेषुनः ॥ तेदेशास्तेजनपदास्तादिशस्तेचपर्वताः ॥ ९ ॥
दृष्टिपातवर्णयति ॥ ततदिति ॥ तयास्वानुभूतालौकिकनिरतिशयानदाविर्भावचमत्कारकारिण्या ॥ ९९ ॥ १०० ॥ अभ्युपेत्यअभिसुखंसमीपेगत्वा ॥ १०१ ॥ तादृश्याशि
वपूजासदृश्यासपर्ययापूजया ॥ २ ॥ ३ ॥ तदाज्ञायतत्रसानावुपविष्टमाम् ॥ तत्रकुशलप्रश्नेकर्त्तव्येसर्वकौशलप्रमकाष्टापरमात्मनिचिन्तविश्रान्तिमेवभगवान्प्रथममनुजिघृक्ष
यापृच्छति ॥ ४ ॥ ब्रह्मन्नि ॥ ४ ॥ सविदश्चित्तवृत्तयः ॥ पदेपरमात्मवस्तुनि ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनुनयोविनयस्तच्छालिन्या ॥ ७ ॥ ८ ॥ जगत्कोशेतिप्राणिनोनसतियेनप्रणमति ॥ सर्वे
पिप्रणमत्येवेत्यर्थः ॥ तेदेशाःप्रशस्ततमादित्यर्थः ॥ अपशवोवाअन्येगेअश्वेभ्यःपशवोगोअश्वाद्वितवत्प्राशस्यलाभः ॥ ९ ॥

भूरस्यापकसंविधस्त्वपुण्यस्य दसस्थानीयस्पकलजोतिरनतकोटिगुणतयावितारयति ॥ वसमानस्थितेद्वारभ्यस्यसेचनमृगतसेकेनवाग्निवधनतनोति ॥ ११० ॥ एष्यत
 करिष्यमाणस्यद्व्यर्धबीजतनोति ॥ १११ ॥ सवासानन्तमानानोमेयंतीनाच ॥ ११२ ॥ पूर्णादिटार्यैरिति शेष ॥ ११३ ॥ त्यक्ताउद्देगाग्निस्सप्तसोभहेतवोयस्मिस्तथावि
 धेरवान्नविधानंमृद्वीतिपरणाख्य ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ पूर्णमितकलादिशदस्युत्पत्त्यावसिष्ठस्यविषयप्रोगाग्निलयायुष्यतापोतनात्सर्वपापक्षयकरसकन्याणवर्धनमिति विशेष
 गाभ्याचसवानयनिरुदस्युपलक्षितनिराशयानरुद्रपदोक्षसाधनविषयएवमयमभङ्गतिनिश्चितवात्सर्वक्षपरमकारुणिकदेव्यर सर्वभावेनप्रपन्नायवसिष्टायापरमपुरुषार्थासाधन
 नरप्रज्ञानमेवमदेवाचनपरमरहस्यभूतमुपदेटकामच्यतिजानति ॥ शृण्विति ॥ ११७ ॥ प्रप्रबक्ष्यमाणदेवाचनानुरूपमलौकिकदेवत्वरूपमुपदेदुं शिष्यस्यतदुमुत्साजनयपृच्छति ॥

त्वदनुस्मरणैर्कान्तिधियोयनस्यिताजना ॥ फलंभूतस्यपुण्यस्यवर्तमानस्यसेचनम् ॥ ११० ॥ तनोतिचैष्यतोयीजत्वदनुस्मरणप्रप्तो ॥
 ज्ञानानृतेकरुलगोपृतिन्योत्त्रानिशकर ॥ ११३ ॥ अपवर्गपुरद्वारत्वदनुस्मरणप्रप्तो ॥ त्वदनुस्मरणोदारचिंतामणिमतामया ॥ ११२ ॥
 सवामामापदाम्भिदत्तमृतपतेपदम् ॥ इत्युक्तासुप्रसन्नतभगवतमहेश्वरम् ॥ ११३ ॥ अवोचंप्रणतोभूत्वायद्रामतदिदंशृणु ॥ भगवं
 स्त्वद्यसांनेनपूणामेसकलादिश ॥ ११४ ॥ फितुपृच्छामिदेवेशसंदेहतन्ननिर्णयम् ॥ ब्रूहिप्रसन्नयाबुद्ध्यात्यक्तोद्वेगमनामयम् ॥ ११५ ॥
 सवपापक्षयकरसर्वकल्याणवधनम् ॥ देवाचनविधानतत्कीदृशंभवतिप्रप्तो ॥ ११६ ॥ ॥ इश्वरउवाच ॥ ॥ शृणुब्रह्मविदांश्रेष्ठदेवार्च
 नमनुत्तमम् ॥ वदामिमुच्यतेयनरुतेनसरुदेवहि ॥ ११७ ॥ कच्चिद्देस्मिमहाबाहोदेव कस्यादितिहिज ॥ नदेव पुंहरिकाक्षोनचदेवस्त्रि
 लोचन ॥ ११८ ॥ नदेव कमलोद्भूतो नदेवस्त्रिदशेश्वर ॥ नदेव पवनो नार्कानानलोननिशाकर ॥ ११९ ॥ नवाक्षणो नानाविनयो नानहंनत्वदि
 जोत्तम ॥ नंदवोदेहरूपो हिनंदेवश्चित्तरूपपृथक् ॥ १२० ॥

कचिरेति ॥ महाबाहानितरदेवाचनसकलीकृतवाष्टोदृतिबाहुसापेक्षबासपूजाभाप्रश्रुतापोतनायसबोधनम् ॥ ननुपसिद्धाएवपुंहरिकाक्षमिलोचनावयोदेवा किमेतावत्यपि
 विषयेषां गम्यान्नभिज्ञं संभावयतीति मय्यमानस्यवसिष्ठस्यपरिच्छिन्नेपुनश्चाजात्यमयमपेनुमाह ॥ नंदेवइत्यादिता ॥ ११८ ॥ कमलोद्भूतो ब्रह्मा ॥ त्रिदशेश्वर इन्द्र ॥ नि
 शाकर एव तत्कलाधीनशरीरकचयान्बात्कोटिदेरेहोपलक्षणम् ॥ ११९ ॥ पुनर्नहंनत्वमिति नियपोल्लभसिष्ठयोरुपद्रोहयंति तत्साद्गुदा ॥ यदहं बसिष्ठोस्ति तत्त्ववसिष्ठोसी
 त्पारिभूतिपुनस्त्यसप्तष्टिमाणात्र सिद्धे कनकपुष्पकोदेवदृष्टिमाणाद्विनिर्माणस्यैवसद्विद्यालक्ष्मणेभ्यमाणभावेनयामदेवतात्वनिर्धारणाथम् ॥ एवमेतदेवाकामुबन्धुर्वसरीदित्यादि
 चविद्विबुध्नाभ्याम्लिकेपुष्पसुतादिपुंहराज्यदरानाम् त्वयेत्वाहालोकोभव्यत्वाद्वाइत्यादिनेर्वाक्येष्टाबाहोद्वेहाप्याभिकभावाभावापि सप्तदेवतात्वंधारयति ॥ ११९ ॥ ॥ देहकपृच्छति ॥ १२० ॥

आध्यात्मिकप्रस्तावात्मकमलात्रदेहादिशोभा ॥ मतिमहणसर्वाध्यात्मिकभावोपलक्षणार्थम् ॥ तत्तुल्यन्यायादाधिभौतिकेव्यपि सर्वभावे व्येदेवत्वमुक्तं योध्यम् ॥ कस्ताहिंदेवस्तमाह ॥ अरुत्रिमिति ॥ इकजोडितः कः कर्ममित्यमिति मम् ॥ कृत्रिमक्रियासाध्यतद्विलक्षणपरमार्थेदेवननिरतिशयप्रमोदीश्रित्यक्राशोदेवइत्यर्थः ॥ पुंडरीकाक्षादिमय्यता हि चित्रकाशाधीनसत्तास्फूर्तिकत्वान्तस्मिन्मध्यस्तालेपाचित्रकाशापृथक्करणेस्वरूपसिद्धिरेवदुर्लभादूरेदेवत्वमिति तेव्यपिसत्ताप्रकाशाएवानावृतः स्फुरन्सर्वत्रिकोदेवस्तदभिव्यस्यति शयदेवपुंडरीकाक्षादयोपि अभिभूज्जाड्यात्वाद्द्विशब्देन ज्वलदगारादेवदेवाउच्यते इति न श्रुतिस्त्वस्यादिवादविरोधोपीति भावः ॥ २१ ॥ आकारादिनादेशतोवस्ततश्चपरिच्छिन्नेभितेकालतः परिच्छिन्नेतदेवेन कुतः ॥ अयं भावः ॥ दिवुकोडाविजिगीषाव्यवहारयुतिस्लुतिमोदमदस्वमकातिगतिव्यतिदेशस्वार्थपुत्रसिद्धाहोव्यते पचायचिंदेशब्दव्यु

नदेवः कमलारूपीनापि देवो भवेन्मतिः ॥ अरुत्रिममनाद्यंतदेवनंदेवउच्यते ॥ १३ ॥ आकारादिपरिच्छिन्नेभितेवस्तुनितकुतः ॥ अरुत्रिममनाद्यंतदेवनंचिच्छिवं विदुः ॥ २२ ॥ तंदेवदेवशब्देन कथ्यते तत्पूजयेत् ॥ तदेवास्तियतः सर्वसत्तासत्तामरूपधृक् ॥ २३ ॥ अज्ञातशिवतत्त्वानामाकाराद्यचनंरुतम् ॥ योजनाव्यन्यशक्तस्य कोशाध्यापारिकल्प्यते ॥ २४ ॥ इयत्तादिपरिच्छिन्नं रुद्रादेः प्राप्यते फलम् ॥ अरुत्रिममनाद्यंतफलमानंदआत्मनः ॥ २५ ॥ अरुत्रिमफलं त्यक्त्वा यः कृत्रिमफलं व्रजेत् ॥ त्यक्त्वासमंदारवनंकारं जंयाति काननम् ॥ १२६ ॥ बोधः साम्यं शम इति पुष्पाण्यग्राणितत्र च ॥ शिवंचिन्मात्रममलं पूज्यं पूज्यविदो विदुः ॥ २७ ॥ शमवोधादिभिः पुष्पैर्देव आत्मायदर्थ्यते ॥ तत्तुदेवार्चनं विद्विनाकारार्चनमर्चनम् ॥ २८ ॥ आत्मसंविन्निरूपंतु त्यक्त्वा देवार्चनं जनाः ॥ कृत्रिमाचारानुयेसकाश्चिरं क्लेशं भजंति ॥ २९ ॥ ज्ञातज्ञेयाहिंये संतो बालक्रीडोपमंचते ॥ आत्मध्यानाहृतवत्सन् कुर्वतां देवपूजनम् ॥ ३० ॥ आर्त्तमेव देवो भगवाच्छिवः परमकारणम् ॥ ज्ञानार्चनेनाविरतं पूजनीयः स सर्वदा ॥ ३१ ॥

त्यादनात्सकोचेमानाभावात्मायिकनिरुकोश्वर्यस्वच्छदक्रीडाविजिगीषाव्यवहारस्तुतीनामावियकमदस्वमेच्छागतीनांच निर्वहकत्वाद्दशस्वार्थपुद्गुतिमोदावेवमुल्यावर्थेति च नित्यनिरतिशयानंदस्वप्रकाशे ब्रह्मण्येव स भवतो न परिच्छिन्ने पूजयेद्विति ॥ अतः अरुत्रिमचिच्छिवमेव देवं तत्त्वतो विदुरित्यर्थः ॥ २१ ॥ यतः सर्वजगज्जीवतत्संसाररूपंतत्सत्तथैव सत्तामरूपधृक् न स्वत इति ते देवास्तिनान्यदित्यर्थः ॥ २३ ॥ तर्हि कपुंडरीकाक्षाकारार्चनविधिर्यएव नेत्याह ॥ अज्ञातेति ॥ कृतं विहितम् ॥ २४ ॥ आत्मनस्तत्त्वतः साक्षात्कारात् पूजेन प्रसन्नमित्यर्थः ॥ २५ ॥ कृत्रिमकामभोगानात्मपूजनात्सिद्धांतीति तदर्थं कृत्रिमपूजैव कार्या तत्राह ॥ अरुत्रिमेति ॥ २६ ॥ अरुत्रिगपूजनेतर्हि का सामयो नामाह ॥ बोध इति ॥ साम्यं सर्वत्रालौपम्येन दर्शनम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ज्ञातज्ञेयायेकदाचिदात्मध्यानाद्गुथिताः संतः साकारेव पूजनं कुर्वन्त्येदृशयेत तत्र बालक्रीडोपम कुर्वन्ति न कृत्रिमभोगाशयेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

त्वभीवस्वभावरुत्रिमअभ्ययधेतनाकाशाचिदाकाशब्रह्मविद्विनत्वन्य अनात्मापूज्योयतोज्ञानलक्षणमात्मपूजनमेवमुख्यपूजानाम्येत्यर्थ ॥ यथाहु ॥ देहोदेवालय भोक्तो जीमरश्मरशिव ॥ त्वमेदस्माननिमान्यसोहंभाधेमनपूजयेदिति ॥ ३२ ॥ तदेवास्तिपत सर्वसत्तासत्तालक्षपद्मगितिब्रह्मणएवजगज्जीवितत्ससरणसत्तास्मानावस्थानमुक्तप्रभो पर्वाभिज्ञासुखं वृच्छति ॥ चेतनेति ॥ ३३ ॥ तत्रचित्तत्तायाभ्येत्यानधीनत्वतावत्सर्वधेस्यमलयेप्यनपायात्प्रसिद्धिभितिवधीनज्ञानस्यधेत्यस्यज्ञानांतरमिवनसत्तांतरमपिपुकावित्युपपत्तिमाह ॥ चिद्योमति ॥ सर्वधतिपूवाधाम्यपि ॥ ययस्माद्धेतो ॥ अथवाचिद्योमसबधसर्गकालोपिअसप्रवधेत्यपारादिपरिच्छेदरूप्यत्वात्कलयकालवदित्यनुमानलक्षणाप्रोपपत्तिरतिशयोक्त्या ॥ ३४ ॥ कथतर्हिजगदूषमतिभासस्तथाह ॥ ययदिति ॥ तस्यापरिच्छिद्यत्वादेवमायावरणात् असमानान्मायिकवासनाविमर्गेणयत्सर्विनस्वदनमिवमसिद्धतेनरजगदितिअलभान्ति ॥ तथाहि ॥ ययत्सर्वधप्रवधीपेद्वियमनआदित्वयप्रकचतिबहुलीभूतप्रकाशप्रवतितस्यस्वकचनस्यस्वर्दिबेअसमानास्वय

त्वमेतचेतनाकाशमात्मानजीवमय्यम् ॥ स्वभावंविद्विनत्वन्य पूज्य पूजात्मपूजनम् ॥ ३२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ चेतनाकाशमात्रात्मययाजगदिदंभ्रमो ॥ ययातचेतनस्यैवजीवादित्वंतदुच्यताम् ॥ ३३ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ चिद्योमेवकिलास्तीहपारावारविवर्जितम् ॥ सर्वत्रासप्रवचेत्ययत्कल्यतेवशिष्यते ॥ ३४ ॥ ययत्स्वयंप्रकचतितस्यस्वकचनस्यतु ॥ स्वयंयत्स्पदितनामतेनेदजगदित्यलम् ॥ ३५ ॥ इत्येवंस्वप्नपुरवज्जगद्भ्रान्तिचिदात्मकम् ॥ एवचिद्योममात्रात्मजगदच्छंनमितिमत् ॥ ३६ ॥ अत्यंतासंभवाचेत्यह्यचिद्योममात्रकम् ॥ चित्वात्कचतिसर्गादीयत्तज्जगदितिस्मृतम् ॥ ३७ ॥ तस्मात्स्वप्नपुराकारयदिदंभासतेजगत् ॥ तत्रचिद्योममात्रात्मन्यतानामकाकुत् ॥ ३८ ॥ चिन्मात्रमेवगिरयश्चिन्मात्रंजगदवरम् ॥ चिन्मात्रमालाजीवश्चचिन्मात्रभूतसतति ॥ ३९ ॥ चिद्योममात्रादितरत्सर्गादौसववेदने ॥ भिन्नस्वर्गेपुरेवापिफिसंभवनिकथ्यताम् ॥ ४० ॥

यदिबाह्वि यथाकारेणस्पदितस्वर्गनामप्रसिद्धतदेवनीलपीतादिविपयरूपपञ्चगव्यदिव्यालम्यतप्रसिद्धमित्यर्थ ॥ ३५ ॥ इतिउक्तरीत्याएवविष्वक्पञ्चगव्यदिव्यालमेवसत्त्वप्रपुरवत्चिदिवभातिभाव्या ॥ एवमदुर्गीत्यापरमार्थतोविमृष्टजगन्वमितिमत्अमूलमच्छचिद्योमभाषालैवेत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तर्हिफिदिवधेत्याकारेणपरिणतस्वरूपयतिनेत्याह ॥ अत्यन्ति ॥ अपरिणामित्वाद्वयत्वाच्चात्यंतासप्रवाधेत्यमप्याद्यचित्तत्तायादध्ययाकचमिष्यतेतदेवदूरयजगदित्यर्थ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अतएवबारीपितरूपबाधेनचिन्मात्रस्वरूपद्रष्टव्यमित्याह ॥ चिन्मात्रमेवेत्यादिता ॥ ३९ ॥ स्वर्गेऽप्यलोकेपुरेस्वर्गरेवाअविशब्दात्वातालेषुबाधिद्विन्त्रिंफिसंभवतितत्कथ्यतनिरूपणशाले अचिन्मत् सप्ताहुरदिमत्वेअचिन्मत्प्राप्तातदभावेअलीकत्वात्कलीकस्यचित्ताप्युज्जीवनादरानाशितोऽसंगत्वेनाचित्तत्तायायोगास्वापकांतरस्यबाधिसिद्धेरितिभाव ॥ ४० ॥

ननुयजतिददतिजुहोतीत्यादिशब्दान्तरात्कर्मभेदइवचित् आकाशजगदित्यादिनामन्तराद्भेदोस्त्वितिचेत्तत्राह ॥ आकाशमिति ॥ भूताकाशाव्याकृताकाशार्थत्रयपरत्वेनाभि
प्रेतानात्रयाणामप्याकाशशब्दानांकाशदीप्ताविधिधात्वर्थानुगमेनचिन्मात्रवचनत्वसम्भवाद्भूमेरपियेग्यथार्थस्तेज्ञानार्थादित्यनुशासनाद्वर्तमानेपृषन्महद्बृहज्जगच्छतृवच्चेतिक्वपि
द्वित्वादिनिपातनेपिज्ञानार्थत्वानपायाच्चित्त्यर्थानामतोपपत्तेरितिभावः ॥ ४१ ॥ तदेतिदर्शनाद्येदस्यध्याहार्यम् ॥ एवरीत्याद्वैतस्वमादिभिःसमयदानुभूयतेतत्त्वदृशान्तदेत्यर्थः
द्वित्वादिनिपातनेपिज्ञानार्थत्वानपायाच्चित्त्यर्थानामतोपपत्तेरितिभावः ॥ ४१ ॥ तदेतिदर्शनाद्येदस्यध्याहार्यम् ॥ एवरीत्याद्वैतस्वमादिभिःसमयदानुभूयतेतत्त्वदृशान्तदेत्यर्थः
॥ ४२ ॥ ४३ ॥ द्वितीयएवशब्दोऽपिशब्दार्थः ॥ ४४ ॥ अखिलचित्तसचेत्यमपिजगत्अचेत्यसन्मात्रमेवस्थितम् ॥ ४५ ॥ परमाकाशस्यब्रह्मणःकलनबहुस्याप्रजायेयेति
श्रुतिदर्शितआद्यसकलएवत्रिजगद्भूत्वास्वयमुत्थितद्वैतवत्तैतवाद्यभिमतसत्यवस्तुवदित्यर्थः ॥ ४६ ॥ जगत्सामान्येउक्तन्यायघटपटादिविशेषेपिदर्शयति ॥ यथेत्यादिना ॥ स
आकाशंपरमाकाशंब्रह्माकाशंजगच्चितिः ॥ इतिपर्यायनामानितत्रपादपटक्षवत् ॥ १४१ ॥ एवंद्वौस्वप्नसंकल्पमायाभिःस्वनुभूयते ॥ त
दाकिलचिदाकाशमवभातिजगत्तया ॥ ४२ ॥ यथैतत्संविदाकाशंस्वप्नप्रेभातिजगद्बुधुः ॥ तथेदंजाग्रदाख्येपिस्वप्नेभातितदेवनः ॥ ४३ ॥
यथास्वप्नपुरेचित्खंवर्जयित्वेतरत्कचित् ॥ नकिंचित्संभवत्येवंजाग्रत्येवंमहाचितः ॥ ४४ ॥ यतो नसंभवत्यन्यच्चेत्यंकिंचित्ततोखिलम् ॥
चित्तंसंचेत्यमप्येतदचेत्यंसजगत्स्थितम् ॥ ४५ ॥ परमाकाशकलनंत्रिजगत्स्वयमुत्थितम् ॥ स्वप्नवद्विचिच्छ्रोमिनत्वेतद्वैतवत्स्थितम्
॥ ४६ ॥ यथाचिच्छ्रोममात्रात्मस्वप्नेघटपटादिकम् ॥ सर्गादेवेवसर्गोयंयथाचिच्छ्रोममात्रकम् ॥ ४७ ॥ शुद्धसंवित्तिमात्रत्वाद्वैतन्यत्वम्
पत्तने ॥ यथानविद्यतेकिंचित्तथास्मिन्भुवनत्रये ॥ ४८ ॥ याःकाश्चनदृशोयेभावाभावास्त्रिकालगाः ॥ सदेशकालचित्तास्तत्सर्वंचि
च्छ्रोममात्रकम् ॥ ४९ ॥ सएषदेवःकथितोयःपरःपरमार्थतः ॥ यत्स्वंसोहमशेषंवाजगदेवचयोखिलः ॥ ५० ॥ सर्वस्यवस्तुजातस्यजग
तोन्यस्यतेमम ॥ देहोहिचेतनाकाशंपरमात्मैवनेतरत् ॥ ५१ ॥ संकल्पनेस्वप्नपुरेशरीरंचिच्छ्रोमतोन्यन्नयथास्तिकंचित् ॥ तथेहसर्गेप्रथ
मैकसर्गान्मुनेप्रभृत्यस्तिनरूपमन्यत् ॥ ५२ ॥ ॥ इत्यार्षेवावा० दे० मो० नि० पू० जगतःपरमात्ममयत्ववर्णनंनामएकोनत्रिंशत्तमः
सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ श्रीश्चरउवाच ॥ एवंसर्वमिदंविश्वंपरमात्मैवकेवलम् ॥ ब्रह्मैवपरमाकाशमेषदेवःपरःस्मृतः ॥ १ ॥
र्गोघटपटादिः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सज्ञानेनपूज्योदेवःप्रथमप्रश्नोत्तरत्वेनकथितः ॥ ५० ॥ देहःपरमार्थिकस्वरूपम् ॥ ५१ ॥ उक्तमनूयोपसहरति ॥ संकल्पनइति ॥
प्रथमादेकस्यहिरण्यगर्भस्यसर्गात्प्रभृतिप्रवृत्तेर्देहास्मिन्सर्गेतथासंकल्पनत्वमपुशरीरादिवदेवान्यद्रूपनास्ति ॥ ५२ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्र० पू०
एकोनत्रिंशःसर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ चित्तःसर्वात्मतासर्वभोक्तृभावेनसंस्थितिः ॥ यथाजीवदशाप्राप्ताचित्तञ्चाप्यत्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ चेतनाकाशमात्रात्मयथास
र्वमिदंप्रभोइतिचत्वापृष्टतस्येदमुत्तरवर्णितमित्याह ॥ एवमिति ॥ कच्चिद्वैत्तिमहाबाहोदेवःकःस्यादितिद्विजेतिमयात्वपृष्टदेवार्चनविधानमूलरहस्यंयत्त्वांप्रतिपृष्टतदप्येतदेव
त्याह ॥ एषदेवइति ॥ १ ॥

परिच्छिन्नदेवाचनपरिच्छिन्नफलमेतदर्थमनुसर्वाकामावसानशुभिभूमानवभ्रातिफलमिति सर्वोक्तमिदं ॥ तदेतदिति ॥ सर्गं सर्वजगत्सर्गोपाधिष्ठानम् ॥ २ ॥ तत्र प्रवृद्ध
विस्तार्ययाससाध्यतार्कापरिरुति ॥ अत्र हि रिति ॥ अत्र हि साधनवतवसाप्यचेति विषयः ॥ ३ ॥ प्रवृद्धो विवेकी पुण्याधिकारीति यावत् ॥ अतिशयितो देव अतिदेवस्त
द्वने ॥ ४ ॥ मूर्ख्यादिरूपदेवाचनेतर्काधिकारिणस्तानाह ॥ अभ्युत्थयेति ॥ अतएव तदनुकूपमेकधिममप्रतिमावितत्सामयोचेत्याह ॥ कृत्रिमेति ॥ अत्राप्रतिमातव्यचुरम् ॥
५ ॥ तच्चरान्यादनालाभेकोद्धारानमिषेत्याह ॥ शमेति ॥ ६ ॥ अर्चनकृत्वासेतोपमायतिशामुवति ॥ ७ ॥ यत कुतश्चित्स्वभ्रायविमानासर-प्रभृति साधनान्मिथ्यात्वं
कमेव त्वगदिकलमासावधतीति नुपेत्यस्योपपत्तिः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वयमादि कारणयस्यतोऽस्मदादिरस्मत्कल्पितप्रपञ्चातगत असौ बहुराविदरयमूर्त्तिरूपो देव कश्चिदनिर्वचनी
तदेतत्तु जर्जरेयस्तस्मात्सवमवाप्यते ॥ तदेव सर्गं सर्वमिदं तस्मिन्व्यवस्थितम् ॥ २ ॥ अकृत्रिममनायतमद्वितीयमखंडितम् ॥ अवहि
साधनासाध्यसुखतस्मादावाप्यते ॥ ३ ॥ प्रवृद्धस्त्वमुनिश्रुतेनेव तव कथ्यते ॥ नातिदेवाचने योग्य-पुष्पधूपचयो महान् ॥ ४ ॥ अभ्युत्पन्नधि
यो ये हि बालपे लवचेतस ॥ कृत्रिमाचो मयतपदेवाचनमुदाहृतम् ॥ ५ ॥ शमनो धाय भावे हि पुष्पापैवाचंयंति हि ॥ मिथ्यैव कल्पितैरेवमा
कारैरुत्पितात्मके ॥ ६ ॥ स्वसकल्पकृतै कृत्वा क्रमैरर्चनमाहता ॥ बाला सतोपमायांति पुष्पधूपलवाचने ॥ ७ ॥ स्वसकल्पकृतैरर्थैः कृ
त्वा देवाचनमुधा ॥ यत कुतश्चिन्मिथ्यात्मफलमात्रनयति ॥ ८ ॥ पुष्पधूपार्चनमन्नसकल्पितं बालबुद्धिषु ॥ यत्स्याद्भवाद्दशायोग्यमर्चन
तद्वदान्यहम् ॥ ९ ॥ अस्मदादिस्त्वसौ कश्चिदेवो मतिमतांवर ॥ देवस्त्रिभुवनाधार परमात्मैव नेतरन् ॥ १० ॥ शिवस्सर्वपदातीत सर्वसक
ल्पनातिग ॥ सर्वसकल्पवलितोन सर्वोन च सर्वक ॥ ११ ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्न सवारंभप्रकाशक ॥ चिन्मात्रमूर्त्तिरमलो देव इत्युच्य
ते मुने ॥ १२ ॥ सर्वस्वसर्वकलातीता सवभावांतरस्थिता ॥ सर्वसत्ता प्रदा देवी सर्वसत्तापहारिणी ॥ १३ ॥ ब्रह्मब्रह्मन्सदसतोर्भ्यंतरे देव उच्यते ॥
परमात्मपराभिस्त्वतस्सदोमित्युदाहृतम् ॥ १४ ॥ महासत्ता स्वभावेन सर्वत्र स मतांगतम् ॥ महाचिदिति स प्रोक्त परमाथ इति श्रुतम् ॥ १५ ॥
यो मायामय एवेत्यय ॥ कलापारमाधिको देवस्तमाह ॥ देव इति ॥ १० ॥ सर्वेभ्यामन्नविष्णुः कदाचिदेवेभ्योऽप्यतीत सकल्पना मनोऽवस्यस्तदंग ॥ यतो बावो निर्वर्तत अत्रा
प्यमनासह निश्चये ॥ यत्सु सर्वे धिययजोगसकस्मिर्बलितो वेदितो ब्रह्मविष्ण्वद्विषद्वृत्त सनसाधनतोऽपि सर्वोन फलतोऽपि सर्वेर्षागोऽसुखस्य स्मिन्स्तथाविध ॥ स्वस्वकर्मोपासनत आ
तम्यानुसारणवजोगासामप्यास्तारक सुखलवस्य चतयलाभादित्यर्थः ॥ ११ ॥ आत्मदेवस्तु पूजनवशाया फलवशाया च नित्यनिरतिशय परमार्थसत्यपूर्णं देवकत्वं भावये
तिस एवेदेव इत्यन्ति यो म्यइत्याह ॥ शिक्कालेति ॥ १२ ॥ १३ ॥ सदसतोर्भावाभावावयवतनाजतव्यकालयो मूषामुषयो कारणकार्ययोभ्याम्ब्रह्मरिक्कमाति शक्तियोर्भावा
राटिकसाक्षिचिन्मात्ररूपत्वादि-दामस्तादृशमप्यम् ॥ परमसुखचक्षुःश्रित्वाधिकरणक्योतिभ्य उक्तदालिब परासबाधोत्तमज्ञाया अत्रिस्थ्याभावाद्यस्य तत्राविधत्तु भो विनिव
देन मुनिमुषिरावापि रावप्यालकसर्वपर्यमपि बालापेन शिवावैतन्मनुर्ध्वग्यते स आत्मांति विष्णोः इत्युदाहृतमित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥

व्यवहारे सर्वत्रानुगमात्सत्तासामान्यरूपेण ॥ सर्वबाधे तु महासत्तात्मना ॥ १६ ॥ तस्यैव सर्वेषां देवतादीनामालम्बत्वादिपि मुख्यदेवत्वमित्याह ॥ यदित्यादिना ॥ १७ ॥ १८ ॥ तस्यैव वि-
मर्शसर्वदेवतासारत्वाद्देवत्वमित्याह ॥ पादेति ॥ किसारः स इति शेषः ॥ १९ ॥ स सर्वः पूर्णो देव एवाह न परिच्छिन्न इत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ स एव सर्वकर्त्ता सर्वभोक्ता चेत्याह ॥
सकरोतीत्यादिना ॥ २२ ॥ पुर्यामास्ते ॥ स एष इह प्रविष्ट आनखाभेभ्य इति श्रुतेरिति भावः ॥ २३ ॥ शरीरमावसथो महागृह्यस्यास्तथाविद्यायाम् गहनानुर्विवेका अन्ननया

स्थितं सर्वत्र सर्वतुलतास्वतंत्र्यारसः ॥ सत्तासामान्यरूपेण महासत्तात्मनापि च ॥ ३६ ॥ यच्चित्तत्त्वमरुंधत्यायच्चित्तत्वं तवानय ॥ यच्चि-
त्तत्वं च पार्वत्यायच्चित्तत्वं गणेषु च ॥ १७ ॥ चित्तत्वं यन्मम दंच चित्तत्वं यज्जगत्त्रये ॥ तदेव इति तत्त्वज्ञाविदुरुत्तमबुद्धयः ॥ १८ ॥ पादपा-
ण्यादिमानन्यो यो वा देवः प्रकल्प्यते ॥ संविन्मात्राद्वैतब्रह्म किं सारः किल कथ्यताम् ॥ १९ ॥ चिन्मात्रमेव संसारसारः सकलसारताम् ॥
गतः स देवः सर्वो हंतस्मात्सर्वमवाप्यते ॥ २० ॥ न सदूरे स्थितो ब्रह्मन्नुप्रापः सकस्य चित् ॥ सांस्थितः स सदो देह सर्वत्र च खेतया ॥ २१ ॥
सकरोति स चाश्रातिसविभर्त्ति प्रयाति च ॥ स निःश्वसितिसंवेत्ता सौगान्यंगानि वेत्ति च ॥ २२ ॥ सोऽस्यां विचित्रचेष्टायां प्रकाशिन्यां च त-
द्दशात् ॥ तत्स्वरूपनिबद्धायां पुर्यामास्ते मुनीश्वर ॥ २३ ॥ शरीरावसथायां च चलायां तत्प्रसादतः ॥ सोऽस्यां गहनकोशायां तद्गुहायां गुहेश्व-
रः ॥ २४ ॥ मनः षष्ठेन्द्रियाचारसत्तातीतामलात्मनः ॥ तस्य संख्यवहाराय संज्ञाचिदितिकल्पिता ॥ २५ ॥ स एपचिन्मयः भूक्ष्मः सर्वव्यापी
निरंजनः ॥ इमं भास्वरमाभासं करोति न करोति च ॥ २६ ॥ साचिदत्यंतविमलाजगदर्थजगत्क्रियाम् ॥ इमं रंजयति प्राज्ञरसेनैव मधुल-
ताम् ॥ २७ ॥ चारवो ये च मल्काराश्चितश्चित्तयथास्थितम् ॥ चमत्कुर्वन्ति किल ते तेन कंचिन्नभोभिधाः ॥ २८ ॥ केचिज्जीवाभिधानाश्च
केचिच्चित्ताभिधानकाः ॥ केचिक्कलाभिधानाश्च केचिद्देशाभिधानकाः ॥ २९ ॥ केचिक्क्रियाभिधानाश्च केचिद्भ्रव्याभिधानकाः ॥ केचि-
द्भावविकारादिजात्यौचित्याभिधानकाः ॥ ३० ॥ प्रकाशाभिधानाः केचिक्केचिच्छैलतमोभिधाः ॥ अर्केन्द्राद्यभिधाः केचिक्केचिद्ब्रह्मा-
भिधानकाः ॥ ३१ ॥

द्विहि कोशायस्यास्तथाविधायाम् तद्दुद्धिः सैव गूहतीति गुहातस्याम् आनंदमयकोशगुहेश्वरः ॥ २४ ॥ उपदेशसंबन्धवहारायम् ॥ २५ ॥ आस्यारोपे करोतीति तदपवादनेन करो-
ति ॥ नित्यमानस्य कृतत्वाभावादित्यर्थः ॥ २६ ॥ रंजयति शोभयति ॥ मधुर्वसतः ॥ २७ ॥ चमत्कारा आरोप्ये सत्ता स्फूर्तिप्रदानरूपाः ॥ चितिमायाशब्देन स्थितपूर्वकामक-
र्मावासनानुसारेण नियतचमत्कुर्वन्त्या विभावयति ॥ ताश्च चमत्कारानेव नामकल्पनया व्यपदिशति ॥ केचिदित्यादिना ॥ सगं भेदेन भोबहुत्वोक्तिः ॥ २८ ॥ २९ ॥ भावविकाराजा-
यतेऽस्ति वर्धते विपरिणमतेऽपक्षीयेनेन श्यतीति यास्कोक्ताः ॥ आदिपदानुगुणे भेदास्तेषां जात्यावैचित्र्येण औचित्येन च विचित्राभिधानकाः ॥ ३० ॥ तानेव प्रपचयति ॥ प्रकाशेति ॥ ३१ ॥

वित किंत्वन्नोच्छयाजगत्सिद्धिर्नयाह ॥ निरुच्छेति ॥ तथाचोक्तश्रीमद्ब्रह्मपादाचार्यैः ॥ भोगार्थं च शिरित्येकेक्रीडाया मिनिवापरे ॥ देवस्यैष स्वभाबो यमात्मकामस्य कास्य
 हेति ॥ न वैवसो कामयन बहुत्वात् न जायेयेत्यादिमुनिविरोध अस्य महतो भूतस्य नि श्वसितमेतद्यदुपेयो यजुर्वेदस्य दिश्रत्यन्तरे दृष्ट्या प्रपन्नापनपेक्ष नि श्वसितप्रायस्यत्येकैर्लक्षैः
 तद्बहुत्वाप्रजायेयेति समानात्मन्येकमुत्तरानुगुणयाय चाकामयतेत्युक्तेरप्येतन्प्रधाना विकटुकताशोकावारणमाश्रयतास्य पकत्वात् ॥ तथा च भगवतो बाह्याय जस्य सुश्रम् ॥ क्यमा
 धनानुमानायेसेति ॥ ३२ ॥ शैलोक्यलक्षणानामभोधीनांसंस्यासुताविकस्यित्युपविषायेमाणसु चिदेव शरीरवास्तावत च्यतद्वाजलालिकाजलसमूहस्थानीयानाम्पवि
 त्यय ॥ ३३ ॥ इत्यामनसकस्यरुतभोकादिभिप्रीदपकाराकाल्येव भोकाविवेकाद्रोक्तस्य मितिकल्प्यतदस्याशयेनाह ॥ शरीरेति ॥ इश्वरीत्वारोपितसवाभासनसमर्थो
 निरुच्छस्वस्वभावेन वसंतेन यार्थकुर ॥ तन्यतेतद्देवजगद्दक्ष्मीश्विदात्मना ॥ ३२ ॥ चिदेवास्तु समग्रास्तु सर्वदेवैर्किं कवहि ॥ त्रैलोक्या
 भोधि सस्यास्तु शरीरजलजालिका ॥ ३३ ॥ शरीरपकजआतमनोभ्रमरसंभृतम् ॥ आस्तादयतिसकल्पमधुसत्तां चिदीश्वरी ॥ ३४ ॥
 ससुरासुरगधर्वसशैलार्णवकजगत् ॥ चित्तिस्थिनप्रवहति जलावर्तजलयया ॥ ३५ ॥ यद्यचित्तमयाचारचारुचचुरचक्रिकम् ॥ संसार
 चक्रचिच्चेक्रेऽत्राम्यतिभ्रमभाजनम् ॥ ३६ ॥ चिच्चतुर्भुजरूपेण जघानास्तुरमहलम् ॥ फालोजलदखंदेनसायुधेनययातपम् ॥ ३७ ॥
 चिद्भिनेत्रतयावस्रनवपशीतांशुचिद्रया ॥ गौरीकमलिनीवक्रपद्मपदपदार्तागता ॥ ३८ ॥ विष्णो यप्रालितामेत्यचिद्धानाधीनमानसा ॥
 प्रयोनलिन्या सरसीधत्तेपेतामहीस्यितिम् ॥ ३९ ॥ चितोत्रक्षन्विचित्राणि शरीराणीह भूरिश ॥ पञ्चाणीवतरोर्हिक्षिकेयुरादिक्रियेव च
 ॥ ४० ॥ चित्समजसुरानीकपरिवर्तितपादया ॥ त्रैलोक्यबुद्धामणितां धत्तेवासवलीलया ॥ ४१ ॥ चित्सुभासुरतामेत्यत्रैलोक्योदरह
 यरे ॥ पतत्युदेतिसंयातिस्वात्मन्येवाव्यवारिवत् ॥ ४२ ॥ चिच्चद्रिकाचतुर्दिक्षु अवभासवितन्वती ॥ विक्रसयति निशेपभूतसत्ताकुमुद
 तीम् ॥ ४३ ॥ चिद्वपणमहलक्ष्मीस्त्रिजगत्प्रतिधिं धितम् ॥ शृङ्गात्यनुग्रहणानस्वगर्भमिव गर्भिणी ॥ ४४ ॥

॥ ३३ ॥ एवमनूतमपितस्या स्वाभ्यारोपितकारकपरिचयमप्रयानिमित्तत्वमेवेत्यशयेनाह ॥ सद्युदाहरेति ॥ प्रवहतिपरिवर्तते ॥ ३५ ॥ भ्रमतीति बहुलथाविशेषोयश्चित्त
 मय कथुलभोक्तृत्वरूपआचारलोचनारवश्चबुराश्रयलाभ्यभ्यटिजीवसेसरणचक्रिकायास्मितायाविधकीवसमपटिसाररचक्रमायाशवलेचिच्चक्रेभ्याम्यति ॥ ३६ ॥ वर्णिताल
 सप्रथितपदमर्बकनृभोक्तृत्वविशिष्यवर्णयति ॥ क्षितित्यादिना ॥ कालोषयतु सायुधेर्नृपयुज्ययुक्तेन जलदखदेवेषेणातपमिव ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ विष्णोर्नाभिपदमेकलिताय
 मत्त्वमिव पत्ययाय ॥ प्रयोधेवास्तुलक्षणापानलिन्या सरसीमहासरोगतीस्थितिर्नूतम् ॥ ३९ ॥ केयुरादीनां क्रिया निर्मितिरिव ॥ ४० ॥ चूडामणितावधतामिनियावत्
 ॥ ४१ ॥ सुभासुरतामृयादितजोत्पत्ताम् ॥ ४२ ॥ साक्षादपित्तस्याआकाशपद्यानिमित्ततामाह ॥ चिच्चद्रिकेति ॥ ४३ ॥ महतीलक्ष्मी स्वच्छास्वतालक्षणाशोभावैष्णवी
 मायाया ॥ ४४ ॥

चतुर्दशभुवनस्थानां भूतानाम् ॥ जूनीकरोतिसत्तांसापदयति ॥ यथावारिश्री रसशक्ति अंबुधिर्जलसमूहरूपासतीसमुद्रस्वंसमुद्रस्वरूपसत्तांसापदयति तद्वत् ॥ ४५ ॥ इदानीं ता
 मेवचितलतात्वेनरूपयति ॥ व्योमेत्यादिना ॥ व्योमात्रमायाकाशस्तल्लभणायाकेदारिकायाक्षेत्रभक्तौहृढाहिरण्यगर्भात्मनाअकुरिता ॥ सत्तोधा सर्वपदार्थस्यतात्तल्लक्ष
 णफलदायिनी ॥ ४६ ॥ सवेदनानिसविकल्पज्ञानानि ॥ चित्तेहाश्वित्तत्तयः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ जडाः शैलादयएवगुल्मकामूलप्ररोहायस्याः ॥ विषहाश्वतुर्विधशरीरण्येवप्र
 थयसैर्वलिता ॥ आमूलाग्रप्रदत्तिप्रदानैः परिवर्त्तितावेष्टिता ॥ ४९ ॥ पेलवामित्यादिविशेषणविशिष्टदृश्यकुसुमअनयाजन्यतदतिपेरणान्वयः ॥ सदसद्वृत्तिरित्यस्यपरामर्शासि
 हमित्युपपत्ति ॥ ५० ॥ छायाचद्रादिकान्तिरिवाच्छंस्फुटदृश्यकुसुमम् ॥ मन्यतेअभिमानविकयीक्रियते ॥ तन्यतेविस्तार्यते ॥ ५१ ॥ तस्याश्रित. सत्सत्यंचित्चेतनम् ॥ ज
 चिच्चतुर्दशभूतानांमंडलानिमहांतिच ॥ भूतीकरंतिवारिश्रीःसमुद्रस्वमिवांबुधिः॥४५॥ विचित्रालोककुसुमाघनसंकल्पपल्लवा ॥ व्यो
 मकेदारिकाहृदासत्तौघफलशालिनी ॥ ४६ ॥ जीवजालरजःपुंजवासनारसरंजिता ॥ संवेदनत्वग्वलिताचित्तेहाकलिकाकुला ॥ ४७ ॥
 अतीतासंख्यत्रिजगत्केसरोज्ज्वलरूपिणी ॥ अनारतस्यंदमहाविलासोह्लासहासिनी ॥ ४८ ॥ सर्वतुर्पर्वपरुषाजडशैलादिगुल्मका ॥
 विग्रहग्रंथिवलितामूलाग्रपरिवर्त्तिता ॥ ४९ ॥ चिह्नेयंविकसितापेलवंसदसद्वृत्तः ॥ विचित्रदृश्यकुसुमंपरामर्शासहंबहु ॥ ५० ॥ अन
 येहहिसर्वत्रच्छायाच्छामिवजन्यते ॥ मन्यतेतन्यतेवस्तुगीयतेक्रियतेपिच ॥ ५१ ॥ महाचित्तानयानित्यंभासंतेभास्करादयः ॥ देहाःस्वदं
 तेचमिथस्तसच्चिज्जडविभ्रमैः ॥ ५२ ॥ चिताचावर्त्तवन्नित्यासिद्धान्येवप्रवृत्त्यति ॥ जगज्जालरजोलेखातत्सत्तादृश्यदेहिनी ॥ ५३ ॥ चि
 त्सर्वजगदारंभमिमंप्रकटयत्यलम् ॥ त्रैलोक्यदोपकशिखादोवर्णाश्रयंयथा ॥ ५४ ॥ चिच्चंद्रविंबेविविमलेशशवत्याप्यसंगमम् ॥ सर्व
 त्रलक्ष्यतामेतिपदार्थश्रीजगद्गता ॥ ५५ ॥ चिद्रसायनसेकेनपदार्थपटलावली ॥ रूपमेतिफलंचैवप्रावृत्तिर्नैवसल्लता ॥ ५६ ॥ चिच्छा
 ययैवसर्वस्यजाड्यसम्यगुदेतिच ॥ सर्वस्यास्यशरीरस्यगृहस्येवतमस्त्विह ॥ ५७ ॥

इत्थेविवेकप्रयुक्तैर्भोक्तृभोग्यताविभ्रमैर्दपत्योद्देहावस्तुतोऽगलरूपाअपिमिथ स्वदेतेप्रीतिविषयाभवति ॥ ५२ ॥ आत्रत्तोवात्यावर्त्तस्तद्वन्नित्याचितैवसिद्धातस्तत्तयैवदृ
 श्यदेहिनीदर्शनयोग्याकारवतीजगज्जालरजोलेखाअन्याचिद्व्यतिरिक्तेवभूत्वाप्रवृत्त्यति ॥ ५३ ॥ त्रैलोक्यप्रकाशनदीपकशिखाभूताचित् ॥ दीप प्रसिद्धोवर्णाश्रयरूपवद्भव्य
 यथाप्रकटयतितद्वत् ॥ ५४ ॥ चिदधीनप्रकाशतामेवजगत. प्रपचयति ॥ चिच्चंद्रविंबेइत्यादिना ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ननुचिद्यद्विरसायनमिवपदार्थपटलावलीसर्वतोव्याप्यस्फुर
 तितर्हितत्रजाड्यानस्यात् ॥ नहिसर्वतोऽसार्द्धशुष्कताया. प्रसक्तिरस्तीतितत्राह ॥ चिच्छाययैवेति ॥ यथापचीकरणेनगृहस्यापिसर्वतस्तेजोव्याप्तिसत्वात्तदतस्तमःप्रसक्त्यभावे
 पितेजसभास्वरतायाभूतानरभागैरभिभवाद्द्वहिरभिव्यक्तसौरालोकव्याप्तौतत्प्रयुक्तच्छायायाअतस्तमउदेति ॥ तथाघटायधिष्ठानचिद्भास्वरतायाअप्यध्यस्तेनाभिभवाद्द्वहि
 श्चाक्षुषटस्यायभिव्यक्तचिद्भास्यास्फुरणेतच्छायायाअतर्जाड्यमुदेतीत्यर्थ ॥ ५७ ॥

तथाचयथासिद्धासाक्षात्कारादिति विषयसिद्धिस्तथादेवार्थानिभ्यक्तप्रमादृचिच्चमत्कृतिशरीरेष्वगवाभ्यपटपटापाकातिवैचित्र्यसिद्धिर्नाभ्ययेत्याह ॥ चि
 द्भमाश्रय इति ॥ श्रिलोक्यद्वैतसिद्धिस्तथासाक्षात्कारादिति साकारपदवाया एतेछायाकारधेत्येवमकाकृतिभाकारमपिनस्यरोयु साधकांतराभावादित्यथ ॥ ५८ ॥ क्रियाविहितनिमित्त
 पुनर्बन्ति सैबकुलवधू ॥ ५९ ॥ उक्तमर्थमनुभाषयिष्यतिरकमुत्प्रेनापिसिद्धोवाहरणेपुसमर्थयति ॥ चिवालोकमितिह्याभ्याम् ॥ स्फुरन्सचलबुभ्यामुबभ्यपिपकटनोएतिय
 तदट ॥ किद्वनभयज्जमकारालादेशाननिरास ॥ ६० ॥ स्वागानिशात्वा यस्य ॥ कुलछालि केरासमुल्लोलायस्मिन् ॥ चिन्मज्जननिश्चिन्नाभिनिना ॥ ६१ ॥ एवमभिविदधी
 नज्जमद्व्यादिसवभावत्वाज्जगज्जलाधीनसर्वभावसारागविज्जलमिषाचिद्वपरमार्थतद्वत्तिसिद्धमित्यपसहरति ॥ वद्धतद्वति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ यथकाचिदेवास्तिन्नद्वैतबाल्मक आ
 येद्वानिद्रामुल्लान्नपुनरुक्कारादुत्पत्तिरअवनिस्कारमर्थान्तपुनरुक्कारगूताअभावेनादिहानामित्तिरिचनपततितत्कथमित्यथ ॥ ६४ ॥ तदेवस्वटपुनराह ॥ अयमिति ॥
 चिच्चमत्कृतयोदेहनमवेयुरिमायदि ॥ त्रैलोक्यदेहास्यकैनेनस्पृशेयु किलाकृतिम् ॥ ५८ ॥ चिदाकाशप्रकाशोस्मिन्संकल्पशिशुधारि
 णी ॥ क्रियाकुलवधूर्देहहर्हस्फुरतिचंचला ॥ ५९ ॥ चिदालोकविनाकस्परसनाग्रेस्फुरन्मपि ॥ कथकदाप्रकृततामेतिहट्टकवारस ॥ ६० ॥
 शृण्वंगस्वांगशाखपिकुतलालितोप्यलम् ॥ चिन्मज्जनविनादेहदृक्ष कइवराजते ॥ ६१ ॥ वद्धतेविलुठत्यत्तिचिच्चराशरकारिणी ॥
 चिदेवासीतरत्रासिचिन्मात्रमिदमुत्थितम् ॥ ६२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वास्तदाभ्यक्ष सुधांशु स्वच्छयागिरा ॥ पुन पृष्टो
 मयारामसुधांशुस्वच्छयागिरा ॥ ६३ ॥ यदिस्वर्गतांदवचिदस्येकातदालम्क ॥ तदयचावनिस्फारमयाधिवनन्वेतति ॥ ६४ ॥ अयचि
 त्वानुराभूत्वाचिद्धीनभ्यप्रतिस्थित ॥ इतीर्यकल्पनालोकेप्रत्यक्षानुभवाकथम् ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ ॥ शृण्वेवतदखिलब्रह्म
 न्यदाष्टवदामितं ॥ महानयत्वयाप्रश्न कृतोब्रह्मविदां वरा ॥ ६६ ॥ चिदस्तिहिशरीरहसर्वभूतमयात्मिका ॥ ब्रह्मोन्मुखात्मिकैकानुनिर्विक
 त्यापरास्थता ॥ ६७ ॥ संकल्पशुद्धासैवांत स्वयमन्येवसस्थिता ॥ संकल्पितेतरवरादौ शील्यस्त्रीययागता ॥ ६८ ॥ सएवहिपुमान्कोपाय
 येहान्यद्ववस्थाणात् ॥ भवत्येवंविकल्पाकाचिस्वरूपान्यतांगता ॥ ६९ ॥

अयेवद्वैतपुराहस्यभावापूर्वजीवनदशारायाचचित्वाप्वेतनावात् ॥
 तसीमत्वयद्वैतमत्वाज्जगज्जगत् ॥ गृत्वासप्ततिदस्यमरणादिरायाचिद्धीमस्थितइतीर्यकल्पनाकथयितोद्विनारिस्वभावत्वादपरिणामित्वाच्चकथमपिआख्यायागाविति
 दभार्थं ॥ ६५ ॥ ययातयेनतस्यैवजीवारित्वतदुभयतामितिमात्रमनभ्यासप्रभुत्वैवयथातरेवसिद्धेनकृतेद्वोपरप्युत्तरसैववक्तुंकार्मईश्वरउवाच ॥ शृण्वन्मि ॥ अखिल
 ब्रह्मनमभोत्तरतद्वैतसर्वम् ॥ ६६ ॥ इत्ययमगोपाह्वाननयमर्थविवर्तिविद्वैद्विष्यदेवरेरार्थयति ॥ चिदिति ॥ इकिल ब्रह्मायाभ्यष्टिसमष्टिबद्धोऽन्मुखात्मिकाआसक्तस्व
 भावा ॥ विज्ञानमयराब्धब्रह्मकुरुगोक्तुलभावेत्यर्थ ॥ पराकूटस्थचिन्मिद्विकल्पा ॥ ६७ ॥ तस्याभ्यलस्वभावत्वमिवभेदोप्युपाधिहृत्पदेवत्याशयेनाह ॥ सकल्पेति ॥ इ
 नाह्मिनालिसादेवताअनेवजीवेनात्मानुपविषयनामद्वेष्यकारबाप्तीतिमुक्तिर्दशतसकल्पत्वात्माननेवजीवात्मनामुद्धाबुद्धवती ॥ आदिकर्मणिफ.ककारिनेमिक्तकारितः ॥
 यथापुष्टिपर्व.सत्रसंकल्पितइतरेषरउपपत्तिर्मयातयाविभाषतीतीरीरीन्येनतासर्गाद्वितीयेषसप्तमातहन् ॥ ६८ ॥ पुनान्यनुपपत्त्यः अन्योपराहसकृदुक्तोक्तमितिहन् ॥ ६९ ॥

एवरीत्यास्वरूपपात्यरिच्युताचित्कमाज्जाह्य जडतादारम्य भावयतीसतीकरुनायाः सविकल्पबुद्धे पदं विषयतां प्रयाति स्विकल्पनयैवत्यर्थः ॥ ७० ॥ आकाशसहिता निपरमाणुनि सुक्ष्मभूतानितद्रावहपशब्दस्पर्शरूपरसग वरूपभोग्यानाबीजालिकाचेत्यता मायोपलक्षितविद्विषयता एति पश्चाद्वाततन्मात्रसमष्टिमाणभावस्तद्गामिनी भवति ॥ ७१ ॥ तथा भूतायास्तस्याः पचीकरणप्रयुक्तस्थूलभूतात्मकसमष्टिव्यष्टिस्थूलदेहभावतदतल्लिङ्गदेहे जीवभावतत्र बुद्ध्यादिभावचदर्शयति ॥ देशेति ॥ तन्मात्रैः सूक्ष्मभूतैः पचीकरणेन वलितता संवलितता सतीसमष्टीपचतुर्दशलोकात्मकदेशविभागातानि मेषादिद्विपरार्धाविकालविभागाताचक्रमाद्भवति ततस्तत्र प्राणधारणाज्जीवोभूत्वा बुद्धिरहंकारो मनः अर्थाच्चित्तचक्रभावतीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ब्रह्मचिदेव अप्रबोधेनाज्ञानेन शबलरूपमासाद्य देहजीवाकारेण सकल्यितासतीतस्युक्तजाड्येन अविश्वप्रबोधिनी असर्वज्ञा भूत्वा पुनः पुनर्भोगसकल्यादनारत

विकल्पकल्पिता ब्रह्मंश्चित्स्वरूपपरिच्युता ॥ जाड्यं क्रमाद्भावयती प्रयातिकलनापदम् ॥ ७० ॥ चित्स्वयंचेत्यतामेतिसाकाशपरमाणुताम् ॥ शब्दबीजालिकां पश्चाद्वाततन्मात्रावलिता क्रमात् ॥ जीवोभूत्वा भवत्याशुबुद्धिः पश्चादहं मनः ॥ ७२ ॥ मनस्त्वं समुपायाता संसारमवलंबते ॥ चंडालोस्मीति मननाच्छंडालत्वमिव द्विजः ॥ ७३ ॥ संकल्पिता प्रबोधेन जाड्याविश्वप्रबोधिनी ॥ शबलरूपमासाद्य संकल्पाद्यात्यनारतम् ॥ ७४ ॥ अतंत संकल्पमयी जाड्यसंकल्पपीवरा ॥ चिज्जाड्यान्मोहमायातिपयः पाषाणतामिव ॥ ७५ ॥ ततश्चित्तं मनो मोहो मायेति विविहिताभिधा ॥ जाड्यं निपुणमाश्रित्य संसारे जायते मुने ॥ ७६ ॥ मोहमाद्यमुपायाता तृण्यानि गडपीडिता ॥ कामक्रोधभयोपेता भावाभावातिपातिनी ॥ ७७ ॥ त्यक्तानंत निजाभोगाव्यवच्छेदविकारिणी ॥ दुःखदावानलतप्तशोकाशिवक्रुशाशया ॥ ७८ ॥ इयमस्मीति भावेन शून्येन विकलीकृता ॥ देहमात्रगृहीता स्यापरंदैन्यमुपागता ॥ ७९ ॥ मग्नमोहमहापंके जीर्णववनदंतिनी ॥ भावाभावलतादोलापरिलोलशरीरका ॥ ८० ॥ असारापारसंसारविकारव्यवहारिणी ॥ तापोपतसहृदयारागतेजो नुरंजिता ॥ ८१ ॥ निजयूथपरिभ्रष्टा मृगीवावशतांगता ॥ आविर्भावोदिताकारातिरोभावेस्तमागता ॥ ८२ ॥ स्वसंकल्पोपयाता सुभीता संभ्रमदृष्टिषु ॥ पलायते वाप्यन्यासु वेतालेष्विव बालिका ॥ ८३ ॥ उर्वमधुरं बिंदुं वाच्छते भावितं सुखम् ॥ अवांतरपरिभ्रष्टा दोषादोपपतत्यधः ॥ ८४ ॥

यातिसरति ॥ ७४ ॥ पयोजलपाषाणताकरकात्वमिव मोहजीवताभ्रममायाति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ भावो विभवः ॥ अभावो दारिद्र्यतदनुपातिनी ॥ ७७ ॥ व्यवच्छेदेषु भार्यापुत्रादिवियोगेषु शोकादिविकारिणी ॥ शोकैरिशिविश्चक्रुशाशया कृपणा ॥ ७८ ॥ इयमत्यक्षुःखमोहादिस्वभावविवाहमस्मीति भावेन भ्रमेण ॥ ७९ ॥ ८० ॥ रागेण तेजसा क्रोधेन चानुरजिता ॥ ८१ ॥ विभवानाभूतमात्राणावा आविर्भावोदिताकाराहृष्टा अभिव्यक्तावा ॥ अस्तदैन्यं तिरोभाववा ॥ ८२ ॥ यथा उट्टांकटकनिबपत्रादिषु चर्व्यमाणेषु स्ववासनाभावितविदुमल्पतरमधुरं संकाक्षेत तद्दुःखबहुलेषु विषयेषु सुखकांक्षेत इत्यर्थः ॥ अथवा यथा उट्टी विषमप्रांशुवप्रप्ररुढदशापसंबद्धमधुपटलप्रस्तमधुबिडुलेहनवालयवक्षमारुरुक्षुर्युगपत्सुरपादोन्नयनमात्रात्स्वेदेहगारेणावांतरपरिभ्रष्टा वप्राधो विषमदेशे पतित इत्यततीत्यर्थः ॥ ८४ ॥

॥८॥ नरकादिभूमिपुण्डराकष्टमनुप्राप्ता ॥८१॥ क्रमाम्बानुप्यलाभे पिबान्यायप्रभृतिभ्यवहारकौशलाभ्यासद्विदग्ध्यात्कौशलाद्विदग्ध्याङ्गाभ्यनाटकप्रकार्कायभ्यासमुपागता ॥८२॥ सतीविधस्य स्वपथस्य धनयद्दुःखे परिवारोद्वैगमिणेय पराक्रमस्तत्सद्भवेन गतानमोक्षोपयोगिविधेकपदमित्यर्थ ॥८३॥ एकमेकमेव पारश्राम्यप्राणात्ययमुपागता सतीसिष तेभीतारं कते ॥ विवर्त्तनभूमीलङ्घनत्तरायणा ॥८८॥ संक्षेपोक्तप्रपचयति ॥ बाल्ये इति ॥ विवर्त्ता-पराधीना सर्वे अर्थाभोगाय स्या ॥ चित्पाबिन्तविपय्यादिषितया आ वनापिहितविबेका ॥८९॥ कर्मगतरीवद्वयप्रचयति ॥ आयतद्वयदिना ॥९०॥ कुलपर्वते द्विषवद्दी ॥९१॥ देवगिरी मेरी ॥ वीर्यशुल्मिनी ॥९२॥ नारायणादीनाम पिजीवगतिपुण्यपन्न पद्मेव हितचित्तमनित्यापदिन-स्युताद्व्यादिशिशपुराणानुरोधात् ॥ मारायणादिसाक्ष्यमुक्तजीवविषये वा योज्यम् ॥ अथ बाह्यत आरम्भन जीवगतय-परवैपम्यमायतिसकृत्सकटगता ॥ दुःखादु-स्वनिपतिता विपदो विपदि स्थिता ॥८५॥ नानानयगणोपेता चेष्टापरवशाशया ॥८७॥ शाल्कष्टमनुप्राप्ता परितापानुतापिनी ॥८६॥ क्रमादायश्चैव दग्ध्याद्वैदग्ध्याङ्गमुपागता ॥ विचित्रवधनिर्माणपरक्रमपदंगता ॥८७॥ सवत शक्तिप्रीता प्राणात्यायमुपागता ॥ क्षीणतोये वशस्फरीविवर्त्तनपरायणा ॥८८॥ बाल्ये विवशसर्वाया यौवने स्थितया वृता ॥ वा धकेयति दुःखात्तच्छताकर्मवशीकृता ॥८९॥ जायते स्वर्गनगरे नागीपातालकोटरे ॥ आसुरदैत्यविवरे नरक्षीवसुधातले ॥९०॥ राक्षसीरालसाधारे वानरीवनकोटरे ॥ सिंहीगिरीग्रिगिरे किन्नरीकुलपर्वते ॥९१॥ विद्याधरीदेवगिरीव्यालीचवनगर्त्तके ॥ लतातरीस्वगीनीदेवीरुत्सानौवने मृगी ॥९२॥ शेतनारायणो भो धौ ध्यानी ब्रह्मपुरे भज ॥ कान्तागतो हर-शैले स्वर्गसुरवरो हरि ॥९३॥ दिनकरोति तीक्ष्णांशुर्वपत्यधुरोजलम् ॥ करोति श्वसनसवित्सपर्वतमहोदधिम् ॥९४॥ ऋतुष्वक्रप्रवहति सहसा कालमहलम् ॥ दिनरात्रितयोपै तितेजस्तिमिरतारुमात् ॥९५॥ क्वचिद्दीजरसोऽह्लासात्कश्चित्पापाणमौनिनी ॥ क्वचिन्नदीरसवती क्वचित्कमुदविस्तृति ॥९६॥ क्वचित्फलावलीपाके क्वचित्काष्ठानलादिभि ॥ क्वचिच्छैत्यदिमहारि क्वचित्त्वादिनर्कचन ॥९७॥ क्वचिदुज्ज्वलिता कारा क्वचित्कष्टाशिला क्वचित् ॥ क्वचिन्नीलायहरिता क्वचिदग्निः क्वचिन्मही ॥९८॥ सवामत्वात्सर्वगत्वात्सर्वशक्तित्वयोगत ॥ सर्वात्वादेव रूपैव खादप्यच्छैव सापरा ॥९९॥ चिच्चिनोतिययात्मानं येन यत्र यदा यदा ॥ तत्तयानुभवत्ययुस्पदा द्वीभ्यादितानयया ॥१००॥

यप्यभ्योक्तुं धित सर्वभ्यापारकर्मैव बन्धोष ॥ कान्तियागत अर्धमसंगत ॥९१॥ श्वसनाविपैव बाधदिव्यापारालक्ष्यते ॥९२॥ ऋतुघटितसंवत्सरचक्रम् ॥ कालमहल युगमन्वतरादि ॥९५॥ क्वचिदुद्भावीवीमालकस्तवकुतराहेरुत्सात्कम्बोऽह्लासोयस्या ॥ पापाणिर्नौनिनी निम्बला ॥९६॥ स्त्रीयातिपवद्वयानतरमुपलक्षितेत्यप्याहार्यम् ॥ रौतेन द्विविधा चरति हिमत्वारिकल्यस्या ॥ स्वआकाराया विपदाश्चायुष्यअन्यन्तर्कचन ॥९७॥ कष्टाकुशकण्टकादिगुर्गमा ॥९८॥ सर्वशक्तित्वमायातयोगत ॥ सर्वात्वादेव खादप्यच्छैव ॥ तर्जनाकोटिनिभा प्रवृद्धावच्छादितवान्कृत ॥ परमार्यात्सुखादप्यच्छैव साविदित्यर्थ ॥९९॥ चित् आत्मानस्वयेन भावनयप्रययाचिन्नोति विवर्त्तनपचयनयति यात भावमनुभवतीत्यर्थ ॥१००॥

तावद्भावान्पुनः प्रपचयति ॥ हसीत्यादिना ॥ पुनर्बकीग्रहणमतिदीर्घपादचचुजात्यतरसमहार्थम् ॥ एवंबलाकाग्रहणमप्यधिबलतूलकठजातिग्रहणाय ॥ १०१ ॥ वटीकाद
 य पक्षिजातिभेदाः ॥ शालीशारिका ॥ प्रीतीरतिरितिद्वलोपेदीर्घ ॥ शवरीमाया ॥ २ ॥ योनिषुदेहभेदेषु ॥ ३ ॥ अवलादुर्बला ॥ ४ ॥ कर्मात्माकर्मानुसारस्वभावा ॥ तथा
 चक्षुति ॥ यथाकारीयथाचारीतथाभवतिसाधुकारीसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवतिपुण्योवैपुण्येनकर्मणाभवतिपाप पापेनेति ॥ ६ ॥ अनन्ययास्यातिरिक्तसत्तास्फूर्तिशून्यया
 आविद्ययाअव्यवस्थितमनियतम् ॥ ७ ॥ भर्तृहीनानायिकेवानाथास्थितेशेषः ॥ १०८ ॥ हेरामत्वजडगतेरविद्याया शक्ततासामर्थ्यमवलोकयद्यस्माद्धेतोर्यापूर्णब्रह्मस्यभावा
 पिचित्तरघटस्यघटीयस्यघटीषुप्रविष्टघनपीठमाकाशस्तेनतुल्यतद्वत् ॥ निजम्यनिरतिशयानदपूर्णभावस्यघनसमुद्रादिसकलजलोपलक्षितसर्वजगदतर्भाविसामर्थ्यस्यच
 हंसीक्रौंचीवकीकाकीसारसीतुरगीटकी ॥ वकीबलाकाहारिणीवानरीकिन्नरीशुनी ॥ १०३ ॥ वटीकापिंगलीशालीमक्षिकाभ्रमरीशु
 की ॥ धीःश्रीःप्रीतीरतिश्चशंशरीशर्वरीशशी ॥ २ ॥ एतास्वन्यासुचान्यासुपरिभ्रमति योनिषु ॥ विवर्तमानसंसारंजलावर्तदणंयथा
 ॥ ३ ॥ बिभेत्यथस्वसंकल्पात्स्वशब्दादिवर्गभी ॥ नानयासहगन्यास्तिमुग्धाबालाचलाऽबला ॥ ४ ॥ एपासाकथितातुभ्यंजीवशक्तिर्म
 हामुने ॥ प्राकृताचारविवशावराकीपशुधर्मिणी ॥ ५ ॥ कर्मात्मेत्यभिधांप्राप्तशोच्यास्यपरमात्मनः ॥ अनंतंदुःखबहुलंस्वयंविभ्रममा
 श्रिता ॥ ६ ॥ असदेवानयाक्रांतंविनाशिसहजंमलम् ॥ तदुलेनेवकंचूकमनन्ययाऽव्यवस्थितम् ॥ ७ ॥ अनंतविभवभ्रष्टादौर्भाग्यपरि
 तापिनी ॥ शोचंतीप्राप्यजीवत्वंभर्तृहीनेवनायिका ॥ ८ ॥ जडगतेरवलोकयशक्ततांनिजपदस्मरणेनविनेहचित् ॥ व्रजतिकष्टमधःपत
 नाययायदरघटघटीघनपोठवत् ॥ १०९ ॥ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मो० नि० पू० शिवपूजापाख्यानेचेत्योन्मुखचिद्विचारोनामत्रिंशः
 सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ चिनोत्यलीकमेवैवंसदुःखास्मीतिभावनात् ॥ चिन्स्वप्नक्षीवतामोहपतितासंभ्रमेयथा ॥ १ ॥
 अमृतापिभृतास्मीतिविपर्यस्तमतिवधूः ॥ यथारोदित्यनष्टैवनष्टास्मीतितथैवचित् ॥ २ ॥ अकारणंविपर्यस्तामतिभ्रान्तिमपिस्थिरम् ॥ यथा
 जगत्पश्यतीदंतथाहंताभ्रमाच्चिति ॥ ३ ॥ चित्तंहिकारणंत्वस्याः संसारानुभवेचिते ॥ नचतत्कारणंकिंचिच्चित्त्वान्यत्वात्यसंभवात् ॥ ४ ॥
 स्मरणेनविनादेहमात्रपरिच्छिन्नाहघटीमात्रपरिच्छिन्नमहोगनिमित्तपुण्यव्ययेअल्पजलक्षरणेचमरिक्तैवसपन्नेतिमन्यमानापुनः पुनः स्वपतनायअधोधोव्रजतितत्कटमि
 त्यर्थः ॥ १०९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणेपू० त्रिंशत्तमः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ जीवतादिनिषेधेनसाशुद्धाचिद्वदर्थते ॥ मनःप्राणोद्विद्यद्वा
 रावहितर प्रथायया ॥ १ ॥ एववर्णितप्रकारजीवजगद्भावमलीकमसदेवाज्ञानाच्चिनोतिआरोपेणसचिनोति ॥ स्वमेक्षीवतामदिरामदस्तुतेसमोहेपतिता ॥ १ ॥ वधूमृग्या ॥
 भानकुलालचक्रादियथास्थिरनिश्चलपश्यतितथाजगदपिस्थिरपश्यति ॥ ३ ॥ तच्चित्तकिंचिद्वस्तुन ॥ कुतः ॥ चित्त्वस्यतदन्यत्वस्यचअत्यतमसंभवात् ॥ अचिच्चेजगदंतःपा
 नेनतत्कल्पनाहेतुत्वायोगादित्यर्थः ॥ ४ ॥

[illegible]

यथादीपः पदार्थप्रकाशनाय स्वरूपस्थितैव प्रभवति न तु कान्चन क्रियां करोति तद्वच्चिदपीत्यर्थः ॥ १९ ॥ एषा एवंप्रभावापिसाचित्वा मुना देहादिभावनैवामलिनापिमलिना संप
न्ना एवमविकल्पाद्व्यापिविकल्पिनी तिसर्वत्रयोज्यम् ॥ २० ॥ इदानीं सर्वगतायाः सूक्ष्मतमायाः श्रित्यैकैकस्मिन् देह एव आनवाय विशेषव्याप्तिलक्षणे उपचये युक्तिमाह ॥ निर्वि
कल्पेति ॥ निर्विकल्पाविशेषाभिमानादिविकल्पास्पृशिनी परासर्वगता सूक्ष्मा चित्वाते प्राणप्रधाने लिङ्गदेहे आवाता प्रतिर्विबभावेनानुगतासती अगानिहस्तपादादीनि मर्माणि तद
यादिस्थानानि आदिपदाद्विषयानि सहस्रनाडीभेदव्याप्यसर्वगता स्वसिद्धतावन्मात्रे आकृष्येव चिरोति उपचयं नयति ॥ यथा दीर्घसूक्ष्मकौशेयादितुस्तुक्तं यंत्रादिसूचीवेष्टने अ
तिदीर्घमपि स्वतावन्मात्रे उपसहस्रवदरायाकारमुपचयनयति तद्वदित्यर्थः ॥ २१ ॥ अत एव जायतः पुरुषस्य चिद्वह्नीरूपाद्यालोकैरतर्मनस्कारैश्च वलितसती बोधतो बोधपक्षे भव
ति ॥ निद्रायतो गच्छतस्तु स्वमेवासनामय रूपालोकमनस्कारवलितासती अतर्बोधतो बहिस्तबोधत इति पक्षद्वयेऽपि भवति ॥ सुषुप्तौ त्वज्ञानमात्रसाक्षित्वान्न किंचिद्वेदिषमिति यु
साक्षिवत्तिष्ठतिसती स्पन्दतेन च कुत्रचित् ॥ दीपः प्रकाशनायेव करोति न पुनः क्रियाम् ॥ १९ ॥ मलिनाप्यमुनैषासाविकल्पाद्व्यापिकल्पि
नी ॥ जडेवाप्यजडाभासानसर्वासर्वगैव च ॥ २० ॥ निर्विकल्पापरासूक्ष्मा चिच्चिनोति स्वसंविदम् ॥ वातावातांगमर्मादियथा यंत्रादिवे
ष्टने ॥ २१ ॥ रूपालोकमनस्कारवलिता चिद्वोधतः ॥ बोधतश्चैव भवति निद्रांसदसती यतः ॥ २२ ॥ सा परैव चिदस्यच्छांचितामाया
तिचेतनात् ॥ साधुरेव यथासाधुर्भाविते दुर्जनैः पणाः ॥ २३ ॥ मलेन स्वर्णमायातिताम्रतां मलमार्जनात् ॥ पुनः कनकतामेति यथा चित्प
रमा तथा ॥ २४ ॥ स्वरोपशांत्या स्वादर्शो यथैति प्रतिमास्थितिम् ॥ तथा सर्गमिवागम्य बोधात्स्वं याति तत्पदम् ॥ २५ ॥ अभाववेदनाद
स्याः संसारः संप्रवर्तते ॥ स्वभाववेदनादेष त्वसदेवोपशाम्यति ॥ २६ ॥ यदा चित्वाच्चिनोत्यंतरन्यतामसती तदा ॥ अहंतामिव संप्राप्य
नश्यतीवाप्यनाशिनी ॥ २७ ॥ ईदृशं स्पंदादधोयाति भृगुप्रांतात्तरोः फलम् ॥ यथा तथैव संवित्तेरधःपातो महानिव ॥ २८ ॥ रूपादीनां तु सत्तै
पाचित एवामलैव चित् ॥ द्वित्वैकत्वे त्वबोधोत्थे बोधेन विलयंगते ॥ २९ ॥ सत्तामात्रेण चित्तस्य बोधश्चित्तेन्द्रियादिषु ॥ आलोकसत्तामा
त्रेण व्यवहारः क्रियास्विव ॥ ३० ॥ तस्य परामर्शोच्चसदसती सत्यप्यसत्ताया अबोधपक्ष एव भवतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ सा अत्यच्छाब्दा ब्रह्मचिदेवेदेहाद्यात्मताचेतना तदनुकू
लप्रतिकूलप्राप्तिपरिहारचितामायाति यथासाधुरेव दुर्जनसंगत्या चिरचित्ते भाविते संस्कृते सति दुर्जनैः पणाः प्राप्य असाधुर्भवति तद्वदित्यर्थः ॥ २३ ॥ अत एव पुनर्ब्रह्मात्मताभाविता
चित्ते स ब्रह्मैव भवतीत्याशयेन दृष्टांतमाह ॥ मलेनेति ॥ २४ ॥ यथा शोभन आदर्शो दर्पणः स्वरोपितमलस्य मार्जनेन शात्या प्राप्तिमास्थिता पुनः पुनः प्रतिबिम्बाभिव्यक्तियोग्यां स्थितिं त्व
च्छतामेति तद्वच्चिदप्यज्ञानाज्जडजीवभावादित्तर्गमिवागम्य ॥ वाल्यपीत्यनुनासिकलोपविकल्पः ॥ आगत्य स्थिता तत्त्वबोधात्तत्कैवल्यपदयातीत्यर्थः ॥ २५ ॥ अभावः असद
ज्ञानं न द्वेदनात् ॥ २६ ॥ अन्यता भेदम् ॥ उदरमतरकुले अथ तस्य भय भवतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २७ ॥ ईदृशं स्पंदाद्वृत्तवियोजकप्रच्युतिमात्रात् ॥ शृगुर्गिरितटतत्वात् ॥ एष जीव
भावः ॥ २८ ॥ चित्त एवेति ॥ अध्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तसत्ताभावादिति भावः ॥ द्वित्वैकत्वे भेदाभेदाध्यासौ ॥ २९ ॥ चित्तस्य चित्तसाक्षिणः ॥ ३० ॥

[illegible]

मनसस्तुरथः प्राण इति यदुक्तं तत्र त्रयं विशेषवक्तुमुपपत्तिमाह ॥ रथ इति ॥ कल्पनायामानसकल्पनायानिमित्तत्वादिति शेषः ॥ तदेव दर्शयति ॥ यत्रेत्यादिना ॥ ४३ ॥ बलीसूत्ररूपत्वात्सर्वधारणचालनसमर्थः ॥ ४४ ॥ एवमनसोऽपि प्राणाक्रियानिमित्तत्वमस्तीति व्यतिरेकमुखेनाह ॥ मनसीति ॥ आकाशो हार्दाकाशसंस्तीने सति ॥ ४५ ॥ रूपयथानराजतेतद्वदित्यर्थः ॥ एवप्राणनिरोधादिमनो निरुध्यत इत्याह ॥ प्राणे इति ॥ ४६ ॥ अतएव तस्य तद्रथत्वमुक्तमित्याह ॥ यत्रेति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्षेपणयत्रविशेषः ॥ अन्यथा प्राणनिरोधे मनःक्षयिषीयत इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ प्राणः समष्टिव्यष्टिरूपः ॥ इदुश्च द्रस्तृश भूतं मनश्च ॥ छत्रिश्च द्रिकामनो वृत्तयश्च ॥ अतएव चाक्षुषादि

रथस्त्वत्रस्मृतः प्राणः कल्पनायामुनीश्वरः ॥ यत्र प्राणमरुत्तत्र मननं परि तिष्ठति ॥ ४३ ॥ आलोकश्रीः स्थितायत्र रूपं तत्रैव राजते ॥ प्राणो बलीस्थितो यत्र तदेव परि वेपति ॥ ४४ ॥ यत्र याति वनं वा त्यातदेव परि धूणते ॥ मनस्याकाशसंस्तीने न प्राणः परि वेपति ॥ ४५ ॥ तेजस्य सत्तामायातेन रूपमिव राजते ॥ प्राणे प्रशंते मरुति मनो तर्न मना गपि ॥ ४६ ॥ वात्यायामुपशान्तायारजोनपरिकंषते ॥ यत्र प्राणो मरुद्याति मनस्तत्रैव तिष्ठति ॥ ४७ ॥ यत्र यत्रानुसरति रथस्तत्रैव सारथिः ॥ प्राणसंप्रेरितं चित्तं याति देशान्तरे क्षणात् ॥ ४८ ॥ क्षेपणोन्मुक्तपाण इव तत्रान्यथाक्षयि ॥ यत्र पुष्पं तत्र गंधो यत्राग्निस्तत्र सोष्णता ॥ ४९ ॥ यत्र प्राणो मरुद्याति यत्रेदुस्तत्र तच्छविः ॥ संवित्तिः पवनस्पंदान्नाडीसंस्पर्शनश्च सः ॥ ५० ॥ संवित्तिस्फारता चित्तं मनस्तस्याणकोदरे ॥ सर्वत्र विद्यते संविद्यो मस्वच्छाजडाजडे ॥ ५१ ॥ क्षुभ्यंतीव तु सा प्राणस्पंदं दित्यनुभूयते ॥ सत्तामात्रस्वरूपेण जडे पुंसमवस्थिता ॥ ५२ ॥ प्राणसंबोधि तावेत्ति वेदनात्मतया जडे ॥ नानास्फारसमुच्छासैर्यः पूर्वपरिवल्गति ॥ ५३ ॥ प्राणेतीते त्वमननः स एवाशुनवेपति ॥ पुर्यष्टके चित्परमास्वे मुने प्रति विवति ॥ ५४ ॥ आदर्श एव प्रतिमादृश्यते नोपलादिषु ॥ मनः पुर्यष्टकं विद्वि सर्वकार्यैः कथितमन्यैः स्वाशयकल्पितैः ॥ ५५ ॥

संवित्तिषु मयेकवयोरपि निमित्तताप्राज्ञयोपदशितित्याशयेनाह ॥ संवित्तिरिति ॥ सर्वागेष्वन्यत्र सर्वनाडीसंस्पर्शनश्च सपवनः ॥ ५० ॥ चित्तमनो घटितलिगशरीरालेके तस्मिन् प्राणकोदरे चित्तो विवप्रतिबिम्बभावो न द्विगुणीकरणेन स्फारतापित्तस्मादेवोपपन्नेत्याह ॥ संवित्तीति ॥ ५१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ क्षुभ्यतीति ॥ स्फुटान्भिव्यक्त्यासंचलं तीव्रयतो लिगे चिदनुभूयते इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ जडे पिदेहे प्राणसंबोधि तासतीसर्गादि वेदनात्मतया आध्यासिक चित्तादात्म्यबलेन वेत्ति ॥ योदेहः पूर्वजाननदशायामस्वल्गतिव्यवहरति ॥ ५३ ॥ स एव न वेपति न कपते ॥ भूतातः करणप्राणज्ञानकर्माद्विद्यैर्युतम् ॥ अविद्याकामकर्मद्वयलिङ्गपुर्णष्टकविदुः ॥ तस्मिन् पुर्यष्टके ॥ ५४ ॥ ननु प्राणनिमित्तो म नसि चित्वाति बिम्ब उक्त इदानीं पुर्यष्टके स उच्यते तत्कथं विरोधस्तत्राह ॥ मन इति ॥ अन्यैराचार्यैः स्वाशयकल्पितैः शिष्यबोधनोपायैः ॥ ५५ ॥

पद्मभाणजिह्वाकषु श्वाभ्रमनोद्गस्त्यः ॥ अतिपद्मअपानरसनामरूपशब्दकानकमत्परसंज्ञा

वैषम्यैर्यदु ख्यादि ॥ १० ॥ अग्रदेहे ॥ यथास्यार्थोदीधे स्वप्रकाशितरिषावर्धमधिलिरोधानम्लानिस्वङ्गितत्वादिष्वरयदृष्टस्यापुनितद्वत् ॥ २० ॥ व्यक्तीज्ञानानाधिकृतयोनि
 व्यनती ॥ स्वरूपनोरितिनमो माध्वः ॥ यथापनेनमविरादिमदजात्येनपरामृत-पुरुष स्वङ्गाविनास्वागावदलननविदितनानुसधसतद्वत् ॥ २१ ॥ कदातार्हिकितोमोहो
 नरप्रितराह ॥ प्राप्येति ॥ ययामदादिपनमोहरतो जनु कालेनस्वकर्मस्मरणप्राप्यनिर्दोषप्रवर्तितद्वत् ॥ २२ ॥ इदानीविहत्यागमकारयत्तुपुनकमते ॥ येनेति ॥ यवावातस्य
 प्राणस्यस्पर्शान्कि-अगमविदाआनखायाङ्गिगोपाधिद्वाराप्रविष्टजीवसविदाहद्विलिगस्योपसहारेणप्रमोषतोमिन्नाहद्वलपादादेरनुसधाननकरोति ॥ यथाकुष्ठोगलितानामनु
 स्यादीनांस्पर्शेणनकरोति ॥ तदाह-देस्थितशुशुभापास्यानेषाङ्गितपक्षप्रमाणसचारानुकूलतयानस्फुरतिनकपतेदतिपरेणाश्वय ॥ २३ ॥ यथायज्ञेस्त्विगुभिरपरामृष्ट
 आधित्याधिभिराणीशरीराभोजपदपद ॥ जीवोवैषम्यमायातितरगत्वेययापय ॥ १९ ॥ चिच्छक्ति सर्वशक्तित्वान्नाहविदितिमा ।
 वनात् ॥ अत्रमवेतिवैषम्यमूर्यादीमैरिवायुदे ॥ २० ॥ वैवस्याह्यवतीमौढ्यान्निर्विदत्यात्मसविदम् ॥ घनजाह्वपरामृत स्वांगावदलन
 यया ॥ २१ ॥ प्राप्यचाप्यनुसधानमस्यामाहोविनस्यति ॥ घनमोहरतोर्जनु स्वकार्यस्मरणयया ॥ २२ ॥ यदागसविदांवातस्पष्टशक्ति
 प्रमोपत ॥ नकरोत्यनुसंधानकुष्ठीस्पर्दिपणयया ॥ २३ ॥ असवित्स्पदतोदेहपक्षपञ्चद्विस्थितम् ॥ नरफुरत्यपरामृष्टदारुपाञ्चयथाव
 द्वि ॥ २४ ॥ नि स्पदपक्षपञ्चेत प्राणाशान्तिप्रयांत्यमी ॥ तालद्वयेययाऽस्पदेवहिपवनशक्तय ॥ २५ ॥ प्राणशान्तिरस्पर्शजीवोनिष्पूण
 मूकनाम् ॥ यानिगांतेनमोवायोनदृश्यत्वययारज ॥ २६ ॥ विरजविगताधारमनोहिशिष्यतेमुने ॥ तिष्ठत्यात्मपदलब्धवाजलादितरुवी
 जवत् ॥ २७ ॥ इतिवैकल्यमायाते कारणौघे समतत ॥ पुर्यष्टकेशमयातेदेह पततिनिश्चल ॥ २८ ॥ चिच्चैत्यचेतनान्मोहाहस्पदमायांति
 वामना ॥ तदीरितास्मरर्यतरन्यद्विस्मरतिस्वयम् ॥ २९ ॥ हृत्पक्षपञ्चस्फुरणात्स्फुर्यष्टकमेवेत् ॥ हृत्पक्षयज्ञेवहनाहुदेपुर्यष्टकक्षयि
 ॥ ३० ॥ देहपुंयष्टकयावदस्तितावत्सजीवति ॥ शान्तिपुर्यष्टकेदेहोन्मत्तइत्युच्यतेद्विज ॥ ३१ ॥
 शरणाग्रनस्पर्शेतद्वत् ॥ १४ ॥ शान्तिरेजसविलयम् ॥ मनःप्राणेप्राणालेजसीतिश्रुते ॥ २५ ॥ रूपोपाधिविलयान्निर्गलपूर्णानामोपाधिविलयाम्मुकश्चय कारणात्मात
 नावयति ॥ २६ ॥ अजागुणप्रधानत्वाधारप्राणोपरमावेवविरजविगताधारमनोपित्तैहैवप्राणेनकारणास्पदलब्धत्वात्तावेनैवशिरस्यते ॥ तर्हिक्सर्वप्रागतनेत्याह ॥ तिष्ठ
 तीति ॥ अलादिभूतमायापटव्ययाधिगतरुषीजवत्यनर्देहाविभावोन्मुखतिष्ठतीत्यर्थ ॥ २७ ॥ सपदास्यावेहत्यागदस्याह ॥ इतीति ॥ २८ ॥ पुर्यष्टकस्यतर्हि केनहेतुनोद्भवद
 तिषयुत्यस्यदत्तास्पर्शपक्षपक्षोफादिभावस्यते ॥ साचवासनास्पदाहासनास्पदेवस्वरापाज्ञानलतंघितभयत्याकारचेतनहेतुनिरितितस्वोन्मुखत्यायचितभ्येत्याकाराताप्रतिप
 तिलसणावद्विभूतिवयमयौरुपपत्तेननिरोद्धयेत्याशयेनाह ॥ चिच्छेस्यचेतनाविति ॥ २९ ॥ बह्वान्दलमाहुदेनिश्चलसीतियावत् ॥ ३० ॥ ३१ ॥

परस्परविरुद्धानां वातपित्तकफाल्यानां मलानां च संवोधात् प्रकोपात् शस्त्रादिकृतदेहच्छेदभेदादिवशाच्च ॥ ३२ ॥ वातयत्रे व्यज
नादौ ॥ ३३ ॥ स्वस्य सविन्ति सक्त्पलद्वशात् ॥ वैवश्य मरणादिहु खसहस्रम् ॥ सर्वैकान्यक्रियत्तद काले प्राप्य यत्रिधानानित्येदेति च्छादसम् ॥ ३४ ॥ अतएव भोगवासना
शून्येषु तत्सकल्याभावाच्चन्द्रयुग्मयतेत्याह ॥ वासनेति ॥ विमलारागादिमलरहिता ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ व्योममरुतिहृद्यो मवाद्यौ प्राणे ॥ ३७ ॥ एतलीनस्य मनसपुन स्वर्गनरका
दिभोजकादृष्टप्रबोधितस्य हादांकारो एव च क्षुष्टो वा भूमी वा अन्येभ्यो वा शरीरे देशेभ्यो निर्गमनमलोकादिगमनस्वर्गनरकजोगादिकस्य कल्पनैव न तु बहि स्वर्गादयो नामान्यसती
त्याशयेनाह ॥ ह्युचिरिति ॥ ह्युचिरमनादिकालादभ्यस्तत्तद्भोगयोग्यशरीरादिज्ञावोयेन ॥ यत्र तत्रेति स्वर्गविनियतदेशसत्त्वनिराकरणार्थम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तस्योदहातरप
विरुद्धमलसं वोधाच्छुद्धं भेददशावशात् ॥ न प्रस्फुरति हृत्पद्मयन्त्रमभ्यन्तरयदा ॥ ३२ ॥ तदा पुर्यष्टकं शांतिमुपैति गगने शनैः ॥ संराधिते
वातयन्त्रे यथापवनसततिः ॥ ३३ ॥ स्वसं वित्तिवशाज्जीवो वैवश्यमुपगच्छति ॥ पद्मयन्त्रं शरीरस्य प्रवाहं याति निर्यदा ॥ ३४ ॥ वासना
विमलायेषां हृदयान्नापसर्पति ॥ स्थिरैरुक्तरूपजीवास्ते जीवन्मुक्ताश्चिरानुपः ॥ ३५ ॥ संरुद्धं पद्मयन्त्रं हि प्राणेशांतिमुपागते ॥ दहः प्रतप्य
धैर्योयं काष्ठलोष्ठसमक्षितौ ॥ ३६ ॥ यथैव व्योममरुतिनीनं पुर्यष्टकं भवेत् ॥ तथैव तत्रैव तदालयमिति मनोमुने ॥ ३७ ॥ गुचिराभ्यस्तभा
वंतु वासनाखचितं मनः ॥ यत्र तत्र भ्रमस्वर्गनरकादिप्रपश्यति ॥ ३८ ॥ शरीरं शवतामेति मनोमारुतवर्जितम् ॥ गतं गृहजनैर्दूरं गृहं संश्र
न्यतामिव ॥ ३९ ॥ सर्वगां चिच्चेतनतो जीवी भूय मनः स्थिता ॥ पुर्यष्टकवपुर्भूत्वा सातिवाहिकं देहिनी ॥ ४० ॥ तन्मात्रपंचकं चित्तं कांडी
कृत्यव्यवस्थिता ॥ स्वप्नभ्रमवदाकारं भावात्स्यूलं प्रपश्यति ॥ ४१ ॥ इदं भावनयापथ्यात्तत्रैव रसशालिनी ॥ आतिवाहिकं देहत्वं विस्मर
त्यखिलं क्षणात् ॥ ४२ ॥ असत्येव शरीरे स्मिन्कृतकत्रिमभावना ॥ नयत्यसत्यं सत्यत्वं सत्यं चासत्यतामपि ॥ ४३ ॥ सर्वगाहिचिदंशेन जी
वी भूया भवन्मनः ॥ मनः पुर्यष्टकरथमाक्रामति ततो जगत् ॥ ४४ ॥ पुर्यष्टकवातमचदेहमुत्थापयत्यलम् ॥ तत्स्पंदिवं तालडवजीवतीत्यु
च्यते तदा ॥ ४५ ॥ क्षीणे पुर्यष्टके चित्तं यदा व्योमनिलीयते ॥ तदा स्फुरति देहोयं मृत इत्युच्यतेऽपि च ॥ ४६ ॥ स्वभाववशतां जीवा विस्मृत्या
शक्तिरुच्छति ॥ वैवश्याकालवशतः पर्णजर्जरतामिव ॥ ४७ ॥

हणकममाह ॥ सर्वगेति ॥ सर्वगाब्रह्मचिदेव ॥ अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामहपे व्याकरवाणीति श्रुत्युक्तचेत्याकारानुप्रवेशचेतनत ॥ ४० ॥ तन्मात्राणि सुष्ठमभूतानि ते पाप
चानासधातात्मकचित्तमातिवाहिकदेहाख्य पुर्यष्टकम् ॥ भावात्सकल्पनात् ॥ ४१ ॥ रसशालिनी अहंता शक्तिमती ॥ ४२ ॥ अस्मिन् उक्तलक्षणे स्थूलदेहे ॥ असत्यजगत्सत्य
त्वनयति आरोपेण प्रापयति ॥ सत्यं स्वीयब्रह्म भाव असत्यतानां स्तिनभातीति स्वप्नतीति योग्यताम् ॥ ४३ ॥ चित्तसंरणेकममाह ॥ सर्वगेति ॥ अशेन वृद्धिप्रतिविधितो शेन
॥ ४४ ॥ वातमयसूत्रभूतप्राणप्रचुरम् ॥ यदा उत्थापयति तदा हृदि प्रविश्य स्पदी स्पन्दनशीलो वेतालो यस्य तथा विधिशब्दवजीवतीत्युच्यते जनैरित्यर्थः ॥ ४५ ॥ व्योमनिहादा
कारो ब्रह्मणि ॥ स्फुरति काष्ठलोटादिव चेतनः स्फुटो भवति ॥ ४६ ॥ स्वस्याजरा मरब्रह्मरूपता विस्मृत्य जरुदेहता मशां कस्य च कच्छति प्राप्नोति ॥ ४७ ॥

तत पूव्वद्वनियतद्वसाह ॥ जीवशस्येति ॥ जीवस्यधिग्याप्राणुकस्यतिशज्जया अपरावृत्ते अतएव बलनाम्बिच्छेदसुति ॥ ४८ ॥ पुन'पुननानाशरीरपङ्कणं तमससरजराभरणान्
मेव बाध्यमित्यायेनाह ॥ ययेति ॥ यज्ञाजीवानाम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ उक्तमेवोपसंगृह्णनुनब्रूति ॥ सब्रमेति ॥ ५२ ॥ परितो वितते पूर्णे चिदमलनमसि प्रयत्नरूपा पूषतन
स्वीयप्राणुभ्रमयमपरिणतिक्रिया अतएव सुखदुःखफलभोगेद्वात्परोद्गनादिकलकलैः कोलाहलैर्मुखरा ततन्मयाधिद्विचिद्वचुरजीवजगद्गया कल्पना सुकुटाभिरामाद्या
तरणीयाविधिषु शरीरेर्जननभरणआदिभ्यस्त्याज्यानामप्यस्फुरतिप्रतिभासतइत्यर्थः ॥ ५३ ॥ इति श्रीबासिष्ठम० तात्पर्य० नि० प्रक० पू० द्वाविंश सर्गः ॥ ३२ ॥
यया जीवजगद्गशरीरेर्जननभरणआदिभ्यस्त्याज्यानामप्यस्फुरतिप्रतिभासतइत्यर्थः ॥ ५३ ॥ सर्वगापिचिदेतस्मिन्नेतस्मिन्नेति विवर्तनीयदुःखद्वभावनया पञ्चास्रैष्वरसरालिनी
त्यापृक्तप्रोप्रागप्यनुपपन्नैर्बलैश्चिद्विषयैः ॥ धरतीति धरचन्द्रार्धस्वरोत्तरे धरचन्द्रार्धोत्तरधर ॥ अर्धशब्दस्य यो बरातमभागनिष्ठत्वेन समोरावचित्वा
भावनानुपसक्तत्वाद्भवनपसक्तं मयस्यापहते पठितरुण्य ॥ अनतस्य विष्कालबलमुक्तपरिच्छेदस्य स्पर्शरूपरस्यसज्जीयविजानीयत्वगतभेदरूप्यस्य चिद्वृक्षणस्य तत्त्वस्य
जीवशक्त्या परावृत्ते निरुद्धे पययनके प्राणे सरोधमायाते नियते मानवो मुने ॥ ४८ ॥ यथा जाता निजातानि जातानि चान्यान्यान्यानि कालत ॥ वृ
क्षात्पणानि शरीरानि तयानृणाम् ॥ ४९ ॥ जायते च म्रियते च शरीराणि शरीरिणाम् ॥ पादपानां च पर्णानि कातत्र परिदेवना ॥ ५० ॥
चिदुद्यौ स्फुरत्येतदेहमुद्रुपंक्तय ॥ इतश्चान्या इतश्चान्या एतास्वास्यानधीमत ॥ ५१ ॥ सर्वगापिचिदेतस्मिन्नेतस्मिन्नेति प्रतिनियति ॥ पदा
यमंतरादन्तान्यो हि मुकुराहते ॥ ५२ ॥ चिदमलनमसि प्रयत्नरूपा परिचिते तदन्तमया स्फुरंति ॥ कलकलमुखरा सुकुटाभिरामाविवि
धशरीरविमोहतापनाय ॥ ५३ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० देहपातविचारानामद्वाविंशतम सर्गः ॥ ३२ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
च ॥ चंद्रार्धशेखरधरचित्तत्वस्य महात्मनः ॥ अनतस्यैकरूपस्य द्वित्वं कथमुपागतम् ॥ १ ॥ कथंचतन्महादेव रूढपर्यायसकुलम् ॥ भ
वेदुःखोपाताय प्रज्ञया विनिवारितम् ॥ २ ॥

[illegible]

नवयजीवजगदाद्वैतप्रमाणैरुपपादयितुं प्रवृत्ताः किंतु मोहादनादिकालादारभ्य भ्रांत्या प्रसक्तं तदध्यारोपापवादव्यायमाश्रित्यापवदितुम् तत्राध्यारोपेसर्गादौयत्कामकर्मवासनादिनिमित्तकारणानाब्रह्माविद्याद्युपादानकारणानां विद्यददिकमस्यव्यष्टिसमष्टिस्थूलसूक्ष्मादिविभागकोशभेदादीनां कल्पनंतत्सर्वस्वयमसत्यमपिसत्यवस्तुपरिचयोपायतयाश्रुत्याकल्पितपरमार्थस्यप्रयोजनाविसवावितयाइतरवादिकल्पनापेक्षया उल्टटमिति श्रोतृणां विश्वासजननायलोकदृशैवोपपत्तिभिः शास्त्रेषु समर्थते ॥ परिचितेतु सर्वात्मके सर्वप्रतीचितस्याद्वितीयताबोधनाय परमार्थदृष्टिभेवावलब्ध्या पोथत एवेति तस्मिन्नेकत्वमभ्युपेत्य तद्विरुद्धद्वित्वासंभवाद्वाननवत्वाभ्युपगतविरुद्धसिद्धांतविरुद्धचेतिकथनपरशसीत्याशयेन श्रीभगवांसमाधत्ते ॥ सर्वशक्तीत्यादिना ॥ यदाब्रह्मव्यवहारदृशा अध्यारोपपरमात्मदृशाऽपवाद ॥ न तावद्यवहारदृष्ट्या ॥ य सर्वज्ञः स सर्वविद्यस्य कलायाः सर्वशक्त्येकदेशादुदयो यस्य तथा विधस्तदक्षेपो निर्मूल एव ॥ हियस्माद्यवहारदृशा अध्यारोपपरमात्मदृशाऽपवाद ॥ तदेतद्वत्तापूर्वमनपरमनतरमवासम् ॥ यच्च ज्ञानमयतप इति श्रुत्योपपादिता तत्सर्वज्ञात्सर्वशक्तिमतो जीवजगद्वैनागमोनुपपन्नः ॥ यमिमाहकमानेन तस्य तत्त्वभावस्यैव निर्णयात् ॥ तदेतद्वत्तापूर्वमनपरमनतरमवासम् ॥ यच्च नान्यत्पश्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमेति श्रुतिदर्शितपरमार्थदृष्टिगम्येतु न कदाचिदपि द्वित्वतद्विरोध्येकत्ववाप्रसक्तमिति तत्र तदनुपपत्त्युद्भावनिर्मूलमेवेत्यर्थः ॥ ३ ॥

॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ सर्वशक्तिहितद्वसदेकं विद्यते यदा ॥ तदानिर्मूल एवायं द्वित्वैकत्वकलोदयः ॥ ३ ॥ सति द्वित्वे किलैकं स्यात्सत्यैकत्वे द्विरूपता ॥ कले द्वे अपि चिद्रूपे चिद्रूपत्वात्तदप्यसत् ॥ ४ ॥ एकाभावादभावोन्नएकत्वद्विस्वयोर्द्वयोः ॥ एकं विना न द्वितीयं न द्वितीयं विनैकता ॥ ५ ॥ कार्यकारणयोरेकसारत्वादेक रूपता ॥ फलांतस्यापि बीजादेर्विकारादिह कल्पना ॥ ६ ॥ चित्त्वं चेत्यविकल्पेन स्वयं स्फुरति तन्मयम् ॥ विकारादिते देवांतस्तत्सारत्वान् अभिद्यते ॥ ७ ॥

ननु नेह नानास्ति किञ्चन ननु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तम् विभुचिदानंदमरूपमक्षुतमित्यादि श्रुतिभिर्द्वित्वमेव निषिध्यते नैकत्वमित्यविरुद्धमेकत्वं कथं द्वित्वतुल्यकक्षतया निषिध्यते तत्राह ॥ सतीति ॥ सति प्रसिद्धे द्वित्वे तद्व्यावृत्तये एकत्वकल्प्यते सति चैकत्वे तदेवैकत्वातरसहितद्वित्वमिति कल्प्यत इति परस्परसापेक्षकल्पनत्वात्तुल्यकक्षे एव ते ॥ तत्रैकत्वलक्षणवर्मस्यापि तदतिरिक्तस्य कल्पने चिदैकरस्य व्याघातप्रसंगत्तदप्यसदेवेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ इदानीं व्यवहारपरमार्थदृष्टयोरुपदेशादिव्यवहाराय मिश्रणे पिसत्ताद्वैविध्यकल्पना न परमार्थसति व्यावहारिकसत्तया जीवजगद्वैतविरोध इत्याह ॥ कार्येति ॥ बीजादेः पुनः फलांतस्य यथास एवायमिति प्रत्यभिज्ञायमानैकत्वभावे अनुगतद्रव्ये विकारान्नानात्वकल्पना तद्वहुपपत्तेरित्यर्थः ॥ ६ ॥ यदितुसर्वविकाराणां परमार्थसत्ताव्यतिरिक्ता व्यावहारिकसत्तानाभ्युपेयते तदा सुतराद्वैतं चिद्विकल्प एव फलित इति राहुशिरो द्वैतविरोधोद्भावनतुल्यत्वदक्षेप इत्याशयेनाह ॥ चित्त्वमिति ॥ अतस्त एव सारः परमार्थो यस्य तत्त्वात् ॥ एवं च माया तत्कार्याणां पृथक् सत्त्वपक्षः अपृथक् सत्त्वपक्षः असत्त्वपक्षश्च नृतीयविधा पक्षो वाना नावादिकल्पितप्रधानपरमाणुक्षणाक्षिकविज्ञानभूत्या ताद्विपक्षो वायः कश्चिच्च व्याभ्युपगम्यता तथा व्यसगाद्वयचिन्माभास्पर्शसि ससर्वोपि चिदधीनसिद्धि कश्चिद्विकल्पमात्रमिति चितः कदापि द्वधप्रसक्तिरेव यच्च दुर्लभा तत्रानिमौक्षोद्भावनदूरनिरस्तमेवेति भावः ॥ ७ ॥

तन्मात्रवशात्प्रापयत् ॥ विकारादीति ॥ यतोयपद्भावाविकारलक्षणसदाश्रयपटाविलक्षणश्चाविकल्पस्ततः सहस्रं तु न सकाशादेवोत्थाय आविभूयजलाहृणाद्यर्थक्रियाका
 रणत्वादिति सार्थकत्वाभोगपयवगमनयाति ॥ भोगश्च विद्वत्सन्निभैवेति तन्मात्रसारतेत्यय ॥ ८ ॥ एवजगतो विकल्पनामाश्रयत्वे कश्चिज्जगत्प्रत्यक्षोपपत्त्यावहारिका मरुमरी
 चिनामरणा यात्रिनासिका बंध्यापुत्रशराशराद्यस्तत्वासातद्व्यवहारविलक्षणविकल्पव्युत्पत्त्येवेत्याह ॥ तरगादिति ॥ यस्त्यत्तत्र विद्वत् शराशुद्धिभ्रोवीहि यथायं कुरोपि
 ब्रह्मवति सत्यस्य ये सत्तिलस्य सिद्धांतरंगालेशेरीलस्य मूर्ध्निकल्पितेतायेतरंगाले समा सरीलोपिशराश्रयसम स्वतोसत्यस्य ब्रह्मसत्तया सत्यकल्पनस्य च त्रिष्वपि साम्यादित्यय
 ॥ ९ ॥ यस्तपजगत्त्वबोधकृत सत्पदायानां परस्परम्यादिलक्षणोभ्यबच्छेदबलवत्तु बोधस्तत्त्वसाक्षात्कार एव स धने स्फुटित शकलानि स धानेनैव क्लृप्तामयति ॥ तत्र प्रद्वेरो विष
 ये शशिश्चर्यमिपुन्युपपत्तौ अलसाध्यनाति ॥ यत अनरण्येते अज्ञानबोधोभ्यापुनक्ति स हलवपि अपरोक्षमसिद्धं ब्रह्मद्विदुर्गुच्छेयमित्यर्थ ॥ १० ॥ तत्त्वदर्शाद
 विकारादिविकल्पोयततउत्थायवस्तुपु ॥ यातिसायकतानानाकायकारणतादिति ॥ ८ ॥ तरंगा सलिले ये पितो येरीलस्य ते समा ॥ श
 शरंगमम मोपियस्य सत्य शशांकुर ॥ ९ ॥ वस्तुबोधोत्रसंधेतत्रालवागविकल्पनै ॥ व्यवच्छेदादिदुर्भुते यवबोवाध्याक्लिद्विज
 ॥ १० ॥ ब्रह्मण मर्वशक्तिवत्त्वतानविभिद्यते ॥ तरगाकणकछोलजलौघहववारिण ॥ ११ ॥ पुष्पपद्मवपत्रादिलतायानेतरयथा ॥
 द्वित्वैकत्वजगत्त्वादित्यंत्वाहत्वतयाचिते ॥ १२ ॥ देशकालविकारादि कृतोभेदश्चित्तस्य ॥ तच्चिदंतदमख्योक्तनप्रश्नोत्रतवोचित
 ॥ १३ ॥ देशकालक्रियासत्तानियत्यायाश्च शक्तय ॥ चिदात्मिकाएव चित्त सत्वात्सपत्तिता स्वत ॥ १४ ॥ चित्तत्वं चित्तचेत्येह चिद्विद्वद्भाय
 भिधास्मृता ॥ ययावीध्यायसिधाईस्थितमनुतरगकम् ॥ १५ ॥ असंभवत्तरंगस्य चिद्विलासमहां बुधे ॥ तरगितत्वमिव यत्तत्तावच्छेत्य
 सांगिता ॥ १६ ॥ तदेतत्परममसत्येश्वरशिवादिभि ॥ शून्यैरुपरमात्मादिनामभिधरिगीयते ॥ १७ ॥ एवरूपपदातीतं यद्रूपपरमात्म
 न ॥ यत्तुनामाहममलविषयोनिगिराचतत् ॥ १८ ॥

शतमृदय सर्वशक्तिमर्बजगदाकारसायिकरूपसंख्यायतस्वतोनिभिद्यते तत्र निरोधकनीत्यर्थ ॥ ११ ॥ तथाच अपागादप्रेरमित्वाचारेभणविकारोनामधेयभीणिह
 यार्णीत्येव सत्यमिति प्रतिश्रुतिगुणोपेनलनार्थक्यशरानिरीयपुष्पपद्मवादिभेदानां भिन्नत्वस्य भोनिरात्मन इत्याह ॥ पुष्पेत्यादिना ॥ १२ ॥ यो
 भ्ररुत्तरजन्तुः चित्तचेत्येव चित्तस्य साक्षात्कारमप्यवच्छिन्नमेव ॥ अयमसद्विषयेतवमभ्यानोचित इत्यर्थ ॥ १३ ॥ यतश्चित्तस्य स्वादेव सपत्तिता सप
 यसत्ताकाअत्राध्यात्मिकाएव ॥ १४ ॥ चित्तस्य तदीहाभ्येतीसमाहाराद्व्यपपच्यचित्तस्त्वमेव ॥ एवं ब्रह्मादिलक्षणपदार्थता अभिधानामपवोपि चिदेव सत्ता ॥ अद्भुतरगक
 अद्भुतगानुवतरसमाग्यं यथावीध्यायसिधाईस्थिततद्वत् ॥ १५ ॥ तरगितत्वमिव यद्विषयतन्ते देवस्य सत्ता इत्यर्थ ॥ १६ ॥ यत्पदेन अज्ञादवमप आसीदिति श्रुतिस्थमस
 स्परलक्ष्यते ॥ १७ ॥ न तत्स्वरूपमार्थनलेरेवेत्याह ॥ एवमिति ॥ ह्यप्यपि यद्विनिगानि चतुर्दशीतयत् आह ॥ नृशाब्दपुरोदस्य नामसाकाररूपव्याख्या ॥ तद्विनिगानां
 ब्रह्मवत्तानविषय ॥ १८ ॥

यद्विंदरयते जगत्तत्तस्याश्रिते श्रित्यक्षणायालताया फलपल्लवपुष्पादीत्यन्वयः ॥ १९ ॥ यदेतु अनृतमेव जीवजगद्भावविवेकायपृच्छसितदाश्रणसाचितमहती अविद्याउप
नयनविचित्रवर्णरजितोपेनेत्रयस्यास्तथाविधायदाभवतितदाजीवत्वेन अग्नि वीयतदत्यभिधाना विधासतीद्विवस्ववासत्ववासाजीवजगद्भावपश्यतीत्यर्थः ॥ २० ॥ अन्या
अब्रह्माचिद्रूपास्मि ॥ २१ ॥ अकलंकैर्नवरूपेण स्थितापि सकलकवचयुग्यं एकलंकवचयुग्यं एकलंकवचयुग्यं एकलंकवचयुग्यं एकलंकवचयुग्यं एकलंकवचयुग्यं एकलंकवचयुग्यं
एतेन पुर्यष्टकेन एकतातादाम्याध्यासलक्षणा जीवना एति ॥ नन्मयाश्रित्यचुगु सन् जीवति प्राणनादिक्रिया लभते ॥ २२ ॥ इत्थसर्वगापि चिदेतस्मि श्रुतिप्रतिविबतीत्येतदाक्षेपा
शसमाधाय दृढभावनया पश्चात्तत्रैव रसशालिनीत्येतदाक्षेपाशसमाधानुनम्य स्थूले देहप्राप्तिक्रममाह ॥ आतिवाहिकेति ॥ भावनापश्यकनाच भौतिकस्थूलदहसस्कारात्मक ॥
भूत्वा देहलाभाय ब्रीहियत्र तिलमाषादिद्रव्यमहसपन्नमस्मातिवेत्ति ॥ तद्देहब्रीहियत्र तिलमाषादिजायतदतिश्रुतेति स्मर्थः ॥ श्रुतौ इति शब्दोभाविदेहानुकूलद्रव्यमात्रोपलक्ष

यदिदं दृश्यते तस्यास्तुहतायामहाचितेः ॥ फलपल्लवपुष्पादिनिर्भन्तम्भयं यतः ॥ १९ ॥ महाविद्योपनयनाच्चिद्रवत्यभिधासती ॥ साजी
वत्वेन वाद्यत्वं तदाहो द्विपश्यति ॥ २० ॥ स्वयमन्यैव मस्मीति भावयित्वा स्वभावतः ॥ अन्यतमिव संयाति स्वविकल्पात्मिकां स्वतः ॥ २१ ॥
॥ २१ ॥ अकलंकैर्नवरूपेण रूपं यत्सकलं कवत् ॥ संसारसंस्तित्राप्यचेतनेनैव चेत्तति ॥ २२ ॥ चिद्रूपः स्वयमेतेनैव कृतमेति जीवताम् ॥
चित्तत्वावभासेन जीवो जीवति तन्मयः ॥ २३ ॥ आतिवाहिके देहेऽपि जीवतां समुपागतः ॥ भावनापंचकं भूत्वा द्रव्यमस्मीति वेत्त्यलम् ॥
॥ २४ ॥ तद्व्यं प्राणिना भुक्ता शुगच्छति वीर्यताम् ॥ ततो हं प्राणवान् जानां वेत्तीत्यनुभवः ॥ २५ ॥ अहंतादिक्रमेण शुपंचका
नुभवश्चमात् ॥ स्यावरं जंगमं सर्वं वेत्ति तत्तद्भवत्यलम् ॥ २६ ॥ काकतालीययोगेन दृढाभ्यासक्षयेण च ॥ वासनांतरसंश्लेषात् सूक्ष्ममा
कारमुज्झति ॥ २७ ॥ हित्व स्वसंविदा हित्व मेकस्यैव प्रवर्तते ॥ पुंसो वेतालसंकल्पो देताल इव भासुरः ॥ २८ ॥

णार्थः ॥ तेन स्थावरस्वेदजादिदेहप्राप्तिस्थले तत्तद्विजानुकूलजलादिद्रव्यभावोप्यस्य भवतीति द्योतनाय द्रव्यमस्मीति वेत्तीति सामान्योक्तिः ॥ २४ ॥ वीर्यतां गतस्त्वक्षदो
नुर्वीजभावम् ॥ ततस्त्रियानिवेकक्रमेण हं प्राणवान् स्थूलदेहो जानोस्मीति त्वेत्तत्त्यर्थः ॥ २५ ॥ अनुभवात्मकब्रह्मैव उक्तेनाहंतादिक्रमेण पचान्नासघपंचकस्थूले देहस्तदनुभव
भमाच्चक्षुरादिद्वारा बाह्यस्थावरजगमचवेत्ति पुनस्तद्वासनाया स्वयमपि तत्तद्भवतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननु पूर्वमशकादिदेहत्यागे तदेहाकास्वासान्नात्मना सूक्ष्मताया स्थितस्य पुर्यष्टकस्य
दृढाभ्यस्तमशकाकारस्य सौक्ष्म्यस्य च कथं निवृत्तिर्हस्याकारस्य सौल्यस्य चानभ्यस्तस्य कथं लभतः ॥ काकतालीयेति ॥ यथा आकस्मिके काकतालसवधे काकमरण
प्रयोजककर्तव्यमिति तन्नान्यत्तथा दृढाभ्यस्तवासनाभिभवे चिरव्यवहितहस्याय हं भाववासनोद्भवे च कर्तव्यमिति तन्म ॥ उद्धृतं हस्तिवासनांतरसंश्लेषात्तु चिराभ्यस्तमपि सूक्ष्मम
शकाकारमुज्झतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ विरोधिवासनोद्भवेन पूर्ववासनोपमैर्देउत्तरस्याभ्यासेन दार्ढ्यं च दृष्टानाह ॥ द्वित्वेत्यादिना ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ अनेकस्यजगतोपि ॥ ३० ॥ ३१ ॥ असकल्यत्वात्क्षयोपस्यतथाविधम् ॥ द्विप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ किञ्चित्पर्येतथाशब्द ॥ सकल्पनेमानसप्रयत्नेनचनेच्छेश श्रमालि
नमसकल्पस्यविनारणे ॥ औदासीन्यमाधेणस्तएवतत्सिद्धे ॥ प्रसिद्धाध्यापमयर्द्वत्याह ॥ सकल्पयसदति ॥ गधर्वोभ्रमनस्तगुर्यामनोरथरचितपुर्यां छटीसकल्पएवासभा
वितरबनासमर्थत्वापक्षोद्विष्यिस्मिन्प्रसिद्धोनतुतक्षयइत्यर्थ ॥ ३३ ॥ कथमाच्छेरा ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ उच्च सर्वगुणाकृतेनवनोपानेस्थितोपीतिशेष ॥ नपरिक्षीणछेरो

अद्वित्वेदनाद्वित्वमात्मनोपिनिवर्त्तते ॥ नकरोमीतिसकल्यात्युरुपस्येवकर्तृता ॥ २९ ॥ द्वित्वसकल्पतोद्वित्वमेकस्यैवप्रवर्त्तते ॥ अद्वित्व
सविद्याद्वित्वमनकस्यापिनिवर्त्तते ॥ ३० ॥ परमात्मतयाद्वित्वनकिलात्मनिविद्यते ॥ अविकारादिमत्वेनमवर्गत्वेनसर्वदा ॥ ३१ ॥ यत्स्व
सरूपपरचित्तमसकल्पक्षयहितम् ॥ यथामुनेमनोरान्यगधर्वनगरयथा ॥ ३२ ॥ तथासकलनेच्छेगोनसकल्पविनाशने ॥ सकल्पयक्षो
गधर्वपुर्यां स्थानतुक्षये ॥ ३३ ॥ पुष्टमकल्पमात्रेणयदिददु स्वमागतम् ॥ तदसंकल्पमात्रेणस्यिकात्रकटयना ॥ ३४ ॥ यत्किञ्चिदपि
मकल्पनरोदु खनिमज्जति ॥ नकिञ्चिदपिसकल्पसुखमन्ययमभ्युते ॥ ३५ ॥ मकल्पव्यालनिमुक्तानयदावचेतना ॥ नतदानदनाया
नेत्वमुच्चै परिराजसे ॥ ३६ ॥ स्वविवेकानिलै रुत्वाभकल्पजलदक्षयम् ॥ परानिर्मलतामेहिशरदीवनभोतरम् ॥ ३७ ॥ सकल्पसरित
मत्तोमणिमन्त्रेशोपय ॥ तच्चोद्यमानमात्मानसमाश्वास्यभवामना ॥ ३८ ॥ सकल्पानिलनिधूतभ्रातपणतृणाशवनम् ॥ भूताकाशे
चिदात्मानमवलंब्यविलाफय ॥ ३९ ॥ स्वसकल्पनकादुष्यविनिवार्यात्मनात्मन ॥ परप्रसादमासायपरमानदवान्भव ॥ ४० ॥ सर्वश
क्तिमयोत्यागमाययथाभावयत्यलम् ॥ तत्तयापस्यतितदास्वसकल्पविजृम्भितम् ॥ ४१ ॥ सकल्पमात्रमेवेदजगन्मिश्रान्वभुवितम् ॥ अ
मंकल्पनमात्रेणवन्ननूकपिविलीयते ॥ ४२ ॥ सकल्पवातवलितजन्मजालकटवक्रमम् ॥ असकल्पानिलस्पगहिश्राम्यतिपरपदे ॥ ४३ ॥ व
ण्याकरजलतिकामिर्मारुद्रिमुपागताम् ॥ सकल्पमूलोद्धरणत्यरिशोपवतीकुरु ॥ ४४ ॥ प्रतिभाससमुत्थानंप्रतिभासपरिक्षयम् ॥ यथाग
धर्वनगरतयासुस्थतिविज्रम ॥ ४५ ॥ प्रभुरस्मीतिविस्मृत्यतावच्छाञ्चतिभूमिप ॥ भूमिपोस्मीतिसंजातायावन्नास्यच्छटिस्मृति ॥ ४६ ॥
राजसे ॥ ३९ ॥ संकल्पनारोतेर्दिकउगायलमाह ॥ स्वावधेकति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ पर्णक्षुण्णस्यक्षशा स्वकास्तद्वृत्तप्राप्तम् ॥ गुताकाशोत्सर्गभूतवृत्ताकारो ॥ ३९ ॥ ४० ॥ य
दुत्तुङ्गालाकारजोप्याकोरेणवायथाभावयतितयापरयति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सकल्पक्षणेनपुरोवातनवर्त्तितमरुद्वितित्तम् ॥ क्षणानांजालानांजलधराणांकरकअसकल्पल
क्षस्यपाभात्यानिलस्यस्पर्शात्परपक्षालाकाराविश्राम्यतिविलीयतद्वृत्तियावत् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अविद्याकामसंकल्पनारोपियविजगद्वासेततद्विषयिभासमायमिजिब
म्बुकापुत्रवसिद्धादुद्वृत्तिपक्षपरिशिष्यमक्षयाराधेमाह ॥ प्रतिभासेति ॥ ४५ ॥ यावद्विज्ञानतावदेवजगद्व्यतिभास-शोकेदुर्गन्तुत्तरकारकालित्याराधेनाह ॥ प्रभुरिति ॥ ४६ ॥

ज्योतिर्भि सूर्यचन्द्रशिवाङ्कणहूपैस्तमोभिरधकाराज्ञानतत्कार्यैश्चमुक्ता ॥ १३ ॥ तस्याःपूर्वपिक्षयायेविशेषास्तानाह ॥ घनेति ॥ सर्वेषांपरापरिणतिमित्युत्तरत्रयोपमानतयास
बधः ॥ १४ ॥ यदापूर्वभूमिकैवाभ्यासवशाद्धनसौषुप्तादिवत्परापरिणतियातितदाआकाशेविद्यमानाशून्यशक्तिःपरमाकाशचिद्वचनब्रह्माकाशभावमागेतेवभूत्वाचेत्याशो
न्मुखतास्यजतीतिपरेणान्वयः ॥ स्वतोव्युत्थानशून्यताभवतीत्ययपूर्वपिक्षयाफलतोपिविशेषइतिभावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ क्रियाहिकालस्यकला परिच्छिन्नमवकाशसापेक्ष
वस्ताकाशस्यकलाताभ्यासकलेकालताकाशतेतत्परित्यागादेवत्यक्का सकलदृश्यमात्रनकलयतीतिसकलाकला व्यावर्त्तनीयजडाभावान्नाजडा अनामिकाशब्दाभिला
पायोग्यावश्यमाणविशेषणासत्ताधत्ते ॥ १७ ॥ जाग्रत्स्वमसुषुप्तिभ्यस्तुर्योयोविराट्द्विहरण्यगर्भाव्याकृतेभ्यस्तुर्योशस्तेनकलिताप्रथमानाम् ॥ १८ ॥ अतएवसर्वनिमित्तक

एषैवमनसोन्मुक्ताचिच्छक्तिःशांतिशालिनी ॥ सर्वज्योतिस्तमोमुक्तावितताकाशसुंदरी ॥ १३ ॥ घनसौषुप्तलेखावच्छिलांतःसन्निवे
शवत् ॥ सैधवांतस्थरसवद्वातांतःस्पंदशक्तिवत् ॥ १४ ॥ कालेनयत्रतत्रैवपरापरिणतियदा ॥ शून्यशक्तिरिवाकाशेपरमाकाशगातदा
॥ १५ ॥ चेत्यांशोन्मुखतानूनंत्यजन्यंभिववचापलम् ॥ वातलेखेवचलनंपुष्पलेखेवसौरभम् ॥ १६ ॥ कालताकाशतेत्यक्कासकलेस
कलाकला ॥ नजडानाजडास्फाराधत्तेसत्तामनामिकाम् ॥ १७ ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्नमहासत्तापदंगताम् ॥ तुर्यतुर्यांशकलितामक
लंकामनामयाम् ॥ १८ ॥ कांचिदेवविशालाक्षसाक्षिवत्समवस्थिताम् ॥ सर्वतःसर्वदासर्वप्रकाशस्वादुतत्पराम् ॥ १९ ॥ एषाद्वितीया
पदताकथितातवसुव्रत ॥ तृतीयंशृणुवक्ष्यामिपदंपदविदांवर ॥ २० ॥ एषाद्वैक्येवलयनादनामार्थापदंगता ॥ ब्रह्मात्मेत्यादिशब्दार्थाद
तीतोदतिकेवला ॥ २१ ॥ स्यैर्येणकालतःस्वस्यानिष्कलंपरालम्ना ॥ तुर्यातीतादिनामत्वादपियातिपरंपदम् ॥ २२ ॥ सापरापरमा
काष्ठाप्रधानंशिवभावतः ॥ चित्येकानिरवच्छेदादतृतीयापावनीस्थितिः ॥ २३ ॥

सार्वकालिकसर्वस्तुगोचरेभ्यःप्रकाशेभ्यःप्रथम्यःस्वादुभ्यश्चानदेभ्यश्चतत्परांतादृशोत्कर्षवतीस्पृहणीयतरांच ॥ १९ ॥ उक्तांतुर्याख्याद्वितीयभूमिकामुपसत्तत्तृतीयामव
तारयति ॥ एषेति ॥ पदभूमिकाम् ॥ २० ॥ तस्यापूर्वपिक्षयायेविशेषास्तानाह ॥ एषेत्यादिना ॥ दृक्ब्रह्माकाराअखड्यचिन्त्रेत्यतद्ब्रह्मनात्क्षीरोदकवेदकीभा
वान्नमयतिगोचरयतीतिनामगाहकाशःअर्थतेगम्यतेइत्यर्थोभासास्तदुभयशून्यतापदंगता ॥ अतएवब्रह्मात्मेत्यादिपदवाक्यार्थाद्वितीता ॥ तथाचसंप्रज्ञातसमाधिगम्यैवपू
र्वाभूमिकाद्यत्वसंप्रज्ञातसमाधिप्रतिष्ठागम्येतिविशेषइतिभावः ॥ २१ ॥ स्यैर्येणषड्भावविकाराहिल्येनकालतोपिस्वस्थास्थिरा तमसोपिपरेणआत्मनास्वैवैवनिरस्तकल
का ॥ याअतिशयितपरंपदपरमपुरुषार्थइत्यर्थः ॥ २२ ॥ सर्वेषांपराणांपरापरमाकाष्ठाअवधिः ॥ शिवभावतःपरममंगलत्वात्सर्वेभ्योमंगलेभ्यःप्रधानम् ॥ एकामुख्यानिरव
च्छेदाविच्छित्तिरहिताचितिस्थितिस्तृतीयेत्यर्थः ॥ २३ ॥

अकलकस्थितिमाह ॥ शुद्धति ॥ सत्यावाअसत्यावाइत्येवादिभिर्विकल्पनामराधार्यै सर्वविमुक्ताभ्यवहारेष्वनमरूपाल्मिकापिस्वग्न्यस्वभावासेत्यर्थ ॥ ५ ॥ उत्कृति
वक्तव्यस्थितिप्रतिष्ठार्थमुपमाविभूमिकाभेदाशङ्करादित्युपक्रमते ॥ सर्वमिति ॥ सर्वपूर्णिरुपमास्मिन्वाकाराभिप्रेयमविकसतीत्याकाशविकासातयाविधयास्वभावाया
समाजायन्त्वमवयुमिलसङ्गैः सदृष्टिसितिसंसारलक्षणैरभ्यासाधिशूनाधिबलसङ्गैर्बाभिभिर्मर्गैः प्रवृत्तजगन्मनसैवैर्भूतितम् ॥ ६ ॥ अतोमनश्छन्दैवात्म्यच्छेदइत्याहुः ॥ न
नवेति ॥ सत्यस्यालोकात्वाशास्कारात् ॥ ७ ॥ एतत्त्वबोधेनकल्पनाभिः सहनसिच्छिन्नेमयमयस्याभूमिकायाजीवन्मुक्तस्यस्थितिर्भवतितालसङ्गेनाम्नाचवर्धयति ॥ श्रुट्य
जापमेत्यादिना ॥ इतिनामिका श्रुटयद्वारापरम्यपीशमस्यमद्भिमानमितिबीतीशोक्तद्वितीयाश्वतरकाठकश्रुत्योऽच्छादोम्येस्वपितिनामनिर्बचनेस्वअपिद्वीतिविभागेष्वन
पेनम्यवदन्त्वारातिनामिकेत्यर्थ ॥ यद्यप्यहमुपावपिस्वपितिनामालितापितत्त्वबाधेनाज्ञानलिगाविबाधापस्योपाधेर्यस्यामविद्यायात्यस्तयोरभावावप्यवबोधक

शुद्धानिरशासत्यावासत्यावेत्येवमादिप्ति ॥ विमुक्तानामशब्दार्थे सर्वे सर्वात्मिकापिस्वम् ॥ ५ ॥ सर्वनिरुपमं शांतिमनसैतन्निर्भारगम् ॥ ब्रह्मेदं ब्रह्मिन् ब्रह्मशास्त्राकाशविकासया ॥ ६ ॥ मनसा मनसिच्छिन्ने त्वेन्द्रियावयवात्मनि ॥ सत्यालोकाज्जगज्जाले प्रच्छन्ने विलयगते ॥ ७ ॥ छिद्यते शीर्णससारफलनात्मिका ॥ शृष्ट्यं जीवमासत्ताजीवस्य इति नामिका ॥ ८ ॥ पश्यतीनामकलितोत्सृजती चेत्यवर्णनाम् ॥ मनो मोहाद्भ्रान्तिमुक्ताशरदाकाशकोशवत् ॥ ९ ॥ शुद्धाचिद्रावमात्रस्याचेत्यविच्चापलगता ॥ समस्तसामान्यवती भवतीर्णभवारणवा ॥ १० ॥ अपुनर्भवसौ पुनपदपादित्यपीवरी ॥ परमासाद्य विश्रांताविततेपदे ॥ ११ ॥ एतत्ते मनसि क्षीणे प्रथमकथितपदम् ॥ द्वितीयं शृणु विप्रैर्ब्रह्मेश्वरस्य सुपावनम् ॥ १२ ॥

[illegible]

ब्रह्मविष्णुहरादीनामत्रयः परमः पिता ॥ महादेवः परात्मा तौ पूज्यसीमा तर्ह्येति ॥ १ ॥ अक्तवात्सल्यानि शयान्ममविकासप्रबोधने उन्मुखो मद्भाग्योदयेन प्रेरितः सन् बह्विर्विकासनेत्रोन्मीलन आदेस्वीचकार ॥ १ ॥ हरस्य मुखलक्षणे निर्मलत्वात्त्रिपुड्गुशरदभरेत्वा कितत्वाच्चाकाशतले उदितो दृशा चंद्रसूर्याभिलक्षणे नेत्राणां च यो बोधसमाधेः प्रवृद्धतां द्योतयामास ॥ यथा समुद्रकांक्षे घसपटकाद्यावाष्मिसंपटाद्वा उद्धतः अशुनाराशिरकोऽहोतयिततद्दित्यर्थः ॥ अर्कअशुराशिरित्युत्वविषये यत्त्वच्छादसम् ॥ २ ॥ तत्र भगवास्तत्त्वबोधोपयोगितया उपायोपेयसारौ प्रथममाह ॥ मुने इति ॥ हे मुने त्वया प्रथममननविचारमाहूय सन्निधाय त्वस्य प्रतीच सत्तापारमार्थिकरूपमेवाशुभीयता प्रमाणैर्निर्धारयताम् ॥ तत्र प्रतीचि अनर्थबहिर्मुखत्वापादनेन सर्वानर्थमूलत्वमर्थयुग्मत्वययोग्यमविदशमा आहर ॥ यथा अचलमेवाकाशपवनः स्पृशतानयस्तापरजो जाड्यादिभाजकरोति तादृशमिदं त्वमर्थोपमा ॥ ३ ॥ ननु त्वमर्थेष्वपि द्रष्टव्ये हे यमुपादेय च बद्धस्ति तत्कुतो नादं व्यतत्राह ॥ द्रष्टव्यमिति ॥ येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतमतम विज्ञातमवतीत्यादि श्रुतेरात्मदर्शनैव सर्वद्रष्टव्यानां तत्त्वतो दृष्टत्वाद्दृष्टैव भ्रमैः समसह किप्रयोजनम् ॥ तद्विदस्तत्त्वविदः ॥ ४ ॥ उपात्तादृष्टार्थां प्रहीणा अनिष्टाश्च चित्ताश्वासनहेतवः श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ततो मुहूर्त्तैर्न हरो गौरीकमलिनीसरः ॥ मद्विकासोन्मुखः स्वरं विकासं वहिराददे ॥ १ ॥ दृश्यो द्योतयामास मुखकाशतलोदितः ॥ बोधं समुद्रकादर्कं अंशुराशिरिवोदतः ॥ २ ॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ मुने मननमाहूय स्वसत्तैवाशुभीयताम् ॥ त्वमर्थमाहरानर्थपवनः स्पंदतामिव ॥ ३ ॥ द्रष्टव्यमिह यत्किंचित् दृष्टं किंसमं भ्रमैः ॥ न हि हयमुपादयं चेह पश्यामिति द्विदः ॥ ४ ॥ शान्त्यंति मया नेतान्विकल्पान्दलयन्नसिः ॥ धीरो सिनान्यथास्थित्वा त्वमेव भव भवचात्महृक् ॥ ५ ॥ इमां हं स्पृशामाशु बाह्यबोधा यवापुनः ॥ समाश्रित्य मदुक्तं त्वं शृणु तूष्णीं स्थितेन किम् ॥ ६ ॥ इत्युक्त्वा बाह्यबोधस्त्वमा भवेति त्रिशूलधृक् ॥ प्राणेनेदं देहं परिस्फुरति यंत्रवत् ॥ ७ ॥ प्राण

[illegible]

अस्यांनेष्टार्याभूमिकार्यास्थितिः सा सर्वस्य शीवरासप्रसिद्धयश्चभ्यभुतिप्रसिद्धमाधिरायस्यस्तद्वज्जेम्यस्तैरभ्यभिरुपास्तिकलमूष्यलोकभेदप्रामेय्यश्चदूरागतोहे
अगममापिषवशगाचरविपयतानसमायानिक्नुस्वयमेवानुभूयतद्व्यर्थः ॥ २४ ॥ ग्रिभ्योजापरादिमार्गेभ्य कलनायास्तसापेक्षनुयत्वसत्त्वायाश्चातीतइतिष्वरूपदेव
सनातनो नित्यो नान्य ॥ अतोऽप्यवाप्तमिति श्रुतेरिति भावः ॥ २५ ॥ तस्ययवेवान्तदुपादानकत्वदरानातएतन्मयम् ॥ उपादानातीनाद्वितीयसत्यसवेवानुद्देनेवच ॥ द्विविध
यिकस्यातीतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ तदवस्थमाह ॥ नेवमिति ॥ स्वस्यकोशउदरतद्वत् ॥ २७ ॥ कुलस्तसेम्योपिसमाभासतत्रहेनुमाह ॥ अर्द्धैकपादितिह्याभ्याम् ॥ यलयाभ्य
वर्गैक्यभावेपिस्वात्मानिसंशोभ स्यान्नेत्याह ॥ कुतो न संशोभत्याह ॥ घनचेतनयेति ॥ घनेपि संधवत्त्ववद्वत्त्वाविकारस्तत्रसएवदृष्टस्तद्वत्स्वत्कनस्याप्त
प्राह ॥ अविकारादित्यत्राविति ॥ आदिपराद्विधत्तपरिपह ॥ चिरन्त्याअपिकालाकारादयोनित्यायस्मात्तादुरातया ॥ २८ ॥ सतामसतामपिशिशुकस्पिननन शिलाको

चिरमस्याप्रतिष्ठार्यामर्वाध्यागदुरगा ॥ साममाप्यगवचसानसमायातिगोचरम् ॥ २४ ॥ त्रिमार्गकलनातीतमितिकथितमुने ॥
तिष्ठतस्मिन्यदेनित्यमितिदेवमनातन ॥ २५ ॥ एतन्मयमिदं विश्वं मेतन्मयवेदनात् ॥ सत्यसवेदनाब्देदनचनेदं मुनीश्वर ॥ २६ ॥ नेदं
प्रवर्तते किञ्चिन्नर्दं किञ्चिन्निवर्तते ॥ शांतसमसमाभासप्रयत्नस्वस्यकोशवत् ॥ २७ ॥ अद्वैतक्यादसंक्षोभाह्नचेतनयातया ॥ अविकारा
दिमत्वाच्चनित्यानित्यतयाचिरम् ॥ २८ ॥ चिह्नन्त्वाच्छुशिलाकोशानां जगतामपि ॥ मनागपि न भेदोऽस्ति सतामप्यसतामपि ॥ २९ ॥
समर्त्तं भृगुशिवं शांतमतीतं वाग्विलासत ॥ ओमित्यस्य च तन्मात्रानुयासापरमागति ॥ ३० ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवा
नमलङ्घयपरिणामतोऽस्मिन्यारेपेदं मुपशतरेवाभिधाने ॥ तूष्णीमतिष्ठदुनानुनिनाचसार्धं विश्रांतवतिरयत्तमुद्धर्त्तभीश ॥ ३१ ॥
इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० श्रीपरमेश्वरोपदेशो नाम चतुस्त्रिंश सर्ग ॥ ३४ ॥ ॥ ६३ ॥

शानो जगतामपि चिह्नत्वात् न्यमानागपि भोक्ता निसमसाभासमिति श्रुतमिति भावः ॥ २९ ॥ उक्तमेव नुयति तत्त्वमुपपादय न्युपसहरति ॥ समस्तमिति ॥ ओमित्यस्याक्षर
स्य विराडादिभिरकारादिमायाभेदेन कस्मिन्ति श्रुतिभिर्वादेऽविभक्तस्य यानाद्विदुराक्तिराताख्यास्तस्या अर्धमाभाया माभास्तामुन्युपाशिताख्यासापरमागति ॥ तस्याद्विष्टो
तामुसाग्रमुक्ता विकल्पाख्यामुप्यमिपुत्रा विकल्पाख्यातुरीयतुरीयातापनीयश्रुतीपरमागतिभ्यस्त्यादित्ति भावः ॥ ३० ॥ दंश शिखदन्तिषण्णितप्रकारोक्तवानुप विष्टवानुसृज
य अमनाभसिद्धनमुनिनाचात्स्थै स्करनयामिभिर्भ्यसादुसम्यगुपशतोत्पन्नार्धमाभावरमभागो येषेति म्युत्पत्त्ययाशान्तरवाभिधाने अस्मिन्सप्तसंसारतुरीयतुरीयतुरीयपदे अ
त्पाद्यदुग्धभूतानदचिन्तदेवैकस्येन परिणामनो विद्यातादसित्यस्य तथा विधिसन्तप्रवसिष्ठाश्रमे मुहूर्ततूर्णान्तरे एष बातिष्ठत् ॥ मनसपरमपदविश्रान्तीतदधीमसर्वेदियचेतानां भु
क्षीभावादिभिभावः ॥ ३१ ॥ इति वासिष्ठ उवाच तात्पर्यप्रकाशेन पू० श्रुतिं शिरा सम ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥

वेदावेदार्था सर्गादिमक्रमा सागोपांगक्रियाकलापाउपासनभेदाब्रह्मनस्त्व्युत्पादनोपायभेदाश्चतदधिकारिणोजीवास्तेपाका मकर्मवासनाजननमरणानथैकटथेत्वेनेवामा
बलीपक्तिरूपाअविद्येतिपूर्वत्रान्वय ॥ अविद्याविलासेदास्त्वानत्याह्नुकमशक्याइत्याह ॥ ततइति ॥२०॥ वर्णनासुक पुरुष. क्रमतदतिक्रम. समर्थ स्यात्नकश्चिदित्यर्थ. ॥
अथवाक्रम्यतइतिक्रम प्रयोजनम् क्रिप्रयोजनस्यान्वाकिचिदित्यर्थ ॥ यतोब्रह्मविण्वाद्योपितदधीनशरीरोपाविपरिमहाअत अयाचिदात्मामहोदेवस्तेपामपिपितेत्यर्थ ॥ तथा
चार्यवर्गशिर श्रुतिः ॥ ध्यायीतेशानप्रध्यायितव्यम् सर्वमिदंब्रह्मविण्णुरुद्रेद्रास्तेसप्रसूयतेसर्वाणिचेद्रियाणिसहभूतै नकारणंकारणानाधाताध्याताकारणंतुध्येय. सर्वैश्वर्येणसप
न. सर्वैश्वरश्वशमुराकाशमध्येइति ॥ पुराणेष्वप्युक्तम् ॥ त्रयस्तेकारणत्मानोजाताः साक्षान्महेश्वरात् ॥ तपसातोषयित्वातपितस्परमेश्वरम् ॥ परस्परस्माज्जायेतेपरस्परजयैवि

वेदवेदार्थवेदादिजीवजालजटावली ॥ ततस्तस्या अनंतायाः प्रसृतायाः पुनः पुनः ॥ २० ॥ संपन्नदेशकालायाः क्रमः स्याद्वर्णनासुकः ॥
ब्रह्मविष्णुहरादीनाम तोयं परमः पिता ॥ २१ ॥ मूलवीजं महादेवः पल्लवानामिव द्रुमः ॥ सर्वसत्त्वाभिधः सर्वः सर्वसंवेदनैककृत् ॥ २२ ॥ सर्व
सत्ताप्रदो भास्वान्वद्यो भ्यर्च्यश्च तद्विदः ॥ प्रत्यक्षवस्तुविषयः सर्वत्रैव सदैव दितः ॥ २३ ॥ संवेदनात्मकतया गतया सर्वगोचरम् ॥ न तस्या
द्वानमंत्रादिकिंचिदेवोपयुज्यते ॥ २४ ॥ नित्यादृतः स सर्वस्यो लभ्यते सर्वतः स्वचित् ॥ यांयां वस्तुदशां याति तत एव मुने शिवम् ॥ २५ ॥ स्व
रूपं समवाप्नोति रूपालोकमनोदृशाम् ॥ आद्यं पूज्यं न मस्कार्यं स्तुत्यमर्थ्यं सुरेश्वरम् ॥ २६ ॥ एनंतं विद्धि वेद्यानां सीमांतं महतामपि ॥ ए
तमात्मानमालोक्य जराशोकभयापहम् ॥ संश्लेषबीजवज्जंतुर्न भूयः परिराहति ॥ २७ ॥ सकलजंतुषु यत्त्वभयप्रदं विदितमाद्यमुपास्य
मयत्नतः ॥ त्वमजमात्मगतं परमं पदं भवसि किंपरिमुत्स्यसि दृष्टिषु ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० महादेवस्य पूज्यसीमांतत्व
कथनं नाम पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

णइति॥ २१॥ मह्यपरिच्छिन्ने आत्मज्ञानयोगैश्वर्यमहीयते पूज्यते सर्वत्रैकैर्बर्णवर्तत इति महोदयः॥ तथा च श्रुतिः॥ यः सर्वान् भावान्परित्यज्यात्मज्ञानयोगैश्वर्यमहीयते तस्मादुच्यते महादेव इति॥ सर्वेषां सत्त्वानां बलानि अभिधाश्रयस्य ॥ २२॥ तद्विदुस्तपरिचितवतः पुंसः प्रत्यक्षमतीन्द्रियप्रतिवस्तु च स्फुरद्भूत्वा त्स एव विषयोनान्यः ॥ २३॥ सन्निधानार्थमाद्धानप्रकाशनार्थं च मन्त्रा उपयुज्यते॥ सर्वगते सदा स्फूर्तिरूपे तु तस्मिन्नाद्धानमन्त्रयोः प्रयोजनमस्तीति भावः॥ आदिपदात्वं तेषां पनावगुठनावरोधनादिपरिग्रहः ॥ २४॥ तत एव लभ्यते ॥ २५॥ रूपाणां तदालोकनानात्मनः तलक्षणानामनसा तस्माद्विश्रुत्वा स्वरूपस्य मेव आमोति धत्ते नान्यदित्यर्थः॥ अतस्ते मेव सर्वपूजादिव्यवहाराणामाद्यदुरस्फूर्तिकेव पूजादियोग्यविद्धि ॥ २६॥ एवमेवानामप्ययमेव सीमेत्याह ॥ एनमिति ॥ २७॥ यत्सकलजनुषु विदितं स तूच्चिदितं स तत्पूजादिव्यवहाराणामाद्यदुरमेव भवति स अतः किं वा सदृष्टिषु परिमुहसीत्यर्थः ॥ ॥ इ० वा० म० ता० नि० पू० पचि० शः सर्गः ॥ ३५॥

तपःकृपागममूलमाश्रयश्च विनश्यत् विच्छिन्नितुनविनश्यतीत्याहुः ॥ विनश्यतमुच्यते ॥ १ ॥ कुञ्जो विनश्यति तपोपपत्तिमाह ॥ मनः प्राणमयेदिति ॥ स्निग्धवेहसखस्तिनेद्विनिया
सम् ॥ १ ॥ राजपते निरायणमभिष्यज्यते ॥ १० ॥ स्थूलरेहमाश्रयस्तु न चिदभिष्यन्ति समर्थतामलिनत्वा विनियुतानि नोपपावयति ॥ सवरीत्यादि सार्धेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ अत
एवमर्थमाचिन्मया पाकटफादतत्ता स्निग्धरेहमाश्रयप्रभासक्रियामुत्तत्त्वबोधे भासमया स्निग्धरेहानादतत्तात्तु निश्चारात्तदुभाय समर्थेत्याहुः ॥ सवर्गेति ॥ बासाकारो नोच्छ्रूना
द्वाधादुद्धिने निमित्तादुपटस्पदादिप्रति समर्था ॥ ब्रह्माकारो धातुभायार्केलकविमलास्वये परमशिव परमकस्यानि कबल्यास्यवतिष्ठतमुच्यते ॥ १३ ॥ अत एवा
भिष्यन्ता विरचससता स्फूर्तिनिमित्तत्वादीभ्य निपातनद निष्पुत्तस्यारबेद्विद्विद्वत्सदस्याहुः ॥ विदुदिति ॥ तस्या आभासनाभिष्यत्करूपम् ॥ तदभिष्यन्त्युत्कपविवहरिहरा

मामृताखादपिस्वच्छासत्सत्तैवान्नकारणम् ॥ विनश्यत प्राणदेहौवियोगान्मरुदेवच ॥ ९ ॥ चिदात्माखादपिस्वच्छो न विनश्यतिकिं
भ्रमे ॥ मन प्राणमयेदेहेचित्तत्त्वपरिजायते ॥ १० ॥ मुकुरेत्यमलाभासंप्रतिधिषप्रवर्तते ॥ सद्यग्रगतवस्तुप्रतिधियक्रियाविना
॥ ११ ॥ यथानास्तिमलोपेतमुकुरेमुनिनायक ॥ तथानास्तिगतप्राणेवियमानेपिदेहके ॥ १२ ॥ सर्वगापिचिद्वृन्दूनयोधात्स्यंदादिक
प्रति ॥ योधात्कलकविमलाचिदेवपरमशिवम् ॥ १३ ॥ विदुर्दवंतदाभासंसर्वसत्तार्यदतया ॥ सहस्रि सशिव सोऽज सवस्त्राससुरेश्वर
॥ १४ ॥ अनिलानलचक्राकवपुस्सपरमेश्वर ॥ सपसवगोत्यात्माचित्त्वनिश्चेतन स्मृत ॥ १५ ॥ देवेशोदेवभृद्भातादेवेदेवोदिव प्रति ॥
महाचित ममुहाम्मुख्यतीवनेकेचन ॥ १६ ॥ येनामनेजगर्यतेब्रह्मविष्णुहरादय ॥ परस्मात्परिनिर्याताब्रह्मविष्णुहरादय- ॥ १७ ॥
फणाल्पायसइववारिधेरिविद्यदव ॥ तेष्विवभ्रमभूतेपुजातेष्विवपरात्पदान् ॥ १८ ॥ स्थितेपुत्रमधीजेपुकल्पनाजालकच्छपु ॥ सहस्र
शतशाखेयमवियोदोतिषीवरी ॥ १९ ॥

रिबानामप्युत्तरदेवत्वमित्याशयेनाह ॥ सह्ररिति ॥ अओहिरण्यमभ ॥ ब्रह्माचतुर्मुखः ॥ १४ ॥ चित्स्वनि सर्वधैतस्याकर ॥ १५ ॥ येनामकेचनमहाचितः समुद्रासनि
रत्रियायानिमित्त्यकिन्नाप्यनमूसेनीविध्यायोगेहपरब्रह्मानभन्तिरेतजगतिब्रह्मविष्णुब्रह्मदेवपरमेवेषा प्रसिद्धादित्यर्थः ॥ १६ ॥ यत्पुनर्ब्रह्मदेवस्तद्दृष्ट्यागुणैकदेशाजिमानिन
एतेमदृष्ट्यादिकायाणमाविर्भूताविस्फुल्लिगमायाऽलक्ष्यतद्व्याशयेनाह ॥ परस्मादिति ॥ १७ ॥ उपाध्युपहितयाभास्याभ्याकमादृष्टती ॥ इदंकाराखीयप्यब्रह्मरदशोक्तपिय
शंटराजुज्जनादीनामप्यादिभावसगदिभेदानुपहोपदेशाब्रह्मादीष्वप्यन्तिरोभावाताअप्यब्रह्माकाविष्ठाकृतानिरेवनालवीत्याह ॥ तेष्विधेस्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥

वेदवेदार्था सर्गादिमक्रमा सगोपांगक्रियाकलापाउपासनभेदाब्रह्मनस्त्व्युपादनोपायभेदाश्चतदधिकारिणोजीवास्तेर्पाकामकर्मधासनाजननमरणायन्यथाटोश्चेत्येतेषामा
वलीपक्त्रिरूपाअविद्येतिपूर्ववान्वय ॥ अविद्याविलासभेदास्त्वानत्याहुक्तुमशक्याइत्याह ॥ ततइति ॥ २० ॥ वर्णनासुक पुरुषः क्रमतइतिक्रमः समर्थ स्यात्तनकथिदित्यर्थः ॥
अथवाकम्यतइतिक्रम प्रयोजनम् किप्रयोजनस्यान्विकिचिदित्यर्थः ॥ यतोब्रह्मविष्णुब्रह्मदेवोपितदधीनशरीरोपाविपरिमहाअतः अयाचिदात्मामहोदेवस्तेषामपिपितेत्यर्थः ॥ तथा
चाथर्वशिर श्रुति ॥ ध्यायतिशानप्रध्यायितव्यम् सर्वमिदं ब्रह्मविष्णुरुद्रेद्रास्तेसप्रसूयतेसर्वानि केद्रियाणिसहभूतै नकारणकारणानायाताध्याताकारणतुध्येय सर्वैर्येणसप
नः सर्वैश्वरश्चशश्रुताकाशमध्येइति ॥ पुराणेष्वप्युक्तम् ॥ त्रयस्तेकारणत्मानोजाताः साक्षान्महेश्वरात् ॥ तपसातोषयित्वातपितस्परमेश्वरम् ॥ परस्परस्माज्जायेतेपरस्परजयैपि

वेदवेदार्थवेदादिजीवजालजटावली ॥ ततस्तस्या अनंतायाः प्रस्तनायाः पुनः पुनः ॥ २० ॥ संपन्नदेशकालायाः क्रमः स्याद्वर्णनासुकः ॥
ब्रह्मविष्णुहरादीनामतोयंपरमः पिता ॥ २१ ॥ मूलबीजं महादेवः पल्लवानामिव द्रुमः ॥ सर्वसत्त्वाभिधः सर्वः सर्वसंवेदनैकरुत् ॥ २२ ॥ सर्व
सत्ताप्रदो भास्वान्वद्योभ्यर्च्यश्चतद्विदः ॥ प्रत्यक्षवस्तुविषयः सर्वत्रैव सदेदितः ॥ २३ ॥ संवेदनात्मकतयागतया सर्वगोचरम् ॥ नतस्या
द्वानमंत्रादिकिंचिदेवोपयुज्यते ॥ २४ ॥ नित्याहूतः स सर्वस्थोलभ्यते सर्वतः स्वचित् ॥ यांयांवस्तुदशायातिततएवमुनेशिवम् ॥ २५ ॥ स्व
रूपंसमवाप्नोतिरूपा लोकमनोदृशाम् ॥ आद्यं पूज्यं नमस्कार्यं स्तुत्यमर्ध्यं सुरेश्वरम् ॥ २६ ॥ एनंतं विद्विद्वेद्यानां सीमांतं महतामपि ॥ ए
तमात्मानमालोक्य जराशोकभयापहम् ॥ संश्लेषबीजवज्जंतुर्न भूयः परिरौहति ॥ २७ ॥ सकलजंतुपुत्र्यत्वभयप्रदं विदितमाद्यमुपास्य
मयत्नतः ॥ त्वमजमालमगतं परमंपदं भवसि किंपरिमुह्यसि दृष्टिषु ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० पू० महादेवस्य पूज्यसीमांतत्व
कथनं नाम पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

णइति ॥ २१ ॥ महत्परिच्छिन्ने आत्मज्ञानयोगैश्वर्ये महीयते पूज्यते सर्वोत्कर्षेण त्रतं तदतिमहोदेवः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ य सर्वात्मावाप्नोति त्वज्यात्मज्ञानयोगैश्वर्ये महतिमहोयतेतस्मा
दुच्यते महादेवइति ॥ सर्वेषासत्वानावलानि अग्निधाश्वयस्य ॥ २२ ॥ तद्विदस्तपरिचितवतः पुंसः प्रत्यक्षप्रतीद्विप्रतिवस्तुचस्फुरदूतत्वात्स एव विपयोनान्यः ॥ २३ ॥ सन्निधा
नार्थमाद्वानप्रकारानार्थचमत्राउपयुज्यते ॥ सर्वगते सदास्फूर्तिरूपेण तस्मिन्नाद्वानमत्रयो प्रयोजनमस्तीति भावः ॥ आदिपदात् तेषां पनावगुठनावरोधनादिपरिमह ॥ २४ ॥ तत
एवलभ्यते ॥ २५ ॥ रूपपाणातदालोकनानातन्मनलक्षणानामनसातत्साक्षिश्वररूपस्वयमेव आभोति धेनेनान्यदित्यर्थः ॥ अतस्तेमेव सर्वपूजादिव्यवहाराणामाद्य २६
स्फूर्तिकेदेव पूजादियोग्यं विद्धि ॥ २६ ॥ एवमेवैधानामप्ययमेव सीमेत्याह ॥ एनमिति ॥ २७ ॥ यत्सकलजंतुषु विदितसत् आभयप्रदं यत्सर्वस्मादायत् अयत्नतः उपास्यतदंजपद्वत्
मेव तव सितः किं वा दृष्टिषु परिमुह्यसीत्यर्थः ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० म० ता० नि० पू० पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

मयैवैवाद्राजस्त्यसुखाकारणस्थिते ॥ सवात्स्याद्विशुद्धेश्वर्यमपश्यते ॥ १ ॥ यतएतमात्मानमालोक्यनभूय परिरोहिततोहोतुटमाप्र ससाररुज्जावधयनीतिरु
 द मचासीदसवस्यभगतदीश्वर स्वामीनविदुर्नलविद ॥ तथाचभृति ॥ सट्टोमृद्वयातिन ॥ धृवाअस्मिणोपतीत्येति ॥ १ ॥ चिदातुचिस्तारम् ॥ २ ॥ क्रियाशस्त्या
 यारणम् ॥ स्वसत्पासर्भाधानाभावनस्तारम् ॥ परमार्यतस्तुअकारणमभाष्यमभवत्सकष ॥ ३ ॥ चेतनौचानीसवबुद्धिरुत्तरीचेतनप्रकाराक चेतनात्मनिजीयेष्यत
 साररुज्जावधयनीतिरु ॥ स्वप्रत्यभूतवत्यानाबासवेयानामपिचेतनं बुद्धिरितिष्यमितुताभिष्यस्यप्रथयितारं चेत्यानापरमधिष्ठानतत्त्वभूत भूरिभावनआत्मानमेवमायया
 षट्त्वनभाविर्बनम् ॥ ४ ॥ आलाकानाचतुरादीनामारित्यादीनांचालोकप्रकाराकम् ॥ तच्छुद्धज्योतिर्प्राप्त्योतिरितिभृते ॥ अनालोक्यषष्ठुसुयायप्रकारयम् ॥ अलोक
 प्रवर्तरीकम् ॥ आलोकप्रकारम् ॥ अक्रमयर्बाजर्जापालनास्थितम् ॥ ५ ॥ नविषेतेसत्पृथिव्यप्रअस्सद्वाप्याकाराव्ययम् ॥ सत्यनव्यावहारिकणासत्येनप्रातिभासि
 ॥ श्रीइश्वरउवाच ॥ ततश्चिद्रूपमेवैकमूर्ध्वमत्तारस्थितम् ॥ स्वानुभूतिमयंशुद्धदेवैरुद्रेश्वरविदु ॥ १ ॥ यीजंसमस्तयीजानांसार
 समारमस्तने ॥ कमर्णापरमकमचिदातुविदिनिमलम् ॥ २ ॥ कारणकारणौचानामकारणमनाविलम् ॥ भावनभावनीधानामभा
 व्यमभवत्तमरुम् ॥ ३ ॥ चेतनचेतनौधानांचेतनात्मनिचेतनम् ॥ स्वचेत्यचेतनंचेत्यपरमभूरिभावनम् ॥ ४ ॥ आलांकालोफममलम
 नासाप्यमलोरुजम् ॥ आलोकंयोजीजोघंचिह्ननविमलविदु ॥ ५ ॥ असत्यसन्मयशांतंस्त्यासत्यविवर्जितम् ॥ महासत्तादिमत्तां
 तेचिन्मात्रविदिनतरत् ॥ ६ ॥ स्वयमवतिरागात्मारजकारजनंरज ॥ स्वयमाकाशमप्याशुकुर्द्धमवतिमद्वितम् ॥ ७ ॥ अस्मिश्चिचेत
 मिस्कारजगन्मरुमरीचय ॥ स्फुरिता प्रस्फुरिष्यतिप्रस्फुरतिचकोटय ॥ ८ ॥ स्वसत्तामात्रसपन्नपटमस्मिन्स्वेतजसि ॥ नकिंचनचसं
 पन्नमन्यदोणयादिवानले ॥ ९ ॥ गर्भीकृतमहामेरुपरमाणुसमविदु ॥ आच्छादितमहामेरुपरमाणुसमविदु ॥ १० ॥ गर्भीकृतमहा
 रस्योनिमपोमाबुदाहृत ॥ आकृतकल्पेनानेनमत्यक्तानिमेपता ॥ ११ ॥ वालाग्रकादप्यणुनायामनेनाखिलामही ॥ सप्तभि
 वमेनाप्युर्वीनास्यांतमधिगच्छति ॥ १२ ॥ अकुर्वन्नेवमहाकर्मनफरोत्येवकिंचन ॥ १३ ॥
 केनचावस्याग्रपणविर्बजितम् ॥ महासत्ताजगत्सत्ताआदितत्ताकारणाव्याकृतसत्तायोतेबाधेतत्तास्त्रिष्यश्चिन्मात्रदेवविद्धीत्यथ ॥ १ ॥ रजनवीजावस्यायांरागात्मा वि
 दयन्मरीचिस्तभोभक्त्यादमक विषयसंबंधेरअमम् ॥ तद्वियोगचित्तमालिष्येहेतुलाद्रज आकाराअमूर्तरूपोपिबुद्धमूर्तचिभादिरजितमवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ अस्मिन्स्वेतज
 मित्यनकोरोसमतामोपेजगत्सत्सपन्नविर्किंचननमपन्नबलतराभावायाअनेलेज्वालागारविष्कूलिगप्रभाविर्बिष्यसपन्नमपिऔपयिकस्वभावाद्देरप्यन्यतद्वित्य
 ५ ॥ १० ॥ अतएवअणोर्गीयान्महेनोमीयाभितिभृति सवबिहृत्तुधमणातप्रसमाधेराशरयतीत्याशयेनाह ॥ गर्भीकृतेति ॥ गर्भीकरणगीणभितिशंकाबारणायच्छादित्य
 धेनवदास्यानम् १ ॥ कालोप्यस्मिर्दम्यसीक्ष्यमविहृद्वित्याह ॥ गर्भीकृतेति ॥ आकृत सर्वतोव्याप्तकल्पोद्विपरार्थितकालोयेन ॥ अघापिप्राग्बद्धीनीनरुतस्यम् ॥
 ११ ॥ उक्तमनश्चयदि ॥ बालायेत्यादिना १२ ॥ १३ ॥

महाकायोब्रह्मांडशरीरः ॥ १४ ॥ अथशब्दवाच्यषष्टिघटिकात्मकोपिप्रातःआद्यत्रिमुहूर्तमात्रात्मा ॥ परमार्थतस्तुनवाआयंमुहूर्तनवाअथनापिप्रातः ॥ अथप्रातरादिशब्दानांयदितत्तदधिष्ठानचितिलक्षणतदासेद्वैततत्तच्छब्दयोग्यइत्यर्थः ॥ १५ ॥ एवमुन्मत्तबालादिप्रलपितनिरर्थकापशब्दजालमपिसएवेतितेषुकांश्चिदनुकृत्यदर्शयति ॥ भिहिमिति ॥ १६ ॥ तथासत्यसार्थकवेदशास्त्रादिशब्दजालमपिसएव ॥ उक्तसर्वपिडीकृत्यव्यतिरेकमुखेनाप्याहानतदस्तीति ॥ १७ ॥ अयमेवप्रह्लादेनापिप्रादृष्ट्वाप्रणतइति स्मारयन्नुपसहरति ॥ यस्मिन्निति ॥ १८ ॥ यत्रारोपादसतोपिस्तत्ताभवतीतिरुक्तस्तत्ताभावनायथायत्रानर्थकापिश्लोकासार्थकाभवतीतिदृष्टातप्रदर्शनमभिप्रेत्यानर्थकश्लोकमुदाहरति ॥ यत्रेति ॥ यत्रइत्यादिकानाशब्दानामर्थश्रीःसत्यरूपिणीतिउत्तरसर्गाद्येनान्वयस्तत्रैतद्व्याख्यास्यामः ॥ १९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्यर्थप्रकाशेनवर्णनं० पू० षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सद्योगादसतांसत्ताशिवस्यानतशक्तयः ॥ प्रधानशक्तेर्नियतेर्हृत्यचात्रोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ यस्मिन्नीश्वरेइत्यादिकानांसर्गातोदाहृतश्लोकप्रभृतीनांशब्दानामर्थश्रीःसत्यरूपिणीसत्यप्रायाभवतितस्मिन्सर्वजगत्सत्तालक्षणस्यमणेः समुद्रकेसपुटप्रायेमायाशबलसर्वेश्वरेकाविमलाभासाःशक्तयोनकचतीतिप्रेरणान्वयः ॥ तस्यश्लोकस्यलोकोक्तः परमार्थतश्चयथासत्यार्थतातथावर्ण्यते ॥ तत्रलोकोक्तस्तावत्कश्चिद्वृक्षोनेनवर्ण्यते ॥ पल्लवैः किसलयैर्दलैर्हरितपत्रैश्चामलैरम्ला

नैर्मालितानालतानामल्लेनकातेन सर्वतोऽलताभिरालिङ्गितेनेतियावत् ॥ अतएवान्तरालेषुस्कंधकोटशरान्तरालेषुहनेनदुष्प्रवेशेनदुरोहेणेतियावत् ॥ स्वयचामलेनअम्ला नेनानेनतरुणापुष्पफलपल्लवभ्रमरखगादिसमृद्ध्याविलासवत्याहेलयाअवहेलेनविलोऽलितानिघनानामेधानाविद्युत्सवलनस्मिग्धशिशिरश्यामतासौदर्यातिशयविभ्रमसंजितानियया ॥ गर्जितयेतिपाठेसौंदर्यातिशयाभिमानप्रयुक्तगर्जनानिययेतियोज्यम् ॥ तथाविधयास्वलक्ष्म्याढक्षातरेषुवनतरेषुसर्वजगतिवाप्रसिद्धालक्ष्मीलतास्वात्मन्येवोपसयद्दलितसकोचितामुदिरिवाऽविरलितार्थनीकत्वेत्यर्थः ॥ अथवाभगवान् विष्णुरत्रवर्ण्यते ॥ पल्लवैर्दलैश्चामलयावनमालयामालितानांपुरुषाणामध्येमल्लेनश्रेष्ठेनामलेनपरमार्थतोवसनभूषणादिनाचिर्मलेन अतरालेजठरेचतुर्दशभुवनभरितत्वाद्गहनेनविष्णुनाजगन्मोहनसौंदर्यविलासवत्याप्राग्बदेवहेलाविलोऽलघनगर्जितयास्वदेहलक्ष्म्या स्वमालिङ्गनीलक्ष्मीलक्षणाललनापिवलितामुदिरिवाविरलिताअपृथक्कृतेत्यर्थः ॥ परमार्थतोऽप्यतरालेविविचित्रकामकर्मवासनागहनेनाज्ञानलक्षणेनमलेनपल्लवप्रायेः सूक्ष्मभूतैस्तत्कार्यैर्दलप्रायेः स्थूलभूतैर्भुवनमदैश्वर्यामालितानाजगतायालक्ष्मीलतासोहेलयालीलयानभिसिचिलोलानाघनानागर्जितमिवगर्जितयस्यास्तथाविधयामहावाक्यश्रुत्या

विलसन्विलासलक्ष्म्याम्रविधाकारण्यामहेनप्रतिमछुनाडनायवलितामुट्टिरिवअविरलिताश्चिकघनीकृता ॥ एवमर्थीतरण्यव्यस्यश्लोकस्यमुधीभिक्षसानि ॥ इत्यादि
 कानामित्यग्रआदिपदादनर्थकत्वेनप्रसिद्धतमानिअरद्ववरावाडिमाविवाक्यानिगुसते ॥ अरद्व व कवलपादुकाभ्याह्वारिस्थितोगायतिमद्रकाणि ॥ मन्नाक्षणीपृच्छतिपुत्रकामा
 राजगुठमायालथुनस्यकाच ॥ आस्यापिलौकिक पारमार्थिकोषार्थोन्नतसत्तैवकल्पयितुराक्यते ॥ तथाहि ॥ लौकिकस्तावत् ॥ कश्चि मन्नेवराज कवलपादुकाभ्यामुपल
 क्षितोजरद्ववसादर्याज्जद्वोषाहीक स्वयद्द्वह्वारिस्थित सम्मद्रकाणिमद्देशप्रसिद्धगीतनिगायतिनकाचिछुनविशिष्यरोगयुक्तेनपुत्रेणसहलवणाकरप्रतिकेनचिदावरयक
 नकार्येणगमिष्यतीतप्रपुषजीवनकामाभ्राह्मण्यीलवणाकरावयमागतइतिलोकेभ्यभुत्वाहेराजन्निनिसवबुमानसवाभ्यठमायालवणाकरेलथुनस्यकोऽय किंसमर्थलथुनमुनम
 हपमितिपृच्छतीत्यथ ॥ पारमार्थिकोपि ॥ कवलसदस्याअविषयापादुकाप्रायेणलिंगदेहनचसुराविह्वारिविषयभोगार्थस्थितोजरद्ववसादर्योस्थितोजरद्ववसादर्योस्थितोजरद्ववसादर्यो
 णित्तीप्रादियगलगीतानिबहिर्मुवागायतिनमनगपिस्वतस्त्रविदक्षतेतमतादृशमुपलभ्यपुनाभ ससारनरकावायतइतिपुत्रोन्नतमाभोधतत्कामाभ्राह्मणीवब्राह्मणीभृतिपृ
 च्छति हेराजस्वयय्योतिहेनविराजमानस्वयैतन्येनसर्वकाग्रजयश्चआत्मरूमायोसविषयाकामकर्मवीजविनाशकत्वाह्वणणाकरापरप्रायेत्वस्वरूपेपरमशुद्धेअत्यताप
 विप्रत्वाह्वणणाभोग्यलथुनगुन्यस्यभोग्यस्यकोऽर्थोमीन्यविचारस्तव ॥ तस्मात्परित्यज्यबासदृष्टित्वात्साराभोजनवत्याशयेनकोयमालेतवियमयास्महे कतर सआत्माकिंका
 रणम्राह्मकृत स्मजातावत्यादिपृच्छतीत्यर्थ ॥ एवमद्वाद्विमाविषयाक्येवव्यर्थसत्ताऊसा ॥ भिर्बिभिन्निमित्तश्लोकस्यतुवालमत्ताप्यम्यक्तजस्थितानुकरणस्यानुकार्यैरवार्थ
 कानामविमलाभासास्मिन्परमचिन्मणौ ॥ नकवतिविचिन्वतिविचित्राणिजगतिया ॥ २ ॥ एवाधीजकणांतस्याचिन्तत्तास्ववपुर्म
 यम् ॥ लब्ध्वाशुक्तालवार्यादिकरोत्यकुरमोदनम् ॥ ३ ॥ फेनावर्तविवर्त्ततवर्त्तिनीरसरूपिणी ॥ कठिर्नेद्रियसमयेकरोतिस्यदमभमाम्
 ॥ ४ ॥ एपाकुसुमगुच्छपुरसरूपेणसस्थिता ॥ कचतिघ्राणरंध्रेपुकोरोतिपरिफुल्लताम् ॥ ५ ॥ शिलांगस्याशिलांगामसर्तिसत्यतापदम् ॥
 सगाधारदरांधत्तेगिरीत्र स्थितिीलया ॥ ६ ॥ पवनस्यदकोशात्मरूपिणीवत्वर्गिद्वयम् ॥ ससाधयत्यलमसुतपितेवात्मतयातया ॥ ७ ॥ आ
 बत्ता ॥ अनुकायस्यत्वव्यक्तत्वादेनवर्णय्यतेति ॥ १ ॥ यावीजशक्त्योजगतिविषयित्वात्तरोपयिता शक्तय कानामविमलाभासास्फुटाभूत्वानकघतिनाविभजति ॥ २ ॥
 ता राक्तीरवयुस्योदाहरति ॥ एयत्वादिना ॥ मीसादिबीजकणांतस्याएवाएश्वरीचित्ताक्षेपेरिच्छतशुक्तालवायाविसहकारिकाणांनिलध्वाप्रथमपुङ्गवकरोतिकमेतं
 लीभ्रयसाक्षात्पुष्पभोज्यमोवनकरोतीत्यर्थ ॥ ३ ॥ फनाऽवात्ता विवत्ताश्चातवर्त्तिनीयस्या तेव्यंतघतिनीअनुगतावारससामाभ्यरूपिणीऐश्वरशक्ति कठिनशिलातलादि
 संबधेनिक्रोदोपसपणलक्षणजिह्वैद्विसययोगेत्तदोपसर्पणरूपस्यदकरोति ॥ ४ ॥ रसक्षेपेणमकरवसवलितगधरूपेण ॥ नासापुटयोपरिफुल्लताम् ॥ ५ ॥ शिलांगप्रतिमात
 बाभागाशिलाव्यतिरेकेणपृथगस्तीया ॥ व्यावहारिकस्यतापदम् ॥ द्रव्यतश्चित्सर्ग कार्यतदाधार शिलेतिभविष्यकस्मदशामविलैवधत्ते ॥ यथाअविकृतोगिरीत्रस्वृणल
 नादिकायाणिधत्तेतद्वित्यर्थ ॥ ६ ॥ एवपवनलक्षणोय स्वयानीसर्वक्रियाणांकोरास्तत्तात्मस्वरूपात्वमिद्वियस्पर्शपहणायससाधयत्यनुकूलयति ॥ यथापिताआत्मसुतत्व
 कार्येप्रवर्त्तयतिनहत् ॥ अनपारीत्याद्विप्रातिरेक्यविमदन्तिशक्तयोबोध्याइत्यर्थ ॥ ७ ॥

यथाप्रवृत्तिस्त्याससरतिथानिदृत्तिस्त्याअशेषस्यजगत साराणासत्तानासपिण्डकघनमात्मानमधिकृत्यश्रवणमननाद्युपायै स्वसिद्धयेमोक्षायभावयित्वानेतनेतीतिस
वर्षप्रतिषेधेननकिंचित्त्वशून्यत्वमिवसर्वस्यकरोति ॥ ८ ॥ सर्वशक्तिभेदानेकीकृत्यतत्कार्थ्ययत्तामवधारयति ॥ आमहेति ॥ ब्रह्माविष्णुश्रुद्धश्वईश्वरश्चसदाशिवइत्युक्त
वर्षपरपरायापचमभीशानसदाशिवमभिव्याप्यनियति सर्वकार्यव्यवस्थापिकामूलशक्तिः ॥ १० ॥ कथतन्नियति स्वयम्भवतीतिचेन्नियमेनतत्पथाहेतुत्वादित्याह ॥ साक्षिणीति ॥
स्फारेऽपरिच्छिन्ने ॥ आज्ञासेज्योतिषि ॥ ११ ॥ आकाशनगरगर्ध्वपुरतत्रत्यनाट्यमण्डपभूमिप्रायजाग्रदादिषु ॥ १२ ॥ काइतिसामान्यविषयभागप्रभः ॥ कथमितिप्राति
स्विकप्रकारभेदप्रभः ॥ १३ ॥ १४ ॥ सोकामयनबहुस्यामितिश्रुतेःप्रथममिच्छासत्ताभिव्यक्ताततोव्योमाभिव्यक्तातत्सत्तातत्रकालात्मन सूत्रस्याभिव्यक्तौकालसत्तासतो

अशेषसारसंपिण्डमध्यात्मानंस्वसिद्धये ॥ भावयित्वानकिंचित्त्वमिवस्वत्वंकरोत्यलम् ॥ ८ ॥ स्वसत्ताप्रतिबिंबाभमाकाशमुकुरोदरे ॥ ध
त्तेकृत्यनिर्मेषांकंकालाख्यममलंबपुः ॥ ९ ॥ आमहापंचमेशानंपरिणाममयाइमे ॥ इदमित्यभिर्दनेतिनियतिर्भवतिस्वयम् ॥ १० ॥
साक्षिणिरफारआभासेगृहेदीपइवक्रियाः ॥ सत्येतास्मिन्प्रकाशंतेजगच्चित्रपरंपराः ॥ ११ ॥ परमाकाशनगरनाट्यमंडपभूमिषु ॥ स्वश
क्तिवत्तंसंसारंपश्यंतीसाक्षिवस्थिता ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ शिवस्यास्यजगन्नाथशक्तयःकाःकथंस्थिताः ॥ साक्षिताकाच
किंतासांष्टंतस्याक्लियदेवतत् ॥ १३ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ अप्रमेयस्यशांतस्यशिवस्यपरमात्मनः ॥ सौम्यचिन्मात्ररूपस्यसर्वस्याना
कृतेरपि ॥ १४ ॥ इच्छासत्ताव्यामसत्ताकालसत्तातथैवच ॥ तथानियतिसत्ताचमहासत्ताचमुव्रत ॥ १५ ॥ ज्ञानशक्तिःक्रियाशक्तिःकट
ताकर्तृतापिच ॥ इत्यादिकानांशक्तीनामंतोनास्तिशिवात्मनः ॥ १६ ॥ ॥ शक्तयःकुतएवैतावदुत्वंकथमासुच ॥
उदयश्चकथेदेवभेदाभेदश्चकीदृशः ॥ १७ ॥

नियतस्यस्थानभूतभौतिकाविभवेनियतिसत्ताभिव्यज्येतासुसर्वास्विगुतामहासत्तेतिभावः ॥ १५ ॥ ऐश्वरानसाधारणशक्तिभेदानुक्ताजीवसाधारणांस्तानाह ॥ ज्ञानशक्ति
रिति ॥ कर्तृताप्रवृत्तिशक्तिरकर्तृतानिदृत्तिशक्तिश्चक्रियाशक्तेरवातरभेदौ ॥ यद्यपीच्छाशक्तिरपिजीवेस्ति तथापिज्ञानेश्वरवक्त्याविनास्वविषयसाधयतीतिक्रियाशक्तिपर
वशातत्रैवातर्भेतेतिभावः ॥ इतिसामान्येनपरिगणिताअपिप्रातिस्विकरूपेणगणयितुमशक्याइत्याह ॥ इत्यादिकानामिति ॥ एतेनचतुर्थप्रश्नस्याप्युत्तरमुक्तमेव ॥ १६ ॥ अ
द्वितीयेशक्तिमत्त्वभेदेएवनिमित्तदुर्बदूरेशक्त्यवातरभेदवैचित्र्यादीतिमन्यमानोवसिष्ठआक्षिपति ॥ शक्त्यदिति ॥ शक्तितद्वतोभेदोभेदश्चविरुद्धःकीदृशःकिमुपपत्ति
कइत्यर्थः ॥ १७ ॥

मायिकविकल्पकस्मनापयुक्तचिद्वेदावशराकयदस्युच्येतेवस्तुत शिवावभिन्नाएवेतिनकश्चिद्विरोधइत्यारामेनेश्वर समापत्ते ॥ शिवस्येति ॥ अनतरूपस्येति ॥ मायाद्वित्व
रूपताऽर्थात् शिवगुणत रास्तिन्नः कार्यतन्धानतं कुर्वाणातस्यामत्यवर्धयतीवनतुविहृतीतिभाव ॥ मनायपिविकल्पनास्मिन्मानवस्तुतद्वर्ध ॥ १९ ॥ विभावनाद्विकल्पनात् ॥ तर
गादिभेदविकल्पेभू उदकमिषबहुरकम् ॥ १९ ॥ अनुमासाविकालनियतिकमेणपरिशिक्षितानदृश्य ॥ २० ॥ पराभिधानापरार्थद्वयकाला ॥ अपराभिधानाअवतरकस्य
तदवयवरूपा ॥ सार्धश्वरस्यक्रियेतिकृतिर्यमिद्विदित्वायवाइच्छेतिकामवादिन कस्ययतुअस्माभिः श्रुतनामाभत्वात्काल कल्पनात्कल्पद्वित्विकल्पपर्यायानामभिरक्षकतामिधे
त्यर्थ ॥ २१ ॥ तस्याकालराक्तीनियमिपवध्पुत्यादयति ॥ आमेहेति ॥ द्विविधोहिनिमयः ॥ इवमित्यसत्स्थानमित्याकारनियमोविकारनियमश्च ॥ तभापआतृणआमहार

श्रीइश्वरउवाच ॥ शिवस्यानंतरूपस्यएपाश्चिन्मात्रात्मन ॥ एपाहिशक्तिरित्युक्तातस्माद्विभ्रामनागपि ॥ १८ ॥ ज्ञत्व कर्तृत्वभोक्तृत्व
साक्षित्वादविभावनात् ॥ शक्तयोविविधरूपधारयतिबहुदकम् ॥ १९ ॥ एवंजगतिचृत्यतिवस्त्राद्विचृत्यमहपे ॥ कालेननर्त्तकेनेवक्रमेण
परिशिक्षिता ॥ २० ॥ यैपापरापराभासासैपानियतिरुच्यते ॥ क्रियायकृतिरिच्छावाकालेत्यादिकृताभिधा ॥ २१ ॥ आमहारुद्रपर्यंत
भिदमित्यभितिस्थिते ॥ आलणापद्यजस्यदंनियमान्नियति स्मृता ॥ २२ ॥ नियतिरित्यमुद्देगवर्जितापरिमाजिता ॥ एपानृत्यतिवैचृत्य
जगज्जालकनाटकम् ॥ २३ ॥ नानारसविलासाढ्यविवर्ताभिनयान्वितम् ॥ कल्पद्वयणहृतानेकपुकरावर्त्तधर्धरम् ॥ २४ ॥ सर्वतुकुसु
माकीर्णधारगोलकमदिरम् ॥ भूयोभूय पतद्वपभूरिस्वेदजलोत्करम् ॥ २५ ॥ पयोदपल्लवालोलनीलांबरकृतभ्रमम् ॥ पूर्णसश्रुद्धस
माभिरज्जौषवलयाकुलम् ॥ २६ ॥ यामपक्षदिनेप्रेक्षाकटाक्षोद्रासितांवरम् ॥ मज्जनोन्मज्जनव्यध्रकुलाद्रिकुलशेखरम् ॥ २७ ॥ भ्रम
च्छशिमणिप्रोतंगामुक्ताफलत्रयम् ॥ सहस्रादृष्टंध्याभ्रविलोलकरपल्लवम् ॥ २८ ॥ अनारतरणछोलोलकालंकारकोमलम् ॥ मू
रिभूतलपातालनमजलपदक्रमम् ॥ २९ ॥

प्रवर्धतद्वितीयत्वात्तृणमापद्यअस्यवित्युक्तयानियमनान्नियतिराध्वाव्येत्यर्थः ॥ १२ ॥ यावन्नत्वबोधेनापरिमाजितातावनृत्यतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ तन्मृत्येनाटकलक्षणानि
रापयति ॥ नानेत्यादिना ॥ कल्पः प्रलयस्तल्लक्षणेनात्त्रोपरमक्षणेकृताविपुद्गापातवाविताअनेकेपुकरावर्त्तएवमेवाप्यपराबाधभेवायम् ॥ २४ ॥ धारावपधारास्तशुक्त
ब्रह्माद्विगतकमेवबह्वानाज्जमरिरित्यर्थः ॥ २५ ॥ पयोबोमेपापपल्लवादशापार्तासौरालोलयन्नीलमबरमाकाशतरेष्वेतेषाम्नीलबस्त्रेनकृतादिनराभ्यादिमानावेवमयायम्
सश्रुद्धिनिर्मितैः सताम्बिलक्षणे रज्जौषलचित्तबलपराकुलम् ॥ २६ ॥ मज्जनबलपत्तिरोधानं उन्मज्जनमुदावृत्तनाभ्याप्यपाणिकुलाद्रिकुलाभ्येबरोत्तराणिशिरोपाभिययम्
॥ २७ ॥ भुक्ताफलत्रयपदेनहारपदमल्लह्यते ॥ २८ ॥ लोकाजानाभुवनानिवातल्लक्षणीरलकरीः कोमलमंजुलम् ॥ वैचक्येनहृतिपवकवानटीपाद्विभ्यासस्थानभेदाः ॥ २९ ॥

मम्राअस्तिमिताउन्मग्राउदिताश्चमहत्योभास्वरास्ताराएवधर्मकणोत्कराःस्वेदविंदुसमूहायत्र ॥ चंद्रार्ककुंडलयोःस्पर्धैःस्मितैरीषद्धास्यैःस्फुटंव्यक्तीकृतंनभोलक्षणंनटीमुखवय
त्र ॥ ३० ॥ ब्रह्माहपदेनतद्भित्तयोलक्ष्यते ॥ ताएवकपाटकानीववितानकानितिरस्करिण्योयत्र ॥ लुठत.असुरव्याकुलीकृताऊर्ध्वाधोलोकातरव्यूहाएवध्वनतःमुक्तागुफितद
शाउत्तरीयातीयपटपल्लवायत्र ॥ सुखदुःखयोरविभावादिदशास्तन्निमित्तदोषाश्चभावा.स्थायिभावाअभावास्तद्विन्नाविभावा.सचारिभावारसांतराणिशृगारादिरसभेदा
श्चयेत्र ॥ स्थायिभावानामेवविभावादिभिव्यज्यमानानरसत्वमित्यालकारिकसिद्धातादितिभावः ॥ ३१ ॥ एवनाटकवर्णयित्वातद्दृष्टारविमर्शस्वमात्रपरिशेषपरमात्मानदर्श
यति ॥ अस्मिन्निति ॥ विकारैःप्रसिद्धैर्नाट्यशास्त्रप्रसिद्धस्वेदस्तभरोमाचादिविकारैश्चवलितेनियतेनट्याअस्मिन्ससारनाम्निचिरनाटकनाट्यसारेविलासेसाक्षीसाक्षाद्वाप्रभु

मग्नेन्मग्नेमहानेकताराधर्मकणोत्करम् ॥ चंद्रार्ककुंडलस्पंदस्मितस्फुटनभोमुखम् ॥ ३० ॥ कल्पितानेकब्रह्मांडकपाटकवितानकम् ॥
लुठह्योकांतरव्यूहध्वनन्मुक्तांकपल्लवम् ॥ सुखदुःखदशादोषभावाभावरसांतरम् ॥ ३१ ॥ अस्मिन्विकारवलितेनियतेविलासेसंसारना
म्निचिरनाटकनाट्यसारे ॥ साक्षीसदोदितवपुःपरमेश्वरोयमेकःस्थितोनचतयानचतेनभिन्नः ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि०
पू० नियतिनृत्यंनमससंनिशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ एषदेवःसपरमःपूज्यएसदासताम् ॥ चिन्मात्रमनु
भूत्यात्मासर्वगःसर्वसंश्रयः ॥ १ ॥ घटेपटेवटेकुड्येशकेटवानरेस्थितः ॥ शिवोहरोहरिर्ब्रह्माशक्रोवैश्रवणोयमः ॥ २ ॥ बहिरंतश्चसवा
त्मासदास्वात्मासुबुद्धिभिः ॥ विविधेनक्रमेणैषभगवान्यरिपूज्यते ॥ ३ ॥ बहिस्तावन्महाबुद्धेक्रमेणपरिपूज्यते ॥ येनतच्छृणुतत्त्वज्ञश्रो
ष्यस्यंतःक्रमंततः ॥ ४ ॥ पूजाक्रमेषुसर्वेषुदेहगंहंपवित्रकम् ॥ त्याज्यंदेहावबोधात्मपरंयत्नापवित्रकम् ॥ ५ ॥ पूजनंध्यानमेवांतर्ना
न्यदस्यस्यपूजनम् ॥ तस्मान्निभुवनाधारंनित्यंध्यानैनपूजयेत् ॥ ६ ॥

स्थानीयःअयप्रत्ययपुःपरमेश्वरएकएवस्थितःसचतयानट्यातेननाट्येनचनपरमार्थतोभिन्नइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाण०पू०सप्तत्रिंशःसर्गः
॥ ३७ ॥ ॥ शिवस्यानंतचिन्मूर्तेर्बहिर्ध्यानैनपूजनम् ॥ ज्ञानेनचमहापुण्यविमुक्तिफलमीर्यते ॥ १ ॥ सएषनियतिनाटकसाक्षीचिदात्मैवपरमोदेवः ॥ १ ॥ तस्यवक्ष्यमाणप्रकारे
णपूजनेसर्वदेवपूजनमर्तव्यतीत्याशयेनतस्यसर्वात्मतामाह ॥ घटेइति ॥ २ ॥ विविधेनवक्ष्यमाणबाह्याभ्यंतरभेदेनक्रमेण ॥ ३ ॥ ४ ॥ शास्त्रोक्तसंस्कारैःस्नानाचमनादिभिश्च
पवित्रकमपिदेहगंहंयत्नाच्याज्यम् ॥ देहस्यावबोधःसाक्षिचित्काशस्तद्रूपपरपवित्रकंयत्नात्यरिशोध्यमाह्यमितिशेषः ॥ ५ ॥ पूजनसाधनक्रियाचध्यानमेव ॥ ६ ॥

समस्तानामाभासानांमुपाहितेजसांबुद्धिद्वनीनांचिभासनम् ॥ अहताया सारंरोधितमंतस्यस्थिकाशम् ॥ ७ ॥ आकाशावपिविपुलाभोगाकधराकटादूर्ध्वभागोयस्य ॥ अनतोयःअधस्तनाकाराकोश सपावसरोरुहेयस्य ॥ ८ ॥ नानाविधेषुपरितोम्राल्लिपुयसत्वादयोमहतीलोकास्तद्विपुजगृहीतानिपरमायुधानियस्य ॥ ९ ॥ तर्हिनेकिप्रल्लाभाद्वारासांनेत्याह ॥ इत्याशति ॥ प्रकारारूप-परमाकारात्तमस पाराय स्वयमपारोविषह स्वहृपयस्य ॥ १० ॥ इदमप्यधस्तनाविभ्राल्लाभभेदेनद्वल्लेखाविभेदादुपपाद्यम् ॥ ११ ॥ भूतमियंचवर्चविधभूतरोभाम् ॥ भिजगद्वतसर्वपदार्थयेष्टनायरोचितायभरज्जवद्वच्छाया शक्तयस्तत्पराशरीरगानाख्याभितनीया ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ रूपभेदेरनतानापवा

चिद्रूपसूयलक्ष्माप्तसमस्तीमासमासनम् ॥ अतस्यचिद्वकाशस्त्वमहंतासारमाश्रयेत् ॥ ७ ॥ अपारपरमाकाशविपुलाभोगकंधरम् ॥ अनंताधस्तनाकाशकोशपादसरोरुहम् ॥ ८ ॥ अनंतदिकृताभोगभुजमंडलमद्वितम् ॥ नानाविधमहालोकगृहीतपरमायुधम् ॥ ९ ॥ दत्तकोशकोणविश्रांतवस्त्राढौघपरंपरम् ॥ प्रकाशपरमाकाशपारगापारविग्रहम् ॥ १० ॥ अधोऽर्ध्वचतुर्दिक्षुविद्विषुचनिरंतरम् ॥ दक्षोद्रहरिक्रेशप्रभुस्वामरमद्वितम् ॥ ११ ॥ इमांभूतश्रितस्यतस्यरोमालिप्रविचिंतयेत् ॥ विविधारभ्रकारिण्यभ्रिजगद्यत्रज्ज्व ॥ १२ ॥ इच्छाया शक्त्यस्त्यचितनीया शरीरगा ॥ एषदेव सपरम पूज्यएवसदासताम् ॥ १३ ॥ चिन्मात्रमनुभूत्यात्मासर्वग सर्वसंश्रय ॥ षट्पटेवेटेकुब्जेशकटवानरेस्थित ॥ १४ ॥ शिवाहरोहरिद्वक्काशकोर्वेश्रवणोयम ॥ अनंतैकपदाधारसत्तामानैकविग्रह ॥ १५ ॥ विवर्तितजगज्जाल कालोत्सृष्टारपालक ॥ सरीलभुवनाभोगमिदवस्त्राढमंडलम् ॥ १६ ॥ देहकाणोत्स्यकम्भिश्चिस्त्रांगावयवतांगतम् ॥ विचिंतयेन्महादेवंसहस्रश्रवणेक्षणम् ॥ १७ ॥ आसहस्रशिरसर्शातसहस्रभुजभूषणम् ॥ सर्वत्रेक्षणशक्त्याकृत्यंसर्वतोघ्राणगज्जिकम् ॥ १८ ॥ सर्वत स्पर्शनमयंसर्वतोरसनाद्वितम् ॥ सर्वत्रश्रवणाकीर्णसर्वत्रमननान्वितम् ॥ १९ ॥ सर्वतोमननातीतसर्वत परमंशिवम् ॥ सर्वदासर्वकर्तारसवसकल्पितार्यढम् ॥ २० ॥ सर्वभूतारवावस्यंसर्वसर्वकसाधनम् ॥ इतिसिंघित्यदेवेशमभयेद्विधिवत्तत ॥ २१ ॥ विधानमचनस्येदंशृणुवक्ष्यविदांवर ॥ स्वसविदात्मादेवोयनोपहारेणपूज्यते ॥ २२ ॥

नामाधरोवाध्यस्तद्वेपरित्यगेकपदस्याधरोलक्ष्यायासतात्मापैकविषदृ ॥ १५ ॥ द्वारपालक अविशुद्धिफालेयमनसोतम्बरानिरोधकोविशुद्धीतुमवेशानुबुलइति ॥
॥ १६ ॥ स्वर्गिमायाबलरूपेअवयवतामेकदेशानाम् ॥अथवासर्वमग्निनाश्रवणेक्षणशिर पाणयापयवासास्यैवेति विश्वरूपं धितनीयमित्याहाविभित्तयेवित्यादिना ॥ १७ ॥
॥ १८ ॥ ११ ॥ तथाभित्तनेप्यसंगद्यायतावस्तुतस्यनविस्मयेत्याह ॥ सर्वतद्वत्ति ॥ १२ ॥ सर्वस्य एकसाधर्मसमास्थौस्तिनदम् ॥ इतिउक्तप्रकारेण ॥ २१ ॥ उपविष्यतइ
तुपवहारोत्तमपुष्पादिस्तेन ॥ २२ ॥

नदेवप्रपंचयति ॥ नेति ॥ २३ ॥ इतरेऽश्लक्ष्णचामरदर्पणार्थापणैः ॥ २४ ॥ अखण्डसाक्षात्कारदृष्टिधाराहृदयेनस्वेनस्वात्मकेनबोधेन ॥ पूर्वीकचितनमप्येतदगमितीयमेवसर्वपूजा
भ्ययदानेत्याशयेनाह ॥ एतदेवेति ॥ २५ ॥ अस्याः कालनियमोपिनास्तीतिसिद्धेवकार्येत्याह ॥ २६ ॥ उक्तज्ञानधारालम्बनाध्यानामृतेन ॥ २७ ॥ परमास्वाद
युक्तेनेति ॥ अयमावः ॥ पुष्पादिविषयार्पणहिंदेवस्यनसाक्षादविच्छिन्नसुखार्पणिकतुपरयाल्पतरदीयसुखाभिव्यजनस्तुधितस्यद्वीहिमुद्ययर्पणमिवनतथाप्रीतयेभवति ॥
इदुप्रतीचः स्वयमेवशोधनेननिरतिशयानद्वैतमाविर्भाव्यतस्यनिरतिशयस्यात्यैकरस्येनशिवायार्पणरूपपूजनपरमास्वादनयुक्तमितितदेवतादृशदेवस्यानुरूपपूजन

नदीपेननधूपेननपुष्पविभवापणैः ॥ नान्नदानादिदानेनचंदनविलेपनैः ॥ २३ ॥ नचकुंकुमकर्पूरभोगैश्चित्रैर्नचेतरैः ॥ नित्यमक्लेशल
भ्येनशीतलेनाविनाशिना ॥ २४ ॥ एकेनैवामृतेनैषबोधेनस्वेनपूज्यते ॥ एतदेवपरंध्यानंपूजैषेवपरास्मृता ॥ २५ ॥ यदनारक्तमंतस्यशुद्ध
चिन्मात्रवेदनम् ॥ पश्यच्छृण्वन्स्पृशन्जिघ्रन्श्चक्षन्छन्स्वपनश्चसन् ॥ २६ ॥ प्रत्यपन्विस्तृजन्गृह्णन्शुद्धसंविन्मयोभवेत् ॥ ध्यानामृते
नसंपूज्यस्वयमात्मानमीश्वरम् ॥ २७ ॥ परमास्वादयुक्तेनमुक्तेनकुसुमेहितैः ॥ ध्यानोपहारएवात्मध्यानंद्यस्यसमीहितम् ॥ २८ ॥ ध्यान
मर्ष्यचपाद्यंचशुद्धसंवेदनात्मकम् ॥ ध्यानसंवेदनपुष्पसर्वंध्यानपरंविदुः ॥ २९ ॥ विनातेनेतरेणायमात्मा लभ्यतएवनो ॥ ध्यानात्मसाद
मायातिसर्वभोगसुखश्रियः ॥ ३० ॥ अयमात्मानुनेभुंक्तेदहहृपोगृहेयथा ॥ ध्यानेनानेनसुमतेनिर्मेपांस्तुत्रयोदश ॥ ३१ ॥ मूढोपिपूजयि
त्वेशंगोप्रदानफलंलभेत् ॥ पूजयित्वानिर्मेपाणांशतमकमितिप्रभुम् ॥ ३२ ॥ अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ पूजयित्वास्व
मात्मानंघटिकार्धमितिप्रभुम् ॥ ३३ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ध्यानबल्युपहारणस्वयमात्मानमात्मना ॥ ३४ ॥

समीहितनपुष्पादीत्यर्थः ॥ २८ ॥ अतएवांशुक्लक्षणध्यानैर्नैवसर्वोपचारसिद्धिरित्याह ॥ ध्यानमिति ॥ ध्यानाभिर्व्यक्तसंवेदनमैवचैतन्यपुष्पप्रयोजनरूपत्वात्पुष्पम् ॥ एवसर्वनुपचा
रसंवेदनमेवविदुः ॥ असविदितोपचारभोगाप्रसिद्धेरिति ॥ २९ ॥ प्रसादस्वरूपाभिव्यक्तिम् ॥ किततस्तत्राह ॥ सर्वेति ॥ सर्वेषामनुबुद्ध्याद्विहरण्यगर्भानांभोगसुखश्रियः ॥
अयप्रसन्नआत्माभुंक्तेदित्परिणान्वयः ॥ योवेदनिहितगुहायापरमेष्ठ्योमन् ॥ सोऽभुतेसर्वान्कामान्सहेतिश्रुते ॥ ३० ॥ यथादेहहृपोदेहाभिमानीस्वगृहेभोगान्भुक्तेतद्वत् ॥ ते
नापिविषयसस्पर्शजन्यवृत्त्यभिव्यक्तात्मसुखस्यैवानुभवात् ॥ ब्रह्मात्मसुखेसर्वसुखानामतर्भावादितिभावः ॥ इदानीनस्वसाक्षात्काराभावेपिथोक्तध्यानमात्रेणापितदुक्त
परिनुसारिफलोत्कर्षमाह ॥ ध्यानेनेत्यादिना ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

ननु घटिका र्धाध्यानेन अश्वमेधसहस्रफलवेदघटिकाध्यानेन तोष्यधिकफलवाच्यम् ॥ तत्कथमेकराजसूयफलकीर्तनम् ॥ न सश्वमेधाब्राजसूयस्यफलमधिकम् ॥ इह वारणधकेमु
गपुत्रश्रकृष्यश्वमपयाजिनो गच्छन्तीति ह्यभिप्रायः ॥ तदेव यथाऽप्ययलोकदत्तयादिना पृथिवीसमुद्रादिपरिमाणमुक्तात परतस्तथावतीक्षुरत्यधारायावद्वा मक्षिकाया पप्रताशा
नैरणाकारादिति ब्रह्मलोकस्वपदस्य सिमुक्तातिर्न हि सुपर्णो मृत्वावायवमायच्छसांश्चायुरात्मनि स्थित्वा तभागमयथाश्वमेधयाजिनो भवन्त्यश्वमेधयाजिनां ब्रह्मलोकस्वपरस
विद्वारायायुनावर्द्धिनि सायससकमफलोत्कर्षस्थानप्रापणश्रवणविरोधात् ॥ अत्र ह्यश्वमेधेऽप्यनपरपुण्यपापयोरिति प्रसिद्धे ॥ पूर्वामायेण दलोपाख्याने नाश्वमेधात्सरोय
श्च प्रियश्च महत्मात्मन इति श्रीरामवचनविरोधाच्छरीरकद्वारकीर्णो धूमादिमार्गेण श्वमलप्रान्तिरेवाश्वमेधयाजिन एकस्त्वर्चिचरादिमार्गेण ब्रह्मलोको वा निरिति सिद्धता ध
करणाच्चाश्वमथस्य राजसूयपक्षपाकलाधिरूपस्य सिद्धत्वाविति चेत् ॥ नैपदोप ॥ परस्य पक्षा विरोधेनावाधकत्वेवोपपत्ते ॥ यथ घटिका १ पुञ्जनेनाश्वमेधसहस्रफलत प्रघटि
कामा प्रपूजनेन तस्यैदृगुण्यप्राप्तमेव तभ्राजसूयफलस्वाराज्यलक्षणश्रूयमाणमितरयामश्वमेधयाजिनो स्वाराज्येऽप्यवस्यतीति ब्रजाम्योराज्ञदशमहाभूतो गेत्कर्षो घटिकापूज
घटिकोपूजयेयुस्तु राजसूयलभेत म ॥ मथ्याङ्गपूजनादित्यं राजसूयैकलक्षभाक् ॥ ३५ ॥ दिवसपूजयित्वैव परेधाश्विवसेन्नर ॥ एषां
सौपरमो योग एपासापरमाक्रिया ॥ यात्यसपूजनप्रोक्तमेतदुत्तममात्मन ॥ ३६ ॥ एतत्पवित्रमखिलाघविघाते हेतुयस्त्वाचरिष्यति न
रक्षणमप्यस्त्रि ॥ तंवदयिष्यति सुरासुरलोकपूग प्राप्तास्पदं जगति मा भिवमुक्तमात्मन ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
वात्यपूजननामाऽष्टत्रिंश सर्ग ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ ॥ पावनपावनाना यत्सर्वतमसां क्षय ॥ तटिदानीं प्र
वक्ष्ये ह मत् पूजनमात्मन ॥ १ ॥ गच्छतस्मिन्नुत श्वैव जाग्रत स्वपतोपि च ॥ सर्वाचारगता पूजानित्यंध्यानात्मिका लियम् ॥ २ ॥ नित्यमेव
शरीरस्य भिमम्यायेत्यरशिवम् ॥ सर्वप्रत्ययकर्तारस्वयमात्मानमात्मना ॥ ३ ॥

कस्य स्थिति ॥ न चायत्तर्कको विष्यन्त्यायाभरणयुक्तम् ॥ वाक्यैर्बैयर्थ्यप्रसगात् ॥ तथा चेदृशे विषये महत्प्राप्त्युत्तम् ॥ असति स्वत्वविषयभावभाषाधनभावति अस्ति च स भवो
यदुभयस्याविति ॥ नाप्यभाष्येच्छराधिकरणम्यायावसरत् ॥ अवक्षिणत्वसर्ववदक्षिणत्वयोरियमल्लोकात्स्वाराज्यफलया विरोधाभाषाविति विशेषयोनाना यतु शास्त्र ॥ ३५ ॥
दिशसमिति ॥ चिरं काप्यज्ञानोदयावयवावादिनिभाव ॥ ३६ ॥ उक्तायास्तपूजापराशनुपसर्जति ॥ एतदिति ॥ हे आत्मन इति प्रेमातिशयेन व्रतसिद्धसंशोधनम् ॥ एतदुक्तं ल
क्षणपूजनयस्तु नर-अस्मिन् विक्षेपत्वेदृगुण्य सर्वक्षणमप्याचरिष्यन्ति क्रमात्सर्वबधमुक्तमत एव भासास्पदसुरासुरलोकपूजाजगति मा भिवदयिष्यति अशिवादनस्तुत्यादिना पूज
यिष्यतीत्यर्थ ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीश्रीसिद्धम तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अष्टादश सर्ग ॥ ३८ ॥ ॥ १ ॥ ॥ शब्दादिविषयेऽत्रातैरगमत्यगभासितु ॥ प्रत्यगात्मनि
वस्य भवतं पूजोपवर्णते ॥ १ ॥ सर्वपातमसामानानां क्षयहेतुत्वात् ॥ १ ॥ सर्वे व्याचारेऽप्युपबहारे पुगता अनुमता ॥ २ ॥ सर्वे पातपत्यानां कर्त्तारस्य विधिमात्रेण अनधि
नारकापयितारं ॥ ३ ॥

सृश्यस्पर्शादिविषयसृशंत भुजानम् ॥ अथवाउद्देश्यजंतम् ॥ ४ ॥ तदेवस्पष्टमाह ॥ भुजानमिति ॥ बाह्यार्थानांजाग्रदादिविषयाणांपरिकर्तारस्वाध्यारोपेणनिर्मातारम् ॥ सर्वेषाकार्याणांस्वरूपदस्वसत्ताप्रदम् ॥ ५ ॥ स्वदेहलक्षणेषुल्लिङ्गेषु ॥ तथाहि ॥ पद्माद्यासनस्यःपुरःप्रसारितपाणिर्वद्वाजलिर्देहःशिवलिङ्गाकारोभवतीतिप्रसिद्धम् ॥ अतएव त्यक्तमृद्वारुशिलादिलिङ्गातरआदिपदात्यतिमातरचयत्र ॥ शान्तेनिर्विक्षेपस्वभावोस्थितबोर्वाल्लिङ्गम् ॥ ६ ॥ प्रारब्धप्रवाहपतितेष्वर्थेषुभोगेषुस्थितः ॥ प्रसक्ताशुद्धिरपिपुनःपुनरसगविशुद्धात्मबोधलक्षणेनस्नानेनसदाशुद्धिमान् ॥ ७ ॥ तादृशपूजनेयदिमनस्तमसिमज्जिततदातर्वाहिश्चसर्वान्नःपरिपूर्णमखंडितमद्वयमादित्यमहलस्यभावयेद्यदिनपरितापे निमज्जिततदातादृशचन्द्रमहलतयाउदितस्वभावयेदित्याह ॥ आदित्येति ॥ आदित्यात्मनाभावनात्कल्पितेनाभोगेनविस्तृतस्वसंस्थानेनभावितेपूर्णेहादृवाक्षावेरभास्वरम् ॥ ८ ॥

शयानमुत्थितंचैवव्रजंतमथवास्थितम् ॥ सृशंतमभितःसृश्यंत्यजंतमथवाभितः ॥ ४ ॥ भुजानंसत्यजंतंचभोगानाभोगपीवरान् ॥ बाह्यार्थंपरिकर्तारंसर्वकार्यस्वरूपदम् ॥ ५ ॥ देहलिङ्गेपुशंतस्यत्यक्तलिङ्गांतरादिकम् ॥ यथाप्राप्तार्थसंवित्त्याबोधालिङ्गंप्रपूजयेत् ॥ ६ ॥ प्रवाहपतितार्थस्यःस्वबोधस्नानशुद्धिमान् ॥ नित्यावबोधार्हणयाबोधालिङ्गंप्रपूजयेत् ॥ ७ ॥ आदित्यभावनाभोगभावितान्नरभास्वरम् ॥ शशांकभावनाभोगभावितेदुतयोदितम् ॥ ८ ॥ प्रतिभासपदार्थौघनित्यावगतसंविदम् ॥ द्वारैर्वहंतशरीरैर्मुखेप्राणस्वरूपिणम् ॥ ९ ॥ रसीकृत्यरसंप्राणस्वांतोदात्ततुरंगमम् ॥ प्राणापानरथारूढगूढमंतर्गुहाशयम् ॥ १० ॥ ज्ञातारंज्ञेयदृष्टीनांकर्तारंसर्वकर्मणाम् ॥ भोक्तारंसर्वभोग्यानांस्मर्तारंसर्वसंविदाम् ॥ ११ ॥ सम्यक्संविदितांगौघंभावाभावनभावितम् ॥ आभासभास्वरंभूरिसर्वगंचितयेच्छिवम् ॥ १२ ॥ निष्कलंसकलंचैवदेहस्थंव्योमचारिणम् ॥ अरंजितंरंजितंचनित्यमंगंसंविदम् ॥ १३ ॥ मनोमननशक्तिस्यंप्राणापानांतरोदितम् ॥ त्वत्कंठतालुमध्यस्थंभ्रूनासापुटपठिगम् ॥ १४ ॥

बाह्यातरबुद्धित्तिप्रतिभासेषुतद्भासितपदार्थेषुचानुस्यूतायानित्यावगतरूपसंविच्छद्रूपम् ॥ वहंतस्याभासान्वबहिर्विषयदेशेप्रापयतम् ॥ ९ ॥ रस्यतइतिरसःशब्दादिविषयसंस्वानदरसेनैवरसीकृत्यमधुरीकृत्यआत्मादयतमिवेतिशेषः ॥ प्राणस्वांतलक्षणौउदात्तौउक्तटौतुरंगमौयस्य ॥ १० ॥ ११ ॥ यथाप्रकाशयत्येकःकृत्स्नलोकाभिमरविः ॥ क्षेत्रक्षेत्रीत्याकृत्स्नप्रकाशयतीतिभगवदुक्तरीत्यासम्यक्संविदितसर्वांगौघम् ॥ भावैर्विषयभावैरभावैश्चभावितलक्षितम् ॥ आभासेभ्यःसर्वप्रकाशेभ्योपिभूरिभास्वरम् ॥ विशेषेण्यस्यसापेक्षत्वेसामर्थ्याविधातात्समासः ॥ १२ ॥ निष्कर्षेनिष्कलमन्यथासकलम् ॥ व्योमिदृग्दयाकाशेचरणशीलम् ॥ अगंगंसविदंप्रत्यंगव्यापिवोधरूपम् ॥ १३ ॥ तदेव विवर्णेति ॥ मनोमननेति ॥ १४ ॥

पट्टप्रशस्यशनिशेषाग्रसिद्धपट्टप्रशसत्त्वान्तिवोचरमस्यानस्यम् ॥ कालीरीद्रीकलविकरणीत्यादिशक्तिभागेऽन्मम्यामनोन्मन्याश्रतवशामप्यतिगतम् ॥ शिवयोगप
मिष्टावाऽन्मप्यतदशामरीजसमाधिकृपातदतिगतम् ॥ १५ ॥ व्यबहारविकस्मिनिर्वाहसमाधिभोक्षयोरविकल्पेऽववाप्यलक्षरूपेऽवप्यये ॥ १६ ॥ कला
गौभूतमात्राभि ॥ स्थूलब्रह्मत्वनापरिणतं कटिनमूर्तिषु ॥ १७ ॥ कलाकलनानाभ्यासविकल्पानोक्तस्यनमधिष्ठानम् ॥ अधिकरणेऽनुद ॥ १८ ॥ पुन स्वस्वरूपवित्तर

पट्टत्रिशयदकोऽन्म्यमुन्मन्यंतदगातिगम् ॥ कुर्वतमतः शब्दादींश्चोदयतमन खगम् ॥ १५ ॥ विकल्पिव्यविकल्पेचद्विविधेवावप्यथेऽस्य
तम् ॥ तिलतेलमिवांगपुमर्वंस्वंचांतरस्थितम् ॥ १६ ॥ कलाकलकरहितकठिनचकलागणी ॥ एकदेशोऽमुद्धत्ययेऽसर्वदेहचसंस्थितम्
॥ १७ ॥ अग्निमानममलाज्ञाकलाकलनकल्पनम् ॥ प्रत्यक्षदृश्यसर्वस्वानुभूतिमयात्मकम् ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षतनमात्मीयमर्थित्वेनपुन
म्यितम् ॥ पठयानामुपेत्याशुक्षणाद्वित्वमिवागतम् ॥ १९ ॥ सहस्रपादावयव सकेशनखततक ॥ स्वदेहसंविदाभासोऽवोयमिति
भावेयन्त ॥ २० ॥ विचित्रा शक्तयोऽन्धोनानाधारामनोदृशम् ॥ उपासतेमामनिशपण्य कातमिवोत्तमम् ॥ २१ ॥ मनोमेद्वारपालो
यनिर्देहितजगद्य ॥ धितयमेतरीद्वारद्वारस्याशुद्धरूपिणी ॥ २२ ॥ शक्तिर्ममात्मिकानुद्धि क्रियांचेववरागना ॥ ज्ञानानिचविचित्रा
णिभूषणान्यगगानिमे ॥ २३ ॥ कर्मद्वियाणिद्वाराणिदुर्क्षाद्वियगणी मह ॥ अयसोहमनतात्माव्यवच्छेदोज्झितारुति ॥ २४ ॥ तिष्ठामि
न्नरितकालापुण मवावपूगक ॥ इतिदेवीमुपाश्रित्यस्वच्छामात्मचमलुतिम् ॥ २५ ॥ देवत्वपरिपूर्णतरदीनात्मावतिष्ठते ॥ नास्तमेति
नचानिननुप्यतिनकुप्यति ॥ २६ ॥ नवार्पेनसुधयातिनाभिवाछतिनोज्झति ॥ सम समसमाचार समाभास ममाकृति ॥ २७ ॥ मी
म्यनामलमायात ममेताम्बुदराशय ॥ आदेहमेतएवामावयुच्छिन्नमहामति ॥ २८ ॥ देवाचनकरोत्येवदीर्घदीर्घमहर्निशम् ॥ चि
तत्त्वचलिताद्वाटचोऽस्यममुदाहृत ॥ २९ ॥

नाडागाधित्वनस्थितम् ॥ ग्यात्रिरिक्तपरायानविपत्ययमेवोपेत्यआशुक्षणात्सक्तवदेष्ट्वित्यमागतमिषस्थितम् ॥ १९ ॥ स्वदेहसद्विदआभासापरिचायिकायस्य ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ मय्यापगपरात्याद्युद्धरूपिणी ॥ २२ ॥ आत्मिका आत्मवत्तरनीतिविपयीष्टतुद्धिज्ञानराक्ति ॥ क्रियाप्राणराक्षीयाणि लौकिकानिब्रह्मा
नानिभपगानि ॥ २३ ॥ २४ ॥ देवीमर्त्यद्विकीमात्मचमलुतिप्रत्यक्त्यपरिचयम् ॥ २५ ॥ तादृशपूजापरिपाककलाप्याह ॥ मालाभेदीत्यादिना ॥ २६ ॥ अंतःसम ॥ ब
दिशमदेवीशक्त्यैकममआराधयस्य ॥ २७ ॥ २८ ॥ कोप्येव कथमादेहमर्षयतीतितयाह ॥ चित्तत्वेत्यादिना ॥ २९ ॥

वस्तुनात्रिपुटीरूपेण ॥ देवचिद्व्यऐंद्रियकवन्तिप्रतिबिंबचिद्व्य परंतद्विबभूतम् ॥ ३० ॥ सर्वेणार्थेनवाश्याभ्यतरवस्तुना ॥ अपूर्ववस्तुनिगंधपुष्पाद्युपचारवस्तुनि ॥ ३१ ॥ प्राप्त
देहतयाप्राप्तब्राह्मणक्षत्रियदिस्वशरीरोचितयायथाशास्त्रमर्थक्रिययाव्यवहारेण ॥ काम्यतइतिकामादेहधारणमात्रनिमित्तान्नपानादयस्तेषांसेवनेन ॥ ३२ ॥ तदेवस्पष्टमा
ह ॥ भक्षयेति ॥ ३३ ॥ सबुध्यतत्त्वतोज्ञात्वा ॥ तथाचयावत्तद्ज्ञानतावद्विषयसुखोपभोगेनप्रसजितव्यमितिभावः ॥ ३४ ॥ एवमथाप्राप्तदुःखभोगेपिपूजाबुद्धिरेवकार्या

यथाप्राप्तेनसर्वेणतमर्चयतिवस्तुना ॥ समयासर्वयानुज्याचिन्मात्रदेवचित्परम् ॥ ३० ॥ यथाप्राप्तक्रमोत्थेनसर्वार्थेनसमर्चयेत् ॥ म
नागपिनकर्तव्योयत्नोत्रापूर्ववस्तुनि ॥ ३१ ॥ प्राप्तदेहतयानित्यंतथार्थक्रिययानया ॥ कामसंसेवनेनाथपूजयेच्छोभनंविभुम् ॥ ३२ ॥
भक्ष्यभोज्यान्नपानेननानाविभवशालिना ॥ शयनासनयानेनयथाप्तेनार्चयेच्छिवम् ॥ ३३ ॥ कांतान्नपानसंभोगसंभारादिविला
सिना ॥ सुखेनसर्वरूपेणसंबुज्यात्मानमर्चयेत् ॥ ३४ ॥ आधिव्याधिपरीतेनमोहसंभशालिना ॥ सर्वोपद्रवदुःखेनप्राप्तेनात्मानमर्च
येत् ॥ ३५ ॥ समस्तैश्चसमस्तानांचेष्टानांजगतःस्थितेः ॥ मृतिर्जीवितस्वप्नावैःप्राप्तैरात्मानमर्चयेत् ॥ ३६ ॥ दारिद्र्येणाथराज्येनप्रवाहप
तितात्मना ॥ विचित्रचेष्टापुष्पेणशुद्धात्मानंसमर्चयेत् ॥ ३७ ॥ नानाकलहकल्लोलललनोद्धासशालिना ॥ रागद्वेषविलासेनसौम्यमात्मा
नमर्चयेत् ॥ ३८ ॥ सतांददयगामिन्यारूढयाशिशरीतया ॥ मैत्र्यामाधुर्यधर्मिन्यात्तत्स्थमात्मानमर्चयेत् ॥ ३९ ॥ उपेक्षयाकरुण
यासदामुदितयाहृदि ॥ शुद्धयाशक्तिपद्धत्याबोधेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४० ॥ आकस्मिकोपयातेनस्थितेनानियतेनच ॥ भोगाभोगैकभो
गेनप्राप्तेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४१ ॥ भोगानामनिषिद्धानांचसर्वदा ॥ त्यागेनवातिरागेणस्वात्मानंशुद्धमर्चयेत् ॥ ४२ ॥ इहिता
नीहितौघेनयुक्तायुक्तमयात्मना ॥ त्यक्तेनात्तेनचार्थेनत्यर्थानामीशमर्चयेत् ॥ ४३ ॥ नष्टंनष्टमुपेक्षेतप्राप्तमुपाहरेत् ॥ निर्विकारतयै
तद्विपरमार्चनमात्मनः ॥ ४४ ॥ सर्वदेवसमग्रासुचेष्टानिष्टासुदृष्टिषु ॥ परमंसाभ्यमाधायनित्यात्मार्वीव्रतंचरेत् ॥ ४५ ॥

नोद्वेगइत्याह ॥ आधीति ॥ ३५ ॥ जगतःस्थितेःसर्वधिनसमस्तानांचेष्टानांफलैरितिशेषः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तर्हि किकलहादिपरेणापिभाव्यनेत्याह ॥ सतामिति ॥ ३९ ॥
कलहाद्यप्रसक्तावुपायमाह ॥ उपेक्षयेति ॥ शक्तिःक्रोधादिनिग्रहसामर्थ्यतत्पद्धत्या ॥ ४० ॥ एवभोगलंपटेनापिनभाव्यमित्याशयेनाह ॥ आकस्मिकेति ॥ भोगाभोगेषुभोग
समूहेष्वेकस्यस्यचित्कदाचिद्भोगेन ॥ ४१ ॥ अनिषिद्धानानिषिद्धानांचसर्वदात्यागेनेतिमुख्यःकल्पः ॥ अथवाक्वचिदनिषिद्धानारागेणेतिगौणः ॥ ४२ ॥ अयुक्तमयात्मना
त्यक्तेनयुक्तमयात्मनाआत्तेनेतिव्युक्तमेणान्वयः ॥ अर्थानामीशभोक्तरम् ॥ ४३ ॥ इदानीमुख्यार्चनसारमाह ॥ नष्टमित्यादिना ॥ उपेक्षेतनानुशोचेत् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

ब्रह्मविदेदस्यासर्वशुभमवर्तिविदेदशुद्धीयात् ॥ ब्रह्मसंवलितमायामयत्वदृष्ट्यानुसर्बशुभाशुभसमिश्रमिति विद्यात् ॥ उभयपिपिसाम्येनैवम्यदशनमिसाभावाद्ब्रह्मिवात्म
यमितिवा आत्मनचुरात्ममयमितिवाकुर्यात्परयेत् ॥ २६ ॥ उत्तरीत्याहुसमभुत्वा ॥ २७ ॥ इतिविभागभेदम् ॥ २८ ॥ सर्ववाप्राप्तेनसर्वाकारविकारिणासर्वप्रकारेणसर्व
प्रेणनाश्राप्तसर्वसर्वलोकमात्मानमर्चयेत् ॥ २९ ॥ मिथ्यात्वबुद्ध्यापरित्यज्यत्वात्माभताबुद्ध्याउभयोरश्रयणेनस्वीकारेणापि ॥ ३० ॥ भोगभूमय ह्रस्वदु स्वेतवोविपया
॥ ३१ ॥ नुच्छाहुअपमानाविद्विपुअनुच्छाहुषथवधसर्वस्वनाशारिद्विपुपतितआपतित प्रसक्त उद्देगोनानुगतम् ॥ पतितेव्विपिपठेआपतितिपुर्चिमातेव्वनुहत्तेपुअजु

सर्वविदेतसुशुभमर्वविद्याच्छुभाशुभम् ॥ सर्वमात्ममयंकुर्यान्नित्यात्माचाव्रतचरेत् ॥ ४६ ॥ आपातरमणीयययच्चापातसुदु सहम् ॥
तत्सर्वसुसमनुध्वानित्यात्माचाव्रतचरेत् ॥ ४७ ॥ असोहमयनाहविभागमितिसत्यजेत् ॥ सर्वब्रह्मेतिनिश्चित्यनित्यात्माचाव्रतचरेत्
॥ ४८ ॥ सवदामवरूपेणसवाकारविकारिणा ॥ सर्वसर्वप्रकारेणप्राप्तेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४९ ॥ अनीहितपरित्यज्यपरित्यज्यतयेहित
म् ॥ उभयाश्रयणेनापिनित्यमात्मानमर्चयेत् ॥ ५० ॥ नवाछतानत्यजतादैवप्राप्ता स्वभावत ॥ सरित सागरेणैव मोक्तव्याभोगभूम
य ॥ ५१ ॥ उद्देगोनानुगतम्यसुच्छातुच्छासुद्विपु ॥ योस्माच्चित्रपदार्थेपुपतितोत्थातेतस्विव ॥ ५२ ॥ देशकालक्रियायोगापदुपैतिशु
भाशुभम् ॥ अविकारंरुहीतेनैवैवात्मानमर्चयेत् ॥ ५३ ॥ आत्मार्चनविधानेस्मिन्प्रोक्ताद्वयश्रियस्तुया ॥ एकेनैवसमेनैतारसेनप
रिभाविता ॥ ५४ ॥ नाम्दानकद्र्योनोक्तिकानकपायाश्चकाश्रय ॥ चित्रैरपरिसैर्दिग्धामधुराएवता किल ॥ ५५ ॥ समतामधुरारस्यो
रसशक्तिरतीन्द्रिया ॥ तयायद्भावितचेत्यममृततत्सणाद्रवेत् ॥ ५६ ॥ समतामृतरूपेणययन्नामविभाव्यते ॥ तत्तदायानिमाधुर्यपरमि
दोरिवच्युतम् ॥ ५७ ॥

बकरीतरादादिचित्रपदार्थेयुग्योअवेतिदृष्टनियोग्यम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ननुविचित्रदु खरागद्वेषादिविकारहेतवश्चुभ्यशुद्धिकदु तिकादिविपरसाओम्यद्वयमिष कयमावि
कारपदहीनुशक्यादतिषदेकनसमरसमसर्वेपादिपम्यनिरासेनमधुरीकरणादित्यारायेनाह ॥ आत्माचनेति ॥ परिभाविताआज्ञाचिता सत्योअम्भानकद्र्यम् किनुमधुरीकरसाग
वतीतिप्रेणाच्यय ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ आनदैकसविधमत्तेनसमतारानाह्वानासायविकारेणपहणसिद्धिरित्यारायेनाह ॥ समतेति ॥ रसशक्ति रसवैसइतिश्रुतिवर्शितआत्मा ॥
॥ ५६ ॥ इदाम्भ्युतममृतमिष ॥ ५७ ॥

ब्रह्मैक्यदर्शनलक्षणयासमतयास्वयमाकाशवद्ब्रह्मालीनमानसंयथास्यात्तथायदवस्थानंतदेवमुख्यमर्चनमित्यर्थः ॥ ५८ ॥ उपलब्धपिणास्फटिकशिलावन्निर्मलदृढेन ॥ ५९ ॥ ईदृशो ब्रह्मस्त्विवेदवउपासको मुख्यो मत्पूजक इत्यर्थः ॥ ६० ॥ नट्टोत्तुदयं त्विखतीति दृष्टेख. कामो विद्युदादिश्च यस्मिन् ॥ ६१ ॥ आनदा मृतपरिपूर्णत्वात् सोम एव स निष्कलकलप्रकाशातिशयादर्कस्तथाविध अस्तिमिता निमानसमोदत्तिर्माता मेयचयत्रतथाभूतं सद्यः प्रसूतस्य शिशोर्वेदनवद्विताने विगतविकल्पविस्तारचेतनस्य चिदाभासस्य चित्तस्य चर्वाजमूलभूतत्वात् शिवप्रशान्तमित्यथास्यात्तथापश्यन्सत्त्वमनुमेजीवन्मुक्तपदे स्थितस्तद्भावेनैव तिष्ठसैव परापूजेत्यर्थः ॥ ६२ ॥ विस्तरोक्तसंक्षिप्यो पसहरति ॥ देशेति ॥ शातासकलार्द्धहामनोरथायस्यास्तथाविधयाधियास्वात्मा नि तिष्ठ ॥ ६३ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि ० पू ० ५

समताकाशवद्ब्रह्मायत्तुस्याह्मीनमानसम् ॥ अविकारमनायासंतदेवार्चनमुच्यते ॥ ५८ ॥ पूर्णेदुनेव पूर्णेन भाव्यं समसमत्विषा ॥ स्वच्छेन चिद्वनैकनज्ञेनाप्युपलक्षणा ॥ ५९ ॥ अंतराकाशविशदो बहिः प्रकृतकार्यकृत् ॥ रंजनामिहिकामुक्तः संपूर्णो ज्ञोपासकः ॥ ६० ॥ स्वप्नेप्यदृष्टदृष्टेखमज्ञानाभ्रपरिक्षये ॥ शांताहंतादिमिहिकंजः शरद्भ्यो मराजते ॥ ६१ ॥ सोमार्कमस्तमितमानसमात्ममेयंसद्यः प्रसूत शिशुवेदनवद्वितानम् ॥ पश्यन्प्रशान्तमतिचेतनचित्तबीजं जीवन्ननुत्तमपदस्थित एव तिष्ठ ॥ ६२ ॥ देशकालकरणक्रमोदितैः सर्ववस्तु सुखदुःखविभ्रमैः ॥ नित्यमर्चय शरीरनायकं तिष्ठशांतसकलेहयाधिया ॥ ६३ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणे पू० देवार्चनविधिर्नाम एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ यथाकालं यथारंभं न करोषि करोषि यत् ॥ चिन्मात्रस्य शिवस्यांतस्तदेवार्चनमात्मनः ॥ १ ॥ तेनैवाह्मादमायाति याति प्रकटतां तथा ॥ तथा स्थिते न रूपेण स्वैनैव स्वयमीश्वरः ॥ २ ॥ रागे द्वेपादिशब्दार्थानात्मन्यन्यतया मले ॥ संभवंति पृथग्भूपावक्नोवक्त्रिणा इव ॥ ३ ॥ यद्यद्राजत्वदीनत्वसुखदुःखादिवेदनम् ॥ आत्मीयं परकीयं च तत्तद्वर्चनमात्मनः ॥ ४ ॥

कोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ पूज्यपूजकपूजादिविकल्परहितः शिवः ॥ परिशुद्धचिदात्मैव देवता तत्त्वमीयते ॥ १ ॥ आत्मविदः कृताकृतं सर्वमपि कर्म शिवार्चनमेवेत्याह ॥ यथाकालमिति ॥ यथारंभयथाशक्ति ॥ १ ॥ तत्कृतस्तत्राह ॥ तेनैवेति ॥ तेन तादृशपूजनेनैव तथा स्थितेन पारमार्थिकेन स्वरूपेण आह्मादं निरतिशयानदस्वरूपाभिव्यक्तिम् ॥ प्रकटतामावरणभगमायाति ॥ २ ॥ ननु स्यात्ताविकचेष्टासर्वापिरागे द्वेषमूलतयानर्थहेतुः साकथपूजनस्यादिति चेत् स्वात्मव्यतिरेकेण रागे द्वेषादिविकल्पादर्शनादेवेत्याह ॥ रागेति ॥ ३ ॥ राजत्वसपत् ॥ दीनत्वदरिच्यम् ॥ आदिपदादशनायापि पासादयो गृह्यते ॥ तेनैव वेदनमध्यारोपणम् ॥ देवेषु पृथग्पञ्चाचारोपणस्यैव पूजात्वमसिद्धेरिति भावः ॥ ४ ॥

१ पुस्तकांतरे जीवमिति मूलपाठो जीवजीवभूतमिति टीकापाठश्चोपलभ्यते ॥

[illegible]

विश्वसवित्तिरेवार्चानित्यस्यात्मनएवच ॥ ५ ॥ शिवशान्तमनाभासमेकभास्वरमागतम् ॥ ज
गत्प्रत्ययत्वसर्वमालम्बरूपमिदंस्थितम् ॥ ६ ॥ अहोनुचिन्त्रमालम्बैवपठायन्यद्भवस्यितम् ॥ जीवादिस्वस्वभावोत्तर्नूनविस्मृतिमानिव ॥ ७ ॥
सवात्मकस्यानतस्यशिवस्यात किलात्मन ॥ पूज्यपूजकपूजास्त्र्योविभ्रम प्रोदित कुत ॥ ८ ॥ नियताकारताशान्तिनचसम्भवतीश्वरे ॥
यत्रसकल्यतेवद्भग्न्यन्यपूजामय क्रमः ॥ ९ ॥ पूज्यपूजायवच्छिन्नोदेवोनित्यामलात्मन ॥ सर्वशक्तेरनंतस्यनेश्वरत्वस्यभाजनम् ॥
॥ १० ॥ त्रिजगत्पतंताच्छास्त्रसंविद्रूपस्यचात्मन ॥ नेश्वरस्याकृतेवद्भग्न्यपदेशोहियुज्यते ॥ ११ ॥ देशकालपरिच्छिन्नोऽयंपास्यात्परमे
श्वर ॥ अस्माकमुपदेशास्तेनविपश्चिद्विपश्चिताम् ॥ १२ ॥ तदीयाद्विद्विमुस्त्यतयेमामवलब्धय ॥ समस्वच्छमना शान्तोवीतरागो
निरामय ॥ १३ ॥ कामोपहारैरभितीययाप्राप्तैरस्त्रिन्धनी ॥ आत्मानमर्चयस्त्रिभुसुखदुःखशुभाशुभै ॥ १४ ॥ अधिगतवतिसार्धोचै
कमेवानुरूपत्वयितरलितजीवेजन्मदुःखादिकिंचित् ॥ नलगतिपरिशून्येसर्वत स्फाटिकागेनवसदनइवाकिंफलकेकलक ॥ १५ ॥
इत्यार्येवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिवाणप्रकरणे० देवतातत्त्वविचारोनामचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥

[illegible]

शास्त्राचार्यादिसाफल्यनामभेदप्रकल्पनम् ॥ अध्यारोपक्रम पश्चादपवादः प्रदर्शयति ॥ १ ॥ यदुक्तं नेश्वरस्याकृते ब्रह्मव्यपदेशो हि युज्यत इत्यादिना पूज्यतस्वमरूपकमव्यपदेश्यतस्य शिवादिशब्दैरपिकथं व्यपदेश इत्याशयेन पूच्छति ॥ शिव इति ॥ यद्विशिवादिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तककचिदपि धर्मतन्मस्य शतित हिं शिव इति किं निमित्तमुच्यते ॥ एवंपरब्रह्मेत्याद्यपि किं निमित्तमुच्यत इत्यर्थः ॥ १ ॥ ओतत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्थूल इत्यादिव्यपदेशेषु अभिनीतिभेदः परस्परव्यावर्तकप्रवृत्तिनिमित्तकनामविशेषः किं निमित्तता तमुच्यत इत्यर्थः ॥ २ ॥ पृष्ठेषु नामसु सदिति नामास्तान्वयवृत्तिनिमित्तमन्यनवाच्यम् तदर्थे व्यावर्त्यस्याप्रासिद्धैव व्यावृत्त्यनपेक्षणात् स्वतएवासद्वाकृत्तत्वेन प्रवृत्तिनिमित्तता कृततद्वावृत्तिकत्वाभावाच्च ॥ अन्यथा तत्प्रवृत्तिनिमित्तस्याप्यसतः सद्वावर्तकत्वायोगात्सत्त्वेव श्वक्तव्येतुल्यन्यायेन तत्रापि सच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तमन्यदेव वाच्यमेव तत्र तत्राप्यनवस्थापातात् ॥ एवमकिंचिन्नाकिंचिच्छब्दयोरपि द्विद्रियावेद्यत्वेन तद्वैधर्म्येनैदं पृथगशक्यत्वाद्वा त्तिनिरपेक्षतयैव तत्र प्रवृत्तिसंभवः ॥ न संख्यावृत्तव्यावर्तकधर्मशून्यवाशब्दानवोधयत्येवंति शक्यवक्तुम् अव्यावृत्तनिर्द्धर्मकादिशब्दानावोचकत्वस्य सर्वानुभवसिद्धत्वात् ॥ नहि निर्द्धर्मकत्वधर्मः अव्यावृत्तचव्यावृत्तभ्यो व्यावृत्तमिति वक्तुं शक्यम् ॥ स्वमातावध्यंतिवद्वाहृतत्वात् ॥ एवंच शिवादिशब्दानामपि निर्देयपिनिरतिशयानदस्वरूपमात्रे निमित्तनिरपेक्षैव प्रवृत्तिस्तुल्यन्यायादुपपन्ना तत्स्वरूपप्रयुक्तैव वाशि वेदुः ॥

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ शिवः किमुच्यते देव परं ब्रह्म किमुच्यते ॥ आत्मा किमुच्यते नाथ परमात्मा किमुच्यते ॥ १ ॥ तत्सं किंचिन्न किंचिच्च शून्यं विज्ञानमेव च ॥ इत्यादिभेदाभगवंस्त्रिलोकेश किमुच्यते ॥ २ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ अनाद्यंतमनाभासं सं किंचिच्चिद्विह विद्यते ॥ इंद्रियाणामगम्यत्वाद्यन्न किंचिद्विस्थितम् ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यद्विद्रियाणांबुद्ध्यादियुक्तानामध्यदृश्यताम् ॥ गतंतकथमीशानत्वशं केनोपगम्यते ॥ ४ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ यामुमुक्षुरविद्यां शः केवलं नो नाम सात्विकः ॥ सात्विकैरेव साविद्या भागैः शास्त्रादिनामभिः ॥ ५ ॥ अविद्यां श्रेष्ठया श्रेष्ठां क्षालयन्निहतिसृति ॥ मलं मतेनापहरन् युक्तिज्ञो राजकोयथा ॥ ६ ॥

स्वादिव्यावृत्तिरपीति न नामभेदानुपपत्तिरित्याशयेनोत्तरमाह ॥ अनाद्यंतमाद्यतपरिच्छेदाभ्यास्वतो व्यावृत्तम् ॥ अनाभासमाभासांतरनिरपेक्षस्वयं ज्योति ॥ ईदं शतद्वस्तुदहस्वेमहिंमिस्वतएव विद्यते न देशकालधर्मज्योतिरादिपरोपेक्षसत्तया पराधीनव्यावृत्त्याचेत्यर्थः ॥ इवकारस्तत्राकिंचिच्चादेरपि मिथ्यात्वयोतनार्थः ॥ ३ ॥ मनो बुद्ध्याकारचिन्तानाभिद्रियगृहीतार्थमात्रगोचरसकल्पविकल्पाध्यवसायाभिमानस्मरणहेतुत्वाद्विद्रियागम्यत्वोक्त्या बुद्ध्याद्यगम्यत्वमप्यथा दुक्तमेव ॥ न च बुद्ध्याप्यगम्यस्य बोधेकश्चिदुपायः स भवतीति सतोपितस्य बोधोपायासभवात् अशकेन उपायासभवशकारहितेनाधिकारिणा तद्ब्रह्मकथमुपगम्यते अधिगम्यते साक्षात्क्रियत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ प्रमाणजन्यया शुद्धसात्विकभागपरिणामरूपया ब्रह्माकारवृत्त्या अविद्यावरणमपनीयते आवरणापगेतुं ब्रह्मस्वप्रकाशत्वादेव तत्त्वतो भाति स एवास्य साक्षात्कारो न बुद्धि इत्यभिप्यक्तचिद्वा मिरूपो मुमुक्षुर्मोक्षेच्छुर्मनोलक्षणः शमदमादिसाधनपरिशुद्धत्वात्केवलः सात्विकोऽविद्याशः स सच्छास्त्रसदुरुसस्सगादिनामभि सात्विकैरेवाविद्या भागैः संपादितया श्रेष्ठया श्रवणमनननिदिध्यासनसाक्षात्कारात्स्ववृत्तिपरपरया बहुतरजन्यसंचितयज्ञदानादिसुकृतसंभृतत्वाच्छ्रेष्ठासकार्या विद्यां क्षालयन्नेव चिरं तिष्ठति ॥ ५ ॥ ६ ॥

किं तत्स तत्राह ॥ काकेति ॥ तत्राश्चिराभ्यासात्काकतालीयन्यायेन भ्रायपरिपाकाद्बुध्यतया पुण्णप्रकाकारहस्या अविद्याया क्षयनि शेषोच्छेदे आगते सति अनावरण आत्मा आत्मैवात्मनः परमवति वास्तवस्वभावात्स्वभाव एवावतिष्ठत इत्यर्थः ॥ आत्मस्वभावस्य एष उपलब्धस्वप्रकारास्वरूपपरिपोषण निश्चयः ॥ असद्विधा विषयस्तसां साक्षात्कारो नान्यादृगद्वयः ॥ अथवा अविद्यास्वभावेऽप्युक्तप्रकार एव क्षयनिश्चययोगो नान्यादृगद्वयः ॥ ७ ॥ अविद्याशैवेन बाधिराक्षये आत्मनैवात्मन्येन सिद्धीच्छदं तन्माह ॥ यथेति ॥ गिगुर्बलोऽङ्गो रेगुर्हृत्वा परस्परनिषेधण क्रीडाभ्यसनी अगारयोः क्षयाद्यक्षालिते पिङ्गस्तेषु न पुनस्तन्निषेधणेन करैर्नैर्मन्यनामोति निषेधणोपजनिरेण परपरगलक्षणकाण्डर्थे नो गारयोः क्षयेनृक्षालयगुनरगारालाभात्करस्य स्वात् सिद्धमेव नैर्मन्यसौर्वैद्यस्वत एव नमोति यथा तथा सात्त्विकसामसम्भाव विद्याभाग-शास्त्रार्थ स्वभागात्तरं सद्धार्ययथाकथञ्चि

काकतालीयवत्त्वाद् विद्याक्षय आगते ॥ प्रपञ्चत्यात्मनैवात्मा स्वभावस्यैव निश्चयः ॥ ७ ॥ यथा कथञ्चित् गारनिघृष्य क्षालयतिष्ठतु ॥ करनैर्मन्यमाप्नोति कायार्थगारक्षये यथा ॥ ८ ॥ यथा कथञ्चिच्छास्त्रार्थभागविचारयेत् ॥ सात्त्विकसाममोभागोदयो रारमोदयस्तथा ॥ ९ ॥ प्रपञ्चत्यात्मानं मात्रैव विचारयति चार्त्तमना ॥ आत्मैवेह त्स्तिनाविद्या इत्यविद्याक्षयविदुः ॥ १० ॥ यावत्किञ्चित् टटवस्तु नानात्मावगम्यताम् ॥ क्रमागुरुपदेशाधानात्मानं ज्ञानस्य कारणम् ॥ ११ ॥ गुरुर्हीद्वियवत्तात्मा वक्षसर्वद्वियक्षयात् ॥ यहस्तु यत्स्येव प्राप्यतत्तन्मिन्सति नाप्यते ॥ १२ ॥ अकारणान्यपि प्राप्ताभ्युशं कारणतां द्विज ॥ क्रमागुरुपदेशाया आत्मज्ञानस्य मिदये ॥ १३ ॥ क्रमेण रूपादेशानां प्रवृत्ते शिष्यो धृतः ॥ अनिर्देशोऽप्यहंशोऽपि स्वयमात्मा प्रसीदति ॥ १४ ॥ शास्त्रार्थं नुप्यते नात्मा गुरोर्वचनतो न च ॥ बुध्यते स्वयमेवैव स्वो धवशतस्ततः ॥ १५ ॥ गुरुपदेशाशास्त्रार्थविना चात्मानं नुप्यते ॥ एतत्स योगसत्तव स्वात्मज्ञानप्रकाशिनी ॥ १६ ॥ गुरुशास्त्रार्थशिष्याणां चिरसयागसत्तया ॥ अहनीव जनाचार आत्मज्ञानं प्रवर्त्तते ॥ १७ ॥

शामानविचारयेत् रेगुरोऽपि भागयोगो नो निमला लोदयश्च सिध्यतीत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ ननु बुद्ध्या आत्मा विद्याय निधायते तत् कुतो न बुद्धिद्वयतात्मनदतिषेच्य बुद्धेऽजहाया विचारोऽस्ति स्वात्म्यकिं त्वत्वात्सैव बुद्ध्या पुनार्थैर्विचारविना विद्याबाधित्वात् स्वययथतद्व्याह ॥ परमतीति ॥ १ ॥ अत एव गुरुशास्त्रादिना नो वेदानां आत्मानां व्याप्त्यज्ञानेनैव आत्मस्वरूपस्तत्त्वज्ञानस्य साधनपेक्षत्वादित्यारायेनाह ॥ यावदिति ॥ ११ ॥ तत्रोपपत्त्यंतरमाह ॥ गुरुदिति ॥ इदं द्वितीयं तत्पट्टितयस्यूपटक्कनमाह ॥ १२ ॥ तद्विद्विगुवाद्योभ्ययतित्याह ॥ अकारणानीति ॥ सिद्धयपि स्वतः कठवाभीकरवक्ष्याभाय ॥ १३ ॥ प्रसीदति अत्रिभ्यस्कोऽभवति ॥ १४ ॥ एवमावरयकत्वेकधमकारणत्वोक्तिस्तथाह ॥ शास्त्रार्थदिति ॥ १५ ॥ प्रकाशिनी अत्रिभ्यस्त्रिका ॥ १६ ॥ १७ ॥

अतएववोचनिरस्तसर्वमंगलपरमानंदात्मास्वतएवशिवशब्दाहर्निप्रवृत्तिनिमित्तसापेक्षदयुक्तमित्याह ॥ कर्मेति ॥ १८ ॥ इदंजगत्वाधेनास्ति आरोपेचास्ति ॥ तदधिष्ठान
तत्त्वअस्तिहिअस्येव ॥ व्यावहारिकतत्त्वैलक्षण्यास्ताद्विव ॥ १९ ॥ शिवब्रह्मसदादिनामकल्पनापिजीवन्मुक्तानामधिकास्त्रिवोधनायैवेत्याह ॥ अविश्रांतेत्यादिना ॥ मुमुक्षुभि
रधिकारिमोचनेच्छुभिर्विचित्रस्यजगतशुद्धस्यतत्त्वस्यचमननतल्लक्षणोयशुद्धात्मनिकलस्तद्युक्तआत्मानोयेषाम् ॥ २० ॥ परमार्थस्यअदूरसनिहितेजीवन्मुक्तस्यदक्क
थेतिष्ठति ॥ मोक्षायस्वोपासकायेभक्तास्तेपावोधायशास्त्रार्थस्यतत्त्वज्ञानतदुपायानारचनयसम्यगुपपादनाय ॥ २१ ॥ पुराणानोवेदानासिद्धातानाबादरायणसूत्रादीना

कर्मबुद्धीन्द्रियाद्यंतमुखदुःखादिसंक्षये ॥ शिवआत्मेतिकथितस्तत्सदित्यादिनामभिः ॥ १८ ॥ यत्रेदमखिलंनास्ति तद्रूपेणैवचास्तिवा ॥
तदाकाशादच्छतरमनंतसदिवास्तिहि ॥ १९ ॥ अविश्रांततयायत्रतनुविधैर्मुमुक्षुभिः ॥ विचित्रशुद्धमननकलंकलितारमभिः ॥ २० ॥
अदूरएवतिष्ठिर्जीवन्मुक्तस्यदृढपथे ॥ मोक्षोपासकवोधायशास्त्रार्थरचनायच ॥ २१ ॥ ब्रह्मेद्रुद्रप्रमुखैर्लोकपालैःसुपंडितैः ॥ पुराण
वेदसिद्धांतसिद्धयेभावितारमभिः ॥ २२ ॥ चिद्वह्मशिवआत्मेमेशपरमात्मेश्वरादिका ॥ एतस्मिन्कल्पितासंज्ञानिःसंज्ञेयृथगीश्वरे ॥ २३ ॥
एवमेतजगतत्वंस्वंतत्त्वंशिवनामकम् ॥ सर्वथासर्वदासर्वसर्वयत्सुखमास्वभो ॥ २४ ॥ शिवआत्मापरंब्रह्मेत्यादिशब्दैस्तुभिन्नता ॥
पुरातनैर्विरचितातस्यभेदोनवस्तुतः ॥ २५ ॥ एवंदेवार्चनंनित्यंज्ञःकुर्वन्मुनिनायक ॥ यत्रास्मदादयोभृत्यास्तत्प्रयांतिपरंपदम् ॥ २६ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अविद्यमानमेवेदंविद्यमानमिवस्थितम् ॥ यथातन्मेसमासेनभगवन्वक्तुमर्हसि ॥ २७ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥
योसौब्रह्मादिशब्दार्थःसंविदंविद्विद्वेकैवलम् ॥ स्वंच्छमाकाशमप्यस्यस्थूलंमेरुरणोरिव ॥ २८ ॥ सावेद्यमिहगच्छंतीयातिचिन्नामयो
ग्यताम् ॥ अप्येवेद्यवतीतूनमुन्मन्यंतपदस्थिता ॥ २९ ॥

सिद्धयेसार्थक्याय ॥ २२ ॥ पृथक्संज्ञाकल्पिता ॥ २३ ॥ भोवसिष्ठवियदादिजगदारोपाधिष्ठानत्वाजगत्तत्त्वम् ॥ अवस्थात्रयारोपाधिष्ठानत्वास्वंतत्त्वंचयत्सर्वदासर्वप्रका
रेसर्ववस्तूनासर्वभावनिर्वाहकतत्केवलब्रह्मसुखमेवनाणुमात्रमप्यन्यदस्तीतिनिश्चित्यत्वमास्व ॥ २४ ॥ २५ ॥ एवमुक्तस्थितिहृपदेवार्चनम् ॥ यत्रयस्मिन्परमशिवपदेअस्म
दादयएकैकगुणाभिमानिनोभृत्यादवदृष्टयादिकर्मनियताः ॥ २६ ॥ इदानीवसिष्ठशुद्धचिंतिजीवभावतत्त्वरणारोपक्रमजिज्ञासुपृच्छति ॥ अविद्यमानमिति ॥ २७ ॥ उक्त
रोत्तरारोपेस्थौल्योपचयंवक्तुपरमसूक्ष्मरूपमूलदर्शयति ॥ योसाविति ॥ मेरुरणोरिवेति ॥ चित्तौक्ष्म्यस्यजडसौक्ष्म्यस्यचस्पष्टमेवातरमितिभावः ॥ २८ ॥ साचिद्वेद्यगोचरस
स्कारोद्बोधेद्यकल्पनोन्मुखीयदाभवतितदाचेतनाच्चिदितिक्रियानामयोग्याभवतीत्यर्थ ॥ उन्मन्यतपदेर्निर्विकल्पसमाधिप्रसिद्धचिदानंदैकरसरस्वभावेस्थितापि ॥ २९ ॥

जलपीठस्यजलाधारस्यसमुद्रस्येतियावत् ॥ ४४ ॥ कश्चिदिदंविज्ञातंनचाह ॥ सविदिति ॥ यतोदृश्यजातंसविदेतिसवेदनेएकाल्मक सविद पृथक्कृततुअचेतनंभासकशून्यमित्यु
 भयथापिनजीवतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ किंचेदज्ञातसद्भास्तवस्यादज्ञातवानोभयथापीत्याह ॥ सवेदनादिति ॥ सवेदनादित्यव्याख्यापरिज्ञानादिति ॥ ४६ ॥ अथयदिकश्चिद्व्याख्य
 तश्चिन्मात्रान्वभावमपिएतद्वसुबहुस्त्याप्रजायेयेतिसकल्पात्सात्तरवदृश्याशानाविदेतेदिति ॥ हिंसकल्पकल्पितस्यमित्यात्वात्तस्याणोःपरमसूक्ष्मस्यात्मनस्तन्मात्रस्वभावेनसत्ताप्र
 थमकल्पितेदेहेकेसूक्ष्मदेहेएवचिराभ्यासात्स्थूलतापश्यति ॥ ४७ ॥ स्थूलदेहगवधाच्चसर्वमातरकोशचतुष्टयवासाविषयजातचस्थूलत्वमापन्नतद्वैवस्वकल्पनयापश्यति ॥ बा

परंपरेप्रस्फुरितंकेवलंलात्मसत् ॥ जलपीठस्यजठरेजलद्रवविलासवत् ॥ ४४ ॥ संवित्संवेदनैकाल्मपृथगेतदचेतनम् ॥ संपद्यतेप
 रिज्ञातंसंकल्पनगरोपमम् ॥ ४५ ॥ संवेदनात्परिज्ञानाच्छिवतामेवगच्छति ॥ अज्ञातमेववायत्तत्कथंगच्छतिवस्तुताम् ॥ ४६ ॥ अथै
 तद्विदेत्स्वांतःसंकल्पादंशतांस्वतः ॥ तन्मात्रसत्तातस्याणोरेतांपश्यतिदेहेके ॥ ४७ ॥ सर्वस्थूलत्वमापन्नंतदेवाशुप्रपश्यति ॥ तस्यतन्मा
 त्रंरंध्राणियथादेशंप्रपश्यति ॥ ४८ ॥ ततःपुरुषरूपैकभावनायुरुषाकृतिम् ॥ काकनालीयवदृध्वातुष्टंभुवंभवत्यलम् ॥ ४९ ॥ जीवेदेत
 दवस्याकंस्थितंपश्यतिदेहकम् ॥ असंतमेवगंधर्वपुरंस्वप्नरंयथा ॥ ५० ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ गंधर्वनगराकारमपिस्वप्नरोप
 मम् ॥ जगद्दुःखायदुःखस्यकात्रयुक्तिःपरिक्षये ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ ॥ वासनावशतोदुःखंविद्यमानेचसाभवेत् ॥ अविद्य
 मानंचजगन्मृगगणान्बुभंगवत् ॥ ५२ ॥ अतःकिंवास्यतेकेनकस्यवावासनाकुतः ॥ कथंस्वप्नरेणांगमृगगणान्बुपीयते ॥ ५३ ॥ स
 द्रष्टरितुसाहंतेसमनोमननादिके ॥ अविद्यमानेजगति यत्सत्तत्परिदृश्यते ॥ ५४ ॥ यन्नोवासनानैववासकौनैववास्यता ॥ केवलंकेव
 लीभावःसंशतंकलनभ्रमः ॥ ५५ ॥ यस्यसत्योप्यसत्योवाशून्यएवहियक्षकः ॥ विलीनस्तस्यैकैवल्याल्मिकिमन्यदवशिष्यते ॥ ५६ ॥

सखरूपादिदर्शनेचतस्यदेहस्यचक्षुरादिलक्षणांनितन्मात्रद्वाराणि यथाविषयव्यवस्थितानिप्रपश्यति ॥ ४८ ॥ ततोहस्तपादाद्यवयवसघातेआंतरकोशेषुचपुरुषाकारेणैकत्वभाव
 नापुरुषाकृतिपश्यति तेनचाकस्माद्यवहारक्षमतादृध्वातुष्टपृष्ठचभवति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मिथ्येतिज्ञातमपिजगद्दुःखजनयत्येवअतोदुःखचिकित्सा मिथ्यात्वज्ञानादन्येववाव्ये
 तिमन्यमानोवसिष्ठ पृच्छति ॥ गंधर्वेति ॥ ५१ ॥ वासनाक्षयपर्यंतदृढतरमिथ्यात्वनिश्चयएवदुःखनिवृत्त्युपायोनापाततदित्याशयेनोत्तरमाह ॥ वासनेति ॥ ५२ ॥ अत्यतास
 च्चदृढनिश्चयेआश्रयविषयाद्यभावोदेववासनानुदयसिद्धिरित्याह ॥ अतइति ॥ ५३ ॥ द्रष्टादिसहितेजगत्यविद्यमानेसतियदृज्ज्ञात्रसत्तदेववाशिष्यते ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ सत्यो
 व्यावहारिक.असत्य.प्रातिभासिकोवायक्षकोयस्यगौडस्यदृशाशून्यत्वानित्यविलीनः ॥ ५६ ॥

एवमुक्तरीत्याय आदिपुरुषः स्वसृष्टस्य द्रष्टा संपद्यते स निमेषप्रतिनिमेषलक्ष्यकालोपि स्वरूपपर्यालोचनमात्रेण व्योमचिदाकाशमात्रं समुदेति ॥ अथ स्वरूपपरम्परया ॥ ११ ॥ ते च सर्गभेदायावतां
 अनन्तमपारं च सारप्रतिनीयेते ॥ १॥ कल्पकल्पनासमर्थः ॥ प्रतिभासस्य विपर्यास पराकूप्रवणता तन्मात्रेण ॥ १० ॥ व्योमि स्रुची छिद्राद्याकाशोपि ॥ ११ ॥ ते च सर्गभेदायावतां
 जीवानां तुल्यकालतुल्यगोचरत्वात् सानोद्भवस्तावता मिथो दर्शनादिव्यवहारसमादिनः ॥ अन्येषां तच्छून्या इत्येवोपाख्या नन्यायमाश्रित्याह ॥ दृश्यत इति ॥ अदर्शनचकल्पितरूपा
 शे अधिष्ठानां शे तु सर्वेषां निव्यापरोक्षैवेत्याह ॥ दृष्टेनेति ॥ १२ ॥ तत्र युक्तिमाह ॥ सर्ग इति ॥ यतः सर्गेण सर्गात्मना स्थितेन जीवेन स भाव्यमानाः सत एव सर्गाः संभवंति न तु ते शिवे
 परमार्थस्वभावे परमेव्योमि ॥ तत्र ते पाव्योमरूपत्वस्यैव पर्यवसानादित्यर्थः ॥ १३ ॥ ननु सर्गाब्रह्मसत्ता निरपेक्षाः स्वसत्तया वा देशकालसबधवलव्यसत्तया वा सतु तत्राह ॥ स्व
 यचेति ॥ सदसद्रूपानैकतरनियतस्वभावाः एव देशः कालश्च सर्गः प्राङ्मुक्ताकातः तयोरेपि सर्गातर्गतत्वात् सर्गस्यैव रूपत्वेन सर्गाधीनकल्पनत्वाच्चेत्यर्थः ॥ तर्हि सर्ग एव स्वस्य काला
 द्रष्टादिपुरुषस्त्वेवं स्वयं संपद्यते हि यः ॥ स निमेषं प्रति व्योमसमुदेत्यथ नीयते ॥ १ ॥ निमेष एव कल्पो यो महाकल्पपरंपराम् ॥ प्रतिभासवि
 पर्यासमात्रेणानुभवत्यलम् ॥ १० ॥ परमाणौ परमाणौ व्योमि व्योमि क्षणेक्षणम् ॥ सर्गकल्पमहाकल्पभावाभावाभवंति ते ॥ ११ ॥ दृश्यं
 ते केचिदन्योन्यं साधर्म्याद्वासनागतैः ॥ मिथः केचिन्न दृश्यं ते हृष्टेनाथसदात्मना ॥ १२ ॥ सर्गाः सर्गेण सर्वत्र संभवंति न ते शिवे ॥ भवंति पर
 मेव्योमि व्योमरूपपाइति स्वयम् ॥ १३ ॥ स्वयंच स सदद्रूपालीयं ते स्वप्नशैलवत् ॥ सर्गे न देश आक्रान्तेन च कालो न कर्तृता ॥ १४ ॥ न चैते
 सत्स्वरूपा वानकल्प्यनापि चक्षणः ॥ न चेंदं जायते किंचिन्न च किंचिन्न च न नश्यति ॥ १५ ॥ सर्वसंकल्परूपेण चिच्चमलुरुते चिति ॥ स्वप्नप
 तननिर्माणपातोत्पातनवज्जगत् ॥ १६ ॥ न देशकालक्रमणं करोति च मनागपि ॥ यथासंकल्पशैले न देशकालाद्यनंतकम् ॥ १७ ॥ आ
 क्रांतमपि नाक्रान्तं तथैव जगतासता ॥ अथ नाक्रान्तमक्रान्तमिव संकल्पमेरुणा ॥ १८ ॥

दिसबधरूपमन्यादृशं वा सत्त्वकरोतु तत्राह ॥ न कर्तृतेति ॥ सर्गाणामिति विपरिणामेनानुषंगः ॥ १४ ॥ तर्हि सर्गः स्वयमेव यावत्तल्यसंस्वरूपाः सतु तत्राह ॥ न चैते इति ॥ सर्गस
 सदयोः पर्यायत्वापत्तेर्नाशानापत्तेः ॥ नाभावो विद्यते सत इति भगवत्सिद्धतादिति भावः ॥ तर्हि सर्गे सत्त्वमध्यस्तमेवास्तु तत्राह ॥ न कल्प्यमिति ॥ असतः सत्त्वाध्यासाधिष्ठान
 त्वासंभवादिति भावः ॥ तर्हि वैनाशिकमतवत्तत्क्षणरूपमेव सत्त्वधारयानुगतमस्तु तत्राह ॥ नापीति ॥ क्षणरूपस्य सत्त्वस्य प्रतीतिकालपर्यंतमनवस्थितेरत्यता प्रतीतस्य सत्त्वे अ
 लीकस्यापि तदापत्तेरिति भावः ॥ एतेन आद्यतक्षणसबधलक्षणौ जन्मनाशावपि सर्गस्य निरस्तावित्याशयेनाह ॥ न चैदमिति ॥ १५ ॥ एवं चास्मत्सिद्धात एव शरणमित्याशयेन प्रा
 गुक्तस्मारयति ॥ सर्वमिति ॥ १६ ॥ कथं तर्हि देशकालाक्रान्ता प्रत्ययस्तत्राह ॥ यथेत्यादिना ॥ १७ ॥ यथा उच्चैः स्थितेन संकल्पमेरुणानाक्रान्तमेव अथापि संकल्पकाले आ
 क्रांतमिव प्रतिभासते न द्वदिति परेणान्वयः ॥ १८ ॥

॥ ५० ॥ कुनोपदेश्यताम् ॥ जीवमिति ॥ तस्मात्तस्माद्विधेकिनामाधिकारिविरोधणमुपविरातिनत्वप्राप्ताधिकारत्वाद्बुद्धमनुभूतरथातिशालिनमार्थमुक्तमुपेक्षितमसद्वाद्यमित्यावसन्मयालय अन्नमशालिपदविग्नसिक्तकनकवद्वानासुवरीस्वद्वानास्वमदृष्टपुरुषायदशशतितोषिपूर्वेष्वेतिपावन् ॥ ५१ ॥ इतिश्रीवासिष्ठः ॥ तात्पर्यमकारोनिर्वाणप्रकरणे ० एकचत्वारिंशत् ॥ ५२ ॥ समद्विष्यद्विषयसत्कृमिरीशविपूर्धिका ॥ मायैवेत्युपविरयाभरातु स्वनिलयययौ ॥ ५३ ॥ जीवोदवस्थाकस्तिरपरयतिद्वैकमित्येयोप्यारोपउक्तलब्धेपक्षिणासुषुप्तिश्च पृच्छति ॥ तत इति ॥ आदिसर्गकस्याप्यासक्तमे ॥ उक्तानुवादपूर्वानुसधानार्थ ॥ ५४ ॥ सवर्गस्वमनरोपयासक्तमनापिष्वस्मृतमभ्रान्नापश्यतितत्त्वपरमपुद्गमेषिकाशोपिपरयतीत्यर्थ ॥ १ ॥ उक्तमेवदृष्टानारायविद्वणेति ॥ सर्वगत्वादिति ॥ नार्हच्छिद्वानशून्यएवद्विवेतालद्वैत्यंचित्तवासना ॥ उदितेयजगन्नाम्नीतच्छांतौशातिरक्षता ॥ ५५ ॥ अहतायांजगतिचमृगवृण्णाजलेचय ॥ सास्वर्गध्विग्नगतनरोपदेश्यस्वसाविति ॥ ५६ ॥ जीविवेकिनिमिहोपदिशतितज्ज्ञानोद्यालमुद्धममसन्मयमार्थमुक्तम् ॥ अन्नप्रशालिकिलय कनकावदातासस्वमदृष्टपुरुषायसुताददति ॥ ५७ ॥ इवोवा ० वा ० दे ० मो ० नि ० पू ० जगन्मिथ्यात्वप्रतिपादननामैकचत्वारिंशत् सर्ग ॥ ५८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ तत सर्जीवोभागवन्दृष्टवादेहसंभ्रमम् ॥ आदिसर्गेनस संस्य कामवस्यामुनेतिहि ॥ ५९ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ परस्मात्परमेव्योक्षिपूर्वाक्कर्मतोवपु ॥ जीवपश्यतिसपन्नसचस्वन्नरोयया ॥ ६० ॥ सर्वगत्वाच्चिह्ननस्यकार्यस्वन्नरोपिहि ॥ यथाकरोत्याशुतयाजीवोपापिशीरधृक् ॥ ६१ ॥ सनातनोहमन्यक्त पुमानित्यभिधातत ॥ करोत्यात्मनितेनाशुप्रथमप्रयित पुमान् ॥ ६२ ॥ एवससर्गेकस्मिश्चिद्वयमोयसदाशिव ॥ कस्मिश्चिद्विष्णुरित्युक्तोनाश्रुत्यन्न पितामह ॥ ६३ ॥ पितृसकस्मिश्चिद्विदपिधैतर ॥ सचसंकल्पपुरुष सकल्यान्मूर्तिमास्थित ॥ ६४ ॥ पुष्टप्रथमसंकल्पस्तांमनोमूर्तिमास्थित ॥ यदयाकल्पयत्याशुतत्तयानुभवत्यलम् ॥ ६५ ॥ तत्त्वसद्रूपमखिलशून्यवेतालकोयया ॥ अभ्रमद्वयानुसद्रूपमित्यहताजगद्वति ॥ ६६ ॥ यवरोपिस्वरान्तिमत सत्त्वादिनिग्राह ॥ कार्यब्रह्मादयथाकरोतिनयाअथापिसर्वेषामसिद्धमित्यर्थ ॥ १ ॥ सएवादिर्गसमस्त्युपाधिकोहिरण्यगर्भाख्य स्वात्मनिवासावमुपवर्तमानमभ्रमपिकथयतीत्याह ॥ सनातन इति ॥ २ ॥ तस्यैवसात्त्विकराजसतामसकल्पेपुसदाशिवादिमूर्तिग्राह्येनेतरकल्पकत्वनियतमित्याह ॥ एवमिति ॥ ५ ॥ आकाशमभ्रमोन्नतनिर्पूर्वराभायणोक्तेनाश्रुत्यन्तिमियमपिमाहस्यनालीत्याशयेनाह ॥ पितामह इति ॥ इतरोद्गुणैरवविनायकादि ॥ तेपामपितत्तन्माहात्म्यप्रतिपादकपुराणादिभागुब्रह्माण्डबहुतमसिद्धे ॥ सउक्तसदाशिवाविपुरुष सकल्यमय सोकामयतवस्तुस्याप्रजायेयित्वाश्रुत्यन्तिमपिकसकल्पश्च ॥ ६ ॥ प्रथमसंकल्पपुसद्वस्तुभूतसगद्गारापुसस्तत्तालसमद्विष्यद्विष्टमनोरूपमास्थितोहिरण्यगर्भादिपु सद्रूपद्वयनप्रजासर्गद्विधाकल्पयतितत्तयाभ्यवहारसामनुभवतीत्यर्थ ॥ ७ ॥ तत्त्वदृष्टयाअसद्रूपं चमद्वयानुसद्रूपसत्त्वमित्यभिधीयते ॥ ८ ॥

ततारपुष्टे ॥ ३१ ॥ पूर्वमेवशमवतामयातस्य श्रीगुरोरीश्वरस्यानुस्मृतिपूर्वकमेवतदुपदिष्टं नित्यापरोक्षदेवार्चनं नवयापरिष्कृतयाश्रद्धादिपवित्रयाचधियामयानुष्ठयेत्वेनांगीकृतं
तस्याक्तनजहदेवार्चनजिहासितं चेत्पर्यः ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशेन ० पू० द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ इह श्रुत्वा सर्वैराग्यरामः स्वात्मशिवाचं
नम् ॥ प्रबुद्ध कृतकृत्यस्वतत्पिष्ठमवर्णयत् ॥ १ ॥ ईश्वरोपदिष्टतत्त्वदर्शनपर्यवसितस्यात्माशिवार्चनश्रीरामस्यश्रद्धादिशयसिद्धये प्रशसन्वयमपितदेवपुनरुपदिशति ॥ एतदि
त्यादिना ॥ परसर्वोक्तम् ॥ इदजगत्तत्त्वम् ॥ १ ॥ यत्रमायाया अलीकभमे अलीकोपाधिघटितत्वादलीकेन जीवेन अलीकमसदेवजगद्विलोक्यते ॥ २ ॥ तत्रकविकल्पितेनमे
रुत्वेनराजादेर्वर्णनेतथानुभवोदृष्टातइत्याह ॥ यथेति ॥ विविधकल्पयतीति विकल्पेनयेन कविनायस्मिराजादौमेवादिविविधभावकल्पनयद्विकल्पत्वेनकाव्यरचनयायथाय
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्तानालंकठोसौत्यक्तपुष्पांजलौमयि ॥ ततारपरिवारेणसममंवरकोटरम् ॥ ३३ ॥ तस्मिन्गतेत्रिभुवननाधि
पताबुमेशेस्थित्वाक्षणंतदनुसंस्मृतिपूर्वमेव ॥ अंगीकृतंनवपवित्रधियामयात्मेदेवार्चनंशभवतैवजिहासितंतत् ॥ ३२ ॥ ॥ इ०वा०
वा०दे०मोक्षोपायेपुनिर्वाण ० पू० परमात्माभिधानंनमद्विचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतदुक्तं परतेनस्वयमे
वचवेदयहम् ॥ रामत्वमपिजानीषेयथेदंमवस्थितम् ॥ १ ॥ यत्रालीकमलीकेनकिलालीकविलोक्यते ॥ तस्यांसंसारमायायांकिस
त्यंकिमसम्भयम् ॥ २ ॥ यथायेनविकल्पेनयद्विकल्पेनकथ्यते ॥ तथतेनात्मकल्पेननगताप्यनुभूयते ॥ ३ ॥ यथाद्रवत्वंपयसिथथास्पं
दोनभस्वति ॥ यथानभसिशून्यत्वंतथासर्गत्वमात्मनि ॥ ४ ॥ ततःप्रभृतितैवक्रमेणार्चनमात्मनः ॥ अद्ययावद्गतव्यग्रःकुर्वन्नहमव
स्थितः ॥ ५ ॥ अनेनार्चाविधानेनमयेमेरामवासराः ॥ अखिन्नेनातिवाह्यंतेव्यवहारपराअपि ॥ ६ ॥ यथाप्राप्तैःक्रियाचारकुसुमैरात्मनो
र्चनम् ॥ व्युच्छिन्नमपिव्युच्छिन्नंनकदाचिदहर्निशम् ॥ ७ ॥ ग्राह्यग्राहकसंबंधेसामान्येसर्वदेहिनाम् ॥ योगिनःसावधानत्वंयत्तदर्थं
नमात्मनः ॥ ८ ॥ दृष्ट्यानयारघुपतेसंगमुक्तेनचेतसा ॥ संसारविरलारण्येविहरास्मिन्नखिद्यसे ॥ ९ ॥ दुःखेमहतिसंप्राप्तेधनबंधुविविधा
गजे ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यविचारंकरुब्रुवत ॥ १० ॥

थाकथ्येतेतथातथाश्रुत्वा आत्मानकल्पयतीत्यात्मकल्पोराजादिस्तेनस्वस्मिन्वगतामेरुताकल्पदृक्षतात्राप्यनुभूयते कथमन्यथाकाव्यार्थानुभवचमत्कारास्वादस्तस्यबहुविन्न
लाभमानादिकचक्रवेःस्यादितिभावः ॥ ३॥ विविधकल्पनाचाज्ञातस्यात्मनःस्वभावएवेत्याशयेनदृष्टाततराण्याह ॥ यथेति ॥ ४॥ एवस्याज्ञाविकल्पेवविकल्पाध्यारोपस्याचं
नत्वचितनतदाप्रभृत्यथपर्यंतकुर्वन्नेवस्थितइत्याह ॥ ततइति ॥ ५॥ ६॥ सुषुप्तिकालेव्युच्छिन्नमपिकदापिनव्युच्छिन्नम् ॥ तदापिसुखमहमस्वाप्सनकिंचिदवेदिपमिःसुःस्थितप्रति
सधानहेत्वविद्यादृष्टिपुष्पत्रयार्चनसद्भावादितिभावः ॥ ७॥ तर्ह्यज्ञानामपितादृशशिवार्चनसदैवास्तीतिकस्तवेतेभ्योविशेषस्तत्राह ॥ यास्येति ॥ सावधानत्वविशेषइत्यर्थः ॥ ८॥
साचसावधानताआसगत्यागएवेतिदर्शयन्नर्चनेदृष्टफलबाहुल्यकीर्तनेनरामप्रवर्तयति ॥ दृष्टयेति ॥ ९॥ त्यक्तस्यासगस्यपुनरनुत्पादेविचारदाढ्यहेतुरित्याह ॥ दुःखेइति ॥ १०॥

अतएव सकलानुसारं षष्ठपक्षीटस्थावराविज्यन्ते वै विज्यमित्याह ॥ सपद्यत इति ॥ सर्वकारक ऐहिकमुष्मिकसवधक्रियासमय ॥ १९ ॥ तत्सुषीस्थावराणो योनिरपि सपद्यते ॥ एवमेव अजाविषतुर्विधातय सपद्यत इत्यर्थः ॥ २ ॥ क्षणप्रतिमायाधिष्ठानु सकल्यक्षणे एव ॥ वासनानौष्म्यात्परमाणूपमार्दपङ्क्तिः संप्रसरेणूपमा सगा सायतसति ॥ ११ ॥ वर्तमानसर्गदेवतातितागतानामपि कर्मो बोधोऽप्यइत्याह ॥ एवमेवेति ॥ तेषां रुद्राद्विद्वानां नाम ॥ कथतर्हि सर्गोपरमस्तथाह ॥ अस्या इति ॥ एवमेवेति ॥ तच्चस्य भावनात्सात्कारात् ॥ २२ ॥ अणलेशाप्रभमपि विद्यात्मनो बहिर्मुखत्वे कस्यकोटिदिविस्तृतानयोर्वय इत्याह ॥ निमेयेति ॥ २३ ॥ लुट्प्रिग्राह्यता ॥ चित् स्वरूपमपि द्वैवमस्तेत्याह ॥ सेति ॥ सलत्त्वविषयेन ह्यप्यते अनुश्रूयत इति स्वरूपा ॥ २४ ॥ अभिमानवद्व्यापयापयासगर्भौ द्विगच्छन्ति तया चाविबालविद्योतनः सपरिच्छेदोऽधिक्यप्रयुक्ता आत्मनः सुदृढा चेत्याह ॥ अस्मिन्नि ॥ २५ ॥ सुगतेरसत्यैर्दिव्यशालाकृतैरशौ परच्छेदैः परमाशक्तयुक्तिकायता अणुता सुदृढा चालन इति शेषः ॥ परमाणुनेति पाठेन ययोर्चर्दशकालादितयैव जगतासता ॥ संपद्यते यथा योसौ पुरुष सर्वकारक ॥ ३९ ॥ अनेनैव क्रमेण हकीट सपद्यते क्षणान् ॥ तस्युपायमेवमेवेज्जातयोर्द्विचतुर्विधा ॥ २० ॥ रुद्राद्यामृणपर्यं ता सपद्यते क्षणप्रति ॥ परमाणूपमा सतितयोर्केचिदणूपमा ॥ २३ ॥ एवमेव क्रमस्तेर्पासतिवासतिसर्गके ॥ अस्याः ससारमायाया एव भूतार्थभावनात् ॥ २२ ॥ भेदोपशान्तावभ्यासाद्भवत्युपगत शिवः ॥ निमेषशतभागाधर्मात्रमेव परावर्षति ॥ २३ ॥ स्वरूपतश्चेद्ब्रुठितासैवोदेत्यनवम्यति ॥ साक्षरूपाशिलाकाशहवचिस्वात्मनि स्थिता ॥ २४ ॥ तदनाद्यवभासात्मवक्ष्यदेन गीयते ॥ अस्मिन्मौढिगते सर्गे महाचिद्योतनं न च ॥ २५ ॥ सगतासत्यटिदेशकालांशपरमाणुता ॥ जीवतामागताभूततन्मात्रवलयनारुमान् ॥ २६ ॥ भवत्यगृहणीवीरुत्कीटदेवासुरादिकम् ॥ यस्मिन्नि स्थिते तनंतदेवसगिवतिष्ठति ॥ २७ ॥ सदसद्व्यतिर्विश्वविश्वे गोविश्वकर्मणि ॥ नतदूरेन निकटेनोर्ध्वनाधोनेन मे ॥ न पूर्वनापनप्रान्तनं सन्नासन्नमध्यमम् ॥ २८ ॥ अनुभावकलनामृतेस्य माताभवति न सर्वविकल्पनेष्वसत्यु ॥ फलदुरुविभवाप्रमाणमालास्थितिमुपयाति न वारिणीव वद्वि ॥ २९ ॥ यथापुष्टं मुने प्रोक्तव्यं यि फल्याणममृते ॥ दिशप्रयामोसिमतमागच्छोत्तिष्ठपार्वति ॥ ३० ॥

परमेष्ठाणुना छिन्नोपाधिना ब्रह्मविज्जीवतामागतासती भूततन्मात्रास्थितेर्देहिद्या विवलयनाकमातरे अगम्यगीपीठमुनावाकीटदेवासुरादिकवाभवतीति परेणाख्य ॥ २६ ॥ अतएव दस्युः सगिवतिष्ठति ॥ यस्मिन्नि ॥ २७ ॥ अतएव सानुभावमेषवत धमानतुलौ किकमापुमानादित प्रक्रमत इत्याह ॥ अनुभवति ॥ तेलवीयन मेमवीयचन ॥ मध्यमसदसत्यक्षीतरादिकमनिषधनीयम् ॥ २८ ॥ अतएव सानुभावमेषवत धमानतुलौ किकमापुमानादित प्रक्रमत इत्याह ॥ अनुभवति ॥ एवमेव विकल्पनेष्वसत्यु अस्यानुभावरूपा कलनास्वपकारादित्यप्यमृते विना आत्म्योमाता अनुभाविताना भवति ॥ यानुलौ किकीफरस्युरबोध्यषट्कारविभवापस्याः सकाराशतया विधाप्रमाणमालासावारिणिवक्रिदितप्रस्थितिर्नोपयाति ॥ तत्रापि पुटीभाष्यस्याधारित्यर्थः ॥ २९ ॥ उपरेष्यते रापरिरोप्यती यन्मिन्मरः स्तोपविद्यार्थमाशियापिषिष्टमनुश्रूयते देशमुपसृज्यते तस्या ब्रित्याद्वाप्ययेति ॥ ३० ॥

नतारपुष्टु ॥ ३१॥ पूर्वमेवशमवतामयातस्यश्रीगुरोरीश्वरस्यानुसृतिपूर्वकमेवतदुपदिष्टंनित्यापरोक्षदेवाचननवयापरिष्कृतयाश्रद्धादिपवित्रयाचधियामयानुष्ठयेत्वेनांगीकृत
 तत्पाक्तनजहदेवार्चनजिहासितचेत्यर्थ ॥ ३२॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनि०पू०द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३१॥ ॥ इहश्रुत्वासैवैराग्यराम स्वात्मशिवाच
 नम् ॥ प्रबुद्ध कृतकृत्यस्वतत्त्वतिष्ठमवर्णयत ॥ १॥ ईश्वरोपदिष्टतत्त्वदर्शनपर्यन्तसितत्वात्मशिवाचनश्रीरामस्यश्रद्धानिशयसिद्धयेप्रशसन्वयमपितदेवपुनरुपदिशति ॥ एतदि
 त्यादिना ॥ परसर्वोक्तम् ॥ इदजगत्तत्त्वम् ॥ १॥ यत्रमायायाअलीकभमेअलीकोपाधिघटितत्वादलीकेनजीविनअलीकमसदेवजगद्विलोक्यते ॥ २॥ तत्रकविकल्पितेनमे
 रुत्वेनराजादेर्वर्णनेतथानुभवोदृष्टातइत्याह ॥ यथेति ॥ विविधकल्पयतीतिविकल्पेनयेनकविनायस्मिन्राजादौमेवादिविविधभावकल्पनयद्विकल्पत्वेनकाव्यरचनयायथाय
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युत्कानालकंठेसौत्यक्तपुष्पांजलौमयि ॥ ततारपरिवारेणसमंवरकोटरम् ॥ ३१॥ तस्मिन्गतेत्रिभुवनधि
 पतावुमेशेस्थित्वाक्षणंतदनुसंस्मृतिपूर्वमेव ॥ अंगीकृतंनवपवित्रधियामयात्मदेवार्चनंशमवतैवजिहासितंतत् ॥ ३२॥ ॥ इ०वा०
 वा०दे०मोक्षोपायेषुनिर्वाण०पू०परमात्माभिधानंनामद्विचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४२॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ एतदुक्तंपरंतेनस्वयमे
 वचवेदयहम् ॥ रामत्वमपिजानीषेयथेदंममवस्थितम् ॥ १॥ यत्रालीकमलीकेनकिलालीकविलोक्यते ॥ तस्यांसंसारमायायाकिंस
 त्यंकिमसन्मयम् ॥ २॥ यथायेनविकल्पेनयद्विकल्पेनकथ्यते ॥ तथातेनात्मकल्पेननगताप्यनुभूयते ॥ ३॥ यथाद्रवत्वंपयसि यथास्पं
 दोनभस्वति ॥ यथानभसिशून्यत्वंतथासर्गत्वमात्मनि ॥ ४॥ ततःप्रभृतितैवक्रमेणार्चनमात्मनः ॥ अद्ययावद्गतव्यग्रःकुर्वन्नहमव
 स्थितः ॥ ५॥ अनेनार्चाविधानेनमयेमेरामवासरः ॥ अखिन्नेनातिवाह्यंतेव्यवहारपराअपि ॥ ६॥ यथाप्राप्तैःक्रियाचारकुसुमैरात्मनो
 र्चनम् ॥ व्युच्छिन्नमपिव्युच्छिन्नंनकदाचिदहर्निशम् ॥ ७॥ ग्राह्यग्राहकसंबंधेसामान्येभवंदेहिनाम् ॥ योगिनःसावधानत्वंयत्तदर्थं
 नमात्मनः ॥ ८॥ दृष्ट्यानयारघुपतेसंगमुक्तेनचेतसा ॥ संसारविरलारण्येविहरास्मिन्नखिद्यसे ॥ ९॥ दुःखेमहतिसंप्राप्तेधनबंधुवियो
 गजे ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यविचारंकरुब्रुवत ॥ १०॥

थाकथ्यतेतथातथाश्रुत्वाआत्मानकल्पयतीत्यात्मकल्पोराजादित्तेनस्वस्मिन्नगतामेरुताकल्पदृक्षतावाप्यनुभूयते कथमन्यथाकाव्याथानुभवचमत्कारास्वादस्तस्यबहुविन्न
 लाभमानादिकचकवे स्यादितिभावः ॥ ३॥ विविधकल्पनाचाज्ञातस्यात्मनःस्वभावएवेत्याशयेनदृतातराण्याह ॥ यथेति ॥ ४॥ एवंस्यात्ताविकल्पेवविकल्पाध्यारोपस्याच
 नत्वचितनतदाप्रश्रुत्यथपर्यंतकुर्वन्नेवस्थितइत्याह ॥ ततइति ॥ ५॥ सुषुप्तिकालेव्युच्छिन्नमपिकदापिनव्युच्छिन्नम् ॥ तदपिसुखमहमस्याप्सनकिंचिदेवेदिषमित्युत्थितप्रति
 सधानहेत्वविद्यादृत्तिपुष्पत्रयार्चनसद्भावादितिभावः ॥ ७॥ तर्ह्यज्ञानमपितादृशशिवाचनसैववास्तीतिकस्तवेतेभ्योविशेषस्तत्राह ॥ ग्राह्येति ॥ सावधानत्वविशेषइत्यर्थः ॥ ८॥
 साचसावधानताआसगत्यागएवेतिदर्शयन्नचेनेदृष्टफलबाहुल्यकीर्तनेनरामप्रवर्तयति ॥ दृष्टयेति ॥ ९॥ त्यक्तस्यासगस्यपुनरनुत्पादेविचारदाढ्यहेतुस्तित्याह ॥ दुःखेइति ॥ १०॥

सुखदुःखेर्द्विधादौ ॥ एवमप्याहंशान्तराएव ॥ ११ ॥ प्रथममार्यातिततोयति ॥ स्वप्नसनातीगनुरुपपरिभवति च ॥ १२ ॥ अभिचारितरतिर्किरी ॥ १३ ॥ हृन्निमल ताजग
 क्कियास्तर्वातर्नासांस्वमर्तर्नाकिचिनुच्छमेव ॥ १४ ॥ यदित् अगतस्तुच्छनिच्छसितसालेवअगदितिपरम तयादरनिपितवबधादिवियोगस्वाययषपरिवत्तनद्वनहृपशोकप्रस
 क्किरित्याह ॥ त्वमिति ॥ १५ ॥ १६ ॥ इतिउत्करीत्याचिरूपेकगच्छकचाचत्ये ॥ १७ ॥ उत्कार्धनस्यपरमकाष्ठायांरामस्यापयति ॥ चिदेकतानतामिति ॥ १८ ॥ स्वयसम
 सुखदुःखेनकर्तव्येधनवधूदयक्षये ॥ एवंप्रायाएवसर्वांनित्यंससारहृदय ॥ १९ ॥ जानास्येवगतिचिन्नाविपयाणांप्रमाथिनीम् ॥ य
 यायांतिययायांतियथापरिभवतिच ॥ २० ॥ एवमेवप्रवर्ततेप्रमाणिचधनानिच ॥ एवमेवावहीयतनिमित्तरविचारितं ॥ २१ ॥ नतास्त
 वनतासांत्वनिर्मलतजगत्क्रिया ॥ इदमित्यजगत्किचिक्किमुधापरितप्यसे ॥ २२ ॥ त्वमिहासिजगद्रूपचिन्मात्रविततरुते ॥ निजावय
 वकादत्तौक कमाहर्षशोकयो ॥ २३ ॥ तातचिन्मात्ररूपोसिनतेभिन्निमिदजगत् ॥ अतस्तवकृयकुत्रहयोपादेयकल्पना ॥ २४ ॥ इतिचि
 च्चरुर्थाचत्येधिन्मयेजगदनुधौ ॥ तरगजालेचांभौधौक रुमोहर्षशोकयो ॥ २५ ॥ चिदेकतानतामेत्यसौपुनोभागत स्थितिम् ॥ अय
 प्रमथिरामत्वतुयावस्यात्मकोभव ॥ २६ ॥ सम समसमाप्राप्तोमास्वहुरुदारुधी ॥ तिसृतामार्चार्गतोनित्यपरिपूर्णइवार्णव ॥ २७ ॥ एत
 त्वंश्रुतवान्सर्वस्यितस्त्वपरिपूर्णधी ॥ यदिच्छसीतरत्नपुंतत्पृच्छरघुनदत्त ॥ २८ ॥ यत्पृष्टप्रयमेकल्पेनदयपरिचादय ॥ २९ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ इदानींसंशयोऽस्मन्निवृत्तोविशेषत ॥ ३० ॥ ज्ञातंज्ञातव्यमखिलजातादृग्निरऋत्रिमा ॥ नमुनेस्तिमलंद्वित्यनचेत्यनचकल्प
 नम् ॥ ३१ ॥ तदाममामुदज्ञानप्रगातमधुनातुत् ॥ कलकआत्मनोस्तीतितदज्ञानवशेनया ॥ ३२ ॥ आतिरासादिदानींसानिदृत्तात्व
 त्यसादत् ॥ नजायतेनभियतेनचैवात्माकलकित ॥ ३३ ॥ सर्वथखल्विदंद्रक्षमयमित्युदितोरम्यलम् ॥ प्रश्नेभ्य सशयेभ्यश्चवांछितेभ्य
 अस्सर्वत ॥ ३४ ॥ शुद्धंमेनिर्मलंचेतस्त्वष्ट्रायन्नप्रमादिव ॥ सवाचारोपदेशेपुप्राप्तप्रोक्तेपुसाधुभि ॥ ३५ ॥ निराकांक्षीस्यितोरम्यत सुमे
 रुकनकेष्विव ॥ नतदस्त्यस्तियन्नाशानतदस्तियदीप्सितम् ॥ ३६ ॥

सर्वेधिप्यनिर्मुक्तः ॥ हमेनब्रह्मणासमाऐकस्यापन्नाजगदाभासायस्य ॥ ३७ ॥ २० ॥ मयमेकस्येविचारारंभेिराम्यप्रकरणेत्वयायत्पृथयेप्रभाकृतालेपुअर्थाकिचिद्व
 शिष्टचेद्वर्त्तितंरित्य रेचोदयपृच्छ ॥ २१ ॥ मलयज्ञानम् ॥ हित्वजीवब्रह्मभेद ॥ कल्पयेतेयतत्कल्पनमन ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ब्रह्मिब्रह्ममयब्रह्मविवर्तोवा ॥ वांछि
 तेभ्यधनिद्वत्तमितिरोप ॥ २५ ॥ त्वष्ट्रायभेकारोप्ययमणयमलक्षिततक्षणतस्मात्सूर्याविवभिवशुद्धभास्वरम् ॥ साधुभि प्राप्तेभ्यउपगतेभ्य शिष्येभ्यभोनेपुसर्बेयामावा
 राणांसाधनाभानुपदेशोपुनिष्ठाकांक्षी ॥ २६ ॥ चिरलभ्येआरा अनुपबलभ्येदृष्येतिभेद ॥ २७ ॥

मध्यमुपेक्ष्यम् ॥ २८ ॥ शैववरकविशेषत्रयपिनद्वेषि ॥ २९ ॥ कणशः परमाणुरो विभज्यकीर्णानि विक्षिप्त्वा निविनाशितानीति यावत् ॥ त्रिजगंति येन तथा विधस्य क्षीरसागरस्य सृष्टिं सर्वतो व्याप्तिरिव व्याप्तिर्यस्य ॥ औलोक्षिकमेतत् ॥ अथ वा कणशः प्रसृतैर्यशः क्षीरलवैः कीर्णानि सिक्तानि त्रिजगति यथा विधामनुवशक्षीरसागरे सृष्टिर्व्यवहारो यस्य तथा विधिश्चिरसम्भारामलक्षणो मदराचलो बोधासृतो स्यात्कार्थ साप्रत विभ्रात उपरत भयोत्तदिति परेणान्वयः ॥ ३० ॥ इदं जगत् इत्यथ दृष्टप्रकारमेव नान्यत्तत्त्वमस्तीति येन मूढेन ज्ञाततस्य हृदिकुसेदं जालेन ज्वलितेन अधिकसतापिनी इदं वस्तु इदं कलना अलमस्ति हेतुनीश्वरत्वमिति महुक्कार्थं स्वानुभवसवादाय परयेति परेणा

नतदस्ति यदादेहं मयं चराचरे ॥ इदं हेयमुपादेयमिदं सदिति दमप्यसत् ॥ २८ ॥ इति चिंता भ्रमः शांतो निपुणं परमो मुने ॥ न स्वर्गमभिवांछामि द्वेषि वापिनरौरवम् ॥ २९ ॥ आत्मन्येव हितिष्ठा मिमं दराद्रि वा भ्रमः ॥ कणशः कीर्णानि त्रिजगत्क्षीरसागरसंस्थितिः ॥ ३० ॥ विभ्रातश्चिरसंभ्रांतो निभ्रमो राममंदरः ॥ अवस्ति यदा मिदं वस्तु पश्येति कलनास्यलम् ॥ ३१ ॥ तदिति तस्य कुसं देहजालेन ज्वलितं अधिकम् ॥ इदं मिथं जगदिति ज्ञातं येन मुनीश्वर ॥ ३२ ॥ स यत्र याति कार्पण्यं जगत्सत्तलभ्यते ॥ विचित्रा कुलकहोलाज्जडहृत्ति विविर्जिता ॥ ३३ ॥ त्वत्प्रसादेन भगवंस्तीर्णाः स्मोभवसागरात् ॥ संपदामवधिर्ज्ञातो हृष्टः सीमांत आपदाम् ॥ ३४ ॥ सर्वसारेष्व्यदीनाः स्मः पूर्णाः स्मः परमेश्वर ॥ यथावभेद्यामपरैर्दलिताशामंतं गजम् ॥ संसारसागरे सम्यग्गवीरतामागतं मनः ॥ ३५ ॥ परिगलितविकल्पतामुपेतं प्रगलितवांछमदीनसारसत्त्वम् ॥ त्रिजगति यदतिप्रसन्नरूपं प्रमुदितमंतरनुत्तमं मनो मे ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विश्रांतिवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

न्ययः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सतादृशमूढपुरुषो यत्र यस्मिन् धनादिविषये कार्पण्ययाति जगतः स बाधितद्वस्तुतत्त्वदृशानलभ्यतेऽस्माभिरिति शेषः ॥ यतो वयं विचित्रा अशनायादिलक्षणा आकुला कल्लोलाः षडूर्मयो यस्मिन् स तथा विधाच्छुद्धिचिदाकारवृत्तिविवर्जिताज्जडहृत्तत्त्वसागराच्च त्वसादेन तीर्णाः स्मः इति परेणान्वयः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सर्वसारेष्वभूमानंदविषयेऽपि नित्यलब्धत्वादीनाः स्मः ॥ अस्मन्मनः ससारलक्षणे समरे दलितः आशामंतं गजो येन तथा विधं सत्परैरेभेदां सम्यग्गवीरतां यदौ ॥ ३५ ॥ पूर्णां मनः स्थितिमेव वयं यन्नुपसहरति ॥ परिगलितेति ॥ अदीनसारमकार्पण्यदृढसत्त्वस्थैर्यस्य ॥ त्रिजगति प्रसिद्धानि पूर्णचंद्रक्षीरसागरशरदाकाशादीनि यानि प्रसन्नरूपाणि तान्यति कांतमिति प्रसन्नरूपम् ॥ सापेक्षसमासश्छादसः ॥ अंतः प्रमुदितमतएवानुत्तममेमनः स्थितमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

इक्ष्वाकुस्योपायाबाळात्यागादयः पुनः ॥ मनः शर्यातगुठुणाज्ञानदाढ्यार्थमीरिता ॥ १ ॥ रामेण स्वस्य तत्त्वबोधविश्वित्रीतीर्थातायामपितत्तरिपाकावप्राक्प्रच्युतिर्मात्रुषि
 शिलानिस्कातस्युणादाढ्यायसिक्कीलयपरामिष्वजीवन्मुक्तलक्षणभूताभानुक्तसाधनपरपराभेदप्रतिष्ठापयिष्यप्रीवसिद्धिः आगुत्तेयथाभामध्यपद्मोरोपभोगादिलक्षणेशिवा
 बनेपि सर्वाङ्गाद्विरोधेन धूयनाग्निरिवादादतिम्यायेन यदाद्विष्टापरानिष्टाद्विषयसंकेतवर्जनाज्ञेयस्यानर्थहेतुत्वाच्च स्यादेव पुन जननाशनार्थदत्ताराकाबारयन्याह ॥ केवलेन
 ति ॥ केवलेन रारागिरेतेभ्यः अतएव असगमेन कस्तुत्वाभिमानलक्षणक्रियासागमरूपेण ॥ १ ॥ ननु विषयानां तुष्टिजनकत्वनियमात्कथं ते पुरागस्तुक्ताराक्यदत्ताराक्याह ॥
 यथेति ॥ प्राप्तिक्षणान्तिरिक्तपूर्वांतरकालयोलेयुतुष्टिहेतुत्वव्यभिचारान्तरान्यनियमइति भावः ॥ २ ॥ अतएव चिरानर्थक्षणिकमुल्लेखासगोपिनयुक्तदत्त्याह ॥ बाळेति ॥ वां

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ केवलेर्नेद्विचैः सार्द्धवर्त्तमानार्थवर्त्तिना ॥ असगमेन मनसायत्करोपिनतत्कृतम् ॥ १ ॥ यथाप्राप्तिक्षणेषु वेस्तुप्रय
 मेतुष्टयेतया ॥ नप्राप्त्येकक्षणादूर्ध्वभित्तिको नानुभूतवान् ॥ २ ॥ बांछाकालेययावस्तुतुष्टयेनान्यदातया ॥ तस्मात्क्षणसुरवेसक्तिवालो
 यभ्रान्तिनेतर ॥ ३ ॥ बांछाकालेतुष्टयेतत्र बांछेव कारणम् ॥ तुष्टिस्त्वनुष्टिपर्यन्तातस्माद्बांछापरित्यज ॥ ४ ॥ यद्विदत्पदमामोसिकदा
 चित्कालपर्यन्त ॥ तदहंभावानुरूपेण न कथं चल्यापुनः ॥ ५ ॥ आत्मज्ञानाच्चलस्याग्रेरामविश्रांतवानसि ॥ अहंभावमहाश्वभ्रेन पुन
 पातमहसि ॥ ६ ॥ यस्मृतानतसदृष्टेनैव मेरुशिरस्यते ॥ पुनर्गर्भानुकारात् पातालेपतनकुत ॥ ७ ॥ दृश्यते ते स्वभावोयममतासत्य
 तामय ॥ मन्येक्षणीविकल्पोसिजानोसिहतकालिक ॥ ८ ॥ स्वभावस्य सितो राम इत्यावेदयतीवमे ॥ सौम्यपूर्णवर्णवप्रस्थासमतानि
 र्मलातव ॥ ९ ॥ आशायानुनिराशत्वमभावयातुभावनम् ॥ अमनस्त्वमनोयातुतवासगेनजीवत ॥ १० ॥ यार्थावस्तुदृशयासितस्यां
 तस्यामवस्थितम् ॥ सत्तासामान्यरूपेण ब्रह्मद्विहितविद्वन्म् ॥ ११ ॥

छापरेलामोलक्ष्यते ॥ १ ॥ यदावस्तुछात्राकृतः क्षणिको विबाळा निरोधः शुक्लहेतुस्तदा आत्यंतिकबांछोच्छेदो निरतिशयानद्वेष्टुं रित्यर्थादागतम् तथा च बांछेवानर्थदत्तारायेना
 ह ॥ बांछाकाले इति ॥ तुष्टिरानन्दः अनुष्टितुष्टि विरोधि बांछेव पर्यन्तो विच्छेदोयस्यास्तया विधा ॥ २ ॥ ननु पुनानन्दपदमामोहतस्मैमसंपुनर्विषयबांछात्यागोपदेशस्तोकिमयस्त
 याह ॥ यदीति ॥ पुनः कालांतरेऽप्यहंभावपेकनिकजनं मातृद्विहितस्य वस्यति बाढ्याः पुनरुपपन्न इत्यय ॥ ५ ॥ सत्यपि राढ्ये पुनर्मज्जनं किनाशक्यतेतथाह ॥ यद्वि ॥ यय
 स्मादेतोः ॥ गर्भोमातृकुक्षिगतः पिबस्तमुदृत्य करोति जन्मान्नार्थमिति गर्भानुकारो हंभावस्तद्विज्ञेयताते ॥ दृष्टीभूतज्ञानस्यावयवमविधानार्थवीकोच्छेदित्वादिति भाव
 ॥ ७ ॥ अथेयामुपकारायामयेदुर्लभं कृतबलज्ञाननष्टमिति यमासयताद्विलेपितेक्षितमेवेत्याशयेत्याह ॥ दृश्यतइति ॥ कालिकाकविद्या ॥ ८ ॥ नतजननमसगस्तेन जीव

नलातमननादिदाढ्यात् ॥ १२ ॥ इदानीं निर्वासनत्वस्य स्वानुभवगम्यलक्षणमाह ॥ यत्रेति ॥ वस्तुभोगसुखम् ॥ यथागतं प्रारब्धोपनीतदुःखमपि ॥ १३ ॥ स्ववत् आकाशवत् ॥ १४ ॥ अभव्यदुःखाद्यपि त्रिषु व्योमीकारेणात्मतया अनुभव ॥ तेन तस्य प्रतिकूलताशाम्यतीति भावः ॥ १५ ॥ दुःखादौ प्रातिकूल्यविकल्पनमनःकृतमितितदेववाप्नुशुभोक्तयुक्त्या निरोद्धव्यमित्याशयेनाह ॥ चित्तेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ अज्ञानमेववाप्रवृत्तिद्वारानर्थनिदानमितितदेवज्ञानदार्ढ्येन निरसनीयमित्याह ॥ मौर्ख्येति ॥ १८ ॥ चित्तोन्मेषनिमेषाभ्यामितियदुक्ततद्वृत्तानेन स्फुटयति ॥ यथेत्यादिना ॥ यथाखमाकाशवातस्य रजसाचसगास्पदाच्चमलिनचलनादिस्वभाववेदनसपन्नतयाचितश्चित्तलक्षणास्पदाच्चैत्यतयाद्दमनार्थं जातमुपस्थितमित्यर्थः ॥ १९ ॥ उक्तैर्नैव अन्वयव्यतिरेकौ दर्शयति ॥ दृश्येति द्वाभ्याम् ॥ नानाच्छिद्रप्रविष्टसौरालोककुड्यसवयजाचित्रवर्णधीरिव ॥ २० ॥

अज्ञातात्मानिवदोसि विज्ञातात्मानवध्यसे ॥ रामत्वं स्वात्मानात्मानं बोधयस्व बलादतः ॥ १२ ॥ यत्र न स्वदते वस्तु स्वदते च यथागतम् ॥ अवासनत्वं तद्विद्विस्वाम्यमाकाशकोमलम् ॥ १३ ॥ वासनारहितैरंतरिं द्वियैराहरक्रियाः ॥ नविक्रियामवाप्नोषि खवत्क्षोभशतैरपि ॥ १४ ॥ ज्ञाताज्ञानं तथा ज्ञेयं त्रयमेकतयात्मनि ॥ शांतात्मानुभवाभयं न भूयो भवभागसि ॥ १५ ॥ चित्तोन्मेषनिमेषाभ्यां संसारप्रलयोदयौ ॥ वासनाप्राणसंश्लेषादनिमेषमनःकुरु ॥ १६ ॥ प्राणोन्मेषनिमेषाभ्यां संस्तुतेः प्रलयोदयौ ॥ तमभ्यासप्रयोगाभ्यामुन्मेषरहितं कुरु ॥ १७ ॥ मौर्ख्योन्मेषनिमेषाभ्यां कर्मणां प्रलयोदयौ ॥ तद्विलीनं कुरु बलादुरुशास्त्रार्थसंयमैः ॥ १८ ॥ यथावातरजःसंगस्पंदारवं भाववेदनम् ॥ तथाचित्तश्चेत्यतयास्पंदोददिदमुपस्थितम् ॥ १९ ॥ दृश्यदर्शनसंबंधस्पंदेन यं जगद्गतिः ॥ स्फुरत्यालोककुड्यादिसंगजावर्णधीरिव ॥ २० ॥ दृश्यदर्शनसंबंधस्पंदोदभावेन जायते ॥ वेदनाभवदाभासाचित्रपुंसां मिवाशये ॥ २१ ॥ चित्तस्पंदोत्थतामायातदभावे विलीयते ॥ पयःस्पंदोत्थितावीचिस्तदभावे विनश्यति ॥ २२ ॥ त्यागेन वासनां शस्यबोधाद्वाप्राणरोधनात् ॥ चित्ते निस्पंदतां याते कुतः स्पंदस्य संभवः ॥ २३ ॥ अस्मिन् स्पंदमात्रेण याति चित्तमचित्तताम् ॥ प्राणानां वा निरोधेन तदेव च परंपदम् ॥ २४ ॥ दृश्यदर्शनसंबंधेयत्सुखं पारमार्थिकम् ॥ तदंतैकांतं संविन्या ब्रह्मदृष्ट्या मनःक्षयः ॥ २५ ॥ यत्र नाभ्युदितं चित्तं तत्तत्सुखमकृत्रिमम् ॥ न स्वर्गादौ संभवति मरौ हिमगृहं यथा ॥ २६ ॥

भवतीति भवज्जगत्तदाभासा ॥ यथाचित्रलिखितपुसामाशये हृदि भावैव न जायते तद्वत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्पंदस्य कौटस्थ्यच्युतिरूपस्य ॥ २३ ॥ सूर्ये च शब्दः ॥ २४ ॥ बोधाद्वा इति मध्यमोपायमुक्तविवृणोति ॥ दृश्येति ॥ विषये द्वियसंबंधेयत्सुखप्रसिद्धतत्परमार्थतो ब्रह्मसुखमेव ॥ एतस्यैवानदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवतीति श्रुतेः ॥ अतस्तस्यातः परमावधिर्मानुषानदमारभ्योत्तरोत्तरशतगुणोत्कर्षेण श्रुत्या दर्शितो यतो वाचो निर्वर्तते अप्राप्य मनसा सह आनन्दब्रह्मणो विद्वान् विभेतिकदाचनेति तदेकांततन्मात्रपूर्णता तत्संविन्यात्तद्वृत्त्या मनःक्षयः सिध्यतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्तत्सुखब्रह्मसुखतच्च स्वर्गादिभोगभूमौ न संभवति ॥ तत्र चित्तस्य कामासूयादिकलुषत्वादित्यर्थः ॥ हिमशिशि रजलतस्य गृहसरः ॥ २६ ॥

नराप्यंरनुमगस्परानुमर्ककम्यमित्यय ॥ ७ ॥ चित्तस्यतोनाश ॥ यनोदुर्वोधात्रूतिवशादेवचित्तवेदिताचित्तसद्भावयतीतिबोधेनतुभ्यतिर्नरयतीत्युक्तश्चित्तनाशइति
॥ १ ॥ शत रुन्निमरेगलपद ॥ तेनदुर्वोधेना ॥ ८ ॥ मनुस्मानिनामपिप्यवहारदरानाच्चित्तमस्यैवतत्कथज्ञानेननष्ट सत्त्वनष्टत्वयोयुगपदेकप्रविरोधात्तत्राह ॥ विषयमानमपीति ॥
॥ १ ॥ ॥ माभवा यतश्चाप्यत्वमभ्रमद्वयग्यरप्रभाक् ॥ १ ॥ भोतिपीजस्यमेवचित्तस्यचित्तनासावाधेनप्रविलीयतइत्यर्थः ॥ यटादिनाशोपिकपालाद्यात्मनापरिशेषदर्शना
नन नष्टपगनाग काप्ययसिदुण्येत्याहानाभावइति ॥ ३ ॥ वस्तुवोधस्याबलुकाख्यतोशमाप्रवाधकत्वप्रसिद्धेरपिनसत्त्वोशवाधकत्वप्रसक्तिरित्याह ॥ अवस्त्वेवेति ॥ चि
त्तार्थमर्भरगामाधिकस्यालनोबिबनइतिशेष ॥ ३ ॥ तर्हिकर्तव्यमुक्तचित्तस्यप्यवहारक्षमाभस्यावास्ताम्येव नेत्याह ॥ चित्तमिति ॥ विहारसमाधिसाक्षात्कारपर्यवृत्ता
चित्तोपशमजस्फारमवाच्यवचमामुखम् ॥ इयतिशयनिर्मुक्तनंदेतिनचशाम्यति ॥ २ ७ ॥ योधाद्रवतिचित्तानोदुर्वोधाच्चित्तवेदि
ता ॥ बालवेतालवत्तेनमोहश्रीघनतांगता ॥ २ ८ ॥ विषयमानमपित्येतच्चित्तयोधाद्विलीयते ॥ सटप्यसट्टिवाभातितार्भहीकृतयथा
॥ २ ९ ॥ ज्ञम्यचित्तनचित्ताख्यज्ञचित्तमत्त्वमुच्यते ॥ नामार्यान्त्यवभाकित्तनोधात्ताभ्रसुवर्णवत् ॥ ३ ० ॥ नसमवतिचित्तत्वंतेनतत्प्रवि
लीयते ॥ भ्रमशाम्यतियोधेननाभावोविद्यतेतम ॥ ३ १ ॥ अवस्त्वेवविकल्पात्मचित्तादिशशृंगवत् ॥ सर्वतदात्मनस्तस्मात्तद्विबो
धाद्विलीयते ॥ ३ २ ॥ चित्तमत्त्वसमायातकिचित्कालंजगत्स्थितौ ॥ विहृत्यतुर्वावस्यायांतुर्वातीतमवत्यत ॥ ३ ३ ॥ वक्षेवभूरिभुवन
भ्रमविभ्रमोर्घिर्यन्धितंममनेकतर्यक्रमेव ॥ मवात्मसंभवतिनंतरदुर्गकिंचिच्चित्तादिकचनहृदीविहिसन्निवेश ॥ ३ ४ ॥ ॥ इ ०
वा ० वा ० ट ० मो ० नि ० प ० चित्तसत्तामूचननामचतुश्चत्वारिंशसर्ग ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अत्रेमा
मत्रयोधायविस्मयोहासकारिणीम् ॥ अपूर्वाचैवसंक्षेपाद्रामरम्यांकर्याष्टणु ॥ १ ॥ योजनानांसहस्राणिविपुलंविमलसुंदरम् ॥ युगे
रप्यजरद्रूपमस्तिविल्वफलमहत् ॥ २ ॥ अविनाशरसाधारसुधामधुरसारवत् ॥ पुराणमपिबालेंदुलभार्दवसुंदरम् ॥ ३ ॥
नरश्चस्यानवालवीकिन्याभ्यन्तविक्षुषिपालाकृतसाधितानुबृत्तिः ॥ विदेहैकवस्याविर्भूतनुयातीतावस्थेतस्यास्तवीतिभाव ॥ १ ॥ तनुयतीतब्रह्मयावज्ज्ञाततावच्चि
तमगदादिनिध्यावेशणस्थितंशत्रात्मकमभितिनश्चित्तादिकनामकिंचित्तिरहत्तरमलीतिज्ञानभाषणतन्मात्रभाषपरिशेषचित्तोदयुक्तएवेत्याशयेनाह ॥ ब्रह्मैवेति ॥ यथा
नरेवभारपरिकश्चित्तयामारोपनवाप्यादिसन्निवेशलघासमावेशोरेवनास्तितद्वत्तरमसुखसंस्थितिरस्येकसत्तमब्रह्मण्यपिजगदसमावेशोरेवनालीत्यर्थः ॥ ३ ४ ॥ ॥ इ
तिर्यशामिष्टम् ॥ आत्मययकारोनिर्वाण ० दू ० चतुश्चत्वारिंशसर्ग ॥ ४ ॥ ॥ १ ॥ ॥ स्तानदरससपूर्णप्रिजगत्कल्पमास्पदम् ॥ इहविल्वफलत्वेनपरब्रह्मोपबण्यते ॥ १ ॥
रुयारिन्याप्याताम्याम् ॥ १ ॥ नर्गर्धगदस्यजरद्रूपमावोपस्य ॥ २ ॥ तुषेयतुधादेक्षयाबाअतिभुधुरसारवत् ॥ बालेंदोर्कुरायाप्यतिदिनमुपवीयभाभानिह्लानीयभा-
कलात्मानीषभादेवनतद्वनपदनुवृत्त्यतीत्यानुद्वारम् ॥ ३ ॥

भुवनव्यूहमध्यगतमहामेरुरिवमेढीभूतम् ॥ मंदराद्रिरिवाचलंदृढम् ॥ ४ ॥ प्रागुक्तं सहस्रपदसंख्यपरमिब्याचष्टे ॥ योजनेति ॥ जगतः स्थितेर्विधारणस्य नियमनस्य च मूलम् ॥ ५ ॥ हरतिवहति ॥ राजिकासृक्षमसर्षपास्तत्कणानापद्धतेः पक्तेः ॥ ६ ॥ षड्सः षड्विद्रियभोग्यब्रह्मलोकांतमुखलवः प्रसिद्धोवा ॥ ७ ॥ तेन तादृशरसयुक्तेनापि पाकेन यत्पातपतनसमेति ॥ तर्हि किं स्वस्थान एव जीर्यति नेत्याह ॥ सदैवेति ॥ ८ ॥ जरठाश्चिरायुषः ॥ ९ ॥ १० ॥ विततमतिविस्तीर्णयत्स्थौल्यबृहत्तातच्छालिनः ॥ ११ ॥ समस्तेषु फलेषु पुरुषार्थेषु च सारस्य श्रेष्ठस्या ॥ अष्टिवीजनास्ति ॥ १२ ॥ शिलाया अतः प्रदेश इव नीरघो घनः ॥ विज्ञानघन एवेति श्रुतेः ॥ स्वदमाने दुर्बिबवत्स्वसंविदा मृत्निमिवास्वाद्य निरतिशयानद

व्यूहमध्यमहामेरुं मंदराद्रिरिवाचलम् ॥ महाकल्यांतवात्याया अपिवैरैरचालितम् ॥ ४ ॥ योजनायुतकोटीनां कोटिलक्षशतैरपि ॥ वैपुल्येनापरिच्छेद्यं मूलमाद्यं जगत्स्थितेः ॥ ५ ॥ यस्य बिल्वफलस्योच्चैर्ब्रह्मांडानि समीपतः ॥ हरंति लीलां शैलाधाराजिकाकणपद्धतेः ॥ ६ ॥ स्यंदमानरसापूरां स्वाद्वीरसचमल्लतिम् ॥ यस्यातिशेतेनोकाश्चिदपिराघवषड्रुसः ॥ ७ ॥ न कदाचन पाकेन पानं तेन समेतियत् ॥ सदैव पक्कमव्यंगजरसायन्नबाध्यते ॥ ८ ॥ ब्रह्मविष्णुर्वद्रुद्राद्याजरठाः केचिदेव न ॥ यस्योत्पत्तिं विजानंति मूलं वा वृत्तमेव च ॥ ९ ॥ अहंशं कुरुक्षस्य त्वदृष्टकुसुमाकृतेः ॥ अस्तं भूमूलशाखस्य फलस्य महाकृतेः ॥ १० ॥ एकपिंडघनाकारविततस्यौल्यशालिनः ॥ यस्योत्पत्तिविकारादिपरिणामो न दृश्यते ॥ ११ ॥ समस्तफलसारस्य फलस्य महाकृतेः ॥ न मज्जानाष्ठिविततो निर्विकारो निरंजनः ॥ १२ ॥ शिलांतरिवनीरंध्रः स्यंदमाने दुर्बिबवत् ॥ रसं स्वसंविदा स्वाद्यं स्यंदमान इवा मृत्तम् ॥ १३ ॥ कोशस्स कलसौख्यानां शीतलालोककारकः ॥ शैलाभो मृत्तपिंडाभो मज्जा आत्मफलस्थितेः ॥ १४ ॥ तस्मात्परममज्जा तु यासौ स्वात्मचमल्लतिः ॥ अनंतरक्षितो नित्यमनन्यः श्रीफलंगतः ॥ १५ ॥ स्वसंनिवेशवैचित्र्यमन्यत्वफलतांगताम् ॥ अत्यजं त्यातया तन्व्यास्थूलयाप्यतिबालया ॥ १६ ॥

रसं स्यंदमानः ॥ १३ ॥ कोश इति ॥ एतस्यैवानदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्तीति श्रुतेः ॥ आत्मनो मानुषानंदादि हेरण्यगर्भानंदांतकर्मफलस्थितेर्मज्जासारः ॥ १४ ॥ तस्माद्वैरण्यगर्भानंदफलादिपरिमस्याव्यक्तस्य मज्जा ॥ अनतेन त्रिविधपरिच्छेदशून्यस्वभावेनैरक्षितः ॥ स्वात्मकमेव श्रीफलवित्वगतः स चानन्यः अद्वय एवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ अनन्यत्वेनैवोपपादयितुं च मल्लतिपदस्वारस्य प्रकटयति ॥ स्वसंनिवेशेत्यादिना ॥ यतस्तथा स्वात्मचमल्लत्यास्याभ्यस्तस्यान्यत्वस्य भेदज्ञानस्य फलता परमप्रयोजनतांगतचिदेक रसमज्जारूपपारमार्थिकस्वसंनिवेशवैलक्षण्यमत्यजत्वेव इदं भेदादित्ययमुत्पाद्य भाविति मिति परेणान्वयः ॥ प्रकारांतरैरपि तस्याश्वमल्लतित्वोपपादनाय तन्व्येत्यादिविरुद्धविशेषणानि ॥ अणोरणीयस्वात्तन्व्या महतो महीयस्वात्स्थूलया चिरतनत्वेऽपि दृढ्यादिविकाराभावादिबालया ॥ १६ ॥

असमोपिभेदस्योत्पादनेकोहेतुस्तामाह ॥ इयमिहमस्मीतिअनिवमिहताप्यासप्वतद्धेतुरित्यर्थः ॥ अग्यतापृथक्कतदापादकफलमपिपानेवभूतभुवनभेदादिरूपेणो
 त्यायेत्यर्थः ॥ असप्रबदित्यनेनत्वप्रकाराचिदेकरसेमलस्यैवप्रभोनालिहुरातत्कार्यभेदस्येतिष्योत्यते ॥ १७ ॥ स्वोत्पादितभूतभुवनविभेदहेतुतोत्पादनद्वाराआभिमानिकस
 बलनसालभतइत्याह ॥ अहमिति ॥ अहंकलाअहकारस्तस्या समुदयोम्यपिदिसमष्टिरूपेणोद्वयस्तत्समनतरम् ॥ आकारालादुणःशब्दश्चमिद्विष्यमुणैकदेशीयेयांतयाविधैबेलो
 क्योपलक्षितम्यपिदिसमष्टिरारपरमाणुभिः ॥ १८ ॥ स्वस्वरूपापरित्यागनैवसूपापन्तिरेवास्यामहतीआलक्ष्यमरुत्तिरित्यमयावर्णितेत्युपसहरति ॥ इतीति ॥ शक्तिर्व्यवहारास्समर्थ
 तातस्वरूपताम् ॥ १९ ॥ समेतिर्दिकारोनिहोरेएवद्वयजगदाकारादृक्समसारिता ॥ २० ॥ इत्यथविषयदादिसर्वमियमेवनाम्यइत्या किंचिदितिदृष्टव्यमित्याह ॥ इदमित्या
 इयमस्मीतिकलनादसदप्यन्यतामलम् ॥ भेदापसंभवदिदस्वयमुत्पाद्यभावितम् ॥ १७ ॥ अहंकलासमुदयसमनतरमेवसा ॥ वलि
 ताकाशशब्दांगत्रैलोक्यपरमाणुभिः ॥ १८ ॥ इत्यनुक्रमतोयातासविच्छक्तिस्वरूपताम् ॥ मज्जाप्राक्सन्निवेशस्वतमेवाप्यसमुज्जती
 ॥ १९ ॥ संविच्छक्त्यातयातत्रतत्सरलरूपया ॥ निजएवसमेरूपेदृगित्यसंप्रसारिता ॥ २० ॥ इदव्योममहानंतमित्यंकालमयीकला ॥
 इयंनियतिरित्युक्ताक्रियेयस्यंदरूपिणी ॥ २१ ॥ अयंसकल्यविस्तारस्त्वयमाशांतरअम ॥ रागद्वेषस्थितिरियेहयोपादेयधीरियम् ॥
 ॥ २२ ॥ इयत्वत्तात्वियमत्तातत्तेयसंस्थितास्वयम् ॥ ब्रह्माहौपोयमूर्ध्वस्य स्वयमंगोर्ध्वमप्यध ॥ २३ ॥ अयंपुरःपार्श्वतोयंपश्चादाराह
 वीयसी ॥ इदंभूतवतमानमविप्यत्विदमित्यपि ॥ २४ ॥ इदमंत स्थितानत्यक्स्वर्नाभोरुहालयम् ॥ ब्रह्माहर्महपापीहक्रीहामहपमहल
 म् ॥ २५ ॥ अनतकलनातत्वपरिपृच्छविताहरे ॥ तद्वद्वदकणिकाचंचलोकपद्माक्षमालिका ॥ २६ ॥ इयंकोर्णमहारुद्रगणापूरितकोटरम् ॥
 दीर्घाभ्रसरणिभ्रीतिध्वसनेभ्य प्रभाविनी ॥ २७ ॥ इयमेरु ककुभ्यत्रजगत्यंकजकर्णिका ॥ सूररिंदुमधृछासत्पटामरपरपट्टदा ॥ २८ ॥
 इयमुद्दामसौगध्यस्वर्गश्रीपुष्पमजरी ॥ अगज्जरट्टक्षस्यरजोनरकमूलिन ॥ २९ ॥

दिता ॥ २१ ॥ आप्यालिकार्थाअपीयमेवेत्याह ॥ अयमिति ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥
 स्थिताअनंत कल्पनोभोरुद्राणामालयाजीवायस्मिन्नाद्याधिपम् ॥ २५ ॥ अनंतै कलनातत्त्वै रचनरइत्ये-वरित-पृष्ठविता ॥ २६ ॥ कीर्णै-सर्वतोम्यातेमह्यरुद्रगणै-पूरितको
 टरा भयसरणिप्रकारापवद्वी ॥ अस्मिन्महत्पण्णैर्बैरिश्चैत्राअधि ॥ नीलपीवा शितिकठा-शर्बाद्विनिश्रुतेरितिभाष ॥ भाताविपयलपटा स्वर्णिगलेपांष्यसनेभ्य अध-यत्ने
 म्यानिमित्तेभ्यःप्रभाविनीयतापवतीप्रकाशवतीवा ॥ नक्षत्रपतेनभ-पथेप्रभातुबुत्तिवर्शनादित्यर्थः ॥ २७ ॥ अथअस्याभुतत्सोक्तकुत्रिदिशि इदुलक्षणस्यमधुनउच्छासेअ
 यामकरेलेपटा अमरलक्षणा पट्टपदापस्याम् ॥ २८ ॥ रजोगुणकार्यगारादिनारकैर्दु-स्विभूमिनोभूतबतोअगज्जरट्टक्षस्यउद्दामसीमप्यास्वर्गश्रीलक्षणापुष्पमजरीइयमे
 वेत्यर्थः ॥ २९ ॥

ऊर्जमपारपरितथापारपर्यता व्योमलीलाव्योमाकारासरोजिनीकमलिनीसरसीवाइधमेवेत्यर्थः ॥ ३० ॥ क्रिया कर्मार्ण्येवपरितो ग्राहायस्याम् ॥ तरंगावतरलामासत्वा
लीयस्याम् ॥ सर्ग प्रजोत्पादनतल्लक्षणे आवर्त्तनिविधानेकार्येतिष्ठतीति तत्स्थामूर्तिभूतपरशस्यस्याम् ॥ ३१ ॥ इयत्तयाप्राण्यायु परिमाणेनप्रसरिणीविस्तृता तेजोभिरम्या
दित्यचद्रादिभि केसरिणी ॥ व्योमैवपकजंयस्यास्तथाविधाकालनलिनीइयमेव ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतिवर्णितप्रकाराः सर्वेसानिजमज्जाचमल्लतिरेव ॥ एवप्रकारैर्व्यष्टिसमिष्टि
संकल्पसन्निवेशस्यानःकृतसंस्थितिः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ बिल्वाख्यायिकासमाप्यस्वरूपेणैवचित्तवर्णयन्नुपसहरति ॥ एकेति ॥ एकत्वसंख्याया अपिद्वैतापादकत्वान्नैकालिका

इयंचताराकिंजल्कब्रह्माणंवतटस्थिता ॥ अपारापारपर्यताव्योमलीलासरोजिनी ॥ ३० ॥ इयंक्रियापरिग्राहातरंगतरलावली ॥ स
र्गावर्त्तविधानस्थभूरिभूतपरंपरा ॥ ३१ ॥ इयत्तयाप्रसरिणीक्षणकल्पादिपल्लवा ॥ तेजःकेसरिणीकालनलिनीव्योमपंकजा ॥ ३२ ॥
इमाभावविकाराद्व्याजराभृतिविषुचिकाः ॥ विद्याविद्याविलासाद्व्याइमाःशास्त्रार्थदृष्टयः ॥ ३३ ॥ इतिसातस्यबिल्वस्यनिजमज्जाच
मल्लतिः ॥ संकल्पसन्निवेशांतरैवैककृतसंस्थितिः ॥ ३४ ॥ शांतास्वस्थानिरावासौम्याभावनयोञ्जिता ॥ कर्तृत्वमप्यकर्तृत्वंकृत्वा
कृत्वेवसंस्थिता ॥ ३५ ॥ एषैकैकविविधेवविभाव्यमानानैकालिकानविधाननुसैवसैव ॥ सत्यास्थितासकलशांतिसमैकरूपा
सर्वात्मिकातिमहतीचितिरूपशक्तिः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० बिल्वोपाख्यानपंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥
श्रीरामउवाच ॥ भगवन्सर्वसारज्ञत्वयैपाविल्वरूपिणी ॥ महाचिद्धनसत्तेहकथितेतिमतिर्मम ॥ १ ॥ चिन्मज्जारूपमखिलमहतादी
दमाततम् ॥ नमनागपिभेदोस्तिद्वैतैक्यकलनात्मकः ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथाब्रह्मांडकूडमांडमज्जामेवादिंसंस्थितिः ॥
तथाचिद्विल्वमज्जेयंब्रह्मांडादिजगत्स्थितिः ॥ ३ ॥

नापिविविधाकिंतुसैवएकत्वसैवैका ॥ वीसयासजातीयविजातीयनिवृत्तिर्वा ॥ सकलस्यद्वैतविकल्पस्यशांत्यात्मैकरूपा ॥ अनेनस्वगतभेदस्यापिव्यावृत्तिः ॥ अतिमहती
ब्रह्मशब्दलक्ष्याचितिरूपाशक्तिरेवेत्यव्युत्पादितेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू० पंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ इह
शिल्पिमनोदृष्टपद्मिनीखड्गमहितम् ॥ शिलोदरमिवब्रह्मप्रपचाभासमीर्यते ॥ १ ॥ श्रीरामःस्वस्यबिल्वाख्यानतात्पर्यबोधंदर्शयति ॥ भगवन्निनिह्नाभ्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ नाहता
दिमात्रचिद्विल्वमज्जाकिंतुब्रह्माडादिसर्वमपीतिनिस्सकोचबोध्यमित्याशयेनवसिष्ठउवाच ॥ यथेत्यादिना ॥ ३ ॥

चिद्विलस्यमञ्जोत्प्लुकेऽतः श्रेयसावयववार्तास्यन परिणामविरोधदतिकस्यचिद्भूतिभारयति ॥ सृष्टिरिति ॥ यथावित्त्वस्वर्परमज्ञायाआधारस्तथासृष्टिलक्षणमज्ञायाआ
धयाया साधारण्यवपरस्थानीयस्याप्यत्यसप्तवेतवतः परिणामरूपमज्ञास्यात् तत्रसर्वगस्यास्याचिदात्मनःकारणैकदेशेनवापरिणामित्वेविनाशोदुर्भारः ॥ नचैतन्निरवयवे
मय्योत्रः श्रेयः-परिणामोबासप्तवतीतिनमज्जाराब्धः-परिणामपरदत्ययः ॥ ३ ॥ तर्हिर्कपरदतिषेद्विषयलक्षणचमत्कारपरदत्याशयेनाह ॥ चित्तेरिति ॥ शिलात शिल्पियमनः क
ल्पिनपयवयवसन्निवेशवदित्यर्थः ॥ ५ ॥ दृष्टांतविबरीतुब्रह्मशिलाप्यायिकप्रसूति ॥ अयेति ॥ ११ ॥ मनःकल्पनानामानत्यावर्तनानि ॥ ८ ॥ उपनिगूढानिष्ठलानि ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ दृष्टवैपरीत्येनापि मनः कल्पनमभवादाह ॥ कर्णिकेति ॥ कर्णिकाजालेषुमूलानियेयम् ॥ इतराणिकानिचिदमूलानिच ॥ ११ ॥ शस्त्रा पद्ममुकुटवत्सन्निवेशिनः ॥

सृष्टिचिद्विलस्यमज्ञास्यात्साधारान्यत्वसम्भवे ॥ विनाशः सर्वगस्यास्यनचैतत्सप्तवत्यलम् ॥ ५ ॥ चित्तेर्मरीचयीजस्यजगदास्याचमल
ति ॥ स्थितासौपुनसौम्यांत शिलात सन्निवेशवत् ॥ ५ ॥ अत्रेभामिदुवदनचित्रांविस्मयकारिणीम् ॥ वर्ण्यमानामयारम्यामन्यामा
स्यायिकंशृणु ॥ २ ॥ श्लिग्धास्पष्टाद्यदुस्पष्टांमहाविस्तारशालिनी ॥ निधिहानित्यमद्भुव्याक्चिदस्तिमहाशिला ॥ ७ ॥ तस्यामतत्र
फुट्टानिपमानिसुयद्दुन्यपि ॥ सरस्याभिवरम्याणितान्यनंतानिसतिवै ॥ ८ ॥ अन्योन्यप्रोतपत्राणिभिमयोविचटितानिच ॥ मिथश्चोपनि
गूढानिगूढानिप्रकटानिच ॥ ९ ॥ अधोमुखान्यध्वमुखान्यपितिर्यङ्मुखानिच ॥ भिमयोमिलितमूलानिमिय प्रोतमुखान्यपि ॥ १० ॥ क
र्णिकाजालमूलानिभूलांत कर्णिकानिच ॥ ऊर्ध्वमूलान्यधोमूलान्यमूलानीतराणिच ॥ ११ ॥ तपांचनिकेट्संतिशखा शतसहस्रशः ॥
चक्रोपाश्चमहाकारा पद्मवत्सन्निवेशिनः ॥ १२ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सत्यमेतन्मयादृष्टातादृशीसांमहाशिला ॥ शालग्रामेहरेर्धा
क्षिविद्येतेपरिवारिणी ॥ १३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमेतद्विजानासिदृष्टवानसितांशिलाम् ॥ योयश्चतत्रवैप्राणः समस्ताहगन
तरः ॥ १४ ॥ मयात्वियमपूर्ववशिलेहकथितातव ॥ यस्यामममंहाकुक्षीसर्वमस्तिचनास्तिच ॥ १५ ॥

चक्रोपास्तुविकसितपद्मवत्सन्निवेशिनस्यथादृश्यते ॥ १२ ॥ स्वयनीर्ययाचार्याशालग्रामक्षेत्रेदृष्टांशिलागुठवाक्यास्मरश्राम सैवाभगवताजगत्कल्पनासहितब्रह्मदृष्टो
मत्तेनोदादतेतिमय्यमानआह ॥ सत्यमेतद्विति ॥ परिवारिणीपद्मवत्सन्निवेशिता ॥ १३ ॥ दृष्टांतदार्ष्टिकसप्तधस्त्यासम्यभुद्धइत्यनुमोवमानोवसिष्ठआह ॥ एवमेतदि
ति ॥ तर्दृष्टांतमूर्तोशिलोदृष्टवानसीतिविजानासियश्चतत्रादृष्टादार्ष्टिककृतश्चिदाशालायोपादृष्टास्वभावः ॥ अनतरोनिरवकाराचिह्ननः समप्राणस्यापिप्राणोनिरतिशयानवदू
पस्तमत्सिन्धुपिपिपेदृष्टवानसीतिविजानासि ॥ १४ ॥ मयातुनत्सदृष्टाशिलादृष्टांतत्वेनाभिप्रेताः किंत्वपूर्वाब्रह्मैवशिलात्वेनपरिकल्प्यमित्येवोपप्यस्तेतिउपप्रेयतात्यर्थ
विषयारेपिनोपेयेविषयारदृत्यापयेनाह ॥ मयात्विति ॥ १५ ॥

चिदात्मनिगौण्याशिलाशब्दप्रयोगनिमित्तान्गुणान्दर्शयति ॥ घनत्वेति ॥ आदिपदादभेद्यत्वेकरसत्कूटस्थत्वादिपरिग्रहः ॥ १६ ॥ अपिशब्दाभ्यांस्त्वचितोविरोधोमाययापरिहर्तव्यः ॥ १७ ॥ जगदेवमयातत्रपद्मवनत्वेनोक्षितमित्याह ॥ अस्यामेवेति ॥ तच्चजगदन्यदिवभातमपिवस्तुनानान्यतुद्धचिदात्मकचवानाकिनुमाद्यैवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तेषाचनिकटेसतिशखाःशतसहस्रशदितियदुक्ततात्पर्यमाह ॥ शखेति ॥ लोक्यतइतिलोकचित्रालिख्यतेशिल्पमन कल्पनयायथातथाभूतभव्यसर्वजगत् तत्रशालभजिकावस्तुतोयथावास्तवीवअस्तीतिपरेणान्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ आदत्तेस्त्रीकरोतितथाएषाचिदिपिघनाएकिकांएकपिडतास्त्रीकरोतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ तत्स्वरूपादभिन्नोपिवपुर्मयपरिच्छिन्नाकारद्वभातीत्यर्थः ॥ सुषुप्तावस्थयाटक्छेदालागनभिव्यक्तयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सतोःशिलाभरिचयोर्नोदेतिनास्तमायातितथेत्यर्थः ॥ पुरंध्यासुचित्रायास्त्रि

चिच्छिलैषामयोक्तायेस्यामंतर्जंगतिवै ॥ घनत्वैकाल्मकत्वादिवशादेषाशिलैवचित् ॥ १६ ॥ अप्यत्यंतघनांगायाःसुनीरंध्राकृतेरपि ॥ विद्यतेतर्जगद्व्योमीवविपुलानिलः ॥ १७ ॥ द्यौःक्षमावायुराकाशंपर्वताःसरितोदिशः ॥ संतितस्यांशिलायांचसुषिरंनमनागपि ॥ १८ ॥ अस्यामेवघनांगालमजगत्पद्मंविजृंभते ॥ एतस्माद्स्तुतोनान्यदन्यच्छुद्धाल्मकंचवा ॥ १९ ॥ शंखपद्मादिकंलोकंपाषाणोलिख्यतेयथा ॥ भूतंभवद्भविष्यच्चशिलायांशालभजिका ॥ २० ॥ तथास्तितत्रतत्सर्वसंस्थानंवस्तुतोयथा ॥ उपलंतःसन्निवेशोनानात्माप्येकपिडताम् ॥ २१ ॥ यथादत्तेतथैषाचिपिडकारैकिकांघनाम् ॥ यथापद्मःशिलाकोशादभिन्नस्तद्वपुर्मयः ॥ २२ ॥ तथासर्गश्चितोरूपादभिन्नोपिवपुर्मयः ॥ सुषुप्तावस्थयाचक्रपद्मलेखाःशिलोदरे ॥ २३ ॥ यथास्थिताश्चितेरंतस्तथेयंजगदावली ॥ शिलंतःपद्मलेखालीमरिचांतश्चमल्लतिः ॥ २४ ॥ नोदेतिनास्तमायातियथासर्गस्तथाचितौ ॥ यथापुरंध्यामर्च्योतर्मज्जावावित्वगायथा ॥ २५ ॥ तथानंतविकाराढ्याचितौब्रह्मांडमंडली ॥ विकारादितदेवेतिमुधैवोक्तिरनर्थिका ॥ २६ ॥ तत्तांसमुपयात्याशुजलंबिंदुरिवांभसि ॥ अनंतत्वाच्चित्तेरद्विकारादिचितेरिति ॥ २७ ॥ उक्त्यासंप्रधेतेयच्चतल्लयेनविलीयते ॥ ब्रह्मैवेदंविकारादिविकाराद्यर्थवर्जितम् ॥ २८ ॥ वर्जनवर्जनेर्थस्यब्रह्मैवानंततावशान् ॥ ब्रह्मस्थितंविकारादिब्रह्मैवोत्पादितंक्रमान् ॥ २९ ॥

यामतर्मनसिमर्त्यस्तत्कांतःसदैवास्ति ॥ २५ ॥ यदाविकारिणांब्रह्मांडानांचिन्मात्रत्वतदातद्विकारभुवनशरीरादिभेदानांचिन्मात्रत्वमर्थसिद्धिमितितदुक्तिरर्थशून्यत्वान्मुधानि फलैव ॥ २६ ॥ कुतोर्यशून्यातत्राह ॥ तत्तामिति ॥ यतएतद्विकारादिआशुब्रह्मांडानांचिन्मात्रतादर्शनक्षणएवतत्तांचिन्मात्रतासमुपयातिनपृथगणुमात्रमप्यवशिष्यतइति हेतोः ॥ २७ ॥ कविवर्णिनतर्गधवनगरवैचित्र्यवदुक्तिमात्रसिद्धत्वादपितस्यप्रत्येतृचिन्मात्रत्वमित्याह ॥ उक्त्येति ॥ सभूरितिव्याहारत् भुवमसृजत एतइतिवैप्रजापतिदेवानसृजत असृयमितिमनुष्यानिदवइतिपितृनित्यादिश्रुत्याभुवनादिसर्गस्यानामपूर्वकत्वोक्तेरवनमलयेनलयोप्युक्तः ॥ २८ ॥ विकाराद्यर्थवर्जनमपिनवस्वतरमित्याह ॥ वर्जनेति ॥ २९ ॥

पुण्कलपतित्सकार्यधीजवत्सर्गधर्षित्सानुदासिदशनादपिषर्षिषिदेवेत्याह ॥ १० ॥ अकुरादिष्वपुष्विषकारेपुषवतीविषमनैवाधउत्तरकालकाहारावा
 पशुशब्दियाति ॥ ११ ॥ द्वैतस्यैकत्वकल्पनाधीनकल्पनत्वाद्यव्यक्तचित्तमित्याह ॥ एकत्वमिति ॥ एतयोर्षीजतत्कार्ययो ॥ अम्यप्रवधिद्वयतिरिक्तजात्यकल्पना
 तरपीनाहति ॥ तच्चिद्रूपमुक्तुरादिष्विषर्षिदशकात्म्यस्वभावसंभवातीत्यर्थ ॥ १२ ॥ तदेवमुक्तयनमुक्तयेत्युच्यते ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ मज्जादिवित्वेदेतिरोप ॥ १४ ॥ एक
 प्रतद्विप्रसिद्धमग्नूपेणदुपये ॥ सुपुमकशित्पिवासानामाश्रम ॥ १५ ॥ १६ ॥ जगत्कतुर्जविष्वक्खरूपतदीयकतुत्वाद्विजमच्चचित्तिश्चिदेव ॥ मवाभवाआविर्भावतिरोभावा
 अत्रान्यार्यभिर्द्विष्टगुण्योभसासमम् ॥ रीजपुष्यफलांतस्यंवीजांतनान्यदात्मकम् ॥ १७ ॥ याहरीयीजसत्तासाभवतीयात्ययो
 त्रम् ॥ चिह्ननेचिह्ननत्वयत्सएवत्रिजगत्क्रम ॥ १८ ॥ एकत्वमेतयोर्द्वित्वमेकाभावेहयोऽस्ति ॥ जगदन्यभवोद्धतिर्नैकदाचित्तदीदृशम्
 ॥ १९ ॥ चित्चिन्नकदाचिच्चिह्नयर्मनमिद्वयम् ॥ महाशिलांतरेभेदोलखात्मासिर्येयाद्गु ॥ २० ॥ तदन्यानन्यमज्जादिचिह्ननेत्रिजगत्त
 या ॥ रेखोपरेखावलितायैकापीवरीशीला ॥ २१ ॥ तथात्रैलोक्यवलितत्रैकमितिहस्यते ॥ एतच्छिलांतरज्जादिययानित्यसुपुमकम्
 ॥ २२ ॥ नास्मिन्तिनचोदेतितयाहताजगद्गति ॥ यथाशिलांतर्लेखादिभिर्येतेनशिलांतरात् ॥ २३ ॥ तत्सारत्वाजगत्कर्तृकत्वादिजगच्चि
 ति ॥ यथाशिलांतरानानांस्पदास्पदभावभावा ॥ २४ ॥ विषयत्वगच्छतिकर्तारो जगतस्त्रया ॥ नेदं कदाचिच्छ्रियतेनकदाचननस्यति
 ॥ २५ ॥ अद्रिव्यमवोछासविलासावेदनात्मकम् ॥ यथायत्रयदाकारतयातत्रनेदवहि ॥ २६ ॥ ब्रह्मसत्तात्मकं सर्वसुपुमस्यमिवस्थित
 म् ॥ मुरिभावविकाराद्गोयोजंगदुरुश्रम ॥ सुपुममेवतद्विद्विशिलांतपकजादिवत् ॥ २७ ॥ नित्यंसुपुमपदमेवजगद्विलास सम्यक्
 प्रशान्तममचिह्ननत्वात्मकत्वात् ॥ पद्मा शिलांतरिवसर्गदशास्त्वसाराहृष्टानेदहमुपर्यातिकदाचिदेव ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षो
 पायपुनि पू शिलाकोशोपदेशोनामपट्टचत्वारिंश मर्ग ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

समुद्रस्यकोटरेर्गर्भाद्वाक्तरगादित्सुभेदानांसमद्रमाप्रवक्ष्यामि त्वज्जागृहदेशमीयिम्मा प्ररूपत्वेनातन्तात्यर्थमित्याह ॥ समुदेति ॥ १० ॥ वत्तमानसगत्यातीतानागतसगस्यचतुस्त्यतयाचिम्यापम्यरूपतामदर्शयेबातन्तात्ययमित्याह ॥ यद्वलीति ॥ शालर्भञ्जिकाउत्कीर्णाअनुत्कीर्णाविषाप्रतिभा ॥ ११ ॥ बिल्वाभ्यानस्यापिअगतश्चित्तारत्नेतात्ययमित्याराशेनाह ॥ भावेति ॥ यसस्त्यतस्त्वत्परिचिद्रूपमज्जाकल्पमेव ॥ पदार्थध्रीर्विल्लादिकलपदार्थश्रीर्मजीवसारोयस्यालयाविधाप्रसिद्धेत्यर्थः ॥ १२ ॥ शिलोदरापृथक्करणेपञ्चनानादिशाखायासप्तवच्चित्रं पृथक्करणेअगदत्वेबातन्तात्ययमित्याह ॥ पद्यति ॥ १३ ॥ तेतन्मयमहपमित्यंशस्फुटयति ॥ नाजेति ॥ यद्विचितोनपृथक्क्रियतेतर्हि नानापिअगद्विश्लेषकतया अननिवभषति यथातादृशशिलोदरमित्यर्थः ॥ १४ ॥ यथापरुरुमरीभ्यादिवग्दराअमलय एव कोशोजलराशि स्थलाधियास्थलमेवेदमिति बुद्धिमताविदुषांदद्यान्तुभानुभा स्यातएव ॥ मध्यमन्नआतपादिरसज्जलादिरिवेति सदसद्वपुष्यथाभाति एषधिरत्नभावस्त्वमपिभासि ॥ वस्तुतस्तुत्वंनैवसद्वपु रित्यर्थः ॥ १५ ॥ यथापयोसमुद्रकाटरावर्तपय संदविलाभवत् ॥ अनानवचनाचाच्छिळांत सन्निवेशवत् ॥ १० ॥ यदस्ति तच्चित्तिशिलाशरीरेशालभञ्जिका ॥ यन्नास्ति तच्चित्तिशिलाशरीरेशालर्भञ्जिका ॥ ११ ॥ भावाभावेपुयस्तस्य चिन्मज्जाकल्पमेवतत् ॥ मज्जासारापदार्थश्रीलन्मयस्यात्तदेव हि ॥ १२ ॥ पद्मनानादिशब्दार्थस्त्यक्त्यायहाच्छिळोटोरम् ॥ नानातद्वाददनानातेतन्मयमहयम् ॥ १३ ॥ नानाप्येतयानानापद्मार्थियशिलोदरम् ॥ यथातदविभागाल्नतयेदंचिह्नान्तरम् ॥ १४ ॥ ययामलपय कोश स्थलाधियातुभानुभा ॥ सन्नेवासन्निवैवचिन्नैवत्वसदमहपु ॥ १५ ॥ यथासम्यक्पयोराशि कोटरेकलनोन्मुखम् ॥ द्रवत्वात्स्पदतेऽस्पदतयेदंचिह्नान्तरम् ॥ १६ ॥ चिच्छिलाशखपद्मौघस्तन्मयत्वेप्यतन्मय ॥ जगद्विद्विसपद्मादिपदार्थंचिच्छिळांतरम् ॥ १७ ॥ महाशिलापनोप्येपचिह्ननम्यशिलोदरम् ॥ अरणोनिर्हयोच्छोज सर्गांत सन्निवेशवत् ॥ १८ ॥ तपतीदंजगद्ब्रह्मशरत्कालइवामलम् ॥ स्फुरतीदंजगद्ब्रह्मसीम्य सोमइववहुत ॥ १९ ॥ ब्रह्मणीदं सुपुमाभनास्त्यनाशशिलाज्ञवत् ॥ ब्रह्मत्वंब्रह्मणियथातयेवेदजगत्स्थितम् ॥ २० ॥

रारिा कोटारमप्यद्रवत्वात्स्पन्दतेतथा अस्यैवमपि विहनस्य आंतरस्य स्तद्वैत्यर्थ ॥ १९ ॥ तद्विषयपक्षादे शिला मयत्वमिषजागतशस्त्रपक्षादेवैश्वर्यमयताकुतो निविभाष्यतेतत्रा
इ ॥ विच्छिद्येति ॥ अतम्यपस्तदबोधादिशिराप ॥ अतएवत्वतथा बुध्यत्वेत्याह ॥ जगद्विति ॥ १७ ॥ दृष्टानीकृतशिलायनोपिपरमार्थदृष्ट्याविच्छिद्योद्वरमेवसपन्नमित्या
इ ॥ मङ्गाशिलेति ॥ अतएवतममशिल्ययमसद्वैषजापिरध्यादिसभावनापिनास्तीत्याशयेनविशिनष्टि ॥ अरम्रद्विति ॥ सन्मिषेशवत्तमिध्यासन्नियेशेनभासतद्वत्यय ॥ १८ ॥ य
थाधारत्वाल्लसपतिअभ्युदुत्तमोम स्फुरतीतिकालात्सकपोरवसूर्यसोमपोरवतीरमेवकल्पनयाक्रियाकारभावेनव्यपदेशलायाब्रह्मजगज्जकारायतिजगत्वात्मनास्फुरतीतिव
म्यपदेशाद्व्याह ॥ तपतीति ॥ सौम्योनयनामर ॥ १९ ॥ एवंचब्रह्मात्मनाजगन्मित्र्यनष्टमित्यस्त्यतिमिथाउद्येक्षितुराक्यमित्याशयेनाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ वासनामाप्ररूपत्वात्सु
पमाभम् ॥ यथाशिलाजबज्जालानानित्यमसच्छिलात्मनानित्यमसत्तद्वित्यय ॥ २० ॥

चिदात्मनास्त्वेजगद्ब्रह्मशब्दार्थयोर्भेदोनास्तीत्याह ॥ २१ ॥ एषाजगताम् ॥ २२ ॥ मेवादिस्थूलतमोपिपदार्थस्तत्त्वदृशाआलोकनाच्छुद्धमस्यौल्यादिधर्मकब्रह्मैवभवति यथाकरकाद्यबुक्केवलपयोभवतितद्वत् ॥ अतोवहिसृणुगुल्मादेर्ब्रह्माढातस्यअतश्चित्तोदेर्हिरेण्यगर्भातस्यापिचजगतःपरमयदब्जिवोत्तरोत्तरसूक्ष्मतमभूतसूक्ष्माव्यक्ताक्षराततद्विभागोनातेयद्रूपपरिशिष्यतेतदेवपरविदुर्ब्रह्मविदइतिपरेणान्वयः ॥ २३ ॥ स्थूलस्यविमर्शसूक्ष्ममात्रत्वेयुक्तिमाह ॥ तत्समूहइति ॥ पचीकृतसंपचीकृतसमूहः अपचीकृतभूतानितुचित्तमेवेत्येकमेणवोव्यामित्यर्थः ॥ २४ ॥ सौक्ष्म्येसत्सारत्वादेवतत्स्थौल्येपिसत्यतरत्वलक्षणसारतरताप्रपचेपामैरनुभूयतइत्याह ॥ यत्सौक्ष्म्येपीति ॥ अतएवाप्परमाणुगतरसशक्तेःस्थूलजलेइद्रियगोचरेतवघटादौब्रह्मसत्तायास्तद्गोचरेत्याह ॥ यथेति ॥ २५ ॥ पायसीस्थूलजलनिष्ठासतीयो

नानयोर्विद्यतेभेदस्तरुपादपयोरिव ॥ यानीमानिजगतीहनान्यत्तानिचिदाकृतेः ॥ २१ ॥ भावाभावादिनास्येषांतस्याइवकदाचन ॥ ब्रह्मैवजगदाभासंमरुतापोयथाजलम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मैवालोकनाच्छुद्धंभवत्यंबुयथातपः ॥ मेवादिस्तृणगुल्मादेश्चित्तोदेर्जगतोपिच ॥ २३ ॥ परमांबुविभागेनयद्रूपंतत्परंविदुः ॥ तत्समूहस्तदेवोच्चैश्चित्तंमेरुलणादिकम् ॥ २४ ॥ यत्सौक्ष्म्येपिहिसारात्मस्यौल्येसारतरंहितम् ॥ यथारसालिकाशक्तिःपरमाणुतयानघ ॥ २५ ॥ स्थिताजगत्पदार्थेषुपायसीब्रह्मतातथा ॥ रसशक्तिर्यथानानातृणगुल्मलतां भ्रसाम् ॥ २६ ॥ तथानानातयोदेतिसैवासैवेवब्रह्मता ॥ यैपारूपविलासानामालोकपरमाणुता ॥ २७ ॥ गुणगुण्यर्थसत्तात्मरूपिण्या सांपरात्मता ॥ चित्तिचित्तेस्तिमेवादिदत्तदभिव्यंजनात्मनि ॥ २८ ॥ पिच्छप्रक्षौधकाठिन्यंमयूरान्डरसेयथा ॥ चित्तितत्त्वेस्तिनानातातदभिव्यंजनात्मनि ॥ २९ ॥ विचित्रपिच्छिकापुंजोमयूरान्डरसेयथा ॥ यथानानात्मिकेत्येववर्त्यन्डरसवर्हिते ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्यादृष्टेतेतथाब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ सनानातोप्यनानातोयथान्डरसवर्हिणः ॥ ३१ ॥

म्येतिशेषः ॥ स्थूलवैचित्र्येणसत्तावांतरसामान्यात्मनासत्तवैचित्र्येयतादृशादृष्टांताःकल्यादित्याशयेनाह ॥ रसशक्तिरित्यादिना ॥ २६ ॥ रूपविलासानानीलपीतादिरूपवैचित्र्याणामालोकपरमाणुतासूक्ष्मतमरूपसामान्यंयथातथेत्यनुषज्यते ॥ २७ ॥ परात्मताब्रह्मसत्तापिआसांधटादिव्यक्तीनांगुणिगुणरूपावातरवैजात्यार्थसत्तात्मरूपिणीभवतीतिशेषः ॥ आविर्भावदृशायाकार्यात्मनाकारणमेवास्तीतिवचित्तिरोभावदृशायामपिकारणात्मनाकार्यमप्यस्येवेत्येतदपिदृष्टेनोपपादयति ॥ चितीति ॥ सर्वथातिरोभावेमायाशबलचित्तिअर्धतिरोभावेचित्तेमेवादिस्थूलकार्यजातमस्ति यथापिच्छानिप्रक्षौधा.काठिन्यचमयूरोपादानभूतेतदंडरसेसंतितद्वदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्याभेददृष्ट्या ॥ तथाचतत्रकल्पितभेदोयथानवास्तवाभेदविरोधीतद्वद्भापीत्याह ॥ सनानातइति ॥ अंडरसरूपोवर्हिणोमयूरः ॥ ३१ ॥

न । आदितामकेवमलअलुययात्रादधास्तवअणदितिवचमस्तथादितोदितालकम् ॥ नीतावतावेपम्यप्रसक्ति ॥ यथासवगतो सत्तासमतायामस्थितिस्तथातन्निरूप
कारेत्यथ ॥ १२ ॥ मनुविषम्यपरिहारायसत्तासमतायामेवावस्थानमिति कुतः आभासमाभतापत्तिक्षणशुभ्यत्वपि नैपम्यपरिहारावित्याशक्याह ॥ यतदिति ॥ रूपतत्त्व
भासम्यमनुपपयवसन्ननयस्य निष्ठम् ॥ आभावस्यापिसदधीन निरूपणत्वात् ॥ न भाववचप्रमल्लिखिदि ॥ तस्यैवाद्यत्वाभ्यानाऽनानालकभिनानाभिन्नस्वभावमिदजगदुपनस
तरोयस्यमन्तसंभवमनुपपन्नम् ॥ न अर्थस्यानराध्वस्यबहुवीहि ॥ ११ ॥ एवमनुपपन्नस्यापि कर्षहरसदृष्टिर्निर्विकरस्यनेयमित्याशयेनाह ॥ विजगदिति ॥ यथाजगदिति चि
रालकत्वं च मनुगतथापार्थिगिरसो नुगत यथाचित्तत्वेजगतलानितधारसेवार्थितिरयेत्यर्थ ॥ १० ॥ उपभोक्तमर्थरूपपकेणकीकृत्यदशरूपान्मेवनिस्त्यति ॥ नानेति ॥ नाना
विधपरार्थचमलक्षणे पिच्छे पूर्णाआध्यात्मनिर्देशजगत्क्षणात्मयूरूपपुनरुपयूरूपसत्तालक्षणपदपरमार्थवस्तुविद्धि तत्रचभेद कृतोत्ती
त्यय ॥ १५ ॥ इति श्रीनासिद्धमन्तालयप्रकाशे निःपुंसमचत्वारिंशः सर्गः ॥ १० ॥ यत्सत्तास्फूर्तिस्तौख्यानमिति विधमतिक्रियते ॥ तत्सच्चि

जैद्वैततत्तात्मातयावज्ञजगद्धुम ॥ यथासदसतो सत्तासमतायामवस्थिति ॥ ३२ ॥ यतस्तदसतोरूपभावस्य विविधितपरम् ॥ नाना
नानानालकमिदत्वनुभूतनसंभवम् ॥ ३३ ॥ विजगद्गहनपश्यत्यर्धहरसवर्हिणम् ॥ यथाजगदिति चित्तत्त्वचित्तत्वेयज्जगत्तथा ॥ नाना
नानालककचमयूरहरसोयथा ॥ ३४ ॥ नानापदार्थभ्रमपिच्छपूर्णजगन्मयूरहरसश्चिदाया ॥ मयूररूपत्वमयूरमंत सत्तापदविद्धि
कुतोस्तिभेद ॥ ३५ ॥ इहोवा० वा० दे० मो० नि० पू० चिह्नोपदेशोनामसमचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
यत्रानुदितरूपालमसर्वमस्तीदमाततम् ॥ मयूरहवधीर्जेतस्तदहतादिगादिष ॥ १ ॥ यत्रनाभ्युदितकिञ्चित्तत्रसर्वचविद्यते ॥ तदत्राप्य
गिरा स्वगस्तुखसारेण विद्यति ॥ २ ॥ तथाचमुनयोदिवागणा सिद्धामहपयः ॥ आस्वादयंत स्वरूपसदानुरूपदेस्त्यता ॥ ३ ॥ एतेयेस्तब्ध
नयनवृत्त्योनिर्निमेपिण ॥ तेहस्यदर्शनासगस्यदत्यागेष्यवस्थिता ॥ ४ ॥

रानरपनब्रह्मनिष्ठप्यवर्ण्यते ॥ १ ॥ मयूरसदृशान्तिरोभूतजगद्वैविध्यग्रीचिदचित्संभलितबीजशक्तिमवस्थाकृतमेवतत्वनतत परशुद्धमस्तीतिव्यामोहोभाभुवितितवधिधा
ननिर्दिशयमानरूपनिष्ठप्यपरिचाययितुमश्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथेति ॥ बीजअहअतर्मयूरदशवर्णिमततदृताविर्बादिर्गादिविद्यदविषसर्वजमयप्रशुद्धेकालप्रयेप्यनुदि
तरूपालअनुलन्तस्वरूपमेवास्ति तरेषोक्तदृशतात्ययविषयो नरावलमित्यर्थः ॥ १ ॥ यत्रपरमार्थत किञ्चिन्नाभ्युदिततत्रैवसर्वजगदविषयाविद्यतेतदेवाध्यात्मिभेदेपिअगि
राअगानरमभूतमाणःतन्मगादिवैद्यिकसुखसारेणचित्तवृत्तिभेदेनविषयभोगाकारतयास्फुटिकमुकुरादौचक्षुर्वचिब्रति ॥ तथाचविषयसुखानुभवबलात्तद्विषयुत्तनिरति
शयानरंसद्वाचोभूमेयइत्ययः ॥ २ ॥ सर्वसाधारण्येनतस्मद्वाचेअनुमानममाणमुक्ताविदुषामनुभवप्रमाणमप्याह ॥ तथाचेति ॥ स्वरूपस्यात्यभूतभूमानरम् ॥ ३ ॥ सर्वविपुलजो
नानुपपन्ननिर्देशययशनासनाद्याणस्वरूपनिर्देशोपाक्षतिगृहण ॥ अतएवतदुभयपरिहारायनासायनिष्ठदृष्टयःप्रणानिरोधपराभ्ययोगिनोदृश्यतइत्याह ॥ एतेइति ॥ स्तब्धे
नयनेनोत्कृष्टदीप्तद्वैविषयेषाम् ॥ ४ ॥

इदं त्वनारुढपृष्ठादिभूमिकाना आरुढषष्ठसप्तमभूमिकास्तुव्यवहरेतोपि समाहितै पूर्वभूमिकागैस्तुभ्यमासुरखंमदैवास्वादयतीत्याह ॥ नास्थिता इति ॥ कर्मसुव्यवहारैषु स्थि-
तानामपियेषाषष्ठादिभूमिकागतानावास्तव्यस्य ताभावनानास्थितार्थपदस्थिता येच पूर्वभूमिकागताः सविस्तेष्वस्य सव यत्यागलक्षणसमाधौ स्थितायेषां प्राणो मनश्च न स्पद-
ने तेच चित्तं चेत्यसमासगयोऽस्यागोयस्मिस्तथाविधे भूमानदपदेन व्यतया स्थिता इति सार्धद्वयस्यार्थः ॥ ५॥ ६ ॥ षष्ठादिभूमिकागता अतर्ज्ज्वाकाराखड्गदन्तिधारास्पदात्तेनाशेन निर-
तिशयानदास्वादलक्षणपरमपुरुषार्थयथासमाधयतितथैव बाहिश्चिच्छेत्तयादिस्पदाद्यवहारस स्थितिमपिकुर्वति यथाजगदीश्वरोत्त. सदैव स्वस्वरूपानदप्रतिष्ठोपि बाहिर्मायया जाग-
द्यावस्थापालयति तद्वदित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेषां व्यवहारैरुद्देश्येषु बाह्यविषयेषु दर्शनानां बुद्धिदृष्टीनां संगमे त्रिपुट्यामप्यभिव्यक्तो निरतिशयानदास्मातर्ज्ज्वादयत्येवेति सवोपिव्यवहारः सुख-
रूप एव ॥ यथा ऐद्वोरिन्द्रिमस्तरूपलुप्तमतः प्रविश्य ह्वादयति तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ अतः स्वरूपसुखवतुषा सुतरानिर्विशेषमप्यत्रापि दृष्टान्तमाह ॥ विव नित्यतरालि

नास्थिता भावनार्येषां स्थितानामपि कर्मसु ॥ संविस्तेष्वेधसंबंधस्य द्यागेच ये स्थिताः ॥ ५ ॥ प्राणेन स्पंदते येषां चित्रस्य वपुषामिव ॥
सनोनस्पंदते येषां चित्रस्य वपुषामिव ॥ ६ ॥ चित्तचेत्यसमासंगत्यागेते स्वपदे स्थिताः ॥ स्पंदात्संसाधयंत्यर्थे तेनाशेनेश्वरो यथा ॥ ७ ॥
तथैव चित्तचेत्येयादिस्पंदाकुर्वतिसंस्थितिम् ॥ यथा ह्वादयति स्वच्छं प्रह्वं रश्मिरेदवः ॥ ८ ॥ तथात्मा ह्वादयत्यंतर्दृश्यदर्शनसंगमे ॥ विबाहू-
रंप्रयातस्य भित्तावपतितस्य च ॥ ९ ॥ यदि दोस्तेजसोरूपं तद्रूपं शुद्धसंविदः ॥ न दृश्यं नोपदेशार्हं नात्यासन्नं न दूरगम् ॥ १० ॥ केवलानुभ-
वप्राप्यं चिद्रूपं शुद्धमात्मनः ॥ न देहो नैन्द्रियप्राणौ न चित्तं न च वासन ॥ ११ ॥ न जीवो नपि च स्पंदो न संवित्ति न वैजगत् ॥ न स न्यास न्यम-
ध्यं च शून्या शून्यं न चैव हि ॥ १२ ॥ न देशकालवस्वादितदेवास्ति न चेत रत् ॥ एतैः सर्वैर्विनिर्मुक्तं हृदिकोशशतेन च ॥ १३ ॥ यत्रैतत्स्पंदते
हृस्यंतं तदात्मपदं भवेत् ॥ यच्च नाद्यं न कल्पांतं न वस्वाद्यनिलादिभिः ॥ १४ ॥ इह चा मुत्र सद्रूपादन्यथा भवति क्वचित् ॥ जायंते च धियंते
च देहकुंभाः सहस्रशः ॥ १५ ॥

कस्य शुद्धनभः स्थस्ये दोस्तेजसश्च द्विक्रियायद्रूपतदेव परमात्मनो निर्विशेषपाङ्कादरूपैरनुभूयत इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ तदेव देहादिसर्वोपाधिनिर्मुक्तमात्मनस्तत्त्वमित्याह ॥ न देह-
इत्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ देशकालवस्तु निरूप्यत्रिविधपरिच्छेदादिना ब्रह्मैवास्ति ॥ एतैर्देहादिभिः ॥ भूतभावि देहकोशानां हृदिवत्सनात्मना स्थिता-
नामान्त्याह ॥ १३ ॥ एवकोशशतेन हृदिति चेत्यत्र यस्मिन्सति एतद्वृथया विभावितीरोभावादिना स्पंदते तस्मान्नात्र भवेत्संभावितमित्यर्थः ॥ एवकार्यकारणविलक्षण-
तत्संभावनीयमित्याह ॥ यच्चेति ॥ यद्वत्स आद्यमहाकल्पादिकाले भवमव्यक्ताख्य कारणम् ॥ तथा कल्पातप्राकृतादिप्रलयरूपचन ॥ सर्गकाले पिद्म एतस्मिन् लोके अमुत्र
परलोके वा अनिलादिभिः शोषणदहनछेदनभेदनादिविकारैः कचित्सद्रूपादन्यथानभवतीति सविकारवस्तु अदिपदाल्पद्विकाराश्च न्यन्न भवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ ननु देहादिविकारैस्तद-
नुगुनसद्रूपस्यापि विकारः किं न स्यात्तत्राह ॥ जायंते चेति ॥ १५ ॥

तर्हि कदादिपृथगल्लेख्याह ॥ तच्चेति ॥ १९ ॥ विष्णुक्त्वत्तदुसिद्धयाभ्यव्याप्यायपरिच्छतया ॥ १७ ॥ अतएवव्यवहृन्मपिनिर्धिकारालम्बनान्मित्यमुक्तात्स्वरूप
 लिङ्गत्वाह ॥ प्रज्वलन्पयति ॥ प्रज्वलन्स्वराज्ययोग्यव्यवहरोपुदीप्यमान ॥ १८ ॥ १९ ॥ ह्यगकालादिसर्वजगद्ब्रह्मत्यात्मदृष्टादृष्टतत्त्वार्कभूयोविषमणसंभवतिने
 वमभवीत्यर्थः ॥ यतस्त्वत्तुत समविषमत्वरूपच्छसिर्देवभासमानसीतिसमगएवा ॥ ब्रह्मैवसब्रह्माप्येतीतिश्रुतेरितिभावः ॥ २० ॥ इतिश्रीवासिष्ठम् ॥ तात्पर्यप्रकारानिर्वा
 णनकरणरूपदृष्टत्वारिशः सगः ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ विकारोभ्योविवर्तस्यैवलक्षणमिहोप्येते ॥ अप्रबोधोधात्रविद्यास्तिप्रबोधेनास्तिसेतिच ॥ १ ॥ विकारारम्भाभ्याविवर्त
 स्यलक्षणोभेदजिह्मासमानोराम पृच्छति ॥ यदीति ॥ आदिषदाबारप्रपरिषद ॥ भृङ्गेनित्यनिरतिरायद्विद्विमतिप्रविधपरिच्छेदरूप्येइतिवाच ॥ १ ॥ तद्विकारोभ्योविवर्त
 द्रव्यव्याप्यप्रतिद्विद्रव्यगवस्य १ प्रच्छन्नगवस्यो १ प्रच्छन्नगवस्यो १ विनष्टगवस्य १ भ्रमेति ॥ आयोमृदोवैधटादिभावः ॥ द्वितीयोजलस्यद्विमक
 सयात्याभ्यतरस्यास्यनात्माकाशस्यखड्गना ॥ तच्चदेहादिसकलमालैवात्मविदांवरः ॥ १६ ॥ केवलंयोधवैरूप्यादीपत्पृथगिवास्त्यितम् ॥
 विष्वगारममयविन्वज्ञातुद्व्यासुसिद्धया ॥ १७ ॥ प्रज्वलन्नापिकार्येपुनिवाणोनिममोभव ॥ यदिददृश्यतेकिंचिज्जगतस्यावरजगमम्
 ॥ १८ ॥ तत्सर्वब्रह्मनिधमनिर्गुणनिर्मलारमकम् ॥ निर्विकारमनायतनित्यशान्तसमारमकम् ॥ १९ ॥ कालक्रियाकरणकर्तृनिदानका
 यंजन्मास्थितिप्रलयसंस्मरणान्दीरादिपुवर्त्तते ॥ २० ॥ कालक्रियाकरणकर्तृनिदानका
 दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० ब्रह्मेकारमप्रतिपादननामअष्टचत्वारिंशः सगः ॥ ४८ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिनास्ति
 विकारादिब्रह्मन्नक्षणिवृत्तिने ॥ तदिदकयमाभातिभावाभावमयजगत् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अपुन प्रागवस्थानयस्वरू
 पविषयय ॥ तद्विकारादिकतातयक्षीरादिपुवर्त्तते ॥ २ ॥ पयस्तापुनरभ्येतदिदधित्वान्नपुनपय ॥ बुद्धमायतमध्येपुनब्रह्मब्रह्मैवनिर्मलम्
 ॥ ३ ॥ क्षीरादेरिवतेनास्तिब्रह्मणोनविकारिता ॥ अनायतविभागस्यनचैपोवयविक्रम ॥ ४ ॥
 रकाभाह ॥ नृनीपोरत्रासपभाह ॥ नृनीपोरजलस्ततरगभाह ॥ पयमोदुग्धस्यदधिभावः ॥ तत्रात्यएवजम्भ्याद्विभावविकारपरिणामश्च इतरेतुविवर्त्ततेवापेधेत्याशयेनम
 यंनवसिद्धाविकारत्वरूपमाह ॥ अपुनरिति ॥ यक्षीरक्षीरादिविपुविधैतुव्यादिलक्षणकार्यपुनत्राक्तनक्षीराविभावावस्थानयक्षीरादिलक्षणविषययद्रूपविषयेतदेवविकार
 मत्कारपरिणामाद्व्याप्यमित्ययः ॥ २ ॥ ब्रह्मणिमगल्लक्षणकार्यमुनतयानेद्वैधर्म्यादित्याह ॥ अनुद्धमेति ॥ ३ ॥ अस्तुतिपरमाणुभिर्द्रव्यकादीनामिवाययव्याप्यंमक
 मत्प्राह ॥ अनायतेने ॥ आपतलक्षणैशिकपरिच्छेदवस्तुक्रियासंयोगादिविभागवत्सुभावावपेधव्यव्याप्यमकमस्याभ्यतल्लक्षणस्यब्रह्मणः सइत्यर्थः ॥ एतेनब्रह्मनास्य
 मनास्तिनेवनाशास्त्वानुभावायसमेवेतासवधोयैनेकार्थाजनकत्वमारजकत्वम् ॥ यथातदुनोपपद्यते ॥ यथाकारणगुणानांकार्यगुणप्रतीतिरेशोविकाराभिमनलक्षणसुचि
 तम् ॥ यथावकाशवद्भवः ॥ इत्यादिद्व्योत्तरनारभते भूणाभ्यगुणानरभिति ॥ ४ ॥

ब्रह्मणि जगत्तु परिशेषाद्विवर्त्तत्वे मेव सिद्धमिति तल्लक्षणेन दर्शयति ॥ समस्येति ॥ विकृतिरन्यथाभावः ॥ सभ्रमविवर्त्तम् ॥ तथा चाद्यतयोः समेतदसंस्पर्शिवैषम्यप्रतिभासो विवर्त्त इति तल्लक्षणमिति भावः ॥ ५ ॥ तदसंस्पर्शदर्शयति ॥ न स वेद्यमिति ॥ ६ ॥ मध्ये विकारासंस्पर्शः कथं ज्ञायत इति चेदाद्यतयोस्तदसंस्पर्शस्वभावावधारणादेव लिगादित्याह ॥ यादृगिति ॥ ७ ॥ आत्मनस्तु प्रकाशस्वाभाव्येन समतासर्वानुभवसिद्धा अनात्मभावश्च तस्यात्यन्तासाव्यादित्याह ॥ आत्माविति ॥ ८ ॥ ९ ॥ चित्तकाशैकरसे ब्रह्मणितदि

समस्याद्यंतयोर्धैर्यं दृश्यते विकृतिः क्षणात् ॥ संविदः सभ्रमं विद्धि नाविकारेऽस्ति विक्रिया ॥ ५ ॥ न संवेद्यं न संवित्तिस्तत्र ब्रह्मणि विद्यते ॥ तद्ब्रह्मशब्दकथितं निःसंबंधं चिदात्मवत् ॥ ६ ॥ यादृगाद्यंतयोर्वस्तुतादृगेव तदुच्यते ॥ मध्ये यस्य यदन्यत्वं तदबोधो धाद्विजृम्भितम् ॥ ७ ॥ आत्मात्वाद्यंतमध्येषु समः सर्वत्र सर्वदा ॥ स्वमप्यन्यत्वमायाति नात्मतत्वं कदाचन ॥ ८ ॥ अरूपत्वात्तथैकत्वान्नित्यत्वादयमीश्वरः ॥ वशं भाववि काराणां न कदाचन गच्छति ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ विधमाने सैदेकस्मिन् ब्रह्मण्येकांतनिर्मले ॥ संविद्धमस्वरूपाया अविद्यायाः क आगमः ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ब्रह्मतत्त्वमिदं सर्वमासीदस्ति भविष्यति ॥ निर्विकारमनाद्यंतं नाविद्यास्तीति निश्चयः ॥ ११ ॥ यस्तु ब्रह्मेति शब्देन वाच्यवाचकयोः क्रमः ॥ तत्रापि नान्यताभावमुपदेष्टुं क्रमो ह्यसौ ॥ १२ ॥ त्वमहं जगदाशाश्वद्यौर्भूथाप्यनलादिवा ॥ ब्रह्ममात्रमनाद्यंतं नाविद्यास्ति मनागपि ॥ १३ ॥ नामैवेदमविद्येति भ्रममात्रमसद्विदुः ॥ न विद्यते यासासत्या कीदृशमभवे क्लिल ॥ १४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ उपशमप्रकरणे ह्यस्तेन तु त्वये रितम् ॥ अविद्येयं तथैतच्छिवाच विचार्यत इति प्रभो ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतावंतमबुद्धस्त्वमभूः कालं रघूदह ॥ कल्पिताभिर्बोधिताभिर्बोधितोऽसि स्वयुक्तिभिः ॥ १६ ॥ अविद्येयमयं जीव इत्यादिकलनाक्रमः ॥ अप्रबुद्धप्रबोधाय कल्पितो वाग्बिदांवरैः ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धं मनो यावत्तावदेव भ्रमं विना ॥ न प्रबोधमुपायाति तदा क्रोशशतैरपि ॥ १८ ॥

रुद्धस्वभावाया अविद्यायाः कथं प्रसक्तियेन तत्र जगद्विवर्त्तः स्यादिति प्रबुद्धदृशारामः शक्ते ॥ विद्यमाने इति ॥ १० ॥ न प्रबुद्धदृशा अविद्यासद्भावब्रूमः कित्वबुद्धयुत्पादनाय कल्पनयेत्याशयेनोत्तरमाह ॥ ब्रह्मतत्त्वमिति ॥ सर्वपूर्णम् ॥ ११ ॥ न अन्यतायाभावसद्भाववदाम कितूपदेष्टुमसौ क्रमः कल्पित इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यद्यविद्यानां स्वेव तर्ह्युपशमप्रकरणे यथा आतिरविद्येयतथैतच्छिवाच विचार्यत इति त्वयैवाविद्यासद्भावमंगीकृत्योक्तमिति रामः शक्ते ॥ उपशमेति ॥ १५ ॥ तत्तु तवाबोधदशाया त्वद्बुद्धानुसारिकल्पनयोक्तमिदानी तु त्वप्रबुद्ध इति तत्कल्पनावसर इत्यविरोध इत्याह ॥ एतावतमिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ भ्रममविद्यादिशास्त्रीयव्यवहारकल्पनाम् ॥ तत्तमनः ॥ १८ ॥

युर्त्तानामभावनारिपुण्यदायनिरासकत्वादिति भावः ॥ ११ ॥ सत्तुमुद्योयुतत्त्वोपदेशोऽप्यद्वयत्वाशयेनाह ॥ सवमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ येनयादृशोपदेशोनावबोध्यमेतद्व
 ज्विति शेषः ॥ २२ ॥ तेनैवाह ॥ प्रसेति ॥ यथेच्छसीति चेच्छिक्तेनम्यबहारेणनमस्तब्रह्मत्वङ्गानिरिति भावः ॥ २३ ॥ कोटि सवमिति बाधाबधिलक्ष्म्याश्रयम् ॥ एकेति ॥ त
 प्रकाशादृक् शक्यैकत्वमनुपपत्तयद्वयविभुतेरिति भावः ॥ २४ ॥ ईरायवत्कतिदृशच्छब्दश्च सत्त्वपश्चात् अत आह आवकूपआलेत्यनुभवः ॥ २५ ॥ वेदनविदेकरसब्रह्मभव
 ॥ २६ ॥ सवैकाल्युद्धसविन्मयात्मकः सत्वमेव ॥ तच्छ्रुतिप्रसिद्धमनापत्तरपरसदृशितोसि ॥ २७ ॥ यद्वलेति ॥ आलेति नुर्यद्वयपिचमसिद्धययाच्यअविद्यामरुतिश्च
 युत्पन्नवद्योधायित्वैपजीवआत्मनियोज्यते ॥ यद्युत्पत्त्यासाधतेकार्यनतपक्षशतैरपि ॥ १९ ॥ सर्ववक्ष्येति योद्युयादप्रभुद्वस्यदुर्मते ॥ सकरो
 तिसुदृढहृत्स्यास्याणोर्दु खनिवेदनम् ॥ २० ॥ युत्पत्त्याप्रयोध्यते मूढः प्राज्ञस्तत्त्वेन बोध्यते ॥ मूढः प्राज्ञत्वमायातिनयुक्त्या बोधनविना ॥ २१ ॥
 एतावन्तमनुद्वस्तकार्लयुत्पत्त्याप्रयोधित ॥ इदानीं सप्रभुद्वस्तमयायेनावयोप्यसे ॥ २२ ॥ ब्रह्माह त्रिजगद्ब्रह्मत्वं ब्रह्मत्वलुद्धश्च ॥ द्विती
 याकृत्तनानालियेच्छसितयाकुरु ॥ २३ ॥ असंवेद्यमहासंविक्तोऽटिमात्रजगत्प्रयम् ॥ एकप्रत्ययवानत कुर्वन्प्रपिनलप्यसे ॥ २४ ॥
 प्रारूपश्चेतनोऽप्यापीपरमालाहमित्ययम् ॥ राघवानुभवातस्त्वतिष्ठुनाच्छब्दसन्त्वपन ॥ २५ ॥ निर्ममो निरहकारोऽद्विमानसिसा
 धुवेत् ॥ तद्ब्रह्मावेदनातमवभूतस्यितभव ॥ २६ ॥ तदनाद्यतमाभाससत्त्वमेव परपदम् ॥ २७ ॥ स्थितोसि सर्वगैकाल्यशुद्धमविन्मयात्मक
 ॥ २८ ॥ यद्ब्रह्मात्मापि नुयश्चयाविद्याप्रभृतिश्चया ॥ तदभिन्नसदैकाल्ययाकुंभशतेपुच्छ ॥ २९ ॥ नात्मनः प्रकृतिर्भिन्नापदान्मन्मयता
 यया ॥ नन्मन्मात्रययार्थातरालमैव प्रभृति स्थिता ॥ २९ ॥ आवर्त सलिलस्येवय स्पंदस्त्वयमात्मन ॥ प्रोक्त प्रकृतिशब्दनेतेनैव हसाए
 वदि ॥ ३० ॥ ययैकः स्पंदपवनानास्माभिन्नो न सत्तया ॥ तयैकमात्मप्रकृतीनास्माभिन्ने न सत्तया ॥ ३१ ॥ अयोधादेतयोर्भेदो यो धेनैव वि
 लीयते ॥ अयोधासन्मयोयातिरज्ज्वासर्पश्चमोयया ॥ ३२ ॥ चित्सेवेकलनायीजंयेदतत्पततिस्फुरन् ॥ चित्ताकुलतेतस्माद्वाविसंसा
 रमदृक् ॥ ३३ ॥

१ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः ॥ २९ ॥ स्वदेविकवर्त्मनम् ॥ तेन सन्मयाच
 ३ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः ॥ ३० ॥ सत्तयावत्सुदृष्टेन ॥ ३१ ॥ सत्ययः सन्मयाच ॥ याति कृत्वा तन्निमित्तो ॥ ३२ ॥ तदेव चित्ताकुलतस्मा

एतत्कलनाबीजमेव ॥ ३४ ॥ नोपततिचेतसुखदुःखफलाःशरीरदुःमायेभ्यस्तथाविधाश्चित्तांकुरानजायेते ॥ ३५ ॥ उपक्रांतमुपदेशहस्यमुपसंहरति ॥ द्वित्वमिति ॥ हेराम
जगतिअसत्प्राप्त्युपात्तद्वित्वजहिहित्यज ॥ आचहौइतिचकाराज्जहतेरि ॥ यतस्त्वबोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावलक्षणेनरतिशयानदविभवेनअभयात्माभव ॥ दुःखं
तुकालत्रयेपिनास्तेत्रेतिनःपरमार्थसारउपदेशइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्यप्रकाशेनि०पू०एकोनपंचाशत्तमःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ इहकल्प
नयाजी .लिंगपुर्यष्टकोद्भवः ॥ वर्णितोक्षैस्तथातस्यबाह्यार्थग्रहणक्रमः ॥ १ ॥ भिद्यतेहृदयग्रंथिश्छियेतसर्वसंशयाइतिश्रुतेस्तत्त्वसाक्षात्कारेणस्वयच्छिन्नसर्वसंशयोपिरामः

एतदेवात्मविज्ञानाद्वधंसद्वासनाजलैः ॥ संसिक्तमपि यत्नेन न भवत्यंकुरक्षमम् ॥ ३४ ॥ नोचेत्यततिचित्क्षेत्रेकलनाबीजकंततः ॥ चित्तां
कुरानजायंतेसुखदुःखलवद्दुःमाः ॥ ३५ ॥ द्वित्वं जगत्सदुपात्तमबोधजातंबोधक्षयंजहिहिवोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावविभवेनभ
वाभयात्मानास्येवदुःखमिति नः परमार्थसारः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० संसृतिविचारयोगो नाम एकोनप
चाशः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ ज्ञातं ज्ञातव्यमखिलं दृष्टव्यमक्षतम् ॥ परेण परिपूर्णाः स्मो ब्रह्मज्ञानादृ
तेन ते ॥ १ ॥ पूर्णात्पूर्णाभिदं पूर्णात्पूर्णात्पूर्णं प्रसूयते ॥ पूर्णेनापूरितं पूर्णास्थिता पूर्णं च पूर्णता ॥ २ ॥ लीलयेदंतुष्टुच्छामिभूयोबोधाभिवृद्धये ॥
बालस्येवपिताब्रह्मन्नकोपंकुत्तुमर्हसि ॥ ३ ॥

परेषामुपकारायतत्संशयपदंप्रष्टुकामः प्रथमं त्वानुभवमभिलष्यदर्शयति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ वयनेत्वत्संबंधिना ब्रह्मज्ञानादृतेन परिपूर्णाः स्मः ॥ १ ॥ त्वानुभवेन पूर्णमदः पूर्ण
मिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यतइति श्रुतिसवादयति ॥ पूर्णादिति ॥ पूर्णाद्विलक्षणः सकाशादुपाधौ प्रविश्य आनखाभात्पूर्णमिदं जीवरूपं परमार्थतः पूर्णं
ब्रह्मैव यतः पूर्णाद्याद्विद्यदादिक्रमेण प्रसूयते व्यष्टिसमष्ट्युपाधिरूपतदपि पूर्णमेव प्रसूयते ॥ तद्यदा महावाक्योत्प्रेथेनाह ब्रह्मास्मीति ज्ञानेन समलोपाधिपरिच्छेदापनयनात्पूर्णं ब्रह्मणा
पूर्णमेव जीवतत्त्वमखैक्येनापूरितं तदा कल्पिता पूर्णता अभिस्यापगमात्पूर्णस्य पूर्णतैव प्राक्स्थितैवावस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥ भूयसा जनानां बोधाभिवृद्धये बालस्य लीलाप्रश्ने पितेव को
पंकुत्तुनर्हसि ॥ ३ ॥

[illegible]

दृष्टव्यं कथयस्वानुक्थया ॥ ८ ॥
 दितपटनासमर्थमायाशक्तिवलादेवतासाधानुभवोवाच्यस्तथासत्तिककणाविगोलकान्तिरिक्तैर्द्विधायुपगमेनेतियथानुभवतद्वैविचित्र्यावासायमनुभवतीति स्यात् तथा
 मानमपीति विशेषणम् ॥ १ ॥ ॥ ॥ यदिकश्चिद्दुयाच्चसुरावीद्विधाणित्वयबर्हिनिगस्यघटादीर्नावास्तन्मुभूयत भविष्यकथयतीति तत्राह ॥ अतएवस्कृष्टदृश्य
 धनसामर्थ्याअस्तीतिभावः ॥ यदिकश्चिद्दुयाविद्विधाणिबासायैर्तद्विनीत्वास्यापयतीति तत्राह ॥ अहानीति ॥ नेतयैपययेन्नत्यक्त
 सारण्याद्वर्णनानि रिति भावः ॥ १६ ॥ ननुपटाविषयजतकतृपयमधसुरावीद्विधजतस्वेवामाकर्षति तच्चाकटभ्रिद्विधविषयसवेष्पान्तद्विस्थायाभाकनचिबरोनतनयतिघ्राण
 निबन्धमिति कल्पनामारोप्याह ॥ अयदिति ॥ विषया सञ्चित्यैर्द्विधाण्याकर्षयेयानां सञ्चित्य असञ्चितदृक्कादीनां चटापाकपकत्वादरोनात् ॥ नभगोलकप्रवेशानुपसर्पि
 णांपटादानात्तं श्लेष संभवति नार्पीद्विधाणारज्जुबद्धसंश्लेषललाकपकत्वायसिद्ध भिन्नप्रवेशनिरावाताय शलाकाद्वयबर्हिनिवेशत्वादित्याह ॥ अस्मिदयोरिति ॥ अस्मिद
 यथापटादीद्विधयोर्भिष्य-असौत्वद्व्युपमानात्नोदितापरस्पराकर्षणशीलतातत्रापिनेषापव्यविबरोतपटादित्यूलमवेशाकताकथं संवर्णनप्रबवित्त्वेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ननुतत्त्वबोधेन
 चिन्त्यसबधायस्यतत्त्वकर्षमायामेतेसंबानुपपत्तिभावनऽस्मिन्प्यबहोरेदंरा-सुरायलभ्राह् ॥ जानम्यपीति ॥ शतभावाद्बुधापुन एच्छानि ॥ अहानुपपत्तार्थमित्यर्थः ॥ ८ ॥

अत्यल्पमिदमुच्यते यद्गोलकातिरिक्तानीन्द्रियाणि न संतीति यतः सम्यग्विवर्शे चिद्व्यतिरेकेण प्रमातृप्रमाणप्रमेयविभागाः केऽपि निरूपयितुं केनापि वादिना शक्यत इत्याशयेन वसिष्ठः प्रथमसमाधत्ते ॥ इन्द्रियादीति ॥ १ ॥ यदितुं कल्पनया द्रष्टुं शक्यस्य चोपपत्तिरिति मन्यसे ता हि इन्द्रियादिघटितपुरुषकत्वेनापि पूर्वपूर्ववासनानुसारेण कल्पनोपपत्तेर्न किंचिदनुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ गगनादपीति ॥ तथा चित्ता आत्मनामायाशबलस्वभावेन पुरुषकत्वेन स्वरूपभाववद्व्याप्यपूर्वपूर्ववासनानुसारेण आवितं कल्पितमित्यर्थः ॥ १० ॥ उक्तैर्धर्मायां तु प्रकृतिविधान्मायि न तु महेश्वर अस्यावयवभूतैस्तुल्यामसर्वमिदं जगदिति श्रुतिप्रमाणयति ॥ तदेव चेति ॥ ११ ॥ एव चेद्विद्यद्वारावहिर्निर्गतेन पुरुषकघटकेन चित्तेन घटादिव्यासास्वच्छित्तिप्रतिबिंबितघटादेर्वास्तवाकारेणैव लहद्वयेनीत्वा प्रदर्शनतथैव कालातरे स्थितिः स्वमेवातर्गतस्यैव बाह्यत्वेनानुभवश्चेति सर्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ पुरुषकत्वमिदं

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इन्द्रियाद्यपि चित्तादि घटाद्यपि न किंचन ॥ पृथक् संभवतीहांगनिर्मलाच्चेतनाहते ॥ १ ॥ गगनादपि याऽच्छाचित्तं यारूपं स्वमात्मना ॥ चित्त्वात् पुरुषकत्वेन भाववदस्यैव भावितम् ॥ १० ॥ तदेव च प्रकृतितांगतं जगदवस्थिते ॥ तस्या अवयवाज्जातमिन्द्रियादि घटादि च ॥ ११ ॥ पुरुषकत्वमाया तं यच्चित्तं स्वस्वभावतः ॥ स्वएवावयवस्तस्मिन् घटादिप्रतिबिंबयति ॥ १२ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जगत्सहस्रनिर्माणमहिम्नो दर्पणस्य च ॥ पुरुषकस्य भगवन् रूपं कथय कीदृशम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनाद्यं तं जगद्बीजं यद्ब्रह्मास्ति निरामयम् ॥ भारूपं शुद्धचिन्मात्रं कलाकलनवर्जितम् ॥ १४ ॥ कलनोन्मुखतां यातं मंतर्जीव इति स्मृतः ॥ स जीवः खलु देहस्मिंश्चिनोति स्पंदते स्फुटम् ॥ १५ ॥

ति ॥ एवं रीत्या पुरुषकत्वमाया तं चिद्रूपं तत्त्वमेव पुरुषकस्य चित्तादिघटितस्वभावतः स्वयमेव सः चित्तवृत्त्याख्यो वयवो भवति तस्मिन् अवयवे घटादिबाह्यवाक्कारेणैव प्रतिबिंबयति ॥ स्मृतं देहे तु पुरुषकघटितस्यार्लिंगात्मनो जीवस्य स्वकल्पनयैव लीलोपाख्यानोपदर्शितरीत्या निर्गमनान्वदर्शनादिसामर्थ्यामिति सर्वदोषपरिहार इति भावः ॥ १२ ॥ यद्येवं तं हि पचीकृतभूतभागेन जगदाकारेण परिणमतोऽपंचीकृतभूतकार्यार्लिंगभागेन तत्प्रतिबिंबयद्दहर्पणभूतस्य च पुरुषकस्यैव किं रूपं तदेव कथयेति रामः धृच्छति ॥ जगदिति ॥ १३ ॥ तत्स्वरूपवस्तुवसिष्ठस्तन्मूलमज्ञातब्रह्मतत्त्व निर्दिशति ॥ १४ ॥ तद्ब्रह्म विद्यदादिभूतसूक्ष्मसहस्रातेनापंचीकृतेन लिङ्गपचीकृतेन ब्रह्मांडचस्रस्वातदंतः प्रतिबिंबलक्षणकलनोन्मुखतायातसत्सूत्रप्राणानामभिमानेन धारणाज्जीव इति स्मृतोऽभूदित्यर्थः ॥ चिनोति वासनोपचयेन चोपचितो भवति उपचितश्च बाह्यांतव्यापारात्मना स्पंदते चेत्यर्थः ॥ १५ ॥

तस्यैवाग्निमानादिभ्यापाराभेदेनानामभेदानाह ॥ अहभावादित्यादिना ॥ १६ ॥ सर्वभ्यापारासाधारणत्वभावात्मापुन्यटकमितिनास्मास्तन ॥ १७ ॥ शानेन्द्रियभ्यापारेणज्ञात्व
कर्मेन्द्रियभ्यापारेणकतृत्व तारुलसुखदुःखाश्रयत्वेनभोक्तृत्व सर्वस्यैवासीत्येनप्रकारेनेसाक्षित्वम् ॥ आविषदामोदगकरणत्वायतनत्वादिपरिग्रह ॥ एतद्विजिपातिनीआ
प्यासेनेन्द्रियमिकायासित्तिवचिष्याथाम्येनजीवद्वयुक्ता जडाश्राधाम्येनतदेवपुन्यटकविदुरित्यर्थ ॥ १८ ॥ अतएवस्वतादात्म्यभावावितुष्ट्याकाराणांकाष्ठभेदेनभेदाज्जीवो
पिकामकोधुधविषयाद्यानुरजितोनानेवभवतीत्याह ॥ कालेकालेइति ॥ अन्तर्वासनाकणिकोदयमाकारसृच्छ्रीतिपरेणाख्यम् ॥ १९ ॥ तस्यैवसमष्टिम्यष्टिजीवस्यवीज
स्यात्कालोपप्लुभादीवसर्जजगदाकारद्वाराशयेनाह ॥ यथेति ॥ २० ॥ अतएवापञ्चिदात्मानाहकिन्दुरारीरायाकारएवाहमितिभिभ्याज्ञानेनचेततिपस्यति ॥ २१ ॥ २२ ॥

अहभावादहकारोमननान्मनउच्यते ॥ योधनिश्चयतोबुद्धिरिन्द्रहृत्सर्गैर्विभ्रियम् ॥ १६ ॥ देहभावनयादेहोघटभावनयाघटः ॥ एपएवस्व
भावात्मानेनैपुन्यटकस्मृत ॥ १७ ॥ ज्ञात्वकर्तृत्वभोक्तृत्वसाक्षित्वाद्यभिपतिनी ॥ यासविज्जीविद्वयुक्तातद्विपुन्यटकविदुः ॥ १८ ॥ का
लेकालेतोजीवस्त्वन्योन्योभवतिस्वतः ॥ भाविताकारयानतवासनाकणिकोदयम् ॥ १९ ॥ पुन्यटकस्वभावेनकालेनाकारसृच्छति ॥
ययावासनत सेकाद्दीजं प्लवतामिव ॥ २० ॥ आकारोहंशरीरादिस्यावरादिचरादिष्व ॥ नाहमापञ्चिदात्मेतिभिभ्याज्ञानेनचेतति
॥ २१ ॥ अमत्येवजगज्जीवोवासनावलितश्चिरम् ॥ ऊर्ध्वाधोगमनैरन्यौकाष्ठवीचिहृतंयथा ॥ २२ ॥ कश्चिद्विद्विद्वज्जातित्वाद्वयवधाद
नतरम् ॥ दुष्टध्वात्मानंमभ्येतिपदमार्यतवर्जितम् ॥ २३ ॥ कश्चित्कालेनबहुनामुक्तयोनिराणातुर ॥ आत्मज्ञानवशादेतिपरमपद
मारमन ॥ २४ ॥ एवरूपश्चसुमतेजीवोयात गरीरताम् ॥ नेत्रादिनाघटाद्यतययावेत्तितयाशृणु ॥ २५ ॥ चित्तस्यकलनातस्यसप्र
यातस्यजीवताम् ॥ मन पर्षेन्द्रियग्रामोदेहोयमवतिष्ठते ॥ २६ ॥ यदान्य सर्वदेहेभ्यस्वेततत्यदसरूपिणा ॥ तदातज्जीवसंस्पशज्जीवा
त्मेकत्वसृच्छति ॥ २७ ॥

कश्चित्कलनादितुन्य कस्यादावेषग्रामाकुलीयप्रवर्षादन्तरमायेज्जन्म्येवेत्यर्थः ॥ अयंयसर्गोविभागः सात्त्विकराजसविषयीभेदवर्णनितुल्यमिप्रकरणेव्याख्यात ॥ २२ ॥
कर्मपटादिबासत्वाभिन्द्रियाणिजडाभ्यपीतिपुन्यटुत्सामाभ्यत समाहितमपिबिरोधेणसमाधत्ते ॥ एवरूपइत्यादिना ॥ २५ ॥ चित्तस्यचैतन्यस्यकलनातस्यपुन्यटकेप्रतिबिंबत
यापरिच्छेदयस्यानत्वोपेय्येभ्यामौपरिमादुनयावतिष्ठते ॥ तेनसदाजीवचैतन्येवैषपरिमितदेहातर्गतमेवसुखदुःखादिबंधादनुभवतिनबासम् ॥ २६ ॥ यद्यनुअन्योबासपटावि
दृष्टयोभवतिनदातडागवुदिकजलंकुन्याद्दोरेणवसर्वदेहेभ्यउद्रितकषसुरावसकृत्पिणाद्दोरेणबासेपटादिपर्यतिस्वेबासाकारोपततिनिर्गच्छतीत्यर्थः ॥ किमतस्तथाह ॥ तदेति ॥
तदातइतिनयनादिद्वारनिर्गतजीवेनसाकारवन्निभ्यामिन्द्रारासस्पर्शाद्यापनाज्जीवचैतन्येनसहैकत्वाप्याप्तिकश्चित्ताद्याभ्युच्छेदश्चविषयजगत्कलित्यच्छति ॥ २७ ॥

सचाक्षस्यसबधश्चित्तेनसमन्वितस्यजीवतएवबाह्यार्थवेदेनकारकोभवतिनमृतस्यमुक्तस्यवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ अस्तुबहिरेवतथापिकथमंतस्तदनुभवस्तत्राह ॥ यथादित्यादिना ॥ यद्यदत करणवृत्तिरूपनयनरश्मिरूपवास्वच्छतरवन्तुतस्मिन्वाह्यनभस्थघटादिप्रतिबिंबवित्सचप्रतिबिंबोदृश्यतगतेनजीवेनश्लिष्टोभवति ॥ तर्हिबहिर्हिएवाहघटमनुभवाभीतिकृतोनानुभूयतेतत्राह ॥ बहिरिति ॥ यद्यपिबहिर्जीवोस्तिताथाप्यसौबहिर्अजीवतिप्राणान्नधारयति ॥ नजोनलोपश्छादसः ॥ अनुव्यचलदितिवित्तिडतोत्तरपदःसमासोवा ॥ यत्रप्राणव्याप्तिस्तत्रैवाहतावमशोनबहिरित्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्त्ववतर्हिघटेप्रथाफलोपपत्तिस्तथापिकथमतर्हदिघटाकासानुप्रवेशस्तत्राह ॥ निघृष्टेति ॥ यदानयनतारकेपटलादिदोषराहित्याच्छाणनिघृष्टनूतनेद्रनीलाभेभवतस्तदातयोस्तारकयोर्घटप्रतिबिंबसहिताचित्तदत्तिःप्रविशतीतिबाह्यगतोघटादिपदार्थःप्रतिबिंबवतीत्युच्यते ॥ ३० ॥ सचैवनयनतारकानुप्रविष्टःपदार्थोहोर्देनाहमभिमानवताजीवनहृदिप्रतिबिंबतयाश्लिष्टोभवतीत्यर्थः ॥ इतिअनयार्थोत्याघटादिवाह्यवस्तुबहिस्वभासमानमेवातर्हदिअहंकारसंव

बाह्यार्थवेदेनित्यंसंबंधोक्षस्यकारकः ॥ समन्वितस्यचित्तेननमुक्तस्यकदाचन ॥ २८ ॥ यद्यदच्छतरंतस्मिन्नभस्थंप्रतिबिंबवति ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टोबहिर्जीवोप्यजीवति ॥ २९ ॥ निघृष्टनवरत्नाभेयदानयनतारके ॥ तदातयोर्वाह्यगतःपदार्थःप्रतिबिंबवति ॥ ३० ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टःप्रतिबिंबवतयाततः ॥ जीवज्ञेयत्वमायातिबाह्यंवस्वितिराघव ॥ ३१ ॥ यत्संश्लेषमुपायातितद्वालोपिहिर्विंदति ॥ पशुर्वस्यावरोवापिजीवःकस्मान्नवेत्यति ॥ ३२ ॥ अच्छस्यनयनस्याथोरभमयोजीववेष्टिताः ॥ क्रोडोर्कुर्वंत्यलंक्ष्यंजीवस्तत्वेनविंदति ॥ ३३ ॥ एषएवक्रमःस्पर्शसंबंधःप्रत्ययोद्भवः ॥ रसेगंधेचकथितोजीवसंस्पर्शसंभवः ॥ ३४ ॥ शब्दस्त्वाकाशनिष्ठत्वात्कर्णाकाशगतःक्षणत् ॥ जीवाकाशंविशत्यंतरित्थमिन्द्रियसंविदः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ हस्यतेमानसादर्शयंत्रदावौदरेपुतत् ॥ प्रतिबिंबितमेतन्मेब्रूहिब्रह्मन्किमात्मकम् ॥ ३६ ॥

लितजीवज्ञेयत्वमायातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ चेतनस्यार्थसंस्पर्शवेदननियमोबालपश्चादिष्वपिभ्रसिद्धेत्याह ॥ यदिति ॥ स्यावरेष्वपिगुल्मविशेषेस्पर्शमात्रेणपत्रसंपुटीकरणदर्शनात्तद्वेदनसर्वत्रानुमीयतदतिभावः ॥ ३२ ॥ दूरस्थविषयस्यकथगोलकसंस्पर्शइतिपामरशकामपाकुर्वन्नाह ॥ अच्छस्येति ॥ गोलकातिरिक्तस्यस्वच्छतमस्येन्द्रियस्पर्शमयःप्रागुक्तीत्याजीववेष्टिताःसंतःपुरोवर्तिविषयक्रोडोर्कुर्वंत्यालंगति ॥ ३३ ॥ चक्षुष्युक्तक्रमस्पर्शादावप्यतिदिशति ॥ एषएवेति ॥ ३४ ॥ शब्देविशेषमाह ॥ शब्दस्त्विति ॥ शब्दस्यवृत्तिप्रतिबिंबनविनापिसाक्षाच्छ्रोत्रद्वारातःप्रवेशोपिपवनद्वारातःप्रवेशसंभवोऽस्तुनामेत्याशयेनयाथासंभवमुक्तन्यायमुपसहरति ॥ इत्यमिति ॥ ३५ ॥ इदानीरामःप्रसगात्सर्वेषांप्रतिबिंबानांस्वरूपजिज्ञासुपृच्छति ॥ दृश्यतइति ॥ दृश्यतइति ॥ यत्मानसानिचआदर्शाश्चतत्समाहारे काचकास्यमणिजलादियंत्रदारूणांमौदेषुउदरान्निर्गतेषुनवपल्लवादिषुयत्प्रतिबिंबितघटमुखमभादिपुतत्किमात्मकतन्मेब्रूहीत्यर्थः ॥ ३६ ॥

ययविषस्यसत्यत्वेविधित्तिविप्रभूतयोर्व्यटिसमष्टिजीवयोर्विधानिरिकरूपभातिमाप्रसिद्धेनमिर्बन्तुशक्य तन्नात्यतजडयोर्मुल्ववर्णयोर्धटचिखत्योर्वापरस्परसापेक्षप्रति
 विषम्वत्पदुर्ध्वमिन्निकिवाभ्यामित्याशयेनोत्तरमाह ॥ अत्यतेति ॥ दुराभ्येत्यत्यलनोर्भातिविद्धि ॥ ३७ ॥ नकेवलमप्रतिविषमाप्रभातिरपिनुजगदपीत्याह ॥ नाब्रूति ॥ अप्य
 र्धेनुराह ॥ तावन्माप्रभातिमाप्र ॥ अतएवतद्वद्वजगतिविश्वासोमाह ॥ अहमित्यादिप्रपञ्चलक्षणस्थानीयविज्जालारपृथगसन्नित्यर्थ ॥ वर्त्तमानतुसदाचिक्कलमेवेत्य
 य ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ हेरायत्वमित्यमसकमति सन्शानामृपाभूतसुखदुःखवेत्तीतिमृपासुखदुःखविद्वद्धित्यतयाविधिव्यभूत्वाअस्मासमस्माभवलक्षणामयद्रूपामायायस्यत
 याविषःसत्समतायाब्रह्मत्वभावेतिविष्टमतिस्त्रिष्टेत्यर्थ ॥ ४० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठः०नात्यर्थः०प्रकारोनिर्माणः०पू०पञ्चाशत्तमःसर्गः ॥ ५० ॥ ॥ जीव

॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ अत्यंतजडयोरेवजीवयोरिवतन्मिय ॥ प्रतिधिषदशोऽर्थातिविधिविद्यविदांवर ॥ ३७ ॥ तावन्मात्रजगत्वेतद्धि
 श्वासोमातवास्त्वह ॥ अहमित्यादिरंशंगोवर्त्तमानंसदाजलम् ॥ ३८ ॥ परांभोधौतुनास्येवदशकालक्रियाडिकम् ॥ तन्मयेकतयानि
 त्यमात्मासर्वत्रसर्वग ॥ ३९ ॥ नित्यमसकमतिर्मुदितामाशांतमृपासुखदुःखविदत् ॥ तिसृनिविष्टमतिःसमतायामस्तसमस्तममवाम
 यमायः ॥ ४० ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०अक्षसंवेदनविचारयोगोपदेशोनामपञ्चाशत्तमःसर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ५३ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ नपुनर्भवत पूर्वसपन्नाश्चसुरादयः ॥ यथाकमलजस्यैतत्सर्वमेवत्वयाश्रुतम् ॥ १ ॥ ब्रह्मपुण्यष्टकस्यादावयसंवि
 ययोदिता ॥ पुण्यष्टकस्यसर्वस्यतयैवोदेतिसर्वदा ॥ २ ॥ विद्धिपुण्यष्टकजीवोयोगभर्त्स्यद्वियोदय ॥ ययथाभावावयत्याश्रुततत्तयापरिपश्य
 ति ॥ ३ ॥ इद्वियाणीद्वियायांस्यविद्धिसंवेदनंस्वकम् ॥ संपन्नंचययातत्तेप्रोक्तमाधमन स्थितौ ॥ ४ ॥

स्नानिमनोरेहपुण्यटकमितिचय ॥ अत्रोधोदेवबोभेनुब्रह्मैवैकमितिीति ॥ १ ॥ कलनोन्मुल्वतायातमित्यादिनाब्रह्मितमहकारेर्हेदियावीनागसत्ताकस्यनजीवसमष्टेऽप्यज
 स्येवम्यटेस्तवापिनुन्यमितिनात्यर्थतयाज्ञातयेदेतिब्रह्ममाणोपोद्घातायमयममनुब्रूति ॥ अप्यर्थेयुन शब्द ॥ कमलजस्येवभ्रमतोपिखटे पूर्वमनायतमित्यादि
 वर्णितब्रह्मत्वभावेस्थितस्याचसुरादयोनसंपन्नादत्येतत्सर्वमेवलयामद्वयनात्यर्थभुतमभधारितमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवंपुण्यष्टककल्पनोत्तरम्यवदायार्थकस्यनमपिसमष्टिब्रह्मव्य
 टीमामित्याह ॥ ब्रूतेति ॥ ब्रह्माहिरण्यमर्गःसमष्टिपुण्यटकनस्ययासांरौप्यब्रह्मत्वम्यार्थसिद्धिरितातथासर्वस्यम्यष्टिपुण्यटकस्याप्युदेति ॥ २ ॥ तदेवगर्भस्थितिमारभ्यद्वारय
 ति ॥ विद्वतीति ॥ योप्यष्टिमीवोर्गस्यएवब्रह्मरावीद्वियोदयमिश्रष्टपुण्यटकालाभेमासिसंपत्येतद्वारम्यययथाभ्यवहृत्यंयंबलुभावायतितथातत्त्वबासमयापरिपश्यती
 स्यात् ॥ ३ ॥ एवंब्रह्माधमन स्थितौहिरण्यमर्गःमनोप्यभावरपथास्वकतत्वेवर्नहद्वियाविहद्वियाचर्त्तंचययातत्तेतत्तवाविष्यटेऽसंपन्नमितिजययोक्ककलीत्यर्थः ॥ ४ ॥

सर्गात्पूर्वसंभवतीव्यपि समद्व्यौरेकैव शुद्धासं वितततस्तदनन्तरं अहंवेदनालक्षणानतजीवपुण्यष्टकान्वितासास्तुतथापि संवेदनस्वरूपमर्निदितमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ वेद्यदोषात्संवेदनंतत् कुनो न निश्चेदति चेद्वेद्यस्य परमार्थतोऽसत्त्वादित्याह ॥ न त्विति ॥ एकत्वाद्विहेतुभिरनामये संवेदेन परस्य तदन्यस्यास्ति तासत्यतान त्वित्यन्वयः ॥ नास्ति त्वेच अभावत्वादयस्य यो हेतवः ॥ अभावत्वाद्देशकालकृतपरिच्छेदवत्त्वादेनेकत्वाद्भूतत्वात्स्थूलत्वाच्चेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ननु संवेदेन मेव मनस्तादिभावांगच्छतीत्युक्ते तत्र मनस्तादीना मस्य त्वे संवेदेन मेवास्य त्वकिनस्यात्तत्राह ॥ चेत्यादीति ॥ चेत्यमतव्यादिगोचरबुद्धिदृश्यध्यारोपमात्रतन्वास्तव मनस्ताप्राप्तिः सेत्यर्थः ॥ ७ ॥ तर्हि विद्याविलासाविर्भूतस्वरूप

शुद्धासं वित्सं भवती संवेदनमर्निदितम् ॥ ततो हं वेदनानंतजीवपुण्यष्टकान्विता ॥ ५ ॥ न त्वेकत्वादंतत्त्वादेद्यत्वादननामये ॥ अभावत्वा दनेकत्वाद्भूतत्वात्परास्थिता ॥ ६ ॥ चेत्यादिबुद्ध्या तत्किंचिन्नमनस्तां च गच्छति ॥ न च जीवत्वमायातिनचपुण्यष्टकालिका ॥ ७ ॥ न विद्यादिविलासोस्ति सोस्ति नास्तीवयः सदा ॥ परमात्मेति कथितो मनः षष्ठेन्द्रियातिगः ॥ ८ ॥ तस्मात्संपद्यते जीवश्चिन्मूर्तिर्मननात्मकः ॥ भ्रमः केवलमित्याद्य उपदेशाय गीयते ॥ ९ ॥ यतः कुतश्चित्संपन्ने त्वविद्यामय आमये ॥ उपदेशोपदेशेन प्रविलीने विचारणात् ॥ १० ॥ प्रशंतसकलाकारं ज्ञानं तत्रावशिष्यते ॥ यत्राकाशमपि स्थूलमणाविवमहाचलः ॥ ११ ॥ यत्रोद्यदाचारमपि सदप्यसदिव स्थितम् ॥ जगज्जानविषयांस्त्यक्त्वा काये त्वं तिष्ठ निर्मले ॥ १२ ॥ असन्मयमविद्यायारूपमेव तदेव हि ॥ यद्वाक्षितासती नूनं नश्यत्येव न दृश्यते ॥ १३ ॥ आलोकि तं नाम कथमवस्तु किल लभ्यते ॥ प्रयत्नेनापि संप्राप्तं मृगतृष्णां बुकैरिव ॥ १४ ॥

पत्वात्पूर्वतदप्यसत्किनस्यात्तत्राह ॥ नेति ॥ आदिपदाच्चरमप्रमाणमननादिपरिग्रहः ॥ यो मूढैर्नास्तीति कल्प्यते स परमात्मा सदास्ति ॥ ८ ॥ यद्यद्वितीय एव सः न हितस्मात्सर्व ए त आत्मानो व्युच्चरतीति श्रुत्याऽग्निविस्फुलिगन्ध्यायेन जीवसपत्तिः कथमुक्तेति चेदुपदेशाय कल्पनयेत्याह ॥ तस्मादिति ॥ ९ ॥ अतएवाविद्यारोगस्य न मूलं चित्यं कितु चित्सैव चित्तनीयेति ॥ मूलकल्पनादिश्चिद्विक्तिसोपाय एव न वास्तव इत्याह ॥ यत इति ॥ प्रविलीने सति त्वरूपज्ञानमेवावशिष्यत इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ उद्यदाचारं निष्पद्य मानव्यवहारार्थं क्रियाशालीति सद्वावहारिकसत्यमप्यसच्छून्यमिव यत्र स्थिततत्र त्वजगज्जानविषयास्त्यक्त्वा निर्मले जीवन्मुक्तः काये सत्येऽवतिष्ठ ॥ १२ ॥ इदानीमविद्यायाः स्वरूपमाह ॥ असन्मयमिति ॥ १३ ॥ मृगतृष्णां बुकैरिव संप्राप्तमदृष्टातोप्यप्रसिद्ध इत्यर्थः ॥ १४ ॥

असरेषद्वानिपत आसदज्ञानादेवास्वसत्येत्यन्वय ॥ १५ ॥ सत्यात्मन सन्निधानादत्यंतमसत्याया अप्यविद्यायाः कल्पनाकल्पितेत्यर्थ ॥ १६ ॥ तस्यतेजीवस्योपदेशाय
 तस्याः अविद्यायादेतेर्जीवा विकल्पमाहता ॥ १७ ॥ आबोधनोन्मुखीवासायार्थरानोन्मुक्तसातीयथाभावयतीतिपरेणान्यय ॥ १८ ॥ बालेनसन्भावितोयक्षकदवसत्यः अ
 सत्योवाभननु अयनुपचतन्माभस्यपचीकरणस्मिकदिहकलनसत्तयासत्यतयासभावयतीत्युत्तरेणान्ययः ॥ १९ ॥ तन्मात्मनिदेहात्मनिरध्याद्द्वित्र्यद्वाराणि ॥ छादितसुस्तम्
 ॥ २ ॥ एभ्यः पचतन्माभेन्यः परमार्थोऽग्न्येवाभ्यार्भमिद्विषयद्वारैः परस्यति ॥ २१ ॥ तद्यद्वर्भमिद्विषयमनन्नाणारिअंत ॥ इदपटादिबासम् ॥ भाववासनाम् ॥ २२ ॥ तत्रयि
 पर्येव्रिपसयोगाभिप्यक्तत्वाल्लक्षणेनैवविषयमुल्लतयासभावयतीत्याह ॥ २३ ॥ एवस्वाभाविकत्ववेनैवविषयसन्निपकाज्जातमहकारालनोधमदति
 असेदेवसेदवासदज्ञानादस्यसत्यता ॥ ज्ञानापयास्त्यितवस्तुदृश्यतेनस्यतिअम ॥ १५ ॥ अविद्यायाविचारोयजीवपुण्यपृष्ठादिका ॥
 अप्यत्यतमसत्यायाः कल्पनाकल्पितात्मन ॥ १६ ॥ तस्यास्तउपदेशयसेयंजीवादिकल्पना ॥ रुताशाले प्रवोधायातात्वमेकमनाऽह
 णु ॥ १७ ॥ जीवत्वमिवसंप्राप्तापुण्यपृष्ठाकपदस्यता ॥ कलाकलककलितचितिरानोधनोन्मुखी ॥ १८ ॥ यद्यथाभावयत्याश्रुततयानुभ
 वन्यलम् ॥ सत्योभावत्वसत्योवाबालेननिशियक्षक ॥ १९ ॥ पचतन्मात्रकलनासभावयतिसत्तया ॥ तन्नात्मनितयारध्रान्प्रस्यतितयो
 दितान् ॥ २० ॥ एभ्यएवसमुत्पन्नंयहिः स्यंभूतपंचकम् ॥ पश्यत्यनन्यदन्त्याप्रशाखाशतमिवाङ्कुर ॥ २१ ॥ इदमतर्हिदयात्यामितिनिश्च
 यवांस्त ॥ जीवोभावययादेततत्तयाद्वादयत्यय ॥ २२ ॥ रश्मिजालमिवैदोयंदात्मन प्रतिभासनम् ॥ यात्यस्पर्शतयातेनतदेवाश्रु
 रीकृतम् ॥ २३ ॥ मरिचस्येवयत्तैक्ष्ण्यशून्यत्वमिवस्वस्ययत् ॥ आत्मनोवेदनयच्चतदेवान्यटिवस्यितम् ॥ २४ ॥ अत्रैवनिश्चयंयत्त्वानि
 यम सुदृढीकृत ॥ अनेनेयमनेनेत्यभाष्यमित्यवर्त्तितम् ॥ २५ ॥ स्वभावेतरनामासौस्वसकल्पमयात्मक ॥ कश्चित्कदाचिद्रवत्वस्व
 भावेनैवनान्यया ॥ २६ ॥ आत्मनैवेदमखिलसंपन्नैहेतमहयम् ॥ खड्गोमधुरसेनेनवन्देवचमहाघट ॥ २७ ॥ सन्निवेशविकारादिदेश
 कालादिसंभवान् ॥ संभवत्यन्ननत्वीशैरेकशकालाद्यसंभवान् ॥ २८ ॥

संभावयतीत्याह ॥ २८ ॥ अप्रमासारिकविषयभोगेव्येवपुरुषार्थपर्यवसाननिश्चयवत्त्वादेहलीकिकपारलौकिककमाचरणनियम सुदृढीकृत ॥ अनेनलीकि
 ककर्मणा ॥ अनेनवैदिककर्मणा ॥ आबर्त्तितनन्मरसुखमुहिरित्यर्थ ॥ २५ ॥ तत्रैकप्रदन्तिनियमः स्वाभाविकरागाविकृतइतरलुशास्त्रकृत ॥ द्विविधोप्ययसकल्पमयात्म
 कलयोः कश्चित्कदाचिदेव स्वाभाविकपुरुषयनेनैवेतरजित्वाभगतिनान्ययेत्यर्थ ॥ २६ ॥ तत्रोभयभाष्येवस्वभावशास्त्रान्यतरानुसारीतत्तद्यापारसाधनफलतात्मनावि
 बलतदस्याह ॥ आत्मनैवेति ॥ स्वहः पधुसारताकृताविशेष ॥ २७ ॥ यद्यपिस्वहपदोपूर्वतन्मद्वर्षपद्मावस्ययोर्दिनाशादिकारीतयापिमाधुर्यदृग्वस्वरूपाभिनाशास्तद्वशेविबलतद
 दाती मद्भिन्नद्वल्लग्निकारः सभावतिद्विधंयत्तिरिक्त्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ अभमधुमदारी ॥ २८ ॥

अथवाखड्डोमधुरसेनेवेतिवाक्येखंडोवनखंडः मधुरसेनवसंतद्रवेणेत्यर्थस्तथाचविकारएववृक्षविकारहेतुर्जलभागोदृष्टांतद्व्याशयेनाह ॥ यथावृक्षप्रविष्टोरसोजलमिति पत्रमित-पुष्पमहमितिवैचित्र्येणोदित सन्अद्वित्वेपिद्वितांवहन्दृष्टस्तथानःस्यात्मनिप्रसिद्धसत्तारूपब्रह्मापिदत्त पटदत्त कुड्ममहमित्यादितोभेदात्सर्वजगदात्मनाआत्मनिद्वित्वमाहरद्विद्वीतिरेणान्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथावाअभोदोमेघःअथभीष्मेअर्करुगेवाहमितिताद्रूप्येणतिष्ठति ततआद्यवर्णारभेवारिदानावसेवारिदोहमिति तिष्ठति ततोभूमिप्रवेशेनाकुरातर्जलात्मनाप्रवेशेअथाकुरोहमिति तिष्ठति तथाआत्मापिकालभेदेनभावाभावाकारोभूत्वातिष्ठतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ अयंचजगद्विवर्त्तनियमक्रम कल्पितोपिनकेनचिदन्यथाकर्तुंशक्यइत्याह ॥ इतीति ॥ सर्वेश्वरेब्रह्मणिततप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ एववस्तुस्वभावनियतिरपिवस्तुभेदभिन्नानान्यथाकर्तुंशक्येत्याशयेनाकाशादित्यभावस्याज्ञातब्रह्मस्वभावस्यचैवलक्षण्यमाह ॥ आदर्शेतिद्विभ्याम् ॥ आदर्शवत्स्वच्छेआकाशेस्व-स्वीयोभागःकार्यवानैवप्रतिविवति ॥ कुतः ॥ व्यतिरेकासंभवतःआकाशोआकाशकार्येइतःपुष्पमितःपत्रमहमित्युदितोयथा ॥ खंडेस्वात्मनिनःसत्तारसोऽद्वित्वेद्वितांवहन् ॥ २९ ॥ इतःपटदत्तःकुड्ममहमित्यादितस्तथा ॥ सर्वात्मनात्मनिब्रह्मविद्वित्वंद्वित्वमाहरत् ॥ ३० ॥ अद्यांकुरोहमद्यार्करुगंहत्वद्यवारिदः ॥ यथेति तिष्ठत्यंभोदस्तथात्मासदसदपुः ॥ ३१ ॥ इतिभाव्यमनेनेदमित्थंसर्वेश्वरेततम् ॥ क्रमंखंडयितुंलोकैकस्यनामास्तिशक्ता ॥ ३२ ॥ आदर्शस्वच्छआकाशेनैवस्वःप्रतिविंवति ॥ व्यतिरेकासंभवतःकचत्येवहिकेवलम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणित्वात्मनात्मैवस्थितःकचतिविंवति ॥ इतीतिभवत्येवहिकेवलम् ॥ ३४ ॥ यद्यथैवात्मकचनंवेत्तितंभवतात्मना ॥ असत्यमपितन्नेहव्यभिचारीकदाचन ॥ ३५ ॥ हेमत्वकटकत्वेद्वैसत्यासत्यस्वरूपिणी ॥ हेमिभां दुगतेयद्वच्चित्वाचित्वेत्थात्मनि ॥ ३६ ॥ सर्वगत्वाच्चित्तेथित्वंनित्यंमनसिविद्यते ॥ हेमत्वंकटकस्येवजडभावःस्थितोन्यदा ॥ ३७ ॥ चित्त्वज्जात्मात्मकंचित्तंहंभावयतिस्वयम् ॥ यथायदैवयद्गावंतथाभवतितत्तदा ॥ ३८ ॥ कालेकालेचित्ताजीवस्वन्योन्योभवतिस्वयम् ॥ भाविताकारवानंतर्वासनाकलिकोदयात् ॥ ३९ ॥

भूतातरेवाआकाशभेदाभावात् ॥ किंतुकेवलमाकाशनिश्रुतिविवदर्पणोदरवत्स्वच्छतयाकचतिदीप्यतएवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ साविद्यंब्रह्मतनुनतथेत्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ कचचित्सर्ववस्तुशक्त्यादिरूपेणदीप्यते ॥ जीवरूपेणप्रतिविंवति ॥ भेदकल्पनयाचद्वैतीभवति ॥ ३४ ॥ अस्त्वेवकिततस्तत्राह ॥ यदिति ॥ तत्रसर्गादीयद्वस्तुस्वभावेनात्मकचनवत्तत्तत्स्वभावमसत्यमपिभवतासत्येनात्मनासत्यवेत्तिसचवियमोनकदाचनव्यभिचारीतिसर्वापिनियतिःसिद्धेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सत्यादृतमिथुनीभावेवाचारंभणश्रुतिदर्शितन्यायेनदृष्टातमाह ॥ हेमत्वेति ॥ ३६ ॥ अतएवप्रथमकार्यमनसिचिज्जडोभयरूपतादृश्यतेतत्रयन्वित्यतस्तत्स्यमित्याह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ अन्यदाकदाचिदित्यर्थः ॥ ३७ ॥ चित्तजाड्येतिपाठेचित्तस्यजाड्यजडदेहविषयाकारस्तदात्मकंचित्तदृढभावनयायदैवयथादेवनरस्थावरादिनायेनप्रकरणयदायद्गावभवतितदातथैवतद्गावभवतिअनुभवतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अतएवकालभेदेनजीवस्याहमाकारभेदानुभवइत्याह ॥ कालइति ॥ चिताअतर्वासनाकलिकानामुदयाद्विकासद्वैचित्र्येणभाविताकारवान्अन्योन्योभवति ॥ ३९ ॥

यथास्वप्नदोषा मोषनादिसत्ताप्यनेक्षणान्नाविभावयातितयोदेहभूतोयजीवोपिदेहोदेहांतरभाषयति ॥ ४० ॥ यथास्वप्नेप्रतिभासत
मतिप्रभासोदरयमानोरोऽतिनिकृष्टत्वापटोप्रवेत्तयामरणमूर्छायामपिप्रतिभासमानमिददेहांतरभवतीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ नन्वयदेह इत्यक्षयियतेवसतेचसकयदेहांतरभवेत्त
ग्राह्याअसत्यमेवेति ॥ मरणजननादिकमपि मर्तुभातिभासिकमेव जीवतातुदेहस्यबाह्यदिवर्शनंस्वाधिकाकल्पितस्येधनतद्वासनामयस्येतिभावः ॥ स्वस्याम्यरूपबदेहांतरवदि
त्यर्थः ॥ ४२ ॥ तर्हि कियीधनवार्थक्यबदेहांतरमप्येतदेहस्यकालिकपरिणामोनेत्याह ॥ कालेनेति ॥ एतादृशमेतदेहपकालेनअम्यत्वदेहांतरभावपुनीतिन यतभ्रूतनमिदश
रीरान्यायवस्थामेवेतिदेवमितिप्रत्यभिज्ञानिभ्ययारूढम् ॥ एतेभूतभाविदेहास्तुन प्रत्यभिज्ञानाभावाव्येनाम्येसंतिनसंतीत्यविधिभिर्गच्छंतिअतस्तेपास्वतोजीवतएवभवो
वासनायामद्वयः ॥ ४३ ॥ ननुकशपिभागदृष्टेर्बादिररीरभावेकास्यवासनातद्वाह ॥ वस्त्विति ॥ इदमुजगृहपजीवस्वमेतर्गतविद्धि ॥ तस्यप्रयआवसयास्तव स्वमाइतिभ्रूते

स्वप्नेदृशेययाग्राभोयातिसत्तान्यतेक्षणान् ॥ देहोदेहतयायातिदेहोयप्रतिभात्मकः ॥ ४० ॥ प्रतिभासोयथास्वप्नेनर कुक्ष्यपटोभवेत् ॥
भवत्यसत्यमेवेदेहांतरमिदस्वत् ॥ ४१ ॥ असत्यमेवधियतेत्वसत्यंजायतेपुन ॥ जीव स्वप्रतिभासेनस्वप्नवत्स्वान्यरूपवत् ॥ ४२ ॥ का
लेनैतादृशरूपमिदनाम्यत्वमेतिवै ॥ प्रकृतंनिश्चयारूढभ्रमत्येतेभव स्वत् ॥ ४३ ॥ वस्तुदृष्टमदृष्टंस्वप्नेसमनुभूयते ॥ जीवस्वप्नेजगद्रूप
विद्धिवेयविदांवर ॥ ४४ ॥ अजाग्रदृष्टिदृशेय स्वाभिधानादिनेरित ॥ नस्वप्नोविद्येततस्मादच्छात्माचितिमात्रकम् ॥ ४५ ॥ अयापूर्वा
भिधस्वप्नेययापस्यतिनान्यथा ॥ अग्रदृष्टयैवार्थचेतनचित्पश्यति ॥ ४६ ॥ प्राक्तनीवासनाद्यापिपौरुषेणावजीयते ॥ त्व कुकर्माय
यत्नेनप्रयातिहिंसुकर्मताम् ॥ ४७ ॥ मोक्षाहेतुनशाम्यंतिजीवतांचक्षुरादय ॥ उन्मज्जतिनिमज्जति केवलदेशकालन ॥ ४८ ॥

रित्यर्थः ॥ इदुस्वप्नेजननुभूतस्यापिरशनमिदम्यम्यनुभूतानुभूतवानुभूतचसर्वपरयतीतिभ्रूतिमवलम्ब्योक्तम् ॥ वस्तुतस्मन्दीप्त
सरोनाननुभूतकिंचिद्वस्तीतिमरणकालेभाविदेहारत्रकर्मोद्बोधितवासनानुसारेणैवदेहांतरोद्भवद्विषो ध्यम् ॥ ४१ ॥ तर्हिवाक्यअम्यग्रहसंसाक्षात्कारलभ्यब्रह्मभावोपिदेहांतरव
त्वासनामय स्वप्नएवकिनस्यात्ताह ॥ अजाग्रदिति ॥ य शिवमर्तुचतुर्थमप्यतदतिस्वाभिधानादिनाईरित अजाग्रदुच्यतुरीयादृष्टपरमात्मातस्यउत्कलक्षणविधि स्वप्नए
वनविद्येतजापतिकक्षयितदनुभवाभावेनतद्वासनाप्रसिद्धेस्तस्यवासनामयत्वायोगात्सत्तासावच्छात्माचेतनम्यमाप्रमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ सएवविदात्माचेतनजीवोभूत्वाअपअपू
वाभिधमभिनेतवत्तमानमर्धयथाचितस्वभावादेवपस्यतिनान्यथातद्बापेदृष्टमप्यर्धपरयतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ अतएवादृष्टविषयेपिभावनामचयेनदृढीकृतवासनापूर्वदृष्टविष
योबासनोमयतीतिपुरुषनयनभावन्यपर्यपिप्रतिमित्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ ४४ ॥ एवजीवस्यवासनापारिष्पत्तिलक्षणेदेहाविषयेर्षयितः इदानीकदातच्छमतिरितिवाच्यानाह ॥
नोक्षादिति म ४८ ॥

मोक्षं विनैवेदेहादिनिवृत्तिः किंनस्यात्तत्राह ॥ चितइति ॥ यतोऽश्वितो यावन्मोक्षदेहाकारकलनावासनातिष्ठत्येव ॥ स्वकलनैवैतस्य जीवस्य पंचात्मा देहोऽमेतिष्ठतीव ॥ यथा शिशो भवितो महायक्षो मेतिष्ठति तद्वद्विनिवारइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ इदानीं कथंचित्स्थूलदेहनिवारणे पिमोक्षविनालिगदेहलक्षणपूर्यष्टकं दुर्निवारमित्याशयेन तद्वर्शयति ॥ मनइति ॥ ५० ॥ ननु शास्त्रे ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियप्राणाभूतानि अतः करणमविद्याकामकर्माणि पूर्यष्टकमित्युक्तं तत्पुच्यीकृताकाशवाच्चादिलिगघटितस्थूलांतमूर्त्तिरूपमपि स्यात्तत्कथममूर्त्तमनो बुद्ध्याष्टकमेव पूर्यष्टकमुक्तं तत्राह ॥ अमूर्त्तएवेति ॥ त्वदुक्तमूर्त्तपूर्यष्टकतदास्याद्यादिपुच्यीकरणेनामूर्त्तानां तन्मात्राणां स्थौल्यस्यात् ॥ अयतुतन्मात्ररूपो लिगात्मा अमूर्त्तएव ॥ अस्य खल्वपचीकृताकाशत्वमतिपीनता निरवधिकस्थौल्यतश्च न संभवति न ह्यमूर्त्तवासनाकोटीनामपि मेलने स्थौल्यदृष्ट्यदास्य खल्वमेव दुर्लभं तदास्थूलवातता महागुल्मो वक्ष इवात्यंतमसंभाविता ॥ एवस्थूलतेजोजलपृथ्वीतापि ॥ एवस्थूलभूतानामेवासंभवे अस्य परमाणोरप्यतिसूक्ष्मस्य देहता सुमेरुतेवात्यता संभावितेति न भौतिके देहांतपूर्यष्टकव

चितः स्वकलनात्तस्य देहो ग्रहवतिष्ठति ॥ पंचात्मा भावितो सत्यो महायक्षः शिशोरिव ॥ ४९ ॥ मनो बुद्धिरहंकारस्तथा तन्मात्रपंचकम् ॥ इति पूर्यष्टकं प्रोक्तं देहो सावातिवाहिकः ॥ ५० ॥ अमूर्त्तएव चित्तात्मा खल्वमस्यातिपीनता ॥ वाततास्य महागुल्मो देहतास्य सुमेरुता ॥ ५१ ॥ विरजस्वक्रमेणैव निरवस्थसुमुक्तिभाक् ॥ सुषुप्तैकवस्थास्य जडाः क्रोडीकृता यथा ॥ ५२ ॥ स्वप्ननाम्नीतथा वस्था देहप्रत्ययशालिनी ॥ आमोक्षं भ्रमतीहायमिति स्यावरजंगमैः ॥ ५३ ॥ कदाचिद्विसुषुप्तस्थः कदाचित्स्वप्नवस्थितः ॥ आतिवाहिकदेहो यं सर्वस्यैवावतिष्ठते ॥ ५४ ॥ यदा सुषुप्तभावस्यो भाविदुःस्वप्नवेधितः ॥ तदा कालानलसमस्तिष्ठत्यनुदिताकृतिः ॥ ५५ ॥

ण्यंतइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ मुक्त्यनुपयोगादपि न मोक्षशास्त्रे स्थूलसद्भावकल्पनायुक्तेत्याशयेनाह ॥ विरजस्वेति ॥ मनोमात्रमेव देहादिप्रपंचश्चेन्न्यनसो वैराग्याद्यभ्यासेन विरजस्वेगमादिसाधनसंपत्तौ वाक्याज्ज्ञानोदयक्रमेण मनःकल्पितस्वप्नाय प्रपंचस्य तन्मूलाज्ञानस्य च बाधे स्वकार्यकारणवस्थावधद्वयशून्यस्य मुक्तिरूपपद्यते ॥ स्थूलभूतभौतिकमूर्त्तप्रपंचाभ्युपगमे तु तादृशस्य ज्ञानेन बाधादर्शानामुक्तिरूपपद्यतइत्यर्थः ॥ एवच निष्कर्षस्वमसुषुप्ते द्विप्रपंचावस्थेन जायन्नाक्षीस्थूलविषया अन्या अवस्थाकेन चिदुपपादयितुं शक्येत्याशयेनेते विषय्यदर्शयति ॥ सुषुप्तेति सार्धेन ॥ यथा जडाः सर्वदेहादिप्रपंचावासनात्मनोपसह्यत्यक्रोडीकृताः ॥ ५२ ॥ इति एव परिदृश्यमानप्रकारेण स्यावरजंगमैराकारैरातिवाहिकदेहे एव आमोक्षाद्भ्रमतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ भाविभिर्दुःस्वप्नैर्वसनात्मनांतःप्रविष्टैर्विधितो विद्धवगतस्मृतिरतएवानुदिताकृतिश्चिद्विनिविबवचितत्वादुपसंहरतजगत्वाच्च कालानलतमोदीमस्तिष्ठति ॥ अनेनातज्ञानशून्यनैयायिकादिसुषुप्तिः प्रत्युक्ता ॥ ५५ ॥

न प्रत्यावरादिनिकृतावस्थासु जाट्याधिव्यासु गृहिप्रभाषु यमित्याह ॥ स्यावरापास्त्रिति ॥ अप्यर्थे च शब्दः ॥ तथा च कल्पवृक्षाणां पुण्याधिक्यात्कमिकीटसु तृणाविदुः स्वाभा
 वादानदाधियेपिनमनुप्यादिवद्योयोत्तीति तमस्वितैवेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तथा च चित्तजाऽप्यप्रकपएवमुमिच्छित्तममणमेव सञ्चति श्वित्तस्य तत्त्वबोधएव वधमुक्तिस्तु यैवाऽस्य
 जापदिति पयवसन्नमित्याह ॥ सुपुमतेत्यादिना ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रबोध उक्तदृष्टिभ्यां प्रज्ञादुपोभवति ॥ सच बोधो बुद्धेः पुरुषप्रयत्नतः ॥ १९ ॥ तत्त्वतो यावान्यश्चेति
 ज्ञातप्रमाणो जीवः सर्वतयोजानातिभासयति साक्षी तन्मय एव भवतीत्यर्थः ॥ यत्स्वज्ञातप्रमाणः सोऽपि परमार्थतः स्वस्य एवाज्ञानाच्छिलावद्वीकृते स्वदृढये सुवीर्यत्वमविभयमती
 यप्रपयस्यतीति परेणाख्ययः ॥ १९ ॥ तर्हि किञ्जीवानां दृढये धातुलवभयमस्ति तेत्याह ॥ जीवानामित्यादिना ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अस्य मीषाणोः सीपुमीस्थितिर्वा
 स्यावराद्यास्त्ववस्थासु कल्पवृक्षादंशसु च ॥ भवत्येव सुपुमस्यो धनमोहशिलाधन ॥ १५ ॥ सुपुमतास्य जडता स्वप्नोत्प्रेत्यर्थं हि सञ्चति ॥ य
 प्रयोधोऽस्य सामुक्तिस्तज्जाग्रदातु र्यता ॥ १६ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्हि प्रयोधात्परमात्मताम् ॥ सोऽभ्येति क्षालितमलतां कनकतामिव
 ॥ १७ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्यासा च हृद्विविधोऽप्येते ॥ एका जीवन्मुक्ततेति द्वितीया देहमुक्तता ॥ १८ ॥ जीवन्मुक्तिर्हि तु र्यत्यतु र्यातीतपदत
 त ॥ यो धो जीवः प्रयोधो यस्य च युद्धि प्रयत्नतः ॥ १९ ॥ ज्ञातप्रमाणा जीवो तयोजानातीह तन्मय ॥ पश्यतीमभयैव सुदीधस्वप्नविभ्रम
 म् ॥ २० ॥ मिथ्योदितः स्वदृढये स्वस्य एव शिलीकृते ॥ जीवानामतरे त्वन्यन्न किञ्चित्त्विकलां विना ॥ २१ ॥ तामेवान्यतया पश्यन्मुधैव प
 रिशोचति ॥ जीवाणो रतरे त्वन्यन्न किञ्चित्त्वित्यरमाहते ॥ २२ ॥ यत्र तत्र जगद्दृष्टमहोमाया विजृम्भितम् ॥ स्यात्यतः कथं द्यूनां यथानाना
 भ्रमोदयः ॥ २३ ॥ जीवाणूनां तयैवार्तमिथ्यासंसरणोदयः ॥ यदोऽस्य वासनान्न धो मोक्षस्याद्वासनालयः ॥ २४ ॥ वासनानां तस्य सीपु
 मीस्वप्नो विस्फुरति स्थितिः ॥ घनवासनमोहो यजीवः स्यावरादिभाक् ॥ २५ ॥ मध्यस्य वासनस्तियं कुरुपस्तनुवासन ॥ यदां तर्ज्जि वि
 तेनां तो न हि जाता घटादयः ॥ २६ ॥ जीवैक्यादुभयोः सत्ताग्राह्यग्राहकयोस्तदा ॥ आत्मानात्मसमालीढो बहिरतयं दायित्वा ॥ २७ ॥
 सनानां भोगविधिः ॥ नृपयुपातीतयोर्निर्वासनत्वात् ॥ सच स्वमेस्फुरति वैचित्र्येण स्फुटीभवतीत्यर्थः ॥ घनस्फुटीभवतीत्यर्थः ॥ २८ ॥ तस्य वासनानां सुधोक्त्यर्थादुत
 रोऽस्य भयोनिप्रभिरित्याह ॥ मध्यस्थेति ॥ पुरुषोऽनुप्यागपद्विषयधर्मा वि ॥ वासनानां क्षयतारतम्येन वैचित्र्यस्फुटीभावमुक्तायाः सपहणाद्विधिव्येणापि तमाह ॥ यदेत्या
 दिना ॥ यथायस्मिन् सुपुमि विष्णुनिकाळे देहान् आनस्याप्यप्यामप्राणाद्भावमलक्षणनजीवितेन एतावता गृहेषु परिमित एवाहमित्यतः परिच्छेदोऽभवति तवायदावयः पदार्थादिहोक्ता
 सपन्ना ॥ २९ ॥ संतुष्टिः किञ्चन सपन्ना ॥ जीवैक्यादिति ॥ तदा च स्फुरादिविशारनिर्मातः करणद्वारा निर्मितेन वस्त्रस्य च्छिन्नजीवेन घटादीनां भ्यामी घटमहो जानामीति पाशपाहक
 योर्वासनान्मिकासत्तात्तर्ह्येव च्छिन्नजीवेन घटादीनां भ्यामी घटमहो जानामीति पाशपाहक
 नृपयुज्येवाप्यस्य निर्माणेन सोऽव्यादेदीत्यर्थः ॥ ३० ॥

एव हेयोपादेयवैचित्र्यमपि वासनाध्यस्तमेव न वास्तवमित्याह ॥ नेहेति ॥ ६९ ॥ शोभितास्तत्त्वबोधेन विराजमाना ॥ सबाध्याभ्यतरजगच्चिद्व्यतिरिक्तं न विद्यते कालत्रये पीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यथा आब्धि समुद्रस्तत्त्वतो विमृष्ट अपास्तसमस्ततरगबुद्बुदादिभेदस्वादाकाशादप्यच्छसकलमेकशुद्धजलमेव तथा उदसर्वजगत्तत्त्वतो बुद्धसत्त्वोपहस्तित निरस्तवासनावस्थौ वैचित्र्यभेदजातयस्य तथा विद्यमानमयपरपदमेवेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्यर्थप्रकाशे नि ० पू० एकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥

जीवस्य मोजगत्तत्रासक्त्या तत्परिक्षय ॥ तदर्थमर्जुनाख्यानवसिष्ठेनावर्तयते ॥ १ ॥ ननु स्वम सर्वेषां जीवानां प्रत्येकमिन्न ॥ जायत्यपचतुसर्वेषां साधारण सर्वे स्वमैव धर्म्येणानुभूयमान कथस्वम स्यात्तत्राह ॥ यइति ॥ आदिन प्रथमजीवस्य सर्वजीवस्य सर्वजीवस्य मष्ट्यात्मनोय स्वमस्तमेवमस्माकजायदितिकल्पितससारविद्धि ॥ १ ॥ किमर्थमेव क

तदाग्राह्यग्रहणधीर्गुणगुणवसोदया ॥ नेह संत्यज्यते किंचिन्नेह किंचिन्नगृह्यते ॥ ६९ ॥ बाह्यांतरकलाकारश्चिदात्मैकः प्रकाशते ॥ त्रिजगच्चिच्चमत्कारस्त्वलंभेदविकल्पनैः ॥ शोभिताः स्मश्रितिचिरात्सर्वाख्याद्यं न विद्यते ॥ ७० ॥ अब्धिर्यथाजलमपास्तसमस्तभेदः स्वादच्छमेव सकलं द्रवमेकशुद्धम् ॥ सर्वतथेदमपहस्तितभेदजातमाद्यं परंपदमनामयमेव बुद्धम् ॥ ७१ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि०

पू० इन्द्रियार्थोपलंभविचारोनामैकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ योजीवस्यादितः स्वप्नो नानाकलनकोमलः ॥ तमिमं विद्धि संसारं न संत्यं नाप्यसन्मयम् ॥ १ ॥ नपुंस इव जीवस्य स्वप्नः संभवति क्वचित् ॥ तेनैते जाग्रतो भावा जाग्रत्स्वप्नकृतो न हि ॥ २ ॥ जीवस्वप्नमिमं दीर्घक्षिप्रताप्रतिभासतः ॥ असत्यमप्यवस्तुत्वाद् द्विवेद्यविदां वर ॥ ३ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरमिव गच्छंती जीवजीवकाः ॥ असत्यमेव पश्यंति घनसत्यतयानघ ॥ ४ ॥ अजडे जडतातजडे चाजडतोदिता ॥ असत्ये सत्यता जीवजीवानुभवमो हतः ॥ ५ ॥ भानोरप्यंतरखिलं पश्यंतस्त्रिजगद्भ्रमम् ॥ भ्रमंति स्वप्नसंभ्रांता इव जीवाभिदालिभिः ॥ ६ ॥ सर्वगत्वादनंतत्वात् स्वस्य जीवस्य जीवतः ॥ यद्भावयंति चेत्तं तिते देवाश्चित्सत्यवत् ॥ ७ ॥

लप्यत इति चेद्वाहीनामिव समष्टे स्वभातराप्रसिद्धेरित्याह ॥ नेति ॥ तेनास्माकजायत्यसिद्धाभूतभुवनदिभावास्तस्य जाग्रत्स्वमोभयस्थानकृतोदयानस्वमतोभिद्यंत इत्यर्थः ॥ २ ॥ असत्यत्वावस्तुत्वाभ्यामपितस्य स्वप्नतासाधन्यैव म्यानुभवे निमित्त इत्यर्थः ॥ जीवस्वमिति ॥ असदीयस्वमवक्षिप्रवाप्यताया अप्रतिभासतो हेतोर्दीर्घम् ॥ तथा चैर्धमेव वैवर्ण्यमहेतुरिति भावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वस्तुस्वभावैव परीत्य दर्शनादप्यस्य स्वप्नमेत्याह ॥ अजडे इति ॥ अजडे ब्रह्मणि भूतभुवनादिजडता तथा जडे चाहंकारादिहेतौ आत्मत्वाभिमानादजडता उदिता ॥ जीवस्य समष्टेरैकदेशभूतायेव्यटि जीवास्तदनुभवलक्षणान्यो हतोभ्यो ॥ ५ ॥ जीवाभिदालिभिर्भेदकल्पनपरपराभिर्भमिति ॥ ६ ॥ कल्पितभेदेषु सत्यत्वारोपेकारणमाह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ व्यष्टित्वादेव जीवतोप्यस्य तजीवभूतस्य स्वप्नपरमार्थतः सर्वगत्वादनंतत्वात् त्रिजगद्भ्रमंति देव आशुतस्तसक्त्या स्वासत्तारोपेण सत्यवच्चेतति ॥ तथा च तत्ससक्तित्यागात्तत्सत्यताभ्रमनिवृत्तौ बुद्धतत्त्वस्य जीवन्मुक्ति सिद्धीति भावः ॥ ७ ॥

अयमेवार्थो भगवद्गीतायां भगवत्पाप्यजुनायोपदिष्ट इत्याह ॥ पुढरीकाक्षेति ॥ शुभ्राश्रयिषि तिरोप ॥ ८ ॥ तदर्थमजुनास्यायिकामवतारयति ॥ वाञ्छेरिति ॥ सुखजीवन्मुक्ति
 सुखविराटम् ॥ जीवितमाशुक्षिप्यति होप्स्यति ॥ स्वार्थेण चिणुणा भावच्छादय ॥ ९ ॥ १० ॥ अर्जुनावतारे कारणबहुसर्वमूलमनुकाममिति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ स्थित
 मिति ॥ स्वेव हि भिष्यति छिन्नदतिशृते ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्मिन् दृश्यमाने संसारजाले ॥ शकुन्मय-पक्षिण ॥ १३ ॥ तप्तताम्रभूतजातिपुष्पे राशित ॥ श्रुतिस्वत्यादि वर्णित क्रम
 श्ररिभये पाप ॥ भूतपंचकपरीक्षिततन्मात्रपंचकप्रसङ्गणे सारे लोका लब्धत्वतः लोकाधिपस्य ॥ १४ ॥ इव श्रुतिस्वतिसमाचारविहिता पुण्यमुपादेय इव तन्निषिद्धपापहे
 पुंढरीकाक्षनिर्दिष्टा मससक्तिर्गतिश्चाम् ॥ यामालिङ्ग्य महाबाहो जीवन्मुक्तो महामुनि ॥ ८ ॥ पांडो पुत्रो जुनो नाम सुखं जीवितमात्म
 नः ॥ क्षिपयिष्यति निद्रु खंतयाक्षेपय जीवितम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ १० ॥ भविष्यति कदाग्रक्षन्सार्जुन पांडुनंदन ॥ कीदृशीं च हरि
 तस्य कथयिष्यत्यसक्तताम् ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ११ ॥ अस्ति सन्मात्रमात्रमेति परिकल्पितनामकम् ॥ स्थितमात्मन्यनाद्यतेन भ्रंसी
 वमहानमः ॥ १२ ॥ दृश्यते विमले तस्मिन् नयसंसारविभ्रम ॥ कटकादियथा हि भ्रितरगादियथा भ्रंसी ॥ १३ ॥ चतुर्दशविधा भूतजातय
 प्रसुरंत्यलम् ॥ तस्मिन् संसारजाले स्मिन्मालेशकुनयो यया ॥ १४ ॥ तत्रैते यमचक्रार्कशक्राद्या शंसितकमा ॥ भूतपंचकसंसारलोक
 पालत्वमागता ॥ १५ ॥ इदं पुण्यमुपादेय हेयं पापमिदं विवर्ति ॥ तै स्वसकल्यघटितोद्देनात्स्यापितास्थिति ॥ १६ ॥ तस्याथ यावदनपत्र
 बाहपति ते निजे ॥ कर्मण्यचलसकाशस्यिरथित्तमवस्थितम् ॥ १७ ॥ भगवान्सयम किंचिद्व्रते प्रतिचतुर्युगे ॥ तपः प्रकुरुते भूतदलनात्या
 पशंकया ॥ १८ ॥ कदाचिदौषधौ पाणिदशदशवापि च ॥ कदाचित्पंचसमादिकदाचित्पोहशापि च ॥ १९ ॥ उदासीनवदासीनतस्मिन्नि
 यमसंस्थितौ ॥ न हि नस्ति जगज्जालेऽष्टत्युर्भूतानि कानिचित् ॥ २० ॥ तेन नीरध्रभूतौ घनि संचारमहीतलम् ॥ भवति प्रावृषिस्वेदीकुजरो
 मरा केरिव ॥ २१ ॥ अयैतानि विविच्चाणि भूतानि बहुयुक्तिभिः ॥ क्षिपयति सुखराम भुवो भार निवृत्तये ॥ २२ ॥ एव युगसहस्राणि व्यव
 हारशतानि च ॥ समतीतान्यनंतानि भूतानि च जगति च ॥ २३ ॥

यमिनि स्वापि कारानुरूपसकलपट्टाद्देनात्स्थितिर्यथा दत्तास्यापिता ॥ १४ ॥ अस्तेव किं तत्समाह ॥ तस्येति ॥ तस्य ब्रह्ममाण्यमस्य अथ यावेतावत्कालं स्वीये अधि
 कारकर्मणि अथ लब्धस्यिरचित्तमन-अवस्थितम् ॥ १५ ॥ प्रतिचतुर्युगम् ॥ बीप्सायामप्ययीभाव ॥ कदाचित्किंचिदप्यप्रकुरुते ॥ प्रतिचतुर्युगं किंचिद्व्रते द्वापरति इति वा ॥
 १० ॥ तप्तकालनियमो नालीत्याह ॥ कदाचित् ॥ १८ ॥ तस्मिन् यथेनियमसंस्थितौ तपसि उदासीनसंस्थितौ ययुः कानिचिदपि भूतानि न हि नस्ति ॥ १९ ॥ तेना हि सनेनेतु
 नाम महीतलं बीक्षेव कुजरो भूमीर्धनि-संचारं संचारादोप्यनवति ॥ स्वेदीस्वेदवा ॥ २० ॥ दुराविष्यवादिना युक्तिभिः अंशावतारमात्रयुक्ता युपायै क्षिपयति हि सनेनेव विरलीकु
 र्नीतिर्यावत् ॥ २१ ॥ अयं च तारावतारादिव्यवहारीकभूतो वक्रा इत्याह ॥ एवमिति ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ अघानांपापानां विघाताय कर्त्तव्याभाविष्यतीति शेषः ॥ दूरेऽस्तं जनानां कर्षणं धीढनं यस्याम् ॥ अस्माद्विशेषणाद्व्रतचर्या अहिंसादिनिर्विकल्पसमाधि रूपेति गम्यते ॥ २४ ॥ प्रपन्नगुल्मावनगुल्मसकीर्णैरित्यावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ नरनारायणचर्गतैरनुगते साहाय्यार्थमवतीर्णैरित्यावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अभोधिमेखलायाभूमेर्भूपराजा अभोधिमेखला भुवपातीति वा ॥ आतोनुपसर्गकः ॥ २९ ॥ तस्य पितृव्यजोभाताभाविष्यतीति योज्यम् ॥ बभ्रुर्नकुलः ॥ अहेः सर्पस्येव ॥ ३० ॥

वैवस्वतोद्यतुयमां च एष पितृनायकः ॥ अनेन त्वधुना साधोपरिक्षीणे पुके पुचिन्त ॥ २३ ॥ युगेष्वघविघाताय वर्षाणि द्वादशात्मना ॥ व्रतचर्ये हर्तव्या दूरास्तजन कर्षणा ॥ २४ ॥ तेनेयमुर्वीनीरं ध्राभूतैर्मर्त्यैरमृत्युभिः ॥ दीनाप्रपन्ना गुल्मेव भारभूतैर्भविष्यति ॥ २५ ॥ भूभारपरिभूतांगी हरि शरणमेष्यति ॥ कांतादस्य पराभूतादीनापतिमिव प्रिया ॥ २६ ॥ हरिर्देहद्वयेनाथमहीमवतरिष्यति ॥ देवांशैरखिलैः सार्द्धं नरनारायणंगतैः ॥ २७ ॥ वसुदेवसुतस्वेकोवासुदेव इति श्रुतः ॥ देहोभाविष्यति हरिर्द्वितीयः पांडवोर्जुनः ॥ २८ ॥ युधिष्ठिर इति ख्यातो धर्मपुत्रोभाविष्यति ॥ अभोधिमेखलाभूपः पांडोः पुत्रः स धर्मवित् ॥ २९ ॥ दुर्योधन इति ख्यातस्तस्य भ्राता पितृव्यजः ॥ भविष्यति दृढदंष्ट्रो भीमो बभ्रुरे हरि व ॥ ३० ॥ अन्योन्यं हरतोरुर्वीतयोः संग्राम लोचयोः ॥ अष्टादशान्नाक्षौ हि ण्यो घटिष्यत्यत्र भीपणाः ॥ ३१ ॥ तत्क्षयेण विभारत्वं भुवो विष्णुः करिष्यति ॥ राघवार्जुनदेहेन बृहद्गंडीवधन्वना ॥ ३२ ॥ विष्णोरर्जुननामा दौ प्राकृतं भावमास्थितः ॥ हर्षा मर्षां न्वितो देहो नरधर्मा भविष्यति ॥ ३३ ॥ सेनाद्वयगतान्दृष्ट्वा स्वजनान्मरणोन्मुखान् ॥ विपादमेष्यत्युद्योगं युद्धाय न करिष्यति ॥ ३४ ॥ तमर्जुनाभिधंदेहं प्राप्तकार्यैकसिद्धये ॥ हरिर्बुद्धेन देहेन बोधयिष्यति राघव ॥ ३५ ॥ न जायते क्षियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भवितावानभूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ ३६ ॥ य एनं वेत्ति हं तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ॥ उभौ तौ न विजानीतो नायं हं तिन हन्यते ॥ ३७ ॥

आसमात्त्रायत इति आत्रासेनातदक्षौ हि ण्यः ॥ अत्र भारतयुद्धे कुरुक्षेत्रे वा घटिष्यति ॥ ३१ ॥ हेराघव बृहद्गंडीवंधनुर्यस्य ॥ धनुषश्चेत्यनङ्कः ॥ तथा विधेनार्जुनदेहेन विभारत्वं भारावतरण करिष्यतीति पूर्वत्रान्वयः ॥ ३२ ॥ नरधर्मा अज्ञाभाय इति यावत् ॥ ३३ ॥ स्वजनान्बधून् ॥ ३४ ॥ बुद्धेन स्वतः सिद्धाल्मबोधेन कृष्णदेहेन ॥ ३५ ॥ बोधनप्रकारमेव विस्तराद्वर्णयति ॥ न जायत इत्यादिना ॥ आद्यतविकारयोर्निषेधमध्यतनविकारचतुष्टयप्रसक्तवारयति ॥ नायमिति ॥ भाविजन्मादिप्रतिषेधो वा ॥ ३६ ॥ एनमुक्तस्वभावात्मानयोऽहं तारवेत्तियश्च हतं मन्यते तावुभौ नात्मानतत्त्वतो विजानीतः ॥ अज्ञानमेव हतुहंतव्यतायाति निमित्तमिति यावत् ॥ ३७ ॥

प्रिभिः किदन्तैर्नास्थनाशकारानाराहेतूनां निशेष ॥ ३८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमतएवालब्धदोषसंविदुषैतन्म्यस्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यक
छकाजनभासीतिनबंधुसंस्तित्तिभ्रमणारिसभावनामयुक्तं स्वतबोचितमितिभाव ॥ ३९ ॥ इतिश्रीश्रीसिद्धमन्त्रात्ययप्रकारोनि० पू० द्विपचारसर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५ ॥ व
पतिहस्तेस्त्रागः सगत्यामारिलक्षणम् ॥ उपास्येयद्वेषचदराभेदव्यवस्थिते ॥ १ ॥ तथादीस्वबधुंताइमित्यादिरूपोद्धताभिमान एतेमवीयाबाधवाइत्यादिव्यमताभिमान
भ्रतबसर्वदुःखनिदानमितिसुखत्याप्यइत्याह ॥ अर्जुनेति ॥ हेअर्जुनत्वजराभरणविपद्भिर्निर्मुक्तः अतएवशाश्वत स्वप्नवादीनां सर्वभूतानां स्वयसाक्षावाप्तासि अतस्त्वक
स्यापिनइता ॥ अइहेत्यभिमानमलयंत्यजेत्यर्थ ॥ १ ॥ अभिमानस्यागफलमाह ॥ यस्येति ॥ यस्यबधाविपदसिंकोलेअइयमुघातयामीत्यहृकोभोभावनोनास्तिउ
त्तरकालषयसुखिलाफलद्वेषविषादादिनानलिप्येतेसुषुपइमास्सर्वांलोक्यमइतिलोकाश्वतुर्भिधुतजातयलाइत्वाप्रागैर्दियोप्यापिकमपिनइति ॥ सर्वभराश्वतैका

अनंतस्यैकरूपस्यसतः सूक्ष्मस्यस्वादपि ॥ आत्मनः परमेशस्यैकिकयं केननस्यति ॥ ३८ ॥ अनंतमध्यक्तमनादिमध्यमात्मानमालोक
यसंविदारमन् ॥ संविदपु स्फारमलब्धदोषमजोसिनित्योसिनिरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानेन
रनारायणावतारकयननामद्विपंचाशात्तमः सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुनत्वं न हंता त्वमभिमानमलंत्य
ज ॥ जराभरणनिर्मुक्तः स्वयमात्मासि शाश्वतः ॥ १ ॥ यस्य नाहृको भवो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ इत्वापि स इमं लोकाग्रहंति न निबध्यते
॥ २ ॥ यैव स जायते संविदंत सेवानुभूयते ॥ अयं सोऽहमिदं तन्मइत्यंत स विदंत्यज ॥ ३ ॥ अनयैव वयुक्तोऽस्मि न योऽस्मीति च भारत ॥ अ
भित सुखदुःखाभ्यामवशपरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मा शैः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि भागशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्त्ता हिमिति मन्यते ॥ ५ ॥

सतत्त्वस्य बधादिविकारास्पर्शानलपैव सत्याह ॥ देहादीनां नायाभाभ्रनेन नित्यमसत्त्वादेव बध्नापुं प्रत्येव बधाप्रसक्तैरिति भावः ॥ अतस्तद्व्युक्तपापफलेनापि न निबध्यते यथे
भ्रदत्ययः ॥ १ ॥ इत्वादिविषयैकदेहादितादाम्ययाति संविदं न बरादेव गच्छमइत्वादेरात्मनि प्रतिज्ञासोनस्वतः ॥ अतस्ते देवमयमत्यजेत्याह ॥ यैवेति ॥ अंतर्देहि आत्मनि यैव स
विदुद्विदंति देहापभिमानरूपा अम्यादरीया ॥ अयकार्यकरजसंघातः सर्वताग्रह इदमेतदेहादिसंबंधितद्वेषादिवेगम इत्येव संबिंद्याति ब्रह्मिण्यजेत्यर्थः ॥ ३ ॥ अनया
उक्तक्षणया स विदंति देहादिमिण्युक्तोऽस्मि तद्व्युक्तपथि ब्रह्मणः बंधुनारादैर्दिकानां र्देनं दकपातापानुष्मिकानां र्देनं वयुक्तोऽस्मीति च भावोऽस्ति ॥ ४ ॥ स्वा
त्मनः अंशवत्परिच्छेदकत्वेनोत्तोलोः सत्तादिगुणविकारैर्देहिदियादिभिः क्रियमाणानि कर्माणि ॥ ५ ॥

विभिः किञ्चिन्नांरयनाराधकानाराहेनृनाप्रतिक्षेप ॥ १८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमभरणवृत्तव्यवोषसविद्वुश्चैतभ्यस्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यक
 लकोजनमासीनिनबभुसंसक्तिमभराणादिसमाभनानप्रमुक्तं सुतवोषितमितिभाव ॥ १९ ॥ इतिभीषासिद्वयं तास्यैवमकारोनि० पू० द्विपचारा सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ब
 पयतेइहस्तस्याममसत्पार्तवत्तद्वप ॥ अपास्यमेवप्रपेक्षराजोदेव्यवस्थिते ॥ १ ॥ तथादीत्स्वर्भुङ्गनाह्विमत्याद्विपोहताभिमान एतेमदीयाबाधबाह्व्यादिममताभिमान
 भूतवर्षदुःस्वनिशममितिषरणवत्याज्यदत्याह ॥ अजुनेति ॥ हेअर्जुनत्वकारामरज्यादिष्वर्ध्मनिर्मुक्त अतएवराभाभूत स्वव्यादीनासर्वभूतानास्त्वयसाक्षादात्म्यासि अतस्त्वक
 स्यापिनहता ॥ अहृदिस्वभिमानमलमत्यंतत्यजेत्यर्थ ॥ १ ॥ अभिमानत्यागफलमाह ॥ यत्येति ॥ यत्स्वयथादिमवृत्तिकालेअहममुधातयामीत्यहृकतोभावोनास्तिउ
 पाकाळव्यस्यदुःखितलसक्तर्षविषाराभिनानदित्यतेषुवपदमाभ्यर्षाण्डोभ्यर्षदतिलोकाभ्यर्षविधभूतजातयस्ताह्व्याप्राणीर्धयोभ्याधिकमभिनहृमि ॥ सर्वभाराभ्यतैका

अनंतस्यैकरूपस्यसतसूक्ष्मस्यत्वादापि ॥ आत्मनपरमेशस्यैकैकयंकेननस्यति ॥ ३८ ॥ अनंतमप्यक्तमनादिमध्यमात्मानमालोक
 यसविदारमन् ॥ सविद्वुःस्फारमलव्यवोपमजोसिनित्योसिनिरामयोसि ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानाने
 रनारायणावतारकयननामद्विपचारात्तम सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुनत्वंनहतात्वमभिमानमलस्य
 ज ॥ जराभरणनिर्मुक्तस्वयमात्मासिशोभत ॥ १ ॥ यस्मनाहृकतोभावोबुद्धिर्व्यस्यनलप्यते ॥ हत्वापिसहर्माँल्लोकावहृतिननिबध्यते
 ॥ २ ॥ यैवसजायतेसविदत सेवानुभूयते ॥ अचंसोहन्निदतन्महत्वंत सविदंत्यज ॥ ३ ॥ अनयैववयुक्तोस्मिन्शोस्मीतिचभारत ॥ अ
 भितसुखदुःखाभ्यामवशप्यरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मांशे कियमाणानिगुणैकमणिभागरा ॥ अहंकारविमूढात्माकर्ताहमितिमन्यते ॥ ५ ॥

लतस्वस्यवपारिविकारास्यार्थमलक्षैववत्त्वात् ॥ हेहृदीनांश्चमायायाचत्वेननित्यमसत्त्वादेवव्यापुषस्येववधामसकेरितिभाव ॥ अतस्तव्ययुक्तपापफलेनापिननिबध्यतेयथे
 भ्यरदित्यर्थ ॥ १ ॥ ईदृश्यादिधर्मकरेहृदितादात्म्ययातिवैभेदनशरादेवतद्वर्महृदत्वादेरात्मनिप्रतिभासोनस्य ॥ अतस्तदेवमयमस्यओत्याह ॥ यैवेति ॥ अंतर्देहेआत्मनिदैवस
 विदुर्द्विद्वन्निर्हृदापिभिमानरूपाअभ्यादशीषा ॥ अयकार्यंकरवसपात सहेताअहं इदमेतदेहृदिसर्वधितद्व्यादिनेनम इत्येवसविदंयातिवर्तित्यस्येत्यर्थ ॥ ३ ॥ अनया
 त्रकलक्षणपातविराहैवुत्तामिभिमुक्तोस्ति तव्ययुक्तपरीभ्यनन्तं वपुनाराधैद्विकानर्धैर्नरकपातायामुप्यकानर्धैर्व्ययुक्तोस्मीतिचत्वात्सुखदुःखाभ्याप्यरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
 त्मनःभरावत्परिच्छेदकत्वेनोपाशौ वत्तामिनुष्यद्विकरीरेहृदिहृद्यादिभिः कियमाणाभ्यामिक्तमर्णिवि ॥ ५ ॥

विमर्शोत्पक्षुरादीनामेवरूपादिविषयेप्रवृत्तिर्नात्मनइतिनतत्कृतैरस्यकर्तृत्वप्रसक्तिरित्याशयेनाह ॥ चक्षुरिति ॥ अत्रास्मिंश्चक्षुरादिकरणकार्यसंघातेअहकःनकश्चिदिति अ
हमितिस्थितिःकानयुक्तस्यर्थः ॥ ६ ॥ कलनासकल्पादितद्विषयेस्वकर्मणिरतेप्रसक्तसत्यपिअत्रास्मिन्मनआद्यंतःकरणसंघातेप्यहंनकश्चिदितिप्रशयतस्तेकःपदार्थःक्लेशभागे
प्रविष्टोयदर्थशोचसिसनारस्येवत्यर्थः ॥ ७ ॥ यत्रसंघातकृतेकार्येनदत्तगतस्याप्येकैकस्यसंघाताभिमानदुःखेनशोकेउपहास्यतातत्रकिवाव्यातद्विर्भूतस्यतदनुशोचनेइत्याश
येनाह ॥ बहुभिरिति ॥ ग्रहतेचेतःहासयैवभवतीत्यर्थः ॥ तथाचाहुः ॥ नसामवायिकदुःखमेकःशोचितुमर्हतीति ॥ ८ ॥ किंचनिरहकारस्यफलासगरहितकायिकादित्रिवि
धशास्त्रीयकर्मचितिशुद्धिद्वाराज्ञानोद्दीपकत्वात्समपुरुषार्थयैवभवतीतिनतेस्वधर्मशुद्धादुःखप्रसक्तिरित्याह ॥ कायेनेति ॥ योगिनोत्रोरुक्षवः ॥ ९ ॥ नभारिभरणाय
व्यापारितःपुनःपुनर्मृत्युहेतुभोगलापद्येनप्रवर्तितइत्यर्थः ॥ निर्विषूचिकाःनिरस्तरागाद्यामयाः ॥ लोकिकशास्त्रीयकर्मकुर्वतोप्यानुषंगिकतरफलहरतउपभुजानाअपिनचते
चक्षुःपश्यतुकर्णश्चशृणोतुत्वक्स्पृशत्विदम् ॥ रसानाचरसंघातुकात्रकोहमितिस्थितिः ॥ ६ ॥ कलनाकर्मणिरतेमनस्यपिमहात्मनः ॥ न
कश्चिदज्ञाहमितिह्रेशभागेकएवते ॥ ७ ॥ बहुभिःसमवायेनयत्कृतंतत्रभारत ॥ एकोभिमानदुःखेनहासायैवहिपृथ्यते ॥ ८ ॥ कायेन
मनसाबुद्ध्याकेवलैरिंद्रियैरपि ॥ योगिनःकर्मकुर्वतिसंगंलत्कालमशुद्ध्ये ॥ ९ ॥ अहंत्वविषचूर्णेनयेषांकायोनमारितः ॥ कुर्वतोपिहरंतो
पिनचतंनिर्विषूचिकाः ॥ १० ॥ नक्चिद्राजतेकायोममतामेध्यदूषितः ॥ प्राज्ञोप्यतिबहुशोपिदुःशीलइवमानवः ॥ ११ ॥ निर्ममोनिर
हंकारःसमदुःखसुखःक्षमी ॥ यःसकार्यमकार्यंवाकुर्वन्नापिनलिप्यते ॥ १२ ॥ इदंचतेपांडुस्तस्वकर्मक्षात्रमुत्तमम् ॥ अपिक्लृप्तमतिश्रे
यःसुखायैवाद्यायच ॥ १३ ॥ अपिकुत्सितमप्यन्यदप्यधर्ममयक्रमम् ॥ श्रेष्ठेस्वंधाकर्मतथेहामृतवान्भव ॥ १४ ॥ मूर्खस्यापिस्व
कर्मैवश्रेयसेकिमुसन्मतेः ॥ मतिर्गलदहंकारापतितापिनलिप्यते ॥ १५ ॥

कुर्वतोहरतश्चेत्यर्थः ॥ १० ॥ कचिह्यौकिकेशास्त्रीयेवाप्यवहारनराजते ॥ अनर्थानास्कदितपुरुषार्थायनकल्पतइतियावत् ॥ ११ ॥ कार्यमवश्यकर्तव्यशास्त्रीयकर्म अ
कार्यमनावश्यकर्तव्यः किकम् नतुनिषिद्धमप्रसक्तेः ॥ १२ ॥ क्षात्रक्षत्रियाणाविहितसधामेष्वपलायनवधुवधरूपत्वात्क्लृप्तमपिचिन्तशुद्धिद्वाराब्रह्मज्ञानादिसुरवायैव तथाधर्मय
शोराज्यस्वर्गायभ्युदयायचेत्यतिश्रेयएवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तर्हिपद्मधुवधादन्यतद्रोणभीष्मकपादिगुरुवधरूपंकुत्सितकर्मतन्मयाकथकार्यामित्यजुनस्यतत्राधर्मत्वशकासत्यश
पथारिणानिवारयन्नाह ॥ अपीति ॥ पूजार्हेषुतद्विपरीतशस्त्रोद्यमनप्रहरणाद्यधर्मबहुलक्रममपिनेस्वयुद्धकर्मयथायेनसत्येनशास्त्रप्रामाण्येनश्रेष्ठतथातेनसत्येनइहास्मिन्
द्वेअमृतवान्अमरणधर्माविजयीभवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ यत्रअज्ञस्यापिस्वधर्मःश्रेयसेतत्रतत्त्वज्ञस्यतस्मान्नरकादिप्रसक्तिर्दूरापासैव पातित्यावहैर्महापातकादिकोदिभिरपिनि
रहंकारमतेर्लैपाभावादित्याशयेनाह ॥ मूर्खस्यापीति ॥ १५ ॥

रिराभ्यन्तर्भादिताभयमुकमुद्धेतोभ्रमूलानिपापानिरसमूलालयाऽभयादतिन्यायेनकदाचिदभयमसक्तिं स्यात्कलासगत्यागेनसिद्धासिद्धिसमगालक्षणयोगस्यगुत
 दक्षकिरसिनालीतिरयोगस्थितिमयदिराति ॥ योगस्यदति ॥ १६ ॥ अथवावक्ष्यमाणालक्षणप्रक्षार्षणमुद्याकृतशास्त्रीयविद्वकर्मनेषभायेत्याह ॥ शतीति ॥ १७ ॥ निर्धि
 शयप्रक्षरत्त्वज्ञाननरदशमय्येगुणभ्यापणमुद्यावाकमकुलतोपिनकमभयदत्याह ॥ दश्वरेति ॥ १८ ॥ अथवासर्वसकष्यत्यागलक्षणसंन्यासयोगगुत्तपापिनतेकमभयम
 सतिरित्याह ॥ सत्यतेति ॥ १९ ॥ एवमुपदिष्टानुनसगत्यागदीनानांछुष्यैर्विभागजिघासुपृच्छति ॥ सगत्यागस्येतिद्विभ्याम् ॥ २० ॥ २१ ॥ आत्यतिकसगत्यागस्यतत्त्वपरि
 क्षाननरणायागाद्विज्ञास्यतत्रमवगमगान्प्रयमंलक्षणेनतिरिराति ॥ सर्वेति ॥ तथाचनिर्धिकस्यसमाधिपरिपाकासाक्षात्कारानुभवसिद्धिनिष्पन्नप्रत्यगात्मरूपमेवब्रह्मेत्यर्थ

योगस्य कुरुकमाणिसगत्यक्काधनजय ॥ नि संगस्त्वययाप्राप्तकर्मवान्निवध्यसे ॥ १६ ॥ शांतवक्षवपुर्भूत्वाकर्मवक्षमयकुरु ॥ वक्षा
 पणसमाधारोवक्षवभवसिस्तणान् ॥ १७ ॥ इत्यार्षितसवायर्धेश्वरात्मानिरामय ॥ इश्वर सर्वभूतात्माभवभूषितभूतल ॥ १८ ॥ स
 न्यससवसकल्य सम शांतमनामुनि ॥ सन्यासयोगयुक्तात्माकुवन्मुक्तमतिर्भव ॥ १९ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ सगत्यागस्यभगव
 त्तयावक्षापणस्यच ॥ इत्यारपणरूपस्यसन्ध्यामस्यचसर्वश ॥ २० ॥ तयाज्ञानस्ययोगस्यविभाग कीदृशभ्रमो ॥ क्रमेणकययैतन्मे
 मद्दामोहनिवृत्तये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सवसकल्यसशातौप्रशांतधनवासनम् ॥ नकिंचिद्वावनाकारयत्तद्वक्षपरविदु
 ॥ २२ ॥ तदुपयोगविदुर्ज्ञानयोगचकृतयुद्धय ॥ वक्षसर्वजगदहचेतिवक्षार्पणविदु ॥ २३ ॥ अतश्शून्यवाहि शून्यपापाणद्धदयोपमम् ॥
 शांतमाकाशकोशाच्छंदनदृश्यनदृशपरम् ॥ २४ ॥ ततद्वपदुत्थानमीपदन्यतयोदितम् ॥ सजगत्प्रतिभासोपमाकाशमिवशून्यता
 ॥ २५ ॥ भावोहमतिकोप्येप्रत्येकमुदितश्चित् ॥ कोटिकोट्यशकलित कइवेनप्रतिग्रह ॥ २६ ॥

॥ २२ ॥ तदुपगतदशकारावहितवित्तमज्ञाननिवृत्तिफलोपदिशानमाहुस्तदनुकूलधाराभाष्यप्रधानुयोगमित्यर्थ ॥ ब्रह्मण्यप्रतिभसमभ्यस्यजगत्तदविभिनुरहकारस्यचवा
 धामुत्पन्नप्रसापप्रमित्याह ॥ ब्रह्मति ॥ २३ ॥ ब्रह्मणिजगदहकारयोर्धापोपचत्तेयभाष्यस्तत्त्वक्तुप्रसवत्वरुपमाह ॥ अतश्शून्यमित्यादिना ॥ नदृश्यमिति ॥ सर्वदृश्यनिषेधेदृ
 शोपिदृश्यत्वाच्चिपय किन्नस्यादिस्यगान्क्याहानिदृशपरमिति ॥ दशोदृश्यनानिपयोवावदशस्यवाहिदृशपरदृशनरस्यात्ननुतदलीत्यर्थ ॥ २४ ॥ ततस्तादृशत्वाभावादीपदन्त्यत
 यादितपसमभ्यानशायजगद्यभिभास सगपद्वनगराकाशमिवयुन्यतेवेत्यर्थ ॥ २५ ॥ सन्ध्यासोपवर्णनोपपत्त्यर्थमक्षणिजगदरोपवर्णनदशोपुजीवेषुप्रत्येकमहभावाभ्यासदिति
 नवभाषदृष्टुमदत्याह ॥ भावद्विद्विद्विभ्याम् ॥ २६ ॥

एष अहमिति भावः रनाधिष्ठानादपृथगभूतएव ॥ हियस्माद्धेतोः पृथक्कपयंतः परिच्छेदः स च ब्रह्मणिन असंश्रनाहमिति कश्चिद्वगच्छति ॥ तथाचावांतत्वेन पृथक्कोपपत्तिः
पृथक्त्वेन चावगच्छत्वेन पत्तिरित्यवश्यमन्यतरस्मिन्हेतौ निरुपपत्तिकपृथक्कमेव हेयमिति भावः ॥ २७ ॥ अहतायामुक्तो न्यायो घटादिममतेहायामपियोज्य इति दर्शयस्तन्म
लाहतामहत्यागमेव दृढयति ॥ यथेति ॥ यथा अहमीहा अहभावो न पृथगस्ति तथा इह प्रतीचि घटादिममतेहा लक्षणो मर्कटोऽपि पृथङ्नास्तीति न जनुगणयोज्यम् ॥ तथा च द्वि
विधा पीहा अमो धिरिव पूर्णस्वमास्वेति नाहतामहोयुक्त इत्यर्थः ॥ २८ ॥ किंचाहममतादिसर्वविकल्पभेदे तत्तद्विषयवैचित्र्येण विचित्रे स्फुरिते पित्तसत्ता स्फूर्तिनिमित्ते अवस्थान
यानुगते सवित्सारमात्रस्य भावे सर्वविकल्पागमापायसाक्षिणि प्रत्यगात्मन्येकत्वमपि स्फुरत्येव ॥ एवसतितत्ताप्यामहोयुक्तः सकुतो नो न क्रियत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ इति उक्तरीत्या

अपृथगभूतएवैष पृथगभूत इव स्थितः ॥ पृथक्कं हिनपयंतो नाहमित्यवगच्छति ॥ २७ ॥ यथेहाहंतथेहास्ति घटादीहापिमर्कटः ॥ स्वमीहै
वं तथा भोधिः किमहंतां प्रतिग्रहः ॥ २८ ॥ विकल्पभेदे स्फुरिते संवित्सारमयात्मनि ॥ वैचित्र्येण विचित्रेऽपि किमेकत्वेऽपि नो ग्रहः ॥ २९ ॥
इति ज्ञातविभागस्य बुद्धौ तस्य परिक्षयः ॥ कर्मणां यः फलस्य गस्तं संन्यासं विदुर्बुधाः ॥ ३० ॥ त्यागः संकल्पजालानामसंसंगः सकथ्यते ॥
समस्तकलनाजालस्य श्वरत्वं कभावना ॥ ३१ ॥ गलितद्वैतनिर्भासमेतदेव श्वरार्पणम् ॥ अवोधवशतो भेदो नास्ति वैषांचिदात्मनि ॥ ३२ ॥
बोधात्मा किल शब्दार्थजगदेकनसंशयः ॥ अहमाशाजगदहंस्वमहंकर्मचाप्यहम् ॥ ३३ ॥ कालोहमहमद्वैतं चाहमहंजगत् ॥ मन्मना
भवमद्भुक्तो मद्याजीमानमस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्तेव मात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ इह रूपेण वदेवेश परं चापरमे
वच ॥ कीदृशं तत्कदारुणं तिष्ठान्माश्रित्य सिद्ध्ये ॥ ३५ ॥

विदुश्च ज्ञातसारसारविभागस्य पुरुषस्य बुद्धौ तस्याहममतामहस्ययः परिक्षयस्तेन चार्थसिद्धः सर्वकर्मफलेष्वसृहा लक्षणस्यागः ॥ ३० ॥ तेन च सर्वसंकल्पत्यागलक्षण असंस
गसिद्धतीति प्रथमप्रश्नोप्युत्तरित इत्याह ॥ त्याग इति ॥ चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ समस्तेति ॥ सर्वस्य द्वैतजालस्य वाचरभणश्रुत्युक्तन्यायेन तदुपादाने श्वरमात्रत्वं भावनेत्यर्थः
॥ ३१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ अवोधवशत इति ॥ ३२ ॥ तद्वृद्धीकाराय भगवात्स्वस्य सार्वभ्यलक्षणविभूतिमाह ॥ अहमाशा इत्यादिना ॥ गच्छतीति जगत्परम् ॥ स्वकर्मा
श्रयः ॥ ३३ ॥ अद्वैतपरद्वैतमपररूपतन्त्रियभ्यंजगच्चाहमेत्यर्थः ॥ एवद्विरूपे मायि अधिकारतारतम्येन मनोयस्य समन्तः भव ॥ तादृशे मयितथैव भक्तः श्रवणकीर्तनादिनव
विधभक्तिमान् भव ॥ तादृशस्य मेज्ञानयज्ञेन कर्मयज्ञेन वायजनशीलो भवेत्यर्थः ॥ एवमुक्तप्रकारद्वयेनापि युक्ता मायि चित्तनिवेश्यमामेवात्मानस्यात्मभूतमेव्यसिसाक्षास्तरपर
याचनारस्य सीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवमुक्तोर्जुनस्तेद्वैतपेन युक्तियोप्यमधिकारकालविभागच जिज्ञासमानः पृच्छति ॥ द्वे इति ॥ ३५ ॥

सामान्यजनसमाधार्यमुवापमिस्य ॥ १६ ॥ परअणुद्विचिर्निरुधिगमम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ ततश्चित्तशुद्धिकमात् ॥ १९ ॥ गुहाध्यायेवाशास्त्र ॥ इदञ्चसगुणभजनमयातु
 भ्याचलतुल्याभाषसाध्याक्तपरिनुतबभामिश्चित्तबोधेनार्हविज्ञानम् ॥ भावेक ॥ विज्ञानैकत्वमाद्यब्रह्मपत्यनयाविष्युद्धन्तिमन्यसततार्हममर्द्धभरस्यआत्मानपारमा
 धिष्वत्सद्व्यभूतशाधिततत्सार्धभ्रातृत्वं तत्स्यवआत्मानरोधितत्वपदार्थकपदैकसीकित्वास्वद्वपरिपूणात्मानसम्यपयुग्मत्तन्निष्ठोभवेत्यर्थ ॥ ४० ॥ अहमाराजगद्विमित्या
 रिद्विभूत्युपदेशस्यापिततदधिष्ठानसत्त्वपरिशोधनरूपतात्ययमित्याह ॥ इदवाहमिति ॥ ४१ ॥ मद्रुपदेशावबोधेनतद्वस्यपदवत्स्वरूपेविभ्यति ॥ सेतस्यतीत्युक्ताहजननायसिद्धि
 त्स्याह ॥ मय्येदमिति ॥ ४२ ॥ आत्मानमधिष्ठानत्वेनानुगतम् ॥ आत्मपथ्यतामिति ॥ ४३ ॥ सर्वप्राप्तसर्वकारेणसमाधिधेत्याभ्यस्यहारादयथाभावत्तमानोपि ॥ ४४ ॥ सर्व

श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सामान्यपरमर्चवद्वैरुपेविद्धिमेनय ॥ पाणयादियुक्तसामान्यशस्त्रचक्रगदाधरम् ॥ ३६ ॥ पररूपमनाद्यतय
 न्ममैरमनामयम् ॥ ब्रह्माणपरमात्मादिशब्देनैतद्वदीयते ॥ ३७ ॥ यावदप्रतिबुद्धस्त्वमनामज्ञतयास्थित ॥ तावच्चतुर्भुजाकारदेवपू
 जापरोभव ॥ ३८ ॥ तत्क्रमास्तत्रबुद्धस्त्वतोज्ञास्यसितत्परम् ॥ ममरूपमनाद्यतयेनभूयोनजायते ॥ ३९ ॥ यदिवावेद्यविज्ञातोभावा
 क्कदरिमदन ॥ तन्ममात्मानमात्मानमात्मनश्चाशुसश्रय ॥ ४० ॥ इदंचाहमिदंचाहमितिचयवदान्यहम् ॥ तदेतदात्मतत्त्वतुतुभ्यत्युप
 दिशाम्यहम् ॥ ४१ ॥ मन्मेसाधुविबुद्धोसिपदेविश्रांतवानसि ॥ संकल्पैरवभुक्तोसिसत्यैकारममयोभव ॥ ४२ ॥ सर्वभूतस्यमात्मानंसं
 वभूतानिचात्मनि ॥ पश्यन्त्यागयुक्तात्मासवन्नसमदर्शन ॥ ४३ ॥ सर्वभूतस्यमात्मानंसंजल्येकत्वमात्मन ॥ सर्वयावर्तमानोपिनस
 नृयाभिजायते ॥ ४४ ॥ एकत्वसर्वशब्दायएकशब्दायआत्मन ॥ आत्मापिचनसन्नासद्गतोयस्याश्रुतस्यतत् ॥ ४५ ॥ त्रैलोक्यचेतसा
 मतरात्रेकोयन्नकाशक ॥ अनुभूतिमुपाकृद सोहमात्मेतिनिश्चय ॥ ४६ ॥ त्रैलोक्यपयसामंतयोरसानुभव स्थित ॥ गव्यानामव्यि
 ज्ञानाचसोपमात्मेतिभारत ॥ ४७ ॥

भूतस्यमात्मानमितिभ्रूकस्यतात्पर्यत्वयमेववर्णयति ॥ एकत्वमिति ॥ सर्वभूतेष्वधिष्ठानतयास्थितमात्मानपश्यन्निर्वासवर्कभास्वस्यार्थोधिष्ठानम्यनिरिक्तस्यालाभावेकत्वम
 जतवष्टपराध्याप्यआत्मन्यर्गवत्त्वमात्रेपर्यवसन्न सआत्मापिचनसमभूतंभूतपयस्यभाषेनोप्यवगतसमभूतद्वयत्वभावा किनुभूमानद्विदेकत्वभाबोयस्यानुभगगतस्तस्या
 श्रुतरक्षणमसमकालवदन्तज्जम्भादिष्ववर्त्मिकापाराहितभूमानदात्मकैक्यन्यपयस्यस्वर्गीनिततात्ययमित्यर्थ ॥ ४५ ॥ तस्यकेनाप्यननुभवाहृत्यंतपरोक्षतायसक्तोधारयति ॥ त्रैलो
 कोपमात्मेतिनयाप्राप्त्यवधिकात्यर्थ ॥ ४७ ॥

अनुभावनीयेन विषयजातेन मुक्तोरहितः अतएव दुर्लक्ष्यत्वात्सूक्ष्मः ॥ ४८ ॥ सर्वपदार्थानामंतरधिष्ठानतया देहानामंतस्तु प्रकाशकतया च स्थितः ॥ ४९ ॥ देहांतः स्थितिदृष्टा
 तेन विशदयति ॥ सर्वति ॥ यथा सर्वरत्नानामर्गतं तजो बहिरपि प्रकाशयति तद्वदित्यर्थः ॥ ५० ॥ असंस्थित इवेत्युक्तितात्पर्यं विषयमलेपकत्वे दृष्टान्तरेण विशदयति ॥ यथेति
 ॥ ५१ ॥ सर्वदेहेष्वतः स्थित्वा तर्थाभितया विधारकत्वेऽप्यलक्ष्यत्वे दृष्टान्तमाह ॥ मुक्ताफलेति ॥ ५२ ॥ तत्राधिष्ठानात्मनानिर्विकारस्थितिर्ब्रह्मतसैव वास्तवी या तु मुक्तास्तुतनुवद
 तर्थाभितया स्थितिर्याचरत्नेषु भावत्यकदजीवतया स्थितिस्तेऽमेऽप्यस्तसापेक्षेऽजगद्वहारा र्थकल्पितेति न वास्तवहतव्यहंततस्तयुक्तपापतः फलप्रदो वात्मातिरिक्त इत्याशा

अंतःसर्वशरीराणां यः सूक्ष्मो नुभावः स्थितः ॥ मुक्तो नुभवनीयेन सोऽयमात्मा स्ति सर्वगः ॥ ४८ ॥ समग्रपयसामंतं यथा घृतमिव स्थितम् ॥
 तथा सर्वपदार्थानां देहानां सांस्थितः परः ॥ ४९ ॥ सर्वाभो निधिरत्नानां सबाह्याभ्यंतरे यथा ॥ तेजस्तथा स्मिन् देहानामसंस्थित इव स्थितः
 ॥ ५० ॥ यथा कुंभसहस्राणां सबाह्याभ्यंतरे नभः ॥ जगच्च यशरीराणां तयात्मा ह्रमवस्थितः ॥ ५१ ॥ मुक्ताफलशतौघानां तंतुः प्रोतवपु र्य
 था ॥ तथा चंदेहलक्षाणां स्थित आत्मा स्थलक्षितः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मादौ लणपर्वते पदार्थानि कुरंवके ॥ सत्तासामान्यमेतद्यत्तमात्मानमजं वि
 दुः ॥ ५३ ॥ तदीषत्फुरिताकारं ब्रह्म ब्रह्मैव तिष्ठति ॥ अहंतादिजगत्तादिकमेण भ्रमकारिणा ॥ ५४ ॥ आत्मैवेदं जगद्रूपं हन्यते हंतिवान्
 किम् ॥ शुभाशुभैर्जगद्गुरुः क्वैः किमस्यार्जुन तिष्ठते ॥ ५५ ॥ प्रतिविंबेष्विवादर्शसमं साक्षिवदा स्थितम् ॥ न स्यात्सु न विनश्यंतं यः पश्यति
 स पश्यति ॥ ५६ ॥ इदं चाहमिदं नेति द्वौ दं कथ्यते मया ॥ एवमात्मा स्मिन् सर्वात्मा मामेवं विद्धि पांडव ॥ ५७ ॥ इमाः सर्वाः प्रवर्तन्ते सर्गा
 लयविक्रियाः ॥ आत्मन्यहंता चित्तस्थः पयः स्पृदा इवांबुधौ ॥ ५८ ॥ यथोपलवं शैलानां दारुत्वं च महीरुहाम् ॥ तरंगाणां जलत्वं च पदा
 र्थानां तथात्मता ॥ ५९ ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ यः पश्यति यात्मानमकर्तारं स पश्यति ॥ ६० ॥ नानाकारविकारे
 षु तरंगेषु यथापयः ॥ कटकदिषु ब्रह्मेभ्यो भूतेष्वामातयार्जुन ॥ ६१ ॥

यनाह ॥ ब्रह्मादाविति त्रिभिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अथ्यसैर्विधादिदेषैरलेपे दृष्टान्तरमाह ॥ प्रतिविंबेष्विति ॥ ५६ ॥ सर्वदेहेषु अहमहमिति प्रथमानि श्रिदंश एवाहं जडदे
 हेद्विद्यविषयशोनाहमिति विभागोक्तिरपि दर्पणप्रतिविंबेष्वाकदर्पणान्तरेषु पदादिषु च व्यावृत्तदर्पणस्य रूपपरिचयाय दर्पणादर्पणविभागोक्तिरवदेत्याह ॥ इदं चाहमिति ॥ इति
 शब्दार्थोऽर्थविभागप्रकारपरो द्वितीयस्तु उक्तिविभागप्रकारपर इत्ययौ नरुक्त्यम् ॥ एवदर्पणवदेवालेपकोऽद्वय एवात्मा सन्नहं सर्वात्मा स्मि ॥ ५७ ॥ अहंता अभिमानवन्ति स्तद्व
 तिचित्तेति श्रुतीति तत्स्था ॥ ५८ ॥ आत्मतापारमार्थिकीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ अकर्तारं प्रति विवचचेष्टासु दर्पणवदेवाख्यायुतमित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥

यस्यस्पर्शानाविषयाणां भावाणां मिद्विषाणां च। अथानमाख्यासत्यताप्रतीतिः। सस्थिता उपशान्ता भवति समात्रास्पर्शभ्रमात्मको जीवो धीरस्त्यास्तीति धीरस्तत्त्वदर्शी समदुःखसु-
 खो भूत्वा अमृतत्वाय कल्पत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ नन्यप्रियादुःखादप्यः कथं सप्रतिकूलवेदनीयता स्वभावजस्युर्धने सस्याः स्फुस्तत्राह ॥ सर्वत्वादिति ॥ निरतिशयानदैकरसस्य आत्मन ए-
 व सर्वत्वादेतेदुःखादिभेदाः शोभना भेदाः सुभेदाः प्रियतममधनपुत्रादिभेदा इव सा स्थितानप्रतिकूलवेदनीयता भजते प्राक्तनेन तु प्रातिकूल्यस्वभावो नासद्वपा इत्यर्थः ॥ ५ ॥ तदेव स्फुटी-
 कृत्य समर्थयति ॥ मनागपीति ॥ ६ ॥ नन्यसद्विदुःखाद्यात्मन्युत्पद्यते असत एव स्वकारणसमवाय स्वसत्तासंबध आद्यक्षणसंबधो वा उभयसंचितिरितिकणभक्षाक्षचरणायुक्तिप्रति-
 क्षिपति ॥ नासत इति ॥ असतोदुःखादेर्भावः सत्तानविद्यते सतः अभावः असत्ता च न विद्यते ॥ स्वभाववैपरीत्यायोगात् वाचारभणादिश्रुत्या विकारमात्रस्यासत्त्वनिश्चयात् ॥ न-
 संस्थितास्पर्शमात्राख्यामात्रास्पर्शभ्रमात्मकः ॥ समदुःखसुखो धीरः सोमृतत्वाय कल्पते ॥ ४ ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैते सुभेदाः संस्थिता इ-
 व ॥ असद्वपास्त्वसद्वपंकयं सोढुं न शक्यते ॥ ५ ॥ मनागपि न विद्यते सुखदुःखे तु सर्वशः ॥ सर्वत्वादात्मतत्त्वस्य सत्ता कथमनात्मनः ॥ ६ ॥
 नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ नास्येव सुखदुःखादिपरमात्मास्ति सर्वगः ॥ ७ ॥ सत्त्वास्त्वमतीत्यक्ता चैतयोर्जगदात्मनोः ॥
 त्यक्तान किंचिन्मध्ये च शेषे बद्धपदो भव ॥ ८ ॥ न ह्यप्यति सुखैरात्मा दुःखैर्लप्यति नोऽर्जुन ॥ दृश्यदृक्चेतनात्मा पिशरीरांतर्गतोऽपि स न-
 ॥ ९ ॥ जडं चित्तादिदुःखस्य भाजनं देहतां गतम् ॥ न चैतास्मिन् क्षते क्षीणे किंचिदेवात्मनः क्षतम् ॥ १० ॥ जडं देहादिदुःखादेर्यादिदं भोक्तु-
 संस्थितम् ॥ तन्मायाभ्रममेवांगविच्छ्रयो धवशोऽस्थितम् ॥ ११ ॥ न किंचिदेव देहादि दिनचदुःखादिविद्यते ॥ आत्मना यत्पृथग्भूतं किं के-
 नातो नुभूयते ॥ १२ ॥

नुसर्वविकाराणामसत्त्वेऽपि द्वायन्यतमविकारानां लिङ्गितप्रकृतिमृदाद्यदर्शनात्तस्याप्यसत्त्वशून्यतापरिशेषः किन स्यादिति चेन्न ॥ विकारेष्वनुगतसद्वृद्धेर्नैर्विषयत्वायोगेन विकारा-
 सत्त्वेऽपि शून्यपरिशेषानापत्तेः ॥ यद्विदुःखसदेव स्यात्ता हि यदः असत्पदः असन्निवृत्त्या न्ववर्त्यत् सत्तादित्येव चानुवर्तते अतस्तन्मात्रमेव परिशिष्यते ॥ यस्तु विकारेषु सदिदमित्याभि-
 मानः सोऽधिष्ठानसत्तानुबोधेन त्वत्तद्विदुःखादिना स्येवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ जगत्तत्त्वमिति निरतिशयानदात्मनः असत्त्वमिति च त्यक्ता तयोर्जगदात्मनोर्मध्ये अंतराल उभयसंबध-
 तानि भिन्नतमनस्तमश्चातिनुच्छिन्नमिति त्यक्ता शिष्यता इति शेषश्च दात्मा तस्मिन् बद्धपदः भवति स्थितो भव ॥ ८ ॥ दृश्यानि हर्षलान्यादीनि साक्षितया पश्यतीति दृश्यदृक् ॥ न हि दृश्यास्ते-
 दुपधर्मा भवितुमर्हतीति भावः ॥ ९ ॥ किं हि दुःखहर्षादिभाजनतत्राह ॥ जडमिति ॥ एतस्मिन् चित्तादौ ॥ १० ॥ इदं चित्तादिघटितजीवरूपम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

मूढान्तत्त्वदृष्टप्रमादम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ मौल्यैऽक्तप्रमादेस्थितेसत्यवश्यमासक्तिर्भवेदेवततोऽनर्थपरपरेत्यर्थः ॥ २९ ॥ तत्त्वदर्शनाप्रमादेतुनिरासकेऽथतएवाकर्तृतासिद्धान्ती
 त्याह ॥ परमिति ॥ ३० ॥ तेनचभूमिकाकमाद्विदेहकैवल्यान्तसिद्धान्तीत्याह ॥ अकर्तृत्वादिति ॥ ३१ ॥ अकार्यप्रमादान्निषिद्धचक्रुर्वन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सव्यय सक्तिर्योपि
 स अव्ययतामकियताम् ॥ ३४ ॥ अलब्धस्यलाभोयोगोऽलब्धस्यपालनक्षेमस्तदुभयार्चिताशून्यः ॥ ३५ ॥ त्यक्तसर्वकर्मणोमानसविषयासगत्वेदांगिकएवससन्ध्यासइ

कर्मसक्तिमनाश्रित्यतथानाश्रित्यमूढताम् ॥ नैकर्ममप्यनाश्रित्यसमस्तिष्ठयथास्थितम् ॥ २७ ॥ त्यक्ताकर्मफलासंगनित्यत्वमोनि
 राश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोपिनैवकिंचिकरोतिसः ॥ २८ ॥ आसक्तिमाहुःकर्तृत्वमकर्तृरपितद्भवेत् ॥ मौल्यैऽस्थितेहिमनसितस्मान्मो
 ल्यैपरित्यजेत् ॥ २९ ॥ परंतत्त्वज्ञमाश्रित्यनिरासकेर्महात्मनः ॥ सर्वकर्मरतस्यापिकर्तृतादेतिनक्वचित् ॥ ३० ॥ अकर्तृत्वादभोक्तृत्वम
 भोक्तृत्वात्समैकता ॥ समैकत्वादनंतत्वंततोब्रह्मत्वमातंत्तम् ॥ ३१ ॥ नानातामलमुत्सृज्यपरमात्मैकतांगतः ॥ कुर्वन्कार्यमकार्यंचनैव
 कर्तात्वमर्जुन ॥ ३२ ॥ यस्यसर्वसमारंभाःकामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्मणोऽंतमाहुःपंडितंबुधाः ॥ ३३ ॥ समःसौम्यःस्थि
 रःस्वस्थःशांतःसर्वार्थानिस्पृहः ॥ यस्तिष्ठतिसस्यप्रोप्यलमव्यग्रतांगतः ॥ ३४ ॥ निर्द्वानित्यसत्वस्थोनिर्योगक्षेमआत्मवान् ॥ यथा
 प्राप्तानुवर्तीत्वंभवभूषितभूतलः ॥ ३५ ॥ कर्मोद्रियाणिसंयम्ययआस्तेमनसास्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारःसुउच्यते ॥ ३६ ॥
 यस्त्विन्द्रियाणिमनसानियम्यारभतेर्जुन ॥ कर्मोद्रियैःकर्मयोगससक्तःसविशिष्यते ॥ ३७ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापःप्रवि
 शंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामायप्रविशंतिसर्वसशंतिमाप्नोतिनकामकामा ॥ ३८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु० नि० पू० अर्जुनोपा
 ख्यानेआत्मज्ञानोपदेशोनामचतुष्टयं चाशःसर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

त्याह ॥ कर्मोद्रियाणीति ॥ ३६ ॥ समनस्केन्द्रियनिग्रहवतोयथाशास्त्रव्यवहरोपिफलासगत्यागात्सन्ध्यासफलमस्तेवेत्याशयेनतंप्रशंसन्नाह ॥ यस्तिष्ठति ॥ ३७ ॥ तस्मान्निग्रह
 इतिसर्वेन्द्रियस्यसन्ध्यासिनएवसर्वकामोपरमात्परमपुरुषार्थोऽन्यस्येत्युपसहरति ॥ आपूर्यमाणमिति ॥ यद्वत्आपोनद्यआपूर्यमाणसमुद्रं प्रविशति तद्वावमापन्नाविलीयतेत
 द्दचलेब्रह्मणिप्रतिष्ठाप्यस्यतसन्ध्यासिनसर्वकामामिथ्यात्वबुद्धिबाधितविषया सत प्रविशत्यात्मन्येवविलीयात्समाव्रतामापद्यतेसएवसर्वानर्थशान्तिलक्षणमोक्षमोतिनतुका
 म्यतइतिकाभाविषयास्तत्कामनाशीलइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पू० चतुष्पचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

रहन्तरोप्यनाशात्मादृढस्वप्नोन्मम ॥ मूढोन्नमादिभाग्यात्साक्षलुनेत्यमवप्यते ॥ १ ॥ शुज्यतइति भोगोदेहधाराणहेतवोन्नपानादयत्तेषां स्वत्यागनकुर्यात् ॥ हितमितमेव्या
शनापुण्यदयार्थित्यर्थ ॥ भोगान्नाभाधर्मधर्मात्तत्सोद्यवसपादनम्यसनिर्वाधनकुर्यात् ॥ तष्टाभात्ताभाविपुष्टसमेवस्थातव्यमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवदेहोत्पन्नापिनकार्थेत्याह ॥
अनात्मनीति ॥ भवत्सन्निजभाविधिकियास्वभावे ॥ २ ॥ ३ ॥ उक्तोर्ध्वअरार्थोर्ध्वनिर्दिष्टीयतेइति श्रुतिप्रमाणपञ्चाभिमानिकपरिग्रहएवशरीरार्तादेवेहधर्माणामात्मनिप्रसजक
स्तस्यागुनशरीरार्ताद्विप्रसक्तिरित्याह ॥ नहीति ॥ अचिन्तात्मादेहाद्विपरिग्रहनिमित्ताच्चिन्ताद्विष्यददृश्य ॥ कर्मणिपुट्टादौ ॥ ४ ॥ मौर्य्यस्थितेअक्षतापन्ने ॥ ५ ॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नकुर्याद्रोगसत्यागंनकुर्याद्रोगभावन्म ॥ स्यात्तव्यस्तुसमेनेवययाप्रामानुवर्तिना ॥ १ ॥ अनात्मन्यात्मतां
देहमाभावयमवात्मनि ॥ आत्मन्येवात्मतांसत्येभावयामावरूपिणि ॥ २ ॥ देहनाशेमहाबाहोनाकिंचिदपिनश्यति ॥ आत्मनाशोहिना
श स्यान्नचालानश्रुतिप्रव ॥ ३ ॥ नहिशीर्यत्यधितात्मात्यक्तसर्वपरिग्रह ॥ कर्मण्यभिप्रवत्तोपिनेवकिंचित्करोतिस ॥ ४ ॥ आस
त्तिमाहु कर्तृत्वमकतुरापितद्वेत् ॥ मौस्यस्थितेहिमनसितस्मान्मौर्य्यपरित्यजेत् ॥ ५ ॥ परतत्त्वज्ञमाश्रित्यनिरासस्केर्महात्मन ॥ सर्व
कमरतस्यापिकद्वताटतिनधश्चित् ॥ ६ ॥ अविनाशमनाद्यतमात्मानमजरविदु ॥ नश्यत्यात्मेतिदुर्व्योधोमातवास्त्विहदु खद ॥ ७ ॥
नतथापरिप्रश्रुतिविदित्तात्मनउत्तमा ॥ पश्यत्यनात्मनात्मानस्वमात्मन्यात्मनानि ॥ ८ ॥ अर्जुनउवाच ॥ एवचेभिजगन्ना
यमुदानामपिमानद ॥ देहनाशसमुत्पन्नेइष्टनष्टनकिंचन ॥ ९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोनाकिंचिन्नश्यनिक
चित् ॥ आत्मवास्त्यविनाशालार्कितस्यकविनश्रुति ॥ १० ॥ इदंनष्टमिदंयुक्तमितिमोहश्चमाहते ॥ अन्यत्तथानपश्यामिर्वध्याश्रितनय
यथा ॥ ११ ॥

तत्रोपायमाह ॥ परमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ मयाश्वात्मानरयतीत्येवमकोणनपरिरयति ॥ कुनोन्नपरयति यतस्तेआत्मन्येवआत्मनानि स्वमात्मानमनात्मदेहाद्विषयनपरयतीत्य
य ॥ ८ ॥ नञ्चबंधमिदंमूढोदेहात्मासमुद्भवापयतुनामतथाविदेयात्तन्नाशोआत्मनोशोनस्त्वोन्निमणादिनिर्ण स्यादित्यर्जुन शक्यते ॥ एवचेदिति ॥ इष्टमिदममवर्जुनकिंचन
नष्टम् ॥ इष्टमितिपाठयथापरिगम्यम् ॥ ९ ॥ इष्टापस्याभगंधाभ्यरिहुरति ॥ एवमेतदित्यादिना ॥ १ ॥ कथमर्हिदेहनाशपुण्यलाभादेरनर्थत्वमर्थत्वघातेयांभाह ॥ इद
मिति ॥ युक्तद्वयम् ॥ स्वमपिपुण्यमरणजम्पमादत्तवार्द्धिभ्यश्चैवहरशनिद्विभिभाषः ॥ ११ ॥

अतएवसतोऽसत्त्वविरोधान्देहादेः सत्त्वमिति प्राणुक्तमित्याह ॥ नासत इति ॥ उभयोः सदसतोः ॥ सत्त्वेव असदसदेवनस्य भावविपर्यय इति अतो निर्णयस्तत्त्वदर्शान्निर्दष्टेन मूढैरित्यर्थः ॥ १ २ ॥ एवमसत्तद्विनाशितदसदेवेति नासतो बहुदेहादेर्गुह्येनाशेकश्चदनर्थ इत्याशयेनाह ॥ अविनाशीतिद्वान्ध्याम् ॥ १ ३ ॥ १ ४ ॥ अद्वयत्वादिनाशकाप्रसिद्धेरपि नात्मनाशप्रसक्तित्याह ॥ आत्मेति ॥ १ ५ ॥ एकत्वकारणसच्छब्दवाच्यद्वित्वकार्यमसद्वदन्तयोर्मध्यमातरमधिष्ठानसन्मात्रम् ॥ १ ६ ॥ एवमपरिच्छिन्नस्यात्मनो मरणादिपरिच्छेद इत्यादिभ्यमेकोहेतुरित्यर्जुन पृच्छति ॥ तदिति ॥ तत्तर्हि ॥ किकृताकेन हेतुना प्राप्ता ॥ स्थितिर्नियतिः ॥ तस्यांच स्थितौ स्वर्गः सुखनरकोटुः स्वर्चा किकृतौ

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टो तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शभिः ॥ १ २ ॥ अविनाशितुतद्विद्विचेन सर्वमिदं ततम् ॥ विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चिद्वक्तुं मर्हति ॥ १ ३ ॥ अतं वत इमे देहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः ॥ अनाशिनो प्रमेयस्य तस्माद्युद्ध्वस्य भारत ॥ १ ४ ॥ आत्मैव कोस्ति न द्वित्वमसतः संभावः कुतः ॥ अविनाशस्त्वनंतोऽसौ सतो नाशो न विद्यते ॥ १ ५ ॥ द्वित्वैकत्वपरित्यागो शेषं यत्परि शिष्यते ॥ शांतं सदसतोर्मध्यंतदस्तीह परंपदम् ॥ १ ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ तन्मृतोऽस्मीति भगवन्किंकृता तु तृणां स्थितिः ॥ कथं स्थितौ च लोकानां तौ स्वर्गनरकौ प्रभो ॥ १ ७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ भूमिरपो नलो वायुः खं मनो बुद्धिरिव च ॥ एतत्तन्मात्रजात्मा ज्जीवो देहेषु तिष्ठति ॥ १ ८ ॥ सकृष्यते वा स न यारज्ज्वेव पशुपातकः ॥ सतिष्ठति शरीरांतः पञ्जरविहंगो यथा ॥ १ ९ ॥ सकाले देशतो देहाज्जर्जरत्वं मुपागतात् ॥ वासना वशतो याति ह्यक्षपणाद्रिसो यथा ॥ २ ० ॥ श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥ गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गंधानि वाशयात् ॥ २ १ ॥ वासना वस्त्वमेवास्य देहो नेतरयुक्तिजः ॥ क्षीयते वासना त्यागे क्षीणे भवति तत्पदम् ॥ २ २ ॥

॥ १ ७ ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति श्रुतितात्पर्येण भगवान्प्रमाधत्ते ॥ भूमिरिति ॥ पचभूतमात्रानि भूतमनो बुद्ध्यादिव दितव्यमपि स्थूल सूक्ष्मे देहादारभ्यापत्तिरेव परस्य जीवभावः स एव जन्ममरणमुखदुःखादिभ्यमनियतिनिमित्तमित्यर्थः ॥ १ ८ ॥ तस्य विष्वक्पदे ह्यपरिप्रेते तदनुत्पद्येवैव विष्वेच निमित्तमाह ॥ स इति ॥ १ ९ ॥ पूर्वदेहादेर्गतशमनेपि वासनेन निमित्तमित्याह ॥ स इति ॥ २ ० ॥ आशेत अस्मिन्नित्याशयः पूर्वशरीरपुण्याद्विचतस्मात् ॥ २ १ ॥ अतएवास्य स्थूलदेहोपि वासनात्मक एव चिरानुदत्त्यास्योत्पन्नमइत्याशयेनाह ॥ वासनेति ॥ क्षीणे लीने तत्परमपदस्य मेव भवति ॥ २ २ ॥

परपालभूतेनेवाचपताहिनाआपुट अथवावासमाधार्लोरेहरेणपरमात्मनाअवच्छेदपरतिर्विषभावाभ्यार्द्दिगुणयेनमवेशावापुट अभिषक्तोभूत्वत्यय ॥ माययार्द्रजालिकपुरुषापयास्वेभाम्यतिद्वत् ॥ यमभरमाहिमर्मीतिकमण्यण् ॥ २१ ॥ प्रोभश्चक्षुस्सर्तनखेतिपयुक्तनद्विहणोति ॥ अक्षरत्वभाषानिति ॥ स्वभावात्तस्याद्विपृणराक्ती ॥ २४ ॥ तदवलोकमण्यमसिद्धमित्याह ॥ हेहरेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ तद्विधाकारोभूताकारोषापयमयस्तिन्यस्तिमेवहेरेशकालोभ्यापयाकारेअवतिष्ठतेमोजकाट्टोद्गातितथासनामधनिततमाकारपरयति ॥ २७ ॥ अत्यदेहस्सनरोप्येषमसम्पय ॥ अथवाद्युगुमवहेहतन्नारातवसत्त्वचमापरय ॥ पयाद्युगुमोनकिचित्परयतिनद्वित्यय ॥ २८ ॥ परियोभिनावासनाकषितलेनभाषानामधितादृशास्वेवाहिसर्गाधारभ्यकुममित्याह ॥ यर्धवेति ॥ आहिसर्गेहिभ्यगुर्भवेनएगुसर्गेगुगवाभ्यापयाकारेगुभाषनयापूर्वसर्गानुभववासासनावान्तरापुष्टेभूत्वभाम्यतियोनिपु ॥ जीवोभ्रमभरामारोमायापुरुषकोयथा ॥ २३ ॥ अस्वस्वभावानविलाच्छरीराद्वासनावश ॥ जीवोयर्धीत्वासयातिपुण्याद्गधमिवानिल ॥ २४ ॥ देशेनिस्यदाभेतिजीवेकौतियनिर्गते ॥ निस्यंटावयवाभोगशातवातइवहुम ॥ २५ ॥ अचेष्टदमेदादिदोषैरायात्यदृश्यताम् ॥ सतइत्युच्यतेतदंशोविगतजीवित ॥ २६ ॥ सर्जीवप्राणमूर्त्तिंखेयज्यजावतिष्ठत ॥ तंतस्ववासनाभ्यासात्यश्रुत्याकारमाततम् ॥ २७ ॥ अयदेहोहिजीवेनत्वसन्नेवावलोकित ॥ अस्यनाशेत्वमप्येवपश्यमावाप्तुपुसवत् ॥ २८ ॥ यदैवपश्यत्याकारोक्षेपानाशांस्यैवस ॥ आदिसर्गोभावनयाकिलैव्वेवविभावत ॥ २९ ॥ झटित्युद्रवकालेहिययथादृश्यतेपुर ॥ आनिपातदेवास्याअविनाभाविसविद ॥ ३० ॥ प्राक्तनवासनामूलंपुरुषार्थेनजीयते ॥ यत्नेनाद्यतनेनाशुल्यक्तनायतनयया ॥ ३१ ॥

सनयंविभावतोविभावनायावशादेवद्वयकक्षितननुदृष्टायादायमुल्लास्यकिचिन्निर्मितम् ॥ किलेतिश्रुतिपुराणपरिच्छेदो ॥ २९ ॥ ननुदत्तसिकालेअगदासनामयमिध्याभूतमकुत्स्थितिकालत्वर्यक्रियासमर्थत्वात्सर्वजनीनसम्भूतानुग्रहाच्चालवमेवेत्याराक्याह ॥ झटिति ॥ उत्पत्तिकालेझटितिप्रथमक्षणेयययादेहपटादिद्वयमिध्याभूतसत्यवापुरादृश्यतआविनारातेवतथात्वभाषमेवमभ्यतिनत्वभाषातिरमजते ॥ अस्यासदधिष्ठानभूतायास्तद्विधानाभाविस्विशेषयोत्यम्बद्वयस्थितिहेतुत्वात्स्वविद्धिनाभावेनतेर्पासतायाअदरानाच्चतिभाष ॥ ३० ॥ देशायाकाराणांभासनामयत्वमकुत्कितकलायाह ॥ प्राक्तनमिति ॥ अमुग्रभासनाकल्पितेदेहायाकारात्मशुभाभासनाभ्यासमसूतब्रह्माकाररुत्यासमूलनाशकालकल्पितिभाष ॥ पुरुषार्थेनप्रथममननादिपुरुषप्रययज्जतिनेनरवहाकारक्षानेनकीयतेवाच्यते ॥ अद्यतनेनप्राप्यचित्तादिपक्षेनसत्तनमायतनमधर्मानुष्ठानययाकीयतेतद्वत् ॥ अद्यतनेनदृष्टयत्नेनसत्तनमायतनवृणयद्वययानास्येतद्वद्विनिर्वा ॥ ३१ ॥

ननुबह्वर्ज्ञानापयतमानानांप्रयत्नः प्रबलाभिः पूर्वतनकामक्रोधादिवासनाभिर्विनाशप्रमानोदशयतइतिनोत्तरत्वप्रावल्प्येहेतुरितिचेत्तत्राह ॥ यएवति ॥ धर्मार्यकाममोक्षेषुमध्य
यएवममायपुरुषार्थआवश्यकइत्यभिनिवेशेनदृष्टः सएवपूर्वोत्तरप्रयत्नयोर्विशेषांशोज्येप्रयोजकः ॥ तथाचत्तेपामोक्षाभिनिवेशमायाद्भोगाभिनिवेशदाढ्याच्चपराभवइतिभा
वः ॥ ३२ ॥ अतएवशास्त्रोपेप्रयत्नेदृढाभिनिवेशः कार्यइत्याह ॥ अपीति ॥ ३३ ॥ तन्माद्येपूर्ववासनावैचित्र्यात्सुखदुःखानर्थपरंपरासर्वतोदुर्वारैवेत्याशयेनाह ॥ नरकेति ॥
जरुमोहवी अनाद्यज्ञानमूढबुद्धिः ॥ ३४ ॥ तमेवाशयमज्ञोजनुरनीशोयमात्मनः सुखदुःखयोः ईश्वरप्रेरितोगच्छेत्स्वर्गवानरकतुवेतिव्यासवाक्यादिप्रसिद्धकारणातरसेद्वेनि
रासेनरुदजिज्ञासुरर्जुनः पृच्छति ॥ नरकेति ॥ जगत्स्थितेतिमित्तस्यास्यजीवस्य ॥ ३५ ॥ नहेत्वतरसंभावनीयमश्वरकामकर्मादीनामपिवासनानुसारणैवसुखदुःख

यएवपुरुषार्थेनदृष्टोबलवताक्षणात् ॥ पूर्वोत्तरविशेषांशः सएवजयतिरुदम् ॥ ३२ ॥ अपिरुदतिर्विध्याद्भौवातिवाप्रलयानिले ॥ पौ
रुपंहियथाशास्त्रमतस्याज्यंनर्धामता ॥ ३३ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिवासनावशतोभितः ॥ प्रपश्यतिचिराभ्यस्तंजीवोजरुमोहधीः ॥ ३४ ॥
॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिसंभ्रमेपुजगत्पते ॥ किमस्यकारणंद्वाहिजीवस्यजगतःस्थितेः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥
स्वप्नोपमानातेनहेश्वेयसेवासनाक्षयः ॥ चिराभ्यासवशात्सौदासंसारभ्रमकारिणी ॥ ३६ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ किमुत्थादेवदेवेश
क्षीयतेवासनाकथम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मौर्ख्यमोहसमुत्थानात्त्वनात्मन्यात्मभावना ॥ आत्मज्ञानान्महाबोधाद्विलयंयाति
वासना ॥ ३७ ॥ भावितात्मासिकौतेयसत्यंविज्ञातवानसि ॥ अयंसोहंजनाएतेमयौतित्यजवासनाम् ॥ ३८ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥
वासनाविलयेजीवोविलीनोभवतिस्वयम् ॥ योहियत्सत्तयोच्छूनस्तन्नाशात्सविलीयत ॥ ३९ ॥

प्रापकत्वाद्वासनैवासाधारणांचिराभ्यासनिवृत्तासत्यतिहेतुरितिरक्षयएवपरमपुरुषार्थार्थिनासर्वप्रयत्नैः कार्यइत्याशयस्फुटीकुर्वन्भगवानाह ॥ स्वमेति ॥ शास्त्रीयप्रयत्नविना
चिराभ्यासवशात्सौदास्यमोपमानावासनैवयेनहेतुनाससारभ्रमदायिनीतेनहेतुनातत्त्वज्ञानाभ्यासेनसमूलवासनाक्षयः श्रेयसइत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ वासनामूलंज्ञानुकामोर्जुनपृ
च्छति ॥ किमुत्थेति ॥ अज्ञानमेवतन्मूलज्ञानादेवसमूलतन्नाशइतिभगवानाह ॥ मौर्ख्येति ॥ ३७ ॥ तत्रविचारादात्मस्वरूपपरिचयस्तेदन्तस्तदाढ्येनदेहतस्तर्वावध्यादिष्वह
ममेतिवासनाक्षयमात्रकर्तव्यपरिशिष्यतइत्याह ॥ भावितेति ॥ ३८ ॥ ननुवासनामयमेवलिङ्गतत्पतिविवोर्जीवस्तदुत्थस्तस्यवासनाक्षयेक्षयएवस्यादित्यनर्थयैवतत्त्वज्ञान
वासनाक्षयश्चेत्याशयेनार्जुनः शक्यते ॥ वासनाविलयेइति ॥ विलीयतेतिनश्यति ॥ ३९ ॥

जन्मन परमानाविभादलक्षणपरमपुण्यायत्यमरणस्य आत्यंतिकानथनारात्यथकोभाजनतामेतिनकश्चिद्विलक्षणयाभ्याख्येयम् ॥ प्रसिद्धजन्ममरणेनूनपासे नत्सप्तस्य
समूलवासनानाशेतत्सत्यमावात्स्यापरपयानुगताच्च ॥ ४ ॥ अथैवयोयविप्रतिषिद्धमाश्रयसगरीजीवि सखिवादन्योभूतमाभाधीनजन्मादिवेशकालभेदाभिन्नइत्य
भ्युपगतस्याह मत्वेर्वाक्येनैवपरमायत शुद्धमहत्तयासाविधियाविहितत्वात्तत्रमजानात्स्यात्सत्येवर्जोषजगद्वैकभ्यनयाससरीयतदेवशास्त्रीयमप्यवगादिमयत्वेनस्वतन्त्रदुष्ट्या
सवासनादिर्वाधिभूयस्यसमावेशमिष्ठतसैवास्त्यनुक्तिरितिधीत सिद्धात्प्रभुनकश्चित्त्वद्वाधितोषेपद्वत्याशयेनभाग्याश्रयमाधत्ते ॥ स्वयमित्यादिना ॥ ४९ ॥ अनायत्तमन
न्याधीनम् ॥ ४९ ॥ साधसमूलवासनानुक्तिपादद्वयधाराणश्रीरन्मुक्तिरितिप्रसिद्धाद्वैद्यस्यपाप्यनुप्रविशुशक्येतिनमुक्तिकलभाजिसहाय कायद्वत्याशयेनाह ॥ कीवन्नेवेति ॥
॥ ४९ ॥ सधमोक्षानकमभिमानासाविययोगेश्वरार्थित्येवालभ्यैकत्वात्सद्धानेनेवेत्यारायेनाह ॥ यद्वति ॥ ४९ ॥ उत्तमादानसंक्षिप्यापसहरति ॥ इवर्शनस्येति ॥ स्वमा
जीवेविलयमायातदशकालान्ययाठौ ॥ कोसौभाजनतामेतिजन्मनोमरणस्यच ॥ ५० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वयकल्पितस
कल्पमालरूपयदाविलम् ॥ तदेववामनाकारजीवविद्धिमहामते ॥ ५१ ॥ अनायत्तमसंधस्यमालरूपयदव्ययम् ॥ प्रवोधाद्वासना
मुक्तन्मोक्षविद्धिभारत ॥ ५२ ॥ जीवत्वेवमहायाहोतत्त्वत्रेदययास्थितम् ॥ वासनावागुरोन्मुक्तोमुक्तइत्यभिधीयते ॥ ५३ ॥ योननि
दासनानूनसवधमपरौपिस ॥ सर्वज्ञोप्यभितोषद्पजरस्योपयाख्य ॥ ५४ ॥ इदं दर्शनस्यगर्नशिखिविच्छिद्वैकवसूक्ष्मपरिस्फुरति
यस्यनुवासनांत ॥ मुक्तः स एवभवतीहहिवासनैववधोनयस्यननुतत्स्ययएवमोक्ष ॥ ५५ ॥ ॥ इत्यर्पेवांवा०वा०दे०मादोपायेपुनि०
पु०अजुनोपास्थानेजीवतत्त्वनिर्णयानामपथ्यचारातमसर्ग ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इतिनिर्वसिनत्वेनजीवन्मुक्तत
याजुन ॥ अतशीतलतामेत्यथधुदुखमलत्तज ॥ १ ॥ जराभरणानि शकआकाशविशदाशय ॥ त्यक्तेयानिपुसकल्पोवीतरागोभव
नय ॥ २ ॥ प्रवाहपतितकार्यमिर्दकिंचियथागतम् ॥ कुरुकायाणिकर्माणिनकिंचिदिह्नस्यति ॥ ३ ॥
याचिहितत्वाद्दर्शनस्यअनयस्यअपमोक्षोपमाणास्ययस्यपरमात्मनोगर्नेर्देवजालिकशिखिविच्छिद्वैकनानाममदायिनीसूक्ष्मवासनाअतपरिस्फुरतिकीवजगदाकारेणय
तेसपथुअधिकारिशरीरेरेर्दानयप्राप्योत्पन्नतत्त्वज्ञानसमूलवासनावधानुक्तोभवति ॥ इहास्मिन्परमात्मनिभुप्राप्तसमूलावासनैववधस्तास्ययएवमोक्षभ्येत्यर्थ ॥ ४५ ॥
॥ इतिप्रोवाधोवधम०ना प्र०नि पु०पथ्यचारातमसर्ग ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ कीवन्मुक्तिमतिप्राप्तस्मिन्नुनायोपदिश्यते ॥ स्थितान्त्वजगद्गुणमनश्चिप्रवधिलतर
र ॥ १ ॥ यधुदुखमलत्तज ॥ १ ॥ २ ॥ प्रवाहपतितकार्यमिर्दकिंचियथागतम् ॥ कुरुकायाणिकर्माणिनकिंचिदिह्नस्यति ॥ ३ ॥
रवधोपस्यसंनिहित्यर्थ ॥ १ ॥

अहोऽथमदस्य प्रादृत्य शमपथममदस्य शमपथच यति ॥ व्योमदत्तादिना ॥ तामनश्चिभरचनाभ्योऽथभूयतमाअत्यतासत्यद्विधावत् ॥ हेतामरसलोचन ॥ तपक्षिणिकस्व
 मजगन्धपट्टातमाह ॥ क्षणेनेति ॥ पाटिकाया-पद्योभागा-क्षणे ॥ १२ ॥ आत्मा मनसा तर्कार्थजगत्तथास्वमवधारण-युज्यमसहोत्थय ॥ कुनस्तर्हिजानानासत्यताप्रतीतिस्त
 माह ॥ चिरानेनेति ॥ चिरानुवृत्तत्वावित्यर्थ ॥ किलेतिनेवतत्त्वमिति सूचनाय ॥ १३ ॥ किन्तर्हिज्ञानस्यमाह ॥ किञ्चित्ति ॥ चिन्मयेभ्यानि कल्पितपदार्थकार्तायेत्यस्यसकन्मत्वका
 लमपदिनास्यवर्तमानतालोकिनेतत्त्वतःअदृष्टेनत्वज्ञानात्कार्कस्यावपि नस्योद्देश्यार्थ ॥ यनुवृत्तादिकालक्रमेणबाल्यायवस्थाक्रमेणपञ्चावधिकारक्रमेणवाआलोकेना
 द्यक्रियासामर्थ्यलक्षणमप्यह्यप्यावहारिकसत्यत्वमसिद्धतत्त्ववर्तनलक्षणेनालोकेनचिलीयते ॥ यथासौरालोकेनदृश्यमानरारदभमवलनेनैवराज्यमाणाविलीयतेनद्वि
 व्योमःशून्यतमाविद्धितात्मा मरसलोचन ॥ क्षणेनचेतसि यथाभ्यातीलोकक्षयोदयो ॥ १४ ॥ आत्माजगत्तथैवेदंसवात्याभ्यतरनम ॥
 चिरतनमनोरान्ययत्तस्माकिलसत्यता ॥ १५ ॥ किंत्वनालोकितेपि स्यात्सत्यनास्त्येवविभमे ॥ क्रमेणालोकत सत्यमालोकेनचिली
 यते ॥ १६ ॥ इह्यमानमपि क्षामंशरदीवाभमद्वलम् ॥ चित्तचित्रकृतश्चित्रेसंस्थिताश्चित्रपुञ्जिका ॥ १७ ॥ भित्त्यभावादनाकारावहि
 त्तिभुवनार्थिका ॥ नता सतिनवासित्वकिंकेनपरिरोप्यते ॥ १८ ॥ रोधरोधकसमोहलम्बाविविमलाभाव ॥ प्रवृत्तिरेवनव्योम प्रवृत्ति
 श्वैवस्वात्मिका ॥ १९ ॥ अत कालकियाकुन्धकलादिविमलंनम ॥ चित्तसस्ययथाचित्रसरूपमखिलात्मकम् ॥ २० ॥ व्योम शून्यत
 मंविद्धितथेदमखिलजगत् ॥ चित्तमित्तीकृतचित्रंयच्चित्रित्रकरेणतत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यतयाव्योमोभमनागपिनमिष्यते ॥ यथाप्रकृत
 श्रितेजगन्निमाणसक्षयो ॥ २२ ॥ क्षणेनेवतथैवेभौभुवि स्याविति विद्धि ॥ अद्यक्षिणामनोरान्येनानानुभवनात्मनि ॥ २३ ॥

निपराणाभ्यय ॥ २४ ॥ एवमनश्चिभस्यभ्यातिनामत्वेनयथुपधादिभेदाभातिभ्ययुक्तमित्याह ॥ चित्तेत्यादिना ॥ २५ ॥ परितरोप्यनेहभ्यते ॥ २६ ॥ रोधरोधकसमोहलम्बा
 धातकभमदयुक्तरोकमातिभ्यमितिधावत् ॥ स्वेप्रकाशरो ॥ यतोव्योमश्चिभवाकारास्यथादिववृत्तिरवनाति यातुमाति भासिकीप्रवृत्ति सावृतात्मिकाप्रकाशराद्वैव
 ॥ २७ ॥ कलाचिभरचनाकौरालअर्थाद्वपराद्वैचिभ्यभेदाद्विमलंनमोभ्रमैव यथाचित्तसस्यमनाराज्यचित्रमखिलप्रपञ्चालकमपिपृथग्यत्वाभ्यम स्वकृतयापरिदृश्यमान
 मपिजगद्योमयुप्यतममित्युसोऽप्याभ्यय ॥ २८ ॥ इहानीमज्ञातादिदेवचित्रमकरिन्मन्तुनमिस्तिरित्युपेक्षणेपिपृथग्यत्वमेवपर्यवस्यतीत्याह ॥ चित्तेति ॥ २९ ॥ तन्मापिभनोर
 प्यक्षिभिकजगदेवदृष्टमित्याह ॥ यद्येति ॥ ३० ॥ तदनामभुमवनात्मनिनोऽप्येवक्षणेनमादित्तमोहेनपरिकल्पिमाहव्यपातकजायादिकल्पनाभ्यपातव्यवहारेणाभीष्टा ॥ ३१ ॥

ननुक्षणभावितमोहेनकथमनाथनकल्पविस्तीर्णसारलक्षणमनोराज्यकृतं तत्राह ॥ असेदेवेति ॥ यथा असतोपि जन्मादिकरणेन शक्ततथाक्षणस्य कल्पीकरणेपि बलवत्स
मर्थमित्यर्थः ॥ २२ ॥ क्षणकल्पीकरोत्येतत्तत्तत् असदुत्पादयतीत्येतच्चाश्रयमल्पमेव ॥ यस्मात्ततोपि बहु आश्रययदसदपि जगत्सत्कुरुते इतीदृशमनः सामर्थ्यादेव यं जगद्भूतिरुत्थि
तेत्यच्य ॥ २३ ॥ तदेवाह ॥ क्षणेनैवेति ॥ २४ ॥ एवमिवापि नित्यमुक्ते आत्मन्यस्य सत्त्वाद्यति आमात्रतो जातत्वात्तुच्छनिमेषमयक्षणाकमप्युत्थितजगदजानिद्रि-अत्र ईदृश
एव सर्वोपातैर्विज्ञासरातादुरुच्छेदताकल्पिता ॥ २५ ॥ सा च न युक्तेत्याह ॥ प्रतिभासेति ॥ अविदिताकृते अज्ञाततत्त्वस्यात्मन इदं जगत्सति भासविपर्यासो न्यथा प्रतिभासस्तावन्मा
त्रम् ॥ ईदृशस्यास्य प्रवृत्तावध्यारोपे निवृत्तौ बाधेवाकावज्ज्ञासरातानां काचिदित्यर्थः ॥ २६ ॥ स्थितस्य हि निरासे प्रयत्नापेक्षा इदं कदापि न स्थितमेवेत्याह ॥ चित्ताच्चिन्नकृत इति

क्षणभावितमोहेन कल्पनापरिकल्पिता ॥ असदेव मनोराज्यं कर्तुं शक्यं यथामनः ॥ २२ ॥ क्षणस्य कल्पीकरणे तथैव बलवन्मनः ॥ क्षणं
कल्पीकरोत्येतत्तत्त्वालंघ्यं कुरुते बहु ॥ २३ ॥ असत्सत्कुरुते क्षिप्रमितीयं आतिरुथिता ॥ क्षणेनैव मनोराज्यं प्रतिभातं स्वभावतः ॥ २४ ॥
यद्विचित्रात्मतदिदं जगज्जालमिति स्थितम् ॥ सर्गो निर्वाण निष्ठत्वादिमेषमयमुरिथितम् ॥ २५ ॥ प्रतिभामात्रतो नैव कल्पिता वज्ज्ञासार
ता ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रं लब्धविदिताकृते ॥ २६ ॥ प्रवृत्तौ वानिवृत्तौ वा कैवसावज्ज्ञासराता ॥ चित्ताच्चिन्नकृतश्चिच्छ्रयं जगच्चिन्नकदा
स्थितम् ॥ २७ ॥ अकुड्यमप्यरं गाढ्यमिदं स्कारमिवाग्रतः ॥ अहेनुचिन्नं निमित्तिचिन्नमुज्ज्वलमुत्थितम् ॥ २८ ॥ सुरजं न जगदिति स्फु
टं दृष्टिविलोभनम् ॥ नानातमोमर्षो लखं नानातेजोशुरं जनम् ॥ २९ ॥ नानाकल्पांगावयवं नानारागानुरंजितम् ॥ नानादृष्टिविलासा
द्वयं नानाभुवलोचनम् ॥ ३० ॥ नानाग्रहोऽप्रकचनं नानाकाराग्रपश्चिमम् ॥ व्योमनीलसरः फुल्लताराचंद्रार्कपंकजम् ॥ ३१ ॥ विचित्र
रचनोद्युक्तमेवालीपत्रमंजरी ॥ प्रकोष्ठकाभिलिखितसुरासुरवृत्तिकम् ॥ परमालोकमंकोलयुवताकाशकुड्यकम् ॥ ३२ ॥

॥ २७ ॥ विनास्वकारणसामग्रीतः स्वतश्चासदप्यग्रतः स्फुरतीत्याश्रयमित्याह ॥ अकुड्यमिति ॥ रंगाश्विन्नलेखनसाधननीलपीतादिरंगद्रव्याणि ॥ २८ ॥ कथं पुर-स्थिततदा
ह ॥ सुरजनमित्यादिना ॥ सुष्ठुरजयत्यासजयतीति सुरजनम् ॥ दृष्टिग्रहणमिन्द्रियमन आद्युपलक्षणम् ॥ २९ ॥ कल्पास्तदग्नयुगादीनि चावयवायस्य ॥ ३० ॥ सुधादयास्ता
दिकालेषु नानाकारे अपराश्रमे प्रभाची प्रतीत्यौयस्मिन् ॥ तत्र चित्रपद्मवनादिवर्णयति ॥ व्योमं त्यादिना ॥ ३१ ॥ शरदादिकालभेदेन विचित्ररचनाभि-उत्कर्षयुक्तामेवाली
लक्षणाः पत्राणि मज्जयश्च यस्मिन् ॥ लोकत्रयलक्षणेषु प्रकोष्ठकेषु चित्रकोष्ठभेदेषु अभितोलिरिव ताः सुरासुरमनुष्यलक्षणाः पुत्रिकायस्मिन् ॥ परमउल्लेखोयश्च द्रस्यार्थालोका
स्तल्लक्षणेन मकोलेन सुधालेपेन युवतेव विराजमाना यस्तथाविधमाकाशलक्षणकुड्यमभितर्यास्मिन् ॥ ३२ ॥

दशार्धोपलक्षीवद्वन्द्वीध्वेषपुमिकोपरिकल्प्यवणयति ॥ आकाराण्येत्यादिष्वभि ॥ चपलेनकायकेनचितकलक्षणेनचिप्रकभासाधियथानमसाकारोपवद्वेषपुम
यानामगमपटक्षणमनोहरानटापुमिकारयिता ॥ प्रतिमानवनबोन्मपशाटिनीबुद्धिरेवकोमुष्योरगेवृत्त्यशालयस्या ॥ वृत्त्यशालामदीपस्यानीयस्यसाक्षिधैतव्यस्यचकै
रितस्त्वत्पिद्विषयादिभिर्बुद्धिद्वेषाभरणेपरितारजितान्मकारितालोकायया ॥ वृत्त्यशवावधित्लासादिलीजामिराकुला ॥ ३३ ॥ पुनस्तान्मेधविरिनष्टि ॥ हेमेति ॥ तद्व
दमभर्तृदमसहसार्धसमभर्मिनिपूरणोक्तर्हेममयश्लाघेवाचलटादाभगलनिकायस्या ॥ घनमेवापवकशायशायस्या ॥ धर्मार्थकाभार्यानिबिनिधिवितानिभ्यावचनानि
ययास्तयाविधेयवृत्तिनिवृत्तिशालाद्वेषेयस्या ॥ पातालभालानिसमपतालानिऊठजानुजपागुल्फपादपाप्यर्धगुलित्वपसमावयवकीचरणीयस्या ॥ उन्नतार्मानितयोय
स्या ॥ ३४ ॥ मन्नादिनाहुषपृथयनउपासमर्या ॥ सलगुणलक्षणकसकाहताभ्यामुन्नताभ्यार्विवेकैरैतय्यकुशाभ्यैरुहतीअगपटियस्याम् ॥ सुभ्यालैशोपादिभिर्वैष्टिमही

आकाभाएवरचितप्रतिभैकरंगामुन्धानगवयमनोहरपुत्रिकेय ॥ चिन्मात्रचक्रपरिरजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचित्तकचिन्नक
ना ॥ ३३ ॥ इमाचलांगलतिकापनकेशपाशाश्चक्रकलाचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियमितशाखवखापातालजालच
रणान्ततमुनितया ॥ ३४ ॥ वक्षेद्रुद्रहरिषाहुचतुष्टयोमासत्वावतोनतकुचस्फुरदगपटि ॥ सुभ्यालवेष्टितमहीतलपद्मपीठापनीकृता
चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राश्यधकारचपललहराक्षिवेष्टाताराकरालगुलकापविततपत्ति ॥ अचक्षुर्दशविधातुलभूतजातरो
मंघनाप्रलपवादकदधुष्णा ॥ ३६ ॥ ज्वांनितानगगनएवकृताविचित्राभ्योमात्मिकाचिरविलसणचिन्नकर्वा ॥ चित्तेनचिन्नपरिक
मविदाप्रितोर्कानानावित्तासवलितववरपुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषु० अर्जु० चित्तवर्णनं
नामपट्टपचाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥

तलभक्षयकाकरीठपासनयस्या ॥ गोरेशानकत्प्यादिनानाभपप्रभरचनास्थानीयाः श्वाश्वलाभेर्दजनहिमबदादिनानावर्णवर्ततायस्मिस्तयापिधमहाभुवनमध्यलोकर
मउरयस्या ॥ १५ ॥ राश्यधकारास्यमेठमदक्षिणार्कणालक्षणयक्षपलत्सतद्वरतिअनुहरत्यपनयतिष्वध्वद्रकलक्षणार्क्षिषेष्टायस्या ॥ परिधिषुदेवदतपत्तिप्रस्या ॥ भुवनमे
राधनुराशिधमगुलपरस्तारिषसदशभूतजानमभार्मिर्गवद्वेर्माचनयस्या ॥ तपुष्टेपुमसिद्धाभूतभुवमार्द्रिप्रलयधारएवसर्वतःप्रसारितसङ्कुक्षिकेसरस्ताच्छेन्नृणाधैराभ्यसद्धासना
धीगम्याभायकलाध्यावारलिकरद्वेषमात्रापुष्पाप्ययस्या ॥ ३६ ॥ औघेनप्यष्टिसप्तमस्यासनाअस्थिता ॥ विप्रस्यपरिकर्माणिउपकरण्याभूतानिबिषिषवासनकामकर्मणि
द्विदशिमार्गानिधायिधनअतएवादिशारेववित्सस्यनानिषयाप्यकार्यानिर्माणसमर्थेनचिन्नेनइतिपुत्रवर्णनरूपालोकोलक्षणवर्णुमिकासाधिष्ठाननिबृहजनेपुषकोरपुषस
हार ॥ ३७ ॥ ॥ इतिर्वाचासिधध० तालयप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेषु० पट्टपचाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥

जायतेवययादृष्ट्यासयोनिर्वासनमनः ॥ सुखाद्व्यात्मशेषश्चादृष्टिरुपदिश्यते ॥ १ ॥ तत्रप्रागुद्गीतांजगत्याश्रयतादृष्टिमेवप्रथमंवासनारौथिल्योपयोगितयावर्णयति ॥ इदं
 मिति ॥ अभित्तौनिराश्रयएवमनसाजगदाकारकलनारपूर्वजगच्चिजजायतेपश्चात्तदगताभूतभुवनात्मकविराड्भित्तिसदाधारतयाकल्प्यमानाउदेति ॥ व्यष्टिसमूहस्यसमष्टिर्वि
 राजोव्यष्टधीनकल्पनत्वाद्वापश्चादुदयः ॥ १ ॥ अत्यतमसमावितरूपत्वादियमायाअसमावितस्वचविरुद्धत्वादित्याशयेनप्रसिद्धानादशमायामुदाहरति ॥ मयमिति ॥ तु
 व्याकलतुवम् ॥ फलेलुक् ॥ तत्किलजलेमग्नशिलातुप्तुनाइतियथास्वमेद्रजालादावेवापपद्यतेतद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ आस्ताजगच्चिजस्याश्रयता तस्मिन्शून्यात्मनिचिद्बोमा
 त्मनस्तवाहोदयस्तोप्याश्रयभूतइत्याह ॥ चित्तस्थिति ॥ ३ ॥ यदितुजगत्पिचिद्बोमतमेवपश्यसितर्हिसादृष्टिरेवपर्यवसन्नेत्याश्रयभवेत्याह ॥ सर्वमिति ॥ ४ ॥ दीर्घसस्तति
 श्रीभगवानुवाच ॥ इदंविद्विमहाश्रयमर्जुनेहहियत्किल॥ पूर्वसंजायतेचित्रंपश्चाद्भित्तिसुदेतिहि ॥ १ ॥ अभित्तावुत्थितेचित्रेदृश्य
 तेभित्तिरातता॥ अहोविचित्रामायेयमभ्रंतुंशिलासुता ॥ २ ॥ चित्तस्थचित्रसदृशेव्योमात्मनिजगच्चये ॥ व्योमात्मनसोकिमियमहं
 ताव्योमतोदित ॥ ३ ॥ सर्वव्योमरुतव्योमाव्योमविलीयते ॥ भुज्यतेव्योमनिव्योमव्योमनिचाततम् ॥ ४ ॥ वेष्टितंवासना
 रज्ज्वादीर्घसस्ततिदामवत् ॥ वासनोद्वेष्टनेनैवतदिहोद्वेष्ट्यतेर्जुन ॥ ५ ॥ प्रतिर्विवंचयथादर्शतथेदंद्वस्त्राणिस्वयम् ॥ अगम्यंद्वेष्टभेदादेराधा
 रानन्यतावशात् ॥ ६ ॥ अनन्यच्छेष्टभेदादिवस्त्राणिब्रह्मणांवरम् ॥ किंकथंकरस्यकेनैवच्छिद्यतेवाक्प्रियते ॥ ७ ॥ तेनेहवासनाभावो
 धात्संपन्नएवते ॥ योननिर्वासनोन्नंसर्वधर्मपरोपि सन् ॥ ८ ॥ सर्वज्ञोप्यतिवद्वात्पापंजरस्योपधाहरिः ॥ यस्यास्तिवासनावीजमत्य
 ल्यंचितिभूमिगम् ॥ ९ ॥ बृहत्संजायतेतस्यपुनःसस्ततिकाननम् ॥ अभ्यासाद्बृदिरुद्धनसत्यसंबोधवद्भिना ॥ निर्दग्धंवासनावीजंनभूयः
 परिरौहति ॥ १० ॥

धमणयन्नतथाविधंतजगच्चित्रंदाभवत्प्रस्तनयावासनारज्ज्वावेष्टिततच्चिद्बोमापीहजगतिवासनोद्वेष्टनोद्वेष्ट्यतइत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्त्यज्ञानानिरिकोपायदुरुच्छेद्यताप्यधिष्ठा
 नदाढ्यबलादेवनस्तइत्याह ॥ प्रतिविबमिति ॥ ६ ॥ अतएवब्रह्मानन्यतादर्शनवलादेवजगतःसर्वच्छेष्टभेदादिव्यवहारायोग्यतादर्शिनसर्ववासनासमूलमुच्छेद्याइत्याशयेना
 ह ॥ अनन्यदिति ॥ यदाब्रह्मणिप्रतिभातच्छेष्टभेदादिव्यवहारजाततद्विषयीभूतजगच्चब्रह्मस्यानन्यत्वात्तच्चिदवरमेवतदाकेनकर्त्तारणेनवाकेनप्रकारेणकस्यफलस्यार्थकदेशेका
 लेवार्कच्छिद्यतेअथतेवा ॥ छेदादिव्यवहारवादानांभ्रान्तिरिक्तविषयदर्शनादित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेनानेनोपायेनवोधात्तेवासनानामपिब्रह्मातिरेकेणाभावःसंपन्नएव ॥ इदंज्ञाना
 गावेतुवासनावधोदुरुच्छेदएवेतिप्रागुक्तस्मारयति ॥ यइति ॥ ८ ॥ हरिःसिंहोहरितवर्णःशुकोवा ॥ अणुमात्रमपिवासनानस्याप्या अनर्थासहस्रबीजत्वादित्याशयेनाह ॥ य
 स्येति ॥ ९ ॥ निःशेषदग्धम् ॥ १० ॥

दूरार्त्तापिलोकोभवेद्वेषनटीक्ष्णविषयपुष्पिकापरिकल्पवर्णयति ॥ आकाशाद्वेषत्यादिवर्षभिः ॥ षण्पलेनकामुकेनचित्सकलक्षणेनविषमकषात्साधिष्ठानप्रसाकारोरुवद्वेषण्य
 मानाजमप्रयलक्षणमनोरुानटीपुष्पिकारचिता ॥ प्रतिमानवनबोम्मेपरातिनीबुद्धिरेषकोमुल्लेख्योरोल्लसरालायस्या ॥ इत्यशालाप्रदीपस्थानीयस्वसाक्षिधैतन्यस्वषके
 रिषस्तुर्यप्रतिविषयाद्विभिन्निद्रुक्ष्मभारणोपरितारकिताऽप्रकारितालोकायया ॥ स्वयद्वाभावाविल्लासादिलीलाभिरानुला ॥ १३ ॥ पुनस्तामेवविशिनटि ॥ हेमेति ॥ तद्व
 दमगार्द्धमहत्कार्कसमप्रभाभिनिपुराणोक्तेर्हेममयप्रसादनेवाचलादृढाअगलतिकायस्या ॥ घनामेयाएषकेशयाशापस्या ॥ धर्मार्थकामार्थानिबिनिधितानिभ्यावचनानि
 यदोलयाविधेयवर्तिनवतिशान्नेद्वेषयेयस्या ॥ पातालभालानिषमपातालानिकठआनुअंघागुल्फपादपाण्ड्यर्धगुटिद्वयसमावयवकीचरणौयस्या ॥ उज्जताभूर्निर्गतबोय
 स्या ॥ १४ ॥ प्रसादिषादुषणुपयेनउपासमर्था ॥ सत्युज्जलक्षणककुकारताभ्याभुज्जनाभ्याविषेकैराभ्यक्तुषाभ्यारुक्तागीअगयटिर्यस्याम् ॥ सुष्यालै शेषादिभिर्घटितमही

आकाशावरचिताप्रतिभैकरणाभुग्धाजगज्जयमनोहरपुत्रिकेय ॥ चिन्मान्वचक्रपरिरजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलच्चित्तकचित्रक
 द्या ॥ ३३ ॥ हेमाचलंगलतिकापनकेशपाशाचद्राकंलोचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियन्तिनशास्त्रवशापातालजालच
 रणोन्त्यमुनितया ॥ ३४ ॥ वस्त्रेद्रुद्रहरियादुष्वगुष्टयोमासत्वावलोचनतकुचस्फुरदगायष्टि ॥ सुध्यालवेष्टितमहीतलपक्षपीठापजीकता
 चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राश्यधकारषपलत्वहराक्षिचेषाताराकरालगुलकापविदतपत्ति ॥ चवच्चतुर्दशविधागुलभूतजातरो
 मांघनाप्रलयवादकदधपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितागगनएवकताविचित्राव्योमात्सिकाचिरविलक्षणाचित्रकर्षा ॥ चित्तेनचित्रपत्रिक
 मविदात्रिलोकीनानाविलासवलितवसरुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०भोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू०अर्जु०चित्तवर्णन
 नामपट्टपञ्चाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥

तलमण्यदाकारवीठभासमयस्या ॥ गोरेशनाकलूयादिनानाधणपप्रश्नानस्थानीपाकताअथलार्मेर्ध्वजनिह्रिमवदादिनामावर्णयतयायस्मिस्तथाविषमहाभुवनमध्यलोकर
 धउदरयस्या ॥ १५ ॥ राभ्यपकारस्यमेकप्रक्षोर्णकारकालक्षप्रयक्षपलत्नतद्भरतिअनुहरत्यपनयतिचर्चद्राकलक्षणाक्षिचष्टायस्या ॥ पविर्धिषुवेवतपत्तियस्या ॥ भुवनमे
 दश्चानुराविषमनुलपस्यराषिसदृशभूतजानेवाभिर्गर्भोभावनयस्या ॥ मयुगेनूमसिद्धाभूतभुवनविषलपदादृषवर्धतअसाशितसद्बुद्धिकेशरत्नाच्छ्रोत्रगणधिराभ्यवद्वासाना
 सौमय्यापायकल्लावाहलक्षिकदक्षमालापुष्पाणियस्या ॥ १६ ॥ अतिवेनम्यटिसमस्याभनकाचिता ॥ चित्रस्पर्शरिकर्षाणिलयकरणभूतनिबिषिप्रवसासनाकामकर्षाणि
 विदन्निभाप्रान्तितायविषयनअतएवाचिरादेवविलक्षणार्थाचिभाणाकर्षाणिनिर्मांशसमर्पेनचित्रेनद्विपुववर्णितरूपालोकाक्षिचरुपुष्पिकात्साधिशामिषिद्रुगनएवकेशेरेपुपस
 हर ॥ १७ ॥ ॥ दर्शितार्थासिद्धम० तालयप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपू०षट्पञ्चारसप्त सर्ग ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥

यत्रपटादिस्थूलानामपिवायस्तत्रपरमसूक्ष्मवासनानांस्थितिरसंभाविर्नैवेत्याह ॥ यत्प्रामाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिवनुच्छाक्षुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनिस्वोदरेअखिलं
 पूरयतिप्रसतितथाविधे ॥ ११ ॥ समप्राकारपूरणतातद्रूपम् ॥ समसैर्जगदाकारैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हेअर्जुनत्वमतपूरणात्सदर्शनादेवाभिमतानाकामानापारिहारोनिवृत्तिलक्ष
 क्षणयामन्नयुक्तयाविषयविषप्रयुक्तविषूचिकाकृपासदाप्रवृत्तिहेतुमहस्थितिमतःकरणस्यावासनानिपुणमपास्यविभवविगतससारवधोभियासर्वानर्थानामभूमिरभयस्वभावो
 भगवानहमेवभवेतिसर्वभगवद्गीतार्थन्यासेप्रहेणोपदेशः ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्यपुरस्तात्स्थितेसति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गङ्गीवधुन्यर्थस्यसोऽर्जुनः ॥ गाङ्गजगात्सङ्गायामिति

यस्मात्सौसर्वपुत्रेभेक्षीणाघटपटादयः ॥ वराकीवासनातत्रकिंकरोतुपुरेपदे ॥ ७ ॥ यथानलग्निरिप्राप्याहिमलेशोविलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्वमविद्यालीयतेतथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावांसनाभगवंधनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरस्यविद्येयंनानाकारविकारिणी ॥ यावन्नसंपरिज्ञातःशुद्धःस्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशःक्षीणाःस्वच्छतैवोदितानथा ॥
 नभसीवपदेतस्मिन्स्वात्मस्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समप्राकाररूपतत्समप्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतंपरंवस्तुकेननामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषविपूचिकामतस्त्वंनिपुणमहंस्थितिवासनामपास्या ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्त्याभवविभवोभगवान्भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिगदितवतित्रिलोकनाथेक्षणमिवमौनमुपस्थितेपुरस्तात् ॥ अथमधुपइवासिताज्जखंडेवचनमुपैष्यतितत्र
 पंडुपुत्रः ॥ १४ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ परिगलितसमस्तशोकभारपरमुदयंभगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतववचनेनलोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवोधिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोऽथायगांडीवधन्वासहरिसारथिः ॥ अर्जुनोगतसंदहोरणलीलांकरिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यतिक्ष
 तगजवाजिसारथिद्वुतक्षरद्विधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजःस्थलीतिरोहितदधुमणिविलोचनांदिवम् ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनापास्यानेअर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ अर्जुनोपाख्यानं समाप्तम् ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यराघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिःसंगसंन्यासब्रह्मार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥

मत्वर्थेव ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सोऽर्जुनोभुवक्षताःगजवाजिसारथयोद्वुतःश्रीव्रजवाहितायास्तुतथाविधाःशरद्विधिरमहानद्योपस्यातथाविधाकरिष्यति ॥ दिवंचशरोत्क
 रप्रसैर्महाराजोनिर्मितस्थल्यच्चतिरोहितधुमणिःसूर्यस्तद्वक्षणाविलोचनयस्यास्तथाविधाकरिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाण० पू० अष्टपंचा
 शःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ जीवन्मुक्तपदेऽस्यदाचेत्यमुक्ताचितःस्थितिः ॥ सुस्थिरास्याद्ययादृश्यासादृष्टिरिहवर्ण्यते ॥ १ ॥ अघविनाशिनीसर्वपापक्षयकरिम् ॥ निःसगता
 लक्षणायाःसन्ध्यास सर्वस्यागस्त्वपदार्थशोधःसर्वजगतोब्रह्मणिवाधलक्षणयद्ब्रह्मार्पणतत्पदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टाखड्गमहावाक्यार्थसिद्धिदानदैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १ ॥

विद्वान्निवासनाधीकानियस्यपाविधमन ॥ ११ ॥ उक्तोपदेशकममुपसहरन्मजुननिर्वासनास्थितीप्रतिष्ठापयति ॥ शान्तासेने ॥ हेअजुनत्वउज्जिता अभिताआशायेनत
 याविधसम्प्राप्तनतरसिद्धिमागद्वीतारूपभुगमदुपदेशसम्प्राप्तमभ्यगलितमहामनोविमोहसम्प्रपहतिरपगतबभुवपादिछेदोभूत्वा निवासनास्मनिशान्तास्मानलितधिसपरक
 शान्तमन्त्ररूप अतएवविगतभायानिबाधपरमनिवृत्तस्तिष्ठेत्यर्थ ॥ १२ ॥ इतिश्रीषासिधमंतास्यप्रकाशोनि० पू समप्रचारसमसंग ॥ १० ॥ ॥ ९ ॥ ॥ तस्वर्गो
 धेनसामिधवासनाक्षयसंभवः ॥ इद्वेषपापतनेनाप्यजुनस्यकतायता ॥ १ ॥ हेअजुनत्वयसावातअनुपहृमपुक्तत्वदुपदेशान्मोहसंघासनाज्ञाननष्ट ॥ विस्तृतकठघाभीकर
 स्यत्वत सिद्धास्तत्त्वस्यस्यतिरिचस्यसि साक्षात्कारोलभ्यतापापसर्वसंहर्षीजनशान्तबभुवपादिकमृगसंहर्ष स्थितोस्तिअतस्तत्त्वबन्धस्थितिद्विषययथाशासम्प्रवहारकर्त्त
 दन्धतुवासनाधीजननिमज्जतिवस्तुषु ॥ सुखदुःखादिपुसच्छपप्रपञ्चमिवाभासि ॥ ११ ॥ शान्तात्माविगतमयोज्जिताभिताशोनिर्वाणि
 गलितमहामनोविमोह ॥ सम्यक्श्रुतमवगम्यपावनतत्तिष्ठानस्यपहतिरेकरागिरूप ॥ १२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि०
 पू० अजु० अजुनविश्रातिवर्णनं नामसप्तपञ्चाश सर्ग ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अजुनउवाच ॥ नष्टोभोहस्मृतिर्लब्धात्वयसादान्मयाच्यु
 त ॥ स्थितोस्मिगतसंहर्षकरिव्येषचनतव ॥ १ ॥ ॥ श्रीमगावानुवाच ॥ हतयोयद्विधोधेनसशांताद्वदयस्फुटम् ॥ तच्चित्तशांतमेवा
 तर्हिद्विसत्वमुपागतम् ॥ २ ॥ अत्रतच्चेत्यरहितं प्रत्यक्षेननामकम् ॥ यत्तरोपविनिर्मुक्तयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥ ३ ॥ नकेचनविदत्येतत्प
 दजानतादय ॥ भूतलाद्गगनोद्गीनविहगमभिवोज्यतम् ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षेनमाभासशुद्धसकलवर्जितम् ॥ अगम्यमेनमात्मानविद्विदूरह
 शाभिव ॥ ५ ॥ सवातीतयदत्यच्छविनाशुद्धस्ववासना ॥ नराकोतिपदंद्भुजनादृष्टिरणुनिव ॥ ६ ॥

मनाधिपयथावत्तद्वचनकरिप्यालसिप्याभीत्यर्थ ॥ १ ॥ एवमजुनेनकृतार्थत्वार्थतोपिस्वोपदिष्टतस्वर्गोधेनसमूलसर्वघासनाक्षयमुपयन्तिभिर्ब्रह्मिप्यपुत्रीमगावानुवाच ॥
 हसयदस्यादिना ॥ तस्वर्गोधेनद्वयोपगदिहसयोपदिसर्वास्मनाशांतास्तसंहर्षवासनासकचिभरांतसहस्रवर्निर्वासनत्वमुपागतमितिचिदि ॥ तथाचभूति ॥ यथासर्वेषमुप्य
 तेषामापस्यद्विभ्रता अयमस्योन्मोभधत्वमप्रसप्तसमभृतामिति ॥ १ ॥ अप्रअस्यासत्त्वापस्यप्रत्ययोमस्यकेननासकयथावद्वारेसर्वीनस्वगतस्त्वरोपविनिर्मुक्तद्वयत्वेत्यरहितमवती
 तिथेय ॥ १ ॥ ज्ञानाताम्यद्वाराद्योर्द्वैकानास्यकेचनतत्त्वतन्निवृत्ति ॥ उन्मत्तमुर्ध्वेशानतम् ॥ ४ ॥ आभासमहामृतादिप्रयोदशविधेषामासकम् ॥ अगम्यमभिषयम् ॥ दशार्
 दुरासन्निकटमिव ॥ ५ ॥ तदशनेचमपपापपद्भुतज्ञावननास्यस्तानिदिप्यासनास्याआवरयकीत्याह ॥ सर्वानीतमिति ॥ विरत्त्वमावादात्यच्छुभ ॥ आसगत्वाच्छुभम् ॥ ६ ॥

यत्र घटादिस्थूलानामपि बाधस्तत्र परमसूक्ष्मवासनानां स्थितिरसमाचिते वेत्याह ॥ यत्प्रामाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिव तुच्छाश्चूद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनि स्योदरे अखिल
 पुरयति यस्य तितथा विधे ॥ ११ ॥ समयाकार पूर्णता तद्रूपम् ॥ समस्तैर्जगदाकारैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन त्वमत पूर्णात्मदर्शनादेवाभिमतानां कामानां परिहारो निवृत्तिस्तद्व
 क्षणयामत्र युक्त्या विषयविषययुक्तविषयचिकारूपा सदाप्रवृत्तिहेतुमहस्थितिमतःकरणस्थावासनानि पुणमप्यास्यविभवः विगतससारवधोभयासर्वानर्थानामभूमिरभयस्वभावा
 भगवानहमेव भवेति सर्वभगवद्गीतार्थस्यानेस्य हेतुपदेशः ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्य गुरस्तात्स्थितेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गाढीव धनुर्न्यस्य सोऽर्जुनः ॥ गाढ्यजगात्सङ्गायामिति
 यस्यासौ सर्वपूर्वमेक्षीणा घटपटादयः ॥ वराकीवा सनातनार्किकरोतुपरेपदे ॥ ७ ॥ यथानलगिरि प्राप्याहिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावा सनाभागवधनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरस्य विधेयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्न संपरिज्ञानः शुद्धः स्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशः क्षीणाः स्वच्छुतैर्वोदितानां तथा ॥
 नभसीव पदे तस्मिन् स्वात्मन्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समयाकाररूपं तत्समयाकारवर्जितम् ॥ वागतीतं परं वस्तु केन नामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविपूचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवा सनामपास्य ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्तस्य भवविभवो भगवान्भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवा सिताब्जखंडे वचनमुपैष्यति तत्र
 पांडुपुत्रः ॥ १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परिगलितसमस्तशोकभारापरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतव वचनेन लोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवो धिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोत्थाय गांडीवधन्वा सहस्रारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदहो रणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
 तगजवाजिसारथि हतक्षरहृधिरमहानर्दीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितधुमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानो अर्जुनकृतार्थानामाष्टपंचाशः सर्गः ॥ १८ ॥ अर्जुनोपाख्यानं समाप्तम् ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासस्वस्वसार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥
 मत्वर्थ ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सोऽर्जुनो भुवक्षता गजवाजिसारथयो हूताः शीघ्रप्रवाहितायास्तुतथा विधाः क्षरद्दुधिरमहानद्योपस्यातथा विधा करिष्यति ॥ दिवं च शरोत्क
 रप्रसरमहारजो निर्मितस्थलयाचतिरोहितधुमणि सूर्यस्तद्वक्षणा विलोचनयस्यास्तथा विधा करिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तास्य प्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
 शः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्तपदेऽप्यदाचेत्यमुक्ता चिन्तः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्यायया दृष्ट्या सा दृष्टि रिव हवर्ण्यते ॥ १ ॥ अघविनाशिनी सर्वपापक्षय करीम् ॥ निःसगता
 लक्षणा यः स न्यास सर्वस्यागस्त्य पदार्थशोधः सर्वजगतो ब्रह्मणि बाधलक्षणयद्ब्रह्मार्पण तत्पदार्थशोधस्तद्दुःषयपरिशिष्टारवडमहावाक्यार्थसिद्धिदानदैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १ ॥

यस्मिन् सर्वस्थितं यत् सर्वसर्वद्वारं सवतस्य 'कालप्रयेषि एव सर्वानि सप्रथमयोपियोनि स' परमप्रेमान्नाविद्धिनपरिच्छिन्नस्य भावमित्यर्थः ॥ २ ॥ सर्वप्रपञ्चबाह्य
भावाद्दूरस्थमपि सर्वान्तरात्म्यस्य स्थावुरस्य ॥ एषामाकारावस्तुधनमपितत्समातिवृत्तत्वं लक्षणमेष ॥ इत्थसप्रकारेणापितद्वैकमस्ति नान्यवित्तिसिद्धेत्यपरेच्छिन्नरूपेणा
पितस्मिन्निवर्तितस्य सत्यत्वं येषां सामानाधिकरण्यात् ॥ एवमतिर्बलवद्विच्छेदाभिमानेन स एवापरिच्छिन्नस्य भावस्तमसि अतपरिच्छेदशयो भवेत्यर्थः ॥ ३ ॥ द्वि
विधोऽपि विशालान्तराव्यवस्थितिभिन्नभूयत एकविंशतद्विंशतिर्बलितप्रेत्यार्थमप्याख्यायचित्तिर्निर्मित अपरव्यवस्थितद्विंशतिपयाणां मागमापायादिसबावस्थसाक्षिसिद्धिपुन
निर्दिष्टमित्यसिद्ध तदुभयमपि चलेन सर्वेयापि पुटयाव विनिर्मुक्तचेतत्तरमपरमश्लेषवत्पन्मिति सिद्धीत्यर्थः ॥ ४ ॥ साधेत्यसवयवविनिर्मुक्तस्य विस्थितिः ॥ यतोवाचानि सर्वान्तद

यस्मिन् सर्वेयत सर्वेय सर्वसर्वतश्च ॥ यश्च सर्वमयोनित्यमात्मानविद्धितपरम् ॥ २ ॥ दूरस्थमप्यदूरस्थसर्वगतस्य मेव च ॥ तस्य
सत्तामवान्नोपिते देवास्तस्य सशयः ॥ ३ ॥ यत्सर्वेयविनिर्मुक्तस्य वेदनमनिर्भितम् ॥ चेत्यमुक्तव्यिदाभासतद्विद्धि परमपदम् ॥ ४ ॥ सापरा
परमाकाशसादृशादगनुत्तमा ॥ सामहिषां धमहिमागुणानां सातथागुरु ॥ ५ ॥ स आत्मा तच्च विज्ञानं स शुन्यवक्षतत्परम् ॥ तच्छ्रेय स
शिवभात साविद्यासापरास्थितिः ॥ ६ ॥ यो यमर्तश्चैतरात्मा सवानुभवरूपक ॥ यन्नस्वदेतसर्वाणि स्वात्मद्रव्याणि सत्तया ॥ ७ ॥ सज
गत्तिलतलात्मा सजगद्ब्रह्मदीपकः ॥ सजगत्पादपरस सजगत्पशुपालकः ॥ ८ ॥ सर्वतुर्भूतमुक्तानां परिश्रोतवृद्धपरः ॥ सभूतमरिच्यौपा
नापरमार्तादृशतातया ॥ ९ ॥ सपदार्थपदार्थत्वं सत्त्वं यदनुत्तमम् ॥ ससर्वो वस्तुन सत्त्वमसत्त्ववासतः सतः ॥ १० ॥ यस्ववित्तिविवि
त्रेण सयमात्मेवलभ्यते ॥ सर्वेष्वजगद्भावा अविचारेण चारव ॥ ११ ॥ अविद्यमाना सद्भावा विचारविशारवः ॥ अहमादौ जग
ज्जाले मियथाभ्रमभ्ररस्मति ॥ १२ ॥ को नु भूत्वानुयधामि वृत्तिकथमवापधी ॥ आद्यमध्यातमानानि सकल्पकलनान्यहम् ॥ १३ ॥

सगर्हमुत्तिवोक्ता आनन्दोक्तपरायणा परमाकाशा ॥ महिमा महत्त्वानाम् ॥ गुरुणा नान्यानां परमागुरु ॥ नात-परमस्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सैव सवजगत्सार इत्याह ॥
सद्व्याहृता ॥ ८ ॥ ९ ॥ स एव सवयवार्थानामवापराणस्तत्त्वमित्याह ॥ सद्वृत्तिः ॥ सत्त्वसम्यक्त्वम् ॥ १० ॥ सक- य सत्त्ववित्तिसत्तात्त्विकरूपेण बोधस्तद्वृणो विधिष्वेणालौ
किन्मनोपापानसर्वस्य मार्षेयनाम्यदिति लभ्यत इत्यर्थः ॥ ११ ॥ सत परमात्मनो भावाविक्रम्याविवारविशारद इत्युक्तनभर्काद्विचारोपयजगद्भावाविशी दीतेतदशयति ॥ अ
हमिह स्यामिति ॥ १२ ॥ वृत्तिभारयाम् ॥ ननु भौतिकशुद्धस्यापितवकास्यावधिनिमित्तमपि व्यतिनपाह ॥ कथमिति ॥ धूर्ध्वद्विरप्यसगाद्वयमाकथमभाप ॥ तन्मात्रीनां लिङ्गेनुरि
त्यर्थः ॥ साधेतुं साक्षात्साधितवृत्त्या आरिभ्यो वा तादित्यदिच्छेदा सकल्पकलनानि बाह्ये न मद्यतिरेकेण सतीति विचारोत्पन्नमयो भवेत्तदयामसक्तिरित्याशयेनाह ॥ आधेति ॥ १३ ॥

एवविचारवतोलोकगान्धाविरुद्धव्यवहारकालेपिसास्थितिर्नाथीत्याशयेनाह ॥ सम्यगिति ॥ १४ ॥ यस्यमनःसमेभ्योपिसमेब्रह्मणिस्थितंसमहात्मासर्वदाअंतरुदयास्तम
 योन्मुक्तस्थितिरितिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ व्यवहारकालेनादर्शस्थित्यप्रच्युतावुपपत्तिमाह ॥ भावेति ॥ यतोयभावनेयवाद्वयपदाल्लेनव्यवहारतइत्यर्थ ॥ तथाचाहु ॥ भा
 वद्वैतसदाकुयाक्कियाद्वैतनकर्हिचित् ॥ अद्वैतचिपुल्लोकेषुनान्नैतगुरुणासहेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ लुदयोहेब्रवोमानापमानादिदु खम ॥ कथतस्मिश्चिन्मणौजीवन्मुक्तेव्यवहार.प्रसर
 तितजादर्शएवदृष्टातइत्याह ॥ अविभागमिति ॥ इवकारोभिन्नकम ॥ यथाआदर्शदृश्यमानोजनव्यवहार अविभागमादर्शस्यवैचित्र्यविभागविकारमकलैवप्रतिबिंबतितद्व
 च्चिन्मणवापीत्यर्थ ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाच्यवाचकशिष्यतदीहागुरुतद्वाक्याद्याख्यानकल्पनाचमत्कारैर्ममआदेशस्त्वदुपदेशोपितन्मयाश्चिन्मयएव ॥ २० ॥ चमत्कुरतेविवर्तते ॥ प्र

वस्त्राकाशमनाद्यंतकेवेयताममात्मनः ॥ इतिनिश्चयवानंतःसम्यग्व्यवल्लतिर्वहिः ॥ १४ ॥ उदयास्तमयोन्मुक्तस्थितिरंतःससर्वदा ॥ ना
 स्तमेतिनचोदितिमनःसमसमस्थितम् ॥ १५ ॥ यस्यखस्येवशून्यत्वंसमहात्मेहतदुः ॥ भावाद्वैतपदाल्लेःसुषुप्तपरयाधिया ॥ १६ ॥ व्य
 वहार्यपिसंक्षोभनैत्यादर्शनरोयथा ॥ आदर्शपुरुषस्येवव्यवहारवतोपिच ॥ १७ ॥ नयस्यलुदयोहेब्रवोमनागपिसमुक्तिभाक् ॥ अविभा
 गमिवादशीचिन्मणौप्रतिबिंबवति ॥ १८ ॥ चितेःपरमनेर्मल्याद्व्यवहारोयथागतः ॥ चिच्चमत्कुरतिरेवेयंजगदित्यवभासते ॥ १९ ॥ नेहास्यै
 क्यंतचद्वित्वंममादेशोपितन्मयः ॥ वाच्यवाचकशिष्येहागुरुवाक्यैश्चमत्कृतैः ॥ २० ॥ आत्मनात्मनिशातैवचिच्चमत्कुरुतेचिति ॥ चित्सम्यं
 दोहिसंसारस्तदस्पंदःपरंपदम् ॥ २१ ॥ चित्संपदशमनेनेयंपरिशाम्यतिसंस्तुतिः ॥ महाचित्तेनतेथैशिभावापोभावनाक्षयः ॥ २२ ॥ अ
 सन्नपिस्वभावंतत्संवित्संपदउदाहृतम् ॥ शून्यत्वमजडंयत्तत्परमाहुश्चितेर्वपुः ॥ २३ ॥ तत्त्वेनभावनायत्तासंस्तुतिःसानुभूयते ॥ अभाव
 नामात्रलयात्साचानिःसाररूपिणी ॥ २४ ॥ केवलंकेवलीभावात्तद्रूपासैवशिष्यते ॥ चित्संपदमेवसंसारचक्रप्रवहणंविदुः ॥ २५ ॥

स्पदोविवर्तएव ॥ २१ ॥ तेतवमहतिअपरिच्छिन्नेब्रह्माकारेचित्तेनतेपरिणतेसतियःअशभावस्यजीवजगल्लक्षणैकदेशभावस्यायोऽपगम.सोऽर्थ.परमपुरुषार्थःसएवभावनाक्ष
 योवासानक्षयश्चेत्यर्थ ॥ २२ ॥ ययस्माद्धेतो असन्नपिसवित्संपदउदाहृतजडस्यभावमापादयतितत्तस्माद्धेतो.स्पदशून्यत्वमेवअजडतत्परमचितेर्वपु.स्वरूपमित्यनुभवनिष्ठा
 आहु. ॥ २३ ॥ अनात्मदर्शनरूपायासहति.सानात्मजगदाकारस्यतत्त्वेनयाथार्थ्येनयाभावनातदायत्तातथैवानुभूयते ॥ तदभावनामात्रेणभावनालयात्साजीवन्मुक्तसस्त
 तिर्दशपदवाचि साररूपिणीनवधक्षमेत्यर्थ ॥ २४ ॥ कथतर्हिजीवन्मुक्तौसाशिष्यतेतदाह ॥ केवलमिति ॥ केवलीभावाचि.स्पदचित्चिन्मात्रीभावात्सासस्तुतिस्तद्रूपाचिद्रूपैवशि
 ष्यतेअतश्चित्संपदमेवसात्वमानादिरूपससारमाहुर्इत्यर्थ ॥ २५ ॥

सधनश्चन-पृथगस्तीत्यदोषप्रदसंति पययत्यति ॥ २६ ॥ २७ ॥ स्वप्नादस्त्वात्मत्वतद्वोपमाशेष ॥ २८ ॥ भोगवासनासुपात्तवृत्तिरसिद्धभोगानाभाश्चितनमेव कृत्यस्य जीवन्मुक्ततायालक्षणम् ॥ कुतोसौभोगान्भाषयतिप्रमाह ॥ इतन्मति ॥ २९ ॥ भवतीतिपूर्वाभ्यपि ॥ कोनुमृत्वेत्यादिनावर्णनेभ्योविवेकादिलक्षणेभ्यः अपरलक्षणम् ॥ ३० ॥ नृनर्नालक्षणात्प्रमाह ॥ चिदिति ॥ मदीयात्सन्निधेयत्वेनभोक्तृभाष्यभोगाकारणस्यवृत्तेदन्तिनित्यस्यवाभूत्वासर्वात्म्यरूपिणीभस्तीनियोगार्निभ्यय स्वभ्याससम्पन्नत्वात्सर्वलक्षणमित्यर्थ ॥ ३१ ॥ यातुतस्यसर्वजनवद्देहापरणनिमित्तोभोमेवकृत्ति'सावद्याधेदेवेत्याह ॥ यद्वति ॥ योलोकानुरोधसिद्ध्यार्धुभ्यमनाननिषिभोगाभूपरमाधर्तोनमुकेसमुद्दिभास्तत्त्वविशाल्यानभोहनममसक्तलोकानुरोधसिद्ध्यार्धस्वयमपिदृग्गृहीर्नभोदृतिहृतस्यवद्याधेदेवेत्यर्थ ॥ ३२ ॥ ननुसायदिवद्याधेदातर्हि सर्वजनभोक्तृभोभ्यभोगाकारपरिणता

माद्यमानप्रमेयादिफटकादीवहेमनि ॥ पृथगालिनधस्यंदध्रितेयांसंस्ततिर्भवेत् ॥ २६ ॥ चित्तमेवचित्तिस्मंदस्तदयोधोहिसंस्तिति ॥ अयोधमात्रेचिरस्यद फटकत्वमिवोत्थितम् ॥ २७ ॥ योधमात्रविलीनेस्मिच्छुद्धाचिद्रामशिष्यते ॥ स्वप्नावयोधमात्रेणक्षीयतेभोगवासना ॥ २८ ॥ भोगाभावनमेवहपरमज्ञात्वलक्षणम् ॥ इतोनाभिमतता सर्वज्ञस्यभोगा स्वभावत ॥ २९ ॥ प्रवतिकोतिवृत्तमोहिदुरव्याकिलत्वा छति ॥ एतदवपरविद्विज्ञत्वस्यापरलक्षणम् ॥ ३० ॥ स्वभावेनैवभोगानांयत्किलानभिवाछनम् ॥ चित्तस्मद्वैवसर्वात्मरूपिण्यस्तीति निश्चय ॥ ३१ ॥ योत प्ररुह स्वभासाज्ञात्वशब्देनसस्मृत ॥ योनभुंक्तेभुज्यमानानपिभोगानसञ्चुद्धिमान् ॥ ३२ ॥ लोकानुरोधसिद्धयर्थसहतिलगुहेनम् ॥ विनाशनिमयाशुद्धानसिद्धिरवगम्यते ॥ ३३ ॥ कचिदात्मावलोकेश्वस्वांगावदलनैरपि ॥ चिच्छेत्पञ्चेत्यकोटिस्थतावत्पश्यतिविभ्रमम् ॥ ३४ ॥

तच्चिरवसर्वात्मद्वयेति प्रागुक्तमुद्भिरपि सर्वजननमो लो गृहजनमयीयमेवेति ब्रह्मातिबुद्धित्वात्कथमेवेति साकपलक्षप्रत्येनोक्तता भाः ॥ विनेति ॥ सिद्धिर्निरतिशयानरथात्मतत्त्व
 म् ॥ तथा च हि प्रथमपि सर्वतामावर्तानपरिच्छिन्नात्मदृष्टिनिरासद्वारात् तत्त्वधर्मोपयुक्तमिति लक्षणा मुक्तमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ तर्हि हे सात्त्विकबुद्धिनिरासद्वारात् स्वदर्शनोपयोगित्वा
 दस्तथावतित्यागानामवदलनादिसादृशकिपापितल्लक्षणा किंनत्वात्तथाह ॥ कथिरिति ॥ यद्विषयिच्छास्रे विद्वद्भुजभेदात्त्यागानामवदलनादिसादृशैरपि सर्वात्मतादर्शनवरात्सा
 म्भावलाकेऽप्ययोग्यमिदं स्यात्तद्वत्तदपेक्षणस्यान्युगतस्तीत्यर्थः ॥ अथवा अकथिममयेति च्छेदः ॥ आत्मावलोकने त्वत्त्वात्तथा हि अक्षिप्रमयाऽपरिच्छिन्नाकारयुन्यया अ
 रवद्वत्साकारयुस्यापि नात्यागवदलने त्यागावदलनसदृशासादृशकोटिभिरपि सिद्धिरूपयोगो नावगम्यत इत्यर्थः ॥ तस्मिन्स्तथाह ॥ विरिति विणि ॥ इयच्चिरयावदर्थोभात्मा
 अक्षानच्छन्ना भवति तावच्च यकोटिस्था स्वमकारयुस्यादिकोऽप्यनुपविष्टासतीत्यपमपि स्यद्वेषिणोऽप्युत्तान्तेत्यवसासिद्वयमपि स्यद्वेतेन विषयपरस्यति ॥ ३४ ॥

यदा अतः सम्यग्बोधोदय स्यात्तदा स्पन्दं दशक्रमं साभिधानक स्वनाम्ना सह क्रापि याति वाध्यत इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आत्यंतिकप्राणचेष्टोपरमोपि स एवेत्याह ॥ यदिति ॥ मध्यगमनिर्वचनीयमपि रूपयन् ॥ ३७ ॥ न विद्यते असंविन्निरज्ञानस्पन्दश्च यस्याश्रिते प्रशममोक्षाख्यं विदुरित्यर्थः ॥ यदा चित्तात्मा चित् स्पन्दः शुद्धचित्तः स्फाररूपब्रह्माकारस्तस्य धुरभवति तदान्न वायनमोक्षाय ॥ ३८ ॥ चित्तिरर्थव्यर्थैर्संविन्निति श्रित्ताकारो निर्वाणतदुपरमश्चेद्वेदशेन विदते चेत् ॥ ३९ ॥ तत्तर्हि ॥ ४० ॥ समोक्षो मास्तु समानिर्वक्षे

इदं यावदबोधो धात्मा स्पन्दते स्पन्दरूपिणी ॥ सम्यग्बोधोदयोतः स्यात्स्पन्दं दशक्रमः ॥ ३५ ॥ क्रापि याति च संशान्तदीपवत्साभिधानकः ॥ चितः प्रशान्तरूपा यादीपिका याः स्वभावतः ॥ ३६ ॥ स्पन्दं दशमयीनेह कथं वास्ति मननागपि ॥ यदस्पन्दस्य मरुतो न सन्नासन्नमध्यगम् ॥ ३७ ॥ रूपतदेवा संवित्तिस्पन्दायाः प्रशमंचिते ॥ अभिन्नः स्याच्चितः स्पन्दः शुद्धचित्स्फाररूपद्रुक् ॥ ३८ ॥ न बंधायनमोक्षाया स्थित आत्मनिकेवलम् ॥ चित्चेन्निरर्थसंविन्ननिर्वाणेन च विदते ॥ ३९ ॥ तद्वंधमोक्षपक्षदन्तर्नामापीह न विद्यते ॥ मोक्षोऽस्त्वित्येव बोधोतः पूर्णता क्षयकारणम् ॥ ४० ॥ समास्त्वित्यपि बंधस्ते श्रेयोऽसंवेदनं परम् ॥ यदनाभासमजडं तद्विद्विपरमंपदम् ॥ ४१ ॥ चितः स्वरूपं संस्थानमचेत्योन्मुखतात्मकम् ॥ यः संकल्पनशब्दार्थरूपः स्पन्दो महाचितः ॥ ४२ ॥ बंधमोक्षादिकाहोसौ प्रेक्ष्यमाणः प्रणश्यति ॥ प्रेक्षणादेव संशान्तत्वहंभावे निरास्पन्दः ॥ ४३ ॥ न विद्यः केन किंकस्य बध्यते वाथ मुच्यते ॥ संकल्प एव रचिते बुधश्चेदविभागवान् ॥ ४४ ॥ तदसंकल्पमस्पन्दं सर्वजातमवारितम् ॥ स्पन्दे स्पन्दमये वा ततन्मयत्वात्सदा चिता ॥ ४५ ॥ संक्षणेन च संसारो निस्पन्दो चिद्वनो स्थिते ॥ चित्ते जएव चित्स्पन्द इति बुद्धे निरंतरम् ॥ ४६ ॥ व्यतिरिक्तश्चितः स्पन्दो न किंचिदवशिष्यते ॥ अस्मिन् दृश्यमये दीर्घस्वप्ने स्वप्नांतरं व्रजन् ॥ न ज्ञो माह मुपादत्ते स वर्गत्वात् स्वसंविदः ॥ ४७ ॥

पाचिदस्त्विति वा इच्छापिबधः ॥ किन्तु हि श्रेयस्तदाह ॥ श्रेय इति स पादेनार्थद्वयेन ॥ ४१ ॥ कस्तर्हि बंधमोक्षादिकव्यवहारार्हं पदार्थस्तमाह ॥ यदिति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कस्तर्हि चित्त सकल्पस्पन्दस्यागोउपायस्तमाह ॥ सकल्प एवेति ॥ बुधो विवेकीत्यरचिते सकल्प एव चेदिदमया सकल्पितमिदनेति पूर्वपरविमर्शं न विभागजहाति तर्हि जातोपि सक्त्यो बहिः स्पन्दजननाक्षमो दधानश्रुतित्यर्थो देव सर्वमवारितमसक्त्यमस्पन्दं च जातमवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ एव चिता प्रबुद्धचैतन्येन स्पन्दे संक्षणे स्पन्दमये वा ते च संक्षणे सति तन्मूलः संसारोपक्षिण एवेत्याह ॥ स्पन्द इति ॥ ४५ ॥ अथ वा चित्तप्रकाशव्यतिरेकेण स्पन्दो न्योनास्तीति दर्शनादपि तन्निवृत्तिरित्याह ॥ चिदिति ॥ ४६ ॥ मोहस्य च लनादिभ्यमम् ॥ ४७ ॥

अतिशयस्मिन्नयमसंभवायमाणाअपिषलानसवजगदाकारोपलभा स्वजनतदप्युक्तानवासादस्मिन्नुभयमपयास्यात्तथाउपगतत्सपथ तथाउकसषसाधलानासत्ता।स्थ।१८५५
पाशमि ०८उकसवित्तदया सकलकस्तनाकाएकपास्त्रिम्यलतिर्तिपतेष्वतप्रत्यगात्मानमेवमुक्तप्रकारेणभ्यानेनविशारेणावगममपपरेपेसर्ष ॥ ४८ ॥ ॥ इतिश्रीषासि

धम०तास्ययदकाराणि पू ०कनर टनम सग ॥ ५१ ॥ ॥ ५ ॥ अद्वितीयस्यशुद्धस्यप्रस्यनिजमायया ॥ सर्वाकारे स्थितिरिद्विषभूतिरुपदिष्य

त ॥ १ ॥ मीणतत्रदण्णाविभूतिं प्रपचयिष्यत्तप्रमुष्यान्मयमनिर्दिशति ॥ एवमिति ॥ तस्यास्तनिष्ठा ॥ तथाचतद्वर्तवोत्कषेदिष्वविभूतिपूत्कर्षोभानुपादिहरतिष्यतिभा

स ॥ १ ॥ तयामानुषानदेविभूषणान्देवैर्नितिरायभूतिवर्धनातनवोत्कर्षकमयमभूमिकानिर्देश ॥ तद्वक्तृभूमिकासुसुखोत्कपमाह ॥ आकाशेति ॥ कर्माकृतोतस्थेर्देवज

ननतेष्वरणाभ्य ॥ २ ॥ तस्मिन्प्रस्यणिआनरस्फूर्तिधरोपिमाटिन्यक्षयरातम्येतित्ठतीतितस्थोभनुष्यगधर्षादर्जनत्वेन ॥ स्वर्गोक्तसाययेतित्तुत्तरगधर्षात्पुत्तरभूमिकोवा

यनादतिजसमनिभमगमवित्तिसत्तायस्मिन्नेतेसकलकलनाकारपकागलति ॥ उपत्येतेस्वदनसुभगायजसर्वोपलभाध्यानेनेवतम

वगमयप्रत्यगात्मानमत ॥ ५८ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायंपुनि०पू०प्रत्यगात्मावबोधोनामैकोनपष्टितम सर्ग ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥

श्रीवन्मिष्टुडवाच ॥ ॥ एवमाद्यपरतत्त्वचिह्ननपरमपदम् ॥ तस्याएतेमहारूपद्रव्यक्षविष्णुहरादय ॥ १ ॥ विभूतिभि स्फुरत्युच्चैर्जनाकु

पानपाद्व ॥ आयाशगमनायामि नोद्वामि र्नीह्यतेचिरम् ॥ २ ॥ तस्येनेवजनेनेहस्वर्गोत्सर्गोक्तसायथा ॥ तद्याप्यागनधियतेतद्याप्या

गनशोध्यते ॥ ३ ॥ तद्याप्यर्जाप्यतेनागतद्याप्यागनरुध्यते ॥ अपारपरमाकाशरूपिण परमात्मन ॥ ४ ॥ सतासामान्यरूपचेन्मनाग

पिविभाष्यते ॥ तत्तन्निर्भयमन्नेणजतुमुक्तमनामुनि ॥ ५ ॥ कुर्वन्ससारकमाणिनभूयधरितप्यसे ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मनोनुदि

रहकारश्चित्तपञ्चक्षयगतम् ॥ सतासामान्यमाभातमनसासकिमुच्यते ॥ ६ ॥ ॥ श्रीवन्मिष्टुडवाच ॥ ॥ यद्द्रव्यसर्वदेहस्यभुक्तेपिवतिव

त्नानि ॥ आदत्तेविनिहृत्यत सवित्सवेद्यवर्जितम् ॥ ७ ॥

इत्यायम् ॥ तत्सवान्नदोष्कपद्यधिभूतप्रकृतत्वयोधेनपाप्य ॥ अनेतिसर्वोपने ॥ १ ॥ नजीभ्यतेभाषणधाराणिभिर्त्तरानायाविभिनर्वाह्यते ॥ नरुभ्यतेबुद्ध्याविभि ॥ ४ ॥ त

त्तराश्रु साधारणजनुराशरीरेषिविस्त्यास्तयाधिनपरितप्यसे०कपुनरुक्तमशरीरदृशुत्तरेणान्यय ॥ ५ ॥ यद्धिभावनाज्जुनपरितप्यतेतत्सतासामान्यरूपोक्तिनिर्देशेपुनसवि

शयम् ॥ आपोतस्यनिभतिष्यन्ममसगतम् ॥ द्वितीयेतद्याप्यभुननपरितप्यतेइत्यात्मनिकपरितपो च्छेदवणनमयुक्तमित्यशयेनराय पूच्छति ॥ मनइति ॥ मनोबुद्ध्यादिसर्वदेह

यमस्यपादरन्त्रिंशेषमाभाजपूषाधिभाप्रमवसतासामान्यमिद्विलयाप्यतेइतमनस्तीमनआदिसर्वविशेषवारादृशवत्सात्माइ श्वरइत्यय ॥ ६ ॥ नाभयचक्राधोत्तरपरिशिटनि

विशयमिनिशितरूढकार्तिकसन्निशयान्तिवाधिभाउपसतासामान्यभुक्तेर्भुजसर्वजीवभावेव्यश्वरभावेभुक्तेष्वयदनुस्यूतमस्यब्रह्मायमानसन्भाभतेदेवोक्तदेवजगतलत्तम् ॥

तमनुलक्षितमननकोश्व द्राधद्व्याशयनवसिद्ध समापस ॥ यदिति ॥ आदत्तेनजापास्तमसमर्पकाष्टे ॥ विभिद्वितिसुप्रतिमलपयो ॥ सविस्वेद्यधर्माजर्कानदूरीयतायाम् ॥ ७ ॥

स्थितमेवकंठचामीकरवद्बोधेनार्जितम् ॥ ८ ॥ तदेवविषयदिकार्यानुस्यूतं द्विभूतितयोपवर्ण्यतेसार्वात्म्यप्रदर्शनायेत्याह ॥ तद्वित्यादिना ॥ ९ ॥ तत्तयारसर्नेद्वियतया ॥ नेत्रे
 चक्षुरिद्वये ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहंकृत्याअहंकारतया ॥ सविदिबुद्धौ ॥ सविद्याबुद्धितया ॥ १३ ॥ १४ ॥ चेतनेचतुर्विधभूतेषु ॥ १५ ॥ तत्रविशेषाकारसत्तापित
 देवेत्याह ॥ अमरेष्विति ॥ १६ ॥ कालस्यक्रमेयुगसवस्तरत्वादिभेदे ॥ ऋतावित्यादिसप्तपच ॥ १७ ॥ नियमेननियतितया ॥ १८ ॥ १९ ॥ बाल्येनेत्यादयोभावप्रधाननि
 तसर्वगतमाद्यंतरहितंस्थितमार्जितम् ॥ सत्तासामान्यमखिलंवस्तुतत्त्वमिहोच्यते ॥ २० ॥ तत्स्थितंस्वतयाव्याप्तिशब्देऽशब्दतयास्थितम् ॥
 स्पर्शस्थितंस्पर्शतयावचितत्वकयास्थितम् ॥ २१ ॥ रसेलीनंरसतयारसनायांतुततया ॥ रूपेरूपतयादृष्टेनेलीनंचदकया ॥ २२ ॥ द्राण
 द्राणतयादृष्टुंभेगंधतयोदितम् ॥ पुष्टंकायतयाकायेभूमावपिचभूतया ॥ २३ ॥ पयस्तयाचपयसिवायौवायुतयास्थितम् ॥ तजस्तया
 तेजसिचबुद्धौबुद्धितयागतम् ॥ २४ ॥ मनस्तयामनस्यंतरहंकृत्याप्यहंकृतौ ॥ रूढसंविदिसंविद्याचित्तोचिततयोस्थितम् ॥ २५ ॥ दक्षे
 दक्षतयालभंप्रदृष्टतयोदितम् ॥ घटेघटतयारूढंघटेघटतयोस्थितम् ॥ २६ ॥ स्थावरेस्थावरत्वेनजंगमत्वेनजंगमे ॥ पाषाणत्वेनपाषा
 णेचेतनत्वेनचेतने ॥ २७ ॥ अमरेष्वमरत्वेननरत्वेननरेषुच ॥ तिर्यक्चेनचतिर्यक्षुकिमिवेनकिमिस्थितौ ॥ २८ ॥ कालक्रमेकालतयाऋ
 तादृततयातथा ॥ त्रुटिक्षणनिमेषादौस्थितस्ततयाविभुः ॥ २९ ॥ शुक्लेशुक्लतयाजातंरुणोरुणतयास्थितम् ॥ क्रियाशुरूपंदरूपेण
 नियतौनियमेनच ॥ ३० ॥ संस्थितःसंस्थितौस्थित्यानाशेनाशतयास्थितः ॥ उत्पत्तिरूपेणोत्पत्तावास्थितःपरमेश्वरः ॥ ३१ ॥ बाल्येनवा
 ल्येविश्रांतोयौवनेयौवनेनच ॥ जरसाचजरारूपमरणेमरणेनच ॥ ३२ ॥ इतिसर्वपदार्थानामभिन्नःपरमेश्वरः ॥ कङ्क्षोलसीकरोर्मीणाम
 ब्याविवपयोभरः ॥ ३३ ॥ नानातैषाल्वसत्यैवसत्येनानेनचैवहि ॥ कल्पिताचित्स्वभावेनवेतालःशिशुनायथा ॥ ३४ ॥ सर्वत्रसंस्थितिमता
 विगतामयेनव्याप्तमयेदमखिलंविविधैर्विलासैः ॥ चिद्रूपिणैवकलनाकलिततात्मनेतिमत्त्वोपशान्तमतिरास्वसुखंमहात्मन् ॥ ३५ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणाजगामश्यामा
 क्षयेरविकरेश्वसहाजगाम ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विभूतियोगोपदेशोनामषष्ठितमःसर्गः ॥ ६० ॥ दिवसः ॥ १६ ॥
 ईशाः ॥ २० ॥ पयोभरोजलसामान्यमिव ॥ २१ ॥ कथमयमेवैकोनानात्वेनस्थितइतिचेरस्वाज्ञानायातिकल्पनयैववस्तुतइत्याह ॥ नानातेति ॥ २२ ॥ हेमहात्मनसर्वत्र
 सस्थितिमताचिद्रूपिणामयाआत्मनात्वेनैवेयजगत्कलनाकलितकल्पिता इदमखिलमयैवविविधैर्विलासैर्व्याप्तमयैवविभूतिर्मह्यतिरिक्ताकिंचिदस्तीतिमत्वाउपशान्तमिति
 पर्यस्तथाभूतआस्वत्यमहिम्निष्ठेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०षष्टितमःसर्गः ॥ ६० ॥

[illegible]

॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यथात्माकमुनेस्वप्नपुरपतनमद्वलम् ॥ तथैवपद्मजादीनांयदिदेहपरिग्रहः ॥ १ ॥ तथैवेदंषसेजातयदिसर्वमस
न्मयम् ॥ तदस्माकद्वतरभ्रतप्यकथमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अस्मत्सर्गवदामातिपूर्वसर्गप्रजापते ॥ आजीवप्रति
भासात्माविद्यतेननुवास्तव ॥ ३ ॥ सर्वगत्वाच्चित्तेश्वरजीवसर्वत्रसंस्थिति ॥ सात्वासम्भ्यगदर्शनोत्थासम्भ्यगदर्शननाशिनी ॥ ४ ॥ स्वप्ना
मप्रतिभासोऽप्ययूपसमुपस्थित ॥ अहंताप्रत्ययेकालासृवातिद्वस्थित ॥ ५ ॥ स्वप्नेक्षिप्रविनाशिवयथापुंसानदृश्यते ॥ सर्वस्वमे
तथैवेतद्वक्षणाभिहृदक्ष्यते ॥ ६ ॥ स्वप्नोऽप्यपुरुषस्यास्पृशतिभासस्ययोमवेत् ॥ रामास्मदादिसर्वात्माभावेतादृशावच ॥ ७ ॥ यत्स्वप्नपु
रुषाज्जाततत्स्वप्नपुरुषात्मकम् ॥ भवतीत्यनुभूतैरिन्द्राजतफलयया ॥ ८ ॥

स्यमन्त्रज्ञानवाधितत्वाद्वास्तवानभिपद्यते ॥ १ ॥ यावद्वैज्ञाननाबधिते सर्वगतत्वात्सर्वकीर्णोभाबति सर्वेष्वस्यवति सत्येवभवति साक्षसम्पद्वर्धनविरोध्यज्ञानोत्पासम्पदशनिमट्ट
शीलप्रस्थालप्राधिपत्यर्थ ॥ २ ॥ अतएवस्यप्रकाशनेनस्यज्ञानवाधित स्वभाज्येकत्वमप्यप्रमितासोप-समुपस्थित-सःअज्ञास्वदायवृत्ताप्रत्ययनैकालाएकीभूतःअप्रकृति
दृढस्थित ॥ ३ ॥ तद्वैधवापनिमि त्वकचितप्रपञ्चम्यतश्चबोधेनक्षिप्रविनाशितानुभूयतदतिशेदोअकट्टेनमनित्वपादित्वापरायेनाह ॥ त्वमेदति ॥ यथासुमपुसात्वा
प्रभागावदकर्मक्षेत्रात्समेविद्यमानमपिप्रतिप्रतिनाशितानुभूयतदतिशेदोअकट्टेनमनित्वपादित्वापरायेनाह ॥ त्वमेदति ॥ यथासुमपुसात्वा
सुमपुठप्रस्थप्रतिभासस्यमतीतरेपयसिद्ध-त्वमःअस्माद्विषयकीयअगवाक्षापादुराऽनापयनतमबाहूकपदस्यजनेष्वकपापनेरपिपादुराएवजनेवित्यर्थः ॥ ४ ॥ इतरामअस्य
तत्तयाह ॥ यदिति ॥ यथातत्तयावादेवीकमेवतत्तत्पदस्यकपाठ्यप्राप्तिरकतमजनेष्वकपापनेरपिपादुराएवजनेवित्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्तुनादुरा-ईकत

अस्त्वेवंततोपिकतत्राह ॥ असत्यमेवेति ॥ असत्येनमनःपुत्रपेणयत्नाभ्यतेतदसत्यमेवेति सिद्धमनोजन्मतिरस्यार्गकार्थक्रियासमर्थोपघनसत्यत्वभावपशुफलान्न ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपि स्वामसर्गादिदृष्टप्रत्ययमेव भवति न भिद्यद्वाहुद्विस्तदादृश्यते न तावता स्पस येन हेतुना न युक्तने हेतुना दृष्टप्रत्ययितमपि पित्या ज्यम ॥ १० ॥ निमेपमात्रद्विति ॥ वार्धित्येनार्थः ॥ अभ्युपेत्य प्राजापत्यस्य सर्गस्य दीर्घकालस्थापित्वमिदं सर्वमुक्तम् वस्तुतस्तु तस्य दीर्घमपि दृश्यत्स्वार्धेर्षवदस्य कालेऽपि स भवतीत्याह ॥ निमेपमात्रद्विति ॥ चिद्वर्तनप्रसिद्धिकत्वत्क पुरइव पदद्व पौर अयमाजापत्य सर्गस्त्वम ॥ ११ ॥ प्रजापतेरिव सर्वेषामपि स्वस्वमेष्टुतानीदीर्घप्रपचताप्रत्ययोऽस्येवेत्याह ॥ सुदीर्घेति ॥ १२ ॥ चिद्वर्तनप्रसिद्धिकत्वत्क

असत्यमेव तद्विद्विदसत्येन साध्यते ॥ असत्येर्षसमर्थेऽपि न युक्तं भावनं घनम् ॥ ९ ॥ येन तेन परित्याज्यमसद्भावन भावनम् ॥ दृष्टप्रत्ययितं स्वप्न पुरुषात्समुत्थितम् ॥ १० ॥ भवत्यात्मनिसर्गादिदृष्टप्रत्ययमेव तत् ॥ निमेपमात्रः पौराचंसर्गस्वप्नः पुरःस्थितः ॥ ११ ॥ तस्मिन्निमेप एवास्मिन् कल्पनापरिकल्प्यते ॥ सुदीर्घस्वप्नखंडोऽयं च योऽदिति प्रजापतेः ॥ १२ ॥ सर्गाख्यः सर्वभूतानां प्रत्यक् मुदितस्तथा ॥ चित्तत्वं स्यैव भावेन सर्गवर्गपरंपरा ॥ १३ ॥ स्फुरत्यंभोद्रवत्वेन यथावत्तं विवर्तनैः ॥ यथास्वप्नात्मिकैवेयं सर्गालक्ष्मीर्न बास्तर्वा ॥ १४ ॥ तदासंभवतीदं वैतल्यदं प्रलयंगतम् ॥ यद्यथायादृष्टं तत्तादृग्विद्यते तथा ॥ १५ ॥ न हि पर्यनुयाक्तव्याः स्वप्नविभ्रमरीतयः ॥ न तदास्ति जगत्यस्मिन् यत्नसंभवति भ्रमे ॥ १६ ॥ विचित्रासिपुल्लोके पुद्गल्यते वस्तुदृष्टयः ॥ जलमध्यं जलतपि प्रथमार्थवद्भवानलः ॥ १७ ॥ नगराण्यं वरेसंति यथा वैमानिकाश्रयाः ॥ शिलास्वप्नानि जायंते हेमाद्रा विवपादपाः ॥ १८ ॥ एकांते सर्वपुण्यानि संतिकल्पतरोच्यथा ॥ शिलाः फलं ति फलिवद्यथारत्नगुल्फकः ॥ १९ ॥ शिलांतः प्राणिनः संति भेका इव शिलांतरे ॥ दृष्ट्वा वारि नियाति चंद्रकांतो पलादिव ॥ २० ॥ निमेपेण यदोयाति पटतां स्वापसंविदि ॥ असत्यमपि बुध्येत स्वप्ने स्वमरणं यथा ॥ २१ ॥

पदप्रत्ययमिध्याले प्रयोजकतच्चोभयत्रापि समानमित्याशयेनाह ॥ चित्तत्वं स्येति ॥ १३ ॥ १४ ॥ तस्याजापत्यपदसर्गादिसहितप्रलयागतमत्यंतासंदेवेति न निरोधो न चोत्सतिर्न वज्रो न च साधक न मुमुक्षुर्नैव मुक्तिरित्येपापरमार्थतेर्नादप्रसिद्धातिवचनसंभवतीत्यर्थः ॥ न च त्वंतासंदेवैक्यव्यवहारार्हमिति चेत्तथा दृष्टत्वादेव नात्र पर्यनुयाज्यमस्तीत्याह ॥ यद्यथेति ॥ १५ ॥ अज्ञानस्याघटितघटनासामर्थ्यादपि न पर्यनुयाज्यतेत्याह ॥ न तदिति ॥ १६ ॥ असंभावितानावहूना जगति दर्शनमुदाहरति ॥ विचित्रादृश्यादिना ॥ १७ ॥ हेमाद्रौ निर्मलं तिके ॥ १८ ॥ एकांते एकदेशे सर्वाणि पुण्यानि पुण्यफलभूता न्यभिः लपितवस्तूनि ॥ पण्यानीति पाठे पणनव्यवहारस्तथा न्यज्ञस्तूनि ॥ पुण्याणीति पाठे नृपटम् ॥ यथाशब्दाः सर्वत्रोदाहरणार्थः ॥ फलिवद्दृक्षवत् ॥ रत्नगुल्फकाभ्यंतामणिगुच्छाः ॥ १९ ॥ २० ॥ स्वापसंविदित्येमे ॥ २१ ॥

खणदीमशक्तिर्ना ॥ २१ ॥ २३ ॥ नकलतिनास्यते ॥ यथाशोषउत्पत्तां प्रलनरयन् प्रपच सत्योलु भोगा शाब्दता सन् नियतेभययती वेदाअपमाणीभावन् इत्यादीनां
 विषयसत्यसकस्यानीधितान्मयमिमकलतीत्यर्थ ॥ २४ ॥ असमाधा असमाधितान्मयधविधिप्रारम्भविमभा शब्दगधर्मादिमायाविलासैर्दृष्टादित्यन्वय ॥ २५ ॥ देशेक
 लादेशद्वयादशिकत्वादय कालभ्रंस्तान्मयिकम कवभादयोमप्रयोगादिक्रिययाभ्यापयार्थपादिद्वयैर्ममणिभि सधरणीये विद्याषमवाप्यनुमवेशैश्चजातास्तेनेविधिप्रारम्भविम
 बादृष्टादित्यय ॥ २६ ॥ सत्यभ्यदवायक्रियासंभवेयस्यलयाधिपादृष्टादितिपूर्वोक्तान्वय ॥ इदानीमसमाभेय्ययम्वदीनारादिगर्भासमवतीतिसमवउपपद्यते ॥ २७ ॥ एवं
 विद्वानासमावितर्कण सप्तविषयमन्त्रलेतस्वयोधेयासंभवा सर्वसिद्धयेत्यख्यविश्रुतयेमवर्तित्यय ॥ एवंचमन्त्रालमगवर्तननासत्याकविधिसिजगत्सामानादशनोनुसत्यर्क
 आकस्मिकजलंभ्यांविधियतेसुतगयया॥वितानमिवस्वेवारितिष्ठतिसिषणदीयया॥२८॥उद्धीयतेशिला स्पृष्टा पक्षवतोययाद्रय ॥ शि
 लातन्माप्यतेसर्वननुधितामणेरिव ॥ २३॥ चितितानिफलत्याशुदेवोपानांतेरेखिव ॥ तान्मेवनफलत्याशुमक्षादीनाचरायव ॥ २४॥
 अचतनोपिपुस्तकमयत्रुमानिव ॥ एवंमायास्त्रयान्येवविचित्रारंभविभ्रमा ॥ २५ ॥ दृष्टा शम्भराधवविलसैरप्यसमावा ॥ देश
 कालक्रियाद्रथरत्नसधरणीयजा ॥ २६ ॥ अर्यागधर्वजनिताअनता सत्यसमावा ॥ असमाव समावेयमपिमाव्युपपद्यते ॥ २७ ॥
 समावेऽसमाव मन्मयसिद्धयेस्वप्नविभ्रम ॥ नतदस्तिनयसत्यनतदस्तिनयन्मया ॥ २८ ॥ सर्वसर्वेणसर्वस्वप्नेसमाभिधानके ॥ स्व
 प्नेनिमप्रधीर्जतु पश्यतिस्थिरतायया ॥ २९ ॥ सर्गस्वप्नमप्रजुद्धि पश्यतिस्थिरतायया ॥ अमाद्भुमांतरंगान्धुस्वप्नात्स्वप्नांतरवजन् ॥ अ
 तिस्थिरप्रत्ययभागिहर्जावोविमुद्यति ॥ ३० ॥ अर्थांतराअर्थातिपातदोपात्संप्राप्तिवन्मुग्धमग्ना प्रयाति ॥ मोहययापातमयेकरूपजीव
 कयासत्यतिपातमृद ॥ ३१ ॥ ॥ इ वा०वा०दं०मो०नि०पू० जगत्स्वप्नफयननामएकवर्धितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥
 ॥ द्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ अत्रापचवक्ष्येहमितिहासमिमशृणु ॥ यहक्तकस्यचिद्विदो किंचिन्मननशालिन ॥ १ ॥ आसीत्किञ्चिन्म
 हासिष्ठु समाप्यभ्यासतत्पर ॥ नित्यंस्वप्नवहारेणक्षिपयत्यस्त्वित्तिदिनम् ॥ २ ॥

विश्वस्तीतिकलितमित्याह ॥ भवति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथामुग्धोयमन्मयदुर्निपातयतीतिस्वप्ननिपातस्तयाविधात्स्वप्नोहोषाच्छुभाच्छुभान्तरप्रयातितयासखनी
 पातयतीतिमद्यत्रिपाताराण्यस्यस्यद्वयोष पातमपयपाएककथनमग्नामन्मयेनिर्गमनमस्ति यद्यतयाविषमोद्देहादिगतमधेश्वरमयपातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीवार्तास
 धर्मोत्तरप्रकरणानि०पू०एकवर्धितम सप्त ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विधिप्रवसांनयोगान्मानवेहामिदिमम् ॥ वषयतेओषटाख्यानेमिष्ठुमानसवर्धितम्
 ॥ १ ॥ अथकस्मिन्प्रमाणपरागच्छन्मिधिवर्धितेदेवहादरण्यमृतिहासपुरादसम् ॥ यद्वत्सयन्मम् ॥ १ ॥ महात्मातिदीतिवैराग्यादिसयन्मोहिष्ठुपरिभाट् ॥ स्वप्नवह
 रत्नस्यवर्धोविदयवर्धननादिप्रवहाराण ॥ २ ॥

समाधिश्चित्तस्य ध्येयाकारदाढ्येन पूर्वस्वरूपशून्यत्वापादनं तदेवार्थमाचनिर्भासित्वरूपशून्यमिव समाधिरिति पतञ्जलिबचनम् ॥ तदभ्यासनशुद्धपूषणासनाभ्यासः ॥ १० ॥ अनु-
जलनीचितामिव ॥ ३ ॥ एकधीरेकाग्रचित्तः ॥ ४ ॥ सामान्यजानाशास्त्रसंस्कारहीनास्तद्वृत्तिताचित्तचेष्टानुसारिताम् ॥ ५ ॥ नरातरयतिधर्मानिनियचितपामरपुरुषातररूपं
यथाशब्दं आवर्तने कर्ते प्राक्तनप्रवाहस्पदस्य समसंस्थानस्य च सत्यागमात्रेण नाभ्याकारमावर्तयित्वरूपान्तरेण तिष्ठति तद्वत् ॥ ६ ॥ तत्र नान्तरियकीनामकल्पनामाह ॥ तेनेति ॥ ७ ॥
८ ॥ तद्विषयतः ॥ ९ ॥ पार्थैरभ्यस्यै सत्कर्मनिष्ठानैश्च तृष्टिमत्सु तदुपपद्यते जनचरित्रेण ॥ १० ॥ अहंकारनिष्ठया श्रान्तदतिशेषः ॥ अतः संस्कारास्त्वनालीना व्यववहृतिर्य

समाध्यभ्यासशुद्धतस्य चित्तं क्षणेन यत् ॥ चित्तयत्याशु तद्वाङ्गच्छत्यं विवर्तयतीति ॥ ३ ॥ कदाचित्समाधानविरतो तिष्ठेद्वैकधीः ॥
किंचित्संचितयामास स्वासनस्थः क्रियाक्रमम् ॥ ४ ॥ तस्य चित्तयतो जाता प्रतिभेयमिति सततः ॥ भावयाम्याशु लीलार्थं सामान्यजनद-
त्तिताम् ॥ ५ ॥ इति संचित्य चेतोऽस्य स्थितं किंचित्तरांतरम् ॥ स्पन्दसंस्थानसंत्यागमात्रेणावर्तने विवर्तयतीति ॥ ६ ॥ तेन चित्तनरेणाथ कृतं नामा-
त्मवांछया ॥ जीवटोस्मीतिसहसाकाकतालीयवस्थितम् ॥ ७ ॥ जीवटो विजहाराथ सस्वप्नपुरुषश्चरम् ॥ स्वप्ननिर्माणेन नगरे कस्मिंश्चि-
त्पुरुषीयिषु ॥ ८ ॥ तत्र पानं पपौ मतो भृङ्गः पद्मरसं यथा ॥ लीलयेव दृढं दृढं सुष्यापघननिद्रया ॥ ९ ॥ स्वप्ने ददर्श विप्रत्वं पाठानुष्ठानतुष्टि-
म् ॥ प्रतिभामात्रसंपन्नं चित्ते देशांतरासिवत् ॥ १० ॥ कदाचित्सद्विजश्रेष्ठस्त्वहं व्यापारनिष्ठया ॥ सुष्यापातं त्वयं वहति र्वीजताया मिव द्रु-
मः ॥ ११ ॥ द्विजोपश्वत्स्वयं स्वप्ने सांभतत्वमयात्मनि ॥ समांभतः कृताहारः कदाचिद्वननिद्रया ॥ १२ ॥ अपश्वद्राजतां स्वप्ने ककुब्बल्य-
पालिनीम् ॥ लालिताभोगपूणेन पुष्पोपेण लतामिव ॥ १३ ॥ सकदाचिन्मूषः स्वस्थः सुष्यापासमिति हितः ॥ पुरोभाविनिजाचारः स्वकार्य-
मिव कारणे ॥ १४ ॥ अपश्वत्स्वात्मनि स्वप्ने सुरस्त्रीत्वमनिदितम् ॥ दक्षकाशरसो ह्यासो मंजरीत्वमिवोदितम् ॥ १५ ॥ सासुरसोरिति श्रु-
तानि द्वां गाढा मुपागता ॥ ऋगीत्वमात्मनि स्वरमावर्तत्वं मिवांबुता ॥ १६ ॥

स्य ॥ यथा बीजताया द्रुमोर्गतं विटपादिसंस्कारआलोतद्वत् ॥ ११ ॥ सामंतत्वमाहलिकराजताम् ॥ १२ ॥ कृताहारो भुक्तवानसन्नमुपोषननिद्रयाराजतासामाज्य ककुभा-
दिशावलयानि पालयितुं शील्यस्यास्तथाविधम् ॥ १३ ॥ पुरोभावी फलदानाद्योपस्थितो निजः स्वीयः त्वया सक्तिरूप आचरो यस्य ॥ स्वकार्यदक्षतादि ॥ कारणबीजे ॥ १४ ॥
बहुपुरुषसंयोग्यानि दित सुरस्त्रीत्वमपरस्त्वम् ॥ रसो ह्यसौ चेतनत्वकल्पनयोक्तिर्लक्षणया दक्षजीवोक्तिर्वा ॥ १५ ॥ ऋगीनयनसौंदर्याभिलाषवासनयाम्गीत्वमपश्यदित्यनुक-
ते ॥ अबुता अंबुताभ्यावस्था ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ तिरभ्यास्मभंशनमस्तिनवेतिविहानाग्रपत्न्या ॥ तियवदति ॥ चित्तास्यदृष्टभुतसत्कारपाद्वित्तासतिसत्कारेस्त्वतिवत्समस्याप्यवर्जनादित्यारय ॥ १८ ॥ तता
 पद्युवासकिभराभुमवपुष ॥ वनदेवीनामनेमसिद्धलतायद्विभविषलसनरीला ॥ १९ ॥ सालताकचिष्कालमग सविद्यासाक्षिधैतभ्येननिद्राजडतामुपमिमनुभूयबीजातस्था
 यागाम्भुकराकारायाधियोरुपमिबलत्वरूपयस्यालयाधिययासमोन्मुल्याधियाभमराकारोदुद्धसत्कारया आत्मानभमरमपरपयदित्यभ्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ कौमुम
 मधुमकरदर्पणनिशेष ॥ २३ ॥ अगतीआत्मासक सर्गविषस्यनालगतलसलम ॥ २४ ॥ पदव्यवसितम् ॥ जगतेवधे ॥ २५ ॥ तेनगजेनसाभमराभितानलिनीमर्दिने

साधगीलोलनयनाकदाधिनिद्रयादृता ॥ स्वनेददर्शवल्लीत्वस्वाभ्यासाहृदमात्मनि ॥ १७ ॥ तिर्यज्योपिप्रपस्यतिस्रमचित्तस्वभावाव ॥
 दृष्टानांचश्रुतानांभवेत्स्मरणमक्षतम् ॥ १८ ॥ साधभूवलतापुष्पफलपह्ववशांलिनी ॥ वनदेवीवनोद्यानलतागृहविलासिनी ॥ १९ ॥
 धीजातस्पाकुसुकारकरूपयेहाधिकृदया ॥ सापभ्यदत्तसवित्स्यासुदलवनमात्मन ॥ २० ॥ कंचिकातलसुपुमस्यकलयाजडतांपना
 म् ॥ अनुभूयददर्शापस्वात्मानभमरंस्थिरम् ॥ २१ ॥ पदपदोविजहारायवनेवनलतास्वसौ ॥ पद्मिनीपुचपुष्पासुतरुणीविववहम
 ॥ २२ ॥ प्रियाधिपाधरस्वादुरसवक्तुममहु ॥ अमलकुसुमसपासुमुकावल्लीविलासिपु ॥ २३ ॥ सयभूवसरोजिन्याप्यसनीधिसना
 लग ॥ कश्चिदेवरतिव्येतिवैतेजहमतरेपि ॥ २४ ॥ तामाजगामनलिनीपरिखोलयितुगज ॥ रम्यवस्तुक्षयार्थवमूढानांजुभतेपदम्
 ॥ २५ ॥ नलिनीमर्दितासेवसमंतेनसपदपद ॥ गतोदतातरंधीहिरिवपूर्णत्वमाययौ ॥ २६ ॥ अभरोवारणालोकहादरणालोकभावना
 त् ॥ ददर्शत्मानमामोदमत्तहस्तितायोदितम् ॥ २७ ॥ शुक्लसागरगर्भांरिगजश्वतेपपातह ॥ तमोपनयनेशून्येसंसारइवजीवक ॥ २८ ॥
 यभूववहमोराक्षोमहापरमलोक ॥ सदानदयलसीधोपूर्णातीवनिशाचर ॥ २९ ॥ कदाचिदसिनिर्गिशच्छिन्नसास्तमुपाययौ ॥
 विवेकानिलनिर्तुनरूपाजिवद्ववात्मनि ॥ ३० ॥

य तेनगलनसमसपदपदयोगास्यदंतगत सस्यसकप्रकल्पधीरिपव्यभमाणभूजत्वमाययौ ॥ २६ ॥ भारभस्यालोकादवलोकनाद्वारणस्यालोकादत्यलोकाकारका
 द्भारणाशालानमत्तइस्तिमायद्वितिसपन्नंदररा ॥ २७ ॥ सगज खतहस्तिपकनिर्धितगर्ह येनेभ्यग्रस्तलादिषधेभ्योपियनेकठोरससारकीषकइषपारसयदु स्वाभ्यननुभनप्
 ॥ २८ ॥ निशाचरदसुतराभ्यपि ॥ २९ ॥ सकलाचिदुपस्थितेनिशापुच्छेचरतीतिभराचर सन्नसिभिर्दीपत्यर्द्धनिर्नर्ताखरश्रोगुलिभ्यानिर्दिशता कपाचिकालाभिभ्यच्छिन्न
 स्वमलमस्तुमुपाययौ ॥ कीरोतीवोपायिर्धेहाप्यतिमानदय ॥ ३० ॥

गजघटानाहस्तिमूहानांकुमस्थलायेभ्य उच्चलितानुर्डीनात् ॥ अभ्यासाच्चिरिशीलनसस्कारात् ॥ अत्युडयनदर्शनसंस्कारोद्धोषितादित्यशयः ॥ ३१ ॥ पुन पूर्ववासनेये
त्यर्थः ॥ अवोचिन अज्ञस्य ॥ शेषपष्ठीननुकर्त्तरि नलोकेतिनिषेधात् ॥ ३२ ॥ सविद्यदार्शेनतदुद्धोषितवासनयेतिधावत् ॥ ३३ ॥ योनिष्वन्यासुसङ्कुट्ठन्नित्युक्त्या हस
पद्मवनेमूर्त्ताविष्यकच्छेदवारण. हरिणोदेहयवादावित्यादिवक्षमाणदिशाअतरालेपचारीतिजन्मानिजातानीतिगम्यते ॥ तथाचात्रोक्तहंसजन्मद्वयानतरंरुद्रतागतःससार
शतपर्यन्तेरुद्र सोहंव्यवस्थितइतिवक्ष्यति ॥ सकदाचित्सुनहंसजन्मप्राप्तोऽप्येहसै सगतोविजहारेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तत्रहसंसंक्षिप्तहंसगुणाकारादिवर्णनश्रवणात्सशब्दान्नाम
सहितातदाकारार्थवतीचेतिद्वेधाप्रब्राह्मसात्त्विकासवित्अहमपीदृशोब्राह्महस स्यामितिवासनातत्रतस्मिन्जन्मनितस्यहसभूतस्यास्यमिक्षुमनसःप्राग्वर्णिताद्वरसस्थर्वाहवत्

पश्यन्गजघटाकुंभस्थलाग्रोच्चलितानलीन ॥ गंहस्यभ्रमराभ्यासाद्भ्रजोभूयोप्यभूदलिः ॥ ३१ ॥ सेवमानोवनलतांपुनरायात्सपदि
नीम् ॥ दुस्त्यजोहिदुरभ्यासोवासनानामवोचिनः ॥ ३२ ॥ तत्रहस्तिखुराक्रांतःपुनःसंचूर्णतांपयौ ॥ पार्थस्यहंससंविन्यावभूवकलहंस
कः ॥ ३३ ॥ कलहंसश्चिरतरंयोनिष्वन्यासुसङ्कुट्ठन् ॥ कदाचिद्दुग्धमिहंसैःसंगतोविजहारह ॥ ३४ ॥ ब्राह्महंसालिकसांविंत्सशब्दार्थवती
मनाक् ॥ तत्रपुष्टास्यतस्यांतःप्रागंडरसर्वाहवत् ॥ ३५ ॥ सतच्चिंतांचरन्मृतोदहंभ्याधिघुणाहतः ॥ तत्संविन्यनुसंधानाज्जातःपद्मजसार
सः ॥ ३६ ॥ तत्रातिसंततविवेकवतोविलासैःसंबोधितोविगतलौकिककवस्तुदृष्टिः ॥ मुक्तःस्थितोनुयुगांतविधौविदेहमुक्तेनतेनाकिमुभा
विविभाव्यमेतत् ॥ ३७ ॥ इत्यार्षवांवा०वा०द०मोक्षोपायेषुनि०पू०जीवदोषास्थानेस्वप्नशतरुद्रीयमिक्षुसंसारोदाहरणानामद्विषष्टि
तमःसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सकदाचिद्दृशाथरुद्रंरुद्रपुरंरवगः ॥ वैरिचनल्लिनीनाललीलाभाभेनलीलया ॥ १ ॥

पुष्टावनीभूतेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सताब्राह्महसचित्तमेवदृढचरन्नावर्तयन्व्याधिघुणाभिहतोमृतः पद्मजस्यसारसोलक्षणयाहसोबाहनमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ तत्रतस्मिन्जन्मनिब्र
ह्मलोकेवअतिशयेनसततैर्विवेकवतःप्रजापतेर्विवेकवैराग्यतत्त्वज्ञानाद्युपदेशविलासैःसम्यग्बोधितः अतएवविगतालौकिककवस्तुषुभोग्यवर्गेषुसारतादृष्टिर्यस्यतथाविधःसन्मु
क्तोजीवन्मुक्तोभूत्वास्थितः ॥ एवजीवतैवनिरतिशयानन्दमोक्षसुरेखलब्धेयसति ब्रह्मणासहतेसर्वसंप्राप्तेप्रतिसचरे परस्यातेकतात्मानःप्रविशतिपरपदमितिश्रुतेयुगांतविधौद्विपरा
धर्वासान्ब्रह्मणासहविदेहमुक्तेनतेनहसेनकिमधिकभाविषाध्य एतत्तुर्धाभिर्विज्ञाव्यचित्यम् ॥ उदतिवितर्के ॥ ज्ञानेनैवसमूलानर्थनिवृत्तेर्निरतिशयानन्दावामेश्वसपादित
त्वात्तदतिरिक्तपुरुषार्थाभावाच्चास्यकतकल्यत्वादित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्य०नि०पू०द्विषष्टितम सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ रुद्रभूतेनतेनात्रपूर्व
देहप्रबोधनम् ॥ तेषाचशतरुद्रत्वमैकारम्यचेहवर्णयति ॥ १ ॥ सहमोलीलयाअनायासेनैववैरिचासनल्लिनीनाल्लेकीलाःक्रीडास्तस्याभेनपद्मजसामीप्यमुक्तिपदप्राप्तिबलेनेति
यावत् ॥ कदाचित्सत्यजेनसहुरुद्रपुरगतोरुद्रदर्शः ॥ १ ॥

नमः तस्य ज्ञानयोगेन प्रविष्टस्य पुनोक्तपदार्थानां तस्य ह्यस्य ह्यस्य विद्वद्वाहभावनया कद्र स्यादिति निश्चिता बुद्धिरभूत् ॥ ननु जीवन्मुक्तस्य निर्वासनस्य ह्यस्य कथं कद्रत्वस्य ह्यहा न
 द्वावनाभ्यासनादहत्यागननुना कद्रादिरपारम्भ ॥ यदि तु भारतस्य प्रियजन्मभिरिति श्रम्येतेन तस्मान्नादेहोभ्युपगच्छेत्तथा कद्रादिरपारम्भार्थं कद्राहभावनया कद्रवर्णनस्यानुपयोग
 पक्षेणार कद्रस्य भूतपातद्राहस्य कर्मकलत्वायागाच्चेति चेत्तथाह ॥ परमिदं ब्रह्म इति ॥ नायमुप्युक्तो कद्रभावः किमुपतिष्ठत्यस्य कद्राप्युक्तिः सा च कर्मोपास्तिकलभावस्येव ॥ वे
 दोभ्योत्पादयानप्येतां निभृतेरिति भावः ॥ २ ॥ नाप्येतज्जन्मार्तं किमुपगच्छेत्तथा कद्रादिरपारम्भार्थं कद्राहभावनया कद्रवर्णनस्यानुपयोग
 ॥ १ ॥ गणकोटिगुणैरिष्टपापेष्टपापाणापत्यपश्यति यावत् ॥ ४ ॥ साक्ष्ममुक्तौ जगत्सहारादिभ्यां पाराधिकाराभावेऽपि ज्ञानेनैव प्रविष्टिनाम सिद्धकद्रसाम्यमस्येवेत्याशयेनाह ॥ क
 द्र इति ॥ अनुसप्तसार्धैरेव प्रविष्टा संभवादिसिद्धकद्रवर्णनया साध्यते ॥ ५ ॥ सत्यमेकं तिस्रमनस्येवोवाच ॥ ६ ॥ ७ ॥ आदृतिस्मरणपातकोनियत ॥ अहं प्रथमपातकनयार
 तप्रयुद्धिरभूत्तस्य कद्रोहमिति निश्चिता ॥ प्रतिप्रियवदादर्शे द्रागित्येव हि विधायिता ॥ २ ॥ कद्रभूतवपुस्तत्रतनुं तस्याजतामसौ ॥ गध पव
 नतांगच्छुस्तु मज्जमकयया ॥ ३ ॥ सकद्रो कद्रभवन्विजहारययेच्छया ॥ तैस्ते शिवपुराचरैर्गणकोटिगिरिषुया ॥ ४ ॥ कद्रस्त्वनुत्त
 मज्ञानविलासकतयातया ॥ स्वमशेषवत्तांतमपश्यत्पातकनधिया ॥ ५ ॥ निरावरणविज्ञानवपुः सप्तगर्वाक्षदा ॥ उवाच स्वयमेकान्तं
 स्वस्वभगतविस्मिता ॥ ६ ॥ अहो नु चिन्तामायेयतता विश्वविमोहिनी ॥ असत्येवापि सद्रूपामरुभूमिपुवारिवत् ॥ ७ ॥ इति प्रथममाज्ञा
 तचिदाह चित्ततांगत ॥ सवसपन्नसर्वज्ञगानादिविभावनात् ॥ ८ ॥ यदृच्छया स्थितं जीवोभूततन्मात्रं रजित ॥ कस्मिंश्चिदभूतवत्स
 र्गभिक्षुरलुभितोभित ॥ ९ ॥ तेनावयवयधेन बहिः स्वरविहारिणी ॥ लीलाविलुलिताकारायदारन्येति भावत ॥ १० ॥ सर्वभावोपमर्दं
 नतदभ्यासवशात्तदा ॥ तामेव सौम्यमूर्द्धिस्तु स्यात्कान्यमननोदयम् ॥ ११ ॥

भाष्यकस्य भाष्येण ततोपपत्त्या चित्ततां बहुस्याप्रकायेयं त्रिसप्तकस्य च चित्तांगतत्वादीहभाषातस्य नमित्यर्थः ॥ तादृशासकभ्यां देवाह्यसर्वसंपन्नं सच्चिद्वदोसर्वज्ञो ज्ञातरो गम
 नाद्विभिभाषाभ्यजानादस्य पाठः ८ ॥ ततोपदृच्छयाभ्यवृत्तिमविति गतस्य लोहेरेवैवदाभासात्तनानुपवेशेभूतेऽस्पृष्टैस्तन्मार्गं यद्वस्येभ्यैरेहैस्तादात्म्यसवर्गाभ्यासेन तद्गतवासनाद्विष
 र्दयैश्चिन्त्यतद्वद्विज्ञेन सप्रज्ञोभूत्ताहसितरत्नार्थः ॥ सप्तजीव-अन्तारिकालाज्जन्मपरपरापन्नमभ्रकस्मिन्निर्वाणयसमाधिपाटयाद्विभोविषयैरलुभितोभितुः परित्याह
 भवत् ॥ ९ ॥ आत्मज्ञानमप्यस्य तस्यारम्येवाप्तवस्तुनिरपेक्षणाह्यपेक्षणा चित्तनिरोधाभ्यासपाटवेन पुष्वदेहादेरात्यन्तिकविस्मरणराक्त्युपपन्नदर्यायति ॥ तेनेत्यादिना ॥ तेनापि लुणाव
 द्रप्यासनस्यैषेणस्पृष्टदेहादयद्वानाहस्यपाटवार्तालनदेहादयद्वानाभ्यासोपेक्षितयादीनां च यधेन निरोधेन बहिर्देवतादिष्वप्येक्षितस्य यदादौ च मानसपुञ्जादिलीलाकारभ्येति भावत-अ
 न्विति ताकाकाराभ्यासवशात्तदभ्यासवशात्तामेव लीलातसंविद्धकद्रस्य भाषोपमर्दनाच्चमूर्द्धिनिपरिणाम्य ॥ १० ॥ ११ ॥

१८६५ ॥ जतिशुष्यतीति यावत् ॥ १२ ॥ तस्यैव सिद्धस्याप्यशास्त्रीयमानसखेलनप्रवृत्तावनर्थपरपरोदयो भूदित्याह ॥ स इत्यादिना ॥ तेषु देहेषु योनिषु ॥ जरढवासन इत्यनेन शास्त्रीयवा
 सनारौ धित्वे अनार्यनार्थवासनोद्भवोऽवश्यभावीति सूच्यते ॥ १३ ॥ तानेव सन्निमित्तप्रपचयति ॥ आत्मनीत्यादिना ॥ भावस्याद्भूतस्य अभावस्यानुद्भूतस्य च विपर्ययैव परीत्ये
 साध्ये अभ्यासपाठवादिबलवानेव वा सनाचयोवर्धते उद्भवति अन्यस्तिरोभवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मप्रचयसहितयाकामुकतया ॥ १६ ॥ लोचनपदेन मृगलोचनसौ
 चमलकतिश्चेतसि यारूढासैव विजृम्भते ॥ वल्लीत्यजति नैदाधीपीतमप्यंशुमाधवम् ॥ १७ ॥ साभिक्षुर्जीर्वटो भूत्वा जंतुर्जरठवात्मनः ॥ तेषु
 देहेषु च भ्रामरं धेष्विवपिपीलिका ॥ १८ ॥ आत्मनि द्विजभक्तत्वात्सोपस्थद्विजतामय ॥ भावाभावविपर्ययसिबलवानेव वर्धते ॥ १९ ॥
 सामंततामवापासौ विप्रः संततचिंतितान् ॥ सातत्येन रसः पीतः फलतामेति पादपे ॥ २० ॥ राज्यार्थधर्मकार्याणां कर्तृत्वात्सोभवच्छपः ॥
 सकामुकतयाराजासुरस्त्रीत्वमवापह ॥ २१ ॥ लोलालोचनलोभेन सा मृगीरसशालिनी ॥ बभूव वासनामोहश्चाहोदुःखाय जंतुषु ॥ २२ ॥
 मृगीसावतचित्तस्यावभूव विपिने लता ॥ अवस्थंभाविलवनलतिकानुबभूवह ॥ २३ ॥ अंतःसंज्ञाचिराभ्यस्तं भ्रमरत्वमथात्मनि ॥ सा
 पस्थत्वावमर्द्देन सदा तद्भावभावितान् ॥ २४ ॥ सवारणसुरक्षोदमनुभूयाथ भावितम् ॥ भूयो भूयः प्रवभ्राम महासंस्तुति संभ्रमान् ॥ २५ ॥
 संसारशतपथैते रुद्रः सोहमहं स्थितः ॥ अस्मिन् संसारसंभ्रमे स्वमनोमात्रसंभ्रमे ॥ २६ ॥ एवमत्यंतचिन्नासु संसारारण्यभूमिषु ॥ बद्धी
 ष्वहमतिभ्रातस्त्वशून्यास्त्रिवभूरिशः ॥ २७ ॥ कस्मिंश्चिदभवं सर्गोत्वं हं जीवदनामकः ॥ कस्मिंश्चिद्वाह्यशेषुः कस्मिंश्चिदशुधाधिपः
 ॥ २८ ॥ हंसः प्रपन्नवने भूत्वा विध्यकच्छेचवारणः ॥ हरिणो देहयंत्रादौ दशमहामिमांगतः ॥ २९ ॥ अत्र वर्षसहस्राणि चतुर्थगशतानि च ॥
 समतीतान्यनंतानि दिनर्तुचरितानि च ॥ ३० ॥ मम प्रथममेव प्राकलितस्य परात्पदात् ॥ तत्त्वज्ञानितयारूढो भिक्षुत्वे योग्यताक्रमः ॥ ३१ ॥

भूयो भूयो प्यतिक्रम्य गतश्च ब्रह्महंसताम् ॥ स एव प्राक्तनो भ्यासः फलितः संगमो दयात् ॥ ३२ ॥

दयलक्ष्यते तच्छोभेन लोका रसशालिनी रजिता ॥ ३३ ॥ लवनच्छेदनम् ॥ ३४ ॥ सावमर्द्देन लवनमर्द्दसहितकटादेहेन ॥ ३५ ॥ भूयो भूय इत्यनेनंतरालिकानिवारणालिहंसा
 दीनिनवतिजन्मानि स्मृतान्युच्यते ॥ ३६ ॥ साभिक्षुरहसन्नेवरुद्रो हंमिति स्थितः ॥ ३७ ॥ अधून्यासु सत्यास्त्रिवभातासु ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ विध्यकच्छेचवारणो हरिणश्चाभवम् ॥
 इत्थं देहयंत्रादिप्रदान्मनोयेचाह मिमांषाणि तद्रूपादशागतः ॥ ४० ॥ मम प्रथमसर्गकालादारभ्य परात्पदाच्चिदेकरसरूपाच्चलितस्य प्रच्युतस्याप्यास्मिन्सारे वर्षसहस्राणि च
 तुर्यगशतानि च अनंतानि समतीतान्यनंतानि दिनर्तुचरितानि च ॥ ४१ ॥ मम भिक्षुत्वेन त्वज्ञानितया भवितुं योग्यताक्रमः श्रवणमननाद्यभ्यासरूपो रूढोऽपि प्रमादादतिक्रम्य
 भूयो भूयश्च जन्मपरंपरया ब्रह्महंसतागतः स एव प्राक्तनोऽभ्यस्त इत्यभ्यासक्रमो रुद्रसंगमो दयाद्भूत्वेन त्वज्ञानफलेन फलित इति द्वयोरेव न्वयः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

अतएवशाखाप्रसाधनाभ्यासोऽन्यथाप्रयत्नविच्छेदेनेकअभ्यासिभ्यं विहितोऽपिपुनरुद्भूयपुरुषार्थसाधयत्येवेत्याह ॥ दृढाभ्यासइति ॥ स अत्यतमरसेनजन्मसहस्रेणभ्यवहितोऽपि
 निशेष ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभावनाभ्यासलुप्त्यमुक्तस्याशुभाभ्यासभ्यवहितोऽपिपुनरुद्भवेत्तथाह ॥ काकनालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभवासानावच्छुभवासानाभ्यासोऽपिस्वयमे
 वधाक्तनवस्तंकारादुद्भविष्यतिरद्वन्द्वेऽप्यपुरुष अभ्यासवताहोत्स्यतिचेतिपुरुषप्रयत्नविधानभ्यर्थितस्याशक्याह ॥ सगतीति ॥ हानुर्वर्तिनाकात् जिह्वासतःपुंसपुण्यात्तन
 सदावनाभ्यासः कालोत्तरंस्वोदयपरिसरपुरुषप्रयत्नमीसतेपरीसतेनोत्तरिनोदवतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ सचयत्नोऽनेकअभ्यास्यत्तएवसदासनादाढ्येनदृवासानाक्षयसमर्थोभवतिनसह
 सव्यसारायेनाह ॥ यच्चति ॥ अतएवीत्यनन्तरिमथार्थविषयपरेवतोपास्यादिप्रयत्नोऽपिप्रयत्नाप्रत्यक्षकालोत्तरानुप्रसयाम्येवेदताभावादिफलसमर्थोऽभावितवर्कवाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्येवात्यजीवस्योदित्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाभ्यनुधावति ॥ ३८ ॥ काकनालीययोगेनकदाचित्साधुसगमात् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽजीवस्यविनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतचैषकेवलस्योदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासानाभ्यासोऽहानुरुपममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यच्चैहोभ्यस्यतेजस्यचद्वेदांतरेपिच ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितसदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदर्थक्रियाकारिषु स्वायच्चसुरवायच ॥
 उदेतिभावनातस्मादावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वमात्मानदिदोयमितिप्रश्रयति ॥ असत्तामात्रविक्षारंगुल्मकत्वमिवांकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाप्रसूमाणेपानाकिंचिदिहशिष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्वुमेणालमस्तुन ॥ ३४ ॥ अमस्यजगत्तस्यास्त्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रं कमाजर्जनायालमस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपपापरंसत्तैवलालनी ॥ वर्ततेचेद्दिनोदयायकिंचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तान्सर्वान्सससारानुत्थायात्तकयाम्यहम् ॥ सन्मगालोऽकदानेनतेभ्यएकीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसच्चित्यरुद्रोऽसौतसर्गोऽ
 जगामह ॥ यन्मसिस्तुर्विहारस्य सुमश्रावहवस्थित ॥ ३८ ॥

बलुगाधराभ्यादिप्रयत्नप्रमाणमप्यप्रमायस्यस्तभाषलाभायभवतीतिमुच्यते ॥ ११ ॥ अतएवशान्तिविषय शान्तीयोपिभावनाभ्यासोऽहं स्वमिश्रितसुखाद्यैवेतिसर्वभाव
 नाच्छेदरहास्त्यतिक्रान्त्यप्रयोनातरालिद्वन्द्वत्वादिप्राप्तिरित्याशयनाह ॥ तत्त्वति ॥ गतीरिहताराशरीरद्वेगाद्यर्थक्रियाकरोतिनच्छीलभावनात्मनचित्तनम् ॥ ३२ ॥
 किञ्चानन्तभावनारुद्रवायमनर्थसकपतर्द्धाभासेभ्यस्तारायेनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातस्वर्शेनभावेणसूक्ष्मेदेत्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेद साभ्योल्लिखित्यो
 द्दिप्यन्तारगतदस्याह ॥ नयति ॥ ३४ ॥ ॥ अथवाभावान्तसद्वदन्तस्मान्नाधिप्रत्यसवेदेनेपिवाधिनाहेतिवप्रयत्ननासाभ्यर्थेनानर्थत्यागाबाधप्यसुगतलीलाहेतुत्वाच्चेत्या
 ह ॥ अहम्यदीति ॥ शान्तिवत्तत्सम्पर्धाक्रियानवसानात्सर्वपापनाशकारणावनालालनीकीमुक्तेरुपपन्नमितिनासिकसप्तपापवर्गसिद्धिमेवोदयिर्वाक्यविशेषानुभाषन
 प्यनर्थघातकारित्वार्थाप्य ॥ ३५ ॥ तत्त्वस्यास्त्यैदुक्तं तारादेशोऽप्यप्रमाणमप्यप्रमायस्यस्तभाषलाभायभवतीतिमुच्यते ॥ ३६ ॥ तत्त्वस्यास्त्यैदुक्तं तारादेशोऽप्यप्रमाणमप्यप्रमायस्यस्तभाषलाभायभवतीतिमुच्यते ॥ ३७ ॥

बोधयित्वा जाग्रदवस्थां चेतसा स्थित्वा चित्तं शरीरेन चित्तेन चेतनेन स्वशरीरादिभासलक्षणैर्गतेन तच्च ज्ञात्वा जीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षो जागरणनामस्मादस्ति पप्रथमस्य बोधो
 दादिरुद्रात् शरीराणां तत्त्वचानां च निरनुदत्तिबाधप्रसंगो निरस्तः ॥ सर्वत्र रुद्राशजीवप्रवेशकल्पनेन तदीयसत्यसकल्पवलेन विचित्रभोजकादृशोऽपवलेन च बाधितानामपि सर्वेषां
 भाकल्पानामनुदत्तिसंभवादि ॥ ३९ ॥ बोधात्तच्च दर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालानेकजन्मानुभावलक्षणास्यस्यामरुद्रशरीराद्यनुदत्तिलक्षणस्य चाश्वर्यस्य दर्शनाद्विस्मयं
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्माहातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्यानवर्णितरीत्याप्रविश्य भुवनभूत्येकगत्या तत्रापि तज्जीवदास्पदद्वीपम् विषयमडलात्तर्गतदेशम् तच्च गृहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास स्मरभिक्षुरप्यात्मनोऽभ्यमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमालोक्य जीवदादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मयाहोपिसा भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्दावेवात्थाय जग्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तं संसारं चिदाकाश
 ककोणम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्बुवनं गत्वा तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुसंदृशतुर्नृसंज्ञं जीवदत्तं कंश
 वम् ॥ स्थापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपास्त्रिरूपास्त रुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ बभूवुः स्थापिताश्चिदाकाशकारा इव दक्षणा ॥ ४५ ॥ अथ जग्मुश्च ते सर्वे क
 चिद्भोमनि संस्थिताः ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघुं भुजम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं प्राप्तां पुस्तं
 द्राक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रं तद्दृश्युः सुसंकलत्रवलितं गृहम् ॥ कंठेऽदृहीतं ब्राह्मण्यं बहिर्जीविमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चे
 तसा चेतनेन च ॥ तत्स्थाने बहवाप्यन्ये विस्मयविविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जग्मुश्चिदाकाशकचित्तं चेतितं चितेः ॥ सामंतं नृपसंसारं भ
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं दृश्युः सुसंपर्कपुंकजं ॥ ५१ ॥ हेमावदातं हेमांशानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ अभयैर्वा न्वितं पद्मकोशसु संभुवतम् ॥ ५२ ॥ कान्ताभिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव हुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद
 वकांचनम् ॥ ५३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ तत्स्थाने बहवोऽप्येके सर्वे विस्मयविविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र गृहे पाणौ असेर्महं गमहेयस्य तथा विधत्तं जीवदत्तचदृशतुः ॥ ४२ ॥ शर्वाभिवसुमम् ॥ तत्रत्यजनानां स्वदर्शनायोप्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुषी भावो जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयाभाप्रभातदत्तसर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानं शक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिषु जीवदत्तसदृतिप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादिपूर्ववत् ॥ अतरेकरूपाः ॥ बहि
 र्ब्रह्मपाः ॥ ४४ ॥ चित्रकतकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनि चिदाकाशस्थितमध्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तपरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैः प्राणिभिः सघुषु मसरा
 द्यम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रोऽप्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ बहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तेऽश्रित्ताकारविवृतायाश्चेति परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यंकलक्षणेऽप्येकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तत्स्थानेऽवस्थिताः सतः ॥ ५४ ॥

अतएवराक्षीपसाधनाभ्यासोऽप्यापार्योर्विद्वेदेनैकजम्भामिद्विद्वितोऽपिपुनरुद्धपुरुषार्थसाधयत्येवेत्याह ॥ दृढाभ्यासमिति ॥ स अत्यन्तमरसेनजम्भसहशेणभ्यवहितोपी
 त्रिशेय ॥ १८ ॥ तस्यशुभोविभावनाभ्यासस्तुल्यमुत्तमाशुभाभ्यासमप्यवहितोऽपिपुनरुद्धमेतन्माह ॥ काकतालीयेति ॥ १९ ॥ तस्यशुभभासनाबद्धुभासनाभ्यासोऽपिस्वयमे
 वभासकनवस्तकारादुद्भवित्वमितद्वलादेशायपुरुष अशुभासनाहृत्यतिथेतिपुरुषपयजविधानमप्यर्थमित्यभाष्याह ॥ सगतीति ॥ इतुद्वासनाजात्त्रिदाशतयुसपुत्रप्राप्तन
 सदासनाभ्यासकालांतरेऽसौषपयतिसप्तपुरुषपयजनीक्षेतेपतीक्षेतेनतद्विनोदघनीत्यर्थ ॥ १० ॥ सचयनोऽनैकजम्भान्भ्यस्तपुषसहासनादार्द्धेनदुद्वासनासप्तसमर्थोभवतिनसह
 शेवेत्याशयेनाह ॥ यद्वेति ॥ असदृशीत्यनेनभिभ्यार्थविषयदेवतोपास्त्रापिपयजोऽपियभज्यायत्समकालस्यतानुभवयोग्यदेवताभाषादिकलसमर्थोभवतिनर्थाकवाप्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्युवाचस्यजीवस्योदेत्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ १८ ॥ काकतालीययोगेनकटाचित्साधुसगमात् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽजीवस्यविविचरन्ते ॥ २१ ॥ सगत्यधिगतथैपकेकवलस्वोदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासानाभ्यासोहातुरुद्यममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यद्वेदाभ्यस्यतेजसयद्वेदांतरेपिष ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितत्सदित्यनुसूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदयकियाकारिदुःखायचसुखायच ॥
 उदेतिभावनातस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वमात्मानंदेहोयमितिपश्यति ॥ असत्तामान्नाविस्तारगुल्मकत्वमिवाकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाप्रक्ष्यमाणपानकिंचिद्विद्वद्विशिष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्भूमेणालभस्तु ॥ ३४ ॥ अभस्यजागतस्यस्त्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रैकमार्जनायालमस्तु ॥ ३५ ॥ असम्भयीस्वरूपपापरंसत्तैवलालनी ॥ वतन्तेचेद्दिनोढायकिंचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तान्सर्वान्स्वससारानुत्पायालोकयाम्यहम् ॥ सन्ध्यालोकेदानन्तेभ्यर्फीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसर्वित्यरुद्रोऽसौतसर्गप्र
 जगामह ॥ यत्रसिद्धिर्विहारस्य सुमश्रावद्वचस्वित ॥ ३८ ॥

बलुगोऽपरम्भदणारिपयजन्मभाष्यपरमार्थस्यस्यसाक्षात्साधनमवतीतिसूच्यते ॥ ११ ॥ अतएवनाम्नविषय शास्त्रीयोऽपिभाषनाभ्यासोऽह त्वमिभ्रतसुखार्थेवेति सर्वं भाव
 नोच्छेदपुषास्त्यास्यतिकानयजयोनांतारालिकदवत्सविप्रमितिपरायनाह ॥ तत्त्विति ॥ त्रीदिव्यताररीरतद्रोगार्थकिंयाकरोतिनच्छीलभावनमनात्सर्वितनम् ॥ ३२ ॥
 किंभावनासभाषनाकृतपुषायमनर्थसकयतर्द्राठभासेष्यद्व्याशयेनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातत्त्वरानभाषेणसूच्छेदेत्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेद साध्योऽस्तिनित्यो
 च्छिन्नत्वावसतइत्याह ॥ नवेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथवाभास्त्वसद्वदन्तश्चज्ञानभाषितस्यसवेदनेपिभाषिताहेरिवअयजनमासायर्थेनानयात्साभाषाव्यस्तुतलीलाहेतुत्वाच्चेत्या
 ह ॥ असम्भयीति ॥ भाषितव्यावस्ययीकपिवाचससात्स्वदेवपासनादकारभाषनालाक्ष्मीकौतुकहेतुरेवपद्विपतिमातिसकसत्तयावर्ततेचेत्तद्विद्विनोदायेर्वाकिंचिदगुमाष
 प्यतर्दसाजकरीष्यतीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तस्यस्त्यास्मीदुक्तकारादेशोऽप्यापयज्यासम्यगालोक्ययजोऽप्यवगतपिच्योर्विद्विर्ककाज्यामयेकीकरोति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

बोधयित्वा जागरूकं कृत्वा चेतसा स्वचित्तो रो न चित्तेन चेतनेन स्वशरीरविदा भासलक्षणेतत्त्वज्ञजीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षो जागरणवनास्मिदादिस्य प्रपञ्चस्य वज्रा
 दादिरुद्रा तशरीराणा तस्य पचाना च निरनुदत्ति बाधप्रसङ्गो निरस्तः ॥ सर्वत्र रुद्रा शजीवप्रवेशकत्वेन तदीयसत्यसकत्वेन विचित्रमोजकाटुदशेषवलेन च वाधितानामपि सर्वेषां
 माकल्पतमनुदत्तिसंभवादिति ॥ ३९ ॥ बोधात्तत्त्वदर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालो नेकजन्मानुभवलक्षणस्य स्वाप्नरुद्रशरीराद्यनुदत्तिलक्षणस्य चार्थस्य दर्शनाद्विस्मयं य
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्मादातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्याना वर्णिता रीत्या प्रविश्य भुवनभूलेकगत्या तत्रापि त जीवटा स्य दर्दपम् विषयमंडलार्गतदेशम् तच्च ग्रहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास सस्मा रभिक्षुरप्यात्मनो भ्रमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमा लो क्य जीवटादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मया ह्यपि स भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्द्वैवोत्थाय जग्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाश
 ककोणगम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुसंददशतुर्नष्टसंज्ञं जीवदत्तं कंश
 वम् ॥ स्थापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपा स्त्रिरूपा स्तरुद्रजीवदत्त भिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ वभुस्तूष्णीं स्थिताश्चिन्नकृतकारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अथ जग्मुश्च ते सर्वे क
 चिद्बोमनि संस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसधुं पुमम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं ग्रामं प्राप्सुं
 द्राक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रते ददृशुः सुसंकलत्रवलितं ग्रहं ॥ कंठे गृहीतं ब्राह्मण्यावहिर्जीवमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचे
 तसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहवोऽप्यन्ये स विस्मय विविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जग्मुश्चिदाकाशकचित्तं च तित्तं चित्ते ॥ सामंतं नृपसंसारं भ्र
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्ता स्तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं ददृशुर्मत्तं सुतं पर्यकपंकजं ॥ ५१ ॥ हेमावदा तं हेमां ज्यानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ भ्रमर्यैवान्वितं पद्मकाशसुसंभुवतम् ॥ ५२ ॥ क्रांता भिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव द्रुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद्व
 वकंचनम् ॥ ५३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचेतसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहवोऽप्येके स विस्मय विविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र ग्रहे पाणौ असेर्ग्रहणग्रहेयस्य तथा विधत्त जीवदत्तवददृशतुः ॥ ४२ ॥ शवमिव सुप्तम् ॥ तत्र तज्जनानां स्वदर्शना योऽप्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुषी भावो जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयाभाप्रभातदत्तच सर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिपुर्जीवदत्तसद्विप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपा ॥ वहि
 स्त्रिरूपा ॥ ४४ ॥ चित्रकृताकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनि चिदाकाशे संस्थितमप्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तपरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैर्नाणिभि सधुपुमसशा
 ब्दम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रपोष्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ वहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तेश्चिन्ताकारविवदत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यकलक्षणेपकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तस्यास्तत्र स्थितास्त ॥ ५४ ॥

तथा च तादृशवेदनमेवास्त्वदृश्यवस्तुनिवृत्तिरेव मोक्ष इति फलितमित्याह ॥ विद्यत इति ॥ ६८ ॥ बोधनात्तदुभयसाक्षिण ॥ ६९ ॥ असंविनेरदर्शनमात्राद्यन्तस्ति तस्य अन
 र्थस्य नाशो काकदर्शनाभावात् ॥ यच्च सुखतूर्णाभावेन प्राप्यतदाशुप्राप्तमेव ॥ तत्राप्यापासापेक्षानास्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यज्जगदुपवेदनमात्रात्मनतदुपवेदनमदर्शनमेव क्षयो
 यस्य तथा विधम् ॥ तत्तस्याजगद्वेदनायायद्वेदनसाक्षिचैतन्यत्वात्तस्मैवेत्यनुपज्जते ॥ यदिष्टमिति पूर्ववत् ॥ ७१ ॥ दृष्टान्तादार्थान्तिकेयद्वैलक्ष्यप्यतदर्थयति ॥ एतावन्मात्र इति ॥
 भेदे वैलक्ष्यम् ॥ ७२ ॥ तदेवाह ॥ देशेति ॥ जगत आदौ विवर्तोपादाने ब्रह्मणि देशाद्याः पूर्वमसंतः पश्चादाराप्यमाणाः नार्थभूतजगत्कोटावेवेक्षिताः ॥ ७३ ॥ नास्त्वदप्रकारां
 यत्समास रूपवेदनचैतन्यतदेवाविद्यावरणादाभास्वरमीयतप्रकाराभिवसपन्नविजगदित्यतिक्रम्यस्वरूपमन्यथा ज्ञाति ॥ चिंतयिष्येदुपस्य तस्य परमार्थिकस्वरूपं विदन् ज्ञानमेव
 विद्यते वेदनं हृदयबोधो मोक्षस्त्ववेदनम् ॥ यदंवरुचिरं ते स्यात्तदेवाशुहृदिकुरु ॥ ६८ ॥ सर्गासर्गौ बंधमोक्षौ वेदनावेदनात्मकौ ॥ अभिन्नौ
 बोधनाच्चोभौ यथेच्छसितथाकुरु ॥ ६९ ॥ असंविनेस्तु यन्नास्ति तन्नाशकाकदर्शना ॥ तूर्णोभावेन यत्प्राप्तं भवति ॥ ७० ॥
 यद्वेदेन मात्रात्मतदंगावेदनक्षयम् ॥ तद्वेदनं वेदनायायद्विष्टं तस्माच्चरेत् ॥ ७१ ॥ वीचि यथां भस्मः स्पृंदो जगच्चैव तथा चितौ ॥ एतावन्मा
 त्र एवात्र भेदो यद्रूपमुनंदन ॥ ७२ ॥ देशकालस्वरूपेषु सत्पुनर्वीच्यादितो भस्मि ॥ जगदादौ तु देशाद्या असंतो जगतीक्षिताः ॥ ७३ ॥ आभा
 स्वरं विजगदित्यतिभाति मास्वरत्वं वेदनं विदन् मेव चितेः स्वरूपम् ॥ वाचि स्थितं भवति च तदुपाह भेदो हि षट्प्रशांतवचनस्तु शिवः परात्मा
 ॥ ७४ ॥ संवेदनं सर्वद्वितीयादर्थान्नौनकदाचिदेतौ ॥ वीच्यं भस्मोद्वेदति नोचितोक्तिर्यस्याज्ञातायां विदमेव युक्तम् ॥ ७५ ॥ इ
 वां वा० दं० मो० नि० पू० जीवदो० स्वप्नशतरुद्रौ यकथनं नाम निषिद्धतमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जीवदवाक्षणादौ
 नाहं सादीनां मुनीश्वर ॥ भिक्षुस्वप्नशरीराणां संपन्नं किमतः परम् ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रुद्रेण सह संप्रभुप्रवृद्धाः सर्व एव ते ॥ मिथ
 श्वदृष्टसंसारारुद्रांशाः सुखिनः स्थिताः ॥ ७६ ॥ तेन रुद्रेण तां मायामवलोक्य यथोदिताम् ॥ स्वांशास्तामिव संसारस्थितं ते प्रेषिताः पुनः ॥ ७७ ॥
 न जडम् ॥ एतद्वेदं हि विजगत् ॥ अनेन सोम्य शुभेनापोमूलमन्विच्छेत्पादिश्रुतिदर्शितं पार्यं रूपं ह्युपसहर ॥ तयोपसंहृतं तु तदाचारं भणविकारो नाम धेयमिति श्रुतिदर्शितदिशा
 वाचिवाच्याने स्थितमवति ॥ प्रशांतवचनवाच्यावमपि यत्र तथा विधस्तु पर शिवः परमात्मेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ एवमवेदनमात्मचैतन्यसर्वाजगदिति च शब्दादर्थान्नौ न सपन्नो न क
 दाचिदेतौ द्वौ स्तः ॥ यस्त्योक्तरूपस्यात्मन अज्ञातायामिदमेव युक्तं न तु ज्ञातायामित्यर्थः ॥ ७५ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे० नि० पू० त्रिषट्पितम सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ तैस्ते
 हे पुनस्तेषां शेषा गोत्रवर्णयते ॥ ततो रुद्रगणत्वाभि संकल्पस्थिरताक्रमः ॥ १ ॥ अिक्षादिरुद्रा तदेहं व्यातारत्तिकाटनवतिदेहेषु भोजकप्रारब्धशेषाः सति न वेति सदेहान् तद्वृत्तातरा
 म पृच्छति ॥ जीवदेति ॥ किं सपन्नस्यामशरीरवद्वाध उता ये व्यवहारापि सपन्न इत्यर्थः ॥ १ ॥ ते रुद्रा शान्तिश्च दृष्टपूर्वोत्तरसंसारः संतः कृतकृत्यत्वात् सुखिनः स्थिताः ॥ २ ॥
 तेन कौतुकदर्शनाय प्रथमपदत्तेन रुद्रेण ॥ ताजीवदादिसंसारस्थितिमेव ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ महाप्रलयतः द्विपार्धावसानतः भारभ्रक्षये भोजका विषयालोनेन सह ॥ जगद्यन्ति भासस्यतोषा ॥ ५ ॥ तेषां सर्वेषां कृष्णानां दानीमस्य रुद्रससारस्य पत्वं त्यागनर्शनपक्षा
 क्षिप्तमभ्युत्समभ्युत्समतरालिकलीकटीकटिहसिधारप्रत्येकमाययौत्समसाक्षीषकागरमित्यय ॥ ६ ॥ ७ ॥ ऋषिप्यनीत्युर्केर्भसिद्धरामसयावकालेनेत्ससससारैरुषस्थिताद्विनिग
 म्यते ॥ ८ ॥ प्राच्यद्वारापुनर्यस्यैव विशेषजिज्ञासयाप्रथमस्य ॥ ९ ॥ अशेषाधिष्ठानविश्वराष्ट्र अभ्युत्थानशतुसकभरस्यस्यनां विवेकेनस्य ॥ नमस्तस्मिन्सर्वलितसर्वक
 र्षिकार्थपक्षद्विनिरुपपूर्वोत्तरकालयोर्नितिवेदनालितस्वमधिष्ठाननुयत सबालततोस्तेवेतिनित्यैवभोजकाटोदोधिनां सांक्षिकार्थस्याप्यकिपासामभ्यमित्यर्थं

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ गच्छताशुनिजस्थानंतनुमुक्ताकलत्रके ॥ कचिक्कालं समभोगान्मत्सकाशमुपैष्य ॥ ४ ॥ ऋषिप्ययमदशाये
 गणामस्तुरभूषणा ॥ ततोमहाप्रलयतोयास्यामलत्वरपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान् रुद्रस्तेषां सोतरधीयत ॥
 अत्यससारसस्थानं कद्राणामभ्यभाययौ ॥ ६ ॥ प्रपद्यु स्वास्पदं ते पि जीवदव्याक्षणादय ॥ स्वकलत्रे समर्द्धहस्यपयित्वाय कालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोके समामाप्य भविष्यति गणोत्तमा ॥ कदाचिद्भोक्षिहस्यते तारकाकारकरिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भिक्षुसंकल्परूपास्ते
 जीवदव्याक्षणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकल्पार्थकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ सकल्पसत्यतात्वशैत्यजसंकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्रयन्नास्ति तन्नास्ति यत सर्वात्मतत्पदम् ॥ १० ॥ यत्समोदस्यते यच्च संकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विद्यते तत्र सर्वकालतदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतया गत्वा देशांतरं यथा ॥ देशादेशांतरयद्वन्नगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वमोविना तन्नलभ्य
 ते ॥ सर्वमस्ति चित्त कोशे यद्यलोकायत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तया तद्वाप्नोति सर्वं तत्त्वादिविस्तृतम् ॥ सकल्प स्वप्नकस्त्वगयया च दशया
 प्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्यां विना त्वेनलभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १ ॥ सप्तकालयत्सरपिधानतश्च कथं तदा देशकालात्मतया तत्र प्रसवा विद्यते ॥ ११ ॥ गत्वा देशांतरयथेत्येतद्विषयानि ॥ देशादिति ॥ यथा मथुरादिदेशांतरपाटलिपु

षादितषादिप्रमाणमपि निर्गमनमात्मा स्वस्थमन आदिपञ्चकुरादिपाटलमहाराष्ट्रिकाललद्विवेकोपवेदायुरुपद्व्यादिककारणकलापविधानलभ्यते तथा स्वमोचितमज्जापस्रुपु
 सौ स्वमोदेषानलभ्यत इति परेणाव्यय ॥ १२ ॥ चित्त-कोशो कोशसदरोसव्यासनाकोरज्ज्जानेयथायथा आलोकयति भो भो कदाटोदोधिनां भासनाभि-पर्यालोचयन्नितयात
 यथा शरीरं क्षीतसमपतद्विषयकपट्टस्य तथा ज्ञानोति ॥ १३ ॥ सप्तस्य स्वसंस्कृतादेर्युगपद्व्यवर्तिनो हि कालोपायस्तमाह ॥ सकल्प इति ॥ अत्राप्यनेन दशार्थाप्यदिक्षिणेन ॥ १४ ॥ अत्राप्यनेन दशार्थाप्यदिक्षिणेन ॥ १५ ॥

॥ ४ ॥ महाप्रलयतः द्विपथावसानतः पारव्यक्षये भोजका विघाते रोनसह ॥ जगद्यति भासक्षयतोषा ॥ ५ ॥ नेपा सर्वथा रुद्राणां तदानीमन्तरुद्रसारस्य यस्य स्थानदर्शनमस्त
 सिर्वतमभूत्समभ्यर्थात्कालिकजीवदादिसारमन्त्रकेमाययोस्त्वमसाक्षी भवजागरमित्यथ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ऋषिपत्नी लुकेर्धसिद्धरामसपादकालोत्सत्ससारपरेष्वस्तितादृतिग
 म्यत ॥ ८ ॥ प्रामद्वारापृष्टा यत्सर्वशेषे पञ्चिन्नासया प्रभृत्सट ॥ ९ ॥ अशेषाधिष्ठानचिरदराप्य अप्यस्तारोतुसकरस्य सत्यतीव्रिकेनत्यज ॥ तत्रसदसत्सर्वालिमर्साक
 लिकाप्यसदतिरितरूपपूर्वोत्तरकाल्येनोत्तितरेष्वनास्ति तत्सर्वमधिष्ठानतु पर सर्वस्मिन्तोस्तेष्वेति तत्सत्यैव भोजकादृष्टोदो धिमर्साकलिकार्थस्यार्थकिया सामर्थ्यमित्यर्थ

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छतां शुनिजस्थानतत्र भुक्का कलत्रकै ॥ कश्चित्कालं समभोगान्मत्सकाशमुपैष्य ॥ ४ ॥ भविष्यमदंशाये
 गणामगुरुरमुपणा ॥ ततो महाप्रलयतोयास्यामलत्वरपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् रुद्रस्तोषां सोतरधीयत ॥
 अत्यससारसंस्थानरुद्राणामध्यमाययी ॥ ६ ॥ प्रययु स्वास्पदते पिजीवदवाक्षणादय ॥ स्वकलत्रे समर्देहक्षपयित्वा यकालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकसमाभाषप्रविप्यतिगणोत्तमा ॥ कदाचिद्भोषिदस्वतेतारकाकारकारिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सिद्धुसकलमरुपास्ते
 जीवदवाक्षणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकलार्थैकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ संकल्पसत्यता त्वशेत्यजसकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्रयन्नास्ति तन्नास्ति यत सर्वात्मतत्तदम् ॥ १० ॥ यत्सर्वेदस्वते यच्चसकलैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विद्यते तत्र सर्वकालं तदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतया गत्वा देशांतरं यथा ॥ देशदेशांतरयद्द्वजगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वप्नो विना तत्र नलभ्य
 ते ॥ सवमस्ति चित कोशेष्वप्यलोकयत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तया तद्वाप्नोति सर्वात्मत्वाद्विद्वतम् ॥ सकल्प स्वप्नकस्त्वगयया च दशया
 व्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्या विना त्वेतन्नलभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ सवकालयत्सर्वधिष्ठानतश्चात्मकभूलात् देशकालात्मतया तत्र यत्सर्वविद्यते ॥ ११ ॥ गत्या देशांतरयत्सर्वेदद्विषणोति ॥ देरागिति ॥ यथा मधुरादिदेशांतरयादृष्टिपु
 षादिदेशाद्विषयमानमपि गतिगमनमात्मा स्वप्नमन आदिष्वक्षुद्रादिपादबभूवरादिकालस्तद्विकेकोपदेष्टापुरुष इत्यादिक कारणकलापविनानलभ्यते न यात्समो धित भक्ता यस्य पु
 षा स्वप्नान्तरानलभ्यत इति येषां व्यय ॥ १२ ॥ चित्तकोशकोमासदशोसवधानात्तत्र अश्माने यथा यथा आलोकयति भोजकादृष्टोदो धित भासनाभिप्यार्थालोचयति न यात
 याश्च तद्विद्वत्समयद्विषयकपट्टरपतया आभोति ॥ १३ ॥ सवत्यस्त्वमसकस्यादेर्गुणपट्टरनिर्दिष्टकटपायस्तमाह ॥ सकल्प इति ॥ आप्येतत्तदराग्यिष्वतिशेषः ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगपरिप्राकाशशेषेत्यथ ॥ तेष्वेवराणां विनाप्यभ्यासस्तत्पट्टयोगसिद्धिफलमस्तीति विशेषमाह ॥ येषां तिष्ठति ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ एवमेव सर्वेषामपि जीवानां मरणकालोद्भूतस्वकर्मेव स्वमद्वज्जगदात्मना अभोक्ष्यभातीति बोध्यमित्याह ॥ सर्व एवेति ॥ ३ ॥ एवं भिक्षालेव तन्मपरिच्छिन्नं स्वरूपं प्रत्यक्षा
विधोपि देही देहपरिच्छिन्न इव आभोक्षमाकुलस्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ अनया भिक्षुकथया ॥ ४ ॥ परात्पूर्णस्वरूपात्प्रत्यक्षितात्मा सर्वोपि जीव इति एव प्रकार एव न केवलं भिक्षुरित्यर्थः ॥
अहरहः प्रतिदिन स्वप्नेनः अन्नं भवति स्म भवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ इदं जन्मादिदुःखकचिक्केन चिन्मिन्नेन परिपश्यतीति परेणान्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदानीं बध्मोक्षतत्त्वसंक्षिप्याह ॥
देहेति ॥ देहनाम्नोहमिदं भिमान एवातो बध्मस्त्यालगात् एव मोक्ष इति निष्कर्ष इत्यर्थः ॥ किंचिदुत्तुकाभोराभोवर्णितार्थप्रबोधमाश्रयार्थिभिर्नयेन व्यक्तं किं ॥ अहो इत्यादिना

सर्वस्याभासजीवस्य मृतिजन्ममयी स्थितिः ॥ भवत्येव चिदाकाशरूपिण्येवाकृतिगता ॥ २ ॥ पृथक्कृत्यैक्यमभ्येति स्वात्मा संसारखंडक
म् ॥ सर्व एव मृतो जंतुः पृथक् स्वप्ननिभात्मकम् ॥ ३ ॥ एवं तत्स्वरूपोपि देही चामोक्षमाकुलः ॥ जीवयूथं जयातुभ्यं कथितं कथयानया ॥ ४ ॥
परात्प्रत्यक्षितात्मेति भिक्षुरात्मकेवलम् ॥ मोहान्मोहांतरं याति जीवो हरहरे वनः ॥ ५ ॥ पर्वताग्रपरिभ्रष्टो ह्यधो धउपलोक्यथा ॥ परमा
त्मपरिभ्रष्टो जीवः स्वप्नात्मि मंदं ॥ ६ ॥ पश्यत्यस्मादपि स्वप्नाद्याति स्वप्नांतरं पुनः ॥ स्वप्नात्स्वप्नो विनिपतन् मृदुपैव दं दृढकिल ॥ ७ ॥ परिपश्य
ति जीवो तर्मायया जर्जरं रीकृतः ॥ कचिक्केन चिदेवैव ह कदाचिदपि वा स्वयं ॥ ८ ॥ देहनाम्नोहमिदं तन्मुच्यते स्वप्नप्रपद्यते ॥ श्रीराम उवाच ॥
अहो नु विषमो मोहो जीवस्यारयोपजायते ॥ ९ ॥ यथा युग्मस्य स्तोकेन नानाकारविकारया ॥ मिथ्याज्ञानोऽग्रया मिथ्यामाययानिपत
त्यलम् ॥ १० ॥ अहो नु खलु वैषम्यं भोमं निजवदुच्यते ॥ भगवन् सर्वदा सर्वसर्वदैव जगत्स्थितौ ॥ ११ ॥ त्वया संभवतीत्युक्तं यथा तच्चानु
भूयते ॥ एवं गुणविशिष्टात्मा तन्मोहात्मा सा भिक्षुकः ॥ १२ ॥ कचिदस्ति न वास्त्यंतरालो क्यकथया शुभे ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अ
द्य राज्ञोऽसमाधिस्थस्त्रिलोकी मठिकाभिमां ॥ १३ ॥

१ ॥ स्तोकेनात्मेनापि मदश्चमादिनिमित्तेन शुभस्य मनःस्थामायायया अलमत्यंतं भीमैव पश्यदुःखसकदतिपतितच्च निजवत्सत्यवस्थीयवद्वा उच्यते तद्देहो आश्रयमिति
परेणान्वयः ॥ १० ॥ सर्वसर्वं सर्वदा संभवतीति च त्वया पदुक्तं तदप्यनुभवात् ऋममाभूदित्याह ॥ भगवन्मिति ॥ ११ ॥ एवमुपदिष्टार्थाभिर्नन्देन गुरुप्रतोष्यत्वया य भिक्षुर्भ
द्वो धायकल्पयित्वा क्त उत कचिदस्तीति स देहेन कौतुकात्पृच्छति ॥ एवं गुणविशिष्ट इति ॥ तन्मोहात्मा तादृशजीवटादिमोहात्मा ॥ १२ ॥ अतर्प्येन आलोक्यत्वद्द्वो धाय
यथापि कल्पयित्वा मया भिक्षुरुक्तस्तथापि तद्वाक्यस्यादृतत्वायोगात् कचित्संभावित एव सः तस्य च योगेनाधुना दर्शने उच्यते न विलंबः स्यादित्याशयेन वसिष्ठस्तकालोचितं भवाच
अवेति ॥ १३ ॥

दक्षशब्दागुरिमेनहलंतादापिदीर्घदेशस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यग्रहंकूर्दाप्यानभंगमीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशतिक्विल ॥ १० ॥ तस्यभिक्षोः ॥ संवेतुर्विदेहकंव
 ल्यायचरमसाक्षात्कारमामुम् ॥ तत्कुत ॥ यतो नियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातु ॥ ११ ॥ तथापाम्बर्णितप्रकरेण ॥ १२ ॥ एवंप्रवविध ॥ अथास्मिन्कले ॥ अयद्वितीय ॥
 तृतीयोपोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सद्वेअलिनाअलिबद्धमतामयाअस्मिन्सर्वोत्तरीयोपोपलभ्यतइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्विहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदेशोनामस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
 र्गलंभृद्धानभंगभीताविशंतिना ॥ १० ॥ श्रुत्याःप्रियाःक्विलतयासंतिष्ठतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशास्थितिः ॥ ११ ॥
 राजयोधाननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षहस्त्राणितयाचितेनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिदाकनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
 अद्यत्विहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोपोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुस्तृतीयोव्योजगत्यद्वादशालि
 ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सर्गात्ततोऽलद्वस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रोक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
 कोशशाथिनिसर्गके ॥ तृतीयो विद्यतेभिक्षुर्ब्राह्मश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवमेवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवत्सर्वपदार्थाः
 सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयाब्राह्मणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तैरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदेनामुनाभाव्यं
 पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यांयुक्तनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंव्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
 नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एतएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
 येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वप्सिववोचयः ॥ अत्यंतसदृशाःकंचिकेचि
 दर्धसमक्रमाः ॥ २३ ॥ केचिदीपस्तमाःकेचिन्मकडाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादन्येसर्गासंप्रोक्षितास्तचतृतीयस्तादृगाशयोऽलद्वद्वत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मितएतत्सदृशएवभुवनकमोविद्यते ॥ १६ ॥ एवब्रह्मां
 हमेदेनसदृशपदार्थक्रमेतादृशाभिक्षवाप्यनताःसभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्मूर्धमुभुष्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
 भिक्षुसदृशसमाचारै स्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपि एतन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चभाव्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलंतंज्ञानकर्मचरित्रताभ्यांयुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
 एवंविधस्यरूपस्यस्थानस्यक्रियाणांचास्पदभावविषयीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

उद्यतपापयथाद्वयकोटिहोवाधमेदन्त्यनितिपावद् ॥ १४ ॥ घनगजितमंभमासलपुट ॥ तस्यबाधस्त ॥ १५ ॥ धाननपुला काभन।पठ५१२५ ॥ १६ ॥
सत्तेनपूर्वपुभित ॥ १७ ॥ अह्यपापामाक्रान्तिजधर्मसपादयामाहु ॥ १८ ॥ मुनिप्रोक्तज्ञानराजार्धतयत.अभ्यस्त ॥ उपविष्टार्थानुसधानसुखेनक्षणाभिवपुनाराम
पुष्टापाप्रवणैर्ह्यलक्ष्म्यनिद्राभावात्कल्पमिवच ॥ १९ ॥ स्वधरभूषरभूतसरोरारिषमतिबासपातकीनेमयसत्त्वस्वकापपरजेजातेसतिरशरयसभाभामस्तनपापूर्वपुष्टद्वयपुन
आत्पानलोकरवनेनप्यात्पानप्रवणोचितसभासन्निधराकमरचनेनस्यो ॥ २० ॥ इतिश्रीबासिधम तात्पर्यमकारोनिषाण पू०पधर्पाटितम.सर्व ॥ ६५ ॥ ॥ ५ ॥

शिक्षुरेक्षोक्तिनास्तीतिप्रैक्ष्यपातवदान्प्रहम् ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ मुनींचेवकययतिवहिर्मध्याङ्गिहिम ॥ १४ ॥ उद्भूतलप
क्षुन्नपनगजितमंसल ॥ तत्पजुपायकोस्यपुष्पाजलिपरंपरा ॥ १५ ॥ दृपापौराविटपिनभुष्यंवातधुताहव॥पूजयित्वामुनिश्रेष्ठा
नुदतिष्ठस्वविपरात् ॥ १६ ॥ सप्तातदनुसोत्तस्योसप्रणामपरपरा ॥ कमेणत्यस्तनेनैवजन्मु खेचरभूचरा ॥ १७ ॥ स्वास्पदपुष्यपारा
रामहव्यापारमाहता ॥ सर्वसपादयामासुर्निजधर्मकर्मोचितम् ॥ १८ ॥ चितवन्तमुनिप्रोक्तमहीचरनभश्चरा ॥ ज्ञानक्षयाक्ष्णमिव
निन्नु वस्यमिवापिच ॥ १९ ॥ प्रात पुन प्रत्यतकायपरंपरेस्मिन्जातेजनस्वचरभूचरभूतसप ॥ आस्थानलोकरचनेनतयैवतस्याव
न्योन्यमंघटनपूजिनपुण्यलोक ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विद्योत्तरविस्मयवर्णननाभपचपटितम सर्ग ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ वसिष्ठमुनिसमुक्ताविश्रामिजादिसयुता ॥ स्थिता खेचरसिद्धीपाविश्रांतातदृपनायका ॥ १ ॥ सरामलक्ष्म
णासंवतर्धवायसमायसो ॥ सौम्यासमसमाभोगारांतवातेवपस्मिनी ॥ २ ॥ अन्वेदस्यवचप्रश्नमुवाचायमुनीश्वर ॥ बोधयंतिवलादे
वसानुकुपाहिसाधव ॥ ३ ॥ श्रीवन्मिष्ठउवाच ॥ ॥ राजनरघुकुलाकाशशंकरधुनंदन ॥ त्यामयाज्ञाननेत्रेणसभिक्षुभोक्षितश्चि
रम् ॥ ४ ॥ ध्यानेनाहचिरभ्यातलादग्निस्तुटिदक्षया ॥ दीपानिससविपुलांकुलशैलसपवताम् ॥ ५ ॥ यावत्कुनश्चिदप्येवमिदंक्षुलभ्योन
तादृश ॥ वयंकिलमनोरान्न्यंघहिरप्युपलभ्यते ॥ ६ ॥ ततश्चिभागशेषायांराभ्यापुनरहंधिया ॥ इतराशांतरंयातावेलावातद्वेवार्णव
म् ॥ ७ ॥ जिननामैपतत्राकिश्रीमन्जनपदोमहान् ॥ वल्मीकोपरितत्रास्तिविहाराजनसश्रय ॥ ८ ॥

अप्ययस्यापयननप्रसोदशनमुप्यत ॥ तदरानांतपाभ्येधर्मनानभूतमाध्विनी ॥ १ ॥ स्थिताउपविष्टा ॥ मतोदृष्टालोनायका सामगदयश्चविश्रांताउपविष्टा ॥ १ ॥
पश्चर्नपचवर्तीसरासी ॥ २ ॥ पश्चमनेषस्यअपतीक्ष्यपचउवाच ॥ प्रातर्धवाह्यध्वमितिस्वयमनिष्ठातत्वादिनिभाव ॥ ३ ॥ चिरमक्षितोन्मिष्ट चिरमक्षिप्यमेक्षितदतिबाा ॥ ४ ॥
५ ॥ पापच्यतदभ्यलाधरदृष्टिचिरमोदतिपूर्वेणान्यप ॥ ६ ॥ उत्तरस्याकाशायाविराकांतरवेशयानोमनसापयलोचिद्वानितिपावद् ॥ ७ ॥ वल्मीकाख्याज्ञानपवाहुपरि
पतोजिननामापयमसिद्धाजनपदोक्तिमप्रजनपदोविहारात्प्योजनसमयोबहुअनाप्रयोदेशोक्ति ॥ ८ ॥

दकृशब्दाद्गुरिमेनेहलताहापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहकुर्द्वीध्यानभंगमीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशतिक्विल ॥ १० ॥ तस्मिन्निक्षोः ॥ सवन्तुवदहकव
ल्यायचरमसाक्षात्कारग्रामम् ॥ तत्कृत ॥ यतोनियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातुः ॥ ११ ॥ तथाप्राग्भूतप्रकरणे ॥ १२ ॥ एवंप्रविविधः ॥ अथास्मिन्कल्पे ॥ अयद्वितीय ॥
तृतीयोनोपलभ्यतेतदानीमयत्यर्थः ॥ १३ ॥ जगत्सद्येअलिनाअलिबद्धमगमयाअस्मिन्सर्गोत्तरीयोनोपलभ्यतेइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्निहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदशोनानमस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
गलंगृहंध्यानभंगभीताविशंतिनां ॥ १० ॥ भृत्याःप्रियाःक्विलतथासंतिपुतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
रात्रयोध्याननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सनुवर्षसहस्राणितथाचित्तैनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिद्व्याक्तनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
अद्यविहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोनोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुरतृतीयोन्योजगत्पद्मादरालि
ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सगात्ततोल्बधस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गामयासंप्रेक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
कोशशायिनिसर्गके ॥ तृतीयोविद्यतेभिक्षुर्बाह्यश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवंतेनैवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवन्सर्वपदार्थाः
सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपियेमुनयोद्वाह्यतास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदनामुनाभाव्यं
पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यामुक्तेनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंन्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एनएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वस्मिन्स्ववर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशःकचिकेचि
दर्धसमक्रमः ॥ २३ ॥ केचिदीपत्समाःकेचिन्नकद्राचिपुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादप्येसर्गासंप्रेक्षितास्तवतृतीयस्तादृगाशयोल्बधइत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मितएतत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवमस्मा
दभेदेनसदृशेपदार्थकमेतादृशभिक्षवोप्यनतासंभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्धर्ममुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
भिक्षुसदृशसमाचारैस्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिपुनन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चाप्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलनज्ञानकर्मचरित्रताभ्यामुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
एवविधस्यरूपस्यसत्त्वानस्यक्रियाणांचास्पदभविष्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

शणनिरमयकालास्तिदहमातसषटापितास्ति दहविषेष्टालक्षणकमषटूरितस्तत्त्वेधनास्ति किमस्तिप्रतिपत्तिर्थातिरक्षकेवलजुभाते ॥ तदेवहमिश्रुषारिषेस्पष्टमित्याह ॥
 वदति ॥ अनताजीषटारिसर्गाकृतपलासामलसम्पुण्ड्रभम्बक ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातरुजमिषविकसितम् ॥ तस्यैषमरादीनानाफलहजालकज्जालाश्वपरयेतिषोषम् ॥
 अर्थानि सङ्घटनभान सार्धिमहानग्निर्विक्रिणार्धिविशुद्धात्सर्वेधनदेवदमशुद्धिमज्जकाज्जातम् ॥ २७ ॥ एषमिश्रुमनसीषसर्वजीभमन सपिप्रत्येकजगदुपपत्तिमासत्त्ववदितस्त
 स्मरस्यानर्जस्यवदितस्यविषयिषम सगरवद्वदितस्त्यनस्यैषधमायादरोत्सर्प ॥ तेषामिमिकत्वता स्वपरोपिषनहनगतजगतस्वहामिष स्वस्वभ्यषट्परादुरानमिष्यासत्पाए
 य ॥ किंस्तदनत्याह ॥ सयात्मनीति ॥ सयात्मन्यस्तिभित्तसर्करासेपरमात्मनिनाशाम्येनस्फुरतिर्गति ॥ तेनस्तत्त्वधोयेनतद्भावस्यागुनर्कविषयमित्यस्य ॥ २८ ॥ ॥ इति

क्षणनहास्तिनोषमप्रतिपत्तिर्हिजुभाते ॥ केनविशस्यहंरात्राअनताकतयेनय ॥ २५ ॥ वतासामुपलभोलमहोर्माभामनांगति ॥ प्रति
 भामानमवदमित्यविकसितस्थितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकज्जालजलेप्रानरिवांशुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमन ॥ सभा
 रजालमविलसार्धवद्विक्रिणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुस्वह स्वढांतरंख्यपिचतस्यविधित्त्वंह ॥ भवैस्वयननुचर्तपिमि
 यानिमिष्यासवात्मनिस्फुरतिकारणकारणोस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणेपु० जीषटो० मिक्षुसस्तिकयनना
 मपदपठितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिक्षुगत्वास्वधोधयत्वमी ॥ नरामत्यहिताश्रीप्राधानयनुकुट्टी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवत्सिष्ठउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षो सदह प्राणवर्जित ॥ क्लृप्तोवैवण्यमायातोनासौजीवितभाजनम् ॥ २ ॥
 तस्मभिक्षोसुर्जवांसोभूत्वापद्मजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयेनासौसंस्थिताभाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतबलान्निकासितार्ग
 ला ॥ अतरालनुतिपुतिथत्वाभिक्षुद्विदक्षव ॥ ४ ॥

श्रीवत्सिष्ठम० तात्पर्यप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपु० पदपठितम सर्ग ॥ ६६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मिथोस्वभाधौमुक्तस्यदहनारोषवण्यते ॥ मिक्षुर्मानिषदन्त्येर्पावधामोक्ष
 भवोभूत ॥ १ ॥ सद्योपयुक्तमाधेयंभूत्वापयुक्तं अमीमत्यहितामयाधेयितानरामिषणोभवदश्रयाश्चानयन्तु ॥ १ ॥ अर्धवतस्यसवतुंनियतेरपनिषदन्तिमहुक्तविसृज्यस्ययेवपुष्ट
 मितिसृष्टपथ्यसिष्ठउवाच ॥ राजान्निहि ॥ हृदभ्राणापटमकान्नरसभाग शोषेणैवैवण्यमायात ॥ २ ॥ सतर्हिस्त्वदीपसत्यसकथेनमजीवतुतभाह ॥ तस्येति ॥ सत्येवतद्वैभोम्य
 पात्राभ्यरोपमत्सकस्यभ्यस्ततेनाप्यधेतिभाष ॥ ३ ॥ मासपयतपदार्गलननिकासनीयमितिमिक्षुणाआसन्नैरतालकासमिलतुल्यैर्गमत्वावित्त्वन्मभिमिल्लधवोपनकनुमय
 स्यादित्याह ॥ तद्वदिति ॥ मासस्यपदिषरामनितेबलान्निकासितार्गलासंतोभिक्षुद्विदक्षवोभूत्वावद्विहारातरालेतिवदति ॥ बलान्निकासाबलादितिवा ॥ ४ ॥

नतोभासतेकायभिक्षुशरीरंनिष्काल्यनिःसार्यजलेत्यक्षयमिज्जपिष्यति ॥ तस्यांकुट्यामन्यंतत्कायाकारशिलाप्रतिभासत्पुंभिक्षुपूजाभक्त्यादिष्यवहारप्रवर्त्तनायकरिष्यति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानसभक्तमनःकल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्यामुक्तः ॥ विहारेषाणचेष्टादिष्यापारविषयेनष्टमृतम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासगिकमुक्त्वाप्रस्तुतमेवावलबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेनभ्रातिपरराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवासेननिरस्यते ॥ अस्तीअविद्यमानैवकृतजगदारभा ॥ हेक्षःकटकतयेवप्रतिभासस्ययोविपर्यासेन्यथाभावस्तस्मान्नकारणकोविश्रमोदयोयस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारोनामधेयमृत्तिकेत्येवसत्यमित्यादिदृष्टान्तश्रुतिवाचादादृष्टिकमायापिदृश्यमनृतस्वभाववानुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञापरमात्माएवंअविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ सचस्वविवेकात्सर्वमात्मेतिप्रथतीत्यात्सदृक्चिन्मायःपरिशिष्यतइत्यर्थः ॥ १० ॥ सःस्वबोधतआत्मेव ॥ अबोधतस्तुस

ततोनाशंगसंधानंकायंनिष्काल्यतेजले ॥ त्यक्ष्यंत्यन्यंकरिष्यंतिभिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवंसदेहेनभिक्षुमुक्तोव्यवस्थितः ॥ कथंप्रबोधयेत्तेनदृढहारेशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषागुणमयीमायादुर्बोधेनदुरत्यया ॥ नित्यंसत्यावबोधेनसुरेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्येवकृतारंभाहेक्षःकटकतायथा ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनिवाचेयमित्यंमायानुमीयते ॥ तरंगातीवपयसिप्रेक्षामात्राविनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञोहिदृश्यमयादीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवंजीवत्वमायातिविवेकात्सर्वमात्महृक् ॥ १० ॥ योयस्यप्रतिभासःस्यादात्मैवसस्त्वबोधत ॥ सएवोदेतिसंसारःकरंजवनगुल्महृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकंभूतमुदितंकरंतंसारमंडलम् ॥ भिक्षोःस्वप्नांतरद्वपरांभंगिभिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतःपद्मजादेवजगत्स्वप्नोयथोदितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तोरथोरुदःसर्वजनंप्रति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभातिसर्गःस्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेनब्रह्मांडानीवकोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथातथावास्मिन्जीवःपश्यतिविभ्रमम् ॥ रूढयेयंसमर्थंचस्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्यप्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानांकिंचिद्भाजनतांगतः ॥ १६ ॥

एवससाराल्मनाउदेति ॥ ११ ॥ भूतंप्राणिनिकायंप्रतिप्रत्येकससारमंडलंयांत्याउदितंकरतम् ॥ यथाभिक्षोःस्वमातरेअभसोभंगिआवर्ततरगादिविभागमिवविद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समष्टैर्हैरण्यगर्भस्यमनोमात्रनिर्माणत्वादयसर्गःस्वप्नएवचेष्टादिरपितथैवभावितुमर्हति असच्छचित्तादुत्थितइतिपरस्परइवभासतइत्याह ॥ प्रस्तुतइति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धीतुपितामहस्येवपितामहवत्स्वमविलासवत्सत्यआभातितेनतादृशभागेनज्ञायतेप्रत्येकमयब्रह्मांडानीवकोटिशोउदितइतिनिश्चीयतइत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयंजीवोव्यष्टिप्रपचरूपेणसमष्टिप्रपचरूपेणवासाधारणप्रपचरूपेणप्रत्येकमसाधारणप्रपचरूपेणवायथापिदृढयेप्रतिभानसमर्थदीर्घविभ्रमंप्रथतीतिसत्स्वप्नत्रन्मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घत्वमदशनेनिमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्चतःप्रतीतिश्च्युतमादृतावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्यआश्रित्यक्वचित्किंश्चिद्वेचनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

ध्वनिरवयवकालात्सनिर्द्देशमानसचेष्टापिनास्ति रेखादिषेष्टालक्षणकमधुरानिरलत्वाद्बलनास्ति किन्नाहिमतिपतिर्भातिरेकबलजुगमे ॥ तदेवेहभिस्तुषरिभेस्पष्टमित्याह ॥
 कति ॥ अन्ताजीषटादिर्गार्कनयतासामलसम्पुण्यलभाभक्त ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातरगुञ्जमिषविकसितम् ॥ तस्यशेषभरार्दीनानाकलङ्काकलङ्काभाभययेति योज्यम् ॥
 अर्धार्धं बहुव्रतमान सार्धमर्द्धान्निर्वर्द्धिकणादिवशुद्रात्सवेदनोद्देशमशुद्धिमज्जाजातम् ॥ २७ ॥ एषभिस्तुभनसीधवर्धजीषमन स्वपिपत्येकजगद्गुणमतिभासस्वउदितक
 स्यतस्यान्तीवस्वहानिरप्यपिचिचिष सगरस्वउदितउत्स्यनस्यैषमयापादरोत्सर्प ॥ तेषामिकत्ववत्स्वयनेपिचतदनागतगत्स्वहामिष स्वस्वप्यवहारदशाममिभ्यासत्पाए
 ष ॥ किंस्वतनेत्याह ॥ सधत्सनीति ॥ सवालम्यस्मिस्वित्तर्करसेपरमात्मानारास्येनस्फुरतिर्नात ॥ तेनस्वतस्वधाभेमनदानभ्यामगुर्गर्कचित्सत्यमित्यथ ॥ २८ ॥ इति

क्षणनेहास्तिनोकमप्रतिपत्तिर्हिजुभते ॥ केवविशत्यहोरात्राअनताऽतयोनय ॥ २५ ॥ कतासामुपलभालमहेशीमामनोगति ॥ प्रति
 सामात्रमवेदमित्यविकसितस्वितम् ॥ २६ ॥ नानाकलङ्ककलङ्कजलेप्रानरिवांजुजम् ॥ जातसवेदनादवशुद्रादिदमशुद्धिमत् ॥ सन्मा
 रजालमश्वित्सार्धवर्द्धिकणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभास्तुखद स्वहानिरेवपिचतस्यविचित्रखद ॥ सर्वस्वयननुवर्तपिमि
 योनमिष्यासवालनिरस्फुरतिकारणकारणोस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणेपु० जीवदो० भिक्षुसस्यतिकयनना
 मपद्रुपटितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतभिक्षुगत्वास नोपयत्वमी ॥ नरामत्यहिता शीघ्रचानयतुकुटी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रवन्मिषुउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षो सुदह प्राणवर्जित ॥ क्लेदोवैषण्यमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्यभिक्षोस्तुजीवोसौभूत्वापद्रजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयोनसौसंस्थितिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतयलान्निष्कासितार्ग
 ला ॥ अंतरालतुतिपुतिष्ठत्याभिक्षुदिदसव ॥ ४ ॥

मीषासिष्ठम मास्यनकारोनिर्वाणप्रकरणेपु पद्रुपटितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भिक्षोस्तसमाधौमुक्तस्यदहनाराभ्रवर्णये ॥ भिक्षुर्भातिवदप्येवांभाभोक्ष
 यवोभत ॥ १ ॥ सवोभयगुणमाधेर्भुष्याययु अमीमत्यहितामयाभेधितानरामभिणोमधवाक्षपाक्षानयु ॥ १ ॥ अर्धवतस्यसवचुनियतेरेयनिभ्यपद्रुतिमहुक्तद्विस्तृत्यत्यवेदपुट
 भित्तिसूषपन्धसिद्धउवाच ॥ राजन्निहि ॥ हेतु माणापटभक्तान्तरसमाग शोषेणैषण्यमायात ॥ २ ॥ सतर्ह्यदीयसत्यसकस्येनपकीर्णतभाह ॥ तस्येति ॥ सत्यवतदेहभोग्य
 पारप्यशेषमक्षकस्यभ्रसन्तिनाय्ययेति भाष ॥ ३ ॥ भासपयनयुर्गालननिष्कासनीयमितिभिक्षुणाआक्षेपेतरालभासिभिलासुर्धैरुनत्वादपित्वम्भिमिलव्यवोधनकमुमरा
 स्यवित्याह ॥ तद्वदिति ॥ भासस्यपदीचरमनिबलान्निष्कासितार्गला सतोभिक्षुदेहदिदस्यपुत्त्यावर्द्धिर्दार्ढ्यरालेतिवति ॥ बलान्निस्याक्षान्बलान्तिवति ॥ ४ ॥

ततो मासतिकायां भिक्षुशरीरे निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति मज्जिष्यति ॥ तस्यां कुट्यामन्यतल्काया कारशिला प्रतिमस्वरूपं भिक्षुं पूजाभक्त्या दिव्यवहारप्रवर्त्तनाय करिष्यंति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानसभक्तमनःकल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्यामुक्तः ॥ विहारे प्राणचेष्टादिव्यापारविषये नष्टम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन भ्राति परपराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवाहने निरस्यते ॥ अस्तीति अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे भक्तकृतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यसो न्यथाभावस्तस्मान्नकारणकोविधमोदयो यस्याः ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि दृष्टान्तश्रुतिवाचादाटितिकमायापि दृश्यमनृतस्य भवैवानुमीयते ॥ १ ॥ ज्ञः परमात्मा एव अविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ स च स्वविवेकात् सर्वमासेति पश्यतीत्यात्सदृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अबोधतस्तु स ततो न शङ्गसंधानं कार्यं निष्काल्य तेजले ॥ त्यक्ष्यं त्यन्यं करिष्यंति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं स देहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते न शृणुत हि हारशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयीमाया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वदुतारं भाहेक्षः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यसमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमिदं मायानुमीयते ॥ तरंगातीव पयसि प्रेक्षामात्रा विनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञो हि हिदृश्यमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादाल्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदेति संसारः करं जवनगुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरद्वपरां भोगिनिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पद्मजादेव जगत्स्वप्नो यथादितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथावास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां क्वचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ भूतप्राणिनिकायं प्रति प्रत्येकससारमंडलं भ्रात्या उदितकृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वभातरे अभसो भोगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समदेर्हिरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयं सर्गः स्वमएव चेद्वापरे पितृयैव भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्थिरदवभासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्यैव पितामहवत् स्वमविलासवत्सत्य आभाति तेन तादृशभागेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा यथा तथावा स्फुरन् प्रस्तुतया पिष्टदये प्रतिभासमर्थं दीर्घं विभ्रमं पश्यतीति सत्यमत्र निमित्थे वेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घस्वप्नमदर्शने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च त्रयतीति श्रुतमादृततावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य क्वचित्कस्मिंश्चिद्देवनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

तत्तत्प्रत्यक्षमविषयमुक्तया लिखीति विधितस्वचित्तांशस्य द्वाभेगा यथा तात्वाकर्तृमन्त्रलोकपालकालाभुजानासस्थितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविदेवमणिकल्पनयातद
 धीनस्वरूपिणीभूत्वा तद्वारण्यकीर्तनामकद्रव्यगतासतीक्षास्तिवहाकारसम्भारिणीअप्यप्रवाहिश्रमत्वा विषयाकारसम्भारिणीभूत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तेषमस्य भा
 स्याजीवार्तिनामदशमेदलयापिपरमार्त्तमेव अप्याससहस्रेरप्यधिष्ठानस्यान्यत्वायोगादिप्रियमपुरुषार्थफलकीषप्रक्षेपकपटकीकरोति ॥ चित्तनीति ॥ प्रत्यगात्माविष्येत्तुपा
 ध्याकार्थानिमाध्याराधात्किपरमात्माप्रस्तनपरवाप्रमर्शिकात्माप्रत्यगात्मानिकिमस्यप्रक्षरणोभूत्वास्तदर्थयोगनिर्दिष्टवर्णाद्विषयाधिकजीवनाभ्योदेवदत्तयज्ञदत्तादेर्देनात्मधादि
 पराद्यानामक्वचसुखादिनामभ्यार्हानानि किनुअभ्योदेव्युपाधिधरात्सर्वसंग्रहमेव ॥ तथाचश्रुति ॥ सपुण्ड्रद्वयविष्टआनस्यारोभ्य प्राणान्येवमाणोनामभावतिवदभ्याक्पुण्ड्रस्य
 पातालं ब्रह्मलोकवाचितस्तु द्रुतशालिनी ॥ चित्तांशस्य द्वाभेगा कृत्वा कलेवसस्थिता ॥ १७ ॥ चित्स्यद्वरूपिणीजीवनानामरूपगतात्मनि ॥
 अन्यत्रचविलुठतिगत्वा सभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनास्रोत्स्यप्रतिर्विवादिवाहता
 ॥ १९ ॥ ब्रह्मण्यवपरब्रह्मजगदृष्ट्येवसस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकाशेजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोब्रह्मणएवायजगद्भूषेयुतिष्ठ
 ति ॥ विभोत्पन्न्यतयाधोधान्नतिर्विधाटिवाभक्त ॥ २१ ॥ स्पृदिस्पृदाकतेवेदस्वतःसङ्गाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेभीषृतंचया
 ॥ २२ ॥ चित्स्यदएवविद्यस्मदेसवात्मनिविजृम्भित ॥ सदास्पदीजृम्भणादिकलितनाञ्जवास्तवम् ॥ २३ ॥ नस्यदोस्तीहनास्पदोनेकता
 वापिनद्विता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वयैवास्तितयास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारेणसर्वशब्दार्थयोः समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना
 स्तित्यपिनविद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोर्वेतिभेदत्रकतिलांछनम् ॥ अभेदबोधादखिलेगलितेशिष्यतेपरम् ॥ २६ ॥

वक्ष्यमाणमन्वानोभनदतिताभ्येतस्यकर्तव्याभ्येति ॥ १९ ॥ एकमेक्यदर्शनागदृष्ट्याभ्यधारादस्तेषपरब्रह्मब्रह्मण्येवसंस्थितार्कयुनपरमार्थदृष्ट्यासमूलोपाधिबाधेनद्वाप्यमि
 तिभावः ॥ २० ॥ किञ्चदर्शनादौगुत्वात्ततभिन्ममूलस्यस्थितावप्यध्यात्तिसंभावनापित्यात् अयजीवलोकेकसुत्वात्तभूतस्याभायस्यब्रह्मणएवमूर्तभूर्त्तस्मकेपुजगद्भूषेयुति
 ष्ठतीप्रिनतसमाभनारितयापिअन्यतयाआत्मन्यतिरिक्तमन्यन्ममभयहेतुरस्तीतिबोधाद्विभेदीत्याभ्यर्थमित्यर्थः ॥ २१ ॥ अभ्यताभाधेषुषुक्षिप्त्योहेतुरितिषुक्षिप्त्येवसमाप्य
 भ्यासेनअस्यदीकृतभद्वुक्षिप्तसमासंज्ञास्तद्वषुर्द्धाविलीयतसमुक्षिप्तप्यलपूर्णब्रह्माकारेणचरमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनाभीकृतपुननिवदतद्विद्वद्ब्रह्मणिद्विलीयतइत्यर्थ
 ॥ २२ ॥ बाधमाधारेक्यैक्यकालकाटिर्भूषयजगद्विलीयतमन्निषेधवाक्यविषयस्यदमाप्रत्यावित्याह ॥ चित्स्यदएवेति ॥ २३ ॥ कश्चित्मनिकपक्षकानिमित्तेनचत्वरगतद्वरानादि
 स्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्यतदर्थस्यचक्षुमेवकलेसमाभेदोसन्निध्याभ्येवपरमार्थस्य ॥ नास्तीतिअत्रावभूतोप्यपमर्षोनाविद्यतेदुरोगादइत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैवस्तु स्थितिर्न केनचिदप्यथाकर्तुं शक्येति वसिष्ठः प्रतिजानीत ॥ नानातत ॥ एवकारः ॥ अन्यकमा ॥ हेराभलज्जना नभः गतः ॥
 वेश्मणानुबोधपूर्णचिद्रूपव्याप्तिरस्मिन्नर्थयकंचपृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानि शंक्ताप्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 बलादेव जाग्रदादिसर्वावस्था द्वैतापलापः प्रवृत्त इत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृदृश्यादित्रिपुटीजगत् ॥ यदात्वबोधः ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छास्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शातिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयोग्यतया व्यावस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्यदर्शनात्मिका त्रिपुटीतु अत्यन्ताप्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्वर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्तप्राणादिस्पृश्यबोधमात्रेण कथं नित्यं तत्तिरिच्येत् तद्धेतुसंकल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्पृह इति ॥ ३० ॥ चितः अभावनाददर्शनं द्वैतैक्यादिरूपसंकल्प उदितः
 नानातैवास्त्वबोधेन सर्वबोधस्त्वनवेक्षणात् ॥ पृच्छकं चैव मस्येव तस्मान्निःशंक्तापरा ॥ ३१ ॥ ततः स्वप्नो न जागर्त्तिर्न सुषुप्तिर्न तु र्यता ॥
 नवं धांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ ३२ ॥ शांतिरेका जगन्नाम्नी शांतिरेव भवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवातः क्रद्रष्टृदृश्यदर्श
 नम् ॥ ३३ ॥ स्पंदोऽप्यस्पंद एव स्यान्निःसंकल्प नयाचते ॥ न स्पंदोऽस्पंदयोर्भिन्नासंकल्परहितैव चित् ॥ ३४ ॥ द्वैतैक्यविकलरूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३५ ॥ चिच्छंद्रविंबे संकल्पकलंकः स्फुरतीव यः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विचिद्विद्वन्स्य घनं
 वपुः ॥ ३६ ॥ चिद्वन्स्य न सन्नासन्मयी यतां यत्ततेपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कृतम् ॥ ३७ ॥ चिच्छंद्रविंबासंकल्पकलंका मृतवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृष्टो भावाभावक्षयात्मना ॥ ३८ ॥ भावाभावादिकलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यस्रविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३९ ॥ स्पंदोऽस्पंदौ कल्पना कल्पनावाचित्ताभायो विद्विनामा धिनाम्ना ॥ सर्वकारानिर्दृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णत्वे
 कमेवास्थितेति ॥ ४० ॥ ॥ इत्याषेवांवां दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० ब्रह्मैक्यप्रतिपादनं नाम सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥

सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३९ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छंद्रविंबे इति ॥ ४० ॥ नासौ कलंक इत्यर्थः युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वन्स्य ततेपदे स्पर्शायताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावस्थानात्मकत्वादित्स्वदैकरस्य मापनं पृथङ्न सत्त्वदात्मना च सत्त्वभाव इति अनयैव युक्त्या सर्ववस्तूनामात्मैक
 रस्य सपादक निर्दोषबोधसारस्य सग्रहणसम्यगवलंबनकुरु ॥ ४१ ॥ हेचिच्छंद्रविंब हे असंकल्पकलक ॥ भावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया संस्पृष्टः सर्वोऽपि पदार्थः अमृतविग्रहः
 संपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ चितः समो ह्यस्रविलासस्यांत सम्यगाध्वसविश्रांतिभज ॥ ४३ ॥ हे राम त्वअधिनाम्ना आनंदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः स न स्पंदोऽस्य
 दौ कल्पनासंकल्प असंकल्पना विकल्पो वेति यावाश्च तां प्राप्य श्रेयस्तथातिभेदः स नवोऽपि सर्वाकारानिर्दृतिः सुरैककरसाशातिसत्तैव तथा तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदेशेऽपि कमेव मे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ४४ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वोपु० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥

तस्य प्रसन्नमिविषयमुक्तशालिनीजीवविषयस्वचित्तांशस्य दमप्रेणाप-पलाटवाक्यमर्षप्रसन्नलोककालकालाभुजानासास्थितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविशेषप्रणकल्पनपातद-
 धीनस्वरूपिणीभूतान्ताराण्यजीवनमकल्पयतां धर्मी आत्मनिदेहाकारसमभधारिणीअभ्यधर्माविषयाकारसमभधारिणीभूताधिबुद्धति ॥ १८ ॥ अस्तवमस्य चा-
 त्याजीवार्तिनामरूपभेदलयापपरमार्त्तमेव अभ्याससहस्रेरप्यधिष्ठानस्याभ्यत्यायोगाविधिपरमपुरुषार्थफलजीवमर्षोक्तमपटुकीकरोति ॥ चित्तमीति ॥ प्रत्यगात्माचित्तस्युपा-
 ध्याकार्थानिमापराधातिक्रममात्माप्रसन्नपराधामर्षिके आत्माप्रत्यगात्मानकिमस्यमर्षप्रणुसत्यस्यवर्णनेतिविषयान्दिशोपधिकजीविनाओदेहवत्सयस्सदादेहनामआदि-
 पराध्यानामरूपसुतारिनामभ्यार्तान किन्तुअभेदेपुण्याधिधरातर्षवभवत्येव ॥ मयाचमुनि ॥ सपरमहमविदधानत्वायेभ्य माणन्नेवमाणानामभावतिवदन्माक्परयवधुः ५८
 पातालव्रक्षलोफवाचित्तुश्रुतशालिनी ॥ चित्तांशस्य दमप्रेणाकृत्वाकृत्वेवसंस्थिता ॥ १ ॥ अचित्स्मंदरूपिणीजीवनमरूपगतात्मनि ॥
 अन्यनचविलुठतिगत्यामभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनामोस्यप्रतिर्विधादिवाहता
 ॥ १९ ॥ व्रक्षण्यवपरव्रक्षजगद्दृष्ट्यवसांस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकाशेजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोवक्ष्यणएवायजगद्भूषुतिष्ठ-
 ति ॥ धिमेत्यन्यतयाधोधातुप्रतिर्विधाटिवाप्तक ॥ २१ ॥ स्मदेस्मदीकृतेचेहस्वत-संज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेभीषुतयथा
 ॥ २२ ॥ चित्स्मदएवचिरस्यदेसवात्मनिविजृम्भित ॥ सदास्यदौजृम्भणादिकल्पितनामवाक्त्वम् ॥ २३ ॥ नस्यदोस्तीहनास्यदोनेकता
 वापिनद्विता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वयैवास्तितयास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणानुविचारेणसर्वशब्दार्थयो समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना
 स्तांस्वपिनविद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोदेतिभेद-अकृतिलांछनम् ॥ अभेदयोधादखिलेगलितेशिष्यतेपरम् ॥ २६ ॥

पदप्रयापनभानोतमनदितान्येतस्यकर्तमान्येवेति ॥ १ ॥ पूर्वमेक्यदर्शनेजगदुत्पाप्यवहारदृष्टैवपरमप्रसन्नप्रणयवसंस्थितकिंपुनपरमार्थदृष्ट्यासमूलोपाधिभाधेतद्व्याप्यमि-
 तिभावः ॥ २ ॥ ईश्वरदर्शनादीमुत्सादयतमिन्मुखस्यस्थितावभ्यधाभिषिभावनोपस्थार अयकीबलोकलुत्सालभूतस्याभयस्यमर्षप्रणएवमूनामूर्तस्यकेपुजगद्भूषुति
 धर्तीप्रितनस्यभावनोपिथापिअभ्यतयाआत्मभ्यतिरिक्तमभ्यभ्यमभयहेतुरस्तीतिविशोधाद्विभेतीत्याभ्यार्थमित्यर्थः ॥ २१ ॥ अस्यानवाधेचपुद्धिस्वदेहेतुरितिपुद्धिस्वदेसमाभ्य-
 भ्यावेनअस्यीकृतभद्पुद्धिदृष्टशासंज्ञास्वतएवबुद्धीबलीयतसाबुद्धिरप्यलपूणमर्षाकारेणपरमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनाम्रीभूतपुनमिबलदिद्वेष्टाद्विणिबिलीयतइत्यर्थ-
 ॥ २२ ॥ साधमापारक्यपुद्गालकाटिर्भूषजगद्बलीयतइतिवेदधान्त्वचित्तस्यदमाभत्यावित्याह ॥ चित्तस्यपर्येति ॥ २३ ॥ कस्मिन्मिन्निकयकृतामितिचेत्तत्सदृशानन्ददर्शनादि-
 त्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वस्यस्यतर्दस्यवसमेपुनकसेत्सभावेतोसतिचित्तमात्रमेवपरमार्थसत्यं ॥ नास्तीतिअभावभूतोप्ययपपचोनविद्यतेहेतेशब्दस्यार्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैव स्तु स्थितिर्न केन चिदप्यथा कर्तुं शक्येति वसिष्ठ प्रतिजानीते ॥ नानातेति ॥ एवकारा ॥ भान्न कर्मा ॥ हेरामत्व अवा वन्यवनीनातास रस्य भान्न कर्मा ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 वक्षणात्तु बोधः पूर्णचिद्रूप एवासि अस्मिन्नर्थयकंच पृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानिःशकता प्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 बलादेव जाग्रदादिसर्वावस्था द्वैतापलापः प्रवृत्त इत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव दृष्टदृश्यादि त्रिपुटी जागत् ॥ यदा त्वबोधः ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छान्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शांतिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयो मय याव्यवस्थिता ॥ दृष्टदृशदर्शनात्मिका त्रिपुटी तु अत्यन्ता प्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्यर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्तप्राणादिस्मृदस्य बोधमात्रेण कथं निवृत्तिरिति चेत् तद्धेतुः सकल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्मृद इति ॥ ३० ॥ चितः अभावनाददर्शनं द्वैतैक्यादिरूपसकल्प उदितः
 नानातैवास्त्वबोधेन सर्वो धस्त्वनवेक्षणात् ॥ पृच्छुकं चैव मस्त्येव तस्मान्निःशंकता परा ॥ २७ ॥ ततः स्वप्नो न जागर्ति न सुषुप्तिर्न तुर्यता ॥
 नवं धांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ २८ ॥ शांतिरेका जगन्नाम्नी शांतिरेव मवस्थिता ॥ अबोधोऽस्त्य एवा तद्वदृष्टदृश्यादर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्मृदोप्यस्मृद एव स्यान्निःसंकल्पतया च ते ॥ न स्मृदा स्मृदयोर्भिन्ना संकल्परहितैव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतैक्यविकलारूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छां द्विवेसे संकल्पकलंकः स्फुरतीवयः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विच्छिद्वनस्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वनस्य न सन्नासं स्पर्शयतां यत्तत्तेपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कृतम् ॥ ३३ ॥ चिच्छां द्विवेवा संकल्पकलंकाभ्युत्तवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृष्टो भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादि कलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यसविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्मृदा स्मृदौ कल्पना कल्पनावाचित्ता मायो विद्विनामा धिनाम्ना ॥ सर्वाकारानिर्वृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णस्य
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यापेवां वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० ब्रह्मैक्यप्रतिपादनं नाम सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥
 सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छां द्विवेद इति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थं युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वनस्य तत्तेपदे स्पर्शयताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावावस्थानात्मकत्वादस्त्वैकरस्य मापन्नः पृथङ्मनसत्त्वशालनाच्च सत्त्ववति इति अनवैयर्थ्यस्य सा सर्ववस्तुनामात्मैक
 रस्य सपादक निर्दोषबोधसारस्य संग्रहणसम्यगवलम्बनं कुरु ॥ ३३ ॥ हे चिच्छां द्विवे हे असकल्पकलक ॥ गावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया संस्पृष्टः सर्वोपि पदार्थः अन्यतविग्रहः
 सपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चितः समो ह्यसविलासस्य तात सम्यगाध्वसविश्रांति भज ॥ ३५ ॥ हे राम त्वअधिनाम्ना आतदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः सत्त्वस्मृदास्य
 दौ कल्पनासकल्प अकल्पना विकल्पो वेति यावा श्रित्ता माया श्रित्तभाति भेद स नवोपि सर्वाकारानिर्वृतिः सुखैकरसा शांतिसत्त्वैव तया तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदर्शेण कमेवमे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वा० पू० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥

१ विकसद् रूप इति पुस्तकांतरे पाठः ॥ उभाय विधपाठमध्ये टीकानुग्रहे मूलपाठे स्तीति भाति २ अत्र टीकानुरोधात् कुर्वति पाठोपेक्षित इति भाति

[illegible]

अथवातस्थलीलधेल्यस्य पूर्णमस्थिति लीलया तज्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौनत्रयेयंधरूपमेवदनिरस्यमिति तु कुप्यंतु चिदानंदविलास एवेति बुद्धानवाकुप्यंतु तथा पितृषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थतास्यार्थमिषाह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भावतीति शेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शने सिद्धे अयत्ने नैव तस्ति ध्यतीति न पूर्वमौनछेरासापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वार्धोमध्यसचारभेदेन त्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षणनोहृत्स्यते निरोधछेरेन न भलायते ॥ १६ ॥ तस्य ज्ञानबाधितचित्तकथमवतिष्ठतेत्याह ॥ चेत्तदिति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासतिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलया कथितं तेन तज्ज्ञाः कुप्यंतु वानवा ॥ १४ ॥ इदं सुषुप्तमौनं तु जीवन्मुक्तमिति स्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोः शृणु श्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्र संयम्यते भ्राणस्त्रिविधो नापियोज्यते ॥ नाहृत्स्यते न भलायते समस्तो द्विषसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलने यंचनवल्गतिनशाभ्यति ॥ चेतो न चेतो नाचेतो न सन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासं यदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदं बुद्ध्यजगन्नात्वा विभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहं सौषुप्तमौनमेव तत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्रूपात्मशिवेनैवेदमा ततम् ॥ इत्यास्थितमनंतं यत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशं नैव चाकाशं सर्वमस्ति चनास्ति च ॥ इति चित्तंसमंशान्तं यत्तन्मौनं तु पुनवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यं निरातं वंशांति विज्ञप्तिमात्रकम् ॥ न सन्नासदिति यस्यामासितमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विततो स्थितैः ॥ संविदो यदनाभासस्तन्मौनं परमं विदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽद्यतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनं संविद्वत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मि न चान्योस्ति न मनो न च मानसम् ॥ इति संविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौनित ॥ २५ ॥ अहमस्मि जगत्स्य स्मिन्स्वास्ति शब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेति सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मात्संविदमेव स्यात्स्वान्यादिकलनाकृतः ॥ अनंतमेव सौषुप्तं सर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नाथतम् ॥ १८ ॥ जगदिति नानात्वविभ्रमो यास्मिस्तत्तद्दृष्टात्तत्त्वं यथास्थितं बुरध्या ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्रूपाणामात्मायः शिवस्तेनैवाततं पूर्णं आस्थितमवस्थानं यत्तदित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावा नैव चाकाशे ॥ २१ ॥ यस्या जीवन्मुक्तदशाया मासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैः संविदोऽनाभासः अविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादित्यतमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इति बाधितस्य सविदा असंविदिरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्ति अनामयं शब्दार्थमात्रकसर्वसत्ता सामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोः अभासवर्नाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यातामपि पसतीव स्यात्तस्मात्स्वस्य अन्यस्य आदिपदाद्भेदस्य च ॥ २७ ॥

मीनधनुर्ध्वपक्षपातमपीरुषवप्यते ॥ सुपुममीनतभाधियुर्धातीतप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चित्तविलासिताचित्तस्यस्याभादिकप्रदस्यनुसारिताम् ॥ १ ॥ बागादीर्नामीनसयम काष्ठ
 मिषमीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वपुमीनेपुदरिपसमर्थो भवसीति मीनेर ॥ २ ॥ द्विविधा इति ॥ त्वद्विहितानां प्रयाणां काष्ठनयसिन्धुनां तारतम्यभेदानामनात्मज्ञातपाएककोटिर्धैवेति भा
 व ॥ १ ॥ तमेवमकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ भावितभात्मत्वनपरां लोचनतच्छ्रम्यायां शुष्कया तदनुभवरसस्यपरां कच्छुर्बादायणादिकियायाम् ॥ ४ ॥ प्यबहारे
 इतरतपस्त्रिलोकोपमोप्यतर्निरितया नरासादरम् ॥ ५ ॥ परत्वर्येषु लयाद्यमस्यपार्थेषु लयादयति ॥ एतयो रिति ॥ ६ ॥ तथा धमेधाभिजप्य चतुष्कारमौनमुनय आहुरि
 त्यर्थः ॥ ७ ॥ भेदाप्रत्येकलक्षणप्याह ॥ बाह्यो नित्यादिना ॥ इदियति पदोऽशमीनम् ॥ ८ ॥ एवं विभागपरां लोचने मनोमीनमपि यथमप्यपि सभावति यत्पित्तकाष्ठता
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ सुपुममीनवान् भूवात्यक्काचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिर्मुक्तलिष्टावप्यव्यतस्य ॥ १ ॥ श्रीराम उवा
 च ॥ वाङ्मौनमस्य मीनचकाष्ठमौनचवेदमहम् ॥ सुपुममीनमीने शवसन्वृद्धि किमुच्यते ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ द्विविध प्रो
 च्यते राम मुनिर्मुनिवरेरिह ॥ एक काष्ठतपस्वी स्याज्जीवन्मुक्तस्तथेतर ॥ ३ ॥ अभावितायां शुष्कया क्रियायां बद्धनिश्चय ॥ इडाज्जिते द्वि
 यभाभो मुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदं शुद्धाभावितात्मात्मनि स्थित ॥ लोकापमोपि तर्भोतयं समुक्तमुनि स्मृत ॥ ५ ॥ एत
 यो यो भवद्भावश्चातयो मुनिनाथयो ॥ चित्तनिश्चयरूपालमाभीनशब्देन सस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्कारमाहुस्तमीनं मीनविदो जना ॥ वाङ्मौ
 नमस्य मीनचकाष्ठसौ पुनर्भव च ॥ ७ ॥ वाङ्मौनं च चसारो धोषलादिद्वियनिग्रह ॥ अस्य मीनपरित्यागश्चेष्टानां काष्ठसंज्ञकम् ॥ ८ ॥ म
 नोमीनं पञ्चमचतन्वर्त्तकाष्ठतापसे ॥ भावे सुपुममीनाख्यं जीवन्मुक्तो न जीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमौ न विशेपे विषय काष्ठतापस ॥ सुपुममी
 नावस्थायां सा तु यासैव मुक्तधी ॥ १० ॥ वाङ्मौनं मीनमित्येतत्सिद्धतत्त्वमनः किल ॥ मर्तिर्न जीव बंधा यतश्च स्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्संस्मरणवापि ह श्रवाक्कथमस्य शन ॥ अपश्यन्नेव पश्यद्विकारमौनी तु तिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मीनत्रयं स्मृतम् ॥
 भवति मीनिनस्तत्र न तज्जास्तस्य लीलया ॥ १३ ॥

पश्यन्तीं मूर्च्छां घृष्टपारेषं भवति नाप्येतानि तर्न परित्यजितमित्यर्थः ॥ त्वर्थे च ॥ भावे आत्मतत्त्वानुभावे ॥ १ ॥ विषय-अधिकृत ॥ नृपाश्चतुर्धा ॥ मुक्तेषु जीवन्मुक्तेषु भी
 यत इति मुक्तधी ॥ १० ॥ यथापि धिपुमीनेषु मीनस्य सिद्धतायां पितानि मर्तिन मनो हृदि निश्चयरूपेण येनेति जीवस्य बंधाये वेत्याह ॥ वागिति ॥ ११ ॥ तर्हि तद्वाक्काष्ठतापस स
 माधौ कथमिति श्रितवाह ॥ अस्मद्विति ॥ बलाभ्यनोति यद्वर्णानंतरस्योऽहं भावस्य संस्मरणमनुसंधानमस्य राप्यहिरपि दस्य रूपप्रपञ्चबाह्यप्रयनाममपञ्चयास्तस्यान्वेषानादृतमात्मान
 मपरपञ्चेन घृष्टपुमादिव नित्यत्वाद्विचलोपाभावात्संस्थान्यादिप्रवक्षाक्षिमाद्यप्योति पापस्य सिद्धतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ ध्युत्थानकाळे जेतभी न प्रयम प्रसुरश्चित्तकलनमेव तत्र भागत्
 नाद्ययोर्मीनिनो गत इति वक्तुं चित्तवाधायास्तस्य निरोधमपुत्थानाद्विलीयतात्तत्र भवतीत्यर्थः ॥ १३ ॥

अथवातस्थलीलेयस्यपूर्णस्थितिलीलया तज्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौनत्रयेवंधरूपमेवंनिरस्यमितिकुप्यंतु चिदानंदविलासपरेवेतिबुद्धानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थंतात्पर्यमित्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भवतीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयमेवतस्तिष्यतीतिनपूर्वमौनेच्छशसापेक्षेतस्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वाधोमध्यसत्चारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षेणोह्यस्यतेनिरोधच्छेदोन्नत्यायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधतचित्तकथमवतिष्ठेतदाह ॥ चेदइति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागगाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासिनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्सहृदत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलयाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदंशुषुप्तमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोष्यते ॥ नाह्यस्यतेनभ्रंशायतेसमस्तंद्रियसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गतिनशाभ्यति ॥ चेतोनेचेतानाचेतोनसन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंयदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्धान्जगन्नानात्वविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौनमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्प्राप्तमशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाकाशंसर्वमस्तिचनस्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशांतंयत्तन्मौनंशुषुप्तवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञप्तिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितिषस्यामासितंमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विवृततोत्थितैः ॥ संविदोयदनाभासस्तन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽवतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविदुत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योस्तिनमनो नचमानसम् ॥ इतिसंविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौनिता ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्यस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मान्संविदमेवस्यास्वान्यादिकलनाकुतः ॥ अनंतमेवसौषुप्तसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नायतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविभ्रमेयस्मिस्तत्तद्दृष्टात्तत्त्वयथास्थितंबुद्धान् ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्प्राणमात्मायःशिवस्तेनैवाततंपूर्णंआस्थितमवस्थानंयत्तदित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैवचाकाशे ॥ २१ ॥ यस्यांजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादयत्तमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसंविदित्तरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोःअमासर्वबाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यतामपिप्रसीवस्यात्तस्मात्स्वस्यअन्यस्यआदिपदाद्वेदस्यच ॥ २७ ॥

अथिवाधाधानुर्धनद्विधाध्वस्तीनामपिधाधानुयातीतम् ॥ २८ ॥ प्रागुक्तसविधधनानुमिकानामप्यध्वम्यावयपृशास्तीन्नाभूमका समाधिगद्वपाज्जापानाध्वराध्व
स्वमस्तेवितस्वविद्विषयायणभावतीत्याह ॥ सौधुर्मेकति ॥ समाधान समाधिकश्रवसमाधि पूतेसमाधयोजापत्यपिशवति ॥ २९ ॥ हेमलक्षणमक्षभूतहेसाधोजापतिसमतानि
पुणम्यवहरत्सहोपिउदधात्यकम्यवहार समाधिस्योपिधीवमुक्त सकलामलशान्तिद्विस्तिर्नित्यदुर्गस्थपृषतयाविदेहपृष ॥ इयस्तिथि स्थूलसूक्ष्माकारद्वयाधान्यगामव
तीतिनाभाभम्यस्तस्यैवास्तिनाम्यस्त्यर्थ ॥ अथधानमद्वयपिषधोधनमेव ॥ इयस्तिथि स्थूलसूक्ष्माकारद्वयाधान्यगामपतिसिद्धयत्
काराकि ॥ ३० ॥ इयामल अविनिर्माहृक्योपनिषदुक्तिस्माधिराधादिपदमाभाप्रविष्टापनेनेवस्त भवधासनमेकनुयच्छप्रमास्त ॥ सर्व्वविधतद्वतीहृकिलययसिद्धतत्तद्विद्वत्तरो

नुपुनमौनमेवंदमनतत्वाद्यधोधवन् ॥ तुर्यमेवामलविद्विदुयातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौधुर्मेकसमाधानस्तयातुर्यंसमाधिक ॥ तुर्याती
तसमाधिवाजाप्रत्यपिशवति ॥ २९ ॥ तुर्यस्यावसकलामलशान्तिद्विजान्प्रत्यपिव्यवहरन्निपुणसमतान् ॥ नित्यसदेहतवापिवि
देहएवमक्षान्भोभावतएवकिलास्तिसाधो ॥ ३० ॥ अभित्युदकाभववासनमेकमास्वनत्वनचाहमपिनाम्यदिहास्तिस्त्यम् ॥ सर्व्ववि
द्यतद्वतीहृकिलांतरासज्जलिपुष्पिद्गनकोशकलैकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
ब्रौपदेशोनामाष्टपण्डितम संग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चातत्त्वमायातक्रपाणामु
निनायक ॥ योगणास्तुप्रेरुद्राडतनेतिवदाशुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानामिदुषुणादृशतश्चारीरकम् ॥ सर्व्वमुद्देशता
ज्ञातततउक्तनतन्मया ॥ २ ॥

नाकतरनुभूयमान स्वमलशभगुण्याधोधीवमुक्तस्त्वचिद्गनकोशकलैकनिष्ठलियेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० नास्त्यर्थकारोनि० पू० अष्टपण्डितम संग ॥ ६८ ॥
गणानामपिद्वल्लभुकानानाम्द्विकीस्तिथि ॥ योगाद्याणस्त्यविलयोयत्तेल्लहृतिरुभ्यते ॥ १ ॥ माप्यतोम्रहृत्सहोदरासर्व्वएवने ॥ समज्जगन्मूर्धिरजुभ्यद्राणाभुत्तभरानमिति
शतानामप्युत्तमठदाभागुकलद्विषासर्व्वधकदास्ययतेपुनरेवपुषाररुधरोपगुक्तमनतियाम् तन्मभुक्ताधिरभोगाभ्याप्यरुद्रपुरतत ॥ गणताभाभसतलोत्स्यास्त्यतिषपरिच्छेदाह
स्युक्तमठदेच्छयारातठदमूर्तीनागणत्वमेकैवठदमूर्तिरितिषदिहानोराम पूच्छति ॥ कुतश्चति ॥ रुद्राणांशतत्त्वकुलआगतम् किंनपी सवृपरिगप्यनानुततमतिरिक्तक्रपाणामेवपरिग
पनात् ॥ एषार्येगुशाब् ॥ यगणास्त्योक्तास्तएवप्रेरुद्राडकास्तेजन ॥ अप्येएवठददत्त्यथ ॥ १ ॥ तपप्रथमकल्पमेवावलम्ब्यवसिष्ठउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
वभागाव्चिततत्त्वज्जम्बादिप्रस्तावतत्त्वप्राधान्यतस्तन्मयाठदरातसंस्थानेनामतेरिषिप्यनोक्तम् ॥ २ ॥

भिक्षुस्वमेयेजीवटायाकारास्तदाकारमेवोत्सर्गगणशतमितिस्मृतम् ॥ तदेवैतद्वृशतकमपिभोगैश्वर्यसाध्यादुर्गत्वाच्चभवत् ॥ ननुगणादितरदस्यसवकाः ॥ ५ ॥ पदाब्ध्या
 कथमुत्पन्नरुद्रायुः स्वाभिभूयभावयोर्विरुद्धयोरेकत्रासभवत् ॥ किंचशततमस्यमुख्यरुद्रत्वाद्वगत्वाभावाद्गणशतमित्युक्तिश्चानुपपन्नेवेतिचेन्नह ॥ रुद्राअपीति ॥ तेश
 तस्ययरुद्राअपिपूर्वसिद्धस्येश्वरकोटिभूतरुद्रस्यपरिचर्यादिविधौगणाएवभवति तेषाकर्मफलभोगैश्वर्यप्राप्तेस्तदर्थानत्वादित्यर्थ ॥ ३ ॥ वोवयित्वानुतभिक्षुचेतसाचेतनेनच
 त्यादिनाभिक्षुस्वमकृतेनशततमेनरुद्रेणस्वचित्तचैतन्यदानेनभिक्षवादीनावोधनयत्यागुक्ततदन्यत्रादर्शनादसंभावयत्तरामः पृच्छति ॥ एकस्मादिति ॥ ४ ॥ अनीश्वरेष्वज्ञेपुन
 ददर्शनेपिर्दश्वरेषुमुक्तेषुनतदसंभावनायुक्तेतिपरिहरति ॥ निरावरणेति ॥ ज्ञानैश्वर्येणनिरावरणायोगैश्वर्येणसद्भावाः सत्यसकल्पाः ॥ रसोवैसरसंसेवायलब्ध्यानदीभवतीतिश्रु

यआकाराश्वतेस्वप्नेतत्तद्गणशतंस्मृतम् ॥ तदेतद्वृशतकंरुद्राअपिगणाविधौ ॥ ३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ एकस्माद्गवांश्चित्ताक
 यंचित्तशतंरुतम् ॥ तत्स्वप्नकृतरुद्रेणदीपाहीपशतंयथा ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निरावरणसद्भावाययथाकल्पयंतिहि ॥ तत्त
 थानुभवंत्येवरसावरणसंविदः ॥ ५ ॥ ॥ सर्वोत्पन्नःसर्वगत्वाद्ययथायत्रभाष्यते ॥ तथानुभूयतेतत्रतथाज्ञतयाधिया ॥ ६ ॥ ॥ श्रीराम
 उवाच ॥ ॥ कपालमालाभरणोभस्मशालीदिगंबरः ॥ रमशाननिलयोद्वसन्कामुकश्चकिर्माश्वरः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ म
 हेश्वराणांसिद्धानांजीवन्मुक्तशरीरिणाम् ॥ नक्तियानियमोर्त्साहसह्यज्ञस्यैवकल्पितः ॥ ८ ॥ ॥ अज्ञसुदितचित्तत्वाक्तियानियमनंविन ॥
 गच्छन्त्यायेनमास्तेनपरंदुःखंप्रयातिहि ॥ ९ ॥ ॥ सुज्ञास्त्विष्टेष्ट्वनिष्टेपुननिमज्जातिवस्तुषु ॥ यतैद्रियत्वाद्ब्रह्मत्वानिर्वासिनतयातथा ॥ १० ॥

ने रसोभूमानदस्तआसमतात्साकल्पिकार्थसत्तालाभायदणोतिस्वीकरोतितथाविधायामायाप्रतिविवसवेतसर्वइयसर्वशक्तत्वाख्यातद्वलादित्यर्थ ॥ ५ ॥ सार्वात्म्यवलादपि
 तेषासर्वभावितार्थसिद्धिरित्याह ॥ सर्वाल्लनइति ॥ ६ ॥ एवमैश्वर्यसंतिहरिहरादयः किमर्थमानुषयोन्यायवतारदमशानवासादिकदर्दनात्त्वस्यकल्पयतिशुभमेवकुनोत्कल्प
 यतीत्याशयेनरामः पृच्छति ॥ कपालेति ॥ भस्मनाशालतेशोभतेनच्छीलः ॥ ईश्वरःसर्वशक्तिसपन्नोपिसर्गकिकिमर्थमेवमार्त्तइत्यर्थ ॥ ७ ॥ क्रियाःशास्त्रायाएवमगलरूपा
 एवसुखभोगफलाएवकार्याइतिनियमस्तेषावधिकिकरत्वाभावात् ॥ अज्ञदृक्प्रसिद्धमगलानामपिसर्वपातत्त्वदशाअमगलतमत्वाविशेषात् ॥ अशुभकर्मभावेनदुःखसा
 मध्यापितेपादुखभोगानुदयात्सर्वस्यसुखरूपत्वाविशेषाच्चेतिभावः ॥ ८ ॥ दितचित्तत्वातरागद्वेषलोभादिदोषसहस्रखंडितचित्तत्वान्मास्तेनमस्येषुप्रसिद्धेनदुर्बलस्वरजा
 तिप्रसन्नन्यायेनगच्छत्क्रियानियमनंविनापरजन्मपरपरानरकादिदुःखंप्रयाति ॥ हिंइतिशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ९ ॥ १० ॥

अधिवाधाधानुर्धनद्वापञ्चनीनामविषयानुयातीतम् ॥ १८ ॥ प्रागुक्तसमविषयसामुहिकानामप्यपचम्यादय एतास्तिष्ठोभूयिका समाधिभेदक्या जायत आपराध्या
 इत्यमस्यधिरनयविद्विषयायणभधरीत्याह ॥ सौपुमकति ॥ समाधान-समाधिकश्रवसमाधि एतेसमापयोजायत्यपिभवति ॥ १९ ॥ हेमचन्द्रप्रसन्नमूलहसाधोजायतिसमतांनि
 यणव्यवहरस्वरक्षोपिउपगत्यक्तव्यवहार समाधिस्योपजीवन्मुक्त सकलामलरतिरहितिर्नित्यतुल्यस्यरुच्यवतथाविद्दृष्टम् ॥ इयच्चस्तिथि स्फुल्लवृक्षमाकारद्वयवधाधान्यमाभय
 मतिनभाभयस्यमल्लेखालिनाम्यस्यत्यम् ॥ अयवानभदस्यपिषवोपनमेव ॥ इयस्तिथिस्तथाभवतएवालिनाम्यस्येत्यर्थ ॥ अयवाभावतलवैवालीतिराममतिविद्वधत्
 कालातिक ॥ २० ॥ इयामल अतिमिमीक्षुपयानियुक्तरित्याधिराहद्विषादमाभाप्रविष्टापनेनेवलभाववासनेकंनयद्रवमास ॥ सर्वेष्विद्यतदनीद्विक्रियमयसिद्धतत्त्वान्तरो

नुपुममौनमेवंदमनतत्वाद्यधोभवत् ॥ तुर्यमेवामलविद्वितुर्यातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौपुमैकसमाधानस्तयातुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
 तसमाधिवाजाग्रत्यपिभवतिवे ॥ २९ ॥ तुल्यस्यएवसकलामलशांतिवृत्तिर्जाग्रत्यपिव्यवहरन्निपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिचि
 दंहरववक्षन्नमोभवतएवकिलास्तिसाधा ॥ ३० ॥ अभित्युक्तभववासनमेकमास्वनत्वनचाहमपिनान्यदिहास्तिस्त्यम् ॥ सर्वेष्ववि
 यतइतिद्विजांतराभन्नास्तिष्टिद्विगनकोशकलकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यापेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
 ज्ञापदशानामाष्टपद्विभक्त सग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुत-शतत्वमायातरुद्राणामु
 नितायक ॥ योगणास्तेतुयेकद्राउतनेतिवदशुभे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानांमिदृषणादृशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता
 ज्ञातततउत्तनतन्मया ॥ २ ॥

नान्यतरनुभूयमान स्वमलशमभुगव्याघ्रोर्जीयन्मुक्तस्त्विद्विगनकोशकलकनिष्ठस्तिवेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवाग्विषय-तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० अष्टपद्विभक्त-सग ॥ ६८ ॥
 गणानामपिचद्विषयानुर्धनार्थस्तिष्ठोस्तिथि ॥ योगाद्यावत्स्यवित्तयोद्यतेस्तद्वृत्तिरुच्यते ॥ १ ॥ प्राप्यतन्मिदृशसहोदरानां सर्वएवते ॥ समाजमभूतिरनुभवतद्राणांमुक्तमरातमिति
 शतानामप्युक्तमदृशतप्रागुक्तानुत्तरसर्गेष्वदृशयातपुनेपुद्गलपुमारद्वयरोपभुक्तवतीयाम् तपभुक्ताश्चिरभोगाभ्याप्यकद्रपूरित ॥ गणनामाधसतस्तेस्यास्त्यतिसपरिच्छेदाद्
 स्युक्तनप्रद-च्छदपाराकद्रमूर्तीनां गणत्वमेकैवकद्रमूर्तीरिति स विद्वानोराम पृच्छति ॥ कुतइति ॥ कद्रव्याशतत्वकुत आगतम् किण्वी-सहस्रपरिमाणनाहुततद्व्यतिरिक्तकद्राणांमेवपरिग
 णनात् ॥ पृथार्थेनशास्त्र ॥ यमप्यात्मन्योकास्तएवैकद्राउकालोउतन ॥ अन्येएवकद्राद्वत्यय ॥ १ ॥ तपमयमकद्रमेवावच्छेद्यसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
 तप्याग्नीवतवज्जम्भारिद्विषयावतस्तयाज्ञातमेवततस्त्वमयाकद्रातसत्त्वानेनामनोविशिष्यनोक्तम् ॥ १ ॥

एककलत्वेऽथेदंनसिद्धौवक्रिजलयोरिवसांख्ययोगयोःसमुच्चयोर्युक्तो न विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ सद्यतेर्वाक्षांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव कारणतश्चसाख्येनयोगेनवारकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतमुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुब्यापारेषुअकारणतामेतौत्येकैकेनाप्यफलसिद्धेर्नसमुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥ देहाहतादर्शनपूर्विकेवसर्वासंस्ततस्तत्त्वमूलमनस्तच्छातौसर्वसंस्ततिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हि कथंमनसोनाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥ मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्याहममतादिवंधमोक्षानां सर्वाः कल्पनावाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधममध्यमाधिकारिकमेणोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्तत्पर्यसंग्रहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमरासमाक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणेसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरिति भावः ॥ २८ ॥ अयोप्यपायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकितुमूर्त्ताकालेविलीनसैधववद्विद्यायांवासनात्मनावस्थानमुक्कमणकालेपुनराविर्भावासनांचित्तमेवाहुःकारणंतद्विसंस्ततेः ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्यतिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मानं विलयंतीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो भवत्सुसंसारःकममाहंकसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचितकुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासःप्राणानां विलयस्तथा ॥ मनोविनिग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीरामउवाच ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ मृताएवविमुच्यंतेतन्मन्ये सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ त्रिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥ यदानिर्वाणनंप्राणास्त्यजंतोदंशरीरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्वयकामतीतिश्रुतेस्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनताप्राणानांचक्षुरादिद्वारेणोक्कमणासंभावाम् नचस्थूलदेहरूपाधाराज्जाद्वहिर्निर्गतानाविलयः वास्याकारोसहोकाताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोप्यदेहकल्पनसंभावदित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनेभववरंश्रेष्ठसाध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदाप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तयुर्धुरारावमिदंशरीरकल्पजतितदावासनाकामकर्मापस्थापितमाविदेहाकारमनुभूयबाह्यव्योमनितादृशदेहारंभानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तद्यथापेशस्कारीपेशसोमात्रामुपादायान्यन्नवतरकल्याणतरुवतनुनेएवमेवायमात्मेदंशरीरनिहत्याविद्यामयित्वाऽप्यन्नवतरकल्याणतरुपंकुस्तेपिउपवागांधर्ववदैववाप्राजापत्यंवाब्राह्मवात्येवांवाभूतनामितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारीस्वर्णकारपेशसःस्वर्णस्यमात्राशकलान्पुपादयेत्यर्थः ॥ ३० ॥

रुद्रे अथ स्यादायुर्भूतम् ॥ यद् आस्य ॥ ११ ॥ एवमभामानुष्यादिसम्भवा ॥ १२ ॥ नरेपताकस्य चिद्विशेषः ॥ आत्मीयत्ववर्णनाश्रमोचितम् ॥ परतद्वच्यम् ॥ सा
 निज्जात्यान्विषणानिपन्नानि निविषयलयाधिधनकश्चिद्विषयः ॥ १३ ॥ महिकयद्दरस्यमसिद्धहरचरिभवेभक्तिपानियमोद्देशातिशयिष्येयादिनियमोभावादीनामप्राप्त्योत्त
 मवधानियमः काकतालीयव्यापतद्वपदनादित्याराक्याह ॥ अग्र्यादीनामिति ॥ आगत्यलतज्जात्युचितकर्मनियमः ॥ मुख्यभूरेच्छाखानाविनियमितिरवतद्व्यवस्थाधिकेस्य
 ॥ १४ ॥ असानानुषयात्प्रादिकियावन्विपता सगर्वादिभिष्यकार्कनसर्गेरुद्विमापयोत्तितत्त्वर्णाविभागक्षेपेनवशत पृथक्परेहिकपारस्तीकिकसुखद्वयानुभूतिकृता
 कायतालीयवद्भूतियापूर्वतितेसदा ॥ ननुर्वस्यवैकिकिनेपाकषिदपिग्रहः ॥ १५ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मादितपुरा ॥ एव
 यमाजिनयनएवकर्माधुजाद्वयः ॥ १६ ॥ नर्तियमस्मिन्नानिधनोपादेयनहेयता ॥ नचात्मीयनचपरकमज्ञाविषयकचित् ॥ १७ ॥ अग्र्या
 दर्ताययौण्यादिसगाढारुद्विमागतम् ॥ हरदर्तानातयाकर्माद्विजातीनाचजातयः ॥ १८ ॥ सर्गेप्ररुद्विमायातेसकेतवशत पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रयाफल्यिता कस्मिता स्वयम् ॥ १९ ॥ विदेहमुक्तविषयतुयमीनमतोमया ॥ नोक्तवपरमीनसंदेहस्यरयूद्दहः ॥ २० ॥ रवाट
 व्यतिरामवृद्धमात्माकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्तिभरश्रेय साक्यप्राप्यतेश्च ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानावयोधेननित्यमकसमाधिना ॥
 सस्ययवावृद्धायेतरस्यता सात्मयोगिनः ॥ २२ ॥ प्राणायनिलसशतौत्तुक्तयायेपदमागता ॥ अनामयमनाद्यततेभ्यतायोगयोगि
 नः ॥ २३ ॥ उपादयतुसर्वपागातपदमरुभिन्मम् ॥ तत्केचित्सस्ययाप्राप्ता कचियोगेनदेहतः ॥ २४ ॥ एकसांस्थस्ययोगचय पश्यतिस
 यस्यति ॥ यत्सांस्थं प्राप्यतस्यानपरयंगकटेवहि ॥ २५ ॥ यत्रप्राणमनोवहतिरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्तातातद्विद्विपरम
 पदम् ॥ २६ ॥

शार्वापास्तभाविष्यभरागादिष्यशास्त्रयद्विभक्तादन्निधेयम्वित्यर्थः ॥ १५ ॥ एवमभसमाभापयत्तुनेपुर्मेनपृथकभ्यशेषदर्शयति ॥ विदेहेति ॥ संदेहस्यमसिद्धाच्चापूर्व
 धर्मानास्तरुद्विभक्तिपरिपरेणाश्रयः ॥ १६ ॥ तत्ताप्राप्तद्वयस्यप्राप्तिभरश्रेय साक्यप्राप्यतेश्च ॥ १७ ॥ तत्प्राप्तीसांस्थयोगिनावुपापद्विनिर्णयिष्यसांस्थयोगिनोत्प्लक्षयति ॥
 सस्यमिति ॥ सस्ययाद्विद्वकविषयपृथक्ताजपागतः ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्प्लक्षयति प्राणैर्युक्तयाप्राप्तमर्थितद्वययोगेन ॥ १९ ॥ उपादेयफलाभूतस्यसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेवादिष्यपानामविषयोभिन्नाम् ॥ वेदतःअननैषेदेहः ॥ २० ॥ फलानपुनदेवस्फुटयति ॥ यदिति ॥ २१ ॥ ननुविभिन्मरूपयास्तयो कुलएकफलतद्भाह ॥ यथेति ॥ प्रा
 णमनाहरयाहमपारव्यात्यनिकद्विद्वयोपलब्धिरस्यलुभुषयापानाभागुरोक्तातास्थितिरवतत्परमपदतद्वित्यर्थः ॥ २२ ॥

एकफलत्वेओदनसिद्धौवह्निजलयोरिवसाध्ययोगयोःसमुच्चयोरुक्तेनविकल्पइतिचेत्तत्राह वासनामिति ॥ संस्तेर्वाक्षांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजालकंमनएव
कारणतच्चसाध्येनयोगेनवाएकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतमुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुख्यापारेषुअकारणतामतीत्यैकेकेनाभयफलसिद्धेर्नसमुच्चयइत्यर्थः ॥ २३ ॥
देहाहतादर्शनपूर्विकैवसर्वासस्तिस्तन्मूलमनस्तच्छातौसर्वसस्तिशानिरुपपन्नेत्याह ॥ मनइति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हिकथंमनसोनाशइतिचेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
मनइति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षांताःसर्वाकल्पनाबाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
मध्यमाधिकारिकमेणमोक्षसाधनत्रयसर्वशार्त्तास्त्यस्यसमहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमरामआक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरितिभा
वः ॥ २८ ॥ अथोप्युपायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकिनुमूर्च्छाकालेविलीनसैधववद्विधायावासनात्मनावस्थानमुक्तमणकालेपुनराविर्भा
वासनांचित्तमेवाहुःकारणंतद्विसंस्तुते ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्चातिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मा
नंविलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारंप्रेक्ष्यमाणंनविद्यते ॥ २५ ॥ मनो
भवस्तुसंसारःकममाहंकरसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचितलुक्तः ॥ २६ ॥ एकनत्वधनाभ्यासःप्राणानांविलयस्तथा ॥ मनोवि
निग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ मृताएवविमुच्यंततन्मन्ये
सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥
यदानिर्वाणनंप्राणास्त्यजंतोदंशरिरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीतिश्रुतेरतृणजलायुकादृष्टांतमसिद्धेर्विलीनानांप्राणानांचक्षुरादिहारेणोक्तमणासंभवाच्च नचस्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
तानाविलयः वासाकाशेसहोक्तानाभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोःयदेहकल्पनसंभवादित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ चिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनमेववरंश्रेष्ठ
साध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यद्यप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुर्णरावाभिर्दंशरिरकस्यजंतितद्वासनाकामकर्मोपस्थापितभाविदेहाकारमनुभूयबाह्यव्योमनितदृशदे
हारंभानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयाति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीति ॥ तद्यथापेशस्कारीपेशसोमात्रामुपादायान्यन्नवतरकल्याणत
ररूपतनुतेएवमेवायमात्मेदंशरिरनिहत्याविधागमयित्वाऽप्यन्नवतरकल्याणतरंरूपकुरुतेपिऽयंवागांधर्वैवदैववाप्राजापत्यंवाब्राह्मणान्येवावाभूतानामितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारी
स्वर्णकारपेशस्तत्स्वर्णस्यमात्राशकलाप्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

कदाञ्चकस्याधार्तुताम् ॥ पद आसग ॥ ११ ॥ एवकमानुनूप्यादिजन्मकमा ॥ १२ ॥ नहेयताकस्यचिद्वितीये ॥ आत्मीयत्ववणाश्रमोचितम् ॥ परतवन्मत् ॥ आ
 सिद्धात्तायचिपणोतिपद्मानीतिविषयस्तथाचिधनकचिद्विस्वम् ॥ १३ ॥ नहिक्पदरस्यमसिद्धहरश्चरिषधेकियानियमोहेर्वातच्चरिषवेपादिनियमोभषदादीनांचमाश्रणोत्त
 मयचानियम काकनालीयन्यायेतदपदनादित्याराक्याह ॥ अथ्यादीनामिति ॥ जातयस्तत्तज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यश्चरेष्ट्याहपाताद्विनियतिरेवतद्रावस्थाधिकेत्यथ
 ॥ १४ ॥ अस्मानुनूप्यानाप्यादिकियाधिनियता सगाध्याभिष्यका किनुसर्गोद्धतिमापातेसतितत्तद्वर्णादिभिगागसेकेनयशत पृथक्प्रेहिकपारत्कीककसुखद्वानुभूतिफल्ग

काकतालीयवद्भ्रांमिन्पाकुर्वतितेसदा ॥ नकुर्वत्यपिर्वैकिचिन्नेपाकचिदपिमह ॥ १५ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मादित पुरा ॥ एव
 कमाजिनयनएवंकर्मायुजोद्व ॥ १६ ॥ नर्तियमस्तिनान्दियनोपादेयनहेयता ॥ नवात्मीयनचपरकर्मज्ञविषयकचित् ॥ १७ ॥ अथ्या
 दीनांययौष्यादिसर्गादौरुद्धिमागतम् ॥ हरदीनांतयाकर्महिजातीनाचजातय ॥ १८ ॥ सर्गोप्ररुद्धिमायातसकेतवगत पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रया कलियता कलियता स्वयम् ॥ १९ ॥ विदेहमुकविषयतुयर्मोनमतोभया ॥ नोक्तवपरमीनसदेहस्यरपूहह ॥ २० ॥ खाद
 व्यतितरामन्धमात्माकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्ति परश्चैव माकयप्राप्यतश्चणु ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानावधानित्यमकसमाधिना ॥
 सख्येवावबुद्धयेतस्थता साख्ययोगिन ॥ २२ ॥ प्राणायतिलसशतीचुत्पयायेपदमागता ॥ अनामयमनाद्यंततिभ्यतायोगयोगि
 न ॥ २३ ॥ उपदेयतुसर्वपाशातपदमद्रुचिमम् ॥ तत्केचित्सख्ययाप्राप्ता कचियोगेनदेहत ॥ २४ ॥ एकसांख्यचयोगचय पश्यतिस
 पश्यति ॥ यत्सांख्ये प्राप्यतस्यानंपरयोगेकादेवहि ॥ २५ ॥ यच्चप्राणमनोवह्निरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्क्रांतातद्विद्धिपरम
 पदम् ॥ २६ ॥

शार्त्वात्सांखादिभ्यश्चरागादिष्वशास्त्रयकस्तिताहनिधैषम्यमित्यर्थ ॥ २५ ॥ एवमभ्यसमाधायप्रसुतेपुर्मैनेपुष्पकभ्यशेपरशयति ॥ विरहेति ॥ सेदेहस्यपसिद्धाच्चतुर्थ
 धर्मीनास्तेषनोक्तभ्युच्चित्तियरेणाभ्य ॥ २६ ॥ तत्तायास्तद्वावस्यप्राप्ति परमयोभोष ॥ २७ ॥ तत्पार्मीसांख्ययोगावुपायद्वितिवर्षापिप्यभ्यसांख्ययोगिनोत्तक्षयति ॥
 सम्यगिति ॥ सख्ययाधिकेकविषयमयुन्यतटाकयोगेन ॥ २८ ॥ कर्मयोगिनोत्तक्षयति ॥ प्रोक्षति युक्तमाप्याभ्यर्णितद्विदयोगेन ॥ २९ ॥ उपदेयफलीभूततस्वसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेषांविधिधानामपिद्योगिनाम् ॥ देहमःआमनैषदेहेन ॥ ३० ॥ फलतपुतेदेहसफुटयति ॥ यद्विति ॥ ३१ ॥ ननुविभिन्नरूपयास्तयोः कृतएकफलतप्राह ॥ यद्येति ॥ प्रा
 णमनोदेहयोःकमयोःप्यात्मनिकविलयोपलक्षितत्वाद्भयपयासनाभागतोक्क्रांतास्थितिरत्यतस्वरमपदतदस्यर्थ ॥ ३२ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वक्रिजलयोरिव सांख्ययोगयोः समुच्चयोर्युक्तेन विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ संख्येर्वासातकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव
 कारणतश्च सांख्येन योगेन वा एकेनैव विलीयतत्त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः करणप्राणयोरपि कर्मसुख्यापारेषु अकारणतामेतीत्येकैकेनाभयफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥
 देहाहतादर्शनपूर्विके वसवसिद्धेति स्तम्भूलमनस्तच्छातौ सर्वसिद्धतिरातिरूपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आसदर्शनेन तर्हि कथमनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
 मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोबाधेन तत्कार्याहंममतादिवंधमोक्षाताः सर्वाः कल्पना बाध्यत इत्याह ॥ मनो भवति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
 मध्यमाधिकारिके भेदे मोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसंपहेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमराम आक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वप्राणविलयप्रसिद्धेरिति भा
 वः ॥ २८ ॥ त्रयोप्युपायामनोनाशद्वैरेव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किनु मूर्च्छाकाले विलीनसैधववद्विद्याया वासनात्मनावस्थानमुक्कमणकाले पुनराविर्भा
 वासनांचित्तमेवाहुः कारणतद्विसंस्तुतेः ॥ तदकारणतामेति विलीयो भयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मा
 नं विलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणत् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो
 भवस्तु संसारः कममाहं कसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कृतः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो वि
 निग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये
 सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिष्वेतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विदितदेवा श्रुयथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥
 यदानिर्वाणनं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वकामतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्कमणासंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
 तानाविलयः बाह्याकारोऽहोकाताभिर्भूतमात्राभिलात्कालिकव्यवहारयोपदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरश्रेष्ठ
 साध्यमिति ॥ २९ ॥ यदा प्राणानि निर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तयुर्धुरारावमिदं दर्शयति स विज्ञानमेवान्वकामतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो भावामुपादायान्यन्ववतरकल्याणत
 हरं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वकामतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो भावामुपादायान्यन्ववतरकल्याणत
 ररूपतन्तुने एव मेवायमात्मेदर्शयति हेत्यागमयित्वाऽन्यन्ववतरकल्याणतरं रूपं कुरुते पिडयं वागांधैव दिववा प्राजापत्यं वा ब्राह्मणं वा भूतानां भित्ति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी
 स्वर्णकारपेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तर्हिनाश्रुताभावादिर्हीनार्तरथाधिः सहापि कुनो न भिष्यति तत्र ॥ वासनेति ॥ तत्तज्जीववासानामाश्रयकानिनाशितदशावासानाम्भनानि शिष्याद्यर्थैरेव स भिष्यति नेतरेति
 व्यवस्थितमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्राणोद्देशात्तदेव वासानासहिताप्येत्ययं यत्-पुनरेवमपि आदिदेव वासानासहिताप्यनुचति ॥ देहात्तरेष्वतीत्यद्वा दप्योकात्तदगतवायुभिश्च
 श्लेषयति ॥ यथा कुशममभस्तिलेषु प्रविशति तत्र तेन स श्लेषयतीति यथा धनिष्वीदनादिह स्वायमवतिष्ठति ॥ ३२ ॥ अतएव मरणमाश्रयनमनोनाशदतिनप्राणनारोपीत्या
 ह ॥ ननु हि ॥ यथा वायुपुटः क्षभो भीमो वासकीरश्च भयानो विनशाम्यति न संसृति ॥ मनःप्राणयोश्च प्रविशतस्तत्पत्तिरेकमुत्वेनाप्ययमुत्वेन चरयति ॥ नामनस्कादिति सा
 वासना सात्मकान्येव विहितन्मात्रकाणि वै ॥ तदात्मकेर्मनोवद्विप्राणौ भिष्यति नेतरे ॥ ३१ ॥ स वासना कूलपते प्राणामुच्यते देहक
 म् ॥ तद्वा मवायुसंश्लेषयतीति दुःस्वायमवतिष्ठति ॥ ३२ ॥ मनः सांख्येयं भो धौ नशाम्यति स वासनम् ॥ नामनस्का स भवति प्राणा सूर्य
 इव त्विष ॥ ३३ ॥ न जहाति मनः प्राणान्विनाशानेन कर्हिचित् ॥ दृणात्तरेणैव विना दृणागमिव तित्तिरि ॥ ३४ ॥ ज्ञानादवासनीभा वस्व
 नाशप्राप्तयान्मनः ॥ प्राणात्सुन्दरनादत्ततत्प्रातिर्हि शिष्यते ॥ ३५ ॥ ज्ञानात्सर्वपदार्थानामसत्त्वसमुदेत्यलम् ॥ तर्गेण वासनानाशा
 द्वियोगाश्रयणचेतसो ॥ ३६ ॥ ततो न पश्यति मनः प्रशातं देहात्पुनः ॥ स्वनाशेन पदप्राप्तं वासनैव मनो विदुः ॥ ३७ ॥ वेतो हि वासनानामाश्र
 तदभावे परपदम् ॥ तत्त्वं संपदं ज्ञानं ज्ञानमाहुर्विचारणम् ॥ ३८ ॥ इत्यस्या संस्तुतरामपर्यंतः संप्रवर्तते ॥ स्वयविवेकमाश्रयणरज्जुसंप
 भ्रमाकृते ॥ ३९ ॥ एकापार्थम्यसनप्राणरोधश्च त्परिक्षया ॥ एकस्मिन्नेव ससिद्धेः ससिद्धातिपरस्परम् ॥ ४० ॥ तालवतस्य संस्पंदशोत
 शातोऽयमिति ॥ प्राणानित्परिस्पंदशोति शाततयामन ॥ ४१ ॥ प्राण शरीरविलये प्रयाति व्योमवायुनाम् ॥ यथा वासितमेव दस
 र्वपश्यति तत्रवा ॥ ४२ ॥ यथा विदेहा पश्यति प्राणव्योमनिदेहकम् ॥ समनस्कास्तथाचारसर्वचानुभवति ॥ ४३ ॥ शांतिवातपरिस्प
 दययामंथ प्रशाप्यति ॥ तया शांतिमनः स्पंदशाम्यति प्राणवायव ॥ ४४ ॥

र्धन ॥ ३१ ॥ ३४ ॥ अतएव ज्ञानादवासानाश्रयेऽभयनाश इत्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३५ ॥ कथं ज्ञानेन वासनानाशदिति चेत्तदेतदेव वाधावित्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 तदपि ज्ञानसमासर्तव्यं धातुका आत्मन्येव संपदते तद्वत्स्वविचारपरलपोर्भेदाद्वा ज्ञानमप्यल्लक्षणमेव शिष्यात्तद्वत्पुनः भवति वा आहुः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रस्तुतमुपाहते ॥
 एकैति ॥ एकैर्वाप्योद्भूयतस्वतदप्यसनप्रवृत्त्या यत्तर्जय ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सति शरीरे प्राणकमणे अस्त्ययकमोयप्रशरीरस्थैश्चरापच्छेदादिना नारास्तभक्त कमस्तथाह ॥ प्राणद
 ति ॥ व्योमवायुना वासाकारास्तथायुमिदनाशनाशम् ॥ तत्र वासाकारो ॥ ४२ ॥ यथा यादृशकर्मोद्भासितवासानामयसुरानप्यभ्यादिरेह कपरयति तयातदनुकूपेन वा आचार
 व्यवहारमनुगच्छति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तिलतैलेसकान्तकुसुमामोदवन्मिश्रे ॥ ४५ ॥ रथसारथीद्वयान्योन्यस्पर्दनं विहरतः सपादयतः ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवत् अर्प्योऽप्यवत् ॥ ४७ ॥ शांतबाधितद्वैतवासनम् ॥ प्राणसभावस्य तस्मिन्मनसिलीनत्वादेर्कोभूतत्वात् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्मात्तत्वे लयेन तदात्मत्वमेव स्थिरमवति ॥ ४९ ॥ अनुपलभोऽज्ञान उपलभस्तद्वाधिकाबलाकारादचित्तस्योदयो रप्यसतोर्नदत्तयोऽर्थः शिष्यतइति शेषस्तच्चिन्मात्रे प्रणधारणया वा स्थिरो भवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ कियत्कालमेकतत्त्वभावना धार्यातयाह ॥ एकस्मिन्निति ॥ भावतदाकारवृत्तिधाराम् ॥ यावद्भावसावृत्तिधारापि चरमसाक्षात्कारपुष्टासती अभावत्वमायाति तदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ भोष्यक्षयादाहारक्षयात्स्य यदेहद्वयविलोपते ॥ ५२ ॥ धारणाति पचिभिरगैर्मनसोबासाकारक्षये सति धारणादिभिस्त्रिभिर्भक्तैकानता सपत्यानिर्विकल्पसमाधिपरिपाकेन ब्रह्मभावः सिद्ध्यतीत्याह ॥ यदेकतानमिति ॥ ५३ ॥ अश्रुते अभते च ध्यान

अविनाभावनीनित्यं जंतूनां प्राणचेतसी ॥ कुसुमामोदवन्मिश्रे तले तैले द्वयस्थिते ॥ ४५ ॥ मनसः स्पंदनं प्राणः प्राणस्य स्पंदनं मनः ॥ एतौ विहरतौ नित्यमन्योन्यं रथसारथी ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवच्चैतावेकाभावे विनश्यतः ॥ कुरुतश्च स्वनाशेन कार्यमोक्षस्य मुत्तमम् ॥ ४७ ॥ एकतत्त्वपनाभ्यासाच्छांतं शास्यत्वं मनः ॥ तद्ध्यानत्वात्स्वभावस्य तेन प्राणोपि शास्यति ॥ ४८ ॥ विचार्य यदन्तात्मतत्त्वं तन्मयतां नय ॥ मनस्तत्सह्यं न तदेव भवति स्थिरम् ॥ ४९ ॥ यदेवातिराश्रेयोऽनुपलभोऽपलभयोः ॥ हयोरप्यसतोस्तत्र शेषे वापि स्थिरो भव ॥ ५० ॥ एकस्मिन्मुदृतत्वे तावद्भावविभावयत् ॥ भावाभावत्वमायाति स्वभ्यासाद्यावदाततम् ॥ ५१ ॥ प्रत्याहारवतांचतः स्वयं भोष्यक्षयादिव ॥ विलीयते सहस्राणः परमेवावशिष्यतः ॥ ५२ ॥ यदेकतानं भवति चेत्तत्तद्भवति क्षणान् ॥ शांतशेषविशेषौघंचिराभ्यास स्वभावतः ॥ ५३ ॥ अविवेच्य तु नास्तीति बुद्ध्या युक्तियुतं धिया ॥ ज्ञानादेव परावासिस्तदभ्यासस्ततः परम् ॥ ५४ ॥ चित्ते शांतं शास्यतीत्यं संसारसृगलक्षिका ॥ जरा मुपगतमेवोमिह कालमन्यथा ॥ ५५ ॥ चित्तमात्रमविद्येति कुरुते नैव तत्क्षयम् ॥ तद्दूरं रामचिन्तात्माना भावो हि परंपदम् ॥ ५६ ॥ मुहूर्तमेव निर्वाणं यद्विचिंत्यतः परंपदे ॥ तत्तत्परिणतं विद्धि तत्रैवास्मादमागतम् ॥ ५७ ॥

धारणाय ध्यासायोगच्छूषणमननाभ्याद्वैतजातमविद्यैव सा च नास्तेव तत्त्वज्ञानादेव परावाप्तिरिति प्रमाणप्रमेयास भावनादोष निरास पर्यंतं वृत्त्याततः परं ध्यानधारणादिना ज्ञानाभ्यासः कार्यद्वयार्थः ॥ ५४ ॥ मेघे जरा मपक्षयशरदिउपगते सति तोहेनोरागतान्मनयो ॥ तत आगतइत्यर्थे हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यामित्यनुवर्त्तमाने मयदूचेति मयदू ॥ ५५ ॥ ब्रह्माकारपरिणतेनोचितेनैव तस्य चित्तस्य क्षयस्य रूपमुचितं ॥ विद्यानमाल्लैव न रूपात्ता हि यस्मान्नदभावः परंपदपरमपुरुषार्थो न भवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अप्यर्थेऽवकारः ॥ निर्वाणविश्रातम् ॥ तत्तर्हि तद्ब्रह्मैव परिणतं विद्धि तत्त्वव्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तं त्वरूपमस्तीति तत्रैव निरतिशयस्य प्रकाशानदास्यादमागतं सन्न व्युत्थानमिच्छतीत्यर्थः ॥ तथा चोक्तिरिव धर्मोन्तरे ॥ ज्ञानाय तत्सोपेन सकदास्वादिनो भवेत् ॥ विहाय सर्वकार्याणि मनस्तत्रैव धावतीति ॥ ५७ ॥

रमेवमस्तुनयो सांख्ययोगोरककलविंसाह ॥ यदिति ॥ ५८ ॥ सत्त्वराभ्यार्थस्ययमेवाह ॥ धेतइति ॥ अंतरात्समाबधित्येवम् ॥ ५९ ॥ तद्वर्तनोन्मुखजनाविरलापयेत्याह ॥
 अश्विति ॥ अश्वदराशसमावनाभ्युप्योपम इदरातुपरप्येति ॥ ६० ॥ उक्तमेवार्थमनुसरन्नुपसहरति ॥ विगलितेति ॥ हेतुभागतन्तविधोपायाभ्यासैर्विगलितान्भ्या
 यनोआपत्समस्तु ॥ मलक्षपानिभ्योतिर्द्वज्वरार्तपशानियस्यथाविधयस्यथाविधासयाद्विगलद्व्याधितस्ययपदवर्णयति ॥ सासमाप्रशितमनइतिअथमुत्पन्नस्यायासत्वमिति
 भ्यते ॥ तद्वशासनार्थाशक्तिराश्वतुनारागद्वेषाभिमानादिकलाभिर्मलिनससारपदनरति ॥ यथास्वार्थगणिसात्कनकनामुपागतताभ्युन कलककलनामलिनताभ्यपदेन
 तद्वित्यर्थः ॥ ६१ ॥ इतिश्रीशारिषम ॥ तत्त्वार्थमकारोनि ० पू एकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मायार्थात्यवस्थानेविद्याभ्यपरिशुद्धये ॥ वे
 यदिसांख्येनाविश्रातंचेतोयोगेनवापिते ॥ क्षणतत्सत्त्वायातंनभूयइजायते ॥ ५८ ॥ धेतोविगलिताविधयंसत्वशब्देनकथ्यते ॥ तन्ध
 ससारधीजतत्तददास्यतरपुन ॥ ५९ ॥ कश्चिद्विगलिताविधय सत्वस्यभ्रातवासन ॥ परशून्योपमसधोव्योति पश्यतिशाम्यति ॥ ६० ॥
 विगलितास्यपदविगलन्मन सुभगमत्वमितीहहिकथ्यते ॥ नपुनरेतिकलामलिनपदकनकतामिवतायमुपागतम् ॥ ६१ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० तं० मो० ति० पू० प्राणमन संयोगविचारणानामेकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ जीवो
 जीवोभावत्वाशुयातिधिसमचित्ताम् ॥ विचारादित्यविधातोमोक्षइत्यभिधीयते ॥ १ ॥ मृगव्याजलभिवमनोहतादिदृश्यते ॥ अस
 देवमनागेवतद्विचारावलीयते ॥ २ ॥ संस्तित्वमविध्रातौवेतालोदाहृतानिमान् ॥ प्रश्नानाकर्णयशुभानप्रसगात्स्मृतिमागतान् ॥ ३ ॥
 अस्तिविध्यमहादध्यावेतालोविपुलाकति ॥ सर्किश्मिर्बलगर्वादाजगामजिघांसाया ॥ ४ ॥ संवेतालोवसत्पूर्वकर्त्स्मिश्रत्सज्जनारस्य
 दं ॥ पशुपत्युपहरेणतित्यवतवास्तुत्वा ॥ ५ ॥ निर्निमित्तनिरागस्कपुरोप्यभ्यागतनस ॥ क्षुधितोपिनरहंतिसतोहिन्यायदर्शका ॥ ६ ॥
 सकालेनानर्वागोहोजगामनगरांतरम् ॥ त्यायुक्त्याजनमोक्तुस्तुधासमभिचोदित ॥ ७ ॥ तन्नप्रापसमूपादराविचर्याविनिर्गतम् ॥ त
 नाहधनपारेणशब्देनोभनिशाचर ॥ ८ ॥

जगत्समाहकथावाक्यमशुभा ॥ १ ॥ चित्तेराशिराम्यतीयसवारमृगवृष्णिकेसुकषिप्सरार्तीषविचारपुत्रज्ञानादयपदीतउपायइत्याह ॥ अतिइति ॥ इतिअनेनोपायेन
 प्योपक्रार्थकारणाविधयोर्तोनाराश्वमाक्षइत्यभिधीयत ॥ १ ॥ उक्तायांसमावनाहेतुमपचेदाहपमवधारयति ॥ मृगवृष्णिति ॥ २ ॥ असेवमनागेवत्युक्तायस्यस
 यनायास्यापिकामवधारयति ॥ सत्यमीति ॥ ३ ॥ गवाधयोप्यप्यप्रअनेष्यनरात् ॥ ४ ॥ संक्षिप्तोक्तविलारविपुमराहितकारभ्याह ॥ सहरति ॥ सज्जनस्यराशआस्य
 रयेतिकारणस्यकन्दोराअकलेनपशुपत्यमनवत्युपहारेभ्यमित्यमृतयानिर्धक्षेपसमाधिषुस्ती ॥ ५ ॥ ६ ॥ कालेनतन्ममभ्यक्तमालाभकालेन ॥ अदधीगोइत्यस्य ॥ ७ ॥
 निधधर्मानिशिनगरेषुतमनपरिज्ञानायाचोराहेषथायसवारस्तदर्थविनिर्गतम् ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ निर्व्याप्यव्याघातेतकमेणासिचेत् ॥ १० ॥ सकला आशास्यतइत्याशाअभिलषिताधी ॥ किलेतिवर्मशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ११ ॥ अज्ञश्चेदपराधसहस्रमुलमंसुज्ञश्चे
 न्नापराध्यत्वेव सचसत्यप्यपराधसहस्रेपालनीयइतिपरीक्षणाग्रप्रपरिपूर्णमेवप्रार्थयते ॥ ममैतामिति ॥ सप्तवार्थामिवाधितार्थाम् ॥ अनेनासमावितार्थप्रश्नच्छेदेनपरवधप्र
 वृत्तिः स्वस्यनास्तीतिदर्शितम् ॥ १२ ॥ सर्वेषाप्रश्नानामापातार्थः स्पष्टः ॥ तात्पर्यतस्तत्तरसर्गस्फुटीकरिष्यते ॥ १३ ॥ उत्तरोत्तरस्वमेपूर्वपूर्वसत्यतांत्यजन्निपितत्प्रकाशक
 स्वच्छसत्यात्मस्वरूपनत्यजति ॥ १४ ॥ यथारभायाः कदल्याः स्तम्भः अतएतस्तथातदतश्चप्रभमात्रवल्कलमात्रम् ॥ दृष्टान्तस्तदशवलकलान्तरदाढ्यान्तिकेसपुवेतिविशेषइतिभा
 वः ॥ १५ ॥ ऋतौषपदेनतदाधारभुवनानिलक्ष्यत ॥ अतिमहत्वेनप्रसिद्धायेब्रह्मांडाकाशादयोपियस्याणोरेषेयापरमाअणव अत्यतक्षुद्राः ॥ १६ ॥ परमाणोः सूक्ष्मस्थैवस
 वेतालउवाच ॥ राजन्लब्धोसिभीमेनवेतालेनमयाधुना ॥ इगच्छसिविनष्टोसिभवभोजनमद्यमे ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ हेरात्रिच
 रतिन्याय्यमांचेदसिबलादिह ॥ तत्तेसहस्रधामूर्धास्फुटिष्यतिनसंशयः ॥ १८ ॥ वेतालउवाच ॥ नत्वामद्वयहमन्याध्यन्यायोयंहि
 मयोच्यते ॥ राजासिसकलाशाश्वपूर्णियास्त्वयार्थिनाम् ॥ १९ ॥ ममैतामर्थिताराजन्मंभवार्थीप्रपूरय ॥ प्रश्नानिमान्मयोक्तांस्त्वंस
 न्यगाख्यातुमर्हसि ॥ २० ॥ कस्यसूयस्यरश्मीनांब्रह्मांडान्यणवः कशाः ॥ कस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवः ॥ २१ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरं
 गच्छच्छतशोयसहस्रशः ॥ त्यजन्नत्यजतिस्वच्छंकरः स्वरूपप्रभास्वरम् ॥ २२ ॥ रंभास्तंभोयथापञ्चमात्रमेवंपुनः पुनः ॥ अंतरंतस्तथां
 तश्चतथाकोणुः सएवहि ॥ २३ ॥ ब्रह्मांडाकाशभूतोयसूर्यमंडलमेरवः ॥ अपरित्यजतोणुत्वंकस्याणोः परमाणवः ॥ २४ ॥ कस्यानव
 यवस्यैवपरमाणुमहागिरेः ॥ शिलांतर्निविडैकांतरूपमज्जाजगच्चयी ॥ २५ ॥ इतिकथयसिचेन्नमेदुरात्मंस्तदिहनिगीर्थभवंतमात्मघा
 तित् ॥ फलमिवतवमंडलप्रसेहंप्रसभमुपेत्यजगद्यथाकृतांतः ॥ २६ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषू० वेताल
 प्रश्नानामसप्ततितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तवतिवेतालेवकुंप्रश्नान्विहस्यसः ॥ उवाचवचनंराजा
 दंतशुभवलंबरः ॥ २९ ॥

तोमहतोगिरेः ॥ निविडघनतरयत्सत्तैकातरूपतदेवमज्जासारोयस्या ॥ २७ ॥ इतिषट्प्रश्नान्मेकययसिचेद्दुष्टोदेहादिरेवआत्मायस्यतथाविध अतएवापरिच्छिन्नमात्मान
 परिच्छेदेनघातितवानसीत्यात्मघातिन् तत्तस्मादकथनापराधादेवभवतफलमिवनिगीर्थप्रसप्तबलात्तवमहलमहलरस्यजनान्प्रसेयम् ॥ प्रसेहमितिपाठेविकरणपदव्यत्ययश्रुता
 दसः ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० सप्ततितमः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ आद्यप्रश्नसमाधानविस्तरेणात्रवर्णयते ॥ अनतकोटिब्रह्मांडफलदक्षादिकल्पनैः
 ॥ १ ॥ प्रसिद्धब्रह्मांडानां प्रसरेणत्वमित्यल्पदृष्ट्यात्वयोक्तव्यमाणकल्पनयाकोटिकोटिगर्भब्रह्मांडानामपितत्रप्रसरेणत्वसंभवादित्याशायेनविहस्यदत्तानामशुभिः प्रभाभिर्ध
 वलान्यवराणिबलाण्याकाराचयस्यतथाविधः सन् ॥ १ ॥

तथादीकस्य वृषरथीनां ब्रह्मावधौ षण्णवदतिथयमप्यस्योत्तरावकुम्भमिष्टमस्त्यभिमानेनालस्य निरस्तुर्भकषिकल्पनात्पथत्कारराजरायति ॥ आलेदित्यादिना ॥ इदं
 लयायमाचार्योद्ब्रह्मसदस्याञ्जनामुत्तरोत्तरागुणाभिभूतत्वमभिभूजलायावरी-परिवेष्टितम् ॥ १ ॥ इदमस्माद् १ ईदृशमस्माद्ब्रह्मस्य भागिण्यधीकृतमस्माद्भूतानि
 १ तद्वभाजयन्माया १ उत्तरोत्तरदृग्भाषिण्यस्यैव भाषाणि ७ तद्वर्धैरवयवमर्जन ८ अतीतनागतनततद्वभाषुताभाषाराय ९ तद्वर्धैरकम्बकाला १० तद्वर्धैर
 सगतास्परितभूताप्रलविष्णुदृग्भाषाया कालास्तदात्मनलएष ११ अनन्तकोटीनतिरोषतास्पर्शमप्यवहारपथकमायाराष्ट्रप्रभ १२ इत्येतांभ्यनुर्वाधयायानिहकमा

राजोवाच ॥ आलेफटाचिचैदहिवस्मादमजरफलम् ॥ उत्तरोत्तरदशगुणभूतत्वम्परिवेष्टितम् ॥ २ ॥ तादृशानांसहसाणिफलानिच
 जसतिहि ॥ अत्युच्चैस्तादृशांशावाविपुलाचलपटव ॥ ३ ॥ तादृशानांसहसाणिशाखानांयजसत्यय ॥ तादृशोक्तिमहावक्षोदुर्लभ्योवि
 पुलाकृति ॥ ४ ॥ तादृशानांसहसाणियजसतिमहीरुहम् ॥ तादृशवनमत्युच्चैरनततरुगुल्मकम् ॥ ५ ॥ तादृशानांसहसाणिवनानांयज
 संत्यय ॥ तादृगकिष्टदृग्दृगमत्युच्चैर्मरिताकृति ॥ ६ ॥ तादृशानांसहसाणिशृगाणांयजसत्यय ॥ तादृशोस्त्यतिविस्तीर्णोदेशोविपुलको
 दर ॥ ७ ॥ तादृशानांसहसाणिदेशानांयजसत्यय ॥ तादृगकिष्टदृग्दृगमहाद्रुनदीयुतम् ॥ ८ ॥ तादृशानांसहसाणिदीपानांयजसत्यय ॥
 तादृगकिमहीर्षाठविचित्ररचनान्वितम् ॥ ९ ॥ तादृशानांसहसाणिपृथ्वीनांयजसत्यय ॥ तादृगकिमहास्फारंमहाभुवनदंवरम् ॥ १० ॥
 तादृशानांसहसाणिजगतांयजसत्यय ॥ तादृगकिमहर्षादचदमंवरपीठवत् ॥ ११ ॥ तादृशानांसहसाणियन्त्राढानिकरंदका ॥ तादृशो
 क्तिगतस्पर्दोविपुलाभ्यिभ्रसागर ॥ १२ ॥ तादृक्सगरलक्षानितरगोच्यन्पटव ॥ तादृशस्वविलासात्मनिमलोक्तिमहाणंवं ॥ १३ ॥
 तादृगभ्यिसहसाणियस्योदरजलान्यय ॥ तादृशोक्तिपुमान्कश्चिदत्युच्चैर्मरिताकृति ॥ १४ ॥ तादृशानांयन्त्राढालक्षैर्यस्यमालोरसिस्थिता
 प्रधानसवसतानांतादृशोक्तिपरपुमान् ॥ १५ ॥ तादृशानांसहसाणिपुरुषाणांमहात्मनाम् ॥ सूरतिमद्वलेयस्यस्वननूरुहजालवत् ॥ १६

एकशालादिचतुरशकम्बनाभिर्निरायाति ॥ तादृशानामित्यादिना ॥ षष्ठानिपुष्पवर्णवभुवनानियस्याय ॥ १ ॥ २ ॥ ५ ॥ शृगपदेनाप्रतप्रधानो गिरिवोष्यते ॥ चिपु
 एतमस्यास्वतर्भातादिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ महाद्रुनदीवादिभूतानांभिर्भूमयद्वयभाषाणांविषाणुषेयमिष्टम् ॥ विचिषाभिर्नामदिरचनाभिर्नितम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ पुमानपिषु ॥ १४ ॥ परपुमान् ॥ १५ ॥ तनूरुहः कशलोमानितज्जालवत् ॥ तयाचपुमिति ॥ तयासत पुरुषत्वेनालोमानितयाक्षरास्तमपदीह
 विभ्यन्ति ॥ १६ ॥

प्रत्यदृष्टेरथासुप्रारदृष्टिभूयाएतास्त्रादिब्रह्मांडांताः शतमसख्या कलनाः प्रतिभासास्ताएताः सर्वप्राणिप्रत्यक्षास्तस्यादित्यस्यदीप्तयोरश्मयः ॥ १७ ॥ मयाचिदात्मादिति एव
 प्रभावः सूर्यइतित्वबभूवोत्तरत्वेनोत्तरतत्सर्वजगदसौतपतिप्रकाशयति ॥ १८ ॥ भुवनाभोगाब्रह्माष्टाः ॥ १९ ॥ भातिस्फूर्तिलभते ॥ भवतिसत्ताचलभते ॥ २० ॥ रेवेताल
 वर्णिताशवलब्रह्मलक्षणस्यत्रैलोक्यमंडपमणेः सूर्यस्यपारमार्थिकतत्त्वभूमेमुख्याधिकारिणुविज्ञानशास्त्रजन्याखण्डाकारसाक्षात्कारस्तन्मात्रेणकचित्तात्मानिस्वात्मतयाप्रथमाने
 अनधिकारिजनुमात्रेणअविकासभाजिअस्फुटइहप्रत्यगात्मनिअग्निविस्फुलिगवच्चिज्जन्मनोर्जीवजगतोर्भवनस्यपृथक्सत्तायाः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यनंतसम्भ्रमतानाचावलेखाः
 उल्लेखाः सति ॥ परमार्थदृशातुमनागपिनसति अतस्त्वशातप्रश्नाद्वरमास्तेत्यर्थः ॥ २१ ॥ इतिश्रीवाग्विष्णुमन्त्रात्पद्यप्यकारोनि ० पू ० एकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥
 इहावसिष्ठप्रश्नानपचानामुत्तरकमात् ॥ वेतालायाप्रमत्तायराज्ञापम्यगृहीयते ॥ १ ॥ एवप्रथमप्रश्नमावायकस्मिन्स्फुरतिपवनेमहागगनरेणवदितिद्वितीयप्रश्नराजासमाध
 तादृशोस्तिमहादित्यः शतमन्यासुदृष्टिषु ॥ याएताः कलनाः सर्वास्ताएतास्तस्यदीप्तयः ॥ १७ ॥ अस्यादित्यस्यदीप्तीनां ब्रह्मांडास्त्रसरेणवः ॥
 मयाचिदसूर्यइत्युक्तः सर्वमेतत्तपत्यसौ ॥ १८ ॥ विज्ञानात्मैवपरमोभास्करोभावितशायः ॥ इमेयभुवनाभोगास्तस्यैवत्रसरेणवः ॥ १९ ॥
 विज्ञानपरमार्कस्यभासाभांतिभवंतिच ॥ इमाजगदहर्लक्ष्म्यः कचिह्रक्ष्म्योरवेरिव ॥ २० ॥ विज्ञानमात्रकचित्तात्मनिजंतुजातेत्रैलो
 क्यमंडपमणेरविकासभाजि ॥ चिज्जन्मनोर्भवनसंभ्रमतावलेखाः संतीहरेनहिमनागपिशान्तामास्व ॥ २१ ॥ इ० वा ० वा ० दे०
 मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषु ० वेतालप्रथमप्रश्नोत्तरवर्णनं नामैकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥ राजावाच ॥ ॥ कालस
 तानभः सत्तास्पंदसत्ताचचिन्मयी ॥ शुद्धचेतनसत्ताचसर्वमित्यादिपावनम् ॥ १ ॥ परमात्ममहावायोरजःस्फुरतिचंचलम् ॥ कुसुमां
 गइवामोदस्तदद्रूपकंस्वतः ॥ २ ॥

ते ॥ कालसत्तेत्यादिना ॥ तत्रगगनपदेनप्रसिद्धगगनस्यैवग्रहणविवक्षितमुतमहत्सद्विशोषितत्वाद्गोण्यामहाकालरूपश्चित्सर्वलितमायाकाशउतस्पंदशक्तिप्रधानः सूत्रात्मा
 काशः उतततोनिष्कटः शुद्धचिदाभासलक्षणोर्जीवाकाशः अन्योवास्तुसर्वेष्वपिकल्पेपुनस्तत्सत्ताएवसूक्ष्मतमत्वात्तेपारेणवस्त्वयोक्ताइत्याह ॥ कालसत्तेति ॥ स्पंदः क्रियाश
 क्तिप्रधानः सूत्रात्मातत्सत्ता ॥ शुद्धचेतनसत्तानिष्कटश्चिदाभासलसत्ताचेत्यादिसर्वसूक्ष्मत्वात्पावननिर्दोषरजः परमात्ममहावायौकल्पितानेकविकारचंचलस्फुरतीतिपरेणा
 न्वयः ॥ १ ॥ ननुपरमात्मनएवसर्वानुगतसत्तारूपत्वात्तत्रकालादिसत्तास्फुरतीत्याधाराधेयभावेनव्यपदेशः कथनत्राह ॥ कुसुमगइति ॥ यथाकुसुममेवस्वगोआमोदाख्यं
 दत्ततएवपरिकल्प्यकुसुमंआमोदरूपकमिवतदाधेयतयास्थिततद्वत्परमार्थसत्तैवकालादिसत्ताभेदात्मतांस्वात्मनिपरिकल्प्यस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥

समस्तस्वमतिर्गच्छन्ति स्याद्विदुर्भीयपथस्त्योत्तरमाह ॥ जगदाख्येदिति ॥ शान्तप्रशान्तसत्त्वमदोषमसगज्येतीरूपम् ॥ अतएवतथाबोधमाभाद्वक्ष्यशान्तत्ववृद्धणम् ॥ ३ ॥ र
भास्तभापयथापथमभिनिष्पदुर्ध्वप्रसमायसे ॥ रभास्तमदिति ॥ अत्र अतःप्रसन्नविवर्तिविषयनरील अपिशब्दावधारकारणेषु परिणामरील्यत्र अतः सेषु लभोप्यतर
नरूपम् ॥ ४ ॥ विषयसमग्रदृष्टिणादिनिमित्तोद्देशस्तद्वत्त्वात्मादिशब्दगोचरतानुबलुत सर्वधर्मरूप्यत्वादित्याह ॥ प्रस्रिति ॥ ५ ॥ अतएवपटसत्तागनुसत्तायापयवस्यतितनु
सत्ताकावाससत्तायासावतकलसत्तायासागुलमसत्तायासाबीजसज्जातिविषयानिमित्तादिकमेणयायासत्ताविभागेदेतसासातसदनुममनिर्भितानाकाराभिहारापरभास्तंम
सद्वतरनुममवर्धयिष्यामपयममरीत्यनलक्ष्यमलजगदकारणतद्विलम्बमित्यर्थ ॥ ६ ॥ तत्राणुपवदवर्त्तानिमित्तमाह ॥ सुक्ष्मत्वादिति ॥ एषसौक्ष्म्येनपूजताह्वानि
रिनिप्रलक्षितारयापिभूत्याअतिपरिच्छिन्नत्वात्समाप्यायादनिप्रस्रितकाराभूर्नायत्वादिप्रथममभाविदत्तोत्तर सदत्तदित्यारथेनह ॥ अतत्त्वादिति ॥ मेवादिप्रसन्नप्रभो
जगदास्यमहास्वप्नसन्नातसन्नातरमजन्त ॥ रूपस्यजतिनोशातंवक्ष्यशान्तत्ववृद्धणम् ॥ ३ ॥ रभास्तंभोयथापयत्रमात्रमेवातरंतरम् ॥ अ
तरंतस्यतद्विविच्यवक्ष्यविवरयपि ॥ ४ ॥ सद्वक्ष्यत्मादिमिश्रार्थयतमिर्विगीयते ॥ शुन्यमव्यपदेशतनर्किचिच्चैकेचन ॥ ५ ॥ याया
विसाव्यतमत्तामासानुभवनिमित्तान् ॥ रभास्तमवदत्तावच्छिन्नात्रममलततम् ॥ ६ ॥ सूक्ष्मत्वाद्यलभ्यत्वात्परमात्मापराणुक ॥
अतत्त्वात्सवंप्रामाणवतिमुलतान् ॥ ७ ॥ अणोरप्यत्यन्तं तस्यपुंसास्यजगदापि ॥ परमाणुवदभासातिप्रतीतत्वादरूपवत् ॥ ८ ॥
परमाणुर्यालभ्यत्वात्पूरकत्वान्महागिरि ॥ सवावयवरूपोपिनिरस्तावयवपुमान् ॥ ९ ॥ अस्यवैज्ञानिमात्रस्यमज्जाभाजजगद्वयी ॥
विज्ञानमानमव्यहिसाधोविद्विजगद्वयम् ॥ १० ॥ विज्ञानमात्रकलनाकलितजगतिशांतस्वभावसुशुमारमनतरुपम् ॥ वंतालवाल
रूपतदलतयनायमवस्यसमनुभावयशांतमास्व ॥ ११ ॥ इ० वा० वा० द० मात्सापायपुनिर्वाणप्रकरणपू० वंतालप्रश्नमेदोनाम
द्विसप्ततितम मग ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

क्रावधनायवप्यक्रमणपुनरनपामूलप्रमाधारताम् ॥ ७ ॥ जगद्विज्ञानादिप्रथमकर्मतीतत्वाद्युत्तरतत्तदाकारवत्तैपरिच्छिन्नविषयकणपरिच्छेद्यत्वादरूपवन्नि स्वरूप
स्यामप्रवर्धादिधर्म ॥ तद्विषयस्मनमनादीच्छिद्रूपमात्रमानपरमाणवधेति ॥ ८ ॥ कस्यानवयवस्यैवपरमाणुमहागिरिरितिषष्ठमश्वसमाधत्ते ॥ परेणुरिति ॥ अलभ्यत्वाच्च
धुगदिकर्णरपासत्वात् ॥ एवंपरेणुसूकस्यातसवधोभ्याममहागिरि ॥ अभ्यारोपदृशार्थमूलासूतैरनवयवरूपयस्यतथा ॥ नैतिनस्यपथावेननिरस्तावयव ॥ ९ ॥ तत्रशिर
लतीर्नविषदिकर्णरूपमज्जाजमवर्धयथापयकदयति ॥ अस्त्येति ॥ ह्येयस्याजगद्वयथापयवधीअतएवसमाहितेदेस्याविभूतिपुद्गाकाशरूपविज्ञानमात्रस्यमभ्यर्मानरमज्जाव
यसिद्धमिद्विषयत्वात् ॥ १० ॥ सवयवशान्तीनिरासेनद्वीक्यादेतालपरिभग्विन्निबोक्तार्थवक्षेणेणोपसहृति ॥ विज्ञानेति ॥ इवेतालवालकजगतिविज्ञानमात्रस्यकलनानी
त्यकोशस्थानाकलितप्रकटनतच्छास्त्रविज्ञानरूपमहादृशार्थतालवाटमर्दतरलपनीयमनास्करनीयमेवअमीनदुक्तयात्यवेक्ष्यत्वाभावात्मानमनुभाषयत्वात्तुभाषयारोहयशान्तद्वीमा
स्यत्यय ॥ ११ ॥ ॥ द्वाविधीयाविषयम० तास्यप्रकारोति० पू० द्विसप्ततितम मग ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

उपदिश्यान्नवेतालप्रश्रयनिर्णयमस्थितिम् ॥ भगीरथस्य हत्तांतस्तत्रान्योप्यववर्ण्यते ॥ १ ॥ तत्रतस्मिन्नराजनिविचारोचितपाधियाअनुमितयाभावितात्मतयातत्रज्ञतयानिमि
त्तेन ॥ वेतालप्रक्षेवासर्वयोज्यम् ॥ १ ॥ अविचलध्यानीसमाधिस्थइतिपावत् ॥ २ ॥ एवक्रमेणराजवर्णितक्रमेण ॥ ३ ॥ बालभ्रातिकल्पितवेतालकस्यकायइवविलीय
ते ॥ ४ ॥ चित्तसर्वतउपसह्यस्वोन्माधःप्रमात्मातदापतिततपतिष्ठितकुर्वन् ॥ ५ ॥ हेमुनेमनशीलरामएकस्मिन्वस्तुनिशमःसर्ववृत्तिलयस्तेनशांतात्मोपरतच्चिन्तनएव
सर्वत्रसमभ्रतपरयतीतिसमदर्शन ॥ ६ ॥ असमूढातपूर्वान्वयि ॥ नच्चेवस्थितस्यमेकधर्देहयात्रासिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ दुःसाध्यमन्येपाकटसाध्यमपिकार्यस्यानायासे

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिराजमुखाच्छ्रुत्वावेतालःशांतिमाययौ ॥ भावितात्मतयातत्रविचारोचितयाधिया ॥ १ ॥ उपशांतमनाभू
त्वामत्वैकांतमनिंदितम् ॥ वभूवाविचलध्यानीविस्मृत्यविषमांदुधाम् ॥ २ ॥ एतद्राममयोक्ततेवेतालप्रश्रजालकम् ॥ एवंक्रमेणचि
दणीतेनेदंस्थितंजगत् ॥ ३ ॥ चिदणोःकोशगाविश्वंविचारेणविलीयते ॥ कायवेतालकस्येवशिष्यतेयत्पदंतुतत् ॥ ४ ॥ संहृत्यसर्वत
श्चित्तांस्मितेनांतरात्मना ॥ स्वभावापतितंकुर्वन्निरिच्छंतिपृशांतधीः ॥ ५ ॥ आकाशविशदंरुत्वामनसैवमनोमुने ॥ तिष्ठैकशमशां
तात्मासर्वत्रसमदर्शनः ॥ ६ ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढोयथाज्ञामानुवर्तिनः ॥ राज्ञोभगीरथस्येवदुःसाध्यमपिसिद्धयति ॥ ७ ॥ संपूर्णशांतम
नसःपरिहृतोर्नित्यंसमेसुखमयात्मनितिष्ठते ॥ सिद्धांतिदुर्लभतराअपिवांछितायार्गंगावतारइवसागरस्वातवस्तु ॥ ८ ॥ इ
वांवांदे० मो० नि० पू० वेतालाख्यानंनमस्त्रिसप्ततितमःसर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यथाचित्तचमल्क
त्याराज्ञोगंगावतारणम् ॥ भगीरथस्यसंपन्नंतन्मेकथयभोप्रभो ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ आसीद्भगीरथोनामराजापरमधार्मि
कः ॥ भुवःसमुद्रयुक्तायामंडलीतिलकोपमः ॥ २ ॥ संकल्पानंतरंप्राप्तायथाभिमतमर्थिनः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादस्माच्चिंतामणोरिव ॥ ३ ॥

नैवसिध्यति ॥ ७ ॥ यथासगराशुमद्विलीपादिदुर्लभतरापिसागराणासगरपुत्राणांतरत्वातसमुद्रस्यचवस्तुसंजीवनमणिप्रायोगंगावतारःशांतिवृत्तिसमदर्शित्वादिगुणसंपन्नस्यभ
गीरथस्यानायासेनसिद्धस्तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० त्रिसप्ततितमःसर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ भगीरथस्यावगुणाश्रिताचाथविचा
रजा ॥ चितलेनचसवाशोजिह्वासातोत्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ चित्तस्यपूर्णतादिलक्षणयाचमल्कत्वा ॥ १ ॥ समुद्रयुक्तायामुबोराजास्त्रीयकोसलमदल्यास्तुतिलकोपमः ॥ २ ॥
तस्यदानशीलतावर्णयति ॥ संकल्पानंतरमिति ॥ अर्थिनोपाचकाअस्माद्भगीरथायाज्ञासंकल्पानंतरमेवसर्वापगमनवाक्प्रयोगादिश्रमविनैवयथाभिलषितमर्थप्राप्ताःप्राप्तवं
तः ॥ गत्यर्थीकर्मकेतिकर्तारिकः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादित्यनेनदानोत्साहान्मुखेप्रसादातिशयएवतलवस्यधनव्ययदुःखान्भलातिरिच्योत्पत्ते ॥ ३ ॥

अथाप्रपुद्गलधरायति ॥ साधूनामिति ॥ एवम्ययरीलस्यकथनप्रामित्यबाह ॥ वृणमाधमिति ॥ कश्चित्आपस्थानत्सधर्मं प्राप्तवृणमाधममुपादत्ते ॥ धौनक्त्यावृणो
पादानाधसिद्धर्थाश्चानाधपदेनकामधनुर्लभ्यत ॥ १ ॥ यथावज्ज्वलनमणि अध-अधोभागोअयसाधन्यनेषध्वनेतस्ययोयध्वज्ज्वलनस्यकाला
ज्ज्वलनप्रकाशमानाधध्वजकोनेमिधसिष्कर्मणितायथाभाहितयाभिस्वात्प्रोततगुणयोम्यकरोतितायायोभर्तारयोबलधत्तरमपिसर्धर्जनातच्छटितचनेदेशास्फर्दनेनस्वभगा
पनोज्ज्वलतिरयनेम्यकिनातिषमबलानियसिष्कर्मणितायथाभाहितयाराभाप्रोतनियसअध-यादेरोनिगढाधयोनिर्धर्ध्वनेतस्ययोयधकत्वाअभिन्नत्मित्वेवगुणपूर्णैषका
रेत्यर्थ ॥ वज्ज्वलनमणीतिपाठेपिद्वयेकेषामेवप्रतासयाध ॥ ५ ॥ दिशानिशकापालनायसर्धत-परिषमणात्सयध्मोपेतिवृणामधर्मपदवृत्तिहेतुभोगोद्बोधकारेणैव्यवहारिन्यम

प्यहरत ॥ यथाधुमणिर्द्धमनानरातभोभ्यबद्धारैर्यञ्चहरतिनद्ध ॥ विशेषेजप्रयप्रयोज्ये ॥ ६ ॥ स्वल्पप्रताप पराक्रम-अतिप्रताप-तस्माज्जातभिद्रिकाणानामासारथा
 रकिंकरसंप्रयोदीरुमभ्याङ्गकालेजद्ध सप्रकातरितालाप्रिषज्वलति ॥ अग्निपक्षेभ्रत-अप्रावयप्रासतिनिरिणस्तप्तादयस्तेषु ॥ ७ ॥ सुसाम्रस्रतच्चविहस्तेवासंस्त्रिधौ ॥
 यदुमणिभ्यद्रकोत् ॥ ८ ॥ येनगतावाहस्यगगामबाहलक्षणस्त्यजगयप्रोपवीतस्यद्वीपयोगुणस्तु-अस्यायुयिभ्यागगामनारणेनपूरित ॥ ९ ॥ सर्वविमतवर्तिनामार्धनामहाप्
 सार्य-सप्रोपनेनेव ॥ १० ॥ भूतद्रोहिलाहस्ररहनिर्दयत्वास्त्रपाताललासिन अपोवर्तिप्रामादीयथा-सगरपुत्रायेनगगालक्षणायासोपानपद्धस्याम्रस्रणोलोकेयोजिताआरोपि
 ता ॥ ११ ॥ अयूष्याभ्यवसापिन अभिस्त्रिचन्द्रनिभ्यपातस्त्वनसःसकारात् ॥ १२ ॥ अधिरास्यासवेवेतिपच्यते ॥ १३ ॥ यीचनेविजाराद्वैराभ्योदयोऽतिदुर्लभद्विषोत
 नायनराशिचेति ॥ १४ ॥

इति वक्ष्यमाणप्रकरणेनार्जुनाचार्यचित्रधामसः ॥ चित्रप्रकारमेवाह ॥ नित्यमित्यादिना ॥ १५ ॥ न्यासारात्रि ॥ बहुभोगिकविरसंचकलयस्यतत्तयाविधमेव सर्वेषां
 कुर्वताकर्मलक्ष्यतेनत्पूर्वपरमपुरुषार्थफलचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तत्तयाप्रिसाधनरुत्नकर्मविपुचिकेचाशुद्धि इत्यफलमेवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथउक्तचित्राननरससूत्रः सका
 शादेकान्तमत्यतर्जीत सन् ॥ १९ ॥ भ्रमतज्जीवानारागद्वेषादिससारद्यत्तिपुनःफलभूतस्वेनासुख्यगनरकमानुष्याद्यरण्यार्नोपच ॥ २० ॥ २१ ॥ साधनचतुष्टयश्रवणमन
 नायुषाथिश्चाराभ्यस्तयसाभ्यविशेषैवैषमभ्यरूप्य समाधिस्तदात्मनाअनादिसिद्धब्रह्माकारणचउत्थेनाविभूनेनक्षेपस्यप्रत्यक्तत्त्वस्यावधोयेनसर्वदुःखानिहोयतेइतिपरेणान्वय
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ उदयचैवेति ॥ २४ ॥ एवमुपदिष्टोभगारयोविवेकेनस्वयमेवात्मनस्वमतः पर्यालोप्यापानतानिश्चित्यतत्रविशेषवाहुल्याच्चित्तस्थप्रतिष्ठाभलभाभानः स्वावगता
 एकांतचित्तयामासमर्होपतिरसाविति ॥ जगत्त्राभिर्मानित्यमसमंजसमाकुलम् ॥ १५ ॥ पुनर्दिनंपुनःश्रामादानादानशतंपुनः ॥
 तदेवभुक्तविरसंलक्ष्यतेकर्मकुर्वताम् ॥ १६ ॥ येनप्राप्तेनलोकेस्मिन्नप्राप्यमवशिष्यते ॥ तत्कृतंशुद्धतमन्यशेषकर्मविपुचिका ॥ १७ ॥
 पुनःपुनःपयुषितं कर्मकुर्वन्नलज्जते ॥ मूढबुद्धिरबुद्धिस्तुक्कुर्यात्किलबालवत् ॥ १८ ॥ अर्थकदादिप्रमनाः कदाचिच्चित्तलंगुरुम् ॥ एकां
 तंसंस्तुतर्भीतिःसमपृच्छद्भगिरथः ॥ १९ ॥ ॥ भगिरथउवाच ॥ अंतःशून्याशुभुचिरंभ्रमत्संसारद्यत्तिपु ॥ अरण्यार्नोपुचताशुभ्रं
 खिन्नावयंविभो ॥ २० ॥ जरामरणमहादिरूपाणांभवकारिणाम् ॥ भगवन्सर्वदुःखानांकथमंतःप्रजायत ॥ २१ ॥ ॥ चित्तलउवाच ॥
 चिरसाभ्यात्मनोरथेननिर्विभागाविलासिना ॥ राजन्ज्ञेयावबोधेनपूर्णभरितात्मना ॥ २२ ॥ त्वांचेनसर्वदुःखानिनुदयतिप्रथयोभि
 तः ॥ संशयाःसमतांयातिसर्वकर्मणिचानय ॥ २३ ॥ ज्ञेयंविदुरथात्मानंमंशुद्धंजानिरूपिणम् ॥ सचमवंगतानित्यंतास्तमेतिनचाद
 यम् ॥ २४ ॥ ॥ भगिरथउवाच ॥ चिन्मात्रंनिर्गुणंशान्तमस्तिनिरमलमच्युतम् ॥ दृढादिनंतरत्किंचिदितिबन्धिमुनोभ्यर ॥ २५ ॥ किं
 तत्रप्रतिपत्तिर्मेस्फुटतामेतिनंतरा ॥ एतावन्मात्रसंवित्तिःस्यामहंभगवन्कथम् ॥ २६ ॥ ॥ ज्ञाननज्ञेयानिपुन्यमेति
 चेतोददंवर ॥ ततःसर्ववपुर्भूत्वाभूयोर्जीवोन्जायते ॥ २७ ॥

शगुरवेनिवेदयस्तरुदुर्भावेविक्षेपापशमेचोपायपृच्छति ॥ चिन्मात्रमिति ॥ अस्तीत्यनेनअसत्त्वेपपादकोऽज्ञानशोभेनदृढमसंचितम् ॥ देहेद्रियप्राणमनोबुद्ध्याविधातमित
 रत्किंचिदात्मानेत्यपिबल्वचनविश्वासारखोपपत्त्याचर्चय ॥ २५ ॥ तत्राभातापादकोऽज्ञानशदंतरावभासहेतुर्विशेषानाश्रयस्यननदृढतिदर्शयति ॥ किमिति ॥ अत्रअनयोः
 सदसद्विवेकबोधयोर्मध्येदतराआयासदात्मबोधरूपाप्रतिपत्तिस्फुटताकरतलामलकवरस्यदृढान्तिनत्रार्ककारणम् ॥ अहं सर्वविशेषाल्याएतावन्मात्रसवित्तिश्चकथकेनोपा
 येनस्यामित्यर्थः ॥ २६ ॥ तत्रभगिरथस्यराज्याद्यभिमानदेवतत्तद्विषयेपुच्यन्तथावनाद्विशेषस्तत्त्वावल्यादेवनस्फुटतात्मप्रतिपत्तिरितिनिश्चित्यचित्तलस्तत्परित्याजनापप्रथ
 मगीतोक्तमानित्वादिसाधनान्युपदिशति ॥ ज्ञानेनेति ॥ ज्ञाप्यतेअनेनेतिज्ञानममानित्यादितेनज्ञेयंयत्तत्त्ववक्ष्यामीत्यादिभगवद्वर्तिनसंयेनिष्ठत्वस्यैषम् ॥ सर्ववपुःपूर्णस्वभावः ॥
 नजायतेपूर्णस्वभावान्प्रप्यवतद्वत्यर्थः ॥ २७ ॥

अमानिन्नादिपुका निषिद्धं पुस्तानुवाहस्य भ्यामप्रपद्यति ॥ असक्तिरित्याहिता ॥ १८ ॥ यदि चानभ्ययगेन भक्ति रथ्यभिचारिणी सत्यतात्पर्या धर्मादिति ॥ आत्मनः
निष्कटालाधनतमवभाषणव्रतिकेन गुणधारिभ्यश्च प्रवणकीर्तनादिर्मग्नवृत्तिदेशस्यार्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वंप्रवणमननिदिध्यासनभ्यास नश्यन्नाने
नापस्वपरमात्मनश्च स्वरारसरुटाभिभ्यक्तियात्वापापुष्टासासर्वसाधनफलभूता सर्वेषामेव साधनानामनङ्कारलक्षणसाधनमुक्त अङ्कारेति अमानित्वोद्देर्मु संपादत्वादिसि
व्याशयेनाह ॥ अहम्भावेति ॥ २१ ॥ तर्हितस्तरित्यागोपायममग्रवहेति पुरुच्छति ॥ शरीरदति ॥ २२ ॥ विकसितामकामोपहृतत्वेन रुकुटीभूता सा तां शुद्धात्मा कारतांगत्वास्यि
नस्येशिव ॥ २३ ॥ त्यक्तराज्यमञ्जनानबहुमन्यते शययशोपहृतिर्यमिति सप्तभिन्नमित्तपूर्णसमर्थो ह्यक्षयिभिक्षामदिध्यामि कर्मकन्दनधानादिना जीविष्यामीत्यादि वि
असक्तिरनभिष्यग पुत्रदारशुद्धादिषु ॥ नित्यंच समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥ २४ ॥ आत्मनोनन्ययोगेन तद्रावनमनारतम् ॥ विवि
कदेशं सेवित्व मरति जनसंसर्गदि ॥ २५ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमिति श्रोत महानतदतो न्यया ॥ २६ ॥
रागाद्वैषयाकारसमारब्धाधिर्भोजनम् ॥ अहम्भावोपशातीतुराजनक्षानमवाप्यते ॥ २७ ॥ मगीरय उवाच ॥ ॥ शरीरेस्मिश्चिरा
रुदोगिरीतठरिव स्वके ॥ अहम्भावो महाभाग वदमेत्यन्यते कथम् ॥ २८ ॥ ॥ जितल उवाच ॥ ॥ पौरुषेण प्रपन्नत्वेन त्यक्त्वा भोगौघभाव
नाम् ॥ गत्वा विकसितां मत्तामहकारो विर्तायते ॥ २९ ॥ यत्र णापजरं यावद्भ्रमलज्जादिना विलम् ॥ अकिंचनत्वशेषेण सुखदाता वदहं क
ति ॥ ३० ॥ सवमेतद्विद्यात्यक्त्वा कायदितियुसि निश्चल ॥ तदहंकारविलये त्वमेव परमपदम् ॥ ३१ ॥ शांता शेषविशेषणा विगतभी सत्य
कसर्वपुणो गत्वानूनमार्कचनत्वमरिपुत्यक्त्वा समाप्ता श्रियम् ॥ शांता ह्येकतिरसुदहंकलनस्तेष्वेव भिक्षामदन्तामप्युज्झिनवानलये दि
भवस्युच्चैस्त्वमुद्यरमि ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणेषु० मगीरयोपदेशो नाम चतुःसप्ततितम सर्ग ॥ ७८ ॥
॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अपतस्य गुरोव कटितया कण्ठमगीरय ॥ मनस्याहितकर्तव्यं न्यव्यापारपरो भवतु ॥ १ ॥

॥ १७ ॥ सप्तम्याग्नेषावश्यकतव्यतयापचयति ॥ शान्ति ॥ शान्ताभ्यन्तानिच्छन्नामरादीनिराकविशेषणानिपत्यथाविधस्तनूनमत्यन्तमर्कचनसप्तसमर्पाश्रयमर्पिषु
स्यक्ताअलङ्काराभिमानलेख्यरिष्वेभिः।मदन्सर्गानुक्रमिष्यत्तूष्णसम्पदभ्यार्थपरिशेषाभावाद्भुक्तिमत्तान्तरुद्रभूषणेनयावदायुष्यपोषधाधेवानोगुहरीश्वरदत्तादिशा
सामानाभ्यन्तरादीदृशालक्षमसप्तम्योपदिश्ववसितर्हिसर्वभूगुह्युगुह्यैवसर्वोत्पन्नैवासितेतससारसमाधनाधीत्यर्थः ॥ १६ ॥ ॥ इतिश्रीवाग्विषयमन्त्रास्य
मन्त्रोक्तोक्तुः ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥ ॥ १०२ ॥ ॥ १०३ ॥ ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ ॥ १०६ ॥ ॥ १०७ ॥ ॥ १०८ ॥ ॥ १०९ ॥ ॥ ११० ॥ ॥ १११ ॥ ॥ ११२ ॥ ॥ ११३ ॥ ॥ ११४ ॥ ॥ ११५ ॥ ॥ ११६ ॥ ॥ ११७ ॥ ॥ ११८ ॥ ॥ ११९ ॥ ॥ १२० ॥ ॥ १२१ ॥ ॥ १२२ ॥ ॥ १२३ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२५ ॥ ॥ १२६ ॥ ॥ १२७ ॥ ॥ १२८ ॥ ॥ १२९ ॥ ॥ १३० ॥ ॥ १३१ ॥ ॥ १३२ ॥ ॥ १३३ ॥ ॥ १३४ ॥ ॥ १३५ ॥ ॥ १३६ ॥ ॥ १३७ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३९ ॥ ॥ १४० ॥ ॥ १४१ ॥ ॥ १४२ ॥ ॥ १४३ ॥ ॥ १४४ ॥ ॥ १४५ ॥ ॥ १४६ ॥ ॥ १४७ ॥ ॥ १४८ ॥ ॥ १४९ ॥ ॥ १५० ॥ ॥ १५१ ॥ ॥ १५२ ॥ ॥ १५३ ॥ ॥ १५४ ॥ ॥ १५५ ॥ ॥ १५६ ॥ ॥ १५७ ॥ ॥ १५८ ॥ ॥ १५९ ॥ ॥ १६० ॥ ॥ १६१ ॥ ॥ १६२ ॥ ॥ १६३ ॥ ॥ १६४ ॥ ॥ १६५ ॥ ॥ १६६ ॥ ॥ १६७ ॥ ॥ १६८ ॥ ॥ १६९ ॥ ॥ १७० ॥ ॥ १७१ ॥ ॥ १७२ ॥ ॥ १७३ ॥ ॥ १७४ ॥ ॥ १७५ ॥ ॥ १७६ ॥ ॥ १७७ ॥ ॥ १७८ ॥ ॥ १७९ ॥ ॥ १८० ॥ ॥ १८१ ॥ ॥ १८२ ॥ ॥ १८३ ॥ ॥ १८४ ॥ ॥ १८५ ॥ ॥ १८६ ॥ ॥ १८७ ॥ ॥ १८८ ॥ ॥ १८९ ॥ ॥ १९० ॥ ॥ १९१ ॥ ॥ १९२ ॥ ॥ १९३ ॥ ॥ १९४ ॥ ॥ १९५ ॥ ॥ १९६ ॥ ॥ १९७ ॥ ॥ १९८ ॥ ॥ १९९ ॥ ॥ २०० ॥ ॥ २०१ ॥ ॥ २०२ ॥ ॥ २०३ ॥ ॥ २०४ ॥ ॥ २०५ ॥ ॥ २०६ ॥ ॥ २०७ ॥ ॥ २०८ ॥ ॥ २०९ ॥ ॥ २१० ॥ ॥ २११ ॥ ॥ २१२ ॥ ॥ २१३ ॥ ॥ २१४ ॥ ॥ २१५ ॥ ॥ २१६ ॥ ॥ २१७ ॥ ॥ २१८ ॥ ॥ २१९ ॥ ॥ २२० ॥ ॥ २२१ ॥ ॥ २२२ ॥ ॥ २२३ ॥ ॥ २२४ ॥ ॥ २२५ ॥ ॥ २२६ ॥ ॥ २२७ ॥ ॥ २२८ ॥ ॥ २२९ ॥ ॥ २३० ॥ ॥ २३१ ॥ ॥ २३२ ॥ ॥ २३३ ॥ ॥ २३४ ॥ ॥ २३५ ॥ ॥ २३६ ॥ ॥ २३७ ॥ ॥ २३८ ॥ ॥ २३९ ॥ ॥ २४० ॥ ॥ २४१ ॥ ॥ २४२ ॥ ॥ २४३ ॥ ॥ २४४ ॥ ॥ २४५ ॥ ॥ २४६ ॥ ॥ २४७ ॥ ॥ २४८ ॥ ॥ २४९ ॥ ॥ २५० ॥ ॥ २५१ ॥ ॥ २५२ ॥ ॥ २५३ ॥ ॥ २५४ ॥ ॥ २५५ ॥ ॥ २५६ ॥ ॥ २५७ ॥ ॥ २५८ ॥ ॥ २५९ ॥ ॥ २६० ॥ ॥ २६१ ॥ ॥ २६२ ॥ ॥ २६३ ॥ ॥ २६४ ॥ ॥ २६५ ॥ ॥ २६६ ॥ ॥ २६७ ॥ ॥ २६८ ॥ ॥ २६९ ॥ ॥ २७० ॥ ॥ २७१ ॥ ॥ २७२ ॥ ॥ २७३ ॥ ॥ २७४ ॥ ॥ २७५ ॥ ॥ २७६ ॥ ॥ २७७ ॥ ॥ २७८ ॥ ॥ २७९ ॥ ॥ २८० ॥ ॥ २८१ ॥ ॥ २८२ ॥ ॥ २८३ ॥ ॥ २८४ ॥ ॥ २८५ ॥ ॥ २८६ ॥ ॥ २८७ ॥ ॥ २८८ ॥ ॥ २८९ ॥ ॥ २९० ॥ ॥ २९१ ॥ ॥ २९२ ॥ ॥ २९३ ॥ ॥ २९४ ॥ ॥ २९५ ॥ ॥ २९६ ॥ ॥ २९७ ॥ ॥ २९८ ॥ ॥ २९९ ॥ ॥ ३०० ॥ ॥ ३०१ ॥ ॥ ३०२ ॥ ॥ ३०३ ॥ ॥ ३०४ ॥ ॥ ३०५ ॥ ॥ ३०६ ॥ ॥ ३०७ ॥ ॥ ३०८ ॥ ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१० ॥ ॥ ३११ ॥ ॥ ३१२ ॥ ॥ ३१३ ॥ ॥ ३१४ ॥ ॥ ३१५ ॥ ॥ ३१६ ॥ ॥ ३१७ ॥ ॥ ३१८ ॥ ॥ ३१९ ॥ ॥ ३२० ॥

अग्निष्टोमप्रहणविश्वजित्यर्थात्नासोमसंस्थानामुपलक्षणम् ॥ २ ॥ अगुणिश्रुताध्ययनाद्विकलमपिअविचारयत् तद्विचारोविलंबापत्तेः ॥ ३ ॥ असवःप्राणास्तन्मात्रावशो
 षः ॥ ४ ॥ सीमातिनेसीमातेसन्निहिताय ॥ ५ ॥ अधोवासःकौपीनाच्छादनतदवशेषः ॥ ६ ॥ यत्रत्ययट्टोपिजनेर्भीरिथनाभ्नानज्ञायते यत्रचजनमुखारस्वनामापिनज्ञायते
 नश्रूयतेतत्रतादृशेषु ॥ ७ ॥ इतिअनयारीत्यावर्तमानः ॥ ८ ॥ द्वीपानिनयंत रितानिमंडलानि ॥ अवशःसन्दर्शनाधीनचित्तः ॥ ९ ॥ प्रवाहपतितावृक्रमप्राप्तानागारा
 न् ॥ छादसपुत्सम् ॥ प्राप्यतिशेषः ॥ १० ॥ विविदुपरिचिक्पुः ॥ ११ ॥ अनादृतमशेषराज्ययेन ॥ १२ ॥ शोचितःशोकविषयीकृतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वमेवगुरुमितिपूर्वाभ्यधि ॥
 ततःकतिपयेष्वेववासरेषुगतेषुसः ॥ अग्निष्टोममखंचकेसर्वत्यागैकसिद्धये ॥ २ ॥ गोभूम्यथ्वहिरण्यादिददौधनमशेषतः ॥ द्विजेभ्योनि
 जवंधभ्योगुणयगुणयविचारयन् ॥ ३ ॥ दिवसत्रयमात्रेणसर्वमेवपरित्यजन् ॥ असुमात्रावशेषोसावासीद्राजाभगीरथः ॥ ४ ॥ अथ
 सर्वार्थरिक्तस्त्रिचक्रप्रकृतिपौरकम् ॥ सीमातिनेहणामिवराज्यंस्वमरयेददौ ॥ ५ ॥ आक्रांतिद्विषताराज्येमुनिःसद्मनिमंडले ॥ अधोवासा
 वशेषोसीनिर्जगामस्वमंडलात् ॥ ६ ॥ यत्रनज्ञायतेनाद्यायत्रनज्ञायतेमुखात् ॥ तत्रग्रामेष्वरण्येषुदूरेषुवासधैर्यवान् ॥ ७ ॥ इत्यल्पेनैव
 कालेनप्रशांतसकलैषणः ॥ परमेणशमेनासावापविश्रांतिमात्मनि ॥ ८ ॥ अमनदीपानिभूपीठेकदाचिकलालयोगतः ॥ अवशःशत्रु
 णाक्रांतस्वमेवप्रापतत्पुरम् ॥ ९ ॥ नानागारांश्चतत्रासौप्रवाहपतितांश्चतान् ॥ पौरांश्चमंत्रिणश्चैवशमीभिक्षामयाचत ॥ १० ॥ विवि
 दुस्तेवृषीरामंत्रिणश्चभगीरथम् ॥ पूजयामासुरथतंसविपादाःसपर्यया ॥ ११ ॥ प्रभोरराज्यंगृहाणेतिप्रार्थितोप्यरिणामुनिः ॥ नादत्ते
 नादताशेषरहणमप्यशनादते ॥ १२ ॥ कतिचिद्विवसांस्तत्रनीत्वान्यत्रजगामसः ॥ भगीरथोचंद्राकष्टमितिलोकेनशोचितः ॥ १३ ॥ अ
 थान्यत्रोपशांतात्मापरिविश्रांतधीःसुखी ॥ आत्मारामंकदाचित्सुप्रपापव्रितलगुरुम् ॥ १४ ॥ स्वमेवस्वगतं कृत्वातेनसार्धभगीरथः ॥ कं
 चिकलमुवासाद्रौवनेग्रामेपुरेजने ॥ १५ ॥ समतामुपयातौतौगुरुशिष्यौसमौस्थितौ ॥ कलयामासतुःस्वस्थौविनोददेहधारणम् ॥ १६
 किमयंधायतदेहःकिंवानेनोञ्जितेननः ॥ यथाक्रमंयथाचारंतिष्ठत्वेषयथास्थितम् ॥ १७ ॥ इतिनिश्चित्यतिष्ठतौतौवनाद्वनामिनौ ॥ अ
 नानंदंपरानंदनासुखंनचमध्यमम् ॥ १८ ॥ धनानिवाजिविभवाद्यैश्वर्यंचाष्टधोदितम् ॥ सिद्धैरप्यर्पितंतुष्टैर्मनातेजर्जरहणम् ॥ १९ ॥
 रसागतमहणवंदनाद्युपलक्षणम् ॥ १ ५ ॥ विनोदकृतहलभूतदेहधारणम् ॥ १ ६ ॥ यथाक्रमयथाशास्त्रोक्तक्रमम् यथाचारंद्रुद्धाचारमनुसृत्यचतिष्ठतु ॥ १ ७ ॥ नविद्यतेविषयानं
 दायन्नतथाविधपरानदप्रापतुरितिशेषः ॥ तदेवविरिनाष्टि ॥ नासुखमिति ॥ असुखदुःखतद्रहितम् मध्यमसुखदुःखोभयशून्यांतरालावस्थानिद्विन्म ॥ १ ८ ॥ तयोर्मानुषभोगे
 ष्विवदिव्यभोगेष्वपिधैर्याप्यदाढ्यदर्शयति ॥ धनानीति ॥ तच्चरितसंतुष्टैःसिद्धैर्ब्रह्मादिभिरर्पितदत्तमणिमादिभेदेनाष्टधाउदितमसिद्धमैश्वर्यंचजर्जरजीर्णतमवृणमिवमेनते ॥ १ ९

॥ स्वारभङ्गपाराभङ्गमण्डपवत्सलपावदायपारपीयूढतिनिश्चितस्यनु ॥ १० ॥ नैमुनीनिजेनपूर्वसमाचरणकमेणजानुवमसीत्पुंस्वमपिअभिमानदतु ॥ यतस्तोस
मभ्यापिसमव्रतणिअतिवर्मोएकसीभूरीसर्वोत्तलस्तसभावादशभिर्नोपरमशीतिमती ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीबासिष्ठमन्तात्पपमकारोनिपू०पचसमतिमम संग ॥ ७५ ॥
पुनभगीरथस्यदराभ्ययानिर्दशयो॥आराभ्यमलददार्दृगगापाभ्यावतारणम् ॥ १ ॥ कासलनडलाद्वीरयास्पदमडलाधमडलानरे ॥ अहद्वदतवान् ॥ अगमिपक्षुदमरस्या
दि ॥ १ ॥ नटाशस्यकमपात्नमयर्दायपातयाविधा सतपात्नसमयपागुणलक्ष्यासुतनृपमन्विष्यतिस्व ॥ २ ॥ सवगुणलक्ष्यासमन्वितोपनिनिपरिक्षापम्यभिज्ञा
यनपागवर्धयमिपिष्यमर्धवर्तकृ ॥ ३ ॥ सटिनिगजआशिप्रियआठोह ॥ ४ ॥ नीरधतापूणताम ॥ ५ ॥ मस्मिन्नेकालेद्वैवात्कोसलराज्यद्वारिणोपिमरणादयोप्या
स्वकमणोवदह्राययावत्स्वमनिच्छया ॥ धारणोयद्वतिस्वेनकमणुवाथतस्यतु ॥ २० ॥ अस्मिननदतुरागतमुतमानीजसमाचरणान्नम
जमुनी ॥ सुखमसौस्वमर्माप्सितवर्जितोसमसमेतिसमोशमिनोस्वत ॥ २१ ॥ ॥ इ०वा०वा०द०मो०निवाणप०पू०भगीरथनि
वाणनमपचसमतिमम संग ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अथैकटापुरेश्वरेकस्मिन्निश्चिन्महर्तातरे ॥ अनपत्यनृप
मृतुरहन्मत्स्यद्वामिपम् ॥ १ ॥ तत्रप्रतय खितानपुंदेशकमाहपम् ॥ अन्विष्यतिस्मसयुक्तगुणलक्ष्याविशालया ॥ २ ॥ तभगीर
थमासापस्थिरमिक्षाचरमुनिम् ॥ परिज्ञायसमानायसैन्येषुकुर्मर्दपतिम् ॥ ३ ॥ भगीरथक्षणनवप्रादपीवायुनासर ॥ वलित सेन
यागुप्याक्षितस्यशिश्चिंयगजम् ॥ ४ ॥ भगीरथोजगन्नाथोजयतीतिजनारवे ॥ नीरधतामुपाजगमुर्गिरिद्राणांमहागुहा ॥ ५ ॥ तत्रत
पालयततद्राज्यराजानमाहता ॥ आजन्मुप्रादप्रकृतय प्रादुरित्यनृपाधिपम् ॥ ६ ॥ प्रकृतयऊर्ध्व ॥ ॥ राजन्समाकमधिपोय
स्त्वयामपुरस्कृत ॥ मृत्युनाविनिर्गणोर्भोमत्स्येनवामिपमृदु ॥ ७ ॥ तत्तत्पालयितुराज्यप्रसादकतुमर्हसि ॥ अत्रार्थितोपयातानात्पा
गाथानांचनाचित ॥ ८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिसंप्राथितोराजातदगीरत्यतद्वच ॥ समसागरचिह्नया सधभुवभुवभ्यति ॥ ९ ॥
सम शान्तमनामोर्नोर्वीतरागाविमत्सर ॥ प्राप्तकार्यककरण सतिरोहितविस्मय ॥ १० ॥ पातालतलनधानासागराकारकरिणाम् ॥
पितानमहानागानांनुशुश्रुवतारणस्वमम् ॥ ११ ॥ तदाकिलस्वगनर्दावहतिस्मनभूतल ॥ पितृणांभूतविस्थोभूतेनगगाजलजलि ॥ १२ ॥
स्याअपिप्रहृतपाभगीरथपागमपाययानाधुरित्याह ॥ मधति ॥ भगीरथस्यप्रपाकनामधिपुरोहितमर्दप्रकृतय ॥ ६ ॥ राज्यपजतल्लयाय सर्मातवासीअरि राज्यदानेन
पुरस्कृत भर्ता ॥ ७ ॥ तत्तत्साल्लालवाकनराजपम् ॥ ८ ॥ ॥ मीनीमिनिहितसवसाकृ ॥ तिराहितलत्त्वज्ञानवधाधितोविस्मयोमहत्त्वपिकैंगुकेआभ्ययानादुद्धिर्यस्य ॥ १० ॥
अभ्याप्यपापभूय तननाकागराकारार्त्तकर्तुर्नैतिलपाम ॥ कपिलकापाधिनपातालतलेनयानांमस्मिभूतानोस्वपितामहानांनिगानुप्रादनेनकलाजलिदानेनचतारणक्ष
मननाह नजलविमिताहर्षयचनसानपरपरयातनयुग्मवेदसय ॥ ११ ॥ तदानींभूतरेगगास्तिर्दत्तवर्धयजलाजलि भुनोदनन्दन्याशास्व्याह ॥ तद्वति ॥ तेनभगीरथेनैवाभ्येया
पचिस्तिनृपायमाजलाजलिभूतसजनादिविष्यायस्यानियस्यतयाविधोप्रादुरित्यर्थ ॥ १२ ॥

नतस्तच्छृण्वणिदित्यभ्युति ॥ १३ ॥ गंगावतरणकार्यार्थयत्तपआदिकार्यंतदर्थार्हहाचेष्टायस्य ॥ १४ ॥ अयोजयत्अवतार्थसंयोजितवान् ॥ १५ ॥ जगत्ते शशि विभुतः
 शिवस्यागसिनीरिरसिसगता सोपक्षत्वादसमर्थत्वेपिसमाश्रलादस ॥ जगत्तेर्ब्रह्मणोवानियोगादितिशेषः ॥ नभस्तलाद्वाभूमिनिपतति ॥ महात्मनांस्वर्गिणावद्दीपुण्यसत
 तिरिवेत्युक्तेषा ॥ १६ ॥ भगीरथेमहीपतौसजातस्यशाश्वतस्ययशसआसमुद्रप्रचारार्थवीथिकाद्वितिरूपकोक्तेषा ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० पट्स
 मतितमसर्ग ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ चूडालाख्यानमुक्तार्थद्रष्टुंजावतार्थते ॥ शिविवध्यजस्यमाहारम्यविवाहक्रीडनक्रमाः ॥ १ ॥ भगीरथेनपश्चाद्राज्यकालेधि

भगीरथेनचमहीमवतारयितुंदिवः॥गंगंगृहीतोनिचमस्ततःप्रभृतिभूभृता॥१३॥ततोराज्यंपरित्यज्यमंत्रिणांभूपतिःशमी॥तपस्सैकाय
 कार्येहोजगामविजनंवनम्॥१४॥तत्रवर्षसहस्रेश्वसमारोध्यपुनःपुनः॥ब्रह्माणंशंकरंजहंभुविगंगामयोजयत्॥१५॥ततःप्रभृत्यम
 लतरंगभंगिनीजगत्पतेःशशिविभृदंगसंगिनी॥नभस्तलान्निपततिगान्त्रिमागंगामहात्मनामिवबहुपुण्यसंततिः॥१६॥सुक्रस्तरंगभं
 गिनीस्वप्नेनपुंजहासिनीप्रसन्नपुण्यमंजरीयुतेवधर्मसंततिः॥भगीरथेमहीपतौयशःप्रचारवीथिकातदाहिसान्निमानगंगामहीतलेवभू
 वह् ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणेपू० गंगावतरणं नामपट्समतितमःसर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउ
 वाच ॥ ॥ एतामवष्टभ्यदशंभगीरथधियाधृताम् ॥ समःस्वस्थोपथाप्रातंकार्यमाहरशांतधीः ॥ १ ॥ इदंपूर्वंपरित्यज्यक्रोडीकृत्यमनःख
 गम् ॥ शांतमात्मनितिशुलंशिविव्यजइवाचलः ॥ २ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कोसौशिविव्यजोनामकथंवालब्धवान्पदम् ॥ एतन्मे
 कथयब्रह्मभूयोवोधाविद्वद्ये ॥ ३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ द्वापरेभवतांपूर्वमिदानींचभविष्यतः ॥ तेनैवसन्निवेशेनदंपतीस्त्रिभ्यतां
 गतौ ॥ ४ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यत्पूर्वमासीद्भगवंस्तदिदानींतथैवहि ॥ भविष्यतिकमर्थवैवदमंवदतांवर ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवा
 च ॥ ॥ जगन्निर्माणनिपतेरस्याब्रह्मादिसंविदः ॥ इदंश्ववस्थितिर्नित्यमनिवार्यस्वभावजा ॥ ६ ॥ यदन्यद्बहुशोभूत्वापुनर्भवतिभूरि
 शः ॥ अभूवैवभवत्यन्यःपुनश्चनभवत्यलम् ॥ ७ ॥ अन्यस्याक्संनिवेशाद्व्यसादृश्येनविवल्गति ॥ सदृशाविषमाश्वैवयथासरसिर्वाच
 यः ॥ ८ ॥ ताएवान्याश्चदृश्यतेव्यवस्थाःसंस्ततोतथा ॥ तस्माद्राजोवभूयोपिवक्ष्यमाणकथेश्वरः ॥ ९ ॥

याधृताम् ॥ १ ॥ इदंविभवजानपरित्यज्य ॥ मनःस्वगकोर्डीकृत्यद्वदिनिरुद्धा ॥ २ ॥ ३ ॥ इदंतीजायापतीपूर्वकल्पेद्वापरेअभूताम् ॥ इदानीमटाविशेचतुर्गुणेपिमद्वारेतेनैवस
 न्निवेशेनभविष्यत ॥ ४ ॥ भूतभविष्यतो सादृश्यकोहेतुरितिरामप्रश्नार्थ ॥ ५ ॥ जगन्निर्माणेनियतिरूपयाब्रह्मादीनासत्यसकल्पसंविदः अनिवार्यस्वभावपुवतद्वेतुरित्यर्थः
 ॥ ६ ॥ इदंशशियुक्तप्रपचयति ॥ यदिति ॥ यथाएकस्मिन्नाभ्यतरौअन्यदन्यत्फलबहुशोभूत्वापुनपुनस्तादृशमेवभूरिशोभवति ॥ एकधवदस्तुअभूवैवभवतिसचच्छिन्नःपुन
 स्तस्मिन्भवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ सदृशौशिविवध्यजादिसंसारेपितथेत्यर्थः ॥ राजाअतीतशिविवध्यजइवदक्ष्यमाणकथाप्यावर्ण्यत्वेनईश्वरोनायकः ॥ ९ ॥

[illegible]

नदीरसुकप्रकारप्रचयति ॥ उद्यानेत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ निवेक्ष्यामिपरिणेष्यामिममेवतस्याअपिस्वाभिलाषप्रयुक्तसतापःकदास्याद्येनशीघ्रघटनास्यादित्याशयेनाह ॥
 मृणालेति ॥ दृक्प्रवृत्त्यपुष्पिनलतागृहात्मनाददीभूनावल्लभ्यस्तदभिलाषिणी ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वनानामुपवनानाचगुणानुवर्णनेआवलितसुकथासुचारमतेतिसप्तमीनांस
 वद ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कुमारी त्वदिपूजयामासवद्वमेनेसाकल्पिकभूषणैरलचकेषा ॥ मन्येइत्यवितर्के॥वितर्कवचनंवसिष्ठस्यवाक्यालंकारार्थम् ॥ ३२ ॥ मन्त्रिणापदलक्षणम् ॥

उद्यानवनदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ कदाप्रणयिनीमुग्धाहेमाब्जमुकुलसतीम् ॥ २५ ॥ करिष्येकामिनीमंकेपर्यैकेकुंकुमांकित
 म् ॥ कदाकमलवल्लीनांदोलास्त्रलिरिवालिनीम् ॥ २६ ॥ आलोलांतांनिवेक्ष्यामिबालांभुजलतानुगाम् ॥ मृणालहारकुंदंदुदंदवल्लभ्य
 भिलाषिणी ॥ २७ ॥ मल्लतेमदनातमाकदास्यार्दंदुसुंदरी ॥ इतिचिंतापरोभूत्वाकुसुमावचयान्मुखः ॥ २८ ॥ विजहारवनांतेषुकुसु
 मोपवनेषुच ॥ वनोपवनलेखासुलीलाकमलिनीषुच ॥ २९ ॥ वल्लीवल्लयगेहपुर्वविधोद्यानभूमिषु ॥ वनोपवनविन्यासवर्णनावलि
 तासुच ॥ ३० ॥ शृंगाररसगर्भासुकथास्वरमतोन्मनाः ॥ त्वहिहारलसत्कायाविलोलालकवल्लीः ॥ ३१ ॥ कुमारीःपूजयामाससुवर्ण
 कलशस्तनीः ॥ एतन्मन्येविदुर्भवांमन्त्रिणोदृपनिश्चयम् ॥ ३२ ॥ इंगिताकारवेदित्वमेवमन्त्रिपदंपरम् ॥ अथतस्यविवाहायमन्त्रिव
 र्गोविचारयन् ॥ ३३ ॥ सुराष्ट्राधिपतेःकन्यांपयाचेयौवतान्विताम् ॥ नवयौवनसंपन्नाभार्याल्विविधिनोत्तमाम् ॥ ३४ ॥ उपयेमेसता
 मात्मसदृशीप्रतिमामिव ॥ चूडालेतिभुविरख्यातानाघादृपतिसुंदरी ॥ ३५ ॥ सातभर्तारमासाधरेजेफुल्लेवपद्मिनी ॥ नीलनीरजनेत्रां
 तांचूडालांसशिरिविध्वजः ॥ ३६ ॥ स्नेहादिकासयामाससूयोदेवोपयाजिनीम् ॥ अवर्धततयोःप्रीतिरन्योन्यार्पितचेतसोः ॥ ३७ ॥ हाव
 भावविलासाद्यैरर्गेर्नवलतेवसा ॥ सुमंध्यर्पितसर्वार्थःससुखीसुस्थितप्रजाः ॥ ३८ ॥ राजहंसइवाब्जिन्यरेमेदयितयातया ॥ अंतः
 पुरेषुदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ ३९ ॥ उद्यानेषुविहारेषुलतापुष्पगृहेषुच ॥ कदंबवनलेखासुचंदनागुरुवीथिषु ॥ ४० ॥ मंदारदामलो
 लासुकदलिकंदलीषुच ॥ पुरांतेषुवनांतेषुदिगंतेषुसरस्सुच ॥ ४१ ॥

२५ ॥ पुरांतेषुवनांतेषुदिगंतेषुसरस्सुच ॥ ४१ ॥
 २६ ॥ निवेक्ष्यामिपरिणेष्यामिममेवतस्याअपिस्वाभिलाषप्रयुक्तसतापःकदास्याद्येनशीघ्रघटनास्यादित्याशयेनाह ॥
 २७ ॥ मृणालेति ॥ दृक्प्रवृत्त्यपुष्पिनलतागृहात्मनाददीभूनावल्लभ्यस्तदभिलाषिणी ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वनानामुपवनानाचगुणानुवर्णनेआवलितसुकथासुचारमतेतिसप्तमीनांस
 ३० ॥ कुमारी त्वदिपूजयामासवद्वमेनेसाकल्पिकभूषणैरलचकेषा ॥ मन्येइत्यवितर्के॥वितर्कवचनंवसिष्ठस्यवाक्यालंकारार्थम् ॥ ३२ ॥ मन्त्रिणापदलक्षणम् ॥
 ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४१ ॥ पुरेर्वर्धनीर्देहदुष्टशोभेपुसतरमणीयवर्धदृष्टिर्धयोस्तथासिधयोर्वपसस्यसपत्कांतयोपुभूम्योरिव ॥ ४२ ॥ मिथ आप्योन्यस्माच्छिक्षणान्न्योन्यसाभ्यार्थित्वा
 धकोविदीपाकृतातीआतरसर्गपासाभ्यान्नुरागेभतादृप्यरजनाज्जर्धिकमभिबसपन्मितिहा ॥ स्वरूपमिति ॥ ४४ ॥ अन्योन्यत्वरयस्थत्वाद्देहपसकांतमेकमेवस्वरू
 पम् ॥ विभारिशिष्यदेराभ्यपिततच्छिष्यभुजालानामुत्सादायसाम्भ्यस्य ॥ ४५ ॥ यथाभासोबद्धादृशवर्धदेवप्रसवधर्मिनिशास्त्रनियतकालाद्देहविधायकान्तिद्वद् ॥ सा
 धूहाता ॥ अतीरितिव्यञ्ज ॥ ४६ ॥ अभावास्यापान्यतिशेय ॥ इहकाविमिधोद्वदयसस्योत्तरीरेक्यमुपागती ॥ ४७ ॥ मिथितसीरोरकवदेकरसी ॥ ४८ ॥ जगल
 जगलपुजनांतेपुजंयुजयीरजातिपु ॥ बभूवाह्लादकसर्वतपोरन्योन्यचेष्टितम् ॥ ४९ ॥ सहपयोर्धुरवरेपुभूम्योरिवकांतयो ॥ नित्यमे
 वावियुक्त्वाविचत्वाञ्चेष्टितस्यच ॥ ५० ॥ मिथ कलाकलापस्यकोविदीतीयभूवतु ॥ स्वरूपमेकमेवतीदधतुर्भिजतांगती ॥ ५१ ॥ अ
 न्योन्यद्वयस्थत्वादिवसंकांतमक्षतम् ॥ भवशाखायवेदभ्यञ्चिन्नापिमुखावभा ॥ ५२ ॥ बाल कालाटिवागुत्पसासीत्सर्वार्थप
 ढिता ॥ नृत्यवायादयवच्चबूहालावदनादसौ ॥ ५३ ॥ अशिक्षतयभूवायकलानामतिकोविट ॥ अभावास्यामिर्वेदकांवन्न्योन्यवि
 लभत्कलौ ॥ ५४ ॥ मिथोद्वदयसस्योतीहावप्येक्यमुपागती ॥ तीसस्थितावेकरसावन्योन्यदयितावुभौ ॥ ५५ ॥ पुष्पानांदाविवाभि
 न्योभूतलस्योशिवाविव ॥ वेदभ्यस्तुदरमतीसर्वशास्त्रार्थपढितौ ॥ ५६ ॥ कायार्थयभुवंप्राप्तौकमलाकमलाधवौ ॥ स्नेहाव्यसन्नमधु
 रीसमविज्ञातवादितौ ॥ ५७ ॥ अनुदत्तिपरावाजालोकदत्तांततद्विदौ ॥ कलाकलापसंपन्नौलसद्वसरसायनौ ॥ शीतलस्निग्धमुग्धा
 गोशशांकीहाविवोदितौ ॥ ५८ ॥ रजलसच्चरतिभोगविलासकांतमंत पुरेपुमिथुनंतदनुत्तमश्चि ॥ वक्षांढवदकुहरेष्विवराजहस्युग्म
 विकसिमदमन्मयमदचारि ॥ ५९ ॥ ॥ इ० वा० सा० दे० मा० नि० पू० षूहालापास्मानशिखिव्यजविलासकयनंनामसप्तसप्ततितम
 सर्ग ॥ ६० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमद्वनिवपाणिमिथुननिर्भरस्यहम् ॥ रमेयौवनलीलाभिरमदाभिर्दिनेदिने
 ॥ ५२ ॥ अययातेपुयदुपुवर्षावृत्तिशालिपु ॥ शनैगलिततारुण्यभिनकुंसादिवांसासि ॥ ५३ ॥

स्योभूपावधतीर्णोशिवोर्गीररकराविष ॥ ५४ ॥ सहप्रत्येकभापृष्टसदेहपलोकराजराहस्यसमनुत्पकात्तुन्यविषयस्यविज्ञातवन्नुशील्ययोस्ती ॥ ५५ ॥ परस्परगुहद्विजा
 जिज्ञासीनाञ्चानुवृत्ति मिथैहितविनयायाचारतसरी ॥ लोकदत्तांतस्यतस्यराष्ट्रकगम्यधमरहस्यस्यचविर्दा ॥ लसतिगगारादिनवरसलक्षणभिरसायनानिपयोस्ती ॥ ५६ ॥
 प्रकांढस्यस्यप्रभावावयवस्यसल्लोकस्यपुनरेगुगर्भारसरस्तुराकहसपोयुग्ममिथुनमिदम् ॥ ५७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० शास्त्र्यं० नि० पू० सप्तसप्ततम सर्ग ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥
 तयो० कनेवर्धराभ्यसच्छास्त्राभ्यासमिधरगाधूहालापाविषेकोमज्ञानललाभमवयते ॥ ५९ ॥ निर्भरस्यहृदयेन ॥ मिथुनतार्वपुसद्वदम् ॥ ६० ॥ अपरनैस्तारुण्यगलतिस्तिनपुम्प
 इतिनिर्णीयअप्यासवन्नराजविचारयामासतिद्वारावेपुकादरोजसवध ॥ ६१ ॥

निर्णयहेतुप्रथमतस्तन्विचारप्रपचयति ॥ मरगेत्यादिना ॥ तरगनिकराकारेण भगुरेण देहेन व्यवहरणशीलदेहिनि ॥ मरणदेहवियोगः ॥ ३ ॥ कुतोऽङ्गनिवहरणतच्चाह ॥ हिमाश
निरिति ॥ ४ ॥ तृष्णाभोगतस्माधनतृष्णाप्राद्विषकदुर्बलीतन्वदीर्घतगतवर्तते इति यावत् ॥ रयोत्रवार्षिकपूरः ॥ ५ ॥ जीव्यते अस्मिन्मिति जीवने देहादि ॥ ६ ॥ दुःखान्या
ध्यात्मिकादीनितृष्णाचचेतःपतति निपत्यतुर्दनीति यावत् ॥ ७ ॥ अप्रियासपत्निका मयते यस्य सत्स्यकाताप्रियतमेव ॥ ८ ॥ अरतिरिष्टविषयालाभनिमित्तदौर्मनस्यम् ॥ वैरस्य
मशेषः ॥ इहास्मिन्सारे ॥ ९ ॥ दशासु जन्ममरणादिदुर्दशासु ॥ नयुग्ममिथुनं इति विचार्यतत्र अध्यात्मशास्त्रमेव समारब्ध्या विभेषजनिर्णयिते देवविचारयामासेत्यन्य
तरंगनिकराकारभंगुरव्यवहारिणि ॥ पातः पक्षफलस्येव मरणदुर्निवारणम् ॥ ३ ॥ हिमाशनिखिवांभोजे जरा निपतनोन्मुखा ॥ आयुर्ग
लस्यविरतं जलं कर्तलादिव ॥ ४ ॥ प्रादृषीवलतातुं वीर्यौकादीर्घतांगता ॥ शैलनधारयइव संप्रयात्येव यौवनम् ॥ ५ ॥ इंद्रजालमि
वासस्य जीवने जीर्णसंस्थिति ॥ सुखानि प्रपलायंते शराइव धनुश्च्युताः ॥ ६ ॥ पतंति चे तो दुःखानि तृष्णापृथ्वीवामिषम् ॥ बुद्धदः प्रादृषी
वाभ्युशरीरं क्षणभंगुरम् ॥ ७ ॥ रंभागभंडवासारोव्यवहारो विचारणः ॥ सत्त्वरंयुवतायातिकर्ते वा प्रियकामिनः ॥ ८ ॥ बलादरतिराया
तावैरस्यमिव पादपम् ॥ तदिहस्याच्छुभाकारं स्थिरं किमतिशोभनम् ॥ ९ ॥ यदासाधयुनश्चेतो दशासु न विदूयते ॥ इति निर्णयिष्युभं
तत्संसारव्याधिभेषजम् ॥ १० ॥ चिरं विचारयामास शास्त्रमध्यात्मसंमतम् ॥ आत्मज्ञानैकमन्त्रेण संस्तुत्याख्याविषुचिका ॥ ११ ॥ सं
शास्यतीति निश्चित्य तावास्तां तत्परायणौ तन्निष्ठौ तद्दिदाश्रयौ ॥ १२ ॥ तदा तदचर्चनपरौ तदीहौ तौ विरेजतुः ॥ तत्रै
वातिपनाभ्यासौ बोधयंतौ परस्परम् ॥ १३ ॥ तस्मात्तौ तत्समारंभावान्योन्यतौ बभूवतुः ॥ अथ साविरतरं मरमणीयपदक्रमान् ॥ १४ ॥
श्रुत्वा ध्यात्मविदां वक्त्रास्त्रार्थस्तिरक्षमान् ॥ इत्थं विचारयामास स्वमात्मानमहर्निशम् ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्याप्यतावाधियाध
वलयेद्दया ॥ प्रक्षेतावत्स्वमात्मानं किमहं स्यामिति स्वयम् ॥ १६ ॥ कस्यायमगतो मोहः कथमभ्युत्थितः क्वा ॥ देहस्तावज्जडो मूढो ना
हमित्येव निश्चयः ॥ १७ ॥ आबालमेतत्संसिद्धमतीचैवानुभूयते ॥ कर्मोद्भियगणश्चास्मादभिन्नावयववात्मकः ॥ १८ ॥

१० ॥ ११ ॥ तद्दिदा अध्यात्मशास्त्रविद एवाश्रयः शरणययौ स्तौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मिन् अध्यात्मशास्त्रे एव सम्यक्चित्तनतच्छ्रवणमन्योन्यतस्त्वबोधनमित्यादि समारभोय
यौ स्तौ ॥ सा चूडाला ॥ १४ ॥ इत्थं वक्ष्यमाणप्रकरणे ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्यात्मकशरीरव्यापारा ॥ प्रेक्षे विविच्य परयेयम् ॥ अस्मिन्कार्यकारणसंघाते अहं चेतनधातुः किं स्या
म् ॥ १६ ॥ अयमसंसारलक्षणो मोहो भ्रमः कस्यागतः यस्य हि ध्यातिरागतासतन्निवारणे स्वस्थस्यास एव कदल्यर्थः ॥ कैयवेति निमित्तजिज्ञासा केतितन्मूलजिज्ञासा ॥ मूलै हि पर
ज्ञाते तदुच्छेदेनोच्छेत्तुं सशक्यम् ॥ १७ ॥ मतौ स्थूलो ह गौरो ह मिथ्या दिवु द्विदत्तौ सत्या मेवानुभूयते न स्वतइति तस्य जडत्वमित्यर्थः ॥ अस्मादेहादभिन्नहस्तपादाद्यवयवात्मकः ॥ १८ ॥

१ एव व्याख्याने पुत्रद्वानुपपत्तिः ॥ अप्रियसपत्नीसमूहणकामयत इति व्याख्याने तु न काप्यनुपपत्तिः

२ कथं कैर्निमित्तैरित्यपि पाठः

बुद्धिद्विपगणोपिपुत्रवतीरासपथात्मकएव ॥ यद्यप्यजगद्व्येतिसुखेन्द्रियमाणादय सुखमार्तगदेहावपणएवमनस्पृहदेहावपयादतिवाहपणनसिद्धातिगतथापिनेपरिहृवपय
 लेनेवापडितपामरमनुमयदहपयवदेहसपकलतावातदहपयवज्जालमेवेत्याशय ॥ १९ ॥ मनआरोपिजहदेहादिपेरकलतातत्त्वयोगपापयद्रभ्यनयापल्यादिमज्जवरसिद्धमि
 त्याह ॥ पर्यतदस्यादिता ॥ २० ॥ अवाप्तताआप्यत्वमर्थितेतिश्रय ॥ शेवपीरज्जुपथि ॥ २१ ॥ स्वातेनममद्वयानरात्तिकनिक्षेरोन ॥ साबुद्धिर्वास्तेमेपेति ॥ २२ ॥ अ
 येनपाणावच्छिन्नश्चिदाभासेमजन्मनेअप्यस्यते ॥ तथाअयसोदेहवतस्याप्यतत्त्वदेवज्जालत्वमित्यर्थ ॥ वाताभ्यामाणापाधि ॥ २३ ॥ अंतर्मयेनस्वातर्पाभिर्बिंबेनप्यनप
 रिपूर्णांजवति ॥ अस्यासृष्ट साक्षिभावेनद्विपयप्रकारनेनकलकिनादूर्ध्वतथायेण ॥ २४ ॥ कीर्णेश्चिरतनेन ॥ २५ ॥ चेत्योष्ठेत्वकलकिनेतिप्रभोपपत्तिमाह ॥ असत्येति॥
 अवयवावयविनोनभेदोजहएवच ॥ बुद्धिद्विपगणोप्यवजहएवेतिदृश्यते ॥ १९ ॥ प्रयतेमनसायस्माप्राप्येवभुविलोपक ॥ मनश्चै
 वजहमन्येसकल्यत्मकशक्तिरयत् ॥ २० ॥ स्वेपणीरिवपापाण प्रयतेयुद्धिनिश्चये ॥ बुद्धिर्निश्चयरूपैवजहामतेवनिश्चय ॥ २१ ॥ खाते
 नवसरिज्जुनसादृशरेणवाह्यते ॥ अहंकारोपिति सारोजहएवशवात्मक ॥ २२ ॥ जीवेनजन्यतेयस्योषालेनेवअभ्यात्मक ॥ जीवश्च
 यतनाकाशावातामाहृदयेस्थित ॥ २३ ॥ सुकुमारोतरन्येनकेनापिपरिजीवति ॥ अहेनुज्ञातभेतेनचेत्योष्ठेखकलकिना ॥ २४ ॥ जी
 वोर्जावतिजीर्णेश्चिद्रूपेणालरूपिणा ॥ चेत्यभ्रमवताजीवश्चिद्रूपेणैवजीवति ॥ २५ ॥ आमोद पवननेनवखातेनवसरिद्रय ॥ असत्य
 अहवत्यांशचयनाच्चिद्रुजहम ॥ २६ ॥ महाजलगतोत्यग्निरिवरूपस्वमुज्झति ॥ सदासदायदाभातिचित्समाधौसतिस्वत ॥ २७ ॥ आस्व
 रूपमलमुरज्ज्वतदवभवतिक्षिणात् ॥ एवंचिद्रूपमप्येतच्चेत्योन्मुखतयास्वयम् ॥ २८ ॥ जहश्चून्यमसत्कस्यचैतन्येनप्रयोध्यते ॥ इतिस
 चित्सबूहालाकेनप्राप्यित्यतनी ॥ २९ ॥ इतिसंचितयामासश्चिरयेत्यव्युच्छात ॥ अहेनुश्चिरकालेनज्ञातहेतुयमनामयम् ॥ ३० ॥
 ययनासादात्म्यसमाभ्यासाच्चिद्रूपश्चरात्रमपितज्जालमिषसपन्नमित्यर्थ ॥ २६ ॥ महाजलतमजलसामुद्रघातहतोमिरिवस्यमास्वरूपमुज्झतिमुच्यते ॥ अतएवसत्ताशे
 चिद्रूपस्यमिषसलभापद सम्भट् सन्निवसितापदटापाधिषाकारसमसाभुभूयते ॥ घटापाकारस्यमृदादीत्येपदभास्तिपटानास्तीतिवसताकारमप्युज्झतीअभाषताम
 व्यापयान्नतिमात्र ॥ चित्समाधौवैशेकाप्यसद्रूपमसद्रूपबायेदवभासतोपनीतंस्वतआभातिरेवक्षणादलपूर्वस्वरूपमसज्जगत्क्षणास्वयभाषतीतिप्रेणाभ्यय ॥ २७ ॥ एव
 मुकतीत्यापरभाषतीभिर्द्रूपमपिअधिपादरेणादभ्यासपरंपरयाजहयस्यमसत्कस्यवसपन्नकाणूषमुद्धावनाहृतस्वभावेनैवमन्येनैवतत्ताकारवृत्तिभ्याममूलाविधापरणभाग
 द्वारायवोप्यनइतिप्रेणाभ्यय ॥ २८ ॥ गर्हमूलाविधादरण्यमनैपाम्रावचित्केनोपायेनदरपसमविहायमवोषयतीत्यादितिचिद्विद्वत्तत्त्याह ॥ इतीति ॥ २९ ॥ द्रव्यवपयं
 मानप्रकारेणप्युप्यत आत्मतत्त्वमित्यर्थ ॥ ३० ॥

कश्चिदपि पुरुषो न हीयते परमपुरुषार्थात्पुनर्न भवतीत्यर्थः ॥ अथवा कश्चिदपि काप्यर्थो न हीयते न हानिमाप्नोति ॥ तथा सैव सर्वकामावाप्तेरित्यर्थः ॥ अथवा किंचिद्वस्तु दुःखसाधनमिति बुद्धान हीयते न तज्यते ॥ सर्वस्याप्यानन्दैकरसत्वसपत्तेरित्यर्थः ॥ हानासंभवात्किरुपादानस्याप्युपलक्षणम् ॥ चिद्विलासस्य अतापरिच्छेदहेतवः ॥ ३१ ॥ द्वितीयस्य नैमिरिकदृष्टिपरिकल्पितस्य दोषदेस्याने स्थितायातिकल्पिता इति यावत् ॥ ३२ ॥ शुद्धसर्वदेवमेव आकारस्वरूपं यस्याः ॥ शिवभूमानन्दरूपत्वात्परमगलनदृशस्वभावात्कादाप्यप्रच्युतमित्युच्यते ॥ ३३ ॥ सकृन्मूलाविद्यावरणभोगेन विभातानपुनः केनाप्याविद्यत इति सकृद्विभाता अतएव नित्योदयवती परिगीयते वेदांताद्यध्यात्मशास्त्रे पुलक्षणया ॥ ३४ ॥ चेत्यादि त्रिपुटीजालमस्यासकाराद्भिन्नवस्तुन यतएवाधिपुटीतया साक्षिभूतया चेत्यनेन तु मानात्सिद्धासैषा साक्षिचित्त्रिपुटीप्रदत्ते प्रागेव स्वतः सिद्धत्वादाया ॥ ३५ ॥ विजृम्भते विवर्तते ॥ ३६ ॥ मनोबुद्ध्यादिविवर्त्तैश्चिदात्मनि मातरि प्रभातृभावापन्ने सति तत्र तरगादिकलनाप्रायाजगद्गुणभूतभौतिकप्रदार्थानां सत्ता अस्ति यद्वै विज्ञेयतां क्वान कश्चिद्वर्धयते पुनः ॥ एते हि चिद्विलासांता मनोबुद्धीन्द्रियादयः ॥ ३७ ॥ असंतः सर्वेषु बाहो द्वितीयेषु पदस्थिताः ॥ महाचिदकैवास्ति महसस्तित्योच्यते ॥ ३८ ॥ निष्कलं कासमाशुद्धानिरहंकाररूपिणी ॥ शुद्धसर्वदेवनाकाराशिवं सन्मात्रमच्युतम् ॥ ३९ ॥ सकृद्विभाता विमलानित्योदयवती सदा ॥ सा ब्रह्मपरमात्मा दिनामभिः परिगीयते ॥ ४० ॥ चेत्यचेतनचित्तादिना स्याभिन्नमानतः ॥ तथैपाचेत्यते चिच्छीः सैषाद्याचिदिति स्मृता ॥ ४१ ॥ अचेत्ययददंचित्वं तत्तस्या रूपमक्षतम् ॥ मनोबुद्धीन्द्रियाद्यर्थरूपैः सैव विजृम्भते ॥ ४२ ॥ तरंगकणकङ्कोलकलनेयं चिदात्मनि ॥ जगद्गुणप्रदार्थानां सत्ता स्फुरति मातरि ॥ ४३ ॥ यदिदं तत्परं रूपं तस्याः खलु महचित्तेः ॥ शुद्धचित्न्मणिवत्सा हि संप्रसमसमोदिता ॥ ४४ ॥ अनन्ययैव याशस्तया जगज्जुंभिकया स्थिता ॥ सत्तामायातिरेकेण नान्यासं भवतीह हि ॥ ४५ ॥ विचित्रतेव भांडानां ननु हेमतया च या ॥ सा तथोदेति तद्रूपमात्मानं च तति स्वयम् ॥ ४६ ॥ स्वचित्तेन द्रवत्वेन तरंगादित्वमंबुषु ॥ महाचित्तौ जगच्चित्तादुदेतीवानुदेत्यपि ॥ ४७ ॥

तारस्फुरति ॥ ४८ ॥ यदिदं जगत्सत्ता रूपं प्रसिद्धतत्तस्या अधिष्ठानभूतायामहाचित्तेरेव पररूपं क्व पातरम् ॥ खलु शब्दोद्देवावब्रह्मणो रूपमूर्त्तैवेवामूर्त्तैवेत्यादि श्रौतप्रसिद्धियोतनार्थः ॥ यतसा हि चित्स्फटिकमणिवज्जगत्त्वति विवमसंगैव धत्ते सेयजगत्सत्ता च व्यावहारिकेषु प्रातिभासिकेषु च समसाख्यसाधिविधाननुसारिणी उदिता ॥ ४९ ॥ अतएव जगत्सत्ताया अधिष्ठानसत्तान्यत्वं निरूपणयोगान्मायाभावत्वमित्याह ॥ अनन्ययैवेति ॥ ५० ॥ अतएव नामरूपविशेषप्रत्ययजगत्सत्तामायाशब्दब्रह्मसत्तात्मनैव परिरिष्यते ॥ मायाबाधेन आनन्दैकरससन्मात्ररूपमात्मानं स्वयमनुभवतीत्याह ॥ विचित्रतेवेति ॥ भांडानामलकारजालानां विचित्रता यथा प्रविलये हेमतया हेमसत्तात्मनैवोदेति तथेत्यर्थः ॥ ५० ॥ सत्तायादधीतन्यायेनैव जगद्द्वैचित्र्यस्फुरणरूपचिद्वेदानामपि विषयाकारभेदेमिथ्यात्वपर्यालोचने अपरिच्छिन्नपरब्रह्मचित्न्मात्रता पर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ स्वचित्तेनेति द्वाभ्याम् ॥ यथा स्वभेदजालादौ द्रवत्वेन परिणतेन स्वचित्तेन सिद्धेषु समुद्राद्यबुधुतरगादि अनुद्यद्पुद्गेतीव तथा महाचित्तौ ब्रह्मण्यपि समष्टिचित्ताज्जगदनुद्यद्पुद्गेतीत्यर्थः ॥ अनुदेतीति न जसिद्धं तेन सहेतियोगविभागात्समासश्रृङ्गादं सोवा ॥ ५१ ॥

तस्यास्तन्प्रतिष्ठलक्षणान्याह ॥ नीरगेत्यादिना ॥ २ ॥ परिपूर्णाद्विहदतिरात्मनसोप्यतिरप्यत्यात्मायस्या ॥ ३ ॥ सुचिरं प्राक् संप्रसारयांतातदानिरतिशयानंदपनेज्ञानलब्ध
 पदातिरेपरमपदेविश्रान्ता ॥ ४ ॥ ५ ॥ कथमल्पकालिकेनवाधेनानादेर्महं तमस्य च भ्रमस्य निवृत्तिस्तत्राह ॥ पथेति ॥ कश्चिदनिर्वचनीयस्वरूपः स्पष्टविभ्रमः अविद्विष अकस्मादेवा
 गतस्तथा तत्त्वज्ञानवतिसर्वानि शेषमकस्मादेव विलीयत इत्यर्थः ॥ दीर्घपाठेयथा विलीयते तथान तत्त्वज्ञानवर्तव्यभूवेति कथञ्चिद्व्याख्येयम् ॥ ६ ॥ नट्टमकलहैर्नयन्नया विभेपे
 ॥ ७ ॥ यथा जरद्वी वृद्धा गौरुं रारोहनमसंतृणोदकसमालोकनुल्यातपचन्द्रिकोपमोगरौ रालापदेवाद्याप्यभ्रनाकुलासि स्थिता भवति तद्वत्सापि स मा लोकापमादिसर्वावस्था स्वक
 हृदयप्रकाशप्रत्यगात्मानजामदायसवधात्मना त्स्वभावेन प्राप्य तस्मिन्नेवात्मन्यमाकुलासि स्थितेत्यर्थः ॥ ८ ॥ आत्मनस्तत्त्वदर्शनप्रयुक्तेनोदयेन पूर्णनिदस्वरूपा विभवेण ॥ ९ ॥ स्म
 नीरगानिरुपासंगानिर्देहानिःसमीहितान्नजहातिनचादत्ते प्रकृताचारचारिणी ॥ २ ॥ परितोर्णभवांभोधिः शान्तसंदहजालिका ॥ परमा
 त्ममहालाभपरिपूर्णांतरात्मना ॥ ३ ॥ विश्रान्तानुचिरं श्रान्ता धनलब्धपदांतर ॥ सर्वापमार्तानतया जगामाव्यपदेभ्यताम् ॥ ४ ॥ इति साभा
 मिर्नतस्य चूडालावरवर्णिनी ॥ स्वत्येनैव हिकालनययौ विदितवद्यताम् ॥ ५ ॥ यथा यमगातः कश्चिज्जागतः स्पंदविभ्रमः ॥ तथा विलीयते
 सर्वतत्त्वज्ञानवतिस्वयम् ॥ ६ ॥ अहंप्रसक्तेशान्ते पदे विश्रान्तिमेत्यसा ॥ रराजशरदच्छाभ्रमालेव गतसंभ्रम ॥ ७ ॥ अनाकुलासमालोका
 मसंबंधात्मनात्मनि ॥ जरद्वी वशौलाग्रं सतृणं प्राप्य संस्थिता ॥ ८ ॥ स्वविवेकघनाभ्यासवशादात्मोदयनसा ॥ शुशुभेशोभनापुष्पलतेवा
 भिनवोद्गता ॥ ९ ॥ अथतामनवद्यार्गीकदाचित्सशिरिव्वजः ॥ अपूर्वशोभामालोकाक्यस्मयमानउवाचह ॥ १० ॥ भूयो यौवनयुक्तेवमं
 हितवपुनः पुनः ॥ अधिकं राजसेतविजगद्राजवर्तीयथा ॥ ११ ॥ प्रपतिमृतसारवलयालभ्यपदेवच ॥ आनंदपूरपूर्णवरराजसंनितरां
 प्रिये ॥ १२ ॥ उपशान्तं च कांतं च दधाना सुंदरं पुनः ॥ अभिभूयेंदुमायासि श्रियं कामपि कामिनि ॥ १३ ॥ अभोगकृपणं शान्तमूर्जितं सम
 तांगतम् ॥ गंभीरं च प्रशान्तं च चेतः पश्चामिति प्रिये ॥ १४ ॥ तृणीकृत्य त्रिभुवनं पतिरिव लज्जगद्रसम् ॥ अतंतोडामरं सौम्यं मनः पश्चामिति प्रि
 ये ॥ १५ ॥ न केन चिन्महाभागे विभवानंदवल्लुना ॥ चेतस्तव तुलामिति मरुत्परा ॥ १६ ॥ तैरववा लकटलंघनालां कुरकमलैः ॥
 अंगैः स्थितिमनुप्राप्तैर्विद्धयति वलक्ष्यसे ॥ १७ ॥ तथा तेनैव तनवसन्निवेशेन संस्थिता ॥ अन्यतामुपयातासि लतेव क्रतुपयये ॥ १८ ॥

यमानो विस्मयस्तेरास्य ॥ १० ॥ जगत्जगती ॥ वर्तमाने पुपुन्महद्देहजगच्छेदवच्चैति शतवृद्धावातिदेशादुपगता श्रेतिसिंघाट्पूलादसत्त्वान्नकृतः ॥ राजवतीराजन्वती पूर्णचंद्रव
 तीवायथाराजतेतद्वद्वाजसे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऊर्जितविवेकोर्जितम् ॥ शान्तशमादिगुणवत् ॥ प्रशान्तमुपरतचापलम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ मकरिवनिर्जलजालानयाक्षीराब्धि
 रेव पूर्णतया च सुंदरम् ॥ १६ ॥ स्थितिमवापल्यमुपयाति तैर्प्राक्तनैरेव गंगरवयवैस्तेजोतिशयेन द्यौदयतिव ॥ १७ ॥ क्रतुपययेति शिरास्यये ॥ १८ ॥

[illegible]

वयस्यभिः सरवीभूताभिः तनु कृशीभूतो विद्वेषो रागश्च याभिस्तथा विधाभिः स्वप्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिनिश्चसहरेमे ॥ अथवा शास्त्रदृष्टिभिः करणैस्तनुरत्नीभूतो विद्वेषो रागश्च यासां तया विधाभिर्वयस्यभिः सरवीभिः सहरेमे ॥ ३० ॥ अंगहेनाथ इह जगति अहनयनरश्मिभिरन्यैर्वा इन्द्रियैश्च तेन च यत्पश्यामि तन्म किंचिददृतमेव ॥ तेनैद्रियमनोदृश्येन विरहितुना किंचिन्निष्पद्य च वस्तु अतः पश्यामि ॥ यतो हेतोरिति वर्णितरीत्या अतर्वा हि शसम्यगबाधितरूपं पश्यामि तेन हेतुना चिरसततमुदिता परमाभ्युदयश्रीमती अस्मीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ इति श्रीवासिष्ठम ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्णप्रकरणे पू ० एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ अङ्गेन राज्ञा द्वाक्यस्यासंबद्धत्ववर्णनम् ॥ रवेचरत्वादिसिद्धीनां बीजचात्र निरूप्यते ॥ १ ॥ एवं वर्णितप्रकारेण स्वशोभातिशये निमित्ता निवदतीम् ॥ १ ॥ बालाअमौढबुद्धिरसि ॥ परबोधानुकूलवाक्योच्चारणे अकुशलेतियावत् ॥ २ ॥ अ

तनुविद्वेषरागाभिः प्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिः ॥ रमे सहवयस्याभिस्तेनाहं श्रीमती स्थिता ॥ ३० ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वचिते न च हितदंगन किंचिदेव ॥ पश्यामि तद्विरहितं तुना किंचिदंतः पश्यामि सम्यगिति नाथ चिरेदयास्मि ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेषु नि ० पू ० चूडालोपाख्याने चूडालात्मलाभो नामैकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्मनि विधांतां वदंतीं वराननाम् ॥ अबुध्वा तद्गिरमर्थं विहस्य वाच भूपतिः ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ असंबद्धप्रलापासि बालासिवरवर्णिनि ॥ रमसे राजलीलाभीरमस्वावनिपात्मजे ॥ २ ॥ किंचित्पत्नकानां किंचिद्योगतो प्रत्यक्षसंस्थितम् ॥ त्यक्तप्रत्यक्षसद्गुणः सकथं किल शोभते ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्टोहमिति भोगान्जहाति यः ॥ रुषे वासनशब्दादीन् सकथं किल शोभते ॥ ४ ॥ भोगाभोगेपरित्यज्य रवे शून्ये रमते तु यः ॥ एक एवाखिलं त्यक्त्वा सकथं किल शोभते ॥ ५ ॥ वसनाशनशय्यादीन् सर्वान् त्यज्य धीरधीः ॥ यस्तिष्ठत्यात्मनैवैकः सकथं किल शोभते ॥ ६ ॥ नाहं देहो न्यथा चाहं न किंचित्सर्वमेव च ॥ एवं प्रलापो यस्यास्ति सकथं किल शोभते ॥ ७ ॥ यत्पश्यामि न पश्यामि तत्पश्याम्यन्यदेव यत् ॥ प्रलाप इत्यसम्यस्य सकथं किल शोभते ॥ ८ ॥

संबद्धप्रलापतामेव ना किंचिद्विचिदित्याद्युक्ते दर्शयति ॥ किंचिदिति ॥ ताकारस्यैव शोभाप्रसिद्धा यस्त्वाकारसामान्यं त्यक्त्वा निराकारतांगतः स शून्यप्रायः कथं शोभतेत्यर्थः ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्ट्यामीति यत्त्वयोक्तं दप्यसंबद्धमित्याह ॥ भोगैरिति ॥ रुषाकोधेनेव ॥ ४ ॥ एकैवाकाशसंकाशो केवले हृदये रमे इति यत्त्वयोक्तं दप्यसंगतमित्याह ॥ भोगाभोगे इति ॥ स्वयसाक्षद्वोगो मित्रशृत्यादीनामाभोजनमाभोगश्चेत्यनयोः समाहारपरित्यज्य तत्साधनं विनाथखिलं च त्यक्त्वा य एक एव शून्ये रवे पिशाचवद्गमते स किल शोभते इति कथसंगच्छतामित्यर्थः ॥ ५ ॥ धीरधीः अतिकोधादिव धैर्यमात्रबलेन शरीतोष्णशुचुपादिदुःखानि सहमान इत्यर्थः ॥ ६ ॥ इदं चाहं मिदं नाहमिति यदुक्तं दप्यसंबद्धमित्याह ॥ नाहमिति ॥ ७ ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वल्लेपदुक्तं तुष्टुतरामसंगतमिति नैतेशोभाहेतव इत्युपसंहरति ॥ यदिति ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ कटमिति ॥ नथेरिद्वेदीन्महतीं विनष्टित्वा दिभ्यो रतिभाव ॥ ११ ॥ अगेति रामसवोधेने ॥ १२ ॥ रवेगमागमो देववत्सचारस्तद्विषये दच्छावभूय ॥ ता
 दशानारभ्या दहत्या रतिभाव ॥ १३ ॥ १४ ॥ एकैवति ॥ अर्थाद्वाप्तं राघुजयापद्विमिद्वयनप्रवासकालेन तिगम्यते ॥ अन्यथा तत्पराधीनायास्तस्या एकानि निरतत्वापयो
 गत् ॥ ऊष्णस्य प्रपाणवनस्य चिरस्य सधर्मिन्कुलभूमभ्यादि रशानिरोधाभ्यासम् ॥ १५ ॥ रवेधरसिद्धिप्रयोजकक्रियाप्रसंगेन राम क्रियासाभाम्येति भिन्नसिद्धिमाहुराक्षिप
 त्ति ॥ परिमिति ॥ यदि रस्यावराजगमवशगतत्वे रसद्वयुतक्रियपानिप्यारितरयते विना कप्रारिकारकस्य रकस्याप्युत्पत्तेररशानात् ॥ तदीयसति क्रियानाम् स्पष्टस्य कथनि
 श्चति विमर्शियारुष्टस्य त आये आत्मा प्रयोऽनवस्थाया द्वितीये व्याघातः अत्रिराम फलानवस्थावर्धनिकयक्रियानां कोवस्तुन उत सत्तिरनुभूयते अनुभावपथमारोहति तद्व
 तस्माद्वालासिमुन्धासिचपलासिविलासिनि ॥ नानालापविलासेन क्रीडामि क्रीदस्तुदरि ॥ १६ ॥ प्रविहस्यादृशसेन शिखिभ्यजडतिमि
 याम् ॥ मध्याह्ने शानुमुत्थाय निर्जगामांगनागृहत् ॥ १७ ॥ कष्टनात्मनि विश्रान्ते मोदयान्ति युद्धवान् ॥ राजोतिरिव बाधूढालासव्यापा
 रपरभ्रवत् ॥ १८ ॥ तदा तथागतत्रायतादृगाश्रययोजयो ॥ ताभि पार्थिवलीलाभि कालोद्धतियोययो ॥ १९ ॥ एकटानित्यवमा
 यानिरिच्छाया अपिसि यम् ॥ चूढालायाय भूवेच्छालीलया रवगमागमे ॥ २० ॥ रवगमागमसिद्ध्यर्थमयसानुपकन्यका ॥ सर्वभोगान
 नादत्यसमागम्य च निजन्म ॥ २१ ॥ एकैव कान्तिरतत्वात्सासनवस्थितागिका ॥ ऊर्ध्वगप्राणपवनचिराभ्यासचकारह ॥ २२ ॥ श्री
 राम उवाच ॥ ॥ यदिददृशते किंचिज्जगत्स्यावरजंगमम् ॥ स्पष्टयुर्तिक्रियानां कथमित्यनुभूयते ॥ २३ ॥ कस्य स्पष्टविलासस्य यना
 भ्यासस्य भवत ॥ वक्षन् रवगमनायेत फलयन्नेकशालिन ॥ २४ ॥ आत्मज्ञो वाप्यनात्मज्ञ सिद्ध्यर्थं लीलया यवा ॥ कथससाधयत्येतद्य
 यातददभे प्रभो ॥ २५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ त्रिविधं संभवत्यगसाध्यं वस्त्वित्सर्वत ॥ उपदेयचहेयचतयोपेक्ष्य चराधव ॥ २६ ॥

इत्यथ ॥ १६ ॥ एवमाक्षिप्य परलुप्तपुच्छति ॥ कस्यति ॥ एतादृगमनादिसिद्धिजातकस्य सदाविलासस्य फलतद्विवेकस्य ॥ १७ ॥ अनात्मज्ञ सिद्ध्यर्थं आत्मज्ञो लीलया
 बाधुर्न सिद्धिजातकयजनकमप्यसाधयति तद्विवेकस्य ॥ १८ ॥ भवेदयमात्मप्रदानवस्थादिको दोषो यद्विक्रियास्वरूपमाभसिद्धये कारकापेक्षास्तथा अनुतथा किंनु कि
 यासाध्यस्य रसस्य फलनिष्पत्तये हि प्रयत्नानि कारकाणि नारीयकनयानि क्रियामवष्टवते ॥ तया हि कष्टस्य साध्यताकारकाणां साधनताव्यप्यपेक्षारूपम् ॥ तथा च साध्यसा
 धनो भयविलक्षणक्रियानसाध्यविक्षिप्तसाधनेभ्य साधनतरमेषु क्षतदतिरसाधिक्यकूटस्वसाकारणमिति विषयानिरवकाश एव स्या रयेन वसिष्ठ उवाच अतमाधानानुकुल
 गीषु रूपासाधारणिक्रियासाध्यविक्षिप्तयथायति ॥ विक्षिपमिति ॥ उपारातनुद्धिषिष्यो भूतवस्तु उपोदेयमवतिविषय इति नुद्धिष्येयेयनिवृत्तिविषय उपेक्षा नुद्धिगम्यमुपे
 स्यतवाराशाध्यापि कपोपचारारतेनोपक्षयायनवर्धनद्वितिलाकेष्ववधारदरानादीषां व्याप्य ॥ १९ ॥

नेपुफलवैलक्षण्यदर्शयति ॥ आत्मभूतमिति ॥ आत्मनः स्वस्य भूतमनुकूलम् ॥ एतयोर्हयोपादेययोर्मध्यमांतरालिकम् ॥ २० ॥ आह्वानकरं साक्षात्परया वासुखानुकूलम् ॥
 दुःखनिवारणसाधनस्यापि सुखानुकूलत्वादेव तत्साधनोपादानसिद्धेरिति भावः ॥ तद्विरुद्धसुखविधातिवादे द्वे व्यत्यादिनिभावः ॥ २१ ॥
 त्रयएते साध्यो मेदा अज्ञानमेवेत्याह ॥ सन्मतेरिति ॥ २२ ॥ विदुषस्तृतीयकल्पाभ्युगमेपिन काश्चिदोष इत्याशयेनाह ॥ केवलमिति ॥ २३ ॥ एकमेव वस्तु एकस्यैव पुरुषस्य बोधरीग
 वैराग्यावस्था भेदेन त्रयेधा सपद्यते इत्याशयेनाह ॥ ज्ञस्येति ॥ एव सिद्धार्थलीलयाथवा इति प्रश्नाशयोरुपपत्तिमुक्त्वा कथं संसाधयत्येतदित्यंशसमाधानश्रावयति ॥ शृण्वित्यादि
 ना ॥ २४ ॥ तत्र सिद्धितारतम्ये चिराचिरयत्नापेक्षायान्तिमिन्नान्याह ॥ देशेति ॥ २५ ॥ एषा देशादीनां चतुर्णामध्ये श्रीशैलयाद्युत्तमदेशादि चतुष्टयमलने शीर्षसिद्धिलाभायो
 गमवज्रपादिक्रियाया इतरदेशाद्यनुष्ठितक्रियापेक्षया प्राधान्यस्योत्कर्षस्य कल्पना भवति ॥ फलोत्कर्षोपित इनुसाधयेत्याह ॥ सिद्धादीति ॥ यतस्तसिद्धादयः फलोत्कर्षकमाअ
 आत्मभूतं प्रयत्नेन उपदेयं च साध्यते ॥ हेयं संत्यज्यते ज्ञात्वा उपदेयं मध्यमेतयोः ॥ २० ॥ यद्यदाह्वानकरमादेयं तच्च सन्मते ॥ तद्विरुद्धम
 नादेयमुपदेयं मध्यमं विदुः ॥ २१ ॥ सन्मतेर्विदुषो ज्ञस्य सर्वमात्ममयं यदा ॥ त्रयएते तदापेक्षाः संभवन्ति न केचन ॥ २२ ॥ केवलं सर्वमेवे
 दंकदा चिह्नं लयातया ॥ उपेक्षापक्षनिक्षिप्तमालोकयति वानवा ॥ २३ ॥ ज्ञस्योपेक्षात्मकं नाम मूढस्यादेयतांगतम् ॥ हेयं स्फारविराग
 स्य शृणु सिद्धिक्रमः कथम् ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाद्रव्यसाधनाः सर्वसिद्धयः ॥ जीवमाह्वादयं तीह वसंत इव भूतलम् ॥ २५ ॥ मध्ये चतु
 र्णामेवैषां क्रियाप्राधान्यकल्पना ॥ सिद्धादिसाधने साधोतन्मयास्ते यतः क्रमाः ॥ २६ ॥ गुटिकां जनयद्वा दिक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ त
 ज्ञासतां च दोषो न विस्तारः प्रकृतार्थहा ॥ २७ ॥ रत्नौषधितपो मंत्राक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ आस्तामेव किलैषोपि विस्तारः प्रकृतार्थहा
 ॥ २८ ॥ श्रीशैले सिद्धदेशे च मेवादीवानि वासतः ॥ सिद्धिरित्यपि विस्तारः कृतार्थप्रकृतार्थहा ॥ २९ ॥

पितृन्मया स्तादृशक्रियोत्कर्षानुसारिण इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अस्त्वेव कित्तस्तत्राह ॥ गुटिकेति ॥ तत्र खगमनादिसाधनानि सिद्धगुटिकासिद्धांजनसिद्धखड्गसिद्धपादुकादीन्यपि
 उडामरतत्रयोगिनी कल्पादिविस्तृतबहुपथप्रसिद्धानि सन्ति ॥ कथं संसाधयत्येतद्यथा वद्वदमेव भो इति त्वदीयप्रश्नस्य तत्क्रियाक्रमनिरूपणकर्तव्यमिति चेदभिप्रायस्तर्ह्येति विस्तृतो
 न्यातदसंभवात्तद्विस्तारकार्यः ॥ तेन तत्रागमुसिद्धिषु विषये अस्तमाजिज्ञासूनामतत्त्वविदां च त्वदतिरिक्तश्रोतणद्वैवादिभिलाषो देयतत्रैव प्रवृत्त्या महादोषः स्यात्तत्रापि सुवि
 स्तारः प्रकृतस्यात्मतत्त्वश्रवणार्थस्य विम्वरूपत्वाद्विपातक इति तन्मिरूपणमत्रोचितमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एष न्यायो मणिमन्त्रादिसाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे श्रीशैलादिसिद्धदेशानि
 वाससाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे च योज्य इत्याह ॥ रत्नेति द्वाभ्याम् ॥ २८ ॥ हे कृतार्थेति रामसर्बोधनतासासिद्धीनां स्तादृशदृष्ट्या नुच्छेतेति धोतनार्थम् ॥ २९ ॥

तस्माच्छिवव्यजकयाप्रसन्नपतितामिमाम् ॥ प्राणादिपवनाभ्यासक्रियांसिद्धिफलशृणु ॥ ३० ॥ अतस्यात्यरित्वास्त्यक्तासाध्या
र्थतरवामना ॥ गुडादिदारसंकोचात्स्थानकादिक्रियाक्रमे ॥ ३१ ॥ भोजनासनशुद्ध्याचसाधुशालायासावनान् ॥ स्वाधारान्मुजना
सगात्सर्वत्यागात्सुखासनान् ॥ ३२ ॥ प्राणायामपनाभ्यासाद्रामकालेनकेनचित् ॥ कोपलोभादिसंत्यागाद्भोगत्यागाच्चसुव्रत ॥ ३३ ॥
त्यागादाननिरोधपुश्यातिविधेयताम् ॥ प्राणाप्रभुत्वात्तज्ज्ञस्यपुंसोभृत्याद्ववासिला ॥ ३४ ॥ राज्यादिभोक्ष्यपर्वता समस्ताएवस
पद ॥ देहानिलविधेयत्वात्साध्यात्सर्वस्वरापव ॥ ३५ ॥ परिमदलितकाकारामर्भस्थानसमाश्रिता ॥ आञ्जवैष्टनिकानामनादीनादीश
ताश्रिता ॥ ३६ ॥ वर्षणाभावर्त्तसदृशीसलिलावत्तसन्निभा ॥ लिप्यार्थीकारसस्यानाकुडलावर्त्तसंस्थिता ॥ ३७ ॥ देवासुरमनुष्येष्ट
गनवत्त्वगादिषु ॥ कंटादिवृक्षजानिपुसर्वेषुप्राणिपृदिता ॥ ३८ ॥

सर्वसिद्धानिद्वानित्सन्निधेयत्समुक्तमुपपादयितुं सत्त्वेष्टपदमन्नासमन्ति सद्बन्धारात्मन ध्यानमाहीशान्तिनामूलाधाराद्वारभ्य आब्रह्मरक्षसं सप्तसुक्तेष्वनुप्रविश्य निर्गतामूलाधारे साध
मिषत्सपञ्चदशानां सुप्तकुण्डलीनिराग्निगर्भांशुपुञ्जानां र्दण्डपयति ॥ परिमण्डलिताकोत्सादिना ॥ परितः स्रष्टारारात्साभि परिमण्डितत्वात्परिमण्डलिताकारा आगर्भमाभाणामपि ना
होभिर्दण्डपदोपवेदयनिकानाम् ॥ १६ ॥ तांमूलाधारेस्वातन्त्र्यमनुभूत्वेन सणयति ॥ वीथेति ॥ वीणाद्वत्स्यापमूलभागेपि सिद्धोत्सात्मकस्तवीमूलपरिव्रजन
रूप सत्त्वित्परिद्वसनरूपप्राप्य आब्रह्मसत्त्वरी ॥ लिप्यालेखनेन प्रदरयितुं र्धकारस्याधमर्धकारस्तत्पसत्स्थानमिषत्सत्स्थानं यस्या ॥ द्रविडाक्षरेषूषार्धमिषदनागराक्षरे उत्तरा
याक्षिद्वयसत्स्थानं छल्यमित्यर्थ ॥ अर्धेन पुसकमित्येकोदशितासमासः ॥ ओमाक्षार्धेति परारूपम् ॥ १७ ॥ इत्यन्तननुपप्यवेर्बर्हिन्नुसर्गपाप्मिशरीरस्थित्याह ॥ देवेति ॥ १८ ॥

शीतेनार्तशीतानि निवारणाय दृढवद्धमंडल इति यावत् ॥ तथा विषस्य सुप्तस्य भोगकायस्तद्वद्धमंडलं यथा ॥ सिताशुभा ॥ कल्पाग्निना विगलता अंतर्वलयकारे
 खारुक्तेनेदुनानुत्पवद्धाकुडलीवलयाकतिर्यया ॥ अथवा कल्पने जरणसमर्था भवतीति कल्पो मिर्जाठराभिलेन विगलन्यो मूर्ध्नि योगशास्त्रप्रसिद्धश्चन्द्रः स एव विलीयमूलाधा
 रे प्रसृतो घनीभूयतत्र वद्धकुडलाकतिस्तद्वस्थितेत्युल्लेखा ॥ ३९ ॥ ऊरुपदेन ऊरुमूलसंधिर्गुदलक्षणयो न्यते तत आरभ्य भूमध्यपर्यंतं यानि रं धाणि तानि स्पृशतीति ध्वनुस्तूता मनोव
 त्तिभिरतश्च चलवहिश्च पवमानेन प्राणादिना सस्पृश ॥ ४० ॥ तस्यामूलैत. सार्द्धं विवलयाकाराकुडलिनीसंज्ञा चिच्छीकति दर्शयति ॥ तस्या इति ॥ तस्मिन्मूलाधारे वीणामूलैर्दु
 र्लक्षेण तत्रो वेगेनेवलसती परमसूक्ष्मा पराख्या सर्वशब्दमूलभूता गतिशब्दब्रह्मात्मिका स्फूर्तिं सैव प्राणसगान्नाभिद्वयकदंशेषूत्तरोत्तरं व्यक्ततरा प्रथमो मध्यमावैखरीत्यादिभेदा
 न्नमजते इति ॥ तथा चोक्तमत्र शास्त्रे ॥ चैतन्यसर्वभूतानां राब्दब्रह्मेति यद्विदुः ॥ तस्याप्यकुडलीरूपप्राणिनां देहमध्यगम् ॥ वर्णालिना विभवंति गद्यपद्यादिभेदत इति ॥ सावेनाप्यु
 क्तम् ॥ यातामिन्नावरुणसदनदुच्चरतीं विषट्ठि वर्णान्नप्रकदकरणप्राणसगात्सूते ॥ ता प्रथमो मध्यममुदितमध्यमावुद्धिसस्थावाचचक्रे करणविशदावैखरीचप्रपद्ये इति ॥ ४१ ॥
 शीतार्तसुप्तभोगीद्रभोगवद्धमंडला ॥ सिताकल्पाग्निविगलार्देदुवद्धकुडली ॥ ३९ ॥ ऊरोर्भूमध्य रंध्राणि स्पृशतीत्युक्तिचंचला ॥ अना
 रतंच सस्पंदापवमानेन तिष्ठति ॥ ४० ॥ तस्यास्त्वभ्यंतरे तस्मिन्कदलीकोशकोमले ॥ या पराशक्तिः स्फुरति वीणावेगलसद्गतिः ॥ ४१ ॥
 साचोक्ताकुडलीनाम्नाकुडलाकारवाहिनी ॥ प्राणिनां परमाशक्तिः सर्वशक्तिजवप्रदा ॥ ४२ ॥ अनिशानिः श्वसद्गूपासुरपितेव भुजंगमी ॥
 संस्थितो ध्वीकृतमुखी स्पंदनाहेतुतांगता ॥ ४३ ॥ यदा प्राणानि लोयाति तद्विदुः कुडलिनीपदम् ॥ तदा संविदुदेत्यंतर्भूततन्मात्रबीजभूः
 ॥ ४४ ॥ यथा कुडलिनी देहे स्फुरत्यज्जडवालिनी ॥ तथा संविदुदेत्यंतर्भूदुस्पर्शवशो दया ॥ ४५ ॥ स्पर्शनं मृदुना न्योन्यालिनि कतत्रयंत्रयोः ॥
 यथा संविदुदेत्युच्चैस्तथा कुडलिनी जवान् ॥ ४६ ॥

सर्वासाप्राणोद्दिग्वुद्धादिशक्तीनामापि सत्ता स्फूर्तिप्रवृत्तिनिर्वाहकत्वाज्जवप्रदा ॥ ४२ ॥ तत्र कथमप्राणशक्तिर्जवप्रदा तदाह ॥ अनिशमिति ॥ सैव खमुखात्प्राणमूर्ध्वं क्षिपति अ
 पानचाध आकर्षतीत्यनिशानिः श्वसद्गूपेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ कथमुद्धिशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यदेति ॥ यदा तद्विस्थितः प्राणः कुडलिन्या आकटः सन् अपानवत्या कुडलिनीपदया
 तितदाभूततन्मात्राप्यपचीकृतभूतान्येव बीजमुपदानं यस्म्यतथा विधे अतः करणे भवतीति भूर्जीवसंविनस्तृप्तिसकल्पाभ्यवसायाभिमानरागादिवृत्तिभेदैरुत्तरेदतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥
 कथंचेद्विद्यशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यथेति ॥ एवमप्राणबुद्धोराहितज्ञानक्रियास्वशक्तिः कुडलिनी देहे मृदुस्पर्शविषयसन्निष्कर्षो घेयतेषा च क्षुरादीनां वशो दयासती देहे यथा यथा
 यादृश भोजकादृष्टदृष्टसामर्थ्यविवेच्येण स्फुरति तथा तत्तदिदं विधैर्यथैव विशेषस्फूर्तिरफलभोगादिलक्षणसंविदुदेतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ कथमृदुस्पर्शवशानुगा तदाह ॥ स्पर्श
 नमिति ॥ कुडलिनी जवान् तथा स्फुरति यथा मृदुना च क्षुरादिना विषयस्पर्शनं प्रथममुदेति ॥ तथा च तत्र यंत्रकार्यकरणसंघातयुक्तं नित्यवयुः प्रमाता तस्य वृत्तिद्वारा बहिर्निर्गतस्य
 वासं विषयेण सह अन्योन्यामालिगनमन्योन्यालिका ॥ भावेणुत् ॥ वृत्तिव्याप्तिप्रयुक्ता व्याप्तिरुदेति ॥ तया च यथा विषयावरणभगे उच्चैः स्फुटतरा संविद्वदादिप्रथा उदेति
 तथा तेन तेन प्रकारेणेत्यर्थः ॥ ४६ ॥

तस्मिंस्तथैवस्थितेभायाकल्पितेकदेशेआकारादिसुक्ष्मभूतानाक्रमदध्यासान्तदेवभूतमात्रात्मरूपकस्थितमित्याह ॥ तद्वीति ॥ ५५ ॥ ततन्तन्मात्रपचकक्राणामनावुद्धिज्ञान
द्वियकर्मद्वियमितपचधागतलिगशरीरमतिविवतयाप्रविश्यदीपादीपशतमिवसंपन्नस्त्वस्यविदमतर्तुताजन्मादिविकाराआदिपदाजापदाद्यवस्थाभेदाश्रयस्मिस्तथाविधिक्रि
त्वजीवभावमिति यावत् ॥ लक्षसेलक्षयसि ॥ छादसउपग्रहव्यत्यय ॥ ५६ ॥ कानिचिद्विगारभपरिरिटानिपचकानिजीवस्यदेवमनुष्याकारवासनानसारिसकल्पलव
रूपिणास्तत्तन्मात्रकेणैवपर्वकारणद्वारास्थूलदेहलज्जजति ॥ ५७ ॥ देहप्रकरणाद्धेमादित्वधत्तूरादिस्थावरशरीरताम ॥ अथवातिर्यगादित्वमित्यादिपदादेवस्थावरदेहपरि
ग्रह ॥ हेमादित्वमित्यनेनस्वर्णरजतवर्परोपलक्षितब्रह्माहत्ततर्तुभुवनार्दिभोग्यतर्च्येत्यर्थ ॥ ५८ ॥ अस्वेवाकततत्तयाह ॥ एवहीति ॥ स्थितसिद्धम ॥ तस्मिंश्चिष्ठानचैत
न्यसर्वत्रास्तानिषट्पाद्यपिचेतनकिनस्यात्तयाह ॥ चिदिति ॥ ५९ ॥ पचकवशाच्चैतन्यामिष्यजकक्राणादिपचकयादितर्लगादेहमावान्यादेवमनुष्यदेहादौमुख्याचेतनार्भि
तद्विचिन्मात्रसन्मात्रमविकारंस्वनामयम् ॥ क्वचित्स्थितसंविदेवभूततन्मात्रपंचकम् ॥ ५५ ॥ तत्पंचधागतद्वित्वंलक्ष्यस्त्वंस्वसंविदम्
अंतर्भूतविकारादिदीपादीपशतंयथा ॥ ५६ ॥ स्वसत्तामात्रकेणैवसंकल्पलवरूपिणा ॥ पंचकानिब्रजंतीहदेहत्वंतानिकानिचिन् ॥ ५७ ॥
कानिचित्तिर्यगादित्वहेमादित्वंचकानिचिन् ॥ कानिचिद्देशतादित्वंद्रव्यादित्वंचकानिचिन् ॥ ५८ ॥ एवंहिपंचकस्मदमात्रंजगदिदंति
स्थितम् ॥ चित्संविदत्रसर्वत्रविवर्तरेषुतंदन ॥ ५९ ॥ केवलंपंचकवशाद्देहादौचेतनाभिधा ॥ जडस्मदार्मिधाक्वापिस्थावरादौजडाभि
धा ॥ ६० ॥ यथास्तब्धःस्थितोवाचिरिवस्यलमिवास्थितः ॥ पंचकेपुनथुतच्चिह्नोलरूपाजडान्विता ॥ ६१ ॥ इतःसौम्यदत्तोलाःकिम
द्विरिति नोयथा ॥ विकल्पादौतथैवैतत्पंचकंहिजडाजडम् ॥ ६२ ॥ देहादिपंचकंजीवःस्पंदःशौलादिकंजडम् ॥ स्थावराद्यनित्यस्मदित्स्व
भाववशतो नय ॥ ६३ ॥

धा ॥ क्वापिनिर्वर्धुल्लिगस्थूलदेहयो समप्राधान्याज्जडस्यदार्मिधाजडचेतनाभिधा ॥ स्थावरादौतर्लगस्यत सवेदनमात्रत्वेनवह्निर्जनैश्चेतनत्वाविभावनाज्जडार्मिधाप्रसिद्धे
त्यर्थ ॥ ६० ॥ त्रिष्वपिचित्कथतारतम्येनस्थितेत्यवदटानमाह ॥ यथेति ॥ यथादिवावेलीनोपृतसमुद्र सायशिरारपवनसपर्वद्विलानटेक्रमादूर्ताभावात्तत्तत्त्व्योनिश्रयल स्थित
सन्दवप्रदेशोवाचिरिवचल ईषद्वनप्रदेशेईषचल अत्यतपनप्रदेशेस्थलमिवाचलश्रस्थितस्तथैवपाचिन्नरतिर्षक्स्थावरदेहंरूपपुपचकेपुलोत्तरूपाईषह्योलाअत्यतजाड्या
न्विताचस्थितेत्यर्थ ॥ ६१ ॥ यथाक्वचिद्धर्तुभावेनलालत्वाभावेपितम्यनादित्वत्यव्याघातस्तथास्थावरादिभावेपिचिद्रूपताक्षीतिरित्याह ॥ इतद्वति ॥ नोदतिक्राकु ॥ किमद्विरि
तिव्यपदेशेनभवति किनुभवत्येवयथातथैवैतत्सुरनरतिर्यविकल्पादौचैतन्यमक्षतमित्यर्थः ॥ अथवायजडाजडविकल्पोऽप्यस्तपंचकधर्मएवमचिद्धर्मस्तस्यानिर्धर्मकत्वादित्
त्याशयेनाह ॥ पचकहीति ॥ ६२ ॥ पचकेस्यभाववशतद्देहावहवोविकल्पादटादित्याह ॥ देहादीति ॥ देहाद्याकारपरिणतपचकक्राणधारणार्थीनस्पदचैतन्याभ्याजीव
श्चेतनस्तत्त्वयोजकस्पर्शरौलादिकजडमेव ॥ स्थावरादिशरीरानुयासानिलायीनस्पदिअतश्चेतनमित्यादिव्यवस्थितविकल्पात्स्वभाववशतोदटादित्यर्थः ॥ ६३ ॥

नन्य स्यात्तत्राभात् सकयविरुद्धविषयात्मक स्यात् विरोधोद्विषयस्यैव यदितीयोभाष्य स्वभावत्वात्प्राप्तौ स्वभाष्यसाधेक्षो नरसाधेक्ष
निरूपयसाधस्य विषयस्य स्वत्वव्यतिरिक्तत्वात्साहित्यवैयर्थ्यमुक्तं नैतत्प्राप्त्यभावाच्च पर्यनुयोजनं न्या तादृशविच्छिन्नाद्विराध्यरूपा ॥ स्वायुनरुक्तनार्थ
साधेक्ष्यत्वात्सर्वत्रान्यत्राद्वैतवैरुद्धगमयत ॥ ७४ शीतलप्राप्त्यवयवपरादिभिरपराधमन्त्राभिप्रेतानिपुणपकारैश्च सर्वभूतपरिहरयत इत्यर्थः ॥ स्वभाषाद्वितित्यक्त्येव
कर्मणिषयर्था ॥ ६४ ॥ अयनावाप्तयेनपयनुयोज्यात्सत्त्वावाप्तनाकत्वेन विकल्पवत्त्वकायानुवाहित्वान्नतरार्थानत्वात् किन्तु गृहीतवाप्तनानागतत्वादिद्वैतविकल्पभावेन
विकारिणीरुपात्मनोपचकानां स्थिरपदपयनुयोजनयोक्त्या इत्याह ॥ गृहीतति ॥ ताभिरविकल्पन विरोधमाशोच्येति भाष्य ॥ ६५ ॥ अयवानतासामप्यपराध पूर्व
पुनर्विरुद्धविषयसहसमाप्तनानुगतिव्यात् अत आप्तनविरुद्धविकल्पकत्वनामूलमन्त्रिचिप्यतापुसाधिसम्भित इतश्च विरुद्धविकल्पसहस्येनगुर्विषयलाविक्षिमावत्सनापुषपयनु
वाच्यपयनुयोजित्वा स्वभावाद्वायुनदन ॥ गतोप्यादिहिमाभ्यादिविकेतिपरिदृश्यते ॥ ६४ ॥ गृहीतवाप्तनानां शानां पुष्टाभावविकारिणा
म् ॥ स्थितय पचरानां हि योज्या पयनुयोजने ॥ ६५ ॥ वाप्तनास्तु विपर्यक्ता इतो न तु भित्तवता ॥ पुसाप्ताज्ञानशक्यते सुखपयनुयोजि
तुम् ॥ ६६ ॥ अशुभवाशुभं वापितनपयनुयोज्यते ॥ प्रनुद्धवाप्तनचान्यत्वचकमुत्तवामनम् ॥ ६७ ॥ यत्र पर्यनुयोगस्य फलमनुभूय
त ॥ तत्र तत्समयुजातनाकागमुष्टिभि स्क्षिपत् ॥ ६८ ॥ दृष्टान्प्रतिष्ठाभेवापापचकानां हिराशय ॥ विवेकनिष्ठा क्रीडाया एते स्याववरजना
मा ॥ ६९ ॥ प्रसुप्तवासना केचिदप्यस्यावराजतय ॥ प्रनुद्धवाप्तना केचिदप्यनारसुरादय ॥ ७० ॥ सवासनाविद्या केचिदप्येतत्तिर्य
गादय ॥ प्रक्षिप्तवासना केचिदपर्येतनोक्षगामिन ॥ ७१ ॥ अप्यस्वास्त्वसवित्सुमनायुद्धादिका रुता ॥ इत्यपवादिसचुर्त्त संज्ञा प
चरराशिभि ॥ ७२ ॥

प्रातिगुशक्यतत्त्वभाषारूप इत्याह ॥ वाप्तनादिति ॥ ६६ ॥ पुसापयनुयोजित्यक्त्या परादिभाषेयुमेव हि भाषेयप्रनुद्धवाप्तनं सुप्तवासनं च पचकतिष्ठति ॥ तेन वा सर्वत्र तदे
नृचपनुपायतत्त्वमप ॥ ६७ ॥ किंच वाप्तनापर्यनुयोज्यमस्तत्संशयोपपन्नकत्वेन सकलता स्वभाषादिपयनुयोगस्य न किञ्चित्कलमतीत्याह ॥ यमिति ॥ ६८ ॥ अत ए
ष वाप्तनासपुण्यात्मताभाष्यभाषा स्वपराधयोपि नृणापयस्मिन्नवनिष्ठानुच्छिन्नायेवोत्पन्निष्ठाः सपयनेन विवेकनिष्ठारोहिभोगशास्त्रिहोता अपि कीटाद्याद्वनुच्छिन्नरास्य
यत इत्याह ॥ सुमायमिति ॥ ६९ ॥ अत एव वाप्तनास्य पप्रयोधनारतम्यदेव पचकेपुस्याद्वारदिविषयमित्युदात्तत्वात्परायमिति ॥ प्रमुनेति द्वाभ्याम् ॥ ७० ॥ वाप्तनाभिराषिडेना
स्यच्छन्निवत्तद्वद्विगा सवासनाविद्या ॥ पक्षिभवासनास्य कवासना ॥ ७१ ॥ वाप्तनाद्वैतविरुद्धादेवैतद्विराद्विषयककारिणारकागामिनमनादिविचित्रव्यवहारसमूहत्वात्परा
रितल्लक्ष्मिचक्रेन्द्रपयनेन्द्रनरादिपचककारिणि स्यादुत्साहसवित्तत्वेन गतिर्योप्यभ्यवहारोचितमनानुस्यूतकारिणसमूहस्य न्योऽभ्याप्यारसनस्वरार्थिकादतर्वास्तुकाण्य
पासप्राप्तकेना रुता अत एव ताः प्रविद्याणि विप्रस्यभावाद्दृश्यत इति भाष्य ॥ ७२ ॥

निर्यागिभः पञ्चादिभिस्तु चत्वारः पादाः शृगेषु च्छेति पक्षिभिस्तु चंचुः पक्षौपुच्छं पादौ चेति सपैस्तु फणाभोगः पुच्छमिति कमिकीर्तयैर्दामशकादिभिश्च स्वस्ववासनानुरूपव्यवहार
योग्या अवयवादिसकेता कल्पिता इत्यर्थः ॥ ७३ ॥ आद्यतमेष्वुच्यते विंकारिभिर्जडैश्च ॥ अधिष्ठानसद्रूपेण तु अचलैरजडैश्च ॥ ७४ ॥ एवं पंचकाख्यलिगभोदानन्तानुपवर्ण्य
तेष्वेकतमस्य कस्यचिक्कर्माणसतसमुच्चयानुष्ठानफलसमग्रहभावप्रामस्य कश्चिदेकः सकल्पपरमाणुरस्य ससारनभोदक्षस्य बीजमित्याह ॥ एवमिति ॥ समष्टिगोचरत्वादिभि
व्याप्तसकल्पाभिस्तकल्पसहक्षणः परमाणु सर्गाख्याणामाकाशदक्षणाणां बीजतेषु च सर्गाकारादक्षेष्टद्रुमानि पंचकानीत्यहोमायेत्यर्थः ॥ ७५ ॥ सर्गाणामाकाशदक्षत्वयदुक्तत

तिर्यगादिभिरप्यन्यैरन्याः संज्ञाः प्रकल्पिताः ॥ स्यावरादिभिरप्यन्यैरन्याः संविदः कृताः ॥ ७६ ॥ इति साधोः स्फुरंती मेचित्राः पंचकरा
शयः ॥ रूपैराद्यंतमध्ये पुचलाचलजडाजडैः ॥ ७७ ॥ एषामेकोभिसंकल्पः परमाणुर्महीपते ॥ बीजमाकाशदक्षणां सर्गाणि तेष्विमा
नितु ॥ ७८ ॥ इन्द्रियाणि च पुष्पादिविषयामोदवर्तिहि ॥ इच्छाभ्रमयोरिजंत्यो मंजयश्च लक्रियाः ॥ ७९ ॥ लोकांतराणि स्वच्छानि गु
ल्मामूलं समेरवः ॥ पृष्ठवानीलजलदालतोलोलादिशोदश ॥ ८० ॥ वर्तमानानि भूतानि भाविष्यंति च यानि तत ॥ जयंति तान्यसंख्यानि
फलानि रघुनंदन ॥ ८१ ॥ पंचबीजास्त एते हिरामपंचकपादपाः ॥ स्वयं स्वभावाज्जायंते स्वयं नश्वंति कालतः ॥ ८२ ॥ स्वयं नानात्वमायां
तिचिरं जाड्यास्फुरंति च ॥ स्वविविक्ताः शमंयांति तरंगाद्भववारिधौ ॥ ८३ ॥ इतोयांति समुत्सेधमितिोयांति शमंस्वयम् ॥ एते जाड्या वि
वेकाभ्यां तरंगाद्भवतोयधौ ॥ ८४ ॥ ये विवेकवशमालयंगतारामपंचकविलासराशयः ॥ तेन भूय इह यांति संस्थितिं प्रभ्रमंति जगतीति
रेमुहुः ॥ ८५ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वर्ण० पू० चू० पंचकविलासो नामाशीतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥

रुष्णतदामोदादिकल्पनयोपपादयति ॥ इन्द्रियाणीत्यादिना ॥ आदिपदादिन्द्रियावयवेषु पुष्पावयवतायधोचितं योज्या ॥ विषयलक्षणेष्वाभोदेषु वर्त्तनशीलं तत्प्रधानमिति याव
त् ॥ चचलानां कर्मेन्द्रियाणां क्रियाः ॥ ८९ ॥ स्वच्छानि स्वर्गादिलोकांतराणि गुल्माविदपाः ॥ समेरवो मेरुसहिताः सर्वे पर्वतामूलम् ॥ ९० ॥ भूतानि चतुर्विधशरीराणि ॥ तत्
स्य दक्षस्य ॥ ९१ ॥ स्वभावात्स्वविवेकशून्यात्मात्मनः ॥ ९२ ॥ स्वस्माद्विविक्ता विवेकदृष्ट्या दृष्टाः ॥ ९३ ॥ श्लोकद्वयोक्तमेव सगृह्याह ॥ इत इति ॥ इतः परादृष्टेः ॥ इतः प्र
त्यगदृष्टेः ॥ ९४ ॥ हेरा मये पंचकविलासराशयः आलयनिर्वासननाशपर्यंतं विवेकवशंगतास्ते इह संसारे भूयो जन्ममरणदेहधारणादिसंस्थितिनयाति इतरेतु जगति यथा पूर्वप्रथ
मत्वेवैत्यर्थः ॥ ९५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकारो नि० पू० अशीतितमः सर्गः ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

भूटिभ्यामसगनरोमोद्वाराभक्तमा ॥ सिद्धिसिद्धेशणोपायाधरोपमिद्वयते ॥ १ ॥ यथापाणानिलोपातिद्विद्विजुडलिनीपदम् तदासिद्धिद्वयतभूतभ्यामधीजभूतिनिबुद्धि
 शक्तिमद्वयत्वापरादनेभूतभ्यामधीजभूतिरास्तस्फुटीकरणापकृतस्फुटसूक्ष्मपञ्चकषिधारसगमपद्वेषरासिद्धिबीजपाणभ्यासोपयुक्तमद्वतकुडलिभ्यामापाणपुद्ग
 पकारपररायति ॥ एतद्विति ॥ तस्यस्फुटदेहात्मकस्यपञ्चकस्वतरेभूलाधारेतस्यामागर्णितायाकुडलिभ्यामेतस्यलिंगात्मकपञ्चकस्यबीजमुपादानभूतसूक्ष्मपञ्चमभाणपञ्चक
 पणस्फुटार्थस्य ॥ १ ॥ सामाणद्वेषोक्त स्फुटिताकुडलिनीमात्रधर्मेष्वस्यधर्मेष्वपस्यद स्पर्शसिद्धिनिषिद्धपञ्चकपनाभूलाकलाचिज्जीवोमेन सकम्पोबुद्धिरकार पुपटक
 र्दगाधिस्यारिनामनिकलनादिभ्यापारोपाधिमिद्विभक्तमद्वयम् ॥ साततिरितिभि ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तस्यस्पर्शके प्रधानवृत्तितत्त्वानधिष्यदर्शयति ॥ अपानतामिति ॥ ५ ॥

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतत्तत्त्वकवीजतुकुडलिन्यातदतरे ॥ प्राणमारुतरूपेणतस्यास्फुरतिसर्वदा ॥ १ ॥ सात कुडलिनीस्पदस्पर्शस
 विलकलामला ॥ कलोक्तफलननाशुकथिताचेतनेनचित् ॥ २ ॥ जीवनाज्जीवितार्थातामननाचमन स्थिता ॥ सकल्पाच्चैवसकल्पा
 योधाद्विद्वितिस्मृता ॥ ३ ॥ अहकारात्मतायातासैपापुर्यष्टकाभिधा ॥ स्थिताकुडलिनीदेहजीवशक्तिरनुत्तमा ॥ ४ ॥ अपानतामुपाग
 त्यसतत्तन्मवहस्यध ॥ समानानाभिमध्यस्याउदानास्थोपरिस्थिता ॥ ५ ॥ अधस्त्वपानरूपैवमध्यसोभ्यवसर्वदा ॥ पुष्टाप्युदानरूपैव
 पुमस्त्ववतिष्ठति ॥ ६ ॥ सर्वयत्नमधोयातियदियन्नात्रधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ७ ॥ समस्तैवोर्ध्वमा
 यातियदियुक्तानधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ८ ॥ सर्वयात्मनितिष्ठेत्स्यच्चोर्ध्वाधोगमगमी ॥ तज्जतोर्ही
 यत्तव्याधिरतमार्कितरोधत ॥ ९ ॥ सामान्यनादीवैधुर्यात्सामान्यव्याधिसम्भव ॥ प्रधाननादीवैधुर्यात्प्रधानव्याधिसम्भव ॥ १० ॥ ॥
 श्रीरामउवाच ॥ ॥ किंविनाशा किमुत्पादा शरीरेस्मिन्मुनीश्वर ॥ आधयोव्याधयश्चैवयथावत्कथयाशुमे ॥ ११ ॥

वृत्तिभेदप्रयोजनान्याह ॥ अधर्मादि ॥ अपागननायेवप्रयोजनमित्यध ॥ अपानोदानाभ्यामाकृष्यमाणाधिरूपसौम्यानिश्वसिन् ॥ तद्वद्व्यवहारपुष्टावलयस्यप्युप्यव
 तितद्वयानन्दैषवर्तमानस्त्वैववृत्तिनिष्ठगर्वाहिककामयतीत्यर्थ ॥ १ ॥ एवमधोवहरोपसाविष्टभिकेत्याह ॥ सर्वप्रयत्नमिति ॥ यदिसामान्यव्यनयानधायतेतर्हीसाकीदृशविद्व
 नद्वयपाद्वैयर्थ्यपयास्यातथाआकृष्यमाणाअधोमार्गवद्विधायति ॥ किन्नतस्तदाह ॥ तद्विति ॥ ७ ॥ प्राणकस्पदमाह ॥ समस्तैवेति ॥ ८ ॥ आतएवमाणापानगतिनिरोधा
 भ्यासेनसर्वमिसमानद्वयपरवृत्तिनयेत्सर्वम्याधिक्षयमव्युत्तयसिद्धिरित्याह ॥ सर्वयेति ॥ आत्मनिदेहे ॥ ९ ॥ एकशतप्रधाननाद्यास्तच्छलावास्तुसामान्यनाद्यास्तास्वनरसपा
 धिरनाया समानवृत्तयोर्ध्वककपित्तापुष्ययाद्वैधुर्यमभ्यापारस्तथैवतत्त्वानुमिद्वैधर्म्येणाभ्यस्तार्कषणाद्व्यवहारोणाभ्यस्तैवमद्वयत्वाह ॥ सामान्येति ॥ १० ॥ कस्या
 विनारोप्यधातकिंविनाशा ॥ एवमिद्वयत्वाह ॥ ११ ॥

तेषानिद्यत्तिरौपधानुनयैस्तात्कालिकोपशमः सुरवरूपस्यात्मनः परिशेषात्सुरं तेषामूलतो ज्ञानेन नारोमांक्ष इत्यर्थः ॥ १२ ॥ मिथ अन्योन्यनिमित्तकत्वात्क्रमसंलग्ने कदाचि
 युगपदुपपन्ना द्वास्तनिमित्तात्समयुगपत् कदाचिरमुत्वातरिते पर्यायेण ॥ १३ ॥ मौर्ख्यमज्ञानतन्मूले ॥ १४ ॥ तत्र आध्मुद्रवनिमित्तान्याह ॥ अतस्त्वज्ञानेति ॥ आक्रमणनि
 यहस्तत्विनतदभावादित्यर्थः ॥ तद्विचित्तानवस्तिमितवायुप्रायास्वारथ्यहेतुसूक्ष्मतामुत्सृज्य रागद्वेषेषु प्रसक्तैरिति शेषः ॥ १५ ॥ इदं प्रामिदं न प्रामिदं चित्ताया इति शेषः ॥
 भयशोका निमित्तप्राप्तौ तत्प्रतीकारोपाया परिज्ञानलक्षणघनमोहदतीति घनमोहदा ॥ १६ ॥ इदानीं शारीरव्याध्मुद्रवहेतूनाह ॥ भृशमित्यादिना ॥ इच्छामौर्ख्यं अतिरेतक्रे
 श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ आधयो व्याधयश्चैव द्रुःखस्य कारणम् ॥ तन्निवृत्तिः सुरवंविधास्तत्क्षयो मोक्ष उच्यते ॥ १७ ॥ मिथः कदाचि
 ज्ञायते कदाचित्सममेव च ॥ पर्यायेण कदाचित्च आधिव्याधिशरीरके ॥ १८ ॥ देहदुःखं विदुर्व्याधिमाध्याख्यं वासनानामयम् ॥ मौर्ख्यं
 मूलहितविधा तत्त्वज्ञाने परिदृश्यः ॥ १९ ॥ अतस्त्वज्ञानवशतः स्तद्विद्याक्रमणं विना ॥ तद्विज्ञानवमुत्सृज्य रागद्वेषेष्वनारतम् ॥ २० ॥ इ
 दंप्रासमिदं नेति जाड्यादाघनमोहदाः ॥ आधयः संप्रवर्तते वपुर्मुमिहिका इव ॥ २१ ॥ भृशं स्फुरतीष्विच्छालुमौर्ख्यं चेत्तस्य निर्जिते ॥ दु
 रन्ताभ्यवहारेण दुर्देशाक्रमणेन च ॥ २२ ॥ दुष्कालव्यवहारेण दुष्क्रियास्फुरणेन च ॥ दुर्जनासंगदोषेण दुर्भावाद्भावनेन च ॥ २३ ॥ क्षी
 णत्वादाप्रपूर्णत्वाद्वादीनां रंध्रसंततौ ॥ प्राणे विधुरतां यातकयेतु विकलीकृते ॥ २४ ॥ दौर्स्थित्यकारणं दोषाद्वाधिर्देहप्रवर्तते ॥ नद्याः
 प्राद्विनिदायाभ्यामिवाकारविपर्ययः ॥ २५ ॥ प्राक्तनीचैर्हिकीवापिशुभावाप्यशुभा मतिः ॥ यैवाधिकासैव तथान्तरास्मिन् योजयति क्र
 मे ॥ २६ ॥ आधयो व्याधयश्चैवं जायंते भूतपंचके ॥ कथं शृणु विनश्यति राघवाणां कुलोदह ॥ २७ ॥ द्विविधो व्याधिरस्तीह सामान्यः सार
 एव च ॥ व्यवहारस्तु सामान्यः सारो जन्ममयः स्मृतः ॥ २८ ॥ प्राप्तेनाभिमतं तेनैव नश्यति व्यावहारिकाः ॥ आधिक्षयेणाधिभवाः क्षीयंते व्या
 धयोऽप्यलम् ॥ २९ ॥ आत्मज्ञानं विना सारो नाधिर्नश्यति राघव ॥ भूयोरज्ज्वलवबोधेन रज्जुसर्पो हिनश्यति ॥ ३० ॥

त् ॥ इदं नादयस्तुवासाः ॥ दुर्देशाः दम्भशानादयः ॥ १७ ॥ दुष्टेषु निरीयप्रदोषादिकालेष्वशनव्यवायादिव्यवहारेण ॥ दुर्भावाविषसंप्रबन्धनाघनस्करादिशंकास्तेषामनस्युद्भाव
 नेन ॥ १८ ॥ नाडीनामन्तरसाप्रवेशेन क्षीणत्वाद्दिगुणरसजातादिप्रवेशेन प्रपूर्णत्वाद्वा विधुरताकफपित्तादिप्रकोपेन व्याकुलताम् ॥ आघातादिनाविकलीकृते ॥ १९ ॥ दौर्स्थि
 त्यमसारथ्यतत्कारणव्याधिः स देहस्याकारविपर्ययः ॥ २० ॥ साचाधिव्याधिसामग्रीप्राक्तनैहिककर्मानुसारणमिलतीत्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ २१ ॥ २२ ॥ सामान्यः प्लव
 सारो देहतरश्च ॥ व्यवहृत्यतद्विषयवहारः क्षुत्प्राज्ञोपचलालसादितस्तत्संभवश्च ॥ जन्ममयोजन्मादिविक्रिया मूलम् ॥ २३ ॥ अभिमतेनान्यपानस्त्रीपुत्रादिना ॥ २४ ॥ आ
 धिव्याधिः भूयोभूयसालोकपरिशीलनाद्भज्जतत्त्वप्रत्ययपर्यतेनावबोधेन ॥ २५ ॥

पादपद्मसंवेदादतीत्यधिमवर्षेणमाधिम्याधिविलासनांसारम्याधिसंक्षयोमूलहामूलोच्छेदीत्यथ ॥ १६ ॥ सामान्यम्याधियननाधिम्याधय सुषिकितस्यादसाराय
नाह ॥ अनाधिमादति ॥ अन्येद्वयपरंपरायैर्द्विष्वक्सि ॥ २७ ॥ लोलाकर्षिणीर्धेपुलानम मयाऔपधानीत्याधुपाया बहुभ्रष्टजनानादधिगताभ्यौपधानि
चिकित्सारागाविषलयासायतएवेतिशेष ॥ २८ ॥ आधिम्योम्याधिम्यमपकारतश्चिकित्सोपायभराम पृच्छति ॥ आधेरिति ॥ द्रव्यादीपधाविरयाममपुण्यधाविक्रययेति
स्वभावनयोकि ॥ २९ ॥ तदपयमतरुद्रभयकारमाह ॥ विधुरितेआधिमि-क्षुब्धे ॥ उक्तमर्थदृष्टानेनोपपादयति ॥ तथाहीतिधारणेन ॥ अपपुरोमार्गम

आधिम्याधिविलासानांरामसाराधिसक्षय ॥ सर्वेषांमूलहाप्रावणनदीवतदवीरिधाम् ॥ २६ ॥ अनाधिजाव्याधयस्तुद्रव्यमनशुभ्रक
मं ॥ चिकित्सकादिशाश्रोक्तेनैश्वर्यन्यैरिहायवा ॥ २७ ॥ ज्ञानमन्त्रौपधोपायावक्तुश्चाधिगतानिष ॥ त्वयाचिकित्साशास्त्राणि किमन्य
दुपदिभ्यते ॥ २८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ आधे कथमवेद्वाधि कथमसविनश्यति ॥ इव्यादितरयायुक्त्यामन्त्रपुण्यादिरूपया ॥ २९ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चित्तेविधुरितेदेह सक्षोभमनुयात्यलम् ॥ तथाहिरपितोजतुरभमेवनपश्यति ॥ ३० ॥ अनवेक्ष्यपुरोभागममा
गमनुधावति ॥ प्रयतमागमुत्सृज्यशरान्तोहरिणोयथा ॥ ३१ ॥ सक्षोभात्साध्यमुत्सृज्यवहतिप्राणवायव ॥ देहेजगप्रविधेनपर्यासीव
सरित्ते ॥ ३२ ॥ असमंभवतिप्राणेनाहयोयांतिविसस्त्वितिम् ॥ असम्यक्संस्थितेर्मुपेययावणाश्रमकमा ॥ ३३ ॥ काश्चिन्नाह्यत्रपूर्ण
त्वयांतिकाश्चरिक्तताम् ॥ प्राणाविधुरितेदेहमवत सरितोयथा ॥ ३४ ॥ कुर्जाणत्वमजीर्णत्वमतिजीर्णत्वमेववा ॥ दोषायेवप्रयात्य
नप्राणसंसारदुक्रमत् ॥ ३५ ॥ यथाकाष्ठानिनयतिप्राग्देशसदिद्रय ॥ तयान्नानिनयत्यतप्राणवात स्वमाश्रयम् ॥ ३६ ॥ यान्य
नानिनिरोधेनतिष्ठत्यतशररिक्ते ॥ तान्येवव्याधितायांतिपरिणामस्वभावावत ॥ ३७ ॥ ॥ एवमाधेर्मेवद्वाधिकास्त्याभावाच्चनश्यति ॥
ययामन्त्रोर्विनश्यतिव्याधयस्तत्कमष्टणु ॥ ३८ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ षाट्तिक्तेपितथैवआधिकास्तक्षोभाप्राणवायव साम्यमुत्सृज्ययामार्गेणवहति ॥ यथागन्धस्यप्रविष्टेनप्रवेशेनसुगन्धानिपर्यासितस्तदेअमार्गेवहतिनद्वत्
॥ ३२ ॥ असमविषमम् ॥ विसंस्थिरिक्तफणित्ताधिपूणताप्रयुक्तमिषमसंस्थानताम् ॥ ३३ ॥ तदेवाह ॥ काश्चिदिति ॥ प्राणीराविधुरितेसर्वतोविह्वलीकृतवेह ॥ सरितेनानाह्य
तोसीव ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ समानाभ्यन्नाप्राणा स्वमाध्यमसंभरारीरमुक्तान्यन्यातिरसीकृत्यनयति ॥ मध्येतुसमानएवसेतुकृतमन्यसमनयतीतिश्रुतेरितिभाष ॥ ३६ ॥ धानुर्दे
पम्यपरिणामस्वभावावत ॥ ३७ ॥ उपसहृरिति ॥ पुषमिति ॥ अगाभान्तरात् ॥ ३८ ॥

दशार्धसिद्धयुक्तायायमाह ॥ प्रसन्नार्थोत्पादिना ॥ परारेषकेनययागोप्यमाकटाकुड्डतिर्नायकिप्रसन्नार्थोमुपुक्ष्मातदतन्प्राणप्रवाहेणशीर्षकपात्तृपयसधितक्षणस्यकपाट
स्यवर्द्धिद्वारागुप्तमित्तमूर्धन्यावशातात्प्यस्थानेनहृत्समाश्रित्यनिमग्नोत्तितदाभ्योमगानासिद्धानादशनभवतीतिपर्याध्यय ॥ तथाचभागवतपुनरुक्ते सूत्रम् ॥ मूर्धचयोनिपि
सिद्धयर्थाविति ॥ तद्व्याप्य ॥ शिरः कपालअतन्निष्ठमभास्तरस्याज्योमैलप्रसयमात्मिद्धानायाभापुषिभ्योतराट्छायाणिदशनमिति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अदिभ्यानार्मद्विद्या
व्याप्तिभाबत्क्षेणपट्टाक्षानारद्वर्तिपट्टयो ॥ यदास्मदादीनार्मद्विद्याभाषद्विभ्यानांसातसस्यपित्तत्सन्निकर्षेसिद्धानांत्सन्नद्वोच्चरत्सदुर्लभातदानपनीशुभणचासुपमभासन्निकर्ष
विनायावशात्तदाणपारणमाप्रणसिद्धानादशनकथमभवेत्तच्चर्कोटशमित्यर्थ ॥ ५२ ॥ तत्रकथमभवेत्स्थिरशमिटापस्यावसिष्ठपरिहरति॥नकेचनेति॥नभवतोन्नमस्त्वतोषामुभूता

वल्लनाडाप्रवाहेणशक्ति कुड्डतिर्नायटा ॥ वहिरुर्ध्वकपानस्यद्वादशागुलमुद्धति ॥ ५० ॥ रेचकेनप्रयोगेनाब्धंतरनिरोधिना ॥ मुहुर्त्तं
स्थितिमानोत्तितदाभ्योमगदशनम् ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ दशनकोद्देशवक्षन्नयनाशुगणविना ॥ अदिव्यानार्मद्विद्याणांत
त्समवचयमवेत् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ नकेचनमहाबाहोमृचरेणनमस्वतः॥अदिव्येनाश्रिताज्ञानेहस्यतपुरुषेन्द्रिये ॥ ५३ ॥
विज्ञानादुरसस्येननुद्धिनेत्रेणराषव ॥ दृश्येनव्योमगा भिक्षा स्वप्नवत्स्यायदाअपि ॥ ५४ ॥ स्वप्नावलोफनयदत्तहस्तिस्त्रिधावलोकनम् ॥
केवलंयविक्षेपोयसिद्धानामोस्थिरायता ॥ ५५ ॥ मुखाद्वह्निर्दृष्टातरेचकाभ्यासयुक्ति ॥ प्राणंचिरस्थितिर्नीतेप्रविशत्यपरापुरीम्
॥ ५६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ वदस्वभावस्यकयवक्षन्नचतसस्त्विति ॥ वक्तर सानुकपाहिदुष्प्रश्नोपिनखेदिन ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीव
सिष्ठउवाच ॥ ॥ शक्तियानुस्वभावास्याययास्फुरतिचात्मन ॥ सगादिपुत्रैवासौस्थितियातीतिनिश्चय ॥ ५८ ॥

सिद्धाशाभिप्रवाहार्नेमर्त्तर्नपुष्टयेर्द्विर्दशदिभ्यनेपायातेरेणवानरदयतद्वृत्तिसत्यमेवन्नयोक्तमिदम् ॥ ५३ ॥ केनतर्हिदृष्टयततवाह ॥ विज्ञानाविति ॥ विज्ञानाद्योगभ्याससक
मयनस ॥ ५४ ॥ कर्दशर्मितप्रश्नारस्यात्तरमाह ॥ स्वप्नावलोकेनमिति ॥ स्थिराशनासवादवरानफलाभाषाविष्यवहारक्षमार्थतास्वमापेक्षयाविशेषदत्त्यर्थ ॥ ५५ ॥
दशार्धवराययवशोयेनोपायनसिध्याततमाह ॥ मुखाविति ॥ द्वादशानिद्वादशागुलिपरिमितमिति ॥ ५६ ॥ प्रशोयोयसिद्धानामोस्थिरायतेनियदुक्तनप्रत्यभाषयवहेतुर्वाभ्या
सहस्यजगतामायामयत्नादानेनयतस्थितित्यपागुशस्त्वैवचयदत्तस्पटनादृष्ट्याभिनाम्युत्पारितनप्रत्यभाषस्यैकस्यनियतस्थिति कथमिति रामभूषुच्छति ॥ धेति ॥ ५७ ॥ स
त्यस्यदस्यत्येभ्यस्त्यस्यगीर्दिकाल सकम्पप्रयुक्तावलुस्तभाषनियतिरिप्यावक्ष्माकटवेनप्रत्ययोस्तापीतिमसर्वनियतिभागवद्विरोधदत्त्यायायनपानुक्तमेवस्यायद्ववसिष्ठकतदु
क्तरमाह ॥ शक्तिरिति ॥ ५८ ॥

कालभेदेनेवदेशभेदेनापि वस्तुशक्तेरनियततादृष्ट्याह ॥ अवस्तुत्वादिति ॥ कचिच्छकामरूपदेशादौ ॥ शारदंशीत्यादिफलम् ॥ ५९ ॥ नानाजनानातया अनियतस्वभावतयास्थि-
 तसर्वमेवदब्रह्म ॥ ब्रह्मसमावेनैव नियतैकहृपनात्येनेत्यर्थः ॥ कथतर्हि वक्तेहृज्वलनादिनियतित्वाह ॥ प्राणिकर्मतरफलोपभोगव्यवहारार्थमज्ञातब्रह्मेवक-
 चित्कालतथातनियतस्थितिभूत्वाज्जन्तइत्यर्थः ॥ ६० ॥ इदानीमणिमाख्यामहिमाख्याचसिद्धिः केनोपायेनसिद्धातीतिराम.पृच्छति ॥ सूक्ष्मेति ॥ नीयतेयोगिनेतिशेष-
 ॥ ६१ ॥ अस्मप्रश्नस्योत्तरमुत्तरसर्गेविस्तराद्वर्णयिष्यस्तदुपोद्घातयादेहेअत्रोपोमव्यामिनिरूपयिष्यद्राणापानयो.सषर्वादंतरालेजाठराग्निनिष्पत्तौदृष्टातमाह ॥ काष्ठेति ॥
 छेदेद्विधीभाव. ॥ द्वयोप्राणापानयोः ॥ अग्निजटिरः ॥ ६२ ॥ प्राणापानयोः सषर्वाणोपपत्तयेअन्योन्याकर्षकत्वेकारणमाह ॥ मासमित्यादिना ॥ कस्तिनस्यदेहयत्रस्यज-
 ठेउदरप्रदेशेनाभेहृष्यमवशसमिलत्अतएवमिथ श्लिष्टमुत्तमामाशयपक्वाशयपक्वाहृष्यहृष्यलमासदिविस्थैहृष्यमाकाशसस्यैरमस्यैरवोजलेनिमग्नेश्वर्गैः परस्परश्लि-

अवस्तुत्वादविद्यायावस्तुशक्तिरपिकचित् ॥ भिद्यतेदृश्यतेलंगवसंतेशारदंफलम् ॥ ५९ ॥ सर्वमेवमिदंब्रह्मनानानानातयास्थितम् ॥
 जन्मतेव्यवहारार्थकेवलंकथितस्थिति ॥ ६० ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सूक्ष्मच्छिद्रादिगत्यर्थपूरणार्थचरस्ववा ॥ अणुतांस्थूलतांवा-
 पिकायोपनीयतेकथम् ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ काष्ठककचयोः श्लेषाद्यथाछेदः प्रवर्तते ॥ द्वयोः सषर्वाणादग्निः स्वभावाज्जा-
 यतेतथा ॥ ६२ ॥ मांसंकुयंत्रजठरेस्थितांश्लेषमुखंमिथः ॥ ऊर्ध्वाधःसंमिलत्स्थूलद्वंभःस्थैरिववैतसम् ॥ ६३ ॥ तस्यकुंडलिनीलक्ष्मी-
 निजोनातर्निजास्पद ॥ पद्मरागसमुद्गस्यकोशेभुक्तावलीयथा ॥ ६४ ॥ आवर्तफलमालेवनित्यंसलसलायते ॥ दंडाहतेवभुजगोसमुन्न-
 तिविवर्तिनी ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्यामध्यस्थक्रियेवस्पंदधर्मिणी ॥ संविन्मधुविवोधाकोहृत्पद्मपुटपट्पदी ॥ ६६ ॥ तत्सर्वशक्तिपद्मा-
 दिवाह्येनाभ्यंतरैस्तया ॥ हृदिव्याधूयतेवातैः पञ्चदंमिवाभितः ॥ ६७ ॥

दुरुपलक्षितमधोभसाऊर्ध्वायुनाचविरुद्धदेशयोः कथ्यमाणवैतसकुजमिवकपमानंस्थितवर्ततइत्यर्थः ॥ ६३ ॥ अस्तुतिकततत्त्वाह ॥ तस्येति ॥ तस्यमांसस्याधस्तनमन्त्रा-
 भागस्यमूलभागरूपेनजोआस्पदमूलाधारेप्रागुक्तकुंडलिनीसर्वस्यकार्यकारणसघातस्यप्राणप्रदत्ताहृक्ष्मी. ॥ ६४ ॥ जपकालेआवर्त्यमानारुद्राक्षादिफलमालेवनित्यमग्नी-
 देगप्राणापानोद्विरणनिगिरणभ्यासलसलायतेकपेनाव्यक्तरवजनयति ॥ अव्यक्तानुकरणाद्वाचिवहृत्पद्महृत्पद्मकरोत्यर्थक्यङ् ॥ समुन्नतिरूर्ध्वमुखतानयाविवर्तिनीपरिवर्त-
 नशीला ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्योर्मध्यप्राणिनामूर्ध्वाधोगतिहेतुर्वहितनिषिद्धक्रियेवप्राणापानयोर्हृध्वाधोगतिहेतुत्वात्स्पदधर्मिणी चाक्षुषादिसविल्लक्षणानामधूनारूपादिवि-
 षयाखादानाविबोधैर्अर्कइवस्थिता ॥ ६६ ॥ शक्तयोज्ञानकर्मादिद्यादिशक्तयः ॥ प्रागुक्तत्स्यममादिपदान्नादीजालचल्दिआभ्यंतरैर्वतैस्तयाव्याधूयतेकप्यते ॥ यथावाह्येन-
 वातेनतरुपञ्चदइव्याधूयतेतद्वदित्यर्थः ॥ ६७ ॥

वासध्यामयद्विहालसुरतिप्रथस्तभाषोदेवभाषोदलधत्ताप्रपापाभाविमृदुपुण्ड्रपादिचक्रवलपतीचकोलेनजरयंतिनद्वतर्ष्योऽप्यपिपाणभाषोभुक्तमन्नादिकार्यतीत्य
 र्थ ॥ ६८ ॥ अरण्यकारमेवाह ॥ ब्रतीरिति ॥ तत्पागुत्तल्लस्यनदीभ्रम्यादिपाणधारीराहन्ममानस्यापमानलोहकारप्रवेनरलायते ॥ नरलापमानस्यनस्पन्दिअतन्त्रविष्ट
 स्यान्त्यपयप्रसरोस्ताद्वक्तारताम्भासमासात्त्रक्त्वचोमेवोमदसोमजामज्जाभ्योस्थीप्यस्थिभ्यशुकमितिषिषिषकार्येणाभ्यस्याअन्यापारिणतिरेति ॥ यथाबसतेनरोतन्त्रि
 टभीमरसस्यपुष्टधामजयं पुष्पाणिकलानीत्यादिरितिब्रवीत्यर्थ ॥ ६९ ॥ तप्तममस्यपिपातुस्यानेपुष्परोन्तरपरिणामसिद्धयेपरस्परसपर्याज्जाठराप्रभिम्यकिरलीत्याशयेना
 ह ॥ दृष्ट्विति ॥ आजरणअरणपरपरयाधरमथागुपरिणामपरीतमित्यर्थ ॥ ७० ॥ सदेह सर्वागिउदितेनपद्मीनेननकाठारिभ्रानाओष्यमेति ॥ ७१ ॥ तत्पैवसर्वदेहभ्यापिनोजाठ
 यद्वह्नोमस्तुरत्यगस्तभावात्तत्रवायव ॥ बलवन्मृदुयात्किंचिद्भृशकवलथनितम् ॥ ६८ ॥ वातैराहन्ममानतत्पद्यादितरलायते ॥ दृष्ट्वन्या
 न्यतिकार्पणपृष्ठवादिप्रयातरे ॥ ६९ ॥ देहप्राजरणसर्वरसानांपवनोन्वहम् ॥ जनयत्यग्निमन्योन्यसवपाहनवेणुवत् ॥ ७० ॥ स्वभाव
 शीतवातात्मादेहस्तेनीयमेत्यय ॥ उदितेनससर्वागेभुवनभानुनायया ॥ ७१ ॥ सर्वतोविचरेदस्मिस्तत्तेजकारकाकृति ॥ दृष्ट्यग्रहेमभ्य
 मरयोगिनाचित्यतागतम् ॥ ७२ ॥ तत्प्रकाशमयज्ञानचितितसत्प्रयच्छति ॥ येनयोजनलक्षस्यवस्तुनित्यहिदृश्यते ॥ ७३ ॥ तस्यामेवा
 दवस्येवजलसंशुष्कर्मिधनम् ॥ मांसपक्वजलवद्वह्यल्लस्य कोशवाप्तिन ॥ ७४ ॥ यदच्छशीतलत्वचतदस्यात्मेदुरच्यते ॥ इतीदोरुपि
 तसोभिरशीपोमीहिदेहक ॥ ७५ ॥ सर्वतूष्णात्मकैर्किंचित्तेजोकार्भ्यसिधिविदुः ॥ शीतात्मकतुसोमास्त्वमाभ्यामवलकृतजगत् ॥ ७६ ॥
 विद्याविद्यास्वरूपेणसर्वसदसदात्मना ॥ जगद्वायेननिर्वृततदेवविज्ञयते ॥ ७७ ॥ सवित्यकाशविद्यादिसूयमग्निविविदुर्बुधा ॥ अस
 ज्जाह्यतमोविद्यापाद्भु सोममनीपिण ॥ ७८ ॥

राघवस्तथोत्तराकाशारेणयोगिभिरुपासनक्रियतइत्याह ॥ सर्वतदेति ॥ अस्मिन्नेदेह ॥ ७१ ॥ तदेवषिदूषणीधत्तमानम्यवहित्विषदिकृष्टसवपाद्यदर्शनसिद्धिजनयतीत्याह ॥
 नदिति ॥ ७२ ॥ तस्याप्रारिधनमाह ॥ तस्येति ॥ बाहवस्याप्रसापुदकलमिवमांसलक्षणे पक्वजलैरारब्धपद्मस्तस्मात्कोशशापियनस्तस्यजाठरस्याप्रपरिशारीरमन्तरसद्व
 जलसंशुष्कज्वलनयोर्मधनमित्यर्थ ॥ ७३ ॥ देहेदधनभूतमिहालक्षणेनविप्राजयेदेहस्याग्नांपोमासकस्तमाह ॥ यदिति ॥ ७४ ॥ बहिरपिजगत्प्रकारोप्यग्नाशैत्य
 जगद्वाभ्यांवाग्नीपोमासकस्यमित्याह ॥ सर्वमिति ॥ ७५ ॥ अथवाविज्ञादेभयपयदित्सदसदात्मकमविद्याभावलक्षणैर्जगत्वाकारेणनिवृत्तमितितदेवैषमकाशज्जाह्यतमोऽ
 मपोमद्रूपेणविषयकमित्याह ॥ विद्येति ॥ ७७ ॥ त्विजगामवेवरकृष्टमाह ॥ सविदिति ॥ विद्याआत्मतत्त्वस्वरूपेति ॥ आदिपद्माद्यापयपय ॥ ७८ ॥

देहेष्वाजरणं सर्वरसानां पवनोन्महम् जनयत्यग्निमन्योन्यसंघर्षाद्विनवेणुवदितित्वदुःख्यादेव हि श्वप्रत्यक्षेणाग्न्यादित्यादेर्वाऽन्धीनोद्ग्रादयादिदर्शनाद्विक्लिवाश्वात्मनः सोमादुदेतीत्ययमर्थोऽप्याबुद्धइति शेषः ॥ शेष. स्पष्टः ॥ ७९ ॥ परस्परं पर्यायेण प्रजीयेते जिगीषेते ॥ जेः सति द्वित्वकुत्त्वयोरभावश्छादसः ॥ अन्धमगमाभिर्तिर्दार्पः ॥ प्रजीवेतेति पाठेन परस्परमुपजीवत इत्यर्थः ॥ ८० ॥ अनयोर्जन्मवीजाङ्कुरवत्सरस्सरोपादानकदिवसरात्रिवत्सरस्परनिमित्तकच ॥ स्थितिस्तुल्लयात्तपसमापरस्सरोपधातिर्नित्यर्थः ॥ ८१ ॥ दृष्टातभेदोपन्यासस्त्यातस्यार्तिरमाह ॥ नुन्येति ॥ युगपदुपलभेच्छायात्तपस्थितिः पर्यायेणोपलभेदिनरात्रिस्थितिर्दृष्टात इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ दृष्टान्तयोः कार्यकारणभावद्वयपरत्वपक्षे

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ वह्निर्वात्माननः सोमादुदेतीति मुनीश्वर ॥ सोमस्योत्पत्तिमधुनावदमेव दत्तांवर ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अग्नीषोमौ मिथः कार्यकारणे च व्यवस्थिते ॥ पर्यायेण समन्वैतौ प्रजीयेते परस्परम् ॥ ८० ॥ जन्माङ्गीजाङ्कुरवन्तथादिवसरात्रिविवत् ॥ स्थितिश्छायात्तपसमाकेवलसैतयोर्भवेत् ॥ ८१ ॥ तुल्यकालोपलभं भासावित्युल्लेखेन तपस्थितिः ॥ केवलकोपलभं भाव्यास्थितिर्दिवसरात्रिवत् ॥ ८२ ॥ कार्यकारणभावश्च द्विविधः कथितो न योः ॥ सद्रूपपरिणामोऽथो विनाशपरिणामजः ॥ ८३ ॥ एकस्माद्यद्वितीयस्य संभवं कुरवीजवत् ॥ कार्यकारणभावोऽसौ सद्रूपपरिणामजः ॥ ८४ ॥ एकनाशो द्वितीयस्य च द्वावो दिनरात्रिवत् ॥ कार्यकारणभावोऽसौ विनाशपरिणामजः ॥ ८५ ॥ सद्रूपपरिणामस्य मृद्वदक्रमसंस्थितेः ॥ अक्षोपलभादितरत्त्वमाणं नोपयुज्यते ॥ ८६ ॥ विनाशपरिणामस्य दिनरात्रिक्रमस्थितेः ॥ अभावाप्येकवस्तुस्थोगतो मुख्यप्रमाणताम् ॥ ८७ ॥

व्यवांतरभेदांतरद्वये पितृत्वस्यैव मस्तीत्याह ॥ कार्यकारणभावश्चेति ॥ ८१ ॥ तयोराद्यमुपपादयति ॥ एकस्मादिति ॥ ८४ ॥ द्वितीयमुपपादयति ॥ एकेति ॥ भावउत्पत्तिः ॥ ८५ ॥ आद्ये कार्यदर्शया कारणसत्वे मृदालकोपपदइत्यादिप्रत्यक्षं प्रमाणमित्याह ॥ सद्रूपेति ॥ यद्यप्यनुमानादीनामपि सभावोऽस्ति तथापि प्रत्यक्षसिद्धेर्धनतेऽन्यत्वेन नुपयोज्यते ॥ तदुक्तन्यायवाच्यस्य ॥ नहिकरिणिदृष्टेर्वात्कारेण तन्मुनिमते निमित्तमात्रादिति ॥ सिद्धिसत्त्वेन पक्षतारूपकारणाभावादित्याशयः ॥ ८६ ॥ एवं द्वितीयोपि कार्यदर्शया कारणसत्वे दिवारात्रिनोपलभामहेत्यनुपलब्धिः प्रमाणमित्याह ॥ विनाशेति ॥ एकवस्तुस्थः एकवस्तुमात्रमाह प्रमाद्विप्रत्यक्षाविरुद्धः ॥ ८७ ॥

सोमोमुखमिवशोभमानोयन्नतथाविधवसंतधीध्मागमेप्राणः सोऽप्यावायुभाभयनः प्राणः ॥ सोमस्तुखगमेदतिपादेनुप्राणोऽग्निभूतोयजमानप्राणोऽध्वरेऽमृतोयमशीतसोमरसपीत्वा
 स्मिकएवप्राणः सोमस्यापानस्यमुखादनपानादेरुदरेआगमनेसतिअमृतोपमतद्रसंपीत्वापीनतागतः सन्नभयद्याससर्वनाढीजालागमनाच्छ्रुत्वा ॥ सोमस्तुखगमेदतिपादेनुप्राणोऽग्निभूतोयजमानप्राणोऽध्वरेऽमृतोयमशीतसोमरसपीत्वा
 नः सोमपरिणामइत्यर्थः ॥ तदपानेनाजिघृक्षत्तदावयवसैषोनस्यग्रह इति श्रुतेरिति भावः ॥ सोमस्तुखगमेदतिपादेनुप्राणोऽग्निभूतोयजमानप्राणोऽध्वरेऽमृतोयमशीतसोमरसपीत्वा
 तेधूमादिमार्गेणसुखस्यस्वर्गस्यागमेअथस्यचद्रसोऽनिहितकाशलक्षणमार्गवर्षणआगमनाच्चद्रापाप्यतद्भावमास कलाभिः स्वशरीरपूरयतिसएवास्वपौर्णमास्यापीनतांगतः पुनः
 सोमपरिणामइत्यर्थः ॥ धूमादिमार्गश्चद्रावश्चश्रुत्यैवदीर्घतः ॥ अथयज्ञेमेपातरिष्टापूर्तेदन्तमिद्युपासतेतेधूममभिसमवन्तिधूमाद्वाग्निरात्रेरपरपक्षमपरपक्षाद्यान्पृष्टदक्षिणैतिमा
 सास्तान्नैतसवस्तरमभिप्राप्तुमवतिमासेभ्यः पितृलोकापितृलोकादाकाशमाकाशाच्चद्रमसमेषसोमोराजातद्देवानामन्यमिति ॥ तस्मिन्नेतस्मिन्मग्नौदेवाः अद्वाजुङ्घितितस्याआहुतेः
 सोमोराजासमवतीतिवचनान्निविद्यायाम् ॥ १४ ॥ यदिमन्यसेनवायुर्गौमरसशोषयतिर्किल्वर्कश्मयएवतपिबतिरात्रावप्युष्मरूपेणतेषासत्त्वादिति तदातएवोदाहरणमित्याश
 र्णीत्वाहृतोपमंशीतंप्राणः सोममुखागमे ॥ अज्ञागमात्पूरयतिशरीरंपीनतांगतः ॥ १५ ॥ जलमप्युदपांभोगेप्रयात्यर्कस्यरश्मिमताम् ॥ विनाशपरिणामेनततोयंवह्निकारण
 सदूपपरिणामेनतज्जलंवह्निकारणम् ॥ १५ ॥ नाशात्मकनयातोयमौष्ण्यत्वादितित्वद्विनाशम् ॥ विनाशपरिणामेनततोयंवह्निकारण
 म् ॥ १६ ॥ अग्नेर्विनाशोसद्रूपपरिणामोनिशाकरः ॥ इंदोर्विनाशोसद्रूपपरिणामोऽहुताशनः ॥ १७ ॥ हुताशोनाशमागत्यसोमोभवति
 वैतथा ॥ दिवसोनाशमागत्यरात्रिर्भवतिवैतथा ॥ १८ ॥ तमः प्रकाशयोऽभ्यायातपयोर्दिनरात्रयोः ॥ मध्येविलक्षणरूपंप्राज्ञैरपिनल
 भ्यते ॥ १९ ॥ संधिरप्यविलोपः स्यादेतयोरेवतदपुः ॥ भावाभावर्यथैकास्थानिष्ठावेतौतथैवहि ॥ १०० ॥

येनाह ॥ जलमपीति ॥ उत्कृष्टं मादित्यरश्मिभिरांभोगेपानेकल्प्यमानेपिजलमर्कस्यरश्मिमतसद्रूपपरिणामेनयाति शुष्करूपेणतत्रापामनुगमदर्शनात् ॥ यदादित्यस्यलो
 हितरूपतेजसस्तद्रूपपच्छुष्कतदपामिति श्रुतेरिति भावः ॥ १५ ॥ यस्तुनवशैस्यद्रवत्वयोर्नाशौष्ण्ययोश्चोद्भवस्तदशोविनाशपरिणामिताप्यस्तीतिसकीर्णोदाहरणमिदमि
 त्याह ॥ नाशात्मकतयेति ॥ १६ ॥ सर्वत्राग्नीषोमात्मकेपरिणामेऽभयग्रहपसकीर्णतापिसुक्ष्मदशालक्षयितुशक्येत्याशयेनाह ॥ अग्नेरितिद्विभ्याम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ तर्हि तमः
 प्रकाशयोऽभ्यायातपदौचकिमनुगतग्रहयेनसद्रूपपरिणामतात्रस्यादितिचेत्तद्वैषेवतत्राभिज्ञातमैरपिभ्यगमाहिकयानलभ्यतइत्याह ॥ तमइति ॥ मध्येअनुगतंव्यावृत्ततमः
 प्रकाशविलक्षणसन्मात्ररूपम् ॥ अथवामध्येसधौउभयविलक्षणम् ॥ दिनरात्रयोरितिसमासातश्छादसः ॥ १९ ॥ ननुतमः प्रकाशयोः संधिरभयविलोपात्माशून्यरूपस्तत्र
 नोभयविलक्षणकिंचिद्रूपमस्तीत्याशक्याह ॥ संधिरिति ॥ अनयोः संधिरपिअविलोपः अशून्यरूपः स्यात् यतस्तत्संधिरूपमेतयोरेववपुः परस्परसलमस्वरूपम् ॥ नहिशून्ययोः
 संधेर्नामभवति नवानिर्निमित्तासतोऽशून्यता ॥ कथमर्हि नैसधौवर्त्ततेइतिचेत् यथापूर्वात्तरकालयोर्भावाभावाः ॥ उदाहरणबाहुल्याद्बहुवचनम् ॥ परस्परनिरपेक्षनिरूपणे
 नभावरूपेणसापेक्षनिरूपणेनाभावरूपेणचतमइदमकाशाभावरूपमेकमेववस्तुप्रकाशश्चायतमोऽभावरूपमेकमेववस्त्वितिसर्वानुभवादेतत्वेकास्थानिष्ठौस्थितौतथैवहिंसंधाव
 पिवसैतेनाणुमात्रमप्यन्यथाभूतावित्यर्थः ॥ १०० ॥

॥ १०१ ॥ यथाविहृदा विहृदतमभकारापटिता अहोरात्रास्तथा विहृदो भयपटिताः सवप्यवहारा इत्याह ॥ विहरेति ॥ जलमयो विहरेत्यर्कद्वारा सूर्यावस्थितानामात्मक कलातिक्रमेण पुराणा अथापारं देवजीनुरिह ॥ १ ॥ विहृदो भयपराभ्यां यथेष्टप्रकाराप्रकाशतया आविर्भूताभ्यां जगत्तोऽग्नीषोमत्तकरोत्स्याह ॥ प्रकाशमिति ॥ १ ॥ बहिः सूर्यात्प्राप्तमद्वर्गतभरमहस्याविद्याद्विसोदपाज्जममूलमोनिहिरितस्याह ॥ विहसूर्येति ॥ जगत्सोदयोपस्थात्तद्वयोदयतम ॥ ४ ॥ विजयेत्यगात्मनि जडे सोमदेहेदृष्टेति तत्प्राप्त्येन सूर्यस्य विहसूर्यपणत्विजबाधन्युत्पन्नतरलसत्त्वसौम्यसती गुणास्तत्त्वतया अस्तस्य ब्रह्मदेव ॥ यथानिरीये अर्धरात्र्ये जेद्वेदिलसन्ति तदनुभवरोन सूर्यदर्शीरमभाभरभ्यदत्तास्त्येन सूर्यस्य च सत्तयावस्थिबुल्लास्तत्त्वतया अस्तस्य ब्रह्मदेवितर्गनीवीरमभाभरोनात्कीर्तिवर्जनानुभवाविति भाव ॥ ५ ॥ दृष्टान्वाद्यैतिकयोऽप्यप्यभिप्रेतः ॥ सोममिति ॥ जगद्वदेति च संप्रभाक्रोपोऽग्निशोभजलमयचर्द्दनिमकटयमिति सूर्यरूपकरोति ॥ देहेदुजीभाभेनानुभवितया विहरेत्स्य चिरयावरापुन्यभाभद्विभाषया कदाभ्यांचैतन्यजात्याभ्यां भूतानि प्रसुरंति हि ॥ यथा तमभकाराभ्यामहोरात्रानामहीतले ॥ १०१ ॥ चिद्रूपजह रूपभ्यामारभ्येयं जगत्स्थिति ॥ जलावृताभ्यामिभ्याभ्यां शीतावनुरिवैदवी ॥ २ ॥ प्रकाशमनलसूर्यश्चिद्रूपविद्विराधव ॥ जहात्मकतमोऽप्यविद्विः सोमशरीरकम् ॥ ३ ॥ चित्सूर्यनिर्मलेदृष्टेनामनस्येदवादयम् ॥ व्योमसूर्येव हि दृष्टेयया कृष्णनिशातम ॥ ४ ॥ सोमदेहे जहृदृष्टे चिन्निजे सत्यवद्देव ॥ निरीये विलसत्यजे यया सीरप्रभाभर ॥ ५ ॥ सोमप्रकटयत्यभिध्वेदहस्य चिरं प्रभाम् ॥ स्वसविन्मयमिद्वृध्वेदहस्यं कृपमर्कजम् ॥ ६ ॥ चित्रिक्रियास्वनामासाकेवलानोपलभ्यते ॥ आलोकइव दीपेन देहेनीवावगम्यते ॥ ७ ॥ चितश्वेत्योन्मुखत्वेन लाभः सैव च सत्यति ॥ निश्चेत्यायाः शुभोलाभो निवाणवातदेव हि ॥ ८ ॥ अन्योन्यलभ्यसदा स्यावेवं कुक्ष्यप्रकाशवत् ॥ अग्नीषोमाविर्मोक्षे यौ सपृक्तौ देहेहिनी ॥ ९ ॥ अतिशायिनि निर्वाणे जाह्वे वैवातिशायिनि ॥ अग्नीषोमस्य वैवांगस्थितिर्मवतिकेवल ॥ ११० ॥ प्राणोऽभिरुष्णप्रकृतिरपानश्चितलशरी ॥ छायातपवदित्येतौ सस्थितौ मुखमगंगी ॥ १११ ॥

रोति ॥ यथाप्रकाशयत्येकः कृत्स्नलोकाभिभरति ॥ क्षेत्रक्षेत्रीतया कृत्स्नं प्रकाशयति आरोगेति भगवद्ब्रह्मनाह ॥ एवमभ्योभ्यमेतेनेतादास्तथाभ्यासादकञ्जप्रभामहर्त्तमिदुर्मवति चित्रत्वं विष्णुमनुष्यो देवेन हस्यादितानुभवानुसारिहस्यं कृपभाभरीत्यभ्य ॥ ६ ॥ इतोऽपि तस्यादेहपर्मत्वं च मइत्याह ॥ विद्विति ॥ नमयति सकोऽप्यदीति तानमउपाधितच्छ्रुत्या ॥ ७ ॥ अज्ञानादतायाश्चित्तमेतयोपाधुम्युत्सप्रयानियमादेवानर्पयामिरित्याह ॥ चित्तवति ॥ ८ ॥ एवमुक्तरीत्या कुक्ष्यसौरप्रकाशादभ्योऽप्यसबलनाधीनसदृशेणामभ्यवहारविषयतादिरीहरेहेहिनाभ्यप्यधीनोत्पलकीकृत्यो ॥ ९ ॥ तपोरसवद्विज्ञाप्रत्येकस्थितिः कर्मसिद्धान्ताह ॥ अतिशायिनीति ॥ विर्वाणजुपाधिनिहस्याज्जामहाविर्वाणस्तिस्रिप्रापिनि आत्यतिकेसिद्धेऽप्रकृते कलास्थितिर्भवति जाह्वेवतिशायिनि जलशिलादिगोक्षोभस्य केवलतास्थितिर्मवतीत्यर्थ ॥ ११० ॥ प्राणापानयोरेव विर्वाणत्वं कर्त्तव्यमुक्तमहोत्पयोनापयस्मादयति ॥ प्राणदति ॥ १११ ॥

तयोः कुड्यालोः कवदन्योन्यताद्वारम्यस्थितिं दर्शयति ॥ अपाने इति ॥ १२ ॥ मूलनाणकुंडलिनीरूपश्चिदग्निराधारादिकेऽंशं चतुर्दलादिपद्मपत्रस्थं परादिवैखरीपर्यंतवाचात्मक
 म् ॥ त्विषा अर्थप्रकाशनरात्म्या ॥ अनुभूत्या विवक्ष्यपक्षेत्वर्यप्रथाहृपयारूपस्य ॥ यथावहिः सूर्यद्वितीयेषः ॥ १३ ॥ यथासर्गादौ मायाशबलब्रह्मसविच्छीतोष्णाहृपिणीब्रह्मांडा
 करेणार्णवो माभिधाप्रामातथावृणाभ्यष्टिदेहनासर्गोत्पत्त्यर्थः ॥ १४ ॥ अस्तेजब्रह्माहृमिवशरीरमप्यर्णवो मात्मककितत कार्यान्त्राह ॥ यवेति ॥ यथादिविकृष्णपक्षे अग्न्या
 त्मासूर्यः सोमस्य शीताः पचदशकलाः प्रतिपदादिति विष्णुकर्मण प्रसति एकाध्रुवाख्याचिद्रूपापरिशेषयति नत शुक्लपक्षे कर्मणेष्णा उद्भिरतिताभि कर्मण पूर्वाणाध्रुवाकला पूर्ण
 सोमोजायते तथा हृदि स्थित प्राणसूर्योऽपानरूपस्य सोमस्य मुखनासिकाद्वारा प्रविष्टाः शीताः पचदशकला प्रसित्वा मुखद्वहिर्ध्रुवाख्यामेकाकलापरिशेष्य पुनस्त उष्णा उद्भिरति
 ताभिः सापूर्वभाणावहिरपानाख्यः सोमोजायते तत्र बहिः प्राणापानसधिकालः पूर्णमसौ हृदि त्वमावास्या अतरालदेशे इडां पगलयोः प्रत्येकमूर्ध्वाधोभागप्रतिशाखानाडीषट्के
 प्राणसूर्यस्य प्रवाहोऽयने मेघादयो द्वादशमासास्तदतराले सकातयः ॥ अपानसोमस्य प्रवाहौ चैवाद्योमासा विष्कभादयो योगा अन्यानि च पर्वाणि निष्पद्यते इति योगिना प्रत्य

अपाने शीतले सतामेत्युष्णः प्राणपावकः ॥ प्रतिविंबमिवादर्शसचतस्मिंस्तथैव हि ॥ १२ ॥ चिदग्निः पद्मपत्रस्थं सोमं वाचात्मकं त्विषा ॥
 जनयत्यनुभूत्येह कुड्यालोः कंयथावहिः ॥ १३ ॥ संस्त्यादौ यथाकाचिस्त्वं विच्छीतोष्णरूपिणी ॥ अर्णवो माभिधां प्राप्तासैव सर्गो नृणां मि
 ह ॥ १४ ॥ यत्र सोमकलाप्रस्ताक्षणसूर्येण षोडशी ॥ मुखद्वितस्तिमात्रं स्यात्तत्र बद्धपदो भव ॥ १५ ॥ नूनं सूर्यपदं प्राप्तासो यत्र सोमो हृदं व
 रे ॥ नूनं केवलयास्थित्या तत्र बद्धपदो भव ॥ १६ ॥ उष्णमग्निश्चिदादित्यः शैत्यं सोम उदाहृतम् ॥ यत्रैतां प्रतिविंबस्थौ तत्र बद्धपदो भव
 ॥ १७ ॥ शरीरे सोमसूर्याग्निं संक्रांतिज्ञो भवानघ ॥ तत्र संक्रांतिकाला हिवाख्यास्तृणसमाः स्मृताः ॥ १८ ॥

क्षम् ॥ अन्यैस्तु स्तरोदयादिशास्त्रतो ज्ञेयम् ॥ एवस्थिते वक्ष्यमाणे देहाणुतास्थौ ल्याद्युपयोगिधारणा भेदाः प्रथममग्निभिः श्लोकैरुपदिश्यते ॥ यत्र मुखद्वहिर्देशे सूर्येण प्रस्ताध्रुवा
 ख्यासोमस्यापानस्य षोडशीकलाप्राणोर्द्वीपाभिः कलाभिः पूर्यमाणः क्षणप्राप्या पूर्णमासी च द्रव्यवितस्तिमात्रस्यान्तत्र भुशुडोपाख्यानोक्तबाह्यकुम्भकेन मनोधारणया बद्धप
 दस्थितो भवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तथा यत्र हृदवरे कलापासेन क्रमाद्द्रव्यमानोऽपानाख्यः सोमोऽमावास्यायां भिक्केवलयाशुद्धिचिद्रूपध्रुवाख्यकलात्मिकया स्थित्या तिष्ठति तत्रातः कुं
 भकेन बद्धपदो भव ॥ १६ ॥ इदानीमधरे च केनाधरे कर्णवा अतराले प्राणस्यो भयतो निरोधेन विवर्तयति विवर्तयत्युत्पत्त्याहृपतामापायधारणमाह ॥ उष्णमिति ॥ १७ ॥ यथावसंत
 पौष्मवर्षाशरत्सुकर्मण शीतस्यौष्मेन प्राप्तासोमस्याग्निं संक्रांतिः शरद्धेमतशि शिरेषुकर्मदौष्ण्यस्य शैत्येन प्राप्तादग्नेः सोमसंक्रांतिले स योऽसंधी विषुवतौ सूर्यस्य च मेघादिषु संक्रां
 तिले सथाशरीरेऽपि अपानरौत्यस्य जहराग्निना प्राप्तासोमस्याग्निं संक्रांतिः प्राणौष्ण्यस्य बहिः शैत्येन प्राप्तादग्नेः सोमसंक्रांतिः सूर्यस्य सकातयस्तृणानुक्तास्ताजानातीति तज्ज्ञो भवेति पू
 र्वोक्तधारणागविधिः ॥ प्रासंगिकतज्ज्ञानस्य प्रसिद्धसंक्रांतितत्त्वानदानादिकलेभ्य उल्लेखतमफलकीर्तनप्रधानफलेन स्तुतिर्वा ॥ १८ ॥

उत्कांगमानमनुयातयाधिकारिपदस्योपरान्वयति ॥ सकानिनिविति ॥ कालंअपनद्वयासकंसबसदेहवति ॥ मायापानयोर्द्वैर्द्वानादीरारण्यगुसारिगतिभोवद्वयचनम् ॥ ब
हिमसिद्धेसबसरेस्थितनिर्वातरपियोमाभ्यासाधयानुभूतप्रत्यक्षमनुभूतंपटादीवस्तुतयसिखितस्तर्हिअभयोमिकयासुरोभसे ॥ परमबुधदिदरस्यदभ्युपेनोभ्यासार्गरेमवत
स्तुमरोभावेदितदेकप्रवणताविधि ॥ १ १ १ ॥ ॥ इतिध्वीवांसिधम ॥ सात्यधमकारोति ० पू ० एकमशीतितम सर्ग ॥ ८ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अणुनास्तूलतोपाया
ज्ञानसाध्ययोगिन ॥ परकायानिभोगाभ्यवर्धतइदुकिभि ॥ १ ॥ एवमशीतोबासकस्त्वदेहदे ॥ परिक्षायधारणाभ्यासापरिच्छन्नापानमन शरीरस्यसोमसमाप्रिसक
मादिदीनोयोमिबोदेहस्याविवाविसिद्धिमानिप्रकाराणकुप्रतिजानीते ॥ अणुतामिति ॥ १ ॥ तत्रावाषणुत्प्रामयेदेहस्थधितापनायनाभ्युपरिदेशेज्वलतोकाठारनलस्यद
सम्यनलछद्मच्छिद्रारामविस्यद्वयाकाशदस्यद्वकार्णिकायापरत्यासनआसनभूतीनास्त्वरंयति ॥ छदीति ॥ अत्रान्नोरस्योर्ध्वकर्णकेयोपरि ॥ तथाचनैस्तिरीयाणामुपनि
पदि तस्यमध्यग्रानिर्गिधर्वाधिर्भूतोभूतमग्निजाठारनलप्रत्यभ्युपे ॥ तस्यमध्योर्ध्वगिरितावाअपीयोर्ध्वोभ्यवस्थिता मीलनोपदसभ्यस्याद्विपुल्लेखेवभास्तरा नीवारय
सकातिभुत्तरमयापनमंगसम्यकालतयाविपुवतीयदिदेहवति ॥ अतवहिसुमिववेत्तिस्ययानुभूततच्छोभसेन्नपुन परमभ्युपेते ॥ १ १
इत्यार्पवा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेपुनि ० पू ० च ० अमीपोमविचारणनामैकाशीतितम सर्ग ॥ ८ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
अणुतास्तूलतावापियथागच्छतियोगिनाम् ॥ देहेनामतयासम्यनवक्ष्यमाणमिदृशम् ॥ १ ॥ छद्यक्त्वककोशोर्ध्वप्रसुरत्यानल क
ण ॥ हेमअमरवत्सांध्यविपुल्लवद्वाबुदे ॥ २ ॥ सप्रवर्द्धनसंवित्यावात्यवेवाशुवर्द्धते ॥ सविद्रूपतयानुनमकवयातिचोदयम् ॥ ३ ॥ स
ध्याअप्रयमाकर्म्मोवद्धिमभ्यागत क्षणात् ॥ गालयत्यखिलसांगदेहेमयथानल ॥ ४ ॥ जलस्पर्शासहायुक्त्यागलयेत्पददपि ॥ वा
द्यार्धानलस्पर्शास्वतेवलुविशेषत ॥ ५ ॥ सशरीरद्वयपश्चाद्विधूयकापिलीयते ॥ विक्षोभितेनप्राणेननीहारावात्ययायथा ॥ ६ ॥ आ
धारनाहीनिर्हीनाभ्योमस्यैवावशिष्यते ॥ शक्ति कुहलिनीवङ्गेधूमलखेवनिर्गता ॥ ७ ॥

कवतन्वीरीताभास्त्वस्यभूयमा तस्या सिन्धायामध्येपरमात्म्याव्यवस्थितइति ॥ विपुल्लवत्स्यसाध्यद्वानिबिषेपणीतत्त्वमकर्मोपनार्थम् ॥ १ ॥ सञ्जानल कण ॥ अबद्धनस्यसवि
त्यासद्विहभ्याप्यपायाव्यल्लितपार्थनोपायज्ञानेन ॥ सचसर्वधीनानाप्रिवहद्वहतिकिन्तुसर्वधूप्रमयाअकमदुरूपमकारातिशयमाति ॥ ३ ॥ सध्यायाप्रत्युपेअथेआकारो
मयमभ्युदितयोर्कलदास ॥ गालयतिमहिनकरोति ॥ सांगद्वैकपाशायागसहितइवम् ॥ पार्थिवगमभामकाठिभ्यचतुषादानजलप्रगोष्ठपसंहरीत्यय ॥ ४ ॥ एवमपदात्ता
शपयर्पितमभिलभेद्वीकुपार्ण तत्रजोषणपुस्यपवस्तुविशेषत ॥ अग्निस्त्वभाविशेषाज्जलस्यस्यरीत्यनसहनेद्विजलस्यसर्वांसह सोनल स्पर्शास्वीव्यपबलाद्भवत्वोपसहरेपु
स्यपबलमभिलभयेतरोपाये ॥ एवरीत्यादेहाद्या सप्रवर्द्धनोर्ध्वेआग्निवाहिकदेहमावेवतिष्ठनदेतिशेष ॥ ५ ॥ एवपार्थिवमप्यचशरीरद्वयविधूयस्थित सोमिर्ध्वोभि
नेनपार्थनोपसह्यन्तापिलीयते ॥ यदाभाअग्निर्द्वयपिन्धायुमेवाप्यर्तानिभूतेरित्यर्थ ॥ ६ ॥ शरीरानुरहलिनीराकिरपिमुलाधारस्यद्विपुल्लानादीहीनतस्वस्कारशान्त्यातिभाहि
कदेहाकारयेवतिष्ठतइत्याह ॥ आधाराति ॥ वङ्गेर्णानाधूमल्लेखेव ॥ ७ ॥

नवस्थिताचसाकोढीकनासंकलितामनोबुद्धिमयेजीवादिषादिनालिंगशरीरेअहंकर्तिर्ययातथाविधा अंतःस्फुरद्विषयकाशचमत्कारःखेच्छाविहारशक्तिचमत्कारश्चयस्यास्त
थाविधासतीसूक्ष्मतमेविसनालच्छिद्रेरौलादीचयवैषयविषयनिर्गतुयोज्येननत्रविषयनिर्गतीत्यह ॥ कोढीकतेति ॥ द्वयोरर्थ ॥ ८ ॥ ९ ॥ एवंसूक्ष्मीभावप्रकारमुक्तास्थूली
भावोनेच्छिकनानाशरीरकल्पनाप्रकारमाह ॥ रसेनेत्यादिना ॥ साकुहलिनियमिगिनीजीवशक्तिर्वह्नीप्राणुपसहजलभागयदामुचतितदारसेनसर्वतआपूर्णातामेति ॥ यथातर्था
वर्मरज्जुविभर्त्तितत्रीभारोआत्माहूपश्चर्मविशेष कूपेक्षिमेवुनआपूर्णातामेतितद्वत् ॥ १० ॥ एवरसापूर्णासतीप्राणुपसहजपाथिवभागयमाकारकर्तुंभावयतियोगशक्त्या
कोढीकृतमनोबुद्धिमयजीवाद्यहंकृतिः ॥ अंतःस्फुरच्चमत्काराधुमलेखेवनगरी ॥ ८ ॥ विसंशैलतुणेभित्तावुपलेदिविभूतले ॥ सायथा
योज्यतेयत्रतेननिर्यात्यलंतथा ॥ ९ ॥ संवित्तिःसैवयात्यंगरसाद्यंतंयथाक्रमम् ॥ रसेनापूर्णातामेतितर्थाभारइवांनुना ॥ १० ॥ रसापूर्णा
यमाकारभावयत्याशुततथा ॥ धत्तेचित्रकृतोबुद्धीरेखारामयथाकृतिम् ॥ ११ ॥ दृढभाववशादंतरस्थीन्याप्नोतिसाततः ॥ मातृगर्भ
निषण्णेपुलुसूक्ष्मेवांकुरस्थितिः ॥ १२ ॥ यथाभिमतमाकरं प्रमाणवैतिरापव ॥ जीवशक्तिरवाप्नोतिनुमेवदिल्लणादिच ॥ १३ ॥ श्रुतं
त्वयायोगसाध्यमणिमाद्यर्थसाधनम् ॥ ज्ञानसाध्यमिदानीत्वंशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १४ ॥ एकंचिन्मात्रमस्तीहशुद्धसौम्यमलक्षितम् ॥
सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरंशान्तंनजगन्नजगत्क्रिया ॥ १५ ॥ तच्चिन्तोत्पलनात्मानं संकल्पोन्मुखतांगतम् ॥ यदातदाजीविद्वितीप्रोक्तमाविलतांग
गतम् ॥ १६ ॥ असत्यमेवसंकल्पभ्रमेणेंदंशरीरकम् ॥ जीवःपश्यतिमूढात्माबालोयक्षमिवाद्धतम् ॥ १७ ॥ यदातुज्ञानदीपेनसम्यगा
लोकअगतः ॥ संकल्पमोहोजीवस्यक्षयितेशरदभ्रवत् ॥ १८ ॥ शान्तिमायातिदेहायंसर्वसंकल्पसंसृज्यात् ॥ तदाराधवनिःश्रेयदीपस्ते
लक्षयेयथा ॥ १९ ॥ निद्राव्यपगमेजंतुर्पथास्वप्नंनपश्यति ॥ जीवोहिभावितेसत्यतथादेहंनपश्यति ॥ २० ॥ अतस्त्वेतत्त्वभावेनजीवो
देहावतःस्थितः ॥ निर्देहोभवतिश्रीमान्पुरुषीतत्त्वैकभावनात् ॥ २१ ॥ अनात्मनिशरीरादावात्मभावनमंगयत् ॥ सूर्याद्यालोकदुर्भेदं
हार्दतदारुणंतमः ॥ २२ ॥ आत्मत्वेवात्मभावेनसर्वव्यापिनिरंजनम् ॥ चिन्मात्रममलोस्मिन्निज्ञानादित्येननश्यति ॥ २३ ॥
तथाकल्पाधत्तेइत्यर्थः ॥ ११ ॥ तच्चारथादिकल्पनाप्रकारमाह ॥ दृढेति ॥ मातृगर्भनिषण्णेपुकललेपुसुसूक्ष्मावीजशक्तिरस्थिहस्तपादाद्यकरस्थितिरेव ॥ १२ ॥ यथाभि
मतस्तेच्छानुसारिषुमेवादिमहतत्तुणायत्ववाआकारमवाप्नोति ॥ १३ ॥ योगसिद्धानुसारेणस्थूलसूक्ष्मावभासिकममुक्तमुपसह्यज्ञानसिद्धान्तद्विलक्षणतवक्तुपरमप्रकृतश्चा
वयति ॥ श्रुमिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ चिन्तोत्पत्त्यासेनोपचिनोति ॥ १६ ॥ जीव परयतिसएवाम्यस्थूलभावइतिभावः ॥ १७ ॥ सैद्धम्यप्राप्तिकममाह ॥ यदावित्यादिना ॥ १८ ॥
शान्तिबाधम् ॥ १९ ॥ भावितेसाक्षात्कृते ॥ २० ॥ २१ ॥ लौकिकसूर्याद्यालोकैर्देनाशयितुमशक्यम् ॥ २२ ॥ केनतस्मादित्येनन्नाशास्तमाह ॥ आत्मन्येवेति ॥ २३ ॥

अस्यां मानसिद्धावपि रूपाय जीवन्मुक्तानां भौतिकविनोदाय स्पृष्टस्पर्शनाभिभासिके रूपावयवनिष्ठे भवतीत्याह ॥ अभ्येधेति ॥ २४ ॥ विमूढा विपकीटादय ॥ अयतनामभुत
 वराहाराणाम् ॥ अयनयपाम्नादि विपयिष्यितमिदमिति दृढमाला विषयताम् ॥ २५ ॥ इति ईदृशानुसङ्गात् ॥ २६ ॥ भ्योमर्तामलाकाराणाम्
 ॥ २७ ॥ सैवास्त्यनिराशया अभिप्रादिसर्वसिद्धयद्वयारायनोपसङ्गरति ॥ अणिमादीति ॥ अभ्यापकायनविरस्य भोगप्रामिलक्षणम् ॥ २८ ॥ तथादीपूर्वैर्हपरत्यागोपा
 यमाह ॥ रचकर्म ॥ उद्भूतसर्वाहर्तृमायपरहृदयेषां यो ज्योतावदयदेहस्य ज्यमदति परेणाभ्यय ॥ यथाभाषापचनसकान् पुण्यामोदयधनादाकम्पप्राणो योज्यतेतद्वत् ॥ २९ ॥
 विरतस्वरउपरतचट काठलाटवन्नमति ॥ परेपरेहृदयेभ्योनामपित्तत्पदं भोगुमयत्त जीवो विनिर्बसते ॥ यथा आसेषक पुरुष कस्य भुगोदके नयमेवमरुत्तावा आसेनुमि
 अन्येषां विदितानां भावयति यथैव यत् ॥ तत्तथैवाशुपश्यति दृढभावनयातया ॥ २५ ॥ दृढभावनानुसधानादिमूढा अपिरापव ॥ विप
 नयत्पचनताममर्तव्यपतामपि ॥ २५ ॥ एवयथायदेव हभाप्यते दृढभावनानात् ॥ भूयते हितं दवाशुतदित्यालोकितमुद्ध ॥ २६ ॥ सत्यभावा
 नहृष्टा यदेहोदहो भवत्यलम् ॥ दृष्टस्त्वस्य भावेन न्योमर्तायातिदेहक ॥ २७ ॥ अणिमादिपदप्राप्तौ ज्ञानयुक्तिरिति श्रुता ॥ भावतासाधु
 नारायणयुक्तिमन्त्राभिमांशुपु ॥ २८ ॥ रेचकाभ्यासयोगेन जीव कुहलिर्नयहन् ॥ उद्भूतयोन्यते यावदाभोद पवनाटिव ॥ २९ ॥ त्यज्य
 ते विरतस्य ददेहो यकाष्टलाष्टवत् ॥ देहे पि जीवे पि मत्तावासे च कइवाटर ॥ ३० ॥ स्यावरजगमेव ॥ पियथाभिमतयेच्छया ॥ भोक्तुतस्य प
 दसम्पज्जार्वातीर्विनिवस्यते ॥ ३१ ॥ इति सिद्धिप्रियभुक्तास्थितं च तदशुभुन ॥ प्रविश्यते स्वमन्यद्वाययत्तात विरोचते ॥ ३२ ॥ देहादयस्त
 यादिवान्म्यामवत्या खिलानय ॥ संविटाजगदापूर्यसपूर्णस्थीयते यवा ॥ ३३ ॥ ज्ञात्वा सदाभ्युदितमुज्झितदोषमीशो यययथासम
 भिवाछति चिद्वकाश ॥ प्राप्नोति तत्तदचिरेण तथैव रामसम्यक्पदविदुरनावरणत्वमेव ॥ ३४ ॥ इत्यापवांवा ० वा दे० मो० पुनि० पु०
 धू० अणिमाटिलाभयोगोपदेशेनाममन्त्राभितितम सर्ग ॥ ८२ ॥

॥ २९ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ २९ ॥

॥ २९ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ २९ ॥

॥ २९ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ २९ ॥

॥ २९ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ २९ ॥

चूडालासिद्धिप्रवाअप्रबोधश्चभूतः ॥ गुरुपदेशसाफल्येकिराटाल्यानमीर्यते ॥ १ ॥ चूडालाएवंप्रागुत्तरीत्याप्राणधारणादिघनाभ्यासवतीसतीअणिमादिगुणैश्वर्ययुक्ता
 बभूव ॥ १ ॥ तदैश्वर्यमेवावयुत्प्रपचयति ॥ जगामेत्यादिना ॥ मोहकालुष्यस्यतापचयस्यचोपशमादमलरतीतलाच ॥ २ ॥ तस्याःकायव्यूहादिकल्पनैश्वर्यमाह ॥ क्ष
 णमपीति ॥ अगताअवियुक्ता ॥ राजपेसुराद्वैवजगत्सुभुवनेषुचोवास ॥ ३ ॥ विद्युताप्रारभाउन्मेधाइवद्योतमानानिभूषणानियस्याः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दिशांव्योम्नश्चोदेयावतिभु
 वनरधाणिप्रसिद्धानितानिसर्वाणीत्यर्थः ॥ ६ ॥ सर्वभूतरुतज्ञतयासभाषणादिव्यवहारम् ॥ ७ ॥ बहुशःप्रतिबोधयामासेतिव्यवहितेनसबधश्छांदसः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यथावेदाभ्य
 यनकालेबालोवेदविद्यांसर्वगुरुथार्थानुक्तलार्थप्रकाशनादिगुणशालिनीनवेदतद्वत् ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वसिद्धिशालिन्यास्तस्याश्चेद्वैवोधनेअशक्तिसर्हन्वेपासिद्धिशून्या

श्रीवसिष्ठवाच ॥ अणिमादिगुणैश्वर्ययुक्तासानुपभामिनी ॥ एवंबभूवचूडालाघनाभ्यासवतीसती ॥ १ ॥ जगामाकाशमार्गोणिवि
 वेशांबुधिकोटरम् ॥ चचारवसुधापीठंगेवामलशतितला ॥ २ ॥ क्षणमप्यगताभर्तुर्वक्षसश्चेतसस्तया ॥ सर्वपूवासरउपेपुलक्ष्मीरिव
 जगत्सुच ॥ ३ ॥ आकाशगामिनीभ्यामाविद्युत्सारंभभूषणा ॥ बभ्राममेघमालेवगिरिमालामहीतले ॥ ४ ॥ काष्ठुणोपलंभूतंरंवा
 तमनलंजलम् ॥ निर्विघ्नमविशस्सर्वतुर्मुक्ताफलंयथा ॥ ५ ॥ मेरोरुपरिशृंगाणिलोकपालपुराणिच ॥ दिव्योमादरंध्राणिविजहारय
 थासुरवम् ॥ ६ ॥ तिर्यग्भूतपिशाचाद्यैःसहनगामरासुरैः ॥ विद्याधराप्सरःसिद्धैर्व्यवहारंचकारसा ॥ ७ ॥ यत्नेनतंचभर्तारिमालमज्ञानावृ
 तंप्रति ॥ बहुशोबोधयामासचूडालानविवेदसः ॥ ८ ॥ कलाविदुधामुग्धालेयंयुहिणीमम ॥ इत्येवंकेवलंरजासचूडालांविवेदता
 म् ॥ ९ ॥ एतावतापिकलेनतामवंगुणशालिनीम् ॥ बालोविद्यामिवनृपश्चूडालानविवेदसः ॥ १० ॥ साप्यलब्ध्यात्मविश्रान्तिस्तांसिद्धिश्चि
 यमात्मनः ॥ दर्शयामासनोरज्ञःशूद्रस्येवमखक्रियाम् ॥ ११ ॥ श्रीरामउवाच ॥ महत्याःसिद्धयोगिन्यास्तस्याअपिशिविध्वजः ॥
 यत्नेनप्रापनोबोधंबुद्ध्यतेत्यःकथंप्रभो ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ उपदेशक्रमोरामव्यवस्थामात्रपालनम् ॥ ज्ञप्तस्तुकारणंशुद्धा
 शिष्यप्रज्ञैवराघव ॥ १३ ॥ नश्रुतेननपुण्येनज्ञाप्यतेज्ञेयमात्मनः ॥ जानात्यात्मानमात्मैवसर्पःसर्पपदानिव ॥ १४ ॥ श्रीरामउवाच ॥
 एवंस्थितेवाथमुनेकथमेतज्जगत्स्थितौ ॥ क्रमोगुरुपदेशाख्यःस्वात्मज्ञानस्यकारणम् ॥ १५ ॥

रामशक्ते ॥ महत्याइति ॥ तस्याअपियत्नेनउपदेशप्रयासेन ॥ १२ ॥ तद्विज्ञानार्थसंगुरुमेवाभिगच्छेदित्यादिशास्त्रोक्तमर्पादाव्यवस्थान्मात्रपालनंगुरुकृतउपदेशक्रमेन
 तत्सावनधिकारिण्यपिज्ञानबलज्जनयितुशक्नोतीत्यर्थः ॥ प्रज्ञापहणसाधनचतुष्टयसहितप्रज्ञापरम् ॥ १३ ॥ श्रुतेनअनात्मशास्त्रप्रावीण्येन पुण्येनचित्तशुद्धानेगेनकाम्यकर्म
 वर्णेण ॥ अथवाश्रुतेनशाब्देनपरोक्षज्ञानेन ॥ आत्मनस्तत्त्वभूतज्ञेयब्रह्मज्ञायातेइतरवस्तुवन्नविषयीक्रियते ॥ पुण्येनापित्वर्गभोगवन्नविनैवविचारज्ञानजन्यतेकितुनाभ्यावि
 चारेजनितेचरमसाक्षात्कारदृश्यरूढेनात्मनैवात्माआत्मानंजानातीत्यर्थः ॥ सर्पपदानिसर्पइव ॥ इवार्थैवशब्दः ॥ १४ ॥ तर्हिगुरुपदेशाख्यःक्रमःकथंकेनद्वारेण ॥ १५ ॥

नांगुरुणांशिष्यबोधनेशक्तिर्दूरापास्तेति

स्मृत्याऽर्चनीनिश्चयनप्रायेण शिष्यबुद्धेः अत्यल्पप्रवृत्त्याऽप्यसमाधानद्वारा मुक्त्वा परेशोद्देशानकारणतः निश्चिन्तयति ॥ किराटोपास्थानमाह ॥ अस्मिन्नेत्यादिना ॥ किराट रवेदवर्णि
 क्त् ॥ १९ ॥ १० ॥ कायप्रयात्तवीयद्वयपणतात्समाधत् ॥ बुधाधरोपयामास ॥ १८ ॥ तस्याभ्येवणोयोगेनैतुमभिप्रायमाह ॥ कपर्दकादिति ॥ लोभेति मम हस्ते प्राप्ततां क
 ननकपर्दकानि कर्षिकीत्यातद्विकयाश्चत्वारः कपर्दकाः स्युस्ततोऽतीत शतं ततः सङ्गतातोद्देशे हस्ते वेति चेत् साकल्यव्यभिक्तपर्यसत् ॥ १९ ॥ अन्तर्गम्यारभ्योदोषो गोमुहजन
 हासरागविषिभिरास्ति हि तन्मन्त्राण्युक्तोऽप्यर्चनीनियुक्तपन्नाह ॥ अस्ति ॥ २० ॥ २१ ॥ प्राप्ताऽखिलालाङ्कारद्वय संसारिकभोगायेव शान्ता सर्वद्वारिभ्याप्यनर्थायस्यताद्वरा
 नयास्ति ॥ २२ ॥ कणश्चमूल्ययस्यतायाधिपतद्वत् ॥ २३ ॥ तथागुरुपदेशकानाभ्यच्छाब्दपरोक्षप्राप्तमभिषिष्यते ॥ अभ्यन्तित्वापरोक्षलभ्यते ॥ २४ ॥ कायभ्यन्तसाह ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अत्यन्तरूप कश्चित्किराटोऽथ नान्धान्यवान् ॥ अस्ति विध्यटवीकं देकुर्दुषीवाक्षणोऽयथा ॥ १६ ॥ तस्यैकदानिप
 तितागच्छतोर्विधजगते ॥ एकावराटिकारामतण्डजालकसद्वते ॥ १७ ॥ कार्पण्यात्सप्रयत्नेन सर्ववर्णतुषादिकम् ॥ कपर्दकार्पमभि
 तोद्बुधावदिवसन्मयम् ॥ १८ ॥ कपर्दका स्युभवाताचत्वारोऽष्टौषकालत ॥ ततः शतसहस्रं च सहस्रं चेत्येति चेत्तसा ॥ १९ ॥ कलयन्जगलेदी
 नारात्रिदिवमवर्द्धित ॥ जनहाससहस्राणिबुधेन परंतुस ॥ २० ॥ ततोऽदिनत्रयस्यातेततस्माच्चजगत्तात् ॥ पूर्णदुर्धियप्रतिभोलब्ध
 श्रितनामणिमहान् ॥ २१ ॥ तं प्राप्य तुष्टदयः स समागम्य गृहं सुखम् ॥ प्राप्ताखिलजगद्भूतिशान्तसर्वतया स्थित ॥ २२ ॥ एवमयथा किराटन
 यपदान्वपणनतत् ॥ रत्नलब्धजगन्मूल्यमहोरात्रमखेदिना ॥ २३ ॥ तथाश्रुतोपदेशेन स्वात्मज्ञानमवाप्नोति ॥ अन्वदन्विष्यते चान्यह्य
 तेहि गुरुकमात् ॥ २४ ॥ ब्रह्मसर्वोऽपि यातीतं श्रुतादीर्द्वित्रयसंविद ॥ तेनापदेशादनयनात्मतत्त्वमवाप्नोति ॥ २५ ॥ गुरुपदेशाच्च विनानात्मत
 त्वागमोऽसवेत् ॥ केनचित्तामणितर्ज्य कपर्दान्वपणविना ॥ २६ ॥ तत्त्वस्यास्य महायस्य गुरुपकयनंगतम् ॥ अकारणकारणतांमणेरि
 वकपर्दक ॥ २७ ॥ पश्चरापवमायेयमोहनीमहतामपि ॥ अन्यदन्विष्यते यन्नादन्यदासाधते फलम् ॥ २८ ॥ अन्यत्करोति पुरुष फलम
 न्यदेवनाम्नोति यश्चिपूजगतस्त्वलोक्यते च ॥ तस्मादनंतरं भवस्य जगद्ब्रह्मस्य श्रेयोतिवाहनमसंगमनिच्छयेव ॥ २९ ॥ इ० वा० वा०
 दं० मोक्षपापेपुनर्निवाण० पू० पू० किराटोपास्थानं नाम भयश्रीतितमस्सर्ग ॥ ८३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 ब्रह्म ॥ भूतारिशास्त्रप्रवणतया श्वाभापाद इदमिदमयोऽया सविद्विषयसहस्य ॥ गुरुपदेशाच्च शास्त्रदत्तपरपञ्चम्यते तासांमध्ये अत्यन्तत्वेच्छन्मायाभरमदसीनित्यापरो
 क्षब्रह्मस्युत्पत्तिरप्यबुद्धिस्तच्छ्रान्नामस्तमाधोमयपुनः कर्मेव नोपदेशात्तत्काष्ठाभित्यय ॥ १७ ॥ तथाप्याचार्यं वा भूतयोर्वेदेत्यादिभ्युते गुरुपदेशावधारयक इत्याह ॥ गुरुपदेशोति
 ॥ २९ ॥ ॥ आन्वपणद्वारा कपर्दकद्वयमनन्तरा गुरुपकयनमकारणमप्युत्तरफलदर्शनात्कारणतांमणितमित्यर्थः ॥ २० ॥ ॥ २८ ॥ ॥ एवमकारणमेव गुरुपदेशायास्तलाप्रत्यकारण
 तत्त्वतास्मिन्पारमेश्वरोपनीतस्य कणद्ब्रह्मस्योपपत्तयेष्वयं सिध्यतीति न यत्रावेति साह ॥ अभ्यर्चति ॥ चिपूजगत्पुण्यस्य सावेतोरैव मबलोऽकर्मतेभ्युपेयं तस्मादात्मज्ञानत
 रभवस्यपाराधयेवोपनीतस्य कणद्ब्रह्मस्युत्पत्तयेष्वयं सिध्यतीति वाहनेन मेव भ्युपेय इत्याह ॥ २९ ॥ ॥ इ० वा० ना० नि पु० कपर्दानीतमस्सर्ग ॥ ८३ ॥

शिरिष्वजस्यवैराग्यचूडालाश्वत्सनं वने ॥ निशितैकस्यनिर्याणमदरेस्थितिरीयते ॥ १ ॥ तत्त्वज्ञानरूपपदं विश्रातिस्थानविना ॥ अप्रजानदृष्टसंततिः पुमान्प्रशोकादितमसाअ
धत्वमिव ॥ १ ॥ अभीष्टैरसामतादिभिरुपनीतासुरलादिविभूतिषु ॥ २ ॥ मुक्तइषुर्यस्मैतथाविधोदैवादिद्वेजातुर्मृगादिव्याधितोभीतोयथाएकानादिपुरतिमेतितद्वत् ॥ ३ ॥
अशेषादिवसकियाः कार्यते ॥ ल्हकोरन्यतरस्यामित्यणौ कर्तुर्णौ कर्मत्वे कर्मणि ल ॥ ४ ॥ परिब्राडिवस्थितः समहाभोगान्श्रियचक्रोक्तुरिवयते ॥ च पूर्ववाक्यार्थेनसहास्यस

॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ ततः शिरिष्वजो राजा तत्त्वज्ञानपदं विना ॥ आजगाम परमो हंतमो धत्वा मिवा प्रजाः ॥ १ ॥ दुःखाग्निदीपितमना
मनागपि विभूतिषु ॥ तास्वभोगोपनीतासुरनेमेघिशिखास्विव ॥ २ ॥ एकांतेषु दिगतेषु निर्झरेषु गहासु च ॥ आजगाम रतिजंतुर्मुक्तेषु व्याध
तो यथा ॥ ३ ॥ राघवत्वमिवाशेषाः सांत्वानुनयबोधनैः ॥ प्रार्थितः कार्यते भृत्यमर्होपोदिवसक्रियाः ॥ ४ ॥ नित्यमुद्रामवैराग्यः परिब्राडिव
शांतधीः ॥ खिद्यते च महाभागान्सभोक्तुंच श्रियं स्थितः ॥ ५ ॥ ददावतितरां दानं गोभूमिकनकादिकम् ॥ देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च स्वजनेभ्य
श्च मानद ॥ ६ ॥ चचारचतपः कर्तुं कृच्छ्रचांद्रायणादिकम् ॥ परिवभ्रामतीर्थानि विनान्यायत नानि च ॥ ७ ॥ स तथापि विशोकत्वं न मनाना
पिलब्धवान् ॥ अनिधानां खनन् भूमिं निधानार्थी निधिं यथा ॥ ८ ॥ शान्तिदिवं महानेपशुपत्येव रुशानुना ॥ चिंतयार्चितयामास संसा
रव्याधिभेषजम् ॥ ९ ॥ चिंतापरवशो दानो राज्यं स्वस्य विधेयमम् ॥ महाविभवमप्यग्रनापश्यत् खिन्नयाधिया ॥ १० ॥ अथैकदंकांतगा
तां जूडाला मंक्रमगताम् ॥ इदं मधुरयावाचा समुवाच शिरिष्वजः ॥ ११ ॥ ॥ शिरिष्वज उवाच ॥ भुक्तराज्यं चिरं कालं भुक्ता विभव
भूमयः ॥ अधुना स्मि विरागेण युक्तगच्छामि काननम् ॥ १२ ॥ न सुखानि न दुःखानि नापदो न च संपदः ॥ कोटीकुर्वतितन्वांगिमुनिं वन
निवासिनम् ॥ १३ ॥ न देशभंगसंमोहो न संग्रामे जनक्षयः ॥ राज्यादप्यधिकं मन्यसुखं वननिवासिनाम् ॥ १४ ॥ स्तवकस्तनधारिण्यो
रक्तपद्मवपाणयः ॥ मंजरीजालहारिण्यो लोलशुभांबुदांशुकाः ॥ १५ ॥ स्वपरागांगराणि णयः कृतकौस्तुभमंडनाः ॥ आसेव्यकांचनशि
रानितं वतदशोभिताः ॥ १६ ॥ तरंगमौक्तिकप्रोतसरिन्मुक्तालतावृताः ॥ लतावयस्यस्य वलिता मुग्धमुग्धमृगात्मजाः ॥ १७ ॥

मुच्चयार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ देहमनःशोधनकर्तुं कृच्छ्रचांद्रायणादिकतपश्चकार ॥ ७ ॥ ८ ॥ चिंतयार्चितालक्षणेन कशानुना ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विभवभूमयो वै भवपदानि
॥ १२ ॥ कोटीकुर्वति स्थित्यति ॥ १३ ॥ सुखाधिक्ये हेतून् दर्शयति ॥ न देशेति ॥ १४ ॥ इदानीं वनराजीश्वरालोपमात्वेन स्त्रीकृत्यवर्णयति ॥ स्तवकेत्यादिपचभिः ॥ प्राये
ण सर्वैरूपकाणि ॥ १५ ॥ कतानि कुसुमान्येव कौसुमानि मडनानि यामि ॥ आसेव्याः काचन शिलाएव नितं वतटासैः शोभिताः ॥ १६ ॥ तस्यालक्षणेन मौक्तिकैः प्रोताभिः सरि
न्मुक्तालताभिरावृता ॥ मुग्धमुग्धमृगाएवात्मजाः शिशवो ययासाम् ॥ १७ ॥

सुधिया निर्मात्रिणा निरुक्तभाजनमिमांसा ॥ पुर्वपापुर्द्वैततनुप्यापूरुलतापृथक्कायागनियाम् ॥ १८ ॥ तदपराद्वयतासाधस्यदत्तराममन्त्राधोपाधीनम्विधा
 ता ॥ वनधीप्योवनराज्य ॥ १९ ॥ १० ॥ अस्मिन्मनपनविषयमेवमन्त्रप्रवेजसमविचारे ॥ ११ ॥ तस्यैराप्यपराधीकासाधनामाकर्तृकाभासक्तिमेववयोनुकृपतावर्ष
 नतनुमम्यमानस्युणाविषालनम्यापदविषालपमीच्छालोवाच ॥ मातस्यादिता ॥ १२ ॥ १३ ॥ यदैराभाभेवसाधेनियाम ॥ अलशेद्वयोभ्येतिवृत्तचनम् ॥ १४ ॥
 पुष्पाणिपादपादोपासुलतासुतरीपरिरोगतपुष्पैर्मितयानुलितयाजरासाह ॥ पुष्पाणिभिर्लताभिर्मैत्रीमन्त्राभ्यधरापाभेवपुकेतिभाष ॥ १५ ॥ राधस्यराज्यच्छिद्रस्य
 स्वभावोदामसौगंध्यावितर्णफलभोजना ॥ पदपदश्रेणिनयना पुष्पापूरुलतांगिका ॥ १८ ॥ आस्वायस्यदत्तायाताशीतलामलगा
 त्रिका ॥ रमयतिवमिवमंवनवीप्योवरानने ॥ १९ ॥ ययाविविक्रमेकर्तमनोभवतिनिर्दंतम् ॥ नतयाशशिर्धियेनववर्षस्रस्रसु
 ॥ २० ॥ अस्मिन्सम्भरणोतन्विनविषंकरुमहति ॥ मत्तुर्विषदयतीच्छानस्वनेपिकुलखिय ॥ २१ ॥ ॥ वृद्धालोवाच ॥ ॥ प्रासकाल
 रुतंकार्यराजतेनायनेतरत् ॥ वसतिराजतेपुष्पफलशरदिराजते ॥ २२ ॥ जराजरददेहानांयुक्तोवनसमाश्रय ॥ नपुर्नात्वादशाभेवते
 नंतमनरोचते ॥ २३ ॥ योवननमहाराजनयाध्वयमुज्जिता ॥ पुष्पौषेणेवतरवक्तावच्छोभामहेयहे ॥ २४ ॥ पुष्पधानापुष्पमितजरसा
 सहकाननम् ॥ समग्रहद्रमिप्यामोहसाहवसरोवरात् ॥ २५ ॥ अप्रासकालवृषतेप्रजापालनमुज्जत ॥ राजभ्यस्यैवरधस्यमहेदो
 भविष्यति ॥ २६ ॥ अनामकारिणभूपरोधयतिचवैप्रजा ॥ रोधयतिव्यकार्यभ्यप्रभुंयत्यापरस्परम् ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥
 अलमुत्पलपनाक्षिविघ्नेनाभिमतस्यमे ॥ विदिमंगतमेवेतोदुरमेकांतकाननम् ॥ २८ ॥ बालात्वमनवपांगिनागंतव्यवनत्वया ॥ पु
 सामर्षिद्विद्वदिदुर्विगाव्योवनाश्रय ॥ २९ ॥ समधानवनावासेयोपित कठिनाअपि ॥ काननेपुष्पमंजयसोदशखालिमक्षमा ॥
 ॥ ३० ॥ भवत्यापालयत्येहराज्येस्यातव्यमुत्तमे ॥ वृद्धभारोद्वहनंपत्योयातेधवतंखिय ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्तादयि
 ताराजालामिदुवदनां वशी ॥ उत्तस्यौक्तागुमखिलदिनकार्यवकारच ॥ ३२ ॥ अयोज्जितप्रजाचेष्टोरविरस्ताचलययौ ॥ शिखिष्वजो
 वनमिवसुमलजनदुर्गमम् ॥ ३३ ॥ सद्धत्यविततंरुपतमेवानुययौप्रभा ॥ नायंभवनिनिष्क्रांतवृद्धालेवानुरागिणी ॥ ३४ ॥
 निमसमिधिशेष ॥ एतपापम् ॥ ३५ ॥ रोधयतिविधारयति ॥ ३६ ॥ एवविबालिरोप्यविषालवैराप्य शिखिष्वजस्तामनुनयति ॥ अलमिमादिता ॥ ३८ ॥ वनाश्रयो
 वनपराहृश्वनविगासाभ्येदुपास्य ॥ ३९ ॥ कठिना कठोराम्योपि ॥ यथाकाननेजानाउपवनकालाभ्यकठोराम्यपिपुष्पमंजयं ॥ भाषासिद्धमक्षमास्तद्धित्यर्थ ॥ शक्ता
 लिमितिपाठशक्तानांवलवतांपक्षिणामादिपक्षिमिथ्यापश्यम् ॥ ४० ॥ यक्षयोकमयामकाळवृषतेरितिस्तस्यापिदोषस्यपरिहारस्तदैवकार्यंस्वाराधेनाह ॥ जगत्सेति
 ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ उपपद्योर्धोपपद्येनयोरपिपश्ये ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

धृताव्योषापगास्वसवीगगयेन तथा विधंशर्वसंश्लिष्यति स्वयमपिकामादांलिंगीति संश्लेषातया विधाय मुनेवेत्युल्लेखा ॥ श्याद्यधेति श्लिष्यकर्त्तरिणः ॥ ३५ ॥ तमाललक्षण
 बालकाभकेयासातसुदिक्षुयमुनाचरिवदर्शनादिवज्योत्साहासादयाकितपरितः कतमद्वलचयथास्यात्तथा स्थितासु ॥ इतः प्रभृति सर्वेषां सम्यतानां तारागणोददशे इत्यत्र स
 वधः ॥ ३६ ॥ दिनश्रीश्च दिननाथश्चतुर्दशपत्योर्द्वयोद्यानप्रचुरमैरवमेरुसवधि अपरपारउत्तरार्धरतुगच्छतो सतोः ॥ ३७ ॥ तथा अर्धैर्धर्मोपतापभोजर्कः पापैस्तन्मिति
 स्तीक्ष्णकैश्च द्वातपैश्चो ज्जितमैरवमिदपारानि शानि शानाय कलक्षणयोर्द्वयोः रतुभागच्छतो सतोः ॥ ३८ ॥ दिग्धूमिर्मुक्तः स्वटोमंगललजानामजालिरिव व्योमलक्षणकु
 टिभसौ धतलेतारागणोददशे ॥ ३९ ॥ स्वनाथान्चेव णेतदुदयप्रतीक्षया च आनाकुमदादिकुर्मैर्हसि वती ॥ यौवनस्तयौवनफलमिति यावत् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ संप्रसुप्ता
 आययौ यामिनीश्यामा भुवनं भस्मधूसरम् ॥ धृतव्योमापगंशर्वसंश्लेषाय मुनेव सा ॥ ३५ ॥ दिक्षु संध्ये वृद्धतासु स्थितासु कृतमंडल
 म् ॥ तमालबालकांकासु ज्योत्साहासादयां कितम् ॥ ३६ ॥ गच्छतो रपरंपारं दंपत्योर्मैरवंपदम् ॥ देवोद्यानमयं रतुं दिनश्रीं दिननाथ
 योः ॥ ३७ ॥ आगच्छतो रिदंपारं त्यधतीक्ष्णकरो ज्जितम् ॥ निशानि शानाय कयोर्द्वयोर्मैरवंपुनः ॥ ३८ ॥ तारागणाय ददशो विकीर्णा
 व्योमकुटिमे ॥ मुक्तो मंगललजानां दिग्धूमि रिवान्जलिः ॥ ३९ ॥ चंद्रानना तमः श्यामाश्चांताकुशुमहासिनी ॥ यामिनीयाव नंप्राप स
 रोजमुकुलसती ॥ ४० ॥ कृतसंध्यासमाचारः सहचंद्रालयेष्वया ॥ शुष्वापशयनेभूयो मैना कइवसागरे ॥ ४१ ॥ अथार्धरात्रसमये दशो
 निःशब्दतां गते ॥ घननिद्रा शिलाकोश नितोने सकलजने ॥ ४२ ॥ सतस्यां संप्रसुप्तायां शयने कोमलांशुके ॥ भृशं निद्रा विमूढायां भ्रम
 यां निवपंकजे ॥ ४३ ॥ तत्याजदयितां सुसामं कद्राजा शिखिध्वजः ॥ स्वैरस्वैरुमुखं राहोर्दिशं चांद्रप्रभा मिव ॥ ४४ ॥ उत्तस्थौ शयनाद्वी
 नवधूका र्धाचलांशुकान् ॥ सलक्ष्मीकां तिलोर्भेर्हरिः क्षीराण्वा दिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमार्थं यामिनी तितनैवानुचरव्रजम् ॥ योजयित्वा
 जगामासौ पुरा निर्गत्य पूर्णधीः ॥ ४६ ॥ राज्यलक्ष्मि नमस्तुभ्यमित्युक्तामद्वलाद्गतः ॥ विवेशोपग्रामं रणयानां मेकानदइवाणवम् ॥ ४७ ॥
 घनांधकारगुल्माद्व्याधुद्रभूतो घककेशा ॥ सारण्यानां निशासाधंसमंतेनातिवाहिता ॥ ४८ ॥ प्रातः शून्या मरणयानां सिनीत्वा विततं दि
 नम् ॥ सममर्कणकस्याचिद्दिशश्चामवनावनौ ॥ ४९ ॥

यातस्याचूडालायाभृशं निद्रया विमूढायां सत्याम् ॥ ४३ ॥
 यथाराहोर्मुखचद्रमोक्षकाले तैरैरशनैः शनैश्चाद्रप्रभापार्चादिशप्रतित्यजति तद्वत् ॥ ४४ ॥ लीनावधूर्यास्मिस्तद्धीनवधूकतया विधमधीचलमर्धभागे यस्य तथा विधमशुक
 प्रावरणवत्तयस्मिस्तथा विधाच्छयनात्ययं कान् ॥ लक्ष्म्याः कातिभिः सहिताः सलक्ष्मीका तयो लोलाश्चोर्मयो यस्मिस्तथा विधाक्षीराण्वा दिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमश्चोरदुदुनिप
 हाथानिशाचयान्तवीरक्रमएवानुचरव्रजयो जयित्वानियुज्य ॥ पूर्णधीर्निस्सह ॥ ४६ ॥ उपार्जोपणाम ॥ अरण्यानीमहदरण्यम् ॥ हिमरण्ययोर्महत्वेदित्यानुक् ॥ ४७ ॥
 घनैरधकारसदृशैरधकारलक्षणैश्च गुल्मैराद्व्यासा अरण्यानीनिशाचतनातिवाहिता उत्तीर्णा ॥ ४८ ॥ अर्केण समविशश्चाभेत्युक्त्या आसायं जगामैवेति गम्यते ॥ ४९ ॥

गमस्तिर्गतमिदम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अत्यन्तदूरस्था जनता जनसमुद्रा जनपद इति पादम् ॥ पुराणि च यस्मात् ॥ ५२ ॥ रतिसशस्त्रमवदति वराप्रणालद्वारा खलितानि पाभ्यस्त
 यादिषाभिर्भाभिर्बलितबलसरा खलाचारपायस्मिन् ॥ पूर्वेभूताभूतपूर्वादिआश्रमायस्मिन् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ शावर्तैर्हीतिसृणवधरौ श्यामे ॥ नगराणां हल्लम् ॥ ५५ ॥
 उदग्रपणासागरूपमालयम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विधिधाता अगतिस्त्वष्टास्रमृष्टिकमम्यवहारसाधनजातिमिव ॥ ५९ ॥ पुण्याणामुद्ययसचयम् ॥ फलभुलकुराका
 धर्तानामप्युलक्षणमतम् ॥ मतस्त्वदीयेत्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ उकमनूपोषधरति ॥ इतीति ॥ मलबेरा शिखिष्वज्जतिर्बर्णितप्रकारेण मदीपातकच्छेदिरचित उदजे अत
 भानावदभ्युत्तायातेन ज्ञानादिपूर्वकम् ॥ किंचित्कलादिकमुष्कातां निनायतमस्विनीम् ॥ ६० ॥ पुनः प्रातः पुराणसुखं भेदलानि गिरीन्व
 दी ॥ जवाद्बुद्धययामासराजाद्वादशशर्वरी ॥ ६१ ॥ ततो मंदरशैलस्य तदस्य जनदुग्धमम् ॥ प्रापकाननमल्यतदूरस्य जनता पुरम् ॥ ६२ ॥
 रथयणालखिलवर्षायलितपादपम् ॥ शीर्णवेपालयज्ञातभूतपूर्वद्विजाश्रमम् ॥ ६३ ॥ क्षुद्रप्राणि विनिर्मुक्तसिद्धसेव्यलतालयम् ॥
 आपुणपादपलतनाणवत्तिकरैर्फलैः ॥ ६४ ॥ तत्रैकस्मिन्समेष्टुद्धस्य लसलितमालितम् ॥ शीतलेशादलश्यामस्त्रिध्वेसफलपादपे ॥ ६५ ॥
 समंजरीभिर्वर्द्धाभिः सचकारोदजालयम् ॥ प्रावृत्काल सविपुद्भिर्नीलाभैरिव पजरम् ॥ ६६ ॥ मसृण्वेणवदंढफलभोजनमाजन
 म् ॥ अपपात्रपुष्पमांदमक्षमालांकमदलम् ॥ ६७ ॥ कर्पारां तापनोदायधृत्सर्विवृत्ताजिनम् ॥ आनीयायोजयत्तास्मिन्मठिकाम्दि
 ररुपम् ॥ ६८ ॥ यत्किंचिदन्यद्वावस्तुयोग्यतापसकर्मणि ॥ तत्तत्रस्थापयामासजगतीवक्रमविधि ॥ ६९ ॥ सुध्यापूर्वजपप्रातः प्रहरेस
 तदाकरोत् ॥ पुण्याचयद्वितीयेतुक्लान्देवार्चनतत ॥ ६० ॥ पश्चादन्नफलकिंचिदन्नकंदमिसादि च ॥ भुक्त्वा जप्यपरोभूत्वा निनायेकोनि
 शांशगी ॥ ६१ ॥ इति विवसमखदमदरोपांतकच्छेदिरचित उदजे तन्मालवे शो निनाय ॥ नवतृपतिविलासतनसस्मारकं वासुरतितदि
 विवकरान्यलक्ष्म्याहरति ॥ ६२ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मोक्षोपाये पुनि० पू० षू० शिखिष्वजप्रवज्यानामचतुरशीति तम सर्गः ॥ ८५ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एव शिखिष्वज-पूर्णमठिकायां वने स्थित ॥ इदानीं शृणु चूडालासां किंकृतवती यहे ॥ १ ॥ तत्राद्भरं त्रयसमये दूरया
 तं शिखिष्वजं ॥ हरिणा नाम सुभवे चूडालाद्युपुष्यमात् ॥ २ ॥ अपश्यत्तिनिर्हीना शयनशून्यतागतम् ॥ अस्मास्करमपूर्णे दुशांतशोभ
 मिवापरम् ॥ ३ ॥ तत्तस्योर्किंचिद्वान्त्वानवदनावदशालिनी ॥ कुसिते वमहावल्ली निरुत्साहांगपह्ववा ॥ ४ ॥

स्थितः सन्त्यसद्विवर्धयद्भुविषालिनाय ॥ मन्त्रायनुग्रहयत्तद्विषालासनसंसार ॥ मकुललाभाह ॥ कवेति ॥ विवेकेच्छेदिसुरतिसतिराज्यलक्ष्म्यः कृत्वा रतिप्रहरति बाळा
 जननेन प्रशार्कैराकुर्वन्निकचिदर्थीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीवसिष्ठमन्त्रालयमन्त्रोनिर्वाणप्रकरणे ॥ चतुरशीति तमः सर्गः ॥ ८४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
 तादृशमनुद्विष्टासां च पण्यपि यदशनम् ॥ भाष्यार्थशतकाले बाधमवाप्यपण्यते ॥ १ ॥ उकमनूपवदप्यभाणकपयासगमयति ॥ एवमिति ॥ १ ॥ पात्रसुभवेति राकाविद्योत
 म्प्रत्यासराजपायविशेषान्निद्रयादनेति योऽनन्तर्यम् ॥ १ ॥ पल्यापिर्हीनतात्यक्तम् ॥ १ ॥ कुसितमक्षारकंदं गदिजले प्रसिक्ता ॥ विरोधवशात्प्राणकालोच्छ्वासः ॥ ० ॥

॥ ५ ॥ इति चितपावक्ष्यमाणं चितयामासेत्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेवाह ॥ तदिति ॥ विधिनाराधने भर्तृवप्रकृताप्रथमा गतिः शरणं उद्दिष्टा विहिता ॥ असति हि भर्तृरिपुत्रादयोगतिर
तिभावः ॥ ७ ॥ वातरध्वातायनतेन ॥ ८ ॥ अन्यर्द्धे विषमद्वितीयचंद्रध्वातिम् ॥ ९ ॥ वेतालयोग्ये स मये निरिउदितप्रकाशमानम् ॥ १० ॥ भर्तुर्गोविष्यद्वा विपदार्थजात
म् ॥ ११ ॥ भविष्यदेवप्रकारनिमित्तकालदेशकिये यत्ताभ्युदयनि श्रेयसपर्यन्तैर्विभाज्यचितितवतीत्याह ॥ यथेति ॥ स्फारानिर्दतिर्भूमानद्विध्वातिः ॥ १२ ॥ पुरःस्थितमिव
नप्रसन्नानविमलावभूवकुलतांगता ॥ दिनशोरिव नीहारधूसरासाव्यतिष्ठत ॥ ५ ॥ क्षणशय्योपविष्टैव चिंतयामास चिंतया ॥ कष्टं रा
ज्यं प्रभुस्यत्वावनं यातामहादिति ॥ ६ ॥ तन्मये हाद्य किं कार्यं तत्समीपं वजाम्यहम् ॥ भर्तृवगतिरुद्दिष्टा विधिनान्प्रकृतास्त्रियः ॥ ७ ॥ इति
संचित्य भर्तारमनुगंतुं समुत्थिता ॥ चूडालावातरंध्रेण निर्गत्यां वरमाययौ ॥ ८ ॥ बभ्रामांबरमार्गेण वा तस्कंधेन योगिनी ॥ कुर्वती सिद्ध
सार्थस्य मुखेनात्यर्द्धविभ्रमम् ॥ ९ ॥ ददर्शाय यथायातं रजौ खड्गधरं प्रतिम् ॥ भ्रमंतमेकमेकं ते वेतालसमयोदितम् ॥ १० ॥ तादृशं प्रति
मालोक्या स्थित्वा गगनकोटरे ॥ भविष्यं चिंतयामास सर्वभर्तुरखंडितम् ॥ ११ ॥ यथा येन यदा यत्र यावत्कार्यं यथोदयम् ॥ यथा च निर्दतिः
स्फारागंतव्यातेन राघव ॥ १२ ॥ अवश्यं भवितव्यं तद्भर्तुर्हृद्व्यापुः स्थितम् ॥ तदेव संवादयितुं गमनात्सान्वयवर्त्तत ॥ १३ ॥ आस्तां ममाद्य
गमनं कालेनातिचिरेण हि ॥ मया स्वपार्थगंतव्यं नियतरेष निश्चयः ॥ १४ ॥ इति संचित्य चूडालाप्रविश्यातः पुरं पुनः ॥ सुष्वापशयने शंभोः
शिरसि वैदर्वकला ॥ १५ ॥ केन चित्कारणेनासौ गतः संप्रति भूपतिः ॥ इति पौरं जनं सर्वमाश्वास्यतिष्ठदंगना ॥ १६ ॥ राज्ञं रक्षभर्तु
स्तत्त्वमेणसमदर्शनात् ॥ यथा कालेन केदारपंककलमगोपिका ॥ १७ ॥ तयोस्तदावह कालादपत्योः स्थितयोस्तथा ॥ अदृष्टान्योन्यमु
खयोराज्यकाननपालयोः ॥ १८ ॥ जगामाथ दिनं पक्षो मासोऽथ ऋतुवत्सरः ॥ शिखिध्वजस्य विपिने चूडालायाः स्वमंदिरे ॥ १९ ॥ बहु
नात्र किमु केन वर्षाण्यष्टादशांगना ॥ चूडालो वाससदने वनगुच्छे शिखिध्वजः ॥ २० ॥ अथ याते पुनर्बहु वर्षे पुनरसावते ॥ शिखिध्वज
महाशैलतटकोटरवासिनि ॥ २१ ॥ भर्तुः कथा यथा कंतदालक्ष्यपालितं चिरात् ॥ तदा तस्याथ याते पुनर्बहु वर्षे पुनरसावने ॥ २२ ॥ तदा तस्या
त्मकार्पस्य भवितव्यतया तथा ॥ भर्तुः समीपगमने मम कालोऽयमित्यथ ॥ २३ ॥ संचित्य मंदरोपांतं गंतुं बुद्धिचकार सा ॥ चचारान्तःपुरा
द्रात्रौ तारनभसः पथम् ॥ २४ ॥ जगाम वा तस्कंधेन गच्छंती खेददर्शिता ॥ कल्पवृक्षं शुकच्छत्रं लसत्तवकभूषिताः ॥ २५ ॥

योगबलादपरोक्षदृष्ट्वा सवादयितुं तदनुक्रममाचरितुमिति यावत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कलमगोपिका शालिपालिका ॥ १७ ॥ अवहत् अगमत् ॥ १८ ॥ कथमगम
तदाह ॥ जगामेति ॥ ऋतुसहितो वत्सरः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कथायाणारागादिवासनानापाकमालक्ष्यतत्तावलालनयापालितमतीक्षितमिति यावत् ॥ तदेत्यादिरुक्ता नु
वादेव क्ष्यमाणाः ॥ २२ ॥ आत्मकार्पस्य स्वभर्तुर्बोधस्य तथा वक्ष्यमाणप्रकारेण स्वोपदेशेनैव भवितव्यतया ॥ २३ ॥ ततारपुद्गुवे ॥ २४ ॥ २५ ॥

१ दते इत्यपि कचित्साठः ॥ वने इति पाठे जगाम उपलक्षितस्येत्यन्वयः ॥ दते इति पाठे शिखिध्वजस्वरसावते समीपं गच्छत्यन्वयः

रताः क्रिष्यन्तरेका ॥ परावृट्तीर्वा भक्तानि कलार्थे ॥ २१ ॥ सिद्धांतमेव आसाति पूर्वज्ञानिभारमाहा रिष्वनकः सूर्यारिर्ज्ञानप्यानियलयाविधान्माभ्यामस्य
 पाशावयस्य ॥ चद्रिष्वलस्य त्याग्यनीभाधेन द्वाष्विचपरराभूतिर्भलज्योत्स्नाय ॥ २७ ॥ अवरस्य अतारतामवर्त्तिनागतासतीदृशो ॥ २८ ॥ स्वभावाय न अविद्युक्ता
 विद्यनाप्यटाकयत् ॥ आत्मनामनर्षेवाबाध ॥ किमुबाधनराह ॥ अहोदयार्दिना ॥ २९ ॥ १० ॥ मम मनः उक्तविषयैर्बोध्यमानमपि दृष्टिउत्कटेने ॥ ३१ ॥ अपत्येष्टवदयो
 नोजानाअयभा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अन्नज ॥ मुधाप्ययमेव नोद्विगतसत्त्वस्थितमर्गस्य ॥ ३४ ॥ अपवानापयोदशिशेष ॥ कलसमाह ॥ भर्तारमिति ॥ ३५ ॥ द्वा
 नदनेपाननिलयारका सिद्धाभिसारिया ॥ परावृद्धुराकलान्नालंयकणवर्षिण ॥ ३६ ॥ सिद्धांतमात्तसौगध्यान्स्मशयामासमा
 कृतान् ॥ चद्रिषवाहताभाधेन द्वाविचपरपराम् ॥ ३७ ॥ अपभ्यन्निमलज्योत्स्नामयरातरतागता ॥ मर्षांतरेण गच्छतीमंवलनाश्व
 विद्युत ॥ ३८ ॥ अविद्युक्ता स्वभजासामूयोभूयाप्यलाकयत् ॥ उवाचचात्मनेवाहोयावज्जीवशरीरिणाम् ॥ ३९ ॥ नस्वभावशमया
 तिममाप्युलकठितमन ॥ कदाग्रंद्रस्कधतप्रणयप्रवणपुन ॥ ३० ॥ पश्चाभिकांतमित्युक्तमयाप्युलकठतेमन ॥ मजरीजालवलितास्त
 रुवह्य स्वकयतिम् ॥ ३१ ॥ नमुचंतिस्त्रणमिति ममाप्युलकठतेमन ॥ ययेयमप्रजाकांतमेतिसिद्धाभिसारिका ॥ ३२ ॥ तथाकदाहमे
 प्यामिममार्पातिमन स्थितम् ॥ इमेमदाश्वमरुतएतेचशशिनकरा ॥ ३३ ॥ वनराजयएताश्वमामप्युलकठयंत्यहो ॥ हेचित्ताज्ञामुधीवां
 त फिलवां दवितस्थितम् ॥ ३४ ॥ साव्याभनिमलासाधोक्तेयाताविवेकिता ॥ अयवाचित्तमत्तारस्वप्रत्युलकठसेमखं ॥ ३५ ॥ त्रिष्टो
 लकठाभिवलितैकसमुलकठितेनमे ॥ फिदयोलकठसेवाभेमत्तायातोजराभवेत् ॥ ३६ ॥ तपस्वीदशगात्रश्वमवज्जिर्वांसनक्षया ॥ मना
 राज्यापभोगेभ्यामन्यस्यामूलतांगतम् ॥ ३७ ॥ वासनालतिकाप्रावृणनदीनदगतायथा ॥ एकांतरतएकालानीरसशांतवांसन ॥ ३८ ॥
 मन्यंभवतिमंभत्ताष्टुकद्वसमस्थिति ॥ तथापिचित्तकोलकठाभवतोल्कठयान्वितम् ॥ ३९ ॥ मतिमुद्रोध्ययोगेन भ्लेपयिष्याम्यहप
 तिम ॥ प्रमृष्टफलनमतुसर्माकल्पमनोमुने ॥ ४० ॥

नैरद्वयत्वाद् ॥ किमिति ॥ बामहर्षाशरीरपारिगनायार्थसमुलकठसेवतेभसाभरीयातल्लन्त्रिरेषाएवभवेत्समाप्यनद्वयम् ॥ ३६ ॥ राज्यादीनामभोगेभ्य अमोगार्थं अ
 त्यमन अमृष्टानिमृष्टतांगतंमम्यसमाधये ॥ ३७ ॥ तयाअत्यवासानालतिकायथापाहप्यदीसुद्रामहानदगतासतीनयुधगवशिप्यनेतयासपन्नोतिशेष ॥ एकोनेत आसक
 अतएवकाला ॥ नैरसोतिरिच्छ ॥ ३८ ॥ पूर्ववतरापप्रशानन्त्रिस्तहमनयुनरुज्जिधयर्तावाह ॥ तथापीति ॥ अस्तेवविधसन्तथापिद्वेषितकतावोल्कठाअहयोगेन
 द्यवाप्यापायनभर्तुमतिमुद्राभ्यामस्वदीहस्यमारभ्यशेषोभोगोल्कठयापुनर्वातभवासाहभ्लेपयिष्यामिनल्योल्कठाकार्येतिपरेणाम्यथा ॥ ३९ ॥ नैरद्वयत्वाद् ॥ प्रमृष्टेति ॥ ४०

॥ ४१ ॥ यद्यस्माद्धेतोर्भर्ततत्त्वबोधान्मयासमेतल्यरूपमंतर्वाह्यार्थचितितंयस्यतथाविधसंपरस्यतइतिशेषः ॥ तदेवप्रशंसत्याह ॥ समयेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अब्दान्मेघानां ॥ वनतरवनमध्यम् ॥ ४४ ॥ पादपानातलानाचस्पदेनवेद्यावनुमेयौगमागमौयस्या ॥ ४५ ॥ योगेनसमाहितचित्तेनेतियावत् ॥ योहारकेयूरादिभूषितःसन्मेरुकातिरभवन्तमेवअत्रमदरोटजेकशागत्वादिलक्षणइदरीतिपरेणसबध ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ भृगीरप्रसिद्धरुद्रद्वारपालमिव ॥ ४८ ॥ देवातिथिसमर्चनायपुण्याणिमालांप्रययत् ॥ जटाभिरकितचिह्नितम् ॥ ४९ ॥ अनात्मज्ञाताअज्ञानतदात्मकम् ॥ ५० ॥ यतोयस्माद्धेतोर्भर्ततिप्रियःपतिर्भौहयनेनरुद्रिक्षुण्णाममिहतामिमादशामभ्यागतस्तस्माद्धेतोरिहास्मिराज्यएवनिरोध्यामिनिवत्स्यावःसुखंचिरम् ॥ अहोनुचिरकालेनमनोरथमिमंशुभम् ॥ ४१ ॥ अहमासादयिष्यामिचद्रतांसमाचिंति तः ॥ समग्रानंददंनानामेतदेवोपरिस्थितम् ॥ ४२ ॥ यत्समानमनोवृत्तिसंगमास्वादनेसुखम् ॥ इतिचिंतयतीव्योधाचूडालोह्यपर्व तान् ॥ ४३ ॥ देशानब्दान्दिगतांश्चप्रापमंदरकंदरम् ॥ अदृश्यैव नभःस्थैवप्रविवेशवनांतरम् ॥ ४४ ॥ वात्सेवपादपलतास्पंदवेद्यगमा गमा ॥ वनैकदेशेकस्मिंश्चिरुक्तपणार्ढजंपतिम् ॥ ४५ ॥ हृद्यायोगेनबुबुधेदंहरमिवास्थितम् ॥ हारकेयूरकटककुंडलादिविभूषितः ॥ ४६ ॥ अभवन्मेरुकातिर्यस्तमेवात्रददर्शसा ॥ कशांगंकृष्णवर्णंचजीर्णपर्णमिवस्थितम् ॥ ४७ ॥ कज्जलांबुभरज्ञातंभृंगीशमिवनि ररुहम् ॥ चौरांवरधरंशांतमेकाकिनमवस्थितम् ॥ ४८ ॥ स्थलीनिषण्णंपुण्याणिप्रययंतंजटांकितम् ॥ तमालोक्यानवद्यांगीचूडाला पीवरस्तनी ॥ ४९ ॥ किंचिज्जातविषादैवमुवाचात्मनिचेतसा ॥ अहोनुविषमंमौर्ख्यतदनात्मज्ञातात्मकम् ॥ ५० ॥ एवंविधाःसमायातिद शामौर्ख्यप्रसादतः ॥ अयंसराजालक्ष्मीवान्यतोमेतिप्रियःपतिः ॥ ५१ ॥ त्वदिमोहघनक्षुण्णामिमामभ्यागतोदशाम् ॥ तदवश्यमिहाद्यै वनाथंविदितवेद्यताम् ॥ ५२ ॥ नयान्मन्त्रनसंदेहोभोगमोक्षश्चयंतथा ॥ इदंरूपपरित्यज्यरूपेणान्यनेकेनचित् ॥ ५३ ॥ सकाशमस्य गच्छामिवोधंदातुमनुत्तमम् ॥ बालेयंममकांतेतिमदुक्तंनकरोत्यलम् ॥ ५४ ॥ तस्मात्तापसरूपेणबोधयामिपतिक्षणात् ॥ भर्ताकषा यपाकेनपरिपक्वमतिःस्थितः ॥ ५५ ॥ चेतस्यस्याद्यविमलेस्वतत्त्वंप्रतिबिंबति ॥ इतिसिंचित्यचूडालावभुवद्विजदारकः ॥ ५६ ॥ ईषड्या नाद्वतान्यत्वंक्षणादंबुतरंगवत् ॥ पपातविपिनेतस्मिद्विजपुत्रकरूपिणी ॥ ५७ ॥ भर्तुरध्याजगामाग्रमंदस्मितलसन्मुरवी ॥ ददर्शीद्विजपु त्रंतपुरेयातंशिखिध्वजः ॥ ५८ ॥

परेणान्वयः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ किमर्थमिदंरूपपरित्याज्यतत्राह ॥ बालेति ॥ ५४ ॥ प्रागेवकुतस्तपस्विबोधेणसनबोधितस्तत्राह ॥ भर्तेति ॥ ५५ ॥ द्विजदारकोब्राह्मण पुत्रः ॥ ५६ ॥ कथंभवत्तदाह ॥ ईषदिति ॥ प्रागुक्ताग्नीषोमभारणान्वितादीषड्यानात् ॥ अन्यत्वंपुंस्त्वम् ॥ ५७ ॥ अपपुरोदेशम् ॥ ५८ ॥

नृदजेअद्यैवअवश्यनाथपतिविदितवेद्यतातथाभोगमोक्षश्चयनयामिप्रापयामीति

मूर्तिमास्मिन्नपदद्वयत्वनकामिवर्गोरात्रिपीतस्वच्छाभ्यानिपत्य ॥ ५१ ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठान्मार्जवधादिगुणवर्हिदेशोयेन अतएवकिष्कुमाप्रपादस्तमाप्रपादगुण्यत्वं
 लिङ्गाप्रयवाभरणयान्तिदेश्याद्भावत्वंप्रमाणपासप्रमाणालयास्थितमुपलक्षितम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ गन्धस्यगन्धगन्धप्रमाणपदद्वयस्यतयाविषयमन्त्रलपकत्वमिवस्थितम् ॥ ६३ ॥
 ५६ ॥ मन्त्रमन्त्रावरतप्रस्थानगमबाहोत्तरये ॥ तन्मन्त्रान्मन्त्रिर्वाहित-पूर्णैर्गुणमिवस्वच्छम् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ तन्मन्त्रनिर्गतविष्टरमासनम् ॥ करोत्करोकरोत्तलो ॥ ६५ ॥
 वनातरादुपायातपोमूर्तिमिवास्थितम् ॥ द्रवत्वनकगौरागमुक्ताहारविभूषितम् ॥ ५६ ॥ शुक्लयज्ञोपवीतांगशुक्लावरयुगादृतम् ॥
 कमन्दलुधरकांतपुरोयातशिविध्वज ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठदिगुणेनाक्षसूत्रणचारुणा ॥ भूमावलम्बगान्त्रेणकिष्कुमात्रेणचस्थित
 म् ॥ ६१ ॥ पुनलव्यासमुधानसालिमालमिवांशुजम् ॥ भासयतप्रदेशतंशारीरेदीप्तिमंहले ॥ ६२ ॥ कुडलाभूषितमुखनवमर्कमिवो
 नितम् ॥ शिलासप्तोत्तमदारशृंगस्येदुमिवाचलम् ॥ ६३ ॥ कांतोपशतवपुभूर्जितविजितेन्द्रियम् ॥ हिमाश्रमस्मत्तिलकभूषितालो
 फसुदरम् ॥ ६४ ॥ मेरुहमतटालीनपूर्णदुमिववचलम् ॥ तमालोक्यद्विजसुतसमुत्तस्थौशिविध्वज ॥ ६५ ॥ देवपुत्रागमधियासपरि
 त्यतपादुक ॥ देवपुत्रनमस्कारहृदमासनमास्थिताम् ॥ ६६ ॥ इत्यस्यदर्शयामासपाणिनापञ्चविष्टरम् ॥ ददौचद्विजपुत्रस्यपुष्पमुष्टिक
 रोत्करे ॥ ६७ ॥ चंद्रकुमुदसंवहस्यप्रालेयमिवपल्लवे ॥ हराजपेनमस्तुभ्यमितिविजसुतोवदत् ॥ ६८ ॥ गृहीत्वाकुसुमान्मन्त्रमादिवेष्टापत्र
 विष्टरम् ॥ शिविध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहाभागकुतआगमनंकृतम् ॥ दिवस सफलोमन्येयत्वामयास्मिदृष्टवान् ॥ ६९ ॥ इदम
 व्यमितपापपुण्याणीमानिमानद ॥ इमाप्रप्रथितामालागृह्यतांमद्रमकुते ॥ ७० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वापापमर्थ्यचमालां
 पुण्याणिचानप ॥ शिविध्वजकदिष्टायेददौद्व्येययास्तिवल् ॥ ७१ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ सुयद्वनिपरिभ्रांतोभूतलायतनान्यहम् ॥
 त्वत्तपूजाययाप्रामायेयनतयान्यत ॥ ७२ ॥ पेशलेनानुरूपेणप्रश्रयेणामुनानप ॥ मन्येहनुनमत्यंतचिरजीवीमविप्यसि ॥ ७३ ॥
 शांतेनमनसोदारमारादुन्मुककल्पनम् ॥ निर्वाणार्थतपरसाधोकश्चित्संभृतवानसि ॥ ७४ ॥ असिधाराभमंसौम्यशान्तवतमिदंतव ॥
 स्फूर्तयद्राज्यमुत्सृज्यमहावननिपेवणम् ॥ ७५ ॥

पल्लवेपल्लवेद्विमकणआलमिव ॥ ६८ ॥ यथस्मात्त्वामयास्मिद्विष्टदृष्टवान्
 स्ति ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अस्मिन्नालोकात्मनिकम्यतिपथास्तिवल् ॥ पद्याधानतिहर्षापथार्थेअभ्ययीमाव ॥ ७१ ॥ नतयान्यत-यामेत्तनुपजयते ॥ ७२ ॥ प्रमयेणविनयेन ॥
 एतादृशैर्षेणयुक्ताभिरजीविनाभर्तृतिमाव ॥ ७३ ॥ आरातद्वेष्टुन्मुक्ता कल्पना-कलसकल्पयस्मिन् ॥ अतएवशेखरनिषण्णार्थेनप सधुनवान्स्वचित्तधानसि ॥ कश्चिदिति
 दृष्टयश्चेतिपात ॥ ७४ ॥ शांतानामकोपनानोपायित्वनत्पानांमनभूतमिदमहावनतिषण्णमसिधारासप्रभूरमत्यन्ताप्रधाननिर्वासयेत्यर्थ ॥ ७५ ॥

राज्यस्यागतिवार्थतपश्चरणयोरज्ञातयोः प्रशंसनायोगात्तस्यतपसा सर्वज्ञतां गावयन् राजा द्विजसुतरूपादिमपदाप्रशंसति ॥ जानासीत्यादिना ॥ लायसेमहाप्रगावइतिशेषः
 ॥ ७६ ॥ अथवा किवहुनासम्यगालोकाद्वीक्षणदेहकातितश्चाद्येतेनसिचसीव ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ शृंगमेरुशिखरम् ॥ अमुनामदन्तमालारूपेण ॥ ७९ ॥ सुमनसांपुष्पाणापत्रदल
 निवपेलवसुकुमारतेअगम् ॥ ८० ॥ इदपुष्पजातमित्यदृश्यमानवैचित्र्येणसितमथितम् ॥ पिञ्जवधनेकर्मणिक्तम् ॥ अगेतिसवोधने ॥ ततस्माद्देवस्यतवाचनदित्यर्थः ॥ ८१ ॥ दे
 वार्चनादप्यतिथिपूजनमधिकमितितदेकमपिजन्मसाफल्यहेतुस्त्वत्पूजनेतुमेद्वयमपियुगपत्सपन्नमिति सुतराज्जीवितसाफल्यमित्याशयेनाह ॥ जीवितमिति ॥ ८२ ॥ तत्तस्मान्म
 शिविध्वजउवाच ॥ ॥ जानासिभगवन्सर्वदेवस्त्वंकोत्रविस्मयः ॥ श्रियैवलोकोत्तरयाज्ञायसेचिद्गुरुपया ॥ ७६ ॥ एतान्यंगानितेचं
 द्राद्वदितानीतिमेमतिः ॥ अथवा किं समालोकादहतेनेवासिचसि ॥ ७७ ॥ अस्तिमेदयिताकांतापातिमद्राज्यमद्यतन् ॥ तवेवतस्यादृष्टा
 नितान्यंगानीहसुंदर ॥ ७८ ॥ उपशान्तंचकांतंचवपुरापादमस्तकम् ॥ शृंगंशुभ्रांबुदेनेवपुष्पेणाच्छादयामुना ॥ ७९ ॥ निष्कलंकंदुसं
 काशमंगमादित्यतेजसा ॥ मन्येतेभ्लानिमायातिसुमनःपत्रपेलवम् ॥ ८० ॥ देवार्चनायापचितमिदमित्यसितंमया ॥ अंगत्वदंगसं
 गेनतत्प्रयातुकृतार्थात् ॥ ८१ ॥ जीवितंयातिसाफल्यंस्वमभ्यागतपूजया ॥ देवादप्यधिकंपूज्यः सतामभ्यागतोजनः ॥ ८२ ॥ तत्क
 स्त्वंकस्यपुत्रस्त्वंकिमायातांस्यनुग्रहात् ॥ एतन्मेसंशयांछिधिविमलेदुसमानन ॥ ८३ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ राजन्मेशृणुवक्ष्यामि
 यथापृष्टमखंडिनम् ॥ कोनामपरिपृच्छंतंविनीतंवंचयेत्युमान् ॥ ८४ ॥ अस्यास्मिञ्जगतीकोशशुद्धात्मानारदोमुनिः ॥ पुण्यलक्ष्म्यामु
 खेकांतैकपूरतिलकोपमः ॥ ८५ ॥ सकदाचिन्मुनिर्देवो गुहायां ध्यानमास्थितः ॥ तत्रहेमतटेगंगावहत्युरुतरंगिणी ॥ ८६ ॥ मेरुलक्ष्म्यां
 सुप्रदूषाभातिहारलतायथा ॥ एकदानारदमुनिर्ध्यानंतेससरित्ते ॥ ८७ ॥ ध्वनहलयमश्रौषांहीलाकलकलारवम् ॥ किमेतदित्यसौ
 किंचिज्जातप्रायकुतूहलः ॥ ८८ ॥ हेलयालोकयन्नाधामपश्चल्ललनागणम् ॥ रंभातिलोत्तमाप्राच्यंनिर्यातंजललीलया ॥ ८९ ॥ क्रीडंतं
 त्यक्तवसनंदेशेपुरुषवर्जिते ॥ कांचनांभांजमुकुलसंकारौःस्तनमंडलैः ॥ ९० ॥

द्वत्पूजाग्रहणादनतरमितिशेषः ॥ ८३ ॥ पृष्टमनतिक्रम्ययापृष्टम् ॥ ८४ ॥ पुण्यलक्ष्म्या कांतरभ्येमुखेसुरभिंतरयत्कपूरतिलकं तदुपमायस्य ॥ अनेननारदो गौरागइतिगम्यते
 ॥ ८५ ॥ गुहायामेरोरितिशेषः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ध्वनतिवलयानियस्मिस्तथाविधलीलाकलकलारवंजलक्रीडाकोलाहलध्वनिम् ॥ संभावनाप्राच्यार्थम् ॥ प्रायशब्दोप्यदंतोस्ति ॥
 तदस्मिन्ननप्रायेसंज्ञायामप्रायमवः रूपाखायादितिपाणिनिजैमिनिप्रभृतिभिःप्रयोगात् ॥ ८८ ॥ निर्यातजलाचिर्गतम् ॥ जललीलयाजलसेचनदिक्रीडया ॥ ८९ ॥ ९० ॥

अम्याम्यपरिवर्धितवर्धितमिति पाठः ॥ इतस्त्वहेमरसस्य अपूर्निभरं भवाद्वातिशयसादरोन आभोगेन कीति सस्थानेन भावौ चरति स्वात्मकस्य कामपरिरस्य
 भावस्य पूर्वमिति परेणाम्य ॥ ११ ॥ स्वजलनैकम्यानिर्मितीकालेन प्रतिध्वज्येण सर्वतो व्याप्यो मधिलोसिनीमायगं मदा किनीद्विहलावप्यपरसमाहेणार्जयत् न्यभा
 षयानि मेव स्य पाठः ॥ १२ ॥ मनापुत्र कामस्य अमरोधानेन हनने कीदृयापराधस्य कर्तृनिर्गततलसर्वे सेनुभिर्निरोधादुत्पद्ये अर्पितगंगां युयेन ॥ १३ ॥ यत् स्वच्छन्मत्वादन्यो
 न्यारशो मत अत सर्वतज्जतिर्बलितसर्वगसर्वषट्सर्वगसर्वसर्वत पाणिपादनस्य धनो विधितो मुखमिति प्रसिद्धकालात्मन कथ्यतरोर्भगवत सकारादुत्थितविश्वरूपमिव स्थित
 मित्यय ॥ १४ ॥ विश्वरूपसर्वयिर्गुर्भगवत आलात्मकस्य विश्वरूपभीतेनार्जुनेन को भवानुपकथयति पृष्टेन भगवता कालात्मिलो कस्य कथयच्छो लोकाभ्यमाहनुमिदमवतर्हि
 स्वयमनेव दर्शितम् ॥ अतस्तमेव कालात्मन सर्वकथ्यना कलत्रादुत्पत्तकथ्यतलनेन रूपमिति ॥ वर्षयिषट्पादित्यादिना ॥ वर्षाणि प्रभावाद्य यदि सवस्वरानि दया स्वधा यस्य ॥
 परिवेष्टितमन्योन्यफलकां त्वमं यथा ॥ इतहेमरसापूरनिभरं भोगमासुरे ॥ १५ ॥ कुर्वतमुरुभि काममदिरस्तभसं ययम् ॥ निर्मलीक
 तवद्वेणय्याम्यो मधिलोसिनीम् ॥ १६ ॥ लावण्यरसपूरेणार्जयतमिवापगाम् ॥ प्राकारैरमरोद्यानरयचकैर्मनोभुव ॥ १७ ॥ उत्पया
 र्पितगंगां युनितवतदसेतुमि ॥ सवचदृष्टसर्वगविश्वरूपमिव स्थितम् ॥ १४ ॥ प्रतिविवितसर्वगमन्योन्यादर्शागतम् ॥ कालकल्पतरा
 वपविदपात्यक्षपहवत् ॥ १५ ॥ विविधतुलताजालाद्दिनश्रीकलिकाकुलत् ॥ आलोकपुष्परजसोजाताद्गगनकानने ॥ १६ ॥ सूर
 जालभगजोतास्माभ्येकालवाहकान् ॥ स्नानस्य कर्तृदुस्त्वययातिरसान्वितम् ॥ १७ ॥ उद्धृत्यादृत्य संपूर्णदलितं भोजपहवम् ॥ आ
 लोलककेगाक्षितारकादिमधुव्रतम् ॥ १८ ॥ अमृतापहिषातायकोशसंयकारिमि ॥ दुष्प्रापमूलसपानां विकसत्कनकां बुजे ॥ १९ ॥
 पयिर्नापहवच्छेदो गुप्ते मेरोर्गुहार्तरं ॥ शीतलेस्वधुनीतीरतो यो न्दृष्टमलेसुरे ॥ १०० ॥

एतेनायमद्वयस्मासानां शशास्वात्मन्यर्थादुक्तमेव ॥ १५ ॥ विविधाभिन्नलक्षण भगवतो लताजालानि अर्वांतराशास्वासमूहायस्य ॥ गगनमभ्यन्तकाकारास्तल्लक्षणैकाननेन द
 नजातात् ॥ १६ ॥ स्फुरद्भिजलमयचन्द्रपरिणामशरीरत्वाज्जलस्योद्देशे भोगाद्यामात् ॥ समाप्यभ्ययपृकमालाहकमालमालकहलपोरमेवाद्यालयस्य नद्यावित्कालक
 स्यतार्थोत्प्रेरकविश्वरूपमिव स्थितमिति पूर्वभाष्य ॥ पुनर्ललनामणमवविशिनटि ॥ स्तनेमि ॥ परस्परस्नानसंयक हृदयुग्मो जमुकुलेषु वसोदयसांभ्यदर्शनप्रयुक्तस्य धंया
 नाहादुत्प्रेरकत्वात्कालनाक्षपूर्वकिताम्यभोजमुकुलपहवन्नियनेन परेणाम्य ॥ १७ ॥ अर्थाभ्युत्पद्येमु आलोकाञ्जलकभूषणकुलका केरादीर्यकुलका अक्षितारका
 आदिरराष्ट्रालोकास्वस्थितगारुडसर्वोदरं तमणयस्य मधुव्रतानमरायस्मिन् ॥ १८ ॥ पुन कीदृशाललनगणनादौ ॥ अमृतेत्यादिना ॥ अमृतकलाकोशसंयकारिमि सुरैर्दे
 रयत्तस्याङ्गुलकवापयर्द्वयपकानामपराधीषिपालायगुप्तेरकानप्रभमेरोर्गुहार्तरकमोपसद्वतश्चर्वाक्षकलापूरमिव स्थितम् ॥ नभगुमदिति यदुक्तं नुपपत्तये विशिनटि ॥ बुध्याये
 इति ॥ अम्यानि विशेषवचनानि अमृतनिधानयोम्यत्पाननामदर्शनायानि ॥ १९ ॥ १०० ॥

इदंशंकांतंखैणंस्त्रीसमूहमात्रोक्थमुनेर्मनस्तदनंतरमानंदितंप्रपन्नसन्तनाश्रितोविवेकांशोयेनतथाविधंभूवेतिपरेणान्वयः ॥ १० १ ॥ २ ॥ चित्तेविकारास्तर्वांगेग्राणक्षोभस्तेनस
वर्गिसारस्परतसःस्वलनदन्तमित्याह ॥ वभूवेति ॥ तत्रदृष्टानाह ॥ फलमित्यादिना ॥ ३ ॥ छिन्नंक्षतलतावतशाखाभूलस्थानंयस्यतथाविधःप्रत्यप्रसरुणःपादयोवदादिरिव ॥
उत्तमेतिराजसबोधनम् ॥ ४ ॥ द्विधापातंसयोद्विधावहितविसंशृणालमिवबाणलन्सारभूतोरसःशुक्रयस्य ॥ राजप्रश्नःस्पष्टः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्त्वज्ञानामपिप्रबलतरपारब्धेनविवेकां
शनिरोधाकदाचिद्वेदधर्मानुवर्तनमस्यवेत्युत्तरमाह ॥ सर्वस्याएवेत्यादिना ॥ ७ ॥ यावत्स्वातन्त्र्यनाशपर्यन्तम् ॥ ८ ॥ सुखदुःखमयत्वमेवदृष्टादैर्दर्शयति ॥ सृष्ट्यादिनेति ॥ ९ ॥

चंद्रविंवकलापूरमेकत्रैवोपसंस्तम् ॥ खैणमालोक्थतत्कांतंसहसैवमनोमुनेः ॥ १० १ ॥ अनाश्रितविवेकांशंवभूवानंदितंस्फुरत् ॥ आ
नंदवलितेचित्तक्षुब्धेप्राणानिलेस्थिते ॥ २ ॥ वभूवतस्यलृष्टस्यमदनस्वलितंतदा ॥ फलंरसापूर्णिमिवग्रीष्मांतद्वतोयदः ॥ ३ ॥ प्रत्यप्र
पादपृच्छित्तलतादंतद्वोत्तम ॥ अवश्यायकणस्पंदीशशांकद्ववामुनिः ॥ ४ ॥ विसंदिधापातमिवगलत्साररसोभवत् ॥ ॥ शिखि
ध्वजउवाच ॥ ॥ तादृशोपिवद्भुजोपिजीवन्मुक्तोप्यसौमुनिः ॥ ५ ॥ निरिच्छोपिनिरागोपिनिकिंचिदुपमोप्यलम् ॥ सबाढ्याभ्यंतरंनित्य
माकाशविशदोपिच ॥ ६ ॥ नारदोपिकथंब्रह्मन्मदनस्वलितोभवत् ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ सर्वस्याएवराजर्षभूतजातेर्जगन्त्रये ॥ ७ ॥
देवादेरपिदेहोयद्व्यात्मैवस्वभावतः ॥ अज्ञमस्त्वथतज्ज्ञंवायावत्स्वांतंशरीरकम् ॥ ८ ॥ सर्वमेवजगत्पंगसुखदुःखमयंस्मृतम् ॥ तस्या
दिनापदार्थनकेनचिद्वर्धतेसुखम् ॥ ९ ॥ आलोकद्वदीपेनमहांबुधिरिवेदुना ॥ क्षुधादिनापदार्थनदुःखंकेनचिदेवहि ॥ १० ॥ तमोमे
घपटेनेवस्वभावोत्पन्नकारणम् ॥ स्वरूपेनिर्मलंसत्येनिमेषमपिविस्मृते ॥ ११ ॥ दृश्यमुह्यासमाप्नोतिप्रादर्थीवपयोधरः ॥ अनारतानुसं
धानादप्यन्मेषमविस्मृते ॥ १२ ॥ स्वरूपेनोह्यसत्येषचित्तेदृश्यपिशाचकः ॥ यथातमःप्रकाशाभ्यामहोरात्रौस्थितिंगतौ ॥ १३ ॥ तथैव
सुखदुःखाभ्यांशरीरंस्थितिमागतम् ॥ एवंहिसुखदुःखेदोजन्मकारणदर्शनात् ॥ १४ ॥ अज्ञस्यगाढतांयातेपटेकुंकुमवदृढम् ॥ तज्ज्ञस्य
त्वंगलगतोमनागपिनतदृशात् ॥ १५ ॥

दुःखवर्धतइत्यनुकल्प्यते ॥ ११० ॥ यथामेघलक्षणोनपटेनउपचितेननिश्चितमेवधर्मेतद्वत् ॥ यन्नतत्त्वज्ञानामपिप्रक्षेपंत्वह्यविस्मरणेर्दृशानधर्मास्तत्राज्ञानार्थिकाव्याप्तमित्याशये
नाह ॥ स्वरूपेइति ॥ ११ ॥ अतएवसदैवदृशानुहृतायायसदैवसमाधिनास्वरूपाविस्मरणशीलेनभाष्यमित्याशयेनाह ॥ अनारतेति ॥ उन्मेषोनिमेषद्वयान्तरालकालस्ताव
न्मात्रमपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ एवज्ञाज्ञयोःप्रारब्धफलभोगसाम्योपिरजनारजनकत्वविशेषोऽस्येवेतिदृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥ एवमित्यादिना ॥ जन्मकारणस्यदेहाद्यात्मभा
वस्यदर्शनात् ॥ १४ ॥ तज्ज्ञस्यतदृशान्तत्त्वज्ञानवशात् ॥ मनागपिनलगतः ॥ १५ ॥

यथायथं स्फटिकस्थितं रागेयनाशाभ्यामुरजनेन ॥ आदिपदासपथमुक्तेर्नल्पकाराण्यप्यासेनश्चाकान्तरी ॥ अतिशयेनसकानावपिपुमाशुभीकुमुनीन्यादिवर्णीपटस्येवरा
 येपरजमयाआदिपदासुसुधुश्यादिनाथयथाभगेर्नलगतस्तद्विषय ॥ इवानीं स्फटिकावपितस्यस्वच्छतरस्याद्विरोधमाह ॥ पुर स्थेति ॥ स्फटिक-पुर स्थजपाकुसुमादिवस्तु
 भावेदताल्काटिकरजनामपियायात् ॥ तज्जस्तुनामपिनीत्यय ॥ १६ ॥ अक्षस्यपाक्ष्माप्यतेइतिपथुक्तद्विदृष्टाणि ॥ वस्तुनइत्यादिना ॥ धनरजितरजनम् ॥ धी अक्षस्ये
 निरोध ॥ १७ ॥ तस्कुलसमाह ॥ गतधीति ॥ यथस्तद्वतो-परितापिताभावतीत्यर्थ ॥ १८ ॥ विषयरजननवाहति ॥ तथाचबुद्धीविषयपरजनवासनोपपद्यतवयस्तदस्यपर
 धनोऽप्यनिकठितमित्याह ॥ अनेनेति ॥ १९ ॥ दूरस्थानीपुमराभ्यादीनाम् ॥ अपिपदासनिहितानांचलाभानाशादित्येतत्कारणप्रामोदतिमानि सुखदुःखवचकेनकमेण
 आपतेतद्वेतिराजापृच्छति ॥ स्तोसर्सीति ॥ १२० ॥ ११ ॥ मपार्दासुखोत्पत्तिप्रकारवर्णयति ॥ स्वति ॥ सन्निहितविषयकायाक्षिपार्णिभिदूरस्थविषययोश्चानुमानादिना
 यथाशुभाशुभौरागानिनाकांततरौमणे ॥ पुर स्थवस्तुभावेनरजनींस्फटिकोयथा ॥ १६ ॥ तज्जस्तयानीतिवोधाज्जीवन्मुक्तमतिर्मु
 नि ॥ वस्तुन श्लेषमात्रेणपनरजितमेतिधी ॥ १७ ॥ गतपिवस्तुनिद्वदुद्धिर्थापरितापिता ॥ गतपिपुक्कुमेवश्रंतदीप्यमनुरजनम् ॥ १८ ॥
 नजहातिपथामुद्रसथाविषयरजनम् ॥ अनेनेवकमेणेतौषधमोक्षीव्यवस्थितौ ॥ १९ ॥ भावनातानवभाक्षोवधोहिद्वभावना ॥ शि
 रिव्यज्जउवाच ॥ ॥ स्वात्यसिकारणप्रामोकेयं दुःखसुखं चवा ॥ १२० ॥ अभ्युदेतीतिवदमेदूरस्थानामपिप्रभा ॥ अत्युदारमतीवाच्छ
 यद्गर्धवचनं चवा ॥ २१ ॥ श्रोतुं धर्मिनगच्छामिमपूरभ्ररवेधिव ॥ ॥ चूडालावाच ॥ ॥ स्वात्यसिकारणद्वयलब्धकायाद्विपार्णि
 मि ॥ २२ ॥ सुखसविद्यथालानूनममुद्रसतिस्वत ॥ दद्वताक्षोभमायाताजोवकुंदलिनगतम् ॥ २३ ॥ जीवस्यनियतानाक्ष पृथग्देहे
 स्थितिगता ॥ प्राणावपुरितानादीर्जीविआकामतिसुरत् ॥ २४ ॥ सस्पर्शकप्रमुद्रात्मरसोऽहुमलताइव ॥ सुखप्रबोधसचारदुःखयो
 धागमेतया ॥ २५ ॥ जीवस्यनियतानाक्ष पृथग्देहस्थितिगता ॥ सुखिन-प्रसुरत्युपाधीरताशुनदुःखिन ॥ १२६ ॥

षलदभ्याउपलभ्य ॥ २१ ॥ अथरिच्छिन्नस्वतत्त्वानिनिब्रत्तादालादयद्वद्वतामुद्रितस्याआत्मसुखसविदुदे शोभातक्षोभमायातासर्वाभारवर्णितरीत्याकुडिलिनीमुखप्रभवप्राणवि
 धारकत्वात्कुडिलिनीमनशीलभोक्तारमदित्यतन्मत्यागात्मनस्वदेवाधिभिरुत्कृष्टिणवस्तुसन्निआभिभवति ॥ एतस्यैवानवस्थायानिभूतानिमाधामुपजीवतीतिभूतेरितिभाष ॥ २३ ॥
 दस्यस्यभोक्तृनयनरसनयोधादिवनिनियतभोगस्थानामभनमागभेदमाह ॥ जीवस्येति ॥ २४ ॥ तद्विषयसस्पर्शनतरेकायपदाहात्मासन्निपूर्वप्राप्त्यय ॥ कीदस्थना
 इतिप्रासवद्विषयरेदयानमाह ॥ रसद्वति ॥ यथाभुलेषिकोऽसोजलनादीद्वाराहुमलता सर्वपदेषोप्यनुप्रविशतिद्वित्यर्थ ॥ २५ ॥ पृथग्विपत्तानिकरूपाइत्यर्थ ॥ कुनएत
 न्मोनतमाह ॥ सुखनद्वति ॥ सुखिन-सुखानुभवेप्रवृत्तस्यकीदस्थपधीरतास्वस्थताप्रसुरतिननुदुःखिनोदुःखानुभवेप्रवृत्तस्य ॥ सविअस्वस्थतरलददसमानविवात्मानमनुभवं
 तीत्यतस्सत्पित्ताभ्यारेसनापकरसपूर्णस्तरलभ्वनादीप्रार्णोर्नीयोनेइत्यय ॥ २६ ॥

१ अथटीकातुरोपाधमाह ॥ त्वतिपाठोपेक्षितद्वितीयादि

अतएवलोकोपि सुवेपस्य भोगे प्रवृत्तस्य राजादेः सद्यः कर्तव्यं च दानेदकसिक्ताः कीर्णकुसुमाधूपकसूर्यादि सुरभिणो मार्गाः प्रसिद्धाः कुवेपस्य नीचस्य नूतनद्विपरीता इत्याह ॥ येहीति ॥
एव चायजीवो यावत्कालतरलतरनाडीमार्गानुप्रवेशेन अपरिस्फुरन् स्वयतरलतां शून्यो भवति तावदस्य नहु रवप्रसक्तिः ॥ तदा स्य सक्कइनायाकारवत्यात्पस्यात्सुरवमभिष्य
ज्यते ब्रह्माकारवत्यानुपूर्णाभित्यवातरवैलक्षण्येऽपि विक्षेपाभावात्साशाम्यत्वेवेति स्वस्थायस्य मेनतावत्कालमुक्तमेवावेहि ॥ आविर्भूतसुरवास्यस्य तैवमुक्तिरिति तल्लक्षणसत्त्वादि
ति भावः ॥ २७ ॥ २८ ॥ तर्हि विषयसुरवानुभवकाले कृतो जीवस्य नमुक्तानुभवस्तत्राह ॥ सुरवेति ॥ इत्थं प्रहणदृष्टातार्थः स्वस्य विषयसुरवास्यपिकलनकलानुभवस्तद

येहि मार्गाः सुवेपस्य कुवेपस्य नते शुभाः ॥ यावत्समाणां जीवो यसंशाभ्यत्यपरिस्फुरन् ॥ २७ ॥ तावत्समाणा मेवैनं मुक्तं मुक्तमवेहि वै ॥
यावत्समाणा अधिकं स्फुरति क्षुब्धमारुतम् ॥ २८ ॥ तावत्समाणा मेवैनं वद्धं वद्धमवेहि मे ॥ सुरवदुःखकलारूपं दावधो जीवस्य नतरः ॥ २९ ॥
तदभावे हि मोक्षः स्यादिति द्वाव्यवस्थितिः ॥ सुरवदुःखदर्शयावदानीते नोद्विषैः शठैः ॥ १३० ॥ तावत्सुरवसमः सौम्यो जीवस्तिष्ठति शां
तवत् ॥ सुरवमालोप्यवाहुः स्वमदातीतश्च लदुः ॥ ३१ ॥ समुद्रमतिजीवो तदद्विषं दुःखमिव तोयधिः ॥ जीवः क्षुभ्यति दृष्टेन संविदांगसुरवादि
ना ॥ ३२ ॥ आभिप्रेतवमार्जारिभो र्थमेवात्र कारणम् ॥ शुद्धेन बोध्यबोधेन स्वात्मज्ञानमयात्मना ॥ ३३ ॥ सुरवदुःखादिनास्तीति ते
नासौ याति सौम्यताम् ॥ नतसुरवादिनो तन्मे मुधा चायमहं स्थितः ॥ ३४ ॥ इति जीवः प्रबुद्धो हि निर्वाणं याति शान्म्यति ॥ सुरवाद्यवस्त्वतद्
पमित्यंतर्बोधसंविदा ॥ ३५ ॥ नतदुःखवतां याति जीवः शान्म्यति केवलम् ॥ सर्वमेव चिदाकाशं ब्रह्मेति धननिश्चये ॥ ३६ ॥ स्थितिं याते
शमं याति जीवो निःस्नेहदोषवत् ॥ दोषवच्छममायाति सुरवादिस्नेहसंक्षये ॥ ३७ ॥ सर्वमेवमिति ज्ञानाज्जीवोऽद्वित्वविभावनात् ॥ सर्व
माकाशमेवेति बुद्ध्यक्षो भंगच्छति ॥ ३८ ॥

धरागाथाश्च तस्य बहिः स्य दोषश्च सुरवविच्छिन्नौ तरलो भावस्तदुपायार्जनायानर्थसहस्यदः स एव जीवस्य धोनत्वितरः सुरवविश्रात्यशोपीति क्षणमात्रमपि सुरवविश्रांत्य तद
भावे मोक्षस्यादेवेति सरणासं सरणाभ्याबधमोक्षयोर्द्वाव्यवस्थितिर्भयोक्तेति परेणान्वयः ॥ २९ ॥ उत्कर्षवार्धप्रपचयति ॥ सुरवदुःखेत्यादिना ॥ १३० ॥ अक्षातीत इन्द्रि
यागम्यः स्वप्रकाश इति यावत् ॥ ३१ ॥ दृष्टेन सुरवादिना सुरवतसा धनविषयतदुपायधनादिना तद्गगनसंविदाक्षुभ्यति ॥ अगेति स बोधने ॥ ३२ ॥ मौल्यं निरतिशयानंदस्वतत्त्वाज्ञा
नेन वात्रक्षोभे कारणम् ॥ केन तर्हि तन्निदृश्या विश्रान्तिदाह ॥ शुद्धेनेत्यादिना ॥ बोध्योऽवश्यबोद्धव्यः स्वात्मा तद्वोधेन ॥ ३३ ॥ सौम्यताविश्रातिम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
सुरवादिशुश्रेहरागस्तत्क्षये ॥ ३७ ॥ सर्वजगत् एव चिन्मात्रमेवेति ज्ञानात् ॥ अद्वित्वमैक्यतद्विभावनात् ॥ आकाशं शून्यम् ॥ ३८ ॥

अनेनमस्यैक्यविभाषनेनहेतुनापृथक्तायूपत्यस्यपृथूप्यस्यवा ॥ कथतसस्यस्रोमविषमआगतसमाह ॥ कीर्त्तनेति ॥ इदुतिथेनकथितनैकआयकीर्त्तनेहिरण्यगर्भेणपृथक्त्वं
 कीर्त्तनात्मनोसर्वविद्याभ्येकस्यस्रोपादइकमेणमुक्तोमविद्यामीनितकस्यनयैषवधमोक्षमार्गोक्त्यपित्वासएवानुवस्यतइत्यर्थ ॥ १९ ॥ प्रस्थास्य ॥ २० ॥ कीर्त्तिवद्वर्तना
 द्वागवाप्तोद्वाभेनपुष्पसर्ग ॥ २१ ॥ कथसोमयतिनराह ॥ सर्विशक्तिशाराभाषेणेति ॥ मन्त्रित्वाभाषानाभाषादीनामभिधान्याकीर्त्तिसिद्धिः अकुरितरागादिहस्यनुरोपप्राप्त्य
 नुप्राप्त्याभाषातदशमाषेत्यप ॥ वेदोत्प्राधतं संवारीणोभ्यानाभाषातस्यस्येनेधेनेनसर्वांगसंस्थितोभेर्द्वौतर्गतं सारोमज्जासारश्चआशुमकटसौगंध्यमिषानुगतं रजः स्वसूक्ष्मा
 रत्यवन्नि ॥ यथासिद्धं दंतपथकलारिकस्यतर्गतं अशारामंतर्वातस्येनत्यज्जातिद्वइत्यर्थ ॥ २२ ॥ ननुस्वकर्तृसर्वीणभ्यश्चकितसन्नादीद्वाराअधोमूलाधारस्यानंप्र्याति ॥
 यथावर्तं स्वेपयतअलमयतीतिगतपुरोभागतस्मान्मिन्सारेकीर्त्तयपनमयआदिपदभ्येपाद्यस्यभूत्वावर्धनोभ्युत्सवर्धोऽस्मिंहितदशंप्रतिनद्वइत्यर्थ ॥ २३ ॥
 जीवस्थानेनशून्यस्यक किलसोमविभ्रम ॥ जीवेनेदंमिवधेनैवयथाप्रथमसर्गतं ॥ २४ ॥ स्वयसविदितोमार्गस्तेनैवायापिगच्छति ॥
 शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ सुखसचारयोग्यासुजीवेसरतिनाद्विपु ॥ १५० ॥ देवपुत्रमवत्यवतदीयभ्यवनकयम् ॥ ॥ षूढालोवाच ॥
 जीवक्षोभयतिदुष्प्रभाणादिपवनावलिम् ॥ ४१ ॥ सीविदाज्ञाशमाषेणसेनामिवमहीयति ॥ वातस्यदेतमेर्ततर्मज्जासारश्चसस्त्रि
 त ॥ ४२ ॥ सृजस्यशुभ्रसौगंध्यरजःपञ्चफलादिकम् ॥ चलिततत्त्वधोयातिगज्जादिवधनादिसे ॥ ४३ ॥ देहनाडीप्रणालेनयातिशुक्रं
 यहिःसत ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहज्ञोसिर्वेत्सिपूर्वाध्वतस्थितिम् ॥ ४४ ॥ ज्ञायसेवचनदेवस्वभावाहिकिमुच्यते ॥
 षूढालोवाच ॥ ॥ आपसर्गेयथासद्यस्फुरितमममप्राणि ॥ ४५ ॥ यदावदयदापालतयैवायभ्यवस्थितम् ॥ काकतालीयवहारिदुहुदो
 त्यतिनाशवत् ॥ पुणासरवदुच्छूनतस्वमावविदुमुवा ॥ १४६ ॥

सत स्वभाषत ॥ देवोदरविदोयद्वयार्थैकत्वभाषतइतिपत्योक्तमपसभाषाभ्यामकदितिराकापृच्छति ॥ देवपुमेति ॥ महोभ्यासौक्ष्ममहास आत्मतत्त्वविद्वि ॥ आत्म
 ज्ञानापूर्वसाधारिकपदार्थवस्थितिषतकर्तृकीरान्धेनोक्तिसि ॥ २४ ॥ कथमहमीदृकयाज्ञातसमाह ॥ ज्ञायसेइति ॥ सर्गादिकालेसर्गेभ्युत्संभ्रमपान्तनपाणिकर्तानुसारेण
 यादप्याहपुनर्कथयसदार्थान्जनात्मानिस्तुरितंरस्यपदार्थस्यभाषलयादपुनर्कत्वमित्यस्मिन्स्वभाषाभ्यावर्धसाह ॥ आपसर्गेइति ॥ २५ ॥ सीमतिकथयदाहिस्रभाषै
 विषमददवामवधैविष्यत्प्रादपिसभाभ्येन सर्गादीनुत्पत्तिक्रमपासमात्माकागमनस्रणेद्वासाच्छिरसितालयतर्नविभनेनतस्यमरणमिषादृष्टमाधमयुक्तमितिबोधनायाप्यसर्गा
 नुधापनमिषापापवर्धयति ॥ कोक्तेति ॥ समवासाद्विद्वदप्रादिसिद्धान्यार्थद्वयविषयमात्मसाधुनीयेद्वार्थोच्यमस्यप ॥ सापतिकेपिमतिबल्लुदेराकाळनिपयनेस्वभाषवैविष्ये
 षट्दृष्टावर्धयप्यानिद्वयपिदुःशक्येत्सारायेनदृष्टानंतरमाह ॥ नारिदुष्टेति ॥ नार्यानामत्वाएकस्थिकोषाद्योस्त्रित्याप्रायेनदृष्टानंतरमाह ॥ पुणासरवदिति ॥ २६ ॥

उत्कलक्षणत्वभाववशत प्रकृतेऽस्मिन् जगति विविधविकारात्मका अंशजादिचतुर्धा देहाभ्यमति ॥ तेषु केचिद्विज्ञाने देहास्ते प्रक्षीणवासनतया भूयो जन्मनेन भवंति इतरे अज्ञाने देहान् भूयो जन्मनेन भवति ॥ यतस्ते भोगेष्वेव धनस्था इत्यर्थः ॥ १४७ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमन्तास्यप्रकाशे नि० पू० पञ्चाशीतितम सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥ कुंभे कुंभस्य जन्मवद्विद्वंस्त्वसमागम ॥ नदाशिप्यस्य सार्वज्ञ्यमित्यादिरिह वर्ण्यते ॥ ११ ॥ यथा वर्णितलक्षण स्वभाव सर्ववस्तुषु अप्रालयप्रसिद्धस्तथा मायाशबलस्यात्मनः सर्गादिस्वभावः श्रुत्यादिप्रसिद्धस्तद्वशत इत्यर्थः ॥ भोगार्थस्य इति त्येके कीदृशार्थमिति चापरे ॥ देवस्यैव स्वभावो यमामकामस्य कास्य देहिना गवद्वैडपादाः ॥ ११ ॥ वासनानाङ्गासन्नानाभ्यासेनापक्षयम् ॥ न दर्शनमनुभाव इत्यर्थः ॥ २ ॥ इत्थमनुभावमत्कारे कीर्तितत्त्वकारश्रोतुकामो राजा तत्राप्रशसमान प्रसन्नतकथारोषसक्षिप्यसमापयेत्याह ॥ अत्युदारमित्यादिना ॥ ३ ॥ १४ ॥ ७४ ॥ ककस्मिन् अस्मिन् स्वभाववशतो जगति प्रकृते देहाभ्यमतिपरितो विविधा विकाराः ॥ प्रक्षीणवासनतया न भवन्ति केचिद्भूयो भवन्ति च पुनस्त्वितरेषु नास्थाः ॥ १४७ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० सुखविचारयोगोपदेशो नाम पञ्चाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आत्मस्वभाववशतो जातं जगदिदं महत् ॥ स्थितिं वासनया भ्येत्यधर्माधर्मवशो स्थितम् ॥ १ ॥ वासनान्नासमानो यधर्माधर्मनृह्यते ॥ ततो न जायते जंतुरिति नो दर्शनं मुने ॥ २ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ अत्युदारं महार्थं च वक्षिस्व वदतां वर ॥ अनुभूतिमुपारुढं गृहं च परमार्थवत् ॥ ३ ॥ त्वद्वाक्यविभवेनाद्यश्रुतेनानेन सुन्दर ॥ पीतेनेवाभ्युतेनाहमतया तोस्मि शीतताम् ॥ ४ ॥ तत्समासेन तां तावदात्मोपतिं वदशुभम् ॥ ततः श्रोत्यामि यत्नेन ज्ञानगर्भा गिरंतव ॥ ५ ॥ तेन पद्मज पुत्रेण मुनिना नारदेन तत् ॥ कुरुतं वीर्यमायं कथयथा स्थितम् ॥ ६ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ ततो निवध्नता तेन मनोमत्तमतं गजम् ॥ विवेकविपुलात्ताने शुद्धया धीवरञ्जया ॥ ७ ॥ तद्वीर्यकल्पकालाग्निगलिते तद्द्रवापमम् ॥ रसानां पारदादीनां दिव्यानामनुरंजनम् ॥ ८ ॥ मुनिना पार्थगे कुंभे स्फाटिके विलसद्भुजौ ॥ अद्भुते विहुताकारं चंद्रे चंद्रद्वयार्पितम् ॥ ९ ॥ तत्र शैले बृहत्कान्ते स्थूलः पार्थ्वेषु चाभितः ॥ गंभीरकुक्षिः सुदृढश्चोपलाहनक्षमः ॥ १० ॥ संकल्पितेन क्षीरेण सकुंभस्तेन पूरितः ॥ अमृता पूरं भिन्नेन विधिनेवामृताणवः ॥ ११ ॥ तत्र मासाद्गतो द्दिमुनिमंदाहुतिक्रमः ॥ अमृताब्धौ शुभोगर्भ ईदोरिदुरिवानुजः ॥ १२ ॥ इदं मास इवा पूर्णकालेन सुषुवे पटः ॥ गर्भकमलपत्राक्षं प्रसूनमिव माधवः ॥ १३ ॥

न्याथरेकतस्थापितम् ॥ ६ ॥ आलाने गजवधस्तभे ॥ धीलक्षणया वरञ्जया चर्मरज्ज्वा ॥ ७ ॥ कल्पकालसर्वविधना अग्निना गलितस्येदोर्द्रव उपमा यस्य ॥ पारदकाचनरूप्यादीनारसानां शुर्वीयाणामनुरंजनमनुकारिसदृशमिति यावत् ॥ ८ ॥ १ ॥ तत्र शैले रौ ॥ पार्थ्वेषु भितश्च स्थूलो विपुलः अतएव गंभीरकुक्षिः ॥ उपलेष्वाहननमास्फालनतत्रक्षमः ॥ आस्फाल्यमानो प्यस्फुटन्ति सिद्धवत् उपपत्तिः ॥ ईदृशः सकुंभस्तेन नारदेन संकल्पजेन क्षीरेण पूरित इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ स्वसकल्पसदृशमृता पूरात्मना भिन्नेन विभक्तेन विधिना सदा अरश्चण्यश्चाणवो विनिव्रजलोके श्रुतिप्रसिद्धोऽमृताणवो यथा पूरितस्तद्वदित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्र क्षीरे से होतुः कुमुनिमंदा अत्रिकाया हुतिषु क्रमयति प्रवर्त्तयतीति मुनिमंदाहुतिक्रमः अमृताब्धौ ईदोरनुजः प्रतिविवेदुरिव वदधे ॥ १२ ॥ मासः आ पूर्णमिदुमिव ॥ १३ ॥

यस्यादृष्टपरिच्छिन्नाहभोधे श्रीराणबासपवर्णिताः परद्वयैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ सर्वैर्लोककमायुपतपनतैः सत्कारैरसपन्नेतस्त्रिभुवैः ॥ १६ ॥ विद्वान्नाम्यरोषाणिवाक्यपा
 निविद्यास्थानानि येन तया विभक्तम् ॥ १७ ॥ रत्नाद्रीस्तटिकाचले ॥ सभ्योदित-पूर्णद्वितीयाक्षर ॥ १८ ॥ १९ ॥ पद्मपारणसेष्टवपरिष्कामाय अभिमतवर्णादितयादधित्वापरी
 क्तिरतश्चरित्वास्थानाय सत्ययाभिधमीत्येकेभ्यवेरोत्तर ॥ २ ॥ क्षान्तापारपरमाविधिभूतत्वज्ञानतत्रविश्रान्तचकार ॥ २१ ॥ ईसायोसकुम्भ अथत्वरुरस्त्योदय ॥
 मनुषीणां परैरतस्तत्सम्भर्तुं समसार्थमर्चयद्दिग्भ्यान्मूलयाकपयिदममृतमुभ्यते शतमभ्यादृतद्वितिसहस्रगुणवाले आत्मानस्तज्जनद्विपुरुष-पुरुषायनेद्विपूर्वराभायणेभी
 रावद्वचनम् ॥ योभ्ययास्तमात्मानमभ्ययायति पादयेत् किन्तनल्लापार्थोरेणासापहारिणेति महाभारतभारतप्रतिशक्तुल्लाघवनयेत्सकृन्मृतेति चत ॥ भैषद्योष ॥ उपवेदस्य
 परिपूर्णसमकाङ्गकुम्भाद्भोविनिर्वयौ ॥ इदु सूक्ष्मादिवर्धोधेरपरस्त्यवार्जित ॥ १४ ॥ दिनै कतिपर्यरेव वृद्धिर्भग्याजगामस ॥ अ
 प्रमेयाङ्गमोदय-शुक्लपदोशरीयया ॥ १५ ॥ सर्वसत्कारसंपन्ने सतास्मिन्नारदो मुनि ॥ मांढाद्राद्वहवाशेषं विद्याधनमयोजयत् ॥ १६ ॥
 दिनै कतिपर्यरेव विज्ञाताशेषवाह्मयम् ॥ चकारैनमुनिवर-प्रतिषिधमिवात्मन ॥ १७ ॥ तेनाराजतपुत्रेण मुनिना मुनिनायक ॥ रक्षा
 दीपतिविधेन सभ्योदितद्वोदुराद् ॥ १८ ॥ अर्थेन पुत्रमादाय वक्षलोकसना रद ॥ जगामायस्वपितरं वक्षणाभ्याम्यवादयत् ॥ १९ ॥
 कृताभिवर्दनं वक्षायौ प्रमादाय ततदा ॥ अभिवादितवेदादिस्वयमकेभ्यवे शयत् ॥ २० ॥ अयाश्विर्विदमात्रेण सर्वज्ञानपारगम् ॥
 पञ्चतकुम्भनामानवकारकमलोद्भव ॥ २१ ॥ साधोसोहमयकुम्भ पौत्रोहपद्यजन्मन ॥ पुत्रोह नारदमुने कुम्भनामास्मि कुम्भज ॥ २२ ॥
 निवसान्धज्जगदपुरे पित्रासहययासुखम् ॥ चत्वार सुदृढोवेदाभमलीलाविलासिन ॥ २३ ॥ मातृवसाभेगायत्रीमममातासरस्व
 ती ॥ ब्रह्मलोके मम गृहपौत्रस्तत्रास्मि सुस्थित ॥ २४ ॥ यथाकाममशेषेण जगति विहराम्यहम् ॥ लीलया परिपूर्णत्वात्तु कार्येण केन
 चित् ॥ २५ ॥ धरां पतति मे पादौ पततो नमहीतले ॥ रज स्पर्शानि नागानि न्यलानि नायाति मे वपु ॥ २६ ॥ अयाकाशपथागच्छन् दृष्टवां
 स्त्वामहं पुर ॥ इह तनागतास्म्यग सर्वकथितवानिति ॥ २७ ॥

भाष्यब्रह्मविद्यापरोक्षनायस्य तदाक्यस्य तत्तया विषयायां बाधेनाद्यतत्ताभावाद्भारम्भाहृणीरकामयत स्तेनमनेद्यनवादिनीबाहू पाषाण-श्रुते इत्यादिद्वैतकार्यवादाक्य
 वधामाग्यापयते ॥ तत्त्वज्ञानबलेन सार्वाभ्यासमार्गाः कान्तरुपभवसुदृष्टेत्यादिवाग्मदेवोक्तिपक्षोहमयकुम्भद्वितीयापुक्तिर्नाथानन्धमद्वयनादोष ॥ कमणामनसावाचासदा
 प्रभुर्हितचोदिति ब्रह्मनाम्नार्थिना विद्याविश्वसकमनेन परमहितस्यास्य धाम्यस्य चानात्मावाविति ॥ २२ ॥ २३ ॥ साक्षाभ्यामुरभाषास्ति नुभावाद्यप्युपलब्धस्य भावादप्यद्वैत
 धयनाद् ॥ भाव्युत्पत्तेरिति धौम्योक्त्यन्यदतिशेष ॥ २४ ॥ २५ ॥ उक्ताय विद्यासार्थस्य विद्यास्तिमानि रर्यापति ॥ धरादिति ॥ यद्यधरापतनिभूलोके सचरति सति मेवादीमही
 तलेन पतत ॥ २६ ॥ २७ ॥

उक्तिमुपसंहरति ॥ एषदति ॥ हेवनवास्ततज्जवनवासगुणांस्तत्कलचित्तशुद्धिचजानन् अहर्मेषउक्तप्रकारजन्मादिमानित्यखिलमेवत्वःपृष्ठतेयथानुभूतंमयावर्णितम् ॥ पादा
 दंतेदस्यदेशश्छादसः ॥ आर्यजोत्तमेपुच्छत्सुसतरसकथननिर्मातिकर्त्तव्येवयतस्तेषुभौ सद्दि सहप्रश्नोत्तरकथनसंव्यवहारोदक्षाअतस्त्वयद्यदभीप्सितं तत्कामपुच्छअह
 तदकुदशास्मीतिभावः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीवागिष्ठमंतात्यर्पणंति० पू० पृष्ठशतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कुभप्रशसाराज्ञोत्रनिजदुखनिवेदनम् ॥ शिष्यत्वमुपे
 श्यार्थविश्वासश्चोपवर्णयते ॥ १ ॥ सर्गेजन्मपरपरालक्षणेससारे ॥ सभूतैःसचित्तैर्देवायुगपत्परिपाकेनफलदानायस्फुरद्भिर्त्युपैर्भवान्द्रावस्मिन्मंदराचलेसमेषितइतिमन्येस
 भावयापि ॥ बृहद्वतैःपुरोवतैः ॥ १ ॥ त्वदुपदेशान्ममवश्यमाविनीकतायतैतिसूचनायसिद्धिबल्ल्याह ॥ अयंति ॥ २ ॥ ३ ॥ राज्यलाभाद्यपेक्षयासाधुसमागमेउत्कर्षदर्शयति ॥
 एषोहिमित्यखिलमेवयथानुभूतंतेवर्णितंनुमयावनवासतउज्ञ ॥ संतोहिसंकथनमार्थजनोत्तमेषुनिर्मात्यलंरुभगसंव्यवहारोदक्षाः
 ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ आतुंसमाकृतनमस्करणा
 जगामश्चामाक्षयेरविकरैश्चसहाजगाम ॥ २९ ॥ ॥ दि० ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० च० कुंभजननकथनं
 मषडशतितमःसर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ सर्गस्फुरद्भिर्मत्युपैर्मन्येसंप्रोषितोभवान् ॥ अलक्ष्यैःसंभूतैरद्रो
 बृहद्वतैरिवांबुदः ॥ १ ॥ अद्यतिष्ठाभ्यहंसाधोधन्यानांधुरिधर्मतः ॥ अमृतस्यदिवचसायत्वयास्मिसमागतः ॥ २ ॥ नकेचनतथाभावा
 श्वेतःशीतलयतिमे ॥ राज्यलाभादयोष्येतेयथासाधुसमागमः ॥ ३ ॥ निरगलरसोयत्रसामान्येनविजुंभते ॥ मुक्तरगादिमननंतकल्य
 नमुखावहम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ एवंवादिनिसैवास्थवाक्यमाक्षिप्यभूपते ॥ भूयःप्रोवाचबृहदालामुनिदारकरूपिणी
 ॥ ५ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ आस्तामेषाकथानावत्सर्वतवर्णितंमया ॥ त्वमेकथयहेसाधोकस्त्वमद्रोकरोषिकिम् ॥ ६ ॥ कियत्पर्यव
 सानेयंभवतावनवासिता ॥ सत्यंकार्यंचनोसत्यंवक्तुंजानंतितापसाः ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ देवपुत्रोसिजानास्मिसर्वमेव
 यथास्थितम् ॥ लोकेदृत्तांततउज्ञोसिकिमन्यकथयाम्यहम् ॥ ८ ॥ संसारभयभीतत्वान्निवसाभिवनान्तरे ॥ जानतोपिहिमामार्यक
 थयाम्येवतेमनाक् ॥ ९ ॥ शिखिध्वजोहंपालस्यक्कराज्यमिहास्थितः ॥ भ्रशंभीतोस्मितत्वज्ञसंस्तौजन्मतःपुनः ॥ १० ॥ सुखंपुनः
 पुनर्दुःखंपुनर्मरणजन्मनी ॥ भवतस्तेनतप्यहंतत्वज्ञवनवीथिषु ॥ ११ ॥

निरगलेति ॥ यत्रयस्मिन्साधुसमागमेनिरगलरसःअपरिच्छिन्नोब्रह्मानंदोमुक्तरगादिमननयथास्यात्तथासामान्येनद्विद्रादिसर्वजनसाधारण्येनविजुंभते ॥ तद्राज्यलाभादि
 कंतुकल्पनमात्रेणतुच्छसुखावहानिरगलसुखावहसाधारणचेत्यर्थः ॥ ४ ॥ आक्षिप्यनिरुध्यविवक्षितार्थसमाप्तेःपूर्वमेवेतियावत् ॥ ५ ॥ एषामत्यशसाकथाआस्ताम् ॥ सर्वत्व
 त्पुष्टमितिशेषः ॥ ६ ॥ कियान्कालःपर्यवसानमवधिपर्यस्यासाकियत्पर्यवसाना ॥ कार्यवनवाससाध्यप्रयोजनचसत्यंवदनप्रच्छादय ॥ यतस्तापसास्त्वादृशाअसत्यंवक्तुनोजा
 नंतिनजानंति ॥ ७ ॥ ८ ॥ मनोऽर्कईषत्सक्षेपेणेत्यर्थः ॥ ९ ॥ आस्थितस्तपइतिशेषः ॥ हेनत्त्वज्ञपुनर्जन्मनोभीतः ॥ १० ॥ भवतःजायेते ॥ नव्येसतमोस्मितपश्चरामिच ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ अपम फुलनदपम ॥ अकल आशमकल ॥ पूकासहाय ॥ अलाराधयकालमलज्जालागुव ॥ अविषयायत्यनीत्याविषयायत्यमभुनेइत्याविभुनेइत्यलमलत्वहेनु
मयवाभेवातिथियुजादिछाप ॥ अत्यहिनानिपतकालावस्थित्वा ॥ विषावाविषावयत्यहेरोमयसह अविषयायत्यनीत्याविषयायत्यमभुनेइत्याविभुनेइत्यलमलत्वहेनु
रिनिविषावयययिद्वीनविकमसमचित्तमुपासनमविश्रान्तजननाविषमविस्थिततत्कल्पहेतोस्तद्वेतिभाव ॥ १४ ॥ कम्मसमुच्चितोपासनम्मुक्तिरतिराशोभयोगाबन्निवा
यनारवपुषादृष्टमप्यात्मनस्वनमप्रियास्तनन्निनिविषावराणायस्त्यपितामहोदद्विदकमभाषयति ॥ पितमहमिति ॥ क्रियाज्ञानयोमप्येयहेकमुक्तिकारणतद्वीत्यर्थ ॥ १५ ॥
वसिष्ठस्यसमभवति ॥ क्रियातत्त्वगिर्भोगविनोदायमहसापितस्यफल्युत्पद्यथवायतयाअनर्थानुपजनिनापुःकालापनोरनयेषभूत्याउदितलज्जलप ॥ तथाचमृति ॥
मृदन्वदकमप्यिजनीविपच्यतसमा ॥ एवत्वपिनाम्ययेनास्तिकर्मलिय्यतेनेदंति ॥ १६ ॥ अनप्येयमृतिर्विषावाविषावतिभ्रतिभ्यज्ञानानधिकारिविषया ॥ तमय
अमन्निपिठितेपुचरन्नपिपरतप ॥ नासादयामिविश्रान्तिमेकानिधिमिवाचन ॥ १७ ॥ अयत्नाप्यफलोप्येकोत्थापुर्णप्यसंगति ॥
शुष्याम्यन्नवनसाधापुणसुपुणहवदुम ॥ १८ ॥ इमामर्तद्वितांसम्यक्क्रियासपादयन्तपि ॥ दुःखादन्धामिदुःखोपममृतमेविपस्ति
तम् ॥ १९ ॥ धृढालोवाच ॥ पितामहमहपूर्वकदाचित्पृष्टवानिदम् ॥ यत्क्रियाज्ञानयोरेकंश्रयस्तद्वहिमेप्रभा ॥ २० ॥ वसोवाच ॥
ज्ञानहिपरमश्रय केवल्यतनवत्यलम् ॥ कालातिवाहनायैवविनोदायादितक्रिया ॥ २१ ॥ अलब्धज्ञानदृष्टानाक्रियापुत्रपरायणम् ॥
यस्यनास्त्यपरपट्टयलकित्यजत्यसौ ॥ २२ ॥ वासनामानसारत्वादज्ञस्यसफला क्रिया ॥ सर्वाएवाफलाज्ञस्यवासनामानसक्ष
यान् ॥ २३ ॥ सवाह्रिवासनाभावेप्रयत्नफलताक्रिया ॥ अशुभा फलवंत्योपिसेकाभावेतदाहव ॥ २४ ॥ क्लवतरेयथायातिविलयपूर्व
मात्तवम् ॥ तयैववासनानाशेनाश्रमतिक्रियाफलम् ॥ २५ ॥ नस्वभावेनफलतियथाशरलताफलम् ॥ क्रियानिर्वसनापुत्रफलफल
तिनोतया ॥ २६ ॥ सयत्नवासनानालोयक्षपश्यतिनात्यया ॥ सद्गुःखवासनोमूढोदुःखपश्यतिनात्यया ॥ २७ ॥ आकारमासुराप्युच्चै
नददातिफलक्रिया ॥ शुभाशुभावातज्ज्ञस्य फुल्लाशरलतायया ॥ २८ ॥

सुदणस्तयाविकदुःखदाम्पादांसरयत्नत्वापविक्षिकर्मप्रदतमिस्माशायनाह ॥ अलभ्येति ॥ दीपस्याप्यपत्यत्वाशुभमुक्ति ॥ २९ ॥ ननुज्ञानिनोपिस्ववर्णाश्रमोचितकमकुशा
णारयत्तत्कथमलभ्यमानदृष्टिनामयक्रियाशरलतायाह ॥ वासनेति ॥ अद्वयानोरगावाविहितनिपिद्वकर्मफलमुक्त ॥ नयकमूलभोःफलदासनानारोमज्जारागोवासमपरी
तिभाव ॥ याप्रशब्द कालपर ॥ ३० ॥ किमशुभाश्रमिक्रियास्तदर्थ ॥ अमिस्त्याह ॥ सर्वहीति ॥ फलवत्योदीति ॥ यथारभ्यफलाश्रमिक्रियावाधितानुवृत्तिमपेणसफल
शुक्लनाशयाभावेतिप्रानारभ्यफलानरपरतीतिकेवाध्यम् ॥ तद्वेयपदसतेनूजानोतप्रकाशयेतिन्यायादितिभाव ॥ ३१ ॥ क्लवतरेयोप्यशरदादी ॥ पूर्ववार्त्तव्यगुलिननी
ह्वरजलपरादि ॥ ३२ ॥ निर्वसितपि क्रियाकुशोनफलतीनिचत्काशरलतावस्तभावेत्येत्याह ॥ नेति ॥ ३३ ॥ सुखदुःखभोगयोप्युदमितिवासेयवगतसद्गुदवदीजयस्तनी
निकलवालयसंशयसनामहिस्माशायनाह ॥ सयज्ञेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

ननु अज्ञदशाध्यायार्थं किं यासमर्थत्वात्स्यायावाप्तनाथाः कथं ज्ञानेन बाधस्तत्राह ॥ वासनेति ॥ इह अज्ञदशाध्यायमपि ॥ २४ ॥ प्राक्तनवासनानशेषि ज्ञानोदयोत्तरमुत्पन्नयात
 याकिं यथाफलतुल्यत्राह ॥ यस्येति ॥ प्राज्ञस्य मरुदेशे यमिति प्रबोधवतः ॥ २५ ॥ पदपरमपुरुषार्थवस्तु ॥ २६ ॥ पितामहोक्तिमुपसहरति ॥ ज्ञानेनेति ॥ २७ ॥ अज्ञानवार्
 ज्ञानविहाय तत्परमोक्षहेतुरिति निश्चित्य किं स्थित इत्यर्थः ॥ २८ ॥ विवेकहीनस्य बहिर्मुखस्य दृढकमटत्वात् यस्य मपि ममतादिविषयतया अनर्थाया लभित्वा शयेनाह ॥ इत
 इति ॥ २९ ॥ यदितपोऽप्यनर्थं हेयतां हेतुः कउपादेयस्तमाह ॥ कोहमिति ॥ नावेक्षेनेन विचारयसि ॥ ३० ॥ विचारद्वयगर्भिणामनसेवनपरिप्रश्नादयोऽप्युपादेया इति दर्शयति ॥
 वासनाचेहनास्येव साहंकारादिरूपिणी ॥ असत्यवोदितामौख्यान्मरुभूमौ विवांबुधिः ॥ २४ ॥ यस्य मौर्ख्यं क्षयं यातं सर्वं ब्रह्मेति भाव
 नत् ॥ नोदिति वासना तस्य प्राज्ञस्येवांबुधिर्मरौ ॥ २५ ॥ वासनामात्रसंस्त्यागाज्जामरणवर्जितम् ॥ पदं भवति जीवोतर्भूयो जन्मविव
 र्जितम् ॥ २६ ॥ स वासनं मनोज्ञेयं ज्ञानं निर्वसितं मनः ॥ ज्ञानेन ज्ञेयमभ्येत्य पुनर्जीवोन जायते ॥ २७ ॥ चूडालोवाच ॥ ज्ञानमे
 व परं श्रेय इति ब्रह्मादयोऽपि ॥ प्रादुर्महां तो राजर्षत्वं किमज्ञानवान् स्थितः ॥ २८ ॥ इतः कमंडलुरितो दंडकाष्टमिति ब्रूसी ॥ इत्यनर्थं विला
 सेऽस्मिन् रमसे किमहीयते ॥ २९ ॥ कोहं कथमिदं जातं कथं शान्त्यति चेति भोः ॥ राजन्नावेक्षसकस्मात्किमज्ञा इव तिष्ठसि ॥ ३० ॥ कथं बंधः
 कथं मोक्ष इति प्रश्नानुदाहरन् ॥ पारावारविदां पादान्कस्माद्राजन्नसेवसे ॥ ३१ ॥ दुःस्वप्नं विदाशैलकोटरे किं ययानया ॥ जीवितं क्षिप
 यं किं लं शिला कीटवदास्थितः ॥ ३२ ॥ साधूनां समदृष्टीनां परिप्रश्नेन सेवया ॥ संगमेन च सायुक्तिर्लभ्यते मुच्यते यया ॥ ३३ ॥ साधुनै
 व समं आसंभुं जानो वनकोटरे ॥ तिष्ठेव षष्ठदुःश्रेष्ठो धराविवरकीटवत् ॥ ३४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ कांतया देवरूपिण्या तयैवंप्रति
 बोधितः ॥ अश्रुपूर्णमुखो वाक्यं शिखिध्वज उवाच ॥ ३५ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ अहो नुबोधितो रम्यद्यच्चिरत्सुरसुतत्वया ॥ मौख्या
 दार्यसमासंगं मुक्ताहमवसंवने ॥ ३६ ॥ अहो नु मेक्षयं यातं मन्ये पापमशेषतः ॥ यत्त्वमेव समागत्य संप्रबोधयसीह माम् ॥ ३७ ॥ गुरुस्त्वं
 मेपिता वं मे मित्रं वं मे वरानन ॥ शिष्यानमस्कराम्यद्यपादौ तव कृपां कुरु ॥ ३८ ॥ यदुदारतमं वेत्सि यास्मिन् ज्ञानेन शोच्यते ॥ भवामिनि
 र्दतो येन तद्वक्षोपदिशाशुभे ॥ ३९ ॥

कथमिति ॥ ससारसमुद्रस्य पारं परतीरसन्मात्ररूपः शोधितस्तदायः अवारमपरतीरचिन्मात्ररूपः शोधितत्वं पदार्थस्तदवहैक्यलक्षणवाक्यार्थविदामित्यर्थः ॥ अथवा पारावा
 रः परमानंदसमुद्रस्तद्विदामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ दुःस्वप्नं पदार्थोपवासशीतोष्णादिदुःस्वप्नमवस्थुन्मुखी आत्मसंविद्यस्यांतया विधया अनया तपः किं यया जीवितमायुः क्षिपयत् ॥ ३२ ॥
 सात्वदभिलषितविश्रान्तिमुखप्रदाज्ञानयुक्तिः ॥ ३३ ॥ तर्हि मयेदानीं कथं स्थेयं तदाह ॥ साधुनैवेति ॥ अवष्टभ्यानि रुद्धास्तपः श्रेयादिवहिर्मुखदुःश्रेयायेन तथा विधः सत्साधुना
 गुरुणा सममेव पासमाहारभुजानस्तत्सेवा परतदुपदिष्टार्थधराविवरकीटवन्निश्चलस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ निर्दतः सुखविश्रान्तिः ॥ ३९ ॥

सानमपपरमेयइतिपत्न्यापरमज्ञानतरकमुक्तदेवीज्ञानानांमयेकनरुद्धे ॥ किमीदृशतटस्थविषयमेवतज्ज्ञानमतात्पर्यद्विश्रान्तिभाव ॥ ४० ॥ अद्वैतसोम्येतिमुनेर
 अद्वैतानुगतोऽप्युपदेशः स्यात्पोरयेकाकठनवद्यर्थोऽन्यथेत्यप्यद्वैतानांभवेत्याह ॥ यदीति ॥ नन्तर्हिद्वैतत्वापृष्टकृततत्त्वत्वात्तद्वशाद्विषयमिति ॥ ४१ ॥ लीलायाअना
 स्यपापृष्टस्यमकुर्वाच ॥ अक्षयविरहश्चुस्तस्मिन्कर्षा ॥ ४२ ॥ श्रुते सर्वकामोयजतेत्यादिविधिर्निर्दोषमागणेननिश्चितं त्रिदैर्मुक्तसरायमुपाधीयतेतद्वृत्तादयमित्यस्य ॥
 अविचारितंप्रामाण्यसंशयेनारिकल्पितम् ॥ ४३ ॥ मुक्तहेतुमिदृशपातयत्यनयाविधिमपिप्रमाणवृत्ताययाआदत्ते ॥ ४४ ॥ शुभसंहितमित्येवभाष्यम् कर्णसुखाद्यद्विगीत
 गानमित्यधीत्याश्रय ॥ ४५ ॥ मधारीदेहायभिमानस्याजनायदृ स्वनिदानोपदेशंतायचमणिकाषोपाख्यानहस्तिकाख्यातवप्रावचयितुमभतरयति ॥ स्वधरतिति ॥ स्वस्यनवव
 यद्विज्ञानाद्व्याज्ञानेविभागाः सत्यनेकशः ॥ ज्ञानानांपरमज्ञानंकतरत्तारकंभवेत् ॥ ४६ ॥ चूढालोवाच ॥ यद्युपादेयवाक्योह
 राजर्षेतद्वदामिते ॥ यथाज्ञानमिदंकिंचित्तत्त्वस्वस्थाणुकाकवत् ॥ ४७ ॥ अनुपादेयवाक्यस्यवक्तुंश्रुत्यल्लया ॥ ब्रजत्पफलतांवाच
 स्तमसोवाक्षमविद ॥ ४८ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ यद्वक्षितदुपादेयमयाविधिरिवश्रुते ॥ अविचारितमेवाशुस्तस्यमेतद्वचोमम
 ॥ ४९ ॥ चूढालोवाच ॥ यथापाल पितृवर्क्यमुक्तहेतूपपादनम् ॥ आदत्तेहितयैवत्वंदृष्टाणेतद्वचोमम ॥ ५० ॥ श्रवणानतरबुद्ध्या
 शुभमित्येवभाष्यवत् ॥ श्रुणुगीतमित्यक्काहत्वंयित्वंचामम ॥ ५१ ॥ स्वधरितमदृशतयोदयत्याश्विरसमयेनविवोधनचबुद्धे ॥ भव
 प्रयस्तुतरमहामनीनाश्रुणुकययामिकयक्रममनोक्षम् ॥ ५२ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेयुनि० पू० चूढालोपास्थानशिखिध्व
 जावधोनामसत्तारीतितम सग ॥ ५३ ॥ चूढालोवाच ॥ अस्तिकश्चिरुमान्श्रीमान्स्थानित्यविरुद्धयो
 गुणलक्ष्योरशेषेणयथाविधिवर्वाधुनो ॥ ५४ ॥ फलवानलकुशलोव्यवहारविवक्षण ॥ सर्वसकलसमीमांतनुजानातितत्त्वदम् ॥ ५५ ॥
 अनतयक्षससाय्येसंचितामणिसाधने ॥ प्रवृत्तोवाहवोवद्भिरभ्युपगोपणेयया ॥ ५६ ॥ तस्ययत्नेनमहताकालनाय्यवसायिन ॥ सिद्ध
 श्रितामणि किंवानसिद्धस्तुयतात्मनाम् ॥ ५७ ॥ प्रवृत्तिमुद्यमप्रज्ञाप्रयुक्तेष्वेदत्वेदवान् ॥ अकिंचनोपिशक्तत्त्वसमवाजोत्यविद्वतः ॥ ५८ ॥
 रितेनसदृशतामदमतीतमपिबुद्धेर्द्विरसमयेनविचारोदयद्वारादयस्याबुद्धेर्बोधोपनमहामनीनांचसद्यप्युपभष्यभयसुतरयस्याभयपिपम् ॥ विशेषणपरनिपातच्छांस ॥ ई
 दृशकयक्रमकययामिश्रणित्यस्य ॥ ५९ ॥ इतिमीवासिद्धम० तत्सर्वमकारोनि पू० समाशीकृतम सर्ग ॥ ६० ॥ ॥ ५९ ॥ श्रीलक्ष्मीवृत्तामणिप्राममुपेक्ष्यतपसा
 विराट् ॥ काचकिञ्चिन्मन्त्रिणांसायायाइतिप्रयोष्यते ॥ १ ॥ नित्यपरस्परविच्छेदयोर्दीर्घार्थदेराप्यसर्वस्वत्यागादिगुणस्यदृष्ट्याऽस्यद्वैतस्थानमावासभूत ॥ यथाअद्वैतवर्ष
 द्वातलस्यअनुनश्विरुद्धयोस्त्यातद्वत् ॥ २ ॥ तत्परमात्मपरद्वनजानाति ॥ ३ ॥ सर्वाचकारतवाह ॥ अनेनेति ॥ अनेनेत्येवजपेक्षतामार्यानाम्पेवणादिगो बरेयपक्षेः ससाय्ये
 विराटमप्ये साधनेतपसासीपदस्य ॥ ४ ॥ अप्यपसाधनेतद्वनित्यभयवतस्तस्यमहतीप्रायासेनयत्नेनस्यकालेनविद्वतामणि सिद्धोदयेद्वित ॥ दृढोद्योगफलवश्यंजाबानित्यम
 दितरर्यायति ॥ किंचेति ॥ ५ ॥ मन्त्राविति ॥ आश्रित्येतिशेष ॥ ६ ॥

यथाकथिदुदयाचलश्यास्थोमुनिसन्नैवोदितोमहुस्तप्राप्यमपिभान्तामेरावुदितदूरतस्थमिवहुश्रापपश्यतितद्वदशर्थः ॥ ६ ॥ अतएवमणिराजानांइद्रेईश्वरेतस्मिंश्रिता
 मणौनिश्चयवान्सनवभूव ॥ सुदीनोदिरितम ॥ ७ ॥ सयोविस्मयस्तच्छालिना सश्रमशालिनायातेनमनसाइदवक्ष्यमाणप्रकारम् ॥ ८ ॥ अयमणिरित्यापातज्ञानम् ॥ नाय
 मणिरितिभ्रम ॥ मणिश्वरेस्यात्तत्तर्हिंसमलत्यक्षोनभवेत् ॥ तत्तर्हिपरीक्षणायस्पृशामिस्पृशेयमितीच्छामिलाप ॥ नस्पृशामिनस्पृशेयम् ॥ यतःकदाचिन्मणिश्वरेभाष्यस्य
 ममस्पर्शोत्तर्धानवजेत् ॥ ९ ॥ इतिशकायार्वाजमाह ॥ नैतावतेति ॥ आगमोन्नैतिस्नतन्म ॥ १० ॥ कथतर्हिप्रत्यक्षरलालोकदर्शनंतत्राह ॥ कपणोहंस्यका
 मणिमयोस्थितप्रायंहस्तप्रायंदर्शसः ॥ मेरावुदयशृंगस्थोमुनिरिदुमिवोदितम् ॥ ६ ॥ वभूवमणिराजेद्रेनतुनिश्चयवानसौ ॥ राज्ञेद्रा
 गितिसंतापेसुदीनइवपामरः ॥ ७ ॥ इदंसंचितयामासमन्त्रसास्मयशालिना ॥ संप्रातापेक्षयादीर्घदुःखसंभ्रमशालिना ॥ ८ ॥ अयंम
 णिर्मणिर्नायमणिश्चेत्तद्भवेन्नसः ॥ स्पृशामिनस्पृशाम्येतंकदाचित्स्पृशतोवजेत् ॥ ९ ॥ नैतावतैवकालेनमणीद्रःकिलसिद्ध्यति ॥ यत्ने
 नजीवितानेनसिद्ध्यतीत्यागमक्रमः ॥ १० ॥ कपणःकणितेनाक्ष्णालोलालातलतोपमम् ॥ रत्नालोकंप्रपश्यामिद्विचंद्रत्वमिवभ्रमात्
 ॥ ११ ॥ कुतएतावतीस्फोताभाष्यसंपन्ममागता ॥ अधुनैवयदाज्ञोमिमणीद्रंसर्वसिद्धिदम् ॥ १२ ॥ केचिदेवमहांतस्तेमहाभाष्याभवं
 तिहि ॥ येषामल्पेनकालेनभवत्यभिमुखाःश्रियः ॥ १३ ॥ अहमल्पतपाःसाधुवराकोमानुपःकिल ॥ सिद्धयःकथमायांतिमामभाष्य
 कभाजनम् ॥ १४ ॥ एवंविकल्पसंकल्पश्चिरमज्ञःपरावृशन् ॥ नमणिग्रहणेयलमकर्षिन्मोह्यमोहितः ॥ १५ ॥ नयदायेनलब्धव्यंतत
 त्याप्तोत्सौतडा ॥ चिंतामणिरवाप्तोपिदुर्धियाहेल्योञ्जितः ॥ १६ ॥ इतितस्मिन्स्थितेयातोमणिरुद्धीयसिद्धयः ॥ त्यजंतित्ववमंतरं
 शरोगुणमिवोञ्जितः ॥ १७ ॥ हत्वाप्राज्ञपदंपुंसःसंयांतिकिलसिद्धयः ॥ आगताःसंप्रयच्छंतिसर्वयांत्यसहस्रलम् ॥ १८ ॥ पुमान्भूयः
 क्रियायलंचक्रेरलेद्रसाधने ॥ नोद्विजंतस्वकार्येषुजनाअध्यवसायिनः ॥ १९ ॥ ददशायिकचद्रूपंकाचखंडमखंडितम् ॥ हसद्भिर्वचकैः
 सिद्धैःपुरस्तुतमलक्षितैः ॥ २० ॥ अयंचिंतामणिरितिमुद्रस्तस्मिन्सवस्तुताम् ॥ बुबुधेमोहितोत्वज्ञोहृदहेमोतिपश्यति ॥ २१ ॥
 पण्यवशात्कूणितेनयातिसकुचिनेनाक्ष्णालोलालातकल्पितलतोपमरत्नालोकभ्रमात्पश्यासि ॥ ११ ॥ भाष्यपुण्यतत्सपत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कुतोनाकार्षींत
 त्राह ॥ नयदेति ॥ लब्धव्ययदितिशेष ॥ १६ ॥ किमर्थमुद्धीयगतस्तत्राह ॥ सिद्धयस्त्यजतिहीति ॥ यथाभौव्याउञ्जितःशरोगुणमौर्वीत्यजतितद्वत् ॥ १७ ॥ ननुत्वयासपु
 रणोव्यवहारविचक्षणइतिकथोपक्रमेउक्ततत्पस्याविचक्षणतामणिसिद्धिकालेकगतातत्राह ॥ हवेति ॥ सिद्धयश्चागताःसत्यपुंसप्राज्ञपदविचक्षणतांसंप्रयच्छति ॥ असहति
 असहमानेउपेक्षेकेनपुंसिअलयाति अपगच्छत्यश्वसर्वतस्प्राक्तनमपिप्राज्ञपदविचक्षणत्वहत्वाविनाशयसंयांतिकिलेत्यर्थः ॥ यथाहुः ॥ नदेवाइदमादायइद्वयत्यपराधिनम् ॥
 बुद्धितस्यापकर्षांतिनेनासौइद्वयनेत्यतइति ॥ १८ ॥ १९ ॥ हसद्भिःपरिहासपरैरतएववचकैःसिद्धैःपुरस्तुतमयेस्यापितम् ॥ २० ॥ वस्तुताउपादेयताम् ॥ २१ ॥

पर ॥ प्रियधनधायास्तिस्रस्रम् ॥ २१ ॥ एवमेव यद्दृष्टव्यादीनि विषयमास्य अद्वावस्था ॥ दशदत्त ॥ कृष्ण विषयजनयुष्य ॥ गतभावजाणानि बाधयत् ॥ २२ ॥ नान्यथा न
 दृष्ट ॥ २३ ॥ याभापत्कफलाक्षेर्निष्पाकानि विना दनीका ॥ भीत्यस्यैव यासां अनुकृपा मनुकृपेति यावत् ॥ २४ ॥ तस्मात्भीत्यनेन बहु स्वहेतुपुरकावस्तुपसहरति ॥ इ
 तानीति ॥ भीत्यविषयेन धानिदृष्टानि प्रसिद्धानि तानि सर्वस्वनारादोपपन्नकाराणां पिकारयामरणेन भागवति भीत्यापि गमेन स्वविद्यामापदादिसहस्रेभ्योऽपि दृष्टावर्तमान
 अद्योपपुष्टि विमिवरज्जुसर्पस्य लज्जलम् ॥ चन्द्रौ द्वौ कुरुते चित्तगतो मोहोऽन्यत विषयम् ॥ २२ ॥ तद्वन्धमणिमाटायमात्कर्तुर्न च श्रियं जहौ ॥ स
 र्वचित्तमणेरस्मात्पाप्यते किं घनैरिह ॥ २३ ॥ देशायमसुरवोरुसोजनेऽपि भिरावत ॥ किं तद्देहगतत्राय किं नामममवधव ॥ २४ ॥
 दृग्गत्वा यथाकामं सुखतिष्ठामि सपटा ॥ इत्याद्यामणिमूढः शून्यकाननमाययौ ॥ २५ ॥ तन्नकाचकणेनासौ तेन तामापदययौ ॥ क
 ज्जाले रिव निष्पामौ स्वस्यैव गयासमा ॥ २६ ॥ दृष्टानि मीत्य विषयेन भवति यानि नेवापदान् च जराभरणेन तानि ॥ सर्वापदां शिर
 स्सिति पति मीत्य मे कफज्जनस्य वपुषामिषकशजालम् ॥ २७ ॥ इह वा० वा० दे० मो० ति० पू० चूडालापास्थाने मणिकाचापास्था
 ननाम अष्टाशीतितम सग ॥ ८८ ॥ ७४ ॥ चूडालोवाच ॥ अये मम परम्यज्जत्तां तं शृणु भूमिप ॥ परप्रबोधनबुद्ध सा
 धोसदृशमात्मन ॥ १ ॥ अस्ति विषयवने हस्ती महायूयपयुषय ॥ आगस्त्या शुद्धया बुद्ध्या विषयेन वोदित स्वत ॥ २ ॥ वञ्चा विषमौढी
 र्षात्स्याकां दर्शनीसितौ ॥ कल्याणलशिरास्तुल्यौ सुमेरुमूलनक्षमौ ॥ ३ ॥ सवद्धालोहजालेन हस्तिपेन किलाभित ॥ मुनिद्विणेव विध्या
 द्विरुपेद्वेणोववावलि ॥ ४ ॥ निवद्धो यन्त्रणामापशकुभा र्दितो गज ॥ तां जगाम व्यथां धीरेन वाधौ पुरमेति याम् ॥ ५ ॥ रिपौ हस्तिपके
 दूरादपश्यतिसवारण ॥ अयं समुद्रकयस्मिन् विनायदिव सन्नयम् ॥ ६ ॥

इमपदिकया यानस्यापि सति मीत्येव स्वसदृशदर्शनाच्च ॥ अतः सवाप्यारिरसि मीत्यमेवैकतिष्ठति ॥ यथाजनस्य सर्वस्य शिरसि कण्ठकेषाजालमिदं तिष्ठति इत्यय ॥ २७ ॥
 दुर्निर्वाणवधम तास्यं प्रकाशेति० पू० अष्टाशीति तमस्यग ॥ ८८ ॥ बुद्धिर्विषयगोष्ठस्य यन्त्राच्छिन्नापि यथनम् ॥ अनिघातो हि पुष्पाभरातया ततोऽप्यवयते ॥ १ ॥ अथ हस्तिका
 स्थानमपि निदर्शनमतस्तद्विषयवित्याह ॥ अथेति ॥ हस्तितमास्थानम् ॥ आसनस्तस्य सदृशम् ॥ १ ॥ अगस्त्यस्येयमागतीतया ॥ सूयति व्यति यलोप ॥ शिरस्याप्यारि
 पातनाच्छुद्धया प्रसन्नया अनुपश्यद्बुद्ध्या विषयेन स्वतः प्राकनोच्यते णोक्तिं प्रादुर्भूतं विषयबुद्ध्या ॥ २ ॥ अजस्यार्थविषया ज्वालयेद्विषयमीतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ लोहमयेन जालेन ॥ मु
 निद्विषयभगस्तन ॥ ४ ॥ यं यं गानियधपणम् ॥ कदाप्यसमाहितत्वादलीकितकल्याणनेन अपूर्वे ररादौ दसमानमिपुरयाभ्ययामतिताम् ॥ ५ ॥ समुद्रके जालसंपुट ॥ ६ ॥

१ ॥ इत्यात्मना चेतना कान्तत्वेन प्रकल्पय

किंकिणीनामिवकाणं ध्वनिम् ॥ ७ ॥ स्वर्गस्यामरावत्या अर्गलं कवाटविष्के भम् ॥ अमुरोवलिखिव ॥ ८ ॥ रिपुर्हस्तिपकः ॥ ९ ॥ तालतरोस्तालतरुमारुह्यतस्तस्य हस्ति
नोर्मूर्ध्निपपात ॥ यथा बलियज्ञे पदत्रयमिना भुवपतिर्यस्य प्रथमेन पदेन भुवं द्वितीयेन स्वर्गमतिक्रमत् तृतीयापदपूर्ययेमरो सकाशाद्वलेर्मूर्ध्निपपाततद्वदित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ क
रुणादयाम् ॥ १२ ॥ इतिकलयश्चितयन्तम् ॥ १३ ॥ निगड्व्यूहश्चलजालम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ स्वस्थो देहो धीश्च यस्य तथा विधः सन् ॥ १६ ॥ भेदरिरि पादादिजनग
खेदाग्निगडनिर्भेदयत्नवान्स्मृतंगजः ॥ चकार किंकिणीकाणं मुखोद्घातैरथान्यदा ॥ ७ ॥ दंताभ्यां चलतस्ताभ्यां मुहुर्तद्वितयेन सः ॥ वभं
जशृङ्खलाजालं स्वर्गालमिवासुरः ॥ ८ ॥ तंतस्य निगड्व्यूहमपश्यदूरतोरिपुः ॥ बलेः स्वर्गावदलनं हरिर्मरुतलादिव ॥ ९ ॥ तस्य विच्छि
न्नाशस्य मूर्ध्नि तालतरोरिपुः ॥ पपात क्रमतः स्वर्गं हरिर्मरोर्वलखिव ॥ १० ॥ सपतन्पादपद्माभ्यामप्राप्य करिणः शिरः ॥ पपातोर्व्याफलं
पकंवाताहतमिवाकुलः ॥ ११ ॥ तंपुरः पतितं दृष्ट्वा महर्भः करुणां ययौ ॥ स्फुरत्स्फारुणाः संतः संति तिर्यग्गतावपि ॥ १२ ॥ पतितं दलया
मूर्तिकिनामममपौरुषम् ॥ वारणापीतिकलयन्नजघान सतं रिपुम् ॥ १३ ॥ केवलं निगड्व्यूहं विदायां भिजगामह ॥ विततं सेतुमुत्सा
यं विपुलौघइवांभसः ॥ १४ ॥ दयामाश्रित्य मातंगो भंक्ता जालं जगामह ॥ विदार्य मेघसंघातं न भसीव दिवाकरः ॥ १५ ॥ गते गजसमु
त्तस्यो हस्तिपः स्वस्थो देहधीः ॥ गजेनैव समंतस्य व्यथादूरतरंगता ॥ १६ ॥ प्रोच्चलत्तालशिरवरात्स तथा पतितोपि सन् ॥ न भेदमापदुर्भेदा
मन्येद्देहादुरालनाम् ॥ १७ ॥ वर्धते प्रादुर्धीवाभं कुकार्येष्वसतां बलम् ॥ आसीदधिकमुत्साही स च क्रमणोत्तदा ॥ १८ ॥ वारणारिरसि
द्वांगो गते भोदुःखमाययौ ॥ आगत्योपगतं तार्धं निधान इव वर्धनः ॥ १९ ॥ सोऽवियेष गजं यत्नादुल्मकांतरित्वेन ॥ पयोदीपं दितं भो
कुंरादुरिदुमिवां वरे ॥ २० ॥ चिरेणालभते भेदं कस्मिंश्चित् कानने स्थितम् ॥ विश्रांतं तं रुतले समरादिव निर्गतम् ॥ २१ ॥ अथ यन्नस्थि
तानागस्तन्नतद्वधनक्षमम् ॥ परथाराजसामध्यागजालं पटभूमया ॥ २२ ॥ सखातवलयं च केहस्तिपः कानने भितः ॥ सर्वदिक्कं विधिभू
मौसमुद्रवलयं यथा ॥ २३ ॥ उपर्यस्य गच्छाललतौ घेन सतं शठः ॥ भूत्वा तातं तु जालेन शरत्काल इवां वरम् ॥ २४ ॥ दिनैः कतिपयैरेव वा
रणो विहरन्वने ॥ तस्मिन्निपतितः स्वाते शुष्काद्या विवपर्वतः ॥ २५ ॥ व्रजन्पयाकृतौ कूपे पातालतलभीपणे ॥ खातशुष्काब्ध्यधोभागे
गजरत्नसमुद्रके ॥ २६ ॥

॥ १७ ॥ चक्रमणे पद्मांचलने ॥ १८ ॥ नसिद्धे अगे स्वप्रयुक्तोपायौ यस्य ॥ अतएव गते भः ॥ १९ ॥ पयोदैः पिहितल्लन्म
॥ २० ॥ २१ ॥ तत्र सन्निधौ ॥ गजे लपदानाभासकजनानां भूभावाद्बुल्ययस्या तथा विधयाराजप्रयुक्तया खलतामभया ॥ २२ ॥ विधिः स्रष्टा ॥ २३ ॥ शठो वचकः ॥ शून्यता
विधायकतनुजालप्रायेण शुभाधपटलेन शरत्काले वरमिव तस्मात्तमुपरि बाललताजालेन स्थगयत आच्छादितवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पर्याकृतौ बलयाकारेन स्मिन्कूपे खातशु
ष्काब्ध्यधोभागे व्रजन्पिसगजः इति अनयारीत्या गजरत्नसमुद्रके भूयो देहं वदः सन् यथापि तिष्ठतीति परेणान्वयः ॥ २६ ॥

॥ १ ॥ यद्यद्विषयगतस्तद्विज्ञाननिर्धनं तु खनालस्यत ॥ ८ ॥ अतएवमुद्दिष्टमागामिकांलमिदानीमेवशाब्दायपुरुषमयनेतु खवाजसमाजननशाध्यायदत्तादिनास्थ ॥ १ ॥
 नि ॥ १ ॥ यावत्सबु त्वनिश्चयमज्ञानं नोच्छिद्यतावत्पक्षसद्वर्तकनापिबु त्वापराभोष्यपदवेत्याशयेनाह ॥ भुकोत्सीति ॥ किलाप्येवशाब्द ॥ १ ॥ ॥ तस्यावज्ञानमेवमूलवप
 लन्विहतिरद्विपास्तत्त्वज्ञानाद्वेतिरार्यव्यपहरति ॥ मौल्यमिति ॥ हेमवत्तन्मनसद्व सबाधयन्त्य स्वयवद्वदतिवेतसियन्मी स्थितेवपरवधनमतस्तत्त्वहिमुक्त्यं आभ्यासि
 क्वाधिविकाशितिकिषिधपरित्येक्षस्तनाआत्मवधमभूतपिजगत्वात्मनःसकारावबोधपाज्जम्भयस्यथाविधिमसलमात्ममयविद्धि ॥ तथावेदनेआत्मव्यतिरिक्तपरिशेषा
 दास्मानित्यमुक्तएवभवति ॥ ईदरावदनाभावेनमीर्त्यस्थितस्यपुसआत्मैवसहसासर्वधधाविदुःस्वजीजानोभिभ्रराहक्षेपप्रवर्तित्यर्थ ॥ १ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम ॥ सा ॥ नि ० पु ०
 एकोननवतिवसर्गः ॥ ८ १ ॥ ॥ ॥ मणिकाषुभास्थानातासर्पमिद्विहलरात ॥ विहणोतिपुरोराक्षभ्रुवालाकुमरपिणी ॥ १ ॥ हेअमरात्मजदेवबुभ्रत्वयायत्तमणिसाधक
 इतिभूयोददंयद्वस्तेनहस्तिपकेनस ॥ तिष्ठत्यथापिदु खेनभूसस्यनिययावलि ॥ २ ॥ ॥ अहनिष्यतुरैवासौचयप्रयेपतितरिपुम् ॥ तन्नाल
 प्यस्ततोदु खंगज खतनिवधनम् ॥ २ ८ ॥ मौल्यदागाभिनकालंवर्तमानकिपाकमे ॥ अशोधयन्नरोदु खयातिर्विध्यगजोपया
 ॥ २ ९ ॥ भुकोस्मिग्राहनिगडादितितुष्टाहिवारण ॥ दूरस्थोपिपुनर्वद्वोमौर्त्यकषनवाधते ॥ ३ ० ॥ मौर्त्यहिवधनमवेहिपरमहात्मन्य
 द्दानयद्वदतिवेतसितहिमुक्त्यं ॥ आत्मादयत्रिजगदात्ममयंसमस्तमौर्त्यस्थितस्यसहसाननुसर्वभूमि ॥ ३ १ ॥ ॥ इ ० वा ० वा ० द ० मो ०
 नि ० पु ० वू ० पास्थानेहस्तिकोपास्थाननामएकोननवतितम सर्ग ॥ ८ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शिविवध्वजउवाच ॥ ॥ मणिसाधकर्विध्येभव
 धनाप्रमरात्मज ॥ सूचितयकयाजालपुनमप्रकर्णीकुरु ॥ १ ॥ ॥ चूढालोवाच ॥ ॥ वाक्यार्थदृष्टेर्निष्पत्याद्वद्वेष्टितमितिपु ॥ शृणुस्व
 यंकयाचिन्नाचिन्नुन्मालयामितो ॥ २ ॥ यासौशाखायुधुभालस्तत्त्वज्ञानत्वपद्वित ॥ रत्नससाधक प्रोक्त सत्वमेवमहीपते ॥ ३ ॥ तज्ज्ञोभव
 सिशानेपुरविर्मकतद्विष्व ॥ तत्त्वज्ञानेनविश्रानोन्त्वद्वयदिवामिसि ॥ ४ ॥ विद्विषितामणिसाधोसर्वत्यागमरुचिमम् ॥ तमर्तसर्वदु
 खानाल्वसाधयसिद्वधो ॥ ५ ॥ सर्वत्यागेनशुद्धेनसर्वमासापतेनय ॥ सर्वत्यागोहिसाधार्ज्यकिंचितामणितोमवेत् ॥ ६ ॥ सिद्ध सर्व
 परित्यागसाधाससाध्यतत्त्व ॥ खर्वकिंजजगद्भूतिर्विधास्वात्मोदयस्तथा ॥ ७ ॥ सत्यकमवतारज्यसदारधनर्थाधवम् ॥ ब्रह्मणेवज
 गत्सगध्यापारस्वनिशागमे ॥ ८ ॥ स्वदेशस्यातिदूरस्थमागतोसिमभाश्रमम् ॥ भुर्वोतमिवविश्रान्त्यैवेनतेय ॥ सकच्छप ॥ ९ ॥

कयासालस्वरिमसमिन्मनुन्यामयप्रविधेनोपायदित्यिचिततत्त्वकटीकुरु ॥ १ ॥ इद्वद्वदयत्तद्विषयेविचिन्तलक्षणामुभितितुष्टिर्वाक्यामेवोन्मीस्तिरैवामाधेणकतविषमप्या
 त्यावपदेशिष्यप्योम्मीत्यध्यामस्त्य ॥ २ ॥ ॥ तथाद्वस्तिकिभ्रतपुमायर्थाभानित्यादिनोक्तमपिसाधक सत्वमेवेत्याह ॥ योसाधिति ॥ १ ॥ ॥ त्वयिकलावाश्राद्धकुरालदत्तापुक्त
 लक्षेणवर्त्तित्याह ॥ तज्ज्ञोति ॥ ३ ॥ ॥ कासौश्रीवामणिर्णव्याधेनैवमहत्तमाह ॥ विद्वीति ॥ ५ ॥ ॥ तस्यावतामणिस्त्वमुपादयति ॥ सर्वत्यागेनेति ॥ साधज्यमात्यनिकीपूर्वका
 भता ॥ ६ ॥ तद्विद्वानुच्छादितैरेवप्राग्भवंशानाजयद्विद्वानुर्तिरेव्यवसरयतेनथाविधोविद्यालक्ष्य त्वात्मोदयातिरित्ययानवाभ्युदयोयस्याजयाविधमवर्षपरिस्थान ॥
 यार्धेनयाराधः ॥ ७ ॥ ॥ कर्पद्विलक्षराह ॥ इत्येकमिति ॥ ब्रह्मणोभवा ॥ ८ ॥ ॥ कच्छपपुत्रजन्मज्योत्षाशालयोव्ययलक्षणाह ॥ ९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम ॥ सा ॥ नि ० पु ०

अहंमतिरभिमानरूपाअविद्या ॥ मृष्टाअखिलाअभनीहारादिकलकापेनशारदानिलेन ॥ १० ॥ अहंमतिपित्यागेपरिशिष्टः पूर्णानंदात्मापरमपुरुषार्थः खतएवद्विदिक्षा
 रंस्फुरतीतिसर्वस्यागएवमोक्ष पर्यवसितपरमानदश्रितामणिर्नतह्याभेतदुपेक्षान्यदन्वेषितव्यमित्याशयेनाह ॥ मनोमात्रेदिति ॥ त्वनुत्यक्त्याभिमानपरिशेषान्यागास्यागविकल्प
 ह्येरादतद्वृत्तिनपूर्णताप्राप्तइत्याह ॥ त्यागास्यागविकल्पैरिति ॥ ११ ॥ विकल्पवशादेवप्राप्तेपिसर्वस्यागेअविश्वासस्तावाभूदित्याह ॥ नायमिति ॥ १२ ॥ इतिचित्तयासकल्प
 महणेचिरद्विगतेसतिसतेसर्वत्याग मोड्डीयगतः ॥ १३ ॥ यश्रितामपिआईषदपिदृष्टगोतिस्वीकरोति ॥ १४ ॥ चित्तस्यागएवमुख्य सर्वस्यागिश्रितायानुसत्याचित्तदुस्सज्जति
 तेनतुसकल्पद्वाराजगदेवमगृहीतमिनिनकस्यापित्यागस्तेप्रतिष्ठितइत्याशयेनाह ॥ चित्तैवेतिह्याभ्याम ॥ १५ ॥ १६ ॥ मामविहगम कपोनादि ॥ १७ ॥ सर्वत्यागस्यफलति
 केवलंसर्वसंत्यागेशेषिताहंमतिस्त्वया ॥ मृष्टाखिलकलंकेनस्वसत्तेवानितिलेनरे ॥ १० ॥ मनोमानेहदस्यकेजगदायातिपूर्णाताम् ॥
 त्यागात्यागविकल्पैस्त्वंभमंभादैरिवादतः ॥ ११ ॥ नायंसपरमानंदःसर्वत्यागोमहोदयः ॥ कोप्युच्चैरन्यएवासौचिरसाध्योमहानिति
 ॥ १२ ॥ चित्तयेतिगतेद्विदिसंकल्पग्रहणेशनैः ॥ वात्ययेववनस्पंदत्यागःमोड्डीयतेगतः ॥ १३ ॥ त्यागितास्यालुतस्तस्यचित्तमप्याव
 णोति यः ॥ पवनस्पंदयुक्तस्यनिःस्पंदत्वंकुतस्तरोः ॥ १४ ॥ चित्तैवचित्तमित्याहुःसंकल्पेतरनामकम् ॥ तस्यामेवस्फुरंत्यांनुचित्तंत्यक्तं कथं
 भवेत् ॥ १५ ॥ चित्तोचित्तागृहीतेतुच्चिजगज्जालकेक्षणान् ॥ कथमासाद्यतेसाधोसर्वत्यागोनिरंजनः ॥ १६ ॥ संकल्पग्रहणेनान्तस्यागः
 मोड्डीयतेगतः ॥ शब्दसंश्रवणनांगयथाग्रामविहंगमः ॥ १७ ॥ निश्चितत्वंपरं सर्वत्यागआदायतेगतः ॥ आमंभ्यापूजितोजंतुःसदुःखं
 नकरोति किम् ॥ १८ ॥ सर्वत्यागमणावेवंगतेकमललोचन ॥ तपःकाचमणिर्दृष्टस्त्वयासंकल्पचक्षुषा ॥ १९ ॥ त्वयातीस्मिस्तपस्येवदुः
 खेद्विभ्रमोदिते ॥ ग्राह्यैकभावनवद्वाजलेदौशशिनोपया ॥ २० ॥ अवाप्तनमनासक्त्याकृतानंतासवासना ॥ आद्यतमध्यविषमाहुः
 स्वायैवतपःक्रिया ॥ २१ ॥ अमितानंदमुत्सज्यमुसाध्यःप्रवर्तते ॥ मितेवस्तुनिदुःसाध्येस्वात्महासशठःस्मृतः ॥ २२ ॥ सर्वत्यागंसमा
 रभ्यनचैषसाधितस्त्वया ॥ तथादुःखैकताज्ञानवद्भवनवनसद्मनि ॥ २३ ॥ राज्यवंधादिनिष्क्रम्यप्रसरदुःखपूरितात् ॥ वनवासाभिधैरसा
 धोवद्भोसिदृढबंधनैः ॥ २४ ॥

श्रितत्वत्यागेनापगच्छतानीतमिवेत्युच्येद्वेते ॥ निश्चितत्वमिति ॥ पूज्यस्यानिमज्जितस्याथपूजनेदक्षाय्यरादावनर्थःप्रसिद्ध किपुन प्रार्थनासहस्रैरागतस्यापूजनेइत्याशयेनाह ॥
 आमंभ्येति ॥ १८ ॥ ततःकोसौकाचखद्वेयोमयामणिबुद्ध्यागृहीतस्माह ॥ तपइति ॥ १९ ॥ इदमेतत्त्याहुःस्वयास्मिन्त्येवभावनतद्वदनिश्चयः ॥ जलेदौप्रतिविवचद्वेसत्यशरी
 नोभावनेववद्भेत्यर्थः ॥ २० ॥ पूर्वमवासनयथास्यानयाअनासक्त्यासर्वत्यागमुपक्रम्यपश्चादततासवासनातपःक्रियाकृतासाचदृष्टा ॥ गृहधनदारादित्यागादादौविषमाअनेक
 लासंगविषयामध्येवनवासशरीतवातादिसहनाद्विषमेतिदुःखायैवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ अमितानंदमुत्सज्यमुत्सज्यमितेदुःसाध्येचतपआदिवस्तुनियमप्रवर्ततेसशठ अमि
 तास्त्वत्प्रापविधातित्वात्स्वात्महेत्यर्थः ॥ २२ ॥ वनसद्मनिनयावर्णितप्रकारतपोदुःखैकतेकताप्रयोजकाज्ञानेनचवद्भेनत्वयाएषमाकृष्टमारब्ध सर्वत्यागोन्मसाधितः ॥ २३ ॥ २४ ॥

वनवासप्रजानतायागननुभूतवृत्तस्तुकुमारणांवनवासश्चानादधिकदुःखमभ्य ॥ २५ ॥ खड्गिकाराकलमपि ॥ २६ ॥ उपपादितमणितापकचरिप्रसाम्यमुपसरति ॥ इत्यनि
 त्ति ॥ अग्रद्वयप्रमदपादम्यवनपथीयमपिप्रमदकयासमानसम्यक्प्रकटितस्फुटीकृतम् ॥ तन्मणिकचार्दीतिकेभेवमङ्गुलीत्यात्मस्वयमेवविचार्यतश्चरतेमुपवासवत्पा
 गतपाशापरश्चित्तमपिद्वरमलनिर्देशेनेस्तिनरेष्वचित्तकोशेनिधायफलप्राप्तिपर्यन्तापरिणतिर्नयेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहात्म्यप्रकरणेति ० पू० नवतितम
 स्कन्धः ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ इति श्रीमद्भगवत्गीतापार्थीतिकमुदीयत ॥ कुभेनराष्ट्रस्थरितोपाध्यायस्यसिद्धये ॥ १ ॥ वस्तुनस्तत्त्वस्यसम्यक्प्रतिपत्तयेषोधाय ॥ स्वयोवि
 दिगुणाएवतोर्विताशीतिवातातपादय ॥ यधनादधिकमन्यवनवासमजानताम् ॥ २५ ॥ चित्तमणिर्मयाप्राप्तइत्यलजुद्धवानभि ॥ नल
 व्यधानमवान्साधोस्फटिकस्यापिसिंहिकाम् ॥ २६ ॥ इत्येतदगमणियत्नकथासमानमन्यद्वैतप्राप्तकथिततवपद्मनेत्र ॥ तद्वैद्यमेवमम
 तस्वयमेवदुःखवायदेतितत्परिणतिनयचित्तकोशे ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मा० सोपायेषु नि० पू० चू० चित्तमणि साधकत्वात्
 विवरणानामनवतितमस्य ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ इदानीं राजशाईलवस्तुसंप्रतिपत्तये ॥ शृणुर्विष्येभटवर्तांत
 विवर्तितस्मयकारिणीम् ॥ १ ॥ योसौविष्यवनेहस्तीसोस्मिन्मृमिंतलेभवान् ॥ यौवैरणयविवेकीतोहीतस्यदर्शनोसितौ ॥ २ ॥ यश्चा
 सौवारणाकातितपरोहस्तिपस्थित ॥ तदज्ञानतवाकातितत्परतवदुःखदम् ॥ ३ ॥ अतिशक्तोप्यशक्तेनदुःखादुःखमयाद्रयम् ॥ हस्तीह
 स्तिपकेनवरजन्मोत्सृणनीयसे ॥ ४ ॥ यद्योहवज्रसारेणवारणपरिच्यजित ॥ तदाशापाशजालेनभवानापदमाहत ॥ ५ ॥ आशाहि
 तोहरज्जुभ्यांविषमाविपुलाहवा ॥ कालेनक्षीयतेलोहवण्णातुपरिवधते ॥ ६ ॥ यद्वेदमेतवेरीगजमारदलक्षित ॥ प्रेक्षतेत्वांतदज्ञान
 कर्हायपदभेककम् ॥ ७ ॥ यद्वत्सजगज्जगज्जोश्रुंखलाजालमधनम् ॥ तत्तत्पाजभवान्मोगोभूमिराज्यमकटकम् ॥ ८ ॥ कटाक्षित्युक्
 देशखट्वललाषंधमदनम् ॥ नवस्यमनसस्साधोमोगाशाविनिवारणम् ॥ ९ ॥ यद्विभेपादयत्युच्चैर्धवहस्तिपकोपतत् ॥ त्वयित्यजति
 द्रान्यमज्ञानपतितंरुतम् ॥ १० ॥ यदाविरक्तपुरुषोभोगाशात्यकुमिच्छति ॥ तदाप्रकपतेज्ञानलठयेद्वेक्षेपिशाचवत् ॥ ११ ॥ यदावि
 षकापुरुषोभोगान्स्वत्यज्यतिष्ठति ॥ तदापलायतेज्ञानलठिनेद्वेक्षेपिशाचवत् ॥ १२ ॥ ॥ स्वयलत्कारिणीम् ॥ १ ॥ यौतस्यद्वैतराशौतीवैराग्यविषे
 काल्प्यादित्यभ्य ॥ २ ॥ १ ॥ अतिशक्तोबलवानपिप्लवभराक्तेनदुर्बलेनापिधौर्त्येणदुःखादुःखमयाद्रयनीयस ॥ २ ॥ सखोलोहजालेनेत्युक्तिप्रकटयति ॥ यदिति ॥ प
 रितोयप्रतिबद्धनिष्पत्त ॥ भगवत्पाशाक्षिभ्याप्येसापदमाहत ॥ राजपाजलकालेनदित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ रीदीहस्तिपकेदूरादपश्यतीत्यनेनसुचिततद्दर्शनमुवाहरति ॥ यदिति ॥
 द्वादहस्ये ॥ अज्ञानस्यभेदतत्त्वगारोप्यगारोयम् ॥ ७ ॥ इत्याभ्यासगतताभ्यामपिसुकेलास्यर्थाह ॥ यदिति ॥ ८ ॥ १ ॥ सपतन्यादप्यभ्यासमाप्यमपाप्यकरिण शिरः पयातोभ्यामि
 तियदुक्तमवस्थापानेनरथयति ॥ यदिधेइति ॥ परितपयाभ्रजितध्याकृतंत्वयापातिमिषजजरीकृतमित्यभ्य ॥ १० ॥ तदेवस्यदयति ॥ यदिति ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ क्षतं शिथिलीभूतमपि मनस्यागस्तत्त्वज्ञानेन निर्मनस्कता तद्विशेषेण महत्सिद्धान्तनिहतदानीमेव ते चूडालोक्तिश्रवणात्तत्त्वबोधो धावसरो भूदिति भावः ॥ १४ ॥ तेन त्वदुपेक्षिता
ज्ञानेन ॥ १५ ॥ राज्ञ्ययागविधौ तदैव तथागतपतिमज्ञानयथापातयिष्यस्तत्तदैव क्षयगतसत्त्वात्पत्तयत्वात्पतेन न ह निष्यदित्यर्थः ॥ १६ ॥ सखातवल्यचक्रे इत्युक्ते स्तात्पर्यमाह ॥
यदिति ॥ १७ ॥ परयाराजसामस्यागजलपटभूमयेत्यनोकाराजसामपीरुदयति ॥ यातस्येति ॥ तस्यागजारेर्हस्तिपक्ष्यराजप्रयुक्ताश्रीः खानतामपीसपथाउक्तासानुअव
ज्ञानविचारानादरस्तद्विशेषणस्य हस्तिपक्ष्यपदे अभ्यन्तरचारिणी अतरगैश्वर्यभूता ॥ चितैव स विवेकमय सर्वस्य मिति भावः ॥ १८ ॥ हे साधो त्वमगजोपि सन्नयमुक्तविवेकसंपन्नो ग
जेन्द्रः अनेनाज्ञानलक्षणेन वैरिणा अभिन खानेतरसानिक्षिप्तः ॥ १९ ॥ उपर्यस्य यद्वा ललतौ येन सतरादस्य स्थानात्पर्यरुदयति ॥ यदिति ॥ सज्जनदन्तिभिः शानिश्चात्यादिगुणै सा
धुजनसमागमैश्च इषदाहृतम् ॥ २० ॥ इति भूयादृढबद्धलोने हस्तिपक्ष्यकंसः ॥ तिष्ठत्यथापि दुःखेन भूयसा नि यथावलिरित्युपसहारस्य नात्पर्यवर्णयन्नुपसहरति ॥ इत्यथापीति ॥ २१ ॥ उ
भोगौ येन नुमुक्ते पतत्यज्ञानसंस्थितिः ॥ पादपेक्षकचच्छिन्ने कुलायस्तद्गतो यथा ॥ १३ ॥ यदावनं प्रयातस्त्वं तदा ज्ञानं क्षतं वया ॥ पति
तंस न निहतं मनस्त्यागमहासिना ॥ १४ ॥ तेन भूयः समुत्थाय स्मृत्वा परिभवं कृतम् ॥ तपःप्रपंचखातोस्मिन् गहने ल्वनि योजितः ॥ १५ ॥ तद्
वा पातयिष्यस्त्वं यद्यज्ञानं तथागतम् ॥ राज्ञ्यत्यागविधौ तत्त्वानां ह निष्यक्षयं गतम् ॥ १६ ॥ यत्खातवल्यस्य तेन वैरिणा हस्तिनः कृतः ॥ तत्त
पोदुःखमखिलमज्ञानेन तवार्पितम् ॥ १७ ॥ यातस्य राजराजश्रीर्गजारिर्दृपसत्तमः ॥ सात्वजज्ञानदृपते श्रितं अभ्यन्तरसारिणी ॥ १८ ॥ त्वं
गजेन्द्रस्त्वयं साधो दीर्घवने गजोपि सन् ॥ अज्ञानवैरिणा तेन निक्षिप्तस्तरसाभितः ॥ १९ ॥ यत्खातवल्यो वाललताभिरवगुठितः ॥ आहतं
तत्तपोदुःखमीषत्सज्जनदन्तिभिः ॥ २० ॥ इत्यथापितपःखातोदुःखेत्यस्मिन् युदारुणं ॥ स्थितोऽसि पातालतले नृपवद्भो यथावलिः ॥ २१ ॥ ग
जस्त्वमाशानि गडानि वैरीमोहो निखातः पुनरुपग्रवंधः ॥ महोतलं विध्य उदंत इत्यर्थः त्वदीय उक्तः कुरुष्व कर्णोपि ॥ २२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे०
मो० नि० पू० चू० हस्तिकारख्यानतात्पर्यविवरणं नामैकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यदुक्तं नयशालिन्या तया
विदितवेषया ॥ तदा चूडालया ज्ञानं तत्कस्मान्नो ररोकृतम् ॥ १ ॥ साहितत्वविदां मुख्या यद्यद्वक्तिकरोति च ॥ तत्सर्वसत्यमेवांगतदनुष्ठेय
मादरात् ॥ २ ॥ अथ चेद्वचनं तस्यास्त्वयाननुष्ठितं नृप ॥ तत्सर्वसंपरित्यागः कस्मान्न निपुणोक्तः ॥ ३ ॥ क मनुक्तचपि द्रोक्त्याह ॥ गजदिति ॥
त्वगजः ॥ आशास्तव निगडानि ॥ मोहो वैरीहस्तिपक्षः ॥ उपेतपसि निर्वध एव निखातः ॥ महोतलविध्यः ॥ इत्यत्वदीय उदंतोऽहतातो मया हस्तिकारख्यानेनोक्तः ॥ एवंपरिज्ञायतपःखा
तदुद्रस्य तस्य रिपो नाशाय यत्करोषि तत्कुरुमाविलबल्येत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीवा० ता० नि० पू० एकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ इह कुभवचः श्रुत्वा सर्वस्यागपरो नृप ॥
त्यक्त्वा वनादिवद्गैः स्वसर्वभाहमदीदृहत ॥ १ ॥ यदा त्ववनप्रस्थितस्तदैवाज्ञानपतितसन्न निहतमिति त्वयोक्तं यत्तदानीमममनस्या गोपाय केनोपदिष्टो यो मया पोक्षित इति राजशकां
वितर्कयती चूडालोवाच ॥ यदुक्तमिति ॥ १ ॥ तस्या अतत्त्वविच्छादतवादिनीत्वादिशकावापयति ॥ साहीति ॥ अनुष्ठेयमभूदिति शेषः ॥ २ ॥ यदि आत्मबुद्ध्या चिरं जीवेदुरुद्वुद्ध्या
विशेषतः पञ्चद्विर्विनाशाय लीबुद्धिः प्रलयकरोति वचनात् लीबुद्धिमुपेक्ष्यात्स बुद्धिनिश्चितं सर्वस्यागमेव बद्धमस्यास्ताहिंस एव त्वया कुतो न स्थिरो कृत इत्याह ॥ अथ चेदिति ॥ ३ ॥

राज्यादिपरित्यागमात्रेण सिद्धं सर्वपरित्यागमाभ्यो संसाध्यतस्तत्र सर्वार्कितजगद्भूतिर्विद्यास्त्वोदयलयेति त्वद्वैवोक्तम् न च मया तत्कारज्यादिबुद्धिस्तत्त्वमयासाध
त्यागानिर्गुणाकृतदन्तिरिति ख्यज्य पृच्छति ॥ राज्यामिति ॥ ४॥ केवलसर्वसत्यागोरोचिताहमतिस्त्वयि तिमया प्रागुक्तमेवास्म्योत्तरम् विवेकाभावात्तत्र सौमनस्येति पत्रं लक्ष्यं न अत्र
पुनराकम्बलत्वादिपरिषदशेषादिनि शयस्याजितेकपञ्चद्विक्रमप्राप्त्याहकार्याधिपारित्यज्यपूर्णप्राविष्यतीति मन्मथानाशनेति लाट्टिहिविचारमप्रतारयतीति गूढाभिसंधिर्नैव वृद्धालोवा
च ॥ धनमिति ॥ यत्सर्वविषयैर्धनस्योत्पत्तेरस्य सति सिद्धा न चराज्यादयस्तत्सर्वमपि न सर्वथा ॥ अहंकारो हि राज्यादिक्रममतिक्रम्य तत्त्वमिति नाममन्मथेन तत्त्वमिति प्राप्य भा
षाभ्यसर्वस्यागलमसिद्धं निभाषा ॥ यद्यहंकारो हाराभ्यारायात्तत्त्वमिति राज्यादिसाधितमिति पत्रं न स्यादप्येतादृशेन रयागदेव राज्यादित्यागसिद्धेनान्यथा स च त्वयानत्यक्तं न स्या
॥ शिखिख्यजउवाच ॥ राज्यात्यक्तपृष्टस्य कदेशस्य कस्तथाविध ॥ दारास्त्यक्तास्तथाप्यनसर्वत्यागो न किञ्चित् ॥ ४॥ ॥ शृद्धालोवाच ॥
धनदारापृष्टराज्यभूमिभृद्वन्वेषाधवा ॥ इति सर्वन्तराजन्सर्वत्यागो हि कस्तव ॥ ५ ॥ तवास्त्यवापरित्यक्तं सवस्माद्भागउत्तम ॥
तपरित्यज्यनि शयमायास्त्यसि विशोक्तम् ॥ ६ ॥ ॥ शिखिख्यजउवाच ॥ राज्याचेन्ममनोसर्वतत्सर्ववनमेवम् ॥ शैलवक्षादिगु
ल्मादयतदप्यतत्त्यजान्महम् ॥ ७ ॥ ॥ श्रावसिपुउवाच ॥ इति रामवदन्नेव कुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेषातरमात्रेण वशीवीरशि
खिख्यज ॥ ८ ॥ प्रममाजवनास्त्यातां तत्र सुदृढनिश्चय ॥ प्राद्वोपस्तदगतां रजोलेखामिवात्मना ॥ ९ ॥ ॥ शिखिख्यजउवाच ॥
सदृसाद्विवनश्च आदिपितादपि वासना ॥ परित्यक्तमयानुनपरित्याग स्थितामम ॥ १० ॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ अद्रेस्तदवनश्च भ्रमालि
तपादपस्य लम् ॥ इत्यादितवनोसर्वसवत्याग कयतव ॥ ११ ॥ तवास्त्यवापरित्यक्तं सवस्माद्भागउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपरामा
यास्त्यशोक्तम् ॥ १२ ॥ ॥ शिखिख्यजउवाच ॥ एतच्चेन्ममनोसर्वतत्सर्वस्वाश्रमोभम ॥ वापीस्य लोदजयुतस्तमेवाधुर्यजान्महम्
॥ १३ ॥ ॥ श्रावसिपुउवाच ॥ इति रामवदन्नेव कुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेषध्यानमात्रेण वशीवीर शिखिख्यज ॥ १४ ॥ प्रममाजा
श्रमास्त्यातां सविदाशुदयादृढि ॥ सुरर्तिसुरणेनैव रजोलेखामिवानिल ॥ १५ ॥ ॥ शिखिख्यजउवाच ॥ सदृक्षोदजवोरुत्काद्वा स
नास्वाश्रमादपि ॥ परित्यक्तमयानुनसवत्याग स्थितो मम ॥ १६ ॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ तदक्षोवापीस्य लुगुल्ममुदजवतर्तविति ॥ इति कि
चिन्तते भवसवत्याग कृतस्तव ॥ १७ ॥ तवास्त्यन्योपरित्यक्तं सवस्माद्भागउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपरामायास्त्यशोक्तम् ॥ १८ ॥
शयनाश्रममिति ॥ १९ ॥ तत्कारयममपि यमान्पूर्वपरित्यक्तत्वादेव राज्यादौ तदेवानी राज्यादिसवधोनास्तीति तस्यागार्हता शैलवक्षादीनां त्विदानीं परिषद्धान्तस्यागमतरणतस्य
पत्यागविद्धिरित्यस्याराधयन्ति मन्मथान् शिखिख्यजउवाच ॥ राज्यामिति ॥ एवमप्येपरिषद्वास्त्यात्यर्थमेव मन्मथ ॥ २० ॥ ॥ प्राद्वोपोवर्षाप्रवाह न रजोलेखाप्रासृगजिमिष ॥ २१ ॥ अत्रा
सनाममनार्पित्यक्तानममत्याग स्थितस्तपस्य ॥ २२ ॥ ॥ कुम्भाराधयन्महम् ॥ २३ ॥ ॥ तवास्माद्दन्तिवित्तवने सवमित्यस्तु ममनयापितव्या मम सवस्मात्कयसर्वत्याग सिद्धं निभाषा
हविसम्यमान् शिखिख्यजउवाच ॥ एतच्चेदिति ॥ अप्यर्थक्यकारण ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ आश्रमे आस्थापयतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ कुम्भाराधयतो राज्याराधयन्महम् ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥

कृद्यानिमित्तयः ॥ अत्याकुटीकुटीरः ॥ १९ ॥ विष्टरादासनात् ॥ वक्षासनयोर्विष्टरइतिषत्वम् ॥ अवदातात्माशुद्धचित्तः ॥ २० ॥ अंशुमानसूर्य स्वस्यस्वन्देनेरर्थेइवासने
 आलोकयन्नेवस्थितइतिशेषः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अधिभू समुद्रोदरनिष्प्रभूमिरुन्नतभुवोदटिनद्यादिवारियथाएकत्रानयतितद्वत् ॥ २३ ॥ करैःकिरणैःसंचारवान्सक्रांतोर्को
 यथासूर्यकातशिलास्थानपावकज्वालयतितद्वत् ॥ अणौज्वल्लेखकर्मकत्वाणौकर्तुःपावकस्यकर्मता ॥ आंदोपस्करस्यापितरफलभस्मीभावाभ्रयत्वात्कर्मताविवक्षिता ॥ ज्व-
 लेध्वलविकल्पादुपधाङ्गत्वाभावः ॥ २४ ॥ विवेशवृत्त्यामितिशेषः ॥ व्यसिकामन्वतरसधिप्रलयस्तत्रयथारवि स्वपदीपितेभौजगद्भुत्वामेरुथ्येउपविशतितद्वत् ॥ २५ ॥ इ-
 दानीमक्षमालास्यक्तुकाम कर्तोपकारविस्मरणदोषपरिहरत्तामाह ॥ एतावंतमितिद्वाभ्याम् ॥ हेपतिप्रियेस्वामिभक्तेनजातःपरह्येनस्वार्थसाधनबुद्धेर्भेदउच्छेदोयस्यतथावि-
 श्रिखिध्वजउवाच ॥ एतच्चेन्ममनोसर्वतत्सर्वभाजनादिमे ॥ चर्मकुड्यकुटीरादिनतावत्संस्त्यजाम्यहम् ॥ १९ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥
 इत्युक्तासमस्तस्याविविदुष्यमतिशामी ॥ विष्टरादवदातात्माशुद्धचित्तः ॥ २० ॥ कुंभस्वालोकायन्नेवतत्क्रियाःसास्मितःस्वय-
 म् ॥ आसनेलोककार्येषुस्वस्यन्दनइवांशुमान् ॥ २१ ॥ चत्करोतिकरोत्वेतदस्यैतत्पावनंपरम् ॥ इतितूष्णींस्थितःकुंभःशिरिध्वजमवै-
 क्षत ॥ २२ ॥ शिरिध्वजस्तुतत्सर्वभांदोपस्करमाश्रमात् ॥ एकत्रैवानयामसभुवोवार्थविधुभूरिव ॥ २३ ॥ तत्संस्थाप्यधनैःशुष्कज्वा-
 लयामासपावकम् ॥ करैःसंचारवानर्कःसूर्यकांतपदंयथा ॥ २४ ॥ भांदोपस्करजालंतदभौत्युक्ताविवेशसः ॥ ध्वंसिकायांजगद्भुत्वा-
 मेरुशृंगेयथारविः ॥ २५ ॥ एतावंतंमयाकालंवृत्तायत्वंपतिप्रिये ॥ अजातबुद्धिर्भेदनेनैवकृतमस्तुते ॥ २६ ॥ आंतौतुविनिवर्तिन्यां
 नाधुनोपकरोपिमाम् ॥ मंत्राटव्यांचिरंभांतंवित्तंकार्यवर्त्मसु ॥ २७ ॥ इष्टानिधर्मस्थानानिविश्राम्याम्यधुनासारि ॥ इत्यक्षमालांज्व-
 लनचिक्षेपोक्ताशिरिध्वजः ॥ २८ ॥ कल्यांताम्नाविवव्योमतारालीपवनोमलाम् ॥ मयानरमृगेणत्वांचिरंवनमृगाच्युतम् ॥ २९ ॥ अ-
 वोधेनपुतंवृत्त्यामिदमेवमृगाजिन ॥ इदानींगच्छतुच्छाद्यपंधानःसंतुतेशिवाः ॥ ३० ॥ वाक्किनाव्योमतंगच्छसतारंव्योमतेसमम् ॥ तद्वृ-
 त्त्यंगालकराभ्यांसपुत्वाचर्मजिह्वादिति ॥ ३१ ॥

धेनमयात्वयत्पुतावतकालवृत्तापरिवर्तनश्रमप्रापितेतैवेतवमत्सेवनकृतपर्याप्तमस्तु ॥ २६ ॥ अधुनातुतपोजपादिकर्तव्यताभ्यांतौविनिवर्तिन्यामपगतायासत्यामांनोप-
 करोपिअतोन्तत्वाश्रमेणयोजयामीतिविश्राम्येत्यर्थः ॥ अहमपित्वयासहजपभोगेनानामत्रादवीषुभातःसंप्रतिविश्रामिव्यामीत्याह ॥ मन्त्राटव्यामिति ॥ कार्यवर्त्मसुक्रिया-
 साध्यशुद्धसिद्धिर्माणेषुविद्वन्भातम् ॥ २७ ॥ धर्मस्थानानितपोवनसिद्धिक्षेपादीनि ॥ २८ ॥ यथापवनःकल्यांतांशोव्योमस्तारालीनक्षत्रमालाक्षिपतितद्वत् ॥ अनेनाक्षमाला-
 स्फाटिकीतिगम्यते ॥ मृगाजिनप्रत्याह ॥ मयेति ॥ २९ ॥ वृत्त्याकुशासने ॥ इदमेवतपोपकृतमस्त्वितिशेषः ॥ तुच्छाद्यमूलकारणभायात्स आवाय ॥ पंधानःअवांतरकारणप्र-
 विलयलक्षणांमार्गः ॥ ३० ॥ सतारव्योमतेसमिदमस्त्यापुषतस्यनच्चर्मशुष्कवृद्धिचित्रमितिगम्यते ॥ तस्यद्विसतारव्योमतमाप्तिरनुत्तरेवेति ॥ ३१ ॥

द्रव्योपकरणेदंस्तुक्तामः शिखिध्वजः ॥ विनिवार्यांत्रकुंभेनचित्तत्यागायबोध्यते ॥ १ ॥ स्वेनमनसाद्यथाममतासंकल्पेनकल्पितंसमर्पिततत्कुटीरूपवृणमंदिरम् ॥ १ ॥
 पिथरशरावकुशकाष्ठसचयादियत्किंचिदभवत्तत्सर्वदाहेत्यादिपरेणान्वयः ॥ २ ॥ स्वस्यवसनवल्कलम् ॥ मुज्यतेयस्मिस्तद्भोजनंपत्रपुटकाद्यपि ॥ ३ ॥ पूर्वदृष्टापश्चान्नटा
 अदर्शनप्रामाज्जनस्थितिर्यत्र ॥ पूर्वकालेतिप्रमासः ॥ ४ ॥ तदेवोपपादयति ॥ आश्रमादिति ॥ ५ ॥ केवलाकृतिर्देहमात्रावशिष्टः ॥ ६ ॥ वासनांममताम् ॥ तत्रसर्वोपकर
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथोत्थापददाहासौशुष्कतत्तृणमंदिरम् ॥ अज्ञेनस्वेनमनसाद्यथासंकल्पकल्पितम् ॥ १ ॥ शिष्टंयत्किंचिदभव
 तत्सर्वंशिखिध्वजः ॥ असंख्यमनामौनीक्रमेणसमयाधिया ॥ २ ॥ ददाहचसचिक्षेपतत्याजचवभंजवा ॥ भ्रांजजातंस्ववसनंभो
 जनाद्यपितुष्टवत् ॥ ३ ॥ सबभूवाश्रमस्तस्यदृष्टनष्टजनस्थितिः ॥ वीरभद्रबलध्वस्तदक्षयज्ञाश्रमोपमः ॥ ४ ॥ आश्रमात्तेमृगणास्त्य
 करोमंथमुद्ययुः ॥ साग्निदाहात्पुरवराद्भूतभीतजनाइव ॥ ५ ॥ भ्रांजजातंदहत्यद्रौसहशुष्केधनेनतत् ॥ केवलाकृतिरसिहस्तुष्टिमानाहभू
 पतिः ॥ ६ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ वासनांतत्रसंत्यज्यसर्वंत्यागीस्थितोत्सहम् ॥ अहोनुचिरकालेनदेवपुत्रप्रबोधितः ॥ ७ ॥ संपन्नः
 केवलःशुद्धःसुखेनोद्धोषवानहम् ॥ किंनानमकिलवस्वेतद्भवेत्सांकल्पिकक्रमम् ॥ ८ ॥ यावद्यावत्सहीयतेविविधाबंधहेतवः ॥ तावत्तावत्स
 मायातिपरमांतिर्दतिमनः ॥ ९ ॥ शाभ्यामिपरिनिर्वाप्तिसुखितोस्मिजयाम्यहम् ॥ विबंधाःप्रक्षयंयाताःसर्वंत्यागोमयाकृतः ॥ १० ॥ दिगं
 वरोदिवसदनोदिवसमोयमहंस्थितः ॥ देवपुत्रमहात्यागातिकमल्यदवशिष्यते ॥ ११ ॥ कुंभउवाच ॥ सर्वमेवनसंत्यक्तंत्वयारज
 नशिखिध्वज ॥ सर्वत्यागपरानंदंमामुधाभिनयंकुरु ॥ १२ ॥ तवास्त्येवापरित्यक्तःसर्वस्माद्भागउत्तमः ॥ यंपरित्यज्यनिःशेषंपरामा
 यास्यशोकताम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिश्रुतवतातेनकिंचित्सांचित्यभूभूता ॥ इदमुक्तंमहाबाहोरामराजीवल्लोचन ॥ १४ ॥
 शिखिध्वजउवाच ॥ इंद्रियव्यालसंघातोऽरक्तमांसमयाकृतिः ॥ शिष्यतेसर्वसंत्यगोदेहोभेदेवतात्मज ॥ १५ ॥ तदुत्थापयपुनर्देहंभृगुपा
 तादविघ्नतः ॥ विनाशात्मकतांतीत्यासर्वत्यागीभवाभ्यहम् ॥ १६ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वादेहमग्रस्थेभ्यश्चेत्यनुमसौजवान् ॥
 करोतिपावदुत्थानंतावकुंभोप्युवाचह ॥ १७ ॥

णे ॥ प्रबोधितस्त्वयतिशेषः ॥ ७ ॥ साकल्पिकोममतासकल्पप्रयुक्तः सप्रहृक्तमायस्यतथाविधमेतदुपकरणजातकिनामनकिंचित्सारभूतमुपादानार्हमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तस्याग
 सुखमभिनयन्नाह ॥ यावद्यावदिति ॥ ९ ॥ विविधाबंधावधेयविषयाः ॥ १० ॥ ११ ॥ बाह्योपकरणत्यागमात्रेणभ्रात्यावालस्येवतस्यसर्वत्यागसुरवाभिनयमसहमानः
 कुम्भउवाच ॥ सर्वमेवेति ॥ अभिनयव्यंजकचेष्टाविशेषम् ॥ १२ ॥ तवेत्यादिप्रगवत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

निरागस्तनिराधाय ॥ महादेष्टुमी ॥ तर्पकस्वत्वम् ॥ १८ ॥ निरागस्तनो भवदर्यायति ॥ अहमिति ॥ तत्रापराधमिति शेष ॥ १९ ॥ २० ॥ यस्यापराधसमन्यदर्यायति
 क्षोभयतीति ॥ सपरमिपदार्थोक्त ॥ २१ ॥ ननु ह्यस्य ह्युक्तोऽप्यस्यान्यत्वात्पुनरातीरनापराधितमाह ॥ सुखेति ॥ भूत्याऽस्तित्तिस्थानतामात्रेण ॥ तत्र दृष्टमाह ॥ नेति ॥
 यथाऽऽल्लभ्यते तर्ह्यनुते आत्मस्यैकत्वादिप्राप्तोऽस्ति न तदाभिमानाभ्यासाधराधमात्रमिति ॥ २२ ॥ यत्-सुखत्वात्परफलातीति शिर-पुष्पानां पुष्पाणां च फलात्प्राप्तन कुरुते इति
 सपरमपराधी नृणां साधुना किमपराधत्वाद्वाहनेनापि साधुनात्मन किमपराधमित्यर्थः ॥ २३ ॥ इयस्याऽस्तिसर्वस्याग-पुनरपि कारिदेहदीर्घेन्येन ज्ञानदीर्घेन्यादिपमोह-साधराधस
 कुप्तवाच ॥ राजकिमिति देहत्वनिरागस्तकमहावते ॥ त्यजस्त्यहो हिदयम् कुपितोऽहं तितर्पकम् ॥ १८ ॥ जडो वराको भूकाल्मातपस्वी
 देहकोऽत्ययम् ॥ न कश्चन तवैतस्मिन्माधुवेतनुं त्यज ॥ १९ ॥ आत्मन्येवैवमूकाल्माध्यानवानवतिष्ठते ॥ सत्त्वात्यते परेणैव तरणेणैव
 काष्ठकम् ॥ २० ॥ क्षोभयत्यन्यएवेन निग्रहाहं मुहुर्बलात् ॥ तपस्विनं यथैकांतस्थितं मत्तत्कर ॥ २१ ॥ सुखदुःखादिभूत्या हिना
 पराधिशरिरकम् ॥ नात्मन फलवानात्मस्य देहक्षोपराधवान् ॥ २२ ॥ वात फलशिर-पुष्पपातन कुरुते सुखम् ॥ तरुणासाधुनासाधोर
 पराश्च किमात्मन ॥ २३ ॥ त्यक्तेनापिशरिरेणैकिलतामरसेक्ष्ण ॥ सर्वस्यागो न ते याति निष्पत्तिविपमो हिस ॥ २४ ॥ अर्गो केवलमेतत्त्वं
 निरागस्तशरीरकम् ॥ मुधाक्षिपसिनो देहत्यागे तस्यागितामवेत् ॥ २५ ॥ येनायक्षोऽभ्यते देहो भते भेने वपादप ॥ तत्सत्यजसिचैत्याप
 तन्महात्यागवानप्रवान् ॥ २६ ॥ तस्मिंस्त्यक्ते भवेत्यकसर्वदेहादिभूपते ॥ नो बोद्धिभ्रममप्येतद्भूयो भूय-प्ररोहति ॥ २७ ॥ ॥ शिखिध्व
 जउवाच ॥ केनायचाल्यते देह किं जीजन्मकर्मणाम् ॥ कस्मिंस्त्यक्ते परित्यक्तसर्वं भवति सुदर ॥ २८ ॥ कुप्तवाच ॥ साधोन
 देहत्यागेन नरान्यत्यजेनेन च ॥ न षोडशादिशोपेण सर्वत्यागो भवेत्यप ॥ २९ ॥ यत्सर्वं सर्वतो यच्च तस्मिन्सर्वैककारणे ॥ सर्वकिमुच्यते ब्रूहि सर्वतत्त्वविदां व
 र ॥ ३१ ॥ ॥ कुप्तवाच ॥ साधो सर्वगताकारजीवप्राणादिनामकम् ॥ न जडं नाजडं भ्रातचित्सं सवमिति स्मृतम् ॥ ३२ ॥ चित्तमे
 व श्रमविद्विद्विचिंतो न रंष्टुप ॥ चित्तविद्विजगज्जालं चित्तसर्वमिति स्मृतम् ॥ ३३ ॥
 यत इत्यपः ॥ २४ ॥ तस्य देहोऽभक्तस्याहकारस्त्यागितामो भवेत्सिद्धोऽस्तित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ एतद्देहादिनिष्पन्नजलमज्जानादिना शिरमपितस्माद्देहालकोऽप्यकम्प
 क्रमदीनामप्यते इति ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सर्ववासनास्त्वत्वात्सर्वं ॥ सर्वमप्येवमुपयुक्तत्वात्सर्वत ॥ न कश्चेन सर्वजनकत्वात्सर्वैककारणे ॥ ३० ॥ सर्वं ब्रूयते सर्वं वा
 त्यान्यत्यभूयो भ्ययत्सर्वं त्यक्तोऽप्यतस्मिन्नित्यर्थः ॥ ३१ ॥ चित्तप्राधान्येन जीवनामकारिप्राधान्येन प्राणादिनामकारिप्राप्तिरिति ॥ ३२ ॥ नरस्य ब्रह्मपुरुषपद ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ तस्यागोसर्वत्यागसंभवात्तदत्यगोसर्वत्यागसंभवात् ॥ ३५ ॥ सर्वधर्मादयः अधर्मावराज्यादितत्फलमोगस्थानानिवासचित्तस्य परदुःखमेव ॥ ३६ ॥ विवर्ततेपरि
 णमते ॥ ३७ ॥ भस्त्राभ्यामनृतिः ॥ भस्त्राभरणकमरेण ॥ ३८ ॥ सर्वभूतप्रसिद्धानामुपभोगानां जरामरणादीनां देहधर्माणाम् ॥ महामुनिपदेन तद्धर्माशमदमादयो लक्ष्यते तेषां
 च तत्र तन्निरुद्धासनचित्तमेवाश्रय इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अशातचित्तमेव मननात्मनो मयमतः प्राणचेष्टया जीवश्च भूत्वा बहिःस्थूलदेहतद्वयहाराद्याकारजालेन आवर्ततीत्यर्थः
 ॥ ४० ॥ तदेवातः शान्तमहदहंकारप्राणप्राज्ञात्मा चेत्यादिभिः क्रियानुहैरभिधाव्यापारैरुच्यत इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सत्यपरमार्थभूतभूमानदरूपकियानुभूयते अनुभूय
 राज्यादेरयदेहादेश्रमादेर्महीपते ॥ सर्वस्यैव मनोबीजं तरुबीजं तरोरिव ॥ ३४ ॥ सर्वस्य बीजे संत्यक्ते सर्वस्य तं भवत्यलम् ॥ संभवात्सं
 भवाद्भूपसर्वत्यागो भवेदिति ॥ ३५ ॥ सर्वधर्माधिधर्मावराज्यादिविपिनादिवा ॥ साचित्तस्य परंदुःखं निश्चितस्य परं सुखम् ॥ ३६ ॥ इदं
 विवर्तते सर्वचित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन बीजं वक्षतया यथा ॥ ३७ ॥ पादपः पवनेनेव भूकंपेनेव पर्वतः ॥ भस्त्राभस्त्राभरेणा
 यदेहश्चित्तेन चाल्यते ॥ ३८ ॥ सर्वभूतोपभोगानां जरामरणजन्मनाम् ॥ महामुनिनां सुदृढचित्तं विद्विस्समुद्रकम् ॥ ३९ ॥ इदं प्रवर्तते सर्व
 चित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन चित्तं जीवो मनो मयम् ॥ ४० ॥ बुद्धिर्महदहंकारः प्राणाश्चेत्यादिभिर्मुने ॥ क्रियानुरूपैरभिधा
 व्यापारैः शांतमुच्यते ॥ ४१ ॥ चित्तं सर्वमिति प्राहुस्तिस्मिन्त्यक्तेर्महीपते ॥ सर्वाधि व्याधिसीमांतः सर्वत्यागः कृतो भवेत् ॥ ४२ ॥ चित्ततया
 गं विदुः सर्वत्यागं त्यागविदां वर ॥ तस्मिन्निद्रे महाबाहो सत्यं किं नानुभूयते ॥ ४३ ॥ चित्तेत्यक्ते लयं याति दैतमैक्यं च सर्वतः ॥ शिष्यते
 परमं शांतमच्छमेकमनामयम् ॥ ४४ ॥ अस्याश्चित्तं विदुः क्षेत्रं संसृतेः सस्य संततेः ॥ क्षेत्रे लक्षेत्रतां याते शालेः कद्वसंभवः ॥ ४५ ॥
 चित्तमेव विचित्रेहंभावाभावविलासिना ॥ विवर्तते र्थाभावेन जलमूर्धितया यथा ॥ ४६ ॥ चित्तोत्सादनरूपेण सर्वप्रागेन भूयते ॥ स
 र्वमासाद्यते सम्यक्साध्याज्येनेव सर्वदा ॥ ४७ ॥ सर्वत्यागस्य विषयो यथैवान्योस्तिते तथा ॥ त्वमप्यन्यस्य भवसि तया गिन्युक्तासि वै नृप
 ॥ ४८ ॥ सूत्रं मुक्ताफलं तेन जगज्जालं त्रिकालकम् ॥ सर्वमंतःकृतं तेन येन सर्वं समुज्जितम् ॥ ४९ ॥
 नरुवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ द्वैतकार्याविभागविभावरपरपरा ऐक्यकारणोतिरोभावकमश्रयलयाधयाति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अर्थभावेन पदार्थाकारेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ सचायं सर्व
 त्यागो न परिच्छिन्नात्मग्रहणे सिद्धतीत्याशयेनाह ॥ सर्वंति ॥ हेत्यागिन नृप परिच्छिन्नस्य तव यथा अन्यः सर्वत्यागस्य विषयोस्तथा त्वमप्यन्यस्य त्वत्प्रागेन विषयो भव
 सितथा च त्याज्यमेवात्मतया युक्तासीति तेन सर्वत्यागः सिद्धतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नात्मग्रहणे तु त्वमेव सर्वस्यात्मेति त्वान्येन त्यागायोगाज्यकोट्यनिविष्टेन त्वया सर्व
 त्यागे सर्वस्यायतीकृत्य लब्धमित्याह ॥ सूत्रमिति ॥ ४९ ॥

पनुसर्वज्ञतामयः सतीषावर्तितगतकप्रसर्वसायसलभ्यस्यात्मादा। पनेति ॥ यद्यपिसर्वज्ञकाससंबन्धुयताभावनस्तथापि तेन तस्य जगद्व्याप्यतां रालाभा सम्बन्धाभ्यस्तथा
व्याप्यकारणास्तीत्यभिमतमेति सरूपम्यहमुद्देशाधिकालस्य सबलभ्ये न्युभयत इति भावः ॥ ५० ॥ अतएव सर्वज्ञयोगो यस्य व्याप्यवद्वाप्यदशा आत्यन्तिकत्व ईक्षणान्निर्वाणदीप
दृष्टान्तसङ्गातखट्वप्यातिशेषसम्बन्धवारमकारानामावहारशास्त्रे ईदृषदृष्टान्ताह ॥ अल्पहेनेति ॥ ५१ ॥ तद्वस्तु कटपति ॥ स्थितिमिति ॥ ५२ ॥ सर्वज्ञयोगे रूप्यताया भिन्नबा
रयति ॥ समतेति ॥ समजानां ब्रह्मनां ताज्यारण्योपकरणानां तेषको सयोगे ॥ ५३ ॥ परिशिष्टचित् स्वातिरिक्तत्वात् स्वस्थान कपुरुषाय स्तभाह ॥ समतेति ॥ तथा निर्वाणपर
मपुरुषार्थोपिलसानेतारित्यर्थः ॥ ५४ ॥ तत्सत्यक्तसम्बन्धस्य त्योपि सर्वसंविदांतदन्तावोस्त्येति नञाभ्यप्रसक्तिरित्याह । सर्वज्ञयोगे हीति ॥ द्वीकसांसर्ग्यचक्रनक्षत्रादीनाम

यूनमर्भवपरित्यक्ततस्मिन् व्यूढन्योपि सस्थितम् ॥ जगत्सर्वत्रिकालस्य ततो मुक्तावलीयथा ॥ ५० ॥ असौ हेने वटी पेन येन सर्वसमुच्चिशत
म् ॥ सखे हेने वटी पेने तेन सर्वप्रकाशितम् ॥ ५१ ॥ स्थितसर्वपरित्यक्त्यय श्रोते ऽसौ ह दीपवत् ॥ सराजते प्रकाशात्मसम सखे ह दीपवत् ॥ ५२
समस्तवस्तुनिकासे यथात्वमवशिष्यसे ॥ सवत्यागे कृततादृग्विज्ञानमवशिष्यते ॥ ५३ ॥ समस्तवस्तु दाहिपियया त्वनेतरादप ॥ सर्व
त्यागात् एवांगतयानि बाणमुच्यते ॥ ५४ ॥ सर्वत्यागो हि ईशान्यात्मा आश्रय सर्वसंविदाम् ॥ अनंतानामुदारणां खनिवे ददिवौ कसाम्
॥ ५५ ॥ सवत्यागरसापाणे जरामरणभीतय ॥ न काश्चन प्रबाधते स्वस्येव व्योमलेखिका ॥ ५६ ॥ सवत्यागो महत्त्वस्य कारण निर्मल
युते ॥ सर्वत्यज सिद्धयस्माद्द्वितीयैव ह तमम् ॥ ५७ ॥ सर्वत्याग परानदाहु खमन्यस्तु दारुणम् ॥ इत्योमित्युररीकृत्य याद्वच्छसितदा
वर ॥ ५८ ॥ सर्वत्यजति यस्तस्य सबभेदोपतिष्ठते ॥ यथैवानुविशत्य भौतये वा याति वारिधौ ॥ ५९ ॥ सर्वत्यागांतरे वास्तिज्ञानमात्मप्र
सादकम् ॥ यच्छून्य किल सांद्रस्य तत्र ब्रह्मादितिष्ठति ॥ ६० ॥ सर्वत्यागवशादेव ह त काले कलावपि ॥ शाश्वतेन विगता शकमुनिना मे रुव
रस्थितम् ॥ ६१ ॥ सर्वत्यागो महराजसवसपत्नमाश्रय ॥ न गृह्णाति हि यत्किंचित्सर्वतस्मै प्रदीयते ॥ ६२ ॥ कृत्वा न्नर्वपरित्यागशा
तस्वस्यो विपत्तम ॥ सौम्यो भवसि चद्रूपस्तद्रूपो भवभूपत ॥ ६३ ॥

॥ ५५ ॥ सर्वत्यागरसस्य आपाने ईदृषद्व्याप्तावने कते

यथाभवमोरासीनस्तत्त्वस्यभ्योमलोविकाभिरुद्रकाकिपाटिकाकाविश्वद्विपिनमवाधनतद्वत् ॥ ५६ ॥ निमलाधुनं स्वल्पस्फूर्ततपस्मानयावापस्यमहत्त्वस्यनामुनस्तथा
 ६ ॥ सर्वमिति ॥ ५७ ॥ इतिविग्रहपतिरोष ॥ उर्मिस्यस्यविग्रहपुनरीकस्येति ॥ ५८ ॥ सवत्यागैर्भवद्वाग्नवारयति ॥ सर्वमिति ॥ सर्वविषयजातमाराभ्योपनीतमुपनिष्ठते ।
 वार्तिर्ध्वजमुपधायावहवधमौर्विशतितयातयानदीभ्यश्चायात्वेवतद्वदित्यर्थ ॥ ५९ ॥ सर्वस्याज्ञानतत्कार्यस्यपक्ष्मागन्तरेणान्तमसावकज्ञानमभयरयमिति ॥ भावस्त्यभ्ये
 पराभाविद्यूष्यस्यलज्जैर्भरणादिनिष्ठनीतिविलम्बसिद्धमित्यर्थ ॥ ६० ॥ कलौपापिष्ठतमेपिकालोद्वेष्टासत्त्वादिनिर्बेनाविशाम्पेनसवत्यागवशाभ्येकस्तिर्यतप्यद्वातवायुपदे
 द्वापराकालोद्वेष्टागावलाजिनापुण्यतमेनतत्त्वाविगताराकभ्योभवास्त्येयमितिर्निर्दिष्टाभ्यमितिप्योतमायद्बनेति ॥ ६१ ॥ सबासासपदासमाभ्ययोनिबासस्त्यागम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

हेमहास्यभावभूमिपालत्वंप्रथमं स्याज्यं सर्वमनसापरित्यज्य अथोअनंतरं येन त्यजति स तन्मनश्च विहाय तदन्तरं त्यागाभिमानलक्षणमहंकारमलं च विमुच्य जीवन्मुक्तरूपो भवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पु० चिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इह चित्तपरित्यक्तं मूलपरिशोधने ॥ देहादिबन्धवाधेन पूर्णचित्च्छेदार्थं ते ॥ १ ॥ चित्तत्यागचित्तत्यागोपायम् ॥ १ ॥ निरस्तममेतित्यक्तमपि ॥ अप्यर्थो हि शब्दः ॥ २ ॥ एतच्चित्तमादातुममनयात्किं न जानामि द्रव्यववास्मिन्मूर्तत्वाभावादस्य त्यागानुत्तमानामि ॥ हेउत्तम ॥ ३ ॥ स्वरूपं त्यागार्हीषीकृतसामान्यरूपम् ॥ ४ ॥ कुमस्तदेवाह ॥ वासनेवेति ॥ रागवासनेत्यर्थः ॥ उदाहृतोलोके ॥ तथाचलौकिका आसर्वपरित्यज्य महास्वभावस्तजस्यथोयेन च तद्विहाय ॥ त्यागाभिमानं च मलं विमुच्य विमुक्तरूपो भवभूमिपाल ॥ ६४ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० चू० शिखिध्वजावबोधनं नाम चिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एवं वदति वैकुंभे चित्तत्यागं मुहुर्मुहुः ॥ अंतर्विचारयन्सौम्यो राजा वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ हृदयाकाशविहगो हृदयद्रुममर्कटः ॥ भूयो भूयानिरसं हि स मध्येत्येवमेमनः ॥ २ ॥ जानामि चैतदादातुं मत्स्यं जालद्ववाकुलम् ॥ त्यागमस्य न जानामि चित्तं द्रव्यद्ववोत्तम ॥ ३ ॥ चित्तस्यादौ स्वरूपमेव धावद्भगवन्वद ॥ ततश्चित्तपरित्यागं यथावद्वदमेप्रभो ॥ ४ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ वासनैवमहारजस्वरूपं विद्विचेतसः ॥ चित्तशब्दस्तु पर्यायो वासनाया उदाहृतः ॥ ५ ॥ त्यागस्तस्यातिमुकरः सुसाध्यः स्पंदनादपि ॥ राज्यादप्यधि कानंदः कुलुमादपि सुंदरः ॥ ६ ॥ मूर्खस्तु मनस्यागो नूतं दुःसाध्यतां गतः ॥ पामरस्येव साध्या ज्यं तृणस्येव सुमेरुता ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ स्वरूपवेद्यं चित्तस्य वासनामयमाकुलम् ॥ त्यागः समभ्येदुःसाध्यो वज्रनिर्गलनादपि ॥ ८ ॥ संस्त्यामोदपुष्पस्य दुःखदाहानलस्य च ॥ जगदक्लमृणालस्य मोहमारुतखस्य च ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवत्प्रवृत्तस्य हृदयस्य हृदयभ्रमरस्य च ॥ अथलाञ्छेत सरस्या गोपयथाभव नितद्वद ॥ १० ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ ॥ सर्वनाशो यस्य यः साधोचेतसः संस्तुतिद्वयः ॥ स एव चित्तसंस्त्यागदत्तुर्कटदीर्घदर्शीभिः ॥ ११ ॥

दुरपुष्पममवासनालिमङ्गकेष्वस्य चित्तमिति ॥ ५ ॥ सुकर इति ॥ औदासीन्यमात्रेण तस्मिद्धिरिति भावः ॥ राज्यादपीति ॥ तथाचाहुः ॥ यच्च कामसुरवल्लोके यच्च दिव्यमहत्सु ख तृणाक्षयसु ख स्यैतेनार्हतः षोडशीकलामिति ॥ सुदरो ह्ययः ॥ ६ ॥ कुतस्तर्हि स सर्वैर्नाक्रियते तत्राह ॥ मूर्खस्येति ॥ ७ ॥ वेदित्वद्वचसेत्यर्थः ॥ वज्रस्य निर्गलनाग्निगिरणादपि दुःसाध्यः ॥ सति मौल्ये औदासीन्यस्यैव दुष्करत्वादिति भावः ॥ ८ ॥ जगद्वृक्षेण यद्वज्रतमृणालस्य ॥ जालेति पाठे पि जले भवजालमिति वृत्त्यप्यस्या अक्लमेवार्थः ॥ सर्वपर्यायैः कारणमेवोपलक्ष्यते ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवदिति प्रवृत्तं यतीति कर्मण्यण् ॥ यथा येनोपायेन भवति ॥ १० ॥ सर्वस्य वक्ष्यमाणमूलं कुरशात्वा पश्येत्वा देन शिरः स एव सस्वतेरपि क्षयः स एव चित्तस्य सत्यागो नूतवास्तार्थत्यागवन्ममता निवर्तनमित्यर्थः ॥ दीर्घदर्शीभिरपरिच्छिन्नात्मदर्शीभिः ॥ ११ ॥

उत्तमार्थविद्ययानुबानानुभवेमान शिवित्वजलप्रोपयतिमाह ॥ चित्तेति ॥ चित्तद्विध्याधि ॥ नहिध्याधे शतशोपिममताष कनलक्षणेनत्यागेनाभावोनुपपत्तेर्कनुचिकि
 क्षयोच्छेदेनैवानलद्व्येवपातम्बूलशास्त्रापहृष्टादिवदेत्यय ॥ १२ ॥ अहमज्ञानात्मावीजयस्य ॥ सशास्त्राकलपपुष्टस्यपुष्टमस्योन्मूलनेतत्स्थानाकाशमिव निरावरणमिक्षेपद
 दयस्यपात्रमिधामाह ॥ १३ ॥ सभावत्यस्मिन्निधमभव-क्षेपम ॥ १४ ॥ अहमर्थार्थज्ञातात्मन उदयोयस्यतथाविधोयोयसचित्तावेदनात्मकोभिमानीमसिद्ध ॥ एतेदेवेति
 कीर्तलगतनिर्देशाः कीर्तमूलम् ॥ १५ ॥ कास्यसभावइतिप्रशस्तोत्तरमाह ॥ परमात्मपदमिति ॥ परमात्मन-पदनीहमायासिषक्षेपम् ॥ यतस्तस्मैर्भैषवमायामपपपस्यक्षेपम
 मभेदसाधितरक्षेपमित्यर्थ ॥ कौकुरदस्यसोत्तरमाह ॥ एतस्मादिति ॥ एतस्मादधमोत्तन्याम्बुलात्परिच्छिन्नोहमिति विविधयात्माचिदाभासध्यामत्वादनुभावान्मकोकुरोका
 यतइत्यर्थ ॥ १६ ॥ नसीवपचयेनचिन्महामात्मनापरिणतिरित्याह ॥ अस्त्येति ॥ देशायाकस्मिन्स्मरणाच्चित्तनामनभ्यननाक्षमनइत्यभिधायस्यास्तथाविधाधीनताजायतइति
 शिविविधजउवाच ॥ ॥ चित्तत्यागादहमन्येचित्तनाश सुसिद्धये ॥ अभाव शतशोप्याधे कथमस्यानुभूयते ॥ १२ ॥ कुम्भउवाच ॥
 अहर्वाजश्चित्तद्वम सशास्त्राफलपहव ॥ उन्मूलयसमूलतमाकाशददयोभव ॥ १३ ॥ ॥ शिविविधजउवाच ॥ ॥ चेतस किमुनेमूलको
 पुर कोस्यसमव ॥ काशास्त्रा केववास्कथा कथमुन्मूल्यतेवस ॥ १४ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ अहमर्थार्थदयोयोयसचित्तावेदनात्मकः ॥
 एतच्चित्तद्वमस्यास्यविश्वीजमहाभते ॥ १५ ॥ परमात्मपदक्षेपक्षेत्रमायामयस्यतत् ॥ एतस्मादधमोहिन्यादकुरेनुभवकृति ॥ १६ ॥
 निश्चयात्मानिराकारोवुद्धिरित्येवसोध्यते ॥ अस्यबुद्ध्याभिधानस्ययांकुरस्यप्रवीनता ॥ १७ ॥ सकलरूपिणीतस्याश्चित्तनाममनोभि
 दा ॥ जीवोमिधोपलभात्माशून्यात्मावुपलोपम ॥ १८ ॥ स्तम्भकायोयमेतस्यसाध्वस्थिरमरजित ॥ देशांतरेकुरोहेशोकालस्मदो
 स्यवासना ॥ १९ ॥ शास्त्रायाश्चित्तदक्षस्यदीर्घाद्विरगतास्तता ॥ द्विद्रियाण्यत्यभोगाश्चभावाभावात्मयोनय ॥ २० ॥ विदपीषामहांतो
 स्यशुभाशुभफलाकुला ॥ इदशस्यास्यचित्तस्यदुर्दक्षस्यप्रतिक्षणम् ॥ २१ ॥ शास्त्राविलचनं कुर्वन्मूलकापेभारकुरु ॥ ॥ शिविविधज
 उवाच ॥ ॥ चित्तद्वमस्यशास्त्रादे कुर्वाणाहविकतनम् ॥ २२ ॥ कथं करोमिमूलस्यनि-शेषकणमुने ॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ वासनावि
 विधा शास्त्रा फलस्मदादिनान्विता ॥ २३ ॥

येणाय ॥ १७ ॥ नस्यदक्षस्यकीषमाह ॥ कीषइति ॥ परमार्थतो निर्भकारत्वात्सर्विका

त्युत्पत्त्यात्माअनुरोपलपमोमिध्याभूतचिन्मदमभवधोपलभात्मासाक्षीत्यय ॥ १८ ॥ स्तम्भोमूलच्छास्त्रापदतोमध्यदेशे अयकाय शरीरेभेव ॥ मूलस्तम्भदेशाह शास्त्र
 रेअपदेशेत्कथशास्त्रादिमरोदायमं कुरोहो कुरारभेचिकीर्तितवसंतानादिकालइवतत्तन्मोमदकर्मपरिपाककाटेशागद्वेयपदस्यापकरपुष्टयापाकारेणस्यदेव्योरास-सोस्यवासनेव
 त्यय ॥ १९ ॥ अस्त्यचित्तदक्षस्यपादोर्धाद्विरगतास्तनाश्चशास्त्रास्ताद्विद्रियाणिभावाभावात्ममरणानितनवात्मनोनर्धसहस्यस्ययोनय कारणीभूताभोगाश्चअस्त्यमहो
 नेविदपीषामहांतोशास्त्रासमृद्धादितिरोप्याभ्यय ॥ २० ॥ २१ ॥ विद्ययभोगासमच्छेदकलक्षणादिविलचनं कुर्वन्मूलसगादिद्वीयात्मदर्शनलक्षणेमूलकापेभारयमाशिरायकु
 र्वित्यर्थ ॥ नमयात्कालवनेमूलकापेचोपायत्कापुच्छमि ॥ चित्तमिति ॥ २२ ॥ इत शास्त्रालक्षमापायपुंभआह ॥ वासनाइति ॥ २३ ॥

अभाविता आसक्तित्यागेनानुभाविता अतर्विचारसंविद्वलेन लूना भवति ॥ उक्तमेवार्थं जीवन्मुक्तेषु लक्षणतया दर्शयति ॥ असंसर्केति ॥ २४ ॥ शाराखालवनान्भ्यासेद्वेदसति मूलकाद्येयो गयो भवतीत्याह ॥ चित्तद्वुमेति ॥ लताजालशाराखसमूहम् ॥ २५ ॥ गौणमगम् ॥ मुख्यप्रदानम् ॥ २६ ॥ मुख्यत्वेन प्राधान्येन ॥ प्रदानासपादने यत्नसंसाधितस्याप्यगस्यैकल्यप्रसगादिति भावः ॥ २७ ॥ त्वचित्तलक्षणस्य कटकखड्गस्य करजवनस्य अलनिरवशेषमूलदाहकुर्वति पूर्वान्यय ॥ एवमेतदचित्तता भवति ॥ तदाहरस्य प्रसिद्धेन लतेनासिद्धेन लतरजिज्ञासु पृच्छति ॥ अहंभावात्मन इति ॥ अर्थकरं समर्थं ॥ २८ ॥ कोहस्यामिति विचारादिसाक्षात्कारात्तद्वपुष्कृ ॥ २९ ॥ मया स्ववृद्धेन वा ह्याथिदेहाय हकारात्ता आध्यात्मिकाथिश्च आत्मना अदृताश्चेति ज्ञातास्तथाप्यदरात्मन तत्रापरिचयाज्जदेव्यहकारे पुनः पुनरात्मना ध्यातिर्न निवर्तन्त एव निर्विभ्रान्भ्यामीत्या अभाविता भवत्यंतर्लूनाः संविद्वलेन ते ॥ असंसक्तमना मौनीं शांतवादा विचारणः ॥ २४ ॥ संप्राप्तकारीयः संतर्लूनाश्चित्तलतो भवेत् ॥ चित्तद्वुमलता जालं पौरुषेण विकर्तयन् ॥ २५ ॥ यस्तिष्ठति समूलस्य योग्यो निकपणे भवेत् ॥ गौणं शाराखालवनं मुख्यं मूलविकर्तयन् ॥ ३६ ॥ चित्तद्वस्य तेन त्वं मूलकापपरो भव ॥ मुख्यत्वेन महाबुद्धेर्मूलदाहमलंकुरु ॥ २७ ॥ चित्तकंठकखंडस्य भवत्यवमचित्तता ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ अहंभावात्मनाश्चित्तद्वुमर्वाजस्य हेमुने ॥ कानलादहनाख्यस्मिन् कर्मण्यर्थकरो भवेत् ॥ २८ ॥ ॥ बुभुज उवाच ॥ ॥ राजन्स्वात्मविचारायं कोहंस्यामिति रूपधृक् ॥ चित्तद्वुर्भर्वाजस्य दहनं दहनः स्मृतः ॥ २९ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ मुने मया स्वयावुद्ध्यावद्दुःशः प्रविचारितम् ॥ यावन्नाहं जगन्नां विवर्तनमंडलमंडितम् ॥ ३० ॥ नाद्रस्तदं विपिनं न पर्णस्पंदनादिच ॥ जडत्वात्तदेहादिनमांसाभ्यस्तगादिच ॥ ३१ ॥ कर्भेद्रियाण्यापि न च न च बुद्धीद्रियाणि च ॥ न मनोनापि च मतिर्नाहंकारश्च जाड्यतः ॥ ३२ ॥ कटकत्वयथा हक्षितया हंत्वचिदात्मनि ॥ जडत्वसद्रूपतया तनतनास्ति हेमुने ॥ ३३ ॥ सन्निवेशनिवासात्मा सर्वा र्थादिः परेपद ॥ विषयतेनान्यदन्यत्वात्तभर्त्सिवमहाह्रुमः ॥ ३४ ॥

ह ॥ मुने इत्यादिपदं ॥ यावदिति साकल्ये ॥ सर्वजगद्दुःशः प्रविचारितमित्यर्थः ॥ तदेव विशिष्याह ॥ नाहमित्यादि ॥ उच्यते तदतर्गतवनमंडलादिभिश्चमदितं जगन्नाहमिति संक्षिप्योक्तिः ॥ ३० ॥ तदेव विस्तरेणाह ॥ नाद्रेत्यादि ॥ जडत्वादिति सर्वत्र हेतुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अहंकारे जडत्वनास्तीति शका विवर्तत्येदं नुवाचारयन् जडस्य स्वतः सेदुमशक्त्या चित्तध्यासात्सिद्धौ मिथ्यात्वपर्यवस्यतीत्याह ॥ कटकत्वमिति ॥ तथा अहत्त्वविवर्तं दर्शितोप ॥ जडनुशुक्लैरजन्मगृह्णादि असद्रूपतया प्राप्तिरिति शेषः ॥ तेन जडत्वहेतुना तदेहत्वादिनास्ति मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ब्रह्माहं इत्येकजडवर्गस्याधिष्ठानसद्रूपादन्यत्वादिपि असत्त्वमित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ स्वतः सतश्चैतन्यात्परस्परचान्यदन्यत्वादिनत्वात् परेपदे चिन्तनविषये ॥ तथा तु कुत इति चेद्यतो ब्रह्माहं इति जडवर्गश्च तदंशमुच्यते इति सन्निवेशानां निवासात्मा आधारः सर्वेषामर्थानां प्राप्तादिविषयवाणामादि कारणाभूत् ॥ न च चिदात्मा विभक्तस्य भावो निर्वाणसत्ता सामान्यरूपत्वादित्यर्थः ॥ ३४ ॥

नतिअनपरीत्याअहल्लससपसमलस्यमाजनआनअपिअतःअत्योकरसपदससाक्षिषैरभ्यतन्जानामि ॥ १० ॥ इदानींविशेषादेवसाक्षिषैरभ्यपरीषाययिष्यमकभट
 वाच ॥ एतावदिति ॥ एतानन्माप्रकमहकारपर्यंतदृश्यदम् ॥ ३६ ॥ अष्टादुभोक्तृत्वाविनामसिद्धांतरांतरकोशपरपरावधौपायानंदैकरसेषिन्माधेसतिअनानदाजहृत्पात्र्यमा
 पाशब्दादिप्रियया स्वरते ॥ येनबाहुद्विहृत्युपाखडेनदटानिटिविभागननिर्णीयत ॥ ३७ ॥ विषेकदृशापयाखोषनेरुषरूपस्यमेमदेहादिकरागणअहमितितादात्म्याभिमा
 गलक्षणमल्लमद्वैतकारणमकारणवेतिअहर्नवेधियत्परब्रह्मज्ञानवेधीत्यय ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सतासत्येनअसतामिध्याभूतेनवापेनमलेनहेनूनससारीत्येतोसि ॥ ४० ॥ त
 सत्यमिध्याविमानजानामि किंतुषित्तुहृत्प्रत्यसर्वानर्थफलस्यमूलमिति साधान्यतो हभाषध्याभ्यभावावश्रेतिविशेषतोपिजानामि नक्षत्यकुनिरसितमुपायनजानामि ॥ ननुनाह
 नममन्निबुद्धिरेवतस्यागोपायःअसिद्धभाक्कथैववनहिदुर्दरीत सकयमपलप्यतेनवाह ॥ सक्तम्यकमिति ॥ तथापुनपुनस्त्यक्तमधिमूलोच्छेदाभावात्पुनपुनमापेति अतस्तन्म
 जानन्तपीतिभगवन्नहत्वमलमार्जनम् ॥ अतयज्जनजानामितेनतप्येचिरमुने ॥ ४१ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ एतावन्मात्रकवद्वयदिन
 त्वमर्हपते ॥ जहत्वात्तन्महाशुद्धेयांसितददमेनय ॥ ३६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ क्षिन्मात्रमहमन्ध्यात्मवेदनविदुपावर ॥ यन्मा
 वास्वदेतेनिर्णीयतेचयेनवा ॥ ३७ ॥ एवरूपस्यमेतन्मूलंनमलमकारणम् ॥ सकारणंवाहमिति यत्पदचनवेद्व्यहम् ॥ ३८ ॥ असदेत
 दनात्पीयप्रमार्ष्टुमलमात्मन ॥ मुनेयदानशक्नोमिति नतप्यसुदारुणम् ॥ ३९ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ ब्रूहिषितन्महाबाहोलभंतवमलम
 हत् ॥ स्थितोसियनससारीसतावाप्ययवासात् ॥ ४० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तुहृमस्ययद्दीजमहभावश्चमेमलम् ॥ तच्चत्यकु
 नजानामित्यक्तत्यकमुपैतिभाम् ॥ ४१ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ कारणाज्जायतेकार्ययत्तत्सर्वत्रसमवेत् ॥ अन्यत्त्वसद्विचद्राभट्टमेतत्त
 विधत्ते ॥ ४२ ॥ ॥ कारणाज्जायतेकायमहभावाद्भवाकुर ॥ इतिकारणमन्विष्यकययस्वसमाधुना ॥ ४३ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥
 मुनेहमितिदोपस्यवेदनवेधिकारणम् ॥ तद्यथापशमयातितन्मेवदमुनीश्वर ॥ ४४ ॥ चित्तश्चेत्यन्मुखत्वेनदुखायायमहस्थित ॥ चेत्यो
 पशमनब्रूहिमुनेतदुपशान्तये ॥ ४५ ॥

एतदुच्छेदोपायचवेत्पाराय ॥ ४१ ॥ तपसस्यस्यकु
 दस्यत्वाकारणानसप्रभस्येभ असत्यस्यनुकारणतोकिरसत्वेवकारणेकार्थस्यन्मिस्यर्धेपर्यवसितासतीकायस्यासत्पराभेवापावयतीत्यालैक्यपर्यवसितेरिहस्यनदुस्मादुसा
 रथैवोपायिष्यारुणोलाकयसिद्धानुपपन्नकारणत्वंसुखाभिष्यक्तयथेत्याह ॥ कारणादितिद्विधाभ्याम् ॥ अन्यत्तुकारणविभैषज्जातकार्याद्विषयान्नसदेव यतएतत्सन्म
 गूढदृष्यविधानइत्यय ॥ ४२ ॥ यथाअहभावात्कारणान्मनआदिलक्षणोभवाकुर कार्यजायतेइति एवविषयेमहाभाषस्यपिकारणत्वंद्व्याऽविष्यममकययत्सेत्यर्थ
 ॥ ४३ ॥ एवंपुटोराजानिरत्नमुद्राविष्यत्वासातिदेशायाकारेवदेतन्माहताभिमानायोगात्तद्देवनमनत्कारणमितिनिश्चित्यप्रस्तुत्वाच ॥ मुनेइति ॥ ४४ ॥ चित्तभ्यत्योन्मुखत्वे
 नहेनूनानाअपदेहादिरात्रेनस्थिर सन्नुखाययस्यन्मात्रभ्यत्येदेहादिरैवचित्तलोहदत्ताभावेपिहेतुरित्यभिधेस्यतदुपरातयेचेत्योपरात्रनोपायब्रूहीत्येह ॥ चेत्येति ॥ ४५ ॥

यद्वेदनस्य वेद्योन्मुखत्वे वेद्यमेव कारणमिति कारणज्ञोऽसि तर्हि तत्त्वमभिप्रेतमाशुबद ॥ ततस्त्वदुक्त्यनंतरत्वादभिप्रेतं कारणमकारणमेव येन क्रमेण संप्रयते तं क्रमं त्वं बोधयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ पृष्ठमेवार्थस्फुटीकर्तुं पुनरनुबदति ॥ वेद्येति ॥ सामान्यतो वेद्यवेदनरूपस्य विशेषतश्चेतनस्य मिथ्यात्वादकारणकारणत्वाक्षममेव वेद्यकारणतां या न्नित्यत्वाभिप्रेततद्देस्यर्थः ॥ ४७ ॥ शिखिष्वजः पृष्ठत्वाभिप्रेतस्फुटमाह ॥ चेत्येति ॥ देहादिर्वास्याभ्यात्मिकपदार्थसत्ता ॥ ४८ ॥ वेदनस्य देहादिसत्ता कथं कारणतयाह ॥ शरीरेति ॥ यतो वेदनशरीरादिवस्तुसत्तयानिमित्तभूतया स्वयमपि मूषानिषिक्तधातुद्रवश्च शरीराद्याकारणेनेति ॥ अमूर्त्तवेदेन मूर्तदेहाद्याकारताया वास्तवत्वायोगाद्विशिनकुं भउवाच ॥ ॥ कारणं कारणज्ञोऽसि वेदनस्य वदाशुमे ॥ ततस्त्वं बोधयिष्यामि कारणकारणक्रमम् ॥ ४६ ॥ वेद्यवेदनरूपस्य चेत्यसंचेतनस्य मे ॥ अकारणं कारणतां यथा तंतव तद्वद ॥ ४७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ चेत्यचेतनरूपस्य वेद्यसंवेदनाकृतेः ॥ इयं पदार्थसत्ते ह देहादिकारणमुने ॥ ४८ ॥ शरीरादितयोदेति वेदनं वस्तुसत्तया ॥ असत्याभासया स्पंदो यथापवनत्वेव या ॥ ४९ ॥ अस्त्वां वस्तुसत्ता यानावगच्छाम्यहं यथा ॥ अहंत्ववेदनं चित्तबीजं समुपशाम्यति ॥ ५० ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ विद्यते यदि देहादिवस्तुसत्ता तदस्ति ते ॥ अभावाद्देहसत्तादेः किं निष्ठंतव वेदनम् ॥ ५१ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ यस्योपलभ्यते किंचित्स्वरूपं कलनात्मकम् ॥ असद्रूपं कथं तस्यात्मकशः स्यात्कथंतमः ॥ ५२ ॥ हस्तपादादिसंयुक्तः क्रियाफलविलासवान् ॥ सदानुभूयमानो यदं देहो नास्ति कथं मुने ॥ ५३ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ कारणं यस्य कार्यस्य भूमिपालनविद्यते ॥ विद्यते ते ह तत्कार्यं तत्संवित्सु विभ्रमः ॥ ५४ ॥ कारणेन विना कार्यं शरीरं न कदाचन ॥ विद्यते यस्य नो बीजंतद्व्यधेक्वजायते ॥ ५५ ॥ अकारणं तु यत्कार्यं सदिवाग्नेनुभूयते ॥ तद्गुर्विभ्रमाद्विद्विग्नात्तद्व्याजलोपमम् ॥ ५६ ॥ अविद्यमानमेव त्वं विद्विमिथ्याभ्रमोदितम् ॥ नाति यत्नवतोऽप्येतन्मृगतद्व्यांबुलभ्यते ॥ ५७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ असतोऽर्हि विंवादनं युक्तं कारणेक्षणम् ॥ वंध्यातनयसर्वगमंडनं कस्य राजते ॥ ५८ ॥

टि ॥ असत्याभासयेति ॥ ४९ ॥ यथा चित्तबीजमहंत्ववेदनं समुपशाम्यति तथा देहादिवस्तुसत्ताया असत्त्वनावगच्छामि अतस्तदसत्त्वं यथावगम्यते तथापि देशेति भावः ॥ ५० ॥ एवंपृष्ठः कुंभो वेदनस्य विषयाकारेणोत्पत्तिभ्रमवारणाय देहादिवशात्सत्त्वप्रतिजानीते ॥ विद्यते इति ॥ देहादिवस्तुसत्तायादिविद्यते तर्हि तेन वा अभ्रमं वेदनस्य तन्निमित्तदाकारत्वं स्यात्तदेव दुर्लभमिति वेदनकिंश्चिकि विषयनिर्विषयमेवेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ प्रत्यक्षमुपलभ्यमानस्य देहादेः कथमपलापइति राजापृच्छति ॥ यस्येति ॥ सत्त्वेनोपलभ्यमानस्य सत्त्वप्रतिज्ञाविरुद्धेति दृष्टान्ताप्याह ॥ प्रकाश इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नोपलंभनमात्रेण दृश्यसत्ता निर्णयः आतोपलभेषु व्यभिचारात् किंतु सत्सु कारणेषु यस्य कार्यस्योपलंभस्तस्य सत्त्वम् तानि चास्य न सतीत्याह ॥ कारणमिति चतुर्भिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तर्हि किमसौ देहादिवंध्यापुत्रवेदेहादिवदत्यन्तसन्नेव स्यादिति राजाशंक्ते ॥ असत्तदिति ॥ ५८ ॥

करारीराशिरेष्वनवस्येष्वस्थिनिध्यादिभूतेस्तदैवविद्वन्भवात्कारणानिद्रपणाद्येष्टापत्तिरेष्यमिभिरुभकाह ॥ कारणेति ॥ १० ॥ ऐतिहाय्यमानाभिसंयुगतसंस्थानसाम्य
 विगारिनाशितस्मकारणं निद्रांत-सकथमपलभ्यत इतिराजारांकोते ॥ इति ॥ १० ॥ तस्याप्यस्येनृन्योभ्यापयद्विगृह्णाभिषिक्तदेवोत्तरपुनर्बर्णयति ॥ कारणमावतइत्या
 दित ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गृह्णाभिषिधिमजानानाराजारांकोते ॥ पितामहानामिति ॥ आद्यपितामहोदिरव्यगमं ॥ सविष्टमभूतर्लिंगमस्यात्मापुष्विष्टपिता
 महोदिसवर्मादिवस्यूक्तानामुत्पत्तीकारणमिन्नस्यादिरव्य ॥ पूर्वपापमात्मदुणामनुमरीचिदक्षादीनापूर्वस्यसकार्येभ्य-पूर्वस्यप्रसादस्यवाडसत्तौ ॥ १५ ॥ तस्याधिकार
 गणुर्बधमिष्यत्वेनृन्योभ्यापयद्विगृह्णाभिषिधेनोत्तरमाह ॥ आद्यस्यादित ॥ यदाकारणाभावेकस्यविद्विषाभावेनितित्यनियमलक्षणासोपिनास्त्वथेत्यर्थ ॥ १६ ॥ ननुपदे
 कुंभउवाच ॥ कारणेनविनाकार्यशरीराद्यस्थिपजरम् ॥ अविद्यमानमेवेदविद्वत्संभवतोदृष्ट ॥ १७ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ इ
 क्षपादाद्युक्तस्यशरीरस्यमुनीश्वर ॥ नित्यमालक्ष्यमाणस्यपिताकस्मान्नकारणम् ॥ १८ ॥ कुंभउवाच ॥ कारणभावात्तोरज
 न्वितानामनविद्यते ॥ असतोयत्तुसजातमसेदवतदुच्यते ॥ १९ ॥ पदायानां चकार्याणां कारणवीजमुच्यत ॥ सप्तवर्यगजगतितनयी
 जनविनांकुर ॥ २० ॥ तस्मान्नकारणं यस्यस्यकायस्यहोपपद्यत ॥ वीजाभावेहितव्यास्तितर्त्सवित्तुविभ्रम ॥ २१ ॥ अवश्यवतुयन्मा
 स्तिनिर्वाजतन्मतिभ्रम ॥ हीदुत्वमरुभूम्ययुवध्यापुत्रदशासमम् ॥ २२ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ पितामहानांपुत्राणांपितृणां च
 जगज्जये ॥ आप पितामह कस्मात्पुत्रवोत्पत्तौ नकारणम् ॥ २३ ॥ कुंभउवाच ॥ आप, पितामहोय स्यात्सोपिनास्त्ववभूयते ॥ का
 रणाभावादनित्ययदाभावेनकस्यचित् ॥ २४ ॥ कारणस्यस्ववीजस्यनित्यभावात्पितामह ॥ अल्प-सदृशमानोपिभ्रमदन्वो न वि
 द्यते ॥ २५ ॥ श्रगवत्पांडुवद्वातिरुपएवावभासते ॥ पितामहायकारित्वमपितस्यभ्रमात्मकम् ॥ २६ ॥ पितामहोदरेतस्यमिथ्याप्रत्य
 यत स्थिति ॥ घनातवनिदन्तेवमार्जायिष्याम्यपेतरत् ॥ २७ ॥

शान्तमज्जयोद्वधविभ्याधिकोक्तमाह ॥ हिरण्यगर्भपरपदआयमानसंनरेषुशुभायास्तस्यासंयुतकीत्यादिमप्रधर्मेयुतदुत्पादकोकायमानतकपादस्यापश्यन्श्वरल
 लकारणमसिद्धरुषकथमपलभ्यतइत्यारांकारपरिहरणगृह्णाभिषिधियुद्धादयति ॥ कारणस्येति ॥ सत्यमस्तीश्वर-परमात्मा तथापिनेमयापयास्तास्तिभेदकल्पनयाभ्याम्याय
 यान्योदस्यमानोपिषधितामहस्तामन्योनविद्यते तत्कुलतामसत्यस्यचिदंशस्यापरिणामितयाअकारणत्वस्यवद्वयभाणत्यात्परिशेषाभ्याप्यापूबजहलत्कारणवाच्यस्तस्य
 वाद्विषाद्वयस्यवीजस्यकारणस्यनित्योदितविषयावाधितत्वेनेश्वरेनित्यमेवाभावादिमर्थ ॥ २८ ॥ एतेनपितामहस्यभूषनादिसर्गायाः क्रयाकारितायतिभासोपिष्यास्यानद
 स्याह ॥ श्रगुप्येति ॥ २९ ॥ इत्ययमुक्तयुक्तमानवपितामहोदरेत्तरारीराशिरस्यस्यकार्यपरंपरावधस्यमिथ्येतिदीर्घकमल्पयतोयनासत्यत्वेनात्यन्तदृढीकृतास्थितिर्निदृशीव ॥
 अयद्वतरव्यतिभासमावाधितारामपितृत्वात्कारणयतिनोपदेशेनामजयिष्यामीत्यर्थ ॥ ३० ॥

उक्तमेवार्थस्योपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ हेभूमिपतस्माच्चिद्यतिरिक्तस्योक्तयुक्तया असत्त्वाच्चिदवायदवदव प्रागुक्तदश्वर ॥ हरण्यगमादस्तावन्महात्मनः परमेश्वरानां विवि-
 तितदात्माच्चिदात्मकतया आत्मन्येव कचति नान्यदणुमात्रमपि सपादयति सपद्यते वा ॥ तेन स्वयमात्मना आत्मैव स्वरूपः पद्मज इत्यादिनामरूपकल्पनेन प्रोक्तः सर्वाणि रूपाणि विचि-
 त्यधीरो नामानि कृत्वा भिवद न्यदास्ते इत्यादि श्रुतिभि इति एव पर्यालोचने इदमस्तद्वैतशतब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रौवा सिष्ठम० तात्पर्यप्रकारो नि० पू० चतुर्नवतितमः सर्गः
 ॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ घनतातानवेनात्राविद्योपशमनकमः ॥ शिखिध्वजस्य बोधेन विप्रातिश्रोपवर्ण्यते ॥ ११ ॥ मृगतुष्णाबुवद्भ्रातिरूप एवावभासत इति यदुक्ततत्र मृगतुष्णादेस्ता
 नपानार्थं क्रियासामर्थ्यददर्शनान्मज्जनमरणादिदुःखकारणत्वाददर्शनाच्च विषमोदृष्टात इति राजाश्रकते ॥ आब्रह्मेति ॥ तत्तर्हि अर्थक्रियासमर्थो दुःखकारणचायकथमित्य-
 न्वयः ॥ ११ ॥ सत्यसकल्पभावनादृढांकतस्य मिथ्यार्थस्यासामर्थ्यदुःखकारणत्वचैवास्तुरमायानिर्मितशस्त्राहस्यश्वसेनादे प्रसिद्धमेवाक्रियाच्यजगदीश्वरमायानिर्मित-
 स्यप्रपंचस्येताशयनोत्तरमाह ॥ एवमिति ॥ अस्य सर्गात्मकस्य जगद्भ्रमस्य प्राणिनोपभोगार्थत्वात् एतदुक्तप्रकारमर्थक्रियासामर्थ्यदुःखादिकारणत्वचास्ति सत्यसंकल्प-
 तस्माच्चिदात्मकतयात्मनिचिततोयं नित्यं स्वयंकचति भूमिपदेवदेवः ॥ तेनैव पद्मज इति स्वयमात्मनात्मा प्रोक्तः स्वरूप इति शांतिमिदं सम-
 स्तम् ॥ ७० ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजावबोधननामचतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७२ ॥ शिखिध्वज उ-
 वाच ॥ अब्रह्मसत्त्वपर्यंतं यद्यं भासते भ्रमः ॥ अर्थक्रियासमर्थश्च तत्कथं दुःखकारणम् ॥ ११ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ ॥ एवं जगद्भ्रमस्या-
 स्य भावनं तावदाततम् ॥ शिलीभूतस्य शीतेन सलिलस्येव रूक्षता ॥ २ ॥ अज्ञानं शिथिलीभूतमेवं नष्टं विदुर्बुधाः ॥ न नाशेन विनादेति पूर्व-
 संस्थानविच्युतिः ॥ ३ ॥ तनुत्वं सर्वबोधस्य यत्तदेव हि कारणम् ॥ सर्गोपशमसंपत्तौ प्रतिपन्नपरेपदे ॥ ४ ॥ तानवंदं भ्रमते यस्य तस्यानुक्रम-
 तः स्वयम् ॥ पूर्वसंस्थानविगमात्प्रशमोत्पुपद्यते ॥ ५ ॥ अनेनैव क्रमेणैवं त्वमादिपुरुषोत्तमः ॥ भ्रमाकारोदयं विद्धि मृगतुष्णां बुवस्स्थित-
 म् ॥ ६ ॥ एषापितामहाभावेप्यसतोभूतसंततिः ॥ न कदाचन तस्मिद्धं यदसिद्धेन साध्यते ॥ ७ ॥ अयं भूतोपलंभो हि मृगतुष्णां द्विवोदितः ॥
 विचारोद्विलयं याति शुक्तैरजतधीरिव ॥ ८ ॥ करणाभावतः कार्यमभूत्वा भवतीति यत् ॥ मिथ्याज्ञानादहेतस्य न रूपमुपपद्यते ॥ ९ ॥
 स्येश्वरस्य भावनमेव तत्तदर्थं क्रियायात्मना आततम् ॥ यथाशीतेन शिलीभूतस्य सलिलस्य चिरकालेन स्फटिकादिभावेन परिणामाद्भक्षतापीठपात्राद्यर्थक्रियासामर्थ्यमाततं
 द्विदित्यर्थः ॥ २ ॥ अतएव मूलज्ञानस्य ज्ञानाभ्यासपरिपाकक्रमेण शिथिलीभावे जगतः सूक्ष्मतापत्तिक्रमादेव सहाज्ञानेन नाश इत्याह ॥ अज्ञानमिति ॥ अज्ञाननाशविनाजग-
 त्संस्थानबाधो नास्तीत्याह ॥ नेति ॥ ३ ॥ अज्ञानशिथिलीभावे च निराध्याभ्यासेन बाधधीवृत्तितानवकारणमित्याह ॥ तनुत्वमिति ॥ तच्च ज्ञानोत्पत्तिक्रमेणाल्यतिकसर्गोपश-
 मसंपत्तौ कारणमित्याह ॥ सर्गेति ॥ प्रतिपन्ने स क्षात्करोति ॥ ४ ॥ अतएव लोकोपि अपेक्षया परपर्यायतानवपूर्वक एव स्थूलभावनाविनाशः प्रसिद्ध इत्याह ॥ तानवमिति ॥ य-
 स्य देहदेः ॥ प्रशमोनाशः ॥ ५ ॥ एवं दर्शितप्रकारेण अज्ञानशैथिल्यक्रमणजगद्भावेन त्वनिन्यसिद्धपूर्णतालक्षणपुरुषस्वभावस्थिति सिद्धिरित्याह ॥ अनेनेति ॥ मृगतुष्णां
 बुवद्भ्रातिरूप एवावतिष्ठते इति प्रागुक्तजगत्स्थितिरप्येवरीत्येव बोद्धव्येत्याह ॥ भ्रमाकारोदयमिति ॥ ६ ॥ शंकोत्तरमुपसहल्य प्रस्तुतमेव निगमयन्त्याह ॥ एवेति ॥ ७ ॥ तस्य फल-
 दर्शयति ॥ अयमिति ॥ ८ ॥ अतएव जगतोभातिरेव स्वरूपनान्यदित्याह ॥ कारणमिति ॥ ९ ॥

अतएवमिष्यन्तिदृष्टव्यार्थकिमप्यानि स्वरूपमामेषापद्यतइत्याह ॥ विष्णादपीति ॥ १० ॥ तर्हिचितामइत्यनिर्दिशेयमर्द्धिकृतोनकारणं यपरिणामिमेनेतस्यानित्यत्वा
 परितः कानिकसहपरिणामानुदृष्टिबलदेवजातिवतस्यजिप्तत्वोपपत्तेरिति राजाशङ्कते ॥ अदुरिति ॥ ११ ॥ कुम्भमृतिमुत्पन्नमृगबिभोषार्थमिति ॥ हेतुत्विति ॥ मोक्षेन
 ब्राह्मणमनवरमितिमुत्पादत्वलक्षणहेतुत्वस्यापरत्वलक्षणकार्यत्वस्यचनियेधान्नेहानानात्मिकचरनेतिभ्रमराहेतुमात्रमनियेधादसंगोसपयपुरुषइत्यादिभूतोव्यापुइत्याप्यपद्यतान्
 कृतस्यस्यपरिणामायागसहसमप्यार्थान्नताशात्पाशुद्वज्जनकार्थनाधिकारणमित्यर्थ ॥ १२ ॥ कारकांतरामसिद्धताद्युक्तत्वात्तत्त्वलक्षणकत्वत्वस्यदूरनिरस्तमित्याह ॥
 अकर्धिति ॥ यथाय्यकनुरूपसिद्धीप्रयोजककनूनाप्यस्यदुलभेतिद्योतनायाकर्धिति ॥ अकारणमितिभक्त्ययमर्थजकमुपादानयथ्यम् ॥ १३ ॥ निर्धमकत्वादेवतद्वज्जनकार
 निव्याहृष्टिप्रोक्षितंनुनकदाप्यनविद्यते ॥ मृगवल्यांभ्रसोकेनपटकापरिपूरिता ॥ १० ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ सुपुरापस्यपरमव
 क्षकस्मात्प्रकारणम् ॥ अनतभजमव्यक्तमर्थशान्तमभ्युतम् ॥ ११ ॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ हेतुत्वाभावतोमक्षकार्यत्वाभावतस्तथा ॥ अ
 हेतनातिगतामानवकार्यनकारणम् ॥ १२ ॥ अकटकमकरणमकारणमर्थजकम् ॥ अप्रतकर्मविशेषवक्षकटकममेवम् ॥ १३ ॥ अ
 कारणत्वात्कार्यत्वरहिततज्जाग्रावत् ॥ अद्वैतैक्यमनापततदाप्यमुपलभनम् ॥ १४ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयपञ्चिद्वंशान्तमव्ययम् ॥ तत्क
 यकस्यकनेवकवमाकुकटाभवत् ॥ १५ ॥ अतोनेदकृतिकंचिज्जागदादिनविद्यते ॥ नकर्तासितभोक्तसिसर्वशान्तमजशिवम् ॥ १६ ॥
 कारणभावात् कार्यनकस्यचिदिदजगत् ॥ अकारणत्वात्कार्यत्वंभ्रमादिद्वित्विदजगत् ॥ १७ ॥ अकार्यत्वाच्चानास्त्येतत्सर्गइत्यनविद्य
 ते ॥ यदानकस्यचित्कार्यरणस्यजगत्तदा ॥ १८ ॥ पदार्थाभावससिद्धिस्तिसिद्धीकस्यवेदनम् ॥ एवतुवेदनाभावेनास्त्यहेत्वस्यकार
 णम् ॥ १९ ॥ अतःशूद्रोविमुक्तोसिकैवोक्तिर्वधमोक्षयो ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ शूद्रोस्मिभगवन्मुक्तियुक्तमुक्तत्वयान्तमम् ॥ २० ॥
 कारणभावात् कवदन्मक्षतिवेदयम् ॥ कर्त्तृभावाज्जागतास्तिनेननास्तिपदार्थदृक् ॥ २१ ॥ नातभित्तादितर्हजानातोहवादिकिंचन ॥
 एवंस्थितेविशूद्रोस्मिविशूद्रोस्मिशिवोस्मिवा ॥ २२ ॥

यत्वाकार्यत्वलक्षणधर्माभ्यामपिद्वितभवेद्विहिते कार्यकारणत्वलक्षणत्वपञ्चमिष्यदिसंभावयसितर्हितजगद्वैतैक्यलक्षणत्वबलकतपरिच्छेदेनआप्यतलक्षणेरेराकाल
 कतपरिच्छेदेभ्यरिणसहाप्यमुपलभननिषेधेकरसहस्रैवसपञ्चमित्यपिप्रमाणम् ॥ तदाकजगद्वाच कार्यकारणत्वमितिभाष ॥ १२ ॥ इत्यनेनतस्यजीवभाषयानिप्रसजितेक
 वृत्तमाकृतेश्चअचिनिरसनीयेइत्याह ॥ अयतक्यमिति ॥ यतुर्भि किद्वैतैक्यकार्त्तकत्वकाठानाममसिद्धिस्तुष्यते ॥ १५ ॥ फलितमाह ॥ अतइत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥
 उच्यतेनतलगाप्यपिप्रतयास्यारयति ॥ यदेति ॥ १८ ॥ प्रसूतनिगमयति ॥ एवमित्ति ॥ १९ ॥ एवमहेतुतिरासोपाययुपरिद्वयपरिगृह्यमात्मतत्त्वबलानुभाषयति ॥ अतइति ॥ उ
 पविष्टार्थस्त्वानुभवेतानुभवेदमानोराजायुक्तमन्त्रयापरिद्वितित्यनुवदति ॥ शूद्रोस्तीत्यादिना ॥ २० ॥ यवार्थद्वज्जनाद्वज्जपटदि ॥ २१ ॥ २२ ॥

चिरस्वरूपात्परमम्यच्चेत्यनर्कचिदितिवयाहंवोधितः इत्थंत्वदुपदिष्टयुक्त्यासर्वपदार्थानांविमर्शनेवेदनादध्यारोपेअहमादिविवेकेनापवादोअहमंतदृश्यजातमसन्नास्येवेत्यव
भासतेइतिप्रेरणान्वयः ॥ एतेनसर्वद्वैतबाधेनरवकोशवत्शानतिर्विक्षेपमासे ॥ २३ ॥ तामेवस्थितिमभिनयन्पुसहरति ॥ जगदिदिद्वाभ्याम् ॥ देशदिक्कालकलाक्रियौधैःसाहि
ताजगत्सदार्थप्रविभागदृष्टिर्ममचिरेणकालेनशांता ॥ अहोइत्याश्रयं ॥ तथाचशान्तमव्ययात्मनिर्विकारब्रह्मैवस्थितपरिशिष्टमित्यर्थः ॥ २४ ॥ परितःपूर्णभावेनस्थितोस्मि ॥
अहमेवतिष्ठामित्वमपिस्वःप्रत्यगेकरसोयथास्थितात्मातिष्ठेति अभयत्वागच्छताद्याज्ञावलक्ययानोभागवन्मभ्यवेदयसेइतिजनकोक्तिकवक्तुमप्रतिराजोक्तिः ॥ एवस्थितौत्वदा
त्मैवाहंशुभपरमपुरुषार्थरूपपावनंशुद्धमौनंवागगम्यशिवनिरतिशयसुखमेवसदास्मीत्यर्थः ॥ २५ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेति ० पू० पंचनवतितमःसर्गः ॥ ९५ ॥

नमोमह्यंपरंचेत्यनर्कचिदितिवोधितः ॥ पदार्थवेदनादिस्थमसदेवावभासते ॥ अहमाद्यंतमेतेनशांतमासेस्वकोशावत् ॥ २३ ॥ जगत्प
दार्थप्रविभागदृष्टिःसदेशदिक्कालकलाक्रियौघा ॥ अहेनकालेनचिरेणशांतब्रह्मैवशांतंस्थितमव्ययात्म ॥ २४ ॥ शाम्यामिनिर्वाभिप
रिस्थितोस्मिनयामिनोदेमिनचासमोमि ॥ तिष्ठामितिष्ठस्वयथास्थितात्माशिवंशुभंपावनमौनमस्मि ॥ २५ ॥ इ० वा० वा० दे०
मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजविश्रांतिर्नामपंचनवतितमःसर्गः ॥ ९५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिब्रह्मणिविश्रांति
मवाप्यसशिखिध्वजः ॥ मुहूर्तमासीत्संशांतमनानिर्वातदीपवत् ॥ १ ॥ निर्विकल्पसमाधानपरेणाशुविविधक्षितम् ॥ स्वर्त्वालयेतिकुंभेन
झटित्येवप्रबोधितः ॥ २ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ राजन्ब्रह्माननिद्रातःप्रबुद्धोसिशिवःस्थितः ॥ कार्यनास्तमयेनैवतनानस्तमयेनते ॥ ३ ॥
सरुदेवविभातात्मानशानिष्ठपदात्मकः ॥ कलाकलननिर्मुक्तोजीवन्मुक्तोऽंगसांप्रतम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ कुंभेनबोधिस्त्वे
वंसवभूवावबोधवान् ॥ विनिर्गतोरराजोच्चैर्महामोहसमुद्रकान् ॥ ५ ॥

पतिबुद्धस्यराज्ञोचदृश्यसत्तावभाजनम् ॥ यथाभवतिनिःशेषतथाकुंभेनवर्णयते ॥ १ ॥ अरवब्रह्माकारदृश्यद्वयेनसम्यक्शान्तबाह्यवृत्तिप्रशमनोपलक्षितंमनोयस्यतथाविधः
सन्निर्वातदीपवन्निश्चलआसीदित्यर्थः ॥ १ ॥ अथयदनेतराज्ञाअरवङ्काकारदृष्टिलक्षणविकल्पमप्यवधूयक्षीराभिधपतितोदकविद्वन्मनसोब्रह्मीभावमेवापाद्यब्रह्मण्यैकरस्ये
नविधिक्षितप्रवेष्टुमभिसुखीभूततदानस्यइतिपुनरुपलक्ष्यकुंभेनवक्ष्यमाणदृश्यमार्जोपायादिविवक्षयासझटित्येवप्रबोधितइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसर्वदृश्यानाम
रवङ्काकारदृश्यस्तमयेननिरतिशयानदसमुद्रेविविक्षुरहकिमित्यव्याप्युरथापनेनविधितःपुनस्तन्ममुहूर्तंअमितिराज्ञोविवक्षामभिलक्ष्यकुंभउवाच ॥ राजन्निनि ॥ सत्यज्ञाने
तदुहूर्तं नष्टेत्वज्ञानेसर्वदृश्यास्तमयोस्तुभावासकद्विभाततस्यैवानादतस्तुलभमेवेतिभावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

१ मूलेतिष्ठ सत्ययास्थितात्मेतिच्छेदः ॥ स्वेत्यादिःकर्मधारयः ॥

व्युत्थानकावपिदुरपस्यासतमेवपरयदलीलयाअग्निनवस्यस्वयोपस्यधिरपरिपक्वभाषोपसवावपरीक्षालीलया ॥ ६ ॥ ७ ॥ नउत्तिष्ठितस्तद्वत प्रकटीभूतआत्मास्वकूप
 यस्तदयाधिपेअधिपादद्वितीयाध ॥ परीयतद्विप्रत्ययोयन्तीतिभ्यस्योषोपधभुक्त कस्यान्निमित्ताशाल्लनान्तेत्यर्थ ॥ कैसतउतासत ॥ आधेधिकारकाधपोरयोग ॥
 द्वीपयत्नेनमग्निभाषानुपयतिरितिभाष ॥ ८ ॥ एवंपुट कुमलतुंगमयभ्यासेनोपपादपिप्यनुरमभ्रमुपपन्नत्वेनमदाराववस्थभाषार्थपृष्ठपसामर्थ्येनप्रशासति ॥ साध्विति ॥
 पापुष्विदमात्मनस्त्वभाष्यनिरलाक्षानावाणत्वाद्वास्वस्वभूताकषेयोभवे ॥ राजसेवायभास्करद्वितीयात्तुद्वयार्थेवाराध ॥ अथतत्त्वबोधानतराहुनिभुक्तभास्करद्वराजसे
 नस्यर्ष ॥ ९ ॥ तथाभ्यासवाच्यार्थोदार्थिद्युत्तारोप्यस्वस्कारहृत्कान्ताशाल्लमधिधानदर्यायप्यनुरुषसर्गप्रलयदर्यायति ॥ यद्विरमिति ॥ १० ॥ तत्सरिरिष्टमधिधानदर्यायति॥
 तदस्यदिना ॥ ११ ॥ यत्तरामयास्वतस्वसाक्षात्कारधिपापुकसरकोदितमस्यच्छावतीतिपरिणाभ्य ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमगालूणीहितपासंविवास्वबोधेनआपुण्य
 विश्रांतधी क्षणेनैवपश्यन्तश्चरस्यवस्तुनः ॥ असत्तामेवमुक्तात्मालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दंतुवररच्छाभितुद्व्यताम् ॥ भूयोनिपुणयोवायमममानदमादद ॥ ७ ॥ शिवेशानिरामासेपदेनुवृत्तसितात्मनि ॥ द्रष्टदर्शनदस्यास्यो
 विन्तात्माप्रत्यय कृत ॥ ८ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ साहुष्टुष्टमंहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिर्दृष्टानुयत्तदिदृष्टु ॥ ९ ॥ य
 दिदृष्ट्यतर्कैश्चिज्जगत्स्यावराजंगमम् ॥ सर्वसवप्रकारादथकल्पतेनदिनस्यति ॥ १० ॥ तव स्तिमितगभीरंनतजनेनतमस्ततम् ॥ महा
 कल्पविलासातसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मात्रममलशान्तमाभातपरमनम ॥ समस्तकलनोन्मुक्तयुक्तंपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदेकादितमत्पच्छशान्तमाततमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञप्तिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयसमशिवमर्निदित
 म् ॥ नक्षनिवाणमापूणमापूर्णोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्यविष्टं चस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्टुचश्रेष्ठुचश्रेयसामपि
 ॥ १५ ॥ इदंशतत्परसुस्थितस्याप्रयेयदिर्नभ ॥ अणोपाध्वमेकमेकरिवस्पृलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतत्परस्पृलंयस्याप्रयेयदिदजगत् ॥
 परमाणुवदामातिकाचिदेवनभातिच ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचर्चननामपदंमभाववेवस ॥ तदहंवेदनविद्विराढात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्ववातस्मदस्ययामोदानविधत ॥ शून्यत्वस्त्वोपमयोश्चिन्मात्राहत्वयोक्तया ॥ १९ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अणीयसाम
 नयास्फुटयति ॥ इदंशमिति ॥ १७ ॥ इदंशेमापाराबलपदेअधिधानमात्मनमगत्सकारोद्बोधाहुर्नतत्वाणिगकर्मानुसारियवभ्यासेनविभ्वात्मकचर्चनतेव अ वासुदेवस्त
 स्वात्मभवोपस्यतयाधिपस्यवेधसोदिरूपयगर्भस्यअहंबेदनमहभाषलक्ष्यज्ञानाभ्यासविद्वि ॥ तत्रविपयत्वनकगत्स्थिततदेवविराढात्माविषयाभ्यासइत्यथ ॥ १८ ॥ अया
 धपक्षेबाधिधानसतदीर्घकार्यकारणोभयसत्त्वनिर्वाहानयोवत्त्वेनमतीक्ष्णनिनवापस्यसत्त्वकीटस्यस्यजनानुपयस्तिरित्यभिप्रत्याप्यलस्याधिधानतदप्य एकसदृशीतमाह ॥ वा
 तस्येति ॥ आद्यः सवर्गाभ्यासद्वितीयजगत्ताभ्याप्यासेदृष्टं ॥ वातः स्वत्वव्यतिरेकेष्वन्यथाधिधानदृष्टी ॥ स्वरः शुभ्रत्वचद्वेराप्रतिधोनिवाधेस्वात्कारप्यलदृष्टी ॥ १९ ॥

असत्कार्यवदिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसन्तयैकार्यस्यब्रह्मणि वैकालिकसत्त्वगपि दृष्टान्तदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ जलस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसाभ्यपीत्येतदप्यध्यासेनैवस्फुटयति ॥ इदृशमिति ॥ जगदेवराज्यस्यतज्जगद्राज्यमहाराजभूतगद्ब्रह्मेतिविरुध्मिति ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुणलववत्तुच्छमतोनद्वैतमद्वैततदित्यर्थः ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्सन्तयैवजगतःसत्तालाभदित्याह ॥ इदृशमिति ॥ २३ ॥ एकानिचिच्चिन्मात्रस्वरूपम् ॥ कानितिरुपाधिकप्रमेयम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुताद्वशाद्वावर्त्याभावादकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्तेः ॥ एकप्रमेकत्वसख्यावदिति ॥ २४ ॥ आसमतारूपम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्कारादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तानिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तिकजलेतिदेशकालातेयथोभ्यादिस्सकारणम् ॥ परेऽस्तेदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालातेकटकदिस्सकारणम् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ इदृशंतद्वरिषुंचजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंतजगत्तुणलवाचते ॥ २२ ॥ इदृशंतत्परश्रेयसास्मिन्सति यदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामेतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवहविद्यतेभूपतेततम् ॥ एकमेकान्तचित्कान्तैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतद्वापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥ संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षाद्वरगम्यत्वात्किमप्यवतदुत्तमम् ॥ सर्वसर्वात्मकं सूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादृशः ॥ सतोवाप्यसतोवाथकथंकारणताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वैजमनाख्यात्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणादितलान्नः ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणंसत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंसंख्येवंदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्ब्रह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनयथोभ्यादिस्सकारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवस्यानुभवेकगम्यंतदुत्तमंनिरतिशयानंदस्वरूपंस्ययमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥ व्यवहारदृष्टौ आख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्वस्वस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवास्वस्यस्वंप्रत्येकथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौतुनिराभासप्रभादृशःनिराभासप्रभाभिन्नदृष्टावत्यस्याव्यवस्थाद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसतद्वैतसत् ॥ परमार्थैवद्वयसतद्वैतमसत् ॥ नहि सदसतोरपिकेनचित्परस्परकार्यकारणतावक्तुशक्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्जायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नन्वात्माआत्मनो जायतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिच्चिन्मादिविक्रियेति कौटस्थ्यमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमूभ्यादिमयोक्तदणिविशर्जलानिरिक्तकथलभ्यतेकिंचालभ्यतेनकिंचिन्नकथचित्दित्यर्थः ॥ ३१ ॥

मृपाननाभिरपस्यासतामपयमर्लीलया अभिनवस्यस्योपस्थिचिरापिपककुभशोपसवावयरीशालीलया ॥ १ ॥ ७ ॥ नउस्रितलश्वत एकटीभूतआसात्तुप
 यस्तथापिभभिरपावतइतिपावर ॥ परीपरइतिपत्ययोयभ्यतिभ्रत्ययोपोपथकुन कस्मान्नितावाटवनचेत्यर्थ ॥ किंस्तउतास्त ॥ आपविकारवाधयोरयोग ॥
 दिदीपसवनमभिभासानुपवृत्तिरितिभाष ॥ ८ ॥ एषपट कुमलदुभमपमप्याधेनोपपारयिप्यप्रभुभुपपुप्यलनमटारववदयमाणार्थपद्वृणसामर्थ्येनपरासति ॥ साच्चिति ॥
 माणुपदितमास्तत्त्वधवाप्यनिरलाज्ञानारणत्यादाखरस्तराजशेरोभसे ॥ राजसेवायभास्करइतिपाठुनृधार्थवाराभ ॥ अथनप्यशोधानतराङ्गनिमुक्तभास्करद्वाराकस
 दत्यर्थ ॥ ९ ॥ तथाप्यासासमर्धरशायिनुभाराप्यसस्कारहृकताज्ञानारलमपिधानवर्धयिप्यमपुषसर्गमलयरार्थयति ॥ यद्विमिति ॥ १० ॥ तत्तरिराटमधिधानदर्शयति ॥
 तदभ्यादिना ॥ ११ ॥ यस्मरमयास्तनवससात्कारपिधायुकसहकोरितमप्यलमधनीतिरयेणाभ्य ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमनासूणीदितयासविवास्वधेनआपुणम
 विश्रानर्था क्षणेनैवपस्थन्दस्यस्यवस्तुन ॥ असत्तामेवमुक्तामालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिखिभ्यजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दनुयवृन्डाभितदुच्यताम् ॥ भूयोनिपुणवोधायमममानदभोदद ॥ ७ ॥ शिवेशानिराभासेपदेनुह्यसितात्मनि ॥ द्रवदर्शनदृश्यात्मो
 विन्वात्माप्रत्यय भुत ॥ ८ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ साधुष्टमहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिदंशानुयसतिदिदृष्टणु ॥ ९ ॥ य
 दिदृश्यातर्कचिज्जगत्स्यावरजगमम् ॥ सर्वसवप्रकारावर्धकत्वातिनदिनभ्यति ॥ १० ॥ ततस्तिमितगभीरंनतजोनितमस्ततम् ॥ महा
 पत्यविलामातेसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मान्नममलंशान्तमाभातपरमनम ॥ समस्तकलोनोन्मुकयुकपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदकोटितमप्यन्डाशान्ताततमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञप्तिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयसमंशिवमनिदित
 न् ॥ नक्षनिवाणमापुणमापुणोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्थविधुंचस्थवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्ठचश्रेष्ठचश्रेष्ठयसामपि
 ॥ १५ ॥ इदंशान्तरसूक्ष्मतस्यापेयदिर्दंभ ॥ अणो पार्थ्वमहामेरुरिवस्यूतामलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशान्तरस्यूतंयस्यापेयदिर्दंभ ॥
 परमाणुवदामातिक्वचिदेवनभातिच ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचननामपदेमभववेधस ॥ तदहवेदनविद्विराहात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्यवातस्मदस्ययामेदोनविद्यते ॥ शुन्यत्ववत्वोपमयोश्चिन्मानाहत्वयोजया ॥ १९ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसाम
 गीपरस्वरदृतेनसुदयमि ॥ इदंशामिति ॥ पृथिव्यपक्षयाउत्तरात्तरक्षस्मत्तत्वेनमसिद्धेभ्योपिपरमसूक्ष्मेनमसिद्धमपीदंनमः ॥ १६ ॥ स्यविष्ठचस्यवीयसामित्येतदपि
 तयारकुटयमि ॥ इदंशामिति ॥ १७ ॥ इदंशामपाराखलपेक्षधिधानपान्क्तनअगस्तस्कारोद्दोषाद्भुदन्तस्यप्राणिकमर्निर्गारियवप्यासेनविश्वात्मकचननेव अ वासुदेवस्त
 स्मात्तमर्धोपस्तथापिपत्यवधयोद्विरप्यगमस्तआद्वेदेनमहभावलक्षणज्ञानाप्यासविद्धि ॥ तमपिपत्यलनअगत्स्थितनेवद्विराहात्माविपयाप्यासदत्यथ ॥ १८ ॥ अप्या
 सपमर्धाधिधानसतपेधकार्पाकाणोभपसत्तनितवाह्रासयोःसर्वेनमतीक्षानेनवापस्यसत्कीटस्यस्यजननपुपवर्तित्यभिपस्याप्यस्तस्याधिधानादपुपकसदृशमभाह ॥ ना
 वस्यति ॥ आपःस्रवणाप्यासद्वितीयलारागम्याप्यासेदृष्टात ॥ वातःसूक्ष्मविरियेष्टुत्वाधधिधानदृष्टाती ॥ स्वरःपुपपक्ष्येष्टुत्वाधधिधानदृष्टाती ॥ १९ ॥

असत्कार्यादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसन्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिट्टादितेनदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ जलस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसामपीत्येतदप्यभ्यासेनैवस्फुटयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवराज्ययस्सजगद्राज्यमहाराजभूतद्रव्येतिविरुषश्रेष्ठमित्यर्थ ॥ यतो जगदध्यस्तत्वात्तृणलववत्तुच्छमतेनद्वैतमद्वैतदित्यर्थ ॥ २२ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्सन्तयैवजगतःसन्तलाभइत्याह ॥ ईदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिच्चिन्मात्रस्वरूपम् ॥ कातनिरुपाधिकमेवमपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुतातद्वशाद्भावयर्थाभावादिकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्तेश्चएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतत्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्करादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तातिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तकजलोस्तिदेशकालांतैवयोभ्यादिसकारणम् ॥ परेऽस्तंदेशकालांतैतथाजगदकारणम् ॥ २६ ॥ हेइयस्तिदेशकालांतैकटकादिसकारणम् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालांतैतथाजगदकारणम् ॥ २७ ॥ ईदृशंतद्वरिष्ठं चजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंजगत्तृणलवायते ॥ २८ ॥ एकमे ईदृशंतत्परश्रेयसास्मिन्सवियदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामोतिवेदनात् ॥ २९ ॥ तत्सारमेकमेवेहविविधतेभूपतेततम् ॥ ३० ॥ क्वांतचिक्वांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ ३१ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्मात्मनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदवापूर्णमक्षयम् ॥ ३२ ॥ संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ ३३ ॥ प्रत्यक्षादेरगम्यत्वात्किमप्येवतदुत्तमम् ॥ सर्वसर्वात्मकसूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ ३४ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादशः ॥ सतोवाप्यसतोवायकथंकारणताभवेत् ॥ ३५ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वाजमनाख्यानकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणान्दितत्त्वमनः ॥ ३६ ॥ अकटकर्मकरणसत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवेदनमक्षतम् ॥ ३७ ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्वह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनयथोभ्यादिसकारणम् ॥ ३८ ॥

मित्यर्थः ॥ ३९ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवस्थानुभवेकगम्यतदुत्तमनिरतिशयानदस्वरूपंस्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ ४० ॥ व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्ववस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यप्रत्येवकथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिराभासप्रभादशनिराभासप्रभाभिन्नदृष्टान्नस्वभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थैल्वद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नद्वैतसत्तोरपिकेनचिद्व्यस्परकार्यकारणतावक्तुंशक्येत्यर्थ ॥ ४१ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्नजायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नह्यात्माआत्मनो ज्ञायतइत्यर्थ ॥ ४२ ॥ ३० ॥ तथाचाभ्यासपक्षेनकस्यचिज्जान्मादिविक्रियेतिकौटस्थ्यमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमुभ्यादिमयोक्तदपिबिमर्शजलानिरिक्तकथलभ्यतेकिंचिन्नकथचिदित्यर्थ ॥ ४३ ॥

०८८ स्वतःकारण्यपराकायकारणतानास्ति तदा अद्वयत्वादन्तराकाटपरिच्छेदत्वात् कारणमज्ञानमात्मानास्तीति क्त्वाभ्यभिक्त्याह ॥ परेदिति ॥ जलात्तद्देशकात्स्नियथाभ्या
 रिसृकात्पम् परस्तराकाटमित्यथाकारणमित्यप्यागुक्तमद्वयत्वोपपत्तयम् ॥ तत्तद्वयम्योक्त्यपरोकोभिप्रायद्वितिराजापृच्छति ॥ जलादाविति ॥ १२ ॥ समुद्रस्य
 पथारनमत्तकायत्वात्कारणभूतेश्चैव्यास्तिमितिश्वतरागरेष्वप्यपरिणामस्य कारणत्वम् ॥ अत्रण कारणसिद्धेरद्वयनयासद्वकारिकारणाभावाच्चतद्विभक्तस्याकारण
 पत्त्यभिनिर्वयम्यनभिधेयम् ॥ न चानन्वसानाद्यागद्वयबलसुप्तभावनया एवानुसंयमादसैर्बोद्धुमशक्यं स्वयात्वेन बलसुप्तबद्धैतत्वाभेन तद्वत्परिधिर्नामनितसमुद्योयमित्याराभेन कु
 भञ्जसाधार ॥ दशानीमित्यादिना ॥ ११ ॥ परिसर्वद्वन्द्वनापादकारणतद्देशमजगदस्तीत्युक्ते कोभिप्रायस्तमाह ॥ अगच्छन्नार्थरहितमिति ॥ प्रलसत्सिधमाजगतिपतीनाजग
 परस्तद्वद्देशकात्स्नियतथाजगद्वकारणम् ॥ प्रिरिविध्वजउवाच ॥ जलादीपत्तरगादितत्सकारणमस्ति हि ॥ १२ ॥ परेजगदहतादिना
 पारणमर्भवम्बुहम् ॥ तुभउवाच ॥ इदानींतत्त्वतोज्ञातमेतत्सत्यमहीयते ॥ १३ ॥ इदजगदहतादिनेहैकैचिन्नविद्यते ॥ जगच्छब्दाय
 रहितजगदस्ति शिवात्मकम् ॥ १४ ॥ व्याख्येयवनिर्भितशान्तय्योधासूक्ष्मतरणच ॥ यथानमसि शून्यत्वं तयदजगदीश्वरे ॥ १५ ॥ सदृशस्व
 स्वरूपणतवारूपेण केनचित् ॥ एवरूपजगदिदं सम्भवज्ञातशिवमवत् ॥ १६ ॥ सम्भवज्ञानप्रभावेण विषमप्यस्यतायते ॥ असम्भवज्ञात
 मशिवजगद्वत्तदपरम् ॥ १७ ॥ विषयुद्धास्यतमपि मुक्तविपरसायते ॥ इदं दृशश्च यथावत्तिययदेषचिदीश्वर ॥ १८ ॥ तत्तयैवाशुभव
 तितादृष्टपतयाशिव ॥ यथान्जालाश्रमाज्जालाविधिनाकारविश्रमे ॥ १९ ॥ तिष्ठत्यनन्यरूपैव ब्रह्मसत्तातयैव हि ॥ यत्परचित्सवरूपेण
 स्थितमात्मनि मपरम् ॥ २० ॥ तत्तन्तदहद्वत्त्वादिजगदादीवलक्ष्यते ॥ केवलपरमेवैतत्परमं भासते शिवम् ॥ २१ ॥ अतो जगदहतादिप्रत्यर्
 वेति नाचित ॥ यद्वस्तुविषयमानसवत्प्रसन्नविराजते ॥ २२ ॥ प्रोक्षितयत्तुनास्त्येव प्रेक्षाप्रभेन तत्र किम् ॥ सखिवेशविनासतायथा
 ह्येनान्विद्यते ॥ २३ ॥

क्त्वात्पुत्र सागुजमद्राधप्यस्त्वत्सर्वस्य भिन्नापद्वयत्वात् ॥ यथाप्योदयेष्वभ्योक्षोपि सप्ततरेण मायाभ्यो ज्ञानिर्मतगर्भर्जनगरमिष्यात्वाच्चित्त्यशान्त्योमसत्तथैवास्ति यथाप्युन्मे
 त्तमप्रतिगद्विष्टप्यत्वनतसत्तर्पवास्ति तयाद्भ्यस्मापायाद्वलेप्रल्लिजगद्वित्यर्थः ॥ १५ ॥ स्वत्वरूपेण धीर्त्यकारसेन सदृशचिद्रूपमेव सम्भवज्ञातम् ॥ अथवा केनचित्प्रेण जगद्वत्त्वे
 यथासद्वयप्यप्यवतिष्ठानसत्तरोषमर्भवत्तत् ॥ १६ ॥ न च योषकयशिवभवेत्तमाह ॥ सम्यमिति ॥ १७ ॥ इदं दृश विद्यासद्वायोऽविद्यासद्वायोवा ॥ १८ ॥ यथाप्यजाला
 निविहार्तिनवरायैष्ये केयोऽहकारिद्वेषेण विधिषाभाताप्यनप्यद्वेषैवैवतिष्ठति ॥ १९ ॥ यद्विहारेण स्थिरपराज्जलतरेष्वस्ति मयामयवयोऽपसंसेनीयान्नोभेन निमित्तेन ॥
 म २० ॥ २१ ॥ यथापरायैवैव यदीदृश्यादित्यस्त्वत्तद्वत्प्रत्ययमवकाशेष्वेत्याह ॥ अतद्वति ॥ इति प्रह्वरान्तद्वयत्वात्पुत्रिभ्यासापस्यपुत्रद्वितमभ्यवन्नोक्षित ॥ २२ ॥
 यद्विहारासाधनैर्द्विकयनरूपसासद्वत्तुमुपपन्नद्विद्वद्भाविनकापद्वयत्वाह ॥ प्रोक्षितमिति ॥ तादृशमेवाप्यातिविषयत्वेकयनिमित्तपद्वयमकारस्तीवाभावादित्यर्थः ॥ २३ ॥

स स्थिति प्रश्नार्हति शेषः ॥ ४४ ॥ ननु यदि पृथिव्यादयो न सत्येव तर्हि कथं पृथिव्यातिष्ठन् पृथिव्या आंतरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरयः पृथिवी मंतरो यमयत्येष त आत्मा
तर्थाप्यमृतस्यादिश्रुतेरनर्थाग्निश्वरेण प्रेर्यमाण एव सर्वभावाः स्वस्वकार्यं च मत्कुर्वतीति वैदिकसिद्धातस्तत्राह ॥ यन्मया एवेति ॥ मायाशब्दलेख्यमया सर्वभावास्तेन मायाशब्द
लेख्येणैव माययैव मिथ मामध्यात्मना मेलेन यत्प्रेरिता सत पंचभूतात्मकोऽपि षष्ठमायिकमेव तत्तत्कार्यं च मत्कारकुर्वतीति ॥ यथा मिथुनानि स्त्रीपुंसयुगमानि यौवने काममयानि कामे
न प्रेरितानि परस्परसंभोगेन पुत्राद्युत्पादनेन च मत्कुर्वतीति ॥ यथा वा बीजानि भूस्थानि वर्षादकेन प्रेरिताऽप्यकुरोदयाच्च मत्कुर्वतीति तद्वदिति प्रेरणात्वयः ॥ ४५ ॥ तथा आद्यतच्चिन्मा
त्रमेव चिन्मात्रेण मायिकेन नानात्मेनैव नैव भूत्वा अधीयते तत्तत्कार्यं रूपेण परित्यज्यते ॥ ४६ ॥ यथा तदेव चिन्मात्रमात्मज्ञानात्मना स्वैव व्याप्तं पारमार्थिकतात्मना च म
त्कुरुते तद्वत्क्षण एव ब्रह्मभूतसर्गात्मना मायिकं च मत्कारेत स्यैव तत्त्वज्ञानेन पारमार्थिकं स्वरूपाविति च मत्कारे च पूर्णमदपूर्णमिदं पूर्णं स्युर्मुदव्यते पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवा

तथा जगदहं भावं विना नेशस्य संस्थितिः ॥ अकारणत्वात् नास्तीदं ब्रह्मैवेत्यं विजृम्भते ॥ ४४ ॥ अजं भमाणमेवेदं जगत्त्वेनैव संस्थितम् ॥ य
न्मया एव तेनैव मिथः संप्रेरिता शयम् ॥ ४५ ॥ च मत्कुर्वत्यमीभावाः पंचकमिथुनौ च वत् ॥ चिन्मात्र एव चिन्मात्रं चिन्मात्रेणावधीयते ॥ ४६ ॥
नानात्मनैव नानेव स्वात्मज्ञानात्मनात्मवत् ॥ पूर्णारपूर्णाभ्युद्धरंति पूर्णारिपूर्णा निचक्रिरे ॥ ४७ ॥ भवंति पूर्णारिपूर्णा निपूर्णा निपूर्णा निपूर्णा निपूर्णा निचक्रिरे ॥
चिन्मात्रमेव कचति यच्चिन्मात्रमयात्मनि ॥ ४८ ॥ अकचिद्वैव तन्नाम कचितं सर्गवेदनम् ॥ अहं चिता चिदेवादौ भवतीव स्वयंततः
॥ ४९ ॥ अभवंत्येव रूपं स्वमत्यजं तीनिरामयम् ॥ तेजोमयमनाद्यंतं मनोरूपमनंतकम् ॥ ५० ॥ स्रष्टादसंसारमाभासि भवतीव स्वयंतं
पुः ॥ पश्यत्यथ स देवेदं स्वरूपत्वात् स देववा ॥ भावनाद्भूततामेति दृश्यं भवति च क्षणात् ॥ ५१ ॥

वशिष्यत इति श्रुतिमर्थत उदाहरति ॥ पूर्णादिति ॥ प्रलये वा सनामात्रशेषेण सर्वोपाधिप्रलये मायाशब्दलेख्यप्यप्राप्ता जीवाः कल्पादौ भोजकादृष्टपरिपाके पुनः स्वस्वव्यति
समष्ट्युपाधीन्सर्गोपाधुद्धरति तत्पूर्णादपरित्यज्य ब्रह्मणः कारणात् पूर्णान्यपरित्यज्य ब्रह्मरूपाण्येव कार्याणि माययोद्धरति ॥ स्थितिकाले च यद्वा तत्कार्यं जातमैहिका मुष्मिक
भोगमोक्षसाधनानि च क्रियते तदपि पूर्णादेव पूर्णान्येव च मायया च क्रियते ॥ ४७ ॥ ततो यत्तत्त्वज्ञानात्मकं भवंति तदपि पूर्णादेव मायापगमात् पूर्णा निभवति ॥ सह भेदभ्रमेण मायापगमे
पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेस्तत्प्राप्त्यर्थ इति भावः ॥ यच्चिन्मात्रमयात्मनि सर्गवेदनं कचितं तच्चिन्मात्रे चिन्मात्रमेवाकचिद्वैव कचितनामैत्यत्रान्वयः ॥ ४८ ॥ अहं प्रत्यगात्मरूपा
चिदेव सर्गादौ स्वरूपमत्यजत्वेवाभवत्येव तत्त्वज्ञानात्मकमनोरूपं भवतीव ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ततः स्थौल्यकल्पनेनाभासिसरस्वयं भुवः स्रष्टादसंसारविराड्भावेन ससरण
रूपं भवतीव ॥ अथ व्यतिजीवभावेन देजगद्भूत्या स देवपश्यति परमार्थतोऽधिष्ठानसदेववा जगति पश्यति तद्देशेन भ्रातिरित्यर्थः ॥ भूतता चतुर्विधं भूतमात्मताम् ॥ ५१ ॥

उत्तमुपवदरति ॥ शीतोन्मिनि ॥ एषमुक्तरीत्यशान्तभावतः शब्दाभाष्यानामरूपाभ्यामुक्तमतएवाभ्यपदेश्यत्पकारोपायोनुभावस्तदात्मतत्त्वमेकवस्तुनिजवचनकरणमायात
 रदराकुरुषसृजगद्वसराकुरुषयाजगद्विषभूत्यास्थितमित्यर्थः ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्त्रस्य ० भाष्यम् ० नि० पू० पञ्चमोऽङ्कः ॥ ५३ ॥ ॥ पुष्यभाका
 रणदशमं जगन्मिति भाषितम् ॥ विभाज्यतमपयननदुरयवेदतामिषित ॥ १ ॥ इत्यधिराजितमभ्योकोक्तं समुद्रतटादृष्टातलद्वाराद्वैषम्यषट्पदपरमार्जनीययोगितयोपपादित
 दशानीमकवर्षातिमभ्योकोक्तं हेमकटकदृष्टातलद्वाराद्वैषम्यषट्पदयोगेपपादनीयमिति वक्तुमुक्तोऽनुवदति ॥ इहेमीति ॥ १॥ ॥ अस्तुदृष्ट्यासलतदसत्त्वेषु दृष्टितलद्वाराद्वैषम्य
 तापदीति कथमिति राजापृच्छति ॥ शिवदस्यास्तिना ॥ ३ ॥ नमोऽपि ह्यतर्जरालोकोक्तस्य दृष्ट्यासलगतधर्मनगरादिप्रकारास्वरूपतापनीतिवत् विलयापायेन कुम्भजत्तरमाह ॥ विलार
 मिनि ॥ विलयापदं निविलारातदधिष्ठानसम्भाषणेन स्यात्स्याप्यलस्यवेदेन सविशेषपदेन विवृति ॥ अतएव तदभ्यस्तानुभवतन्माभमधिष्ठानसन्माभमधेति तद्वैषम्यजगद्वैषम्यपरिहृत्य
 दस्य ॥ ४ ॥ अथविज्ञानवार्धभूतनद्विषयोऽतर्जराविज्ञानपरिणामपृषददृष्ट्यासाधार्यद्वयगन्धद्वयमिदं नित्यम् ॥ गीतमकणादकपिलप्रगजलिभृशुद्योगासाध्यं युधिष्यावि
 शांतजगद्वसरूपतयास्वभावशब्दार्थमुक्तमिदमव्यपदेश्यमेकम् ॥ वस्तुस्थितनिजवचनकरणवत् लोकोरूपजगत्स्वरहितानुभावान्त
 त्वम् ॥ ५३ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिव्यजवावयोधननामपणवतितमसर्ग ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ कुम्भजवाच ॥
 इदमिदं देशकालातिद्वैत्यं जन्मजनिकम् ॥ न किंचिज्जाप्यते शांतान्ना किंचिद्विविधीयते ॥ १ ॥ स्वसत्तायां स्थितवक्षनधीजनचकारणम् ॥
 शुद्धानुभवमानतस्मादन्यन्निविद्यते ॥ २ ॥ किंचिज्जगद्वहतादितदेवान्तमस्ति हि ॥ शिखिव्यजजवाच ॥ शिखिव्यजद्वहतादिमु
 ननात्मातिवेद्यम् ॥ ३ ॥ सर्गवेदनमाभातिकप्रमेतद्वदशुभम् ॥ कुम्भजवाच ॥ विलारतदनापततत्सविविद्वतिपुति ॥ ४ ॥ तत्त
 द्भुवनमस्तु च्युततन्मात्रजगद्वयम् ॥ न विज्ञानमयोऽस्ति नयात्योनापिशून्यता ॥ ५ ॥ वेदनामात्रसारत्वापयाचित्सारज्ज्वरते ॥ द्रवत्व
 सलिलस्य च विद्वच्चित्तमकारणम् ॥ ६ ॥ स्वात्मनीशमनततपयास्थितमवस्थितम् ॥ प्रतियोगिव्यवच्छेदाभावात् सत्वभावयो ॥ ७ ॥
 एषभूतमप्यपरमायुभूतास्तीति ॥ मायामिकलुशुभममवासाभ्यतरापाहाकभावेन सहस्रव्यापयेन तदलुभूतार्कविहसीति तन्मताभ्यपाकुवन्माह ॥ न विज्ञानमप्यद्विनि ॥ ८ ॥
 भक्तुलभाह ॥ वदति ॥ सर्वेषां दिनां कुरुषा सत्यविदनायामुपपद्यते नासत्यामिति तस्यायूष्यताक्षिणिकताअभ्यताविनाशितापणिनिर्वाकनविषाकविषद्वक्तुशक्यतद्विषै
 वसाराद्वयम् ॥ यथाधिराजरासलायाज्ज्वरतपयायतशृणुदृष्टातलद्वाराद्वैषम्यषट्पदसंस्तुतिवत् ॥ यद्वैषम्यनाममस्तुनस्यात्ताद्वैसाधकाभावात्सर्व
 जगद्विलानास्तीति व्यपदेशानर्हिकस्यादिति विभाष्यतामिति भाष ॥ एवरसभूतायास्थित आचिन्तमकारणनकारणैर्निरूपयितुं शक्यम् ॥ ६ ॥ त्वया वातस्याजगद्वययताकथ
 मप्यपारम्यपि ज्ञातमाह ॥ स्वात्मनीति ॥ न विदुः पृथग्यस्मान्निजगदाकारेण यदनेपरमार्थविभ्यामरूपेण भाषयन् ईशत्वं मायया साधनमर्पमतस्तपयासाविधयनरिषवयापयास्थित
 धैर्यरत्नप्यवस्थितमित्यर्थः ॥ यदितरस्य च्छास्त्रे च्छोभयभावास्तियति सप्तमर्पताद्वैतस्य त्वच्छास्त्रे च्छोभयभावास्तियति सप्तमर्पताद्वैतस्य त्वच्छास्त्रे च्छोभयभावास्तियति
 भावः अस्तच्छास्त्रे लुप्तद्वैतद्वैतभावः सप्तद्वैतद्वैतरोपि न सप्तमर्पतया च्छेदकुप्यन्तुर्पादाद्देवापि त्वप्यसिद्धातीति सत्वतद्वैतद्वैतभावयोऽपि योनिव्यवच्छेदाभावात् सत्वच्छा
 यामसत्तात्पर्येण सत्वच्छास्त्रे च्छोभयभावास्तियति सप्तमर्पताद्वैतस्य त्वच्छास्त्रे च्छोभयभावास्तियति सप्तमर्पताद्वैतस्य त्वच्छास्त्रे च्छोभयभावास्तियति

ननु अस्त्वच्छभावस्यास्यतापलाप किमर्थं क्रियते स्त्वच्छिद्रूपमेवास्त्वच्छजगद्भावकारणतापत्तिर्योग्यमिति कुतो न कल्प्येत तत्राह ॥ यदीति ॥ चित्कौटरथाद्वयत्वादिपरश्रुतिवि
द्वदनुभावविरोधात्तथानकल्प्यत इति भावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ चिदभ्यासपक्षविनासार्गस्योपायांतरेणोपपत्तिरेव नास्तीत्याह ॥ नचेति ॥ १० ॥ उत्थितमिव ॥ ११ ॥ तत्सर्वकारण
कमेव दजगदिति यद्वच्छावादिपक्षनिरस्यति ॥ कार्यमिति ॥ १२ ॥ यदिसन्मात्रैकरसतर्हि कथजगच्चिद्रूपेण सहैक्यव्यात्मकप्रतीयेत तत्राह ॥ व्योमपुष्पवदिति ॥
स्वपुष्पवज्जगदशो विकल्पमात्रमित्यर्थः ॥ अस्तु तर्हि चिद्रूपमेव जगत् ॥ तस्य चिद्रूपमेव ब्रह्मकारणम् ॥ न च चिद्रूपैक्ये इदकार्यमिदकारणमिति विभाजकाभावः जन्मनाशयोरेव
विभाजकत्वोपपत्तेस्तत्राह ॥ वस्त्विति ॥ नवापटपटादिजागतवस्तुज्ञं चिद्रूपमुपपद्यते ॥ कुतः नाशैकनिष्ठत्वान्नाशनिघतत्वात् ॥ चितो हि नाशो न चितो ॥ सिध्यति ॥ नाशकाले चि

असत्वात्तेन परमेस्वच्छभावव्यवस्थता ॥ यदि कारणतापत्तिर्योग्यं शांतं पदं भवेत् ॥ ८ ॥ अनिगितमनाभासमप्रतर्क्यं भवेत् ॥ अतो
नकारणं नैव बीजं ब्रह्म कदाचन ॥ ९ ॥ कार्यस्य कस्य चिन्नामतेन सर्गो न विद्यते ॥ न चान्यथोपपत्तिर्हि सर्गस्यास्योपपद्यते ॥ १० ॥ चिन्मा
त्रकदाहते तस्माज्जडसर्गो न विद्यते ॥ यदिदं दृश्यते किंचित्ताच्चिद्वनमिवोत्थितम् ॥ ११ ॥ अहंभावजगच्छब्दशब्दार्थरसरंजनम् ॥ कार्यं
नकारणाभावात्पदार्थतूपपद्यते ॥ १२ ॥ द्विवैक्याद्यात्मकं व्योमपुष्पवत्स्वानुभूतितः ॥ वस्तुनाशैकनिष्ठत्वान्नवाङ्मुपपद्यते ॥ १३ ॥
उपलंभकरो नाशो जन्मनस्तस्य वा कुतः ॥ अथ चेन्नं सदासंतं नित्यं नष्टं च वेत्ति वा ॥ १४ ॥ पदार्थो घतदेव रथमेकरूपेऽपि किं व्यथा ॥ उपलं
भस्तु यथा यमेवाचित्तं च मत्कृतिः ॥ १५ ॥ चित्तत्वमात्रसत्तास्ति द्वित्वमैक्यं च नास्त्यलम् ॥ अतः पदार्थसत्ताया अभवे सति भूपते ॥ १६ ॥
असंभवाद्भावस्त्यनाहंताभावनास्ति ते ॥ अहंभावासंभवतश्चित्तमन्यत्किमुच्यते ॥ १७ ॥

तः सत्वे नाशो केनैव पयत्वात् ॥ नापि जडेन तस्य सिद्धावप्यसमर्थत्वादित्यर्थः ॥ १३ ॥ यदि तु चित्तो नाशो चिद्रूपवत्स्वपरप्रथायामन्यनिरपेक्ष इति काश्चिद्रूपान्तत्राप्त्याह ॥
उपलभकर इति ॥ चिद्रूपः स विनाशः स्वजन्मनस्तस्य स्वप्रतियोगिनो वा उपलंभकरः प्रकाशकः कुतः न हि स्वोपपत्तिस्तरुपूर्वकालिकप्रतियोगि चिद्वानाशो नोपलब्धुशक्यते ॥
न च तद्वृथानुपलभेन तस्य नाशः स्वयमुत्पन्न इत्यनुभविनु शक्यम् ॥ न च साक्षिणा तद्वृथानुभवश्चित्तद्विषयत्वायोगादतस्तद्वेद्योत्पत्तिनाशयोर्जगतश्च ज्ञात्रमेवेति भावः ॥ ए
व जगतो जाड्ये सिद्धे कारणानिरूपणादकारकोत्पत्तौ सदैव जन्मस्य नित्यत्वननाशः स्याद्वृथोऽपि निवारकाभावात् ॥ हेत्वभाववादिन्यदि निष्प्रमाणकमनुभावविरुद्धमपरिचयमे
व नित्योत्पत्तिनाशस्वभावमिदजगदिति वेत्ति अभ्युपगच्छसि ॥ १४ ॥ तर्हि श्रुतिविद्वदनुभावसिद्धे अस्त्वद्विचिदे कहेऽपेक्षितं स्मिन् व्युपगम्यमाने तर्वा किं व्यथा किमर्थं पीडेत्यर्थः ॥ न
नु यदि सर्वविदेकरसतर्हि कथंचिद्विधोऽपलभस्तत्राह ॥ उपलंभस्त्विति ॥ १५ ॥ तर्हि चिदन्यच्चित्तमेव द्वितीयस्यान्तत्राह ॥ अत इत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥

मिन्मनाजीवन्नभश्चिन्मश्चित्तद्वयवेदनारूपभेदमनास्ति ॥ १८ ॥ शुद्धचिद्वृत्तस्य पाप्माभातकदापि जाड्यदार्पानामसिद्धेस्तद्भावनाप्रयुक्तमहमिति जीवरूपमपि ना
स्य रेति त्वयमाभीवयतिरिप्यत इत्यर्थः ॥ १९ ॥ तादृशात्मेव सत्यज्ञानमनतमस्र नित्यविज्ञानमानदमस्र मदीवेदविभ्रममिद्वरिष्ठमिद्व्यादिसर्ववेदायस्तद्भावनादेवनवनुभवादि
त्यय ॥ तादृशैव तत्तरनुभवात्मिका अतएव कारादिति सर्वेषां पितृत्वस्य परमेश्वरिप्येतत्पराशक्त्या ॥ चेति नेति ॥ ब्रह्मचित्तनयाश्चेति तन्मार्गैकसत्यत्वाच्चितादिहृत्तिरपि स्वित्
बाधनवाच्यमर्द्धनमस्रानि रित्कर्पारोपपसक्तिरित्यर्थः ॥ २० ॥ उक्तमर्धफलतेनोपसहृत्तिः ॥ तेन निमित्तमेतत्तद्वैभवाधनत्वमद्वैवापि तद्वद्वैभवाधनत्वमेव सत्यसर्वजगच्चासच्य
प्यमव नयमिमांस्तुत्याश्चिरपि यथास्थितमभिरुक्तमम्रं वेति निरामयतश्चावशिष्टमित्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ दमिभीबासिष्ठमं तात्पर्यमकरोति ० पू० सतमन्नमिति म संग ॥ १० ॥
चित्तनास्तीति बोधस्य दर्शकाराद्यवित्तरात् ॥ चेत्यासत्त्वाच्चित्तनास्त्वमर्धमर्धेति वयनेति ॥ १ ॥ ननु आलोके सति रूपारोपितयेव चित्तोचिततत्त्वस्य स्यादपर्यतेनास्ति ॥ तय
इति चित्तमर्धरूपनास्त्येतान च भिन्नता ॥ निर्वासनशान्तमनाभीनीपरनमो मय ॥ १८ ॥ सदेहोवाविदेहोवाभावस्योप्यवलोपम ॥
समपाद्युद्भवचिद्वृत्तपटायाभावसिद्धित ॥ १९ ॥ भावनाभावतश्चित्तनास्त्येवाहमिति स्वयम् ॥ एवमस्तेति वेदार्थभावनानादनुभूतिरिति ॥
चतितार्थकसत्यत्वाच्चित्तानामकविद्यते ॥ २० ॥ तेनासिनिर्मलमकारणमादिमुक्तमस्रशाश्वतममशेषमनकमेकम् ॥ शून्यनिरामय
मसत्सदनादिमप्यसर्वजगच्चिदपि वक्ष्यया स्थितत् ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजप्रबाधननामसमनव
तितम संग ॥ १७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तनास्तीति मेवोपोयययुक्त्या स्फुटमवेत् ॥ तामन्यामयवावूहिदुद्धन
निपुणमया ॥ १ ॥ ॥ पुनउवाच ॥ ॥ चित्तनास्त्येव हेराज नृकदाचिर्लिकचनकचिन् ॥ यच्चटचित्तवद्राति तद्वक्षाभिधमव्ययम् ॥ २ ॥

विचिन्मनाजीवन्नभश्चिन्मश्चित्तद्वयवेदनारूपभेदमनास्ति ॥ १८ ॥ शुद्धचिद्वृत्तस्य पाप्माभातकदापि जाड्यदार्पानामसिद्धेस्तद्भावनाप्रयुक्तमहमिति जीवरूपमपि ना
स्य रेति त्वयमाभीवयतिरिप्यत इत्यर्थः ॥ १९ ॥ तादृशात्मेव सत्यज्ञानमनतमस्र नित्यविज्ञानमानदमस्र मदीवेदविभ्रममिद्वरिष्ठमिद्व्यादिसर्ववेदायस्तद्भावनादेवनवनुभवादि
त्यय ॥ तादृशैव तत्तरनुभवात्मिका अतएव कारादिति सर्वेषां पितृत्वस्य परमेश्वरिप्येतत्पराशक्त्या ॥ चेति नेति ॥ ब्रह्मचित्तनयाश्चेति तन्मार्गैकसत्यत्वाच्चितादिहृत्तिरपि स्वित्
बाधनवाच्यमर्द्धनमस्रानि रित्कर्पारोपपसक्तिरित्यर्थः ॥ २० ॥ उक्तमर्धफलतेनोपसहृत्तिः ॥ तेन निमित्तमेतत्तद्वैभवाधनत्वमद्वैवापि तद्वद्वैभवाधनत्वमेव सत्यसर्वजगच्चासच्य
प्यमव नयमिमांस्तुत्याश्चिरपि यथास्थितमभिरुक्तमम्रं वेति निरामयतश्चावशिष्टमित्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ दमिभीबासिष्ठमं तात्पर्यमकरोति ० पू० सतमन्नमिति म संग ॥ १० ॥
चित्तनास्तीति बोधस्य दर्शकाराद्यवित्तरात् ॥ चेत्यासत्त्वाच्चित्तनास्त्वमर्धमर्धेति वयनेति ॥ १ ॥ ननु आलोके सति रूपारोपितयेव चित्तोचिततत्त्वस्य स्यादपर्यतेनास्ति ॥ तय
इति चित्तमर्धरूपनास्त्येतान च भिन्नता ॥ निर्वासनशान्तमनाभीनीपरनमो मय ॥ १८ ॥ सदेहोवाविदेहोवाभावस्योप्यवलोपम ॥
समपाद्युद्भवचिद्वृत्तपटायाभावसिद्धित ॥ १९ ॥ भावनाभावतश्चित्तनास्त्येवाहमिति स्वयम् ॥ एवमस्तेति वेदार्थभावनानादनुभूतिरिति ॥
चतितार्थकसत्यत्वाच्चित्तानामकविद्यते ॥ २० ॥ तेनासिनिर्मलमकारणमादिमुक्तमस्रशाश्वतममशेषमनकमेकम् ॥ शून्यनिरामय
मसत्सदनादिमप्यसर्वजगच्चिदपि वक्ष्यया स्थितत् ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजप्रबाधननामसमनव
तितम संग ॥ १७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तनास्तीति मेवोपोयययुक्त्या स्फुटमवेत् ॥ तामन्यामयवावूहिदुद्धन
निपुणमया ॥ १ ॥ ॥ पुनउवाच ॥ ॥ चित्तनास्त्येव हेराज नृकदाचिर्लिकचनकचिन् ॥ यच्चटचित्तवद्राति तद्वक्षाभिधमव्ययम् ॥ २ ॥

नायुक्तिमाह ॥ अत इति ॥ यतः सर्वचित्तादिजगदज्ञानात्मकज्ञानेनाज्ञानबाधेन हेतुना न विद्यते अतो हेतो रित्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ भवेदयं स्वात्मनिक्रियाविरोधो यथा ज्ञानबाधा
 चित्तादिबाधोऽप्यस्यात् ॥ अज्ञानबाध एव तु सर्वतत्कार्यतत्त्वधावरणविधेयादिसर्वतद्वित्तिरूपस्तस्मिन्मतिचित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञातार्थोऽसिद्ध एव ॥ अत एव न पुनराध्यादि
 दोषप्रसक्तिरज्ञानस्यैव सर्वाध्यप्रयोजकस्यापगमात् ॥ स्वप्रकाशपूर्णानन्दपारिशेषेण निरतिशयपुरुषार्थसिद्धेश्च ॥ न च चित्ताधीनाचेतनतार्किकत्वमिष्यकचिदधीनासाचजीव
 न्मुक्तेषु चित्तनाशेऽप्यस्त्वेति नाचेतनत्वप्रसङ्गः ॥ न च चित्तनाशो तस्मृताच्चिदमिष्यक्तिरप्येति ॥ अतमिष्यक्तेरज्ञानावरणकृतत्वेन तदपगमेचित्तोमिष्यक्तेस्याभाविकत्वेनानपाया
 त् ॥ न हि बाधुना घनापसारणेन कृतस्यार्थमिष्यक्तिः शरदिवायूपरमेऽप्येतीति सर्वदोषपरिहार इति ॥ ३ ॥ प्रथमप्रतिज्ञासमर्थितानि गमय्य द्वितीया मुपादत्ते ॥ नास्त्वेवेति ॥ त
 त्समर्थनाय यत्र त्वस्य सर्वमस्मिन्नात्मने कपश्येदिति श्रुतिप्रमाणायति ॥ केनेति ॥ ४ ॥ नतिरोधो न चोत्पत्तिर्बद्धो न च साधक इति श्रुतिरपि तत्र मानमित्याशयेनाह ॥ महाप्र
 लयेति ॥ महाप्रलयः प्राकृतस्तदुत्तरपुराणादिप्रसिद्धे सगर्हो यदितो दितमेव तर्ह्यचित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञावाक्येऽप्यत्र चेदचित्तवद्गतीति निर्देशः कृतस्तत्राह ॥ निर्देशस्त्विति
 अतोऽज्ञानात्मकं यत्तज्जगदेव न विद्यते ॥ तत्राहं त्वं तदित्यादिकस्त्वित्ताः कलनाः कुतः ॥ ३ ॥ नास्त्येव जगदेवेदं यच्चेदं किंच नोदितम् ॥ ब्रह्मै
 वास्तीह स कलंकेन तद्बुध्यते कथम् ॥ ४ ॥ महाप्रलयसगर्हादेवेवेदं नोदितं जगत् ॥ निर्देशस्त्वित्ताः कलनाः कुतः ॥ ५ ॥ उपादा
 नात्मकादीनां कारणानामभावतः ॥ अकारणं च भावानामशेषाणां त्वसंभवात् ॥ ६ ॥ एवमज्ञानबुद्ध्यात्मजगत्तस्मान्नाविद्यते ॥ तस्मा
 द्यदिदमाभातिभासनं ब्रह्म तेन तत् ॥ ७ ॥ अनाख्येनाकृतौ देवे करोतीदमिति त्वसत् ॥ भाषितं नोपपत्त्यात्मनः सत्त्वं नानुभूयते ॥ ८ ॥ अना
 ख्योऽप्रतिघः स्वात्मानिराकारोऽर्धश्चरः ॥ स करोति जगदिति हासायैव वचोऽधियाम् ॥ ९ ॥ अनेनैव प्रयोगेण राजंश्चित्तं न विद्यते ॥ जग
 देवनसत्साधोऽकृतश्चित्तादितद्गतम् ॥ १० ॥ चेतो हि वासनामात्रं वास्येतु सति वासना ॥ वास्यं जगत्तदेवा स दतश्चित्तास्तिता कुतः ॥ ११ ॥
 यदिदं कच विब्रह्म स्वमात्मात्मनात्मनि ॥ कृतं तस्यैव तेनैव चित्तमित्यादिनामकम् ॥ १२ ॥
 शयेनाह ॥ उपादानेति ॥ ६ ॥ द्वितीयप्रतिज्ञानिगमयति ॥ तस्मादिति ॥ ७ ॥ ननु यदिसगर्हादिनास्त्वेव तर्ह्येतात्मानास्त्वयमकुरुत एकोऽवशो सर्वभूतानरात्मा एकं बीजं बहुधा यः
 करोति कर्ता भोका भक्षेष्टा इत्यादि श्रुतिस्मृतिवादानाकागतिरिति चेन्नेह नानेति श्रुत्यपेक्षितनिषेधसमर्पणेन द्वैतव्युत्पादना र्थावादेनैव गतिर्न तत्त्वा र्थेत्याशयेनाह ॥ अनाख्ये
 इति ॥ अनाख्येनामरहिते अनाकृतौ रूपरहितेऽयुक्तिशून्यत्वान्नोपपत्त्यात्मनिकलनिक्रियमित्यादितात्त्विकश्रुतिविद्वदनुभववाधितत्वान्नसत्यलौकिकैरपि नानुभूयते ॥ ८ ॥
 शीतवातादिप्रतिघातवारणाय गृहादिनिर्माणप्रसिद्धम् ईश्वरस्त्वप्रतिघः करोतीति अधिगतात्सर्वशून्यानामर्धवादानां सर्वज्ञस्य दृष्टाचेष्टोक्तिर्ह्यसाधेवैत्यर्थः ॥ ९ ॥ एवं जगत्स
 गर्हासिद्धौ प्रतिज्ञातार्थसिद्धिरित्याह ॥ अनेनैवेति ॥ यदा जगदेवन सत्तदा तदगर्हाचित्तादिकुतः सदित्यर्थः ॥ १० ॥ जगदसत्त्वे विषयासत्त्वादपि चित्तासत्त्वसिद्धिरित्याह ॥ चेतो
 हीति ॥ वास्येवात्मना कर्मणि विषये ॥ ११ ॥ तर्हि चित्तादिव्यवहारस्य को विषय इति चेन्मायोपहितब्रह्मैवेत्याह ॥ यदिदमिति ॥ नास्मात्संघोनामकम् ॥ १२ ॥

चतोद्दिष्टासमाधमिति श्लोकम्याचष्टे ॥ कगदिति ॥ इत्थं वास्मिति निर्दानुसारिणी वासतेति योतनार्थम् ॥ कारणाभावात्तदतिविषयवाधेर्निर्दिष्टपदासनादित्ययोगादिति
 शाब् ॥ १३ ॥ यद्विरक्तवतीति श्लोकविवरणस्यार्थद्वयानात्फलवृणनपरतयाभ्याचष्टे ॥ अतमिति ॥ १४ ॥ मायातत्त्वदृशादिभ्याचष्टे ॥ यत्किंचिदिति ॥ परमाकाशरूपेच
 दारोपयत्किंचिदनिर्दिष्टार्थपदमाकाशपरम् ॥ इत्यस्यस्य ॥ १५ ॥ अरोपानर्थकारिणी अर्द्धजगदित्येवामतिवर्षितं तस्माद्विषयोममस्त्वमव्यभिचयाभाति नूननिश्चयेनेत्यर्थम् ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ यदितोत्सवर्गाज्जगदनादित्यस्यमेवार्कमस्याभ्याह ॥ लोकेति ॥ इत्यस्य ब्रह्मसुतः प्रकृतं दित्तत्त्वमादिबिक्रियारहितत्वमाकौटम्बबालोक्तोपाराधनोभा
 खानुगतोपि ब्रानोपपद्यत इति परेणाभ्यप ॥ १९ ॥ साकारस्य स्पूलस्य प्रतिपाद्योभ्याकनेभ्यस्त्यजगतो लोकाभावनुभूतिभिः सिद्धाभ्यापलपारभ्योभ्युक्तमेणापलपार्थावि

जगदृशमिदं वास्त्यतदेवोत्पन्नमेव नो ॥ कारणाभावात् पूर्वमेवातश्चित्ताकृत ॥ १३ ॥ अतश्चिद्व्योममात्रात्मपरमाकाशानामकम् ॥
 स्फारवेदनमेवेदं क्वचित्प्राप्तिकृतोजगत् ॥ १४ ॥ यत्किंचित्तरमाकाश इत्येकवचकमायते ॥ चिदादर्शनजातत्वान्नाचित्तनोजगत्किं वा
 ॥ १५ ॥ अहंत्वजगदित्येवमतिप्रतिपत्तिर्न वास्तवी ॥ मिथ्यास्त्वहं वामानि नूनमेव शेषकारिणी ॥ १६ ॥ वास्त्यस्य जगतोऽभावाद्यतोना
 स्येव वासना ॥ अतस्तदात्मकचित्तकोटिशकृत्कथम् ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धरवगतश्चित्तदृश्यमिदं जगत् ॥ असच्चित्तनिराकारपूर्वमुत्पन्न
 मेव नो ॥ १८ ॥ नोत्पन्नकारणाभावात्सर्गादाववसर्वदा ॥ लोकशास्त्रानुभवतो न च दृश्यस्य ब्रह्मसुत ॥ १९ ॥ अनादित्वमजत्ववास्त्येव
 वायुपपद्यते ॥ साकारस्यास्य जगतः स्पूलस्य प्रतिपाद्यते ॥ २० ॥ समस्तकारणाभावाद्योक्तशास्त्रानुभूतिभिः ॥ शुज्यते च निराकर्तुं न
 महाप्रलयदय ॥ २१ ॥ शास्त्रानुभववेदायसिद्धांतैस्तेन योपि वा ॥ प्रलयाश्च न सतीति वस्तुन्मत्तकपूर्वव ॥ २२ ॥ लोकशास्त्राणि वे
 दाश्च प्रमाणयस्य नोमतेऽसंशयोऽत्यतिमूढसंज्ञनजनसंश्रयेत् ॥ २३ ॥ न च सप्रतिपत्त्यास्य दृश्यस्याप्रतिपक्षचित् ॥ कारणमविवृतुं श
 क्यसाकारस्य निराकृति ॥ २४ ॥ इत्यमालक्ष्यमाणतत्तदेव सततमुने ॥ न च नार्थाकिं वाकारिभवेत्येवमिदं जगत् ॥ २५ ॥

कारणनिराकर्तुं नुभ्यते निराकरणोपपदकसमस्तकारणाभावादित्यभ्यप ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लोकवेदप्रयातोऽसुपनेरिदं हि क्वापरीवस्यादित्याह ॥ लोकदिति ॥ अ
 स्यार्कवेदलोकाभावाप्येवमभ्याविकेभ्योप्यतिमूढम् ॥ २३ ॥ तीर्द्धमुत्पन्नब्रह्मकारणमापसृष्टमाभ्युपगम्यतीतमाह ॥ न चैति ॥ २४ ॥ निराकारब्रह्मकारणकत्वादिभ्यास्तु
 तत्तदेव प्रलयपराभावाद्वादिभ्यश्चत्यादिबारापणभ्यायेन जगतो ब्रह्मतादित्येकसमागतायामेवातस्य दमिति पाणुकनेह ॥ इत्थं ब्रह्मभक्तप्रत्यक्षात्तदस्य पाणजगद्व्यवहारोऽनुभूतत्वा
 न्नपराधर्मादिकयासर्वद्वयवत्त्वेनेति लोकविरोध ॥ परमार्थतो ब्रह्मभूतमेवेति न भूत्स्वद्विषयसिद्धिश्च अरोपेणैव विरोधोपीत्याशयेनाह ॥ इत्यभ्यपयत् सिद्धिश्च ॥ २५ ॥

इदानीं सर्वसर्गश्रुतीनां तिनेतीत्यादि निराकरणश्रुतीनां च तास्य र्थपरीक्षीकस्योपसंहरति ॥ तस्मादित्यादिभिः ॥ पूर्वार्थवच्चतनिरंशंचतस्येति पूर्वार्थनिरंशतः ॥ षष्ठ्यन्तास्तावीं वि
भाक्तिकस्तसिः ॥ २६ ॥ सर्वरूपस्य पूर्णस्वभावस्य ब्रह्मणः स्वतो विनैवशास्त्रं यदात्मकचर्चनं तत्स्वकवपुःस्वरूपमेव सर्गप्रलपय कृजगदिव क्षणां यावद्ज्ञानकालज्ञानमिति सर्वस्य दि
श्रुतीनामर्थः ॥ तदेव स्वरूपक्षणादरेतच्च मस्यादिशास्त्रमनुसृत्य बुद्धं सद्ब्रह्मैव निर्गतद्वैतात्मनिरस्वभावे आलोहनिने तिनेतीत्यादि द्वैतनिषेधश्रुतेस्तास्य र्थाईति योज्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
अतः शास्त्रीयबोधतः ॥ २९ ॥ एवं ज्ञातसर्वजगत्प्राज्ञातं सन्निरालव निराधारमजयथा स्थितसद्ब्रह्मैव ॥ इदमज्ञादृष्टरूपं तु अत्यन्तासत्त्वान्नाना अनानमपि च न ॥ अतो यथा स्थितं व्य

तस्मादिदं निरंशस्य चिद्व्योषोपतिपाकरोः ॥ निराकरो रन्तस्य पूर्वातिपूर्वा निरंशतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणः स्वरूपस्य शांतस्यार्त्तस्य यत्स मम् ॥ स्व
तएवात्मकचर्चनं सर्गप्रलपय रूपयुक् ॥ २७ ॥ स्वकं वपुश्च तेनैव ज्ञातं जगदिव क्षणात् ॥ क्षणांतरानुबुद्धं सद्ब्रह्मैवास्तो निरात्मनि ॥ २८ ॥ ब्रह्मै
वेदमतः सर्वकंचिन्नजगदादिधीः ॥ काचित्तादि कंचित्तादि कृद्देवैक्यादिकल्पना ॥ २९ ॥ सर्वनिरालंबमजप्रशांतमनं नादिरित्यात्मयथा
स्थितं सत् ॥ इदं तु नानेव न चाप्यनाना यथा स्थितं तिष्ठसु काष्ठमौनम् ॥ ३० ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजाव
बोधननाम अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ न शो मोहः स्मृतिर्लब्धात्वस्य सादान्महामुने ॥ स्थि
तोऽस्मि नागसंदेहो विश्रान्तमतिरात्मवान् ॥ १ ॥ ज्ञातज्ञेयो महामौनी तीर्णमायामहार्णवः ॥ शांतो ह मनहं रूपोद्भूतः स्थितोऽस्मि निराभयः
॥ २ ॥ अहो नु सुचिरं कालं प्रभातो हं भवां बुधौ ॥ स्थानमक्षयमदुष्यमधुना प्रासवानहम् ॥ ३ ॥ एवं स्थिते मुनेनास्ति साहं ताद्विजगच्चय
म् ॥ मूर्खबुद्धमिदं भातियत्तद्ब्रह्मेति वेद्यहम् ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ जगदेव न यत्रास्ते तत्राहं त्वं विभासनम् ॥ इत्थमं वरसंसारककु
तः कीदृशः कथम् ॥ ५ ॥ यथा स्थितव्यवहृतिर्मौनी शांतमना मुनिः ॥ सौम्यार्णवो दरावर्त्तपरिस्पंदवदस्त्वभो ॥ ६ ॥

वहरंस्तत्त्वतः सुकाष्ठमौनोवागादित्यापारशून्यस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तार्क्यप्रकाशे नि० पू० अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्र
बुद्धोऽपि न रेंद्रोऽभयः कुंभेन बोध्यते ॥ स्थूणा निखननन्यायाद्बोधोऽस्य सुदृढोऽस्त्विति ॥ १ ॥ एवबोधि तोराजा उपदेशजन्यज्ञानेन सर्वसंदेहादिबीजं स्वाज्ञानं नष्टमिति अलप्यदर्श
यति ॥ नष्टइत्यादिना ॥ विस्तृतात्मनः साक्षात्कार एव सत्यतिरित्युच्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्खबुद्धमिदं साहं ताद्विजगच्चयं नास्ति ॥ ४ ॥ कुंभस्तद्वक्तृमैवानुमोदमान उवाच ॥ ज
गदेवेत्यादि ॥ अवसरसंसारोऽर्धवर्तनगरव्यवहारः ॥ किं वतान्यधिकरणमिति तदृष्टांतप्रकारप्रतिक्षेपार्थानि ॥ ५ ॥ सौम्यार्णवो दरे प्रशांतो य आवर्त्तपरिस्पंदस्तद्वास्तवितिष्ठ ॥ ६ ॥

शब्दायास्त्राभ्यां स्वरूपगुणभोगपरूपमेव ॥ ७॥ चिद्वस्तुल्लिङ्गनामकमदात्मरूपमस्तद्वैवकषकषायतेस्त्रिधाकषकमेवदीप्यते ॥ ८॥ यथातमसिअबाहुमुखीहर्षेन्द्रीट्टक
दाहाकारसन्निवेशदर्पवैवकन्दाराणीतद्यामसौराट्टोककषनमस्त्यवर्धयेत्यथ ॥ ९॥ यथासमस्त्यहकारात्मास्वयम् सकल्पमाश्रयत्वात्स्यध्वान्त्यहकारोपि ॥ पुनौसमष्टिभ्य
ष्टिप्रथमत्मासुभ्रमेत्येतीदृशिमिमानतस्यरित्यागवेदनायती ॥ १०॥ तद्वैवस्त्यटमाह ॥ अहमित्येवेति ॥ ११॥ कोर्षोभोक्षमाह ॥ यदिति ॥ संधापयार्थेणसतीवधमोक्षसकस्या
नोसाक्षिगूतस्वरूपवेदनतद्भवसद्वल्लोकवस्तुत्वैकमन्वयकषकभ्यतदित्यर्थ ॥ १२॥ सिद्धिर्भोक्ष ॥ आपदोषध ॥ सत्यमहमेवानहमितिशुद्धकैवल्यत्वात्संधोधवाग्भाव ॥ १३॥ शु

ब्रह्मरूपमिदं शान्तिमित्यभक्तिरयथास्थितम् ॥ अहंजगदिदं चेतिशब्दायात्मनभोमयम् ॥ ७ ॥ इदंमाघतरहितसर्वसंसारनामकम् ॥ चि
द्वमल्लतिनामालनम कचकथायते ॥ ८ ॥ सन्निवेशदश शान्तौ तदस्तिकनकयथा ॥ जगदापर्यसशान्तौ ब्रह्मेदविद्यते तथा ॥ ९ ॥ यथा
स्वयम्भू सकल स्वयनामतपैव हि ॥ एतौ स्ववेदनायतौ बधमोक्षौ व्यवस्थितौ ॥ १० ॥ अहमित्येव सकलौषधायातिविनाशिनौ ॥ नाह
मित्यवसकलं मोक्षाय विमलानने ॥ ११ ॥ यदधमोक्षसकल्यशब्दार्थानां सदासताम् ॥ स्वरूपवेदनतत्सत्केवलत्वचकथ्यते ॥ १२ ॥
अनहंवेदनसिद्धिरहवेदनभापद ॥ सोहमेवानहमिति हेतुद्वयोधो भवात्मवान् ॥ १३ ॥ असकल्यनमात्रेण सभ्यज्ञानोदयात्मना ॥ सक
ल्य क्षीयते सिद्धस्वयमेवासदात्मक ॥ १४ ॥ अप्रतर्क्यस्वरूपे हि नास्ति कारणता शिवं ॥ कारणभावात् कायपदार्थोपनिविद्यते ॥ १५ ॥
पदायाभावसिद्धौ वेदनोपपद्यत ॥ कारणभावात् नित्यमहभावस्य नोदय ॥ १६ ॥ अहंभावानुदयत संसार कल्पकीदृश ॥ संसारा
भावतः सर्वपरमेवावशिष्यते ॥ १७ ॥ यदिदं भासाते तत्सत्परमेवात्मनि स्थितम् ॥ परंपरे परापूर्णासममेव विजृम्भते ॥ १८ ॥ तेन निस्तिमि
तसर्वशिलाकाणमिवाचलम् ॥ विद्धिरश्मिमयाकारमिव ब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ १९ ॥

इशोपश्वकस्यस्ययातिस्मृतीत्याह ॥ असकचनेति ॥ १४ ॥ शुद्धस्यकारणत्वात्तन्मातृरूपपदार्थाभावात्तदभाविभ्ययात्सकस्यप्रत्ययसकच्यनामाहभाषयतांश्रया
ज्जीवभाषादिसंसारक्षयलान्धमम्लमाषाभरोपमृत्तिकममाह ॥ आपतन्मन्दनिप्रिभि ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रागपिपद्विद्वज्जगदाकारेणभाषतेतत्परमार्थतोब्रह्मैकतयास्थिततत्त्वबो
धेनधनार्थीकित्तुपरेत्यभावेस्थितपरमेष्ठपरेणार्थसंयत्तपमेष्ठिज्जुप्तमेतमकटीभाषति ॥ १८ ॥ तेनसदेकद्रव्यत्वेनेदृश ॥ अज्जिरित्यपाकीर्षीनिबिहितवज्जिरितोदरमिवावल
दृश्य ॥ तत्रचपञ्चगित्स्थिततद्रूपमज्जिरित्यममयमर्निषदाकारसहस्रनिब ॥ १९ ॥

मुक्तैर्नाहिकथस्थिततदाह ॥ पुरइति ॥ सदेवसददर्शनोदसन्मयम् ॥ २० ॥ कथं तर्त्तुचलेजगरस्पंदप्रत्ययस्तत्राह ॥ छायेति ॥ यथावज्जशिलोदरेप्रतिबिम्बपुरुषोऽस्पंदमानर
 वस्पंदेतद्वत्सदि ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानप्रबोधस्योदयेबाह्यारूपालोकाभ्युत्पत्तिरसानीः साराइत्यागमप्रमाणजास्थिरभावनाभवतिनामेवनिर्वाणहेतुत्वात्निर्वा
 णविद् ॥ २२ ॥ जगच्छब्दार्थरहितयः पश्यतिसंप्रथतीति यदुक्तं नृदृष्टानैर्विदुषोति ॥ यथेति ॥ रगत प्रकाशो यथादीपायाकारसन्निवेशविनास्ति यथावाकदकादिसन्निवे
 शानिर्मुक्तहेमास्ति तथा जगदप्यसन्निवेशब्रह्मास्तीति सभावनीयमित्यर्थः ॥ २३ ॥ रूपालोकमनस्कारा इत्येतदपि विदुषोति ॥ नीरसा इति ॥ ब्रह्मरूपिणो बोधाद्ब्रह्मभूतस्य जग
 तो जगत्प्रत्ययकारिणो रूपालोकमनस्कारानीरसाः कोऽर्थः असदाभासा भवतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ यथा बहून् यपितरगादीनि समुद्रे ऊर्भिर्शब्दार्थरहितमबुमात्रं भवति तथा बहून् यपिव
 स्तुतिज्ञानोदये निसर्गवद्वल्लोकमेव भवतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ सर्गशब्दार्थभेदबाधे सर्गपरब्रह्मणोरैक्यमेवेति व्यतिहारेण द्रव्यति ॥ सर्ग एवेति ॥ हि यस्मात्तदृषण्वसर्ववत्त्वं ब्रह्मेत्यादि श्रौत
 पुरःसंकल्पकेन पृष्टं संकल्पनगारस्य यत् ॥ रूपं तद्विदिजगतः स्वादृच्छं सदसन्मयम् ॥ २० ॥ छाया पुरुषवत्स्यं दिशां तं निर्मनं जगत् ॥ जगच्छ
 द्बार्थरहितं यः पश्यति स पश्यति ॥ २१ ॥ रूपालोकमनस्कारानीरसागमभावना ॥ सम्यग्ज्ञानावबोधस्य निर्वाणं वै विदुर्बुधाः ॥ २२ ॥ यथा
 स्तिवातो निःस्पंदो यथा स्तिखगतो पिव ॥ यथा हेमास्ति निवेशमस्ति ब्रह्म जगत्तथा ॥ २३ ॥ नीरसा असदाभासा जगत्प्रत्ययकारिणः ॥ रूपा
 लोकमनस्काराः संतो मेव ह्यस्ति रूपिणः ॥ २४ ॥ ऊर्भिर्शब्दार्थरहितं यादृगं बुबहून् यपि ॥ सर्गशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थः कृता ॥ सर्गशब्दार्थसंस्ति
 परं ब्रह्म परं ब्रह्मैव सर्गदृक् ॥ सर्गशब्दार्थरहितो वाक्यार्थस्त्वेव शाश्वतः ॥ २५ ॥ ब्रह्मशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थः कृता ॥ सर्गशब्दार्थसंस्ति
 द्बो ब्रह्मशब्दार्थः कृता ॥ २६ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थभावनाभावोदयम् ॥ शुद्धं तिष्ठति चिद्बोमब्रह्मशब्देन कथ्यते ॥ २७ ॥ सम्यग्दर्शनं
 संसिद्धावुभयोरप्यवेदने ॥ यच्छिष्टमजरं शांतं ततो वा निवर्त्तते ॥ २८ ॥ संशांतं सर्वात्मकवेदनौघमस्तीदमकात्मकस्वरूपम् ॥ यथा
 स्थितं सर्वजगत्स्वरूपं पाणरूपं च परं इंद्ररूपम् ॥ ३० ॥ इ० वा० वा० दे० मा० नि० पू० चू० शिखिध्वजावबोधनं नाम नवनवतितमः
 सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं चेत्तन्मम महाबुद्ध्या दृशं कारणं परम् ॥ कार्यं तादृशमेवेदं जगदित्येव वेदमहम् ॥ १ ॥
 वाक्यार्थः ॥ २१ ॥ ॥ बृहणो ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दस्यार्थसंपत्तावेव सर्गशब्दार्थो लोके कृता एव सर्गो नाम रूपयोर्विसर्गस्यागदितिसर्गशब्दार्थसंपत्तौ विविधपरिच्छेदो निवर्त्तते बृह
 धात्वर्थानुसारि ब्रह्मशब्दार्थताकृत्यनयोरकार्यत्वेत्यर्थः ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मशब्दस्य तर्हीशब्देव स्तुति कथप्रवृत्तिस्तत्राह ॥ समस्तेति ॥ अल्पस्यापि परिच्छेदस्याभ्युपगमे बहुधात्व
 र्थसकौचापत्तेरशब्दशब्देन तादृशमेव ब्रह्मशब्देन कथ्यत इत्यर्थः ॥ २३ ॥ ॥ अथवा जगच्छब्दस्येव ब्रह्मशब्दस्यापि बाध्यार्थवेदने तत्तत्क्षणया अखण्डार्थसम्यग्दर्शनसिद्धौ
 यच्छिष्टवस्तुततो ब्रह्मशब्दादिवागपि निवर्त्तत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ ॥ हेराज नृदसर्वजगरस्वरूपयथास्थितयदस्ति तदप्यतिदृढत्वाद्ब्रजपाणरूपपरब्रह्मस्वरूपमस्येव ॥ यदापीदं जग
 दज्ञानेन सशांतं सर्वात्मकवेदनौघसंपन्नतदापि एकात्मकस्वरूपसदस्येवेति ब्रह्म जगतोरेकैव सत्तेति न कस्याप्यसत्त्वमिदं ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि०
 पू० नवनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ वार्यते ब्रह्मवत्स्वजगतो ब्रह्मसत्तया ॥ जन्मादिविक्रियाऽस्य दृढब्रह्मैव सदितीये ॥ १ ॥ यद्दि ब्रह्म जगतोरेकैव सत्तातर्हीतया सत्त
 या ब्रह्मेव जगदपि परमार्थसत्यिकनस्यात् मिथ्यावस्तुनो हि कारणदुर्निरूप सत्यस्य तु सत्यब्रह्मैव कारणसंभवति तुल्यत्वादितिराजाशक्ते ॥ एवं चेदिति ॥ १ ॥

सत्समाधाराशुद्धस्य सतर्षकमस्य सत्ताकमगतकारणमवेत् ॥ यत्तु निगुणपरसत्तानुपजीविअद्वयत्वात्पूर्वकालाभावेन पृथक् तित्त्वधूष्यनिर्धकारघतस्मात्कार्यकुत्रोभवे
यतनस्य सत्ताकस्यादित्य ॥ १ ॥ अस्तुर्नाईतस्य स्थितमाधाराशुद्धलभेजगत कारणमिति चेत्समाध्याह ॥ नेहेति ॥ इह निर्धरोपमाधाराशुद्धकारणत्वात्कार्यकमञ्चनास्ति ॥ भाषाह
स्वीयमायातच्छब्दलत्कायाणां सद्भावोपमायापरमार्थद्वयानुसमिद्वजगच्छातमजमेवेत्य ॥ तयाचोक्तवार्तिके ॥ अविद्यास्तीत्यविद्यायामेवासित्वाप्रकल्प्यते ॥ ब्रह्मद
स्यात्मविषयनकयश्चनयुज्यत इति ॥ १ ॥ अत्रातेन वसादस्य सत्ताकित्वाह ॥ कायत इति ॥ ४ ॥ कुत्रोन जायते तथाह ॥ बीजमेवेति ॥ तत्र बीजाभावेऽपि तदेव बीजाकृतस्या
तथाह ॥ अप्रतक्यमिति ॥ भुक्तलभबीजादिहेत्वभाष्येति चेपमापत्तिरसत्तदुचितदेशकालाभावादित्याह ॥ देशेति ॥ तर्हि प्रलयोच्चरमवतथहेतुपादानकारणगोचरास्तु न वि
रोधारित्याह ॥ अकार्थिति ॥ यत्प्रमाणस्य कथं कर्थादिकर्तृमाधरोधिप्रसन्नविषयमेनेहेतुपादानकारणयोः प्रमाजायत इति कथयत्कुराक्यमित्यर्थ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अत
॥ कुभउवाच ॥ ॥ यत्र कारणतानस्य कार्यतदुपपद्यते ॥ यत्र कारणमेवादीतस्मात्कार्यकुत्रोभवेत् ॥ २ ॥ नेहास्तिकारणकिंचिन्नच
कार्यकदायत ॥ विषमानमिदसर्वसर्वशान्तमजंगत ॥ ३ ॥ जायते कारणत्कार्ययत्तत्कारणवद्भवेत् ॥ यन्न जायत एवेह तस्मिन् सद
शताकृत ॥ ४ ॥ बीजमवनयस्यास्तितकयवदजायते ॥ अप्रतक्यमनारस्य च यत्तस्य केव बीजता ॥ ५ ॥ देशकालवशात्सर्वहेतुमत
प्रमाणगा ॥ अकतृदक्षविषय प्रमाकारणयोः कथम् ॥ ६ ॥ अकतृकर्मकरणेनास्तिकारणताशिवे ॥ तस्मात्तत्कारणनास्तिकजगच्छ
व्यायवेदनम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मेव त्वत्स्वरूपस्य तस्य तर्षधारयत्तत् ॥ असम्बन्धार्थविषयतदेव जगदाश्रितम् ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमजरशांतयदेक
तत्पर्यायते ॥ तेनैवायजगद्ब्रह्मसच्छांतबुद्ध्यतेवपु ॥ ९ ॥ अन्यथैव च योभावश्चेतस एयि वीपते ॥ स एव नाश कथित सानुभूतश्च पृढि
ते ॥ १० ॥ चित्तनाशस्य भावतद्दिक्षिनाशात्मकं नृप ॥ क्षणनाशोयत कल्पचित्तशब्देन कथ्यते ॥ ११ ॥ असकल्पनमात्रेण सस्य भूतानो
दयात्मना ॥ सकल्पस्वीयते सिद्धैस्वयमेवासदात्मक ॥ १२ ॥ नाशैवांगीकृताभावयदिविध्विहिकथ्यते ॥ विषमानकयतत्स्यान्ननुता
मरसेक्षण ॥ १३ ॥ इत्यावुत्सिष्ययानुते श्रेष्ठोस्मीति यशगिरा ॥ कयसविप्रोभवति विप्रत्वत्वस्य कीदृशम् ॥ १४ ॥ विद्वत्तथातुरत्युच्चैर्ष
तोस्मोति विरोति य ॥ युतिमेवागतविद्धि जीवततस्य स अभम ॥ १५ ॥

एवमलक्ष्यमुद्राकारकस्य चिन्मिशोयवस्तुते हेतुः ॥ यतिरस्य दशाह विधायरयत्तनाभ्यादशम् ॥ अष्टदशाहते हेतुजगद्भूषणाश्रितमित्य ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमयमयैव जगद्ब्रह्मभावेन
सपद्यत अतस्मात्कारमनोर्वास्यायमप्रजगदाकारयेत्याह ॥ चिन्मात्रमिति हिाभ्याम् ॥ १० ॥ नाशो ब्रह्मलक्ष्य इत्येवमिति ॥ १० ॥ तद्वत्सुदभाह ॥ चित्तमिति ॥ सः क्षणमायमपि त्वत्त्वं
विस्मरण्याधानारा कल्पकालविसृष्टचिन्तारश्मनाभ्यामव्युत्पत्त्यर्थ ॥ ११ ॥ तच्च चित्तमसकल्पमयं यद्वसितत्त्वज्ञानेन नरयतीत्याह ॥ असकल्पमेति ॥ १२ ॥ अस्तु सकल्पनारास्तया
पि विषयकयानिर्बत इति यन्मिष्यात्तादृशति विरातिरपमास्यमपीप्रयतिनवस्तत्तरतया निष्ठत इति विषयमिति चिन्मात्रमविषयनमपि प्रयेत्याह ॥ नाशैवेति ॥ १३ ॥ अस्तु विषयमेवाभेदविश
तिरिद्धयमानकयस्यादित्यर्थः ॥ १४ ॥ तत्रावलोके ब्रह्मसमाधायति ॥ इत्यादिनिर्दिष्टाभ्याम् ॥ १५ ॥ सन्निपातेन विषयानुचितताभावात्तदोपस्कयथाविधः सत्त्वचिन्मिद्विज्ञानवस्तु रिति यावत् ॥ १५ ॥

१ यदा विप्रमिषादेरपि युतिरित्येवार्थः

२ यद्वत्तद्विज्ञानवस्तुत्वात्तदोपस्कयथाविधः

चिन्नाद्यस्तीत्यनुभवस्य तर्हि का गतिरिति चेद्भ्रान्तिवशमेति दृष्टातिराह ॥ भ्रमाकतीति ॥ १६ ॥ भ्रान्तिपुञ्जरूपमेव तर्हि तत्सदस्तुनेत्याह ॥ तदिति ॥ तस्याज्ञानव्यतिरिक्तस्वरूपानां
 वादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अज्ञानात्मनैव तर्हि चित्तादिसत्यमस्तुतत्राह ॥ अज्ञानेति ॥ ज्ञानवाच्यत्वान्नाज्ञानात्मनापिसत्यतासिद्धीर्नात्यर्थः ॥ उक्तदृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥
 जलज्ञानमित्यादिना ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यावत्सकलम् ॥ २३ ॥ अहंकारादिसंयुतकिंचिदेवादि ॥ अप्यर्थैरेवकारः ॥ तर्हि किमस्ति तदाह ॥ संविदिति
 भ्रमाकृतियदस्तीह दृश्यतेऽलान्तचक्रवत् ॥ मृगलब्धादिवद्भ्रान्तिबालवेतालकादिवत् ॥ १६ ॥ तत्कथं किल नामस्य आत्मस्य श्रमभरात्मक
 म् ॥ अज्ञानभ्रांतिरेवांतिश्चित्तमित्येव कथ्यते ॥ १७ ॥ अज्ञानमुच्यते चित्तमसत्सदिव संस्थितम् ॥ असंवेदनमज्ञानं ज्ञानं संवेदनं भवेत्
 ॥ १८ ॥ अज्ञानसत्त्वसंविदो ज्ञानात्संवेदनादक्षयः ॥ जलज्ञानं मुधाभ्रांतिः साधो मरुमरीचिषु ॥ १९ ॥ नैतज्जलमिति ज्ञानात्संविदोऽपि
 लीयते ॥ इदंचित्तमिति प्रौढयदज्ञानमलं दृदि ॥ २० ॥ नास्ति चित्तमिति ज्ञानात्तत्समूलं विनश्यति ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वमज्ञानभ्रमसंभ
 वम् ॥ २१ ॥ न स पर्वायमिति ज्ञानाद्दिरुदात्यणश्रुतिः ॥ तथात्मनि मनोभूतमज्ञानभ्रमसंभवम् ॥ २२ ॥ चित्तं नास्तीति विज्ञानाद्दिरुदा
 दिनश्यति ॥ चित्तं मनोहमित्यन्तर्यामिदज्ञानसंभवम् ॥ २३ ॥ न चित्तमस्ति नाचैव महंकारादिसंयुतम् ॥ किंचिदेव जगत्स्य स्मिन्सांविदेकांत
 निर्मला ॥ २४ ॥ तथासंकल्पचित्तादिरुतमासीद्विमुदया ॥ अथासंकल्पतः सर्वपरित्यक्तं प्रबुद्धया ॥ २५ ॥ संकल्पेन यदायाति त्वसंकल्पे
 न गच्छति ॥ पवनेन महाबाहो ज्वाला जालमिवानले ॥ २६ ॥ आत्मतत्त्वैक्यनया ततया ब्रह्मसत्तया ॥ जगत्सर्वमिति व्यासं समुद्रइव वा
 रिणा ॥ २७ ॥ नाहमस्मिन्चात्योस्ति न त्वनैतेन चित्तकम् ॥ नेंद्रियाणि न चाकाशमात्मत्वे कोस्ति निर्मलः ॥ २८ ॥ घटाद्याकाररूपेण स
 एवायं विलोप्यते ॥ इदंचित्तमयं चाहमिति कैवकुक्कल्याना ॥ २९ ॥ न जायते न क्षियते किंचिदस्मिन् श्रग्वये ॥ केवलं यंचिदुल्लासः सदस
 द्भावनात्मना ॥ ३० ॥ सर्वमात्मा परंब्रह्मसकलकटमाततम् ॥ द्वित्वैकत्वेन विद्येतेन भ्रांतिर्न च संभ्रमः ॥ ३१ ॥ सर्वेंद्रियगणाकारे सन्ने
 वासिसखेततः ॥ न दत्त्वमे महाबुद्धेन च कचन लिप्यसे ॥ ३२ ॥ न ते विनश्यति सखे न च किंचिद्विधत्ते ॥ निर्मलाकाररूपस्य कैवल्यानांत
 रूपिणः ॥ ३३ ॥ इच्छानिच्छालिक्वेषाक्तो येतराः पितृमेव च ॥ न त्वं शुष्यति रेकेण शशांक उपलभ्यते ॥ ३४ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यासस्तम् ॥ २७ ॥ कथमस्तदाह ॥ नाहमिति ॥ २८ ॥ तर्हि जीवन्मुक्तैर्घटाद्याकारेण किमवलोक्यते तत्राह ॥ घटादीति ॥ २९ ॥ ३० ॥ स
 भ्रमो मरणादिभयम् ॥ ३१ ॥ सर्वस्मिन्निन्द्रियगणेतद्ब्राह्मवक्रयाद्याकारे च सन्नेव सन्मात्रस्वरूपस्त्वमसि ॥ अतो दाहहेतुं भिराध्यात्मिकादिभावैर्न दक्षसे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतरा
 क्रियाशक्तिरपित्वमेव ॥ अतस्त्वेव मनोऽहं कर्तव्यं चनास्तीत्यर्थो नानायाचकारः ॥ अश्रवः कलास्तद्व्यतिरेकेण ॥ ३४ ॥

निसेयुणालरूपेधानुष्करिकल्पिते लक्ष्ये ॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्ञानार्थासकथामुपदेशात्सर्वेणायारितवानसीति शेषः ॥ उपदिष्टार्थानां हृदिधारणात्सोपदेशः ॥ प्रबुद्धांस्तस्मिन्
 लसाक्षात्कारज्ञानवायुजातोसीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तवाज्ञानमयमध्याङ्गकालेक्षीणमिति मया ज्ञातमित्याह ॥ यावदिति ॥ १८ ॥ इदानीमद्यतनदिनस्योत्तरभागे ॥ त्व
 दयास्तपरित्यक्चेतसि क्षयमागते सति ॥ १९ ॥ अचित्ततया निःस्वरूपतायुद्धा ॥ २० ॥ दृष्टेः परमात्मनिष्यक्ते ॥ २१ ॥ आत्मन्यन्योन्याभ्यासात्सदसत्तामयत्वमेव हि
 वासनान्मसुयानेषु मलेषु विमलं सखे ॥ यदकिंशुरंतस्तद्विशतीषु र्थाविसे ॥ १४ ॥ कषायपाके संपन्ने त्वं मया द्याविबोधितः ॥ तेनाद्यै
 वतवाज्ञानक्षयो जातो महा मते ॥ १५ ॥ अद्यप्यकषायस्त्वमद्यैव ज्ञानसंकथाम् ॥ अद्येह सोपदेशस्त्वमद्यैव सिप्रबुद्धवान् ॥ १६ ॥
 शुभाशुभानां सर्वेषां कर्मणा मय संक्षयः ॥ सत्संगव्यपदेशेन तव निष्पत्तिमागतः ॥ १७ ॥ यावदस्य दिनस्यैष पूर्वभागः महीपते ॥ ताव
 ज्ञेतोहं ममेतितवाज्ञानं वभूवह ॥ १८ ॥ इदानीमहचो बोधाच्चेतसि क्षयमागते ॥ त्वदयात्संपरित्यक्ते संप्रबुद्धोऽसि भूपते ॥ १९ ॥ त्वदिद्या
 यो र्यो लयो हृष्टज्ज्ञानं सा परा गतिः ॥ २० ॥ प्रबुद्धोऽसि विमुक्तोऽसि त्वत्कंचित्तत्त्वयानुप ॥ सदसत्तामयत्वं हित्व यात्यक्तमसत्पदम् ॥ २१ ॥
 वीतशोको निरायासो निरसंगो न न्य आत्मवान् ॥ महादयो मुनिर्मान्स्वरूपेति श्रुतिर्मते ॥ २२ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ एवं हि भग
 वन् जतो मूर्खस्यैवास्ति चित्तभूः ॥ प्रबुद्धस्य न तज्ज्ञस्य चित्तं नाम किल प्रभो ॥ २४ ॥ जीवन्मुक्तास्तदेते हि विहरंतिकथं वद ॥ अविद्यमान
 मनसोऽयुष्मदाद्यास्तथानराः ॥ २५ ॥ इति मे कथया शेषमन्यैः स्ववचनांशुभिः ॥ हाद्वैतमोमे निपुणमेवं प्रायैः प्रमार्जय ॥ २६ ॥ ॥ कुंभ
 उवाच ॥ ॥ यथा वदसितत्त्वज्ञ तत्त्वैव हि नान्यथा ॥ चित्तं हि जीवन्मुक्तानां नास्त्वं कुंभ इवाश्मनाम् ॥ २७ ॥ पुनर्जननयो न्यायावासा
 नाघनवासना ॥ सा प्रोक्ता चित्तशब्देन सा तज्ज्ञस्य विद्यते ॥ २८ ॥ यथा वासनया तज्ज्ञा विहरंतीह कर्मसु ॥ तांस्त्वत्वाभिधां विद्धि पुन
 र्जननवर्जिताम् ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्ता महात्मानः सत्त्वस्थाः संयतो द्विधाः ॥ विहरंति गता संगं न चित्तस्थाः कदाचन ॥ ३० ॥
 चित्तनामतदेव असतो जातपदकल्पनास्थानम् ॥ २१ ॥ २३ ॥ चित्तेत्यक्ते जीवन्मुक्तानां केनातः करणेन व्यवहारासिद्धिरिति प्रष्टुं राजा पीठिकारचयति ॥ एवं हीति ॥ यदीत्य
 र्थे किल शब्दः ॥ २४ ॥ प्रष्टव्या शदर्शयति ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ तत्तर्हि ॥ २५ ॥ अन्यैर्दुर्बलमिति शेषः ॥ अन्यैः प्रसिद्धसूर्याय शुचिलक्षणैः स्ववचनांशुभिः प्रसिद्धतमो विल
 क्षणहाद्वैतमप्रमार्जयति वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यथा भर्जिता विन्याश्रलाजानवीक्षादिशब्दानां अप्यकुरादिजननक्षमास्तद्वत्त्वज्ञानभर्जितनिरावरणसत्त्वं मनः श
 ब्दवाच्यनापि पुनर्जननसमर्थमित्यर्थः ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्तव्यवहाराभासात्तदेव करणाभास इत्याह ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ ३० ॥

॥ १ ॥ १ ॥ तर्वापि सल्लवलादेव पात्रं व्याप्य वृक्षारं श्वेतस्य नीत्याशयेन ह ॥ सल्लवानसीति ॥ १ १ ॥ १ २ ॥ त्वया पात्रं किं कीर्तितो यो महत्त्यागं स सल्लवपत्रं चित्तपत्तमुज्जितमयमे
वेत्यर्थः ॥ १ ५ ॥ चित्तान्यायेन पोषणानि सर्वकर्मोपयन्तु नितरफलेष्वपि सत्त्वगापवर्गादितरफलाभ्यर्भूतनीत्याशयेन ह ॥ स्वर्गेति ॥ प्रयुक्तामेधाउपदिष्टार्थधारणाद्यस्या
स्तथापि यथाशतपुष्पपरमशेषस्य अधिपाकृतं भिन्नस्य त्यागपुत्रत्वागपवर्गादित्यादित्यर्थः ॥ १ ६ ॥ मय आदिकलेन ज्ञानफलमन्तर्भवीत्याशयेन ह ॥ तपोनामेति ॥ यद्यतो
मनस्य मरुद्वयसमपाया सकारावात्मनस्तत्फलं भोक्ष्य सुलक्षणातिशयनिमुकमिदस्यार्थः ॥ तत्र अज्ञानतन्मयैर्मयैश्चेति मयद् ॥ १ ७ ॥ न सत्ये आनित्ये च सत्यस्याश्रयतस्य
प्रागर्भाषवभावनानीत्याशयेन ह ॥ तदिति ॥ तत्ज्ञानफलं सत्यं च वसतीति वस्तुशाश्रयतश्च तत्त्वगाविकिंचित्तुनृपसंभपुरष ॥ भावाभावेराभिर्भावेति रात्रौ वरुणाकृ
मृदंचित्तचित्तमाहुः प्रयुद्धसत्त्वमुच्यते ॥ अत्र युद्धाद्विचित्तस्यासत्त्वस्यालुमहाधिय ॥ ३ १ ॥ भूय प्रजायते चित्तसत्त्वभूयोनजायते ॥
अप्रयुद्धस्य यथोक्तिनप्रयुद्धस्य भूयते ॥ ३ २ ॥ सववानसिसज्जातो महात्यागिस्त्वितो भवान् ॥ अशेषेण त्वया चित्तस्य कर्मयतिवद्वयहम्
॥ ३ ३ ॥ समलवासनो नुकोराजन्तयैव राजसे ॥ आकाशासाभ्यमायातमन्येतवमुने मन ॥ ३ ४ ॥ शमप्राप्तो सिपरमसिद्धः नमसम
स्थिति ॥ अयं हि समहात्यागः सर्वयत्तसमुज्जितम् ॥ ३ ५ ॥ स्वर्गापवर्गावित्तादितत्पादानफलाद्यपि ॥ प्रयुद्धमेव यासाधो धियापरम
याधया ॥ ३ ६ ॥ तपोनामकिं यन्मात्रं दुःखक्षयकरं भवेत् ॥ क्षयातिशयनिर्मुक्तयत्सुखसमतामयम् ॥ ३ ७ ॥ तत्स तद्वस्तुतर्कचिन्नं तु
स्वर्गादिभूतम् ॥ भावाभावेरुपाकृतस्थिताधिगतवेदनम् ॥ ३ ८ ॥ स्वर्गोनामकिमात्रं सोपि सदेहसंस्थित ॥ अप्राप्तस्वात्मसंसिद्धे
क्रियाकाङ्क्षो भो भवत् ॥ ३ ९ ॥ येन तत्सादित्वे हेमर्तुकिं सपरित्यजत् ॥ चूडालादिसमाभगाद्देवज्ञात्वसुखेन त ॥ ४ ० ॥ तत्किमथ
मनर्थस्मिन्निमग्नस्त्वतपोमये ॥ आश्रमादिविफल्पाशसाभ्यस्यायुकर्मण ॥ ४ १ ॥

तृतीयोक्त्या कालोदरस्थितव्रतमानवेधाभिमतवेदनपात्रं दर्शनत्वं प्रवर्तयति ॥ १ ८ ॥ तुल्यवृक्षायाः सल्लव्यवत्त्वादिनृल्लवप्रमाणानामेव बहुमतनतत्त्वविधानित्याशयेना
ह ॥ स्वर्गादिति ॥ स्वर्गोनामेति किमात्रं नृल्लवस्य ॥ किं करोम्येति सप्रत्ययः ॥ अथ कर्मणीयधर्मकीर्तनाय व्यापराय सहजनाशयत्वात्वेदेहसंस्थित ॥ ३ ९ ॥ ज्ञानदीर्घव्यावृत्तानां
युक्तरुणुल्लवमद्विपरिपक्षे न्याशयेन ह ॥ येनेति ॥ शीघ्रचित्तम् ॥ तद्वस्तुज्ञानमाकुलं भगभूतयाचित्वदेव तत्पण्डितो निमग्नस्त्याह ॥ चूडालति ॥ ४ ० ॥ आश्रमो वा नम
स्तस्य कर्मणः सर्वधर्मिकच्छब्दाद्यथादितपच्छेदापचुरंजनार्थं स्वमध्यर्थादिकमर्थनिश्चयः ॥ ४ १ ॥

स्वर्गादिमहासुरवेहतोत्सपसः कथमनर्थवत्ताह ॥ आद्यतादिति ॥ भोषुमतेयतोस्यतपसआदिभागआचरणावस्थाअतभाग फलक्षयावस्थाचहु स्वरूपावेव मध्येस्वर्गादिभो
 गावस्थायामेवसुरस्सकिल ॥ तर्हि किमयाकृतंतपोव्यर्थमेवनेत्याह ॥ यतइति ॥ यतसपसैवतेचित्तकषायपाकास्माप्रततत्त्वबोधसमयोजातः अतोहेतो सर्वतपोरूपावि
 कस्याशायास्मिन्विकल्पेनत्त्वज्ञानेपरिणमतितरफलेनैवफलवतोपिचभवति ॥ ४२ ॥ तत्रज्ञानेवद्धपदस्थिरोभव ॥ विविदिषतियज्ञेनदानेनतपसेत्यादिश्रुतेस्तरफलेनैवतेनपस
 साफल्यमितिभाव ॥ ज्ञानफलचिद्बोमलाभेनसर्वमेवलब्धम् ॥ सर्वस्यजगतस्ततएवोद्भवस्थितिलयश्रुतेरित्याशयेनाह ॥ चिद्बोद्भवइति ॥ ४३ ॥ यथापिकार्यमिष्टमकार्यमनिष्टं
 वसर्वमपिब्रह्मसमुद्रावदवएवतथापितुच्छत्वान्तसर्वव्यनिष्कलमेवातस्तस्यक्लमपूर्णसमुद्रस्थानीयनिर्विशेषमेवसमाश्रयेत्याह ॥ इदमिति ॥ ४४ ॥ परमप्रेमास्पदत्वान्निरति
 शयानदरूपस्यस्वइष्टातरप्रार्थनापेक्षयातादृशत्वलाभाप्रार्थनमेववरामित्याशयेनाह ॥ इदमिति ॥ यथाऽलब्धदयितयास्त्रिपालब्धव्यदयितव्रतिमेइष्टप्रार्थयस्वेत्यन्यथा
 आद्यंतावस्यसुमतेमध्यएवजुखंस्मभोः ॥ यतस्तेसमयोजातोयस्मिन्परिणमंतिच ॥ ४२ ॥ तपारूपविकल्पांशास्तत्रवद्धपदोभव ॥ चि
 द्बोद्धानभसोत्यच्छात्सर्वभावाःसमुत्थिताः ॥ ४३ ॥ तथैवपरिदृश्यतेतत्रैवविलयंगताः ॥ इदंकार्यमिदंनेतिसंकल्पाब्रह्मावदवः ॥ ४४ ॥
 वंध्यंशिरिवध्वजत्यक्तापूर्णमेवसमाश्रय ॥ इष्टंमेप्रार्थयस्वतियथैवप्राथ्यतेसखे ॥ ४५ ॥ स्त्रियातथैवसकथंदयितः प्राथ्यतेस्वयम् ॥
 संकल्परचितानेतान्भावानापदभासुरान् ॥ ४६ ॥ मृदंतिनमहात्मानः प्राज्ञाजलरवीन्निव ॥ स्वर्गमोक्षादिफलदंयत्किंचित्सर्वमेवतत्
 ॥ ४७ ॥ त्यक्तासमसमाभासोयोस्यसावेववैभव ॥ सत्त्वंसत्त्वेननाशेननाशं हि विगतस्पृहः ॥ ४८ ॥ पदार्थौघमिमंमृदंतिष्ठास्पंदित
 चित्तभूः ॥ अपरिस्पंदचित्तस्यसंसृतिर्नैहधावति ॥ ४९ ॥ पौरुषप्रभवसाधाधोविपत्तिर्हिमतौयथा ॥ यानियानाहदुःखानिप्रसृरंतिजग
 त्रये ॥ ५० ॥ चेतश्चापलजान्येवतानितानिमहीपते ॥ स्थिरंशांतंगतस्पंदयस्यचित्तमचापलम् ॥ सदैवसमहानंदोसाध्याज्यस्यसभाज
 नम् ॥ ५१ ॥ अथचेतसितत्त्वज्ञस्पंदारूपदौत्वमेकताम् ॥ नीत्वातिष्ठयथाकाममैक्यमागत्यशाश्वतम् ॥ ५२ ॥

तेतथैवस्ययदयितएवकथनप्राथ्यते नस्मिन्साधीनतयालब्धेनदधीनलब्धव्यातराणास्वतएवलाभादितिभावः ॥ ४५ ॥ अगंकल्यात्मातिरिक्तेष्टानपुरुषार्थत्वलब्धत्वादेवाप्रा
 र्थनीयत्वमुक्तम् ॥ वस्तुतस्तुतेषातत्त्वज्ञदशातुच्छत्वादपाश्चत्वमेवेत्याह ॥ संकल्पेति ॥ आपदइवअभासुरानरमणीयान् ॥ ४६ ॥ जलरवीन्द्रविप्रतिविबानिव ॥ ज्ञानलाभा
 तरस्यगदिसाधनानीवापवर्गसाधनाभ्यपिहेयान्येवेत्यारयेनाह ॥ स्वर्गीति ॥ ४७ ॥ सर्वपदार्थेषुसदृशःसत्त्वेनवप्राह्यअसदशान्तुनित्यनष्टत्वेनैवप्राह्यश्रित्तचाचल्यविनेत्याह ॥
 सत्वमिति ॥ ४८ ॥ अस्पदितचित्तभूरित्युक्तेऽप्योजनमाह ॥ अपरिस्पदेति ॥ नधावतिनप्राप्नोति ॥ यथास्याभाविकप्रवृत्तिलक्षणपुरुषापरार्थधनमवाविपत्तिमर्तोविवेकज्ञानो
 दयेसतिनप्राप्नोतिद्वदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सम्यग्भगवावरणतयाराजतइतिसभाट्टसाक्षात्कृतआत्मातद्भावस्यभाजनमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ स्पृहास्पदौतस्साक्षिमात्रतादर्श
 नैकतानीत्यासाक्षिणमपिब्रह्मात्मैक्यमागत्यप्राप्यभूमानदभावेनयथाकामपूर्णकामतयातिष्ठेत्यर्थः ॥ ५२ ॥

१८८५। स्वरास्याराकानयनकथमिति राअपृच्छति ॥ कथमिति ॥ ५१ ॥ तयोः स्वच्छेयैकं न विराधम्यधिष्ठानमासि विष्णुमापच्छेपेण तद्विराधमदित्वारायमवटेनेन कु
 भउत्तमाह ॥ ५० कथमिति ॥ वा दृश्यरातस्य रात्मना विवर्तन ॥ ५४ ॥ सत्यज्ञानमनरूपस्य दिभूतिभिर्पदार्थम् ॥ अगत्यामपणे ॥ ५५ ॥ स्वरास्यरायैक्यमुपपादयति ॥
 विस्मयति ॥ सर्वोपसर्गस्य न विवर्तयति ॥ तस्य विवर्तयति रूपयति ॥ स्वरद्वितीयरास्यस्य दसमम् ॥ दशार्थसमशब्दो मिथ्यात्वोक्तनाय ॥ नामपरिस्पन्दस्यार्थ ॥ ५६ ॥ अ
 ल्पदशानि कथं स्य रास्ये स्यमाह ॥ विवर्तयति ॥ सत सत्यादयार्थे विवर्तयति ॥ स्योदस्यार्थे कथयति ॥ नामिन्धेन पदमालम्बयमेव विवर्तयति ॥ ५७ ॥ सगताका

भिरिच्छजजडाया ॥ ॥ कथमेक्यविभोयात स्यात्सदाविभावुर्भौ ॥ सर्वसशयविच्छेदकारि नो तद्वटाशुभे ॥ ५३ ॥ ॥ कुभउवाय ॥
 एवमुज्जगत्सर्वविन्मात्रवारिविशुधि ॥ तदवस्यं तं धीभिः शुद्धवारीव वीचिभिः ॥ ५४ ॥ ब्रह्मविन्मात्रममलसत्त्वमित्यादिनामकम् ॥
 यद्गततदिदमूढा पञ्चत्यजगतया ॥ ५५ ॥ चित्स्यदएव सर्वस्वसर्गो तस्माद्विसृजति ॥ परिस्यदोर्हि विवर्तयति ॥ दशब्दस्य दसमपरम् ॥ ५६ ॥
 चित स एव च तस्मिन् कलास्य दशभावित ॥ एकरूपतया नामतवेदममलजिवम् ॥ ५७ ॥ सर्गश्चित्स्य दमात्रात्मा सत्त्वमूढा विलीयते ॥
 उदस्य सत्त्वमूढा नारज्जो संपञ्चमोचया ॥ ५८ ॥ सत्त्वमूढा चित्तदभिधानि स्य दाल्लियमातता ॥ तुयातीतपठारुदावावा कुनपायते ॥ ५९ ॥
 शास्त्रसज्जनसपकसतताभ्यासयोगत ॥ कालेनामलतायाते चेतसीदा विवोदित ॥ ६० ॥ एतत्केवलमाभातं स्वानुभूतिभिरातम् ॥ क
 २यत्तलानुभूतं पुल्यस्य स्वरूपमात्मना ॥ ६१ ॥ नामासि सारस्वमनादिमध्यमत्रैव तिष्ठत्सपदे निविष्ट ॥ नो रूपनिर्भेदमहाचिदात्मा जानोसि
 मा योगवर्तुर्वातशोक ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापवांवा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेषु ० निवाणप्रकरणेषु ० षूढालं पाख्य निशि विवर्तयति यो धननामैका
 धिकशततमं सर्गं ॥ ६० १ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥

न छति तत्राह ॥ सगदिति ॥ यत स असम्पदमूर्धनी भास्या उच्यते ॥ ५८ ॥ तदभिधासनाभिधा ॥ नित्यं तदनुत्तर्यानीत्यपवादः ॥ ५९ ॥ कथं तयोर्द्विनाशवर्तितमाह ॥ शास्त्रे
 नि ॥ यथा च सुखे निरक्षयशयणा मलतायानि तस्य विवर्तयते कला उच्यते ॥ ६० ॥ यद्विवाधावकुनपायतीति नैकया लयाभादशेषकथ्यते तमाह ॥ एतदिति ॥ स्वमनुभू
 तं यत्तलानुभूतिभिः भाष्यस्यैव ध्येतो लब्ध इत्यस्य ॥ ६१ ॥ त्वमपि स्वानुभूतिना मोक्षे वतममदृष्टास्यैव मापकवर्तितमाह ॥ मासोसीति ॥ भद्रं ब्रह्म विवर्तयति
 भाग्यदशवर्तुर्निर्भेद अतएव ब्रह्माश्वरात्मा ज्ञातस्त्वयो भाष्यादनुभूतो विवर्तयते तमाह ॥ कलाप्रकोपोद् ॥ शोके एकत्वमनुपपन्नमिति श्रुतेरिति भावः ॥ ६२ ॥ इति श्री
 वाचस्पत्यनंतास्यप्रकाशनिघण्टे पू० एकशतशततमः सर्गः ॥ १०१ ॥

आमन्त्र्यतर्हि ते कुभे विस्मितस्य महीपतेः ॥ चिरं विस्मय विभ्रंतिः समाधा विह्वलयन्ति ॥ १ ॥ यथेदं सर्वं मुस्थितमित्यध्यारोपेण यथा च प्रविलीयत इत्यपवादेन च सर्वं पूर्णं ब्रह्मतत्त्वं
 ते मया कथितम् ॥ १ ॥ गुरुशास्त्राभ्याश्चुत्वा स्वीयविचारेण मत्वा च सभ्यगुह्यासाक्षाद्दृष्ट्वा वरणभागात्स्यष्टपरेपदे कदाचित्समाधिप्राधान्येन कदाचिद्व्यवहारेण च यथेच्छसित
 थातिष्ठ ॥ २ ॥ स्वर्गिभद्रसमाप्तम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ एषामहुपदिष्टैव ॥ ५ ॥ सप्रणामप्रतिवचनात्पूर्वमर्तधर्निम् ॥ साध्वीभिर्भर्तुकृतनमस्कारस्याप्राप्तत्वात् ॥ ६ ॥ स्वमादिप्रतिभा
 नगतं धनादिवस्तु ॥ अतेजागरे ॥ ७ ॥ चित्रमाश्रयम् ॥ ८ ॥ चिरोदयसदाप्रभातशश्वताभ्युदयवाब्रह्म ॥ ९ ॥ कालयुत्तयाभाभ्योदयसमययोगेन ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इयं सा
 कुंभउवाच ॥ इतिते कथितं सर्वं शिखिध्वजमहीपते ॥ यथेदमुस्थितं सर्वं यथा च प्रविलीयते ॥ १ ॥ एतच्छ्रुत्वा च बुद्ध्वा च मत्वा च मुनिना
 यक ॥ यथेच्छसितथातिष्ठदृष्टेस्पष्टेपरेपदे ॥ २ ॥ स्वर्गगच्छाम्यहंपर्वकालेस्मिन्नारदो मुनिः ॥ ब्रह्मलोकात्समायातो भवत्यमरसंसदि
 ॥ ३ ॥ न मां पश्यति चेत्तत्र तकोपमुपगच्छति ॥ नोद्वेजनीया भव्येन गुरवो हिकदाचन ॥ ४ ॥ त्यक्तसंकल्पलोखेन न किंचिद्भिवांछता ॥
 लयासदैव वसव्यं दृष्टिरेषैव पावना ॥ ५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इति यावत्सतिवचः पुष्पहस्तः शिखिध्वजः ॥ प्रणामाय ददात्येषताव
 दंतर्धिमाययौ ॥ ६ ॥ प्रतिभानगतं वस्तु यथैवातेन दृश्यते ॥ न दृष्ट्वांस्तथा कुंभमग्रे राजा शिखिध्वजः ॥ ७ ॥ गते कुंभे महीपालः परं विस्म
 यमाययौ ॥ तमेवाचितयं श्रिञ्चिञ्चार्पित इवाभवत् ॥ ८ ॥ इदं संचितं यामास चिञ्चं विलसितं विधेः ॥ यत्कुंभव्यपदेशेन बाधितोऽस्मि चिरो
 दयम् ॥ ९ ॥ कनारदसुतः कुंभः कहांनाम शिखिध्वजः ॥ केवलं कालयुत्सयैव सोहं संपरिवो धितः ॥ १० ॥ अहो नु सभ्यक्रथितं देवपुत्रेण यु
 क्तिमत ॥ अहो नु संप्रबुद्धोऽस्मि मोहनिद्राकुलश्चिरात् ॥ ११ ॥ ब्रह्मासंविनिमग्नः क्रियाजालकुक्कर्म ॥ इदं कार्यमिदं नेति मिथ्या विभ्रम
 चक्रके ॥ १२ ॥ अहो नु शीतला शुद्धा शीतं यंपदवीनिजा ॥ रसायनोद्भवा कारासत्वं शीतयतीह मे ॥ १३ ॥ शास्त्रानि परिनिर्वाप्ति सुख
 मासे च केवलम् ॥ लणामपि नेच्छामि संस्थितोऽस्मि यथास्थितम् ॥ १४ ॥ एवं संचितं यत्प्राप्तं नानुनिर्वासनाशयः ॥ शैलादिव स मुल्की
 णो मौनमेवावतस्थितवान् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नेव ततो मौने निःसंकल्पे निराश्रये ॥ प्रातिष्ठां निश्चलां प्राप्य स तस्यौगिरिशृंगवत् ॥ १६ ॥ स तत्र
 संशान्तभयोऽचिरेण चिरेण विभ्रंतिः समात्मा ॥ चिरेण संप्राप्तनिजामलात्मा योगेन सुष्यापततो दितात्मा ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा०
 दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजसमाधानं नाम द्वाधिकशततमः सर्गः ॥ १०२ ॥ ॥ ६३ ॥ क्षाकतास्मरूपा समाध्याप्य पदवी ॥ सत्त्वनिर्वासनं म
 न ॥ १३ ॥ तैनेव स्वस्वपूर्णकामतामाह ॥ शास्त्राभीति ॥ १४ ॥ शैलात्समुल्कीर्णः प्रतिभादिव मौनवागादिचेष्टारहितं यथास्यात्तथा समाहितो वतस्थितवान् ॥ छादसत्त्वाह्लि
 टकसु ॥ १५ ॥ मौने मुनिकर्मणि समाधौ ॥ १६ ॥ सराजातयसमावौ सप्राप्तनिजामलात्मा सन्समात्मा समरसः सत्त्वचिरेण विभ्रंतिर्भूत्वा अचिरेण सद्य एव संशान्तभयः सत्त्व
 रं कालानुवृत्तेन योगेन अदितात्मा अखण्डितस्वभावः सुष्यापसुषुप्त इव विश्रायमेत्यर्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० ह्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १०२ ॥

पूरात्ताया परात्ताऽप्येणपुराणम् ॥ यथाभूत्पावनराक्षसराजापञ्चवर्ष्यते ॥ १ ॥ एवमुक्तरीत्याशिरिखिष्वजोराजानिर्विकल्पसमाधानात्काष्ठकुब्जोपमस्थितिरभूदिति
 शय ॥ वृहत्कालद्वान्तनिधायकम् ॥ १ ॥ ततारपुत्रम् ॥ २ ॥ देवपुत्राद्वर्तितुंभवेयम् ॥ क्षिणक्षीरातीररूपमाकारजपाह ॥ १ ॥ यूपकर्माकाकार्यमजानुरजनमित्यर्थ ॥ २ ॥
 कुभानारयम् ॥ ५ ॥ समुत्कार्यनिमानकारनिर्मितदुमकाष्ठमिदमिच्छत्यम् ॥ १ ॥ अपराका ॥ ७ ॥ इदानींप्रारम्भकर्मशेषकालेदेहत्यागार्किकिमर्दकरोतिनकरोतिवत्या

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निर्विकल्पसमाधानात्काष्ठकुब्जोपमस्थिति ॥ एवशिरिखिष्वजोराजाचूडालामधुनाशृणु ॥ १ ॥ शिरिखिष्वजत
 भतारकुम्भवपणतनसा ॥ प्रबोध्यातीर्धिमगत्यततरतारसानम् ॥ २ ॥ देवपुत्राकतिष्योधिजहोमायाविनिर्मिताम् ॥ विदग्धमुग्धमा
 कारक्षेणजपाहसुदरम् ॥ ३ ॥ नमसास्वपुरप्रापविवेशांतपुरक्षणात् ॥ दृष्ट्वाधभूवलोकस्यनृपकर्मचकारच ॥ ४ ॥ वासरञ्चितयनाय
 पुनरपरमत्यसा ॥ यभूवकुभोयोगेनशिरिखिष्वजवनययी ॥ ५ ॥ तयातत्रैवतभूपमपश्यदनभूमिगा ॥ निर्विकल्पसमाधिस्यसमुरकीर्ण
 मिवदुमम् ॥ ६ ॥ अहंनुखलुभोदिष्ट्याविश्रातोयमिहात्मनि ॥ स्थितस्वस्यसमशान्तहलुवाषपुनपुन ॥ ७ ॥ तदेनतावेदतस्माद्वाधया
 मिपरात्पदात् ॥ इदानीमवर्किदेहत्यागमेपकरोतिवै ॥ ८ ॥ किंचित्कालसुरत्वेपराज्येनविपिनेनवा ॥ मममेवगमिष्यावस्यत्केदहविमौ
 समौ ॥ ९ ॥ तस्यापदेशोविषमपरिणामनगच्छति ॥ अनेनाभ्यासयोगेनतावदावोधयाम्यहम् ॥ १० ॥ इतिसच्चित्त्यचूडालासिंहनाद
 चपरसा ॥ भूयोभूयप्रभोरभेवनेचरमयप्रदम् ॥ ११ ॥ नचचालशिलेवाद्वायदानादेनतेनस ॥ भूयोभूयश्रुतेनापितदासातव्यचाल
 यत् ॥ १२ ॥ चालितपातिताप्येययदानुनुधेनप ॥ तदासच्चित्तयामासचूडालाकुम्भरूपिणी ॥ १३ ॥ अहोपरिणतसाधुस्वपदेभग
 वानयम् ॥ तदेनहिप्रयायुक्तयासांप्रतपोधयाम्यहम् ॥ १४ ॥ अयवैर्महात्मानांकिमर्थयोधयाम्यहम् ॥ विदेहयोधमासायतिष्ठत्वेपय
 याल्लखम् ॥ १५ ॥ अहमप्यनादहमिमत्यक्कापरपदम् ॥ अपुनर्जननायेवगच्छामीहकिंसमम् ॥ १६ ॥

शय ॥ ८ ॥ विपिनेभोयकमक्षयपर्वतविपिनेनवा ॥ समुत्पत्त्यालमवसौनुत्यत्वभाशौगमिष्याव ॥ कैवल्यमितिशेष ॥ ९ ॥ उपेक्षाभ्यासयाकतपरिणामसममम
 निरवस्थितिपर्वतपराधकनगच्छन्निदानीमवेहस्यामे ॥ तथाचकीलमन्मुक्तिमुखांनभवायमप्यपमबोध्यदतिभाष ॥ १० ॥ यमाभर्तु ॥ ११ ॥ पाणिसेपेणालयत्
 ॥ १२ ॥ १२ ॥ सममभूमिकानुपदेशयपर्वतपरिणत ॥ अहोदस्याप्यर्थे ॥ तथाचतस्रोपदेशोविषमपरिणामनगच्छतीतिमदीयसमावनादशैवेतिभाष ॥ १३ ॥ अतएवाह ॥
 अयमिति ॥ निरवस्थितिषट् ॥ १४ ॥ सप्तसर्वज्ञगच्छाच्च दृष्ट्वाजीवनेकिमधिकमुत्तरमितिशेष ॥ १५ ॥

महामतिरित्यनेनावश्यभोक्तव्यतदीयप्रारब्धकर्मशेषमपिसास्यमत्यादृष्ट्वापुनर्संचितयामासंतिस्त्रिचनय ॥ १७ ॥ सर्वनिर्वासनंमनस्तस्यसस्कारलेशात्मनाशेषोयद्विलद्वरे
प्रारब्धवशेषितमायालोपहितेहार्द्रब्रह्मण्यस्ति ॥ १८ ॥ कालेनतदुद्भवसमयेन ॥ यथावसतारभेदुमेमूलकोशेमूलप्रदेशयोर्भौमोरसस्तस्मिन्सुक्ष्मभावेनालीनाविपुष्यजा
लमिवसत्वशेषोययस्तीतिपूर्वणाच्यय ॥ १९ ॥ तर्हिमयबोधितोयजीवन्मुक्तः सन्एवमहमिवविहरन्भवत्येव ॥ अथयदिसत्वशेषस्यापिबाधान्मुक्तोभवतिनतर्ह्यहमपिस
ममेनसाकमेवमुक्तिगच्छामि ॥ २० ॥ स्थरीनदेहोष्मलिंगेनवक्ष्यमाणलिंगेनपतिजीवतीतिसाशकमालोक्यसर्वोपहेतूदयनेसत्वशेषव्यवृथ्यत अस्यलदिसत्वशेषोस्सेवेत्यवाच

इतिसांचित्यदेहंस्वत्यक्तमभ्युद्यतासती ॥ पुनःसंचितयामासचूडालासामहामतिः ॥ १७ ॥ आलोकयामिचैतावदेनेदंमहीपतेः ॥ यद्य
स्यसत्त्वशेषोस्तिबोधबीजंलदंतरे ॥ १८ ॥ तत्कालेनैवभगवान्संप्रबोधमुपैष्यति ॥ मूलकोशरसालीनंपुष्पजालमिवहुमे ॥ १९ ॥ तद्
वंविहरन्जीवन्मुक्तएवभवत्यलम् ॥ मुक्तोभवत्यथयदिमन्येगच्छामितत्समम् ॥ २० ॥ इतिसांचित्यचूडालास्यशनेननयेनच ॥ पति
मालोक्यसाशंकमुवाचवरवर्णिनी ॥ २१ ॥ अस्त्येवसत्वशेषोस्यलदिसंबोधकारणम् ॥ संबोधहेतूदयनसत्वशेषव्यवृथ्यत ॥ २२ ॥
श्रीरामउवाच ॥ ॥ भृशंसंशातचित्तस्यकाष्ठलोष्टसमस्थितेः ॥ सत्वशेषः कथं ब्रह्मज्ञायते ध्यानशालिनः ॥ २३ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥
प्रबोधकारणं यस्य दृढं क्ष्याणुवपुर्लदिति ॥ विद्यते सत्वशेषो तर्वाजो पुष्पफलं यथा ॥ २४ ॥ चित्तस्यंदविद्युक्तस्य तस्यास्पंदितसच्चितः ॥ द्वित्वैक
त्वविहीनस्य समस्याचलसंस्थितेः ॥ २५ ॥ कायः मम समभागे भगन भूलायति न लक्ष्यति ॥ नास्तमेति न चोदति सममेवावतिष्ठते ॥ २६ ॥
द्वित्वैकत्वादियुक्तस्य यस्य स्पंदते मनः ॥ तस्य देहो न्यतामेति नास्पंदस्य कदाचन ॥ २७ ॥ चित्तस्यंदो हि सर्वपांकारणं जगतः स्थितेः ॥ रा
मभावविकाराणां कुसुमानां यथामधुः ॥ २८ ॥ अस्मिन् यथास्य तदेहचेतसो हि मुहुर्मुहुः ॥ हर्षः कोपो न संमोहो वशमेति रघूदह ॥ २९ ॥

चेति परेण सहान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्थरीनेन नयेन चेति यदुक्ततत्र न यथावदर्थजिज्ञासुरामपृच्छति ॥ भृशमिति ॥ २३ ॥ देहे हृद्विविपरिणामापक्षयादिविकारानुदयः सत्व
शेषे लिंगमित्युत्तरवर्तुल्लिख्यमनुवदति ॥ प्रबोधेति द्वाभ्याम् ॥ २४ ॥ द्वित्वैकत्वविहीनस्य निर्विकल्पस्य ॥ २५ ॥ गूढायतिगलानि गच्छति ॥ २६ ॥ अन्यस्य तु तद्वैपरीत्यमित्या
ह ॥ द्वित्वैकत्वादीति ॥ २७ ॥ तत्कुतस्तत्राह ॥ चित्तस्य इदंति ॥ जगतः स्थितेर्व्यवहारस्य हेतुभूतानां सर्वपांकारणकारणम् ॥ २८ ॥ अतएव पुनर्जन्मवीजसत्त्वेस्मा
द्वहाद्वेतात्प्रयास्यतश्चेतसो मुहुर्मुहुर्नियत्यमाणोऽपि हर्षः कोपः संमोहश्च न वशमेति न निर्दोशकपते ॥ तदेव पुनर्जन्मावश्यभावे लिंगमित्यर्थः ॥ २९ ॥

चित्तद्वाराद्विकाराधीनकायविविकाराभिर्जनदत्ताह ॥ चित्तद्वेति ॥ सर्वत्रनिर्वासनचित्तेनर्वाञ्जित अमृतिवशनेनत्यक्त ॥ तथावचित्तेनाहतपापरिषद्वर्गदेहद्व्यादि
 विकारादेर्गुणितभाह ॥ १ ॥ दहभ्राष्ट्रलिङ्गादिर्द्वैयोगादिपञ्चभनदरपन ॥ ११ ॥ कियत्कालर्वाभमूर्तेः सत्त्वमुपलभ्यतदतिषेधारः शेषशेषेणतत्त्वशामपयतिमित्ताह ॥
 सत्त्वमूर्तेः सत्त्वमूर्तेः भविकरस्य माधिर्यम् ॥ कालाद्याह शपक्षपकालात् ॥ १२ ॥ सत्त्वस्यापिषयेनुरगतेदेहेष्विर्लप्यतदत्ताह ॥ देहेद्वेति ॥ मोक्षित्तमित्यस्यभरणा
 भिरापम् ॥ नात्यसहर्षनिक्षमकाभिनापम् ॥ पक्षेनभरण ॥ १३ ॥ शिरिष्वभमेदेर्गुर्वावर्तलगानितयादर्यानित्याह ॥ शिरिष्वजस्येति ॥ नेत्रसाऊष्मणा ॥ १४ ॥
 चित्तप्रशमनायातकायाय सत्त्ववर्जित ॥ याधतेनांघ्रस्येवतस्यभावविकारम् ॥ १५ ॥ वीच्यादिनययोदतिसभायाजलसंतते ॥ तथा
 नदस्यतटाप ममायामत्यसतत ॥ १६ ॥ सत्त्वस्यानुपलभोक्तिनतस्योपशमाहते ॥ यावद्वातिसमतत्त्वकालाच्छाभ्यतिक्वेलम् ॥ १७ ॥
 दहयस्मिस्तुर्नचित्तनापिसत्त्वचवियते ॥ सतापेहिमवद्रामपक्षत्वेनविलीयते ॥ १८ ॥ शिरिष्वजस्यदहेसोनिश्चितसंज्ञसंज्ञित ॥ स
 त्वांशतचमयुक्तं जेतनगलानिभाजनम् ॥ १९ ॥ ततथाभूतमालोक्ष्यमर्तुर्देहवरांगना ॥ अनुज्झितवर्तदेहचित्तयामाससत्त्वम् ॥ २० ॥
 चित्तसत्त्ववणशुद्धनविभ्यापध्याम्यहम् ॥ भविष्यद्वाधनकालमयतज्जहिसंस्थिता ॥ २१ ॥ नयोधयामिययेनचिरात्तद्व्यतस्वयम् ॥
 विमर्कवतिष्ठदमित्येववांधयाम्यहम् ॥ २२ ॥ इतिमचित्तवृद्धात्तदेहकरणपजरम् ॥ संत्यज्यप्रापचित्तत्वेभ्यतिमापतवर्जिते ॥ २३ ॥
 तनसाचेतनास्यदहत्वासत्ववत नमो ॥ स्विवेशपुनदहस्वर्गाहमिवपक्षिणी ॥ २४ ॥ कुमारातिरयत्त्यायनिविष्टाकुसुमस्यले ॥ सा
 मगागुनदत्तासाभ्रमरार्द्वनि सना ॥ २५ ॥ तसामसन्तमाकण्यचित्तत्वगुणशालिनी ॥ वयुधेभूपतदेहवसतद्वपयिनी ॥ २६ ॥ दश
 विरासयाभासतातटाकद्वान्निर्नाम् ॥ दशतसत्त्वसपत्ति शिरिष्वजसमर्हापति ॥ २७ ॥

पञ्चसमाधायतनमनुसधत् ॥ ततपत्यादिता ॥ स्वरहमनुस्मिन्नवर्तनी ॥ १५ ॥ चिसत्त्वपागुनतद्दार्द्रप्रल्लतशायकायपद्वेशेनमधिरमयतनतत्त्वआवेसस्थितासर्वाचिरका
 तनमभिरप्यदाधनकोदमर्पुनेष्ववोपयामिनि ॥ १६ ॥ ननुविराणसत्त्वपद्वेषुप्यतीकपोधनत्वरयातभाह ॥ नेति ॥ राज्यपालनेनियक्ताह्नमर्त्तवसमाध्यास्यानुराक्तं भु
 न्धिनानाधर्यादिनमर्कान्तेभ्यश्चस्थानुशक्कामातिभाह ॥ १७ ॥ स्वेदेहसंत्यज्यतद्वपयिषयतदीयेद्वाह्नप्रलज्जशोचिसमन्वेस्यतिनप्रापेत्यध ॥ १८ ॥ तथानिर्धक्कस्यसमाधिना
 क्षीणारकदहकषीभूतयाभननायासर्वापिषराभाषवतिष्ठनपुटपुण्यभयतनानुकूलस्यदम् ॥ १९ ॥ २० ॥ किमुच्चिदासासस्त्वचित्तराजगुद्धिर शिरिष्वजसाहभाषसत्कारो
 द्वाधेनभानत्वापादहहभाषव्यासागुदुधे ॥ २१ ॥ तसिमाधितिनीटिनाम् ॥ २२ ॥

गायनमित्यशित्यात्वाभावश्छांदसः ॥ परेण दिव्येन वपुषा युक्तमपरं सामवेदमिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ ४३ ॥ कुसुमं पुष्पांजलिम् ॥ अनेन तपःप्रभावात् साकसंचितपुष्पाणां मन्त्रानां गम्य
 ते ॥ ४४ ॥ दिव्यास्त्याग्नौ देवेन उदिताः पुनर्दर्शनाभ्युदयफलस्त्विति गोचरतांगताः ॥ अथवा किमद्वाग्यचित्तया महान्तःस्वनरूपरानुग्रहोद्यत इत्याशयेनाह ॥ केनामेति
 ॥ ४५ ॥ महुत्कारणनचेदिहागमोद्वितीयकिं कारणं भवेत्संभाविततद्ब्रह्मीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ त्वयैव स मंसाकम् ॥ स्थानत्वामेव स्मरवित्तियावत् ॥ ४७ ॥ अतएव रस्येपि स्वर्गोसा
 अपश्यत्कुंभमयस्यं सामगायनतत्परम् ॥ परेण वपुषा युक्तं सामवेदमिवापरम् ॥ ४३ ॥ अहो वत वयं धन्याः पुनः प्राप्नुमः स्वतः ॥ इत्येवो
 दाहरन्नाजकुंभाय कुसुमं ददौ ॥ ४४ ॥ दिव्योदिताः स्मोभगवंस्तव चेत्तस्मिन्नावने ॥ केनामवामहासत्वाः प्रसादेष्वंगनां स्थिताः ॥ ४५ ॥ अ
 स्मत्पवित्रीकरणमेवागमनकारणम् ॥ न चेत्किंचागमेद्ब्रह्मिद्वितीयं कारणं भवेत् ॥ ४६ ॥ कुंभ उवाच ॥ यतः प्रभृति यातोऽस्मि त्वत्सका
 शादनिर्दिताः ॥ ततः प्रभृतिचेतोमेत्वयैव हसमं स्थितम् ॥ ४७ ॥ रस्ये स्वर्गेन तिष्ठामि समीपे तव सांप्रतम् ॥ अभीष्टमुद्यदेवांगरम्याणां तत्पु
 रः स्थितम् ॥ ४८ ॥ त्वाह शोबं धुरासश्च सुहृन्मित्रं तथा सखा ॥ विश्वास्योवापिशिष्यश्च मन्ये जगति नास्ति मे ॥ ४९ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥
 अहो न फलितं पुण्यपादपैर्नः कुलाचले ॥ यस्माद्भवानसंगोपि बांछत्यस्मत्समागमम् ॥ ५० ॥ इदं वनमिमेदत्ताभृत्योयमहमादतः ॥
 रोचते तेन च रत्नगंस्तदिह स्थीयतां प्रभो ॥ ५१ ॥ भवद्वितीर्णया योगयुक्त्या विश्रांतवानहम् ॥ यथासाधो तथा मन्ये स्वर्गं विश्रमणं कुतः
 ॥ ५२ ॥ तामेव संस्थितिं स्वच्छामवलंब्य प्रकाशिनीम् ॥ विहरेह यथाकामं स्वर्गभूमितले तथा ॥ ५३ ॥ कुंभ उवाच ॥ परेपदे महा
 नदे कश्चिद्विश्रांतवानसि ॥ इदं भेदमयंदुःखं कश्चित्संस्तुतवानसि ॥ ५४ ॥ कश्चिदापातरस्येभ्यः संकल्पेभ्योरतिर्भूशम् ॥ निर्मूलतांगतारा
 जन्मो गनीरसमेव ते ॥ ५५ ॥ हेयादेयदशातीतं शांतं शमसमं स्थिति ॥ यथाप्राप्तेष्वनुद्देगं कश्चित्तव मनः स्थितम् ॥ ५६ ॥ शिखिष्वज
 उवाच ॥ त्वत्प्रसादेन भगवन् दृष्टादृश्यातिगागतिः ॥ प्रासः संसारसीमां तोलं ब्यो लब्धव्यनिश्चयः ॥ ५७ ॥ चिरादतिचिरेणैव विश्रांतो
 स्मि निरामयः ॥ लब्धं लब्धव्यमखिलं तमः संश्रिय संस्थितः ॥ ५८ ॥ नोपदेष्टव्यमस्माकं किंचिदप्युपयुज्यते ॥ सर्वं नैवाति लभोस्मि संस्थि
 तोस्मि गतज्वरः ॥ ५९ ॥

प्रतनतिष्ठामि कितवसमीपेतिष्ठाभि ॥ हे अंगयतो बहूनामपिरम्याणां मध्ये चिस्सस्पद्यदेवाभीष्टं भवति तद्दृष्ट्वा तदुद्योगप्राप्य मेव सत्पुनः स्थितं भवति नोद्योगं विनेति त्वद्दर्शनोद्योगव
 शादेव मभागमनमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ मयिकोवाते प्रीतिहेतुरतिशयस्तथाह ॥ त्वाह शति ॥ ४९ ॥ कुलाचले अस्मिन्मादरे ॥ ५० ॥ मत्सीत्याते स्वर्गो नरोचते चेत्तर्हि इह मत्स
 निद्वौ ॥ ५१ ॥ ममापि त्वद्वितीर्णं समाधिमुखत्वं मत्स्यवर्गं वांछनास्तीत्याह ॥ भवद्वितीर्णयेति ॥ वितीर्णयादत्तया ॥ ५२ ॥ तामसमुपदिष्टा मेव भूमानदसं स्थितिमवलंब्य ॥
 प्रकाशिनीत्यप्रकारात् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ शमेन स मं स्थिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ चिराद्दृष्ट्वा कालोत्तरम् ॥ अतिचिरेण दिनत्रयपर्यंतम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

ब्रह्मनामाभिरेव ॥ तदाभवत्तन्निवासमन स्वस्थान्मरुदपरत्वाभिमतम् ॥ ६० ॥ यदित्थं पत्किञ्चनर्तनास्ति न हि त्वकीटरोधशिशुलभाट् ॥ नि सद्येतिरिति ॥ स्पष्ट
 म् ॥ ६१ म ॥ नदिर्वाशसिद्धम तात्पदकारोति ० द ० पू ॥ इयधिकारातम सण ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कुंभस्तरमरोराक्षासभोगेच्छाप्रवप्यते ॥ स्वगापदशास्त्र्य
 नैवप्यनुरागम् ॥ १ ॥ इत्युक्तमन्ताराभिरालनीत्यभ्यासविधिनाभि कथाभिः परस्परसङ्गन्नाधितरोय ॥ १ ॥ सरसानित्तिभ्यानिसारसानिपद्यानिपक्षिभिपुनानिषय
 सिम्भूरनरभानरापिनि वरुण्मूलादिनाश्वनरक्षक प्रसिद्धेन्द्रनरनेश्वरविद्यारोय ॥ २ ॥ नेनअभिन्मन्मयसिद्धेनाश्वरोय ॥ वनेमहारण्ये ॥ काननवीथिपुअर्धातरवनप
 ज्ञातमज्ञातमप्राप्तसक्तत्यक्तभ्यमाश्रितम् ॥ तत्त्वपरत्वसत्त्वंमेस्वस्यैवास्तिनकिञ्चन ॥ ६० ॥ नि संस्तुतिर्विगतमोहमयोविरागानित्यो
 दित मममन्मागयसवमोभ्य ॥ सवात्मक सकलसंकलनाविशुकआकाशकांशविशदसमभास्थितोस्मि ॥ ६१ ॥ ॥ इत्यार्पवा०
 वा० द० मा० नि० पू० च० कुंभापुनरागमननामइयधिकजाततम सर्ग ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्य
 ध्यात्वविचिन्नाभि रथाभिस्तोपरस्परम् ॥ आसातेवधवेत्तारौमुहूर्तजितयवन ॥ १ ॥ ततउत्पायकस्मिश्चिस्सानौसरससारसे ॥ मरोव
 र्वनेष्वेवविद्धतेनर्तनेवने ॥ २ ॥ तनाचारणताभिश्चकथाभिस्तोवनतत ॥ नीतवतौदिनान्यथैतासुकाननवीथिपु ॥ ३ ॥ ॥ अयकुम्भ
 उवाचान्यदनयावोगिराविति ॥ तदंभितितृपंमत्वातावुभौप्रविचरतु ॥ ४ ॥ वनाभ्यनेकरूपाणिजगलानितनानिच ॥ सरासिगुल्मजा
 टानिर्धगाणिगह्वानिच ॥ ५ ॥ नर्दाटंशाक्षयाप्रामानगराणिवनानिच ॥ मजुषोपानगिरीन्कुजास्तौर्यान्यायतनानिच ॥ ६ ॥ सममे
 वममरुहोसमवेतोस्थितावुभौ ॥ समसत्त्वोसमोत्साहोभंसतौतस्यतु सदा ॥ ७ ॥ आनर्चतु पितृन्ववान्नुभुजातेचरायव ॥ समर्तमेव
 मित्तचसममुद्राधनुवतु ॥ ८ ॥ तमालवनलवठपुमदरागहनेपुच ॥ दपतीक्षिप्रवद्धदयोसुद्धदतौविरजतु ॥ ९ ॥ इदगेहमिदनेतिविकृत्य
 पटनानन ॥ नजहारतयारामवात्येवविद्युवाचलम् ॥ १० ॥ विचरतुसौसुद्धदौहविद्धौलिविधूसरौ ॥ कचिच्चदनदिग्धगौकाचिद
 स्मानुरजितौ ॥ ११ ॥ कचिद्विध्यांपरधरोचिनायरधरोकचित् ॥ कचित्सहस्रसहस्रौकचित्कुसुममद्वितौ ॥ १२ ॥

निम्नभर ॥ नर्तनाटपर्यदनकपयावदस्यनिकरतामुच्यते ॥ १ ॥ ओर्मस्यभिमतौ ॥ मयस्तेषुकुम्भस्याप्यर्पितद्धाकृष्टास्त्रसुभयककृष्टवर्तितसमानकम्बुनामाभिप्रसक्त्ये

निष्कान्त्यपिरेरे ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ १ ॥ समवेतोसमुद्रीसहीषितलवत्यापिषममेवस्थितौशवतौपरस्परानुभवकथयती ॥ ७ ॥ विक्रमलार्द्धरातिलमररोधेतिपावत् ॥ ८ ॥ १ ॥
 अनिकरस्थितिशेषणमाह ॥ नर्तमिति ॥ विक्रमकटनानायामानजहार ॥ १० ॥ प्रियामिदमिदं कस्योपितयोर्नाभिस्त्याह ॥ विचरतुतित्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥

सत्वेननिर्वासनचित्तेनोदात्तयाउत्कृष्टतया ॥ १३ ॥ अथकेवलमिजभावेनपरस्परौपभोजकारब्धभोगोत्तरकालद्वयतिभावोपभोजकारब्धोद्भवकाले ॥ १४ ॥ कामेन
अन्नधर्मेणरोगेणनवचित्ता ॥ १५ ॥ यथापामभोगप्रतिअतिष्ठतंअनिवृत्तगतीनाम् ॥ एकस्याभोगनिवृत्तावेवाप्रहोनिर्वधस्तदाल्लिकायादत्ति सामूढतैव ॥ १६ ॥ अधर्मरोग
अमादिहेतुभ्योभोगेभ्योलोकोत्पद्यमानिवर्तितव्यमेवअनृतत्तमक्तिरित्याशयेनाह ॥ निजइति ॥ एवसर्वसामग्रीसत्वेपियास्वभर्त्तरनकामवतीसाअजीवन्मुक्ताचेद्भर्तृपभो

दिनैःकतिपयेरेवसमचित्ततयातया ॥ सलोदात्ततयाचैवराजकुंभवदावभौ ॥ १३ ॥ अथतंशुरगर्भाभंचूडालासाशिखिध्वजम् ॥ द
ध्वाशोभामुपगतंचित्तयामासमानिनी ॥ १४ ॥ अयंपतिरदीनात्मारम्याश्वनभूमयः ॥ इयंस्थितिरनायासायानकामेनवंचिता ॥ १५ ॥
जीवन्मुक्तधियांभोगंयथाप्राप्तमतिष्ठताम् ॥ एकाग्रहालिकतुच्छामूढतैवोदिताभवेत् ॥ १६ ॥ निजःपतिरुदारात्मानिराधिश्चनवंव
वयः ॥ ग्रहाणिपुष्पजालानिसाहतायानकामिनी ॥ १७ ॥ वनपुष्पलतागोहेस्वायत्तेभर्तृरिप्रिया ॥ रमतेयाननिर्दुःखासाहतेवदुरंगना
॥ १८ ॥ रम्यंविवाहितंकांतंपतिमासाद्यनिर्जने ॥ स्त्रीसतीयानरमतेनाधिगस्तुदुरंगनाम् ॥ १९ ॥ समुज्झतायथाप्राप्तमपिवेद्यविदास
दा ॥ अनिद्यंसमुदाराधिकितज्ज्ञेनकृतंभवेत् ॥ २० ॥ तार्किकिद्रचयाम्याशुप्रपंचंप्रेक्षयावने ॥ येनायंभूपतिर्भर्तारमतेमयिमानदः ॥ २१ ॥
इतिसिंचित्यचूडालाकुंभवेपथरापतिम् ॥ प्राहकाननगल्मस्थाकोकिलंकोकिलायथा ॥ २२ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ चैत्रमासस्यशुक्लो
यंप्रतिपदिवसोमहान् ॥ अद्यास्थानंमहारंभस्वर्गोभवतिवैहरेः ॥ २३ ॥ सन्निधानंमयातत्रकर्तव्यंपितुरग्रतः ॥ यथास्थिताहिनियतिर्न
संत्याज्याकदाचन ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यंमेत्वयेहचवनावनौ ॥ क्रीडतानवपुष्यायांसमुद्देगमगच्छता ॥ २५ ॥ आगच्छामिदिनांते
द्यनिर्विकल्पंनभस्तलात् ॥ सर्गादतितरामेवल्वत्संगोममतुष्टये ॥ २६ ॥ इत्युक्तामंजरीकुंभोददौमित्रायकौशुमीम् ॥ प्रीतयेस्वामिव
प्रीतिकानंदनदक्षजाम् ॥ २७ ॥

गविघातपापेनहता जीवन्मुक्ताचेह्लोकसग्रहभागप्रयुक्तनिदाहिनाहेतयर्थः ॥ १७ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वर्तेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ अनियस्वउदारायभोगंसमुज्झताकिंकिम
धिकफलंकृतभवेत् ॥ नकिंचिद्विषयः ॥ २० ॥ प्रेक्षयास्वप्रज्ञया ॥ मथिरमतेरतिसुखलभते ॥ २१ ॥ २२ ॥ अस्थापदेवार्पसंभामेकनम् ॥ हरेरिद्रस्य ॥ २३ ॥ पितुर्ना
रदस्य ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यमेआगमनमासायंप्रतीक्षितव्यम् ॥ २५ ॥ निर्विकल्पआगमनपाक्षिकत्वरहितनियतमितिधावत् ॥ २६ ॥ कातामनोहरा नंदनदक्ष.कस्यत
रुस्तज्जामंजरीम् ॥ २७ ॥

रात्मुत्पद्योर्ज्ञानलभयलक्ष्म् ॥ १८ ॥ धनधानेनविषारिषस्रप्सरसीलपुष्पाजलिम् ॥ पद्मसत्कारपक्षेनपुसर्कल्लिगसर्वनामेतिपागेवपद्मत्तभरगनपुमर्कल्लिगपविशेषसबधे
चिननिवर्त्तते ॥ तथाशास्त्रदमङ्गाभाभ्योराक्यधानेनभ्रनासाद्विभिरपिप्लुतिहृगतमनियमः क्रियतेपथपथनस्याग्न्यादनीति ॥ हिमकालेभगोद्दिग् ॥ १९ ॥ आरर्त्तनट्टिप्रसर
याम्यनदेशादधि ॥ अर्च्यमपम ॥ १० ॥ स्वधृष्टालक्ष्मम् ॥ आयदोपाय ॥ ११ ॥ स्फुरत्सनाकमतपृथमकरीत संजातमभरीकआकार संस्थानयस्यनयाविधकम्यहक्षोप
मम ॥ ११ ॥ ११ ॥ पयाहक्षोसकलपुष्पनाथतिलक्ष्म् ॥ १२ ॥ तपगतवसन्निधोमूर्त्तयामपुतिचकार ॥ श्यामादौदनमप्यस्यावृष्टाला ॥ १५ ॥ आदृत सादर ॥ १६ ॥ वि
आगतम्यत्वयाशोभमेववदतिभूपती ॥ पुष्टुवेधवनाह्योमशरन्मुखपयोदवत् ॥ १८ ॥ पुष्पाजलिजहौव्योमवजनकुसुमदामजम् ॥
विसारिवनवातनदिनैर्महवांशुद ॥ १९ ॥ शिखिध्वजोव्रजंततददर्शाऽदर्शनंनदा ॥ उन्निद्रोद्वययावर्हीधीमयीतिर्हिदुस्त्यजा ॥ ३० ॥
शिखिध्वजदृशाभतेव्योभिकुम्भवपुर्जहौ ॥ शांतावर्त्तववारिश्रीमुंभ्यास्वरूपमाययौ ॥ ३१ ॥ प्रापमजरिताकारकस्यदक्षोपमपुरम् ॥
स्फुरत्पताकमालीयस्वंगरम्यदिव पथा ॥ ३२ ॥ अत पुरमदभ्यैवविवेशललनाकुलम् ॥ मधुमासमहालक्ष्मालिमल्लनमिवहुमम् ॥ ३३ ॥
राजकायाणि सर्वाणि तत्र सपापसत्वरम् ॥ शिखिध्वजस्य पुरतः पपात फलपुष्पवम् ॥ ३४ ॥ तत्र कोलपुतिमुखचकाराखिलमानसा ॥
इदृशनाहारमिव श्यामाखिलमिवांशुजम् ॥ ३५ ॥ तद्व्यातादृशाकारसमुत्तस्थौ शिखिध्वज ॥ बभूव खिलचैताश्च सभुवाचैदमादृत
॥ ३६ ॥ देवपुत्रनमस्ते सुविभना इवलक्ष्यसे ॥ कुमस्त्वत्पुज सरभमिदमासनमास्यताम् ॥ ३७ ॥ सतो विदितवेधायेते हि हर्षविपादजा
म ॥ नाश्रयति स्थितिस्वस्थापद्मा इव जलार्द्रताम् ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ तेन ह्यमापतिनेत्युक्ते कुम्भ आहासने विशन् ॥ गिरा
विपण्णयाशीर्षावंशस्वनसमानया ॥ ३९ ॥ यावद्देहमवस्थासु समचित्ततयेवये ॥ कर्मद्विधेर्नतिष्ठतिनेतत्त्वविदः शठा ॥ ४० ॥

मना त्विन्नधनादपलक्ष्य ॥ मस्तच्छान्तिर्होनेत्यर्थ ॥ सप्तलक्षणयामनलापम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ बाष्पद्रुमकटाज्ज्याच्छीर्णशस्त्रनसमायया ॥ १९ ॥ विदितवेधापुरुषा
इयधियारजास्थिर्नानाप्रयमीतिपुरुकनयकाश्चिद्विशेषविषयस्यल्लुप्युत्तथा ॥ यावद्देहिमर्त्त ॥ ज्ञानमयुक्तसमधिष्ठानानां तरीयकर्मैर्द्रियचेष्टानिहारेषक्कानिनोऽलक्षणाभिहित
ल्लुप्युत्तथादमर्त्तद्विज्ञानसमिचित्तत्त्वविपारम्भकमपयत्कर्मैर्द्रियचेष्टोद्भवमायापराधेनेत्याशयः ॥ २ ॥

अतस्त्वेषु न तथेत्याह ॥ येहीति ॥ बालतया समचित्तत्वाभावेनैव दृढा दृहीताभ्यस्तनत्तत्कर्मैद्रियनिप्रहावस्थाभ्यः पलायते व्यवर्ते अज्ञानस्य भावादेवेति वैषम्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥
 प्रारब्धप्रयुक्तकर्मैद्रियहर्षलानि दशायावद्देहाविनीज्ञान्यज्ञानिनोस्तुल्यैवेत्याशयेन सदृष्टातमाह ॥ यावदिति ॥ दशाकर्मैद्रियहर्षलान्यादिदशाभवत्येवेति शेषः ॥ तदे
 वन्यतिरेकमुरवेन द्रव्यमिति ॥ यदिति ॥ तथा च ज्ञानिनोपि देहदशानतिलयनमेवेति ममापितदनुवर्त्तनदोषायेति भावः ॥ ४२ ॥ तथा च चित्तसाम्येन देहदशादुखानां समाधिवशाद्
 दर्शनमेव तत्परित्यागो न हठात्कर्मैद्रियनिग्रहेण सहनमिति निष्कर्ष इत्याह ॥ एष इति ॥ ४३ ॥ विजानात तत्त्वविदायावद्देहकर्मैद्रियैः सर्वासु दशासु यथा सदाचारमेव स्थानव्यन
 तु सदाचार उल्लभ्य इत्येतवानेव नियमः ॥ बुद्धीन्द्रियैर्मन आदिभिस्तु सदा साम्येनैव भाव्यननुकदाचिदपि वैषम्येणेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ कर्मैद्रियैरनिपि द्रुदेहावस्थानुवर्त्तनं ब्रह्मादिसर्वं
 येत्यतस्त्वविदो महाराज न्बालतयैव ते ॥ अवस्थाभ्यः पलायते गृहीताभ्यः स्वभावतः ॥ ४५ ॥ यावत्तिलं यथा तैलं यावद्देहं तथा दशा ॥
 योनो देहदशामेति सञ्छिनत्यसिनां वरम् ॥ ४६ ॥ एष देहदशादुःखपरित्यागोऽस्त्यनुत्तमः ॥ यत्साम्यं चेत्तसोयोगान्न तु कर्मैद्रियस्थितेः
 ॥ ४७ ॥ यावद्देहं यथा चारं दशास्वंगविजानता ॥ कर्मैद्रियैर्हि स्थानव्यनं तु बुद्धीन्द्रियैः कश्चित् ॥ ४८ ॥ परमेषु प्रभृतयः सर्व एवोदितश
 याः ॥ देहावस्थानुतिष्ठुंति नियतरेष निश्चयः ॥ ४९ ॥ अज्ञातत्त्वज्ञभूतानि दृश्यजातमिदं हियत् ॥ तत्सर्वमेव नियतिं धावत्यनुययां बुधिम
 ॥ ५० ॥ तज्ज्ञाबुद्ध्यादिसाम्येन पाण्यादिचलनेन च ॥ नियतिं यापयंती मां यावद्देहमखंडिताम् ॥ ५१ ॥ अज्ञास्तु सर्वक्षोभेण सुखदुःखद
 शाहताः ॥ नियतिं यापयं त्यंगदेहलक्षैर्विखंडिताम् ॥ ५२ ॥ इत्थं सुखे पुन नु दुःखदशासु चेत्यं स्थानव्यमि त्यधिगतं यदि हांगर्जावैः ॥ अ
 ज्ञाभूत निवहस्फुरितस्तदेवं दुर्लभ्य एष नियतो नियतं विल्लासः ॥ ५३ ॥ ॥ इ० वा० द० मो० नि० पू० च० ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारप्रतिपा
 दनं नाम चतुरधिकशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं स्थिते महाभाग कथमुद्वेगमीदृशम् ॥
 लब्धवानसि देवोपिव दवेद्यविदां वर ॥ १ ॥

जीवन्मुक्तेषु प्रसिद्धमेवेत्याह ॥ परमेष्वीति ॥ नियतेः प्रारब्धकर्मनियतेः ॥ अन्यथा तद्भोगासिद्धेरिति भावः ॥ ४५ ॥ प्रारब्धकर्मनियतं तलं यन्तरेव हैरैर्वाकैश्चिदपि कर्तुं न श
 क्यमित्याह ॥ अज्ञेति ॥ ४६ ॥ तर्हि कितज्ज्ञाज्ञयोः साम्यमेवेत्याह ॥ सञ्ज्ञा इति ॥ यावद्देहमुपात्तैकदेहपातपर्यंतम् ॥ ४७ ॥ अज्ञास्तु न तथेत्याह ॥ अज्ञास्त्विति ॥ ४८ ॥
 प्रारब्धनियतिस्वरूपमभिनीय दर्शयंस्तस्याः सर्वैर्दुरुल्लभ्यतामुक्तमनूयोपसहरति ॥ इत्थमिति ॥ न न्यंगदतिराजसंबोधने ॥ अनेन प्राणिना अस्मिन् जन्मनि इत्थं सुखे पुण्यातव्य
 दुःखदशासु चेत्यस्थानव्यमिति जीवैः स्वस्वकर्मानुसारेण यथादृशाललाटाक्षरमधिगतं प्राप्तं तद्विषये अज्ञेषु ज्ञेषु वा भूतनिवहेषु तथैव स्फुरितो नियत एष नियतेः प्रारब्धकर्मणो विला
 स एव प्राणुर्कृत्यादुरुल्लभ्य इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तास्य पर्यकारो नि० पू० चतुरत्तरशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ कुभेन निशि दुर्वासः शापात्सीत्वा
 मिरुष्यते ॥ परस्परसमाधानैः प्रीतयोऽथ न यास्थितिः ॥ १ ॥ एव नियत्यनुसारेण स्थितेर्जीवकदेवत्वदेवोपि सन्निदशविषादनिमित्तमुद्वेगकथं लब्धवांस्तद्देत्यर्थः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ पनमदह प्यमिनिविशेषपणपुसकत्वपानवत् ॥ इदरोप्यनुरोमुन्नदटि सप्रपयातानवमायातिनद्वत् ॥ १ ॥ पृच्छातुच्छानिभस्तेन ॥ स्वच्छार्थमुपगतेनेतिमुच्छरोविशेष
णम् ॥ २ ॥ ५ ॥ पिप्रासहेतिशेष ॥ ६ ॥ वदामिप्रबद्धाप्यस्यानिस्सप्यत्नानुकुलेवर्त्तनितत्पवाहेणीववहामिपावद्विभमतवेशमित्यथ ॥ ७ ॥ अधमद्विभमतवेशमाप्नतरो
नमद्विपउसमानाभानरत्नवन्मनाएकपगत अहलभ्यनवसमानाआगच्छामि ॥ सगरायतिताकति समुद्रप्लवमानद्वेयेत्यर्थ ॥ ८ ॥ १ ॥ शीकरपाराभिधौनैक्षालितमगच

॥ पुनउवाच ॥ ॥ ८ ॥ पुनकायमिदचित्तमदीयवसुधाधिप ॥ कथयामितवाशेषसर्गेयद्वत्तमयमे ॥ २ ॥ सुद्धपावेदितदुखवपरमायाति
तानवम् ॥ पनजद्वरणमपिमुक्तदृष्टिरिवांनुद ॥ ३ ॥ सुद्धापृच्छतासाधुचेतोयातिप्रसन्नताम् ॥ स्वच्छतोपगतेनाशुकतकेनजल
यथा ॥ ८ ॥ अहतावदितोयाताभवतेपुष्पमजरोम् ॥ दत्वागगनमुद्धप्यसप्राप्तश्चन्निविष्टपम् ॥ १ ॥ तत पित्रामहेद्रस्यसमास्थानेयथा
रमम् ॥ न्मिन्नोपायतयास्थानकालेपित्राविसर्जित ॥ ६ ॥ इहागतुमहत्सक्तास्वर्गसंप्राप्तवान्नभ ॥ दिवाकरहये सार्धवहान्यनिलव
त्तानि ॥ ७ ॥ अयेरजगतामानुरेकेनात्येनवर्त्तना ॥ आगच्छाम्यहमाकाशसागरापतितारुति ॥ ८ ॥ अयाध्वेवारिपूणानांमेधानांम
ध्यवत्तना ॥ अपश्यमुनिमार्थातमहदुर्वसिसजवात् ॥ ९ ॥ पयोधरपटच्छन्नविष्टुद्वलयमूपितम् ॥ अभिसारिकयानुल्यंघाराधीर्तांग
चरनम् ॥ १० ॥ स्थितासुतररुच्छायाभापगावसुधातले ॥ वेगेनाभिसरततातपालक्ष्मीनिवप्रियाम् ॥ ११ ॥ तत्पृच्छत्वानमस्कारमु
क्तदेवहतामया ॥ मुनेनलाभ्यवस्त्वमभिसारिकयासम् ॥ १२ ॥ इत्याकण्यर्पमुभांचासीमयिमानदशापकम् ॥ स्तनकेशवतीक्रीता
हवभावविलासिनी ॥ १३ ॥ गच्छनेनदुरुक्तेनरात्रौयोपामविप्यसि ॥ इतिश्रुत्वाऽऽभवाक्यमुत्थितजजरदिजात् ॥ १४ ॥ विमृशा
मिमनारयावत्तावदतीर्हितामुनि ॥ इत्युद्गेगमना साधोसप्राप्तोह्यनभस्तलात् ॥ १५ ॥ एतत्कथितं सर्वसपत्नांस्मिनिशंगना ॥ अतिवा
त्यदिनातेपुर्णालमेतन्मयाकथम् ॥ १६ ॥ योपित्तनवतीरात्रौवक्तव्यं किमयापितु ॥ संस्तवींभावितव्यानामहेनुविपमगति ॥ १७ ॥

इत्यथरागापस्तनम् ॥ १० ॥ बहुधातलस्थिताभतरपृथोभनतीरकहतकमुच्छायापयस्यास्तथाविधाय स्वस्यविद्यातपोलक्ष्मीभिर्बास्थितानामापरगमगं प्रतिसप्यावदनकालात्
यामाभूदितिपणनाभिसरतम् ॥ आपयामिनिपाठ्युपांतपोलक्ष्मीलक्ष्मिप्रियाभार्थावमुधातलेआपप्रपातनाभिमुत्पटीकृत्यसरतमिद्वेसुदोक्षा ॥ ११ ॥ अभिसारिकयातमिच्छा
भिसारिकयात्समादयसदन्मिपाउक्तम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ अशुभमितिच्छेद ॥ अजराहृद्द्विआगुर्धार्धस ॥ १४ ॥ इत्युक्तनिमित्तज्ज्वेगोयस्यतथाविधमनोयस्य ॥ १५ ॥
कथमन्निपासयापयितुराकथम् ॥ १६ ॥ पिप्रासपदनिशेष ॥ १७ ॥

यूनामाभिपत्तामिपन्यायेनकलहविपयताम् ॥ तमेवन्यायप्रसक्तस्पटयति ॥ कष्टमिति ॥ अधुनेतिश्वःपरश्वसनसन्निहितकालोक्तिः ॥ मदपहारेणममपहरणाय ॥ अ
व्ययनेनवसतीतिवत्कलस्यापिहेतुत्वविवक्षयातृतीया ॥ १८ ॥ १९ ॥ मुनिस्त्रिर्नैचित्तसमाधाने ॥ २० ॥ २१ ॥ यथागारव्यमागतस्त्रात्वंमत्तोन्योऽप्यदेहएवानुमविष्यति
तेनासगच्छिन्मात्रात्मनोममकाक्षतिरित्यर्थः ॥ राजापितदुक्तमनुमोदमानआह ॥ परिदेवनयेत्यादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ देहिनादेहोपलक्षितचिदात्मनःकार्याणामवश्यसंपाया
नाप्रारब्धफलानाविषयेअस्वदेहस्यमपिपयदिरिवद्यसेतत्तर्हिअथेपामविवेकप्रयुक्तयेदंचिकित्सायात्वमिवआगमभूषणःशास्त्रतन्मानुशावनकुशलःउपायश्चिकित्सकःकद्व

अहमप्यद्यदेवायूनामामिपतांगतः ॥ कष्टमदपहारेणकलहोजायतधुना ॥ १८ ॥ दिविदेवकुमाराणांकामाकुलधियामिह ॥ गुरुदेव
ह्रजार्तनालजापरवशात्मना ॥ १९ ॥ कथमग्नेमयासम्यग्वस्तव्यंयामिनीस्थिया ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाक्षणमकसातु
ष्णीरिथत्वामुनिरिथतौ ॥ २० ॥ धैर्यमाश्रित्यकुम्भोन्नपुनराहरषूह्रह ॥ किमज्ञाइवशोचामिकिममक्षतमात्मनः ॥ २१ ॥ यथागतमयुद्
होमत्तान्योनमविष्यति ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ परिदेवनयाकोथोदेवपुत्रतथेतया ॥ २२ ॥ यदायातितदायातुदेहस्यात्मानलि
प्यते ॥ वगानिचिद्यानिदुःखानिखुवानिवहितानिच ॥ २३ ॥ तानिसर्वाणिदेहस्यदेहिनोनतुकानिचित् ॥ यद्विजमपिकायाणामस्वेदाहो
पिखिद्यसे ॥ २४ ॥ तदन्यपामुपपायःस्यात्कद्वगमभूषणः ॥ स्वेदेदेवोचितंवाच्यमिति किंचित्त्वमुक्तवान् ॥ २५ ॥ इदानींसमतामेत्य
तिष्ठारिवन्नोयथास्त्रितम् ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तावेवमादिभिर्वाक्यैरन्योन्याश्वासनंस्वयम् ॥ २६ ॥ कृत्वास्थितौवनस्त्रिभौसु
हृदौस्वेदिनौमिथः ॥ अथाकौप्यस्यकुम्भस्यस्त्रीत्वमुत्पादयन्निव ॥ २७ ॥ जगामासंजगद्दीपोदीपःसोहक्षयादिव ॥ व्यवहारभूरैःसार्धं
द्याःसंकोचमाययुः ॥ २८ ॥ मार्गाश्रयधिकैःसार्धंपांथस्त्रिदद्यानिच ॥ दाशवद्वहगान्सर्वान्कुर्वदकञ्जसंचितान् ॥ २९ ॥ तारकारल
जालाद्यभुवनंसाभ्यतांययौ ॥ स्वंहमदिवताराढ्यंविकसिकुमुदाकरम् ॥ ३० ॥

शरणस्थानकश्चिदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २४ ॥ नायंतवस्वेदोक्तुस्वेदोचितंक्तिमात्रलोकाचारानुवर्णनायेत्याह ॥ स्वेदेदिति ॥ २५ ॥ २६ ॥ अथमिषयआश्वासनान्तरम
॥ २७ ॥ २८ ॥ मार्गास्त्रिभौगैःसंकोचमरफुटतामाययुः ॥ पाथस्त्रीहृदयानिपथिकाश्चवियोगशोकोतमोभिरित्यर्थः ॥ दाशाःसमुद्रद्वीपस्थकेवन्तः ॥ तेहिपक्षिणोपिजा
लैर्वाक्षतिमरस्यानपिरलान्यपिसंचित्वतितद्विद्विमानमूर्ध्वोभुवनद्वयपक्षिसंयहेणतारकारलजालाढयतयाचपरस्परसाभ्यतांसममेवसाभ्यंस्त्रार्थेप्यज् ॥ समतांययावित्यर्थः
॥ २९ ॥ उन्नादंचकाङ्क्षानाभमङ्कशरणोचपेटकंठंठंकर्तुंविकसिकुमुदाकरहसदिवस्थितंराढ्यंस्वंकर्मययौ ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ वर्ययत्नादस्मा ॥ स्वार्थेऽपि ॥ विद्यादश्वेषणेषु अभ्याहार्यकाधिकुम्भ ॥ ११ ॥ गलरक्षरसगदशमितियावत् ॥ १२ ॥ नेपुर्दतिरोप ॥ १३ ॥ प्रसुरत्तार
पतामस्तान्मयमानरिराषणानुमेय धितोऽकाशपिमुकादिमालाद्विनाइतिगम्यते ॥ १५ ॥ अक्षराणिषष्ठाणि ॥ १६ ॥ माल्यानिविधिधानिदेहदेवजायेनेदसुत्तरया

ययावुन्नाटचक्राश्रमद्वमरपट्टकम् ॥ सुद्धतावधांस्यापसंध्यामुपनिशाकराम् ॥ ३१ ॥ वदयित्वातथाकृत्वाजप्यंगुल्मांतरेस्थि
तो ॥ तत शुभशनेस्तत्रक्षणमभ्याहरन्वु ॥ ३२ ॥ शिखिष्वजंपुर सस्यप्रोवाचगलदक्षरम् ॥ पतामीवस्फुरामीवद्रवामीवांगयष्टिभि
॥ ३३ ॥ छज्जवेवचत्तराजन्मन्त्रोक्तीव्रजाम्बरम् ॥ पश्येमेपरिवर्धतेराजन्ममशिरोरहा ॥ ३४ ॥ प्रसुरत्तारकामालादिनाततिमिराह
व ॥ पश्यमोभमजायंतोन्मुखानुरासिस्तनो ॥ ३५ ॥ कोरकाविवपक्षिन्यावसतेगगनोन्मुखौ ॥ आगुल्फमेवलंघानिसपयर्तवराणिमे
॥ ३६ ॥ दंष्ट्रादवसत्पश्यप्रियाइवशने शने ॥ भूपणान्युतरकानिमाल्यानिविविधानिष ॥ ३७ ॥ पश्येमान्यगजायतेस्वांगेभ्योवहसु
ष्वत् ॥ पश्चायंस्तयमेवायचद्राशुकरशोभन ॥ ३८ ॥ मूर्ध्निपट्टाशुकोजातोनीहारोद्भाविवागमे ॥ सवाणिकांतालिंगानिजातानि
मममानद ॥ ३९ ॥ हाधिकक्षयविपादोर्भेदकरोन्मंगनास्त्यहम् ॥ हाधिकक्षयमहंसाधोस्थितएवाहमंगना ॥ ४० ॥ सविदानुभवान्यत
नितयजघनत्वमे ॥ विपिनेकुभद्रलुक्कातूष्णींस्विन्नोवभूवह ॥ ४१ ॥ राजापिचिन्ममालोक्यतथैवासीद्विपणधी ॥ मुहुत्तमात्रेणोवाव
शिखिष्वजद्वंद्वव ॥ ४२ ॥ कटंसायमहासत्य सपन्नावरवर्णिनी ॥ साधोविदितवेद्यस्त्वजानासिनियतेगतिम् ॥ ४३ ॥ अवश्यभा
विन्यर्थस्मिन्माखिलद्वयभूव ॥ आपततिदशास्तीलासुधियार्द्विमानके ॥ ४४ ॥ नखेतस्यधियार्त्वेताश्चित्तंयांतिनदेहकम् ॥ ४५ ॥ कु
भउवाच ॥ ॥ एवमस्तनुतिष्ठामियामिनीक्षीत्वमात्मन ॥ ४६ ॥ नखेदमनुगच्छामिनियतिकेनलंभ्यते ॥ इतिनिर्णयतीस्वेदतनी
त्वातनुतामिव ॥ ४६ ॥

अथ ॥ १७ ॥ स्वागम्य शातारिष्य ॥ १८ ॥ पटोपकपटवद्वय ॥ एवमाच्छादितप्ररोधपटिणविमय-सपन्नइतिश्लेषमित्यारयेमाह ॥ सर्वाणीते ॥ १९ ॥ स्थित
मिद्व ॥ २० ॥ दस्युक्ताकुभाविपिनेनूर्ध्वावभूवहकिन्तु ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सुधियान्तरवर्धितदेहभाषकेआपततिचेतसि ॥ २४ ॥ अथियाभक्षानांनृपगदशाश्चल्य
पिशातनास्त्वयापिनिदेहभाषकमित्यथ ॥ अनृतिष्ठाभिकानुवर्त्ते ॥ २५ ॥ २६ ॥

राजाकुम्भविपत्तिचितयाराहीतुष्टपसंगमोत्कंठयानिद्राभाषाचिह्नेणनिशानीतवन्तौ ॥ युवत्याइदंयौवनंवपुरुस्तज्य ॥ अस्यादेतद्धितइतिपुंवद्भवेअनित्यणिप्रकृतिभावाच्चदिलो
 प ॥ ४७ ॥ पूर्व्युत्तनकुम्भाभाः ॥ ४८ ॥ कुमारीधर्मिणीअनूढाचारा ॥ ४९ ॥ कककथकथंविजहारतदाह ॥ कैलासेति ॥ कैलासादीनासानुपुप्रस्येषुअविरखलितोयोग
 वलेनगमगम कातयोगेनगमगमश्चयस्यास्तथाविधासाचूढालायथेच्छस्वाभिमतानुसारेणभवतावर्तनशीलेनप्रियेणसार्धस्वदामहारवलितासतीयथेच्छविजहारोतिपुनरप्या
 एकलत्वेनिशांतूष्णीनीतवंतौचिरेणताम् ॥ अथप्रभातेतत्त्वैषांवपुरुस्तज्ययौवनम् ॥ ४७ ॥ वभूवकुम्भःकुम्भाभःकुचप्रोड्डितमूर्तिमा
 न् ॥ इतिसाराजमहिषीचूढालावरवर्णिनी ॥ ४८ ॥ कुम्भत्वमास्थिताभर्तुःपश्चात्स्वीत्वमुपागता ॥ विजहारवर्णातेषुकुमारीधर्मिणीनि
 शि ॥ कुम्भरूपधराचाङ्गिभञ्जामिन्नेणसंयुता ॥ ४९ ॥ कैलासमंदरमहेंद्रमुमेरुसख्यसानुष्वविरखलितयोगगमागमासा ॥ साकंप्रियेण
 सुहृदाभवतायथेच्छस्वदामहारवलिताविजहारनारी ॥ ५० ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० चूढालोपाख्यानेकुम्भस्यस्वीत्व
 लाभोनामपंचाधिकशततमःसर्गः ॥ १०५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ततःकतिपयेष्वेवदिवसेषुगतेषुसा ॥ इदं प्रोवाचभर्तारंकुम्भरु
 पधरासती ॥ १ ॥ राजनराजीवपञ्चाक्षममेदंवचनंशृणु ॥ निशायांप्रत्यहंतावस्थितएवाहमंगना ॥ २ ॥ तदिच्छाम्यंगनाधर्मनिपुणीक
 र्तुमीदृशम् ॥ भर्त्तिकस्मैचिदात्मानंविवाहेनददाम्यहम् ॥ ३ ॥ तद्भवानेवमेभत्तारोचतेभुवनत्रये ॥ गृहाणमांविवाहेनभाष्यात्वोनिशिस्
 वंदा ॥ ४ ॥ अचलोपनतंसाधोप्रियेणसुहृदासह ॥ स्त्रीसुखंभोक्तुमिच्छामिमामोविप्रकरोभव ॥ ५ ॥ क्रमप्रवृत्तमास्तुष्टेःसुखंसाध्यंम
 नोरमम् ॥ प्रकृतंकुर्वतःकार्यदोषःकइवजायते ॥ ६ ॥ इच्छानिच्छेफलेत्यक्कासमंतात्सर्ववस्तुषु ॥ वयंनसेच्छानानिच्छाःकुर्मस्तेनेदमी
 प्रियतम् ॥ ७ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ कतेनानेनकार्येणनशुभंनशुभंसखे ॥ पश्चामितन्महाबुद्धेयथेच्छसितयाकुरु ॥ ८ ॥ सम
 तांसंप्रयातेनचेतसेदंजगन्नयम् ॥ स्वरूपमेवपश्चामिचथेच्छसितदाचर ॥ ९ ॥ कुम्भउवाच ॥ यद्येवंतन्महीपाललक्ष्ममद्यैवशोभ
 नम् ॥ राकेयंश्रावणस्यास्यह्यःसर्वगणितंमया ॥ १० ॥

काक्षयान्वयः ॥ ५० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाण० पू० पचोत्तरशततमःसर्गः ॥ १०५ ॥

॥ ७ ॥

॥ वण्यतेत्रमहेद्रादौविवाहोऽग्निपुरस्कृतः ॥

तयोर्गुहायासौवर्ण्यपुष्पतल्येचसगम ॥ १ ॥ साचूढाला ॥ १ ॥ २ ॥ निपुणीकर्तुर्नृसफलिकर्तुम् ॥ ददामिअचिरादेवदास्यामि ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रत्याख्यानेनविप्रकरोमाभव

॥ ५ ॥ आसुष्टेऽष्टिकालभारम्यदेवप्यादिषुअथयावक्कमपवत्तसुखमनायासमेवसाध्यंप्रकृतप्रसूतविवाहकार्यंइच्छानिच्छेतफलेचत्यक्काकुर्वतस्तेकइवदोषोजायतइत्य

न्वयः ॥ वयंआवाम् ॥ अस्मदोद्वयोश्चेतिबहुवचनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्समाकृतोः ॥ ८ ॥ स्वरूपस्यात्मभूतेवानुप्रश्यामि ॥ ९ ॥ शःपूर्वेद्युरेवमयाविवाहलक्ष्मादिसर्वगणितम् ॥ १० ॥

न्वयः ॥ वयंआवाम् ॥ अस्मदोद्वयोश्चेतिबहुवचनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्समाकृतोः ॥ ८ ॥ स्वरूपस्यात्मभूतेवानुप्रश्यामि ॥ ९ ॥ शःपूर्वेद्युरेवमयाविवाहलक्ष्मादिसर्वगणितम् ॥ १० ॥

अयमपाविवाहः ॥ इत्याख्यापयविधेर्निभावः ॥ ११ ॥ मणिमयकरालक्षणेनरिरे ॥ १२ ॥ विवाहोत्सवाधिनरनारीगणस्थानीयतयाहसलतादिसर्पतिवर्षयति ॥ पुष्प
 भारति १२ ॥ परिपारयगुर्विवाहोत्सवनिरीषः ॥ १३ ॥ १५ ॥ १६ ॥ रत्नसमुत्सानीयमेधुमेक्षकितरिरीषः ॥ समालम्बनवेवताप्रिममममविपुजनतर्पणानुप्याणाम् ॥
 १७ ॥ अथरश्मिजरेद्विषयनलूर्ध्वमप्यकिरेद्विगम्यते ॥ कालेनभोमकमुकृतपरिप्राककालेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ मण्डलरधिर्द्वार्क्षलसिद्धार्थादितरुर्ध्वकम् ॥ २० ॥ २१ ॥
 रानावयोदितेचद्रेपरिपुणकलामले ॥ जन्यत्रेनोमहाबाहोदयोरेवमविप्यति ॥ ११ ॥ मर्हेद्राद्रिशिरश्रुगसानावयमनोरमे ॥ रत्नदीप
 नरशास्त्रेमणिकदरमंदिरं ॥ १२ ॥ पुष्पभारानतोत्तुगवक्षरजिविराजिते ॥ वनपुष्पलतालास्यनारीनृत्यमनोहरे ॥ १३ ॥ निशिष्यो
 मगातास्तरामर्वापूर्णोदुनामहः ॥ आवयोपरिपश्यतुकर्णीतागतलोचन ॥ १४ ॥ उत्तिष्ठामविवाहार्थकुर्वं काननकोटरात् ॥ राजश्रृङ्ग
 नपुष्पादिसभारत्नसयुतम् ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वाकुमडत्यायसहतेनमहीभूता ॥ कुसुमावचयचक्रेतयारत्नादिसषयम् ॥ १६ ॥ ततोमुहूर्तं
 मानणरत्नसानीसमेधुमे ॥ समालम्बनपुष्पाणांताभ्यांवेरशाय कृता ॥ १७ ॥ हारांबरमणीद्रादिरशयस्त्वपरेजिरे ॥ सौम्याभ्यस्त्व
 यमनकोशा कालेनसभूता ॥ १८ ॥ तयाजन्यत्रसभारकल्पाकांचनकंदरे ॥ ययतुस्त्रीमहाभिजेश्चातुमंदाकिर्नीनदीम् ॥ १९ ॥ तत्रैनेक्षा
 पयामासमहाराजमहादरात् ॥ गजकुम्भोपमस्कंधकुम्भोगलपूर्वकम् ॥ २० ॥ ऋविष्यद्वयितारुणंमविष्यद्वयितोणनाम् ॥ षूडालां
 क्षापयामासकुम्भरूपधराप्रियाम् ॥ २१ ॥ पूजयामासतु क्षातौतत्रदेवपितृन्मुनीन् ॥ ययाकियाफलेनिच्छौकियात्यागोतयेवता ॥ २२ ॥
 नित्यज्ञानरसाद्यर्भोष्यवस्थायाजगत्स्थिते ॥ चक्रांतोभोजनमप्यतावन्यान्यसमीहितम् ॥ २३ ॥ कल्पवृक्षदुर्लभानिपरिधायसितानि
 ता ॥ फलानिभुक्वाजन्यत्रस्थानमाययतु कमात् ॥ २४ ॥ एतावतायकालेनतयोजन्यत्रसोत्कयो ॥ त्रियंकतुर्भिवालाद्रिद्रागित्येवा
 विशद्वि ॥ २५ ॥ अयसप्याक्रमेदत्तकृतजप्याधमपणे ॥ विवाहदर्शनायेवताराजालेखमभाते ॥ २६ ॥ मिथुनैकसस्त्रीयामाकुमु
 दोत्करहासिनी ॥ प्रालेयजालप्रकरविकिरतीसमाययी ॥ २७ ॥

कियाफलानिच्युल्लोकायोऽप्यपूजामरमितामाह ॥ ययेति ॥ तथैवकियाख्यातोप्यनिच्छौ ॥ २२ ॥ अयमोप्यसमीहितसिद्धिबलकस्थिनाभ्यादेर्भोजनम् ॥ २३ ॥ फलानिक
 मरुभूफलानि ॥ अयमप्यस्थानवैदिष्ट्यम् ॥ कभारशास्त्रोक्तकभार ॥ २४ ॥ २५ ॥ सप्याक्रमेदत्तकृतजप्याधमपणे ॥ २६ ॥ मिथुनानीमीतिकरत्वादेकसस्त्रीयामाकुमु

पयोद्भवोब्रह्मा ॥ २८ ॥ मृगजैःकसूरीपौष्कलकादिभिः ॥ कुकुम्भैःकाश्वरैः ॥ २९ ॥ कल्पलतोद्भूतेरशुकवन्धे ॥ सजिभरुदमैरुत्कृष्टशोभैरवतंसै रलगुच्छायुत्तसै ॥ मा
 ल्यै कटादिमाल्यैर्विविधभूषणोचितैः ॥ ३० ॥ मौलिपदेनचूडामणिलंध्यते ॥ इदुरुपिणाचदसदरोन ॥ ३१ ॥ वयुचितविलासवान् ॥ ३२ ॥ कामायाकामरूपायवराय
 ॥ ३३ ॥ अतएवकामत्वेनैवभर्तारिकल्पयित्वाभनस्याह ॥ इयमिति ॥ ३४ ॥ अयस्येगहनेनवेदिदेशेस्थितम् ॥ ३५ ॥ सस्नेहसानुरागम् ॥ ३६ ॥ लसंतशोभमानपतिम्

रत्नदीपान्वहन्मानौकुम्भःसम्यगयोजयत् ॥ ज्योतीर्षीदकेयुक्तानिपद्मोद्भवइवांवरे ॥ २८ ॥ भूषयामासराजानंस्त्रिावंगच्छन्निशागमे ॥
 चंदनागुरुकर्पूरपूरैर्मृगजकुम्भैः ॥ २९ ॥ हारकेयूरकटकैस्तथाकल्पलतांशुकैः ॥ सगुह्यमावतंसैश्चमाल्यैश्चविविधोचितैः ॥ ३० ॥ त
 थाकल्पलतगुच्छैर्मदारैःपारिजातकैः ॥ संतानैवहुरलैश्चमौलिनार्चेदुरुपिणा ॥ ३१ ॥ एतावताथकालेनवधुत्वंकुम्भआयस्यौ ॥ घनस्त
 नभराकांतोवभूवाशुविलासवान् ॥ ३२ ॥ इदंस्चितयामाससंपन्नोयमहंवधूः ॥ कामायाकामाभयदेयःकार्यंकाटोचितं किल ॥ ३३ ॥
 इयमस्मिन्वधुःकांताभर्तात्विमंपुरःस्थितः ॥ गृहाणकाममामोहकालोयंतवल्लच्छयः ॥ ३४ ॥ इतिस्चित्त्यभर्तारमग्रस्यगहनस्थितम् ॥ उद
 यंतमिवादित्यरतिःकाममिवाभ्यगात् ॥ ३५ ॥ अहंमदनिकानामभायास्मितवमानदः ॥ पादयोस्तेप्रणामोयंसस्नेहंक्रियतेमया ॥ ३६ ॥
 इत्युक्त्वासानवधांगीलज्जावनमितानता ॥ लोलालकेनशिरसाप्रणनामलसत्यतिम् ॥ ३७ ॥ उवाचेदंचहेनाथत्वंमांभूषयभूषणैः ॥ क
 मेणाग्निचसंज्वाल्यमत्पाणिग्रहणंकुरु ॥ ३८ ॥ राजसेतितरारंजन्मंकरोषिस्मरतुराम् ॥ रतेर्विवाहेमदनमभिभूयाधितिष्ठसि ॥ ३९ ॥
 इंदोरिवांशुजालानिराजन्माल्यानितानिते ॥ मेरुगंगाप्रवाहाभांधत्तेहारस्तवोरसि ॥ ४० ॥ मंदारकुसुमप्रोतैःकुतलैर्त्वंपराजसे ॥ कन
 काब्जामिवोह्योलैर्धृगैःस्वचितकेसरैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालैःकुसुमैःश्रियास्यैर्येणतेजसा ॥ रत्नस्थानंविभोमेरुमभिभूयावतिष्ठसे ॥ ४२ ॥
 एवमादिवदंतौतौभविष्यन्नवदंपती ॥ प्रच्छन्नपूर्वदांपत्यौमिथस्तुष्टौवभूवतुः ॥ ४३ ॥

॥ ३७ ॥ संज्वालयद्गुलाभ्यर्च्य च ॥ ३८ ॥ रतेर्विवाहेप्रसिद्धमदनंस्वशोभयाभिभूयेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ तर्शोभामेववर्णयति ॥ इदोरित्यादिना ॥ तवोरसिस्थितोहारोभरौप्रसिद्ध
 स्यगंगाप्रवाहस्यआभाशोभाधत्ते ॥ ४० ॥ स्वचितकेसरैर्यादिनाकिजलैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालैरित्यादीनिराजमेससाधारण्येनयोजयानि ॥ ४२ ॥ वदंतौतौइत्युक्त्याराज्ञा
 पितस्याःशोभावर्णितेतिगम्यते ॥ ४३ ॥

संभोगकालसानिध्यस्वदेः सम्यमानमुखौ ॥ ६० ॥ विवाहव्यापारेणायःग्रहरोतिक्रांतइतिसूचयन्नाह ॥ एतस्मिन्निति ॥ चतुर्भांगचतुर्थभागम् ॥ ६१ ॥ तस्मिंस्तत्वेकरान्नसं
चारयाभास ॥ यथाकामुकस्पट्टिर्ललनाछिद्रद्रुमभितः करान्स्वकिरणान्नसारयति तद्वत् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सगमसुमुहूर्तकप्रतीक्षमाणाविति शेषः ॥ काचनमयीकंदरांगुहा
विविशतुः ॥ ६४ ॥ चद्रस्याप्यदृश्यत्वाद्गुमा ॥ तत्रतत्पददर्शितुः ॥ तदेववर्णयति ॥ कल्पितमित्यादिसा र्वत्रयेण ॥ इदंशतुरितिकित्यतुसिगुणश्रद्धादसः ॥ ६५ ॥ गलानिर्वाजितै
रमलानैः ॥ ६६ ॥ शोभनेनशय्याप्रमाणेनोच्चकैरुन्नतैः ॥ मदनिकासत्यसकल्पेनसमैःकुसुमैर्नैर्भिर्नैर्दीर्घशय्याकारेणदीर्घाभूदेडुविबप्रतिभैःपुष्पैःपरितोब्यामभिमितिपूर्वत्राच्यवः

भार्यावरोसमंतुष्टीकरौतत्यजतुःक्रमात् ॥ सम्यमानमुखौकांतौचंद्राविवनवोदितौ ॥ ६० ॥ पूर्वोपरचितेपुष्पतलेविविशतुर्नवे ॥ एत
स्मिन्नंतरेचंद्रश्चतुर्भांगनभस्तलात् ॥ ६१ ॥ शनैराक्रमयामासशोभांद्रुमिवानयोः ॥ तस्मिंश्चललनाछिद्रंद्रुदृष्टिरिवाभितः ॥ ६२ ॥
लोलःसंचारयामासकरानिंदुर्लतागृहे ॥ तैस्तैर्नर्वकथालापैरिदंभावभ्युदितेत्वथ ॥ ६३ ॥ तावासांचक्रतुःकांतौदंपतीसुमुहूर्तकम् ॥ अ
थोत्थायज्वलद्रत्नदीपांकांचनकंदराम् ॥ ६४ ॥ स्वयंपूर्वोपरचितानुभांविशिशतुःप्रियौ ॥ ददर्शतुर्नवंतत्रतल्पंकुसुमकल्पितम् ॥ ६५ ॥
परितोव्याप्तमुक्तौर्णैर्मपंकजराशिभिः ॥ मंदारादिभिरन्यैश्चपुष्पैर्भलानिविवर्जितैः ॥ ६६ ॥ उच्चकैःसुप्रमाणेननिर्मितैःकुसुमैःसमैः ॥
दीर्घदुर्विबप्रतिभैस्तुषारस्थलशीतलैः ॥ ६७ ॥ क्षीरोदजलधारभञ्जोत्प्लासंपिंडमुंदरम् ॥ प्रतिविंबमनंगस्थनतंभित्ताविवस्थितम्
॥ ६८ ॥ सुगंधमुन्नतकांतंचिरादन्यतयास्थितम् ॥ मिथुनंपुष्परशीतन्यषीदयरितोऽमले ॥ तस्मिन्समसमाभोगेक्षीरोदमंदरोयथा
॥ ६९ ॥ तैस्तैर्मिथःप्रणयपेशलवाग्विलासैस्तत्कालकार्यसुभगैःप्रणयोपचारैः ॥ सत्कांतयोर्नवनवेनतयोःसुखेनदीर्घासुहृत्तद्वसा
जनीजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इत्याषैवांवां दे० मो० नि० पू० चू० लालाविवाहोनामषडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ ६७ ॥ पुनस्तत्पमेवविशिनष्टि ॥ क्षीरोदेत्यादिना ॥ नतसंकातम् ॥ ६८ ॥ चिरातराज्यत्यागकालादारभ्यअन्यतयाअदंपतित्वेनभ्रांत्याउदिततन्मिथुनंस्त्रीपुसद्वदंपुष्परशी
तस्मिस्तत्पेन्यषीदत् ॥ उपभोगेनतत्पोपमर्दकत्वान्मंदरदृष्टातः ॥ ६९ ॥ तयो सत्कांतयोस्तैस्तैर्लोकोत्तरैःप्रणयपेशलवाग्विलासैस्तत्कालोचितपरिरभणादिकार्यसुभगैर्गंधमा
ल्यतांबूलापर्णादिप्रणयोपचारैर्नवनवेनसंभोगसुखेनदीर्घासारजनीसुहृत्तमिवजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० षडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥

नानाशिविद्वारादिधामायेद्वरानम ॥ अथशक्तिपरीक्षार्थस्वर्गाङ्गानादिवचयेते ॥ १ ॥ रौणरजकद्रव्ये ॥ १ ॥ देवसदराभोगाद्वयतोद्वयपती ॥ २ ॥ १ ॥ यामिष्यारा
मो ॥ श्लिष्टोपुक्तौ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सप्तारय समवर्तता ॥ ६ ॥ प्रियेभिर्द्राग्नतबन्धितनगरगत्येतरोध ॥ ७ ॥ ८ ॥ कर्माक्षिपत्किपत्कालतस्यगुलभाह ॥ मासमित्यादिना ॥
पूजितोपरातो ॥ १ ॥ इत्यलभ्याभ्युदितानिचन्द्रानिष्टुभ्यपारेगजराधपहारित्वाहमोपानिफलफुसमफिसलयादीनियेपातयाधिधैर्धैरैर्बनमालिनेसज्जतवनमाले ॥ शुक्ति

श्रीवासिष्ठवाचा ॥ अथसूर्यास्तरगोणरजितेमुवनोदरे ॥ शिखिध्वजांगनाप्रातर्मन्दनीकुंजतांययी ॥ १ ॥ एवमर्हेद्रदर्यातावुभौकुमरि
रिवध्वजो ॥ स्वयविवाहिताविष्टोसपत्नीदवदपती ॥ २ ॥ विलेसगुर्विचित्रासुप्रत्यह्वनराजिगु ॥ प्रपक्कफलभारसुपुष्पपङ्खविनीपुष्प ॥ ३ ॥
दिवाप्रीतरौमित्रेयामिन्यामिष्टदपती ॥ प्रभादीपाविवश्लिष्टौनविद्युर्क्तौयभूवतु ॥ ४ ॥ रेमातेवनकुजेपुगुहासुचमहीभूताम् ॥ तमा
लजालखेद्वमुमदारगहनेपुष्प ॥ ५ ॥ सत्यददुर्केलसमर्हेद्रमलधेपुष्प ॥ गंधमादनर्विध्याद्रिलोकालोकतटपुष्प ॥ ६ ॥ दिनेक्षिभिर्क्षिभि
नत्वानिर्द्रागतवतिप्रिये ॥ चूडालाराजकायाणिकृत्वास्वभ्याययीपुन ॥ ७ ॥ तौदिवासुद्धदौभिन्नेदपतीकुम्भमिपी ॥ नानाधुसुमसं
वर्तितस्यतुमुदितोमिय ॥ ८ ॥ मासमेकमर्हेद्राद्रौरन्येसरलसकुले ॥ रत्नकुब्जेगुहागोहेपुजितौसुरकिनेरे ॥ ९ ॥ इत्यलभ्योदितामोघम
दारवनमालित ॥ एवशुक्तिमत एष्टेपक्षकल्यलतागृहे ॥ १० ॥ मासद्वयपक्षवतागिरेर्दक्षिणदिक्ते ॥ पारिजातवनेदेवपुष्पस्त्वक्कमद्वपे
॥ ११ ॥ जपुल्लह्वलमेरोपादेजपुनदीने ॥ जाधूनदमयेमासजंभूफलरसासवै ॥ १२ ॥ दशोत्तरकुरुणांमहल्लेदिवसानितौ ॥ को
सलेपुत्तरस्यपुसर्मावशतिवासरात् ॥ १३ ॥ एवमन्येपुदरोपुविश्वेपुमहीभूताम् ॥ स्थितवर्तौमहाभागौसुद्धदौनिशिदपती ॥ १४ ॥
ततोयातेपुमासपुराने कतिपयेपुसा ॥ चूडालाचितयामासदवपुञ्जकरूपिणी ॥ १५ ॥ सूरूपभोगभारेणपरीक्षेहेरिशिखिध्वजम् ॥ मा
कदाचनचतोस्यभोगेपुरतिमेप्यति ॥ १६ ॥

मत्पञ्चवर्तियेपस्यपुष्टे ॥ १० ॥ पक्षवर्तोगिरेर्भेताकस्य ॥ देवभोम्येपुष्पलक्षकमद्वपे ॥ ११ ॥ मेरोर्दक्षिणपारेजपुद्धीपकेनृर्षीबृहस्पतिरुद्रस्तथानिजेजपुनस्यदललेतस्यगु
रितिसर्धमागुपग ॥ ऊर्ध्वफलानांश्रवणानारसलक्षकेरासर्वेयेदे स्वेदीर्धेभ्यजराभयादिनिर्मुक्तस्थिरयोबनानिनिपुराण्यभितानुसारेणाय्याहार्यम् ॥ १२ ॥ उत्तरकुरु
णामहल्लरारादिष्वानितौनस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ परीक्षेपरीक्षिष्ये ॥ वर्तमानवामीप्याह ॥ रतिमासकिम् ॥ परीक्षयाहदीकृताभासतिरयकदाशिविष्यभोगेपुर
तिमाएप्यतिधैप्येपस्य ॥ १६ ॥

सुरैरसुरोभिश्चसहवर्तमानंहरिर्मद्रम् ॥ १७ ॥ यथावत्प्रथाशास्त्रमर्दयथाद्युपचरैः ॥ १८ ॥ अभ्यागमलक्षणाकदर्शनाश्रमः किंकिमर्थकतायथायत्नकरेणप्रयोजनेनत
 त्रप्रयोजनवक्तुमर्हस्यर्थः ॥ १९ ॥ स्वातन्त्र्यात् ॥ २० ॥ त्वदुणश्चरणप्रयुक्तमाश्रयविस्मयोयेषायासाचदेवाश्रतदगनागणाश्वदेवागनागणाः ॥ २१ ॥ गगनगमनशक्तिश्च
 न्यस्यमेकथस्वर्गागमनतत्राह ॥ पाद्वेकेति ॥ अथसिद्धातरविमानदिव्याश्वाद्यपिच ॥ २२ ॥ तन्तत्त्वद्वानप्रयोजनेन ॥ २३ ॥ प्रत्याख्यानलद्विस्थिमालक्ष्याह ॥ विमान
 इतिसंचित्यचूडालामाययाविपिनावनौ ॥ आगतं दर्शयामासससुराप्सरसंहरिम् ॥ १७ ॥ इन्द्रमभ्यागतं दृष्ट्वापरिवारसमन्वितम् ॥ य
 थावत्पूजयामासवनसंस्थः शिखिध्वजः ॥ १८ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ आत्मना किं कृता दूरं दभ्यागमकदर्थना ॥ देवराज यथा
 तन्मे प्रसादादकुमहंसि ॥ १९ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ इमेव यमिहायातास्त्वदुणातिशयेन स्वात् ॥ त्वदिलभेन सूत्रेण खगाव न गता इव ॥ २० ॥
 उत्तिष्ठ स्वर्गमागच्छ तत्र सर्वं त्वदुन्मुराः ॥ त्वदुणश्च वणाश्रयाः स्थिता देवा गना गणाः ॥ २१ ॥ पादुका गुटिका खड्ग रसादी दमथापि च ॥
 गृहीत्वा सिद्धमार्गेण स्वीकुरु स्वर्गमंडलम् ॥ २२ ॥ आगत्य विविधा भोगास्त्वया विबुधसद्धानि ॥ जीवन्मुक्तेन भोक्तव्यास्तेन त्वामहमाग
 तः ॥ २३ ॥ विमानयं तिसंप्राप्तं न तिरस्करणैः श्रियम् ॥ नाभिवांछंति न प्राप्तां त्वा दशाः साधुसाधवः ॥ २४ ॥ अविप्रमागेतेनाद्यसुखं वि
 हरता त्वया ॥ स्वर्गः पवित्रतां यातु हरिणे वज्रयम् ॥ २५ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ सर्वस्वर्गसमाचारं वेद्विदेव ॥ विनायक ॥ किं
 तु सर्वत्र मे स्वर्गो नियतो न तु कुत्रचित् ॥ २६ ॥ सर्वत्रैव हितुष्यामि सर्वत्रैव रमे प्रभो ॥ अवांछनत्वात्मनसः सर्वज्ञानं दवानहम् ॥ २७ ॥ नि
 यतं किंचिदेकत्र स्थितं स्वर्गकर्मोदशम् ॥ शक्यं तु न जानामि त्वदज्ञानं करोम्यहम् ॥ २८ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ साधो विदितं वेद्यानां परि
 पूर्णं धियांसमम् ॥ सज्जनचरितं युक्तं मन्ये भोगोपसेवनम् ॥ २९ ॥

यतीति ॥ २४ ॥ बलिद्वारपालनाय यज्ञां हरणाय च पातालपिहरेर्विहारप्रसिद्धे जगन्नाथमिति ॥ २५ ॥ स्वर्गसम आचारः सुखविहरणयस्मिस्तथा विधम ॥ स्वर्गणसंमुखमा
 चरतीत्यणतत्वा ॥ सर्वदेशां तथा वेदने हेतुस्त्वयिको विशेष इति चेत्तमाह ॥ किं त्विति ॥ मदभिमतः स्वर्गो भूमात्सैव स च सर्वत्रैवेति भावः ॥ नियतः परिच्छिन्नः ॥ २६ ॥ पूर्णकामत्वा
 दपि मे सर्वत्र सुखमित्याह ॥ सर्वत्रेति ॥ २७ ॥ ॥ तुच्छस्वर्गस्वर्गकगतु न जानामि न स भावयामि ॥ तथा चासमाव्य विषये आज्ञापनतवैवानुचितं न तु ममतदकरणमपराध इति भावः
 ॥ २८ ॥ पूर्णधिया भोगोपसेवन भोगानुपसेवन च समम् ॥ तत्रापि भोगोपसेवन सज्जनैः प्रारब्धक्षयाया च रितमतस्तदुक्तमन्ये इत्यर्थः ॥ २९ ॥

देवेशेण बुधनः श्रेयः कस्यैव सिर्गगुप्तमिति च्छयाद्येतुर्णां स्थिते सति पुण्यद्विधौ निरपेक्षत्वं पदितं सद्भिन्नं किं नापयामि अक्षयं च्छागमनप्रयाजनस्वमपयधानं भेषयुक्तमिति हरिः
 दत्तेनैव बुधनः प्रयागम् ॥ १० ॥ अहमधैव तत्त्वगगच्छामि किं नु पुनराज्ये मतिष्ठितं कालेन प्रागि बलदीरिति धर्मेणादिप्रयोजनार्थमागमिष्यामीत्याराधेनार्थोक्त्या शिरिविष्य
 अथ हतिमिति हेतुभेदात् आभिधेयपुनराज्यमिति लक्षणकल्याणमस्ति किं न प्रविशदन्तर्धमतर्धानमाययो हरिः ॥ ११ ॥ देवैर्जार्धमागतेन पिदशे शोनयुक्तं द्वितीयदेवदम्पि
 क्षणाद्वरपमम् ॥ यथाचारिनिधीयते यथीति स्फुरति म्भाकुला निमकफर्णाद्वदति यत्सिक्तया विषयः कृष्टोत्तराशिरप्यदस्योपभक्तिरिति ह्यत्य ॥ १२ ॥ इति
 श्रीवाविष्ठमन्त्रस्यंकारानि ५ सप्तोत्तरातम सर्ग ॥ १०७ ॥ ॥ ११ ॥ इह कोपयति क्षार्द्यं पणसगन्धमायया ॥ राक्षसापहरणे तां द्वे निजद्वयपथाकत

देवेशोक्तवत्त्वं तुष्णीमेव स्थिते नृपे ॥ किमिति नापयास्ये पत्वमिति प्रोक्तवान् हरिः ॥ १० ॥ नाहमधैव कालेन वदतीति शिरिविष्यजे ॥
 कल्याणते सुकुम्भेति वदन्तर्धमाययो ॥ ११ ॥ तदेव दमस्त्रिलिङ्गदेशायुक्ततत्रक्षणादलभदस्य मधुद्वितीयम् ॥ कष्टोत्तराशिरिव वा
 रिति यो प्रशान्तवाते सुखरन्मकरफर्णाद्वदन् ॥ १२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शक्रगमननामसर्गोत्तरशततमः सर्ग
 ॥ १०७ ॥ ॥ ११ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ तां मायां शममानीय धृष्टास्मात्समर्चितयत् ॥ टिष्टाभोगोच्छ्रयानाय किं यतेव
 सुधाधिप ॥ १ ॥ शीतं समसमाभोग एव शकसमागमे ॥ असरं मम हेतुवचकतवान् व्यावहारिकम् ॥ २ ॥ भूय एव प्रपन्नं विनियुतेव
 सादरम् ॥ रागद्वेषप्रधानेन केन चिद्विहारिणा ॥ ३ ॥ इति संचित्य सारां ज्ञाविदावभ्युदितेवने ॥ गृहीतमग्नारूपकांतामदनिकासती
 ॥ ४ ॥ वातेव हतिफुल्लोदये मधुराभोदमांसले ॥ संघाजप्यपरेन पात्नीरसस्येशिखिध्वज ॥ ५ ॥ सतानकलतागोहं नीरद्वै-पुष्पगुच्छकै
 शुद्धांतवनदेवीनां प्रविशेशमदान्विता ॥ ६ ॥ तत्र सकल्पिते पुष्पशयने माल्यमालिता ॥ कठे सकल्पितं कान्तं विगमाटाय सा स्थिता ॥ ७ ॥

॥ १ ॥ तार्क्ष्यद्रागमनरूपमायां शममानीय वचकतस्य ॥ प्रियतेव यथीति कथिते ॥ १ ॥ सहाधिकियायुष्यत्वात्समेन आकारादिमासमभाभोगोमुखाप्ययस्थितिर्नस्य ॥ अ
 सरं ममाभ्यसमहेतुवचकतार्क्षिकमर्पयायादिनापुननमुचिते कथादिचकतया ॥ २ ॥ अथार्थे एवकार ॥ केन चिद्रागद्वेषप्रधानप्रपन्नं विनियुद्विहारिणा बुद्धिबोधोपकेण ॥ ३ ॥
 गृहीतमग्नारूपमिति परयाः कठसकलितं कान्तं मतिवतुर्धस्य ॥ ४ ॥ फुल्लोदयपुष्पिततकलतासपन्नेव ते मलयानिलेषु हतिमिनीरद्वै-पुष्पगुच्छकैरपलसितवनदेवीनां शुद्धो
 तसमानकलतागोहं विवेशेति परेणाम्य ॥ ५ ॥ १ ॥ तत्र माल्यैर्मालिता अलङ्कृताः सती मायायासकस्थितमनुद्वैपुष्पशयनगतरूपमग्नानां मिवानुद्वैतदम्प्यः दिव्यजनयोदराव
 पाठनिष्पद्यस्यतया विषयत एव दम्प्यगुलाच्छिस्त्रिभुजात्कालेन गोहृतरतमिखगिदकेयुधीनमायायसंस्थितेत्यभ्य ॥ ७ ॥

जप्याते शिखिष्वजः संख्याजप्यस्थानातकुंजादागत्यमदनिकामन्विष्यकस्य ततो हेमदनिकांतं कंठे मनोरमं खिगं च ददर्श ॥ ८ ॥ खिगं विशिनष्टि ॥ कुंतलेत्यादिना ॥ मदनिका कुंतलेखकुतलेश्चावलितिरकं धम् ॥ समालब्धलितम् ॥ शयने आद्यत्वापरिवर्त्तननिष्येण च पर्याकुलितः शेरखरचूडावधो यस्य तम् ॥ ९ ॥ आकुचनाद्विगुणाकोरेवालावाहुलक्षणे उपधानके उपवर्हे ससक्तश्रवणादिचतुष्टयस्य ॥ १० ॥ मिथुनस्त्रीपुसद्वदम् ॥ ११ ॥ अगनालद्रसश्लेषलच्छलेन अपर्पयत आसजयत् ॥ १२ ॥ परस्परान्भुन्मुखम् ॥ १३ ॥

आगत्यान्विष्यकुंजात्सप्रददर्शशिखिष्वजः ॥ लतगोहेमदनिकांकंठं खिगं मनोहरम् ॥ ८ ॥ कुंतलावलितस्त्वं धंसमालब्धं च चंदनैः ॥ शयनाद्यतिनिष्ये पर्याकुलितशेखरम् ॥ ९ ॥ हेमामेद्विगुणाकारवालावाहूपधानके ॥ संसक्तश्रवणापांगकपोलतलकुंतलम् ॥ १० ॥ मिथुनंतददर्शमिथः प्रहसिताननम् ॥ अन्योन्यवदनासक्तं लब्धं कल्पलतांशुकेः ॥ ११ ॥ आलोलमालयशयनं मदनातुरमाकुलम् ॥ अंगलद्रच्छलेनात्तरागमन्योन्यमर्पयत् ॥ १२ ॥ अभ्युन्मुखं समानंदमुद्दाममदमंथरम् ॥ परस्परहृतं पुष्पैर्वक्षोभ्यापीडितस्तनम् ॥ १३ ॥ तदालोक्याविकारेण चेतसालंतुतोपसः ॥ अहोमुखं स्थितौ खिगावित्याहसशिखिष्वजः ॥ १४ ॥ तिष्ठतांगयथाकामं मुखं खिगौ यथास्थितम् ॥ विघ्नमाकरवं भीतावित्युक्तानिर्जगामसः ॥ १५ ॥ ततो मुहूर्तमात्रेण प्रपंचतमुपेक्षसा ॥ निर्ययोदर्शयंती स्वरतिफुट्टाकुलं वपुः ॥ १६ ॥ उपविष्टददर्शनं नृपहेमशिलातले ॥ समाधिसंस्थमेकांतं मनाविकसितेक्षणम् ॥ १७ ॥ तं प्रदेशमुपागम्य लज्जावनमिता नना ॥ तूष्णीमासीत् क्षणं खिनाम्लानामदनिकांगना ॥ १८ ॥ क्षणाच्छिखिष्वजो ध्यानादिरतस्तामुवाच ह ॥ अत्यंतमधुरं वाक्यमिदमक्षुब्धयाधिया ॥ १९ ॥ तन्विकिं शीघ्रमेव त्वं विप्रितानंदमागता ॥ आनंदायैव भूतानियतं ते यानिकानि चित् ॥ २० ॥ भूयस्तोपपत्तंगच्छ कान्तं प्रणयदत्तिभिः ॥ परस्परं प्रेक्षितस्नेहोदुर्लभो हि जगज्जये ॥ २१ ॥ अहमेतेन चार्थनोद्देशं यामिमामिति ॥ यद्यदिष्टतमं लोके तत्तदेवं विजानता ॥ २२ ॥ अहं कुंभश्च तन्वं गीवति रागाविहेतरा ॥ दुर्वासः शापजावाला त्वं यदिच्छसितकुरु ॥ २३ ॥

अविकारेण क्रोधाविकाररहितेन ॥ १४ ॥ स्वदर्शनाद्रीतौ तौ प्रतिहे अंगयथाकामं तिष्ठत तिष्ठतम् ॥ अहं विघ्नमाकरवदस्युक्तानिर्जगाम ॥ १५ ॥ तं मायाप्रपचमुपेक्ष्य उपसृत्येति यावत् ॥ रत्याविदसं भोगेन फुल्लविकसितमाकुलं च ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ यानिकानि चित्तसर्वाणीत्यर्थः ॥ २० ॥ परस्परमीक्षितः अकस्मिन् इति यावत् ॥ २१ ॥ विजानता पुंसा यद्यदिष्टतमतत्तदेव त्वादृशमेव परोपभोग्यमिति ज्ञेयमिति शेषः ॥ २२ ॥ न च त्वदपराधेन मम कुमे अविलभदित्याशयेन ह ॥ अहमिति ॥ त्वं कुभादितरेति शेषः ॥ अतो यदिच्छसितनिःशकं कुरु ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ अननश्रस्त्रिर्वायततिरोध ॥ २५ ॥ अक्षलापत्वाज्ज्वालत्परातन्ध्यास्तान्ध्यावल्हीना ॥ कुमारी अनुवाधात कणीपुकोत्तिस्त्रारपाप्यरते रोधनप्रतिधनकरोत्येव ॥ अयस्त्री
स्त्रावदत्तस्य ॥ परित्विगमपरितरित्वात्पुत्रेवत्पन्थरतिविघ्ननस्त्रेअगोवेहेमनन्ध्याणादीनां निबिडितम् ॥ भावेक ॥ तस्यैर्मकरोति ॥ तरलतरमनन्ध्याणाभूत्सासतप्यतद्वत्स्य
॥ २६ ॥ क्षीणशिपुवरीकारसमथर्षीर्यालाभापूर्वकपुष्पामसमागमेहेतुनाभ्य ॥ यद्विषयपुष्पवरीकारसमथर्षीरुदरतायाताभाभाएकतिषपुष्पापुरोभवन्तिबालासामसगमेन
कथियद्दु ॥ नमप्रसिद्धाक्षिकतयाविद्याहितस्यमर्तुमभ्युशाब्धीयपरुत्तवसगमनिषेधोअनापवादलक्षणआक्रदस्वपातिवत्समागध्वविधेकरापाप्यालोभ्यमानाआरासगमेहे

मदनिकोवाच ॥ ॥ एवमेवमहाभागश्रीस्वभावोहिचंचल ॥ कानोत्पद्युगुणश्रीणानकोपकर्तुर्मर्हसि ॥ २४ ॥ अबलाहमनेनास्मिरा
त्रोगहनकानने ॥ त्वयिसध्याजपपरैर्किंकरोमिवराकिका ॥ २५ ॥ अबलावाकुमारीवाजारनरतिरोधनम् ॥ करोतिपरित्विगेननानो
स्त्वनिवेष्टितम् ॥ २६ ॥ त्रियसुदरतायातापुरपुष्पामसंगमे ॥ मनुनिषेधआक्रदसतीर्त्तिकरिष्यति ॥ २७ ॥ अबलाकीतयावाला
मूढाहमपराधिनी ॥ क्षंतुमहसिनायवल्क्षमावतोहिसाधव ॥ २८ ॥ शिखिष्यज्ज्वाल ॥ मनुर्ममनधार्तेर्विद्यतेखड्गवहुम ॥
कवलसाधुनिधत्वायेच्छामित्वामहवधुम् ॥ २९ ॥ सुदत्तेनवर्नातेपुपुर्ववत्सुखमंगने ॥ वीतरगतयानित्यसममेवरमावहे ॥ ३० ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवसमवयातन्प्रस्थिते तस्मिन्छिखिष्यज्ज्वाल ॥ चूडालाचितयामासतस्त्वनेनोदिताशया ॥ ३१ ॥ अहोवतपरसा
भ्यभगवानयमागत ॥ वीतरगतयाज्कोषोजीवन्मुक्तोवतिष्ठते ॥ ३२ ॥ नैनहरतितेभोगानमहस्योपिस्त्रिय ॥ तसुखानिन्दुखानि
नापदोत्तवसपद ॥ ३३ ॥ चितितासकलाएकप्रयात्येनमर्निदिता ॥ मन्येमहर्षयकानानारायणमिवापरम् ॥ ३४ ॥ आत्मवृत्तांतम
खिलतमेनस्मारयाम्यहम् ॥ कुमरूपमिदत्तकाचूडालैवभवाभ्यहम् ॥ ३५ ॥ इतिसिष्वित्यचूडालाचूडालावपुरक्षता ॥ दर्शयामासत
त्राशुल्यकामदनिकावपु ॥ ३६ ॥ तस्मान्मदनिकादहचूडालानिगतिवसा ॥ यभावस्यपुरोयुक्तानिगतवसमुद्रकान् ॥ ३७ ॥

तव किंनस्तुल्यमाह ॥ मनुति ॥ मयलतरतिरागभाधितोत्तेनकारसगनितोद्वेषमर्थादितिभाह ॥ २७ ॥ अतएवक्षमापयामीत्यारायेनाह ॥ अबलेति ॥ २८ ॥ स्वेआकारो
हमद ॥ यधुभापयन्तिच्छावि ॥ २९ ॥ ३० ॥ तस्यसत्तेनरागेद्वेषासनायप्यतयापरीक्षितचित्तेन ॥ उदिताशयात्वाह ॥ ३१ ॥ अकोपइतिच्छेद ॥ ३२ ॥ तैद्वर्माधृतामो
गासिद्धपथ ॥ ३३ ॥ चितितामदभिप्रेतासकलाजीवन्मुक्तलक्षणभूताशानिस्त्रिमाधेयवृत्त्यादिप्रकार्निवितामहर्षयएकमेनप्रयानिधामुषतिआश्रयतीतिपाद ॥ ३४ ॥
तमेवगुणविरहितत्वास्तदन्तेनस्मारयाम्यहमेनमदित्यारायामि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ युक्तायागधारणावतीसमुद्रकालसुदृक्कालसुदृक्कालचिन्ते ॥ ३७ ॥

पणयेभर्तृचित्तानुरजनेपेशलाचतुराम ॥ दयितापूर्वदयिताम् ॥ ३८ ॥ माधवेवसर्तुसमुदितोपक्रिर्नीकमलिनीमिव ॥ अथवासमुदितसमुदितामाविर्भूतांवामाधवस्यविष्णोपवि
 नीपद्महस्ताश्रयमिव ॥ रामावतारवसानेरामस्यविष्णुभावेप्राक्सीतात्वेनभूमितलपविष्टाततोभूमितलात्सुनरुपगताश्रयमिवरत्नसपुटकालकटितारलश्रयमिवचन्द्रपोनि
 जादयितान्चूडालापरिददर्शपुरोददर्शेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशोऽनि० पू० अष्टोत्तरशततम सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ दृष्ट्वापृष्ट्वावपौष्यानाद्दृष्ट्वा
 सर्वशुचिस्मितः ॥ तुष्टप्रशस्यचूडालामार्लिभ्याचानयन्निशाम् ॥ १ ॥ इदमेवमपणम् ॥ ११ ॥ कुमादिह्रिपेणत्वमेवकिमिहासि कियत्कालकिमर्थवाइहमस्मिन्धीतिष्ठसि ॥ य
 तांददर्शानवधांगीपुनःप्रणयेपेशलाम् ॥ कांतांमदनिकामेवचूडालांदयितांस्थिताम् ॥ ३८ ॥ समुदितमिवमाधवपद्मिनीमुपगता
 मिवभूमितलाच्छ्रयम् ॥ प्रकटितामिवरत्नसमुद्रकाल्परिददर्शनिजांदयितांचपुः ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू०
 चूडालास्वरूपदर्शनं नाम अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अथतांदयितांहृष्टाविस्मयोऽफुल्लला
 चनः ॥ शिखिध्वजउवाचेदमाश्रयंकुलयागिरा ॥ १ ॥ कात्वमुत्पलपत्राक्षिकुतःप्राप्तासिसुंदरि ॥ किमिहासि कियत्कालं किमर्थमिह
 तिष्ठसि ॥ २ ॥ अंगेनव्यवहारेणस्मितेनानुनयेनच ॥ ममजायाविलासेनतत्कलेवोपलक्ष्यसे ॥ ३ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ एवमेवप्रभो
 विद्धिचूडालास्मिन्संशयः ॥ अकृत्रिमेणदेहेनलब्धोऽस्यवमयास्वयम् ॥ ४ ॥ कुंभादिदेहनिर्माणैस्त्वांवाधयितुमेवमे ॥ प्रपंचःशतशो
 खत्वमिहयातोवनांतरे ॥ ५ ॥ यदाराज्यंपरित्यज्यमोहेनतपसेवनम् ॥ त्वमागास्तस्यस्येवत्वद्वोधायाहमुद्यता ॥ ६ ॥ अनेनकुंभदेहेन
 मयैवत्वंविबोधितः ॥ कुंभादिदेहनिर्माणंत्वांवाधयितुमेवमे ॥ ७ ॥ माययानतुकुंभादिकिंचित्सत्यंमहीपते ॥ अथोविदितवेद्यस्त्वंध्या
 नेनैतदखंडितम् ॥ ८ ॥ सर्वपश्यसितत्वज्ञध्यानेनाश्ववलोकय ॥ अथचूडालयेत्युक्तोवद्वापरिकरंरूपः ॥ ९ ॥ आत्मोदंतंविशेषेणध्याने
 नामलभैक्षत ॥ अंभिराज्यपरित्यागाच्चूडालादर्शनावधि ॥ १० ॥ सर्वमुहूर्तध्यानेनचात्मोदंतं दर्शयः ॥ आराज्यसंपरित्यागादहर्तमा
 नक्षणक्रमम् ॥ ११ ॥

यपिकुंभस्थितिकालप्रमाणजानात्येवतथाप्यस्यावेपां

तेरेणकुभागमनस्यागपिस्थितिसंभावनात्किंयत्कालमितिप्रश्नः ॥ २ ॥ अंगेनअवयवसंस्थानेनतच्चेष्टालक्षणव्यवहारेणअनुनयेनप्रेमवाक्प्रवधशैल्याममजायायाश्वूडालाया
 पसिद्धेनविलासेनतस्याकलामूर्त्तिरिवउपलक्ष्यसेदृश्यसे ॥ ३ ॥ अकृत्रिमेणसहजेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ तस्यश्रुतितदाप्रभुत्वेव ॥ ६ ॥ ७ ॥ सत्यमकाल्पनिकम् ॥ ध्यानेनप्रागुक्त
 योगधारणया ॥ ८ ॥ पश्यसिदृश्यसि ॥ परिकरतादृशधारणानुकूलासनादि ॥ ९ ॥ अंभिराज्यपरि ॥ १० ॥ आवाचमानक्षणक्रममितिअत्राप्याडनुकल्प्यते ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ पुलकोष्ठतगतौ बाहुविहायमहाय आलिङ्गितपरेणान्य ॥ गलदगलिर्बाधयम् ॥ अत्यारिकियाधिशेषणानि ॥ १३ ॥ आवाशब्देनाभाभिप्यक्तपरस्परानुरा
 गलक्षणस्यापिभाव ॥ योयादशोबाधाभयोपरपरमानवक्ष्यप्यगारसोबभूवसवासुकिजिष्णुभिरपिबुक्तुनशक्यतइत्यन्य ॥ १४ ॥ द्विस्थीचद्रस्यार्धमायामिवमिल
 लनूपेकाग्रदृशकामिव ॥ १५ ॥ शैलीएकालितासमुत्कीर्णपरस्परालिंगितभूर्तीद्वाच्छिष्टीमिलितौचिरमास्ताम् ॥ १६ ॥ आनवातिरायेनमनसोजडीभाबेनतस्मावब्यजक
 णिगारानाकाशयूषद्वयोपरी ॥ १७ ॥ छद्वेलेचनस्येयद्दिगेर्मनसोजडीभावादेवाक्षस्थितलोषमयथास्यात्तयाआस्ताम् ॥ प्रणयपेशलयथास्यात्तयाकान्तामितिउवाचे
 सर्वभालेष्यभुपालोविररामसमाधित ॥ समाधिविरतोहर्षविकसिनयनांजुज ॥ १८ ॥ विसार्धतरसाबाहुपुलकोज्ज्वलतांगतौ ॥
 गलदगघनक्षेहमुच्चदाप्यस्ररत्नदहम् ॥ १९ ॥ आलिङ्गगचिरकांतानकुलोनकुलीमिव ॥ तयोरालिङ्गनेतस्मिस्तत्रभावोवभूवय ॥
 ॥ १९ ॥ नसवासुकिजिह्वाभिर्वकुहपेणशय्यते ॥ द्विस्थ्याविवपकेनकृताविवमिलतनु ॥ १५ ॥ शैलाविवसमुत्कीर्णीभिलयावास्ता
 चिरप्रियौ ॥ मुहूर्त्तनगलद्वर्जजलौपुलकयीवरौ ॥ १६ ॥ बाहुविभ्लयतामीपनिन्यतुस्तौशनेप्रियौ ॥ अमृतापूणद्वयौसशून्यद्वयो
 पमौ ॥ १७ ॥ उन्मुक्तमुजभासांतावदक्षस्थितलोचनम् ॥ घनानदक्षणास्थित्वातूर्णप्रणयपेशलम् ॥ १८ ॥ कान्तांचिबुकसलमकर
 प्रोवाचमुपति ॥ अत्यंतमधुरस्निग्धकातस्वकुलयोपिताम् ॥ १९ ॥ पुण्यश्रवतिनिष्यदस्वाढुनामासृतादपि ॥ कियत्तमाणस्तन्मया
 त्वयायाल्लुद्धुमन्धया ॥ २० ॥ अनुभूतश्रिरक्षेत्राभर्तुर्यनदारुण ॥ एवंदुक्तरातस्मात्ससारकुहरादहम् ॥ २१ ॥ उत्तारितोययाजुह्वा
 साहिकेनोपमीयते ॥ अरुघतीराचीगौरीगायत्रीश्रीसरस्वती ॥ २२ ॥ समस्तापेलवायतेतवतन्म्यागणश्रिया ॥ धीश्रीकातिक्षमा
 मैत्रिकरुणायास्तुदरि ॥ २३ ॥ कान्तास्वाकारकांतासुप्रयमेवाभिलक्ष्यसे ॥ परेणाध्यवसायेनत्वयाहमवयोधित ॥ २४ ॥ केनप्रत्यु
 पकारेणपरितुष्यतिमेन ॥ मोहादनादिगहनादनतगहनादपि ॥ २५ ॥ पतितव्यवसायिन्यस्तारयतिकुलप्रिय ॥ शास्त्रार्थगुरुमन्त्रादि
 तयानोत्तारणक्षमम् ॥ २६ ॥

निपरेणान्य ॥ १८ ॥ १ ॥ रतिनिष्यदेनुरागरसोऽस्यतमापुर्वादिविशेषणचतुष्टयविरहितकियत्तमाणोर्विस्तीर्णइतिभावत् ॥ २० ॥ भनुर्यनपुरुषाययतिद्विप्रयोजनेनहेतुना
 ॥ २१ ॥ यथाभद्रस्येदुभ्या ॥ सापुदि ॥ २२ ॥ धीश्रीस्ययायारक्षकभ्याआकारेणसर्वैर्वर्षेणकान्तसुधीपुमयाऽन्विच्छास्तास्वपित्तमयमाभ्यङ्गासर्वाभिलक्ष्यसेइतिपरेणा
 न्यय ॥ २३ ॥ २४ ॥ कृष्णार्थायास्तयनेकेनप्रत्युपकारेणपरितुष्यति ॥ येनदुष्यतितादृशऽन्युपकारादुर्लभइतिभावत् ॥ २५ ॥ शास्त्रार्थस्यादितिशयोक्तिभरसाक्षात् ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ निरिच्छाया कतकल्याया स्तेप्रत्युपकारेऽहमसमर्थ इत्याह ॥ निरिच्छाया इति ॥ २९ ॥ कुलांगनां मन्थेत्तामिति शेषः ॥ लोके प्रसिद्धा सर्वा कुलांगनास्त्वया धुना जिता इति शेषः ॥ ३० ॥ नारीणां सौजन्यादिगुणोत्कर्षं चार्ष्टुं प्रथमं पदं देशमाविष्यसि ॥ ३१ ॥ स्वापेक्षया गुणजातैरतिशायिनीत्वानिर्मितवतो धातुर्विषये प्रकुपिता इ

यथैताः स्नेहशालिन्यो भर्तृणां कुलयोषितः ॥ सखा भ्राता सुहृद्व्यो गुरुर्मित्रं धनं सुखम् ॥ २७ ॥ शास्त्रमाच्यत नं दासः सर्वं भर्तुः कुलांगनाः सर्वदा सर्ववर्त्तने पूजनीयाः कुलांगनाः ॥ २८ ॥ लोकद्वयसुखं सम्पदसर्वं चासुप्रतिष्ठितम् ॥ निरिच्छायाः प्रयातायाः पारं संसारवारिधेः ॥ २९ ॥ कथमस्योपकारस्य करिष्येते प्रतिक्रियाः ॥ मन्थे कुलांगनां लोके लोके सर्वास्त्वया धुना ॥ ३० ॥ नारी सौजन्यं चार्ष्टुं व्यपदेश्या भविष्यसि ॥ त्वानिर्मितवतो धातुर्गुणजातातिशायिनीम् ॥ ३१ ॥ मन्थे प्रकुपितानूनमरुंधत्यादिकाः स्त्रियः ॥ सतीत्वरूपसौजन्यगुणरत्नसमुद्भिके ॥ ३२ ॥ एहिमेव दुष्णोत्कर्ष्य पुनरालिङ्गनं कुरु ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा मृगशावाक्षी चूडालां तां शिखिध्वजः ॥ ३३ ॥ आलिङ्गिगुणगण्डिनकुलो न कुलीमिव ॥ चूडालोवाच ॥ देवशुष्कक्रिया जालपरे लब्ध्या कुलात्मनि ॥ ३४ ॥ भूयो भूयो अशमहं लवर्धुः खिता भवम् ॥ तनलवदवबोधात्मा स्वाथर्गवोपपादितः ॥ ३५ ॥ मया तदन्तर्किं देवकरोषि मम गौरवम् ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ त्वया यथा वरारोहे स्वार्थः संपाद्यते शुभः ॥ ३६ ॥ तमिदानीं तथा सर्वाः साधयंतु कुलांगनाः ॥ बुध्यसे कान्तं विभ्रांतं जगज्जालतदेविभो ॥ ३७ ॥ अद्य तं प्राक्तनं किंचिन्मोहं समनुपश्यसि ॥ इदं करोमि न दंतु प्राप्नोमि दमिति स्थितिम् ॥ ३८ ॥ अंतर्हससि तां कच्चिदशापेलवतां धियः ॥ तास्तुच्छलप्या कलनास्ताः संकल्पकुक्कल्पनाः ॥ ३९ ॥ त्वयि नाद्यावलोक्यंते देवव्योम्नि विपर्वताः ॥ किं वमद्यां गसंपन्नः किं निष्ठोसि किमीहसि ॥ ४० ॥ कथं पश्यसि पाश्चात्यदेहचेष्टाक्रमं विभो ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ पूर्णनीलाब्जमालासारविलोचने ॥ ४१ ॥

त्यन्वयः ॥ त्वमेव सतीपतिव्रता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ साधयति न शक्नोतीत्यर्थः ॥ जगद्वृक्षगणस्य जालस्य तदे परावधौ विभ्रांतं सलत्त्वतो बुध्यसे कच्चिदिति व्यवहितेनान्वयः ॥ ३७ ॥ तत्रात्कनं पयोव्रतोपवासादिमोहं किंचित्तुच्छसमनुपश्यसि कच्चित् ॥ ३८ ॥ धियः अपक्वदशयापेलवतां कोमलताम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कथं कीदृशार्कसत्यमुननुच्छमित्यर्थः ॥ सुमनोभिः पूर्णनीलाब्जमालासरतः सादृश्यादनुसरतस्तथा विधेविलोचने यस्य स्यात्स्थायि विधेहे चूडाले ॥ ४१ ॥

१ मन्थे कुलांगनां लोको जिता सर्वा इत्यपि पाठो दृश्यते परतुनापटीकाकारसमतद्गतिभाति

पदमन्त्रात्मभूतमवधत्वात्तन्मोहस्यद्विकल्पनपरशतस्यवाप्यस्यस्यतिप्रकाराकनपास्तितानमस्यतस्यान अहमपिउपरमसर्वापभूतप्रत्यगात्मतपाआस्थित । त्रयाच
 रान् । तदप्यथावर्तिरदोषाद्वयपर्यायीति सानुभवेनमयाचिस्थितिज्ञातव्यस्य ॥ तामेकप्रपञ्चरारांयति ॥ निरीदृश्यादेना ॥ ४२ ॥ अर्थरूपपरमार्थसात्त्वय अनद्वि
 २६ । अहमव्यक्तत्वात्पञ्चकारात्तत्त्वस्यपादस्यपञ्चाहभूत्वास्थितस्य ॥ अहमत्यकमवर्णाचिर्लोककत्वमप्यधिहितस्तानिरतिरायानदशांमुपयातोस्मिप्रापयत्सहस्र
 निरतिररुणरसादादितरपान्नह्यभावाअपिनमपिपथनिनिरतिरुगुगुधति ॥ तस्यहनवशाभयनाभूत्वाद्दशते आत्मासेपांसप्रमथतीतिभूते ॥ अहमस्यात्मनोद्वापनापयदना
 त्वमवयस्यस्यस्यतिभक्तस्यहमुपास्थित ॥ निरतिहोस्मिनिरतिहोस्मिन्नमस्वच्छोस्मिनिसह ॥ ४२ ॥ शांतिहमर्थरूपोस्मिश्चिरायाहम
 द्बन्धित ॥ तांशामुपयातोस्मियतश्चित्तकत्वमिति ॥ ४३ ॥ प्रतिपद्यतिसहमानयाहरिहरादय ॥ नकिंचिन्मात्राचिन्मात्रानिघोस्मिस्व
 स्यअस्थित ॥ ४४ ॥ भ्रमणाहंविभुक्तोस्मिससारेणालिलोचने ॥ ननुघोस्मिन्निखनोस्मिनायमस्मिन्चेतरत् ॥ ४५ ॥ नसृजोस्मि
 तमृत्मास्मिसत्यमस्मिच्चमुदरि ॥ तजोधिंयाप्ययातेनमिन्नावपतितेनच ॥ ४६ ॥ क्षयातिशयमुक्तेनप्रकाशेनास्मिर्वैसम ॥ शांतो
 म्मिमाप्यनतास्मिस्वस्यास्मिन्विगतशय ॥ ४७ ॥ परनिवाणएवास्मिसदृशोस्मिपतिव्रते ॥ यतदस्मितदेवास्मिन्वकुशाक्रोमिनेतरत्
 ॥ ४८ ॥ तरगतलपांगोरुत्वमनमस्तुते ॥ प्रसादेनविशालाक्ष्यात्तर्णोस्मिन्नवसागरात् ॥ ४९ ॥ पुनर्मलनगृह्णामिशतभ्यातसुव
 णवत ॥ शांतस्वस्यामृदुयत्तावतरगानिरशर्धा ॥ ५० ॥ सर्वातीतसवगश्रवमिवायमहस्थित ॥ ॥ एवस्थिते
 मद्रातत्त्वमाणभट्टयप्रिय ॥ ५१ ॥ किमिदानींप्रमोदाहिरांचतेतमहामते ॥ ॥ शिविष्यजउवाच ॥ ॥ प्रतिपद्यनजानामिनजाना
 म्यभिवाछितम् ॥ ५२ ॥ यदाचरमितन्वित्वयदाधिदक्षिततया ॥ यद्यन्मतसकलतयास्त्वविकल्पप्रियं ॥ ५३ ॥ नकिंचिदनुसधातुजा
 नान्यपरस्तुदर ॥ यदवधिंचिजानासितदेवपुरुमुदरि ॥ ५४ ॥

ध १ भाव ॥ ४१ ॥ ४४ ॥ अर्धद्वय-कायधन ॥ इतरतकाणम् ॥ ४५ ॥ सत्यमवाधितवस्तु ॥ तेजोर्ध्ववातसूयादिमहत्याद्बहि मपातेनप्रज्ञावपत्तिनेनचतुभोभाप्रविष्टारि
 कात्रकारावातावन ॥ ४६ ॥ जगत सर्वध्वम्यनिरस्यसाम्यनतास्मि ॥ विगताशयाधानिमनस्क ॥ ४७ ॥ हेपतिघने ॥ सर्वाघनेदुर्निपाठसतीनाघनमिषव्रतयस्याद्दतिभ्युत्सया
 र्धमद्वय-काय ॥ अथशसत्यास्रस्यरूषवर्तिव्यालक्षणघनसदृशालुन्यरगिटाभातास्मित्यर्थ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ शतवारप्प्यातमप्रौशोधिपयतदुष्परीतवृत् ॥ यत् स्वरूपनिष्ठा
 दादन्त्यापुनः ॥ निरर्थाभिवासानार्थापत्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इदस्तावत्तद्विषयनिषिध्यतद्विषय ॥ कृष्णिपाम् ॥ तनजानाणि ॥ ५२ ॥ कदाचिदभ्युत्थानकाळे ॥ जत
 दास ५२३ ॥ ५३ ॥ अदरवाजापदिबनहर्षोरारोहान्यपूजनासुर ॥ जानासिजलम्यतयप्रिशेष ॥ ५४ ॥

धारयिष्यामि हृदिसमतस्मीति यावत् ॥ गलितमिष्टद्वच्छातद्विषयजातयस्मात्तथा विधेन इष्टपहणमनिष्टस्याप्युपलक्षम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आहर्तुमाचरितुम् ॥ ५७ ॥ एषणरा
ज्यगोगाग्रपक्षणम् ॥ ५८ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ यदिति ॥ यद्यस्मात्कारणाध्याणानाचक्षुरादीनामुख्यप्राणस्य च स्वोचितविषयानेषणे सत्यत्र परमात्मनिकोतिशयः ॥ न
चाज्ञानाभिमतत्त्वविद्येत. करणदेहेन्द्रियादितादात्म्याध्यासोस्ति येनेन्द्रियाणां विषयभोगाभ्यासेन मालिन्ये आत्मनोऽपि मालिन्यप्रसक्तिः ॥ निष्क्रियासगचिन्मात्रभूतो हितत्त्ववि
तको भोगानभ्यसतेन कश्चिदित्यर्थः ॥ अस्त्येवैकरणपदव्यत्ययश्रद्धादसः ॥ तस्मात्पारब्धभोगमात्रेण तदभ्यासव्यसनमालिन्याप्रसक्तेस्तद्भोगादौ तद्भोगते मध्ये तदतराले च यं

तदेव धारयिष्यामि प्रतिविंबं यथा मणिः ॥ चेतसा गलितेष्टेन यथा प्रासमर्निदितम् ॥ ५५ ॥ नस्तौमिनच निदामि यदि दृष्टसि तदा चर ॥
॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यद्येवं तन्महाबाहो समाकर्णय मन्मतम् ॥ ५६ ॥ आकर्ष्य जीवन्मुक्तात्संस्तुवाहर्तुमर्हसि ॥ सर्वत्रैक्यावबोधेन
मौर्ख्यक्षयभुवान्विताः ॥ ५७ ॥ निरिच्छास्तावदाकाशविशदाः संस्थिता वयम् ॥ यादृगेषणमस्माकं तादृशं तदनेषणम् ॥ ५८ ॥ यस्मा
णानैषणकोत्रचिन्मात्रोभ्यसते हि कः ॥ तस्मादाद्यंतमध्ये पुंयवयं पुरुषोत्तम ॥ ५९ ॥ शेषमेकंपरित्यज्यत एव मे स्थिता वयम् ॥ राज्येन
संप्रतनेमं कालं नीत्वा क्रमेण वै ॥ ६० ॥ विदेहतां प्रयास्यामः प्रभो कालेन केन चित् ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६१ ॥
दृशास्तरलेव द ॥ ६२ ॥ शेषमेकंपरित्यज्यतिष्ठामः कथमेव वा ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६२ ॥
मोहमेकंपरित्यज्य भवामः पुनरेव ते ॥ स्वएव नगरे राजा भवत्वं स्वासने स्थितः ॥ ६३ ॥ लक्ष्मामानुकांतानां महिषी ते भवाभ्यहम् ॥ स नृ
पामत्तवास्तव्या नृत्यन्नवनवांगना ॥ ६४ ॥ सपताकाध्वनतूर्यापुष्पप्रकरिणीपुरी ॥ लसद्दृष्ट्या समंजस्यारणतुष्पालिमालया ॥ ६५ ॥
मधुमासलतालक्ष्म्याचिराद्भवतु सा सम ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति चूडालयाप्रोक्तो विहस्य स शिखिध्वजः ॥ प्रोवाच मधुरं वाक्य
मक्षुब्धं विगतज्वरः ॥ ६६ ॥ एवं चेत्तद्दिशालाक्षि स्वायत्तानखिविष्टपे ॥ सिद्धभोगाश्चि यस्तानुनिवसांमि न किंप्रिये ॥ ६७ ॥

ये यस्वभावास्ते तस्वभावा एव पारब्धशेषमेकभोगेन परित्यज्य क्षपयित्वा स्थितान्तु किंचिदन्यथाभूता अन्ये वा भविष्याम इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ इममायुः शेषरूपं कालम् ॥ ६० ॥
तस्मादाद्यंतमध्ये भित्त्यस्यार्थान्तरमपि सभावयस्तजिज्ञासमानो राजापृच्छति ॥ वयमिति ॥ ६१ ॥ तदभिप्रायानुसारेणैव चूडालोऽपि तदर्थं वर्णयति ॥ वयमिति ॥ ६२ ॥
तत्र शेषाब्दस्यार्थान्तरमाह ॥ मोहमिति ॥ ६३ ॥ कातानामतः पुरस्त्रीणालक्ष्मामो भूषणभूता भवामि भविष्यामि ॥ मत्तादृष्टावास्तव्याः पुरवासिनो यस्याम् ॥ एतदादीनि पुरी
विशेषणानि मधुमासलतालक्ष्म्यासाभ्योपादकानि ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ यद्विदेहमया सह भोगेच्छास्ति तर्हि देहेण प्रार्थिता दिव्यभोगा एव भुज्यंता किमानुषैरतिराजाह ॥
एव चेदिति ॥ ६७ ॥

॥ १८ ॥ १० ध विवृण्वद् ॥ १ ॥ ११ ॥ यथासस्यानयथास्थितम् ॥ १२ ॥ विरपत्योऽयावीनजायापत्यो ॥ १३ ॥ दिनाचारासायसध्याप ॥ सायसध्यासभास्कराभिसृक्ते
दिनाचारा ॥ परस्परसिद्धभागापत्योऽयविनिवासनत्यारुन्वर्दी ॥ १४ ॥ १५ ॥ तत्परस्परानुभवासिद्धभोगोऽसुखस्वयप्रणयश्चाम्बितासगर्भयथास्यान्नाक्राश

शृङ्खलावाच ॥ ॥ नराजन्ममर्गगुवाछानापिभिभूतिषु ॥ स्वभावस्ववशादेवयथाप्राप्तेनमेस्थिति ॥ ६८ ॥ नसुरवायममस्वर्गोनरा
ज्यन्तापचक्रिया ॥ यथास्थितमविदुष्यतिष्ठाभिस्वस्यचेष्टिता ॥ ६९ ॥ इदसुखमिदनेतिभिभुनेक्षयमागते ॥ सममेवपदेशातेतिष्ठाभी
हययासुखम् ॥ ७० ॥ ॥ शिरिविषयजउवाच ॥ ॥ युक्तमुक्तविशालासित्वयेतत्समयाधिया ॥ कोवाय किलराज्यस्यगृहेत्यागोपिवाभ
वन्त ॥ ७१ ॥ सुखदुःखदशाचिंतात्यक्काविगतमत्सरम् ॥ यथाजन्मानमेवमौतिष्ठाव स्वस्वतंगर्तो ॥ ७२ ॥ इतितत्रकथालापकयनेन
तयोद्दयो ॥ कातयाश्चिरदपत्येवासरस्तनुतांययौ ॥ ७३ ॥ अयोऽयथायदिनाचारयथाप्राप्तमर्निर्दिता ॥ सौक्कठावप्यनुक्तौचक्रतु
कापरचेष्टितौ ॥ ७४ ॥ स्वगसिद्धिभनाहृत्यतस्यतु पूर्णचतसौ ॥ एकस्मिन्नेवशयनेतैस्त प्रणयचेष्टितै ॥ साव्यतीयापरजनीतयोर्जीविद्वि
मुक्तयो ॥ ७५ ॥ तद्गर्गमोक्षसुखमुत्तमया स्वयमभाशसतांप्रणयवाक्यविलासगर्भम् ॥ उक्ततांप्रणयिनोर्धियमानयतीदीर्घामुह
तवदसौरजर्जाजगाम ॥ ७६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० पू० चू० चू० हालाप्रकटीकरणनामनवाधिकशततम सर्ग ॥ १०९ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तत्त समुदितसूर्यवितमस्यवरंस्थिते ॥ ममद्रुकादिवजगन्मणौतस्मिन्विनिर्गते ॥ १ ॥ विकसत्यरुणोपांतेचक्षु
र्धावानुजाकरे ॥ आचारंखिवलंकपुत्रस्तत्त्वकरश्चिमपु ॥ २ ॥ दपतीतौसमुद्रयायकृतसप्याक्रमौस्थितौ ॥ पञ्चासनेषुदृक्षिधेकतौका
चनरदर ॥ ३ ॥ अयोऽयथायात्रशृङ्खलारत्नकुम्भपुर स्थितम् ॥ कातासकल्पयामासपूर्णमसाधिवारिभि ॥ ४ ॥ तेनमगलकुम्भेनतपूर्वा
भिभुवंस्थितम् ॥ सार्यांभतारमेकान्तस्वरान्यधिमिपिचसा ॥ ५ ॥

सप्त कपयतोऽस्योर्ध्वयमुक्ततांसौक्कठानामानयतीनापयतीरजनीदीपापिमुहुरावकागामत्यर्ध ॥ १६ ॥ ॥ इ० वासि० ता० प० नि० पू० नयोभरशतानम सर्ग ॥ १०९ ॥
सदृशरज्यभेद्येनभवेनस्यपुर्णता ॥ तैरन्तासुचिररानयविभुक्ताविनिवर्ण्यते ॥ १ ॥ समुद्रकात्समुद्भूतेजगद्यकाराकमणादिवसमुदितेसूर्यवितनस्यवरंस्थितेऽस्मि ॥ २ ॥ जना
नारदय्याश्रितश्चक्षुर्धावानुजाकराविवक्षितश्च ॥ ३ ॥ ३ ॥ समभिध्ववातिरिपूर्यपुर स्थितरत्नकुम्भापज्याभिधेकायसकल्पयामास ॥ ४ ॥ नराजगण ॥ ५ ॥

सकल्पमात्रेणोपगतेस्वयोग्यविष्टरेसिंहासने ॥ ६ ॥ मौनमुनियोग्यमिदं शांतं तेज उत्सृज्य शासनयोग्यमिदं दीनं तेजो भर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ ८ ॥ पट्टाभिषेकाभावात्तीहारप
 दद्वारपालस्थानतत्र विनयात्तिष्ठतीम् ॥ देवीपदेकताभिषेकास्थाने ॥ ९ ॥ १० ॥ योगसिद्ध्या तव सत्यसकल्यात्स भवम् ॥ भूषणालंकारशस्त्रास्त्रादिभिर्महाविभववद्भक्षीहिंणी
 संकलयोपगतैर्हमेस्वभिषिक्तं स्वविष्टरे ॥ स्थितं प्रोवाच तन्वीसा चूडालादेव रूपिणी ॥ ६ ॥ केवलं मौनमुत्सृज्य तेजः शांतमिदं प्रभो ॥ अथा
 नां लोकपालानां तेजस्वभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ चूडालयेति संप्रोक्तो वने राजा शिखिध्वजः ॥ वदन्नेवं करोमीति महाराजत्वमाययौ ॥ ८ ॥ अ
 थ प्रतीहारपदेति पृथ्वीमाह मानिनीम् ॥ अद्य देवीपदे राज्ञीत्वां करोम्यभिषेकिनीम् ॥ ९ ॥ इत्युक्त्वा सरसि स्नाप्य महादेवीपदे तथा ॥ अभि
 षिक्तं पृष्ठपङ्कत्वा सतामाह निजां प्रियाम् ॥ १० ॥ प्रियेकमलपञ्चाक्षि क्षणात्संकल्पसंभवम् ॥ महाविभवमुदामसैन्यमाहर्तुमर्हसि ॥ ११ ॥
 इति कांतवचः श्रुत्वा चूडालावरवर्णिनी ॥ सैन्यं संकल्पयामास प्रावृद्धयनमिवोद्भटम् ॥ १२ ॥ सैन्यं ददृश तुस्तौ वाजिवारणसंकुलम् ॥
 पताकापूरिताकाशं नीरंध्रीकृतकाननम् ॥ १३ ॥ तुर्यारवध्वनच्छैलगुहागहनकोटरम् ॥ मौलिरत्नमहोद्योतविचूर्णिततमः पटम् ॥ १४ ॥
 तत्र गंधद्विपवरेकृतपार्थिवमंडले ॥ रक्षिते लष्टसामंतैराहूढौ लुपदंपती ॥ १५ ॥ ततः शिखिध्वजो राजामहिष्यासममिष्टया ॥ पदातिरथ
 संवाधं कर्षन् प्रतिबलोलम् ॥ १६ ॥ चचालाचलचालिन्यासेनयासततो वनात् ॥ भिदन्निवरसाशैलं वात्यवेवाशुभौ मया ॥ १७ ॥ त
 स्मान्महेशैलेन्द्राच्चलितः समहीपतिः ॥ पथि पश्यन्निरीन्दे शान्दीर्घामान्स्रजं गलान् ॥ १८ ॥ दर्शयन्स्वप्रियायास्तमात्सवत्तांतं संचय
 म् ॥ प्रागल्भ्येनैव कालेन स्वां पुरीं स्वर्गशोभनाम् ॥ १९ ॥ तत्र ते तस्य सामन्तास्तदागमनमादताः ॥ विविदुर्जयशब्देन निर्जन्मश्चोदिताश
 याः ॥ २० ॥ एकतां संप्रयातेन तारतूर्यनिनादिना ॥ बलद्वयेन तेनासौ विवेश नगरं दृपः ॥ २१ ॥ लाजपुष्पांजलिवातैरावृष्टः पौरयोषिता
 म् ॥ वणिभगार्गमसौ पश्यन् परं परमनुत्तमम् ॥ २२ ॥

परिभाषैरुद्धामम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ नीरंध्रीकृतं निरवकाशीकृतं काननं येन ॥ १३ ॥ तुर्यारवैः प्रतिध्वनंतः शैलगुहागहनकोटरायस्य ॥ १४ ॥ यन्मदगंधमन्ये द्विपानसहते स गंध
 द्विपः ॥ १५ ॥ बलसैन्यम् ॥ १६ ॥ भौमयाभूत्पथा ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्राकनमात्मनः स्वस्य प्राङ्गुणरान्निर्गतस्य मार्गं जानपदैः सह दत्तं वत्तांतं संचयम् ॥ १९ ॥ सामन्तास्त
 तद्देशाधिपत्ये निरूपितासन्निधौ ॥ उदिताशया सौत्कटाः ॥ २० ॥ २१ ॥ लाजाजलीनां पुष्पाजलीना च वतैः ॥ परपरमुत्तरोत्तरम् ॥ २२ ॥

॥ ८ ॥ १३ ॥ इत्यथ ब्रह्मवर्कलक्षणं विदुः प्रसिद्धं ॥ ११ ॥ तैत्तिरीयकाराणां ब्रह्मवर्कलक्षणं विदुः प्रसिद्धं ॥ १२ ॥ अतः पुरस्तात् विदुः प्रसिद्धं ॥ १३ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टाध्यायः ॥ १४ ॥

मुकुटः ॥ वाराहोत्तरकालाभिषेककलमहीपाठानां द्वादशमपिच्छेति विज्ञाने कान्भोगान्मुक्ताजम्बुद्वीपपर्यवस्य सन्ध्यागतच्छेदः सप्तमभागात् ॥ हेराभातत्रयिआ
 द्यताराभ्युपानयनकामयजानमनुसर्वादिशोकसमाधीतिष्ठ ॥ आयवत्तत्रयप्रसप्तभागमोक्षज्ञानछन्दवीरुसर्गन्निष्ठश्रुतिवर्तिष्ठ ॥ तत्रसमाधिभुग्भानयोर्न फलमेवोत्तीत्य
 य ॥ १० ॥ ॥ इति र्वागविष्टमंतामयप्रकारोनिपुंश्वरोत्तरागतमयः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ राहपाराजोवशिषामयसर्वस्यत्याजितः ॥ अनेहका
 (सत्यागतसुगोपिनिषयने ॥ १ ॥ अनेनगोपणच्छन्मस्तिप्रसेनिहकार्त्तस्तेरोमविषयसि ॥ १ ॥ बुद्ध्याअवष्टम्भपरार्थमयादृष्टमवलक्षितमस्युर्जानप्रवर्धने ॥ १ ॥
 १ अस्यपिस्तिष्ठन्नास्यानन्तमपिष्यन्द्वाः

भोगमोक्षमयस्तत्तु ॥ ३ ॥ शिखिष्वजस्यप्रसिद्धेनसर्वत्यागकर्मेणैवकचोपियथाबोधमवाप्तवस्तथात्मपिबुध्यस्य ॥ ४ ॥ समासेनसांकर्येन ॥ ५ ॥ ६ ॥ बालभावा
स्तमुत्तीर्णोनिर्गतोयौवनप्राप्तमात्रइतियावत् ॥ पदपदार्थज्ञः सर्वविद्यास्थानेषुनिष्णातस्तत्रमस्तिवाक्यगोचरपदपदार्थज्ञश्च ॥ ७ ॥ जीवएवतंतुरिवस्वबंधसहस्रकरोयस्यतथावि
धेनजनुमाहशेन ॥ ८ ॥ उड्यतेभीषानिर्गम्यतइतियावत् ॥ अतिवैराध्यदाढ्याद्येनविषयेपश्चात्तापोद्वेगरहितंयथास्यात्तथाक्तेनसर्वत्यागेन ॥ ९ ॥ १० ॥ महारायाः

यथाशिखिष्वजोराज्यंरुतवानेवमीदृशम् ॥ रामव्यवहरन्राज्येभोगमोक्षमयोभव ॥ ३ ॥ शिखिष्वजक्रमेणैवयथाबोधमवाप्तवा
न् ॥ कचोबृहस्पतेःपुत्रस्तथाबुध्यस्वराधव ॥ ४ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ बृहस्पतेर्भगवतःपुत्रोसौभगवान्कचः ॥ यथाप्रबुद्धोभगवन्स
मासेनतथावद ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्कथांश्रीमाञ्छिखिष्वजवदेवसः ॥ प्रबोधंपरमंयातोदेवदेशिकजःकचः
॥ ६ ॥ बालभावात्समुत्तीर्णःसंसारोत्तरणोन्मुखः ॥ कचःपदपदार्थज्ञोबृहस्पतिमभाषत ॥ ७ ॥ ॥ कचउवाच ॥ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ
कथंसेवतिपंजरत् ॥ अस्मान्निर्गम्यतेबृहज्जितुनाजीवतंतुना ॥ ८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ अनर्थमकरगारादस्मात्संसारसागरा
त् ॥ उड्यतेनिरुद्धेगंसर्वत्यागेनपुत्रक ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्यकचोवाक्यंपितुःपरमपावनम् ॥ सर्वमेवपरित्यज्य
जगामैकांतकाननम् ॥ १० ॥ ॥ बृहस्पतेस्तद्गमनंनोद्वेगाप्यवभूवह ॥ संयोगेचवियोगेचमहांतोहिमहाशयाः ॥ ११ ॥ अथवर्षेषुजातेषु
त्रिषुपंचसुसोनप ॥ पुनःप्रापमहारण्येकस्मिंश्चित्पितरंकचः ॥ १२ ॥ परिपूज्याभिवाद्यैर्नसमातिंगितपुत्रकम् ॥ अष्टच्छद्वावपातिभूयः
सकचःकांतयागिरा ॥ १३ ॥ ॥ कचउवाच ॥ ॥ अद्येदमष्टमंवर्षसर्वत्यागःकृतोमया ॥ तथापितातविश्रांतिनाधिगच्छाम्यनिदिता
म् ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमातर्तवचस्तस्मिन्कचोवदतिकानने ॥ सर्वमेवत्यजेत्पुंकावावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ गतेन
स्मिन्कचोदेहाद्वल्कलाद्यप्यथात्यजत् ॥ गतेद्वेभ्योर्नरेणशरद्व्योषासमोभवत् ॥ १६ ॥ पुनर्वर्षेऽप्येकस्मिंश्चित्काननांतरे ॥ तस्या
जांबुदवर्षादिशरदीवनभस्तलम् ॥ १७ ॥

मेरुवत्स्थिराशयाः ॥ ११ ॥ त्रिषुपंचसुचवर्षेषुअष्टास्वित्यर्थः ॥ तच्चित्तपरिपाकतारतम्यंविज्ञायरोषंयाजयितुमामर्तपितरंप्रापेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दिवमाकाशम्
॥ १५ ॥ गतेद्विति ॥ सन्निहितसूर्यादयकालिकशरद्व्योषोतियावत् ॥ १६ ॥ पुनरित्याद्यर्थमुत्तरश्लोकेदूयमानमनाइत्यतःप्राप्योज्यम् ॥ कथंचशरद्व्योषासमोभवत्तत्राह ॥
तत्याजेति ॥ कचिद्विरिगुहाश्रयेणांबुदवर्षादितस्याजपरिजहार ॥ १७ ॥

बालकस्थितवेतालवद्वस्तुऽसन्नेवसन्निवसंपन्नोऽज्ञादध्यास्थितः ॥ ३३ ॥ तथाहं कतिरपि मिथ्यास्फुरतीत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ नच सदसन्निवेशः ॥ ३५ ॥ सर्वप्रपञ्चमिथ्यात्वे किं विद्यतेतदाह ॥ एकमिति ॥ सर्वमिथ्यात्वेपितद्वेदनविद्यते ॥ तद्विद्यमानताया साधकाभावादेवासिद्धेरिति भावः ॥ ३६ ॥ तदसत्त्वे जगत्प्रधानुपपत्तेरपितदस्तीत्याह ॥ सर्व वेति ॥ अन्वित्रवेति शेषः ॥ ३७ ॥ तत्र दृश्ययोर्मध्ये अयमहंकारः कुतो निमित्तात्कथं दृश्यमेतन्नात्मकारांतरेण बाधस्थित उभयविलक्षणस्वभावस्यास्योद्भववदुर्वच इत्याह ॥ केति ॥ रजोराशि शुष्कपाशुनिचयः ॥ ३८ ॥ अयदेहादि सपिन्नादिनो जातोहम् ॥ दिक्कालाभ्याविवर्शकतद्व्यापक्षयादिना परिणमितम् ॥ ३९ ॥ तर्साहं कस्तत्राह ॥ दिगिति ॥ सर्वार्थमयसर्वपदार्थविकारालनाभासमानवस्तुतस्त्वपाराध्याद्वयत्वाच्चेकार्थम् ॥ ४० ॥ सर्वार्थमयमित्यस्य सर्वपदार्थसारभूतमित्यर्थोतिरसदटातदर्शयन्मक

वस्तुतोनास्यहंकारः पुत्रमिथ्याभ्रमोयथा ॥ असन्सन्निवसंपन्नो बालवेतालवस्थितः ॥ ३३ ॥ यथारज्ज्वां भुजंगत्वं मरावं बुभुमतिर्यथा ॥ मिथ्यावभासः स्फुरतितया मिथ्याप्यहं कतिः ॥ ३४ ॥ असदेव यथा द्वित्वं मोहादिदौ विलोक्यते ॥ तथा स्फुरत्यहंकारो न सत्यावाप्य सन्न च ॥ ३५ ॥ एकमाद्यंतरहितं चिन्मात्रममलंतरम् ॥ खादप्यतितरामच्छं विद्यते सर्ववेदनम् ॥ ३६ ॥ सर्वत्र सर्वदा सर्वत्र काशं सर्वजंतुषु ॥ तदेवैकं कचत्वं बुबिलोलास्त्रधिवीचिषु ॥ ३७ ॥ अत्र कोयमहंभावः कुतो वा कथमुत्पत्तः ॥ क्वाप्सु जातो रजोराशिः कानलादुरिथितं जलम् ॥ ३८ ॥ अयं सोहमिति व्यर्थं प्रत्यक्षं जपुत्रक ॥ तुच्छं परिमिताकारं दिक्कालविवर्शकतम् ॥ ३९ ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्नं स्वच्छं नित्योदितं तम् ॥ सर्वार्थमयमेकार्थं चिन्मात्रममलं भवान् ॥ ४० ॥ फलकुलुमदलानां सर्वदिक् संस्थितानां रसद्वयजगतां त्वं संस्थितः सर्वदेव ॥ विमलतरचिदात्मनित्यमेवास्य नंतः कइव कचतवाहं निश्चयो भावमूर्त्तः ॥ ४१ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० कचोपाख्याने कचप्रबोधो न भैकादशोत्तरशततमः सर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ४४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति प्राप्य परं योगमुपदेशमनुत्तमम् ॥ जीवन्मुक्तो बभूव सा ततो देवगुरोः सुतः ॥ १ ॥

तन्निगमयति ॥ फलेति ॥ सर्वदिष्टुसंस्थितानां फलानां कुसुमानां दलानां पर्णानां चकारणी भूतः सारभूतश्च तरोरतर्गतो रसद्वयत्वं सर्वजगतां कारणि भूतः सारभूतश्चांतः सर्वदेव संस्थितो विमलतरानतश्चिदात्मैव नित्यमसि ॥ हे कच भावमूर्त्तैरखडाद्वयसन्मात्रस्वरूपस्य नवायपरिच्छिन्नो ह निश्चयः कइवनकश्चिदित्यर्थः ॥ अथवा सर्वदिक् संस्थितानां फलकुलुभादीनां भैकादशोत्तरशतमेकवत्सर्वजगतासारभूत निरतिशयानद्वयः संस्थित इत्यर्थः ॥ अतः सर्वदेवत्वमनतो विगतमायामलश्चिदात्मैवासीत्यादिप्राग्वत् ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ तात्पर्यप्रकाशो निर्वा० पू० एकादशोत्तरशततमः सर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ४५ ॥ कचख्यातप्रबुद्धस्य रामस्य प्रभतो बहि ॥ मिथ्यापुरुषकाख्या नखरक्षणमुदीर्यते ॥ १ ॥ युज्यते अखदैक्येन वाधार्थे प्रत्यगात्मा परमात्मना येन सयोगस्ततथा विधमुपदेशम् ॥ १ ॥

नयात्तदधिष्ठे ॥ १ ॥ भेदमिति ॥ विध्यात्तुल्या उपेक्षणमेव तस्या गोलस्य त्वनिषक्तकथमाप्तोपेक्षद्विभाग ॥ १ ॥ यत्नेन तद्विधारणे कथं भरणं नाम भयनिर्मोक्षस्तथाह ॥
 असमभर्तते ॥ शयननयसमाससमर्था ॥ ननु कामकमवातनाद्व्यधीजललाभ्यरणजन्ममूर्कितो न स्यात्तानं प्राह ॥ न भवति ॥ अहंकारक्षेत्रे सत्येव तानि वीजानि प्ररोहं तिननुत
 द्वापधर्मातिभाव ॥ ४ ॥ अहंकाराधीते शरीरं कीदृशो ह्यभावः ॥ निरशमिति ॥ ५ ॥ इदं शोहकथमहंभावभावितो भूततथाह ॥ यथेति ॥ तथा अहंभावभावितो व्यभ्य
 र्वाभातरस्य ॥ १ ॥ तपको हेतुलभाह ॥ अयोधेनिति ॥ नितिरासविहेतुप्राह ॥ योधेनिति ॥ ७ ॥ द्वित्यमिति कार्यदर्शनं एकत्वमिति कारणदर्शनं त्रैलोक्यकाउभायानुस्यू
 निमनो निरहरातिष्ठेन्नप्रयि प्रशांतधी ॥ कचो यथा स्थितो रामतया तिष्ठान्विकारवान् ॥ २ ॥ अहंकारमसद्विद्धि मे नमाश्रममात्यजा ॥
 असत शगटंगस्य किल त्यागप्रहो कृत ॥ ३ ॥ असंभवत्वहंकारेकते भरणजन्मनी ॥ नमस्ते जेतया व्युत्पत्तेन स गृह्यते फलम् ॥ ४ ॥ निर
 शशांतमफलमवभावात्मकततम् ॥ परमादव्यणो सूक्ष्मचिन्मात्रत्वमनोभवम् ॥ ५ ॥ यथा भ्रमस्तरेणादियथा हेतुर्गोदादि च ॥ तदेवा
 तद्विज्ञानातया हंभावभावित ॥ ६ ॥ अयोधेन जगत्सर्वमायामयमिवा स्थितम् ॥ योधेन सकलद्रक्षरूपमपयते नय ॥ ७ ॥ द्वित्वैकत्व
 मर्तत्त्यक्कां पस्य सुखितो भव ॥ मादु खितो भव धर्म्यत्वमिध्या पुरुषो यथा ॥ ८ ॥ माये यमतिदुष्पारा सा सारीणाद्वर्तगता ॥ शरदामि
 ह्येवाशुषो धेनायाति तानवम् ॥ ९ ॥ श्रीराम उवाच ॥ परमाभागतोऽस्म्यतर्कमिदं ज्ञानादृतेन ते ॥ अवग्रहभयाकांत स्वासारेणो
 वचातय ॥ १० ॥ अद्य तेन वसितो हंमतर्गच्छा मिश्रीतताम् ॥ उपयपि समस्तानां तिष्ठान्मृतुलसपदाम् ॥ ११ ॥ नवमिमुनाच्छामिव
 चासिधदत्तस्तव ॥ ऐतर्दानां मरीचानां च कोरसु पितो यथा ॥ १२ ॥ तस्योपि मुयुधच्छामित्वां प्रशमिमिमीश्वर ॥ कोनामवमो व्यग्रस्तन
 विदत्यहतासवम् ॥ १३ ॥ किमुच्यते मुनिप्रैष्ठमिध्या पुरुषनामकम् ॥ वस्त्ववसुकृतजगद्वस्तुजातवदाशुमे ॥ १४ ॥

नमसाप्रय विराध्य दयतिष्ठत सुखितो भवेत्यय ॥ अतद्वरानिनुष्यमाणपुरुषस्येव ह तपामित्वावबुधेरित्याह ॥ भेति ॥ ८ ॥ तानवमपक्षयम् ॥ ९ ॥ अद्यप्रहो भयपदनिषधस्त
 दयनाहं भगवतर्हं शरानागतवत्यासारेण ॥ १० ॥ अयमिदं पूर्ववाम्यायं स मुच्यते ॥ ईदृशयार्गसपदानां मृतुलसपदाणां पुरतिरतिशयानवलक्षणेति ठामि ॥ ११ ॥ नवउक्ती
 नाभास्तराननमिधाय ॥ १२ ॥ ज्ञातव्यतत्त्वस्य सभ्यगुणभावाभुनोपि ॥ अद्यतद्वयमासवयेयम् ॥ १३ ॥ एवमरासयोभ्युदीकृतगुरुवति माह खितो भव धर्म्यत्वमिध्या पुरुषो
 यपप्रियाश्च सुखितो विध्यापुरुषात्प्यानकीनुकाशान्पृच्छति ॥ किमुच्यत इति ॥ यन्निविध्या पुरुषपणस्तुल्यस्तु कर्तं अद्यस्तु जगद्वस्तुजातं कृतमवश्येयम् ॥ १४ ॥

तत्त्वदृशाहासजननीम् ॥ १५ ॥ बालह्रवेलवयाधियामूढोविक्षिप्तः ॥ मौर्येणाज्ञानेनचगूढं सद्यतः ॥ १६ ॥ एकोतेजनदृढ्यगोचरेस्थाने ॥ तस्यस्वरूपेणापिमिथ्यात्वमा
ह ॥ केशोद्भूकमिवेति ॥ १७ ॥ तत्रतदाश्रयस्थानेतस्मान्मिथ्यापुरुषादन्यत्किमपिनास्ति यत्किंचिदस्तीतिप्रतीयेततत्सएवतद्व्यतिरिक्तम् ॥ यच्चान्यत्सपश्यतितत्तस्यैवआत्मा
भासामितिसएवेत्युक्तिरित्यर्थः ॥ अहमेवेदमदृश्यसर्वमिति सनपश्यति यतोदुर्मतिरित्यर्थः ॥ १८ ॥ खस्याहमुपजीवकः खमेउपजीव्य अत खमेवाहर्दृशचखमाद्यत्परक्षा

श्रीवासिष्ठवाच ॥ मिथ्यापुरुषबांधायशृणुराघवशोभनाम् ॥ इमामाख्यायिकांहासजननींमदुदीरिताम् ॥ १५ ॥ अस्तिकश्चिन्महा
बाहोमायायन्त्रमयःपुमान् ॥ बालपेलवधीमूढोगूढोमौर्येणकेवलम् ॥ १६ ॥ सएकान्तैकचिज्जातःशून्येतत्रैवतिष्ठति ॥ केशोद्भूकमिव
व्योस्मिग्लहृणोववामरौ ॥ १७ ॥ तस्मादन्यन्नतत्रास्ति यदस्तिचसएवतत् ॥ यच्चान्यत्तदाभासंनचपश्यातिदुर्मतिः ॥ १८ ॥ संकल्प
स्तस्यसंजातस्तत्रवद्विमुपेयुषः ॥ खस्याहंखमहंखंमेखंरक्षामीतिनिश्चलः ॥ १९ ॥ खंस्थापयित्वा रक्षामिवस्त्विष्टंस्वयमादरात् ॥ इतिसं
चित्तयन्व्यामरक्षार्थंसोकरोद्ग्रहम् ॥ २० ॥ तस्यकोशेवबन्धास्थारक्षितंखंमयेत्यसौ ॥ गृहाकाशेनसंतुष्टस्ततःसारधुनंदनम् ॥ २१ ॥ अथका
लेनतत्तस्यगृहंनाशमुपाययौ ॥ ऋत्वंतरेणाद्धद्वववातेनेवतरंगकः ॥ २२ ॥ हागृहाकाशनपृथ्वंहाकयातमस्मिक्षणात् ॥ हाहाभग्नमस्मि
स्वच्छमित्येवैतच्छुशोचसः ॥ २३ ॥ इतिशोकशतंक्त्वापुनस्तत्रैवदुर्मतिः ॥ कूर्पंचकेखरक्षार्थंकृपाकाशपरोभवत् ॥ २४ ॥ ततोनाशं
सकालेननीतःकृपापितस्त्वै ॥ कृपाकाशेनतेशोकनिसन्नोसौततोभवत् ॥ २५ ॥ कृपाकाशप्रलापातेकुंभंशीघ्रमथाकरोत् ॥ कुंभाका
शपरोभूत्वास्वयंनिर्वृतिमाययौ ॥ २६ ॥ कुंभोपितस्यकालेननाशंनोतेरषूद्ग्रहः ॥ यामेवदिशमादत्तेदुर्भगःसाहिनश्चति ॥ २७ ॥ कुंभा
काशप्रलापातेखरक्षार्थंचकारसः ॥ कुंडंतथैवतेनासौकुंडाकाशपरोभवत् ॥ २८ ॥ कुंडमप्यस्यकालनकेनचिन्नाशमाययौ ॥ तेजसे
वतमस्तेनकुंडाकाशंशुशोचसः ॥ २९ ॥ कुंडाकाशस्यशोकातेखरक्षार्थंचकारसः ॥ चतुःशालंमहाशालंतदाकाशमन्योभवत् ॥ ३० ॥

मि ॥ १९ ॥ स्वस्यदृष्टवस्तुखतस्त्वयकस्मिंश्चिदुपाधौस्थापयित्वास्वयमादराद्रक्षामि ॥ २० ॥ तस्यगृहस्यकोशेअतभागे ॥ आस्थामदीयप्रिदमेतावत्खमित्यभिमानम् ॥
सतुष्टःअभूदितिशेषः ॥ २१ ॥ ऋत्वंतरेणशरदा ॥ २२ ॥ एतदाकाशम् ॥ २३ ॥ कृपाकाशेपरोममतयाआसक्तः ॥ २४ ॥ नाशपाप्मुन्यत्तिकादिपूरणेनतिरोभावम् ॥ २५ ॥
निर्वृतिरदभिमानसुखम् ॥ २६ ॥ यामेवेतिसामान्योक्त्यातदुपपत्तिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ केनचिद्वनगजमहिषारस्कदनदिनिमित्तेन ॥ २९ ॥ चतुःशालचतुर्दिक्षुशालायस्यतथा
विधम् ॥ मध्येमहाशालसमाकारगृहम् ॥ तदाकाशासत्त्यातदाकाशमयः ॥ त्रिमयोजालमद्वितिवत् ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ कुसुलपान्माषपनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्यमिध्यापुरुषस्य ॥ १४ ॥ उपसङ्गत्येवमिति ॥ हेरामसमिध्यापुरुषपरित्याग्यहेणगहनेनदुष्पदेशेनकूपकुभापुपाधिना
 षण्णनंमुद्रायानसङ्गं यद्वक्त्रस्थितस्तद्वृत्तागतिवर्गमूढस्तत्तदभिमातात्तन्निर्माणरक्षणविनारोपुपनतराङ्गु स्वानरादिपिचनङ्गु स्वजातमायातिततोयानिनिर्गच्छतिष्यत्यर्थः ॥ १५ ॥
 दन्तिर्वाशासिधमं तास्यप्रकारोनि पू द्वाशोत्तरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ मिध्यापुरुषराश्यादेशर्योभस्तुष्टमीयते ॥ तथैवास्याधिकयाभ्यन्तात्सर्वसाध्यमवर्णनम् ॥ १ ॥
 उक्तानाथस्याभ्यन्तवेष्टायास्यप्रभावस्तसमभ्यन्तानोमिध्यापुरुषास्यायिकायाअन्यापदेशावाक्यमवन्त्यर्थेतात्पर्यमितिनिश्चितरामस्तपूच्छति ॥ मिथ्येति ॥ मिथ्यानर
 प्रसंगतलयापोमापापुरुष कथित अयकिमभिप्रस्यतस्त्वनभ्योभारक्षणंकिमभिप्रेत्योप्यनरस्यर्थः ॥ १ ॥ यथाभूतयथास्थितम् ॥ २ ॥ यथाभूतमायाकाशस्तद्विद्यतम् ॥ ३ ॥
 तदप्यस्यजहाराशुकाल कवलितप्रज ॥ जीर्णपर्णययावातस्ततशोकपरोभवत् ॥ ३१ ॥ सचतु शालशोकातेवरक्षार्थचकारह ॥
 दुसुलमंमुद्राकारंतदाकाशपर स्थित ॥ ३२ ॥ तदप्यस्यजहाराशुकालावातद्वानुदम् ॥ कुसुलनाशशोकेनतनासौपयतप्यत ॥ ३३ ॥
 एवमदृष्टतु शालकुसुमकुडकुसूलके ॥ तस्यापर्वसानात्माकालोयमतिवर्तते ॥ ३४ ॥ एवंस्थित सविवशोगगनगुहायांशुकन्युहेणग
 हनेनकिलामुमुञ्चा ॥ दु स्तानराह्नतराह्ननदु स्वजातमायातिथ्यातिव्रगतागतिसगमूढ ॥ ३५ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु०
 मिथ्यापुरुषोपास्थानेआकाशरक्षणनामद्वादशात्तरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मिथ्यानरप्रसगेन
 किमायापुरुषप्रभो ॥ कथितोयत्वयाव्योभरक्षणचकिमुच्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ शृणुरामयथाभूतमेतत्प्रकटयामिते ॥
 मिथ्यापुरुषवृत्तांतवयायाकथिताधुना ॥ २ ॥ मायाव्यंभय प्रोक्तोयधुमानरपुनदत्त ॥ एतत्तंतमहकारंविद्दिशून्यावरोत्थितम् ॥ ३ ॥
 यस्मिन्नाकाशकोशोस्मिन्साधोजगदिदस्थितम् ॥ तदन्तंमसच्छून्यसंगादौभवतिस्वयम् ॥ ४ ॥ अत स्थितसुदुर्लभस्त्वस्मिन्नाश
 द्भवत् ॥ तस्मादुदेत्यहकार पूर्वस्मद्वह्वानिलात् ॥ ५ ॥ तद्विद्यातसगगनेकल्पयस्यात्मतांगत ॥ अनात्मात्माभिधानेनतनासौयते
 तत ॥ ६ ॥ अनात्मनैकरक्षार्थदेहानानाविधानसौ ॥ मूयोमूयोविनारोपिच्छजत्याकुलतंगत ॥ ७ ॥

सर्गार्थेष्टेआक ॥ ४ ॥ किनिरिधेधानाभ्यायाकाशदुभ्यततपस्थितवनेत्याह ॥ अतरिति ॥ नतन्निर्धधानार्कित्वतन्निर्धधानतयास्थिरंमुदुर्लभ्यप्रप्रायस्यतयाविधम् ॥ नन्व
 तदिध्याक्यमद्वकारादिलगदुभ्यततप्रदृष्टतमाह ॥ व्योम राश्याविति ॥ अहकारोत्थिताभ्यासवभायासैवस्यभिधेयस्तत्प्रदृष्टातानरमाह ॥ स्वद्वदेवेति ॥ ५ ॥ अनात्मैव
 स्यात्मात्मतामन सप्रत्यकारोपगगनवर्द्धयान कल्पनासहस्रैरिदमेष्टमिदमितिदमित्यादिकल्पयति तनकल्पितेनैवाहमिस्मात्माभिधानेनअसौदृष्टानिदमातिपरिहाराययतने
 ॥ ६ ॥ तस्याभावात्तस्याभ्यन्तारप्रार्थमद्वस पूर्वपूर्वदेहानापादतरोत्सत्तानाभिधानेदेहात्मकमभासनानुसरिष्यत्यहमिति ॥ ७ ॥

सः अहकार एव ॥ ८ ॥ कूपकृन्नादिशब्देभ्यश्चावचेदा एव लक्षणयोक्ता इत्याह ॥ कूपेति ॥ तद्योन्नितदवच्छिन्नेमाया मयात्मनि आत्मभावनं याति ॥ ९ ॥ क्रियोपाधिभेद
निमित्तयौगिकनामानि ॥ धैर्यं क्रियोपाधिभिर्जागदाकारविधैरयमहकार आत्मानमोहयतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्राणधारणाज्जीवोवासायार्थाध्यवसायाबुद्धिस्तन्मनान्मनस्त
च्चित्तमाच्चित्तमसत्कल्पनाभ्यायापरिणामित्वाभावत्वाद्यकृतिः सकल्पनात्सकल्पः सकल्पितार्थस्याकलनात्कलनात्सविपरिणामादिनिमित्तत्वात्कालस्तत्रैकदेशभेदकल्पना
त्कलाचेत्यपि विश्रुतैः प्रसिद्धैः ॥ ११ ॥ आदिपदादुत्पत्तिप्रकरणोक्तमनोनामानि सर्वाण्यपि ग्रह्यते ॥ अन्यैः कामः सकलपविचिकित्साश्रद्धाश्रद्धाधुतिरधुतिर्दोषाभीरित्यादिश्रुति
स्त्वत्यादिप्रसिद्धवृत्तिभेदनामभिश्च वृत्तिबाहुल्येन बहुतागैः ॥ १२ ॥ तस्मादप्यन्यतत्रास्ति यदस्ति च स एव तदिति यदुक्ततदनुभावमारोपयति ॥ भूतेति ॥ पूर्णब्रह्मणि स्थेनप्रथमध

स एव माया पुरुषो मिथ्या पुरुष एव सः ॥ असदेवोदितो व्यर्थोऽप्यहंकारो हि मायया ॥ ८ ॥ कूपकुण्डचतुःशालकुम्भादीन्देहकानसौ ॥ कृत्वा
रक्षित आत्मैति याति तद्योन्निभावनम् ॥ ९ ॥ अहंकारस्य तस्यास्य नामानि निराधव ॥ शृणु यजगदाकारविभ्रममोहयत्यसौ ॥ १० ॥
जोवो बुद्धिर्मनश्चित्तं मायाप्रकृतिरित्यपि ॥ संकल्पः कलनाकलः कलाचेत्यपि विश्रुतैः ॥ ११ ॥ एवमाद्यैस्तथान्यैश्च नामभिर्वहुतांगतैः ॥
सहस्ररूपो हंकारः कल्पितार्थैर्विजृम्भते ॥ १२ ॥ भूताकाशेतेशून्ये जगन्निमित्तिनिश्चितम् ॥ सुखदुःखान्यनुभवन्मिथ्यैव पुरुषः स्थितः
॥ १३ ॥ यथैव मिथ्या पुरुषो रक्षन्व्योमात्मशंकया ॥ घटाकाशादिपुच्छिष्ठ एव माहेतवान्भव ॥ १४ ॥ आकाशादपि विस्तीर्णः शुद्धः सूक्ष्मः
शिवः शुभः ॥ य आत्मा सकथं केन गृह्यते रक्ष्यते धवा ॥ १५ ॥ तद्दयाकाशमात्रस्य शरीरस्य संक्षये ॥ व्यर्थं भूतानि शोचंति नष्ट आत्मैति शं
कया ॥ १६ ॥ घटादिषु प्रणष्टेषु यथाकाशाद्यवहितम् ॥ तथा देहेषु नष्टेषु देहानित्यमल्लेपकः ॥ १७ ॥ शुद्धश्चिन्मात्र आत्मा यमाकाशादप्य
णोरणुः ॥ स्वानुभूत्यंशमात्रं हिरवद्रामनस्यति ॥ १८ ॥ न जायते न म्रियते क्वचिक्विकदा च न ॥ जगद्विचरं रूपेण केवलं ब्रह्मजं भूते
॥ १९ ॥ सत्यमेकपदं शांतमादिमध्यांतवर्जितम् ॥ भावाभावविनिर्मुक्तमिति मत्वा सुखी भव ॥ २० ॥

न्यरूपेभूताकाशेतो विस्तृतसति तत्र वा द्वा दिकल्पनाक्रमेण कल्पितजगद्भर्वनगरमिव निर्मितिकुड्याद्यावरणरूपमेव युक्त्या विमर्शे निश्चितम् ॥ नस्तच्छिद्रे ब्रह्मणि च्छिद्र आका
शः प्रथममुपपद्यते ॥ स च शून्यात्मा अतिविस्तृतोऽचलश्चलनात्मा वायुः कथसपद्यते स च वायुर्निरूपेणुणस्तद्विरुद्धस्वभावेतजः कथसपद्यते तच्चोष्णदाहस्वभावं कथतद्विरुद्ध
शैत्याप्यायनस्य भाववारिसपद्यते तच्च द्रवशोषकादिन्यस्वभावकथतद्विरुद्धस्वभावपृथिवीभावमपद्यते अतो निर्मित्येव जगदिति निश्चिततत्र च स पुरुषो मिथ्यैव सुखदुःखान्य
नुभवप्रस्थित इत्यर्थः ॥ १३ ॥ न च पश्यति दुर्मतिरिति वर्णिता इति मिथ्या पुरुषो यथा मिथ्या हेतुशमनुभूय स्थितस्तथा त्वमाभू रित्याह ॥ यथैवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ शरीरलक्षणस्य
क्षयस्य निवासस्य संक्षये ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वानुभूत्यंशः अहंकारनिष्कृष्टस्वप्रकाशचित्तावन्मात्रमिह ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

कल्पिताकारानुविद्धाबुद्धिस्तत्रैवास्थाबद्धातन्मूलानिकल्पनातराणिचकरोतीत्याह ॥ उच्यतेति ॥ अथलेखेवज्वालाजालंज्वालाजालाभ्यलेखासेवरजितानदाकारतापने
 तियावत् ॥ स्थितिर्बुद्धिद्वयति ॥ तद्वतानिज्वालाजालगतानिचलनोर्ध्वगमनक्रजुवकतादीनिचआदत्तेकल्पयति ॥ ११ ॥ १२ ॥ निर्विकल्प उक्तप्राक्षप्राहकद्विविधविकल्परहि
 त ॥ वस्तुषुवैकल्पिकपदार्थेषु ॥ मज्जातिसत्यबुद्ध्याआसज्जते ॥ १३ ॥ दृष्टातेउपपादिनविकल्पत्यागप्रकारदाटीतिकेउपदिशति ॥ नानातामिति ॥ कोटरशब्दआतरमत्यथ
 स्तुपर ॥ १४ ॥ स्फुरतास्त्रप्रकाशेनात्मनैवसकल्पगामिकाशक्तिपदाकरोतितदामनोभवतीतिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ विश्वाकारास्वाकतिभावयन्विश्वात्मासमिदमनोभवति
 ॥ १६ ॥ तद्विश्वाकारसकल्पात्मकसमिद्वेतोहिरण्यगर्भात्मकम् ॥ १७ ॥ यथायथाभावयन्तितदवयुल्यप्रपंचयति ॥ कीदृत्वमिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ मिथ्याशब्दोऽलौकिकप
 उवालाजालाभ्यलेखेवरंजितासातयास्थितिः ॥ तामेवास्थांसमादत्तेतद्वतान्याकुलामतिः ॥ ११ ॥ पावकाव्यतिरेकेणज्वालातीत्यनभा
 व्यते ॥ तस्याग्निबुद्धिरेकास्तिनिर्विकल्पःसुउच्यते ॥ १२ ॥ योनिर्विकल्पःसमहान्सोसंक्षीणमहामतिः ॥ प्रासव्यतेनसंप्राप्तंनसौवस्तुपुम
 ज्जाति ॥ १३ ॥ नानातामखिलांत्यकाशुद्भविन्मात्रकोटरे ॥ संवधेनविनिर्मुक्तसंवित्तत्वेस्थितोभव ॥ १४ ॥ स्वयमेवात्मनैवात्मनाशक्तिं
 संकल्पनामिकाम् ॥ यदाकरोतिस्फुरतास्पंदशक्तिमिवानिलः ॥ १५ ॥ तदापृथगिवाभासंसंकल्पकलनाप्रयम् ॥ मनोभञ्जतिविश्वात्मा
 भावयन्स्वाकृतिस्वयम् ॥ १६ ॥ तत्संकल्पात्मकंचेतोयथेदमखिलंजगत् ॥ संकल्पयतिसंकल्पेस्तथैवभवतिक्षणात् ॥ १७ ॥ कीदृत्वमज्जा
 जलंचमेरुत्वंमरुतंतथा ॥ मनोजीवमहंकारबुद्धिचित्तादिनामकम् ॥ १८ ॥ संकल्पताद्वितैकत्वमेत्यचेतोजगतिस्थितिम् ॥ तनोतितस्यां
 तदनुनानातांगच्छतिस्वयम् ॥ १९ ॥ संकल्पमयमेवेदंजगदाभोगिदृश्यते ॥ नसत्यंनचमिथ्यैवस्वप्नजालमिवोस्थितम् ॥ २० ॥ जंतोर्ध
 यामनोराज्यविविधधारंभासुरम् ॥ ब्राह्मंतथेदंविततंमनोराज्यंविराजते ॥ २१ ॥ यथाभूतार्थभावित्वान्तदेतद्यविलीयते ॥ परमार्थेन
 दृष्टंचेतदिदंनैविकंचन ॥ २२ ॥ इच्छांपरमार्थेनप्रयातिशतशाखताम् ॥ जलमूर्मितरंगादिकलनार्हपरिस्फुरन् ॥ २३ ॥ यथांबुधिर्व
 पुर्धत्तेस्वभावेनतथाचितः ॥ कुर्वन्कर्मसहसाणित्यणुचिरस्पंदनाद्वते ॥ २४ ॥
 रः ॥ स्वमज्जालमिवानिर्वचनीयमित्यर्थः ॥ २० ॥ ब्रह्मणोहिरण्यगर्भस्येदं ब्रह्म ॥ २१ ॥ मिथ्यात्वादेवतत्त्वज्ञानेनयथास्थितब्रह्मात्मनैवभावित्वान्मायिकरूपेणप्रविलीय
 तइत्याह ॥ यथाभूतेति ॥ तथाचश्रुतिर्मनसैवदमामव्यनेहनानास्तिक्किंचनेति ॥ २२ ॥ तत्त्वदर्शनाभावेतर्हिकज्जातितदाह ॥ दुरयमिति ॥ तदाअज्ञातपरमार्थबलेनैवशत
 शाखताप्रयाति यथाअबुधिर्जलमेवसर्जुर्भातरादिकलनार्हंरूपरिपृक्षस्फुरन्अबुधिवपुर्धत्तेतथाकर्मसहसाणिकुर्वन्जनोपिअणुचितश्चिदाभासयुक्तस्यमनसस्पंदनादने
 कूटस्थचित्तोऽपूर्वाकचिदपि विकारादिनकुलते अतस्त्वमपि किंचित्तुच्छतरभेदस्यजन्मसन्मनादिसर्वव्यवहारकुर्वन्प्यपूर्वमभिनवजगद्दुर्पकिंचिद्वैतरूपसत्यंनविद्यतेकिंतुपूर्वसि
 द्धब्रह्मैवपरमार्थसत्यविद्यतइतिभावयेतिचतुर्थार्थपर्यंतमन्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ मरुहिताकारविवर्तचिन्मिताकाराद्वाधविजृम्भिताकारा ॥ प्रसृतभावमुक्तप्रतीक्षपयश्चाययति ॥ पदार्थस्यादिता ॥ २७ ॥ २८ ॥ सवेधअपिशब्दान्
 निश्चयनमपि ॥ २९ ॥ इरामायमोक्षपयपदस्यादिकीषिकलाभिमानासकलार्थताप्रससर्वयधेननिरस्वगगादिसर्वद्रियजयाम्भीनीवशीविगतमानमश्चसत्त्वोषितराज्या
 दिकार्यमुच्यन्महत्किमहर्क्षैवभूत्वातिष्ठत्यय ॥ ३० ॥ ॥ दृष्टिमीवा० तात्पर्यम० नि० पू० चतुर्दशोत्तराततम० सग ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ महाकर्षादिराशयानाभ्याख्याभि
 नापूर्वकृतेकिंचित्किंचिद्वेदमतस्त्यजन् ॥ गच्छन्ऽप्यवन्सृगन्जिघ्रन्वदन्धवह्रन्स्वपन् ॥ २५ ॥ नापूर्वविषयेकिंचित्सत्यमित्येव
 सावयन् ॥ यथक्करोपितद्विद्विधिन्मात्रममन्ततम् ॥ २६ ॥ ब्रह्मप्रवृत्तिताकारतस्मादन्यन्नविद्यते ॥ पटायजातेसवस्मिन्मवित्सारमये
 स्थिते ॥ २७ ॥ सविदेवदमस्विलजगन्नान्यास्तिस्रस्तना ॥ सविस्फुरणमात्रेस्मिन्जगज्जालकनामनि ॥ २८ ॥ इदमन्यदिदधान्यदि
 तिमिथ्याग्रहं कृत ॥ सप्तवादखिलाकारेवैकस्याएवसविद ॥ सवेधमपिनास्त्येवयधमोक्षावत कथम् ॥ २९ ॥ मोक्षोयमेपरवतुत्रधइ
 तिप्रमत्त्यचितानिरस्यसकलविफलभिमानाम् ॥ मौनीवशीविगतमानमदोमहात्माकुर्वन्स्वकार्यमनहृत्तेरेवतिष्ठ ॥ ३० ॥ इ
 त्यापवा० वा० दे० मा० नि० पू० परमार्थोपदेशानामचतुर्दशाधिकशततम सर्ग ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अर्वांसिष्ठउवाच ॥ ॥ महा
 कतामहाभोक्तमहात्मगोभवानय ॥ भवाशकाभरित्यज्यधैयमालब्धगाश्वतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ किमुच्यतेमहाकर्ता
 महात्मागकिमुच्यते ॥ किमुच्यतेमहाभोक्तसम्भक्कथयमेप्रभो ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतद्वतत्रयरामपुराचद्वार्धमौलिना ॥
 अर्गागायतुसप्ताकयेनासौवज्वरस्थित ॥ ३ ॥ सुमेरावुत्तरेऽग्रेपूर्वशशिकलाधर ॥ अतिष्ठदभिसकाशेसमप्ररिवारवान् ॥ ४ ॥
 तमपृच्छन्महातजास्तनुविज्ञानवानस्थित ॥ अर्गाशत्रुणतोरेमवदंजलिखरुमापतिम् ॥ ५ ॥ ॥ अर्गीशउवाच ॥ ॥ भगवन्देवेदेवश
 सवज्ञपरमेश्वर ॥ यदहपरिपृच्छामिकपयत्तद्वदशुमे ॥ ६ ॥ ससारश्चनानाथतरगतत्वाभिमानम् ॥ अवलोक्यविमुत्थामितत्त्वविश्रां
 तिवर्जित ॥ ७ ॥ कमतर्निश्चयंकांतमुरारिऽन्यसुस्थितम् ॥ अस्मिन्जगज्जोषणगृहेतिष्ठामिविगतज्वरम् ॥ ८ ॥

रिश्वाभुना ॥ लक्ष्मणार्जवभुक्तानावधेर्धेर्भुगिजोर्धये ॥ १ ॥ सवा० पुण्यपापादिशका० परित्यज्यर्धेर्धेर्निर्भयकृतस्यात्मभाषम् ॥ १ ॥ ॥ किंलक्षणपामोमहाकर्ताउच्य
 तमितिप्रियपि ॥ २ ॥ ॥ अभ्यासकालमपेक्ष्यद्वतत्रयमिन्मृष्यतेफलकालत्वमानित्याविकमिषेदत्क्षणाप्रयसंयते ॥ असीशुगीश ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ तनुविज्ञानधार्मवात्मानान् ॥
 यद्यपिरागपत्यपामिकाटपृषधार्धेयनेनमानमस्तिरथाप्यात्मानस्यातितरमानसाधारण्यायोगमासत्तपामीधमरोप्योकि ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ तरगतत्वात्तेश्वरीम् ॥ क्षान्तेचि
 त्तरेषामासस्यपामिकाटपृषधार्धेयनेनमानमस्तिरथाप्यात्मानस्यातितरमानसाधारण्यायोगमासत्तपामीधमरोप्योकि ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ तरगतत्वात्तेश्वरीम् ॥ क्षान्तेचि

॥ १ ॥ १० ॥ तत्र सर्वांशं कापरित्यज्येत्यशं विदुषोति ॥ धर्माधर्माविति ॥ अकर्तृभोक्तासनिश्चयात्कर्तृत्वादिशंकाविरहिताकृतिः ॥ हत्वापि सद्रमोहो कानि तिवच्छानप्र
 भावोक्तिरियनतु यथा चरणभ्यनुज्ञेति बोध्यम् ॥ ११ ॥ रागद्वेषादिपदैस्तद्व्यजकचेष्टा उच्यते ॥ फलाफले इदानीं देयोऽनपेक्षेण निष्कामेन मनसालोकस्य हमात्रप्रयोजनेन
 करोति ॥ १२ ॥ मौनमुक्तिर्कर्ममनयोगादि ॥ गतउद्वेगः फलासिद्धान्यथात्वप्रयुक्तउद्वेगोयस्मिन्कर्मणि ॥ १३ ॥ देवात्सपन्नेष्वश्वमेव कलजमक्षणादिकार्यपुर्धारिभकोह
 पापोहमिति वाकुशकया कल्पितैर्धर्माधर्मैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ शोकानिमित्तेषु नशोचते उदयनिमित्तेषु च नोदेति ॥ १६ ॥ प्रारब्धोपनीतयथोचितप्रयोजनकाले कार्यानुरूपवत्तत्स्थ
 ईश्वर उवाच ॥ ॥ सर्वांशं कापरित्यज्य धैर्यमातुं व्यशश्चतम् ॥ महाभोक्ता महाकर्ता महात्यागी भवानव ॥ १७ ॥ ॥ भृंगीश उवाच ॥
 किमुच्यते महाकर्ता महाभोक्ता किमुच्यते ॥ किमुच्यते महात्यागीसम्यक्प्रथमे प्रभो ॥ १८ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ धर्माधर्मौ महाभागशं
 काविरहिताशयः ॥ यः करोति यथा प्राप्तौ महाकर्ता स उच्यते ॥ १९ ॥ रागद्वेषौ सुखदुःखंधर्माधर्मौ फलाफले ॥ यः करोत्यनपेक्षेण महा
 कर्ता स उच्यते ॥ २० ॥ मौनवा निरहंभावो निर्मलो मुक्तमत्सरः ॥ यः करोति गतोद्वेगं महाकर्ता स उच्यते ॥ २१ ॥ शुभाशुभपुकार्यपुधर्मा
 धर्मैः कुशंकया ॥ मतिर्न लिप्यते यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २२ ॥ सर्वत्र विगतस्नेहोयः साक्षिवदवास्थितः ॥ निरिच्छं वृत्तैर्कार्यं महाक
 र्ता स उच्यते ॥ २३ ॥ उद्वेगानंदरहितः समयास्वच्छया धिया ॥ नशोचते यो नोदेति महाकर्ता स उच्यते ॥ २४ ॥ यथार्थकाले मतिमानसं
 सक्तमना मुनिः ॥ कार्यानुरूपवत्तस्थो महाकर्ता स उच्यते ॥ २५ ॥ उदासीनः कर्तृतां च कर्मार्कर्मार्चरंश्च यः ॥ समं यात्यंतरत्यंतं महाकर्ता
 स उच्यते ॥ २६ ॥ स्वभावेनैव यः शांतः समतां न जहाति वै ॥ शुभाशुभं त्याचरन् यो महाकर्ता स उच्यते ॥ २७ ॥ जन्मस्थिति विनाशे पुसोद
 यास्तमयेषु च ॥ सममेव मनो यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २८ ॥ नार्कचनद्वेषितयान किंचिदभिकंक्षति ॥ भुंक्तं च प्रकृतं सर्वं महाभोक्ता स
 उच्यते ॥ २९ ॥ नादत्ते व्याददानश्चनाचरत्याचरन् अपि ॥ भुंजानोपि न यो भुंक्ते महाभोक्ता स उच्यते ॥ ३० ॥ साक्षिवत्सकलं लोकव्यवहा
 रमखिलनृषीः ॥ पश्यत्यपगतं च्छं यो महाभोक्ता स उच्यते ॥ ३१ ॥

स्तस्य योजनानुकूलचेष्टावान् ॥ १२ ॥ कर्मार्कमविहितनिषिद्धकर्मणोऽस्य यदैवाच्चरस्तत्कर्तृतामन्यप्रणेन हेतुकर्तृतामापद्यमानश्चांतर्मनस्य कर्त्तृत्वमदृढनिश्चयेनोभयत्रयः सम
 भावयति ॥ १३ ॥ यो मित्रेषु शुभमभिनेष्य शुभमाचरन् पि स मतां न जहाति ॥ हियस्माद्धेतोऽर्थः स्वभावेनैव शांतः ॥ न सस्य च द्राष्टा दकता स दश स्वभावो न्यथा भवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥
 जन्मादिषु प्रचक्षुभावविकारेषु उदयोद्विहरस्तमयोपक्षयस्तसहिनेषु शरीरेषु निर्विकारसन्मात्रात्मदर्शनास्तममेव मनोयस्य ॥ २० ॥ महाभोक्तुर्लक्षणा न्याह ॥ न किंचिदित्यादिना ॥
 प्रकृतमस्तु तत्रारब्धोपनीतम् ॥ २१ ॥ इदिर्यैर्विषयानाददानोप्यद्वयासगपूर्णात्मप्रतिष्ठत्वान्नादत्ते ॥ हस्तपादादिना आदानगमनायाचरन् पि निर्भ्रयात्सबुद्ध्यानाचरति ॥ एवम
 शनायाचरतीति तद्युक्तात्सदर्शनान्भुंक्ते ॥ २२ ॥ उदासीनः साक्षाद्व्यासाक्षीत इव ॥ २३ ॥

अथापरापरिक्रियायते ॥ भावाभिरुतांभस्यये ॥ यमाविशेषालयदे ॥ नोक्तामनिविसिपति ॥ १४ ॥ रम्यप्रवृद्धद्वारम्यम् ॥ यथास्त्वणमयोभ्यामोरम्यस्त्वणद्वार
 रम्यलपनिभा ॥ १५ ॥ समन्वयद्वयभोगायसमुपपृच्छति ॥ १६ ॥ यस्मादुपपत्तानोपयत्ता ॥ चकार प्रागुक्तगणकद्वयसमुपपार्थ ॥ १७ ॥ अपमअत्वादुनिकृष्टम
 व्यन्यम् ॥ १८ ॥ विररातिविषातम् ॥ १९ ॥ तद्वदकारशकारपरिष्कृतग्रहसंभेदे ॥ २० ॥ अभोभ्यभाक्तुमशक्यम् ॥ अत्वादुनिकृष्टम् ॥ २१ ॥
 अराधयदकारशकारच्छारनादि ॥ परच्छददिव्याभ्याच्छारनादि ॥ २२ ॥ इतिप्रागुक्तक्षणयाधियानिरतिशयानवपूर्णाद्व्यासधियाभिधेतिस्त्वक्तमितिभा ॥ २३ ॥
 सुवेदुं त्वं क्रियायोगीभावाभावैभ्रमप्रदौ ॥ यस्यनोक्तामतिमतिमहाभोक्तासुउच्यते ॥ २४ ॥ जराभरणभापवृत्ताज्यंटादिद्रव्यमेवच ॥
 रम्यमित्यवयावैतिमहाभोक्तासुउच्यते ॥ २५ ॥ महातिसुवेदुं स्वानियन्त्र्यासीवसागर ॥ समसमुपपृच्छतिमहाभोक्तासुउच्यते ॥ २६ ॥
 अहिसाम्भतानुष्टिश्चद्वेषयादिवाशव ॥ नापयस्माच्चापयातामहाभोक्तासुउच्यते ॥ २७ ॥ कदम्बलवणतिक्रमवृष्टवृष्टमुत्तमम् ॥ अ
 धमयातिस्माभ्यनमहाभोक्तासुउच्यते ॥ २८ ॥ सरसनीरसचैवसुरवविरतया ॥ य पश्यतिसमसौभ्योमहाभोक्तासुउच्यते ॥ २९ ॥ क्षा
 रवृद्धप्रकारेषुभवाप्यशुभंतया ॥ समतासुस्विरायस्यमहाभोक्तासुउच्यते ॥ ३० ॥ इदमोज्यगमोज्ययेत्येवत्यक्काविकल्पितम् ॥ गता
 भिलापयामुक्तमहाभाक्तासुउच्यते ॥ ३१ ॥ आपदसंपदमोहमानदमपरं परम् ॥ योमुक्तसमयायुक्त्यामहाभोक्तासुउच्यते ॥ ३२ ॥ धर्मा
 धर्मासुखं दुःखं यामरणजन्मनो ॥ धियायेनोतिसत्यकमहात्यागीसुउच्यते ॥ ३३ ॥ सर्वच्छासकलाशका सर्वेहा सर्वनिश्चया ॥ वि
 यायेनपरित्यकमहात्यागीसुउच्यते ॥ ३४ ॥ देहस्यमनसोदुर्वैरिद्रियाणामनस्थिते ॥ नूनयेनोद्धितास्तामहात्यागीसुउच्यते ॥ ३५ ॥
 नमदहनजन्मापिपुक्तयुक्तनकर्मणी ॥ इतिनिश्चयवानतमहात्यागीसुउच्यते ॥ ३६ ॥ येनधममधर्मचमनोमननर्माहितम् ॥ सवमत
 परित्यक्तमहात्यागीसुउच्यते ॥ ३७ ॥ यावतीहस्यकलनासकलेयविलोष्यते ॥ सायेनसुसुप्तसत्यकामहात्यागीसुउच्यते ॥ ३८ ॥ इत्युक्तं
 वदन्तर्गशाथपुरातनम् ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्यतिपुराभगतज्वर ॥ ३९ ॥ नित्योदितविमलरूपमनतमायं वक्षः ॥ स्तितेरकलाकलनं हि किं
 चित् ॥ इत्येवतावयनिरजनतामुपतोनिवाणमहिसकलामलशांतवृत्ति ॥ ४० ॥

सपार्दहाबाक्षन कायचेष्टा ॥ धियाविषयबाधादेववर्तित
 स्मक्ता ॥ १४ ॥ देहादीनां सत्तात्तत्त्वं सद्रूपेन प्रियात्प्राप्त्युच्चाज्जितस्यक्ता ॥ १५ ॥ पुक्तयुक्तेष्वहितनिषिद्धेष्टानिष्टाचरणछेपवा ॥ १६ ॥ धर्ममधर्मव्यवहारीत्यम् ॥
 मनोवदमनसम् ॥ इतिव्यापारिधेदितम् ॥ १७ ॥ सुषुप्तम्यवशनेनबाधासस्यक्ता ॥ १८ ॥ उपसहृति ॥ इतीति ॥ १९ ॥ यथाभावनयान्नाकर्त्तमर्हामोक्तान्मात्रा
 गीशानायासनभवननोपाधनाराभायोद्विशति ॥ नित्योदितमिति ॥ देहावलेदेहादिपक्षकोशानानावस्थाययस्यचनिरासननिरजनतामुपेत स्रष्टरिशिटनित्योदितविमलसक
 धर्मेक्षालिर्किंचित् रितरस्यनवकलनालित्येष्टभाष्य ॥ एवमरागाद्यक्षेत्राभातिभ्यक्तयाकलनामस्तभ्यामीनाद्वस्येयस्यथाविधौ सन्निष्ठाज्जमेष्टिप्राप्तुरीत्यर्थः ॥ ४० ॥

हे अगहमसरेयत्किञ्चिन्नातितसमस्तेषुकल्पेषु द्विपराद्धावधिकालावयवेषु प्रसिद्धानासर्वे नार्याणामेकवीजमूलकारणभूतमनामयं स्वयं जन्मादिविकारामयधुन्यं परमात्मरूप
ब्रह्मैव ॥ तच्च बृहत्सर्गभेदेर्बृहत्तसर्वभावविकल्पमपि स्वभाकारामेवास्ति ॥ सर्वाविकल्पशून्यमेवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ यत् किञ्चित्किञ्चिदपि सत्स्थूलमसत्सूक्ष्मं अपिशब्दात्कारणत्वात्
देकरसाद्वत्तणोऽन्यन्तसंभवत्येव ॥ सत्. पृथक्के असत्त्वापत्ते ॥ अगृथक्के सदैकरस्यापत्ते ॥ प्रकारांतरस्य च सभावनायोगादिति भावः ॥ हे साधोऽनस्त्वसद्वत्तैवाहमित्येवातर्क
निश्चय सत्प्रथमसमाप्यभ्यासवलेन स्थित्वा समभूमिका क्रमेणाधिरुग्गतशकाविलासतथैवास्तेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ हे माधो त्वयदि अतर्मुखः सन्निराकृतहकतितामुपैपितदाव
हिष्ठसमस्तकार्यजातकुर्वन्पिकदाचिदपि खेदेन यास्येवेत्यन्य. ॥ ४३ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० पंचदशोत्तरशततम सर्गः ॥ ११५ ॥

अनामयं ब्रह्म समस्तकल्पकार्यैकवीजं परमात्मरूपम् ॥ बृहच्च तर्कहितसर्वभावं स्वमस्ति भातीह यदंगकिञ्चित् ॥ ४१ ॥ अन्यत्किञ्चित्किं
चिद्विदं कदाचिन्नसंभवत्येव सत्प्यसच्च ॥ इत्येव साधो हृदनिश्चयोतः स्थित्वा गताशंकविलासमास्व ॥ ४२ ॥ अंतर्मुखः सन्सततं समस्तं
कुर्वन्बहिष्ठुखलुकार्यजातम् ॥ तखेदमायासिकदाचिदेव निराकृताहंकृतितामुपैषि ॥ ४३ ॥ इ० वा० वा० दे० भो० नि० पू० ब्रतत्र
यनिरूपणानामपंचदशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञाचित्तेहंकारनाम
नि ॥ गलितेवागलद्रूपे लिंगसत्त्वस्थकिं भवेत् ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ बलादपि हि संजातानलिपंत्याशयं स्मितम् ॥ लोभमोहाद
योदोषाः प्रयांसीव सरोरुहम् ॥ २ ॥ मुदिताद्याः श्रियोवक्त्रं न मुंचंति कदाचन ॥ गलत्यहंकारमये चित्ते गलति दुष्कृते ॥ ३ ॥ वासनाग्रंथय
श्चिन्नाइव बुद्ध्यालंशैः ॥ कोपस्तानवमायातिमोहो मां घाहिगच्छति ॥ ४ ॥ कामः क्लृप्तमंगच्छति च लोभः क्रापिपलायते ॥ नो ह्यसंतीद्वि
यापयुच्चैः खेदः स्फुरति नोच्चकैः ॥ ५ ॥ न दुःखान्युपबृंहंति न वलंति सुखानि च ॥ सर्वत्र समता दिति हृदि शैत्यप्रदायिनी ॥ ६ ॥ सुखदुःखाद
यस्त्वं ते ह्यश्नते यदि वामुखे ॥ दृश्यं त एव तुच्छत्वात् नानुलिपंति ते मनः ॥ ७ ॥ चित्ते गलति गोवाणगणस्य स्पृहणीयताम् ॥ साधुगच्छत्युदन्त्य

स्य समताशीतचंद्रिका ॥ ८ ॥ चित्तस्य गलतो नित्यं च नु धांदिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणिवर्णनेत्रपुमाश्रयात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्य क्षीणत्वात् सन
स्य मनसो लिलक्षणम् ॥ १ ॥ एवमुद्योवसिष्ठ प्रथमलोभमोहादिदोषक्षय एव मुख्यतल्लक्षणमित्याह ॥ बलादिति ॥ संजाताः संजानिताः परीक्षाधर्थं परेण बलादपि सपादिता इत्य
र्थः ॥ सितशुद्धशुभच ॥ २ ॥ सदा मुख्यप्रसन्नतादिरपितल्लक्षणमित्याह ॥ मुदिताद्या इति ॥ दुष्कृते विप्रादहेतौ पापे ज्ञानाग्निना गलतिसति ॥ ३ ॥ उत्तमप्रचयत्नलक्षणं ताराण्यप्याह ॥
वासनेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ शैल्यतापनिवृत्तिस्तत्त्वदायिनी ॥ ६ ॥ ननु ज्ञानिनामपि कदाचिन्मुखे सुखदुःखादिर्लिंगानि प्रसादमालिन्त्यादीनि दृश्यते यथा प्राक्कुम्भस्य दुर्वासः शापश्च
वणेशिखिव्यजस्य यथा वा विष्णो मित्रेण हरिश्चन्द्रच्छलने पुत्रपातेन च वसिष्ठस्य तत्कथमुदिताद्याः श्रियोवक्त्रं न मुंचंति लिलक्षणघटनेन च ॥ सुखदुःखादय इति ॥ भोजकप्रारब्ध
प्राबल्येन दुःखेन ल्लिङ्गमालिन्त्याभासयोः कदाचिदुदयेप्युत्तरक्षणे मिथ्यात्ववृद्धिर्वाधितत्वात् न तयोस्तच्चित्तले पकत्वमितिन स्याभावि कमखादिप्रसादविधात इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥

चित्तस्य गलतो नित्यं च नु धांदिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणिवर्णनेत्रपुमाश्रयात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्य क्षीणत्वात् सन
स्य मनसो लिलक्षणम् ॥ १ ॥ एवमुद्योवसिष्ठ प्रथमलोभमोहादिदोषक्षय एव मुख्यतल्लक्षणमित्याह ॥ बलादिति ॥ संजाताः संजानिताः परीक्षाधर्थं परेण बलादपि सपादिता इत्य
र्थः ॥ सितशुद्धशुभच ॥ २ ॥ सदा मुख्यप्रसन्नतादिरपितल्लक्षणमित्याह ॥ मुदिताद्या इति ॥ दुष्कृते विप्रादहेतौ पापे ज्ञानाग्निना गलतिसति ॥ ३ ॥ उत्तमप्रचयत्नलक्षणं ताराण्यप्याह ॥
वासनेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ शैल्यतापनिवृत्तिस्तत्त्वदायिनी ॥ ६ ॥ ननु ज्ञानिनामपि कदाचिन्मुखे सुखदुःखादिर्लिंगानि प्रसादमालिन्त्यादीनि दृश्यते यथा प्राक्कुम्भस्य दुर्वासः शापश्च
वणेशिखिव्यजस्य यथा वा विष्णो मित्रेण हरिश्चन्द्रच्छलने पुत्रपातेन च वसिष्ठस्य तत्कथमुदिताद्याः श्रियोवक्त्रं न मुंचंति लिलक्षणघटनेन च ॥ सुखदुःखादय इति ॥ भोजकप्रारब्ध
प्राबल्येन दुःखेन ल्लिङ्गमालिन्त्याभासयोः कदाचिदुदयेप्युत्तरक्षणे मिथ्यात्ववृद्धिर्वाधितत्वात् न तयोस्तच्चित्तले पकत्वमितिन स्याभावि कमखादिप्रसादविधात इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥

अथ तैत्तिरीयब्राह्मणे ॥ निष्पत्तिर्निर्गतम् ॥ १ ॥ आदिर्निर्गमैरसादिरित्यैर्हिरुद्रो विषमोपि ॥ सतगतिराहकाराणाम् ॥ १० ॥ इदानीमात्मलभास्त्यति सुलभमर्थाय
स्तरयमदस्तामिरनुपसहरति ॥ बुद्ध्यालोकोनेति ॥ पुरन्दरक्षणेनालोकेनप्रकारेण ॥ अथबाधत्यकमवषणयामुद्ध्याआलोकेनमालोकोत्तापम्याषेणसाभ्येलभ्येअस्तिमिता
आपराधसिद्ध्यसतिनयाद्विषयमात्मवन्निधेनप्रवर्तितमिगलित्यर्थ ॥ ११ ॥ मयश्चीतर्हिहृक् मयममृणयमिषिषेद्विकैराभ्येरेत्याह ॥ विष्वातिमिति ॥ हेअगदु
स्तरमानावाक्भूतजननमरणोपलक्षितसारासागरमुत्तिर्गार्हस्त्यतिमिच्छो पुरुषस्तत्तरतिरतिरायातदत्सतिष्विदुमवितर्गिष्यामिषामुमहर्कदृक्अगर्वाकिपराभात्मनस्पृष
किंकीदृशस्याभारकेल्लब्धेर्गिष्यकिंस्यादितिदितराभ्यस्ताविचारैरायपालिकाभतिरेषमयमेभिमतउपायोऽभूपाय ॥ तस्मान्तमेवाप्रपादित्यर्थ ॥ १२ ॥ इतिथी
उपशान्तचक्रांतचसध्यमप्रतिरोधिच ॥ निश्चतोर्जितस्त्वच्छंवहतीत्यमहदु ॥ ९ ॥ आवाभाविचिरुद्रोपिविचित्रापिमहानपि ॥ नान
टायनवेदायसर्तसंस्ततिविभ्रम ॥ १० ॥ बुद्ध्यालोकेनसाध्यस्मिन्वस्तुन्यत्नमितापदि ॥ प्रवर्ततेनयोमोहात्तमिगस्तुनराधमम् ॥ ११ ॥
विश्रातिमामुमुचिताचिरमंगदुस्तरलाकरंजननसागरमुत्तिर्गार्थो ॥ फोहंकयजगदिदंचपरचकिंस्यात्किमोगैरितिभति परमोभ्यु
पाय ॥ १२ ॥ ॥ इत्यादिर्वासिष्टमहाराभायणेवा० दे० मा० न्ति० पू० गलितचित्तलक्षणकयननामपादशाधिकशततम सर्ग ॥ ११९६ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ भवतामादिपुरुषहृद्वचकुर्नामभूयति ॥ इहचाकुवंशप्रभवययामुक्तस्तथाऽष्टणु ॥ १ ॥ इहचाकुर्नामभूपात्र स्वरा
उपपरिपालयन् ॥ कदाचिदंकांतगतमनसासमर्चितयत् ॥ २ ॥ जरामरणसक्षोभसुखदुस्वप्नमस्थित ॥ अस्यदृश्यप्रपंचस्यकोहेतु
स्यादतिस्वयम् ॥ ३ ॥ जगतोनाविवेदासौकारणचित्तयन्त्रपि ॥ अथैकदापृच्छदसौब्रह्मलोकगतमनुम् ॥ ४ ॥ पूजितंस्वप्नभासस्यंभग
वर्तमजायतिम् ॥ ५ ॥ इहचाकुक्वाच ॥ ॥ मांयोजयतिषाष्ट्येनभगवन्करुणानिधे ॥ ६ ॥ भवत्यसादृवायमभवर्तप्रभुमजसा ॥ कुत स
र्गायभायात स्वरुपास्यकीदृशम् ॥ ७ ॥ कियदेतज्जगत्कस्यकदाकेनेतिकथ्यते ॥ अहंकयषविषमादस्मात्संस्ततिविभ्रमात् ॥ ८ ॥ विमु
व्ययपनाक्रीणाज्जालादिविविर्हम ॥ ९ ॥ मनुक्वाच ॥ ॥ अहोनुषिरकालेनविवेकेसुविकासिनि ॥ ८ ॥ वितयानर्याविच्छन्तासार
प्रयस्त्वयाहत ॥ यदिददृश्यतेकिंचित्तन्मास्तिदृषकिंचन ॥ ९ ॥

वा० तात्पर्यम् ॥ नि० पू० पोद्दारशास्त्ररत्नाममंशः ॥ १११५ ॥ १५ ॥ कोटिकथनमस्ति निष्कारो निरसनम् ॥ इदमाकार्मुकनामो विवेकः संप्रकीर्त्यते ॥ १ ॥ आदिपुरुषो
 मूळपुरुषा यथा ॥ यादृशानिष्ठारेण भुक्तः प्राणुक्तः पद्विभ्यो लयात्तानि विचारयन् विनश्य ॥ १ ॥ २ ॥ इति स्वयमर्थादिति पूर्वोक्तम् ॥ ३ ॥ न विवेकविषये केन वेदः (अब्रह्मलोकादागतं
 मनुस्त्वपि नय ॥ ४ ॥ तत्राप्यमममनुपायनयातिमुत्कीकरोति ॥ भाविमि ॥ ५ ॥ पाठ्यपरोक्षार्थायति ॥ कुलद्वयार्थानि ॥ ६ ॥ सत्त्वपापविभाजनं भवति ॥ कस्य भोक्तुं स्वाभि
 नय ॥ कस्य कन (चित्मिभिभवा) र्द्विभक्त्यभ्यते ॥ अनेन मुखादिप्रमाणमुपपन्नं यासां साधनं भवत्यथा (अप्यननुतर्कैर्वा) निष्कल्पयित्वेति सिद्ध्यते ॥ ७ ॥ विमुच्यये
 क्रियक कर्मिष्यकी ॥ ८ ॥ मज्जतापराधशोभितानां रूपव्यास्य कदादृशानिष्ठं अस्त्यप्यनुत्तराद् ॥ यद्विचिन्ति ॥ तथा (अविभक्त्या) कान्तं अस्त्यप्यनुत्तराद् ॥ ९ ॥

ननु सा ख्या उपपादने परमसूक्ष्मताया स्थितमेव कार्यं निमित्तैराविर्भाव्यते इत्याहुः ॥ वेदांतिनस्तु सद्रसैव जगदात्मना सर्गोत्पद्यत इति तत्कथं तन्मा स्तीत्युच्यते तत्राप्यन्याह ॥ यस्मिन्
 ति ॥ साक्षिणा इद्विधैवार्थान्योदश्यते तत्किंचिदपि सोपादानेन स्थितप्रमाणाभावादित्यर्थः ॥ १० ॥ स्यादपि न सभावनाप्यस्य यतो नास्तीत्यर्थः ॥ द्वितीयं प्रत्याह ॥ अविनाश
 मिति ॥ ११ ॥ प्रतिविवमिति ॥ तथा च दर्शसत्तायाः प्रतिविवेखिवससर्गाख्या सा द्रव्यसत्तानु विद्धजगदस्तु नाम तथा पित्यतः सत्त्वं तस्य नास्त्येवेति तन्मा स्तीत्युक्तिर्युक्तैवेति भावः
 ॥ १२ ॥ कस्तिर्हि बहुस्याप्रजायेतिसकलपद्मलक्षण एव जगज्जीवभावश्चेत्तराशयस्तत्राह ॥ भात्यभावेति ॥ स्फुरणशक्तयश्चिदाभासाः ॥ ब्रह्मादन्तांस्थूलसमप्यभिमानेन त
 द्रूपताम् ॥ भूतनापृथिव्याद्यभिमानेन तद्रूपताम् ॥ १३ ॥ अन्यत्त्वचतुर्विधं भूतप्रामताम् ॥ तथा मिथ्यापाधिषु र्थात्याचिदाभासानावधादिकल्पनानवस्तुनस्तत्त्वसक्तिरित्याह ॥ अ
 यथा गंधर्वनगरं यथा वारिमरुस्थले ॥ यत्तु नोदश्यते किंचित्तन्ना किंचिदिव स्थितम् ॥ १० ॥ मनःपथुं द्रियातीतं यस्यादपि निर्विकचन ॥ अ
 विनाशं तदस्तीह तत्सदा तमेति कथ्यते ॥ ११ ॥ इयंतु सर्वदृश्याद्वाराजन्मसर्गपरंपरा ॥ तस्मिन्नेव महादर्शो प्रतिविवमुपागता ॥ १२ ॥ भाः
 स्वभावसमत्पन्ना ब्रह्मस्फुरणशक्तयः ॥ काश्चिद्ब्रह्मादन्तां पांतिकाश्चिद्ब्रह्मच्छंतिभूतताम् ॥ १३ ॥ अन्यास्त्वन्यत्वमायांति भवत्येवं जगत्स्थि
 तिः ॥ नवं धोस्तिनमोक्षोस्ति ब्रह्मैवास्ति निरामयम् ॥ नैक्यमस्ति न च द्वित्वं संवित्सारं विजृंभते ॥ १४ ॥ एकं यथा स्फुरति वारितरंगभंगैरव
 परिस्फुरति चिन्नचकिंचिदेव ॥ त्वं बंधमोक्षकलने प्रविमुच्यदूरे स्वस्थो भवाऽभवभयोऽभयसार एव ॥ १५ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षो
 पायेषु निर्वाणप्रकरणे पू० इक्ष्वाकुमनुसंवादे सप्तदशाधिकशततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मनुस्वाच ॥ ॥ संकल्पोन्मु
 खतां याताः सत्यश्चिन्मात्रसंविदः ॥ आपस्तरंगत्वमिव यांति भूमिपजीवताम् ॥ १ ॥ ते जीवाः संसरंतीह संसारे पूर्वमुत्थिते ॥ सुखदुःखद
 शामोहो मनस्येवास्ति नात्मनि ॥ २ ॥ अदृश्योदृश्यते राहुर्गृहीतेन यथेदुना ॥ तथानुभवमात्रात्मादृश्येनात्मावलोक्यते ॥ ३ ॥ नशाखैर्ना
 पिगुरुणा दृश्यते परमेश्वरः ॥ दृश्यते स्वात्मनैवात्मा स्वयासात्वरथया धिया ॥ ४ ॥

नबधोस्तीति ॥ १४ ॥ उक्तद्वितीयप्रश्नोत्तरमुपसहरति ॥ एकमिति ॥ यथा एकवारितरंगभेदैः परिस्फुरति एव चिदपि जगद्भेदैः परिस्फुरति ॥ मायाभावात्वात्तच्च न किंचिदेव
 अतस्त्वबधमोक्षधर्मोदरे प्रविमुच्य न विद्यते भवभयस्य तथा विधे सन्नभयब्रह्मसार एव भवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० सप्तदशोत्तरश
 ततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कुतः सर्गः कदा कस्य केनेत्येवामिहोत्तरं ॥ तथा त्वदर्शनोपायामनुमानत्रयकीर्तितः ॥ १ ॥ तत्रादौ शुद्धसंविदो जीवभावे निमित्तमा
 ह ॥ सकल्पेति ॥ चिन्मात्रस्य शुद्धचैतन्यस्याविद्यायातत्तत्सत्कारविचित्रायां प्रतिविवरूपाः संविदः सत्काराणामंतःकरणतया परिणामेन दृष्टिच्छिन्नतया जीवतां यांति ॥ १ ॥
 पूर्वमुत्थिते उपाधितया आविर्भूते सत्तारे समद्विष्यष्टि मनसः कार्ये ॥ एवं सति परफलितं तदाह ॥ सुखदुःखेति ॥ २ ॥ नन्वदृश्य आत्मा कथं दृश्ये मनसि सत्तारदुःखीतद्विमुक्तो वा अ
 विवेके विवेको वा दृश्यते तत्राह ॥ अदृश्य इति ॥ दृश्येनातःकरणेन चरमसाक्षात्काररूपतस्तत्परिणामेन च निमित्तेन ॥ ३ ॥ सत्त्वस्थयानिरहममतावस्थया ॥ ४ ॥

निरुपममहर्द्रियादिपुत्रपद्वद्व्यतिष्ठतिनस्तद्यति ॥ पथिकादिति ॥ ५ ॥ अथर्षाणमुपधासादिनापीडनम् ॥ ६ ॥ पदायमाप्रउदासीनपदार्थाधारणसत्यव्यभ्रातम
 पशुद्वालस्तद्व्यामत्रप्रचुर ॥ ७ ॥ ८ ॥ नविष्योर्किञ्चिन्माप्रमपिपतयाधिपयिध्विन्माप्रतदूयोगगनायप्यु सुप्रस ॥ सत्तारब्धनीनमुक्तिहेतुरितिपाद्यत ॥ ९ ॥ अजगती
 नवहिंसासंगविषयेशनस्तुरणगुरुपद्वद्विनामह ॥ यदेति ॥ १० ॥ यथाअगदायाकारताहेभ्रपवसन्निधेशावयवविन्यासवैचित्र्यतद्वात्मनोपिजगत्तन्मूलमायाकूपेदत्य
 य ॥ ११ ॥ आत्मनकाटाल्पभागस्तर्गकृष्यिदुर्कालस्तथाग्नयुपसहारास्यातसमुद्रतामाह ॥ विनाशेति ॥ विनाशरायबाहवोवद्वर्धयितेनाक्रांतधिशिष्टम् ॥ भूतानिभाणि
 पथिका पथिदस्त्येतराद्वेपविमुक्तया ॥ यथाधियातयैवेतेद्वद्व्या-स्त्रेद्विपादय ॥ ५ ॥ एतेपुनादरकार्य सतानैवावधीरणम् ॥ पदार्थ
 मात्रताविद्यास्तिष्ठत्वेतययासुखम् ॥ ६ ॥ पदार्थमात्रदेहादिधियास्त्यज्यदूरत ॥ आश्रितलान्तकरणोनित्यमात्ममयोभव ॥ ७ ॥ दे
 हेहमितिपाद्युद्धि साससारनिवधनी ॥ नकदाधिदियबुद्धिरादेयाहिमुमुक्षुभि ॥ ८ ॥ नकिञ्चिन्मात्रचिन्मात्ररूपोस्मिगगनादणु ॥ इ
 तियाशाश्वतीबुद्धिस्सानससारबंधनी ॥ ९ ॥ यथाविमलतोयानार्धहिरंतश्चभावनम् ॥ तेजस्तिष्ठतिसर्वत्रतयात्मासर्ववस्तुषु ॥ १० ॥
 सन्निवेशशशर्वेचिष्यययाहेर्षोगदादिता ॥ आत्मनस्तदतद्रूपातयैवजगदादिता ॥ ११ ॥ विनाशवाहवाक्रांतमीमंकाममहार्णवम् ॥
 जगज्जालतरणिणयोयतिभूततरनिका ॥ १२ ॥ तथाप्यप्राप्यपूर्णस्यय पाताकालवारिधे ॥ तमात्मानमहागस्त्यराजन्भावयसर्वदा
 ॥ १३ ॥ अनात्मन्यात्मतामस्मिन्देहादौहस्यजालके ॥ त्वक्कासत्वमुपारुद्धेगुहस्तिष्ठययासुखम् ॥ १४ ॥ कुषकोटरससुप्तविस्मृत्यजन
 नीसुतम् ॥ यथारोदितिपुनार्थतयात्मार्यमयंजन ॥ १५ ॥ अजरामरमात्मानमबुद्ध्यापरिरोदिति ॥ हाहातोहमनायोहनशोस्मीतिवपु
 ध्यंय ॥ १६ ॥ यथावारिपरिस्पादात्मानाकारविलोक्यते ॥ तथासकलवशतश्चिद्वक्ष्यपरिवृंहति ॥ १७ ॥ सस्याप्यसंकलकलंकमुक्तचित्त
 लमात्मन्युपशान्तकल ॥ स्पंदव्यसंस्पंदमिवेहतिष्ठस्वस्य सुखीराज्यमिदप्रशाधि ॥ १८ ॥ इत्यार्षेवासिष्टम् ० वा० दे० मो० नि०
 पू० इदंवाकुमनुसवादेअष्टादशोत्तरशततम-संग ॥ १९८ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥
 निकायाखरगायासाम् ॥ १९ ॥ यथासर्वभगज्जालभक्षणेप्ययाप्युपभस्याहमस्यकालवारिधेयं-पातापानकर्त्ता ॥ १९ ॥ सत्वनिर्घासनीभाषम् ॥ २० ॥ नित्यलब्धेप्यात्म
 न्यप्रभ्यायात्मारोकरत्नाह ॥ कुषकोटरति ॥ १५ ॥ अपुष्ययेहेनारो ॥ १६ ॥ परितोहृदितिकार्यपरस्परयावधेति ॥ १७ ॥ हेपुष्यसकलकलंकमुक्तचित्तमात्मनिसंस्थाप्यस
 मृदसर्वसंशोपशमप्रारम्भयोगोपयोगितव्यतिभासाप्रशोयावुपशान्तकल्य सपुष्यवाहारायवर्द्धिपाहिस्त्येहितस्याभासमाप्रतारवसस्वद्वक्ष्येहेपुष्यवाहाराभूतोत्तरस्य सुखीनिह
 दराज्यप्रशाधिपाठय ॥ शास्यारास्तस्याभीयत्येनासिद्धलाद्धेर्धि ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० गार्ग्यपत्रकाशेर्निर्णय पू० अष्टादशोत्तरशततम-सर्व-॥ १९८ ॥

वण्यते पुरुषस्यात्र सातन्मोक्षबंधयोः ॥ विद्याविद्यात्मशक्तिभ्यां सत्यासत्यात्मनिश्चयात् ॥ १ ॥ स्पृष्टेऽप्यर्से स्पृष्टमिव हतिष्ठेत्युक्तं तत्र ब्रह्म किमर्थमायया स्पृष्टेते कथंचासं स्पृष्टतिष्ठ
 तीतीश्वाकोर्जिज्ञासालिगैरुपलब्धमनुराह ॥ सर्गात्मभिरिति ॥ विभुरयपरमात्मा प्रसवधर्मिण्या अविद्याशक्त्या अविदुषः प्रति सर्गात्मकै स्पृष्टे कीदृते विदुषः प्रति तु तत्सहारात्मिक
 याविद्याशक्त्या समूलसर्गसंहृत्य बाधितत्वात् कुटस्थद्वये आत्मनि सदैव तिष्ठतीत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्र रागासहस्रस्य सर्गशक्त्युदयइव वैराग्या निवृत्तस्य सहाराशक्त्युदयोऽपि स्वरसतएव
 भवतीत्याह ॥ स्वयमिति ॥ २ ॥ तत्र ज्ञातात्मनि जीवजगत्साधारणसत्तासमान्यात्मना विभाव्यमानेन द्विशेषात्मकवास्याध्यात्मिकपदार्थजालकल्पने दृष्टान्ताह ॥ चंद्रेति ॥
 अर्धेषु प्रभाज्जालाप्रभेदायथा कल्पितास्तथा जगद्वैचित्र्यतद्ग्राहकबुद्ध्यादिवैचित्र्यकल्पितमित्यन्वयः ॥ तमायो महणमायाशवलदृष्टान्तार्थम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ सर्वगतत्वं प्रकाश
 मनुरुवाच ॥ ॥ सर्गात्मभिर्विभुः स्पृष्टैः कीदृतेनालवत्स्वयम् ॥ संहारात्मकशक्त्याऽप्यसंहृत्यात्मनि तिष्ठति ॥ १ ॥ स्वयमस्य तथाशक्तिरुद-
 त्यावध्यते यथा ॥ स्वयमस्य तथाशक्तिरुदेत्युन्मच्यते यथा ॥ २ ॥ चंद्रार्कवक्त्रितसायोरलादीनां यथा चिपः ॥ यथा पद्मादिदृक्षाणां निर्झरा
 णां यथा कणाः ॥ ३ ॥ तथेदं ब्रह्मणि स्फुरेजगद्बुद्ध्यादिकल्पितम् ॥ दुःखप्रदमतज्ज्ञानांतदेवा तदिव स्थितम् ॥ ४ ॥ अहो नु चित्रात्मना यं
 तात विश्वविमोहिनी ॥ सर्वांगप्रोतमप्यात्मना यदात्मानं न पश्यति ॥ ५ ॥ चिदादर्शमयं सर्वजगदित्येव भावयन् ॥ यस्मिंस्तु पशान्तच्छं-
 ब्रह्मकवचः सुखी ॥ ६ ॥ अहमर्थविमुक्तेन भावेनाभावरूपिणा ॥ सर्वशून्यं निरालंबं चिद्रूपमिति भावयेत् ॥ ७ ॥ इदं स्यमिदं नेति बीजंत
 दुःखसंतते ॥ तस्मिन्त्याभ्याग्निना दग्धे दुःखस्यावसरः कुतः ॥ ८ ॥ राजन्नभावनाज्ञेण रम्यारम्यविभागिता ॥ पौरुषातिशयेनाशुस्वेनैवां
 तर्विलूयताम् ॥ ९ ॥ अभावनेन भावनां विलूय कर्मकाननम् ॥ परं स मेत्यतानवां विशोक् एव तिष्ठुभोः ॥ १० ॥

स्यात्स नोऽदर्शनमसतोऽप्रकाशस्यापि जगतस्फुटदर्शनचाश्चर्यमघाटितपटनासमर्थमायावलोकितेवेत्याह ॥ अहो इति ॥ सर्वे व्यगेष्ववयवमायेषु बाह्याध्यात्मिकभावेषु प्रोतमतर्ब-
 हिश्च व्याप्तमप्यात्मानयद्यस्मान्न पश्यति ॥ ५ ॥ कया तर्हि भावनया आत्मानं दृष्ट्वा सुखी स्यात्तामाह ॥ चिदादर्शमयमित्यादिना ॥ आदर्शेन रादिरिव ब्रह्मणि जगत्तामिति भासि-
 त्वास्तवमिति भावयन्नित्यर्थः ॥ मोहशरैरेभेद्यब्रह्मैव कवचयस्यस ॥ ६ ॥ ७ ॥ इति वैषम्यकल्पनमिति शेषः ॥ ८ ॥ अभावनासमाध्यभ्यासेन सर्वदृश्यविसृतिस्तद्वृक्षेण ना-
 ज्ञेण रम्यारम्ययोः पदार्थयोर्धर्मावितानि प्रियाप्रियतवैषम्यकल्पना साहिरागद्वेषहेतुः समदृष्टिदाढ्यलक्षणपुरुषप्रयत्नातिशयेन विलूयतां लिखताम् ॥ ९ ॥ सभाधिलक्षणेनाज्ञा-
 वनेन बाह्यार्थभावनतत्प्रयोजकधर्मधर्मलक्षणकर्मकाननं च विलूय परमाकाशादप्यधिकतानवसौ क्षम्यं स मेत्यतद्वलेन शोके हेतुत्वेन विशेषोक् एव तिष्ठेत्यर्थः ॥ १० ॥

५ पुपुल्यपयविद्वद्विलासवस्त्रमाभिनान्तिनासकटनाभास-पूणासनाभारतमुबनाभासभूलाआधगत परानदस्याऽपाराच्छन्नमल्लुत्तरचर-उपनाभनान्नकापु
 यस्तदादिपल्लिभागाद्विष्णुनलरत्नद्वन्द्वनापत्योन्नपुनिरलससरासमप-चवमपठभूमिकासुचिरायस्थित्यतिवसमभूमिकायामात्यन्तिकविशेषैपयम्यशमेनसमम्यद्विकापु
 गतासिर शुपश्रात्यनिकासनासनाकसुप्यक्षयारत्नच्छाभोगआकारोपस्यनपाविधोऽभयचिद्वपुभित्यर्थ ॥ अयमाचतुर्भिर्पद्विभ्यनृपाभ्यतसोभूमिकाकमेणव
 र्गाराभाभ्या ॥ ११ ॥ ॥ इतिर्माहासिष्ठमन्तस्यमकारोनिषाणप्रकरणेएकोनविंशतिधिकाशततमसग ॥ १११ ॥ ॥ ११ ॥ ॥ ११ ॥ ॥ ११ ॥
 पुनरुभूमिकासिद्धाभूष्यमानस्मृततर ॥ मयस्यपरतलिसोभूमिका-समर्शिता ॥ १ ॥ परसमेत्यतानवमितिययोगभूमिकाभ्यासकलमुक्तदुपायभूताभूमिकाभेदान्वर्ण
 पति म शावत्याशिता ॥ रयावसाधनचतुदयसगरनसहितगठनीभ्याद्विद्वद्वयकप्रवणमयमाभूमिकेत्यादिनिकर्पाऽन्त्यनिमकरणर्शिताएवाप्रबोभ्या ॥ १ ॥ विचार
 शरितमुबनाभोगाभूत्याविभागायद्विष्णुनोगलितकलनाभासोद्भासोविवेकविलासवान् ॥ अधिगतपरानदस्पदश्चिरायनिरामय श
 मन्ममन्वितरत्नच्छाभोगोभवामभयचिद्वपु ॥ ११ ॥ ॥ इत्यापेवा० वा० टे० मो० नि० पु० इद्ववाकुमनुसवादेएकोनविंशतिधिकाशततम
 सग ॥ १११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मनुकवाच ॥ ॥ शास्त्रसज्जनसपुर्केन्द्रामादौविवधयेत् ॥ प्रथमाभूमिकेयोक्तयोगस्यैवचयो
 गित ॥ १ ॥ विचारणाद्विर्तयास्यास्तुर्तयासंगभावना ॥ विलापनीचतुर्थीस्याद्भासनाविलयात्मिका ॥ २ ॥ शुद्धसविन्मयानदरूपास
 वतिपयर्मा ॥ अधमुमन्युद्धाभोजीवन्मुनोज्ञतिष्ठति ॥ ३ ॥ स्वसवेदनरूपाचपटीभवतिभूमिका ॥ आनन्दकपनाकारासुपुमसदृश
 स्थिति ॥ ४ ॥ तुयावस्थापशान्तायमुक्तिरवहकवलम् ॥ समतास्वच्छतासौम्यासममीभूमिकामवेत् ॥ ५ ॥ तुयांतीतातुयावस्थापरा
 निवाणरुपिणी ॥ समर्मासापरिद्रोहाविषय स्थान्ताजीवताम् ॥ ६ ॥ पूर्वावस्थान्वयत्वज्जाग्रदित्येवसंस्थितम् ॥ चतुर्थीस्वप्नइत्युक्ता
 स्वनाभंयन्वेजगत् ॥ ७ ॥ आनन्दकपनीभावात्सुपुमास्यातुपंचमी ॥ असवेदनरूपायपटीतुयंपदाभिधा ॥ ८ ॥
 भावननम् ॥ अद्यस्याद्विर्तयात्मनाभावनानिदिव्यासनम् ॥ विलापनीतस्वसाक्षात्कारेणानादिप्रपचस्यबाधलताभिनी ॥ वासनापदन्तराश्रयाऽविधायसते ॥ १ ॥
 शुद्धसविन्मयसमाधिविचारारम्भप्रयत्नपुरायआनन्दरूपा ॥ तीरशद्वयतिननुभवमारोहयति ॥ अर्थेति ॥ यथानिद्रारोषेणाधीष्टमाऽधीष्टपुद्ध पुरुषोबासाभादीनाक
 लपच्यप्यर साधुसुखसंकोचनप्रतिबधनार्थिभ्यश्चद्वारमिच्छन्निद्रपुत्थानकालेच्यस्याभूमिकायांयोगितिठतीत्यर्थ ॥ २ ॥ स्वसवेदनस्वरसतरूपाक्षीयमाणाश्रन्नाकारानुभव
 लिलरूपा ॥ तद्वद्वि ॥ आनन्देति ॥ ३ ॥ अयपरासाद्वित्तिरपिर्क्षयतेनदाद्विष्णुनलसंवेदपूर्णस्वप्रकारावधारितप्यनेतयाजीवत स्थिति सममीभूमिकाक्षैबमपारासमवसितस्व
 पभोभविदपुक्तय ॥ आधनुमिकापयस्यरक्ष्यमाणैरिदिकारणपटीतुया ॥ ५ ॥ समन्याग्रदम्याभ्ययोगिनीवनकीबनमाभ्यविरोधोनान्यदस्यभेदरूपेस्यारोपेनद्वि ॥
 नृपादीनाम् ॥ समर्माभूमिरेवतुयादीनाप्यापरितन्नीश्रवतीविदेहभुक्ति-सपयनेसाज्जीवतायोगिनीविषयोनस्यादित्यर्थ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

तमेवप्रशंसति ॥ मनोवचोभिरित्यादिना ॥ १ ॥ तस्यामेव सर्वदृश्यानां प्रत्यगात्मनिसम्यक्विलयादात्यंतिकी जीवन्मुक्तेत्याह ॥ अंतरिति ॥ तथा सप्तमभूमिकप्रसिद्धया
 ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्यानु जीवन्मुक्तस्य कीदृशो न भवत्समाह ॥ न विद्येदिति ॥ १२ ॥ एककः एकचरोयतिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अतिक्षुद्रेषु तृणापेषु अतिमहत्त्ववरे अति
 प्रकरो भानौ यत्तत्प्रसिद्धतरसन्मात्रतद्देवप्रत्यक्किन्मात्रमहमस्मीत्यखड्गमहावाक्यार्थमत्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ चित्तो मे महिमा व्यापक इति तस्य परमात्मनो महिमानं ज्ञात्वा कक्षयीमर
 णादिदुःखभागित्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न वर्धते कर्मणो नो कवीयात् ॥ तस्यैव स्यात्सर्वविश्वविदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेनेति ॥ १७ ॥ जीवन्मु
 त्तुर्यातीतपदावस्थ्यासप्तमीभूमिकोत्तमा ॥ मनोवचोभिरप्राप्त्या स्वप्रकाशपदालिका ॥ १८ ॥ अंतःप्रत्याहतिवशाच्चेत्यंचेन्न विभावित
 म् ॥ मुक्तएवास्मद्वेदो महामसमतया तया ॥ १९ ॥ यद्भोगसुखदुःखं शरीरपरामृष्टपूर्णधीः ॥ स शरीरोऽशरीरो वा भवत्येवंमतिः पुमान् ॥ ११॥
 न प्रियं न च जीवा मिनाहं सत्ताप्य सन्नयम् ॥ आत्मारामो न रसिष्ठे तन्मुक्तत्वमुदाहृतम् ॥ १२ ॥ व्यवहार्युपशान्तौ वा गृहस्थो वा यथैककः ॥
 अहं किंचिच्चिदिति मत्वा जीवो न शोचति ॥ १३ ॥ अलेपको ह मज्जरानीरागः शांतवासनः ॥ निर्मलास्मि चिदाकाशमिति मत्वा न शो
 चति ॥ १४ ॥ अहंमतादिरहितः शुद्धो बुद्धोऽजरामरः ॥ शांतः समसमाभास इति मत्वा न शोचति ॥ १५ ॥ तृणाग्रं पृथ्वरं भानौ न रनागाम
 रेषु च ॥ यत्तदस्ति तदेवेति मत्वा भूयान शोचति ॥ १६ ॥ तिर्यग्भुवं मधस्तान्मे व्यापको महिमा चितः ॥ तस्यानंतविलासस्य ज्ञात्वोक्ति इव
 क्षयी ॥ १७ ॥ बद्धवासनमर्थीयः सेव्यते सुखयत्यसौ ॥ यत्सुखाय तदेवा शुभस्तु दुःखाय नाशतः ॥ १८ ॥ अविनाभावनिष्ठत्वं प्रसिद्धं सु
 खदुःखयोः ॥ तनुवासनमर्थीयः सेव्यते वा विवासनम् ॥ १९ ॥ नासौ सुखाय तनासौ नाशकाले न दुःखदः ॥ क्षीणवासनया बुद्ध्या यत्क
 र्म क्रियते न प ॥ २० ॥ तद्भव जीव बद्धयोनां कुरं प्रविमुचति ॥ देहं द्रियादिना कर्मकरणौघेन कल्प्यते ॥ २१ ॥ एकः कर्त्ता च भोक्ता च कर्द्
 वां गोपयते ॥ भावनां सर्वभावेभ्यः समुत्सज्य समुत्थितः ॥ २२ ॥ शशांकशीतलः पूर्णभाति भासेव भास्करः ॥ क्रियमाणा कृता कर्मतू
 लश्रीर्देहशाल्मले ॥ २३ ॥ ज्ञानानिलसमुद्भूता प्रोड्डी यक्कापि गच्छति ॥ सर्वैव हि कलाजंतोरनभ्यासेन न भ्रमति ॥ २४ ॥
 कतानामपि जीवनस्य विषयभोगाधीनत्वादिष्यतां शब्दवद्दुःखप्रामिमाशक्यविशेषं वक्तुमज्ञस्य विषयनाशे दुःखोत्पत्तिप्रकारमाह ॥ बद्धवासनमिति सार्धेन ॥ १८ ॥ अवि
 नाभावनिष्ठत्वसहावस्थितिनिधयः ॥ जीवन्मुक्तानां तद्वैलक्षण्यमाह ॥ तनुवासनमिति ॥ चतुर्थादिभूमिकास्तनुवासनं सप्तमभूमौ तु विवासनम् ॥ १९ ॥ एवं कर्मापि तेषाम
 लेपकमित्याह ॥ क्षीणोति ॥ २० ॥ देहं द्रियादिषु भिन्नेष्वेकात्मतादातृभ्या व्यासेन तल्लतकर्मसहमेवैकः कर्त्तैत्यभिमाने हि कर्मभिल्लेषः स्यात् न च मुक्तानां सोऽस्तीत्याशयेनाह ॥
 देहं द्रियादिनेति ॥ २१ ॥ भावनामहंता यथासम् ॥ सर्वेभ्यो देहं द्रियादिभावेभ्यः सम्यगुत्सज्य सम्यगुत्थितो निर्गतः ॥ २२ ॥ कृतासंचितरूपा ॥ २३ ॥ कर्मवद्भानकलापि
 कालेन स्येदित्याशक्याह ॥ सर्वैवेति ॥ २४ ॥

॥ १५ ॥ यथावास्तुजलपिपुसुमुद्रुसाण्डोपमेकमवास्तुरतिपाहिबलेपुमापिकसत्पुनत्तइभेदाध्यासादिभूतपक्षतस्तुसम्माभस्तभाबआत्माएकपृथस्तुरतिअतहूअ
पञ्चतिक्तमगतत्त्वभापेनवशातर्भातिसकलमपमकभार्दिबिषयकलापयदितिदत्तत्ताशामाभमेवाहमितिदिद्धीत्यर्थ ॥ १६ ॥

॥ १२० ॥
॥ ११ ॥
॥ यथापक्वतेनीषेयपार्श्वेऽकृत्पुन्यते ॥ अमृतं प्राद्वनसंस्थानं शत्रुघ्नमनुनातं ॥ १ ॥ यथास्मान्नरातं ॥
॥ १२ ॥

यानर्द्रद्वैतस्य किमकाशमज्ञानाधीनाभ्यातवाह ॥ यावद्वि ॥ साकसत्तान्त्याह ॥ आहवकनत ॥ १ ॥ ऊक्षानसंयासंयव ॥ २ ॥ गानांरान्ध्रवपानकास
यानर्द्रद्वैतस्य किमकाशमज्ञानाधीनाभ्यातवाह ॥ यावद्वि ॥ साकसत्तान्त्याह ॥ आहवकनत ॥ १ ॥ ऊक्षानसंयासंयव ॥ २ ॥ गानांरान्ध्रवपानकास

[illegible][illegible][illegible]

नानावर्णानामुपलक्षणानि ॥ १ ॥ निवेकवर्णोऽयं तस्यैव भास्यते तदा ॥ अस्मिन्निवेकवर्णस्य

[illegible][illegible]

अवशरूपमत्रनमू॥वनशालारिसवतजवशा॥प्रालिवराठा॥६॥अरवहृनमनसा॥ननहनवनुन॥कला॥नाश॥नुव्या॥मारे॥न॥अ॥
 दस्युकांविदे॥५॥मयापाममग्यात्मवेदतडाविमिहितम॥आलम्पविदा॥का॥अमा॥विसपु॥आदे॥६॥यद्वैवविनैरुपनतथ

[illegible][illegible][illegible][illegible]

तत्तुल्यम् ॥ ७ ॥ मनुभक्तानुत्तापसनालिकपपरमेवतामलभाह ॥ प्रकरोति ॥ ८ ॥ नमस्तथा सदा क्रियास्तस्मिन्साधकधर्मान्न कर्तव्यमप्येवतिष्ठेन्नापरोष
तत्तुल्यम् ॥ ७ ॥ मनुभक्तानुत्तापसनालिकपपरमेवतामलभाह ॥ प्रकरोति ॥ ८ ॥ नमस्तथा सदा क्रियास्तस्मिन्साधकधर्मान्न कर्तव्यमप्येवतिष्ठेन्नापरोष

आलसप्रपञ्चसकलानां सत्यसमाधादित्यायेन ह ॥ दोषिणि ॥ दानेपुत्राब्दे ॥ १ ॥ ननु सारात्तरेणेकोऽस्मात्तथा ह ॥ विभ्राप्रत्यभिनि ॥ निरुपमस्वप्रकाशान

रथानामहस्यमस्तप ॥ १० ॥ यद्यन्नास्तेन पातयत्तुः स्यादिति तावन्ति यद्दिनेति नतीति निषेधाच्छूच्यार्द्धैर्वार्धं भृगुलाट्क्षणेभ्यस्ताभ्याघात
नथायद्विजगादिविष्णुमेवत

॥ १ ॥
 ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥
 ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥
 ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥
 ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥
 ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥
 ॥ ४० ॥
 ॥ ४१ ॥
 ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥
 ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥
 ॥ ४६ ॥
 ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥
 ॥ ५२ ॥
 ॥ ५३ ॥
 ॥ ५४ ॥
 ॥ ५५ ॥
 ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥
 ॥ ५८ ॥
 ॥ ५९ ॥
 ॥ ६० ॥
 ॥ ६१ ॥
 ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥
 ॥ ६४ ॥
 ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥
 ॥ ६७ ॥
 ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥
 ॥ ७० ॥
 ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥
 ॥ ७३ ॥
 ॥ ७४ ॥
 ॥ ७५ ॥
 ॥ ७६ ॥
 ॥ ७७ ॥
 ॥ ७८ ॥
 ॥ ७९ ॥
 ॥ ८० ॥
 ॥ ८१ ॥
 ॥ ८२ ॥
 ॥ ८३ ॥
 ॥ ८४ ॥
 ॥ ८५ ॥
 ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥
 ॥ ८८ ॥
 ॥ ८९ ॥
 ॥ ९० ॥
 ॥ ९१ ॥
 ॥ ९२ ॥
 ॥ ९३ ॥
 ॥ ९४ ॥
 ॥ ९५ ॥
 ॥ ९६ ॥
 ॥ ९७ ॥
 ॥ ९८ ॥
 ॥ ९९ ॥
 ॥ १०० ॥

[illegible]

कथयति न च्छाभ्यति न चाह ॥ एतदिति ॥ एतस्यात्मनः स्वपारमार्थिकं रूपमासाद्य साक्षात्कृत्य ॥ १२ ॥ प्रकृतिः स्वाभाविकात्मरूपम् ॥ भावानां अनादिविस्तृतस्वरूपप्रतिपत्त्या
 नंचरमसाक्षात्कारदत्तस्तदनुप्रवेशात्तन्मात्रासाक्षात्काराभिधायदाभावतितदारूपप्रसिद्धः प्रत्यगात्मैव स शास्त्रप्रसिद्धो मोक्षस्यादित्यर्थः ॥ १३ ॥ तादृशसाक्षात्कारेण जीवन्मु
 क्तः कथयति तदिति दाह ॥ प्रशानेति ॥ शास्त्रार्थजिज्ञासाकाव्यनाटकाद्यर्थजिज्ञासालौकिकप्रियाप्रियादिविकल्पविशेषाश्च निवर्तते इति समः ॥ १४ ॥ इति श्रीवासिष्ठम्
 तां प्र० नि० पू० एकविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ निरुद्धस्यात्मबोधस्य नुयतीति तपदस्थिते ॥ मुक्तस्येह यते श्रयार्थलक्षणे र्भनुनेये ॥ १ ॥ निरस्तानि शेषवि
 कल्पविषयसमस्तुखतिष्ठतीति यायोगिनः स्थितिरुक्ततामेव प्रपचयति ॥ येन केनचित् दित्यादिना ॥ आच्छन्नो वै चैराच्छादितः ॥ आश्रितो भोजितः स योगी स भ्रातृमानुषानदपरा
 र्वाधप्राप्तो राजेव ति पापमरदशेषमुपमा ॥ तत्त्वदृशानुगतदानदस्योपमास्ति यतो वाचो निवर्तते इत्यादि श्रुत्याहैरण्यगर्भनिर्दानविषयानदमोकरमहार्णवतया निरविवत्त्वप्रतिपाद
 • एतत्स्वरूपमासाद्य प्रकृतिः परिशान्म्यति ॥ न देशो मोक्षनामास्ति न कालो नंतरास्थितिः ॥ १२ ॥ अहंकारो विमोहस्य द्वये पोष्यवित्तीयते ॥
 प्रकृतिर्भावानामधीमोक्षः स्यादेष एव सः ॥ १३ ॥ प्रशांतशास्त्रार्थविचारचापलो निवृत्तनानारसकाव्यकौतुकः ॥ निरस्तानि शेषविकल्प
 विषयः समस्तुखं तिष्ठति शाश्वतात्मकः ॥ १४ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० इक्ष्वाकुमनुसं० एकविंशत्यधिकशततमः सर्गः ॥ १२ ॥
 मनुस्वरुवाच ॥ ॥ येन केनचित् दाच्छन्नो येन केनचित् दाशितः ॥ यन्न क्वचन शायी च स स भ्रातृवराजते ॥ १ ॥ वर्णधर्माश्रमाचारशास्त्रयंत्रेण
 यो जिज्ञेतः ॥ निर्गच्छति जगज्जात्नात्पंजरादिव केसरी ॥ २ ॥ वाचामतीति विषयो विषयाशादशो जिज्ञेतः ॥ कामयुपगतः शोभां शरदिव
 न भस्मलम् ॥ ३ ॥ गंभीरश्च प्रसन्नश्च गिराविव महाक्रदः ॥ परानंदरमाक्षुब्धोरमते स्वात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ सर्वकर्मफलत्यागी नित्यलभो नि
 रंश्रयः ॥ न पुण्येन न पापेन लिप्यते न तरेण च ॥ ५ ॥ स्फटिकः प्रतिविंबेन यथायाति न रंजनम् ॥ तज्ज्ञः कर्मफलं नां तस्तथानायाति रंजनम्
 ॥ ६ ॥ विहरत जनतादृदहक र्त्तन पूजनैः ॥ खेदाह्लादौ न जानाति प्रतिविंबगतैरिव ॥ ७ ॥ निस्तोत्रो निर्वाकारश्च पूज्य पूजाविर्जितः ॥
 संयुक्तश्च वियुक्तश्च सर्वाचारनयकर्मैः ॥ ८ ॥ तस्मान्नो द्विजतलो को लोका नो द्विजते च सः ॥ रागद्वेषभयानंदस्य ज्यते पृथुज्यते ॥ ९ ॥
 नात ॥ १ ॥ तस्यार्थसिद्धविद्वत्सन्धासमाह ॥ वर्णति ॥ शास्त्रेण यत्र णा किकरवन्मिथमनतया वर्जितः ॥ जगति जालवद्धवेहेनैरैहिकामुष्मिकं क्रियातफलकर्तृत्वभोक्तृत्वा
 दिवासनासपादित्यर्थः ॥ २ ॥ वाचामतीति स्थानिरतिशयानवस्थानुभावस्यैव विषयः ॥ अतएव विषयाशादशो जिज्ञेतः ॥ ३ ॥ परस्यानदस्य रसनसो निरंतरमास्वादनं तस्माद
 क्षुब्धोऽप्रच्युतः ॥ ४ ॥ इतरेण हर्षविषादादिना च ॥ ५ ॥ कर्मफलेन प्रारब्धोपनीतस्तुल्यदुःखादिना ॥ रजनरूपांतरापत्तिम् ॥ ६ ॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ विहरन्मिति ॥ देहस्य क
 र्त्तनैश्छेदने पूजनैश्च देहप्रतिविंबमिथमप्यतिपरशर्मातिप्रतिविंबगतैरिवेत्युच्यते ॥ ७ ॥ पूज्यः पूजितोऽपि निस्तोत्रः अप्रशसमानः पूजाविर्जितोऽपि निर्वाकार इति कर्मधारये कर्मे
 ण विशेषणान्वयः ॥ समुक्तश्चेत्यादिरस्यैव प्रपंचः ॥ ८ ॥ उद्विजते विभोति ॥ रागद्वेषादिपदैस्तन्मिथमतिविषयालक्ष्यते ॥ कदाचित्कारश्च बलाद्युज्यते त्यज्यते च ॥ ९ ॥

कस्यचिन्मुरालकोरपिमेययमितिभिययेत्यसत्त्वतोनारोहितिनातर्भवति ॥ तस्मात्सत्कुंरात्मतयोपिनपरित्यजेन्मुरालकवतीत्यर्थः ॥ अथहारतस्तुषालेनाधिमेयीक्रियतेअप्ये
 नाप्यनुवर्तनेनशरीक्रियते एतमेयममुरारायशुद्धचित्तलादजुलित्यर्थः ॥ १० ॥ तस्यज्ञानसमकालभेषमुत्सायेहेहाविषाधेनअपुनर्मतिनिमित्तीयादिहेहत्यागस्यभारवैधवनास्ती
 त्याह ॥ तनुमिति ॥ कदाचनकराचिरेपितनुमावात्यजुषतमानक्षणइशनीयपिधातनुंत्यजानु तयाप्यसीज्ञानसमामिसमयेप्रयोगमुक्तोविदेहस्थेतिपरेणसम्भवः ॥ ११ ॥ तदुप
 पारतायध्वमासत्सत्त्वमहाह ॥ अहंभीतिरिति ॥ १२ ॥ सपुजर्नायदति ॥ तयाधमृति ॥ ययलोकेमनसासिधमार्तिविशुद्धसत्त्व कामयेतयीभ्यकामात् ॥ तंतलोर्कलभतेती
 भ्यकामोललासात्मवसथयेदूतिकाममृति ॥ १३ ॥ तत्पुजनेमेषपरमपुरुषार्थमायकज्ञानहेतुरसीत्याह ॥ नति ॥ इदमग्नौगोभवायमेयेयतेयाविधानीधमृकानांभक्त्या
 भजनेनप्रत्यक्षप्राप्तद्वाराआसायतेतथावादिभिर्निर्सायतइत्यम्य ॥ १४ ॥ अथमृहेमेहेतिस्वरस्यम् ॥ १५ ॥ ॥ इ० वा० ता नि० पू० द्वा० धरासुत्तरशततम सग० ॥ १२ ॥
 प्रमेयेकस्यचिदपिनरोहतिमहाशय ॥ प्रमेयीक्रियतेचापिवाल्लेनाप्यदुराशय ॥ १० ॥ तनुत्पजनुवातीर्थध्वपचस्यगृहेपिवा ॥ माकदा
 चनवाराजन्वतर्मानेपिवाक्षणे ॥ ११ ॥ ज्ञानसप्राप्तिसमयमुक्तोसीविगताशय ॥ अहंभीतिर्हिदंधायमोक्षोज्ञानेनतरक्षय ॥ १२ ॥
 सपुजर्नीय सज्जत्येनमस्कार्यं सयज्ञत ॥ सतिरीक्ष्योभिवाप्यध्वविभूतिविभवैपिणा ॥ १३ ॥ नयजतीर्थेनतप प्रदनेरासायतेतत्परम
 पवित्रम् ॥ आसायतेक्षीणभवामयानांभक्त्यासत्तामात्मविदांयदा ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वासमगवान्मनुवंक्ष्यग
 हयया ॥ इक्ष्वाकुरपितांष्टिमवष्टभ्यस्थिरेभवत् ॥ १५ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० इक्ष्वाकुमनुसंवादइक्ष्वाकुप्रबोधन
 नामद्वाविंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ एवस्थितहिमगवर्ज्जीवन्मुक्तस्यसन्मते ॥ अपू
 र्वोतिशयकोसोभवत्यात्मविदावर ॥ १॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ ज्ञस्यकस्मिंश्चिदेवाशेभवत्यतिशयेनधी ॥ नित्यत्वम प्रशान्तात्मा
 सआत्मन्येवतिष्ठति ॥ २ ॥ मन्त्रसिद्धेस्तप सिद्धेर्त्तन्त्रसिद्धेश्वभूरिश ॥ कतमाकाशयानादिकातत्रस्यादपूर्वता ॥ ३ ॥

इत्याप्तम्याभ्यसिद्धये श्रेष्ठरत्नारण्यमसिधु ॥ अतिरुद्धमृद्वृणत्वादिशेषायाभिधीयते ॥ १ ॥ वर्णितलक्षस्य श्रीबभ्रुक्तस्यमणिमयादिसिद्धानामिषवसेषराहिसिद्धिद्वयोपि
 कार्भरपूर्वोतिशयोस्तिनवेतिवन्दिनोरात्रयुष्मन्ति ॥ एवमिति ॥ एवमर्थात्तद्वेषेणसज्जजालेस्थितेवति ॥ १ ॥ तस्याभ्यसिद्धानोचरतिरतिशयानर्त्तात्मगोचरोनुभवपृथ्विशेष
 इत्याशयानतराह ॥ इत्यस्मि ॥ इत्येकस्मिन्विदितरुसिद्धानाम्यपरमात्मतत्त्वशरीरेष्वेवातिशयेनमगतीतिप्रोक्ताना ॥ अथवाअप्यर्थेपृथक्कार ॥ इत्यस्यसार्सारिकसिद्धारोक्तस्मि
 न्निदृश्यप्रतिशयेतिशयधीर्नमगतीतिप्रोक्ताना ॥ तत्पुनस्तथाह ॥ नित्यपुनइति ॥ २ ॥ मन्त्रसिद्धादिद्वेषेणाप्यहमेवस्थितमदतिशर्वात्मनुष्ठानेभामानांसेषराहिसिद्धीनतिनयाम
 त्तात्ताद्युनस्यगपूर्वतापीत्याह ॥ मन्त्रसिद्धेरिति ॥ अथवाअपुनश्चात्मानविद्यतपूर्वकारण्यपत्येतिभ्रुत्यस्यातस्मद्विद्यामनित्यनिर्दिशयानादपुननुत्पद्यः ॥ आकाशयानाविसिद्धि
 आतनुवधिसिद्धादिति ॥ इत्येवमनोत्पत्तिरितिप्रत्यक्षपूर्वोक्तमपुनस्तथाह ॥ २ ॥

यद्यपूर्वशब्दस्थानन्यप्राप्तत्वमप्यर्थस्तथापि बहुभिर्भवेत्सिद्धादिभिरणिमादिसिद्धिजातंप्राप्तमेवेति न तेष्पुर्वतेत्याह ॥ अणिमाद्यपीति ॥ सर्वात्मभूतस्य ज्ञास्य सर्वसांसारिकसिद्धी
नातत्तद्यत्नेनैरेवसाधितत्वादिपित्तेनपुनःसाधनेप्रयोजनमस्तीत्याशयेनाह ॥ यत्नेनेति ॥ ४ ॥ तर्हि तत्त्वविदस्तेभ्यःकोतिशयस्तत्राह ॥ एषएवेति ॥ तत्त्वज्ञानमेवातिशयद
त्यर्थः ॥ अतिशयातरमाह ॥ सर्वत्रेति ॥ वस्तुषुभोग्येषु ॥ ५ ॥ नीरागत्वफलान्येवतत्त्वज्ञलक्षणतयावर्णयन्नुपसंहरति ॥ एतावदिति ॥ तत्त्वबोधेसशान्तेनचिरंतनभ्रमेणनिर्द
तस्यविश्रातस्यअलिगासर्वधर्मशून्याब्रह्मचिदेवमूर्ति सैधवधनवदेकरसंस्वरूपयस्यतथाविधस्यएतावदेवखलुलिङ्गलक्षणम् ॥ यन्मदनादीनामापदामनुदिननिपुणमत्यंततनुत्व
मपक्षयइत्यर्थः ॥ ६ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पू० त्रयोविशत्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १२३ ॥ ७ ॥ निष्कारणत्वंजीवानांमाप्सरारोगणवद्धता ॥ रूपाण्य
वस्थास्तुर्ध्वमग्न्याधीयमीर्यते ॥ १ ॥ इतरसिद्धापेक्षयाआत्मज्ञानस्योत्कर्षोऽनित्यनिरतिशयानदानुभवत्वादेव प्रत्यगात्मनश्चनित्यनिरतिशयानदरूपताब्रह्मस्वरूपत्वादेवेत्यर्थ

अणिमाद्यपिसंप्राप्ततादृशैरेवभूरिशः ॥ यत्नेनसाधितत्वात्तैर्नतरेणात्मदर्शिता ॥ ४ ॥ एषएवविशेषोऽस्यनसमोमूढबुद्धिभिः ॥ सर्वत्रा
स्यापरित्यागात्तीरागममलंमनः ॥ भवेत्तस्यमहाबुद्धेर्नासौवस्तुषुमज्जति ॥ ५ ॥ एतावदेवखलुलिङ्गमलिङ्गमूर्तःसंशान्तसंस्तुतिचिरभ्र
मनिर्वृतस्य ॥ तज्ज्ञस्ययन्मदनकोपविषादमोहलोभापदामनुदिननिपुणंतनुत्वम् ॥ ६ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० अज्ञा
दर्ज्ञस्यविशेषकथनं नामत्रयोविशंतुत्तरशततमःसर्गः ॥ १२३ ॥ ७ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथासत्त्वमुपेक्ष्यस्वश
नैर्विप्रोदुरीहया ॥ अंगीकरोतिशुद्धत्वंतथाजीवत्वमीश्वरः ॥ १ ॥ भूतानिद्विविधान्येवप्रतिसर्गस्फुरंतिवै ॥ आद्यविसृज्यंज्जातानितानि
निष्कारणानिवै ॥ २ ॥ ईश्वरात्समुपागत्यपुनर्जन्मांतराणिच ॥ भूतान्यनुभवंत्यंगस्वकृतैरेवकर्मभिः ॥ ३ ॥

स्योपपत्तयेब्रह्मणएवत्यस्मावोपेक्षावशाज्जीवभावप्राप्तिमाह ॥ यथेत्यादिना ॥ यथाकश्चिद्विप्रशुद्धांकामयमानस्तत्समोसहवासोदिदुरीहयास्वस्वोचितंस्वत्वंसात्त्विककमा
ह्मणधर्मशैरेपेक्ष्यचिरकालेनशुद्धत्वमगीकरोति तथाईश्वरोबुद्ध्यादिसंगत्यातत्त्वमुक्तभोगाशयास्वनित्यशुद्धपूर्णतदस्वभावमुपेक्ष्यजीवत्वमगीकरोतीत्यर्थः ॥ १ ॥ उपाधिप्रा
धान्येनभोग्यान्त्युपहितप्राधान्येनभोक्तृणीतिद्विविधानिमायागतानादिद्विविधसंस्कारपरपरानुसारिणोहिरण्यगर्भात्सकादाव्यविसृज्यंज्जातानिमायागंधर्वनगरवदाविभूतानि
अतोऽपिध्यात्वानिष्कारणानिवास्तवसामयीनिरपेक्षाणिनहिस्वामपयदादिःस्वोत्पत्तौदहचकादिसामयीसापेक्षइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसाधुकारीसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवति
पुण्योवैपुण्येनकर्मणाभवतिपापःपापेन तस्माद्भोक्तारुत्पन्नरेत्याव्यस्मैलोकायकर्मणोइत्यादिश्रुतिषुजन्मकर्मणोर्वाजांकुरवदनादिःपरस्परकार्यकारणभावोवगम्यतेतत्कथमीश्व
रस्यकर्मरूपस्यजीवभावोनायसर्गोऽजन्मोऽप्येतत्त्राह ॥ ईश्वरादिति ॥ स्वकृतेरुपहितकृतैः ॥ नेश्वरस्यजीवभावोऽपेक्षाकितुजीवभावोऽप्यनंतरदेहादिजन्मनिपूर्वपूर्वदेहादि
कृतकर्मोपेक्षा यथासवितुर्जलेषतिविवनेनचलनादिक्रियापेक्षाप्रतिविवस्वतरगमेदेपुंसकमेतत्तद्वतिविक्रियानुभवेचोपाधिक्रियापेक्षातद्वदितिभावः ॥ ३ ॥

यदुपायेन मनसामनोजयस्तमाह ॥ विवेकेनेति ॥ १५ ॥ मनसामनोजये आत्मा प्रयत्नोपपरिहरति ॥ क्षालयतीति ॥ मलेन क्षारादिना ॥ १६ ॥ मनसं बलितो जीवस्तत्राकि
 यानश पृथक्कृत्य मनसाच्छेदनीय इति दर्शयितुं जीवरूपाणि विभजते ॥ जीवस्येति ॥ परित्यज मनसाच्छिधि ॥ १७ ॥ तानि दर्शयति ॥ पाणीत्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ विश्व
 स्थरूपकानिरूपकसत्तास्फूर्तिप्रदमित्यर्थ ॥ २० ॥ २१ ॥ स्थूलसूक्ष्मह्रस्वजीवस्य जाग्रदवस्थायाः प्रसिद्धे तावन्मात्रपरित्यगेऽपि न सत्यक्तस्य परिशुद्धिरित्यवस्थात्रयातीति जिज्ञा
 समानोराम पृच्छति ॥ जाग्रदिति ॥ स्थितसर्काणामतएव स्पष्टमलक्षितम् ॥ विशेषणतस्तत्करव्यावर्तनेन ॥ २२ ॥ अहंभावो जाग्रदवस्थायाः प्रसिद्धे तावन्मात्रपरित्यगेऽपि न सत्यक्तस्य परिशुद्धिरित्यवस्थात्रयातीति जिज्ञा
 विवेकेनातितीक्ष्णवत्तादयद्वायसा ॥ मनसैव मनश्चिद्विधिसर्वभ्रमस्य शांतये ॥ १५ ॥ क्षालयतीति मलेनैव मलं क्षालनकोविदाः ॥ वार
 यंत्यस्त्रमन्त्रेण विषयतिविषेण च ॥ १६ ॥ जीवस्य त्रीणि रूपाणि स्थूलसूक्ष्मपराणि च ॥ तत्रास्य चत्वररूपं तद्भजद्वेपरित्यज ॥ १७ ॥ पाणि
 पादमयो यो यदेहो भोगाय वल्गति ॥ भोगार्थमेतं जीवस्य रूपं स्थूलमिहास्थितम् ॥ १८ ॥ स्वसंकल्पमया कारं यावत्संसारभावि यत् ॥
 चित्तं तद्विद्धि जीवस्य रूपं रमातिवाहिकम् ॥ १९ ॥ आद्यंतरहितं सत्यं चिन्मात्रं निर्विकल्पकम् ॥ यत्तद्विद्धि परं रूपं तृतीयं विभ्वरूपकम्
 ॥ २० ॥ एतत्तु यदंशुद्धमत्र बद्धपदो भव ॥ संपरित्यज्य पूर्वदेहमातत्रात्ममतिर्भव ॥ २१ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तपुष्टिस्थि
 तं त्रिष्वप्यलक्षितम् ॥ तुर्यं ब्रह्मविशेषेण विविच्य मुनिनायक ॥ २२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अहंभावानहंभावौ त्यक्त्वा सदसतीतया ॥
 यदसक्तं समं सच्छं स्थितं तत्तु यमुच्यते ॥ २३ ॥ यास्वच्छासमताशां ता जीवन्मुक्तव्यवस्थितिः ॥ साक्ष्यवस्थाप्य वद्धतौ सा तुर्यकलनाच्यते
 ॥ २४ ॥ नैतज्जाग्रन् च स्वप्नसं कल्पानां मसं भवात् ॥ सुषुप्तभावो नाप्येतद्भावाज्जडतास्थितेः ॥ २५ ॥ शांतं सम्यक्प्रबुद्धानां यथास्थि
 तमिदं जगत् ॥ विलीनं तुर्यमेवाहुरबुद्धानां स्थिरं स्थितम् ॥ २६ ॥ अहंकारकलात्यागो समतायाः समुद्भवे ॥ विशरारौ कृतं चित्तं तुर्या
 स्थोपतिष्ठते ॥ २७ ॥ अयमंशुष्टुदृष्टांतं कथ्यमानं मया धुना ॥ प्रबुद्धोऽपि यथावोधमुपैषि विबुधोऽपम ॥ २८ ॥ कस्मिंश्चित्काननाभानो म
 हामौ नं व्यवस्थितम् ॥ दृष्ट्वाद्भुतमिदं किंचिन्मुनिप्रपच्छुल्लब्धकः ॥ २९ ॥

मावरणतावुमौ व्याटिरुधौ जीवोपाधी समपि टिरुधौ तसद्वद्वदमप्रभासी ततो वै सदायत इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धे सदसतीतं च लब्धम् ॥ २३ ॥ जीवन्मुक्तेषु व्यवस्थितिर्नैकैकस्थितिर्था
 स्यात् ॥ व्यवहृतौ व्यवहारकाले साक्ष्यवस्थेति प्रसिद्धा ॥ २४ ॥ तस्या जाग्रदवस्थासिद्धे सत्करवारायति ॥ नैतदिति ॥ जडता आवरणतस्त्वित्येतरज्ञानस्य ॥ २५ ॥ नन्वद्वितीयतुर्या यजौ प्रदा
 दिद्वैतकाले जीवन्मुक्तानां मपि कथं स्यात्तत्राह ॥ शांतमिति ॥ विलीनं ज्ञानवाधितम् ॥ २६ ॥ जलविलीनसैधववद्विशरारौ कृतं सति ॥ २७ ॥ जाग्रतोऽप्यवहरतः कथंचित्तं वि
 शरारस्त्यादित्यसंभावनमप्यव्याधी यो दाहरणेन वारयति ॥ अथेममित्यादिना ॥ २८ ॥ महाभौतज्ञानवाधितवागादिचेष्टम् ॥ इदं वक्ष्यमाणं पप्रच्छ ॥ २९ ॥

दास्यभिन्नमभिदुवत्तायितमगम्यन्नाङ्गोऽपगतानुभक्तद्विपूर्वात्त्वयि ॥ कियमच्छराह ॥ मुनेदस्यादिता ॥ ३० ॥ पुनर्युगद्वयत्तुकि-मन्मात् ॥ ३१ ॥ अथहोचनभ्यस्ते
 च्चिन्तिथय ॥ ३२ ॥ अहकारमयमभिमानमधुरम् ॥ चिरसर्व ॥ ३३ ॥ १४ ॥ अतलादराभुष्यनुभष्युत्सादिविभ्यत्तानुपूर्वतराजापराहिरास्थूलाहिराषणाति ॥ ३५ ॥
 गुणमपात्मकमायमयचित्तकायलासिषणामवस्थानाभायावापचित्तस्यकृत्तादतिहृषादेयावस्थानामसत्त्वमित्याह ॥ जायदित्यादिता ॥ ३६ ॥ तिस्रोऽवस्थाऽजआदि
 गुणमपात्तेनपिधादिभन्त्यरायति ॥ पोरमिति ॥ स्वर्गनकपुनजन्मादिहेतुगुण्यपायोत्सादनानीभावाधिकात्त्रापममजपायवस्थचित्तपोरभित्यापूसम् ॥ ३० ॥ गुण
 यथात्मकमायच्छरादिभिर्द्वातेनम् ॥ धर्मासिषयोगिनाभारभ्यशेषयोगायभसन्तिशोऽह्यनिमसत्त्वाशरणानुभूतेनरजसमोरालेशदित्याह ॥ यथेति ॥ रजसाअसोभ्यभाणत्वात्
 पश्चादुपगतोऽपणमिन्नमगममिधुतम् ॥ मुनेमर्दायनाणेनविद्दोन्मद्गृहानात् ॥ ३० ॥ कृमयातोन्मद्गृहतिप्रत्युवाचसतमुनि ॥ समशी
 लावयसाधोभुनयोवनवासित ॥ ३१ ॥ नास्माकमस्त्यहकाराभ्यवहारपुय क्षम ॥ सवाणाद्विचयकमाणिकरातिहिसखमन ॥ ३२ ॥
 अहरारमयतन्मननप्रगलितचिरम् ॥ जायत्समस्तुपुमास्त्यादशावेधिनकाश्वत् ॥ ३३ ॥ तुयंप्रवहितिप्रेहतन्नदस्वनविषये ॥ इतितस्य
 वच श्रुत्वाभुनिनायस्वराधव ॥ ३४ ॥ लुब्धकोयमविश्वायजगामाभिमतदिशम् ॥ अतोवन्मिमहायाहोनास्तितुयंतरादशा ॥ ३५ ॥
 निर्विकल्पाहिविचुयतेतदेवाकीर्णेततरत् ॥ जायत्समस्तुपुमास्त्यत्रयरूपहिवेतस ॥ ३६ ॥ पोरशांतचमूढव आत्मचित्तमिहास्थितम् ॥
 पोरजायन्मयचित्तशतस्रममयस्थितम् ॥ ३७ ॥ मूढस्तुपुमावस्यन्निभिर्हीनवतभवत् ॥ यद्यचित्तवर्ततन्नसत्त्वमेकस्थितसमम् ॥
 तदेवयोगेन सर्वेयत्नात्पादयतिहि ॥ ३८ ॥ समकसकलविलासमुक्ततुयंपदेतिष्ठनिरामयात्मा ॥ यत्रास्थिता साधुसदैवमुक्ता प्रशा
 तमेताभुनयामहात् ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० म्गव्याधियनामचतुर्विंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२५ ॥ ॥ ७३ ॥
 ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ मिद्धातोऽध्यात्मशास्त्राणां सर्वापक्रवएवहि ॥ नाविद्याकीर्णोभायाशातंनस्रेदमकमम् ॥ १ ॥
 यम ॥ तादोषितैमन्यातिरायेनत्वात्सुखस्यसर्वेधावर्थावत्सर्वव्यापारोरेमेणसमाभ्यभ्यासयत्नात्सयादयीत्यर्थ ॥ ३८ ॥ अतस्तमपि तादराचित्तसपायानुयुयवेविश्रा
 तस्तिष्ठत्याह ॥ समसेति ॥ स्यष्टम् ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीवाग्विषयं ॥ तत्त्वयमकारोति० पु० षट्ठुर्विरासुत्तरशततम सर्ग ॥ १२४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सर्वापक्रवसिद्धिर्वादिना
 यमविषया ॥ तुयंत्याविषयेत्यर्थोपायमुपरिपरये ॥ १ ॥ अविषयासहृदयस्यावस्थायमपवस्यमायपायेभ्यस्त्यविषयाद्विषयवस्यवेतिसवस्यद्वैतकालस्यापक्रवआत्मान
 मापवस्यमवतानोभूतित्स्वर्दिनिहृष्टास्तुपागारिराशाणापरमसिद्धातिनवस्तुमकारान स्वमकारात्स्यात्सवस्तुन स्वत सिद्धतायात्सिद्धौपभाणमसरादित्याह ॥ सिद्धातवति ॥ रा
 तसर्वोपक्रवदिनवित्वापराक्षमप्रशान्तनकम्यतइत्यकममवगाहूमराक्यमित्यप ॥ तयाभ्युति ॥ यतोवाजोनिबन्धि अभाप्यमनसासेति ॥ तयाभ्युतिवाच्योऽप्युक्त
 म् ॥ ययनपयमसिद्धिर्माध्याजोमितिष्विच्छद्विद्वन्निवर्तकत्वादिति ॥ १ ॥

श्रुत्यादिसिद्धांतापरिज्ञानादेवस्वबुद्धिर्देभवेन जगन्मूलान्वेषिणावादिना ब्रह्मशब्दाख्ये सर्वरात्मन्यात्मकमायाशबले ब्रह्मणि बुद्धिदोषवैचित्र्यान्नानाविधाः कल्पना प्रवृत्ता इत्या
ह ॥ शातदतिद्विभ्याम् ॥ २ ॥ निर्णीयस्वस्वबुद्ध्यानुसारेण सिद्धातभेदान्कल्पयित्वा ॥ ३ ॥ सर्वमायातदृश्यजातपरित्यज्य ॥ समनस्कसर्वद्रियव्यापारोपरमान्महामौनी ॥ पू
र्णानिदचिदात्मनि निर्वाणवाप्तसूत्रआत्मन्येवास्वेति परेणान्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ पञ्चमादिभूमिकाजयाज्यामदवस्थोपि सुषुप्तइव स्थितः ॥ ६ ॥ अवेदनास्त्रियद्वेष्यत्वननुसंवानात् ॥ ७ ॥
अवेदनादित्येतदेव स्पष्टयति ॥ दृष्टेति ॥ ८ ॥ सवेदनीयाचितनीयम् ॥ असुरवद्दृश्यम् ॥ मध्यमतदुभयसाधनम् ॥ ९ ॥ विज्ञातः सर्वेषां भुवनत्रयवस्तुनासारी येन अतएव श्रीम
तस्वतः सर्वतः प्रकाशेन शोभमानयद्रसायननिरतिशयसुखममृतचतन्मयः ॥ अतएव च आसमातात्सीनपुष्टमदलयस्य तादृशोयः शशाक पूर्णचिद्रसत्कल्पः परंपरमात्मानमभ्युपेत

शांतएव चिदाभासे स्वच्छसमसमात्मनि ॥ समग्रशक्तिस्वचिते ब्रह्मेति कलिताभिधे ॥ २ ॥ तिर्णीयं केचिच्छून्यत्वं केचिद्विज्ञानमात्रताम् ॥
केचिदधिभरूपत्वं विवर्तते परस्परम् ॥ ३ ॥ सर्वमेव परित्यज्य महामौनी भवानप ॥ निर्वाणवात्तिर्मननः क्षीणिचित्तः प्रशांतधीः ॥ ४ ॥
आत्मन्येवास्वशांतात्मा मूकांधवधिरापमः ॥ नित्यमंतर्मुखो भूत्वा स्वात्मनांतः प्रपूर्णधीः ॥ ५ ॥ जाग्रत्येव सुषुप्तस्यः कुरुकर्मणि राधव ॥
अंतःसर्वपरित्यागी बहिः कुरुयथागतम् ॥ ६ ॥ चित्तसत्तापरंदुःखं चित्तासत्तापरं सुखम् ॥ अतश्चित्तं चिदेकात्मनयक्षयमवेदनात् ॥ ७ ॥
द्वारारम्य मरम्यं वास्थेयं पाषाणवत्समम् ॥ एतावतात्मयत्नेन जिता भवति संसृतिः ॥ ८ ॥ सवेदनीयं न सुखं न सुखं न च मध्यमम् ॥ एता
वतात्मयत्नेन दुःखांतो नंत आप्यते ॥ ९ ॥ आपीनमंडलशशांकवदंतरेव श्रीमद्रसायनमयः सुखमेतितज्ज्ञः ॥ विज्ञातसर्वभुवनत्रयवस्तु
सारः कुर्वन्तानामकुरुते परमभ्युपेतः ॥ १० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० तुर्थस्थैर्योपायकथनं नाम पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः
॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सप्तानां योगभूमीनामभ्यासः क्रियते कथम् ॥ कीदृशानि च चिद्धानि भूमिकां
प्रतियोगिनः ॥ १ ॥

स्तज्जो जीवन्मुक्तिश्च वमेति ॥ कुर्वन्पि प्राग्बोधोपनीतं व्यवहारं न कुरुते ॥ प्रतिविबुधेष्टाद्यामि वनस्य सकर्तृत्वं पश्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ॥ इति श्री बासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे
नि० पू० पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ उच्यते योगभूमीनामभ्यासक्रमलक्षणे ॥ अतराले मृतौ भोगास्ततो जन्मातरे जय ॥ १ ॥ जाग्रत्येव सु
षुप्तस्यः कुरुकर्मणि राधवेति चतुर्थभूमिका ब्रह्मरामप्रतिपञ्चमादिभूमिका स्थितिः संपाद्येत्युक्तम् ॥ तत्संपादनकामो रामः स्वजितजेतव्यभूमिका विभागज्ञानाय तद्विज्ञानानि तदभ्या
सक्रमच पृच्छति ॥ सप्तानामिति ॥ भूमिकां प्रतिपति भूमिकं यो गिनः कीदृशानि चिद्धानि भवति ॥ वीक्षायां प्रतेः कर्मप्रवचनीयसंज्ञायाद्विर्वचनस्याव्ययीभावस्य बाआवश्यक
त्वात्तदकरणछादसम् ॥ १ ॥

पुत्रभूमिकाभ्यासकर्मकयपिप्यभ्यसितस्तद्विधिकारिणमवर्त्तितशाब्दाधिकारिभ्याहस्तदशायितुनीविभज्यतयोर्लक्षणभेदाकिमतिजानीते ॥ पटतन्त्रेति ॥ पुमान्बेदमार्गस्य पुत्र
 ए ॥ १ ॥ तत्रादौरागादिर्वादिष्यरीतबुद्ध्यवस्तस्यलक्षणमाह ॥ किमिति ॥ तत्प्रवक्ष्यिष्यययुष्यत्वेनप्रसिद्धनिर्वाणक्रियन्ताम ॥ नभोगराणिणौबहुमतमित्यर्थ ॥ उच्चावचभो
 गस्यप्रासवतिरवमवराय ॥ यथाहु ॥ अपिर्दशवनेयुष्येयगालत्वसर्वाळति ननुनिर्धिष्यमोक्षकदाचिद्विर्गीतमवति ॥ इतिपुत्रमकारेणनिश्चित्यकर्मव्यस्यनित्यनीमित्तिकका
 म्यकमजातस्य कस्त ॥ १ ॥ नित्तलस्यिप्ययतिवतिहेतुविषयकणयितुर्नदोर्लभ्यमाह ॥ षलति ॥ यथायादोगणकोटिभि मषषपवर्नैर्बह्वानलकथनादिभिश्चाल्यतषषल
 पुष्पापराणबद्धयारैविहरीकर्मणोर्दीवाणामभ्यतरपितराषलनानिप्रयुक्तमयमोक्षटित्वेवार्त-प्रवेशा-पुनर्निर्गमाभ्यासल्येयातद्वदसस्म्येयानांमनुमुत्समवेशपुनर्निर्गमनलक्षणा
 मोभ्यम्नानमनकभिरवधुपुमान्निषेकोजायतइत्यय ॥ अथवाक्षीराणषस्यमहोक्तमदीषापयाअनेकरा कठच्छिद्रेयविरयनिर्गोपिक्षीराणवरसमेधास्यादयतीतमेवबहुमन्यमा
 नाआपटयनक्षीराणवरसजानाति अतकस्यतिगुणल्लयो क्षीराक्षीराणैर्धयार्मिस्तनावसोतदुभयावरलक्षणच्छिद्रेपीषामप्रवेशीररसमास्यापक्षीरासरक्षीररसस्यविषेकिनीपू
 त्याभरसत्ताआयतनद्वज्जीवोपिप्रतिपयरासनेवबहुमन्यमानोऽनकजम्नानामनेभान्यारूपारभ्यात्सशास्त्ररसमास्यापविषेकीतदासक्तोआयतइत्यर्थ ॥ अथवाअन्योत्पादना
 र्थावसिपुत्रवाच ॥ प्रवत्तश्चनित्तश्चमवतिदिविधपुमान् ॥ स्वगापवर्गोन्मुखयो षण्डलक्षणेभेतया ॥ २ ॥ कियत्तन्नामनिर्वाणा
 वरमस्यतिरेसमे ॥ इतिवत्तद्व्यकताय सप्रवत्तइतिस्मृत ॥ ३ ॥ चलार्णवयुगान्छिद्रकृमप्रीवाप्रवेशवत् ॥ अनेकजन्मनामतेविवेकी
 जायतेपुमान् ॥ ४ ॥ असारायतससारव्यवस्थालभमेतया ॥ किंकमभिपयुर्गिपितोर्देनतेरेवनीयते ॥ ५ ॥ कियतिशयनिर्मुक्तकिंस्या
 दित्यमणपरम् ॥ इतिनिश्चयवान्योत सनित्तइतिस्मृत ॥ ६ ॥

येषांहुरे समुद्रमधनेकिंयमाणययामयाषटापारस्यकुम्भतस्यभगवत समस्तभूवनापाराहस्तादतबहिर्धममयमानचलणवपुणस्यच्छिद्रेकप्रथममन्यतमुत्सयतेहस्यात्तादने
 मपरीसार्यपटतापरावाअनेकयामन-प्रवेशादिर्निगमनजम्नानामनेअतर्वाहृषांयधैवमयममन्यतमुत्सयतमैवमवत्सापक्षीरायुनविषकिनीजायतेतद्वययमुसुरादिप्रश्रवणोपायेन
 बहिर्मनननिर्दिष्यासन।भ्यामतभ्यप्रक्षाल्यतस्वविषेकोपापवत्स पुमाननेकजम्नाभ्यासवशादतेअतरेवबहिर्धमवणवसेवासाक्षाद्विवेकेननिरतिशयानदमास्यावयतीत्यर्थ ॥ अ
 यथाषलयोऽप्यवपापुर्गस्ययुगमस्यच्छिद्रमप्यवर्त्तितरविरेकुर्मस्यपीषयासाधनभूतयाप्रवरोसतियथापुरतोनिगमनेपश्चान्निवर्तनेनधैवच्छिद्रावस्थानेवानकापिविधश्रीतिस्त
 यामाकनभवसागरपरित्यज्यमभवतमनिविधिविज्ञोर्जीवस्यनकापिविधमिति ॥ मयाहि ॥ प्राक्तेजम्भनिकारामरणादिदुःखपरपरमागिनिषात्मादिदुःखवस्ततिर्मध्यवर्त्तनिया
 तनादङ्गमभासवामदुःखमिति ॥ इत्यदुःखमयानामनेकेयाजम्भनान्तेपुमान्भुक्तश्चित्पुण्यपरिपाकाद्विवेकीजायते ॥ ४ ॥ कीदृशोविवेकोऽस्यजायतेतमाह ॥ असारेस्या
 रिना ॥ विविधाविच्छेदाद्यावस्थितिष्यवस्थाअसाराविधौनिष्ठत्वहेना ॥ ययुर्गिपितोर्देनतेरेवनीयते ॥ ५ ॥ कियामयुक्तैरानिशयेरुत्सस्यामिषिकृतिसत्कारैर्भिर्मुक्तकूटस्थमि
 त्यय ॥ इतिविशेषादनद्वयवपारानीयमितिनिश्चयमाय ॥ ६ ॥

तस्य प्रथमभूमिकाप्राप्तिक्रममाह ॥ कथमित्यादिना ॥ ७ ॥ भावनानुभोगतस्ताधनचित्तानु ॥ विरगैरस्यम् ॥ उदाररूपानुचित्तानु कूलानु गौचसत्तगेश्वरोपासनजपा
दिरूपानु क्रियासुक्रमतेसज्जते ॥ तेन चान्वहचित्तशुद्धपचयेन तृणाक्षयान्मोदते ॥ ८ ॥ विचिकित्सतिजगुप्सते ॥ मर्माणिपरेषारहस्यदोषान्नोदाहरतिनाघते ॥ ९ ॥ परेषा
स्वस्यचमनसः अनुद्वेगकराणिमृदूच्यत्यायासमहाफलानियमनियमादिकर्माणिसेवते ॥ भोगेचपापावश्यभावात्तनापेक्षते ॥ १० ॥ देशलान्यनुद्वेगकराणि ॥ उचितानिस
त्यप्रियहितादिरूपाणि ॥ ११ ॥ एवगुणविशिष्टपुरुषस्यसच्छास्त्रवर्णाधिकारलक्षणयाप्रथमभूमिकायामवतारइत्याह ॥ तदेति ॥ सज्जानाशान्तिदातिज्ञानविज्ञानसपन्ना
न ॥ १२ ॥ यतःकुतश्चेत्तत्सेवानुकूलधनादिसाधनमानीयतासेवमानस्तन्मुखाञ्जानशास्त्राणिपुराणमोक्षधर्माध्यात्मसहितान्दीन्यवेक्षतेशृणोतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ भूमिकावा
कथं विरगवान्भूत्वा संसारोद्धितराभ्यहम् ॥ एवं विचारणपरो यदा भवतिसन्मतिः ॥ १४ ॥ विरगमुपयात्यंतर्भावनस्वनुवासरम् ॥ कि
यासूदाररूपानुक्रमतेमोदतेन्वहम् ॥ ८ ॥ ग्राम्यासुजडचेष्टासुसततं विचिकित्सति ॥ नोदाहरतिमर्माणिपुण्यकर्माणिसेवते ॥ ९ ॥ मनो
नुद्वेगकारेणिमृदुकर्माणिसेवते ॥ पापाद्विभेति सततं न च भोगमपेक्षते ॥ १० ॥ स्नेहप्रणयगर्भाणिपेशलान्युचितानि च ॥ देशकालोपप
न्नानिवचनान्यभिभाषते ॥ ११ ॥ तदासौप्रथममेकां प्रसोभवतिभूमिकाम् ॥ मनसाकर्मणावाचासज्जानानुपसेवते ॥ १२ ॥ यतःकु
तश्चिदानीयज्ञानशास्त्राण्यवेक्षते ॥ एवं विचारवान्यः स्यात्संसारोत्तारणंप्रति ॥ १३ ॥ सभूमिकावानित्युक्तः शेषः स्वार्थइतिस्मृतः ॥ वि
चारनास्मीमितरामागतोयोगभूमिकाम् ॥ १४ ॥ श्रुतिस्मृतिसदाचारधारणाध्यानकर्मणाम् ॥ मुख्ययाव्याख्ययाख्याताल्लब्धयतेश्वरुपं
दितान् ॥ १५ ॥ पदार्थप्रविभागज्ञः कार्याकार्यविनिर्णयम् ॥ जानात्यधिगतश्रव्योगुहं गृहपतियथा ॥ १६ ॥

न्यथभूमिकाप्रविष्टइत्युक्तः ॥ शेष उक्तसाधनचतुष्टयादिसर्पितहीनस्त्वध्यात्मप्रयासकोपिरागादिनाअनधिकारिजनप्रतारणेनार्जनादिनाउदरभरणशीलत्वात्स्वार्थैव च
कइत्यर्थः ॥ सेयशुभेच्छाख्याप्रथमभूमिका ॥ तस्यकमेणद्वितीयभूमिकाप्रवेशक्रममाह ॥ विचारेति ॥ भूमिकामागत अधिकारप्राप्त्यावतीर्णः ॥ १४ ॥ सतत्रिककरोति
तदाह ॥ श्रुतीति ॥ श्रुतीनास्मृतीनासदाचाराणाधारणाध्यानकर्मणासाध्यानेनसमाधिनासाधनैश्रयमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारैः प्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचमुख्य
याअनुष्ठानानुष्ठानफलोपहितयाव्याख्याख्यानेनख्यातान् आत्मतत्त्वानुभवोपदेशकुरालत्वाच्छ्लेषान्प्रहितानुगृह्यश्रयतेश्वरपमननादिविचारायशरणगच्छतीत्यर्थः ॥
तथाचश्रुतिः ॥ तद्विज्ञानार्थसंग्रहमेवाभिगच्छेत्समिस्त्याणि श्रोत्रियब्रह्मनिष्ठमिति ॥ १५ ॥ स्वयंव्याकरणाद्यगामिज्ञात्वात्सदानातदर्शनाच्चवाच्यलक्ष्यादिरूपाणालक्षणादिप्र
विभागज्ञः शिष्यो गुरुमुखादाधिगतश्रव्यः सत्कार्यसाध्यकर्मकाडार्यस्तद्विलक्षणमकार्यसिद्धब्रह्मकाडार्यस्तयोर्विनिर्णयगृहपतिः स्वगृहकोष्ठविभागमिवस्पष्टजानाति ॥ १६ ॥

१ कर्मणामितिपृष्ठावद्भवचनयादितस्तस्येत्येतोपयः सर्वत्रापलब्धोपिविसगतत्वाद्द्विचारणाय ॥ यदिनुधारणाध्यानकर्मण साध्यानेनसमाधिनासाधनैर्यमनियमासनप्राणा
यामप्रत्याहारैः सहधारणाध्यानेकर्मणंप्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचेतिपाठः कल्प्यतेतर्हि सर्वसंगतमितिभाति ॥ धारणाध्यानेकर्मण्यस्येतिसमासः ॥ प्रतिपाद्यप्रतिपा
दकभाषः सवधः पृष्ठव्यर्थः ॥

बहिर्लोकमपदानुसारणवशात्प्रज्ञानमपि ॥ अनेनमधुमभूमिकायामेवतेषामनर्निवृत्ततादर्शिता ॥ १० ॥ शास्त्रहृत्संप्रदायमतात्स्यदर्पमाणासमाधाननिरासेनाधिगच्छति ॥ गुरु
 सञ्ज्ञानाभिमतभास्वरहृत्स्यमेयासमाधाननिरासेनाधिगच्छति ॥ १८ ॥ एवमिदानीमभूमिकाश्रितवत्स्वरूपीयभूमिकाप्रवराणाह ॥ असतोति ॥ तत्स्वरूपीयभूमिकोपपत्तिविवि
 शति ॥ ११ ॥ यथाबहिर्लोकहृदययथायोग्यभूमिकाहृदानुषार ॥ २० ॥ २१ ॥ यामवावशिष्येयथाहृदयेनसमाभ्यभ्यासातिबाह्वानुवासाधिहारेण ॥ २२ ॥ मधुवि
 शतसारहृत्पुण्यानकालेपूर्वभूमिकाहृदयधमानुवृत्तिरप्यावश्यकीतिदशयति ॥ अभ्यासादिति ॥ २३ ॥ असंगुह्यसौम्यनसुकिंभिप्रप्यभ्यास्यत ॥ स्वीयामिति ॥ २४ ॥ सा
 मदाभिमानमात्स्यमोहलोभातिशायिताम् ॥ बहिरप्याश्रितामीपत्यजत्यहिरिवत्वचम् ॥ १७ ॥ इत्यभूतमतिशालगुरुसज्जनसेव
 नात् ॥ सरहृत्स्यमशेषणयथावदधिगच्छति ॥ १८ ॥ अससुगाभिधामन्यावर्तयियायोग्यभूमिकाम् ॥ तत्पतत्यसौकात्पुष्पशुष्यामि
 धामलाम् ॥ १९ ॥ यथावच्छास्त्रवाक्यार्थमतिमाधायनिश्चलम् ॥ तापसाश्रमविश्रामरध्यात्मकयनकमे ॥ २० ॥ ससारनिन्दकेस्तद्व
 रायकरणकमे ॥ शिलागय्यासमासीनोजरयत्ययुराततम् ॥ २१ ॥ वनवासाविहारेणचित्तोपशमशोभिना ॥ असंगसुखसौम्येनका
 लनयतिनीतिमान् ॥ २२ ॥ अभ्यासात्साधुराक्षाणांकरणात्पुण्यकर्मणाम् ॥ जतोयथावदवयवकुट्टिप्रसादति ॥ २३ ॥ तर्तयाभू
 त्मिकांप्राप्यशुधानुभवतित्वयम् ॥ द्विप्रकारमससंगतस्यमेतदभिमशृणु ॥ २४ ॥ द्विविधोयमससंगसामान्यश्रेष्ठएवम् ॥ तादृकतानमो
 काश्वनवाध्यानववाधक ॥ २५ ॥ इत्यसंजनमर्थपुसामान्यासगतानकम् ॥ प्राक्कर्मानिर्भित्सर्वमन्त्रवर्धनिर्मेवम् ॥ २६ ॥ सुखवाय
 दिवाहुत्वंकेवाधममकट्वता ॥ भोगाभोगामहाराणां सपटपरमापट ॥ २७ ॥ वियोगार्थवन्मयोगाआधयोध्याधयोधिय ॥ कालक
 वलनापुक्तसवभावाननारतम् ॥ २८ ॥ अनास्ययेतिभावानांपदभावनमांतरम् ॥ वाक्प्रभायलभ्रमनससामान्योसावसंगम ॥ २९ ॥

माप्यूर्ध्वभूमिकासाधारण ॥ स्वदेहक्रियाकलयोर्कक्षानभोकाशेसुखासीन ॥ परक्रियाफलानांवनवाधोवाधकमेत्यसंग ॥ २५ ॥ इतिनिश्चयेन ॥ अर्थपुटयेष्वस
 जनमनाभिष्यग ॥ सामान्यासंसर्गसेवदुर्कर्मप्रवृत्ति ॥ प्राक्कर्मैतिसाधयिषि ॥ सुखवायाप्यभाषणयदिबाहुत्वाप्यमाप्यसर्पदध्यास्त्रमभिमतकमत्वनवपयसे ईश्वरस्वत
 म्यपक्षेत्वाभ्याधीनमव ॥ बाधाभूतलरपक्षस्यभाषणकस्त्वयोनताय ॥ २६ ॥ यथाहृदयविषयमास्त्राभ्यासत्वंय कर्तव्यानुशासनिककृत्योर्केवनकाश्चिदर्थस्यार्थ ॥ असत
 गोपयुक्तानभ्याप्यमास्याहृद्ग्राह्येपुर्यायति ॥ भोगादिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ इत्यनस्यार्थिप्रवणद्विषाहृदयेनवाक्यार्थानासक्तस्येयाससंगुह्यसाधनप्यस्येत्याह ॥
 बाह्यायैति ॥ २९ ॥

अयंचासंगा पूर्वभूमिकयोरेवससंगाधुपायैःसम्यग्भ्यसनीयदत्ताह ॥ अनेनेति ॥ श्रवणमननात्मिकानामात्मसविदांप्रयोगेणआवर्त्तनेन ॥ तथाचभगवतोबादरायणस्यसूत्र
मादन्तिरसकटुपदशादिति ॥ ३० ॥ आत्मवस्तुनिप्रमाणप्रमेयासभावनाद्वयनिरासेनस्फुटतद्गन्धमेवात्मवस्त्विति विश्वासगोचरतामागतेसति ॥ ३१ ॥ सप्तम्यंतत्रयपूर्वाच्चयि
वस्तुनीत्यस्यविशेषणम् ॥ श्रेष्ठाससांगदर्शयति ॥ नाहमित्यादिना ॥ नाहंकर्त्ताकिन्वाश्वरएवकर्त्ता ॥ ममप्राकृतमिदानींक्रियमाणवाकर्मनास्तीत्यादिनिरासतस्यतियोन्यादि
विकल्पशब्दार्थवेदनामपिदूरतरेकत्वायन्योनमासनमितिपरेणाव्ययः ॥ ३२ ॥ मौनवाङ्मनश्चक्षुरादिचेष्टाशून्यनिदिध्यासनपरिपाकफलनिर्विकल्पसमाधिनायत्आसनमव
स्थानम् ॥ ३३ ॥ यद्वन्नैकरस्यविलीनचित्तदत्त्यात्मकमासितमतर्वासादिसर्ववस्त्वालवनशून्यमित्यर्थः ॥ चेतेनेचिदाभासे ॥ सर्वाविषयसप्तम्यः ॥ ३४ ॥ यतआसितभास

अनेनक्रमयोगेनसंयोगेनमहात्मनाम् ॥ वियोगेनासतामंतःप्रयोगेणाल्मसंविदाम् ॥ ३० ॥ पौरुषेणप्रयत्नेनसंतताभ्यासयोगतः ॥ क
रामलकवदस्तुन्यागतेस्फुटतद्गन्धम् ॥ ३१ ॥ संसाराबुनिधेःपरेसारपरमकारणे ॥ नाहंकर्त्तेश्वरःकर्त्ताकर्मवाप्राकृतंमम ॥ ३२ ॥ कृत्वा
दूरतरेननमितिशब्दार्थभावनम् ॥ यन्योनमासनंशांतंतच्छ्रेष्ठासंगउच्यते ॥ ३३ ॥ यन्नांतर्नवहिर्नाधोर्ध्वनाशानुनांवरं ॥ नपदार्थ
नापदार्थनजडेनचचेतने ॥ ३४ ॥ आसितंभासनंशांतमभासनंभसासमम् ॥ अनाद्यंतमजंकांतंतच्छ्रेष्ठासंगउच्यते ॥ ३५ ॥ संतोषा
मोदमधुरःसकार्यामलपह्लवः ॥ चित्तनालाग्रसंलीनोविम्रकंटकसंकटः ॥ ३६ ॥ विवेकपद्मोरुढोतर्विचारार्कविकासितः ॥ फलंफ
लस्यसंसंगादतीयांभूमिकाभिमाम् ॥ ३७ ॥ समवायादिशुद्धानांसंचयात्पुण्यकर्मणाम् ॥ काकतालीययोगेनप्रथमोदितिभूमिका
॥ ३८ ॥ भूमिःप्रोदितमात्रातैरमृतांकुरिकेवसा ॥ विवेकेनांबुसेकेनरक्षयापाल्याप्रयत्नतः ॥ ३९ ॥

नंतप्रकाशचिद्रूपम् ॥ अभासप्रकाशकांतरशून्यम् ॥ ३५ ॥ सचायंसमाधिःसदाचारोपबृंहितविवेकस्यफलमितिबल्लुंविवेकंपद्मत्वेनरूपयति ॥ संतोषेति ॥ सत्कार्याणिनि
ष्कामकर्माणिउपासनगुरुश्रूषाश्रवणादीन्येवपह्लवायस्य ॥ चित्तलक्षणनालाप्रेसलीनैरागादिवासनाप्रभवैर्बहुतरविम्रकंटकैःसंकटोनिबिडितः ॥ ३६ ॥ सोयमसंसंगएवतु
तीयाभूमिकेत्याह ॥ फलमिति ॥ ३७ ॥ प्रथमभूमिकैवानेकजन्मसचित्तसुकृतपरिपाकैरहिकपुण्यसचयैश्चदेवादिकुरिताचेत्सैवससंगमादिनामहतायत्नेनरक्षणीयासाचेद्भक्षि
ताअनायासेनैवद्वितीयादिभूमिकाःसेरस्यंतीतितत्रैवयत्नाधिक्यमुपदिशति ॥ समवायादिति ॥ विशुद्धानांतत्त्वविदांसमवायाद्वाज्ञमानभजनाधुपायैर्मेलनात् ॥ ३८ ॥ समवेतै
सैःकिकार्यतदाह ॥ भूमिरिति ॥ यतसैर्विशुद्धैःसाशुभेच्छालक्षणाभूमिरीषच्छुभप्रदत्त्युन्मुरवतयाप्रोदिताभेधैरकुरेताभूमिरिवप्रतिदिनविवेकोपदेशलक्षणेनंबुसेकेनयथाअ
मृताअमलानाभवतितथारक्ष्यवर्धनीयादुष्मदत्त्यादिविघ्ननिवारणयत्नेनपालनीयाचेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

एवाशुभं साधनं नृदयमभ्येताय लक्षणैर्न रात्यादि लक्षणैर्न धार्मिकैर्न प्रथममङ्कुरितो ह्यसति न वेवाशु विचारेणोदयमभिर्वाह्यते ॥ ४० ॥ एकैरोत्पत्तिर्वाधितो न्याउस
रभिमङ्गलस्य पञ्चसाधयिष्यतीत्याह ॥ एषति ॥ ४१ ॥ सोषापर्वणिर्नोत्तरीयभूमिको संकलाभुपसहरति ॥ श्रेयति ॥ ४२ ॥ मसगादनराळे मुनेषु दययाराम पृच्छति ॥ मू
रस्यति ॥ आभिजात्याधिपकारि शिष्येण हीनस्याभ्यासकया विमुलस्य कामभोगार्थमेव प्रवृत्तस्याप्यमस्य बोधार्थात्तेषामाज्ञोक्तिर्नान्वेति मयमभ्यर्थ ॥ ४३ ॥ आद्यभू
मिनामप्यभ्यसनात्तदयाभावकैरद्विभ्यारिखदरायाभ्युत्पत्त्यकर्महरीगतिरिति द्वितीयस्य ॥ ४४ ॥ आद्यमभ्यस्योत्तरमाह ॥ मूढस्येत्याहिसार्धद्वयेन ॥ काकनालीययोग
येनां शोभो ह्यस्य पाविचारेणोदयं येन ॥ तमेवानुदिनयस्मान् रूपावलङ्घनं कुरम् ॥ ४५ ॥ एषा हि परिमृष्टांतरन्यासां प्रसवेकभु ॥ द्विती
यां भूमिं यस्मात्तृतीयां प्राप्नुयात्तत ॥ ४६ ॥ श्रेष्ठाससंगताद्व्येपावलीयाभूमिकात्रिणि ॥ भवति प्रोक्षितारोपसकल्यकलनपुमान् ॥ ४७ ॥
श्रीराम उवाच ॥ ॥ मूढस्यासंकुलात्स्यस्य प्रवृत्तस्यावमस्य च ॥ अप्राप्तयोगिसंगस्य कथमुत्तरणमवेत् ॥ ४८ ॥ एकामयद्वितीयां वा
र्त्तायां च तर्त्तवा ॥ आरुढस्य मूढस्यायकीदृशी भगवन्गति ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ मूढस्याक्रुदापस्य तावत्सुखतिरातता ॥ या
वज्जन्मांतरशर्त्तं काकतालीययोगत ॥ ५० ॥ अथवासाधुसंगस्यावैराग्यनाभ्युदेति हि ॥ वैराग्येभ्युदिते जतोरवश्यं भूमिकोदय ॥ ५१ ॥
ततो न भवति ससारइति शास्त्राय समग्र ॥ योगभूमिकयोक्तांतर्जावितस्य शरीरिण ॥ ५२ ॥ भूमिकां शानुसारं णस्यैव पूर्ववदुक्कृतम् ॥
तत सुरविमानेषु लोकापल्लवेषु पुत्र ॥ ५३ ॥ मेरुपवनकुजे पुरमतेरमणीसख ॥ तत सुकृतसमाहिदुक्कृतचपुराकृते ॥ ५४ ॥ भोगजालेप
रिक्षाणजयतयगिनो मुवि ॥ शुचिनां श्रीमतां गेहेषु भिगुणवर्त्तासताम् ॥ ५५ ॥ जनित्वा योगमेवैते संवते योगवासिता ॥ तत्र प्राग्भाव
नाभ्यस्तयागभूमि क मनुधा ॥ स्मृत्वा परिपतत्सु चैरुत्तरभूमिका क मम् ॥ ५६ ॥

न सविचारं पृथगासाधुसंगत्याधैराग्यपाषाणाभ्युदेति तरेणाम्य ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ द्वितीयस्योत्तरमाह ॥ योगभूमिकयेत्यादिना ॥ ५९ ॥ ६० ॥ बुद्धकृतसायानुसारेण रम
नइत्यथाह म्यने ॥ बुद्धनवधिमान्नाननुवाद ॥ न हितस्य नरकादिभोगोक्ति मर्हत्कन्याणक्तस्किश्चिदुगतितागच्छतीति भगवद्वचनात् ॥ आनुयगिकदुखभोगाभिप्रायथा ॥ स्व
धिनान्निधायारिभानसाद्दुखसहसलात् ॥ ६१ ॥ भोगजालेभुज्यमाने सुकृतसमाहिदुक्कृतेष्वपरिक्षीणसर्गस्याम्य ॥ यागिन इति ज्ञात्याख्यायावबुद्धवचनम् ॥ ६२ ॥ यो
गमवति ॥ पृथगाभ्यसतर्त्तवार्त्तयेनेसवरोपि स इति भगवद्वचनात् ॥ तदेवाह ॥ योगवासिता इति ॥ परिपतत्पारोहति ॥ ६३ ॥

१ इत आरभ्य सपद्मस्य तसार्धच्छेदकद्वयस्यानुत्पत्तिकांतरे अन्यथा उच्यते लभ्यत संसृष्टस्य आरुढस्य स्मृतस्य तत्त्वस्य ति रातता ॥ यावज्जन्मांतरं तर्त्तवार्त्तविक्षापयमाश्रय ॥
२ ॥ अथवासाधुसंगत्या काकनालीययोगत ॥ ससारस्य पराधमशब्दैराभ्युत्तारं भुवेति हि ॥ १ ॥ वैराग्येन पुद्गे जतोरवश्यं भूमिकोदय इति ॥ अनयोर्वभ्ये मूलच्छि
लितपाठपूरुषदीकानुगुण इति भाति ॥

प्रशयोत्तरमुक्त्वाप्रकृतमनुसरति ॥ भूमिकात्रितयमित्यादिना ॥ आद्यभूमिकात्रयेज्जापच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तमाह ॥ यथावदिति ॥ भेददर्शनगुणेनप्रसिद्धजायस्ताभ्यादित्य
 प्रथयोत्तरमुक्त्वाप्रकृतमनुसरति ॥ भूमिकात्रितयमित्यादिना ॥ आद्यभूमिकात्रयेज्जापच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तमाह ॥ यथावदिति ॥ भेददर्शनगुणेनप्रसिद्धजायस्ताभ्यादित्य
 र्थः ॥ ५२ ॥ निमित्तात्तरमप्याह ॥ उदेतीति ॥ आर्यातापूज्यताप्रयोजकसदुपगोक्तर्षः ॥ यादृक्षेति ॥ यद्यदाचरतिश्रेष्ठइतिन्यायादित्यर्थः ॥ ५३ ॥ तामेवार्थतामनार्थजन
 व्यावृत्ताप्रथमलक्षयति ॥ कर्त्तव्यमिति ॥ कामपर्याप्तम् ॥ सर्वनित्यनैमित्तिककर्मस्यर्थः ॥ ५४ ॥ यथाचारवद्वाचारानुसारि तत्रापियथाशास्त्रम् ॥ तत्रापियथाचित्तत्त्व
 चित्तयल्लवाप्रसीदतिनपश्चात्तप्यतेतादृशमेव ॥ व्यवहारलौकिकमपि ॥ ५५ ॥ तदेवार्थत्वप्रथमभूमिकायाशुभेच्छायामकुरितम् ॥ द्वितीयभूमिकायाश्रवणादिप्रवृत्त्यावि
 कासितम् ॥ तृतीयभूमिकायाचित्ताप्यफलेनफलितमित्यर्थः ॥ ५६ ॥ तत्रातरालेमृतानानिष्कामकर्मानुष्ठानक्षीणपापानाकर्षणापिवृत्तकोविद्ययादेवलोकाइत्यादिश्रुतिप्र
 सिद्धेदेवलोकादिभोगोपिशुभसकल्पाहितसद्भासनानाश्रुतत्वान्नकाम्यकर्मानुष्ठानाभिवरागादिदुर्वृत्तिनासभरणेनाप्यपातहेतुरित्याशयेनाह ॥ आर्यातायामिति ॥ ५७ ॥ आ

भूमिकात्रितयंवेतद्रामजाग्रदितिस्मृतम् ॥ यथावद्देवबुद्ध्येदंतज्जाग्रदितिदृश्यते ॥ ५२ ॥ उदेतियोगमुक्तानामन्त्रकेवलमार्थता ॥ यां
 दृष्टामूढबुद्धीनामभ्युदतिमुमुक्षुता ॥ ५३ ॥ कर्त्तव्यमाचरन्काममकर्त्तव्यमनाचरन् ॥ तिष्ठतिप्राकृताचरोपःस आर्यइतिस्मृतः ॥ ५४ ॥
 यथाचारंयथाशास्त्रंयथाचित्तंयथास्थितम् ॥ व्यवहारमुपादत्तेयःस आर्यइतिस्मृतः ॥ ५५ ॥ प्रथमायामंकुरितंद्वितीयायांविकारसित
 म् ॥ फलीभूतंतृतीयायामार्थवंयोगिनोभवेत् ॥ ५६ ॥ आर्यातायांमृतोयोगिशुभसंकल्पसंभूतान् ॥ भोगान्भुक्त्वाचिरंकालंयोगवा
 ज्ञायतेपुनः ॥ ५७ ॥ भूमिकात्रितयाभ्यासादज्ञानेक्षयमगते ॥ सम्यग्ज्ञानोदयचित्तपूर्णचंद्रोदयोपमम् ॥ ५८ ॥ निर्विभागमनाद्यंतयो
 गिनोयुक्तचेतसः ॥ समंसर्वप्रपश्यन्तिचतुर्थीभूमिकाभिताः ॥ ५९ ॥ अद्वैतस्यैर्यमायातद्वैतेप्रशममगते ॥ पश्यन्तिस्वप्नबद्धाकांश्चतुर्थी
 भूमिकाभिताः ॥ ६० ॥ भूमिकात्रितयंजाग्रच्चतुर्थीस्वप्नउच्यते ॥ विच्छिन्नशरदभ्रांशविलयंप्रविलीयते ॥ ६१ ॥

ज्ञानेज्ञानविरोधैतवासनाजालेअसभावनाविपरीतभावनादोषेक्षयमागतेसतिनिष्प्रत्यूहान्महावाक्यादपरोक्षारवडाकारज्ञानोदयेसतिमूलाज्ञानक्षयाद्योगिनश्चतुर्थीभूमि
 कामितागता सतःसर्वजगत्सममानंदैकरसप्रपश्यतीतिपरेणात्वयः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ व्यावहारिकमतयाजगद्भानसाभ्याज्जाग्रत् ॥ प्रातिभासिकसत्तयातद्भानसाभ्यास्वप्नउच्य
 ते ॥ पंचम्याभूमिकायासुषुप्तिपदमवृत्तिनिमित्ततत्ताभ्यदर्शयति ॥ विच्छिन्नेति ॥ सुषुप्तिकालेसकलेविलीनेतमोभिभूतसुखरूपमेतीतिश्रुतौसुषुप्तौसर्वविलयप्रसिद्धेरापि
 प्रातिभासिकचिपुटीपरिशेषस्यापिविलयेनतत्ताभ्यादितिभावः ॥ विच्छिन्नस्यशरदभ्रवदस्यकेवलकाकारमात्रपरिशेषलक्षणंविलयमिवशुद्धचिन्मात्रपरिशेषलक्षणस्वभाव
 प्रविलीयतेप्रविलयेनप्राप्तोतीत्यर्थः ॥ लीडर्थफलव्यापाराशयोर्मध्येफलांशस्यविलयशब्देननिष्कप्यानुवादात्तस्यचव्यापाराशप्रतिकर्मत्वान्मुदुपचतीतिकिंयाविशेषणोपि
 वाचापिद्वितीया ॥ अवशिष्टव्यापाराशमात्रप्रविलीयतइतिनिष्ठतप्रकृत्योच्यतेउदेषापिपटीत्यत्रेव ॥ ६१ ॥

परवैराग्यदाक्ष्ये सत्येव भूमिका सुप्रवेशो भवति नान्यथेति मत्त करिण्याख्यायिका च्छलेन वर्णयितुं भारभते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ ७४ ॥ विप्रहृष्य प्रासदासमरोयुक्ता महद्भांशना
 न्धारस नशसः प्रख्यातिस्तद्वती ॥ अस्तु सा किनस्तवाह ॥ सा चेदिति ॥ ७५ ॥ तथैता भूमिका निरुद्धा अतस्तद्वधिविनानैका पि भूमिका जेतुं शक्नोत्यर्थ ॥ ७६ ॥ सा यावन्व विजिता
 तावत्तदा कृतास्तु दुद्रसा सारिकस पट्टपा स्वपिसमर भूमिषु प्रवेष्टुमपि कोनामसु जट समर्थो यो द्वेत्यर्थ ॥ प्रश्नः स्पष्टः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ कचैपारमते इत्यस्योत्तरमाह ॥ शरीरकानेन इति ॥
 विविधै न्यधावनशो क मोहाद्युद्धास करणशीला ॥ मत्तानीं द्रियाण्येवोपा कोपनाः कलभा शावकायस्थाः ॥ रसना कलभा पिणिमधुरबृहितसा धनयस्था ॥ ७९ ॥ प्रख्यातौ दतौ
 दर्शयति ॥ कर्मणि ॥ कर्मशुभाशुभरूपम् ॥ मदमत्तेत्यत्रोक्तमदर्शयति ॥ मदइति ॥ एवमप्येपियोज्यम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ नागी करिणी ॥ जीवस च यान् प्राणिनिकायात् ॥ ८२ ॥ आश
 आसामभ्यासयोगेन न दुःखमनुभूयते ॥ अस्त्यत्वं तमदोन्मत्ताः कृदुमंथरचारिणी ॥ ७४ ॥ करिणी विप्रहृष्य ग्रामहादशनशं सिनी ॥ सा
 चेन्निह न्यते न मननं तानर्थकारिणी ॥ ७५ ॥ तदेतास्तु समग्रास्तु भूमिकास्तु नरोजयी ॥ करिणी मदमत्ता सा यावन्व विजितौ जसा ॥ ७६ ॥
 कोनामस्तु भटस्तावत्संपत्समरभूमिषु ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कासौ प्रमत्ता करिणी काश्च तारणभूमयः ॥ ७७ ॥ कथं निह न्यते चैषा
 कचैपारमते चिरम् ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ रामेच्छानाम करिणी इदं मे स्त्वितिरूपिणी ॥ ७८ ॥ शरीरकानेन मत्ता विविधोद्धासका
 रिणी ॥ मत्तं द्रियो प्रकलभारसना कलभा पिणी ॥ ७९ ॥ मनो गहनसंलीना कर्मदंतदयान्विता ॥ मदोस्या वासना व्यूहः सर्वतः प्रसरदपुः
 ॥ ८० ॥ संसारदृष्टयो रामतस्याः समरभूमयः ॥ भूयो यजानु भवति नरोजय परजयौ ॥ ८१ ॥ इच्छानागी निहंत्येषा कृपणान् जीवसं च
 यान् ॥ वासनेहामनश्चित्तं संकलो भावनं स्पृहा ॥ ८२ ॥ इत्यादि निवहो नाश्चामस्यास्त्वाशयकोशगः ॥ धैर्यनाश्चावराखेण प्रस्तुता मवहे
 लया ॥ ८३ ॥ नागी सर्वात्मिका मेतामिच्छां सर्वात्मना जयेत् ॥ यावद्वस्त्विदं भिरप्येव नियमं तं विजृम्भते ॥ ८४ ॥ तावदुप्राकृ संसारमहा वि
 षविषूचिका ॥ एतावानेव संसार इदं मस्त्वितियन्मनः ॥ ८५ ॥ अस्य तूपशमो मोक्ष इत्येवं ज्ञानसंग्रहः ॥ प्रसादकारिणी स्वच्छानि रिच्छे वि
 मलाकृतौ ॥ ८६ ॥ तैलविंदुरिव दार्शविश्राम्यत्युपदेशवाक् ॥ असंवेदनमात्रेण नोदतीच्छा भवां कुरः ॥ ८७ ॥

यकोशगश्चित्तकोशगतो दत्तचित्तै चिन्ध्य प्रयुक्त इति यावत् ॥ कथं निह न्यते चैषेति प्रश्नस्योत्तरमाह ॥ धैर्येति ॥ ८३ ॥ सर्वात्मिका ब्रह्मलोकांत सर्वभोग्यगोचराम् ॥ सर्वात्मना सर्वथा
 सर्वमहमेवेति भावितेनात्मना वा ॥ न हि नित्यलब्धात्मरूपतया भाविते तुष्णा भवति किं त्विदं मित्यलब्धतया दृष्टे इत्याह ॥ यावदिति ॥ ८४ ॥ संसारमहा विषविषूचिका रूपा तुष्णा ता
 वदेव विजृम्भत इत्यनुक्तव्यते ॥ ८५ ॥ तूष्णैव संसारस्तारक्ष्य एव मोक्षभूमिकोदयहेतुत्वान्मोक्ष कथं वैराग्यस्य भूमिकोदयहेतुता तददर्शयति ॥ प्रसादेति ॥ ८६ ॥ रागादिपुरुषा पराध
 मलिने चित्ते श्रुत्याचार्याद्युपदेशवाक् प्रपञ्चलविंदुरिव न स श्रिलभ्यते ॥ वैराग्यादि साधनसंपन्ने तु आदर्शतैलविंदुरिव संश्लिष्टासती अविद्यामलमार्जनेन प्रसादो ब्रह्माकारप्रयना
 नुकूलस्वच्छता तत्कारिणी पर्यवस्यतीत्यर्थः ॥ रागादेन दुपेय इति तस्य च्छेदने चोपायमाह ॥ असंवेदनेति ॥ इच्छारूपो भवा कुरः स वेदन विषयस्मरणतत्परित्यागमात्रेण नोदति ॥ ८७ ॥

मनागभ्युदितप्यसवेदनशब्देन च्युतप्या ॥ ८८ ॥ विच्छुतिमाप्नाम ॥ दीनताभोगकापण्यम् ॥ असवेदनस्वरूपभ्युत्तरयति ॥ स्वसवेदनेति ॥ सुषु असवेदेन स्वसवेदेन तद्गुणं
 मनागभ्युदितप्यसवेदनशब्देन च्युतप्या ॥ ८८ ॥ विच्छुतिमाप्नाम ॥ दीनताभोगकापण्यम् ॥ असवेदनस्वरूपभ्युत्तरयति ॥ स्वसवेदनेति ॥ सुषु असवेदेन स्वसवेदेन तद्गुणं
 सतिरा ॥ यत्न प्रत्याहारयन् अर्थितस्य तत्सुखं निष्कामं पारतया आसनम् ॥ ८९ ॥ तच्चाभ्यासकाले सावधानता रूपपरिपाककाले तत्त्वधानं विनिर्मुक्तसुषुप्तिमरणशब्दस्य योरिव
 स्तरपदस्य यत्न इत्यारायेनाह ॥ अवधानेति ॥ तामनयकारिणीमिच्छाभर्त्साप्रत्याहारलक्षणो नृबद्धिशेनाकल्पनिपच्युतवशीतेति सर्वाङ्गप्रयोगाभ्युक्तिः ॥ ९० ॥ ननु माकुर्यना
 त्यागादभ्युक्तिरिति दुष्टस्तथा कस्मिन्नामिच्छात्यागारिद्रिकयमुच्येत भाह ॥ इदमेतन्नि ॥ सवेगचित्तपावनविषयानुसंधानलक्षणकल्पनाफलाश्रयेयमित्यर्थः अथ नानाद्विर
 स्य ॥ आसनसंरणम् ॥ ९१ ॥ सकल्पपदसर्वानप्यभूलमिन्द्रियात्मना कर्मानामप्यपेक्षया अभिप्राय इत्यारायेनाह ॥ स्मरणमिति ॥ कथं तद्विषयसिद्धिस्तस्य कल्पपदयोरप्यायनात् भाह ॥
 तयति ॥ ९२ ॥ सत्त्वभवनानुभूतमपि भाव्यमिति विशेषारण्यथायत्नविभूमिकारुण्यमिदं यत्नेन कश्चित्शिरोषदस्य भेदो भविष्यति इत्यारायेनाह ॥ अनुभूतामिति ॥ ९३ ॥ इहा
 मनागभ्युदितं वेच्छाद्ये तत्त्वानयकारिणी ॥ असवेदेन शब्देण विषयेष्वेवाङ्कुरावली ॥ ८८ ॥ इच्छा विच्छुरितो जीवो विजडाति न दीनताम् ॥
 स्वसवेदेन यत्नस्तु तूष्णीमेवातरासनम् ॥ ८९ ॥ अवधानं विनिर्मुक्तसुषुभं शवशतं यथा ॥ तं प्रत्याहारयद्विशेनेच्छामत्सीनियच्छत ॥ ९० ॥
 इदमेतन्नि तिसवगमाद् कल्पनमुत्तमा ॥ अयं स्याभावनयत्तत्कल्पनात्यागाउच्यते ॥ ९१ ॥ स्मरणं विद्विषकल्पशिवमस्मरणविद् ॥
 तन्नानागुभूतं च नानुभूतं च भाव्यते ॥ ९२ ॥ अनुभूतानानुभूतां स्मृतिं विस्मृत्य काष्ठवत् ॥ सर्वमेवाशु विस्मृत्य गृहं क्षिप्तुमशक्यमिति ॥ ९३ ॥
 उच्यथाद्दुर्वैराग्यं यत्नवकश्चिच्छृणोति तत् ॥ असकल्पपरश्रेयसकिमतन्माप्यते ॥ ९४ ॥ किल तूष्णीं स्थितेन वतस्य द्वाप्यते परम् ॥
 परमयत्नसाधन्यमपिरामलगायते ॥ ९५ ॥ गन्धद्वैकनिष्ठस्य यथापांथस्य पादयो ॥ स्मदो विगतसकल्यस्तथास्पदः स्वकर्मसु ॥ ९६ ॥
 चतुर्नात्र किमुक्तेन सक्षेपादिदमुच्यते ॥ सकल्पनपरोधं यत्नसदभावो विमुक्तता ॥ ९७ ॥

भीषणकार्त्तिकवसिष्ठः सवकानां यथपयसकल्पत्यागविनामोक्षो न सिध्यतीति तस्यागपराधकार्येति सप्तपञ्चासिधौ परेशाह स्वमाकोरोनापि दुर्त्तकारिष्यन्माह ॥ ऊर्ध्वं वा
 इति ॥ विदोमिदं च सत्यपुनः पुनराकोशमि ॥ दुर्गकियमायमप्याकोरोषाधिरक्षसु मयसद्वचकश्चिद्विषयजनो न भूणोति ॥ भूषणस्य विषयश्रवणकलादशानादुक्तिः ॥ अ
 तदनेन किमर्थेन भाष्यत न विषययत्नकल्पनापयद्वसितः किमेतन्नि हि मयस्य माधिकारिणां सन्ध्यव्यननमते रणार्थसिद्धिरित्यर्थः ॥ ९४ ॥ तूष्णीं सर्वव्यापारोपरमेण स्थितेनैव पुसा
 तलादशपरमपरमाप्योक्तिरिति श्रीतमसिद्धौ ॥ तथा च मुनि ॥ यदा यथा च निष्ठिते क्कामानि मनसासह बुद्धिभ्यश्च निष्ठेदतिनामाहुः परमार्गतिमिति ॥ परमैरुपयगर्भात्मपि साधा
 न्यसु सुखप्रभुभानंदेण च भूषणमापयत इत्यर्थः ॥ ९५ ॥ ननु सर्वव्यासकल्पस्यागोदेहस्य यत्नसिद्धेः पदद्वारा लोकोपेकयत्नान्नत भाह ॥ गन्धेति ॥ यथागतं व्येत्यद्वारादिदेशादे
 कनिष्ठाभिविच्छिन्नचित्तवृत्तिभाराय सत्यथापि यत्नस्य यत्नोक्तिरिति शेषः अथोभायते नोपि विद्विषसकल्पपदव्यासकलादद्वारादेवानि विद्व
 रसकमलस्य शब्दस्य नित्यमर्थः ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥

कयादह्या असकल्पन भवेत्तामाह ॥ सर्वमिति ॥ भूतार्थचिद्रूपं नित्यसिद्धपरमार्थचिद्रूपम् ॥ १८ ॥ अवेदनं तादृश तद्विपरिणत्या अहंममेत्यप्यस्त सर्वभेदविस्मरणमेव जी-
 वब्रह्मैक्यलक्षणयोगविदुर्ब्रह्मविद ॥ तविद्याहु स्वसयोगवियोगयोगसंज्ञितमिति भगवता तथा व्याख्यातत्वादिति भावः ॥ योगस्थः कुरुकर्माणीति तद्व्याक्यतुलोकसमूहेच्छप्रत्ये-
 ष्टिकविहितानुष्ठानार्थं नित्यमार्थमित्याशयेनाह ॥ योगस्थ इति ॥ अयसमाधिपरश्चेन्माकुरु ॥ १९ ॥ यथासि भो इति ॥ यथा स्थितस्वरूपावाप्तौ यथा स्थितस्थितेरेवो-
 चितत्वादिति भावः ॥ १०० ॥ सास्थितेरेव सर्वप्रपञ्चनिवृत्तिरूपत्वाच्च इदं लोपदधीतः सर्वत्यागोपीत्याह ॥ शिवमिति ॥ १०१ ॥ विस्मरोक्तमनर्थतत्त्वपुरुषार्थवत्त्वचिच्छि-
 करतला मलकवद्वर्षयन्नुपसहरति ॥ अहममेति ॥ १०२ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्त्रात्सर्वप्रकाशेति ० पू० षड्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ इदं रामस्य विप्रार्तिर्भ-
 रद्वाजोत्सुकोक्तयः ॥ लक्षणजापदादीनातुरीयचोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ एतावत्सर्वं श्रीवसिष्ठरामसवाद्वावयित्वारामविप्रातिस्मरणसन्निधापितेनिरतिशयानन्दपूर्णानि विप्रार्-
 सर्वमेवमजं शांतमनंतं ध्रुवमव्ययम् ॥ पश्यन्भूतार्थचिद्रूपं शांतमास्वयथा सुखम् ॥ १८ ॥ अवेदनं विदुर्योगं शांतमासितमस्तयम् ॥
 योगस्थः कुरुकर्माणि निर्वसिनो यमाकुरु ॥ १९ ॥ अवेदनं विदुर्योगं चित्तक्षयमकृत्रिमम् ॥ अत्यंततन्मयो भूत्वा तथा तिष्ठ यथासि भो
 ॥ १०० ॥ शिवं सर्वगतं शांतं बोधात्मकमजं शुभम् ॥ तदेकभावानं रामसर्वत्याग इति स्मृतः ॥ भावय ऊढभ्यदंतः स्वं कार्यकर्मसमाचर
 ॥ १०१ ॥ अहंममेति संविद्वद्वदुःखतो विमुन्यते ॥ असंविदन्विमुन्यते यदीप्सितं समाचर ॥ १०२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
 परमार्थस्वरूपवर्णनं नाम षड्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ ४३ ॥ श्रीभरद्वाज उवाच ॥ इति वरमुनिनोक्तं ज्ञानसा-
 रं पुराणं सकलमनुनिशम्य श्रीरघूणां कुलाग्र्यः ॥ विमलमतिरपृच्छ किंचिदत्यस्वयं वासमसुखपरिपूर्णः पूर्णबोधस्थितोऽसौ ॥ १ ॥
 सखत्तु परमयोगिविश्ववन्द्यसुरेशो जननमरणहीनः शुद्धबोधस्वभावः ॥ सकलगुणनिधानं सन्निधानं रमायास्त्रिजगद्दुदयरक्षानुग्रहा-
 णामधीशः ॥ २ ॥

तनूणां भूतंगुरुश्रोत्रात्मकिकदह्यापि स्वयतश्च विश्रायलाभादपेक्षिष्ववणोत्सुको भरद्वाजपृच्छति ॥ इतीत्यादि ॥ हेगुरो विमलमति श्रीरघूणां कुलाग्र्योऽसौ श्रीरामः वरमुनि-
 नाश्रीवसिष्ठेन इति वर्णितैर्बहुभिः प्रकरैरुक्तमुपदिष्टपुराणचित्रतन्त्रब्रह्मादिमहर्षिसंप्रदायागतज्ञानसारनिशम्य श्रुत्वा अपेक्षिजिज्ञासुः किंचिदपृच्छत् ॥ अथवा एतावन्तैरेवोपदेशेन शां-
 तसर्वसदेहमोहः स्वयसमेन विषयवैचित्र्यमयुक्ततारतम्यरहितेन साक्षात्कृतेनात्मसुखेन परिपूर्णः सत्पूर्णबोधो धासैव भूत्वा स्थितस्तद्देशेति शेषः ॥ १ ॥ ननु सभानेपथश्च वर्णत्वात्स-
 देहमोहनिवृत्त्यतिशया मेव रामस्यापि ते कुतो नावधार्यते इति तु नाशक्य यतो मम रामस्य च महदतरमस्तीत्याह सखत्तिवति ॥ स नित्यसिद्धज्ञानयोगैश्वर्यानादवर्तचिरस्वभावः
 सर्वस्ववशी सर्वस्थान इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धैर्बभूवुरो जगत्सालनायावतीर्णा जगद्गुरुरपि सर्वलोकानुग्रहाय ज्ञानाश्रयद्वयार्थं स्वेच्छया स्वस्याज्ञानमेव परिकल्प्य श्रोतुं प्रवृत्तः अहं-
 त्वनाथज्ञ एव मुमुक्षुरल्पमनरसाधनसपन्न इति महदतरमिति भावः ॥ २ ॥

मिथ्याद्वैतेन च नास्ति वा द्वैत इति हानिरित्याह ॥ नास्तीति ॥ हे वषस्य सखे इति प्रीत्या स बोधनम् ॥ रहस्यानां प्रणवमहावाक्यार्थानि वक्ष्यमाणोपासनानां च ॥ विशदो विभुर्द्विचि-
 तो भव ॥ १२ ॥ तत्रादौ प्रणवप्रथममाचार्यजाग्रदपच सुकृतताक्षिविवेकाय मिथ्यात्वेनोपपादयति ॥ प्रपंचेत्यादिना ॥ तस्य त्रय आवसथास्त्रयः स्वमादिति श्रुतौ जाग्रदपि नि-
 द्वैवेति कीर्तिता ॥ १३ ॥ भूत्वनूलो मिथ्या भूताज्ञाननिदानः ॥ भूत्वनूला रूपमज्ञानमेव रिराखरमप्रमतो यस्य तथा विधः मध्ये पिबिदत्करणपृथक् क्रियाद्युपायेन पर्यालोचने सारस-
 तातच्छून्यतया प्राप्तिमासिकमात्रप्रथते ॥ अतस्तत्रानास्थैव युक्तेति शेषः ॥ १४ ॥ असतोपि सवासना विद्यया दर्शनगर्वनगरादेः प्रसिद्धमित्याह ॥ अनादीति ॥ १५ ॥ वास-
 ना विपरीतधो विपवह्रीरध्यास्य आश्रित्या किसमुत्ससि ॥ १६ ॥ तत्त्वदर्शनेन निरालंबज्ञानरूपस्यालंबस्य चित्तस्यैव हेतोरवष्टभस्य परिग्रहादधः पूर्वमज्ञावस्थायामेव एतज्जा-
 नास्ति भिन्नचित्तः किंचित्किंचिन्प्रपंचेन रुध्यसे ॥ अभ्यासेन रहस्यानां वयस्य विशदो भव ॥ १७ ॥ प्रपंचविषयावृत्तिर्जाग्रद्विचितीति
 ता ॥ संप्रबुद्धस्तु प्रस्थातां श्रित्यदीपो निरंजनः ॥ १८ ॥ भूत्वनूलः प्रपंचो यं शून्यता शिरावरः सखे ॥ सारशून्यतयामध्ये व्यनस्यासन्मनीपि-
 णाम् ॥ १९ ॥ अनादिवासनादोषादसन्नेवायमीदृश्यते ॥ गंधर्वनगराकारः संसारो बह्विभ्रमः ॥ २० ॥ त्वमनभ्यस्य कल्याणी चैतन्या-
 मृतकंदलीम् ॥ संमुह्यसि किमध्यास्य वासना विषवीरुधः ॥ २१ ॥ जाग्रदंतपतितं ज्ञानालंबग्रहादधः ॥ न संस्तु परिसर्वेषां निरालंब-
 संविदः ॥ २२ ॥ तावद्ब्रह्मसुधाकाररसासंविन्महानदी ॥ नयावदात्मरूपेण निपुणैरवगाह्यते ॥ २३ ॥ प्राङ्मास्ति चरमेनास्ति वस्तु सर्वमिदं
 सखे ॥ विद्धि मध्ये पितृनास्ति स्वप्नवत्तमिदं जगत् ॥ २४ ॥ अविद्यायो न यो भेदाः सर्वेर्मा बुद्धा इव ॥ क्षणमुद्भूय गच्छति ज्ञानैकजलधौ ल-
 यम् ॥ २५ ॥ सुशीतलोदकनदी विदित्वा य विगाह्यताम् ॥ बहिर्भाति निदाघास्ते निर्यातु कलिता सुखम् ॥ २६ ॥ एकश्चाज्ञानजलधिर्जा-
 गदाप्ता व्यतिष्ठति ॥ ज्येष्ठो यमहमिदं विद्यावानसंभवः ॥ २७ ॥ चित्तस्वलनभेदालीरगाद्याश्च प्रकल्पिताः ॥ मम तो कलितावर्तः

स्वतः स्वरं प्रवर्तते ॥ २८ ॥

यन्निपतित उपरितुर्दशायातु तिस्रोप्यवस्थानसंति ॥ ययोगिनो निरालंबसविदस्तेषां सर्वेषामनुभासिद्धमित्यर्थः ॥ २९ ॥ यावदज्ञानं तावत्कालमेव चिन्मया जगद्गुस्तरंगविशेषे-
 पप्ररोह इत्याह ॥ तावदिति ॥ रूढादुस्तरगगद्गुर्भाववती ॥ ३० ॥ आद्यतकालासत्वेन मध्ये व्यसत्त्वमेव स्वभावैपरीत्या घटनारत्नमवदनुमेयमित्याह ॥ प्रागिति ॥ स्वमस्य दत्त-
 मिद्वदत्तं यस्म्यतत् ॥ ३१ ॥ २० ॥ कलितमसुखदुःखयस्मिन्कर्माणितस्तथानिर्धातु ॥ अचेतनेष्वपि निदाघेषु चेतनत्वमारोप्योक्तिः ॥ ३२ ॥ इदानीं भगवांश्चिप्यस्य मज्जननि-
 वारयिष्यन् ज्ञानक्षारसमुद्भूतत्वेन वर्णयति ॥ एकश्चेत्यादिना ॥ स्वविकारभूतं जगदाप्ता व्यतिष्ठति ॥ तस्य महोर्भिमप्रथमजदर्शयति ॥ ज्येष्ठ इति ॥ अविद्याप्रवाहो नादित्येति
 वासनासंख्यवातस्तसंभवः ॥ ३३ ॥ अत्यन्तरगान्दर्शयति ॥ चित्तेति ॥ चित्तस्य तत्तद्विषयेषु येषु स्वलनभेदास्तेषामालिङ्ग्यं किति स्तद्धेतो रारागाद्याश्च प्रकल्पिताः क्षुद्रतरंगादिति शो-
 षः ॥ तस्यावर्तदर्शयति ॥ ममतेति ॥ ३४ ॥

पादेष्वन्तेदतिविशेषाभावात्तुल्ययते ॥ ताभ्यामुदीतस्यतद्वसमनतर-सन्निहित-अनपयातालेभ्यस्तुमुलेष्वेवरा-केनवाप्यते ॥ यदीतपदस्यासमपदस्यसमासश्लोकोस ॥ २४ ॥
 परिनुसप्तमजाननवापयकनसातदसप्तमुदेमजोत्याह ॥ प्रसीतेति ॥ २५ ॥ ससरस्तिष्ठतिसधरामस्यतत्त्वमोधाद्वतोमभनूतनगहृतिशोकरेनुमोहवारयति ॥ कस्तिष्ठतीति ॥
 अत्रदिनाधिकेकसमापद ॥ २६ ॥ यदापयक्षनेभ्यकप्रतिपादयति ॥ इदसर्षपयमात्तेत्यादिबेदातादस्यर्थः ॥ २७ ॥ येयामजानमस्तिताम्यालाभ्यतिप्रसणो जगदाकारविष-
 भ ॥ २८ ॥ अविशित-अदिबेकी ॥ ननुतत्त्वविरामपिकराधिग्रामोह कथययतेत्याह ॥ तस्येति ॥ विह्वनमप्रवेष्टानुकरणमाधम् ॥ २९ ॥ अप्येषानुनमया नेयामवि-
 याच्यारिताजनानतदुत्पत्यदुष्टिप्ररनात्सालताभ्यतिरित्याह ॥ तच्चेति ॥ यथाअस्तो-जानांजलेपुत्पत्यमिति सरायोमरुत्पत्येपुचकलमिति सरायपलयाकम्भितभेदेव्यास-

रागद्वपावतिग्राहोर्गृहीतसमनतर ॥ ततश्चानयपातालज्वेश केनवाप्यते ॥ २४ ॥ प्रशान्तामृतकण्डोलेकेवलामृतवारिधौ ॥ मज्जमज्ज-
 सिर्कितप्रहस्यरादिधर्वाचिपु ॥ २५ ॥ कस्तिष्ठतिगत कोवाकस्यकेनकिमागतम् ॥ किनुमज्जसिमायायांपतमात्वमृतद्रित ॥ २६ ॥
 तत्त्वमेवयदात्मतिजगदेतद्वचक्षते ॥ ततोऽन्य कलवातीतोयस्तातविषय-शुचाम् ॥ २७ ॥ घालान्यतिविवर्त्तयबक्षणस्सकलजगत् ॥
 अविवर्त्तितमानदमास्थिता-अतिनस्सदा ॥ २८ ॥ अविवर्त्तोजनश्रोचत्यकस्माच्चप्रलप्यति ॥ तत्त्वविचुहसन्नास्तेतस्यमोहोविद्व-
 नम् ॥ २९ ॥ तद्यसृस्मभिदतत्त्वंतिरोहितमविषया ॥ यथास्यलेपुलोकानांजलेव्यात्मसुभराय ३० ॥ पृथिव्यादिमहाभूतपरमाणुमय-
 जगत् ॥ स्थितयदातदापीहकगतोयोनुरोप्यते ॥ ३१ ॥ असतस्सभवोनास्तिनास्त्यभावस्सतस्सखे ॥ आविर्भावतिरोभावास्सस्य-
 नानाभमोपरम् ॥ ३२ ॥ किंत्वंनेकपुरोत्साहाद्विपतामुपगच्छति ॥ भजसंमरितामोगपरमेशजगद्गुरुम् ॥ ३३ ॥

सविशयोममदस्य ॥ ३० ॥ यथापरमावगादिमयजगद्वादिस्त्वाविषिवेकेष्विशोष प्रसन्तिर्नास्तिशामायामयजगद्वादेदुरापात्तीवसेत्याशयेनाह ॥ पृथिव्यादीति ॥ कोगतो-
 नट ॥ तन्मन्विषद्वारनाम्बलेनन्नाशेआत्मनाराभावादित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्रियतरादिशोकप्रसक्तिक सप्रियोयद्विसस्तदाननरयत्येव यद्यसत्तीर्हिनस्थितपुत्रेत्युभयप्रापितन्ना-
 शास्तिद्वन्नाशकद्वुरस्तीत्याशयेनाह ॥ असतदिति ॥ सस्थानानामाधिकसन्निवेशशेषेयाणाम् ॥ ३२ ॥ ननुयदिमाधिकमेवदेहादिसस्यानन्तीर्हन्तीद्वजाटिकोपदीर्घानभायादु-
 रशीर्नरदस्यभावात्तरोहामोहदुःखापनयसद्वक्षरानेत्यस्यकोहेतुलभाह ॥ किंस्ति ॥ सत्यमाधुनिकोनकाम्यदेतस्तिक्त्वनेक-पुत्रासिञ्चत पुण्यपापमहस्तिशक्षणलसाह-
 पुरुषमपम-पुण्यपापाप्यस्तद्वुरस्ति तस्मादेवायमाधिकोहेहाद्विस्तोगायद्विपतीविषयभरणमूर्च्छानयसहसहेतुतामुपगच्छति ॥ अप्यात्मज्ञानराजार्थभ्यशतरापोप्युपदिष्ट-
 वायव्यादवर्द्धितारोहंति अतस्तस्यापक्षपायसपुणेभ्योपासनकुरीतित्याह ॥ भजेति ॥ भक्तानुपहृदायसमर्पित सव्यपुनरभ्यामोनेव भ्यमानाभ्यार्पनरीभ्यरात्रिवेचोयेनतप ॥ ३३ ॥

अद्यापिनपच्यतेनक्षीणानितवेतिशेषः ॥ ध्रुवमिति वितर्कः ॥ प्राणिकतपुण्यपापात्मककर्माणां वास्यपशुपतेर्देवस्य प्राणिपशुबन्धनपाशाविश्रवतां विविधश्रुत्यादिप्रमाणप्रसिद्धताम् ॥ ३४ ॥ सत्वचित्तप्रसीदतिविशुद्धाति ॥ ततस्तस्माद्भजनदृष्टिमाविधैराध्यत्वात्सहजाभाविष्यतीतिशेषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ उमासहायपरमेश्वरप्रभुत्रिलोचननीलकण्ठः ॥ ३५ ॥ व्यात्वा मुनिर्गच्छतिभूतयोनिसमस्तसाक्षितमस परस्तादिति ॥ ३५ ॥ ईश्वरोपासनशुद्धसत्वबलाद्यामोहसहस्रैरुदामस्यतमसइमाप्रसिद्धाव्यामोहशार्कजित्वा प्रशांतम् ॥ व्यात्वा मुनिर्गच्छतिभूतयोनिसमस्तसाक्षितमस परस्तादिति ॥ ३५ ॥ ईश्वरोपासनशुद्धसत्वबलाद्यामोहसहस्रैरुदामस्यतमसइमाप्रसिद्धाव्यामोहशार्कजित्वा गुरुशास्त्रोपदेशविश्वासवतामनसायमस्यसेद्विषमनो नियमनात्मकस्ययोगस्याध्यानमनुर ॥ ३६ ॥ ततःक्षणमुहूर्तद्वदशतमभागमपिसमाधायसमाधिमाश्रित्यतेनात्मदर्शने नतवप्राक्तमोदतबुद्धिरूपारजनीरात्रिर्वाभातुप्रभातभावागच्छतु ॥ ३७ ॥ ननुसत्कर्मनुष्ठानैरेवचितशुद्धिसिद्धेर्किमर्थमीश्वरोपासनतत्राह ॥ महेशेति ॥ ३८ ॥ नन्वाग्निजा त्सदाचारतपःकर्माद्यद्यतनपुरुषप्रयत्नानात्कनकमपेक्षयाप्राग्वल्यप्राक्साधिततत्कथमिदानीमीश्वरानुग्रहापेक्षोप्यतेतत्राह ॥ नाभिजात्यमिति ॥ पुरातनकर्मणामनतत्वा दिदानीतनपुरुषप्रयत्नानामत्यतरत्वा नेश्वरानुग्रहमंतरेणतज्जयसिद्धिः ॥ ईश्वरानुग्रहसाहाय्यत्वेदिक्त्वैवप्रागैहिकप्रयत्नबलवत्यंसाधितनतद्विहायेतिभावः ॥ ३९ ॥ तर्हीश्वरो दुरितानिसमस्तानिपच्यतेद्यापिनध्रुवम् ॥ कृतमेवास्यदेवस्यपाशाविश्रवतांगताः ॥ ३४ ॥ साकारंभजतावत्त्वंयावत्सत्त्वंप्रसीदति ॥ निराकारेपरेतत्त्वेततःस्थितिरद्विमा ॥ ३५ ॥ इमामुद्दामतमसोजित्वास्त्वबलरध्रुवम् ॥ यमस्यानुसराध्यानंविश्रस्तेनांतरात्मना ॥ ३६ ॥ समाधायक्षणपंष्यप्रत्यगात्मानमात्मना ॥ इयंविभालुसाव्यक्तंप्राग्वुद्धिरजनीतव ॥ ३७ ॥ कर्तुं पुरुषकारेणकेवलनचकर्मणा ॥ महेशानुग्रहदेवप्राप्तव्यंप्राप्यतेनरैः ॥ ३८ ॥ नाभिजात्यंनचारिड्यंननयोनचविक्रमः ॥ बलवन्तिपुराणानिसखेकर्मणि केवलम् ॥ ३९ ॥ अप्रतर्क्यात्मतीकारात्मिकमेवमवसीदसि ॥ नतुंपतिललाटस्थामीश्वरोप्यक्षरावल्लिम् ॥ ४० ॥ कचिद्वक्ताक्ववैदभ्यंक्चेयंमो हवह्वरी ॥ अचिंतनीयानियतियदिपुंद्दमाहिता ॥ ४१ ॥

पास्तिरेवकार्याकियमनियमज्ञानादिभिस्तत्राह ॥ अप्रतर्क्यादिति ॥ एवमीश्वरप्रपन्नोपित्वमप्रतर्क्यात्सौरुषतर्कागम्याच्छ्रुत्येकसमधिगम्याद्धर्मादिसहितज्ञानलक्षणायतीका रात्ममूलसर्वकर्मनिरासोपायात्मिकमवसीदसिकिमर्थमुद्दिजसि ॥ यतउपासनाप्रसादितईश्वरोपललाटस्थामक्षरावल्लिनसाक्षात्स्वकरेणमार्जयति किंतुज्ञानकतमूलोच्छेदोपा येनैवेत्यर्थः ॥ ४० ॥ गुरुशास्त्रयोः शिष्यबोधनशक्तिः शिष्यस्यचचित्तशुद्ध्या ऊहापोहकुशलतयाबोद्धुंशार्क रागादीनांचसमूलोच्छेदयोग्यताप्राप्तिलक्षणपरिपाकइतिसर्व सामग्रीमिलनमपीश्वरेच्छालक्षणनियतिवशादेवेत्याह ॥ केति ॥ बाह्यनसागम्याया अखद्वद्ब्रह्मात्मचित्तोवक्तागुरु क शिष्यस्यचतद्वोधयोग्यतालक्षणवैदभ्यंक्चौशलक इयमेवंशमदमादिक्रमेणस्वविनाशायापरिणतामोहवह्वरीक ॥ यद्यस्याः सकाशादियसर्वसांमग्रीद्वद्वपरस्परमिलनमागतासानियतिरीश्वरेच्छाअचिंतनीयाप्रभावेयत्तापरिच्छे देनचिंतयितुमशक्येत्यर्थः ॥ ४१ ॥

अनन्य ॥ साध्यानां भावो ज्योतिः ॥ एष पुनर्जानस्य तारालेशो कदाह ॥ हे भरद्वाज नि ॥ अस्मान्मम साधारणम् ॥ ४२ ॥ किं वमह्यस्य पिकार्थे शोक सामधीहीनस्य युक्तो नमः ॥ ॥ अस्मत्सर्वसाधनस्य स्वराशयेन ह ॥ दूरमिति ॥ महासत्त्वो राजा युद्धादिमहापथि पतन्मुखाद्विषामपीतस्य त्वत्वाद्यन्वेषां मनोरथदूरमपि पृथ्वा परिपालयति पदं ॥ ॥ एषा तारिका यामासाधनं कनुमसहने ॥ परिक्षेते धनाद्विशालरूपा यामा पदितं तु तरणे हनुर्धैर्याद्विषामपीविरहादित्यथ ॥ ४३ ॥ जीवन्मुक्ता निवशनी एव नृपयामासात्त्वाममप्याप्रविप्यन्वेत्सुनमायसात्साह ॥ पुण्यसाधय मनेममममवर्तेत्सारायनाह ॥ बाधयति ॥ ४४ ॥ ननु पापवस्तुषु यस्यापि यथकत्वाद्दुष्पक्षद्वन्पुण्य यथमर्जो यमाह ॥ द्विपद्वनन्ति ॥ सर्वे रागवप्ययथमभवत्तद्भावनमुद्धृतमोक्षोपयुक्तमेवति भाव ॥ ४५ ॥ पुण्यातिशयेन प्राक्तनपापनाशे शमदमायमाप्यापितानां विरभरद्वाजमाह त्वविवेकेन जहिसुदम् ॥ अस्मान्मन्यमिदानीं त्वं जानप्राप्यस्यमशयम् ॥ ४६ ॥ दूरमुत्सहते राजा मशमत्त्वो महापदि ॥ अत्यन्तं जानभो च त्वत्वं पिहिपरितो ॥ ४७ ॥ बाधपुण्यपराधीन प्रयतं वहुजन्ममि ॥ अनुर्मायतधीरपुर्जा वस्तुक्तपुकायत ॥ ४८ ॥ द्विपद्वनेन पनेव वमं पायधदृष्टा ॥ सुद्धतेन तेन वमाक्षमाप्यसिपुत्रक ॥ ४९ ॥ सतां सत्कर्ममेव गपुराणप्रणुदत्तयम् ॥ वर्षोपइव भूतानां दवानां तममेव यत ॥ ५० ॥ मयसन्त्यस्य कर्माणि प्रक्षणा प्रणयान्ति वा ॥ नैव संस्यदिससारचकावत्तभ्रम शमम् ॥ ५१ ॥ आतावदतद्विक त्वात्पमिदयावद्विग्रह ॥ त्रिपिपुलोधिरेहोलेकेवलनिश्चले जले ॥ ५२ ॥ अयकिमधपरणस्त्वया शोकांवल्लभ्यत ॥ निर्वाहयतुमेव त्वं प्रज्ञायपिरभगुरा ॥ ५३ ॥ न जानुते विगणयते गणना सुगरायसाम् ॥ येतरगैस्तुणानां विप्रयते हपशोकयो ॥ ५४ ॥ समाकृददृष्टादो लाभदोरात्रमिदजगत् ॥ त्रीञ्जतेपद्भिर्मेरेवे मवकिमिति रिवयते ॥ ५५ ॥ सुतंसहरति क्षिप्रपुन सृजतिर्हति च ॥ जगति वहुपर्यायं कालावशुनृहता ॥ ५६ ॥ न विरोपग्रह कश्चित्तचकश्चित्तकश्चन ॥ जनुष्वभ्यवहाय पुत्रा कम्पकालमोनिनि ॥ ५७ ॥ विरोपायार्थमभरीत्याह ॥ सतामिदं ॥ असत्तयदिनिभूतकालो न विवर्तते ॥ ५८ ॥ पुण्याजने तत्तर्वाय यदव्येयत्कार्थं ह्युपरिहति ॥ सत्येति ॥ ब्रह्मण प्रणयीश्वरणा पुनार्थप्रदणया सत् ॥ ५९ ॥ यावद्विपदा प्रलयणयिता ॥ उडोले अरेययसि अभिज्जति कूलमूलोपसर्पा विक्षिप्त ॥ निश्चलेन पुयसि केवलपयपुष्ययस्यथ ॥ ६० ॥ अधक र्णाद्विषयट्टापि पायक ॥ एवशास्त्राधत्वा पाषाद्विषकटस्य द्वाटनमवधत्वा पाटिके कश्चिन्निर्वाहयतु ॥ ६१ ॥ हपशोकयोस्तर्गं शुभोत्साहमर्गे ॥ ६२ ॥ ह्यविषादाद्विशालक्ष वाशोताम ॥ इदमप्यमोक्षमात्रम् ॥ पूर्वाभेरायपुनर्भेरात्कामाय पिरट्टभेरादवापुधैरेवेरेवेलायमे कीद्वतेकालेन ॥ कीद्वतेरकमकाद्वन्मणिगिचिगमिन्नुद्धीत्यादिना कर्तुं कथत्कथयति ॥ मयिको हाकीनुककस्थिते पुष्यसाधयगियोगे पुष्यसेयुक्तं दत्तय ॥ ६३ ॥ कुतहलीकां हाकीनुको ॥ ६४ ॥ स्वरातीरादे सवमाणि शरीराद्विषकात्परा शतत्वापयार्थमन्यते तद्वराय भागकप्यमवद्विनिश्चित्य न भाग्यानिमानस्य गेन शोकप्रसक्तिरित्यारायनाह ॥ मयिरोवेति ॥ यद्वेदोरात्रम् ॥ न कश्चिन्महिषया विशेषमनक मयधीश्वरमहिषदत्तय ॥ काष्ठलक्षणास्य भागिद्वत्तयस्य साकम्पकालाकायाम्यवहारो मक्षकालकमभूतपुनर्जुनप्ये ॥ ६५ ॥

दृष्टस्वकालस्योचरा अन्यभूतादिति यावत् ॥ ५४ ॥ अपि च साक्षिणस्तवससारनर्तनकौतुकदर्शनमेव युक्तनतुशोको मोहादिविकारैः स्वयं नर्तनमित्याह ॥ स्वयमिति ॥ विप
नौ धर्मवित्तादिनाशो विकलानि विवेकदर्शनासमर्थानि रोदनादिविकलानि च द्रियाणि चक्षुरादीनियस्य तथा विधसम् ॥ ५५ ॥ क्षणभंगिनो दर्शनादि विशेषः ॥ मनस्वीविवेकी
॥ ५६ ॥ अमगल्यममगलार्हम् ॥ ५७ ॥ कानिमगलानि तान्याह ॥ देवेति ॥ देवद्विजादिश्रद्धाप्रभुनय ईश्वरानुग्रहसाधनत्वान्मगलानि ॥ ईश्वरानुग्रहस्तु साक्षाज्ज्ञानसाधन
त्वात्परममगलमिति भावः ॥ तथा चोक्तम् ॥ ईश्वरानुग्रहादेव पुसामद्वैतवासाना महाभयपरिचाणा द्विचाणा भवेव जायत इति ॥ ५८ ॥ इदानीं भरद्वाजः सर्वसाधनरहस्यं मया पिप्प्री

काकथामर्त्यपि दानानि मेधांतरवासिनाम् ॥ अपि देवानिकाया येतेपि दुष्कालगोचराः ॥ ५९ ॥ स्वयं नृत्यसि किं प्रीतो विपत्तौ विकलं द्वि
यः ॥ क्षणनिश्चलमासीनः पशुसंसारनाटकम् ॥ ५५ ॥ अस्यानेकतरंगस्य जगतः क्षणभंगिनः ॥ न विषीदति मनस्वी भरद्वाजमनागपि
॥ ५६ ॥ त्यजशोकममंगल्यमंगलानि विचिंतय ॥ चिदानंदघनं स्वच्छमात्मनं च विभावय ॥ ५७ ॥ देवद्विजगुरुश्रद्धाभरवं धुरचेतसाम् ॥
सदागमप्रमाणानां महेशानुग्रहो भवेत् ॥ ५८ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ज्ञातं तव प्रसादेन सर्वमेतदशेषतः ॥ न वै राग्यात्यरो बंधुर्न संसार
त्यरो रिपुः ॥ ५९ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि वसिष्ठे नोपपादितम् ॥ ज्ञानसारमशेषेण ग्रंथेनोक्तं पदात्मना ॥ ६० ॥ श्रीबाल्मीकिरुवाच ॥
भरद्वाज शृणुष्वेदं महाज्ञानं विमुक्तिदम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण भवाब्धौ न निमज्जसि ॥ ६१ ॥ संहतिस्थिति संभूति भेदयोर्नैकधा स्थितः ॥
एकोपि सन्नमस्तस्मै सच्चिदानंदमूर्तये ॥ ६२ ॥ कृते प्रपंचविलये यथा तत्त्वं प्रकाशते ॥ तवोपायं प्रवक्ष्यामि संक्षेपाच्छ्रुतिशासनात् ॥ ६३ ॥
पूर्वापरविचारार्हा कथं नृणां तव स्मृतिः ॥ तथैव ज्ञायते सर्वं कशामलकवत्स्वयम् ॥ ६४ ॥

कृत्यज्ञातम् दृश्यप्रपंचविलापनोपाय रहस्यमीश्वरानुग्रहसाधन रहस्यं च वसिष्ठस्य विस्तरात्किंपु विशकलितं तत्र तत्रोक्तं पिप्रीकृत्य न ज्ञातमिति कंठोक्त्या र्थाच्च दर्शयंस्तज्जिज्ञासुः
पृच्छति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ ५९ ॥ अनेकवाक्यात्मना अशेषेण ग्रंथेनोक्तं रहस्यमेकपदात्मना पिप्रीकृतं निष्कटश्रोतुमिच्छामीत्यर्थः ॥ यदात्मनेति पाठे यत्तात्पर्यं केणेति प्रथमं
शेषणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्रविलापनोपायमपवादं वक्तुमप्यारोपेणैकमेवानेकधा स्थितदेवमगलार्थं नमस्यति ॥ संहतीति ॥ ६२ ॥ प्रश्नाभिप्रायानुरूपमुत्तरवक्तुं प्रतिजानीते ॥
कृते इति ॥ श्रुतिशासनात्माङ्कयोपनिषदादिश्रुत्युक्तमात्र ॥ ६३ ॥ विशकलितोक्तं संक्षेपमिति शिः स्वयमेव पूर्वापरविचारेण निष्कट्य ज्ञानं शक्यतस्ते सा बुद्ध्या प्राक्प्रख्याता मिदा
नीकथनटमिति वक्ष्यमाणप्रवृत्तावधानार्थमधिकक्षिपति ॥ पूर्वापरेति ॥ ६४ ॥

अतएवेदं शास्त्रमर्थिभ्यां मोहजयोत्साहपृथुकोनस्तरालेशोक इत्याह ॥ हेभारद्वाजोन्नि ॥ अस्मान्मन्मसाधारणम् ॥ ४२ ॥ किममहस्यविकार्यशोक सामपीहीनस्यपुनो ननु महा राजस्य सर्वसामर्थ्यस्य स्वस्थवेत्ताशयेनाह ॥ दूरमिति ॥ महासत्त्वो राजानमुद्धादिमहापद्मिनिममोपि धनमृत्यादिसामर्थ्यसन्त्वत्वाद्यर्थो मनोरथदूरमपि पृथ्वीपरिपालनमुदतिवृद्धिराद्यरचालनारिकायं माध्यामभेजकं नुक्तहने ॥ परिक्षिते धनादिसाक्षिद्रव्यामापद्विदुत्तराये हेतुर्धैर्यादिसामर्थीविरहादित्यर्थ ॥ ४३ ॥ जीबभुक्तान्निदर्शनीकस्य पुण्यसामर्थ्यासत्त्वाममो धोऽथ विप्यत्यवेत्तुनाप्यसोत्साहं पुण्यसामर्थ्यं नैव यमप्रवर्तित्याशयनाह ॥ बोधयति ॥ ४४ ॥ ननु पापवत्पुण्यस्यापि प्रथकत्वादिप्रवृत्तपुण्यकथमर्जोपराभाह ॥ द्विपद्मेनेति ॥ सति रागपुण्यप्रथकभाषत्तरभाधनुस्तुल्यदूतभोक्षोपयुक्तमवतिभाष ॥ ४५ ॥ पुण्यातिशयेन प्राक्तनपापनाशे रागमायमनाप्यायितानां विहेभारद्वाजमोहत्वविवेकेन जहिस्तुटम् ॥ अस्मान्मन्मिदानीं त्वजानप्राप्स्यस्यन्मशयम् ॥ ४६ ॥ दूरमुत्सहते राजानमहासत्त्वमहापदि ॥ अस्मत्सत्त्वोजेन शोचत्यस्येति हि परिस्वितो ॥ ४७ ॥ बोधपुण्यपराधीन प्रयत्ने बह्वजन्ममि ॥ अनुमीयत धीरेषु जीवन्मुक्तेषु कार्यत ॥ ४८ ॥ द्विपद्मेनेन येनैव कर्मणां प्रवृद्धश ॥ सुलुद्धतेन तेनैव मादसमाप्स्यसि पुत्रक ॥ ४९ ॥ सर्तासकर्ममवेगपुराणप्रणुदत्तयम् ॥ वर्षां यद्वभूतानादवानलमसेषयत् ॥ ५० ॥ सखसन्मस्य कर्माणि प्रक्षणा प्रणयीत वा नैव संस्यदिमसारथ्यकावत्तज्जम शमम् ॥ ५१ ॥ आतावदेतद्विकल्पाय मिदया बह्विर्भह ॥ प्रतिकूलोऽपि रुहोलेकेवलनिश्चले जले ॥ ५२ ॥ अयकिमवकरणस्त्वया शोको बलव्यत ॥ निर्वाहयतु सैव त्वं प्रज्ञापयिष्ये भगुरा ॥ ५३ ॥ न जानुते विगणयते गणना सुगरीयसाम् ॥ येतरगौस्तुणानीव क्रियते हवशोकयो ॥ ५४ ॥ समाकृद्धं श्रावो लभद्गौरात्रमिदजगत् ॥ क्रीडते पवित्रे प्रेक्षे मस्य किमिति स्विद्यते ॥ ५५ ॥ सूतसहरति क्षिप्रपुन स्तुजति हविष ॥ जगति बह्वर्पयायै का लपुवकुलहृत् ॥ ५६ ॥ न विरोपयह कश्चिन्नवकश्चिन्नकश्चन ॥ जनुष्वभ्यवहार्ये पुत्रकम्यकालमोगिन ॥ ५७ ॥ विधत्ता पराशरिभयतीत्याह ॥ सतामिदं ॥ असेषयदिनभूतकालो न निर्वाक्यत ॥ ५८ ॥ पुण्यार्जनेन तरेष्वभ्यवहार्ये पत्कार्यत पुनरिति ॥ सत्येदं तिष्ठन्नृणाः प्रणयीष्यन्नापुनार्थप्रदायकासक ॥ ५९ ॥ यावद्विषयोऽप्रत्ययणयिता ॥ उल्लेखालेपयसि अस्थिप्रतिरुद्धमूलोपसर्षाविक्रिम ॥ निश्चलेन पुनसि केवलपुण्यपुण्येत्यर्थ ॥ ६० ॥ अथ कल्पादिव कटदिप्रिधायकः ॥ एवशोकापत्त्यायावद्विषयकद्वयमहादत्तावप्रदायटिरेकैव निर्वाहयतु ॥ ६१ ॥ हर्षशोकयोस्तरगौशुभोसाहृजो ॥ ६२ ॥ हर्षविधावादिस्त्रालक्षणांशालाभ ॥ इदं आगतजीवजातम् ॥ पद्विभेदापहृणोशक्तमाभय रिपुदं मेवाद्यापि दुर्धैर्मेक्षेर्दोलायधै क्रीडते कालेन ॥ क्रीडते कर्मकालेन मणिजिह्वानिषु क्षीत्यादिना कर्तुं कवलकमणिज ॥ मर्हिक्रीडाक्रीडुककल्पिते पुनरायं यथोपगमयो मे पुनस्ते शुरु इत्यर्थ ॥ ६३ ॥ कुलहलीक्रीडाक्रीडुकी ॥ ६४ ॥ स्वरारीरादे सर्वमाणिशरीरादिहत्काळा शतलघुपदीयमन्मनतद्वयमोक्तमप्येवमिति निश्चित्य भाव्यताशोकप्रसक्तिरित्याशयनाह ॥ न विरोधेति ॥ यद्वेदवर्तनम् ॥ न कश्चिन्नवद्विषयो विरोधमर्कनकमनपर्वोऽन्यद्विद्वद्विषय ॥ काटलक्षणस्य भोगिनः सत्यस्याप्यवकाशाकन्याभ्यवहारो गणनात्कर्मयुते पुण्यपुण्यये ॥ ६५ ॥

11

THE STATE OF TEXAS,

[illegible][illegible]

स्वयविचार्षस्वयमेवचतसातथाप्यतेयेनशोचतेपुन ॥ सत्संगसच्छास्त्रविवेकतपुनवर्णयत्युक्तेनविभाष्यमेतत् ॥६५॥ ॥ इ० वा०
वा० दे० मो० नि० पू० भारद्वाजानुशासननामसमर्पिशतुत्तरशततम सगा ॥ १ २७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥
शातोदांतश्चोपरतोनिपिष्टात्काम्यकर्मण ॥ विपर्येद्वियसंश्लेषसुखाच्चश्रद्धयान्वित ॥ १ ॥ श्रद्धासनेसमासीनोजितचित्तैर्द्वियक्रिय ॥
ओमित्युच्चारयत्तावन्मनोयावत्सिद्धयति ॥ २ ॥ प्राणायामंतत कुर्यादत करणशुद्धये ॥ इंद्रियाण्याहरत्यश्रद्धिपयेभ्यश्चानैश्चनै ॥ ३ ॥
द्वेन्द्रियमनाधुक्षिंसेज्ज्ञानाच्चसंभव ॥ यस्माद्रवतितज्ज्ञात्वातेषुपश्चाद्विलापयेत् ॥ ४ ॥ विराजिप्रथमस्थित्वातन्मात्मनितत परम् ॥
अप्याकृतस्थित पश्चात्स्थितभरमकारणे ॥ ५ ॥ मांसादिपार्थिवमागंधपिष्ट्याप्रविलापयेत् ॥ आप्यंरक्तादिकृत्वाप्युत्तेजसतेजसिद्वि
पत् ॥ ६ ॥ वायव्यधमहावायौनामसंनमसिद्विपेत् ॥ पृथिव्यादिषुविन्यस्यचैर्द्रियाण्यात्मयोनितु ॥ ७ ॥

रायार्थिब्राह्मणस्य निशान्नपायप्रयमविराजिस्थितान्नभरातस्कारणोदकारार्थसूक्ष्मभूतलिंगसमस्यात्सन्निहिरण्यगर्भे विराजयन्निष्ठाप्य स्थित्वा तत्सत्कारणोपि पुनर्नायावद्
नेमकारार्थं अथ्माकृते स्थितस्तस्य तत्तत् पञ्चासर्गकामूलकारणतोषलक्षितो साध्याकृतसंधाधिष्ठानकर्मभाषालक्षिते शुद्धे ब्रह्मसिद्ध्याकृतमविनिष्ठाप्य स्थितो भवेत्स्यार्थः ॥ ७॥
इदं विद्याविपुलस्य स्यात्सात्त्विकस्तपनप्रदुक्तमद्विष्टाप्यपुनर्भवेत्तु ॥ नोसादीत्यादिना ॥ क्षिपेत्तत्तन्माभगार्थतन्नेन प्रविष्टापयेत् ॥ ६ ॥ नाभसरागरीराकारात् ॥
एवमात्माद्विद्याप्यप्यात्मयोनिपुस्तारमकर्मकृतोपाधिपुनरस्यस्यपि प्यादिवृत्तिनिष्ठिप्यन्निष्ठाप्य ॥ ७ ॥

दिश श्रोत्रभूत्वाकर्णौ प्राविशानित्यादिश्रुते कर्तुर्जीवस्य शब्दादिभोगसिद्धये कर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेद्रियमावेनोपेतादिगादिदेवतां यथाक्रमदेवतास्त्वेव नि
क्षिपेदिति शेषः ॥ तमेव क्रमदर्शयति ॥ दिक्षित्रयादिना ॥ ८ ॥ अप्सु वरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणि चतुर्मुखे ॥ बुद्धिपटुणामुपलक्षणम् ॥ एवमनोहकारचित्ताभ्यामपि चद्रु
द्राद्यन्ते पुनर्विलापयेदित्युपसहरति ॥ एतादृशेति ॥ अग्निर्वाग्भूत्वा मुरवप्राविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्य देवता एवेन्द्रियव्यपदेशेन स्थितानां त्विन्द्रियाणि नाभवस्त्वन्तराणि
सतीति तत्त्वोपदेशेन प्रविलापनायमाख्यादिश्रुतेन स्वतः स्वकोलकल्पनाया एतेऽर्था प्रकटीकता इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एवं देहेन्द्रियादिप्रविलापनसमग्रश्लोकविवृत्य विरा
जिप्रयमस्थित्वेत्येतद्विशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अव्याकृते स्थितः पश्चादित्येतद्विवरणप्रसंगेन मायाशब्दस्य सर्वजगदभिन्यनिमित्तोपादानस्य ब्रह्मणो ब्रह्मविद्यार्थिभिर्भागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतां कर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षु न्यस्यात्मनः श्रोत्रं त्वचं विद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविवेचजिह्वा मभ्युविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणवायौ वाचमग्नौ पाणिभिर्द्रेविनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौ तथालनः पादौ पायुं मित्रे तथैव च ॥ उपर्यंकश्यपे न्यस्य मनश्चंद्रे निवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणि संयच्छेदताः करणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेन व्यादिश्रुते च देवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्य न स्वतः प्रकटीक
ताः ॥ एवं न्यस्यात्मनो देहं विराडस्माति चिंतयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतः स्थितो यो सावर्धनरीश्वरः प्रभुः ॥ आधारः सर्वभूतानां कारणं तद्बुद्धो
द्धतम् ॥ १३ ॥ स यज्ञस्तृष्टिरूपो सौजगद् तौ व्यवस्थितः ॥ द्विगुणांडाद्वह्निः पृथ्वी पृथिव्या द्विगुणं जलम् ॥ १४ ॥ सलिलाद्विगुणं तजस्तेजसो
द्विगुणो निलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशः क्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन व्यापिना ग्रथितं जगत् ॥ क्षितिं चाप्सु समावेश्य
सलिलं चानले क्षिपेत् ॥ १६ ॥

पास्यत्वेनोक्ता ब्रह्माद्यात्मनो विराजोद्धत्यक्षे सदा स्थिता ब्रह्मविद्या धादितार्थशरीरामूर्तदर्शयन्स एव सर्वप्राणिनां माता पितृरूपेण कारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोमो
पितृत्वादेव स्वस्त्यष्टस्य देवमनुष्यादिजगतोदत्तावनपानादिजीवनोपाये व्यवस्थितः सन् हविर्देह्यादिना सर्वपापकश्रौतस्मार्तयज्ञस्तृष्टिरूपो ब्रह्मांडांतः स्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तु
तप्रविलापनवक्तुं ब्रह्मांडावरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपि एभिर्वावरणैरहव्याप्तं दशगुणोत्तरैरिति पुराणेषु दशगुणोत्तरत्वश्रूयते तथापि द्विगुणमेव परितो वेदने पचकोशप्रदक्षिणपंच
विंशति कोशवदेकगुणस्य पंचगुणत्वे द्विगुणस्य दशगुणत्वमित्यभिप्रायेण तद्बोध्यम् ॥ अथवा तदपचीकृतभूनावरणाभिप्रायमिदं नुपचीकृताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशपृकैकस्मादूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन अपर्चीकृतेन समस्तेन पचीकृतेन अतएवांतरमातरवाक्षेप्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिमिति ॥ १६ ॥

ध्यानेऽप्याचरमसाक्षात्कारद्वयध्यानकर्तृकरणहर्षालिंगमपिमूलज्ञानबाधेनप्रविलाप्यघटभोगघटाकारोमहाकाशमिवपरिनिर्तिशयानंदब्रह्मविशेषैवास्यालिंगनिगडमु
 स्यात्कृतार्थेत्यर्थः ॥ ननुनातःप्रज्ञामित्यादिश्रुतौलिंगबाधोनदृश्यतेतत्कथंनित्यंतिरितिचेतस्थानत्रयबाधेतिगबाधोर्थसिद्धः ॥ रथूलसूक्ष्मभूतेद्वियादिष्वेवलिंगस्यप्रतिष्ठित
 त्वादितिदर्शयति ॥ भूतेद्वियेति ॥ २५ ॥ नच्चज्ञानकथप्रतिष्ठातबाह ॥ लिंगमिति ॥ शुद्धेब्रह्मण्यज्ञानावरणेनाव्याकृतेहिसतिस्वप्नभूतद्वारातिगमुस्ययतेनज्ञानविनेतितदेवाल
 गस्यमूलप्रतिष्ठितंनित्यतौलिंगनिगडभंगसिद्धिरितिभावः ॥ एववात्मकीनाप्रणवार्थप्रपचनोपायेनप्रतिबोधितःप्रबुद्धोभरद्वाजःस्वानुभवंगर्वनुभवसंवादेनपरीक्षणायप्रकट
 यन्नुवाच ॥ इदानीमित्यादिना ॥ २६ ॥ २७ ॥ चिदहननुचिच्छक्तिमात्र ॥ कीदृशादभेदात्परमात्मासितबाह ॥ घटाभावेइति ॥ घटभोगेसतीत्यर्थः ॥ यथाएकस्यैवघटस्यघट
 कलशानामभेदकल्पनातदुपहितेआकाशेचघटाकाशःकलशाकाशइतिव्यपदेशभेदकल्पनातद्वदेकस्यैवाज्ञानस्यजगन्नामभेदकल्पनातदुपहितेचमयिजीवईश्वरोदेवोनर कुज

ध्यायेत्तस्मात्पलिंगप्रविलाप्यपरंविशेत् ॥ भूतेद्वियमनोबुद्धिवासनाकर्मवाचयः ॥ २५ ॥ अज्ञानंचप्रतिष्ठाःस्यालिंगमव्याकृतेसति ॥
 भरद्वाजउवाच ॥ ॥ इदानींलिंगनिगडान्मुक्तहंसर्वथायतः ॥ २६ ॥ चिदंशत्वात्प्रविष्टोहंचैतन्यनानंदसागरे ॥ अभेदात्परमात्माम्स्मिन्स
 र्वोपाधिविवर्जितः ॥ २७ ॥ कूटस्थःकेवलोव्यापीचिदचिच्छक्तिमानहम् ॥ घटाभावेघटाकाशकलशाकाशयोर्थया ॥ २८ ॥ तमाहुः
 श्रुतयोब्रह्मएवमेवैक्यमादरात् ॥ यथाभिरप्रौसांसि क्षिप्तःसमानत्वमनुब्रजेत् ॥ २९ ॥ तदास्वस्तन्मयोभूत्वागृह्यतेनविशेषतः ॥ यथाह
 णादिकंक्षिप्तंरुमायांलवणंभवेत् ॥ ३० ॥ अचेतनंजगद्व्यस्तंचैतन्यचेतनीभवेत् ॥ यथावैलवणप्रंथिःसमुद्रसैंधवोयथा ॥ ३१ ॥ ना
 मरुपाद्विनिर्मुक्तःप्रविश्यैतिसमुद्रताम् ॥ यथाजलेजलंन्यस्तंक्षीरेक्षीरंघृतघृतम् ॥ ३२ ॥ अविनष्टाभवत्येतेगृह्यतेनविशेषतः ॥ तथा
 हंसर्वभावेनप्रविष्टश्चेतनेसति ॥ ३३ ॥ नित्यानंदसमस्तज्ञेपरेपरमकारणे ॥ नित्यंसर्वगतंशांतंनिरवद्यंनिरंजनम् ॥ ३४ ॥

रहत्यादिव्यपदेशभेदकल्पनाचासीत् तत्रैकेनघटभोगेनयथाउभयनित्यद्वयशुद्धाकाशलक्षणैक्यतद्वदेकस्याज्ञानस्यनित्यत्वासर्वनामादिभेदनित्यद्वयचिदैक्यसांभ्राज्यमित्यर्थः
 ॥ २८ ॥ एवमैक्यमभिप्रेत्यतब्रह्मभूतमायवनान्यत्पश्यतिनान्यच्छृणोतिनान्यद्विजानातिसंभूमायवत्वस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्केनकपरयेत्एकाल्पत्ययसारंशिवंशांतमद्वैतच
 त्थर्मन्यते नेहनानासिक्किचनेत्यादयोबद्धयःश्रुतयआहुरित्यर्थः ॥ एवंयथाजलेजलक्षिप्तंक्षीरेक्षीरंघृतघृतम् ॥ अविशेषोभवेत्तद्वज्जीवात्मापरमात्मनीत्यादिश्रुतिभिरी
 दृशमेवैक्यदर्शितमित्याशयेनोदाहरति ॥ यथेति ॥ समानत्वमैक्यम् ॥ २९ ॥ एवमचेतनप्रपचस्यापिचितिविलापनेनतद्वावापत्तौदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ ३० ॥ न्यस्तप्रवि
 लापितम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ उपाधिनाशेउपहितजीवविनाशशकापिभोगेत्याशयेनाह ॥ अविनष्टाइति ॥ चेतनेचिदेकरसेसतिब्रह्मणि ॥ ३३ ॥ निष्कलनिक्रियशांतंनिरवद्यं
 निरंजनमित्यादिश्रुत्यापिस्वानुभवसवादयति ॥ नित्यमित्यादिना ॥ ३४ ॥

॥ १७ ॥ सत्यसकलसकलसमाधेनासतोपि जगत्समासपादनसमयसदृशम् ॥ १६ ॥ सत्तादितिमायागुणैर्वाकृतम् ॥ १७ ॥ अभ्यासकालेपि स्यादासर्पध्वान्नसमु
पदिष्टमित्यारायनाह ॥ प्रविष्टमित्यारिना ॥ स्वकर्मकल्लुब्धमगुरुशुभ्रादिपरास्वर्णाभ्रमधमनिष्ठम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ कथयतिपद्यतेनाह ॥ नमस्तदिति ॥ २० ॥ प्रतिप
तिपाध्यायनाह ॥ इत्यात्मनि ॥ एवभारद्वाजोक्तमनुभावनिशाम्यसगुणत्वात्मीकितसङ्कानुभावस्थैर्यायस्यजतिवह्निरजस्यत्यक्तभ्यत्यक्षरपदमित्याविश्रुतिसिद्धसम्प्राप्तमवश्य
कतभ्यतयोपरिशिष्ट ॥ सत्येति ॥ २१ ॥ ससारवकावर्त्तेषुभमतीतिभमत्वंयदिरामविश्रीनिष्ठसंगार्हस्थेनेप्यसेनप्राप्तोपितीर्कमार्गिसम्पत्स्यस्रक्षणःप्रणयीब्रह्मण्येवनिर्वा
क्षेपमासक्तप्राप्त ॥ ब्रह्मसत्सोम्यस्तवेतीतिश्रुतेनम्यभ्यापारतप्राप्तब्रह्मण्यसकस्यसम्प्राप्तिसनएवसर्वज्ज्ञानिप्राप्तिसंभवादिच्यर्थ ॥ सर्वसमपसागमिति यावत् ॥ २२ ॥ नवि
लब्धनेतिरस्यत्सि ॥ तत्सत्तावदवधिरयाभ्यभिभोद्वेअपसप्तस्येतिश्रुतेरितिप्राप्त ॥ शानिनोऽजीवन्मुक्तस्यकर्मकसम्पन्नबेनिप्रथमअथ यदाकर्तव्यतद्वापदत्तिकपति

तन्मन्त्रिभिककाम्यकमसवेभेषयाधुर्ध्वकममयथाकामनाभ्यानिवृत्तस्त्वाश्रयोषितकममाश्रयकनभ्यमिति द्वितीयमभ्यासपाठकमभ्यासार्कमस्यवलीयात्साद्वोष्य ॥ ननुसस्तेस
 न्यस्यकमर्णिगप्रक्षणः प्रणयायान्निसप्तकर्मसंस्थासंयुतकलाभरक्षाजस्य द्वावधिप्रमत्तावनुपपन्नौ सस्यम् तयापि द्वावर्जावमप्रिहामजुहोति कुम्भन्नेवेहकमर्णिगिअर्जाविदेभ्यस्तस
 माद्वत्साद्विश्रुतिभियावर्जावकर्तव्यतयानिवृत्तनादीक्षितोनद्वानिननुहोतीत्यादिषामर्धीक्षाकारेत्यक्तानामपि दीक्षायागमेपुनः परिग्रहवत् स्यकतेवद्वित्तम्येय एतमेवमद्याजि
 नोऽर्जाविदेभ्यस्तस्य अति मत्स्याद्विश्रुतिभिप्रक्षालिषासानिमित्तनस्यमनोऽज्ञानसिद्धयानिमित्तसायगमेपुनः परिग्रहोभ्यापयसिद्ध ॥ नचविद्वत्संन्यासाविधानानुनयरिग्रह ॥ न
 स्यकन्मनोरानुष्ठितविमर्शियासंन्यासवशाद्वत्स्याप्याप्यमेवेत्यतस्तद्वानोदयेनकलापानुग्रहविशेषाच्चतिअभ्याससंन्यासांतरविधानपरस्यप्राप्तविमर्शियासंन्यासपरायत्यनवि
 धानासत्केरित्याराधयेन्मभ्यानुपपन्नौबोध्यौ ॥ ४३ ॥

एव पृष्टोवाल्मीकिस्त्वयाप्रथमं काम्यनिषिद्धकर्मणा ज्ञानविरोधिविशेषादिदोषहेतुभूतकर्मणा च तत्प्राप्तज्ञानित्वं राक्षसाभ्यासेन स पादनीय तदुत्तरं तस्य कर्मकादिशामित्वस्य भो
त्तरत्वस्य मेव ज्ञास्यसित तद्भूमिका परिपाककभेगतत्तत्कर्मोपरमस्तदा तदैव च यानुभावि तुराक्यत्वाज्ज्ञानिना च प्रारब्धवैचित्र्येणैक रूपस्थित्यदर्शनेन तत्कर्मणा प्रवृत्तमेव निवृत्त
मेव वेति नियतमशक्यत्वादि त्याशयेनोत्तरमाह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मात्सर्वकर्मसंन्याससहित ब्रह्मप्राप्त्यैव मेव ससारभयमनिवर्तकज्ञानोपाय इति महुपदिष्टार्थस्य बुद्धत्वाच्चादृशो
र्मुमुक्षुभिर्यथास्मिन्कर्मणि कृतं सति श्रवणादिविघ्नदोषश्चक्षेत्रक्षेपमाहित्यपातकादिदोषश्चन भवति तदैव कर्तव्यं काम्यनिषिद्धचकारादृष्टविशेषसाधनचकर्मन कर्तव्यमित्यर्थः ॥
विविदिपास न्यासपरिपालनतु विधिना त्यक्तस्य पुनर्विधिविना परिग्रहासत्त्वादाह दोनैष्ठिकधर्मैस्तु न च्यवते पुनः प्रायश्चित्तनपश्यामि येन शुद्धोत्सात्महेत्यादिपरादत्तौ दोषश्च

प्रवृत्तवानिवृत्तं वा कर्तव्यं च न वा प्रभो ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ तस्माद्यत्नकृते दोषस्तत्कर्तव्यं मुमुक्षुभिः ॥ ४४ ॥ कास्य कमानाप
द्धं च न कर्तव्यं विशेषतः ॥ यदा ब्रह्मगुणैर्जावो युक्तस्य त्कामनोगुणान् ॥ ४५ ॥ संशान्तकरणग्रामस्तदा स्यात्सर्वगः प्रभुः ॥ देहं द्विष्य मनो
बुद्धेः परस्माच्च यः परः ॥ ४६ ॥ सोऽहमस्मि यदा ध्यायेत्तदा जीवो विमुच्यते ॥ कर्तुं भोक्तादिनिर्मुक्तः सर्वोपाधिविवर्जितः ॥ ४७ ॥ सुख
दुःखविनिर्मुक्तस्तदानीं विप्रमुच्यते ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ ४८ ॥ यदा पश्यत्यभेदेन तदा जीवो विमुच्यते ॥ जाग्रत्स्व
प्नसुषुप्ताख्यं हित्वा स्थानत्रयं यदा ॥ ४९ ॥ विशतुरीयमानंदं तदा जीवो विमुच्यते ॥ जीवस्य चतुरीयाख्या स्थितिर्यापरमात्मनि ॥ ५० ॥
अवस्थायी जनिद्रादिनिर्मुक्तश्चित्सुखालिका ॥ योगस्य सेयं चानिष्ठा सुखं संवदन् महत् ॥ ५१ ॥ मनस्य स्तंगते पुंसां तदन्यत्नोपलभ्यते ॥
प्रशान्तमृतकञ्जोले केवलमृतवारिधौ ॥ ५२ ॥

वणारपुनः परिग्रहे प्रयोजनाभावाच्छ्लिष्टविगर्हितत्वाच्चसेरस्यतीतिभावः ॥ ४४ ॥ ज्ञानित्वं त्वस्य सर्वमनोगुणत्यागोनपूणानि दाद्वयज्ञिशुद्धासगचिदेकरसत्वादिब्रह्मगुणप्राप्तावे
वस्थानान्यथेत्याह ॥ यदेत्यादिना ॥ ४५ ॥ देहादिकोराचतुष्टयात्परआनदमयकोशात्मातस्मात्परस्तदधिष्ठानब्रह्म ॥ ४६ ॥ आदिपदात्कर्तार्यकरणभोक्ताभोग्यभोगो
ज्ञाताज्ञानज्ञेयमिति तिस्रोपि त्रिपुटयः परिरुह्यते ॥ तस्य योजकः सर्वदेहाद्युपाधिभिस्तत्कलाभ्यामुत्पद्युत्वाभ्याम्वर्तमानं कृत्यदाभिविष्यसितदानाम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
५० ॥ जाग्रत्समावस्थयोर्बीजसवासनाकर्माज्ञानम् ॥ निद्रातदवस्थाविशेषः ॥ सेयनयार्थ्याजीवस्य स्थितिर्योगस्य निदिव्यासनपरिपाकजन्यनिर्विकल्पसमाधेर्वाशब्दान्मु
ख्याधिकारिणो विचारमात्रजन्यसाक्षात्कारज्ञानस्यवानिष्ठापरिसमाप्तिः ॥ ५१ ॥ तस्मिन् चिद्विश्रान्तस्य तद्वैद्वत्दर्शनप्रसक्तियरेव नास्ति दूरे कर्मक्षाराब्धिबीजमज्जनप्रसक्तिरित्याश
येनाह ॥ प्रशान्तेति ॥ ५२ ॥

प्रागुक्तमीश्वरमुपास्यतद्वदत्तदेवद्विष्टोक्तज्ञानमार्गेणयोगमार्गेणवातत्त्वज्ञानेनसत्येकविज्ञानेनसबबिज्ञानात्सवसरापमूलाज्ञाननाशाश्वसवसरायोच्छेदेनविश्वीतिर्भीषिप्यतीत्युप
सहस्रि ॥ मन्त्रादिना ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तपशरात्राचार्योपदेशस्तानुपशानामेकापनिष्ठानिश्चयापार्थिवतनाद्वितिलक्षणपरामरा रास्वपोपणाद्वितिलक्षणोभ्यासश्चाव
थकायदत्ताह ॥ परामर्शेति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ योगमुपाधित्यार्गेर्नमप्य ॥ स्वात्मनाशोधितमतीचा ॥ आत्मनिमन्त्रणि ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ महामनाक्षयविच्छिन्नमन्त्राकार
विमाराय ॥ ५९ ॥ अनुपद्विष्टमाप्रमयुक्तनप्रागुक्तशक्तिप्रातनत्वयारिष्यस्यमन्त्रीकरणारस्वस्यगुत्वशिष्योद्धारासमभ्यस्तक्षणात्सवपृषदर्शानमस्मभ्यमित्यथ

मज्जमज्जसिक्किहेनप्रहत्ताराविध्वीचिपु ॥ मज्जसमरिताभोगपरमंशजगदुरुम् ॥ ५३ ॥ इतिनेवर्णितसर्ववसिष्ठस्योपदेशानम् ॥ अने
नज्ञानमार्गेणयामार्गपुत्रक ॥ ५८ ॥ भरद्वाजमहाराज्ञमर्वज्ञास्यभिनिश्चितम् ॥ परामर्शनशक्तस्यगुरुवाक्ष्यायवोधनात् ॥ ५५ ॥
अभ्यासात्मवसिद्धि स्यादिति वेदानुशासनम् ॥ तस्मात्त्वसवमुत्सज्यकुर्वभ्यासोस्तिरमन ॥ ५६ ॥ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ ॥ राम प्राप्
परपागस्वात्मनात्मनिहेमुने ॥ कथवसिष्ठुदेवेनव्यवहारपर कृत ॥ ५७ ॥ इतिज्ञात्वाहमप्येवमभ्यामार्थयतयथा ॥ तथैवव्यवहारोपि
धुत्पान्तमेतविव्यति ॥ ५८ ॥ ॥ आवात्मकिरुवाच ॥ ॥ यदापरिणत साधु स्वस्वरूपमहामना ॥ विश्वामित्रस्तदोवाचवसिष्ठुस्तपि
सत्तमम् ॥ ५९ ॥ ॥ आविश्वामित्रउवाच ॥ ॥ हेवसिष्ठुमहामागवक्ष्युन्महानसि ॥ गुरुत्वशक्तिपातेनतत्क्षणादवदर्शितम् ॥ ६० ॥
दशनात्स्यशान्दद्व्यात्प्रयारिष्यदेहके ॥ जनयेय ममावशशांमवसंहिदशिक ॥ ६१ ॥ रामेव्ययविशुद्धात्मविरक्त स्वात्मनैवहि ॥
विश्रान्तिमानावात्सर्वचमवादात्माभवान्पदम् ॥ ६२ ॥ शिष्यप्रज्ञैवबोधस्वकारणगुरुवाक्यत ॥ मलत्रयमपृक्चेक्ययुज्यतिपक्ववत्
॥ ६३ ॥ ज्ञानप्रत्यक्षमेवेदगुरुशिष्यप्रयोजनम् ॥ उभावपियतोयोग्योसवपामहिदशामपि ॥ ६४ ॥

॥ ६० ॥ म मनुपयास्यशीत्यक्कारामहमविरयकूटिनीसधारदिकनकनमेवतत्कथल्यारातिपातोक्षातस्तथाह ॥ वरानादिति ॥ सत्यसकल्पयानात्वादराह पादुत्पापिस
च्छिष्यस्यकूटिनिष्यापदृमकमेरुमन्त्राद्यस्थितपरशिष्यसमावेशलक्षणोकीवस्योपाधिपरित्यागेनशुद्धमन्त्रमावेशलक्षणश्रुतिक्रियात सिद्धतीतिभाष ॥ देशिकोक्तः ॥ ६१ ॥
तपसाम्मसच्छिष्यमदेशायति ॥ रामदति ॥ ६२ ॥ मलत्रयरीवशास्त्रनासदमाणावाहिकामकमवासानलक्षणया ॥ कथयुज्यतिरिष्यदतिशेष ॥ ६३ ॥ सच्छिष्यपुराण
स्यदृष्टकर्मेश्वराह ॥ ज्ञानेति ॥ यददर्शयुक्तिरिष्यदपार्यावत्सर्वेषांशुठपायानाभीदराहर्किल्लक्षणानामपिज्ञाननलानित्यथ ॥ ६४ ॥

इत्यवसिष्ठप्रशस्त्यनक्तर्त्तव्यमाह ॥ इदानीमिति ॥ अस्मादिदुक्पथा ॥ त्वपदेपरिणत कृतकृत्यइति यावत् ॥ ६५ ॥ ममकार्यनिर्विघ्नयज्ञसिद्धित्वस्मरन्स्वाम्युत्थानं क
 न्तुमर्हसिति पूर्ववत्प्रथमाकथ्या इत्युत्तरत्रयासवध ॥ ६६ ॥ किंचान्यदेवकार्यमपिरामभ्युत्थापनेन चरामसपादयामो वयम् ॥ ६७ ॥ कार्यतिराण्यपि पदार्थयन्देवकार्यविशदयति ॥
 सिद्धाश्रमेत्यादिना ॥ अहल्यायामुक्तिशायमोक्षचकारिष्यतीत्यनुपग ॥ ६८ ॥ निश्चयोवाग्निश्चय ॥ गर्तिपरलोकमार्गम् ॥ ६९ ॥ राज्ञ्यविमुच्यगतो विगतः ॥ जीवन्मुक्तत्वादेवा
 भयोनिसुहृश्च ॥ दहकारण्यवासिने मुनीन् राक्षसवधेन भयादुद्धरिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७० ॥ विविधानितीर्थानि प्राणिनश्च उद्धरिष्यति पावयिष्यतीत्यर्थः ॥ सीताहरणप्रयुक्त
 यद्द्वैर्गत्यशोकमोहादिविह्वलनच्छलेन रावणादीनां वादपि सर्वपात्रीसागिनाभुविशोच्यतामस्यास्थ्यचदर्शयिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७१ ॥ अथ इन्द्रवरदानेन युद्धेऽस्य नारक्षी
 देः परावृत्तिपरावर्तनपुनर्भजिविनदर्शयिष्यति ॥ ७२ ॥ अग्निप्रवेशेन सीतां विशुद्धिमन्विच्छन्नात्मनः स्वस्थलोकानुमतिशिरष्टजनमाननीयचरित्रतदर्शयिष्यति ॥ ततो राज्ञ्येभिषि
 इदानीं रुपयारामव्युत्थानं कर्तुमर्हसि ॥ पदेपरिणतस्त्वं हि कार्यविधावच्यतः ॥ ६५ ॥ स्मरन्कार्यममविभो यदुद्दिश्याहमागतः ॥ प्रार्थि
 तश्चातिकष्टेन राजादशरथः स्वयम् ॥ ६६ ॥ तद्वथामाकथ्याः सर्वशुद्धेन मनसामुने ॥ देवकार्यचरामान्यद्वतारप्रयोजनम् ॥ ६७ ॥ सिद्धा
 श्रमं मयानीतो रामो राक्षसमर्दनम् ॥ करिष्यति ततो हल्यामुक्तिं च जनकात्मजाम् ॥ ६८ ॥ परिणोप्यतिकोदंढभंगेन कृतनिश्चयः ॥ रामस्य
 जामदग्न्यस्य कर्तान्शान्तिं भुवम् ॥ ६९ ॥ पितृपैतामहं राज्ञ्यविगतो भयनिस्सहः ॥ वनवासच्छलेन हृदंकारण्यवाप्तिनः ॥ ७० ॥ उद्धरिष्य
 त्तितीर्थानि प्राणिनो विविधानि हि ॥ सीताहरणदौर्गत्यच्छलेन भुवि शोच्यताम् ॥ ७१ ॥ दर्शयिष्यति सर्वपांरावणादिवधादपि ॥ खीर्षां नि
 नामयास्वाभ्यं वानरादेः परावृत्तिम् ॥ ७२ ॥ सीतां विशुद्धिमन्विच्छेद्द्वैकानुमतिमात्मनः ॥ जीवन्मुक्तो निस्सहोपि क्रियाकाण्डपरायणः
 ॥ ७३ ॥ भविष्यति गतिं द्रष्टुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ ॥ यैर्दृष्टो यैः स्मृतो वापि यैः श्रुतो वा ॥ धितस्तु यैः ॥ ७४ ॥ सर्वावस्थागतानां तु जीवन्मुक्तिप्रदास्य
 ति ॥ इति कार्यमशेषेण त्रैलोक्यस्य समापि हि ॥ ७५ ॥ अनेन रामचन्द्रेण पुरुषेण महात्मना ॥ नमोऽस्मै जितमेवैते कोप्येवं चिरमेधताम् ॥ ७६ ॥
 कः स्वयर्जिवन्मुक्तो निस्सहोपि सत्कर्मधिकृतजनानां कर्मानुष्ठानेनैव गतिं द्रष्टुं क्रियाकाण्डपरायणो भविष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७३ ॥ ज्ञानकर्मसमुच्चयाधिकारिणां ब्रह्म
 लोकादिगतिदर्शयितुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ चकारिष्यतीति शेषः ॥ ज्ञानमत्रोपासनम् ॥ न केवलकर्ममार्गप्रवर्तनेन वर्तमानजनमात्रोपकारो किन्तु तत्कालमपि स्मरणकर्त्तव्यं स्वचरि
 त्रप्रबोधनादिना स्वानुगतानां भक्तानां जीवन्मुक्तिमुखप्रदइत्याह ॥ यैरिति ॥ ७४ ॥ सर्वावस्थासु गतानां भक्त्या अनुगतानाम् ॥ ७५ ॥ अनेन महात्मनारामचन्द्रेण इति वर्णितप्रका
 रेण वैलोक्यस्य समापि हितकार्यमिति पूर्वान्वयः ॥ इदानीं श्रीविश्वामित्रसामाजिकानारामभक्तिवर्धयन्त्याह ॥ नमइति ॥ हे जनाः एते यूयमस्मै रामायनमरकुरुत ॥ तन्मम
 स्कारमात्रेण भवद्भिः सर्वजैतव्यजितमेव न साधनान्तरमपेक्षणीयमित्यर्थः ॥ युष्माकं मध्ये कोपि पुरुषयोरैय एव श्रीराम इव जीवन्मुक्तश्चरति वैकल्पसमाधिविश्रान्तिनाम् ॥ सु
 खमेधतावर्धताम् ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥ इरावतामुताउत्तराचरिष्यद्वारायकपाथैलयाविधाः सतीरार्माप्रियस्वरजसाभादेरनमस्करेदतिपावत ॥ सवाराभस्तरणेच आस्थिता आस्थावतोच भवुरिति शेष ॥
 वासिदादीधिलतत न पयाभूतयानसगुतोपनपुतोभूत ॥ ७८ ॥ एवमप्येवमप्यभ्यनसगुतु ॥ गूयभ्योतुमुत्कंठिताः सर्वेभभुरित्यर्थ ॥ अतएवतेतस्यगुणाभ्यरोक्ताना
 कर्मपदस्यमृतयाम्यापत्तिमुत्पन्नमुप ॥ लब्धभाष्यल्लोच ॥ ७९ ॥ ब्रह्मिभ्योवृजनप्रतिष्यकध ॥ अयतामाजभ्यनः प्रोक्तोभूत किंवाभुभोदेव अथयाननुन्यइत्यज्ञ
 नाभिवाधानुसारिष्य ॥ ८० ॥ विश्वामिभ्योप्यज्ञानानुसारिणोत्तरमाह ॥ अर्धदेति ॥ इजनत्वमयास्मिरामपरवसाक्षाजगवाभ्यासुहृदतिविश्वामिभ्योसकुरु सपुराणपर पुरुष ॥

॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वाधतेसर्वेविश्वामिभ्येणभापितम् ॥ सिद्धाश्ववरयोगीन्द्रावसिपुत्रमुखा पुन ॥ ७७ ॥ राभीधियधर
 जसामादरस्मरणास्थिता ॥ दूरश्रुतोत्तरकया कययामैथिलीपते ॥ ७८ ॥ नसतुतोपभगवान्वसिष्ठोऽन्यमहर्षय ॥ गुणान्गुणनिधेक
 स्यद्वुवकाकणयच्छुतम् ॥ ७९ ॥ विश्वामिभ्यमुनिनाहवसिष्ठोभगवाद्यपि ॥ ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ ब्रह्मिविश्वामिभ्यमुनेरामोराजीव
 लोचन ॥ कोयमभूदुध किंवाभनुप्योवायराधव ॥ ८० ॥ ॥ श्रीविश्वामित्रउवाच ॥ ॥ अत्रैवकुरुविश्वामिभ्योसमयसपुरुषपर ॥ विश्वा
 यमयिताभोधिर्गमीरगनगोचर ॥ ८१ ॥ परिपूर्णपरानद सम श्रीवत्सलोछन ॥ सर्वेपां प्राणिनारामप्रदातासुप्रसादित ॥ ८२ ॥ अय
 निहतिकुपित सृजत्ययमसत्सकान् ॥ विश्वादिर्विश्वजनकोधातामत्तामहासख ॥ ८३ ॥ अयच्छुकांतनि सारच्छुससारधूतकै ॥ आन
 दसिधुर्विततोवार्तरगीविगाद्यते ॥ ८४ ॥ कश्चिन्मुकइवात्मस्य कश्चिनुयंपदामिध ॥ कश्चिद्वर्णातिप्रकृति कश्चित्तत्स्य पुमानयम् ॥ ८५ ॥
 अयं ययामयोदेवत्वेगुणयगहतातिग ॥ जयत्यगोरयपद्विर्वेदात्मापुरुषाद्भुत ॥ ८६ ॥ अयं वतुर्वाहुरयविश्वस्यैवावतुर्मुख ॥ अयमेवम
 हादेव संहताश्चित्रलोचन ॥ ८७ ॥

सक ॥ विश्वार्धमयितोऽभोधिः श्रीरार्थपायनस ॥ मभीरार्थागृहारायानामागमाभुपनिपदांस्वगोचरोनान्यप्रमाणस्येत्यर्थ ॥ ८१ ॥ यदातासर्वपुरुषायाऽनानिमित्तराच ॥
 दृष्टुमस्यामसाहित ॥ ८२ ॥ असत्समाज्जायतेकीर्तयइत्येवसत्सकामिभ्योपांलार ॥ ८३ ॥ इयं कानादिश्वादिवाधितानि सारायइवश्वसवाराकायकारणवधाथैलयाविधै
 धूर्तकर्मगृह्यकर्तारोपनिमित्तानदीधुर्धिसाहस्यवधिरथे ॥ ८४ ॥ अयमेवज्ञानमुकोनित्यमुकोमायानियतामायातर्कश्च्यतिभूतभीस्थितइत्याह ॥ कश्चिदिति ॥ ८५ ॥
 ययामयोदेवरातिर ॥ अत्रै शिक्षाकन्यादिभि ॥ वेदानामात्मापारमार्थिकसत्त्वप्रभु ॥ ८६ ॥ चतुर्बाहु पाठकोविष्यु ॥ ८७ ॥

योगान्मायाशक्तिसंघमात् ॥ मोहनिद्रानन्दनत्वात्सदाजगत्क ॥ ८८ ॥ यथाविक्रमेणपराक्रमेणावश्यमावीजयउक्षतेप्राप्यते तेजसायथाप्रकाशोभास्वरूपउक्षतेभि
योनाम्नायाशक्तिसंघमात् ॥ मोहनिद्रानन्दनत्वात्सदाजगत्क ॥ ८८ ॥ यथाविक्रमेणपराक्रमेणावश्यमावीजयउक्षतेप्राप्यते तेजसायथाप्रकाशोभास्वरूपउक्षतेभि
यते यथाश्रुतेनशास्त्रेणप्रज्ञोत्कर्षउक्षतेप्राप्यते तद्वदयसुपूर्णनगरुहेनेत्यर्थः ॥ ८९ ॥ अमुनारामेणयाश्रितेनममायप्रतियोद्धेतित्थित्यश्रितनार्हसपन्न ॥ ९० ॥ विष्णुदेहेनामु
नाशून्यस्वर्गहास्यार्गस्यशोच्यतेत्यर्थ ॥ अभितपरितसमयानिकपाहाप्रतियोगेपीतिषष्ठ्यर्थद्वितीया ॥ एवशेषमूर्तिरयपातालाहृक्ष्मणात्मनाइहागतः ॥ तथाचपातालस्या
पिशोच्यतेत्यर्थ ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ रूपयितुनिरूपयितुद्रष्टुं च ॥ ९३ ॥ वंशेऽवतरेणरघुरप्यनेनपावितइत्याह ॥ रघोरिति ॥ शुश्रुमइतिकदिनियमान्देष्टुमिदमिदंशाभा

अजोयंजायतेयोगाज्जगत्कःसदामहान् ॥ विभर्तिभगवानेतद्विरूपोविश्वरूपवान् ॥ ८८ ॥ विजयोविक्रमेणोवप्रकाशइवतेजसा ॥
प्रज्ञोत्कर्षःश्रुतेनेवसुपूर्णनायमुत्पद्यते ॥ ८९ ॥ अयंदशरथोऽधन्यःसुतोयस्यपरःपुमान् ॥ धन्यःसदशकंठोपिचिंत्यश्रितेनयोमुना ॥ ९० ॥
हास्वर्गममुनाशून्यंहापातालादिहागतः ॥ तस्यागमादयंलोकोमध्यमःश्रेष्ठतागतः ॥ ९१ ॥ रामइत्यवतीर्णोऽयमर्णवांतःशयःपुमान् ॥
चिदानंदघनोरामःपरमात्मायमव्ययः ॥ ९२ ॥ निगृहीतेन्द्रियग्रामारामंजानंतियोगिनः ॥ वयंत्ववरमेवास्यरूपरूपधितुंक्षमाः ॥ ९३ ॥
रघोरयोऽच्छेदकरोभगवानितिशुश्रुमः ॥ वसिष्ठरूपयात्वंहिव्यवहारपरंरुक् ॥ ९४ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वावस्थितस्तूष्णीं
विश्वामित्रोमहामुनिः ॥ वसिष्ठसुमहातेजारामचंद्रमभाषत ॥ ९५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ रामराममहाबाहोमहापुरुषचिन्मय ॥
नायंविश्रांतिकालोहिलोकानंदकरोभव ॥ ९६ ॥ यावह्येकपरामर्शोऽनिरुद्धोनास्तियोगिनः ॥ तावद्दृढसमाधित्वंनभवत्येवनिर्मलम् ॥
॥ ९७ ॥ तस्माद्राज्यादिविषयान्मर्यालोक्यविनश्चरान् ॥ देवकार्यादिभारांश्चभजपुत्रसुखोभव ॥ ९८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥
इत्युक्तोऽपि यदारामः किंचित्तोचेलयंगतः ॥ तदासुषुप्तयासोऽपि विवेश तदयं शनैः ॥ ९९ ॥

वशलांसः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ अधिकारनिष्पादनलक्षणोलोकानांपरामर्शोऽयावन्निरुद्धोऽनभिषन्मः ॥ नञवतियुक्तमिति शेषः ॥ ९७ ॥ पर्यालोक्त्यर्कचिक्तालमनुभूय
दवकार्यादीनधिकारभाराश्चपर्यालोक्त्यपश्चात्समाधिभजेत्यर्थ ॥ ९८ ॥ यदारामइतिगुरुणाउक्तोऽपिलयं ब्रह्मैक्यगतेबाह्यार्थश्रवणाभावाद्वागादिकरणचेष्टोपरमाच्चनकिं
चिद्देवतासवसिष्ठस्तच्छरीरसकल्येनप्रविश्यतदीयसुषुप्तानांइत्याशनेर्हृदयपुंडरीकविवेश प्रविश्यतदीयंवेत्तीनज्जीवोपर्याधिरिगंधनीकृत्यबीजांतःप्रविष्टोवायुस्तदतर्गतमकुर
मिववहिराचकर्षयितयावत् ॥ ९९ ॥

उपसंहरति ॥ इतीति ॥ वरमुनेर्वसिष्ठस्यवचनपंक्तिः लक्षणयारलमालया विचित्रा भूषिता इति उक्तं पारयुपने जीवन्मुक्ति सिद्धिर्नामया तु भ्यप्रोदिता प्रोक्तानि खिलानां कविकु
लानां योगिना च सेव्यरूपा सा परमगुरु कटाक्षा च्छ्रेयणादिना सेविता सती मुक्तिमार्ग प्रागुक्त भूमिका क्रमददात्यारोपयतीत्यर्थः ॥ ११० ॥ विधिसवादप्रकारम् ॥ मोहमालिन्यरा

इति रघुपतिसिद्धिः प्रोदिता यामया ते वरमुनिवचनालीरलमाला विचित्रा ॥ निखिलकविकुलानां योगिनां सेव्यरूपा परमगुरु कटाक्षान्मु
क्तिमार्गददाति ॥ ११० ॥ यद्मंशुणुयान्नित्यं विधिरामवसिष्ठयोः ॥ सर्वावस्थोपिश्रवणान्मुच्यते बह्मगच्छति ॥ १११ ॥ ॥ इत्याष
वासिष्ठमहारामाचरणे वाल्मीकीये देवदूते केद्वान्निशस्त्रा हस्त्यां सिंहतायां बालकान् देवोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे रामव्युत्थानना
मअष्टाविंशत्युत्तरशततमस्सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ निर्वाणप्रकरणपूर्वार्धसमाप्तम् ॥ ॥ ६३ ॥

गदेषमहापातकोपपातकादिसर्वेषां वस्थायुक्तोऽपि पुरुषः श्रवणादेव सर्वदोषैर्मुच्यते शांत्या दिग्गुणप्राप्तिके मेषेण ब्रह्मगच्छति प्रामोति कं पुनरधिकारीत्यर्थः ॥ १११ ॥ ॥ इति श्री
वासिष्ठमंतात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे अष्टाविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीसर्वज्ञसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीरामच
ंद्रसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीगंगाधरेन्द्रसरस्वत्याख्यभिक्षोः शिष्येणानंदबोधेन्द्रसरस्वत्याविरचिते श्रीवासिष्ठमहारामायणतात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धसंपूर्णम् ॥ ६३ ॥

चिदात्मनिगौण्याशिलाशब्दप्रयोगनिमित्तान्गुणान्दर्शयति ॥ घनत्वेति ॥ आदिपदादभेद्यत्वेकरसत्कूटस्थत्वादिपरिग्रहः ॥ १६ ॥ अपिशब्दाभ्यांस्त्वचितोविरोधोमाययापरिहर्तव्यः ॥ १७ ॥ जगदेवमयातत्रपद्मवनत्वेनोक्षितमित्याह ॥ अस्यामेवेति ॥ तच्चजगदन्यदिवभातमपिवस्तुनानान्यतश्चिदात्मकचवानाकिनुमाद्यैवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तेषाचनिकटेसतिशखाःशतसहस्रशदितियदुक्ततात्पर्यमाह ॥ शखेति ॥ लोक्यतइतिलोकचित्रालिख्यतेशिल्पमन कल्पनयायथातथाभूतभव्यसर्वजगत् तत्रशालभजिकावस्तुतोयथावास्तवीवअस्तीतिपरेणान्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ आदत्तेस्त्रीकरोतितथाएषाचिदिपिघनाएकिकांएकपिडतास्त्रीकरोतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ तत्स्वरूपादभिन्नोपिवपुर्मयपरिच्छिन्नाकारद्वभातीत्यर्थः ॥ सुषुप्तावस्थयाटक्छेदालागनभिव्यक्तयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सतोःशिलाभरिचयोर्नोदेतिनास्तमायातितथेत्यर्थः ॥ पुरंध्यासुचित्रायास्त्रि

चिच्छिलैषामयोक्तायेस्यामंतर्जंगतिवै ॥ घनत्वैकाल्मकत्वादिवशादेषाशिलैवचित् ॥ १६ ॥ अप्यत्यंतघनांगायाःसुनीरंध्राकृतेरपि ॥ विद्यतेतर्जगद्व्योमीवविपुलानिलः ॥ १७ ॥ द्यौःक्षमावायुराकाशंपर्वताःसरितोदिशः ॥ संतितस्यांशिलायांचसुषिरंनमनागपि ॥ १८ ॥ अस्यामेवघनांगाल्मजगत्पद्मंविजृंभते ॥ एतस्माद्स्तुतोनान्यदन्यच्छुद्धाल्मकंचवा ॥ १९ ॥ शंखपद्मादिकंलोकंपाषाणोलिख्यतेयथा ॥ भूतंभवद्भविष्यच्चशिलायांशालभजिका ॥ २० ॥ तथास्तितत्रतत्सर्वसंस्थानंवस्तुतोयथा ॥ उपलंतःसन्निवेशोनानात्माप्येकपिडताम् ॥ २१ ॥ यथादत्तेतथैषाचिपिडकारैकिकांघनाम् ॥ यथापद्मःशिलाकोशादभिन्नस्तद्वपुर्मयः ॥ २२ ॥ तथासर्गश्चित्तरूपादभिन्नोपिवपुर्मयः ॥ सुषुप्तावस्थयाचक्रपद्मलेखाःशिलोदरे ॥ २३ ॥ यथास्थिताश्चित्तेरतस्तथेयंजगदावली ॥ शिलंतःपद्मलेखालीमरिचांतश्चमल्लतिः ॥ २४ ॥ नोदेतिनास्तमायातियथासर्गस्तथाचितौ ॥ यथापुरंध्यामर्च्योतर्मज्जावावित्वगायथा ॥ २५ ॥ तथानंतविकाराढ्याचितौब्रह्मांडमंडली ॥ विकारादितदेवेतिमुधैवोक्तिरनर्थिका ॥ २६ ॥ तत्तांसमुपयात्याशुजलंबिंदुरिवांभसि ॥ अनंतत्वाच्चित्तेरद्विकारादिचित्तेरिति ॥ २७ ॥ उक्त्यासंप्रत्ययेयच्चतल्लयेनविलीयते ॥ ब्रह्मैवेदंविकारादिविकाराद्यर्थवर्जितम् ॥ २८ ॥ वर्जनवर्जनेर्थस्यब्रह्मैवानंततावशान् ॥ ब्रह्मस्थितंविकारादिब्रह्मैवोत्पादितंक्रमान् ॥ २९ ॥

यामतर्मनसिमर्त्यस्तत्कांतःसदैवास्ति ॥ २५ ॥ यदाविकारिणांब्रह्मांडानांचिन्मात्रत्वतदातद्विकारभुवनशरीरादिभेदानांचिन्मात्रत्वमर्थसिद्धिमितितदुक्तिरर्थशून्यत्वान्मुधानि फलैव ॥ २६ ॥ कुतोर्यशून्यातत्राह ॥ तत्तामिति ॥ यतएतद्विकारादिआशुब्रह्माढानांचिन्मात्रतादर्शनक्षणएवतत्तांचिन्मात्रतासमुपयातिनपृथगणुमात्रमप्यवशिष्यतइति हेतोः ॥ २७ ॥ कविवर्णितागंधर्वनगरवैचित्र्यवदुक्तिमात्रसिद्धत्वादपितस्यप्रत्येतद्विचिन्मात्रत्वमित्याह ॥ उक्त्येति ॥ सभूरितिव्याहारत् भुवमसृजत एतइतिवैप्रजापतिदेवानसृजत असृयमितिमनुष्यानिदवइतिपितृनित्यादिश्रुत्याभुवनादिसर्गस्यानामपूर्वकत्वोक्तेरवनमलयेनलयोप्युक्तः ॥ २८ ॥ विकाराद्यर्थवर्जनमपिनवस्वतरमित्याह ॥ वर्जनेति ॥ २९ ॥

पुण्कलपतिसकायैर्वाजवत्सर्गप्रथित्तानुदासिदशनादपि सर्वाविशेषेवेत्याह ॥ १० ॥ अकुरादिवृषपुष्वधिकारोपुभवतीविषयमैवाधउत्तरकालकाहारावा
 पप्रुशदियति ॥ ११ ॥ द्वैतस्यैकत्वकल्पनाधीनकल्पनत्वाद्यव्यक्तचित्तमित्याह ॥ एकत्वमिति ॥ एतयोर्वैजित्तकार्ययो ॥ अम्यप्रवधिद्वयतिरिक्तजाड्यकल्पना
 तरुपीनाहति ॥ तच्चिद्रूपमुक्तुरादिपरिदृशकाड्यस्वभावसंभवातीत्यर्थ ॥ १२ ॥ तदेवमुदयनमुक्तयेत्युच्यते ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ मज्जादिविलेखेति शेष ॥ १४ ॥ एक
 प्रतद्विप्रसिद्धमग्नूपेणदुश्यते ॥ सुपुमकशित्पिवासनामाश्रम ॥ १५ ॥ १६ ॥ जगत्कतुर्जविश्वरूपं तदीयकतुत्वाद्विजगच्छचित्तिश्चिदेव ॥ मवाभवाआविर्भावतिरोभावा
 अत्रान्यार्यमिदंविद्विभृगुदण्णांभसासमम् ॥ यीर्जपुष्यफलांतस्यंवीजांतनान्यदात्मकम् ॥ १७ ॥ याहरीयीजसत्तासाभवतीयात्ययो
 त्रम् ॥ चिह्नं चिह्ननत्वयत्सएवत्रिजगत्क्रम ॥ १८ ॥ एकत्वमेतयोर्द्वित्वमेकाभावेद्वयोऽस्ति ॥ जगदन्यभवोद्धतिर्नैकदाचित्तदीदृशम्
 ॥ १९ ॥ चित्त्रिचिन्नकदाचिच्चिह्नयर्मनमिद्वयम् ॥ महाशिलांतरेभेदोलंखाल्मासिरेयायद्गु ॥ २० ॥ तदन्यानन्यमज्जादिचिह्ननेत्रिजगत्त
 या ॥ रेखोपरेखावलितायैकापीवरीशीला ॥ २१ ॥ तथात्रैलोक्यवलितत्रयैकमितिहस्यते ॥ एतच्छिलांतरज्जादिययानित्यसुपुमकम्
 ॥ २२ ॥ नास्त्वमंतिनचोदंतितायाहताजगद्गति ॥ यथाशिलांतर्लेखादिभिद्येतेनशिलांतरात् ॥ २३ ॥ तत्सारत्वाजगत्कर्तृकत्वादिजगच्चि
 ति ॥ यथाशिलांतरानानांस्पदास्पदभावभावा ॥ २४ ॥ विषयत्वगच्छतिकर्तारो जगतस्तथा ॥ नेदं कदाचिच्छ्रियतेनकदाचननस्यति
 ॥ २५ ॥ अद्रिव्यमवोह्यासविलासावेदनात्मकम् ॥ यथायत्रयदाकारतयातत्रनेदवहि ॥ २६ ॥ ब्रह्मसत्तात्मकं सर्वसुपुमस्यमिवस्थित
 म् ॥ मुरिभावविकाराद्गोयोजंजगदुरुश्रम ॥ सुपुममेवतद्विद्विशिलांतपकजादिवत् ॥ २७ ॥ नित्यंसुपुमपदमेवजगद्विलास सम्यक्
 प्रशान्तममचिह्ननखाल्मकत्वान् ॥ पद्मा शिलांतरिवसर्गदशास्त्वसाराहृष्टानदेहमुपर्यांतिकदाचिदेव ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षो
 पायपुनि पू शिलाकोशोपदेशोनामपट्टचत्वारिंश मर्ग ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

इह बिल्वशिलाख्यानात्पर्यमुपवर्णयते ॥ मयूराडरसेवर्हवर्णसंस्थानभेदवत् ॥ १ ॥ बिल्वट्टातिवशाच्चिद्रूपमेवतदंतर्वीजमज्जादीनामिवस्वगतभेदेनतत्रतत्समस्तत्ताकसर्गोद्भवश्चा
त्रोक्तइतितात्पर्यभ्रमोभाभूदिति तन्तात्यर्थवर्णयति ॥ चित्तचवस्येति ॥ चिद्रूपतत्त्वयावरस्वस्वरूपप्रतिसंधानशून्यतावेवसर्गार्थमिति योतनायांचेतनफलदृष्टातः ॥ सर्गश्च वि
त प्रसिद्धस्वापादपरः स्वापः स्वप्न एव युगवत्सरादिक्रमात्स्वस्ताकाल्पितसन्निवेशेन प्रवृत्तो न चित्समस्तत्ताकः स्वगतभेद इत्यर्थः ॥ २ ॥ तर्हि किञ्चित्त्वादन्यएवसर्ग एतदपि दुर्वच
मित्याह ॥ देशेति ॥ ३ ॥ तर्हि किमसदेवेदसर्गादितदपि दुर्वचमित्याह ॥ समस्तानाशब्दानातदर्थानातद्वासनानात्सुक्ष्मसंकल्पविकल्पादिकलनानाचेत्रेदितुरवस्था
त्रयेष्वेकात्मत्वात्सत्ये अत्यन्तासनेन वेदनादर्शनदित्यर्थः ॥ ३ ॥ तस्माच्चिदधीनप्रातिभासिकानुक्रमैव चिद्ब्याशयेनैव फलत्वेनोत्प्रेक्षणमित्याह ॥ फलस्येति ॥ अनाना तथा नाना

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ चित्तत्त्वस्य फलस्यैव चित्तः स्वाप्तापरक्रमात् ॥ ससत्तासान्निवेशेन यः ससर्गइति स्थितः ॥ १ ॥ देशकालक्रियादीनामपि तन्मयरूपतः ॥ इदमन्यदिदंचान्यदिति नात्रोपपद्यते ॥ २ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थवासनाकलनाविदः ॥ एकाल्मत्वादसंचेदमिति संकथ्यते कथम् ॥ ३ ॥ फलस्यांतःसंनिवेशो नामानुक्रमतो यथा ॥ चित्तः स्वसत्ताघनतानानास्थिता तथा ॥ ४ ॥ अनानैवापि नानैव क्षुब्धे वा क्षुब्धैव च ॥ यथा फलांतःस्वासत्ताचिदंतःसिद्धयस्तथा ॥ ५ ॥ जगन्नागरमादर्शयितः स्वंप्रतिबिंबितम् ॥ कचतीवाकचदपिशिलांतः संनिवेशवत् ॥ ६ ॥ परमेचिन्मणौ संति जगत्कोटिशतान्यपि ॥ चिंतामणावन्तानि फलानीवार्पितान्यलम् ॥ ७ ॥ चित्समुद्रकएव दंतदंगोत्कीर्णमाततम् ॥ जगन्मौक्तिकमाभाति तदंशमयमन्यवत् ॥ ८ ॥ अहोरात्रं विकरयन्वेदनावेदनान्यलम् ॥ चिदादित्यः स्थितो भास्वाञ्जगद्व्याणि दर्शयन् ॥ ९ ॥

नाचभूत्वास्थिता ॥ ४ ॥ तत्रानानात्वायंशपुत्रप्राथम्याद्वास्तवद्वत्याह ॥ अनानैवेति ॥ क्षुब्धविकृतेन ॥ सिद्धय सन्निवेशनिष्पत्तयः ॥ ५ ॥ शिलाख्यानस्यतात्पर्यदर्शय
ति ॥ जगदिति ॥ शिलांतःसन्निवेशवज्जगदितियदुक्ततस्याप्यादर्शप्रतिविविधितनगरमिवचित स्वस्वरूपमेव अकचदपिचतीत्यर्थेतात्पर्यमित्यर्थः ॥ ६ ॥ मायिकानतशक्तिम
त्त्वाद्वाचितामणौचितकमनोरथफलानीवचितिसर्वजगदस्तीति तत्तात्पर्यवर्णनीयमित्याह ॥ परमेदिति ॥ अपितानीति श्रुतिपुअरनाभिनिदर्शनोपन्यासादितिभावः ॥ ७ ॥ क
ल्पितविकाराशाशिभावेनमुक्ताशुक्तिसप्तकेमुक्तानामिववाचितिजगत्स्थितौतात्पर्यमित्याह ॥ चित्समुद्रकदिति तदेतद्गर्भे उत्कीर्णमिव तदगोत्कीर्णम् ॥ तदेवाह ॥ तदशमय
मिति ॥ ८ ॥ आदित्यः स्वस्वरूपाविर्भावितरोभावात्मकमहोरात्रविभागमिव चिन्मणिशिलापि स्ववेदनावेदनात्मकजगद्ब्रह्मप्रकाशनाप्रकाशने स्वात्मनिकरोतीत्यर्थे वातत्तात्प
र्यमित्याह ॥ अहोरात्रमिति ॥ विकरयन्विकलयन्विकुर्वन्नितीयावत् ॥ ९ ॥

समुद्रस्यकोटरेर्गर्भाद्वाक्तरगादित्सुभेदानांसमद्रमाप्रववज्जगद्देशमीचिम्याप्ररूपत्वेवातत्तात्यर्थमित्याह ॥ समुद्रेति ॥ १० ॥ वत्तमानसगत्यातीतानागतसगस्यचतुस्त्यतयाचिम्याप्रम्यरूपतामद्राशेवातत्तात्ययमित्याह ॥ यद्वलीति ॥ शालर्भजिकाउत्कीर्णाअनुत्कीर्णाविषाप्रतिमा ॥ ११ ॥ बिल्वाभ्यानस्यापिअगतश्चित्सारत्वेतात्ययमित्याराशेनाह ॥ भावेति ॥ यस्तत्पतत्त्वतश्चिद्रूपमज्जाकस्यमेव ॥ पदार्थप्रीर्बिल्वादिकल्पदार्थश्रीर्मक्षीवसारोयस्यालयाविधाप्रसिद्धेत्यर्थ ॥ १२ ॥ शिलोदारापृथक्करणेपञ्चनानाद्विशब्धायासस्यचिन्वित्पृथक्करणेअगदत्वेवातत्तात्यर्थमित्याह ॥ पद्म्यति ॥ १३ ॥ तदेतन्मयमहपमित्यर्थशस्कुटयति ॥ नाजेति ॥ यद्विचितोनपृथक्क्रियेततर्हिनानापिअगद्विशब्दकतयाअनन्यव्यवस्थितिपथातादृशशिलोदरमित्यर्थ ॥ १४ ॥ यथाप्ररुमरीभ्यादियदृशअमल-य कोशोजलराशि स्थलधियास्थलमेवेदमिति बुद्धिमताविदुषादित्यानुभा स्यातपृथक् ॥ मधसन्वज्जातपारिरसज्जलादिरिवेति सदसद्वपुष्यथाभातिपृथक्चित्त्वभावस्त्वमपिभासि ॥ वस्तुतस्तुल्यमैवसद्वपुर्इत्यर्थ ॥ १५ ॥ यथापयोसमुद्रफाटरावर्तपय संदविलाभवत् ॥ अनानवचनानाचिच्छिळांत सन्निवेशवत् ॥ १० ॥ यदस्तिचिन्वितिशिलाशरीरेशालभजिका॥ यन्नास्तिचिन्वितिशिलाशरीरेशालर्भजिका ॥ ११ ॥ भावाभावेपुष्यत्सत्यचिन्मज्जाकल्पमेवतत् ॥ मज्जासारापदार्थश्रीलन्मयस्यात्तदेवहि ॥ १२ ॥ पद्मनानादिशब्दार्थस्यक्कायहच्छिळोदरम् ॥ नानातद्वादिदनानातदेतन्मयमहयम् ॥ १३ ॥ नानाप्येकतयानानापद्मार्थियशिलोदरम् ॥ यथातद्विभागाल्मतयेदंविह्वनार्तम् ॥ १४ ॥ ययामलपय कोश स्थलधियातुभानुभा ॥ सन्नेवासन्निवैवचिन्नैवत्वसदमहपु ॥ १५ ॥ यथासम्यक्पयोराशि कोदरेकलनोन्मुखम् ॥ ब्रवत्वात्स्यदतेऽस्यदतयेदंविह्वनार्तम् ॥ १६ ॥ चिच्छिळाशखपद्मौघस्तन्मयत्वेप्यतन्मय ॥ जगद्विद्विसपद्मादिपदार्थचिच्छिळांतम् ॥ १७ ॥ महाशिलापनोप्येपचिह्ननम्यशिलोदरम् ॥ अरधोनिर्हयोच्छोज सर्गांत सन्निवेशवत् ॥ १८ ॥ तपतीदंजगद्भ्रशरत्कालइवामलम् ॥ स्फुरतीदंजगद्भ्रसोम्य सोमइववहुत ॥ १९ ॥ ब्रह्मणीदसुपुमाभनास्त्यनाशिशिलाजवत् ॥ ब्रह्मत्वंब्रह्मणियथातयेवेदजगत्स्थितम् ॥ २० ॥

रारिा कोटारमप्यद्रवत्वात्स्पन्दतेतथा अस्यैवमपि विहनस्य आंतरस्य स्तद्वैतपर्य ॥ १९ ॥ तर्हितप्रकावे शिला मयत्नमिषजागतरास्वपथावेध्विन्मयताकुलो निविभाष्यतेतथा
इ ॥ बिच्छिरोति ॥ अतम्यपस्तदबोधादिशिराप ॥ अतएवत्वतथा बुध्यत्वेत्याह ॥ जगदिति ॥ १७ ॥ दृष्टानीकृतशिलायनोपिपरमार्थदृष्ट्या बिच्छिलोदरमेधसपन्नमित्या
इ ॥ मङ्गाशिलेति ॥ अतएवतमशिल्ययत्नसदृशकापिराध्यादिसभावनापिनास्तीत्याशयेन बिशिनष्टि ॥ अरम्रदति ॥ सन्मिषेशवत्तमिध्यासन्निवेशेन भासतइत्यय ॥ १८ ॥ य
थाधारत्वात्सप्तपतिअभ्युदुत्तमोम स्फुरतीतिकालात्सकपोरसूर्यसोमपोरबीतरमेवकल्पनया क्रियाकारभावेनध्यपदेशलाया ब्रह्मजगज्जकारायतिजगत्वात्मना स्फुरतीतिष
म्यपदेशइत्याह ॥ तपतीति ॥ सौम्योनयनामर ॥ १९ ॥ एवंचब्रह्मात्मना जगन्भित्यनष्टमित्यस्त्यतिमिथाउद्येक्षितुराक्यमित्याशयेनाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ वासनामाप्ररूपत्वात्सु
पमाभम् ॥ यथाशिलाजबज्जालानानित्यमसच्छिलात्मनानित्यमसत्तद्वित्यय ॥ २० ॥

चिदात्मनास्त्वेजगद्ब्रह्मशब्दार्थयोर्भेदोनास्तीत्याह ॥ २१ ॥ एषाजगताम् ॥ २२ ॥ मेवादिस्थूलतमोपिपदार्थस्तत्त्वदृशाआलोकनाच्छुद्धमस्यौल्यादिधर्मकब्रह्मैवभवति यथाकरकाद्यबुक्केवलपयोभवतितद्वत् ॥ अतोवहिसृणुगुल्मादेर्ब्रह्माढातस्यअतश्चित्तोदेर्हिरेण्यगर्भातस्यापिचजगतःपरमयदब्जिवोत्तरोत्तरसूक्ष्मतमभूतसूक्ष्माव्यक्ताक्षराततद्विभागोनातेयद्रूपपरिशिष्यतेतदेवपरविदुर्ब्रह्मविदइतिपरेणान्वयः ॥ २३ ॥ स्थूलस्यविमर्शसूक्ष्ममात्रत्वेयुक्तिमाह ॥ तत्समूहइति ॥ पचीकृतसंपचीकृतसमूहः अपचीकृतभूतानितुचित्तमेवेत्येकमेणवोव्यामित्यर्थः ॥ २४ ॥ सौक्ष्म्येसत्सारत्वादेवतत्स्थौल्येपिसत्यतरत्वलक्षणसारतरताप्रपचेपामैरनुभूयतइत्याह ॥ यत्सौक्ष्म्येपीति ॥ अतएवाप्परमाणुगतरसशक्तेःस्थूलजलेइद्रियगोचरेतवघटादौब्रह्मसत्तायास्तद्गोचरेत्याह ॥ यथेति ॥ २५ ॥ पायसीस्थूलजलनिष्ठासतीयो

नानयोर्विद्यतेभेदस्तरुपादपयोरिव ॥ यानीमानिजगतीहनान्यत्तानिचिदाकृतेः ॥ २१ ॥ भावाभावादिनास्येषांतस्याइवकदाचन ॥ ब्रह्मैवजगदाभासंमरुतापोयथाजलम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मैवालोकनाच्छुद्धंभवत्यंबुयथातपः ॥ मेवादिस्तृणगुल्मादेश्चित्तोदेर्जगतोपिच ॥ २३ ॥ परमांबुविभागेनयद्रूपंतत्परंविदुः ॥ तत्समूहस्तदेवोच्चैश्चित्तंमेरुलणादिकम् ॥ २४ ॥ यत्सौक्ष्म्येपिहिसारात्मस्यौल्येसारतरंहितम् ॥ यथारसालिकाशक्तिःपरमाणुतयानघ ॥ २५ ॥ स्थिताजगत्पदार्थेषुपायसीब्रह्मतातथा ॥ रसशक्तिर्यथानानातृणगुल्मलतां भ्रसाम् ॥ २६ ॥ तथानानातयोदेतिसैवासैवेवब्रह्मता ॥ यैपारूपविलासानामालोकपरमाणुता ॥ २७ ॥ गुणगुण्यर्थसत्तात्मरूपिण्या सांपरात्मता ॥ चित्तिचित्तेस्तिमेवादिदत्तदभिव्यंजनात्मनि ॥ २८ ॥ पिच्छप्रक्षौधकाठिन्यंमयूरान्डरसेयथा ॥ चित्तितत्त्वेस्तिनानातातदभिव्यंजनात्मनि ॥ २९ ॥ विचित्रपिच्छिकापुंजोमयूरान्डरसेयथा ॥ यथानानात्मिकेत्येववर्त्यन्डरसवर्हिते ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्यादृष्टेतेतथाब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ सनानातोप्यनानातोयथान्डरसवर्हिणः ॥ ३१ ॥

म्येतिशेषः ॥ स्थूलवैचित्र्येणसत्तावांतरसामान्यात्मनासत्तवैचित्र्येयतादृशादृष्टांताःकल्यादित्याशयेनाह ॥ रसशक्तिरित्यादिना ॥ २६ ॥ रूपविलासानानीलपीतादिरूपवैचित्र्याणामालोकपरमाणुतासूक्ष्मतमरूपसामान्यंयथातथेत्यनुषज्यते ॥ २७ ॥ परात्मताब्रह्मसत्तापिआसांधटादिव्यक्तीनांगुणिगुणरूपावातरवैजात्यार्थसत्तात्मरूपिणीभवतीतिशेषः ॥ आविर्भावदृशायाकार्यात्मनाकारणमेवास्तीतिवचित्तिरोभावदृशायामपिकारणात्मनाकार्यमप्यस्येवेत्येतदपिदृष्टानोपपादयति ॥ चितीति ॥ सर्वथातिरोभावेमायाशबलचित्तिअर्धतिरोभावेचित्तेमेवादिस्थूलकार्यजातमस्ति यथापिच्छानिप्रक्षौधा.काठिन्यचमयूरोपादानभूतेतदंडरसेसंतितद्वदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्याभेददृष्ट्या ॥ तथाचतत्रकल्पितभेदोयथानवास्तवाभेदविरोधीतद्वद्भापीत्याह ॥ सनानातइति ॥ अंडरसरूपोवर्हिणोमयूरः ॥ ३१ ॥

न । आदितामकेवमलअलुययात्रादधास्तवजगदितिचपमस्तथाद्वितात्मकम् ॥ नीतावतावेपम्यप्रसक्ति ॥ यथासवगतो सत्तासमतायामस्थितिस्तथातन्त्रिरूप
कारेत्यय ॥ १२ ॥ मनुषियम्यपरिहारायसत्तासमतायामेवावस्थानमिति कुतः आभासमाभतापत्तिक्षणशुभ्यत्वपिनेपम्यपरिहारावित्याशक्याह ॥ यतदिति ॥ रूपतत्त्व
भासम्यमनुपपयवसन्ननयस्य निष्ठम् ॥ आभावस्यापिसदधीन निरूपणत्वात् ॥ न भावचपरमल्लिखिविद्धि ॥ तस्यैवाद्यत्वाभ्यानाऽनात्मकभिनानात्मिकत्वभावमिदजगदुपनस
तरोयस्यमन्तसंभवमनुपपन्नम् ॥ न अर्थस्यानराध्वस्यबहुव्रीहि ॥ १३ ॥ एवमनुपपन्नस्यापिबर्षहरसदृष्टिर्निर्विकरस्यनेयमित्याशयेनाह ॥ विजगदिति ॥ यथाजगदितिचि
रालकत्तत्त्वमुगतथापार्थिगिरसोमुगत यथाचित्तत्वेजगतलानितधारसेवर्द्धितिरयेत्यर्थ ॥ १४ ॥ उपभोक्तमर्थरूपपकेणकीकृत्यदशरूपान्मेवनितस्यति ॥ नानेति ॥ नाना
विधपदार्थचमलक्षणे पिच्छे पूर्णाआध्यात्मनिर्देशजगत्क्षणात्मयूरूपपुनरुपयूरूपसत्तालक्षणपदपरमार्थवस्तुविद्धि तत्रचभेद कृतोत्ती
त्यय ॥ १५ ॥ इतिश्रीनासिद्धमन्तालयप्रकाशेनि० पू० समचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ यत्सत्तास्फूर्तिस्तोस्यानिप्रतिधिमतिकस्थिते ॥ तत्सच्चि

जैद्वैततत्तात्मातयावज्ञजगद्धुम ॥ यथासदसतो सत्तासमतायामवस्थिति ॥ ३२ ॥ यतस्तदसतोरूपभावस्यविविधितपरम् ॥ नाना
नानात्मकमिदत्वनुभूतनसंभवम् ॥ ३३ ॥ विजगद्गहनपश्यत्यर्धहरसवर्द्धिणम् ॥ यथाजगदितिचित्तत्वचित्तस्वेयज्जगत्तथा ॥ नाना
नानात्मककचमयूरहरसोयथा ॥ ३४ ॥ नानापदार्थभ्रमपिच्छपूर्णजगन्मयूरहरसश्चिदाया ॥ मयूररूपत्वभयूरमंत सत्तापदविद्धि
कुतोस्तिभेद ॥ ३५ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चिह्नोपदेशोनामसमचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
यत्रानुदितरूपालमसर्वमस्तीदमाततम् ॥ मयूरहवधीर्जेतस्तदहतादिगादिष ॥ १ ॥ यत्रनाभ्युदितकिञ्चित्तत्रसर्वचविद्यते ॥ तदत्राप्य
गिरा स्वगस्तुखसारेणविविधति ॥ २ ॥ तथाचमुनयोदिवागणा सिद्धामहपयः ॥ आस्वादयंत स्वरूपसदानुरूपदेस्यिता ॥ ३ ॥ एतेयेस्तब्ध
नयनवृयोनिर्निमेषिण ॥ तेहस्यदर्शनासगस्यदत्यागेष्यवस्थिता ॥ ४ ॥

रानरपनब्रह्मनिष्ठप्यवर्ण्यते ॥ १ ॥ मयूरसदृशान्तिरोभूतजगद्वैविध्यग्रीचिदचित्संभलितबीजशक्तिमवम्याकृतमेवतत्त्वगततः परशुद्धमस्तीतिव्यामोहोभाभुवितितबधिक्षा
ननिर्दिशयभूमानरूपनिष्ठप्यपरिचाययितुश्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथेति ॥ बीजअक्षतमयूरदशवर्णिमततद्वताविर्बिर्दिगादिविद्यदविषसर्वजमयपशुद्धेकालप्रयेप्यनुवि
तरूपालअनुलन्तस्वरूपमेवास्ति तरेषोक्तदृष्टांतालययविषयोनरावलमित्यर्थः ॥ १ ॥ यत्रपरमार्थतः किञ्चिन्नाभ्युदिततत्रैवसर्वजगदविषयाविद्यतेतदेवाध्यात्मिभेदेपिअगि
राअगानरमभूतमाणःतत्रमगादिवैद्यिकसुखसारेणचित्तवृत्तिभेदेनविषयभोगाकारतयास्फुटिकमुकुरादौचक्षुर्वविविधति ॥ तथाचविषयसुखानुभवबलात्तद्विषयुत्तनिरति
शयानरंसद्वारोन्मेषइत्ययः ॥ २ ॥ सर्वसाधारण्येनतत्त्वद्रावेअनुमानममाणमुक्ताविदुषामनुभवप्रमाणमप्याह ॥ तथाचेति ॥ स्वरूपस्यात्मभूतभूमानरम् ॥ ३ ॥ सर्वेपिपुनो
नानुपपन्नवतिचेष्टेययशनासनाद्याणस्वरूपनिर्देशोपाक्षतिगृहण ॥ अतएवतदुभयपरिहारायनासाधनिरुद्धदृष्टयःप्रणानिरोधपराभ्ययोगिनोदस्यतइत्याह ॥ एतेइति ॥ स्तब्धे
नयनेनोत्कृष्टदीप्तवर्ण्येवाह ॥ ४ ॥

इदं त्वनारुढपृष्ठादिभूमिकाना आरुढषष्ठसप्तमभूमिकास्तुव्यवहरंतोपि समाहितै पूर्वभूमिकागैस्तुभ्यमासुरखंमदैवास्वादयतीत्याह ॥ नास्थिता इति ॥ कर्मसुव्यवहारैषु स्थि-
तानामपियेषाषष्ठादिभूमिकागतानावाक्ष्यस्यताभावानास्थितार्थपदस्थिता येचपूर्वभूमिकागताः सविस्तेष्वस्यसव यत्यागलक्षणसमाधौस्थितायेषां प्राणोमनश्चनस्पद-
ने तेचचित्तचेत्यसमासगयोस्यागोयस्मिस्तथाविधेभूमानदपदेन्यतयास्थिताइतिसार्धद्वयस्यार्थः ॥ ५॥ ६ ॥ षष्ठादिभूमिकागताअतर्ज्ज्वाकाराखड्गदन्तिधारास्पदात्तेनाशेननिर-
तिशयानदास्वादलक्षणपरमपुरुषार्थयथाससाधयतितथैवबाहिश्चित्तचेत्यादिस्पदाद्यवहारसस्थितिमपिकुर्वति यथाजगदीश्वरोत्त. सदैवस्वरूपानदप्रतिष्ठोपिबहिर्माययाजग-
द्यावस्थापालयतितद्वदित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेषाव्यवहारेदृशेषुबाह्यविषयेषुदर्शनानाबुद्धिदृष्टीनांसगमेत्रिपुट्यामप्यभिव्यक्तो निरतिशयानदास्मातद्धादयत्येवेतिसर्वोपिव्यवहारः सुख-
रूपएव ॥ यथाऐद्वोरिदमिस्तरूपलुप्तमत. प्रविश्यद्विदयतितद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ अतः स्वरूपसुखनुतेषासुतरानिर्विक्षेपमित्यत्रापिदृष्टातमाह ॥ विवर्नित्यतरालि

नास्थिताभावनायेषांस्थितानामपिकर्मसु ॥ संविस्तेष्वेधसंधस्यदयागेचयेस्थिताः ॥ ५ ॥ प्राणेनस्पंदतेयेषांचित्रस्यवपुषामिव ॥
सनोनस्पंदतेयेषांचित्रस्यवपुषामिव ॥ ६ ॥ चित्तचेत्यसमासंगत्यागेतेस्वपदेस्थिताः ॥ स्पंदात्संसाधयंत्यथेतेनाशेनेश्वरोयथा ॥ ७ ॥
तथैवचित्तचेत्यादिस्पंदाकुर्वतिसंस्थितिम् ॥ यथाह्लादयतिस्वच्छं प्रहृवंरश्मिरेदवः ॥ ८ ॥ तथात्माह्लादयत्यंतर्दृश्यदर्शनसंगमे ॥ विबाहू-
रंप्रयातस्यभित्तावपतितस्यच ॥ ९ ॥ यदिदोस्तेजसोरूपतद्रूपं शुद्धसंविदः ॥ नदृश्यंनोपदेशार्हनात्यासन्नंनदूरगम् ॥ १० ॥ केवलानुभ-
वप्राप्यंचिद्रूपं शुद्धमात्मनः ॥ नदेहोनेद्रियप्राणौनचित्तंनचवासना ॥ ११ ॥ नजीवोनपिचस्यंदोनसंवित्तिनैवजगत् ॥ नसन्दासन्नम-
ध्यंचशून्याशून्यंनचैवहि ॥ १२ ॥ नदेशकालवस्वादितदेवास्तिनचेतरत् ॥ एतैः सर्वैर्विनिर्मुक्तं हृदिकोशशतेनच ॥ १३ ॥ यत्रैतत्स्पंदते-
दस्यंतत्तदात्मपदंभवेत् ॥ यच्चनाद्यंनकल्पांतंनवस्वाद्यनिलादिभिः ॥ १४ ॥ इहचामुत्रसद्रूपादन्यथाभवतिक्वचित् ॥ जायंतेचधिप्यंते-
चदेहकुंभाः सहस्रशः ॥ १५ ॥

कस्यशुद्धनभःस्थस्येदोस्तेजसश्चद्विक्रियायायद्रूपतदेवपरमात्मनोनिर्विक्षेपाह्लादरूपतैरनुभूयतइत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ तदेवदेह्यादिसर्वोपाधिनिर्मुक्तमात्मनस्तत्त्वमित्याह ॥ नदेह-
इत्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ देशकालवस्तुनिहृप्यत्रिविधपरिच्छेदादिनाब्रह्मैवास्ति ॥ एतैर्देहादिभिः ॥ भूतभाविदेहकोशानाह्लादिविवासानात्मनास्थिता-
नामानत्याह ॥ १३ ॥ एवकोशशतेनहृदचित्तेयत्रयस्मिस्तेनित्तद्वयभाविर्भावतिरोभावादिनास्पंदतेतत्सन्नात्रमेवात्मपदंभवेत्सभावितमित्यर्थः ॥ एवकार्यकारणविलक्षण-
तत्सभावनीयमित्याह ॥ यच्चेति ॥ यद्वत्सआद्यमहाकल्पादिकालेभवमव्यक्ताख्यकारणम् ॥ तथाकल्पातप्राकृतादिप्रलयरूपचन ॥ सर्गकालेपिदृष्टेनस्मिन्लोकेअमुत्र-
परलोकेवाआनिलादिभिः शोषणदहनछेदनभेदनादिविकारैः कचित्सद्रूपादन्यथानभवतीतिसविकारवस्तुअदिपदान्द्विकाराश्वयन्भवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ ननुदेहादिविकारैस्तद-
नुगनसद्रूपस्यापिविकार किनस्यात्तत्राह ॥ जायंतेचेति ॥ १५ ॥

तर्हि करहरिपथगतिरेत्याह ॥ तच्चेति ॥ १९ ॥ विष्णुक्लृप्ततदुसिद्धयाभ्यवर्णनामुपायपरिच्छेदतया ॥ १७ ॥ अतएवव्यवहृत्यपिनिर्धिकारालम्बनान्मित्यमुक्तात्स्वरूप
 लिततयाह ॥ प्रज्वलन्त्स्वराज्ययोग्यव्यवहारेषुदीप्यमान ॥ १८ ॥ १९ ॥ ह्यगकालादिसर्वजगद्ब्रह्मत्यात्मदृष्टादृष्टतत्त्वार्कभूयोविषमणसंभवतिने
 वमभयनीत्यर्थः ॥ यतस्त्वत्तुत समविषमत्वरूपच्छसिरेवभासमानसीतिसमगएवा ॥ ब्रह्मैवसब्रह्माप्येतीतिश्रुतेरितिभावः ॥ २० ॥ ॥ इतिश्रीवार्हिसिष्ठम ॥ तात्पर्यप्रकारानिर्वा
 णनकरणरूपदृष्टत्वारिशः सगः ॥ २० ॥ ॥ १९ ॥ ॥ विकारेभ्योविवर्तित्यैवलक्षणमिहोप्येत ॥ अप्रबोधोधात्रविद्यास्तिप्रबोधेनास्तिसेतिच ॥ १ ॥ विकारारम्भाभ्याविवर्त
 त्यलक्षणोभेदजिह्मासमानोराम पृच्छति ॥ यदीति ॥ आदिषदावारप्रपरिषद ॥ भृङ्गेनित्यनिरतिरायबद्धिमितिप्रविधपरिच्छेदरूप्येइतिवाच ॥ १ ॥ तद्विकारोकार्यो
 द्गमयथाअतितोदितप्रागवस्य १ प्रतिबद्धप्रागवस्य २ प्रच्छन्नप्रागवस्यो ३ विनष्टप्रागवस्य ४ भ्रमेति ॥ आयोमृदोवैधटादिप्रात्र ॥ द्वितीयोजलस्यद्विमक
 सयात्याभ्यतरस्यास्यनात्माकाशस्यखड्गना ॥ तच्चदेहादिसफलमात्मैवात्मविदांवर ॥ १६ ॥ केवलंयोधवैरूप्यादीपत्पृथगिवास्त्यितम् ॥
 विष्वगारममयविन्वज्ञातुद्व्यासुसिद्धया ॥ १७ ॥ प्रज्वलन्नापिकार्येषुनिवाणोनिममोभव ॥ यदिददृश्यतेकिंचिज्जगतस्यावरजगमम्
 ॥ १८ ॥ तत्सर्वब्रह्मनिधमनिर्गुणनिर्मलारमकम् ॥ निर्विकारमनायतनित्यशान्तसमारमकम् ॥ १९ ॥ कालक्रियाकरणकर्तृनिदानका
 यंजन्मास्थितिप्रलयसंस्मरणान्दीरादिपुवर्त्तते ॥ २० ॥ ॥ कालक्रियाकरणकर्तृनिदानका
 दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० ब्रह्मैकारमप्रतिपादननामअष्टचत्वारिंशः सगः ॥ ४८ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिनास्ति
 विकारादिब्रह्मन्नक्षणिवृत्तिने ॥ तदिदकयमाभातिभावाभावमयजगत् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अपुन प्रागवस्थानयस्वरू
 पविषयय ॥ तद्विकारादिकतातयक्षीरादिपुवर्त्तते ॥ २ ॥ ॥ पयस्तापुनरभ्येतदिदधित्वान्नपुनपय ॥ बुद्धमायतमध्येपुनब्रह्मब्रह्मैवनिर्मलम्
 ॥ ३ ॥ क्षीरादेरिवतेनास्तिब्रह्मणोनविकारिता ॥ अनायतविभागस्यनचैवोवयविक्रम ॥ ४ ॥
 रकाभाह ॥ नृनीपोरत्रासपभाह ॥ नृनीर्जलस्ततरगभाह ॥ पद्ममोदुग्धस्यदधिभाह ॥ तत्रात्यएवजम्भ्यादिभाषविकारपरिणामश्च इतरेतुविवर्त्तेनैवापेक्ष्याशयेनम
 यंनवसिद्धाविकारत्वरूपमाह ॥ अनुनरिति ॥ यक्षीरक्षीरादिविपुविधैनुप्यादिलक्षणकार्यपुनत्राक्तनक्षीराविभावावस्थानरूप्याक्षीरादिलक्षणविषययद्रूपविषयेतदेवविकार
 मत्कारपरिणामाद्व्याप्यमित्यय ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मणिमगल्लक्षणकार्यमुनतयानेद्वैधर्म्यादित्याह ॥ अनुद्धमेति ॥ ३ ॥ ॥ अस्तुतिपरमाणुभिर्द्विजगत्कादीनामिवाययव्याप्यंमक
 मत्ताह ॥ अनायतेने ॥ आपतलक्षणैशिकपरिच्छेदवस्तुक्रियासंयोगादिविभागवत्सुभाषयवैषयव्याप्यमकमस्याभ्यतद्विलक्षणस्यब्रह्मणः स इत्यर्थः ॥ एतेनबहुनासुयु
 म्नातितवैषयताशास्त्रानुसारयसुवैषयतासमवायेनैककार्यजनकत्वमारजकत्वम् ॥ यथातदुनोपपद्यते ॥ यथाकारणगुणानांकार्यगुणप्रतीतिवैशेषिकाद्यभिमतलक्षणसुचि
 तम् ॥ यथावकाशमूचय ॥ इत्यादिद्व्योतरनारभते गुणाभ्यगुणोत्तरमिति ॥ ४ ॥

ब्रह्मणि जगत्तु परिशेषाद्विवर्त्तत्वेव सिद्धमिति तल्लक्षणेन दर्शयति ॥ समस्येति ॥ विकृतिरन्यथाभावः ॥ सभ्रमविवर्त्तम् ॥ तथा चाद्यतयोः समेतदसंस्पर्शवैषम्यप्रतिभासो विवर्त्त इति तल्लक्षणमिति भावः ॥ ५ ॥ तदसंस्पर्शदर्शयति ॥ न स वेद्यमिति ॥ ६ ॥ मध्ये विकारासंस्पर्शः कथं ज्ञायत इति चेदाद्यतयोस्तदसंस्पर्शस्वभावावधारणादेव लिगादित्याह ॥ यादृगिति ॥ ७ ॥ आत्मनस्तु प्रकाशस्वाभाव्येन समतासर्वानुभवसिद्धा अनात्मभावश्च तस्यात्यन्तासाव्यादित्याह ॥ आत्माविति ॥ ८ ॥ ९ ॥ चित्तकाशैकरसे ब्रह्मणि तद्वि

समस्याद्यंतयोर्धैर्यं दृश्यते विकृतिः क्षणात् ॥ संविदः सभ्रमं विद्धि नाविकारेऽस्ति विक्रिया ॥ ५ ॥ न संवेद्यं न संवित्तिस्तत्र ब्रह्मणि विद्यते ॥ तद्ब्रह्मशब्दकथितं निःसंबंधं चिदात्मवत् ॥ ६ ॥ यादृगाद्यंतयोर्वस्तुतादृगेव तदुच्यते ॥ मध्ये यस्य यदन्यत्वं तदबोधो धाद्विजृम्भितम् ॥ ७ ॥ आत्मात्वाद्यंतमध्येषु समः सर्वत्र सर्वदा ॥ स्वमप्यन्यत्वमायाति नात्मतत्वं कदाचन ॥ ८ ॥ अरूपत्वात्तथैकत्वान्नित्यत्वादयमीश्वरः ॥ वशं भाववि काराणां न कदाचन गच्छति ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ विद्यमाने सैदेकस्मिन् ब्रह्मण्येकांतनिर्मले ॥ संविद्धमस्वरूपाया अविद्यायाः क आगमः ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ब्रह्मतत्त्वमिदं सर्वमासीदस्ति भविष्यति ॥ निर्विकारमनाद्यंतं नाविद्यास्तीति निश्चयः ॥ ११ ॥ यस्तु ब्रह्मेति शब्देन वाच्यवाचकयोः क्रमः ॥ तत्रापि नान्यताभावमुपदेष्टुं क्रमो ह्यसौ ॥ १२ ॥ त्वमहं जगदाशाश्वद्यौर्भूथाप्यनलादिवा ॥ ब्रह्ममात्रमनाद्यंतं नाविद्यास्ति मनागपि ॥ १३ ॥ नामैवेदमविद्येति भ्रममात्रमसद्विदुः ॥ न विद्यते यासासत्या कीदृशमभवे क्लिल ॥ १४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ उपशमप्रकरणे ह्यस्तेन तु लये रितम् ॥ अविद्येयं तथैतच्छिवाच विचार्यत इति प्रभो ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतावंतमबुद्धस्त्वमभूः कालं रघूदह ॥ कल्पिताभिर्बोधिताभिर्बोधितोऽसि स्वयुक्तिभिः ॥ १६ ॥ अविद्येयमयं जीव इत्यादिकलनाक्रमः ॥ अप्रबुद्धप्रबोधाय कल्पितो वाग्बिदांवरैः ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धं मनो यावत्तावदेव भ्रमं विना ॥ न प्रबोधमुपायाति तदा क्रोशशतैरपि ॥ १८ ॥

रुद्धस्वभावाया अविद्यायाः कथं प्रसक्तियेन तत्र जगद्विवर्त्तः स्यादिति प्रबुद्धदृशारामः शक्ते ॥ विद्यमाने इति ॥ १० ॥ न प्रबुद्धदृशा अविद्यासद्भावब्रूमः कित्वबुद्धयुत्पादनाय कल्पनयेत्याशयेनोत्तरमाह ॥ ब्रह्मतत्त्वमिति ॥ सर्वपूर्णम् ॥ ११ ॥ न अन्यतायाभावसद्भाववदाम कितूपदेष्टुमसौ क्रमः कल्पित इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यद्यविद्यानां स्वेव तद्युपशमप्रकरणे यथा आतिरविद्येयं तथैतच्छिवाच विचार्यत इति लये वा विद्यासद्भावमंगीकृत्योक्तमिति रामः शक्ते ॥ उपशमेति ॥ १५ ॥ तत्तु तवाबोधदशाया त्वद्विदुः शानुसारिक लपनयोक्तमिदानी तु लयप्रबुद्ध इति तत्कल्पनावसर इत्यविरोध इत्याह ॥ एतावतमिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ भ्रममविद्यादिशास्त्रीयव्यवहारकल्पनाम् ॥ तत्तमनः ॥ १८ ॥

युर्त्तानामभावनारिगुणदायनिरासकत्वादिति भावः ॥ ११ ॥ सत्तुमुद्योयुतत्त्वोपदेशोऽप्यद्वयत्वाशयेनाह ॥ सवमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ येनयादृशोपदेशोनावबोध्यमेतद्व
 ज्विति शेषः ॥ २२ ॥ तेनैवाह ॥ प्रसेति ॥ यथेच्छसीति चेच्छिक्तेनम्यबहारेणनमस्तब्रह्मत्वङ्गानिरिति भावः ॥ २३ ॥ कोटि सवमिति बाधाबधिलक्ष्यमाश्रयम् ॥ एकेति ॥ त
 प्रकाशादृक् शक एकत्वमनुपपत्तद्व्याप्तिभूतेरिति भावः ॥ २४ ॥ ईरायवत्कतिदृशच्छब्दश्च सत्त्वपश्चात् अत आह आव रूप आत्मेत्यनुभव ॥ २५ ॥ वेदनविदेकरसब्रह्मभव
 ॥ २६ ॥ सवैकाल्युद्धसविम्यालकः सत्वमेव ॥ तच्छ्रुतिप्रसिद्धमनापत्तरपरसदृशितोसि ॥ २७ ॥ यद्वलेति ॥ आत्मेतितुर्नित्यत्वमसिद्धयथायथाविद्यामकृतिश्च
 युत्पन्नवद्योधायित्वैपजीवआत्मनियोज्यते ॥ यद्युत्पत्त्यासाधतेकार्यनतपक्षशतैरपि ॥ १९ ॥ सर्ववक्ष्येति योद्युयादप्रयुद्धस्य दुर्मते ॥ सकरो
 तिसुदृढहृत्स्यास्याणोर्दु खनिवेदनम् ॥ २० ॥ युत्पत्त्याप्रयोध्यते मूढः प्राज्ञस्तत्त्वेन बोध्यते ॥ मूढ प्राज्ञत्वमायातिनयुक्त्या बोधनविना ॥ २१ ॥
 एतावतमयुद्धस्त्वकार्लयुत्पत्त्याप्रयोधित ॥ इदानीं सप्रयुद्धस्त्वमयायेनावयोप्यसे ॥ २२ ॥ ब्रह्माह त्रिजगद्ब्रह्मत्वं ब्रह्मत्वलुद्धश्च ॥ द्विती
 याकृत्तनानालियेच्छसितयाकुरु ॥ २३ ॥ असंवेद्यमहासंविक्कोटिमात्रजगद्वयम् ॥ एकप्रत्ययवानत कुर्वन्नपि न लिप्यसे ॥ २४ ॥
 प्रारूपश्चेतनोऽप्यापीपरमालाहमित्ययम् ॥ राघवानुभवतस्त्वतिष्ठुनाच्छब्दसन्त्वपन ॥ २५ ॥ निर्ममो निरहकारो बुद्धिमानसिसा
 युवेत् ॥ तद्ब्रह्मावेदनातमवभूतस्यितभव ॥ २६ ॥ तदनाद्यतमाभाससत्त्वमेव परपदम् ॥ स्थितोसि सर्वगैकाल्यशुद्धमविम्यात्मक
 ॥ २७ ॥ यद्ब्रह्मात्मापि नुयश्चयाविद्याप्रकृतिश्चया ॥ तदभिन्नसदैकाल्ययाकुंभशतेपुच्छ ॥ २८ ॥ नात्मनः प्रकृतिर्भिन्नापदान्मन्मयता
 यया ॥ नमृन्मात्रययार्चार्तरात्मैव प्रकृति स्थिता ॥ २९ ॥ आवर्त सलिलस्येवय स्पंदस्त्वयमात्मन ॥ प्रोक्त प्रकृतिशब्दनेतेनैव हसाए
 वदि ॥ ३० ॥ ययैकः स्पंदपवनानास्माभिन्नो न सत्तया ॥ तयैकमात्मप्रकृतीनास्माभिन्ने न सत्तया ॥ ३१ ॥ अयोधादेतयोर्भेदो यो धेनैव वि
 लीयते ॥ अयोधासन्मयोयातिरज्ज्वासर्पश्चमोयया ॥ ३२ ॥ चित्सेवेकलनायीजंयेदतत्पतति स्फुरन् ॥ चित्ताकुलतेतस्माद्वाविसंसा
 रमदृक् ॥ ३३ ॥

१ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

३ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

४ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

५ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

६ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

७ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

८ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

९ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

१० ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

११ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

१२ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

१३ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

१४ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

१५ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

१६ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

१७ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

१८ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

१९ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२० ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२१ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२२ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२३ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२४ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२५ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२६ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२७ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२८ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

२९ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

३० ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

३१ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

३२ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

३३ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

३४ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

एतत्कलनाबीजमेव ॥ ३४ ॥ नोपततिचेतसुखदुःखफलाःशरीरदुःमायेभ्यस्तथाविधाश्रित्तांकुरानजायेते ॥ ३५ ॥ उपक्रांतमुपदेशहस्यमुपसंहरति ॥ द्वित्वमिति ॥ हेराम
जगतिअसत्प्राप्त्युपात्तद्वित्वजहिहित्यज ॥ आचहौइतिचकाराज्जहतेरि ॥ यतस्त्वबोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावलक्षणेनरतिशयानदविभवेनअभयात्माभव ॥ दुःखं
तुकालत्रयेपिनास्तेत्रेतिनःपरमार्थसारउपदेशइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्यप्रकाशेनि०पू०एकोनपंचाशत्तमःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ इहकल्प
नयाजी .लिंगपुर्यष्टकोद्भवः ॥ वर्णितोक्षैस्तथातस्यबाह्यार्थग्रहणक्रमः ॥ १ ॥ भिद्यतेहृदयग्रंथिश्छियेतसर्वसथाइतिश्रुतेस्तत्त्वसाक्षात्कारेणस्वयच्छिन्नसर्वशयोपिरामः

एतदेवात्मविज्ञानाद्वधंसद्वासनाजलैः॥संसिक्तमपिचत्वेननभवत्यंकुरक्षमम् ॥ ३४॥नोचेत्यततिचित्क्षेत्रेकलनाबीजकंततः॥चित्तां
कुरानजायंतेसुखदुःखलवद्गुमाः॥३५॥द्वित्वंजगत्यसदुपात्तमबोधजातंबोधक्षयंजहिहिवोधमुपागतोसि॥आत्मैकभावविभवेनभ
वाभयात्मानास्येवदुःखमितिनःपरमार्थसारः॥३६॥ ॥इत्यार्षेवा०वा०दे०मोक्षोपायेषुनि०पू०संस्तुतिविचारयोगोनामएकोनप
चाशःसर्गः॥४९॥ ॥५३॥ ॥श्रीरामउवाच॥ ॥ज्ञातंज्ञातव्यमखिलंदृष्टव्यमक्षतम्॥परेणपरिपूर्णाःस्मोब्रह्मज्ञानाच
तेनते॥१॥पूर्णात्पूर्णाभिदंपूर्णपूर्णपूर्णप्रसूयते॥पूर्णनापूरितंपूर्णस्थितापूर्णचपूर्णता॥२॥लीलयेदंतुष्टुच्छामिभूयोबोधाभिवृद्धये॥
बालस्येवपिताब्रह्मन्नकोपंकुतुमर्हसि॥३॥

परेषामुपकारायतत्संशयपदंप्रष्टुकामःप्रथमंत्वानुभवमभिलष्यदर्शयति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ वयनेत्वत्संबंधिनाब्रह्मज्ञानाभ्युत्पत्तेनपरिपूर्णाःस्मः ॥ १ ॥ स्वानुभवेन पूर्णमदःपूर्ण
मिदपूर्णात्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्यपूर्णमादायपूर्णमेवावशिष्यतइतिश्रुतिसवादयति ॥ पूर्णादिति ॥ पूर्णाद्विलक्षणःसकाशादुपाधौप्रविश्यआनखाभात्यूर्णमिदजीवरूपंपरमार्थतःपूर्ण
ब्रह्मैव यतःपूर्णाद्यद्विद्यदादिक्रमेणप्रसूयतेव्यष्टिसमष्ट्युपाधिरूपतदपिपूर्णमेवप्रसूयते ॥ तद्यदाब्रह्मावाक्योत्पद्येनाहब्रह्मास्मीतिज्ञानेनसमूलोपाधिपरिच्छेदापनयनात्पूर्णंब्रह्मणा
पूर्णमेवजीवतत्त्वमखैक्येनापूरितंतदाकल्पितापूर्णताभिमस्यापगमात्पूर्णस्यपूर्णवैवावस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥ भूयसाजनानाबोधाभिवृद्धयेबालस्यलीलाप्रश्नेपितेवको
पंकुतुनार्हसि ॥ ३ ॥

अत्यल्पमिदमुच्यते यद्गोलकातिरिक्तानीन्द्रियाणि न संतीति यतः सम्यग्विवर्शे चिद्व्यतिरेकेण प्रमातृप्रमाणप्रमेयविभागाः केऽपि निरूपयितुं केनापि वादिना शक्यत इत्याशयेन वसिष्ठः प्रथमसमाधत्ते ॥ इन्द्रियादीति ॥ १ ॥ यदितुं कल्पनया द्रष्टुं स्थस्य चोपपत्तिमन्यसे ता हि इन्द्रियादिघटितपुरुषकत्वेनापि पूर्वपूर्ववासनानुसारेण कल्पनोपपत्तेर्न किंचिदनुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ गगनादपीति ॥ तथा चित्ता आत्मनामायाशबलस्वभावेन पुरुषकत्वेन स्वरूपभाववद्व्यापूर्यपूर्ववासनानुसारेण आवितं कल्पितमित्यर्थः ॥ १० ॥ उक्तैर्धर्मायां तु प्रकृतिविधान्मायिनतु महेश्वर अस्यावयवभूतैस्तुल्यामसर्वमिदं जगदिति श्रुतिप्रमाणयति ॥ तदेव चेति ॥ ११ ॥ एव चेद्विद्यद्वारावहिर्निगतिनपुरुषकघटकेन चित्तेन घटादिव्यासास्वच्छत्तिप्रतिबिंबितघटादेर्वास्तत्वाकारेणैव तद्दृश्येनीत्वा प्रदर्शनतथैव कालातरे स्थितिः स्वमेवातर्गतस्थैव बाह्यत्वेनानुभवश्चेति सर्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ पुरुषकत्वमिदं

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इन्द्रियाद्यपि चित्तादि घटाद्यपि न किंचन ॥ पृथक् संभवतीहां गनिर्मलाच्चेतनादृते ॥ १ ॥ गगनादपि याऽच्छाचित्तं यारूपं स्वमात्मना ॥ चित्त्वात् पुरुषकत्वेन भाववदस्यैव भावितम् ॥ १० ॥ तदेव च प्रकृतितां गतं जगदवस्थिते ॥ तस्या अवयवाज्जातमिन्द्रियादि घटादि च ॥ ११ ॥ पुरुषकत्वमाया तं यच्चित्तं स्वस्वभावतः ॥ स्वएवावयवस्तस्मिन् घटादिप्रतिबिंबयति ॥ १२ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जगत्सहस्रनिर्माणमहिमोदपणस्य च ॥ पुरुषकस्य भगवन् रूपं कथय कीदृशम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनाद्यंतं जगद्बीजं यद्ब्रह्मास्ति निरामयम् ॥ भारूपं शुद्धचिन्मात्रं कलाकलनवर्जितम् ॥ १४ ॥ कलनोन्मुखतां यातं मंतर्जीव इति स्मृतः ॥ स जीवः खलु देहस्मिंश्चिनोति स्पंदते स्फुटम् ॥ १५ ॥

ति ॥ एवं रीत्या पुरुषकत्वमाया तं चिद्रूपं तत्त्वमेव पुरुषकस्य चित्तादिघटितस्वभावतः स्वयमेव सः चित्तवृत्त्याख्यो वयवो भवति तस्मिन् अवयवे घटादिबाह्यत्वाकारेणैव प्रतिबिंबयति ॥ स्मृतं देहे तु पुरुषकघटितस्यार्लिंगात्मनो जीवस्य स्वकल्पनयैव लीलोपाख्यानोपदर्शितरीत्या निर्गमनान्वदर्शनादिसामर्थ्यामिति सर्वदोषपरिहार इति भावः ॥ १२ ॥ यद्येवं तं हि पचीकृतभूतभागेन जगदाकारेण परिणमतोऽपंचीकृतभूतकार्यार्लिंगभागेन तत्प्रतिबिंबयद्दहर्पणभूतस्य च पुरुषकस्यैव किं रूपं तदेव कथयेति रामः धृच्छति ॥ जगदिति ॥ १३ ॥ तत्स्वरूपवस्तुवसिष्ठस्तन्मूलमज्ञातब्रह्मतत्त्व निर्दिशति ॥ अनाद्यंतमिति ॥ १४ ॥ तद्ब्रह्म विद्यदादिभूतसूक्ष्मसहस्रातेनापंचीकृतेन लिङ्गपचीकृतेन ब्रह्मांडचक्षुःस्वातंदंतः प्रतिबिंबलक्षणकलनोन्मुखतायातसत्सूत्रप्राणानामभिमानेन धारणाज्जीव इति स्मृतोऽभूदित्यर्थः ॥ चिनोति वासनोपचयेन चोपचितो भवति उपचितश्च बाह्यं तव्यं पाराल्पनास्पदं ते चेत्यर्थः ॥ १५ ॥

तस्यैवाग्निमानादिभ्यापाराभेदेनानामभेदानाह ॥ अहभावादित्यादिना ॥ १६ ॥ सर्वभ्यापाराधारणत्वभावात्मापुन्यटकमितिनास्मास्तन ॥ १७ ॥ शानेन्द्रियभ्यापारेणज्ञात्व
कर्मेन्द्रियभ्यापारेणकतृत्व तारुलसुखदुःखाश्रयत्वेनभोक्तृत्व सर्वस्यैवासीत्येनप्रकारेनेसाक्षित्वम् ॥ आविषदामोदगकरणत्वायतनत्वादिपरिग्रह ॥ एतद्विजिपातिनीआ
प्यासेनेन्द्रियमिकायासित्तिवचिष्याथाम्येनजीवद्वयुक्ता जडाश्राधाम्येनतदेवपुन्यटकविदुरित्यर्थ ॥ १८ ॥ अतएवस्वतादात्म्यभावावितुष्ट्याकाराणांकाष्ठभेदेनभेदाज्जीवो
पिकामकोधुधविषयाद्यानुरजितोनानेवभवतीत्याह ॥ कालेकालेइति ॥ अन्तर्वासनाकणिकोदयमाकारसृच्छ्रीतिपरेणाख्यम् ॥ १९ ॥ तस्यैवसमष्टिम्यष्टिजीवस्यवीज
स्यात्कार्त्तपक्षुभादीवसर्जजगदाकारदस्याशयेनाह ॥ यथेति ॥ २० ॥ अतएवापञ्चिदात्मानाहकिन्तुरीरायाकारएवाहमितिमिथ्याज्ञानेनचेततिपस्यति ॥ २१ ॥ २२ ॥

अहभावादहकारोमननान्मनउच्यते ॥ योधनिश्चयतोबुद्धिरिन्द्रहृत्सर्ग्येन्द्रियम् ॥ १६ ॥ देहभावनयादेहोघटभावनयाघटः ॥ एपएवस्व
भावात्मानेनैपुन्यटकस्मृत ॥ १७ ॥ ज्ञात्वकर्तृत्वभोक्तृत्वसाक्षित्वाद्यभिपतिनी ॥ यासविज्जीविद्वयुक्तातद्विपुन्यटकविदुः ॥ १८ ॥ का
लेकालेतोजीवस्त्वन्योन्योभवतिस्वतः ॥ भाविताकारयानतवासनाकणिकोदयम् ॥ १९ ॥ पुन्यटकस्वभावेनकालेनाकारसृच्छति ॥
ययावासनत सेकाद्दीर्जपक्षुवतामिव ॥ २० ॥ आकारोहंशरीरादिस्यावरादिचरादिष्व ॥ नाहमापञ्चिदात्मेतिमिथ्याज्ञानेनचेतति
॥ २१ ॥ अमत्येवजगज्जीवोवासनावलितश्चिरम् ॥ ऊर्ध्वाधोगमनैरन्यौकाष्ठवीचिहृतंयथा ॥ २२ ॥ कश्चिद्विद्विद्वज्जातित्वाद्वयवधाद
नंतरम् ॥ दुष्टध्वात्मानंमभ्येतिपदमार्यतवर्जितम् ॥ २३ ॥ कश्चित्कालेनबहुनामुक्तयोनिराणातुर ॥ आत्मज्ञानवशादेतिपरमपद
मारमन ॥ २४ ॥ एवरूपश्चसुमतेजीवोयात गरीरताम् ॥ नेत्रादिनाघटाद्यतययावेत्तितयाशृणु ॥ २५ ॥ चित्तस्यकलनातस्यसप्र
यातस्यजीवताम् ॥ मन पर्षेन्द्रियग्रामोदेहोयमवतिष्ठते ॥ २६ ॥ यदान्य सर्वदेहेभ्यस्वेतत्यदसरूपिणा ॥ तदातज्जीवसंस्यशज्जीवा
त्मेकत्वसृच्छति ॥ २७ ॥

कश्चित्कलनादितुन्य कस्यादावेषग्रामुष्णीयप्रवर्षादन्तरमायेज्जन्म्येवेत्यर्थः ॥ अयंयसर्गोविभागः सात्त्विकराजसविषयीभेदवर्णनितुत्सन्निप्रकरणेव्याख्यात ॥ २३ ॥
कर्मपटादिबासत्वाभिन्द्रियाणिजडाभ्यपीतिप्राप्तुतत्सामान्यत समाहितप्रविधिरोगेणसमाधत्ते ॥ एवरूपद्वयत्वादिना ॥ २५ ॥ चित्तस्यचैतन्यस्यकलनातस्यपुन्यटकेप्रतिबिंबत
यापरिच्छेदयस्यानवरोधेभ्योभ्यामौपरिमादुनयावतिष्ठते ॥ तेनसदाजीवचैतन्येवैषपरिभिनितदेहातर्गतमेवसुखदुःखादिबंधादनुभवतिनबासम् ॥ २६ ॥ यद्यनुअन्योबासपटावि
दृष्टस्योभबतितदातडागवुदिकजलकुन्याद्दोरेणवसर्गदेभ्यउद्विक्तवसुरावसकृत्पिणाद्दोरेणबासेपटादिपर्यतिस्वेबासाकारोपततिनिर्गच्छतीत्यर्थ ॥ किन्ततस्तथाह ॥ तदेति ॥
तदातद्वद्वदिनयमादिद्वारनिर्गतजीवेनसाकारवन्निभ्यामिद्वारासस्पर्शाद्यापनाज्जीवचैतन्येनसहैकत्वाप्याप्तिकश्चित्तादात्म्यलक्षणविषयजगत्कलित्यच्छति ॥ २७ ॥

सचाक्षस्यसबधश्चित्तेनसमन्वितस्यजीवतएवबाह्यार्थवेदेनकारकोभवतिनमृतस्यमुक्तस्यवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ अस्तुबहिरेवतथापिकथमंतस्तदनुभवस्तत्राह ॥ यथादित्यादिना ॥ यद्यदत करणवृत्तिरूपनयनरश्मिरूपवास्वच्छतरवन्तुतस्मिन्वास्त्यनभस्थघटादिप्रतिबिंबवित्सचप्रतिबिंबोदृश्यतगतेनजीवेनश्लिष्टोभवति ॥ तर्हिबहिर्हिएवाहघटमनुभवाभीतिकुतो नानुभूयतेतत्राह ॥ बहिरिति ॥ यद्यपिबहिर्जीवोस्तिताथाप्यसौबहिःअजीवतिप्राणान्नधारयति ॥ नजोनलोपश्छादसः ॥ अनुव्यचलदितिवित्तिडतोत्तरपदःसमासोवा ॥ यत्रप्राणव्याप्तिस्तत्रैवाहतावमशोनबहिरित्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्त्ववतर्हिघटेप्रथाफलोपपत्तिस्तथापिकथमतर्हदिघटाकासानुप्रवेशस्तत्राह ॥ निघृष्टेति ॥ यदानयनतारकेपटलादिदोषराहित्याच्छाणनिघृष्टनूतनेद्रनीलाभेभवतस्तदातयोस्तारकयोर्घटप्रतिबिंबसहिताचित्तदत्तिःप्रविशतीतिवास्तगतोघटादिपदार्थःप्रतिबिंबवतीत्युच्यते ॥ ३० ॥ सचैवनयनतारकानुप्रविष्टःपदार्थोहोर्देनाहमभिमानवताजीवनहृदिप्रतिबिंबतयाश्लिष्टोभवतीत्यर्थः ॥ इतिअनयार्थोत्याघटादिवास्तवस्तुबहिस्वभासमानमेवातर्हदिअहंकारसंव

बाह्यार्थवेदेनित्यंसंबंधोक्षस्यकारकः ॥ समन्वितस्यचित्तेननमुक्तस्यकदाचन ॥ २८ ॥ यद्यदच्छतरंतस्मिन्नभस्थंप्रतिबिंबवति ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टोबहिर्जीवोप्यजीवति ॥ २९ ॥ निघृष्टनवरत्नाभेयदानयनतारके ॥ तदातयोर्वाह्यगतःपदार्थःप्रतिबिंबवति ॥ ३० ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टःप्रतिबिंबवतयाततः ॥ जीवज्ञेयत्वमायातिबाह्यंवस्वितिराघव ॥ ३१ ॥ यत्संश्लेषमुपायातितद्वालोपिहिर्विंदति ॥ पशुर्वस्यावरोवापिजीवःकस्मान्नवेत्यति ॥ ३२ ॥ अच्छस्यनयनस्याथोरभमयोजीववेष्टिताः ॥ क्रोडीकुर्वंत्यलंक्ष्यंजीवस्तत्वेनविंदति ॥ ३३ ॥ एषएवक्रमःस्पर्शसंबंधःप्रत्ययोद्भवः ॥ रसेगंधेचकथितोजीवसंस्पर्शसंभवः ॥ ३४ ॥ शब्दस्त्वाकाशनिष्ठत्वाकर्णाकाशगतःक्षणत् ॥ जीवाकाशंविशत्यंतरित्थमिन्द्रियसंविदः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ हस्यतेमानसादर्शयंत्रदावौदरेपुतत् ॥ प्रतिबिंबितमेतन्मेब्रूहिब्रह्मन्किमात्मकम् ॥ ३६ ॥

लितजीवज्ञेयत्वमायातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ चेतनस्यार्थसंस्पर्शवेदननियमोबालपश्चादिष्वपिभ्रसिद्धेत्याह ॥ यदिति ॥ स्यावरेष्वपिगुल्मविशेषेस्पर्शमात्रेणपत्रसंपुटीकरणदर्शनात्तद्वेदनसर्वत्रानुमीयतदतिभावः ॥ ३२ ॥ दूरस्थविषयस्यकथगोलकसंस्पर्शइतिपामरशकामपाकुर्वन्नाह ॥ अच्छस्येति ॥ गोलकातिरिक्तस्यस्वच्छतमस्येन्द्रियस्पर्शमयःप्रागुक्तीत्याजीववेष्टिताःसंतःपुरोवर्तिविषयक्रोडीकुर्वंत्यालंगति ॥ ३३ ॥ चक्षुष्युक्तक्रमस्पर्शादावप्यतिदिशति ॥ एषएवेति ॥ ३४ ॥ शब्देविशेषमाह ॥ शब्दस्त्विति ॥ शब्दस्यवृत्तिप्रतिबिंबनविनापिसाक्षाच्छ्रोत्रद्वारातःप्रवेशोपिपवनद्वारातःप्रवेशसंभवोऽस्तुनामेत्याशयेनयथासंभवमुक्तन्यायमुपसहरति ॥ इत्यमिति ॥ ३५ ॥ इदानीरामःप्रसगात्सर्वेषांप्रतिबिंबानांस्वरूपजिज्ञासुपृच्छति ॥ दृश्यतइति ॥ दृश्यतइति ॥ यत्मानसानिचआदर्शाश्चतत्समाहारे काचकास्यमणिजलादियंत्रदारूणांमौदेषुउदराग्निर्गतेषुनवपल्लवादिषुयत्प्रतिबिंबितघटमुखमभादिपुतत्किमात्मकतन्मेब्रूहीत्यर्थः ॥ ३६ ॥

ययविषस्यसत्यत्वेविधित्तिविप्रभूतयोर्व्यटिसमष्टिजीवयोर्विधानिरिकरूपभातिमाप्रसिद्धेनमिर्बन्तुशक्य तन्नात्यतजडयोर्मुल्ववर्णयोर्धटचिखत्योर्वापरस्परसापेक्षप्रति
 विषम्वत्पदुर्ध्वमिन्निकिवाभ्यामित्याशयेनोत्तरमाह ॥ अत्यतेति ॥ दुराभ्येत्यत्यलनोर्भातिविद्धि ॥ ३७ ॥ नकेवलमप्रतिविषमाप्रभातिरपिनुजगदपीत्याह ॥ नाब्रूति ॥ अप्य
 र्धेनुरादः ॥ तावन्माप्रभातिमाप्र ॥ अतएवतद्वद्वजगतिविश्वासोमास्तु ॥ अहमित्यादिप्रपञ्चलक्षणस्थानीयविज्ञालारपृथगसन्नित्यर्थ ॥ वर्त्तमानतुसदाचिक्कलमेवेत्य
 य ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ हेरायत्वानित्यमसकमति सन्शानामृपाभूतसुखदुःखवेत्तीतिमृपासुखदुःखविद्विद्यस्यतथाविधमृगत्वाअस्मासमस्माभवलक्षणामयद्रूपामायायस्यत
 याविषःसत्समतायाब्रह्मत्वभावेतिविष्टमतिस्त्रिष्टेत्यर्थ ॥ ४० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठः०नात्यर्थः०प्रकारोनिर्माणः०पू०पञ्चाशत्तमःसर्गः ॥ ५० ॥ ॥ जीव

॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ अत्यंतजडयोरेवजीवयोरिवतन्मिय ॥ प्रतिघिषहशोआर्तिविविधविदांवर ॥ ३७ ॥ तावन्मात्रजगत्वेतद्धि
 आसोमातवास्त्वह ॥ अहमित्यादिस्तरंगोवर्त्तमानंसदाजलम् ॥ ३८ ॥ परांभोधौतुनास्येवदशकालक्रियाडिकम् ॥ तन्मयैकतयानि
 त्यमात्मासर्वत्रसर्वग ॥ ३९ ॥ नित्यमसकमतिर्मुदितामाशांतमृपासुखदुःखविदत् ॥ तिसृनिविष्टमतिःसमतायामस्तसमस्तममवाम
 यमायः ॥ ४० ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०अक्षसंवेदनविचारयोगोपदेशोनामपञ्चाशत्तमःसर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ५३ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ नपुनर्भवत पूर्वसपन्नाश्चसुरादयः ॥ यथाकमलजस्यैतत्सर्वमेवत्वयाश्रुतम् ॥ १ ॥ ब्रह्मपुण्यष्टकस्यादावयर्संवि
 ययोदिता ॥ पुण्यष्टकस्यसर्वस्यतयैवोदेतिसर्वदा ॥ २ ॥ विद्धिपुण्यष्टकजीवोयोगभर्त्स्यद्वियोदय ॥ ययथाभावावयत्याश्रुततत्तयापरिपश्य
 ति ॥ ३ ॥ इद्वियाणीद्वियायांस्यविद्धिसंवेदनंस्वकम् ॥ संपन्नंचययातत्तेप्रोक्तमाधमन स्थितौ ॥ ४ ॥

स्नानिमनोरेहपुण्यटकमितिचय ॥ अत्रोधोदेवबोभेनुब्रह्मैवैकमितिीयति ॥ १ ॥ कलनोन्मुल्वतायातमित्यादिनाब्रह्मितमहकारेर्हेदियावीनागसर्ताकल्पनजीवसमष्टेऽप्यज
 स्येवम्यटेस्तवापिनुन्यमितिनात्यर्थतयाज्ञातयेदेतिब्रह्ममाणोपोद्घातायमयममनुब्रूति ॥ अप्यर्थेयुन शब्द ॥ कमलजस्येवभ्रमतोपिखटे पूर्वमनायतमित्यादि
 वर्णितब्रह्मत्वभावेस्थितस्याचसुरादयोनसंपन्नादत्येतत्सर्वमेवलयामद्वयनात्यर्थभुतमभधारितमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवंपुण्यष्टककल्पनोत्तरम्यवदायार्थकल्पनमपिसमष्टिब्रह्मव्य
 टीमामित्याह ॥ ब्रूतेति ॥ ब्रह्माहिरण्यमर्गःसमष्टिपुण्यटकनस्ययासर्गादौम्यब्रह्मत्वम्यार्थसिद्धिरितायासर्वस्यम्यष्टिपुण्यटकस्याप्युदेति ॥ २ ॥ तदेवगर्भस्थितिमारभ्यद्वारय
 ति ॥ विद्धीति ॥ योम्यष्टिमीवोर्गस्यएवब्रह्मरावीद्वियोदयमिशिष्टपुण्यटकालाभेमासिसंपत्येतसुरादयम्यययथाभ्यवद्वर्त्तयन्बलुभावायतितथातत्त्वबासमयापरिपश्यती
 स्यात् ॥ ३ ॥ एवंब्रह्माधमन स्थितौहिरण्यमर्गःमनोम्याचारयथास्वकतत्वेवर्नहद्वियाविहद्वियाचर्त्तंचययातत्तेनवाविष्यटेऽसंपन्नमितिजययोक्ककलीत्यर्थः ॥ ४ ॥

सर्गात्पूर्वसंभवतीव्यापिसमद्व्यौरेकैवशुद्धासं वितततस्तदनन्तरं अहंवेदनालक्षणानतजीवपुण्यष्टकान्वितासास्तुतथापिसंवेदनस्वरूपमर्निदितमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ वेद्यदोषात्सवेदनंतत् कुनो न निद्यतेदतिचेद्वेद्यस्य परमार्थतोऽसत्त्वादित्याह ॥ नत्विति ॥ एकत्वाद्विहेतुभिरनामयेसवेदेनपरस्यतदन्यस्यास्तितासत्यतानत्वित्यन्वयः ॥ नास्तित्वेचअभावत्वादयस्ययो हेतवः ॥ अभावत्वाद्देशकालकृतपरिच्छेदवत्वादेनेकत्वाद्वस्तुकृतपरिच्छेदवत्वाद्दशून्यत्वात्स्थूलत्वाच्चेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ननुसवेदनमेवमनस्तादिभावांगच्छतीत्युक्तेतत्रमनस्तादीना मसत्यत्वेसवेदनमेवासत्यकिनस्यात्तत्राह ॥ चेत्यादीति ॥ चेत्यमतव्यादिगोचरबुद्धिदृष्ट्यध्यारोपमात्रतन्वास्तवमनस्ताप्राप्तिः सेत्यर्थः ॥ ७ ॥ तर्हि विद्याविलासाविर्भूतस्वरूप

शुद्धासं वित्सं भवतीसंवेदनमर्निदितम् ॥ ततोहंवेदनानंतजीवपुण्यष्टकान्विता ॥ ५ ॥ नत्वेकत्वादंतत्वादवेद्यत्वादनामये ॥ अभावत्वा दनेकत्वादशून्यत्वात्परास्थिता ॥ ६ ॥ चेत्यादिबुद्ध्यातत्किंचिन्नमनस्तांचगच्छति ॥ नचजीवत्वमायातिनचपुण्यष्टकालिका ॥ ७ ॥ नवि द्यादिविलासोस्ति सोस्तिनास्तीवयः सदा ॥ परमात्मेतिकथितो मनः षष्ठेन्द्रियातिगः ॥ ८ ॥ तस्मात्संपद्यतेजीवश्चिन्मूर्तिर्मननात्मकः ॥ भ्रमः केवलमित्याद्यउपदेशायगीयते ॥ ९ ॥ यतः कुतश्चित्संपन्नेत्वविद्यामय आमये ॥ उपदेशोपदेशेनप्रविलीनेविचारणात् ॥ १० ॥ प्रशांतसकलाकारं ज्ञानंतत्रावशिष्यते ॥ यत्राकाशमपि स्थूलमणाविवमहाचलः ॥ ११ ॥ यत्रोद्यदाचारमपि सदप्यसदिवस्थितम् ॥ जगज्जानविषयांस्त्यक्त्वाकायेत्वंतिष्ठनिर्मले ॥ १२ ॥ असन्मयमविद्यायारूपमेवतदेवहि ॥ यद्दीक्षितासतीनूनं नश्यत्येव न दृश्यते ॥ १३ ॥ आलोकिंतनामकथमवस्तु किल लभ्यते ॥ प्रयत्नेनापि संप्राप्तं मृगतृष्णांबु कैरिव ॥ १४ ॥

पत्वात्पूर्वतदप्यसत्किनस्यात्तत्राह ॥ नेति ॥ आदिपदाच्चरमप्रमाणमननादिपरिग्रहः ॥ योमूढैर्नास्तीवेतिकल्प्यते स परमात्मा सदास्ति ॥ ८ ॥ यद्यद्वितीयएव सः न हितस्मात्सर्व ए तआत्मानोब्युच्चरतीतिश्रुत्याअग्निविस्फुलिगन्ध्यायेनजीवसपत्तिः कथमुक्तेतिचेदुपदेशायकल्पनयेत्याह ॥ तस्मादिति ॥ ९ ॥ अतएवाविद्यारोगस्य नमूलं चित्यं कितुचिकित्से वचितनीयेति ॥ मूलकल्पनादिश्चिकित्सोपायएव न वास्तव इत्याह ॥ यतइति ॥ प्रविलीने सति स्वरूपज्ञानमेवावशिष्यतइतिपरेणान्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ उद्यदाचारं निष्यद्य मानव्यवहारार्थं क्रियाशालीति सद्वावहारिकसत्यमप्यसच्छून्यमिव यत्रस्थिततत्रत्वजगज्जानविषयास्त्यक्त्वा निर्मलेजीवन्मुक्तः काये सत्येऽवतिष्ठ ॥ १२ ॥ इदानीमविद्यायाः स्वरूपमाह ॥ असन्मयमिति ॥ १३ ॥ मृगतृष्णांबु कैरिवसंप्राप्तमृष्टातोप्यप्रसिद्धइत्यर्थः ॥ १४ ॥

असदेवसद्भातिपतः असदज्ञानादेवाः स्यसत्येत्यन्वयः ॥ १५ ॥ सत्यात्मनः सन्निधानादत्यंतमसत्यायाः अप्यविद्यायाः कल्पनाकल्पितेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तस्यतेजीवस्योपदेशाय
 तस्याः अविद्यायादेतेर्जीवा विकल्पमाहता ॥ १७ ॥ आबोधनोन्मुखीवासायार्थरानोन्मुक्तसातीयथाभावयतीतिपरेणान्ययः ॥ १८ ॥ बालेनसन्भावितोयक्षकदवसत्यः अ
 सत्योवाभवात् अयत्तुपचतन्माभस्यपञ्चीकरणस्मिकदिहकलनसत्तयासत्यतयासभावयतीत्युत्तरेणान्ययः ॥ १९ ॥ तत्रात्मनिदेहात्मनिरध्याद्द्वित्रयद्वाराणि ॥ छादितसुस्तम्
 ॥ २ ॥ एभ्यः पचतन्माभेभ्यः परमार्थोऽग्न्यदेवाभ्यार्भमिद्विषयद्वारैः परस्यति ॥ २१ ॥ तद्यद्वर्गमिद्विषयमनन्त्याणारिअंत ॥ इदपटादिबासम् ॥ भाववासनाम् ॥ २२ ॥ तत्रयपि
 पर्येद्विषययोगाभिप्यक्तत्वाल्लक्षणेनैवविषयसुखतयासभावयतीत्याह ॥ २३ ॥ एवस्वाभाविकत्वेनैवविषयसन्निपाज्जातमहकारालनोधमदति
 असेदेवसेदेवासदज्ञानादस्यसत्यता ॥ ज्ञानापयास्त्यितवस्तुहस्यतेनस्यतिअत्रम ॥ १५ ॥ अविद्यायाविचारोयजीवपुण्यपृष्ठादिका ॥
 अप्यत्यतमसत्यायाः कल्पनाकल्पितात्मनः ॥ १६ ॥ तस्यास्त उपदेशायसेयंजीवादिकल्पना ॥ रुताशाले प्रवोधायातात्वमेकमनाऽह
 णु ॥ १७ ॥ जीवत्वमिवसंप्राप्तापुण्यपृष्ठाकपदस्यता ॥ कलाकलककलितचितिरानोधनोन्मुखी ॥ १८ ॥ यद्यथाभावयत्याश्रुततयानुभ
 वन्यलम् ॥ सत्योभावत्वसत्योवाबालेननिशियक्षक ॥ १९ ॥ पचतन्मात्रकलनासभावयतिसत्तया ॥ तत्रात्मनितयारध्रान्प्रस्यतितयो
 दिदान् ॥ २० ॥ एभ्यएवसमुत्पन्नंयहिः स्यंभूतपंचकम् ॥ पश्यत्यनन्यदन्त्याप्रशाखाशतमिर्वाकुर ॥ २१ ॥ इदमतस्मिदयात्यमितिनिश्च
 यर्वास्त ॥ जीवोभावययादेतत्तयाद्वदयत्यय ॥ २२ ॥ रश्मिजालमिवैदोयंदात्मनः प्रतिभासनम् ॥ यात्यस्पर्शतयातेनतदेवाश्रु
 रीकृतम् ॥ २३ ॥ मरिचस्येवयत्तैक्ष्ण्यशून्यत्वमिवस्वस्ययत् ॥ आत्मनोवेदनयच्चतदेवान्यद्विचस्यितम् ॥ २४ ॥ अत्रैवनिश्चयंयत्त्वानि
 यमः सुहृदीकृतः ॥ अनेनेत्यमनेनेत्यभाष्यमित्यवर्त्तितम् ॥ २५ ॥ स्वभावेतरनामासौस्वसकल्पमयात्मकः ॥ कश्चित्कदाचिद्रवत्वस्व
 भावेनैवनान्यया ॥ २६ ॥ आत्मनैवेदमखिलसंपन्नैहेतमहयम् ॥ खड्गोमधुरसेनेनवन्देवचमहाघटः ॥ २७ ॥ सन्निवेशविकारादिदेश
 कालादिसंभवान् ॥ संभवत्यन्ननत्वीशेदेशकालाद्यसंभवान् ॥ २८ ॥

संभावयतीत्याह ॥ मरिचस्येति ॥ २४ ॥ अप्रमासारिकविषयभोगेव्येवपुरुषार्थपर्यवसाननिश्चयवत्त्वादेहलीकिकपारलौकिककमाचरणनियमः सुहृदीकृतः ॥ अनेनलीकि
 ककर्मणा ॥ अनेनवैदिककर्मणा ॥ आबर्त्तितनन्मरसुखमुहिरित्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्रैकप्रदन्तिनियमः स्वाभाविकरागाविकृतइतरलुशास्त्रकृतः ॥ द्विविधोप्ययसकल्पमयात्म
 कलयोः कश्चित्कदाचिदेव स्वाभाविकपुरुषयनेनैवेतरजित्वाभतिनान्ययेत्यर्थः ॥ २६ ॥ तत्रोभयभाष्येक्षालिवस्वभावशास्त्रान्यतरानुसारीतत्तद्यापारसाधनफलतात्मनावि
 बलतदस्याह ॥ आत्मनैवेति ॥ स्वहः पधुसारताकृताविशेषः ॥ २७ ॥ यद्यपिस्वहपदोपूर्वतन्मद्वर्षपद्मावस्ययोर्दिनाशादिकारीतयापिमाधुर्यद्वारत्वरूपविनाशाशास्त्रेशेविबलतद
 दाती मद्भिनद्वल्लम्बिकारः सभावतिद्विधम्यारित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ अप्रमधुमदारी ॥ ईशोब्रह्मणि ॥ २८ ॥

अथवाखड्डोमधुरसेनेवेतिवाक्येखंडोवनखंडः मधुरसेनवसंतद्रवेणेत्यर्थस्तथाचविकारएववृक्षविकारहेतुर्जलभागोदृष्टांतद्व्याशयेनाह ॥ यथावृक्षप्रविष्टोरसोजलमिति पत्रमित-पुष्पमहमितिवैचित्र्येणोदित सन्अद्वित्वेपिद्वितांवहन्दृष्टस्तथानःस्वात्मनिप्रसिद्धसत्तारूपब्रह्मापिदत्त पटदत्त कुड्ममहमित्यादितोभेदात्सर्वजगदात्मनाआत्मनिद्वित्वमाहरद्विद्धीतिरेणान्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथावाअभोदोमेघःअथभीष्मेअर्करुगेवाहमितिताद्रूप्येणतिष्ठति ततआद्यवर्णारभेवारिदानावसेवारिदोहमिति तिष्ठति ततोभूमिप्रवेशेनाकुरातर्जलात्मनाप्रवेशेअथाकुरोहमिति तिष्ठति तथाआत्मापिकालभेदेनभावाभावाकारोभूत्वातिष्ठतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ अयंचजगद्विवर्त्तनियमक्रम कल्पितोपिनकेनचिदन्यथाकर्तुंशक्यइत्याह ॥ इतीति ॥ सर्वेश्वरेब्रह्मणिततप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ एववस्तुस्वभावनियतिरपिवस्तुभेदभिन्नानान्यथाकर्तुंशक्येत्याशयेनाकाशादित्यभावस्याज्ञातब्रह्मस्वभावस्यचैवलक्षण्यमाह ॥ आदर्शेतिद्विभ्याम् ॥ आदर्शवत्स्वच्छेआकाशेस्व-स्वीयोभागःकार्यवानैवप्रतिविवति ॥ कुतः ॥ व्यतिरेकासंभवतःआकाशोआकाशकार्येइतःपुष्पमितःपत्रमहमित्युदितोयथा ॥ खंडेस्वात्मनिनःसत्तारसोऽद्वित्वेद्वितांवहन् ॥ २९ ॥ इतःपटदत्तःकुड्ममहमित्यादितस्तथा ॥ सर्वात्मनात्मनिब्रह्मविद्वित्वंद्वित्वमाहरत् ॥ ३० ॥ अद्यांकुरोहमद्यार्करुगंहत्वद्यवारिदः ॥ यथेति तिष्ठत्यंभोदस्तथात्मासदसदपुः ॥ ३१ ॥ इतिभाव्यमनेनेदमित्थंसर्वेश्वरेततम् ॥ क्रमंखंडयितुंलोकैकस्यनामास्तिशक्ता ॥ ३२ ॥ आदर्शस्वच्छआकाशेनैवस्वःप्रतिविंवति ॥ व्यतिरेकासंभवतःकचत्येवहिकेवलम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणित्वात्मनात्मैवस्थितःकचतिविंवति ॥ इतीतिभवत्येवहिकेवलम् ॥ ३४ ॥ यद्यथैवात्मकचनंवेत्तितंभवतात्मना ॥ असत्यमपितन्नेहव्यभिचारीकदाचन ॥ ३५ ॥ हेमत्वकटकत्वेद्वैसत्यासत्यस्वरूपिणी ॥ हेमिभां दुगतेयद्वच्चित्वाचित्वेत्थात्मनि ॥ ३६ ॥ सर्वगत्वाच्चितेश्चित्वंनित्यंमनसिविद्यते ॥ हेमत्वंकटकस्येवजडभावःस्थितोन्यदा ॥ ३७ ॥ चित्त्वज्जात्मात्मकंचित्तंहंभावयतिस्वयम् ॥ यथायदैवयद्वावंतथाभवतितत्तदा ॥ ३८ ॥ कालेकालेचित्ताजीवस्वन्योन्योभवतिस्वयम् ॥ भाविताकारवानंतर्वासनाकलिकोदयात् ॥ ३९ ॥

भूतातरेवाआकाशभेदाभावात् ॥ किंतुकेवलमाकाशनिश्रुतिविवदर्पणोदरवत्स्वच्छतयाकचतिदीप्यतएवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ साविद्यं ब्रह्मतनुनतथेत्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ कचचनिसर्ववस्तुशक्त्यादिरूपेणदीप्यते ॥ जीवरूपेणप्रतिविंवति ॥ भेदकल्पनयाचद्वैतीभवति ॥ ३४ ॥ अस्त्वेवकिततस्तत्राह ॥ यदिति ॥ तत्रसर्गादीयद्वस्तुस्वभावेनात्मकचनवत्तत्तत्स्वभावमसत्यमपिभवतासत्येनात्मनासत्यवेत्तिसचवियमोनकदाचनव्यभिचारीतिसर्वापिनियतिःसिद्धेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सत्यादृतमिथुनीभावेवाचारंभणश्रुतिदर्शितन्यायेनदृष्टातमाह ॥ हेमत्वेति ॥ ३६ ॥ अतएवप्रथमकार्यमनसिचिज्जडोभयरूपतादृश्यतेतत्रयन्वित्यतस्तत्सत्यमित्याह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ अन्यदाकदाचिदित्यर्थः ॥ ३७ ॥ चित्तजाड्येतिपाठेचित्तस्यजाड्यजडदेहविषयाकारस्तदात्मकचित्तदृढभावनयायदैवयथादेवनरस्थावरादिनायेनप्रकरणयदायद्भावभवतितदातथैवतद्भावभवतिअनुभवतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अतएवकालभेदेनजीवस्याहमाकारभेदानुभवइत्याह ॥ कालइति ॥ चिताअतर्वासनाकलिकानामुदयाद्विकासद्वैचित्र्येणभाविताकारवान्अन्योन्योभवति ॥ ३९ ॥

यथास्वप्नदोषा मोषनादिसत्ताप्यनेक्षणान्नाविभावयातितयोदेहभूतोयजीवोपिदेहोदेहांतरभाषयति ॥ ४० ॥ यथास्वप्नेप्रतिभासत
मतिप्रभासोदरयमानोरोऽतिनिकुट्यत्वापटोप्रवेत्तयामरणमूर्छायामपिप्रतिभासमानमिददेहांतरभवतीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ नन्वयदेह इत्यक्षयियतेवसतेचसकयदेहांतरभावेत्त
ग्राह्याअसत्स्वेवेति ॥ मरणजननादिकमपि मर्तुभातिभासिकमेव जीवतातुदेहस्यबाह्यदिवर्शनंस्वाधिकाकल्पितस्येधनतद्वासनामयस्येतिभावः ॥ स्वस्याम्यरूपबदेहांतरवदि
त्यर्थः ॥ ४२ ॥ तर्हि कियीधनवार्थक्यबदेहांतरमप्येतदेहस्यकालिकपरिणामोनेत्याह ॥ कालेनेति ॥ एतादृशमेतदेहपकालेनअम्यत्वदेहांतरभावपुनीतिन यतभ्रूतनमिदश
रीरान्यापयवस्थामेवेतिदेवमितिप्रत्यभिज्ञानिभ्ययारूढम् ॥ एतेभूतभाविदेहास्तुन प्रत्यभिज्ञानाभावाव्येनान्येसंतिनसंतीत्यविचारिगच्छंतिअतस्तेपास्वतोजीवतएवभवो
वासनयासमद्वयः ॥ ४३ ॥ ननुकशपिभागदृष्टेर्बादिररीरभावेकास्यवासनतद्गाह ॥वस्त्विति ॥ इदमुजगृहपजीवस्वमेतर्गतविद्धि ॥ तस्यप्रयआवसयास्य स्वमाइतिभ्रूते

स्वप्नेदृशेययाग्राभोयातिसत्तान्यतेक्षणान् ॥ देहोदेहतयायातिदेहोयप्रतिभात्मकः ॥ ४० ॥ प्रतिभासोयथास्वप्नेनर कुट्यपटोभवेत् ॥
भवत्यस्यमेवेदेहांतरमिदस्वत ॥ ४१ ॥ असत्यमेवधियतेत्वसत्यंजायतेपुन ॥ जीव स्वप्रतिभासेनस्वप्नवत्स्वान्यरूपवत् ॥ ४२ ॥ का
लेनैतादृशरूपमिदनान्यत्वमेतिवै ॥ प्रकृतंनिश्चयारूढभ्रमत्येतेभव स्वत ॥ ४३ ॥ वस्तुदृष्टमदृष्टंस्वप्नेसमनुभूयते ॥ जीवस्वप्नेजगद्रूप
विद्धिवेयविदांवर ॥ ४४ ॥ अजाग्रदृष्टिदृशेय स्वाभिधानादिनेरित ॥ नस्वप्नोविद्येततस्मादच्छात्माचितिमात्रकम् ॥ ४५ ॥ अयापूर्वा
भिधस्वप्नेययापस्यतिनान्यथा ॥ अग्रदृष्टयैवार्थचेतनचित्यपश्यति ॥ ४६ ॥ प्राक्तनीवासनाद्यापिपौरुषेणावजीयते ॥ त्व कुकर्माय
यत्नेनप्रयातिहिंसुकर्मताम् ॥ ४७ ॥ मोक्षाहेतुनशाम्यंतिजीवतांचक्षुरादय ॥ उन्मज्जतिनिमज्जति केवलदेशकालन ॥ ४८ ॥

रित्यर्थः ॥ इदुस्वप्नेजननुभूतस्यापिरशनमिदृशमन्यनुभूतानुभूतानुभूतचतुर्वपरयतीतिभ्रूतिमवलम्ब्योक्तम् ॥ वस्तुतस्मन्दीप्त
सरोनाननुभूतकिंचिद्वस्तीतिमरणकालेभाविदेहारत्रकर्मोद्बोधितवासनानुसारेणैवदेहांतरोद्भवदिवो ध्यम् ॥ ४१ ॥ तर्हिवाक्यअन्यग्रहसंसाक्षात्कारलभ्यब्रह्मभावोपिदेहांतरव
त्वासनमय स्वप्नएवकिनस्यात्ताह ॥ अजाग्रदिति ॥ य शिवमर्तुचतुर्थमन्यतदतिस्वाभिधानादिनाईरित अजाग्रदुच्यतुरीयादृष्टपरमात्मातस्यउत्कलक्षणविधि स्वप्नए
वनविद्येतजापतिकदापितदनुभवाभावेनतद्वासनाप्रसिद्धेस्तस्यवासनामयत्वायोगात्सत्तासावच्छात्माचेतन्यमात्रमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ सएवविदात्माचेतनजीवोभूत्वाअपअपू
वाभिधमभिनेतवत्तमानमर्धयथाचितस्वभावादेवपस्यतिनान्यथातद्बापेदृष्टमप्यर्धपरयतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ अतएवादृष्टविषयेपिभावनामचयेनदृढीकृतवासनापूर्वदृष्टविष
योबासनोमयतीतिपुरुषनयनभावन्यपदंरितमित्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ ४४ ॥ एवजीवस्यवासनापारेष्वनिलक्षणेदेहाविषयेर्षयितः इदानीकदातच्छमतिरितिवाक्यानाह ॥
नोक्षादिति म ४८ ॥

भोक्षं विनैवेदेहादिनिवृत्तिः किंनस्यात्तत्राह ॥ चितइति ॥ यतोऽश्वितो यावन्मोक्षदेहाकारकलनावासनातिष्ठत्येव ॥ स्वकलनैवैतस्य जीवस्य पंचात्मा देहोऽमेतिष्ठतीव ॥ यथा शिशो भवितो महायक्षो मेतिष्ठति तद्वद्विनिवारइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ इदानीं कथंचित्स्थूलदेहनिवारणे पिमोक्षविनालिगदेहलक्षणपूर्यष्टकं दुर्निवारमित्याशयेन तद्वर्शयति ॥ मनइति ॥ ५० ॥ ननु शास्त्रे ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियप्राणाभूतानि अतः करणमविद्याकामकर्माणि पूर्यष्टकमित्युक्तं तत्पुच्यीकृताकाशवाच्चादिलिगघटितस्थूलांतमूर्त्तिरूपमपि स्यात्तत्कथममूर्त्तमनोबुद्ध्याष्टकमेव पूर्यष्टकमुक्तं तत्राह ॥ अमूर्त्तएवेति ॥ त्वदुक्तमूर्त्तपूर्यष्टकतदास्याद्यादिपुच्यीकरणेनामूर्त्तानांतन्मात्राणास्थौल्यस्यात् ॥ अयतुतन्मात्ररूपो लिगात्मा अमूर्त्तएव ॥ अस्य खल्वपचीकृताकाशत्वमतिपीनता निरवधिकस्थौल्यतश्च न संभवति न ह्यमूर्त्तवासनाकोटीनामपि मेलने स्थौल्यदृष्टदास्य खल्वमेव दुर्लभं तदास्थूलवातता महागुल्मो वक्ष इवात्यंतमसंभाविता ॥ एवस्थूलतेजोजलपृथ्वीतापि ॥ एवस्थूलभूतानामेवासंभवे अस्य परमाणोरप्यतिसूक्ष्मस्य देहता सुमेरुतेवात्यता संभावितेति न भौतिकदेहांतपूर्यष्टकव

चितः स्वकलनात्तस्य देहो ग्रहवतिष्ठति ॥ पंचात्मा भावितो सत्यो महायक्षः शिशोरिव ॥ ४९ ॥ मनोबुद्धिरहंकारस्तथा तन्मात्रपंचकम् ॥ इति पूर्यष्टकं प्रोक्तं देहो सावातिवाहिकः ॥ ५० ॥ अमूर्त्तएव चित्तात्मा खल्वमस्यातिपीनता ॥ वाततास्य महागुल्मो देहतास्य सुमेरुता ॥ ५१ ॥ विरजस्वक्रमेणैव निरवस्थसुमुक्तिभाक् ॥ सुषुप्तैकवस्थास्य जडाः क्रोडीकृता यथा ॥ ५२ ॥ स्वप्ननामीतथा वस्था देहप्रत्ययशालिनी ॥ आमोक्षं भ्रमतीहायमिति स्यावरजंगमैः ॥ ५३ ॥ कदाचिद्विसुषुप्तस्थः कदाचित्स्वप्नवस्थितः ॥ आतिवाहिकदेहो यं सर्वस्यैवावतिष्ठते ॥ ५४ ॥ यदा सुषुप्तभावस्यो भाविदुःस्वप्नवेधितः ॥ तदा कालानलसमस्तिष्ठत्यनुदिताकृतिः ॥ ५५ ॥

ण्यंतइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ मुक्त्यनुपयोगादपि न मोक्षशास्त्रे स्थूलसद्भावकल्पनायुक्तेत्याशयेनाह ॥ विरजस्वेति ॥ मनोमात्रमेव देहादिप्रपंचश्चेन्न्यनसो वैराग्याद्यभ्यासेन विरजस्वेगमादिसाधनसंपत्तौ वाक्याज्ज्ञानोदयक्रमेण मनःकल्पितस्वप्नाय प्रपंचस्य तन्मूलाज्ञानस्य च बाधे स्वकार्यकारणवस्थावधद्वयशून्यस्य मुक्तिरूपपद्यते ॥ स्थूलभूतभौतिकमूर्त्तप्रपंचाभ्युपगमे तु तादृशस्य ज्ञानेन बाधादर्शानामुक्तिरूपपद्यतइत्यर्थः ॥ एवच निष्कर्षस्वमसुषुप्ते द्विप्रपंचावस्थेन जायन्नाक्षीस्थूलविषया अन्या अवस्थाकेन चिदुपपादयितुं शक्येत्याशयेनेते विप्रज्यदर्शयति ॥ सुषुप्तेति सार्धेन ॥ यथा जडाः सर्वदेहादिप्रपंचावासनात्मनोपसह्यत्यक्रोडीकृताः ॥ ५२ ॥ इति एव परिदृश्यमानप्रकारेण स्यावरजंगमैराकारैरातिवाहिकदेहे एव आमोक्षाद्भ्रमतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ भाविभिर्दुःस्वप्नैर्विधितो विद्वद्वगतस्मृतिरतएवानुदिताकृतिश्चिदतिविबर्चितत्वादुपसंहरतजगत्वाच्च कालानलतमोदीमस्तिष्ठति ॥ अनेनातज्ञानशून्यनैयायिकादिसुषुप्तिः प्रत्युक्ता ॥ ५५ ॥

तप्तस्यावरादिनिरुटावस्थासुजाड्याधिव्यासुत्रिप्राचुर्यमित्याह ॥ स्यावरापास्विति ॥ अप्यर्थेचशास्त्र ॥ तथाचकस्पदशाणांपुण्याधिक्यात्कमिकीटस्तुपाविदु स्वाभा
शाननराधिस्येपिनमुन्युयादिवद्यवोहोलीनितमस्वितैवेत्यर्थ ॥ ५१ ॥ तथाचचित्तज्ज्वाप्रकपपवबसुप्रतिभित्तममणमेवसस्रतिभित्तस्यतस्ववोधपववधमुक्तिलुयतैवास्य
जापदिनियवसन्नमित्याह ॥ सुपुमतेत्यादिना ॥ ५२ ॥ ५८ ॥ प्रबोध उक्तद्विभ्याप्रब्रह्मरूपोभवति ॥ सचवोधोबुद्धे पुरुषप्रयत्नत ॥ ६० ॥ तत्त्वतोयावान्यथेति
ज्ञातप्रमाणोजीव सर्वातयोआनातिभासयतिसाक्षीतन्मयएवभवतीत्यर्थ ॥ यत्स्नज्ञातप्रमाणःसोपिपरमार्थत स्वस्यएवाज्ञानाच्छिलावद्वृकीकृतस्वद्वयेवृदीपंस्वमिषमती
ग्रप्रयपरस्वतीतिपरेणाव्यय ॥ ६१ ॥ तद्विज्जीवानाद्वद्वेधालवभयमस्तिनेत्याह ॥ जीवानामित्यादिना ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अस्यजीवाणो सौपुमीस्थितिवो
स्यावरादास्वस्यासुक्लपदक्षदशसुच ॥ भवत्येवसुपुमस्योधनमोहशिलापन ॥ ५६ ॥ सुपुमतास्यजहतास्वप्नोत्येयद्विसृष्टि ॥ य
प्रयोधोस्यसामुक्तिज्जाग्रदातुर्यता ॥ ५७ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्हिप्रयोधात्परमात्मताम् ॥ सोभ्येतिक्षालितमलताभंकनकतामिव
॥ ५८ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्यासाचद्विद्विधोच्यते ॥ एकाजीवन्मुक्ततेतिद्वितीयादेहमुक्ता ॥ ५९ ॥ जीवन्मुक्तिर्हितुयत्त्वतुयतीतपटत
त ॥ योधोजीव प्रयोधोयसचयुद्धिप्रयत्नत ॥ ६० ॥ ज्ञातप्रमाणाजीवोतयोजानातीहतन्मय ॥ पश्यतीमभयचैवसुदीघस्वप्नविभ्रम
म् ॥ ६१ ॥ मिथ्योदित स्वद्वयेस्वस्थएवशिलीकृते ॥ जीवानामतरेस्वन्यन्नकिंचिच्चित्कलांविना ॥ ६२ ॥ तामेवान्यतयापश्यन्मुधैवप
रिशोचति ॥ जीवाणोरतरेस्वन्यन्नकिंचित्यरमाहेत ॥ ६३ ॥ यत्रतत्रजगदृष्टमहोमायाविजृम्भितम् ॥ स्यात्यतर्क्यदवूनायथानाना
भ्रमोदय ॥ ६४ ॥ जीवाणूनातयैवार्तमिथ्याससरणोदय ॥ बधोस्यवासनाबधोमोक्ष स्याद्वासनालय ॥ ६५ ॥ वासनानांतास्यसौपु
सीस्वप्नोविसुरतिस्थिति ॥ घनवासनमोहोयजीव स्यावरतादिभाक् ॥ ६६ ॥ मध्यस्यवासनस्तिर्यंकूपुरुषस्तनुवासन ॥ यदांतर्जीवि
तेनांतानहिजातापटादय ॥ ६७ ॥ जीवैक्यादुभयो सत्ताग्राह्याहकयोस्तदा ॥ आत्मानात्मसमालीढोबहिरंतयटाचिता ॥ ६८ ॥
सनानार्मोःवधि ॥ तुर्यतुपातीतयोनिर्वासितत्वात् ॥ सचस्वमेसुरतिविष्येणस्तुदीभवतीत्यर्थ ॥ कथंस्कटीभवतिताह ॥ घनेति ॥ ६९ ॥ तत्स्यवासनासुधोत्कर्षादुन
रोत्तरयुभयोनिरातिर्याह ॥ मध्यस्थेति ॥ पुरुषोमनुष्यगणधैवगधर्वावि ॥ वासनानाक्षयतातन्म्येनैविष्यस्तुदोभाबमुक्तायासपहणादिविष्येणोपितमाह ॥ यदेत्या
दिना ॥ यदायस्मिन्सुपुमिष्युनिकाळेदेहान आनस्याप्ययामाणाहभाषलक्षणनजीवितेनएतावाग्देहपरिमितएवाहमित्यतपरिच्छेदोभवतितवायटादय पवार्थाविहिज्जाना
सपन्ना ॥ ६९ ॥ संनुबहि किंततसाभाह ॥ जीविक्यादिति ॥ तदाचस्तुराविदारनिर्गतात करणद्वारागतिनिरूप्यवच्छिन्नजीवितेनपटादीनाभ्यामीपटमहजानामीतिपासापाहक
योर्वासनात्मिकासत्तातर्तद्विष्येणस्तुदीभवतीत्यर्थ ॥ एतदेवस्पटमाह ॥ आत्मेति ॥ अत स्थितआत्माजीवोयदाबहिरनात्मसमालीढोभवतितदाचितायासपाहकवासना
मगल्वेषबाध्यज्जीवाणेनसोदपादेरीत्यर्थ ॥ ६८ ॥

एव हेयोपादेयवैचित्र्यमपि वासनाध्यस्तमेव न वास्तवमित्याह ॥ नेहेति ॥ ६९ ॥ शोभितास्तत्त्वबोधेन विराजमाना ॥ सबाध्याभ्यतरजगच्चिद्व्यतिरिक्तं न विद्यते कालत्रयेपीत्यर्थः ॥
॥ ७० ॥ यथा आब्धि समुद्रस्तत्त्वतो विमृष्ट अपास्तसमस्ततरगबुद्बुदादिभेदस्वादाकाशादप्यच्छसकलमेकशुद्धजलमेव तथा उदसर्वजगत्तत्त्वतो बुद्धसत्त्वोपहस्तित निरस्तवास
नावस्थौ वैचित्र्यभेदजातयस्य तथा विद्यमानमयपरपदमेवेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्यर्थप्रकाशे नि ० पू० एकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥

जीवस्य मोजगत्तत्रासक्त्या तत्परिक्षय ॥ तदर्थमर्जुनाख्यानवसिष्ठेनावतार्यते ॥ १ ॥ ननु स्वम सर्वेषां जीवानां प्रत्येकमिन्न ॥ जायत्यपचतुसर्वेषां साधारण सर्वे स्वमैव ध
र्म्येणानुभूयमान कथस्वम स्यात्तत्राह ॥ यइति ॥ आदिन प्रथमजीवस्य सर्वजीवस्य सर्वजीवस्य मष्ट्यात्मनोय स्वमस्तमेवमस्माकजायदितिकल्पितससारविद्धि ॥ १ ॥ किमर्थमिव क

तदाग्राह्यग्रहणधीर्गुणगुणवसोदया ॥ नेह संत्यज्यते किंचिन्नेह किंचिन्नगृह्यते ॥ ६९ ॥ बाह्यांतरकलाकारश्चिदात्मैकः प्रकाशते ॥ त्रि
जगच्चिच्चमत्कारस्त्वलंभेदविकल्पनैः ॥ शोभिताः स्मश्रितिचिरात्सर्वाख्याद्यं न विद्यते ॥ ७० ॥ अब्धिर्यथाजलमपास्तसमस्तभेदः स्वा
दच्छमेव सकलं द्रवमेकशुद्धम् ॥ सर्वतथेदमपहस्तिभेदजातमाद्यं परंपदमनामयमेव बुद्धम् ॥ ७१ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि०

पू० इन्द्रियार्थोपलंभविचारोनामैकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ योजीवस्यादितः स्वप्नो नानाकलन
कोमलः ॥ तमिमं विद्धि संसारं न संत्यं नाप्यसन्मयम् ॥ १ ॥ नपुंस इव जीवस्य स्वप्नः संभवति क्वचित् ॥ तेनैते जाग्रतो भावा जाग्रत्स्वप्नकृतौ
त्रहि ॥ २ ॥ जीवस्वप्नमिमं दीर्घक्षिप्रताप्रतिभासतः ॥ असत्यमप्यवस्तुत्वाद्विद्वेद्यविदां वर ॥ ३ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरमिव गच्छंती जीव
जीवकाः ॥ असत्यमेव पश्यंति घनसत्यतया न घ ॥ ४ ॥ अजडे जडता तात जडे चाजडतोदिता ॥ असत्ये सत्यता जीवजीवानुभवमो
हतः ॥ ५ ॥ भानोरप्यंतरखिलं पश्यंतस्त्रिजगद्भ्रमम् ॥ भ्रमंति स्वप्नसंभ्रांता इव जीवाभिदालिभिः ॥ ६ ॥ सर्वगत्वादनंतत्वात् स्वस्य जीव
स्य जीवतः ॥ यद्भावयंति चेत्तं तिते देवाश्चित्सत्यवत् ॥ ७ ॥

लप्यत इति चेद्वाहीनामिव समष्टे स्वभातराप्रसिद्धेरित्याह ॥ नेति ॥ तेनास्माकजायत्यसिद्धाभूतभुवनदिभावास्तस्य जाग्रत्स्वमोभयस्थानकृतोदयानस्वमतोभिद्यंत इत्यर्थः ॥ २ ॥
असत्यत्वावस्तुत्वाभ्यामपितस्य स्वप्नतासाधयन्वैषम्यानुभवे निमित्त इत्यर्थः ॥ जीवस्वमिति ॥ असदीयस्वमवक्षिप्रवाध्यताया अप्रतिभासतो हेतोर्दीर्घम् ॥ तथा च दैर्घ्यमेव
वैषम्यं भवहेतुरिति भावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वस्तुस्वभावैव परीत्य दर्शनादप्यस्य स्वप्नमेत्याह ॥ अजडे इति ॥ अजडे ब्रह्मणि भूतभुवनदिजडता तथा जडे चाहंकारादिदेहेते आत्मत्वाभि
मानादजडता उदिता ॥ जीवस्य समष्टेरैकदेशभूतायेव्यटि जीवास्तदनुभवलक्षणान्यो हतोभ्यो ॥ ५ ॥ जीवाभिदालिभिर्भेदकल्पनपरपराभिर्भयमिति ॥ ६ ॥ कल्पितभेदेषु सत्य
त्वारोपेकारणमाह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ व्यष्टित्वादेव जीवतोप्यस्य तजीवभूतस्य स्वप्नपरमार्थतः सर्वगत्वादनंतत्वात् त्रिजगद्भ्रमंति देव आशुतस्तसक्त्या स्वास
त्तारोपेण सत्यवच्चेतति ॥ तथा च तत्ससक्तित्यागात्तत्सत्यताभ्रमनिवृत्तौ बुद्धतत्त्वस्य जीवन्मुक्ति सिद्धीति भावः ॥ ७ ॥

अयमेवार्थो भगवद्गीतायां भगवत्पाप्यजुनायोपदिष्ट इत्याह ॥ पुढरीकाक्षेति ॥ शुभ्राश्रयिषि तिरोप ॥ ८ ॥ तदर्थमजुनास्यायिकामवतारयति ॥ वाञ्छेरिति ॥ सुखजीवन्मुक्ति
 सुखविरहितम् ॥ जीवितमाशुक्षिपयित्विहोप्स्यति ॥ स्वार्थेण चिणुणाभावश्छादस ॥ ९ ॥ १० ॥ अर्जुनावतारे कारणबहुसर्वमूलमनुकाममिति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ स्थित
 मिति ॥ स्वेव हि भिष्यतिष्ठतदतिशृते ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्मिन् दृश्यमाने संसारजाले ॥ शकुन्मय-पक्षिण ॥ १३ ॥ तप्तमाद्युभूतजातिपुष्पे राशितः श्रुतिस्त्वत्यादिश्रित क्रम
 श्ररिभये पाप ॥ भूतपंचकपरीक्षिततन्मात्रपंचकजसृक्षणे सारे लोका ललत्वतस्तोकाधिपस्यम् ॥ १४ ॥ इव श्रुतिस्त्वितिसमाचारविहितापुष्पमुपादेय इव तन्निपिद्वपापहे
 पुंढरीकाक्षनिर्दिष्टामससक्तिर्गतिश्चाम् ॥ यामालिङ्ग्य महाबाहो जीवन्मुक्तो महामुनि ॥ ८ ॥ पादो पुत्रो जुनो नाम सुखं जीवितमात्म
 नः ॥ क्षिपयिष्यति निद्रु खंतयाक्षेपय जीवितम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ १० ॥ ॥ भविष्यति कदाग्रक्षन्सार्जुन पादुनंदन ॥ कीदृशीं च हरि
 तस्य कथयिष्यत्यसक्तताम् ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ११ ॥ ॥ अस्ति सन्मात्रमात्रमेति परिकल्पितनामकम् ॥ स्थितमात्मन्यनाद्यतेन भ्रंसी
 वमहानमः ॥ १२ ॥ दृश्यते विमले तस्मिन् नयसंसारविभ्रम ॥ कटकादियथा हि भ्रितरगादियथा भ्रंसि ॥ १३ ॥ चतुर्दशविधा भूतजातय
 प्रसुरंत्यलम् ॥ तस्मिन् संसारजाले स्मिन्मालेशकुनयो यया ॥ १४ ॥ तत्रैते यमचक्रार्कशक्राद्या शंसितकमा ॥ भूतपंचकसंसारलोक
 पालत्वमागता ॥ १५ ॥ इदं पुण्यमुपादेय हेयं पापमिदं विवति ॥ तै स्वसकल्यघटितोद्देनात्स्यापितास्थिति ॥ १६ ॥ तस्याथ यावदनपत्र
 बाहपतिने निजे ॥ कर्मण्यचलसकाशस्यिरथित्तमवस्थितम् ॥ १७ ॥ भगवान्सयम किंचिद्व्रते प्रतिचतुर्युगे ॥ तपः प्रकुरुते भूतदलनात्पा
 पशंकया ॥ १८ ॥ कदाचिदौषधौ पाणिदशदशवापि च ॥ कदाचित्पंचसमादिकदाचित्पोहशापि च ॥ १९ ॥ उदासीनवदासीनतस्मिन्नि
 यमसंस्थितौ ॥ न हि नस्ति जगज्जालेऽष्टत्युर्भूतानि कानिचित् ॥ २० ॥ तेन नीरध्रभूतौ घनि संचारमहीतलम् ॥ भवति प्रावृपि स्वेदीकुजरो
 मरा केरिव ॥ २१ ॥ अयैतानि विविच्चाणि भूतानि बहुयुक्तिभिः ॥ क्षिपयति सुखाराम भुवो भार निवृत्तये ॥ २२ ॥ एव युगसहस्राणि व्युव
 हारशतानि च ॥ समतीतान्यनंतानि भूतानि च जगति च ॥ २३ ॥

यमिनि स्वापि कारानुरूपसकलपट्टाद्देनास्थितिर्यथा दत्तास्यापिता ॥ १४ ॥ अस्तेव किं जतस्तथाह ॥ तस्येति ॥ तस्य बह्व्यभाणयमस्य अथ यावेतावत्कालं स्वीये अधि
 कारकर्मणि अथ लब्धस्यिरचित्तमन-अवस्थितम् ॥ १५ ॥ प्रतिचतुर्युगम् ॥ बीप्सायामप्ययीभाव ॥ कदाचित्किंचिदप्यप्रकुरुते ॥ प्रतिचतुर्युगं किंचिद्व्रते द्वापरति इति वा ॥
 १० ॥ तप्तकाले नियमो नालीत्याह ॥ कदाचित् ॥ १८ ॥ तस्मिन् यथेनियमसंस्थितौ तपसि उदासीनसंस्थितौ ययुः कानिचिदपि भूतानि न हि नस्ति ॥ १९ ॥ तेना हि सनेनेतु
 नाम महीतलं बीक्षेव कुजिर्मूर्ती धनि-संचारं संचारादोप्यनवति ॥ स्वेदी स्वेदवाग् ॥ २० ॥ दुराविष्यवादिना युक्तिभिः अंशावतारमात्रयुक्तापुपायै क्षिपयति हि सनेनेव विरलीकु
 र्नीतिर्यावत् ॥ २१ ॥ अयं च तारावतारादिव्यवहारो बहुशो वक्ष्याह ॥ एवमिति ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ अघानांपापानां विघाताय कर्त्तव्याभाविष्यतीति शेषः ॥ दूरेऽस्तं जनानां कर्षणं धीडनं यस्याम् ॥ अस्माद्विशेषणाद्व्रतचर्या अहिंसादिनिर्विकल्पसमाधि रूपेति गम्यते ॥ २४ ॥ प्रपन्नगुल्मावनगुल्मसंकीर्णैरित्यावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ नरनारायणचर्गतैरनुगते साहाय्यार्थमवतीर्णैरित्यावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अभोधिमेखलायाभूमेर्भूपराजा अभोधिमेखला भुवपातीति वा ॥ आतोनुपसर्गकः ॥ २९ ॥ तस्य पितृव्यजोभाताभाविष्यतीति योज्यम् ॥ बभ्रुर्नकुलः ॥ अहेः सर्पस्येव ॥ ३० ॥

वैवस्वतोद्युयमां च एष पितृनायकः ॥ अनेन त्वधुना साधोपरिक्षीणे पुके पुचिन्त ॥ २३ ॥ युगेष्वघविघाताय वर्षाणि द्वादशात्मना ॥ व्रतचर्ये हर्तव्या दूरास्तजन कर्षणा ॥ २४ ॥ तेनेयमुर्वीनीरं ध्राभूतैर्मर्त्यैरमृत्युभिः ॥ दीनाप्रपन्ना गुल्मेव भारभूतैर्भविष्यति ॥ २५ ॥ भूभारपरिभूतांगी हरि शरणमेष्यति ॥ कांतादस्य पराभूतादीनापतिमिव प्रिया ॥ २६ ॥ हरिर्देहद्वयेनाथमहीमवतरिष्यति ॥ देवांशैरखिलैः सार्द्धं नरनारायणंगतैः ॥ २७ ॥ वसुदेवसुतस्वेकोवासुदेव इति श्रुतः ॥ देहोभाविष्यति हरिर्द्वितीयः पांडवोर्जुनः ॥ २८ ॥ युधिष्ठिर इति ख्यातो धर्मपुत्रोभाविष्यति ॥ अभोधिमेखलाभूपः पांडोः पुत्रः स धर्मवित् ॥ २९ ॥ दुर्योधन इति ख्यातस्तस्य भ्राता पितृव्यजः ॥ भविष्यति दृढदंष्ट्रो भीमो बभ्रुरे हरि व ॥ ३० ॥ अन्योन्यं हरतोरुर्वीतयोः संग्राम लोचयोः ॥ अष्टादशान्नाक्षौ हि ण्यो घटिष्यत्यत्र भीपणाः ॥ ३१ ॥ तत्क्षयेण विभारत्वं भुवो विष्णुः करिष्यति ॥ राघवार्जुनदेहेन बृहद्गंडीवधन्वना ॥ ३२ ॥ विष्णोरर्जुननामा दौ प्राकृतं भावमास्थितः ॥ हर्षा मर्षां न्वितो देहो नरधर्मा भविष्यति ॥ ३३ ॥ सेनाद्वयगतान्दृष्ट्वा स्वजनान्मरणोन्मुखान् ॥ विपादमेष्यत्युद्योगं युद्धाय न करिष्यति ॥ ३४ ॥ तमर्जुनाभिधंदेहं प्राप्तकार्यैकसिद्धये ॥ हरिर्बुद्धेन देहेन बोधयिष्यति राघव ॥ ३५ ॥ न जायते क्षियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भवितावानभूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ ३६ ॥ य एनं वेत्ति हं तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ॥ उभौ तौ न विजानीतो नायं हं तिन हन्यते ॥ ३७ ॥

आसमात्त्रायत इति आत्रासेनातदक्षौ हि ण्यः ॥ अत्र भारतयुद्धे कुरुक्षेत्रे वा घटिष्यति ॥ ३१ ॥ हेराघव बृहद्गंडीवंधनुर्यस्य ॥ धनुषश्चेत्यनङ्कः ॥ तथा विधेनार्जुनदेहेन विभारत्वं भारावतरणं करिष्यतीति पूर्वत्रान्वयः ॥ ३२ ॥ नरधर्मा अज्ञाभाय इति यावत् ॥ ३३ ॥ स्वजनान्बधून् ॥ ३४ ॥ बुद्धेन स्वतः सिद्धालंबो धेन कृष्णदेहेन ॥ ३५ ॥ बोधनप्रकारमेव विस्तराद्वर्णयति ॥ न जायत इत्यादिना ॥ आद्यतविकारयोर्निषेधमध्यतनविकारचतुष्टयप्रसक्तवारयति ॥ नायमिति ॥ भाविजन्मादिप्रतिषेधो वा ॥ ३६ ॥ एनमुक्तस्वभावात्मानयोऽहं तारवेत्तियश्च हतं मन्यते तावुभौ नात्मानतत्त्वतो विजानीतः ॥ अज्ञानमेव हतुहंतव्यतायाति निमित्तमिति यावत् ॥ ३७ ॥

प्रिभिः किञ्चनैतान्स्थानाग्रकारानाराहेतूनां प्रतिशेष ॥ ३८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमगतएवालब्धदोषसंविह्वपुश्चैतन्म्यस्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यक
छकाजनभासीतिनबंधुसंस्तित्तिभ्रमणारिसभावनामयुक्तं स्वतबोचितमितिभाव ॥ ३९ ॥ इतिश्रीश्रीसिद्धमन्त्रात्ययप्रकारोनि० पू० द्विपचारसर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५ ॥ व
प्यतिहृष्टेस्सागः सगत्यामारिलक्षणम् ॥ उपास्येयैयत्नपेचदराभेदव्यवस्थिते ॥ १ ॥ तथादीस्वबधुंताइमित्यादिरूपोद्धृताभिमान एतेमवीयाबाधवाइत्यादिव्यमताभिमान
भ्रतबसर्वदुःखनिदानमितिसंप्रवत्याप्यइत्याह ॥ अर्जुनेति ॥ हेअर्जुनत्वजराभरणविपद्भिर्निर्मुक्तः अतएवशाश्वत स्वप्नवादीनांसर्वभूतानांस्वयसाक्षावाप्तासि अतस्त्वक
स्यापिनइता ॥ अहंहेतुत्वभिमानमलमयंतत्यजेत्यर्थ ॥ १ ॥ अभिमानस्यागफलमाह ॥ यस्येति ॥ यस्यबधविपदसिंकोलेअहमुपातयामीत्यहृक्तोभावोनोनास्तिउ
त्तरकालषयस्यदुःखलाफलहर्षविषादादिनानलप्येतेसंप्रवत्याप्यइत्याहृक्तोक्तमइतिलोकाश्वतुर्भिधुतजातयलाइत्यागौर्धियोप्यापिकमपिनइति ॥ सर्वभराश्वतैका

अनंतस्यैकरूपस्यसतः सूक्ष्मस्यस्वादपि ॥ आत्मनः परमेशस्यैकिकयंकेननस्यति ॥ ३८ ॥ अनंतमध्यक्तमनादिमध्यमात्मानमालोक
यसंविदारमन् ॥ संविह्वपु स्फारमलब्धदोषमजोसिनित्योसिनिरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानेन
रनारायणावतारकयननामद्विपंचाशात्तमः सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुनत्वंनहंतात्वमभिमानमलंत्य
ज ॥ जराभरणनिर्मुक्तः स्वयमात्मासिशाश्वत ॥ १ ॥ यस्यनाहृक्तोभावोयुद्धिर्यस्यनलप्यते ॥ हत्वापिसहृमोहोकाग्रहंतिननियध्यते
॥ २ ॥ यैवसजायतेसविदंतं सेवानुभूयते ॥ अयंसोहमिदन्मइत्यंतं सविदंत्यज ॥ ३ ॥ अनयैववयुक्तोस्मिनशोस्मीतिषभारत ॥ अ
भित सुखदुःखाभ्यामवशपरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मांशैः क्रियमाणानिगुणैः कर्माणिभागशः ॥ अहंकारविमूढात्माकर्त्ताहमितिमन्यते ॥ ५ ॥

सतत्त्वस्यबधादिविकारास्पर्शानलपैवसत्त्वात् ॥ देहादीनांभायाभाभ्रनेनित्यमसत्त्वादेवव्यापुषत्येवबधाप्रसक्तैरितिभाव ॥ अतस्तद्युक्तपापफलेनापिननिबध्यतेयथे
भ्रइत्यर्थ ॥ १ ॥ इतुत्वादियमैकदेहादितादाम्ययातिसिसेदनबरादेवगद्वर्महृत्वादेरात्मनिपतिज्ञासोनस्वत ॥ अतस्तेदेवमयमत्यजेत्याह ॥ यैवेति ॥ अतर्हिदेआत्मनियैवस
विदुद्विदन्तिदेहापभिमानरूपाअम्यादरीया ॥ अयकार्यकरजसंपातः सर्वताग्रह इमेतेदेहादिसंबंधितदुष्पादिवेगम इत्येवसंबंधिदेयातिविक्षिप्त्यजेत्यर्थ ॥ ३ ॥ अनया
उक्तक्षणयासविदाइत्यादिमिपुक्तोस्मि तद्युक्तपथिव्यवत् बंधुनारादैर्दिकानर्धैर्नदकपातापानुष्मिकानर्धैर्वयुक्तोस्मीतिषभास्याहृत्वा रवाभ्यापरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
त्मनः अंरावत्परिच्छेदकनेनोत्तोलोः सत्तादिगुणविकारैर्हिदियादिभिः क्रियमाणानिर्कर्मणि ॥ ५ ॥

विभिन्निभिराशयप्रकारानां हेतुना प्रसिद्धेय ॥ १८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमभरणं प्रकृतं प्रकृतं विदुष्वैतन्मयस्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यं क
 लकोजनमासीन्निराशयप्रकारानां हेतुना प्रसिद्धेय ॥ १८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमभरणं प्रकृतं प्रकृतं विदुष्वैतन्मयस्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यं क
 लकोजनमासीन्निराशयप्रकारानां हेतुना प्रसिद्धेय ॥ १८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमभरणं प्रकृतं प्रकृतं विदुष्वैतन्मयस्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यं क
 लकोजनमासीन्निराशयप्रकारानां हेतुना प्रसिद्धेय ॥ १८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमभरणं प्रकृतं प्रकृतं विदुष्वैतन्मयस्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यं क

अनतस्यैकप्रसृतसूक्ष्मस्यत्वादायि ॥ आत्मनः परमेशस्य किंकर्षकं केन न सति ॥ ३८ ॥ अनतमप्यक्तमनादिमध्यमात्मानमात्मनो
 यस्य विदारमन् ॥ सविदुषः स्फारमलब्धदोषमजोसि नित्योसि नित्योसि नित्योसि ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानं
 रत्नारायणावतारकथननामद्विपचारतम सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुन त्वं न हतात्मन् भिमानमलस्य
 ज ॥ जराभरणनिर्मुक्तस्त्वयमात्मासि शश्वत ॥ १ ॥ यस्मिन्नाहकतोभावो बुद्धिर्व्यस्यन्नलप्यते ॥ हत्वापि स हर्षोऽहोका न हतिन निवध्यते
 ॥ २ ॥ यैव स जायते स विदतः सेवानुभूयते ॥ अचंसो ह निदतन्मद्वत्तं स विदत्यज ॥ ३ ॥ अनयैव वयुक्तोस्मिन् शोस्मीति च भारत ॥ अ
 भितः सुखदुःखाभ्यामवशं परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मांशे कियमाणा निगुणैः कर्माणि भागशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्ता हि भितिमन्यते ॥ ५ ॥

लतस्त्वत्प्रभादिविकारास्तर्धामलं यैव सत्त्वात् ॥ हेतुदीनां यमायायाश्च तेन नित्यमसत्त्वादेव व्यापुषस्तेष्ववधामसंकेरिति भावः ॥ अतस्तप्युक्तपापकलेनापि न निवध्यते य
 श्वरदत्तस्य ॥ १ ॥ हेतुत्वादिधर्मकरे हेतुना दत्तस्य योतिर्विदुषः स्फारमलब्धदोषमजोसि नित्योसि नित्योसि नित्योसि ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानं
 रत्नारायणावतारकथननामद्विपचारतम सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुन त्वं न हतात्मन् भिमानमलस्य
 ज ॥ जराभरणनिर्मुक्तस्त्वयमात्मासि शश्वत ॥ १ ॥ यस्मिन्नाहकतोभावो बुद्धिर्व्यस्यन्नलप्यते ॥ हत्वापि स हर्षोऽहोका न हतिन निवध्यते
 ॥ २ ॥ यैव स जायते स विदतः सेवानुभूयते ॥ अचंसो ह निदतन्मद्वत्तं स विदत्यज ॥ ३ ॥ अनयैव वयुक्तोस्मिन् शोस्मीति च भारत ॥ अ
 भितः सुखदुःखाभ्यामवशं परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मांशे कियमाणा निगुणैः कर्माणि भागशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्ता हि भितिमन्यते ॥ ५ ॥

विमर्शोत्पक्षुरादीनामेवरूपादिविषयेप्रवृत्तिर्नात्मनइतिनतत्कृतैरस्यकर्तृत्वप्रसक्तिरित्याशयेनाह ॥ चक्षुरिति ॥ अत्रास्मिंश्चक्षुरादिकरणकार्यसंघातेअहकःनकश्चिदिति अ
हमितिस्थितिःकानयुक्तस्यर्थः ॥ ६ ॥ कलनासकल्पादितद्विषयेस्वकर्मणिरतेप्रसक्तसत्यपिअत्रास्मिन्मनआद्यंतःकरणसंघातेप्यहंनकश्चिदितिप्रशयतत्तेकःपदार्थःक्लेशभागे
प्रविष्टोयदर्थशोचसिसनारस्येवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ यत्रसंघातकृतेकार्येनदत्तगतस्याप्येकैकस्यसंघाताभिमानदुःखेनशोकेउपहास्यतातत्रकिवाव्यातद्विर्भूतस्यतदनुशोचनेइत्याश
येनाह ॥ बहुभिरिति ॥ ग्रहतेचेतःहासयैवभवतीत्यर्थः ॥ तथाचाहुः ॥ नसामवायिकदुःखमेकःशोचितुमर्हतीति ॥ ८ ॥ किंचनिरहकारस्यफलासगरहितकायिकादित्रिवि
धशास्त्रीयकर्मचितिशुद्धिद्वाराज्ञानोद्दीपकत्वात्समपुरुषार्थयैवभवतीतिनतेस्वधर्मशुद्धादुःखप्रसक्तिरित्याह ॥ कायेनेति ॥ योगिनोत्रोरुक्षवः ॥ ९ ॥ नभारिभरणाय
व्यापारितःपुनःपुनर्मृत्युहेतुभोगलापद्येनप्रवर्तितइत्यर्थः ॥ निर्विषूचिकाःनिरस्तरागाद्यामयाः ॥ लौकिकशास्त्रीयकर्मकुर्वतोप्यानुषंगिकतरफलहरतउपभुजानाअपिनचते
चक्षुःपश्यतुकर्णश्चशृणोतुत्वक्स्पृशत्विदम् ॥ रसानाचरसंघातुकात्रकोहमितिस्थितिः ॥ ६ ॥ कलनाकर्मणिरतेमनस्यपिमहात्मनः ॥ न
कश्चिदज्ञाहमितिह्रेशभागेकएवते ॥ ७ ॥ बहुभिःसमवायेनयत्कृतंतत्रभारत ॥ एकोभिमानदुःखेनहासायैवहिपृथ्यते ॥ ८ ॥ कायेन
मनसाबुद्ध्याकेवलैरिंद्रियैरपि ॥ योगिनःकर्मकुर्वतिसंगं त्यक्त्वात्मशुद्धये ॥ ९ ॥ अहंत्वविषचूर्णेनयेषांकायोनमारितः ॥ कुर्वतोपिहरंतो
पिनचतंनिर्विषूचिकाः ॥ १० ॥ नक्चिद्राजतेकायोममतामेध्यदूषितः ॥ प्राज्ञोप्यतिबहुशोपिदुःशीलइवमानवः ॥ ११ ॥ निर्ममोनिर
हंकारःसमदुःखसुखःक्षमी ॥ यःसकार्यमकार्यंवाकुर्वन्नपिनलिप्यते ॥ १२ ॥ इदंचतेपांडुस्तुतस्वकर्मक्षात्रमुत्तमम् ॥ अपिक्लृप्तमतिश्रे
यःसुखायैवाद्यायच ॥ १३ ॥ अपिकुत्सितमप्यन्यदप्यधर्ममयक्रमम् ॥ श्रेष्ठेस्वंधाकर्मतथेहामृतवान्भव ॥ १४ ॥ मूर्खस्यापिस्व
कर्मैवश्रेयसेकिमुसन्मतेः ॥ मतिर्गलदहंकारापतितापिनलिप्यते ॥ १५ ॥

कुर्वतोहरतश्चेत्यर्थः ॥ १० ॥ कचिह्यौकिकेशास्त्रीयेवाप्यवहारनराजते ॥ अनर्थानास्कदितपुरुषार्थायनकल्पतइतियावत् ॥ ११ ॥ कार्यमवश्यकर्तव्यशास्त्रीयकर्म अ
कार्यमनावश्यकर्तव्यः किकम् नतुनिषिद्धमप्रसक्तेः ॥ १२ ॥ क्षात्रक्षत्रियाणाविहितसधामेष्वपलायनवधुवधरूपत्वात्क्लृप्तमपिचिन्तशुद्धिद्वाराब्रह्मज्ञानादिसुरवायैव तथाधर्मय
शोराज्यस्वर्गायभ्युदयायचेत्यतिश्रेयएवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तर्हिपद्वधुवधादन्यतद्गोणभीष्मकपादिगुरुवधरूपंकुत्सितकर्मतन्मयाकथकार्यामित्यजुनस्यतत्राधर्मत्वशकासत्यश
पथारिणानिवारयन्नाह ॥ अपीति ॥ पूजार्हेषुतद्विपरीतशस्त्रोद्यमनप्रहरणाद्यधर्मबहुलक्रममपिनेस्वयुद्धकर्मयथायेनसत्येनशास्त्रप्रमाणयेनश्रेष्ठतथातेनसत्येनइहास्मिन्पु
द्गेअमृतवान्अमरणधर्माविजयीभवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ यत्रअज्ञस्यापिस्वधर्मःश्रेयसेतत्रतत्त्वज्ञस्यतस्मान्नरकादिप्रसक्तिर्दूरापासैव पातित्यावहैर्महापातकादिकोदिभिरपिनि
रहंकारमतेर्लैपाभावादित्याशयेनाह ॥ मूर्खस्यापीति ॥ १५ ॥

रिराभ्यन्तर्भादिताभयमुकमुद्धेतोभ्रमूलानिपापानिरसमूलालयाऽभयादतिन्यायेनकदाचिदभयमसक्तिं स्यात्कलासगत्यागेनसिद्धासिद्धिसमगालक्षणयोगस्यगुत
 दक्षकिरसिनालीतिरयोगस्थितिमयदिराति ॥ योगस्यदति ॥ १६ ॥ अथवावक्ष्यमाणालक्षणप्रक्षार्षणमुद्याकृतशास्त्रीयविद्वकर्मनेषभायेत्याह ॥ शतीति ॥ १७ ॥ निर्धि
 रायप्रक्षरत्त्वज्ञाननरदसामर्थ्येगुणभ्यापणमुद्यावाकमकुलतोपिनकमभयदत्याह ॥ दृश्वरेति ॥ १८ ॥ अथवासर्वसकष्यत्यागलक्षणसम्पासयोगगुत्तपापिनतेकमभयम
 सतिरित्याह ॥ सन्त्येति ॥ १९ ॥ एवमुपदिष्टानुनसगत्यागदीनानांछुष्यैर्विभागजिघासुपृच्छति ॥ सगत्यागस्येतिद्विभ्याम् ॥ २० ॥ २१ ॥ आत्यतिकसगत्यागस्यतत्त्वपरि
 क्षाननरणायागाद्विज्ञास्यतत्रमवगमगन्त्यमलक्षणेनतिरिराति ॥ सर्वेति ॥ तथाचनिर्धिकस्यसमाधिपरिपाकासाक्षात्कारानुभवसिद्धिनिष्पन्नप्रत्यगात्मरूपमेवब्रह्मेत्यर्थ

योगस्य कुरुकमाणिसगत्सत्काधनजय ॥ नि संगस्त्वययाप्राप्तकर्मवान्विबध्यसे ॥ १६ ॥ शांतवक्षवपुर्भूत्वाकर्मवक्षमयकुरु ॥ वक्षा
 पणसमाधारोवक्षवसवसिस्तणान् ॥ १७ ॥ इत्यार्षितसवायर्ध्वरात्मानिरामय ॥ इश्वर सर्वभूतात्माभवभूषितभूतल ॥ १८ ॥ स
 न्यससवसकल्य सम शांतमनामुनि ॥ सान्धासयोगयुक्तात्माकुवन्मुक्तमतिर्भव ॥ १९ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ सगत्यागस्यभगव
 त्स्यावक्षापणस्यच ॥ इत्यारपणरूपस्यसन्ध्यामस्यचसर्वश ॥ २० ॥ तथाज्ञानस्ययोगस्यविभाग कीदृशभ्रमो ॥ क्रमेणकययैतन्मे
 मद्दामोहनिवृत्तये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सवसकल्यसशातौप्रशांतधनवासनम् ॥ नकिंचिद्वावनाकारयत्तद्वक्षपरविदु
 ॥ २२ ॥ तदुपयोगविदुर्ज्ञानयोगचकृतयुद्धय ॥ वक्षसर्वजगदहचेतिवक्षार्पणविदु ॥ २३ ॥ अतश्चून्यवाहि शून्यपापाणद्धदयोपमम् ॥
 शांतमाकाशकोशाच्छंदनदृश्यनदृशपरम् ॥ २४ ॥ ततद्वपुर्दुत्थानमीपदन्यतयोदितम् ॥ सजगत्प्रतिभासोपमाकाशमिवशून्यता
 ॥ २५ ॥ भावोहमतिकोप्येप्रत्येकमुदितश्चित् ॥ कोटिकोट्यशकलित कद्वैतप्रतिग्रह ॥ २६ ॥

॥ २२ ॥ तदुपगतदशकारावहितवित्तमज्ञाननिवृत्तिफलोपदिशानमाहुस्तदनुकूलधाराभाष्यस्यानुयोगमित्यर्थ ॥ ब्रह्मण्यप्रतिभसमभ्यस्यजगत्तदविभिनुरहकारस्यचवा
 पाभुष्यवक्ष्यापमिस्त्याह ॥ ब्रह्मणि ॥ २३ ॥ ब्रह्मणिजगदहकारयोर्धोपपत्तयेतभाभ्यस्तत्त्वक्तुमशक्तवक्ष्यमाह ॥ अतश्चून्यमित्यादिना ॥ नदृश्यमिति ॥ सर्वदृश्यनिषेधेदृ
 शोपिदृश्यत्वाच्चिपय किन्नस्यादिस्यगान्क्याहानिदृशपरमिति ॥ दशोदृश्यनानिपयोवावक्ष्यामिदृशपरदृशनरस्यात्ननुतदस्तीत्यर्थ ॥ २४ ॥ ततस्तादृशत्वाभावादीपदन्त्यत
 यादितपसमभ्यानशायजगद्यभिभास सगपद्वनगराकाशमिषयुक्तवैत्यर्थ ॥ २५ ॥ सन्धासोपवर्णनोपपत्त्यर्थमक्षणिजगदरोपवर्णनदशोपुजीवप्रत्येकमहभावाभ्यासद्वि
 त्तवभाषदृष्टुमदत्याह ॥ भावद्विद्विद्विभ्याम् ॥ २६ ॥

एष अहमिति भावः रनाधिष्ठानादपृथगभूतएव ॥ हियस्माद्धेतोः पृथक्कपयंतः परिच्छेदः स च ब्रह्मणिन असंश्रनाहमिति कश्चिद्वगच्छति ॥ तथाचावांतत्वेन पृथक्कोपपत्तिः
पृथक्त्वेन चावगच्छत्वापपत्तिरित्यवरयमन्यतरस्मिन्हेयेनिरुपपत्तिकपृथक्कमेव हेयमिति भावः ॥ २७ ॥ अहतायामुक्तो न्यायो घटादिममतेहायामपियोज्यइति दर्शयस्तन्म
लाहतामहत्यागमेव दृढयति ॥ यथेति ॥ यथा अहमीहा अहभावो न पृथगस्ति तथा इह प्रतीचि घटादिममतेहा लक्षणो मर्कटोऽपि पृथङ्नास्तीति न जनुगणेण योज्यम् ॥ तथा च द्वि
विधा पीहा अमो धिरिव पूर्णस्वमास्वेति नाहतामहोयुक्तइत्यर्थः ॥ २८ ॥ किंचाहममतादिसर्वविकल्पभेदे तत्तद्विषयवैचित्र्येण विचित्रे स्फुरिते पितस्तत्तास्फूर्तिनिमित्ते अवस्थान
यानुगते सवित्सारमात्रस्य भावे सर्वविकल्पागमापायसाक्षिणि प्रत्यगात्मन्येकत्वमपि स्फुरत्येव ॥ एवसतितत्ताप्यामहोयुक्तः सकुतो नो न क्रियत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ इति उक्तरीत्या

अपृथगभूतएवैष पृथगभूत इव स्थितः ॥ पृथक्कं हिनपयंतो नाहमित्यवगच्छति ॥ २७ ॥ यथेहाहंतथेहास्ति घटादीहापिमर्कटः ॥ स्वमीहै
वंतथांभोधिः किमहंतां प्रतिग्रहः ॥ २८ ॥ विकल्पभेदे स्फुरिते संवित्सारमयात्मनि ॥ वैचित्र्येण विचित्रेऽपि किमेकत्वेऽपि नो ग्रहः ॥ २९ ॥
इति ज्ञातविभागस्य बुद्धौ तस्य परिक्षयः ॥ कर्मणां यः फलस्य गस्तं संन्यासं विदुर्बुधाः ॥ ३० ॥ त्यागः संकल्पजालानामसंसंगः सकथ्यते ॥
समस्तकलनाजालस्य श्वरत्वं कभावना ॥ ३१ ॥ गलितद्वैतनिर्भासमेतदेव श्वरार्पणम् ॥ अवोधवशतो भेदो नास्ति वैषांचिदात्मनि ॥ ३२ ॥
बोधात्मा किल शब्दार्थजगदेकनसंशयः ॥ अहमाशाजगदहंस्वमहंकर्मचाप्यहम् ॥ ३३ ॥ कालोहमहमद्वैतं चाहमहंजगत् ॥ मन्मना
भवमद्भुक्तो मद्याजीमानमस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्तेव मात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ इह रूपेण वदेवेशपरं चापरमे
वच ॥ कीदृशं तत्कदारूपं तिष्ठान्माश्रित्य सिद्ध्ये ॥ ३५ ॥

विदुश्च ज्ञातसारासारविभागस्य पुरुषस्य बुद्धौ तस्याहममतामहस्ययः परिक्षयस्तेन चार्थसिद्धः सर्वकर्मफलेष्वसृहा लक्षणस्यागः ॥ ३० ॥ तेन च सर्वसंकल्पत्यागलक्षण असंस
गसिद्धतीति प्रथमप्रश्नोप्युत्तरित इत्याह ॥ त्यागइति ॥ चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ समस्तेति ॥ सर्वस्य द्वैतजालस्य वाचरभणश्रुत्युक्तन्यायेन तदुपादाने श्वरमात्रत्वं भावनेत्यर्थः
॥ ३१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ अवोधवशत इति ॥ ३२ ॥ तद्वृद्धीकाराय भगवात्स्वस्य सार्वभ्यलक्षणविभूतिमाह ॥ अहमाशा इत्यादिना ॥ गच्छतीति जगत्परम् ॥ स्वकर्मा
श्रयः ॥ ३३ ॥ अद्वैतपरद्वैतमपररूपतन्मियभ्यंजगच्चाहमेवेत्यर्थः ॥ एवद्विरूपेमायि अधिकारतारतम्येन मनोयस्य समन्तः भव ॥ तादृशे मयितथैव भक्तः श्रवणकीर्तनादिनव
विधभक्तिमान् भव ॥ तादृशस्य मेज्ञानयज्ञेन कर्मयज्ञेन वायजनशीलो भवेत्यर्थः ॥ एवमुक्तप्रकारद्वयेनापि युक्तामयि चित्तनिवेश्यमाभेवात्मानस्यात्मभूतमेव्यसिसाक्षास्तरपर
याचपारस्य सीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवमुक्तोर्जुनस्तेद्वैतपेन युक्तियोप्यमधिकारकालविभागच जिज्ञासमानः पृच्छति ॥ द्वेइति ॥ ३५ ॥

सामान्यजनसमाधार्यमुवापत्तिस्य ॥ १६ ॥ परअणुद्विचिर्निरुधिगमम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ ततश्चित्तशुद्धिकमात् ॥ १९ ॥ गुहाध्यायेवाशास्त्र ॥ इवचसगुणभजनमयातु
 भ्यांचित्तगुहाभाषसाध्याक्तपरितुलनमाभिसंबधवेदनाईविज्ञातम् ॥ भावेक ॥ विज्ञानैकत्वमाद्यमलमयस्थयाविष्युद्धन्तिमन्यसतताईमर्मर्भरस्यआत्मानपारमा
 धिष्वसत्प्रभृत्याधिततसार्धभ्रातृत्वं स्वस्वव्यक्त्यात्मानरोधितत्वपदार्थकषैकसीकित्वास्वहृदपरिपूणात्मानसम्ययपुरव्यातन्निष्ठोभवेत्सर्व ॥ ४० ॥ अहंभाराजगद्वृत्तिस्या
 रित्तिभूतपुण्येऽस्यापिततदधिष्ठानसत्त्वपरिशोधनरूपतात्पर्यमिह ॥ इदंवाहमिति ॥ ४१ ॥ मद्रुपदेरावबोधेनतवस्यपदवत्स्वरूपेविष्णोति सेतस्यतीत्युक्ताहजननायसिद्धि
 त्स्याह ॥ मय्येदमिति ॥ ४२ ॥ आत्मानमधिष्ठानत्वेनानुगतम् ॥ आत्मपथ्यताति ॥ ४३ ॥ सर्वार्थसर्वमकारेणसमाधिधेत्याभ्यस्यहारादयथावाच्यतमनोपि ॥ ४४ ॥ सर्व

श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सामान्यपरमर्चवद्वेदरूपेविद्धिमेनय ॥ पाण्यादियुक्तसामान्यशस्त्रवक्रगदाधरम् ॥ ३६ ॥ पररूपमनाद्यतंय
 न्ममैरमनामयम् ॥ वक्ष्यामपरमात्मादिशब्देनैतद्वदीयते ॥ ३७ ॥ यावदप्रतिबुद्धस्त्वमनामज्ञतयास्थित ॥ तावच्चतुर्भुजाकारदेवपू
 जापरोभव ॥ ३८ ॥ तत्कृमास्तत्रबुद्धस्त्वतोज्ञास्यसितत्परम् ॥ ममरूपमनाद्यतंयेनभूयोनजायते ॥ ३९ ॥ यदिवावेद्यविज्ञातोभावा
 क्कदरिमदन ॥ तन्ममात्मानमात्मानमात्मनश्चाशुसश्रय ॥ ४० ॥ इदंवाहमिदंवाहमिदंयद्यवदान्यहम् ॥ तदेतदात्मतत्त्वतुतुभ्यस्तुप
 दिशान्यहम् ॥ ४१ ॥ मन्मेसाधुविबुद्धोसिपदेविश्रांतवानसि ॥ संकल्पैरवभुक्तोसिसत्यैकारममयोभव ॥ ४२ ॥ सर्वभूतस्यमात्मानंसं
 वभूतानिचात्मनि ॥ पश्यन्त्यागयुक्तात्मासवन्नसमदर्शन ॥ ४३ ॥ सर्वभूतस्यमात्मानंसंजल्येकत्वमात्मन ॥ सर्वयावर्तमानोपिनस
 नृयाभिजायते ॥ ४४ ॥ एकत्वसर्वशब्दायएकशब्दायआत्मन ॥ आत्मापिचनसन्नासद्गतोयस्याश्रुतस्यतत् ॥ ४५ ॥ त्रैलोक्यचेतसा
 मतरात्रिकोऽयन्नकाशक ॥ अनुभूतिमुपाकृद सोहमात्मेतिनिश्चय ॥ ४६ ॥ त्रैलोक्यपयसामंतयोरसानुभव स्थित ॥ गव्यानामव्यि
 ज्ञानाचसोऽयमात्मेतिभारत ॥ ४७ ॥

भूतस्यमात्मानमितिभ्राकस्यतात्पर्यत्वयमेववर्णयति ॥ एकत्वमिति ॥ सर्वभूतेष्वधिष्ठानतयास्थितमात्मानपश्यन्निर्वासवर्कभास्वस्यार्थोधिष्ठानम्यनिरिक्तस्यालाभावेकत्वम
 जतवष्टपराध्याप्यंआत्मन्यर्गवत्त्वमात्रेपर्यवसन्न सआत्मापिचनसमभूतंभूतपयस्वभाषोनाप्यवतसंभूतस्यभूतस्यभाव किनुभूमानद्विदेकत्वमात्रेयस्यानुभवागतस्तस्या
 श्रुतरक्षणमसमकालवदतज्जम्भादिष्ववर्त्मिकापाराहितभूमानदात्मकैक्यन्यपयस्यस्वर्गीनिततात्पर्यमित्यर्थ ॥ ४५ ॥ तस्यकेनाप्यननुभवाहृत्यंतपरोक्षतोयसत्काधारयति ॥ त्रैलोक्ये
 सोऽयमात्मेतिनयाप्राप्त्यवधिकात्पर्य ॥ ४७ ॥

अनुभावनीयेन विषयजातेन मुक्तोरहितः अतएव दुर्लक्ष्यत्वात्सूक्ष्मः ॥ ४८ ॥ सर्वपदार्थानामंतरधिष्ठानतया देहानामंतस्तु प्रकाशकतया च स्थितः ॥ ४९ ॥ देहांतः स्थितिदृष्टा
नेन विशदयति ॥ सर्वति ॥ यथा सर्वरत्नानामर्गतं तं जो बहिरपि प्रकाशयति तद्वदित्यर्थः ॥ ५० ॥ असंस्थित इवेत्युक्तितात्पर्यं विषयमलेपकत्वे दृष्टान्तरेण विशदयति ॥ यथेति
॥ ५१ ॥ सर्वदेहेष्वतः स्थित्वा तर्थाभितया विधारकत्वेऽप्यलक्ष्यत्वे दृष्टान्तमाह ॥ मुक्ताफलेति ॥ ५२ ॥ तत्राधिष्ठानात्मनानिर्विकारस्थितिर्ब्रह्मतसैव वास्त्वबी यानुमुक्तास्तु तनुवद
तर्थाभितया स्थितिर्याचरत्नेषु भावत्यकदजीवतया स्थितिस्तेऽमेऽप्यस्तसापेक्षेऽजगद्वहारा र्थकल्पितेति न वास्तवहृतव्यहंततत्तद्युक्तपापतः फलप्रदो वात्मा तिरिक्त इत्याशा

अंतःसर्वशरीराणां यः सूक्ष्मो नुभावः स्थितः ॥ मुक्तो नुभवनीयेन सोऽयमात्मा स्ति सर्वगः ॥ ४८ ॥ समग्रपयसामंतं यथा घृतमिव स्थितम् ॥
तथा सर्वपदार्थानां देहानां सांस्थितः परः ॥ ४९ ॥ सर्वाभो निधिरत्नानां सबाह्याभ्यंतरे यथा ॥ तेजस्तथा स्मिन् देहानामसांस्थित इव स्थितः
॥ ५० ॥ यथा कुंभसहस्राणां सबाह्याभ्यंतरे न भः ॥ जगच्च यशरीराणां तथारमाहमवस्थितः ॥ ५१ ॥ मुक्ताफलशतौघानां तंतुः प्रोतवपु र्य
था ॥ तथा च देहलक्षाणां स्थित आत्मा स्थलक्षितः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मादौ लणपर्वते पदार्थानि कुरंवके ॥ सत्तासामान्यमेतद्यत्तमात्मानमजं वि
दुः ॥ ५३ ॥ तदीषत्फुरिताकारं ब्रह्म ब्रह्मैव तिष्ठति ॥ अहंतादिजगत्तादिकमेण भ्रमकारिणा ॥ ५४ ॥ आत्मैव दंजगद्रूपं हन्यते हंतिवान्
किम् ॥ शुभाशुभैर्जगद्गुरुः क्वैः किमस्यार्जुन तिष्ठते ॥ ५५ ॥ प्रतिविंबेष्विवादर्शसमं साक्षिवदा स्थितम् ॥ न स्यत्सु न विनश्यंतं यः पश्यति
स पश्यति ॥ ५६ ॥ इदं चाहमिदं नेति द्वौ दं कथ्यते मया ॥ एवमात्मा स्मिन् सर्वात्मा मामेवं विद्धि पांडव ॥ ५७ ॥ इमाः सर्वाः प्रवर्तन्ते सर्गाय
त्ययविक्रियाः ॥ आत्मन्यहंता चित्तस्थः पयः स्पृदा इवांबुधौ ॥ ५८ ॥ यथोपलवं शैलानां दारुत्वं च महीरुहाम् ॥ तरंगाणां जलत्वं च पदा
र्थानां तथात्मता ॥ ५९ ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ यः पश्यति तथारमानमकर्तारं स पश्यति ॥ ६० ॥ नानाकारविकारे
षु तरंगेषु यथापयः ॥ कटकदिषु बहमे भूतेष्वारमा तथार्जुन ॥ ६१ ॥

यनाह ॥ ब्रह्मादाविति त्रिभिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अथ्यसैर्विधादिदेषैरलेपे दृष्टान्तरमाह ॥ प्रतिविंबेष्विति ॥ ५६ ॥ सर्वदेहेषु अहमहमिति प्रथममनश्चिदंश एवाहं जडदे
हेद्विद्यविषयशोनाहमिति विभागोक्तिरपि दर्पणप्रतिविंबेष्वाकदर्पणान्तरेषु पदादिषु च व्यावृत्तदर्पणस्य रूपपरिचयाय दर्पणादर्पणविभागोक्तिरवदेत्याह ॥ इदं चाहमिति ॥ इति
शब्दार्थोऽर्थविभागप्रकारपरो द्वितीयस्तु उक्तिविभागप्रकारपर इत्ययौ नरुक्त्यम् ॥ एवदर्पणवदेवालेपकोऽद्वय एवात्मा सन्नहं सर्वात्मा स्मि ॥ ५७ ॥ अहंता अभिमानवन्ति स्तद्व
तिचित्तेति श्रुतीति तत्स्था ॥ ५८ ॥ आत्मतापारमार्थिकीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ अकर्तारं प्रतिविंबचेष्टासु दर्पणवदेवाख्यायुतमित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥

यस्य स्पर्शानां विषयाणां भावाणां मिद्विषाणां चारण्यानामाख्यासत्यताप्रतीतिः स स्थिता उपशान्ता भवति समाचार्य भ्रमात्मको जीवो धीरस्यास्तीति धीरस्तत्त्वदर्शी समदुःखसु-
 खो भूत्वा असृतत्वाय कल्पत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ न च प्रियादुःखादप्यः कथं स प्रतिकूलवेदनीयता स्वभावजस्युर्धने सत्याः स्फुल्लभाह ॥ सर्वत्वादिति ॥ निरतिशयानदैकरसस्य आत्मन ए-
 व सर्वत्वादेते दुःखादिभेदाः शोभनाभेदाः सुभेदाः प्रियतमधनपुत्रादिभेदा इव सा स्थितानप्रतिकूलवेदनीयता भजते प्राक्तनेन तु प्रातिकूल्यस्वभावो नासद्व्यादित्यर्थः ॥ ५ ॥ तदेव स्फुटी-
 कृत्य समर्थयति ॥ मनागपीति ॥ ६ ॥ न च सदपि दुःखाद्यात्मन्युत्पद्यते असत् एव स्वकारण समवाय स्वसत्तासंबध आद्यक्षणसंबधो वा उभयोरित्येति कणभक्षाक्षचरणायुक्तिप्रति-
 क्षिपति ॥ नासत् इति ॥ असत्ते दुःखादेर्भावः सत्तान विद्यते सत् अभावः असत्ता च न विद्यते ॥ स्वभाववैपरीत्यायोगात् वाचारभणादिश्रुत्या विकारमात्रस्यासत्त्वनिश्चयात् ॥ न-
 संस्थिता स्पर्शमात्राख्यामात्रा स्पर्शभ्रमात्मकः ॥ समदुःखसुखो धीरः सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ ४ ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैते सुभेदाः संस्थिता इ-
 व ॥ असद्व्यासत्त्वसद्व्यपेक्षं सोऽदुर्नशक्यते ॥ ५ ॥ मनागपि न विद्यते सुखदुःखे तु सर्वशः ॥ सर्वत्वादात्मनस्तत्त्वस्य सत्ता कथं मनात्मनः ॥ ६ ॥
 नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ नास्येव सुखदुःखादिपरमात्मालि स सर्वगः ॥ ७ ॥ सत्त्वास्त्वमतीत्यक्ता चैतयोर्जगदात्मनोः ॥
 त्यक्ता न किंचिन्मध्ये च शेषे बद्धपदो भव ॥ ८ ॥ न ह्यप्यति सुखैरात्मनो दुःखैर्लभ्यति नोऽर्जुन ॥ दृश्यदृशेन आत्मना पिशरीरांतर्गतोऽपि स न-
 ॥ ९ ॥ जडं चित्तादिदुःखस्य भाजनं देहतां गतम् ॥ न चैतस्मिन् क्षते क्षीणे किंचिदेवात्मनः क्षतम् ॥ १० ॥ जडं देहादिदुःखादेर्यादिदं भोक्तु-
 संस्थितम् ॥ तन्मायाभ्रममेवांगविच्छिन्नो धवशोऽस्थितम् ॥ ११ ॥ न किंचिदेव देहादि न च दुःखादिविद्यते ॥ आत्मना यत्पृथग्भूतं किं के-
 नातो नुभूयते ॥ १२ ॥

नु सर्वविकाराणामसत्त्वेऽपि द्वायन्यतमविकारानां लिङ्गितप्रकृतिमृदाद्यदर्शनात्तस्याप्यसत्त्वशून्यतापरिशेषः किं न स्यादिति चेन्न ॥ विकारेष्वनुगतसद्वृत्तेर्नैव विषयत्वायोगेन विकारा-
 सत्त्वेऽपि शून्यपरिशेषानापत्तेः ॥ यद्विदुः स देवस्य सत्ता हि यदः असत्पदः असत्त्वत्वे वा न च वर्यत् ॥ सत्तादित्येव चानुवर्तते अतस्तन्मात्रमेव परिशिष्यते ॥ यस्तु विकारेषु स हि द्विभित्यभि-
 मानः सोऽधिष्ठानसत्तानुबोधेन स्वत इति सुखदुःखादिना स्येवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ जगत्तः सत्त्वमतिनिरतिशयानदात्मनः असत्त्वमतिचल्यक्ता तयोर्जगदात्मनोर्मध्ये अंतराल उभयसंबध-
 तानि भिन्नतमस्तमश्चातिनुच्छिन्नमिति त्यक्ता शिष्यता इति शेषश्च दात्मा तस्मिन् बद्धपदः भतिष्ठतो भव ॥ ८ ॥ दृश्यानि हर्षलान्यादीनि साक्षितया पश्यतीति दृश्यदृक् ॥ न हि दृश्यास्ते-
 दुपधर्मा भवितुमर्हतीति भावः ॥ ९ ॥ किं हि दुःखं हर्षादिभाजनतत्राह ॥ जडमिति ॥ एतस्मिन् चित्तादौ ॥ १० ॥ इदं चित्तादिघटितजीवरूपम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

मूढान्तत्त्वदृष्टप्रमादम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ मौल्यैऽक्तप्रमादेस्थितेसत्यवश्यमासक्तिर्भवेदेवततोऽनर्थपरपरेत्यर्थः ॥ २९ ॥ तत्त्वदर्शनाप्रमादेतुनिरासकेऽत्यतएवाकर्तृतासिद्धान्ती
 त्याह ॥ परमिति ॥ ३० ॥ तेनचभूमिकाकमाद्विदेहकैवल्यान्तसिद्धान्तीत्याह ॥ अकर्तृत्वादिति ॥ ३१ ॥ अकार्यप्रमादान्निषिद्धचक्रुर्वन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सव्यय सक्तिर्योपि
 स अव्ययतामकियताम् ॥ ३४ ॥ अलब्धस्यलाभोयोगोऽलब्धस्यपालनक्षेमस्तदुभयार्चिताशून्यः ॥ ३५ ॥ त्यक्तसर्वकर्मणोमानसविषयासगत्वेदांगिकएवससन्ध्यासइ

कर्मसक्तिमनाश्रित्यतथानाश्रित्यमूढताम् ॥ नैकर्ममप्यनाश्रित्यसमस्तिष्ठयथास्थितम् ॥ २७ ॥ त्यक्ताकर्मफलासंगनित्यत्वमोनि
 राश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोपिनैवकिंचिकरोतिसः ॥ २८ ॥ आसक्तिमाहुःकर्तृत्वमकर्तृरपितद्भवेत् ॥ मौल्यैऽस्थितेहिमनसितस्मान्मो
 ल्यैपरित्यजेत् ॥ २९ ॥ परंतत्त्वज्ञमाश्रित्यनिरासकेर्महात्मनः ॥ सर्वकर्मरतस्यापिकर्तृतादेतिनक्वचित् ॥ ३० ॥ अकर्तृत्वादभोक्तृत्वम
 भोक्तृत्वात्समैकता ॥ समैकत्वादनंतत्वंततोब्रह्मत्वमातंत्तम् ॥ ३१ ॥ नानातामलमुत्सृज्यपरमात्मैकतांगतः ॥ कुर्वन्कार्यमकार्यंचनैव
 कर्त्तात्वमर्जुन ॥ ३२ ॥ यस्यसर्वसमारंभाःकामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्मणोऽन्तमाहुःपंडितंबुधाः ॥ ३३ ॥ समःसौम्यःस्थि
 रःस्वस्थःशांतःसर्वार्थानिस्पृहः ॥ यस्तिष्ठतिसस्यप्रोप्यलमव्यग्रतांगतः ॥ ३४ ॥ निर्द्वानित्यसत्वस्थोनिर्योगक्षेमआत्मवान् ॥ यथा
 प्राप्तानुवर्तीत्वंभवभूषितभूतलः ॥ ३५ ॥ कर्मोद्रियाणिसंयम्ययआस्तेमनसास्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारःसुउच्यते ॥ ३६ ॥
 यस्त्विन्द्रियाणिमनसानियम्यारभतेर्जुन ॥ कर्मोद्रियैःकर्मयोगससक्तःसविशिष्यते ॥ ३७ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापःप्रवि
 शंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामायप्रविशंतिसर्वसशंतिमाप्नोतिनकामकामा ॥ ३८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु० नि० पू० अर्जुनोपा
 ख्यानेआत्मज्ञानोपदेशोनामचतुष्टयं चाशःसर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥

त्याह ॥ कर्मोद्रियाणीति ॥ ३६ ॥ समनस्केन्द्रियनिग्रहवतोयथाशास्त्रव्यवहरोपिफलासगत्यागात्सन्ध्यासफलमस्तेवेत्याशयेनतंप्रशंसन्नाह ॥ यस्तिष्ठति ॥ ३७ ॥ तस्मान्निग्र
 हितसर्वेन्द्रियस्यसन्ध्यासिनएवसर्वकामोपरमात्परमपुरुषार्थोऽन्यस्येत्युपसहरति ॥ आपूर्यमाणमिति ॥ यद्वत्आपोनद्यआपूर्यमाणसमुद्रं प्रविशति तद्वावमापन्नावर्त्तिष्यतेत
 द्दचलेब्रह्मणिप्रतिष्ठाप्यस्यतसन्ध्यासिनसर्वकामामिथ्यात्वबुद्धिबाधितविषया सत प्रविशत्यात्मन्येववर्त्तिष्यात्समाव्रतामापद्यतेसएवसर्वानर्थशान्तिलक्षणमोक्षमोतिनतुका
 म्यतइतिकाभाविषयास्तत्कामनाशीलइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पू० चतुष्पचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

रहन्तरोप्यनाशात्मादृढस्वप्नोन्मम ॥ मूढोन्नमादिभाग्यात्साक्षलुनेत्यमवप्यते ॥ १ ॥ शुज्यतइति भोगोदेहधाराणहेतवोन्नपानादयत्तेषां स्वत्यागनकुयात् ॥ हितमितमेध्या
 शनपुण्यदयानित्यर्थ ॥ भोगान्नाभाधर्माधर्मात्तत्त्वोद्यमसपादनम्यसनिर्वाधनकुयात् ॥ तष्टाभालाभादिपुष्टसमेवस्थातव्यमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवमेहैतन्माधनानपिनकार्येत्याह ॥
 अनात्मनीति ॥ भवत्सन्निजभाविधिकियास्वभावे ॥ २ ॥ ३ ॥ उक्तैर्धर्मैरार्थैर्न हि शीयते इति श्रुतिप्रमाणयन्त्राभिमानिकपरिग्रहएव शीर्णार्तादेवैधर्माणां भावनिमज्जक
 स्तस्यागनूर्गणतादिस्रष्टिति रित्याह ॥ नहीति ॥ अचिन्तात्मादेहादिपरिग्रहनिमित्ताच्चिन्ताद्विष्यददृश्य ॥ कर्मणि युद्धादौ ॥ ४ ॥ मौर्य्यस्थिते अक्षतापन्ने ॥ ५ ॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ न कुर्थाद्रोगसत्यागं न कुर्थाद्रोगभावन्म ॥ स्यात्तव्यस्तु सभेनेव यया प्राप्ता नुवर्तिना ॥ १ ॥ अनात्मन्यात्मतां
 देहमाभावयमवात्मनि ॥ आत्मन्येवात्मतां सत्यं भावयामावरूपिणि ॥ २ ॥ देहनाशे महाबाहेन किंचिदपि न श्रुति ॥ आत्मना शोहिना
 श स्यान्न चालानश्रुतिमुव ॥ ३ ॥ न हि शीर्यत्यधिं तात्मा त्वत्कसर्वपरिग्रह ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोपि नैव किंचित्करोति स् ॥ ४ ॥ आस
 त्ति मादु कर्तृत्वमकतुरापित इवेत् ॥ मोक्षस्य ते हि मनसितस्मान्मौर्त्य्यपरित्यजेत् ॥ ५ ॥ परतत्त्वज्ञमाश्रित्य निरासकर्महं रात्मन ॥ सर्व
 कमरतस्यापि कदाटति न धर्चित् ॥ ६ ॥ अविनाशमनाद्यतमात्मानमजरविदु ॥ नश्यत्यात्मेति दुर्वोद्योमातवास्त्विह दु खद ॥ ७ ॥
 नतथापरिपश्यति विदित्तात्मन उत्तमा ॥ पश्यत्यात्मनात्मानस्वमात्मन्यात्मनानि ॥ ८ ॥ अर्जुन उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहेन किंचिन्नश्यति कि
 यमुदनामपि मानद ॥ देहनाशसमुत्पन्ने इह नृप न किंचन ॥ ९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमेतन्महाबाहेन किंचिन्नश्यति कि
 चित् ॥ आत्मवास्त्यविनाशालां किं तस्य किंच न श्रुति ॥ १० ॥ इदं नृप मिदं युक्तमिति मोहश्च माहृत ॥ अन्यत्तथानपश्यामिर्वध्याश्रितनय
 यथा ॥ ११ ॥

तत्रोपायमाह ॥ परमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ तथा आत्मानरयतीत्येवमकोणनपरिपश्यति ॥ कुनो न परपद्मि यतस्ते आत्मन्येव आत्ममानि न स्वमात्मानमनात्मदेहादिकपनपरपद्मीत्य
 प ॥ ८ ॥ नृपचं धर्मि मूढो देहात्मा मनुष्यापययुनमत्तयादिदेयात् आत्मनो नात्मेवेति मणानि निर्णय स्थादित्यर्जुन शक्यते ॥ एवमेति ॥ इदमिदं मम धर्तुन किंचन
 नष्टम् ॥ इदमिति पाठयथा परदिगम्यम् ॥ ९ ॥ इदं परया मगधाम्परिहृरति ॥ एवमेतदित्यादिना ॥ १ ॥ कथमर्हि देहनाशपुण्यलाभादेरनर्थत्वमर्थत्वघातेषां भाह ॥ इद
 मिति ॥ युक्त इह म ॥ स्वमपि पुण्यमरणजम्पमादत्तवार्दिभ्यश्चैव हरशनिद्विभिन्नाः ॥ ११ ॥

अतएवसतोऽसत्त्वविरोधान्देहादेः सत्त्वमिति प्राणुक्तमित्याह ॥ नासत इति ॥ उभयोः सदसतोः ॥ सत्सेव असदसेव न सत्त्वभावविपर्यय इति अतो निर्णयस्तत्त्वदर्शान्निर्दोषेन मूढैरित्यर्थः ॥ १ २ ॥ एवमसत्तद्विनाशितदसदेवेति नासतो बहुदेहादेर्गुह्येनाशेकश्चिदर्थ इत्याशयेनाह ॥ अविनाशीतिद्वान्ध्याम् ॥ १ ३ ॥ १ ४ ॥ अद्वयत्वादिनाशकाप्रसिद्धेरपि नात्मनाशप्रसक्तित्याह ॥ आत्मेति ॥ १ ५ ॥ एकत्वकारणसच्छब्दवाच्यद्वित्वकार्यमसद्वद्वतयोर्मध्यमातरमधिष्ठानसन्मात्रम् ॥ १ ६ ॥ एवमपरिच्छिन्नस्यात्मनो मरणादिपरिच्छेद इत्यादिभ्यमेकोहेतुरित्यर्जुन पृच्छति ॥ तदिति ॥ तत्तर्हि ॥ किकृताकेन हेतुना प्राप्ता ॥ स्थितिर्नियतिः ॥ तस्यांच स्थितौ स्वर्गः सुखनरकोटुः स्वर्चा किकृतौ

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टो तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शभिः ॥ १ २ ॥ अविनाशितुतद्विद्विचेन सर्वमिदं ततम् ॥ विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चिद्वक्तुं मर्हति ॥ १ ३ ॥ अतं वत इमे देहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः ॥ अनाशिनो प्रमेयस्य तस्माद्युद्ध्वस्वभारत ॥ १ ४ ॥ आत्मैक्योक्तिर्न द्वित्वमसतः संभावः कुतः ॥ अविनाशस्त्वनंतोऽसौ सतो नाशो न विद्यते ॥ १ ५ ॥ द्वित्वैकत्वपरित्यागो शेषं यत्परि शिष्यते ॥ शांतं सदसतोर्मध्यंतदस्तीह परंपदम् ॥ १ ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ तन्मृतोऽस्मीति भगवन्किंकृता तु तृणां स्थितिः ॥ कथं स्थितौ च लोकानां तौ स्वर्गनरकौ प्रभो ॥ १ ७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ भूमिरपो नलो वायुः खं मनो बुद्धिरिव च ॥ एतत्तन्मात्रजात्मा ज्जीवो देहेषु तिष्ठति ॥ १ ८ ॥ सकृष्यते वा स न यारज्ज्वेव पशुपातकः ॥ सतिष्ठति शरीरांतः पञ्जरविहंगो यथा ॥ १ ९ ॥ सकाले देशतो देहाज्जर्जरत्वं मुपागतात् ॥ वासना वशतो याति ह्यक्षयपणाद्रसो यथा ॥ २ ० ॥ श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥ गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गंधानि वाशयात् ॥ २ १ ॥ वासना वस्त्वमेवास्य देहो नेतरयुक्तिजः ॥ क्षीयते वासना त्यागे क्षीणे भवति तत्पदम् ॥ २ २ ॥

॥ १ ७ ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति श्रुतितात्पर्येण भगवान्प्रमाधत्ते ॥ भूमिरिति ॥ पचभूतमात्रानि भूतमनो बुद्ध्यादिषट्तिव्यपि सप्तमिषट्स्थूलसूक्ष्मे देहादात्म्यापत्तिरेव परस्य जीवभावः स एव जन्ममरणमुखदुःखादिभ्यमनियतिनिमित्तमित्यर्थः ॥ १ ८ ॥ तस्य विष्वक्पदे ह्यपरिप्रेते तदनुत्पद्यते विचित्र्ये च निमित्तमाह ॥ स इति ॥ १ ९ ॥ पूर्वदेहादेर्गतशमनेपि वासनैव निमित्तमित्याह ॥ स इति ॥ २ ० ॥ आशेत आस्मिन्नित्याशयः पूर्वशरीरपुण्याद्विचरत्वात् ॥ २ १ ॥ अतएवात्मस्थूलदेहोपि वासनात्मकपुत्रचिरानुदत्त्यास्थौ लभ्यमइत्याशयेनाह ॥ वासनेति ॥ क्षीणे लीने तत्परमपदस्य मेव भवति ॥ २ २ ॥

परपालभूतेनेवाचपताहिनाआपुट अथवावासमाधार्लोरेहरेणपरमात्मनाअवच्छेदपरतिर्विषभावाभ्यार्द्दिगुणयेनमवेशावापुट अभिषक्तोभूत्वत्यय ॥ माययार्द्रजालि
 किकुरुषपायपात्रेभाभ्यतिहृत ॥ यमभरमाहिमर्मीतिकमण्यण् ॥ २१ ॥ प्रोभश्चक्षुस्सर्तनखेतिपयुक्तनद्विहणोति ॥ अक्षरत्वभाषानिति ॥ स्वभावात्तस्याद्विपणराक्ती
 ॥ २४ ॥ तदवलोकमण्यमसिद्धमित्याह ॥ हेहरेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ तद्विधाकारोभूताकारोषायप्रयमयस्तिन्यस्तिमेवहेरेशकालोभ्यायाकारेअवतिष्ठतेमोजकाट्टोद्गा
 तितभासनाप्रवर्तितभाकारपरयति ॥ २७ ॥ अत्यदेहस्सनरोप्येवमसम्पश्य ॥ अथवाद्युगुमवहेहतन्नारातवसत्त्वचमापरय ॥ यथाद्युगुमेनकिंचित्परयतिनद्वित्यर्थ ॥ २८ ॥
 परतिपोभिनाभासनाकषितत्वेनभाषानामधितादृशास्त्रमेवाहिसर्गाधारभ्यकुममित्याह ॥ यदैवेति ॥ आहिसर्गेहिभ्यगुर्भूत्वेनएगुसर्गेगुगवाभ्यायाकारेगुभाषनयापूर्वसर्गानुभववा
 वासनावान्तरापुष्टेभूत्वभाभ्यतियोनिपु ॥ जीवोभ्रमभरमारोमायागुरुपकोयथा ॥ २३ ॥ अस्वस्वभावानविलाच्छरीराद्वासना
 वरा ॥ जीवोयदीवास्वयातिपुण्याद्गमिवानिल ॥ २४ ॥ देशेनिस्यदाभेतिजीवेकौतियनिर्गते ॥ निस्यंटावयवाभोगशातवातइव
 हुम ॥ २५ ॥ अचेष्टदमेदादिदोषैरायात्यदृश्यताम् ॥ सतइत्युच्यतेतदंशोविगतजीवित ॥ २६ ॥ सर्जीवप्राणमूर्त्तिंस्वेयञ्जयञ्जावति
 ष्टत ॥ तंतस्ववासनाभ्यासात्तस्यत्वाकारमाततम् ॥ २७ ॥ अयदेहोहिजीवेनत्वसन्नेवावलोकित ॥ अस्यनाशेत्वमप्येवपश्यमावाप्तु
 पुसवत् ॥ २८ ॥ यदैवपश्यत्याकारोक्षेपानाशांस्यैवस ॥ आदिसर्गोभावनयाकिलैव्वेवविभावत ॥ २९ ॥ झटित्युद्रवकालेहियय
 यादभ्यतेपुर ॥ आनिपातदेवास्याअविनाभाविसविद ॥ ३० ॥ प्राक्तनवासनामूलंपुरुषार्थेनजीयते ॥ यत्नेनाद्यतनेनाशुल्यक्तनाय
 तनयया ॥ ३१ ॥

सनयंविभावतोविभावनायावशादेवद्वयकषितनतमुद्रवायादायमुल्लास्यकिंचिन्निर्मितम् ॥ किलेतिश्रुतिपुराणपरिच्छेदो ॥ २९ ॥ ननुदत्तसिकालेकगद्वासनामयमिथ्या
 भूतमकुत्स्थितिकालत्वर्थकियासमर्थत्वात्सर्वजनीनसम्भूतानुप्रवाच्चालवमेवेत्याराक्याह ॥ झटिति ॥ उत्पत्तिकालेझटितिप्रथमक्षणेयययादेहपटादिद्वयमिथ्याभूतसत्यवा
 पुरादस्यतआविनारातदेवतयात्वभावमेवभवतिनत्वभाषातिरभजते ॥ अस्यासदधिष्ठानभूतायास्तद्विनाभावसिद्धिरेषयोत्यन्मद्वयस्थितिहेतुत्वात्सर्वविद्धिनाभावेनतेर्पासताया
 अदरानाच्चतिभाष ॥ ३० ॥ देशायाकाराणांभासनामयत्वमकुत्सितकलायाह ॥ प्राक्तनमिति ॥ अमुप्रवासानाकल्पितेदेहायाकारात्समुप्रवासानाभ्यासमसूतम्रलाकारेत्यास
 मूलनाशकालात्कल्पितमितिभाष ॥ पुरुषार्थेनप्रथममननानिपुरुषप्रययन्नजतिनेनरववाकारक्षानेनकीयतेवाभ्यते ॥ अद्यतनेनप्रययिष्यतादिपक्षेनसत्तनमाद्यतनमधर्मानुष्ठानयथा
 कीयतेतद्वत् ॥ अद्यतनेनदृष्टयक्षेनसत्तनमाद्यतनवृणयद्वययानास्यतेतद्वद्विनिर्वा ॥ ३१ ॥

ननुबहूनांज्ञानापयतमानानांप्रयत्नः प्रबलाभिः पूर्वतनकामक्रोधादिवासनाभिर्विनाशप्रमानोदशयतइतिनोत्तरत्वप्रावल्प्येहेतुरितिचेत्तत्राह ॥ यएवति ॥ धर्मार्यकाममोक्षेषुमध्य
यएवममायपुरुषार्थआवश्यकइत्यभिनिवेशेनदृष्टः सएवपूर्वोत्तरप्रयत्नयोर्विशेषांशोज्येप्रयोजकः ॥ तथाचत्तेषामोक्षाभिनिवेशमायाद्भोगाभिनिवेशदाढ्याच्चपराभवइतिभा
वः ॥ ३२ ॥ अतएवशास्त्रोपेप्रयत्नेदृढाभिनिवेशः कार्यइत्याह ॥ अपीति ॥ ३३ ॥ तन्माद्येपूर्ववासनावैचित्र्यात्सुखदुःखानर्थपरंपरासर्वतोदुर्वारैवेत्याशयेनाह ॥ नरकेति ॥
जरुमोहवी अनाद्यज्ञानमूढबुद्धिः ॥ ३४ ॥ तमेवाशयमज्ञोजनुरनीशोयमात्मनः सुखदुःखयोः ईश्वरप्रेरितोगच्छेत्स्वर्गवानरकतुवेतिव्यासवाक्यादिप्रसिद्धकारणतरसेद्वेनि
रासेनरुदजिज्ञासुरर्जुनः पृच्छति ॥ नरकेति ॥ जगत्स्थितेतिमित्तस्यास्यजीवस्य ॥ ३५ ॥ नहेत्वतरसंभावनीयमश्वरकामकर्मादीनामपिवासनानुसारणैवसुखदुःख

यएवपुरुषार्थेनदृष्टोबलवताक्षणात् ॥ पूर्वोत्तरविशेषांशः सएवजयतिरुदम् ॥ ३२ ॥ अपिरुदतिर्विध्याद्भौवातिवाप्रलयानिले ॥ पौ
रुपंहियथाशास्त्रमतस्याज्यंनर्धामता ॥ ३३ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिवासनावशतोभितः ॥ प्रपश्यतिचिराभ्यस्तंजीवोजरुमोहधीः ॥ ३४ ॥
॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिसंभ्रमेपुजगत्पते ॥ किमस्यकारणंद्वाहिजीवस्यजगतःस्थितेः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
स्वप्नोपमानातेनहेश्वेयसेवासनाक्षयः ॥ चिराभ्यासवशात्सौदासंसारभ्रमकारिणी ॥ ३६ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ किमुत्थादेवदेवेश
क्षीयतेवासनाकथम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मौर्ख्यमोहसमुत्थानात्त्वनात्मन्यात्मभावना ॥ आत्मज्ञानान्महाबोधाद्विलयंयाति
वासना ॥ ३७ ॥ भावितात्मासिकौतेयसत्त्वविज्ञातवानसि ॥ अयंसोहंजनाएतेमयोतित्यजवासनाम् ॥ ३८ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥
वासनाविलयेजीवोविलीनोभवतिस्वयम् ॥ योहियत्सत्तयोच्छूनस्तन्नाशात्सविलीयत ॥ ३९ ॥

प्रापकत्वाद्वासनैवासाधारणांचिराभ्यासनिवृत्तासत्यतिहेतुरितिरक्षयएवपरमपुरुषार्थार्थानासर्वप्रयत्नैः कार्यइत्याशयस्फुटीकुर्वन्भगवानाह ॥ स्वमेति ॥ शास्त्रीयप्रयत्नविना
चिराभ्यासवशात्सौदास्यमोपमानावासनैवयेनहेतुनाससारभ्रमदायिनीतेनहेतुनातत्त्वज्ञानाभ्यासेनसमूलवासनाक्षयः श्रेयसइत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ वासनामूलंज्ञानुकामोर्जुनपृ
च्छति ॥ किमुत्थेति ॥ अज्ञानमेवतन्मूलज्ञानादेवसमूलतन्नाशइतिभगवानाह ॥ मौर्ख्येति ॥ ३७ ॥ तत्रविचारादात्मस्वरूपपरिचयस्तेदत्तस्तदाढ्येनदेहतस्तर्वावध्यादिष्वह
ममेतिवासनाक्षयमात्रकर्तव्यपरिशिष्यतइत्याह ॥ भावितेति ॥ ३८ ॥ ननुवासनामयमेवलिङ्गितस्यतिविबोजीवस्तदुत्थस्तस्यवासनाक्षयेक्षयएवस्यादित्यनर्थयैवतत्त्वज्ञान
वासनाक्षयश्चेत्याशयेनार्जुनः शक्यते ॥ वासनोविलयेइति ॥ विलीयतेतिनश्यति ॥ ३९ ॥

जन्मन परमानाविभादलक्षणपरमपुण्यायत्यमरणस्य आत्यंतिकानथनारात्यथकोभाजनतामेतिनकश्चिद्विलक्षणयाभ्याख्येयम् ॥ प्रसिद्धजन्ममरणेनूनपासे नत्सप्तस्य
समूलवासनानाशेतस्यस्य माधात्स्वापरपयानुगुत्साह ॥ ४ ॥ अवेद्यदेवोयविप्रतिद्विषमाप्रसगरीजीवि सखिवादन्योभूतमाधाधीनजन्मादिवेशकालभेदाभिन्नइत्य
भ्युपगतस्याह मत्वेर्वाक्येनैवपरमायत शुद्धमहत्तयासाविधियाविहितस्तत्त्वमजानतस्यास्येवर्जवजगद्देवकभ्यनयाससरीयतदेवशास्त्रीयम्वधणादिमयत्वेनस्वतन्त्रदुःखा
सवासनादिषांविधुपत्यसमावेशमिष्ठतसैवास्त्यमुक्तिरितिधीत सिद्धांतप्रभुनकश्चित्त्वद्वुद्भाषितोरोपधृत्याशयेनभाग्याभूतमाधसे ॥ स्वयमित्यादिना ॥ ४९ ॥ अनायत्तमन
न्याधीनम् ॥ ४९ ॥ साधसमूलवासनानुक्तिपादद्वयधाराणश्रीरन्मुक्तिरितिप्रसिद्धाद्वैद्यस्यपाप्यनुभविनुराक्येतिनमुक्तिकलभाजिसहाय कायदत्ताराधेनाह ॥ कीवन्नेवेति ॥
॥ ४९ ॥ सधमोक्षानकमभिमानासाविययोगेश्वरार्थित्यवालभ्यैकत्वात्मज्ञानेनेवेत्याराधेनाह ॥ यद्वति ॥ ४९ ॥ उत्तममादानसंक्षिप्यापसहरति ॥ इवर्शनस्येति ॥ स्वमा
जीवेविलयमायातदशकालान्ययाठौ ॥ कोसौभाजनतामेतिजन्मनोमरणस्यच ॥ ५० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वयकल्पितस
कल्पमालमरुपयदाविलम् ॥ तदेववामनाकारजीवविद्विमहामते ॥ ५१ ॥ अनायत्तमसंधंस्वमालमरुपयदव्ययम् ॥ प्रवोधाद्वासना
मुक्तन्मोक्षविद्विभारत ॥ ५२ ॥ जीववेवमहायाहोतत्त्वत्रेदययास्थितम् ॥ वासनावागुरोन्मुक्तोमुक्तइत्यभिधीयते ॥ ५३ ॥ योननि
दासनानूनसवधमपरपिस ॥ सर्वहोप्यभितोषद्पजरस्योययाखग ॥ ५४ ॥ इदृशनस्यगर्नशिखिविच्छिद्वेकवसूक्ष्मपरिस्फुरति
यस्त्वुवासनांत ॥ मुक्तःसएवभवतीहहिवासनैववधोनयस्यननुतत्सयएवमोक्ष ॥ ५५ ॥ ॥ इत्यर्पेवांवा०वा०दे०मादोपायेपुनि०
पु०अजुनोपास्थानेजीवतत्त्वनिर्णयानामपप्रचारातमसर्ग ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इतिनिर्वासनत्वेनजीवन्मुक्तत
याजुन ॥ अतशीतलतामेत्यथधुदुखमलत्यज ॥ १ ॥ जराभरणानिशकआकाशविशदाशय ॥ त्यक्तेयानिपुसकल्पोवीतरागोभव
नय ॥ २ ॥ प्रवाहपतितकार्यमिर्दकिंचिययागतम् ॥ कुरुकायाणिकर्माणिनकिंचिदिह्नस्यति ॥ ३ ॥
याचिहितत्वाद्दर्शनस्यअनयस्यअपमोक्षोपमाणास्ययस्यपरमात्मनोगर्नेर्देवजालिकशिखिविच्छिद्वेकनानाममदायिनीसूक्ष्मवासनाअतपरिस्फुरतिकीवजगदाकोरेणय
तेसपुषुअधिकारिशरीरेरेर्दानयप्राप्योत्पन्नतत्त्वज्ञानसमूलवासनावधानुक्तोभवति ॥ इहास्मिन्परमात्मनिभुप्राप्तसमूलावासनैवधधस्तास्यएवमोक्षभवेत्यर्थ ॥ ४५ ॥
॥ इतिप्रीवाविष्ठम०ताप्र०निपू०पप्रचारातमसर्ग ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ कीवन्मुक्तिमतिप्राप्तस्मिन्नुजानोयोपरिस्थते ॥ स्थिततत्त्वजगद्गुपमनाधिप्रवक्षितरा
त ॥ १ ॥ यधुदुखमलत्यज ॥ १ ॥ २ ॥ प्रवाहपतितशिष्टप्यद्वारापरपरामतकार्यमपरयकर्मस्यमिदुद्धमन्यानिचापरयकानितयागदानादीनिकर्माणि कुरुनकाचिन्तेनत
रप्रवोपत्यसंतिनित्यम् ॥ १ ॥

अहोऽथमदस्य प्रादृत्य शमपथममदस्य शमपथचयति ॥ व्योमदत्तादिना ॥ तामनश्चिभरचनाभ्योऽथभूयतमाअत्यतासत्यदतिपावत् ॥ हेतामरसलोचन ॥ तपक्षिणिकस्व
 मजगन्धपट्टातमाह ॥ क्षणेनेति ॥ पाटिकाया-पद्योभागा-क्षणे ॥ १२ ॥ आत्मा मनसत्कार्थजगत्तथास्वमवधेन न-युभ्यमसहयेत्यर्थ ॥ कुनस्तर्हि जानानां सत्यता प्रतीतिस्त
 माह ॥ चिरतनेति ॥ चिरानुवृत्तत्वावित्यर्थ ॥ किलेति नेदत्तमिति सूचनाय ॥ १३ ॥ किं नर्हि स्वतमाह ॥ किंचिति ॥ चिन्मयेभ्यो नितिकल्पितपदार्थकार्तायेत्यस्य सकम्बत्वका
 लमपदिनास्य बलक्षानलोक्षितेन त्वतः अदृष्टेन त्वक्षानात्कार्कस्यापि न स्यादेवेत्यर्थ ॥ यनुषसतादिकालक्रमेण बाल्याय वस्थाक्रमेण पञ्चावधिकारक्रमेण वा आलोकेना
 द्यक्रियासामर्थ्यलक्षणमप्यह्यप्यामहा-रिकसत्यत्वमसिद्धतत्त्वदर्शनलक्षणेनालोकेन विलीयते ॥ यथा सौरालोकेन दृश्यमानरारदभमबलनेनैव रात्र्यप्यमाणविलीयते तद्वद्वि

व्योमः शून्यतमाविद्धितात्मा मरसलोचन ॥ क्षणेन चेतसि यथाभ्याती लोके कक्षयोदयो ॥ १२ ॥ आत्मा जगत्तथैवेदं सवात्याभ्यतरनम ॥
 चिरतन मनो रान्ययत्तस्मा किल सत्यता ॥ १३ ॥ किं त्वनालोकि ते पि स्यात्सत्यनास्येव विभमे ॥ क्रमेणालोकत सत्यमालोकेन विली
 यते ॥ १४ ॥ इह्यमानमपि क्षामं शरदीषाभमद्वलम् ॥ चित्तचित्रकृतश्चित्रे संस्थिताश्चित्रपुत्रिका ॥ १५ ॥ भित्त्यभावाद्नाकारावहि
 त्तिभुवनविका ॥ नता सतिनवासित्वकिं केन परिरोप्यते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमो ह्यत्यक्वाखेविमलांभव ॥ प्रवृत्तिरेव न व्योम प्रवृत्ति
 श्वैव स्वात्मिका ॥ १७ ॥ अत कालकियाकुम्बकलादिविमलं नम ॥ चित्तसस्य यथा चित्रसरूपमखिलात्मकम् ॥ १८ ॥ व्योम शून्यत
 मं विद्धितयेदमखिलजगत् ॥ चित्तमितीकृतचित्रं यच्चित्रित्रक रेणतत् ॥ १९ ॥ सर्वशून्यतया व्योमो मनोगपि न भिद्यते ॥ यथाप्रकृत
 श्रिते जगन्निमाणसक्षयो ॥ २० ॥ क्षणेनैव तथैवैर्भौभुवि स्याविति विद्धिहे ॥ अद्यक्षिणामनो राज्येनानानुभवनात्मनि ॥ २१ ॥

निपराणां भव ॥ १४ ॥ एवमनश्चिभस्य भ्यातिनामत्वेन यथुषधादिभेभा मा लिभ्ययुक्तमित्याह ॥ चित्तेत्यादिना ॥ १५ ॥ परितोप्यनेह भूयते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमो ह्यभ्य
 धातकभमदयुक्तरोकमा लिभ्यमिति पावत् ॥ स्वेभाकाकारो ॥ यतो व्योमश्चिभवाकाशस्य धादिव दत्तिरवनाति यातुमाति भासिकीप्रवृत्ति सा च स्वात्मिका भ्रष्टाकाशरूपैव
 ॥ १७ ॥ कलाचिभरचनाकौरालअर्थाद्वपदात्तद्विभ्यभेदाद्विमलं नमो भ्रष्टैव यथा चित्तसस्य मनाराज्यं चित्रमखिलप्रपञ्चालकमपि यथुभ्यतान्मम स्वकृतया परिदृश्यमान
 मपि जगद्योम-युभ्यतममित्युसरेत्याभ्यय ॥ १८ ॥ इदानीमज्ञातादिदेवचित्रमकरिन्मन्तुनमिति तिसु येषु क्षणेपि यथुभ्यत्वमेव पर्यवस्यतीत्याह ॥ चित्तेति ॥ १९ ॥ तन्मापि मनोरा
 ज्यं क्षिप्रकालेनैव दृष्टमिदं ॥ यद्येति ॥ २० ॥ तद्वनामनुभवनात्मनि मनोराज्ये लक्षणमादित्तमोहेन परिकल्पिमाद्यप्यपानकजायादिकल्पनाभ्ययवद्वपेणाभीष्टा ॥ २१ ॥

ननुक्षणभावितमोहेनकथमनाथनकल्पविस्तीर्णसारलक्षणमनोराज्यकृतं तत्राह ॥ असेदेवेति ॥ यथा असतोपि जन्मादिकरणे मनःशक्ततया क्षणस्य कल्पीकरणेपि बलवत्स
मर्थमित्यर्थः ॥ २२ ॥ क्षणकल्पीकरोत्येतत्तत्तत् असदुत्पादयतीत्येतच्चाश्रयमल्पमेव ॥ यस्मात्ततोपि बहु आश्रयपदसदपि जगत्सत्कुरुते इतीदृशमनःसामर्थ्यादेव यं जगद्भूतिरुत्थि
तेत्यच्य ॥ २३ ॥ तदेवाह ॥ क्षणेनैवेति ॥ २४ ॥ एवमिवापि नित्यमुक्ते आत्मन्यस्य सत्त्वाद्यतिभावात्तोजातत्वात्तुच्छनिमेषमयक्षणाकम्प्युत्थितजगदजानिद्रि-अत्र ईदृश
एवसर्वाभातैर्वज्रसारतादुरुच्छेदताकल्पिता ॥ २५ ॥ साचनयुक्तेत्याह ॥ प्रतिभासेति ॥ अविदिताकृते अज्ञाततत्त्वस्यात्मन इदजगत्सति भासविपर्यासोन्यथाप्रतिभासस्तावन्मा
त्रम् ॥ ईदृशस्यास्य प्रवृत्तावध्यारोपे निवृत्तौ बाधेवाकावज्जसारतानाकाचिदित्यर्थः ॥ २६ ॥ स्थितस्य हि निरासे प्रयत्नापेक्षा इदं कदापि न स्थितमेवेत्याह ॥ चित्ताचिन्नकृत इति

क्षणभावितमोहेन कल्पनापरिकल्पिता ॥ असदेव मनोराज्यं कर्तुं शक्तं यथामनः ॥ २२ ॥ क्षणस्य कल्पीकरणे तथैव बलवन्मनः ॥ क्षणं
कल्पीकरोत्येतत्तत्त्वालं कुरुते बहु ॥ २३ ॥ असत्सत्कुरुते क्षिप्रमितीयं प्राप्तिरुत्थिता ॥ क्षणेनैव मनोराज्यं प्रतिभातं स्वभावतः ॥ २४ ॥
यद्विचित्रात्मतदिदं जगज्जालमिति स्थितम् ॥ सर्गो निर्वाणनिष्ठत्वादिमेषमयमुरिथितम् ॥ २५ ॥ प्रतिभाभावतो नैव कल्पिता वज्रसार
ता ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रं ह्यविदिताकृते ॥ २६ ॥ प्रवृत्तौ वानिवृत्तौ वा कैवसावज्जसारता ॥ चित्ताचिन्नकृतश्चिरस्थं जगच्चिन्नं कदा
स्थितम् ॥ २७ ॥ अकुड्यमप्यरं गाढ्यमिदं स्फुरमिवाग्रतः ॥ अहेनुचिन्नं निमित्तिचिन्नमुज्ज्वलमुत्थितम् ॥ २८ ॥ सुरजं न जगदिति स्फु
टं दृष्टिविलोभनम् ॥ नानातमोमर्षो लखं नानातेजोशूरं जनम् ॥ २९ ॥ नानाकल्पांगावयवं नानारागानुरंजितम् ॥ नानादृष्टिविलासा
द्वयं नानाभुवलोचनम् ॥ ३० ॥ नानाग्रहो प्रकचनं नानाकाराग्रपश्चिमम् ॥ व्योमनीलसरः फुल्लताराचंद्रार्कपंकजम् ॥ ३१ ॥ विचित्र
रचनोद्युक्तमेवालीपत्रमंजरी ॥ प्रकोष्ठकाभिलिखितसुरासुरवृत्तिकम् ॥ परमालोकमंकोलयुवताकाशकुड्यकम् ॥ ३२ ॥

॥ २७ ॥ विनास्वकारणसामग्रीतः स्वतश्चासदप्यग्रतः स्फुरतीत्याश्रयमित्याह ॥ अकुड्यमिति ॥ रंगाश्विन्नलेखनसाधननीलपीतादिरंगद्रव्याणि ॥ २८ ॥ कथं पुर-स्थिततदा
ह ॥ सुरजनमित्यादिना ॥ सुष्ठुरजयत्यासजयतीति सुरजनम् ॥ दृष्टिग्रहणमिन्द्रियमनाद्युपलक्षणम् ॥ २९ ॥ कल्पास्तदग्नयुगादीनि चावयवायस्य ॥ ३० ॥ सुधादयास्ता
दिकालेषु नानाकारे अपराश्रमे प्रभाचीप्रतीत्यौ यस्मिन् ॥ तत्र चित्रपद्मवनादिवर्णयति ॥ व्योमं त्यादिना ॥ ३१ ॥ शरदादिकालभेदेन विचित्ररचनाभि-उत्कर्षयुक्तामेवाली
लक्षणाः प्राणिमज्यार्थयस्मिन् ॥ लोकत्रयलक्षणेषु प्रकोष्ठकेषु चित्रकोष्ठभेदेषु अभितोलिरिव ताः सुरासुरमनुष्यलक्षणाः पुत्रिकायस्मिन् ॥ परमउल्लेखोयश्चद्रस्यार्थालोका
स्तल्लक्षणेन मकोलेन सुधालेपेन युवतेव विराजमाना यस्तथाविधमाकाशलक्षणकुड्यमभितर्यास्मिन् ॥ ३२ ॥

दशर्नीपिटाकीवदहनटीक्षपीषमपुमिकोपरिकल्प्यवणयति ॥ आकाराएवेत्यादिवधमि ॥ चपलेनकायकेनचितकलक्षणेनचिप्रकभासाधियथानमसाकाराएवद्वयधप
यानाजगत्प्रसंगामनोहरानटीपुमिकाराधिता ॥ प्रतिमानवनबोन्मपशाटिनीबुद्धिरेवएकोमुष्योरगेवृत्त्यशालापस्या ॥ वृत्त्यशालामवीपस्यानीयस्यसाक्षिधैतम्यस्यचकै
रितस्त्वत्पिद्विद्वद्यादिभिर्बुद्धिद्वयभाभरणेपरितारजितान्मकारितालोकायया ॥ वृत्त्यशालाभाविद्विद्वत्सादिलीजामिराकुला ॥ ३३ ॥ पुनस्तानेवधिविरिनष्टि ॥ हेवेति ॥ तद्व
दमभर्तृदमसहसार्त्तमनमभिनिपुणारणोक्तहेममयप्रसाधेवाचलटादाअगलनिकायस्या ॥ घनमेवाएवकशापाशायस्या ॥ धर्मार्थकाभार्यानिबिनिधिवितानिभ्यावचनानि
ययास्तपाविधेयवृत्तिनिवृत्तिशास्त्रद्वयेयस्या ॥ पातालभालानिसमपतालानिऊठजानुजपागुल्फपादपाप्यर्धगुलित्वपसमावयवकीचरणीयस्या ॥ उन्नतार्गुनितवोय
स्या ॥ ३४ ॥ मद्राहिनाहुषमुदयनउपासमर्या ॥ सलगुणलक्षणकसकाहताभ्यामुन्नताभ्यार्विवेकैरैराययुक्ताभ्यारुहतीअगपटियस्याम् ॥ सुभ्यालैशोपादिभिर्वैष्टिमही

आकाभाएवरचितप्रतिभैकरंगामुन्धानगवयमनोहरपुत्रिकेय ॥ चिन्मात्रचक्रपरिरजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचित्तकश्चिन्नक
ना ॥ ३३ ॥ इमाचलंगलतिकापनकेशपाशाश्चद्राकुलाचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियमितशाखवखापातालजालच
रणान्ततमुनितया ॥ ३४ ॥ वक्षेद्रुद्रहरिपाहुचतुष्टयोभासत्वावतोनतकुचस्फुरदगपटि ॥ सुभ्यालवेष्टितमहीतलपद्मपीठापनीकृता
चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राश्यधकारचपललहराक्षिष्येष्टातराकरालगुलकापविदतपत्ति ॥ अचक्षुर्दशविधातुलभूतजातरो
मंघनाप्रलपवादकदधुपुष्पा ॥ ३६ ॥ ज्वांनितानगगनएवकृताविचिन्नाभ्योमात्मिकाचिरविलसणचिन्नकर्त्ता ॥ चित्तेनचिन्नपरिक
मविदाप्रितोर्कानानावित्तासवलितववरपुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू०अर्जु०चित्तवर्णनं
नामपट्टपचाशसग ॥ ५६ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥

तलभक्षयकाकादीठपासनयस्या ॥ गोरानानाकत्तयादिनानाभपप्रभरचनास्थानीयाः ॥ ताक्षशलाभेर्दजनहिमबदादिनानावर्णवर्ततायस्मिस्तयापिधमहाभुवनमभ्यलोकर
मउदरायस्या ॥ ३५ ॥ राश्यधकारास्यमेठमदक्षिणांकरालक्षणापक्षपलत्सतद्वरतिअनुहरत्यपनयतिष्वधद्राकलक्षणाक्षिष्येष्टायस्या ॥ परिधिभुवैवदतपत्तिकयस्या ॥ भुवनगे
राधनुराशिधमगुलपरस्तपिसदशभूतजानमभामिर्गवद्वोर्माचनयस्या ॥ तपुर्गुतेपुमसिद्धाभूतभुवमार्द्रिप्रलयधारएवसर्वतःप्रसारितसद्बुद्धिकेसरस्ताच्छेन्नृणाधैराभ्यसद्धासना
धीगभ्याभायकलाध्यापारलिकरद्वयमात्रापुष्पाप्ययस्या ॥ ३६ ॥ औघेनप्यष्टिसप्तमस्यासनाअस्थिता ॥ विप्रस्यपरिकर्माणिउपकरण्याभूतानिबिषिषवासनकामकर्मणि
द्विदशिमार्गानिधायिधनअनष्टराशिदरेववित्तसंस्थानांविषयाण्यकार्यानिर्माणसमर्थेनचित्तेनइतिपुत्रवर्णनरूपालोकोलक्षणावगुमिकासाधिष्ठानाश्चद्वजनपुषकोरपुषस
द्वार ॥ ३७ ॥ ॥ इतिर्वाचासिधध०तत्सपप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपू०पट्टपचाशसग ॥ ५६ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥

जायतेवययादृष्ट्यासयोनिर्वासनमनः ॥ सुखाद्व्यात्मशेषश्चादृष्टिरुपदिश्यते ॥ १ ॥ तत्रप्रागुद्गीतांजगत्याश्रयतादृष्टिमेवप्रथमंवासनारौथिल्योपयोगितयावर्णयति ॥ इदं
 मिति ॥ अभित्तौनिराश्रयएवमनसाजगदाकारकलनारपूर्वजगच्चिजजायतेपश्चात्तदगताभूतभुवनात्मकविराड्भित्तिसदाधारतयाकल्प्यमानाउदेति ॥ व्यष्टिसमूहस्यसमष्टिर्वि
 राजोव्यष्टधीनकल्पनत्वाद्वापश्चादुदयः ॥ १ ॥ अत्यतमसमावितरूपत्वादियंमायाअसमावितस्वचविरुद्धत्वादित्याशयेनप्रसिद्धानादृशमायामुदाहरति ॥ मयमिति ॥ तु
 व्याकलतुवम् ॥ फलेलुक् ॥ तत्किलजलेमग्नशिलातुप्तुनाइतियथास्वमेद्रजालादावेवापपद्यतेतद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ आस्ताजगच्चिजस्याश्रयता तस्मिन्शून्यात्मनिचिद्बोमा
 त्मनस्तवाहोदयस्तोप्याश्रयभूतइत्याह ॥ चित्तस्थिति ॥ ३ ॥ यदितुजगत्पिचिद्बोमतमेवपश्यसितर्हिसादृष्टिरेवपर्यवसन्नेत्याश्रयभवेत्याह ॥ सर्वमिति ॥ ४ ॥ दीर्घसस्तति
 श्रीभगवानुवाच ॥ इदंविद्विमहाश्रयमर्जुनेहहियत्किल ॥ पूर्वसंजायतेचित्रंपश्चाद्भित्तिसुदेतिहि ॥ १ ॥ अभित्तावुत्थितेचित्रेदृश्य
 तेभित्तिरातता ॥ अहोविचित्रामायेयमभ्रंतुंशिलासुता ॥ २ ॥ चित्तस्थचित्रसदृशेव्योमात्मनिजगच्चये ॥ व्योमात्मनसोकिमियमहं
 ताव्योमतोदिता ॥ ३ ॥ सर्वव्योमरुतव्योमाव्योमविलीयते ॥ भुज्यतेव्योमनिव्योमव्योमनिचाततम् ॥ ४ ॥ वेष्टितंवासना
 रज्ज्वादीर्घसस्ततिदामवत् ॥ वासनोद्वेष्टनेनैवतदिहोद्वेष्ट्यतेर्जुन ॥ ५ ॥ प्रतिर्विवंचयथादर्शतथेदंद्वस्त्राणिस्वयम् ॥ अगम्यंद्वेष्टभेदादेराधा
 रानन्यतावशात् ॥ ६ ॥ अनन्यच्छेष्टभेदादिवस्त्राणिब्रह्मणांवरम् ॥ किंकथंकरस्यकेनैवच्छिद्यतेवाक्प्रियते ॥ ७ ॥ तेनेहवासनाभावो
 धात्संपन्नएवते ॥ योननिर्वासनोन्नंसर्वधर्मपरोपि सन् ॥ ८ ॥ सर्वज्ञोप्यतिवद्वात्पापंजरस्योपधाहरिः ॥ यस्यास्तिवासनावीजमत्य
 ल्यंचितिभूमिगम् ॥ ९ ॥ बृहत्संजायतेतस्यपुनःसस्ततिकाननम् ॥ अभ्यासाद्बृदिरुद्धनसत्यसंबोधवद्भिना ॥ निर्दग्धंवासनावीजंनभूयः
 परिरौहति ॥ १० ॥

धमणयन्नतथाविधंतजगच्चित्रंदाभवत्प्रस्तनयावासनारज्ज्वावेष्टितचिद्बोमापीहजगतिवासनोद्वेष्टनोद्वेष्ट्यतइत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्त्यज्ञानानिरिकोपायदुरुच्छेद्यताप्यधिष्ठा
 नदाढ्यबलादेवनस्तइत्याह ॥ प्रतिविबमिति ॥ ६ ॥ अतएवब्रह्मानन्यतादर्शनवलादेवजगतःसर्वच्छेष्टभेदादिव्यवहारायोग्यतादर्शिनसर्ववासनासमूलमुच्छेद्याइत्याशयेना
 ह ॥ अनन्यदिति ॥ यदाब्रह्मणिप्रतिभातच्छेष्टभेदादिव्यवहारजातद्विषयीभूतजगच्चब्रह्मसणाअनन्यत्वाच्चिदवरमेवतदाकेनकर्वाकरणेनवाकेनप्रकारेणकस्यफलस्यार्थकदेशेका
 लेवार्कच्छिद्यतेअथतेवा ॥ छेदादिव्यवहारवादानांभ्रान्तिरिक्तविषयदर्शनादित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेनानेनोपायेनवोधात्तेवासनानामपिब्रह्मातिरेकेणाभावःसंपन्नएव ॥ इदंज्ञाना
 गावेतुवासनावधोदुरुच्छेदएवेतिप्रागुक्तस्मारयति ॥ यइति ॥ ८ ॥ हरिःसिंहोहरितवर्णःशुकोवा ॥ अणुमात्रमपिवासनानस्याप्या अनर्थासहस्रबीजत्वादित्याशयेनाह ॥ य
 स्येति ॥ ९ ॥ निःशेषदग्धम् ॥ १० ॥

दूरार्त्तापिलोकोभवेद्वेषनटीक्ष्णविषयपुष्पिकापरिकल्पवर्णयति ॥ आकाशाद्वेषत्यादिवर्षभिः ॥ षण्पलेनकामुकेनचित्सकलक्षणेनविषयकभासाधिष्ठानप्रसाकारोद्वह्यवर्णय
 मानाजगत्प्रलयक्षणमनोरुहानटीपुष्पिकारचिता ॥ प्रतिमानवनबोम्पयतालिन्युद्धिरेषएकोमुल्योरोद्वल्यशालायस्या ॥ इत्यशालाप्रदीपस्थानीयस्यसाक्षिश्चैतन्यस्यषके
 रिषसुराग्रनिर्दिष्टपाद्विभिन्निद्रुक्ष्मभाभरणोपरितारकिताऽप्रकारितालोकायया ॥ सुस्थहाभावाविल्लासादिलीलाभिरानुल्ला ॥ १३ ॥ पुनस्तामेवविशिनटि ॥ हेमेति ॥ तद्व
 दमहाहर्दमहत्कार्कसमयमभिनिपुराणोक्तेर्हेममयप्रसाहेनबाधलादृढाअगलतिकायस्या ॥ घनामेघाएवकेशपाशायस्या ॥ धर्मार्थकामार्थानिबिनिधयिभानिभ्यावन्नानि
 यदोलयाविधेयवर्त्तिनवितिशान्दोद्वेषयेयस्या ॥ पातालभालानिघमपातालानिकठआनुअंघागुल्फपादपाण्ड्यर्धगुटिद्वयसमावयवकीचरणौयस्या ॥ उन्नताभूर्निर्गतबोय
 स्या ॥ १४ ॥ प्रसादिषादुष्पणुदयेनउपासमर्था ॥ सत्यगुल्लक्षणककुकारताभ्याभुन्नानभ्याविषेकैराभ्यक्तुषाभ्यारुहतीअगयटिर्यस्याम् ॥ सुध्यालै शेषादिभिर्द्वेष्टितमही

आकाशावरचिताप्रतिभैकरगामुग्धाजगत्प्रमनोहरपुत्रिकेय ॥ चिन्मान्नचक्रपरिजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचित्तकचित्रक
 द्या ॥ ३३ ॥ हेमाचलंगलतिकापनकेशपाशाचद्राकंलोचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियन्त्रितशास्त्रवशापातालजालच
 रणोन्नतमुनितया ॥ ३४ ॥ वस्त्रैरुद्रहरियादुष्पुष्टयंभासत्वाल्लोचनतकुचस्फुरदगायि ॥ सुध्यालवेष्टितमहीतलपद्मपीठापत्रीकता
 चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राश्यधकारषपलत्वहराक्षिचेषाताराकरालगुलकापविदतपत्ति ॥ चवच्चतुर्दशविधागुलभूतजातरो
 मांघनाप्रलयवादकदधपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितागगनएवकताविचित्राव्योमात्सिकाचिरविलक्षणाचित्रकर्त्रा ॥ चित्तेनचित्रपत्रिक
 मविदात्रिलोकीनानाविलासवलितवसरुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०भोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू०अर्जु०चित्तवर्णन
 नामपद्वंशश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥

तलमण्यदाकारवीरभासमयस्या ॥ गोरेशनाकलूयादिनानाधणपद्मरश्मनास्थानीपाकताअथलार्मेर्ध्वजनिर्भवदादिनामावर्णवर्तयायस्मिस्तथाविषयमहाभुवनमध्यलोकर
 धउदरयस्या ॥ १५ ॥ राभ्यपकारस्यमेरुप्रक्षोर्भाकरालक्ष्मयक्षपलत्नतद्भरतिअनुहरत्यपनयतिचर्चद्राकलक्षणाक्षिचष्टायस्या ॥ पविर्धिषुवेवतपत्तियस्या ॥ भुवनमे
 रश्मनुराविषयमनुलपस्यरभिसदृशभूतजानेभाभिर्भवेभोभानयस्या ॥ मयुगेनूमसिद्धाभूतभुवनविषलपद्मदाएवसर्वतऽवसाहितसद्दुद्धिकेशरत्नाच्छ्रोत्रगणधिराभ्यवद्वासाना
 सौमय्यापायकल्लाद्यादलक्षिकद्वयमालापुष्पाणियस्या ॥ १६ ॥ अतिवेनम्यटिसमस्याभनकाचिता ॥ चित्रस्यपरिकर्षाणिलयकरणभूतनिबिषिप्रवसासनाकामकर्षाणि
 विदन्निभामनितयाविषयनअतएवाचिरादेवविलक्षणाभाविषभाणकार्पाणिनिर्मांशसमर्पेनचित्रेनद्विपुववर्णितरूपालोकाक्षिचरुपुष्पिकात्वाधिष्ठामिष्वग्ननएवहेतोरुपस
 हर ॥ १७ ॥ ॥ दन्तिर्धर्मासिद्धम० तालयप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपू०षट्वंशरासम्पुर्ण ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥

यत्रपटादिस्थूला नाम विषयस्तत्रपरमसूक्ष्मवासनानां स्थितिरसंभाविर्नैवेत्याह ॥ यत्प्राप्ताविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणु रिवनुच्छाक्षुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनिस्वोदरे अखिलं
 पूरयति प्रसूतिरथा विधे ॥ ११ ॥ समप्राकारपूरणतातद्रूपम् ॥ समसैर्जगदाकारैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुनत्वमतपूरणात्सदर्शनादेवाभिमतानां कामानापरिहारो निवृत्तिस्तद्व
 क्षणयामात्रयुक्त्या विषयविषययुक्तविषयविकल्पासदाप्रवृत्तिहेतुमहस्थितिमतःकरणस्यावासनानिपुणमप्राप्त्यविभवः विगतससारवधो भियास्सर्वानर्थानामभूमिरभयस्य भावो
 भगवानहमेव भवेति सर्वभगवद्गीतार्थन्यासे प्रहेणोपदेशः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ गङ्गीधनु र्यस्य सोऽर्जुनः ॥ गांश्च जगत्सङ्गायामिति

यस्मात्सौ सर्वपुत्रेभेक्षीणाघटपटादयः ॥ वराकी वासना तत्राकिं करोतु परेपदे ॥ ७ ॥ यथानलग्निरिप्राप्याहिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावां सना भगवं धनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 त्सुरस्य विद्येयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्नसंपरिज्ञातः शुद्धः स्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादिश्यदशः क्षीणाः स्खच्छतैवोदितानया ॥
 नभसीवपदे तस्मिन् स्वात्मस्य खिलपूरणे ॥ ११ ॥ समप्राकाररूपतत्समप्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतं परं वस्तु केन नामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयिपूचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवा सना मप्राप्त्या ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्त्या भवविभवो भगवान् भिया मभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवासिताज्जखण्डेव च नमुपैष्यति तत्र
 पण्डुपुत्रः ॥ १४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ परिगलितसमस्तशोकभारपरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतव वचनेन लोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवो धिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोऽथायगांढीव धन्वा सहस्रारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदहो रणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
 तगजवाजिसारथिहृतक्षरद्विधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितवधुमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनाप्राप्त्याने अर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ अर्जुनोप्राप्त्या न संस्रमाप्तम् ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासवत्सार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥

मत्तर्थाव ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सोऽर्जुनो भुवक्षताः गजवाजिसारथयोऽहुताः श्रीमन्नवाहितायास्तुतया विधाः क्षरद्विधिरमहानद्योपस्थितया विधाकरिष्यति ॥ दिवं च शरोत्क
 रप्रसैर्महाराजो निर्मितस्थल्य च तिरोहितधुमणिः सूर्यस्तद्वक्षणा विलोचनयस्यास्तथा विधाकरिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
 शः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ जीवन्मुक्तपदेऽस्य दाचेत्यमुक्ता चितः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्याद्यया दृढया सा दृष्टिरिह वर्ण्यते ॥ ११ ॥ अघविनाशिनी सर्वपापक्षय करीम ॥ निःसगता
 लक्षणा यः स न्यास सर्वस्यागस्तपदार्थशोधः सर्वजगतो ब्रह्मणि वाधलक्षणयद्ब्रह्मार्पणतत्पदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टाखड्गमहावाक्यार्थसिद्धिदानैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ ११ ॥

विद्वान्निवासनाधीनानि यस्याप्यविधमन ॥ ११ ॥ उक्तोपदेशकमनुपसहरन्मज्जुनिर्वासनास्थितीप्रतिष्ठापयति ॥ शान्तासेने ॥ हेअज्जुनत्वउज्झिता अभिताआराधेनत
 थाविधस्यप्राप्तनतरसिद्धिमागच्छीतात्पुनमनुपदेशसम्यग्गमम्यगलितमहामनोविमोहसम्प्रापद्वितिरपगतबभूवथाविद्धिआपोत्सानिवासनास्मनिशान्तास्मानलितधिसंप्रक
 शानप्रसन्नरूप अतएवविगतभायानिबाष्पयरमनिरुतस्तिष्ठेत्यर्थ ॥ १२ ॥ इतिश्रीशालिसिद्धमंगलस्यप्रकाशोनि० पू समप्रचारसमसंग ॥ १० ॥ ॥ ९ ॥ ॥ तस्वर्गो
 धेनसामिषबासनाक्षयसंभवः ॥ इद्वेषपापतनेनाप्यज्जुनस्यकतायता ॥ १ ॥ हेअज्जुनत्वयसावातअनुपहृमपुक्तत्वदुपदेशान्मोहसंघासनाज्ञाननट ॥ विस्तृतकठशमीकर
 स्यत्वत सिद्धास्मात्त्वस्यस्मिन्निरवस्थसि साक्षात्कारोलभ्यतापापसर्वसंहर्षीजनशान्दतबभूवथाविक्रमगतासंहर्षस्थितोस्तिअतस्तत्स्यवस्थिनिविषययथाशास्त्रम्यहंकारस्य
 दग्धतुवासनाधीजननिमज्जतिवस्तुषु ॥ सुखदुःखादिपुसच्छपस्यप्रभिवामसि ॥ ११ ॥ शान्तात्माविगतमयोज्झिताभिताशोनिर्वाणी
 गलितमहामनोविमोह ॥ सम्यक्श्रुतमवगम्यपावनतत्तिष्ठानस्यपद्वितिरेशान्तिरूप ॥ १२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि०
 पू० अज्जु० अज्जुनविश्रातिवर्णनं नामसप्तपञ्चाश सर्ग ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अज्जुनउवाच ॥ नष्टोमोहस्मृतिर्लब्धात्वयसादान्मयाच्यु
 त ॥ स्थितोस्मिगतसंहर्षकरिव्येषचनतव ॥ १ ॥ ॥ श्रीमहावनुवाच ॥ हतयोयद्विधोधेनसशांताद्धदयस्फुटम् ॥ तच्चित्तशान्तमेवा
 तर्हिद्विसत्त्वमुपागतम् ॥ २ ॥ अत्रतच्चैत्यरहितं प्रत्यक्षेननामकम् ॥ यत्तशेषविनिर्मुक्तयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥ ३ ॥ नकेचनविदत्येतत्प
 दजानतादय ॥ भूतलाद्गगनोद्गीनविहगममिवोज्ञतम् ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षेनमाभासशुद्धसकलवर्जितम् ॥ अगम्यमेनमात्मानविद्विदूरदृ
 शाभिव ॥ ५ ॥ सवातीतपदत्यच्छविनाशुद्धस्ववासना ॥ नराकोतिपदं द्रष्टुं जनदृष्टिरणूनिव ॥ ६ ॥

मनाधिपपद्मवचनकरिप्यालसिप्यामीत्यर्थ ॥ १ ॥ एवमज्जुनेनकृतार्थत्वैवार्थतोपिस्वोपदिष्टतस्वर्गोधेनसमूलसर्वबासनाक्षयमुपयन्तिभिर्ब्रह्मिष्यपुत्रीमहावनुवाच ॥
 हसपदस्यादिना ॥ तस्वर्गोधेनद्वयोपगमिहसयोपद्विसर्वात्मनाशान्तास्तर्हिहसवासनात्मकाविभरातसत्तसर्वनिर्वासनत्वमुपागतमिति विद्धि ॥ तथाचभूति ॥ यथासर्वेषामुप्य
 तेषामप्यस्यद्विरिभ्रता अयमस्योन्मोहोभयत्वमप्रसन्नसमश्रुतमिति ॥ २ ॥ अप्रअस्यासत्त्वाप्यस्योपाप्रत्यक्षेननात्मकपद्मवहारेसर्वीनस्वगतन्तरोपधिनर्मुक्तमद्वयैत्यरहितमवती
 त्तेशेय ॥ ३ ॥ ज्ञानताम्यहोरात्रयोर्द्वैकानात्मकेचनतत्त्वतन्निश्चिति ॥ उन्मत्तमुर्ध्वेशानतम् ॥ ४ ॥ आभासमहाभूतादिष्वयोद्वाराविषयेषामात्रमासकम् ॥ अगम्यमविषयम् ॥ दूरां
 दूरपस्यलिकटमिव ॥ ५ ॥ तद्वर्तनेचमप्यपापपद्मवृत्तमज्ञातनासन्म्यलानिदिप्यासनास्याआवरणकीत्याह ॥ सर्वानीतमिति ॥ विदित्वमावादात्यच्छुम् ॥ आसगत्वाच्छुद्धम् ॥ ६ ॥

यत्रघटादिस्थूलानामपिबाधस्तत्रपरमसूक्ष्मवासनानांस्थितिरसभाचितेवेत्याह ॥ यत्प्रामाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिवतुच्छाशुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनिस्वोदरेअखिल
 पूरयतिप्रसूतितथाविधे ॥ ११ ॥ समप्राकार पूर्णतत्तद्रूपम् ॥ समस्तैर्जगदाकारैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हेअर्जुनत्वमत पूर्णात्मदर्शनादेवाभिमतानाकामानांपरिहारोनिवृत्तस्तद्व
 क्षणयामत्रयुक्त्याविषयविषययुक्तविषयविकाररूपासदाप्रवृत्तिहेतुमहत्स्थितिमत. करणस्थावासनानिपुणमप्यास्याविभाव. विगतससारवधोभयासर्वानर्थानामभूमिरभयस्वभावा
 भगवानहमेवभवेतिसर्वभगवद्गीतार्थस्यातेसप्रहेणोपदेश ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्ययुरस्तात्स्थितेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गाढीवधनुर्धस्यसोऽर्जुनः ॥ गाढ्यजगात्सङ्गायामिति
 यस्यासौसर्वपूर्वमेक्षीणाघटपटादयः ॥ वराकीवासानातत्रकिंकरोतुपरेपदे ॥ ७ ॥ यथानलगिरिंप्राप्याहिमलेशोविलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्वमविद्यालीयतेतथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावासानाभागवंधनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरस्यविधेयंनानाकारविकारिणी ॥ यावन्नसंपरिज्ञानःशुद्धःस्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशःक्षीणाःस्वच्छुतैवोदितानथा ॥
 नभसीवपदेतस्मिन्स्वात्मन्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समप्राकाररूपतत्समप्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतंपरंवस्तुकेननामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविपूचिकामतस्त्वंनिपुणमहंस्थितिवासानामप्रास्या ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्त्याभवविभवोभगवान्भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिगदितवतित्रिलोकनाथेक्षणमिवमौनमुपस्थितेपुरस्तात् ॥ अथमधुपइवासिताज्जखंडेवचनमुपैष्यतितत्र
 पांडुपुत्रः ॥ १४ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ परिगलितसमस्तशोकभारापरमुदयंभगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतववचनेनलोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवोधिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोत्थायगांडीवधन्वासहरिसारथिः ॥ अर्जुनोगतसंदहोरणलीलांकरिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यतिक्ष
 तगजवाजिसारथिहुतक्षरहृधिरमहानर्दीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजःस्थलीतिरोहितधुमणिविलोचनांदिवम् ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानेअर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ अर्जुनोपाख्यानं समाप्तम् ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतांहृष्टिमवष्टभ्यराघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिःसंगसंन्यासव्रतार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥
 मत्वर्थ ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सोर्जुनोभुवक्षतागजवाजिसारथयोहुताशोभप्रवाहितायास्तुतथाविधाःक्षरद्वधिरमहानयोपस्यातथाविधाकरिष्यति ॥ दिवंचशरोत्क
 रप्रसैर्महाराजोनिर्मितस्थल्याचतिरोहितधुमणि सूर्यस्तद्वक्षणविलोचनयस्यास्तथाविधाकरिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० नात्यर्थप्रकाशेनिर्वाण० पू० अष्टपंचा
 शःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ जीवन्मुक्तपदेऽस्पदाचेत्यमुक्ताचितः. स्थितिः ॥ सुस्थिरास्याययादृष्ट्यासादृष्टिरिहवर्ण्यते ॥ १॥ अघविनाशिनीसर्वपापक्षयकरीम् ॥ निःसगता
 लक्षणायाःसन्ध्यास सर्वस्यागस्तपदार्थशोध. सर्वजगतोब्रह्मणिबाधलक्षणयद्ब्रह्मार्पणतत्पदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टारवडमहावाक्यार्थसिद्धिदानदैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १॥

एवविचारवतोलोकगान्धाविरुद्धव्यवहारकालेपिसास्थितिर्नाथीत्याशयेनाह ॥ सम्यगिति ॥ १४ ॥ यस्यमनःसमेभ्योपिसमेब्रह्मणिस्थितंसमहात्मासर्वदाअंतरुदयास्तम
 योन्मुक्तस्थितिरितिपरेणान्वयः ॥ १५ ॥ व्यवहारकालेनादर्शस्थित्यप्रच्युतावुपपत्तिमाह ॥ भावेति ॥ यतोयभावनेयवाद्वयपदाल्लेनव्यवहारतइत्यर्थः ॥ तथाचाहुः ॥ भा
 वद्वैतसदाकुप्याकिदाद्वैतनकर्हिचित् ॥ अद्वैतचिपुल्लोकेषुनान्नैतगुरुणासहेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ लुदयोहेब्रह्मोमानापमानादिदु खम ॥ कथतस्मिश्चिन्मणौजीवन्मुक्तेव्यवहारःप्रसर
 तितजादर्शएवदृष्टातइत्याह ॥ अविभागमिति ॥ इवकारोभिन्नकम ॥ यथाआदर्शदृश्यमानोजनव्यवहार अविभागमादर्शस्यवैचित्र्यविभागविकारमकलैवप्रतिबिंबतितद्व
 च्चिन्मणवापीत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाच्यवाचकशिष्यतदीहागुरुतद्वाक्याद्याख्यानकल्पनाचमत्कारैर्ममआदेशस्त्वदुपदेशोपितन्मयाश्चिन्मयएव ॥ २० ॥ चमत्कुरतेविवर्तते ॥ प्र

वस्त्राकाशमनाद्यंतकेवेयत्ताममात्मनः ॥ इतिनिश्चयवानंतःसम्यग्व्यवल्लतिर्वहिः ॥ १४ ॥ उदयास्तमयोन्मुक्तस्थितिरंतःससर्वदा ॥ ना
 स्तमेतिनचोदितिमनःसमसमस्थितम् ॥ १५ ॥ यस्यखस्येवशून्यत्वंसमहात्मेहतदुः ॥ भावाद्वैतपदाल्लेनव्यवहारतइत्यर्थः ॥ १६ ॥ व्य
 वहार्यपिसंक्षोभनेत्यादर्शनरोयथा ॥ आदर्शपुरुषस्येवव्यवहारवतोपिच ॥ १७ ॥ नयस्यलुदयोहेब्रह्मोमानागपिसमुक्तिभाक् ॥ अविभा
 गमिवादशीचिन्मणौप्रतिबिंबवति ॥ १८ ॥ चितेःपरमनेर्मल्याद्व्यवहारोयथागतः ॥ चिच्चमत्कुरतिरेवेयंजगदित्यवभासते ॥ १९ ॥ नेहास्त्यै
 क्यंनचद्वित्वंममादेशोपितन्मयः ॥ वाच्यवाचकशिष्येहागुरुवाक्यैश्चमत्कुरते ॥ २० ॥ आत्मनात्मनिशातैवचिच्चमत्कुरतेचिति ॥ चित्सम्यं
 दोहिसंसारस्तदस्पदःपरंपदम् ॥ २१ ॥ चित्संपदशमनेनेयंपरिशाम्यतिसंस्तुतिः ॥ महाचित्तेनतेथैशिभावापोभावनाक्षयः ॥ २२ ॥ अ
 सन्नपिस्वभावंतत्संवित्संपदउदाहृतम् ॥ शून्यत्वमजडंयत्तत्परमाहुश्चितेर्वपुः ॥ २३ ॥ तत्त्वेनभावनायत्तासंस्तुतिःसानुभूयते ॥ अभाव
 नाभात्रलयत्साचानिःसाररूपिणी ॥ २४ ॥ केवलंकेवलीभावात्तद्रूपासैवशिष्यते ॥ चित्संपदमेवसंसारचक्रप्रवहणंविदुः ॥ २५ ॥

स्पदोविवर्तएव ॥ २१ ॥ तेतवमहतिअपरिच्छिन्नेब्रह्माकारेचित्तेनतेपरिणतेसतियःअशभावस्यजीवजगल्लक्षणैकदेशभावस्यायोऽपगमःसोऽर्थः परमपुरुषार्थःसएवभावनाक्ष
 योवासानक्षयश्चेत्यर्थः ॥ २२ ॥ यद्यस्माद्धेतो असन्नपिसवित्संपदउदाहृतजडस्यभावमापादयतितत्तस्माद्धेतोःस्पदशून्यत्वमेवअजडतत्परमचितेर्वपुःस्वरूपमित्यनुभवनिष्ठा
 आहुः ॥ २३ ॥ अनात्मदर्शनरूपायासहतिःसाअनात्मजगदाकारस्यतत्त्वेनयाथार्थ्येनयाभावनातदायत्तातथैवानुभूयते ॥ तदभावनामात्रेणभावनालयात्साजीवन्मुक्तसस्त
 तिर्दशपदवाचि साररूपिणीनवधक्षमेत्यर्थः ॥ २४ ॥ कथतर्हिजीवन्मुक्तौसाशिष्यतेतदाह ॥ केवलमिति ॥ केवलीभावाच्चिन्मात्रीभावात्सासहतिस्तद्रूपाच्चिद्रूपैवशि
 ष्यतेअतश्चित्संपदमेवसात्वमानादिरूपससारमाहुर्इत्यर्थः ॥ २५ ॥

सधनश्चन-पृथगस्तीत्यदोषप्रदसंति पप्रयत्स्यति ॥ २६ ॥ २७ ॥ स्वभाव-स्वात्मतत्त्वतद्वोपमाशेष ॥ २८ ॥ भोगवासनासुपाकाहजसिद्धभोगानाभाषितनभेषकत्वस्य जी-
वन्मुक्ततायालक्षणम् ॥ कुतोसौभोगान्भाषयतिप्रमाह ॥ इतन्मति ॥ २९ ॥ भवतीतिपूर्वाभिप्रायः ॥ कोनुमृत्वेत्यादिनावर्णनेभ्योविवेकादिलक्षणेभ्यः अपरलक्षणम् ॥ ३० ॥
नृनर्नालक्षणात्प्रमाह ॥ चिदिति ॥ मदीयात्सन्निधेयत्वेनभोक्तृभाष्यभोगाकारेणस्पष्टोद्वेगितस्त्वामृत्वासर्वात्मकपिणीभस्तीनियोगार्निभय-स्वभ्यास-सम्पन्न-संप्रवक्ष्यत्वलक्षणा-
मित्यर्थः ॥ ३१ ॥ यातुतस्त्वसर्वजनबद्धेभारणनिमित्तोभोमेवकृति-सावद्याधेदेवेत्याह ॥ यद्वति ॥ योलोकानुरोधसिद्धार्थमुभयमाननपिभोगाग्रपरमार्थतोनुकेसमुद्दिभास्त-
त्त्वविश्रान्तानभोहनममसक्तलोकानुरोधसिद्धार्थस्त्वयमपिदृग्गृहीर्नभोद्वेगितद्वतस्त्वद्याधेदेवेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ननुसायद्विद्याधेदातर्हि सर्वजनभोक्तृभोभ्यभोगाकारपरिणता

माद्यमानप्रमेयादिफटकादीवहेमनि ॥ पृथगालिनधस्यंदध्रितेयांसंस्ततिर्भवेत् ॥ २६ ॥ चित्तमेवचित्तिस्मंदस्तदयोधोहिसंस्तिति ॥ अयोधमात्रेचिरस्यद फटकत्वमिवोत्थितम् ॥ २७ ॥ योयमात्रविलीनेस्मिच्छुद्धाचिद्रामशिष्यते ॥ स्वप्नावयोधमात्रेणक्षीयतेभोगवासना ॥ २८ ॥ मागमावनमेवहपरमज्ञात्वलक्षणम् ॥ इतोनाभिमता सर्वज्ञस्यभोगा स्वभावत ॥ २९ ॥ प्रवतिकोतिवृमोहिदुरवकिलवर्ता ॥ एतदवपरविद्विज्ञत्वस्यापरलक्षणम् ॥ ३० ॥ स्वभावेनैवभोगानांयत्किलानभिर्वाछनम् ॥ चित्तस्मद्वैवसर्वात्मरूपिण्यस्तीति निश्चय ॥ ३१ ॥ योत प्ररुह स्वभासाज्ञात्वशब्देनसस्मृत ॥ योनभुंक्तेभुज्यमानानपिभोगानसञ्चुद्धिमान् ॥ ३२ ॥ लोकानुरोधसिद्धयर्थसहतिलगुहेनम् ॥ विनाशनिमयाशुद्धानसिद्धिरवगम्यते ॥ ३३ ॥ कचिदात्मावलोकैवस्वांगावदलनैरपि ॥ चिच्चैत्येषेत्यकोटिस्थतावत्प्रत्यतिविभ्रमम् ॥ ३४ ॥

सचिद्वर्षास्त्रयेति प्रागुक्तं द्विरपि सर्वजननमो लो गृह्णन् नमरीयमेवेति षड्धातिबुद्धित्वात्कथमेवेति साकपलक्ष्मत्वेनोक्तमाह ॥ विनेति ॥ सिद्धिर्निरतिशयानरथात्मन्य
म ॥ तथाप्यहमिदमपि सर्वभाष्यद्वारा न परिच्छिन्नात्मदृतिरासद्द्वारा न त्यागमोपयुक्तमिति लक्ष्मणमुक्तमित्यय ॥ ३३ ॥ तर्हि हे सात्त्विकबुद्धिनिरासद्द्वारा त्वद्वर्शनोपयोगित्वा
दलप्राप्तारित्यानामवललनादिसादृशकियापितल्लक्ष्मणान्कनत्पात्तमाह ॥ कथिरिति ॥ यद्विषयिच्छाप्तेविद्वद्गुणधेवात्यानामवललनादिसादृशैरपि सर्वात्मनो दर्शनवरत्वा
त्मावलाकेत्यपयोग्यादित्त्वात् स्यात्तद्वर्णयलक्षणस्यान्युत्तरस्यार्थ ॥ अथवा अकथिमयेति च्छेद ॥ आत्मावललोके त्वत्प्राप्तिभिर्अकथिमयापरिच्छिन्नाकारयुन्यया अ
रत्नमत्माकारयुस्यापि नात्यागावललनै स्वाभाव्यललनसदृशादृशकोटिभिरपि सिद्धिद्वययोगो नावगम्यत इत्यर्थ ॥ मत्सुतस्तमाह ॥ विरितिषिणि ॥ इयच्चित्प्राप्यद्वर्षोभात्मा
अज्ञानच्छन्ना भवति नावच्छप्यकोटिस्था स्वमकारयुस्यादिकोऽत्यनुपविष्टासतीत्यपमपि स्यद्वयिणी षगुत्वाच्चेत्यवासाद्विषयमतिस्मरतेनेति चिन्मपस्यति ॥ ३४ ॥

यदा अतः सम्यग्बोधोदय स्यात्तदा स्पन्ददशाक्रमं साभिधानक स्वनाम्ना सह क्रापियाति वाध्यत इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आत्यन्तिकप्राणचेष्टोपरमोपि स एवेत्याह ॥ यदिति ॥ मध्यगमनिर्वचनीयमपि रूपयन्तः ॥ ३७ ॥ न विद्यते असंविन्निरज्ञानस्पन्दश्च यस्याश्रिते प्रशममोक्षाख्यं विदुरित्यर्थः ॥ यदा चित्तात्मा चित्तं स्पन्दः शुद्धचित्तः स्फाररूपब्रह्माकारस्तस्य धुरभवति तदान्न वायनमोक्षाय ॥ ३८ ॥ चित्तिनिरर्थव्यर्थसंविन्निति श्रित्ताकारो निर्वाणतदुपरमश्चेद्वेदशेन विदिते चेत् ॥ ३९ ॥ तत्तर्हि ॥ ४० ॥ समोक्षो मास्तु समानिर्वक्षे

इदं यावदबोधो धात्मा स्पन्दते स्पन्दरूपिणी ॥ सम्यग्बोधोदयोतः स्यात्स्पन्दं स्पन्ददशाक्रमः ॥ ३५ ॥ क्रापियाति च संशान्तदीपवत्साभिधानकः ॥ चितः प्रशान्तरूपायादीपिकायाः स्वभावतः ॥ ३६ ॥ स्पन्दं स्पन्दमयीनेह कथं वास्ति मननागपि ॥ यदस्पन्दस्य मरुतो न सन्नासन्नमध्यगम् ॥ ३७ ॥ रूपतदेवास्विति स्पन्दं प्रायः प्रशमं चिते ॥ अभिन्नः स्याच्चितः स्पन्दः शुद्धचित् स्फाररूपयुक् ॥ ३८ ॥ न बंधायनमोक्षाया स्थित आत्मनिकेवलम् ॥ चित्ते निरर्थसंविन्ननिर्वाणेन च विदते ॥ ३९ ॥ तद्वंधमोक्षपक्षदनां मापीह न विद्यते ॥ मोक्षोऽस्त्वित्येव बोधोतः पूर्णता क्षयकारणम् ॥ ४० ॥ समास्त्वित्यपि बंधस्ते श्रेयोऽसंवेदनं परम् ॥ यदनाभासमजडं तद्विद्विपरमंपदम् ॥ ४१ ॥ चितः स्वरूपं संस्थानमचेत्योन्मुखतात्मकम् ॥ यः संकल्पनशब्दार्थरूपः स्पन्दो महाचितः ॥ ४२ ॥ बंधमोक्षादिकाहोसौ प्रेक्ष्यमाणः प्रणश्यति ॥ प्रेक्षणादेव संशान्तं त्वहंभावे निरास्पन्दं ॥ ४३ ॥ न विद्यः केन किंकस्य बध्यते वाथ मुच्यते ॥ संकल्प एव रचिते बुधश्चेदविभागवान् ॥ ४४ ॥ तदसंकल्पमस्पन्दं सर्वजातमवारितम् ॥ स्पन्दे स्पन्दमये वा ततन्मयत्वात् सदा चिता ॥ ४५ ॥ संक्षानेन च संसारो निस्पन्दो चिद्वनो स्थिते ॥ चित्ते जएव चिरस्पन्द इति बुद्धे निरंतरम् ॥ ४६ ॥ व्यतिरिक्तश्चितः स्पन्दो न किंचिदवशिष्यते ॥ अस्मिन् दृश्यमये दीर्घस्वप्ने स्वप्नांतरं व्रजन् ॥ न ज्ञो माह मुपादत्ते स वर्गत्वात् स्वसंविदः ॥ ४७ ॥

पाचिदस्त्विति वा इच्छापिबधः ॥ किन्तु हि श्रेयस्तदाह ॥ श्रेय इति स पादेनार्थद्वयेन ॥ ४१ ॥ कस्तर्हि बंधमोक्षादिकव्यवहारार्हं पदार्थस्तमाह ॥ यदिति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कस्तर्हि चित्तं संकल्पस्पन्दस्य गेउपायस्तमाह ॥ संकल्प एवेति ॥ बुधो विवेकीत्यरचिते संकल्प एव चेदिदमयासकल्पितमिदनेति पूर्वपरविमर्शं न विभागजहाति तर्हि जातोपि सक्त्यो बहिः स्पन्दजननाक्षमो दधानश्रुतित्यर्थो देव सर्वमवारितमसक्त्यमस्पन्दं च जातमवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ एव चिता प्रबुद्धचैतन्येन स्पन्दे संक्षानेन स्पन्दमये वा ततन्मयत्वात् सदा चिता ॥ ४५ ॥ मोहस्य च लनादिभ्यमम् ॥ ४७ ॥ पक्षिण एवेत्याह ॥ स्पन्द इति ॥ ४५ ॥ अथवा चित्तपकाशव्यतिरेकेण स्पन्दो न्योनास्तीति दर्शनादपि तन्निवृत्तिरित्याह ॥ चिदिति ॥ ४६ ॥ मोहस्य च लनादिभ्यमम् ॥ ४७ ॥

अतिशयस्मिन्नयमसंभवायमाणाअपिषलान्तसवजगदाकारोपलभा स्वजनतद्यमुक्तानवात्सल्येनमुग्धमयथास्मात्तथाउपगतउत्सपत तथाउक्तसंभवात्तानासत्तास्थान॥१५५॥
याश्चि वरउक्तसंभवात्तया सकलकस्तनाकाएकपास्त्रिम्यलतिर्लप्यतेष्वतप्रत्यगात्मानमेवमुक्तप्रकारेणभ्यानेनविशारेणावगमयपरमेस्वर्य ॥ १८ ॥ ॥ इतिश्रीषास्त्रि

धम०तात्पर्यकाराणि पू वृकान्नर देवम संग ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अद्वितीयस्यशुद्धस्यपरस्यनिजमायया ॥ सर्वाकारे स्थितिरिदृशिश्रुतिरुपदिश्य

त ॥ १ ॥ वर्णान्नन्नद्वयाविभूति प्रपचनियप्यलप्रमुखात्मयमनिर्दिशति ॥ एवमिति ॥ तस्यास्तनिष्ठा ॥ तथाचतव्यतेतोल्लेखदिश्वविभूतिपूक्तयोभानुपादिहरतिष्यतिभा

व ॥ १ ॥ तथाभानुपातदेविभूषणान्देवैर्नितिरतीयभूतिवर्धनातनलोत्कर्षकमयमभूमिकानिर्देशा ॥ तद्वक्तृभूमिकासुसुखोत्कपमाह ॥ आकाशेति ॥ कर्माद्यतेतस्येतेषज

नतेतरेणाभ्यय ॥ २ ॥ तस्मिन्नस्त्रिआनरस्फूर्तिधरोपिमाटिन्यक्षयरातम्येतद्विठरीतितस्योभानुप्यगधर्वादर्जनत्वेन ॥ स्वर्गोक्तसाययेतितदुत्तरगधर्वापुत्तरभूमिकोवा

यनादतिजसमनिगमगमवित्तिसत्तायस्मिन्नेतेसकलकलनाकारपकागलति ॥ उपत्येतेस्वदनसुभगायजसर्वोपलभाध्यानेनेवतम

वगमयप्रत्यगात्मानमत ॥ ५८ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायपुनि०पू०प्रत्यगात्मावबोधोनामैकोनपष्टितम सर्ग ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीवन्मिष्टुडवाच ॥ ॥ एवमाद्यपरतत्त्वचिह्ननपरमपदम् ॥ तस्याएतेमहारूपद्रव्यक्षविष्णुहरादय ॥ १ ॥ विभूतिभि स्फुरत्युच्चैर्जनाकु

पानपादव ॥ आकाशगमनायामि नोद्वामि र्नीह्यतेचिरम् ॥ २ ॥ तस्येतेवजनेनेहस्वर्गोक्तसायथा ॥ तद्याप्यागनधियतेतद्याप्या

गनशोध्यते ॥ ३ ॥ तद्याप्यर्जाप्यतेनागतद्याप्यागनरुध्यते ॥ अपारपरमाकाशरूपिण परमात्मन ॥ ४ ॥ सतासामान्यरूपचेन्मनाग

पिविभाष्यते ॥ तत्तन्निर्भयमन्नेणजतुमुक्तमनामुनि ॥ ५ ॥ कुर्वन्ससारकमाणिनभूयधरितप्यसे ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मनोनुदि

रहकारश्चित्तपन्नक्षयगतम् ॥ सतासामान्यमाभातमनसासकिमुच्यते ॥ ६ ॥ ॥ श्रीवन्मिष्टुडवाच ॥ ॥ यद्द्रव्यसर्वदेहस्यभुक्तेपिवतिव

त्नानि ॥ आदत्तंविनिहृत्यत सवित्सवेद्यवर्जितम् ॥ ७ ॥

इत्यायम् ॥ तत्सवानन्दोक्तपद्यधिभूतब्रह्मनत्वबोधेनपाप्य ॥ अनेतिसर्वोपने ॥ १ ॥ नजीभ्यतेभाषणधाराणिभिर्नैरानायाविभिन्नाह्यते ॥ नरुभ्यतेबुद्ध्याविभि ॥ ४ ॥ त

त्तराश्रु साधारणजनुराशरीरेषाद्विस्त्यास्तयाधिनपरितप्यसेर्कपुनरक्तमशरीरद्वयुत्तरेणान्यय ॥ ५ ॥ यद्धिमाबनाज्जुनपरितप्यतेतत्सतासामान्यरूपार्कानिर्देशेपुनसवि

शयम् ॥ आपोतस्यनिर्भाषिष्यनमसगतम् ॥ द्वितीयेतद्याप्यभुननपरितप्यतेइत्यात्मनिकपरितपो च्छेदवणनमयुक्तमित्यशयेनराग पूच्छति ॥ मनइति ॥ मनोबुद्ध्याद्विषयैत

यप्रसादतरन्विशेषमाभाजपूषिष्माप्रमवसतासामान्यमिद्विलयाप्यतेइतमनस्तीमनआविषयविशेषवारादृशवत्त्वात्माइ श्वरइत्यय ॥ ६ ॥ नाभयवचनाधोत्तरपरिशिटनि

विशयमिद्विलारूढकार्तिकसन्निशयान्तवाविभाजयसतासामान्यभुक्तेर्भुजसर्वजीवभावेव्यश्वरभावेभुक्तेषाद्यदनुस्यूतमसब्रह्मायमानसन्भाषतेदेवोक्तदेवजगतलत्तम् ॥

तमनुलक्षितमनकर्तृव्य इराधद्व्याशयनवसिद्ध समापस ॥ यदिति ॥ आदत्तंनकापास्तमसर्वमकाष्टे ॥ विभिद्वितिसुप्रतिपल्लययो ॥ सविस्तेषधर्वाजर्कान्तद्वीयतायाय ॥ ७ ॥

स्थितमेवकंठचामीकरवद्वोधेनार्जितम् ॥ ८ ॥ तदेवविषयदिकार्यानुस्यूतं द्विभूतितयोपवर्ण्यतेसार्वात्म्यप्रदर्शनायेत्याह ॥ तद्वित्यादिना ॥ ९ ॥ तत्तयारसर्नेद्वियतया ॥ नेत्रे
 चक्षुरिद्वये ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहंकृत्याअहंकारतया ॥ सविदिबुद्धौ ॥ सविद्याबुद्धितया ॥ १३ ॥ १४ ॥ चेतनेचतुर्विधभूतेषु ॥ १५ ॥ तत्रविशेषाकारसत्तापित
 देवेत्याह ॥ अमरेष्विति ॥ १६ ॥ कालस्यक्रमेयुगसवस्तरत्वाद्विभेदे ॥ ऋतावित्यादिसप्तपच ॥ १७ ॥ नियमेननियतितया ॥ १८ ॥ १९ ॥ बाल्येनेत्यादयोभावप्रधाननि
 तसर्वगतमाद्यंतरहितंस्थितमार्जितम् ॥ सत्तासामान्यमखिलंवस्तुतत्त्वमिहोच्यते ॥ २० ॥ तत्स्थितंस्वतयाव्याप्तिशब्देऽशब्दतयास्थितम् ॥
 स्पर्शस्थितंस्पर्शतयावचितत्वकयास्थितम् ॥ २१ ॥ रसेलीनंरसतयारसनायांतुततया ॥ रूपेरूपतयादृष्टेनेलीनंचदकया ॥ २२ ॥ द्राण
 द्राणतयादृष्टुंभेगंधतयोदितम् ॥ पुष्टंकायतयाकायेभूमावपिचभूतया ॥ २३ ॥ पयस्तयाचपयसिवायौवायुतयास्थितम् ॥ तजस्तया
 तेजसिचबुद्धौबुद्धितयागतम् ॥ २४ ॥ मनस्तयामनस्यंतरहंकृत्याप्यहंकृतौ ॥ रूढसंविदिसंविद्याचित्तोचिततयोस्थितम् ॥ २५ ॥ दृक्षे
 दृक्षतयालभंप्रदृष्टतयोदितम् ॥ घटेघटतयारूढंघटेघटतयोस्थितम् ॥ २६ ॥ स्थावरेस्थावरत्वेनजंगमत्वेनजंगमे ॥ पाषाणत्वेनपाषा
 णेचेतनत्वेनचेतने ॥ २७ ॥ अमरेष्वमरत्वेननरत्वेननरेषुच ॥ तिर्यक्चेनचतिर्यक्षुकिमिवेनकिमिस्थितौ ॥ २८ ॥ कालक्रमेकालतयाऋ
 तादृततयातथा ॥ त्रुटिक्षणनिमेषादौस्थितस्ततयाविभुः ॥ २९ ॥ शुक्लेशुक्लतयाजातंरुणोरुणतयास्थितम् ॥ क्रियाशुरूपंदरूपेण
 नियतौनियमेनच ॥ ३० ॥ संस्थितःसंस्थितौस्थित्यानाशेनाशतयास्थितः ॥ उत्पत्तिरूपेणोत्पत्तावास्थितःपरमेश्वरः ॥ ३१ ॥ बाल्येनवा
 ल्येविश्रांतोयौवनेयौवनेनच ॥ जरसाचजरारूपमरणेमरणेनच ॥ ३२ ॥ इतिसर्वपदार्थानामभिन्नःपरमेश्वरः ॥ कङ्क्षोलसीकरोर्मीणाम
 ब्याविवपयोभरः ॥ ३३ ॥ नानातैषालसत्यैवसत्येनानेनचैवहि ॥ कल्पिताचित्स्वभावेनवेतालःशिशुनायथा ॥ ३४ ॥ सर्वत्रसंस्थितिमता
 विगतामयेनव्याप्तमयेदमखिलंविधैर्विलासैः ॥ चिद्रूपिणैवकलनाकलिततात्मनेतिमत्त्वोपशान्तमतिरास्वसुखंमहात्मन् ॥ ३५ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणाजगामश्यामा
 क्षयेरविकरेश्वरसहाजगाम ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विभूतियोगोपदेशोनामषष्ठितमःसर्गः ॥ ६० ॥ दिवसः ॥ १६ ॥
 ईशाः ॥ २० ॥ पयोभरोजलसामान्यमिव ॥ २१ ॥ कथमयमेवैकोनानात्वेनस्थितइतिचेरस्वाज्ञानायातिकल्पनयैववस्तुतइत्याह ॥ नानातेति ॥ २२ ॥ हेमहात्मनसर्वत्र
 सस्थितिमताचिद्रूपिणामयाआत्मनात्वेनैवेयजगत्कलनाकलितकल्पिता इदमखिलमयैवविधैर्विलासैर्व्याप्तमयैवविभूतिर्मह्यतिरिक्ताकिंचिदस्तीतिमत्वाउपशान्तमिति
 पर्यस्तथाभूतआस्वत्यमहिम्निष्ठेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०षष्टितमःसर्गः ॥ ६० ॥

नृपसाध्यते पुनयास्त्रभाषामजात् ॥ सर्वप्रजाविरोधेन मां त्या सर्वस्वसंभव ॥ १ ॥ यदिसर्वजगत्तरमात्मन स्वमदृशीयातिक्रिन्ति विपुलिस्त्रिभुवादिदशास्त्रमवधूति
रित्यभासत अस्मादिदृशानुनस्त्रमनुम किनुद्वतर मत्स्य इत्येव भासत इति वै प्रभवे को हेतु न च दीर्घकालानुदृश्यात्मकमया भातीति तत्समाधानयुक्तम् ॥ ब्रह्मादीनां परार्थ
यापुयांतो विधिः कालसंसारानुदृश्यास्यतावाद्याधिक्यापत्तेरित्यारथेन राम-भूच्छति ॥ यदेति द्वाभ्याम् ॥ १ ॥ अस्माकअस्माकमेव पश्येद्वतर सत्यतमस्य कथमुत्ति
तानपय आदीनामित्यर्थ ॥ २ ॥ अथाधिपशिरानुदृशिरिव सत्यताममशब्दो हेतुर्न बाधितशिरानुदृशिरित्यारथेन बसिष्ठ-समाधत्ते ॥ अस्मदिति ॥ यत्राप्यदज-पुत्रमुपासकाव
स्योपातदानत्वज्ञानाभावादस्य आपत्तेरक्षानीतन-पूर्वसर्गाद्वानीमस्मदनुग्रहमानसर्गवदेव आसमतश्चतुर्थिपभूतपामलक्षणजीवयति भासात्मासत्यपृषाभातितयापि संप्रवत

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यथास्माकमुनेस्त्रमपुरपत्तनमद्वलम् ॥ तथैव पश्यजादीनां यदि देहपरिश्रमः ॥ १ ॥ तथैव दंष्ट्रसंजातयदिसर्वमस
न्मयम् ॥ तदस्माकद्वतर-भृत्य कथमुत्थित ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अस्मत्सर्गवदाभाति पूर्वसर्ग प्रजापते ॥ आजीवयति
भासात्मविधत्ते ननु वास्तव ॥ ३ ॥ सर्वगत्वाच्चित्ते सर्वजीव सर्वत्र सस्यति ॥ सात्मासम्यग्दर्शनो त्यासम्यग्दर्शननाशिनी ॥ ४ ॥ स्वभा
म प्रतिभासोऽस्य यत्पुत्रसमुपस्थित ॥ अहंताप्रत्यये कालासपूर्वातिदृष्टिस्थित ॥ ५ ॥ स्वमेक्षिप्रविनाशित्वयथापुंस्तानदृश्यते ॥ सर्वस्वमे
तथैव तद्वक्षणाभिहलक्ष्यते ॥ ६ ॥ स्वमेधपुरुषस्यास्य प्रतिभासस्य यो भवेत् ॥ रामास्मदादिसर्वात्मा भवेत्तादृश एव च ॥ ७ ॥ यत्स्वप्नपु
रुपाज्जाततत्स्वमपुरुषात्मकम् ॥ भवतीत्यनुभूतं विषद्बीजतत्फल यथा ॥ ८ ॥

स्वतत्त्वज्ञानबाधितत्वादास्तत्त्वानभिधत्ते ॥ १ ॥ यानवद्वानतावस्थिते सर्वगत्वात्सर्वजीवो भवति सर्वप्रपञ्चस्यति सत्येव भवति सात्मासम्यग्दर्शनाविरोध्याज्ञानोत्थासम्यग्दर्शनेन मट्ट
शीतप्रत्यास्तया विधेयम् ॥ २ ॥ अतएवाऽस्य आपत्तेरतत्त्वज्ञानबाधित स्वभास-यैकब-भपञ्चमिभासोऽय-समुपस्थितः सः अस्मात्सवा-यहतामस्य येनैकालाएकीभूतः अत्र अति
दृढस्थितः ॥ ३ ॥ तर्हि प्रजापतिस्तत्त्वकृतिप्रपञ्चस्यतच्छब्दोऽनेन विप्रविनाशितानुभूततदति-वेद्योक्तकाहेद्वेन प्रविणयार्थित्यापारोधानां ॥ स्वमेदिति ॥ यथासुप्तमुखास्त्रा
मभागादकर्मप्रसिद्धत्वात्तस्य विषयमानमपि विप्रविनाशित्वनदृश्यते तथा सप्रतिस्वम-अगात्प्रपञ्चक्षणाय प्रवृत्तानामिह विनाशित्वबोधेन निबोधेन दृश्यत इत्यर्थः ॥ १ ॥ हे राम अस्म
सुप्तपुरुषस्य प्रतिभासस्य मन्तिरेत्यप्यसिद्ध स्वभासस्य दृष्टिर्बोधात्मकगदात्म्यापारोधानां यत्तन्ममाह्वय-संवेद्यक्यापत्तेरपि पादराएव भवेदित्यर्थः ॥ २ ॥ अस्तु तादृश-किन्त
तत्त्वमाह ॥ यदिति ॥ यथातत्त्वात्तादृशी कमेव तत्त्व-अप्यदृष्टपञ्चकात्म्यापत्त्येव सत्येन तद्विप्रपञ्चः ॥ ३ ॥ अस्तु तादृश-किन्त

अस्त्वेवंततोपिकतत्राह ॥ असत्यमेवेति ॥ असत्येनमनःपुत्रपेणयत्नाभ्यतेतदसत्यमेवेति सिद्धमनोजन्मतिरस्यार्गकार्थक्रियासमर्थोपघनसत्यत्वभावपशुत्वाजन्म ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपि स्वामसर्गादिदृष्टप्रत्ययमेव भवति न भिद्यद्वाहुद्विस्तदादृश्यते न तावता स्पस येन हेतुना न युक्तने हेतुना दृष्टप्रत्ययितमपि पित्या जन्म ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपि स्वामसर्गादिदृष्टप्रत्ययमेव भवति न भिद्यद्वाहुद्विस्तदादृश्यते न तावता स्पस त्येत्यर्थः ॥ अभ्युपेत्य प्राजापत्यस्य सर्गस्य दीर्घकालस्थापित्वमिदं सर्वमुक्तम् वस्तुतस्तु तस्य दैर्घ्यमपि दृश्यत्स्वमर्द्धेर्ध्वदत्तकालेऽपि स भवतीत्याह ॥ निमेषमात्रमिति ॥ वार्ध क पूरद्वयवद्वद्व पौर अयमाजापत्य सर्गस्त्वम् ॥ ११ ॥ प्रजापतेरिव सर्वेषामपि स्वत्वमेतदानीदीर्घप्रपचतामत्ययोऽस्येवेत्याह ॥ सुदीर्घेति ॥ १२ ॥ चिद्वर्तनप्रसिद्धिकत्वत्

असत्यमेव तद्विद्विदसत्येन साध्यते ॥ असत्ये र्थसमर्थेऽपि न युक्तं भावनं घनम् ॥ ९ ॥ येन तेन पित्या जन्म सद्भावनं भावनम् ॥ दृष्टप्रत्य यितं स्वप्न पुरुषात्समुत्थितम् ॥ १० ॥ भवत्यात्मनिसर्गादिदृष्टप्रत्ययमेव तत् ॥ निमेषमात्रः पौराण्यसर्गस्त्वमः पुरःस्थितः ॥ ११ ॥ तस्मिन्नि मे पएवास्मिन् कल्पनापरिकल्प्यते ॥ सुदीर्घस्वप्नखंडोऽयं च योऽदिति प्रजापतेः ॥ १२ ॥ सर्गाख्यः सर्वभूतानां प्रत्यक् मुदितस्तथा ॥ चित्तत्वं स्यैव भावेन सर्गवर्गपरंपरा ॥ १३ ॥ स्फुरत्यंभोद्रवत्वेन यथावत्तं विवर्तनैः ॥ यथास्वप्नात्मिकैव यं सर्गलक्ष्मीर्न बास्तर्वा ॥ १४ ॥ तदासं भवतीदं वै तत्पदं प्रलयंगतम् ॥ यद्यथायादृष्टं तत्तादृग्विद्यते तथा ॥ १५ ॥ न हि पर्यनुयाक्तव्याः स्वप्नविभ्रमरीतयः ॥ न तदास्ति जगत्य स्मिन्मन्त्रसंभवति भ्रमे ॥ १६ ॥ विचित्रासिपुल्लोके पुद्गल्यते वस्तुदृष्टयः ॥ जलमध्यं जलतः प्रियं यथौ वडवानलः ॥ १७ ॥ नगराण्यं व रेसंति यथा वैमानिकाश्रयाः ॥ शिलास्वप्नानि जायंते हेमाद्रा विवपादपाः ॥ १८ ॥ एकांते सर्वपुण्यानि संतिकल्पतरोच्यथा ॥ शिलाः फलं ति फलिवद्यथारत्नगुल्फकः ॥ १९ ॥ शिलांतः प्राणिनः संति भेकाद्विशिलांतरे ॥ दृष्ट्वा वारि नियाति चंद्रकांतो पलादिव ॥ २० ॥ निमेषे ण पद्योयाति पदतां स्वापसंविदि ॥ असत्यमपि बुध्येत स्वप्ने स्वमरणं यथा ॥ २१ ॥

पदप्रत्ययमिध्याले प्रयोजकतच्चोभयत्रापि समानमित्याशयेनाह ॥ चित्तत्वं स्येति ॥ १३ ॥ १४ ॥ तदाजापत्यपदसर्गादिसहितप्रलयागतमत्यंतासंदेवेति न निरोधो न चोत्सतिर्न वज्रो न च साधक नमुमुक्षुर्नैव मुक्तिरित्येपापरमार्थतेर्नादप्रसिद्धश्रुतिवचनसंभवात्तत्त्वार्थः ॥ न च त्वंतासंदेवैक्यव्यवहारार्हमिति चेत्तथा दृष्टत्वादेव नात्र पर्यनुयाज्यमस्तीत्या ह ॥ यद्यथेति ॥ १५ ॥ अज्ञानस्याघटितघटनासामर्थ्यादपि न पर्यनुयाज्यतेत्याह ॥ न तदिति ॥ १६ ॥ असंभावितानावहूना जगति दर्शनमुदाहरति ॥ विचित्रादृश्यादिना ॥ १७ ॥ हेमाद्रौ निर्मलं तिके ॥ १८ ॥ एकांते एकदेशे सर्वाणि पुण्यानि पुण्यफलभूता न्यभिप्रेतवस्तूनि ॥ पण्यानीति पाठे पणनव्यवहारस्तथा न्यत्र तूनि ॥ पुण्याणीति पाठे नृप टम् ॥ यथाशब्दाः सर्वत्रोदाहरणार्थाः ॥ फलिवद्वड्वक्ष्यत् ॥ रत्नगुल्फकाश्चिन्तामणिगुच्छाः ॥ १९ ॥ २० ॥ स्वापसंविदित्येमे ॥ २१ ॥

खण्दीमशक्तिर्ना ॥ २१ ॥ २३ ॥ नकलतिनास्यते ॥ यथाशोषउत्पत्तां प्रलनस्यदु मपच सत्योलु भोगा शाब्दता सनु नियतेभय्यती वेदाअपमाणीभावतु दस्यादीनां
 विषयसत्यसकस्यानीधितान्मयमिमकलतीत्यर्थ ॥ २४ ॥ असमाधा असमाधितान्मयधविचित्राभविमभा शवरणधर्मादिमायाविलासैर्दृष्टादित्यन्वय ॥ २५ ॥ देशेदूर
 लादेशद्वयादशिकस्यारय कालभ्रंस्तान्मिकनभ कवधारयोममप्रयोगादिक्रिययाभ्यापयार्थपादिद्व्यर्थमणिभि सधरणीये विराचामवायुनुमवेशैश्वजातास्तेनेविचित्रारमधिम
 धाट्टादित्यय ॥ २६ ॥ सत्यभ्यदवायक्रियासंभोयभ्यस्यलथाधिपाट्टादितिपूर्वेणान्वय ॥ इदानीमसमभोप्ययम्रद्वीबनारादिगर्भासमबतीतिसमधउपपद्यते ॥ २७ ॥ एवं
 विदानीमभावावर्गं सत्यविषयमजलयेतरवधोपेधासंभभ सरसिद्वयेत्यखयविश्रान्तयेमधर्मीत्यय ॥ एवंचमन्नात्मनादर्शननासत्याकिधिसिजिगाद्यात्मनावरानेनुनसत्यकि
 आकस्मिकजलंभ्यांविधियतेसुतगयया॥वितानमिवखेवारितिवृत्तिसखणदीयया॥२८॥उद्दीयतेशिला स्पूला पक्षवतोययाद्रय ॥ शि
 लातन्माप्यतेसर्वननुधितामणेरेव ॥ २३ ॥ चितितानिफलत्याशुदेवोपानांतरेखिव ॥ तान्मेवनफलत्याशुमक्षादीनाचरायव ॥ २४ ॥
 अचतनोपिपुस्तकमयत्रुमानिव ॥ एवंमायास्वयान्येवविचित्रारंभविभ्रमा ॥ २५ ॥ दृष्टा गभरगाधवविलासैरप्यसमावा ॥ देश
 कालक्रियाद्वयद्वरसधरणीयजा ॥ २६ ॥ अयागधवर्जजिताअनता सत्यसमावा ॥ असमाव समावोयमपिमाव्युपपद्यते ॥ २७ ॥
 समावोऽसमाव मन्मयसिद्धयेस्वप्नविभ्रम ॥ नतदक्षिनयसत्यनतदक्षिनयन्मया ॥ २८ ॥ सर्वसर्वेणसर्वस्वप्नेसमाभिधानके ॥ स्व
 प्नेनिमप्रधीर्जतु पश्यतिस्थिरतायया ॥ २९ ॥ सर्गस्वप्नमभनुद्धि पश्यतिस्थिरतायया ॥ अभ्याह्वानांतरंगान्धुस्वप्नात्स्वप्नांतरवजन् ॥ अ
 तिस्थिरप्रत्ययभागिहर्जावोविमुद्यति ॥ ३० ॥ श्रुभ्रान्तरश्रुभ्रानिपातदोपात्संप्राशुवन्मुग्धमग्ना प्रयाति ॥ मोहययापातमयेकरूपजीव
 कयासत्यतिपातमृद ॥ ३१ ॥ ॥ इ वा०वा०दं०मो०नि०पु० जगत्स्वप्नफयननामएकपष्ठितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥
 ॥ द्रावसिपुउवाच ॥ ॥ अत्रापचवक्ष्येहमितिहासमिमशृणु ॥ यहक्तकस्यचिद्विदो किंचिन्मननशालिन ॥ १ ॥ आसीत्किञ्चिन्म
 हासिस्तु समाप्यभ्यासतत्पर ॥ नित्यंस्वप्नवहारेणक्षिपयत्यस्त्वित्तिदिनम् ॥ २ ॥

विश्वस्तीतिकलितमित्याह ॥ भवति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथामुपयोग्यमभ्यनुनिपातयतीतिभ्यश्चनिपातस्तथाविधास्वभोहशेषाच्छुभाच्छुभान्तरप्रयातितयासखनी
 पातयतीतिमद्यत्रिपाताराणारयस्यारमुहोशीष पातमपयपाएककथनमृगधन्मय्येतिगमनमस्ति यद्यतयाविषमोद्देहादिगतमधेश्वमप्रयतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीवार्तास
 धम०तत्प्रयमकारानि०पु०एकपठितम् सप्त ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विचित्रावसानायोगान्मानवेहामिदिभमम् ॥ वषयतेशीषटाप्यानेमिस्तुमानसर्वाटितम्
 ॥ १ ॥ अथकास्मिदृषमात्रुपगतगच्छन्मिदिश्रितेदेउडाहरणभूतमितिहासपुराणसम् ॥ यहक्तकस्यचिद्विदो किंचिन्मननशालिन ॥ १ ॥ महात्माविदीतिवैराग्यादिसपन्नोमिस्तुपरिब्राट् ॥ स्वप्नवह
 एवस्वप्नवोविश्वप्रत्ययपननादिभ्यबहाराण ॥ २ ॥

समाधिश्चित्तस्य ध्येयाकारदाढ्येन पूर्वस्वरूपशून्यत्वापादनं तदेवार्थमाचनिर्भासित्वरूपशून्यमिव समाधिरिति पतञ्जलिबचनम् ॥ तदभ्यासनशुद्धपूषणासनाभ्यासः ॥ ११ ॥ अनु-
जलनीचितामिव ॥ ३ ॥ एकधीरेकाग्रचित्तः ॥ ४ ॥ सामान्यजानाशास्त्रसंस्कारहीनास्तद्वृत्तिताचित्तचेष्टानुसारिताम् ॥ ५ ॥ नरातरयतिधर्मानियचितपामरपुरुषातररूपं
यथाश्रंवावर्तनेकतेप्राक्तनप्रवाहस्पदस्य समसंस्थानस्य च सत्यागमात्रेण नाभ्याकारमावर्तयित्वरूपान्तरेण तितद्वत् ॥ ६ ॥ तत्रानांतरीयकीनामकल्पनामाह ॥ तेनेति ॥ ७ ॥
८ ॥ लट्टोमतः ॥ ९ ॥ पाठैरभ्यस्यै सत्कर्मानुष्ठानैश्च तृष्टिमत्सु तदुपपद्यकृजानचरित्रेण ॥ १० ॥ अहंकारात्सनालीनाव्यवहृतिर्य

समाध्यभ्यासशुद्धतस्य चित्तं क्षणेन यत् ॥ चित्तयत्याशुतद्वांगच्छत्यं विवर्तयतीति ॥ ३ ॥ कदाचित्समाधानविरतोतिष्ठदेकधीः ॥
किंचित्संचितयामास स्वासनस्थः क्रियाक्रमम् ॥ ४ ॥ तस्य चित्तयतो जाता प्रतिभेयमिति सतः ॥ भावयाम्याशुलीला र्थसामान्यजनद-
त्तिताम् ॥ ५ ॥ इति संचित्त्य चेतोस्थस्थितं किंचित्तरांतरम् ॥ स्पंदसंस्थानसंत्यागमात्रेणावर्तने विवर्तयतीति ॥ ६ ॥ तेन चित्तनरेणाथकृतं नामा-
त्मवांछया ॥ जीवटोस्मीतिसहसाकाकतालीयवस्थितम् ॥ ७ ॥ जीवटोविजहाराय सस्वप्नपुरुषश्चरम् ॥ स्वप्ननिर्माणनगरेकस्मिंश्चि-
तुरवीधिषु ॥ ८ ॥ तत्रपानं पपौमतोभृंगः पद्मरसंयथा ॥ लीलयेव दृढं लट्टः सुष्यापघननिद्रया ॥ ९ ॥ स्वप्नददर्शविप्रत्वं पाठानुष्ठानतुष्टिम-
त् ॥ प्रतिभामात्रसंपन्नं चित्ते देशांतरासिवत् ॥ १० ॥ कदाचित्सद्विजश्रेष्ठस्त्वहं व्यापारनिष्ठया ॥ सुष्यापांतव्यवहृतिर्वीजतायामिव द्रु-
मः ॥ ११ ॥ द्विजोपश्यत्स्वयं स्वप्ने सामंतत्वमथात्मनि ॥ समासंतः कृताहारः कदाचिद्वननिद्रया ॥ १२ ॥ अपश्यद्राजतां स्वप्ने ककुब्बल्य-
पालिनीम् ॥ लालिताभोगपूणेन पुष्पोपेण लतामिव ॥ १३ ॥ सकदाचिन्मूषः स्वस्थः सुष्यापासमिति हितः ॥ पुरोभाविनिजाचारः स्वकार्य-
मिव कारणे ॥ १४ ॥ अपश्यत्स्वात्मनि स्वप्ने सुरस्त्रीत्वमनिंदितम् ॥ दक्षकाशरसो ह्यासो मंजरीत्वमिवोदितम् ॥ १५ ॥ सासुरसोरिति श्रु-
तानि द्वांगदा मुपागता ॥ मृगीत्वमात्मनि स्वरमावर्तत्वमिवांबुता ॥ १६ ॥

स्य ॥ यथाबीजतायादुर्मोतर्गतविदधादिसंस्कारआलोतद्वत् ॥ ११ ॥ सामंतत्वमाहलिकराजताम् ॥ १२ ॥ कृताहारोभुक्तवानसन्नमुपोषननिद्रयाराजतासामान्य ककुभा-
दिशावलयानि पालयितुं शील्यस्यास्तथाविधम् ॥ १३ ॥ पुरोभावीफलदानायोपस्थितो निजः स्वीयः त्वया सक्तिरूप आचरो यस्य ॥ स्वकार्यदक्षतादि ॥ कारणबीजे ॥ १४ ॥
बहुपुरुषसंयोग्यानिंदितसुरस्त्रीत्वमपरस्त्वम् ॥ रसो ह्यसौ चेतनत्वकल्पनयोक्तिर्लक्षणया दक्षजीवोक्तिर्वा ॥ १५ ॥ मृगीनयनसौंदर्याभिलाषवासनयामृगीत्वमपश्यदित्यनुक-
ते ॥ अबुताश्रंवाभ्यावस्था ॥ १६ ॥

गजघटानाहस्तिमूहानांकुमस्थलायेभ्य उच्चलितानुर्डीनात् ॥ अभ्यासाच्चिरिशीलनसस्कारात् ॥ अत्युडयनदर्शनसंस्कारोद्धोषितादित्यशयः ॥ ३१ ॥ पुन पूर्ववासनेये
त्यर्थः ॥ अवोचिन अज्ञस्य ॥ शेषपष्ठीननुकर्त्तरि नलोकेतिनिषेवात् ॥ ३२ ॥ सविद्यदार्शेनतदुद्धोषितवासनयेति यावत् ॥ ३३ ॥ योनिष्वन्यासुसङ्कुट्टन्नित्युक्त्या हस
पद्मवनेभूत्वाविष्यकच्छेदवारण. हरिणोदेहयत्रादालित्यादिवक्षमाणदिशाअतरालेपचारीतिजन्मानिजातानीतिगम्यते ॥ तथाचात्रोक्तहंसजन्मद्वयानतरंरुद्रतागतःससार
शतपर्यन्तेरुद्र सोहंव्यवस्थितइतिवक्ष्यति ॥ सकदाचित्सुनहंसजन्मप्राप्तोऽप्येहसै सगतोविजहारेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तत्रहसंसंक्षिप्तहंसगुणाकारादिवर्णनश्रवणात्सशब्दान्नाम
सहितातदाकारार्थवतीचेतिद्वेधाप्रब्राह्मसात्त्विकासवित्अहमपीदृशोब्राह्महस स्यामितिवासनातत्रतस्मिन्जन्मनितस्यहसभूतस्यास्यभिक्षुमनसःप्राग्वर्णिताद्वरसस्थर्वाहवत्

पश्यन्गजघटाकुंभस्थलाग्रोच्चलितानलीन ॥ गंहस्यभ्रमराभ्यासाद्भुजोभूयोप्यभूदलिः ॥ ३१ ॥ सेवमानोवनलतांपुनरायात्सपदि
नीम् ॥ दुस्त्यजोहिदुरभ्यासोवासनानामवोचिनः ॥ ३२ ॥ तत्रहस्तिखुराक्रांतःपुनःसंचूर्णतांपयौ ॥ पार्श्वस्यहंससंविन्यावभूवकलहंस
कः ॥ ३३ ॥ कलहंसश्चिरतरंयोनिष्वन्यासुसङ्कुट्टन् ॥ कदाचिद्दुग्धभिर्हंसैःसंगतोविजहारह ॥ ३४ ॥ ब्राह्महंसालिकसांविन्सशब्दार्थवती
मनाक् ॥ तत्रपुष्टास्यतस्यांतःप्रागंडरसर्वाहवत् ॥ ३५ ॥ सतच्चिंतांचरन्मृतोदहंभ्याधिघुणाहतः ॥ तत्संविन्यनुसंधानाज्जातःपद्मजसार
सः ॥ ३६ ॥ तत्रातिसंततविवेकवतोविलासैःसंबोधितोविगतलौकिककवस्तुदृष्टिः ॥ मुक्तःस्थितो ननुयुगांतविधौविदेहमुक्तेनतेनाकिमुभा
विविभाव्यमेतत् ॥ ३७ ॥ इत्यार्षवांवा०वा०द०मोक्षोपायेषुनि०पू०जीवदोषास्थानेस्वप्नशतरुद्रीयेभिक्षुसंसारोदाहरणानामद्विषष्टि
तमःसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सकदाचिद्दृशाथरुद्रंरुद्रपुरंरवगः ॥ वैरिचनल्लिनीनाललीलाभाभेनलीलया ॥ १ ॥

पुष्टावनीभूतेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सताब्राह्महसचित्तमेवदृढचरन्नावर्तयन्व्याधिघुणाभिहतोमृतः पद्मजस्यसारसोलक्षणयाहसोबाहनमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ तत्रतस्मिन्जन्मनिब्र
ह्मलोकेवअतिशयेनसततैर्विवेकवतःप्रजापतेर्विवेकवैराग्यतत्त्वज्ञानाद्युपदेशविलासैःसम्प्राबोधितः अतएवविगतालौकिककवस्तुषुभोग्यवर्गेषुसारतादृष्टिर्यस्यतथाविधःसन्मु
क्तोजीवन्मुक्तोभूत्वास्थितः ॥ एवजीवतैवनिरतिशयानन्दमोक्षसुरेखलब्धेयसति ब्रह्मणासहतेसर्वसंप्राप्तेप्रतिसचरे परस्यातेकतात्मानःप्रविशतिपरपदमितिश्रुतेयुगांतविधौद्विपरा
धर्वासान्ब्रह्मणासहविदेहमुक्तेनतेनहसेनाकिमधिकभाविषाध्य एतत्तुर्धाभिर्विज्ञाव्यचित्यम् ॥ उदतिवितर्के ॥ ज्ञानेनैवसमूलानर्थनिवृत्तेर्निरतिशयानन्दावाप्तेश्चसपादित
त्वात्तदतिरिक्तपुरुषार्थाभावाच्चास्यकतकल्यत्वादित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्य०नि०पू०द्विषष्टितम सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ रुद्रभूतेनतेनात्रपूर्व
देहप्रबोधनम् ॥ तेषाचशतरुद्रत्वमैकारम्यचेद्वचन्यते ॥ १ ॥ सहमोलीलयाअनायासेनैववैरिचासनल्लिनीनाल्लेकीलाःक्रीडास्तस्याभेनपद्मजसामीप्यमुक्तिपदप्राप्तिबलेनेति
यावत् ॥ कदाचित्सत्यजेनसहुरुद्रपुरगतोरुद्रदर्शः ॥ १ ॥

नमः तस्य ज्ञानयोगेन प्रविष्टस्य पुनोक्तपदार्थानां तस्य ह्यस्य ह्यस्य विद्वद्वाहभावनया कद्र स्यादिति निश्चिता बुद्धिरभूत् ॥ ननु जीवन्मुक्तस्य निर्वासनस्य ह्यस्य कथं कद्रत्वस्य ह्यहा न
 द्रवणाभ्यासनादहत्यागननुना कद्रादिरपारम्भ ॥ यदि तु भारतस्य मित्रात्म्यमिति श्रुत्वा येन तत्सन्नादहो भो मय्यपारम्भयोरप्याहृतरपारम्भार्हिकद्राहभावनपारम्भवर्जनस्थानुपयोग
 पक्षेणार कद्रस्य भवतया तद्वाहस्य कर्मकलत्वायागाच्चैति चेत्तथाह ॥ परमिदं ब्रह्म इति ॥ नायमुक्त्यो कद्रभावनः किमुपतिष्ठिष्यतस्माच्छ्रुत्वा मुक्तिः सा च कर्मोपास्तिकलभावत्येव ॥ वे
 दोक्तत्वादाहानप्येतामिमुनेरिति भावः ॥ २ ॥ नाप्येतज्जन्मार्तं किमुपारम्भयोरप्योपनीतयेच्छया योगिबन्धानसोदशान्तरकम्पननपूर्वदेहत्यागमाश्रयित्याशयेनाह ॥ कद्रभूतबपुरिति
 ॥ १ ॥ गणकोटिपुण्ड्रिष्टपात्रेष्टपात्राण्यप्यपश्यति यावत् ॥ ४ ॥ साच्छ्रुत्वा मुक्तौ जगत्सहारादिभ्यापाराधिकाभावेपि ह्यनेनैव पापिदिनामसिद्धकद्रसाभ्यमस्त्वयेत्याशयेनाह ॥ क
 द्रस्तिनि ॥ अनुसप्तसार्धैरेव्यवसितोसंभवादिकद्रवर्णनयासान्धयेन ॥ ५ ॥ स्वयमेकस्मिन्मनस्येवोवाच ॥ ६ ॥ ७ ॥ आहृतिस्मरणयातकोनियत ॥ अहंमयमप्यक्तनयार
 तमयुद्धिरभूतस्य कद्रोहमिति निश्चिता ॥ प्रतिप्रियवदादर्शद्रागित्येव हि विधियता ॥ २ ॥ कद्रभूतवपूस्तन्नातनुतस्याजतामसौ ॥ गध पव
 नतांगच्छुस्तुमकमकयया ॥ ३ ॥ सकद्रो कद्रभवन्विजहारययेच्छया ॥ तैस्ते शिवपुराचरैर्गणकोटिगिरिषुया ॥ ४ ॥ कद्रस्त्वनुत्त
 मज्ञानविलासकतयातया ॥ स्वमशेषवत्तातमपस्यदाक्तनधिया ॥ ५ ॥ निरावरणविज्ञानवपुः सप्तगर्वाक्षदा ॥ उवाच स्वयमेकान्तं
 स्वस्वभगतविस्मिता ॥ ६ ॥ अहो नुचिन्नामायेयतताविश्वविमोहिनी ॥ असत्येवापि सद्रूपामरुभूमिपुवारिवत् ॥ ७ ॥ इति प्रथममाज्ञा
 तचिदाहचिन्ततागत ॥ सवसपन्नसर्वज्ञगानादिविभावनात् ॥ ८ ॥ यदृच्छया स्थितं जीवोभूततन्मात्रं रजित ॥ कस्मिंश्चिदभूतवत्स
 र्गमिषुरलुभितोभित ॥ ९ ॥ तं नावयवयधेनवहिस्त्वेरविहारिणी ॥ लीलाविलुलिताकारायदारन्येति भावत ॥ १० ॥ सर्वभावोपमर्दं
 नतदभ्यासवशात्तदा ॥ तामेव सौम्यमूर्द्धिस्तुत्याकान्यमननोदयम् ॥ ११ ॥

भाष्यकस्य भाष्येण ततोपपत्त्या चित्तोद्भूतस्याप्रकाशेयं निरसकस्य वसितगतद्रव्यादीहभाषातस्य नमित्यर्थः ॥ तादात्म्यकम्प्यदेवाहसर्वसंपन्नं सच्चिद्वदोसर्वज्ञो जगद्भोग्यम
 नादिभिर्भाष्यजानादृत्य पाठः ८ ॥ ततोपदृच्छयाभ्यव्यसितविलिप्तमूलदेहेति ह्यहाभासात्सन्नानुपवेशेभूतेऽस्पृष्टैस्तन्मार्गं यद्वत्संभवेदेहेस्तादात्म्यसवर्गाभ्यासेन तद्भनवासनादेविष
 र्देविभ्यपटद्वरकिन्त स्रग्जीवोभूत्वाहस्तिनरत्यर्थः ॥ सप्तजीव-अन्तारिकालाज्जन्मपरपरामनुभवमर्कस्यिच्छिर्लोभैरायसमाधिपाटयादभितोविषयैरलुभितोभितुपरिदाह
 भवत् ॥ ९ ॥ आत्मज्ञानमयस्य सत्यस्यारम्येवाप्तवस्तुनिरपेक्षणाहृष्टपात्रेष्टपात्राण्यप्यपश्यति यावत् ॥ १० ॥ तं नावयवयधेनवहिस्त्वेरविहारिणी ॥ लीलाविलुलिताकारायदारन्येति भावत ॥ तैस्ते शिवपुराचरैर्गणकोटिगिरिषुया ॥ ४ ॥ कद्रस्त्वनुत्त
 मज्ञानविलासकतयातया ॥ स्वमशेषवत्तातमपस्यदाक्तनधिया ॥ ५ ॥ निरावरणविज्ञानवपुः सप्तगर्वाक्षदा ॥ उवाच स्वयमेकान्तं
 स्वस्वभगतविस्मिता ॥ ६ ॥ अहो नुचिन्नामायेयतताविश्वविमोहिनी ॥ असत्येवापि सद्रूपामरुभूमिपुवारिवत् ॥ ७ ॥ इति प्रथममाज्ञा
 तचिदाहचिन्ततागत ॥ सवसपन्नसर्वज्ञगानादिविभावनात् ॥ ८ ॥ यदृच्छया स्थितं जीवोभूततन्मात्रं रजित ॥ कस्मिंश्चिदभूतवत्स
 र्गमिषुरलुभितोभित ॥ ९ ॥ तं नावयवयधेनवहिस्त्वेरविहारिणी ॥ लीलाविलुलिताकारायदारन्येति भावत ॥ १० ॥ सर्वभावोपमर्दं
 नतदभ्यासवशात्तदा ॥ तामेव सौम्यमूर्द्धिस्तुत्याकान्यमननोदयम् ॥ ११ ॥

१८६५ ॥ जतिशुष्यतीति यावत् ॥ १९ ॥ तस्यैव सिद्धस्याप्यशास्त्रीयमानसखेलनप्रवृत्तावनर्थपरपरोदयो भूदित्याह ॥ स इत्यादिना ॥ तेषु देहेषु योनिषु ॥ जरढवासन इत्यनेन शास्त्रीयवा
 सनारौ धिल्ये अनाद्यनर्थवासनोद्भवोऽवश्यभावीति सूच्यते ॥ १३ ॥ तानेव सन्निमित्तप्रपचयति ॥ आत्मनीत्यादिना ॥ भावस्याद्भूतस्य अभावस्यानुद्भूतस्य च विपर्ययैव परीत्ये
 साध्ये अभ्यासपाठवादिबलवानेव वा सनाचयोवर्धते उद्भवति अन्यस्तिरोभवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मप्रचयसहितयाकामुकतया ॥ १६ ॥ लोचनपदेन मृगलोचनसौ
 चमलकतिश्चेतसि यारूढासैव विजृम्भते ॥ वल्लीत्यजति नैदाधीपीतमप्यंशुमाधवम् ॥ १७ ॥ सा भिक्षुर्जीर्वटो भूत्वा जंतुर्जरठवात्मनः ॥ तेषु
 देहेषु च भ्रामरं धेष्विवपिपीलिका ॥ १८ ॥ आत्मनि द्विजभक्तत्वात्सोपस्थद्विजतामय ॥ भावाभावविपर्ययसिबलवानेव वर्धते ॥ १९ ॥
 सामंततामवापासौ विप्रः संततचिंतितान् ॥ सातत्येन रसः पीतः फलतामेति पादपे ॥ २० ॥ राज्यार्थधर्मकार्याणां कर्तृत्वात्सोभवच्छपः ॥
 सकामुकतयाराजासुरस्त्रीत्वमवापह ॥ २१ ॥ लोलालोचनलोभेन सा मृगीरसशालिनी ॥ बभूव वासनामोहश्चाहोदुःखाय जंतुषु ॥ २२ ॥
 मृगीसावतचित्तस्यावभूव विपिनेलता ॥ अवश्यं भाविलवनलतिकानुबभूवह ॥ २३ ॥ अंतःसंज्ञाचिराभ्यस्तं भ्रमरत्वमथात्मनि ॥ सा
 पश्यत्सावमर्दनसदातद्भावभाविता ॥ २४ ॥ सवारणसुरक्षोदमनुभूयाथ भावितम् ॥ भूयोभूयः प्रवभ्राममहासंस्तुति संभ्रमान् ॥ २५ ॥
 संसारशतपथैते रुद्रः सोहमहं स्थितः ॥ अस्मिन् संसारसंभ्रमे स्वमनोमात्रसंभ्रमे ॥ २६ ॥ एवमत्यंतचिन्नासु संसारारण्यभूमिषु ॥ बद्धी
 ष्वहमतिभ्रातस्त्वशून्यास्त्रिवभूरिशः ॥ २७ ॥ कस्मिंश्चिदभवसंगैर्लवहं जीवदनामकः ॥ कस्मिंश्चिद्वाह्यश्रेष्ठः कस्मिंश्चिद्विशुधाधिपः
 ॥ २८ ॥ हंसः प्रपन्नवने भूत्वा विध्यकच्छेचवारणः ॥ हरिणो देहयंत्रादौ दशमहामिमांगतः ॥ २९ ॥ अत्र वर्षसहस्राणि चतुर्थगशतानि च ॥
 समतीतान्यनंतानि दिनर्तुचरितानि च ॥ ३० ॥ मम प्रथममेव प्राकलितस्य परात्पदात् ॥ तत्त्वज्ञानितयारूढो भिक्षुत्वे योग्यताक्रमः ॥ ३१ ॥

भूयोभूयोप्यतिक्रम्य गतश्च ब्रह्महंसताम् ॥ स एव प्राक्तनोभ्यासः फलितः संगमोदयात् ॥ ३२ ॥

दयलक्ष्यते तल्लोभेन लोका रसशालिनी रजिता ॥ १७ ॥ लवनल्लेदनम् ॥ १८ ॥ सावमर्दनल्लेदनावमर्दसहितलतादेहेन ॥ १९ ॥ भूयोभूय इत्यनेनंतरालिकानिवारणालिहंसा
 दीनिनवतिजन्मानि स्मृतान्युच्यते ॥ २० ॥ सा भिक्षुरहस्येनैव रुद्रोहमिति स्थितः ॥ २१ ॥ अशून्यासु सत्यास्त्रिवभातासु ॥ २२ ॥ २३ ॥ विध्यकच्छेचवारणो हरिणश्चाभवम् ॥
 इत्थं देहयंत्रादिप्रदान्मनोयेचाह मिमांषाणि तद्रूपादशागतः ॥ २४ ॥ मम प्रथमसर्गकालादारभ्य परात्पदाच्चिदेकरसरूपाच्चलितस्य प्रच्युतस्याप्यास्मिन्ससारे वर्षसहस्राणि च
 तुर्यगशतानि च अनंतानि समतीतानि न्यनंतानि दिनर्तुचरितानि च ॥ २५ ॥ मम भिक्षुत्वेन त्वज्ञानितया भवितुं यो यथाक्रमः श्रवणमननाद्यभ्यासरूपो रूढोऽपि प्रमादादतिक्रम्य
 भूयोभूयश्च जन्मपरंपरया ब्रह्महंसतागतः स एव प्राक्तनोभ्यास इत्यभ्यासक्रमो रुद्रसंगमोदयाद्भूत्वेन त्वज्ञानफलेन फलित इति द्वयोरेव न्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥

अनपृष्टावापवाधनाभ्यासोऽन्यायाद्यविच्छेदनेकअभ्यसिष्यवृत्तौपिपुनरुद्धपुठपादसाधयत्येवेत्याह ॥ दृढाभ्यासइति ॥ स अत्यतमरसेनजन्मसहस्रेणभ्यवहितोपी
निरिष ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभावनाभ्यासस्तुन्यपुन्यशुभाभ्यासभ्यवहितोपिपुनरुद्धवेत्ताह ॥ काकनालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभवासनावच्छुभवासनाभ्यासोपिस्वयमे
वधातनसंस्कारादुद्दिष्टप्यहितदृढोद्देशापपुठप अशुभावासनाहृत्यसिचैतिपुठपयत्नसिधानभ्यर्थमित्याराक्याह ॥ सगतीति ॥ इतिशुर्वासनाकालजिह्वासतपुसपुप्रान्न
सहासनाभ्यासकालांतरसोदयवतिसप्तपयत्नमीक्षतेमतीक्षतेनतद्विभक्तवतीत्यय ॥ ३० ॥ सचयत्नोऽनेकअभ्याभ्यस्तपुससहासनादाब्धेनदुर्वासनाक्षयसमर्थोभवतिनसह
सहसाशयेनाह ॥ यच्चति ॥ अस्वर्धाभ्यन्तमभिध्यायैवियपदेवतोयास्यादिप्रयत्नोपियषकाप्रत्यमकालसत्यानुभाषयोभ्येदमताभाषादिकलसमर्थोभवतिनार्कवाभ्यपरमार्थ
दृढाभ्यासोपपृवास्वर्जावस्थोदत्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ २८ ॥ काकनालीययोगेनकदाचित्साधुसगमात् ॥
अशुभोभावनाभ्यासोऽजोवस्थविनिवर्त्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतचैषकेवलसोदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासनाभ्यासोहातुरुपममीक्षते
॥ ३० ॥ यद्येहाभ्यस्यतेजस्यद्यदेहांतरेपिष ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितस्सदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदर्थकिञ्चाकारिषु स्वायच्चसुखायच ॥
उदतिभावनातस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वमात्मनदिदोयमितिपश्यति ॥ असत्तामात्रविस्तरगुल्मकत्वमिवांकुर
॥ ३३ ॥ भावनाप्रक्ष्यमाणपानाकिंचिदिदृशिष्यते ॥ नचविषयतएवेतितद्वुभेणालमस्तुन ॥ ३४ ॥ अमस्यजागतस्यास्यजातस्याकाशव
णवत् ॥ असवेदनमात्रकमार्जनायालमस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपेपापरंसतैवलालनी ॥ वर्त्ततेचेद्दिनोढायकिंचित्सानकरिष्यति
॥ ३६ ॥ ततान्सर्वान्सससारानुत्थायालाकयाम्यहम् ॥ सम्यगालोकदानेनतेभ्यर्कीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसच्चित्यरुद्रोसौतसर्गप्र
जगामह ॥ यनमिक्षुर्विहारस्य सुमभावद्ववस्थित ॥ ३८ ॥

[illegible]

बोधयित्वा जाग्रदवस्थां चेतसा स्थित्वा चित्तो रो न चित्तेन चेतनेन स्वरां चिदाभासलक्षणैर्न तत्र ह्यजीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षो जागरणनामस्मादस्ति पप्रथमस्य वक्तव्यं ॥
 दादिरुद्रा तशरीराणां तस्य चानाच निरनुदत्तिबाधप्रसगो निरस्तः ॥ सर्वत्र रुद्राशजीवप्रवेशकल्पनेन तदीयस्य सत्कल्पवलेन विचित्रभोजकादृशोऽपवलेन च बाधितानामपि सर्वेषां
 माकल्पानामनुदत्तिसंभवादि ॥ ३९ ॥ बोधात्तत्र च दर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालानेकजन्मानुभावलक्षणास्य स्याम रुद्रशरीराय नुदत्तिलक्षणस्य चाश्वर्यस्य दर्शनाद्विस्मयं
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्माहातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्यानवर्णितरीत्याप्रविश्य भुवनभूत्येकगत्या तत्रापि तज्जीवदास्पदद्वीपम् विषयमडलान्तर्गतदेशम् तच्च गृहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास स स्मरभिक्षुरप्यात्मनोऽभ्यमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमालोक्य जीवदादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मयाहोपिसा भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्दावेवात्थाय जन्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाश
 ककोणम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्बुवनं गत्वा तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुसंदृशतुर्नृसंज्ञं जीवदत्तकं श
 वम् ॥ स्यापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपास्त्रिरूपास्त रुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धाभाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ बभूवुस्त्रिणि स्थिताश्चिन्तकाकारा इव दक्षणा ॥ ४५ ॥ अथ जन्मश्रुते सर्वैक
 चिद्भोम निसंस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघुं भुमम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं प्राप्तां पुस्तं
 द्राक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रते ददृशुः सुसंकलत्रवलितं गृहम् ॥ कंठेऽदृहीतं ब्राह्मण्यं बहिर्जीर्विमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चे
 तसा चेतनेन च ॥ तत्स्थाने बहवोऽप्यन्ये विस्मयविविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जन्मश्रुदाकाशकचित्तं चेतितं चितेः ॥ सामंतं नृपसंसारं भ
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं ददृशुर्मातं सुसंपर्कपुंकजं ॥ ५१ ॥ हेमावदातं हेमांश्यानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ अभयैर्वा न्वितं पद्मकोशसु सुसंभुवतम् ॥ ५२ ॥ कान्ताभिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव हुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद
 वकांचनम् ॥ ५३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ तत्स्थाने बहवोऽप्येके स विस्मयविविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र गृहे पाणौ असेर्महणं गृहोपस्थताया विधत्तं जीवदत्तचदृशतुः ॥ ४२ ॥ शर्वाभिवसुमम् ॥ तत्रत्यजनानां स्वदर्शनायोप्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुषी भावो जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयाभाप्रभातदत्तसर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिषु जीवदत्तसत्प्रतिप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपाः ॥ बहि
 र्ब्रह्मपाः ॥ ४४ ॥ चित्रकतकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनिचिदाकाशस्थितमध्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तपरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैः प्राणिभिः सघुषु मसरा
 द्यम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रोप्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ बहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्ते श्रित्ताकारविवृतायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यंकलक्षणेपकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तत्स्थाने तत्र स्थिताः सतः ॥ ५४ ॥

अतएवराक्षीपसाधनाभ्यासोऽप्यापार्योर्विद्वेदेनैकजम्भामिद्विद्वितोऽपिपुनरुद्धपुरुषार्थसाधयत्येवेत्याह ॥ दृढाभ्यासमिति ॥ स अत्यन्तमरसेनजम्भसहशेणभ्यवहितोऽपी
 त्रिशेष ॥ १८ ॥ तस्यशुभोविभावनाभ्यासस्तुल्यमुत्तमाशुभाभ्यासमप्यवहितोऽपिपुनरुद्धमेतन्माह ॥ काकतालीयेति ॥ १९ ॥ तस्यशुभासासनाषच्छुभासासनाभ्यासोऽपिस्वयमे
 वसात्कनसंस्कारादुद्भवित्वमित्दृढाशेषायपुरुष-अशुभासासनाहस्यतिथेतिपुरुषपयमविधानमप्यर्थमित्यभ्यासाह ॥ सगतीति ॥ इतुद्वासनाजात्त्रिदासत-युसपुत्रप्राप्तन
 सासासनाभ्यासकालांतरेऽसौषपयतिसप्तपुरुषपयममीक्षतेमतीक्षतेनतविनोदमतीत्यर्थ ॥ १० ॥ सचयनोऽनैकजम्भानभ्यस्तपुषससासनावाद्भवेत्तुद्वासनासप्तपयसमर्थोभवतिनसह
 शेषेस्वाशयेनाह ॥ यद्वेति ॥ असदृशीत्यनेनभिभ्यार्थविषयदेवतोपास्त्रापिपयमोऽपियभज्यायत्समकालस्यतानुभवयोग्यदेवताभाषादिकलसमर्थोभवतिनर्थाकबाध्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्युवाचस्यजीवस्योदेत्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ १८ ॥ काकतालीययोगेनकटाचित्साधुसगमात् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽजीवस्यविविचरन्ते ॥ २१ ॥ सगत्यधिगतथैपकेकवलस्वोदयमति ॥ प्राक्तनोवासानाभ्यासोहातुरुद्धममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यद्वेदाभ्यस्यतेजसयद्वेदांतरेपिष ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितत्सदित्यनुसूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदयकियाकारिदुःखायचसुखायच ॥
 उदेतिभावनातस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वमात्मानंदेहोयमितिपश्यति ॥ असत्तामानावित्सारगुल्मकत्वमिवाकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाप्रेक्ष्यमाणपानकिंचिद्विद्वद्विशिष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्भुमेणालमस्तु ॥ ३४ ॥ अभस्यजागतस्यस्त्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रैकमार्जनायालमस्तु ॥ ३५ ॥ असम्भयीस्वरूपपापरंसत्तैवलालनी ॥ वतन्तेचेद्दिनोढायकिंचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तान्सर्वान्स्वससारानुत्पायालोकयाम्यहम् ॥ सन्ध्यालोकेदानन्तेभ्यर्फीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसर्वित्यरुद्रोऽसौतसर्गप्र
 जगामह ॥ यत्रसिद्धिर्विहारस्य सुमश्रावद्वचस्वित ॥ ३८ ॥

बलुगोऽप्यभ्यव्यादिप्रयत्नप्रमाणमप्यपरमार्थस्यस्यसाक्षात्साधनमवतीतिसूच्यते ॥ ११ ॥ अतएवनाम्नविषयशास्त्रीयोपिभाषनाभ्यासोऽह त्वमिभ्रतसुखार्थेवेति सर्वं भाव
 नोच्छेदपुषास्त्यास्यतिकानयजयोनांतारालिकदवत्सविप्रामित्याराधनाह ॥ तत्त्विति ॥ त्रीदिव्यताररीरतद्रोगार्थकिंयाकरोतिनच्छीलभावनमनात्सर्वितनम् ॥ ३२ ॥
 किंभावनासमाधनाकृतपुषायमनर्थसकयतर्त्राठभासेष्यद्व्याशयेनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातत्त्वरान्नमाप्रेणसूच्छेदेत्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेदसाध्योस्तिनित्यो
 च्छिन्नत्वावसतइत्याह ॥ नवेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथवाभास्त्वसद्वदन्तश्चज्ञानभाषितस्यसवेदनेपिभाषिताहेरिवअयजनमासायध्मेनानयात्साभाषाव्यस्युतलीलाहेतुत्वाच्चेत्या
 ह ॥ असम्भयीति ॥ भाषितव्यासमयीकपिधासससासत्त्वेयसगदाकारभाषनालाक्ष्मीकौतुककेतुरेवपद्विप्रमितिभाषितकसत्तयावर्ततेचेत्तद्विप्रोद्वायेर्वाकिंचिद्विप्रुभाष
 यत्तर्दसाजकीत्यतीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तस्यस्त्यास्मीतुक्करारादेवोभ्यासापनभ्यासप्यनभ्यासकस्ययवोभस्यत्वात्तद्विप्रोद्वायेर्वाकिंचिद्विप्रुभाषाभ्यासोऽप्यकीकरोति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

बोधयित्वा जागरूकं कृत्वा चेतसा स्वचित्तो रो न चित्तेन चेतनेन स्वशरीरविदा भासलक्षणेतत्त्वज्ञजीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षो जागरणवनास्मिदादिस्य प्रपञ्चस्य वज्रा
 दादिरुद्रा तशरीराणा तस्य पचाना च निरनुदत्ति बाधप्रसङ्गो निरस्तः ॥ सर्वत्र रुद्रा शजीव प्रवेशकत्वेन तदीयसत्यसकत्वेन विचित्रमोजकाटुटशेषवलेन च वाधितानामपि सर्वेषां
 माकल्पतमनुदत्तिसंभवादिति ॥ ३९ ॥ बोधात्तत्त्वदर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालो नेकजन्मानुभवलक्षणस्य स्वाप्नरुद्रशरीराद्यनुदत्तिलक्षणस्य चार्थस्य दर्शनाद्विस्मयं य
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्मादातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्याना वर्णितरीत्या प्रविश्य भुवनभूलेकगत्या तत्रापि त जीवटा स्य दर्दपम् विषयमंडलार्गतदेशम् तच्च ग्रहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास सस्मा रभिक्षुरप्यात्मनो भ्रमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमा लो क्य जीवटादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मया ह्यपि स भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्द्वैवोत्थाय जग्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाश
 ककोणगम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुतंददृशतुर्नृसंज्ञं जीवदत्तं कंश
 वम् ॥ स्थापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपा स्त्रिरूपा स्तरुद्रजीवदत्त भिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ वभुस्तूष्णीं स्थिताश्चिन्नकृतकारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अथ जग्मुश्च ते सर्वे क
 चिद्बोमनि संस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसधुं पुमम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं ग्रामं प्रापुस्तं
 द्राक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रते ददृशुः सुसंकलत्रवलितं ग्रहं ॥ कंठे गृहीतं ब्राह्मण्यावहिर्जीवमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चे
 तसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहोऽप्यन्ये स विस्मय विविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जग्मुश्चिदाकाशकचित्तं च तित्तं चित्ते ॥ सामंतं नृपसंसारं भ्र
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्ता स्तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं ददृशुर्मत्तं सुतं पर्यकपंकजं ॥ ५१ ॥ हेमावदा तं हेमां ग्यानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ भ्रमर्यैवान्वितं पद्मकाशसुसंभुवतम् ॥ ५२ ॥ क्रांता भिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव द्रुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद्व
 वकंचनम् ॥ ५३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहोऽप्येके स विस्मय विविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र ग्रहे पाणौ असेर्ग्रहणग्रहेयस्य तथा विधत्त जीवदत्तदृशतुः ॥ ४२ ॥ शवमिव सुप्तम् ॥ तत्र तज्जनानां स्वदर्शनायो ग्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुषी भावो जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयाभाप्रभातदत्तच सर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिपुर्जीवदत्तसद्विप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपा ॥ वहि
 स्त्रिरूपा ॥ ४४ ॥ चित्रकृताकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनिचिदाकाशे संस्थितमप्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तपरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैर्नाणिभि सधुपुमसशा
 ब्दम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रपोष्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ वहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तेश्चिन्ताकारविवदत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यकलक्षणे पकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तस्यास्तत्र स्थितास्त ॥ ५४ ॥

तद्वद्वर्तमानसत्त्वाद्यप्यनीयतेतत्तत्पानभोद्धवश्चित्तरिशोप्यते ॥ ६४ ॥ नभसद्वर्धयित सर्वप्रसत्तमनुभाषयति ॥ सर्वेति ॥ सर्वैर्धर्मव्याधिशेषाधिआगास्तपुक्तानिपञ्चभूतानिपया
नेषादकच्छेदेनरोमिभिआस्तासहाकारयतिमानुकूलभवेकमेकमतकपुरुषद्वैस्तिगुरगाद्याकारपरिच्छदयोगेनसतिनवषुठपाद्विचिप्रकृपाशालभिकामेक्ष्यतेतद्वेकान्तासद्वृष सवा
कारभेदयतेचिद्वृषतस्मिध्वजगत्तयास्थितमेक्ष्यतद्वत्सर्प ॥ ६५ ॥ दक्षार्द्धैककम्पकृत परिच्छेदद्वङ्गकिकेतनस्तभाह ॥ अवेदनेदति ॥ अवेदनेअधिपयेपरेशुद्धयेद्वेदनचिपयता
पदानमप्ययाज्ञाननदेवअमद्विनिपरिच्छेदनिमित्तस्थितविमर्ष ॥ चिदेकरोमेप्रक्षणिपयज्जगद्वाकारमधितभ्यआद्यनकारणनिर्निमित्तमेवेतिनभद्वधृत्प्यत्वनस्थितम ॥ ६७ ॥

१ अथ द्वादशशतानामिमांसायां चार्थोद्भवतस्तद्व्याख्यानात्प्राप्तमिमांसायां नानुगुणमिति भाति ॥ ७ ॥

तथा च तादृशवेदनमेवास्त्वदृश्यवस्तुनिवृत्तिरेव मोक्ष इति फलितमित्याह ॥ विद्यत इति ॥ ६८ ॥ बोधनात्तदुभयसाक्षिण ॥ ६९ ॥ असंविनेरदर्शनमात्रायाऽन्तःस्थितस्य अन
 र्थस्य नाशो काकदर्शनाभावात् ॥ यच्च सुखतूर्णभावेन प्राप्यतदाशुप्राप्तमेव ॥ न चाप्यापासापेक्षानास्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यज्जगदुपवेदनमात्रात्मनस्तदुपवेदनमदर्शनमेव क्षयो
 यस्य तथा विधम् ॥ न तस्याजगद्वेदनायायद्वेदनसाक्षिचैतन्यत्वात्ताममेवेत्यनुपज्जते ॥ यदिष्टमिति पूर्ववत् ॥ ७१ ॥ दृष्टान्तादार्थान्तिकेयद्वैलक्ष्यप्यतदर्थयति ॥ एतावन्मात्र इति ॥
 भेदे वैलक्ष्यम् ॥ ७२ ॥ तदेवाह ॥ देशेति ॥ जगत आदौ विवर्तोपादाने ब्रह्मणि देशायाः पूर्वमसंतः पश्चादासौप्यमाणाः कार्यभूतजगत्कोटावेवेक्षिताः ॥ ७३ ॥ नास्त्वदप्रकारां
 यत्समासत्पवेदनचैतन्यतदेवाविद्यावरणादाभास्वरमीयतप्रकाराभिवसपन्नविजगदित्यतिक्रम्यत्वरूपमन्यथा ज्ञाति ॥ चिंतयित्वा हूपस्य तस्य परमार्थिकत्वरूपं विदन् ज्ञानमेव
 विद्यते वेदनं हृदयबोधो मोक्षस्त्ववेदनम् ॥ यदंवरुचिरं ते स्यात्तदेवाशुहृदिकुरु ॥ ६८ ॥ सर्गासर्गौ बंधमोक्षौ वेदनावेदनात्मकौ ॥ अभिन्नौ
 बोधनाच्चोभौ यथेच्छसितथाकुरु ॥ ६९ ॥ असंविनेस्तु यन्नास्ति तन्नाशकाकदर्शना ॥ तूर्णभावेन यत्प्राप्तं भवति ॥ ७० ॥
 यद्वेदेन मात्रात्मतदंगावेदनक्षयम् ॥ तद्वेदनं वेदनायायद्विष्टतत्समाचरेत् ॥ ७१ ॥ वीचि यथां भस्मः स्पृंदो जगच्चैव तथा चितौ ॥ एतावन्मा
 त्र एवात्र भेदो यद्रघुनंदन ॥ ७२ ॥ देशकालस्वरूपेषु सत्पुंसु बोध्यादितो भस्मि ॥ जगदादौ तु देशाद्या असंतो जगतीक्षिताः ॥ ७३ ॥ आभा
 स्वरं विजगदित्यतिभाति मास्वरत्वं वेदनं विदन् मेव चितेः स्वरूपम् ॥ वाचि स्थितं भवति च तदुपाह भेदो ह्रिष्टप्रशांतवचनस्तु शिवः परात्मा
 ॥ ७४ ॥ संवेदनं सर्वद्वितीयादर्थभिनौ न कदाचिदेतौ ॥ वीच्यं भस्मोद्वेदति नोचितो किर्यस्याज्ञातायां विदमेव युक्तम् ॥ ७५ ॥ इ
 वां वा० दं० मो० नि० पू० जीवदो० स्वप्नशतरुद्रौ यकथनं नाम निषिद्धतमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जीवदवाक्षणादौ
 नाहं सादीनां मुनीश्वर ॥ भिक्षुस्वप्नशरीराणां संपन्नं किमतः परम् ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रुद्रेण सह संप्रभुप्रवृद्धाः सर्व एव ते ॥ मिथ
 श्वदृष्टसंसारारुद्रांशाः सुखिनः स्थिताः ॥ ७६ ॥ तेन रुद्रेण तां मायामवलोक्य यथोदिताम् ॥ स्वांशास्तामिव संसारस्थितं ते प्रेषिताः पुनः ॥ ७७ ॥
 न जडम् ॥ एतद्वेदं ह्रिष्टविजगत् ॥ अन्नेन सोम्य शुभेनापोमूलमन्विच्छेत्पादिश्रुतिदर्शितोपायं रूपो ह्युपसहर ॥ तयोपसंहृतं तु तदाचारं भणविकारो नाम धेयमिति श्रुतिदर्शितदिशा
 वाचिवाच्यान्नेस्थितमवति ॥ प्रशांतवचनवाच्यान्मपि यत्र तथा विधस्तु पर शिवः परमात्मेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ एवमवेदनमात्मचैतन्यसर्वाजगदिति च शब्दादर्थोच्चाभिन्नौ सपन्नौ न क
 दाचिदेतौ द्वौ स्तः ॥ यस्योत्तररूपस्यात्मन अज्ञातायामिदमेव युक्तं न तु ज्ञातायामित्यर्थः ॥ ७५ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे० नि० पू० त्रिषट्पितम सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ तैस्तैर्दे
 है पुनस्तेषां शेषां गोत्रवर्णयति ॥ ततो रुद्रगणत्वाभि संकल्पस्थिरताक्रमः ॥ १ ॥ अिक्षादिरुद्रा तदेहं व्यातारत्तिकाटनवतिदेहेषु भोजकप्रारब्धशेषाः सति न वेति सदेहात्तद्वृत्तांतरा
 म पृच्छति ॥ जीवदेति ॥ किंसपन्नस्यामशरीरवद्बाध उतायेव्यवहारोपि सपन्न इत्यर्थः ॥ १ ॥ ते रुद्राशामिथश्च दृष्टपूर्वोत्तरसंसारः संतः कृतकृत्यत्वात् सुखिनः स्थिताः ॥ २ ॥
 तेन कौतुकदर्शनाय प्रथमपदत्तेन रुद्रेण ॥ ताजीवदादिसंसारस्थितिमेव ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ महाप्रलयतः द्विपार्धावसानतः भारभ्रक्षये भोजका विषयालोनेन सह ॥ जगद्यन्ति भासस्यतोषा ॥ ५ ॥ तेषां सर्वेषां कृष्णानां दानीमस्य रुद्रससारस्य पत्वं त्प्यानदरानप्यस्ता
 किञ्चित्मभ्यमभूत्सम्यग्भ्यन्तरीलिकलीषट्पादिस्रसारप्रत्येकमाययौत्समसाक्षीषकागरमित्यय ॥ ६ ॥ ७ ॥ मविप्यनीत्युर्केर्भसिष्टरामसयावकालेनेत्सत्ससारैरुषस्थिता इतिग
 म्यते ॥ ८ ॥ पाञ्चदशपुनर्यस्थीषविशेषकिंसासपाप्रश्न स्य ॥ ९ ॥ अशेषाधिष्ठानविश्वरूप अन्धत्वाशेतुसकप्रस्यस्यना विवेकेनस्य ॥ नमसस्तत्सत्त्वलितांका
 लिङ्कार्थपद्वानिरितरूपपूर्वोत्तरकालयोर्नास्तिनद्वेषनास्तिरस्यमधिष्ठानतुयत सबास्मन्तोस्तेवेतिनस्त्वयैषभोजकाटोदोधिनांकांस्त्रिकार्यस्यायकिपासामभ्यमित्ययं
 ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ गच्छताशुनिजस्थानंतनुमुक्ताकलत्रके ॥ कचिक्कालंसमभोगान्मत्सकाशमुपैष्य ॥ ४ ॥ मविप्ययमदशाये
 गणामस्तुरभूषणा ॥ ततोमहाप्रलयतोयास्यामत्तत्परपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वाभगवान् रुद्रस्तेषां सोतरधीयत ॥
 अत्यससारसस्थानं कद्राणामभ्यमाययौ ॥ ६ ॥ प्रपद्यु स्वास्यदत्ते पिजीवदव्याक्षणादय ॥ स्वकलत्रे समर्द्धहस्यपयित्वायकालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोके समामापमविप्यतिगोत्तमा ॥ कदाचिद्भोषिदहस्यतेतारकाकारकरिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भिक्षुसंकल्परूपास्ते
 जीवदव्याक्षणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकल्पार्थकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ सकल्पसत्यतात्वशैत्यजसकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्रयन्नास्ति तन्नास्ति यत सर्वात्मतपदम् ॥ १० ॥ यत्स्वप्ने हस्यते यच्च संकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विद्यते तत्र सर्वकालतदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतयागत्वा देशांतरं यथा ॥ देशादेशांतरयद्वन्नगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वप्नो विना तन्नलभ्य
 ते ॥ सर्वमस्तिचित कोशेययलोकायत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तया तद्वाप्नोति सर्वान्मत्वादिविस्तृतम् ॥ सकल्प स्वप्नकस्त्वगयया च दशया
 प्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्यां विना त्वेनलभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १ ॥ सप्तकालयस्त्रपिधानतश्चात्मकभूत्वा तद्देशकालात्मतया तत्र प्रसवा विद्यते ॥ ११ ॥ गत्वा देशांतरयथेत्येतद्विदुषोति ॥ देशादिति ॥ यथा मथुराविदेशांतरपाटलिपु

षादितषट्पमानमपि निर्गमनमात्मा स्वस्थमन आदिपञ्चद्विष्टपाटलमहाराष्ट्रिकाललद्विवेकोपवेष्टागुरुपदव्यादिककारणकलापविनानलभ्यते तथा स्वप्नो विना तन्नलभ्यते
 सो स्वप्नो विनानलभ्यत इति परेणाव्यय ॥ १२ ॥ चित्त-कोशकोशसदरोसव्यासनकोशसन्नेयथायथा आलोकयन्ति भो भकाटोदोधिनां बासनाग्नि-पर्यालोकाय नितपात
 यथा विदुषो विज्ञातसमपदद्विपयकपददृश्यतया आत्मोति ॥ १३ ॥ सप्तस्य स्वप्नसंकल्पमादेयुं यत्प्रवृत्तिर्न हि कालोपायस्तमाह ॥ सकल्प इति ॥ अन्धत्वाशेतुसकप्रस्यस्यना विवेकेनस्य ॥ नमसस्तत्सत्त्वलितांका
 परमिति ॥ अन्धत्वाशेतुसकप्रस्यस्यना विवेकेनस्य ॥ नमोभ्यराणां विनाप्यव्यासत्त्वतपदव्योतद्विदुषोऽप्यवकांतिविशेषवत् ॥ १४ ॥ अन्धत्वाशेतुसकप्रस्यस्यना विवेकेनस्य ॥ १५ ॥

अप्यासयोग्यो सकल्पितार्थलोभेतदैकाग्र्यसंपादकत्वेनैवोपयोगः ऐकाग्र्याभावेतुचित्तमनेकार्थव्यासक्तमेकमपि स्वसांकल्पिकमर्थानलभत इत्यसत्यसंकल्पनात्प्राप्तयेत्याशयेनाह ॥ इदमित्यादिना ॥ मया ऐकाग्र्यशून्येनन आप्यामुराक्ययतश्चित्तसकल्पिततद्व्योभयाश्रयादुभयभशप्राप्तौतिनैकवस्थिरीभावतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १६ ॥ यतइत्यत्रयलोपस्यासिद्धत्वात्सधिरार्थः ॥ उक्तमेवार्थसामान्योक्तिभिः समर्थयति ॥ सर्वमित्यादिना ॥ १७ ॥ ककुभादिशम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रकतेयोजयति ॥ तस्मादिति ॥ २० ॥ तथापसिद्धरुद्रदेवसर्वरूपेनसर्वलब्धम् ॥ अस्यापितथास्थिते ॥ ते आतरालिकाजीवटादयोऽनवतिभिश्चसकल्पजीवा प्रत्येकयत स्थितास्तज्जगच्चपृथक्पृथक्कृतोन्योन्यनपश्यति ॥ २१ ॥ तर्हिनेरुद्रसन्निधौकथमन्योऽप्यदृष्टवत्तत्राह ॥ अप्रबुद्धा इति ॥ जीवानामताः ससारभेदात्तद्वोधि नस्तस्य रुद्रस्येच्छया प्रजायते ॥ २२ ॥ तथातद्रूपाबहुत्वाश्च सर्वसर्वत्रपश्याति ते यतः शंकरादयः ॥ इदमग्रगतं वस्तु तथा संकल्पितं मया ॥ १६ ॥ नाप्ययतो भयभ्रंशं सप्राप्तोऽनुभयाश्रयात् ॥ सर्वव्याप्तिमतं कार्यमेकनिष्ठस्य सिद्ध्यति ॥ १७ ॥ दक्षिणांककुभंगच्छन्कः प्राप्नोत्युत्तरां दिशम् ॥ संकल्पार्थपरैरेव संकल्पार्थावगम्यते ॥ १८ ॥ अत्र स्थाय्यपरैरेव संस्थितो र्थावगम्यते ॥ अत्र स्थे बुद्धिः संस्थेयः संकल्पप्राप्तुमिच्छति ॥ १९ ॥ तदा सावेकनिष्ठत्वाभावात्तन्नाशयेद्वयम् ॥ तस्मादेकार्थनिष्ठत्वाद्भिक्षुजीवेन रुद्रताम् ॥ २० ॥ प्राप्य सर्वात्मना लब्धं तथा सर्वतथास्थितेः ॥ भिक्षुसंकल्पजीवास्ते प्रत्येकं तज्जगत्पृथक् ॥ २१ ॥ पश्याति चैतनान्योन्यं रुद्रज्ञानादितेततः ॥ अप्रबुद्धा प्रजायते जावाजीवांतवां धिनः ॥ २२ ॥ तदिच्छया शुतद्रूपा बहुरूपाश्च ते इह ॥ इह विद्याधरो हंस्यामहंस्यामिह पंडितः ॥ २३ ॥ इत्येकध्यानसाफल्यदृष्टांतोऽस्यां क्रियास्थितौ ॥ एकत्वं च बहुत्वं च मौर्ख्यपांडित्यमेव वा ॥ २४ ॥ देवत्वं मानुषत्वं च देशकालक्रियाक्रमैः ॥ तुल्यकालमलंकर्तुं धारणाध्यानयत्नतः ॥ २५ ॥ सर्वशक्त्यः स्वरूपत्वाज्जीवस्यास्य कशक्ता ॥ अनंतश्चांतपुंक्तश्च स्वभावोऽस्य स्वभावतः ॥ २६ ॥ सविकासः ससंकोचोऽहिंस्वस्तेन चिदात्मनः ॥ यदिच्छति तदस्यांगजंतुः संपद्यते स्वयम् ॥ २७ ॥

ते तदिच्छयैव जायत इत्यर्थः ॥ प्रातिस्विकससारदर्शनेन तेषां भवेच्छाहेतुरित्याह ॥ इहेति ॥ २३ ॥ अन्येषामपि जीवानामस्याप्रसिद्धायां क्रियास्थितौ तत्तद्वत्तद्गृह्यवस्थायां मया भिक्षुसकल्यसर्ग एव दृष्टात ॥ अयं जीवो धारणाध्यानयत्नानुसारेण यद्यदित तत्सर्वं कमेण युगपच्च यथेच्छ कर्तुं समर्थ इत्याह ॥ एकत्वमित्यादिना ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाक्रमैस्तुल्यकालवाकर्तुं मूलसमर्थः ॥ २५ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ सर्व्वेति ॥ यतो य जीवः परमार्थतोऽनंतः अतोऽस्य सर्वशक्तयः सति यतश्चायमैकैके देहाभिमानलक्षणो न तेन परिच्छेदेन पुंक्तः अतोऽस्यैककार्यावशक्तितोऽस्ति ॥ शक्तिसुभावा नुसारतश्च तत्कार्यस्य भावोऽस्य व्यबस्थित इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अत एव प्राणिनः स्वर्गनरकाद्यनर्थसहस्रसर्गात्मना मविकारस सर्वप्राणि सहारेण प्रलयालनाचससकोचो जगदीश्वरः अहिंसो हि सा प्रयुक्तवैषम्यनैर्घृण्यद्योऽपशून्यो यतोऽयं जंतुर्जीवसयः स्वयं यदिच्छति तदेव स्वेच्छानुसार इत्यर्थः चिदात्मन ईश्वरस्य सकल्यास्य पद्यते न तेन किंचित्कस्य चिदिति टा कियत इत्यर्थः ॥ तथा च भगवतो वादरायणस्य सूत्रम् ॥ वैषम्यनैर्घृण्येन सापेक्षत्वादिति ॥ २७ ॥

१ ब्रह्मादि त्रिंशोर्डीपशक्ति यटयो र्कगतिस्तत्र स्थभाप्य स्थैक्य टोक्तेः २ पुस्तकात्तरे मूल टीका योर्पुनः कइति पाठः

॥ ४ ॥ महाप्रलयतः द्विधाधावसानतः पारम्यक्षये भोजका विघाते रोनसह ॥ जगद्यति भासक्षयतोषा ॥ ५ ॥ नेपा सर्वधा रुद्राणां तदानीमन्तरुद्रसारस्य यस्य स्थानदर्शनमस्त
 सिर्वतमभूत्समभ्यर्थात्कालिकजीवदादिसारमन्त्रकेमाययोस्त्वमसाक्षी भवजागरमित्यथ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ऋषिपत्नी लुकेर्धर्षसिद्धरामसपादकालोत्सवसतारोपबन्धिनादिति
 म्यत ॥ ८ ॥ प्रामद्वारापृष्टा यत्सर्वशेषे पञ्चिन्नासया प्रभृत्स्य ॥ ९ ॥ अशेषाधिष्ठानाधिहरापथ अप्यस्तारोतुसकरस्य सत्यतीक्ष्णिकेन सज ॥ तत्र सप्तसप्तलिङ्गसक
 लिकाप्यसदतिरिक्तरूपपूर्वोत्तरकालो नोस्ति तरेष्वनास्ति तत्सर्वमधिष्ठानतु पर सर्वस्मिन्तो स्तेष्वेति तत्सत्यैव भोजकादृष्टोदो धिगसां कल्पिकार्यस्यार्किया सामर्थ्यमित्यर्थ

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छतां शुनिजस्थानतत्र भुक्का कलत्रकै ॥ कश्चित्कालं समभोगान्मत्सकाशमुपैष्य ॥ ४ ॥ भविष्यमदंशाये
 गणामगुरुरमुपणा ॥ ततो महाप्रलयतोयास्यामलत्वरपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् रुद्रस्तोषां सोतरधीयत ॥
 अत्यससारसंस्थानरुद्राणां मध्यमाययी ॥ ६ ॥ प्रययु स्वास्पदते पिजीवदवाक्षणादय ॥ स्वकलत्रे समर्देहक्षपयित्वा यकालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकसमाभाषमविष्यति गणोत्तमा ॥ कदाचिद्भोषिदस्य तैतारकाकारकरिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सिद्धुसकलमरुपास्ते
 जीवदवाक्षणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकलार्थैकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ संकल्पसत्यता त्वशेत्यजसकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्र यन्नास्ति तन्नास्ति यत सर्वात्मतत्त्वम् ॥ १० ॥ यत्सर्वमेदस्य ते यच्च सकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विद्यते तत्र सर्वकालं तदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतया गत्वा देशांतरं यथा ॥ देशदेशांतरयद्द्वजगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वप्नो विना तत्र नलभ्य
 ते ॥ सवमस्ति चित् कोशेष्वप्यलोकयत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तया तद्वाप्नोति सर्वात्मत्वादविद्वतम् ॥ सकल्प स्वप्नकस्त्वगयया च दशया
 व्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्या विना त्वेतन्न लभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ सवकालयत्सर्वधिष्ठानतस्मात्सकभूलात् देशकालात्मतया तत्र यत्सर्वमधिष्ठाने ॥ ११ ॥ गत्या देशांतरयत्सर्वेति द्विवर्णोति ॥ देशाविति ॥ यथा मधुरादिदेशांतरयादृष्टिपु
 षादिदेशादियमानमपि गतिगमनमात्मा स्वप्नमन आदिष्वस्मिन्नुपपादयत्कालस्तद्विषये कोपेदृष्टा पुरुष इत्यादिक कारणकलापविनानलभ्यते न यात्स्वमो धित प्रकायसुपु
 षा स्वप्नान्तरान्तरभ्यन्तरेणैव ॥ १२ ॥ चित् ओशको भासदशेषवशासनकरे अज्ञाने यथा यथा आलोकयति भोजकादृष्टोदो धित भासनाभिप्यार्थालोचयति तयात
 या च तद्विद्वत्समयद्विषयकपट्टरपतया आभोति ॥ १३ ॥ सवत्यस्त्वमसकस्यादुर्गुणपट्टरनिर्दिष्टकटपायस्तमाह ॥ सकल्प इति ॥ आप्येतैतद्वाराद्विष्यति शेष ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगपरिष्कारदेशेनैव ॥ तन्मधुराणां विनाप्यभ्यासस्तत्पट्टयोगसिद्धिफलमस्तीति विशेषमाह ॥ येषां ति चित्ति ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ एवमेव सर्वेषामपि जीवानां मरणकालोद्भूतस्वकर्मैव स्वमद्वज्जगदात्मना आभोक्ष्यभातीति बोध्यमित्याह ॥ सर्व एवेति ॥ ३ ॥ एवं भिक्षालेव तन्मपरिच्छिन्नं स्वरूपं प्रत्यक्षा
विधोपि देही देहपरिच्छिन्न इव आभोक्षमाकुलस्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ अनया भिक्षुकथया ॥ ४ ॥ परात्पूर्णस्वरूपात्प्रत्यक्षितात्मा सर्वोपि जीव इति एव प्रकार एव न केवलं भिक्षुरित्यर्थः ॥
अहरहः प्रतिदिन स्वप्नेनः अन्नं भवति स्म भवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ इदं जन्मादिदुःखकचिक्केन चिन्मिन्नेन परिपश्यतीति परेणान्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदानीं बध्मोक्षतत्त्वसंक्षिप्याह ॥
देहेति ॥ देहनाम्नोहमिदं भिमान एवातो बध्मस्त्यालगात् एव मोक्ष इति निष्कर्ष इत्यर्थः ॥ किंचिदुक्तं कामोराभोवर्णिता र्थप्रबोधमाश्रयार्थिभिर्नयेन व्यक्तं किं ॥ अहो इत्यादिना

सर्वस्याभासजीवस्य मृतिजन्ममयी स्थितिः ॥ भवत्येव चिदाकाशरूपिण्येवाकृतिगता ॥ २ ॥ पृथक्कृत्यैक्यमभ्येति स्वात्मा संसारखंडक
म् ॥ सर्व एव मृतो जंतुः पृथक् स्वप्ननिभात्मकम् ॥ ३ ॥ एवं तत्स्वरूपोपि देही चामोक्षमाकुलः ॥ जीवयूथं जयातुभ्यं कथितं कथयानया ॥ ४ ॥
परात्प्रत्यक्षितात्मेति भिक्षुरात्मकेवलम् ॥ मोहान्मोहांतरं याति जीवो हरहरे वनः ॥ ५ ॥ पर्वताग्रपरिभ्रष्टो ह्यधो धउपलोक्यथा ॥ परमा
त्मपरिभ्रष्टो जीवः स्वप्नात्मि मंदं ॥ ६ ॥ पश्यत्यस्मादपि स्वप्नाद्याति स्वप्नांतरं पुनः ॥ स्वप्नात्स्वप्नो विनिपतन् मृदुपैव दंदं ह किल ॥ ७ ॥ परिपश्य
ति जीवो तर्मायया जर्जरं रीकृतः ॥ कचिक्केन चिदेवैव ह कदाचिदपि वा स्वयं ॥ ८ ॥ देहनाम्नोहमिदं तन्मुच्यते स्वप्नप्रपद्यते ॥ श्रीराम उवाच ॥
अहो नु विषमो मोहो जीवस्यारयोपजायते ॥ ९ ॥ यथा युग्मस्य स्तोकेन नानाकारविकारया ॥ मिथ्याज्ञानोऽग्रया मिथ्यामाययानिपत
त्यलम् ॥ १० ॥ अहो नु खलु वैषम्यं भोमं निजवदुच्यते ॥ भगवन् सर्वदा सर्वसर्वदैव जगत्स्थितौ ॥ ११ ॥ त्वया संभवतीत्युक्तं यथा तच्चानु
भूयते ॥ एवं गुणविशिष्टात्मा तन्मोहात्मा सा भिक्षुकः ॥ १२ ॥ कचिदस्ति नवास्त्यंतरालो क्यकथयामि ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अ
द्य राज्ञोऽसमाधिस्थं स्त्रिलोकीं मठिकां मिमां ॥ १३ ॥

१ ॥ स्तोकेनात्मेनापि मदश्चमादिनिमित्तेन शुभस्य मनःस्थामायायया अलमत्यंतं भीमैषम्यदुःखसकदतिपतितच्च निजवत्सत्यवस्थीयवद्वा उच्यते तद्देहो आश्रयमिति
परेणान्वयः ॥ १० ॥ सर्वसर्वं सर्वदा संभवतीति च त्वया पदुक्तं दप्युन्नं भवत्स्वरूपमाभूदित्याह ॥ भगवन्मिति ॥ ११ ॥ एवमुपदिष्टार्थाभिर्न दनेन गुरुप्रतोष्यत्वया यभिभिक्षुर्म
दोधायकत्वयित्वोक्त उक्तं किंचिदस्तीति स देहेन कौतुकात्पृच्छति ॥ एवं गुणविशिष्ट इति ॥ तन्मोहात्मा तादृशजीवतादिमोहात्मा ॥ १२ ॥ अतर्प्येन आलोक्यत्वद्वोधाया
यथापि कल्पयित्वा मया भिक्षुरुक्तस्तथापि तद्वाक्यस्यादृतत्वायोगात् किंचित्संभावित एव सः तस्य च योगेनाधुना दर्शने उच्यते न विलंबः स्यादित्याशयेन वसिष्ठस्तकालोचितं भवाच
अवेति ॥ १३ ॥

दृक्शब्दाद्गुरिमेनहलंतादापिदीर्घदेशस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यग्रहंकूर्दाप्यानभंगमीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशतिक्विल ॥ १० ॥ तस्यभिक्षोः ॥ संवेतुर्विदेहकैव
 ल्यायचरमसाक्षात्कारमामुम् ॥ तत्कुत ॥ यतो नियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातु ॥ ११ ॥ तथापाम्बुर्णितप्रकरेण ॥ १२ ॥ एवमेवविध ॥ अथास्मिन्कले ॥ अयद्वितीय ॥
 तृतीयोनोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सद्वेअलिनाअलिबद्धमतामयाअस्मिन्सर्वोत्तरीयोनोपलभ्यतइतिपूर्वणपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्विहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदेशोनामस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
 र्गलंभृद्धानभंगभीताविशंतिना ॥ १० ॥ श्रुत्याःप्रियाःक्विलतयासंतिष्ठतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशास्थितिः ॥ ११ ॥
 राजयोधाननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षहस्त्राणितयाचितेनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिदाकनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
 अद्यत्विहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोनोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुस्तृतीयोव्योजगत्यद्वादशालि
 ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सर्गात्ततोऽलद्वस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रोक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
 कोशशाथिनिसर्गके ॥ तृतीयो विद्यतेभिक्षुर्ब्राह्मश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवमेवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवत्सर्वपदार्थाः
 सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयाब्राह्मणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तैरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदेनामुनाभाव्यं
 पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यांयुक्तनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंव्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
 नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एतएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
 येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वप्सिववोचयः ॥ अत्यंतसदृशाःकंचिकेचि
 दर्धसमक्रमाः ॥ २३ ॥ केचिदीपस्तमाःकेचिन्तकटाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादन्येसर्गासंप्रोक्षितास्तत्रतृतीयस्तादृगाशयोऽलद्वद्वत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मितएतत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवब्रह्मां
 हमेदेनसदृशेपदार्थक्रमेतादृशाभिक्षवाप्यनताःसभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्सर्गेषुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
 भिक्षुसदृशसमाचारैस्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिएतन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चभाव्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलंतंज्ञानकर्मचरित्रताभ्यांयुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
 एवंविधस्यरूपस्यस्थानस्यक्रियाणांचास्पदभावविषयीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

उद्यतपापयथाद्वयकोटिहोवाधमेदन्त्यनितिपावद् ॥ १४ ॥ घनगजितमंभमासलपुट ॥ तस्यबाधस्त ॥ १५ ॥ धाननपुला काभन।पठ५१२५ ॥ १६ ॥
सत्तेनपूर्वपुभित ॥ १७ ॥ अह्यपापामाक्रान्तिजधर्मसपादयामाहु ॥ १८ ॥ मुनिप्रोक्तज्ञानराजार्धतयत.अभ्यस्त ॥ उपविष्टार्थानुसधानसुखेनक्षणमिषपुनाराम
पुष्टापाप्रवणैर्ह्यल्लभ्यननिद्राभावात्कल्पमिवच ॥ १९ ॥ स्वधरभूषणभूतसरोरारिषमतिबासपातकीनेमयल्लवस्वकापपरजेआतेसतिरशरयसभाभामस्तनपापूर्वपुष्टद्वयपुन
आत्पानलोकरवनेनप्यात्पानप्रवणोचितसभासन्निधराकरवनेनस्यो ॥ २० ॥ इतिश्रीबासिधम तात्पर्यमकारोनिषाण पू०पधर्पाटितम.सर्व ॥ ६५ ॥ ॥ ५५ ॥

शिक्षुरेक्षोक्तिनास्तीतिप्रैक्ष्यपातवदान्प्रहम् ॥ श्रीबालमीकिरुवाच ॥ ॥ मुनींचेवकययतिवहिर्मध्याङ्गिहिम ॥ १४ ॥ उद्भूतलप
क्षुन्नपनगजितमंसल ॥ तत्पजुपायकोस्यपुष्पाजलिपरंपरा ॥ १५ ॥ दृपापौराविटपिनभुष्यंवातधुताहव॥पूजयित्वामुनिश्रेष्ठा
नुदतिष्ठस्वविपरान् ॥ १६ ॥ सप्तातदनुसोत्तस्योत्तप्रणामपरंपरा ॥ कमेणत्पलनेनैवजन्मु खेचरभूचरा ॥ १७ ॥ स्वास्पदपुष्यपारा
रामहव्यापारमाहता ॥ सर्वसपादयामासुनिजधर्मक्रमोचितम् ॥ १८ ॥ चितवंतोमुनिप्रोक्तमहीचरनभश्चरा ॥ ज्ञानक्षयाक्ष्णमिव
निन्नु वस्यमिवापिच ॥ १९ ॥ प्रात पुन प्रत्यतकायपरंपरेस्मिन्जातेजनस्वचरभूचरभूतसप ॥ आस्थानलोकरचनेनतयैवतस्याव
न्योन्यमंघटनपूजिनपुन्यलोक ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विद्योत्तरविस्मयवर्णननाभपचपटितम सर्ग ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
श्रीबालमीकिरुवाच ॥ ॥ वसिष्ठमुनिसमुक्ताविश्रामिजादिसयुता ॥ स्थिता खेचरसिद्धीपाविश्रांतातदृपनायका ॥ १ ॥ सरामलक्ष्म
णासंवतर्धवायसमायसो ॥ सौम्यासमसमाभोगारांतवातेवपस्मिनी ॥ २ ॥ अन्वेदस्यवचप्रश्नमुवाचायमुनीश्वर ॥ बोधयंतिवलादे
वसानुकुपाहिसाधव ॥ ३ ॥ श्रीवन्मिष्ठउवाच ॥ ॥ राजनरघुकुलाकाशशंकरपुनंदन ॥ त्यामयाज्ञाननेत्रेणसभिक्षुभोक्षितश्चि
रम् ॥ ४ ॥ ध्यानेनाहचिरभ्यातलाहनिभिक्षुटिदक्षया ॥ दीपानिससविपुलांकुलशैलसपवताम् ॥ ५ ॥ यावत्कुनश्चिदप्येवमिदंक्षुलभ्योन
तादृश ॥ वयंकिलमनोरान्न्यंघहिरप्युपलभ्यते ॥ ६ ॥ ततश्चिभागशेषायांराभ्यापुनरहंधिया ॥ इतराशांतरंयातावेलावातद्वेवार्णव
म् ॥ ७ ॥ जिननामैपतत्राकिश्रीमन्जनपदोमहान् ॥ वल्मीकोपरितत्रास्तिविहाराजनसश्रय ॥ ८ ॥

अप्ययस्यापयननप्रसोदशनमुप्यत ॥ तदरानांतपाभ्येधर्मनानभूतमाध्विनी ॥ १ ॥ स्थिताउपविष्टा ॥ मतोदृष्टालोनायका सामगदयश्चिप्रान्ताउपविष्टा ॥ १ ॥
पश्चर्नपधवर्तीसरासी ॥ २ ॥ पश्चमनेषस्यअपतीक्ष्यपउवाच ॥ प्रातर्धवाह्यध्वमितिस्वयमनिष्ठातत्वादिनिभाव ॥ ३ ॥ चिरमक्षितोन्मिष्ट चिरमक्षिप्यमेक्षितदतिबाा ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ पापन्यतभ्यलाधरुहिरुचोमदतिपूर्वेणान्यप ॥ ६ ॥ उत्तरस्याकाशायाविराकांतरवेशयानोमनसापयलोचिद्वानिनितिपावद् ॥ ७ ॥ बल्मीकाख्याज्ञानपवाहुपरि
पतोजिननामापयमसिद्धाजनपदोक्तिमप्रजनपदेविहारात्प्योजनसमयोबहुअनाप्रयोदेशोक्ति ॥ ८ ॥

दकृशब्दाद्गुरिमेतदहंतादापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहकुर्द्वीध्यानमंगमीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशतिक्विल ॥ १० ॥ तस्मिन्निक्षोः ॥ सवत्तुवदहंकव
ल्यायचरमसाक्षात्कारग्रामम् ॥ तत्कृत ॥ यतोनियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातुः ॥ ११ ॥ तथाप्राग्भूतप्रकरणे ॥ १२ ॥ एवंप्रविविधः ॥ अथास्मिन्कल्पे ॥ अयद्वितीय ॥
तृतीयोनोपलभ्यतदानीमयत्यर्थः ॥ १३ ॥ जगत्सद्येअलिताअलिचङ्क्रमतामयाअस्मिन्सर्गोत्तरीयोनोपलभ्यतइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्निहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदशोनानामस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
गलंगृहंध्यानमंगमीताविशंतिनां ॥ १० ॥ भृत्याःप्रियाःक्विलतथासंतिपुतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
रात्रयोध्याननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सनुवर्षसहस्राणितथाचित्तैनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिद्व्याक्तनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
अद्यविहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोनोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुरतृतीयोन्योजगत्पद्मादरालि
ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सगात्ततोत्तलब्धस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गामयासंप्रेक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
कोशशायिनिसर्गके ॥ तृतीयोविद्यतभिक्षुर्बाह्यश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवंतेनैवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवन्सर्वपदार्थाः
सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपियेमुनयोद्वाह्यतास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदनामुनाभाव्यं
पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यायुक्तेनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंन्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एनएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वस्मिन्स्ववर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशःकचिकेचि
दर्धसमक्रमः ॥ २३ ॥ केचिदीपत्समाःकेचिन्नकद्राचिपुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादप्येसर्गां संप्रेक्षितास्तवतृतीयस्तादृगाशयोत्तलब्धस्तन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मितएतत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवमस्मा
दभेदेनसदृशेपदार्थकमेतदृशभिक्षवोप्यनतासंभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्धर्ममुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
भिक्षुसदृशसमाचारैस्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिपुनन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चाप्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलनज्ञानकर्मचरित्रताभ्यायुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
एवविधस्यरूपस्यसत्त्वानस्यक्रियाणांचास्पदभविष्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

शणनिरमयकालास्तिदहमातसषटापितास्ति दहविषेष्टालक्षणकमषटूरितस्तत्वेधनास्ति किमस्तिप्रतिपत्तिर्थातिरक्षकेवलजुभाते ॥ तदेवेहभिष्टुषारिषेस्पष्टमित्याह ॥
 वदति ॥ अतर्जाषटारिषणैकितपलासामलसम्यगुलभश्चक ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातरुजमिषविकसितम् ॥ तस्यैषमरादीनानाफलहजालकञ्जालाश्चपरयेतिषोच्यम् ॥
 अर्थानि सङ्घटनभान सार्धिमहानग्निर्विक्रिणार्दिवशुद्धात्सवेधनावेदमशुद्धिमज्जकाज्जातम् ॥ २७ ॥ एषभिष्टुमनसीषसर्वजीभमन सपिप्रत्येकजगदुपपत्तिमासत्त्ववदितस्त
 स्मरस्यानर्जस्यवदितस्यविषयिषम सगरवद्वदितस्त्यनवर्त्यधमायादरोत्सर्प ॥ तेषामिमिकत्वता स्वपरोपिषनहनगतजगतस्वहामिष स्वस्वभ्यषट्परादुरानमिष्यासत्पाए
 य ॥ किंस्तदनत्याह ॥ सयात्मनीति ॥ सयात्मन्यस्तिभित्तैरकसेपरमात्मनिताश्चात्म्येनस्फुरतिर्गति ॥ तेनस्तत्त्वबोधेनतद्भावस्यागुनैर्किंचित्स्यमित्यस्य ॥ २८ ॥ इति

क्षणनहास्तिनोचममप्रतिपत्तिर्हिजुभाते ॥ केनविशस्यहेरात्राअनताकतयेनय ॥ २५ ॥ वतासामुपलभोलमहोर्माभामनांगति ॥ प्रति
 भामानमवदमित्यविकसितस्थितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकञ्जालजलेप्रानरिवांशुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमन ॥ सम्रा
 रजालमविलसार्धवद्विक्रिणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुस्वह स्वदांतरव्यपिचतस्यविचित्रत्वंह ॥ भवैस्वयननुचर्तपिभि
 यनमिष्यासवात्मनिस्फुरतिकारणकारणोस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणेपू० जीवटो० त्रिस्तुसस्तिकयनना
 मपदपठितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिक्षुगत्वास्वोधयत्वमी ॥ नरामत्यहिताश्रीप्राधानयनुकुट्टी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवत्सिष्ठउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षो सदह प्राणवर्जित ॥ क्लृप्तोवैवण्यमायातोनासौजीवितभाजनम् ॥ २ ॥
 तस्मभिक्षोसुर्जवांसोभूत्वापद्मजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयानासौसंस्थिताभाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतबलान्निकासितार्ग
 ला ॥ अतरालनुतिपुतिश्रुत्वाभिक्षुद्विदक्षव ॥ ४ ॥

श्रीवत्सिष्ठम० तात्पर्यप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपू० पदपठितम सर्ग ॥ ६६ ॥

॥ ७५ ॥

॥ त्रिदशोत्सवाधौमुक्तस्यदहनारोषवण्यते ॥ भिक्षुर्धोनिषदन्त्येर्पावधामोक्ष

भवोभत ॥ १ ॥ सद्योपयुक्तमाधोर्गुंभ्यापयन् अमीमत्यहितामयाधेदितानरामिषणोभवद्वासाश्चानयन् ॥ १ ॥ अर्धवत्ससवतुंनियतेरपनिश्रयदन्तिमहुक्तघिस्तस्यत्वयेवपुष्ट
 मितिसुरपथसिष्ठउवाच ॥ राजन्निहि ॥ हृदभ्राणापटमकान्नरसभाग शोषेणैवैवण्यमायात ॥ २ ॥ सतर्हिस्त्वदीपसत्यसकभेनमजीवतुतभाह ॥ तस्येति ॥ सत्येवतद्देहोभ्य
 यारभ्यरोपमत्सकस्यश्रवत्तेनाप्यधेतिभाष ॥ ३ ॥ मासपयतपद्वर्गालननिकासनीयमितिभिक्षुणाआसन्नैरतालकासमिलहृत्तैर्गुमत्वावचित्त्वन्मभिमिलधवोपनकनुमय
 स्यादित्याह ॥ तद्वदिति ॥ मासस्यपदिश्वरमनिषेवलांनिकासितार्गलासंतोभिक्षुर्द्विदक्षवोभूत्वावद्विहारातरालेतिवदति ॥ बलान्निकासाबलादितिवा ॥ ४ ॥

नतोमासतेकायभिक्षुशरीरंनिष्काल्यनिःसार्यजलेत्यक्षयमिज्जपिष्यति ॥ तस्यांकुट्यामन्यंतत्कायाकारशिलाप्रतिमात्तृपंभिक्षुपूजाभक्त्यादिष्यवहारप्रवर्त्तनायकरिष्यति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानसभक्तमनःकल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्यामुक्तः ॥ विहारेषाणचेष्टादिष्यापारविषयेनष्टमृतम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासगिकमुक्त्वाप्रस्तुतमेवावलंबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेनभातिपरराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवासेननिरस्यते ॥ अस्तीअविद्यमानैवकृतजगदारभा ॥ हेक्षःकटकतयेवप्रतिभासस्ययोविपर्यासेन्यथाभावस्तस्मान्नकारणकोविश्रमोदयोयस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारोनामधेयमृत्तिकेत्येवसत्यमित्यादिदृष्टान्तश्रुतिवाचादादृष्टिकमायापिदृश्यमनृतस्वभाववानुर्मायते ॥ ९ ॥ ज्ञापरमात्माएवंअविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ सचस्वविवेकात्सर्वमात्मेतिप्रथतीत्यात्सदृक्चिन्मायःपरिशिष्यतइत्यर्थः ॥ १० ॥ सःस्वबोधतआत्मेव ॥ अबोधतस्तुस

ततोनाशंगसंधानंकायंनिष्काल्यतेजले ॥ त्यक्ष्यंत्यन्यंकरिष्यंतिभिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवंसदेहेनभिक्षुर्मुक्तोव्यवस्थितः ॥ कथंप्रबोधयेत्तद्विहारेशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषांगुणमयीमायादुर्बोधेनदुरत्यया ॥ नित्यंसत्यावबोधेनसुरेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्येवकृतारंभाहेक्षःकटकतायथा ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनिवाचेयमित्यंमायानुमीयते ॥ तरंगातीवपयसिप्रेक्षामात्राविनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञोहिदृश्यमयादीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरंब्रजेत् ॥ एवंजीवत्वमायातिविवेकात्सर्वमात्महृक् ॥ १० ॥ योयस्यप्रतिभासःस्यादात्मैवसस्त्वबोधत ॥ सएवोदेतिसंसारःकरंजवनगुल्महृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकंभूतमुदितंकरंतंसारमंडलम् ॥ भिक्षोःस्वप्नांतरद्वपरांभंगिभिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतःपद्मजादेवजगत्स्वप्नोयथोदितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तोरथोरुदःसर्वजनंप्रति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभातिसर्गःस्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेनब्रह्मांडानीवकोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथातथावास्मिन्जीवःपश्यतिविभ्रमम् ॥ रूढयेयंसमर्थंचस्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्यप्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानांकिंचिद्भाजनतांगतः ॥ १६ ॥

एवससाराल्मनाउदेति ॥ ११ ॥ भूतंप्राणिनिकायंप्रतिप्रत्येकससारमंडलंयांत्याउदितंकरतम् ॥ यथाभिक्षोःस्वमातरेअभसोभंगिआवर्ततरगादिविभागमिवविद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समष्टैर्हैरण्यगर्भस्यमनोमात्रनिर्माणत्वादयसर्गःस्वप्नएवचेष्टादिरपितथैवभावितुमर्हति असच्छचित्तादुत्थितइतिपरस्परइवभासतइत्याह ॥ प्रस्तुतइति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धीतुपितामहस्येवपितामहवत्स्वमविलासवत्सत्यआभातितेनतादृशभागेनज्ञायतेप्रत्येकमयब्रह्मांडानीवकोटिशोउदितइतिनिश्चीयतइत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयंजीवोव्यष्टिप्रपचरूपेणसमष्टिप्रपचरूपेणवासाधारणप्रपचरूपेणप्रत्येकमसाधारणप्रपचरूपेणवायथातथावास्फुरन्मस्तुतथापि रूढयेयमितिमानसमर्थदीर्घविभ्रमंप्रथतीतिसत्त्वमत्रन्मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घत्वमदशनेनिमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्चतःप्रतीतिश्च्युतमादृतावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्यआश्रित्यक्वचित्किंश्चिद्वेचनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

ध्वनिरवयवकालात्सनिर्द्देशमानसचेष्टापिनास्ति रेखादिषेष्टालक्षणकमधुरानिरलत्वाद्ब्रह्मनास्ति किन्नाहिमतिपतिर्भातिरेकबलजुगमे ॥ तदेवेहमिच्छुश्चरिभेस्पष्टमित्याह ॥
 कति ॥ अन्ताजीषटाहिर्गार्हपत्यतासामलसम्पुण्ड्रभाभक ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातरुजमिषविधकसितम् ॥ तस्यशेषभरार्दीनानाकलङ्काकलङ्काभाभययेति योज्यम् ॥
 अर्धार्धं ब्रह्मतमान सार्धमर्द्धान्निर्वर्द्धिकणादिवशुद्रात्सवेदनोद्देशमशुद्धिमज्जाजातम् ॥ २७ ॥ एषमिच्छुमनसीवसर्वजीषमन स्वपित्येकजगद्गुणमतिभासस्वउदितक
 स्यतस्यान्तीवस्वहानरप्यपिचिचिष सगरस्वउदितउत्स्यनस्यैषमयापादरोत्सर्प ॥ तेषामिकत्वव्याख्ययतेपिचतदनागतगत्स्वहामिष स्वस्वप्यबहारादशाममिष्यासत्याप
 ष ॥ किंस्वतनेत्याह ॥ सधात्सनीति ॥ सवालम्यस्मिस्वित्तर्तकरसेपरमात्मानारास्येनस्फुरतिर्नात ॥ तेनस्वतस्वधाभेमनदानभ्यामगुर्नर्कचित्सत्यमित्यथ ॥ २८ ॥ इति

क्षणनेहस्त्रिनोकमप्रतिपत्तिर्हिजुभते ॥ केव विशत्यहोरात्राअनताऽतयोनय ॥ २५ ॥ कतासामुपलभालमहेशीमामनोगति ॥ प्रति
 सामात्रमवेदमित्यविकसितस्वितम् ॥ २६ ॥ नानाकलङ्कहकलालजलेप्रानरिवांशुजम् ॥ जातसवेदनादवशुद्रादिदमशुद्धिमत् ॥ सन्मा
 रजालमश्वित्सार्धवर्द्धिकणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुखद स्वहान्तेरप्यपिचतस्यविचित्रखद ॥ सर्वस्वयननुवर्तपिमि
 योनमिष्यासवालनिरस्फुरतिकारणकारणोस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणेपु० जीवदो० भिक्षुसस्यतिकयनना
 मपद्रुपटितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतभिक्षुगत्वास नोपयत्वमी ॥ नरामत्यहिता शीघ्रचानयतुकुटी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रवन्मिषुउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षो सदह प्राणवर्जित ॥ क्लेदोवैषण्यमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्यभिक्षोस्तुजीवोसौभूत्वापद्यजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयोनसौसंस्थितिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतयलान्निष्कासितार्ग
 ला ॥ अंतरालतुतिपुतिष्ठत्याभिक्षुदिदसव ॥ ४ ॥

मीषासिष्ठम मास्यनकारोनिर्वाणप्रकरणेपु पद्रुपटितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भिक्षोस्तमायोमुक्तस्यद्वेनाराभ्रवर्णये ॥ भिक्षुर्भातिवदप्येवांशुभाभोक्ष
 यवोभत ॥ १ ॥ सवोभयगुणमाधेर्भुष्याययु अमीमत्यहितामयाभेधितानरामभिणोमवशास्रपाक्षानयु ॥ १ ॥ अर्धवतस्यसवचुनियतेरेयनिम्यपद्रुतिमहुक्तद्विस्तृत्यत्यवेदपुट
 भित्तिस्रषपन्मसिष्ठउवाच ॥ राजन्मिन्नि ॥ क्लृप्त माणापटभक्तान्तरसभाग रोपेणैषण्यमायात ॥ २ ॥ सतर्हत्वदीयसत्यसकस्येनपकीर्णतभाह ॥ तस्येति ॥ सत्यवतद्वहेभोन्य
 पारप्यशेषमसकस्यम्ब्रसतिनाय्ययेति भाष ॥ ३ ॥ मासपयनयुर्गालननिष्कासनीयमितिभिक्षुणाआश्रमेतरालभासिभिलासुर्धैरुनत्वादपित्वम्ब्रिभिल्लद्यवोपनकमुमरा
 स्यवित्याह ॥ तद्वहेति ॥ मासस्यपयतिचरमनिबलान्निष्कासितार्गला सतोभिक्षुदेहदिदस्यपुत्स्यावर्द्धिर्दार्ढ्यरास्तेतिष्ठति ॥ बलाग्निस्त्राज्ञाबलान्तिभा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकायां भिक्षुशरीरे निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति मज्जिष्यति ॥ तस्यां कुट्यामन्यतत्कायाकारशिलाप्रतिमस्वरूपं भिक्षुं पूजाभक्त्या दिव्यवहारप्रवर्त्तनाय करिष्यंति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानसभक्तमनःकल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्यामुक्तः ॥ विहारे प्राणचेष्टादिव्यापारविषयेन दृढम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलबधे ॥ एवेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन भ्रातिपरपराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवाहने निरस्यते ॥ अस्तीति अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे भक्तकृतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यसोऽन्यथाभावस्तस्मान्नकारणकोविधमोदयोपस्थाः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमिमत्यादिदृष्टान्तश्रुतिवाचादादितिकमायापि दृश्यमनृतस्य भवैवानुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञः परमात्मा एव अविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ स च स्वविवेकात् सर्वमात्मेति पश्यतीत्यात्सदृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अबोधतस्तु स ततो न शङ्गसंधानं कार्यं निष्काल्य तेजले ॥ त्यक्ष्यं त्यन्यं करिष्यंति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं स देहेन भिक्षुर्मुक्तोऽप्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते न शृणुत हि हारशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयीमाया दुर्बोधेन दुरस्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वदुतारं भाहेक्षः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यसमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमिदं मायानुमीयते ॥ तरंगातीवपयस्विप्रेक्षामात्रविनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञो हि हिदृश्यमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतीभासः स्यादाल्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदेतिसंसारः करं जवनगुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरद्वपरां भोगिनिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पद्मजादेव जगत्स्वप्नो यथादितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां क्वचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारालम्बना उदेति ॥ ११ ॥ भूतप्राणिनिकायं प्रति प्रत्येकससारमंडलं भ्रात्या उदितकृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वभातरे अभसो भोगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समदेर्हिरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयं सर्गः स्वमएव चेद्वापरे पितृयैव भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्थिरदवभासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्यैव पितामहवत् स्वमविलासवत्सत्य आभाति तेन तादृशभागेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो ब्यपिष्टप्रचक्षणेण स मादृष्टप्रचक्षणेण वासाधारणप्रपचक्षणेण प्रत्येकमसाधारणप्रचक्षणेण वा यथा तथा वा स्फुरन् प्रस्तुतया पिष्टदये प्रतीजानसमर्थं दीर्घं विभ्रमं पश्यतीति सत्यमत्र निमग्न्येवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घस्वप्नमदर्शने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च त्रयं प्रतीतिश्च्युतमादृततावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य क्वचित्कस्मिंश्चिद्देवनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

तत्तत्प्रत्यक्षमविचित्रमुत्कृष्टशालिनीजीवधितृप्तचित्तरास्यदमात्रेणायथातत्वाकर्मप्रसक्तलोकवाकलत्वाभुजानासिस्थितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविदेवप्राणकल्पनपातदधनस्वरूपविणीभूत्यातद्वाक्यजीवनमकट्यगतासतीआत्मनिवहकारसम्भारिणीअभ्यसवदिभ्यगत्वाविषयाकारसम्भारिणीभूत्याविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तेषमस्यर्थास्वाजीवादिनामरूपभेदस्तथापिपरमात्मैवेय अभ्याससहस्रैरप्यधिष्ठानस्याभ्यत्वायोगादिनिषरमपुरुषार्थफलजीवमसौक्यमटकीकरोति ॥ चित्तनीति ॥ प्रत्यगात्माचित्तेत्युपाध्याकारस्यादिमात्रपराध्याकिपरमात्माप्रसन्नपरवाप्रसन्नकिआत्माप्रत्यगात्मानकिमस्यप्रसन्नानिमुखस्यस्वरूपेणानिर्बधनानिदीपाधिकजीवनाकोदेवदत्तपद्महत्तादेर्देहनाभ्यादिपदाद्याणवाक्चलुटादिनामभ्यार्हानानिर्कृतआन्नेप्युपाधिधरात्सर्वसम्भवेव ॥ तथाचभृति ॥ सपरुषद्वमिष्टिआनस्यारभ्य प्राणान्येवमाणोनाममवतिष्ठद्व्याकूरस्यचक्षुभ्यपातालंममलोकयवाचित्तसुदन्तशालिनी ॥ चित्तरास्यदमात्रेणरुक्त्वाकल्वेवसंस्थिता ॥ १९ ॥ अचित्स्वरूपविणीजीवनानामरूपगतात्मनि ॥ अन्यत्रचविलुठतिगत्वासम्भमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनास्रोस्यप्रतिर्विवादिवाहता ॥ १९ ॥ द्रष्टव्यवपरमवक्षजगद्दृष्ट्येवसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकाशोजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोब्रह्मणएवायजगद्भूयुतिष्ठति ॥ विभक्त्यन्यतयावोधान्प्रतिर्विधाटिवात्मक ॥ २१ ॥ स्मृदेस्मर्दाकतेचेहस्वतःसक्षाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेप्रौघूर्तयथा ॥ २२ ॥ चित्स्वरूपवधितृप्तदेसवात्मनिविलुभित ॥ स्वदास्यदौजृम्भणादिकल्पितनात्रवाक्त्वम् ॥ २३ ॥ नस्पटोत्तीहनास्मर्दोनेकतावापिनहिता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वयेवास्तितायास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारेणसर्वशब्दार्थयोः समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयनास्तस्यपिनविद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोर्विभेदप्रकृतिर्लाछनम् ॥ अभेदबोधोधाटरिवलगेलितेशिष्यतपरम् ॥ २६ ॥

पञ्चम्याऽप्यन्वानोपनतानि ताभ्यतस्त्वकर्मनानामर्थेति ॥ ११ ॥ एवमैकस्वरहितं काण्डमुत्पाभ्यवहारद्वयैव परब्रह्मब्रह्मपंचवसंस्थितार्कपुनः परमार्थद्वयस्यासंभूतोपाधिबाधेन द्वाभ्यामि
 ति भावः ॥ २० ॥ किञ्च र्पणादीनुत्साहव्यतिभिन्नुत्पत्त्यस्त्यताभ्यवधानातिशंभावनानि स्यात् अथ जीवलोकास्तुत्यान्तभूतस्याप्यस्य ब्रह्मणोऽप्युत्पत्ति
 र्वातिनिवृत्तभावनानि तापापि अत्यन्ताआत्मभ्यतिरिक्तमभ्यवधानमप्यहेतुरस्तीति बोधादिभ्योऽतीत्याभ्यवधानमर्थः ॥ २१ ॥ अत्यन्ताबाधेऽवशिष्टस्य बोहेतुरिति बुद्धिस्तद्वैसमाभ्य
 भ्यासेन अत्यन्तं भवदुद्धितं सत्तासंज्ञास्वरूपबुद्ध्याधिधीयतं सावुद्धिरप्यल्लक्षणब्रह्माकारेण चरमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनाधीकृतपूतमिदं तद्विद्वद्ब्रह्मणि धिधीयत इत्यर्थः
 ॥ २२ ॥ बाधमाधातकचक्रवर्तलकादिदुर्भेद्यजगद्विधीयत इति चेदवाजगद्विस्तव्यमात्रमावित्याह ॥ चित्तस्वरूपेति ॥ २३ ॥ कश्चित्मिदं किञ्च ज्ञातमिति चेत्तद्वशात् तद्वर्तनावि
 त्याह ॥ नहि ॥ २४ ॥ सर्वस्याप्यत्यन्तस्य वसने परात्सेत्यभावेनोपनिषत्तत्त्वाभावेन परमार्थस्य ॥ नास्तीति त्रिंशद्भावाद्भूतोप्ययमपंचो न विद्यते दुरोगादित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैवस्तु स्थितिर्न केनचिदप्यथाकर्तुं शक्येति वसिष्ठः प्रतिजानीत ॥ नानातति ॥ एवकारः ॥ अन्यकमा ॥ हेराभलज्जना नभः गतः ॥
 वेशणा तु बोधपूर्णचिद्रूप एवासि अस्मिन् बोधकं च पृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानि शंक्ताप्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानि शंक्ता
 बलादेव जाग्रदादिसर्वावस्था द्वैतापलापः प्रवृत्त इत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृदृश्यादि त्रिपुटी जागत् ॥ यदा त्वबोधः ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छास्त्रिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शातिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयोग्यतया व्यावस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्यदर्शनात्मिका त्रिपुटी तु अत्यन्ताप्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्यर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्तप्राणादिस्पृश्यबोधमात्रेण कथं नित्यं त्रिरिति चेत् तद्वेत्तु स कल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्पृह इति ॥ ३० ॥ चितः अभावनाददर्शनं द्वैतैक्यादिरूपसकल्प उदितः
 नानातैवास्त्वबोधेन सर्वो धस्त्वनेवेक्षणात् ॥ पृच्छ कंचैव मस्येव तस्मान्निःशंक्ता परा ॥ ३० ॥ ततः स्वप्नो न जागर्त्तिर्न सुषुप्तिर्न तु र्यता ॥
 नवं धांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ ३८ ॥ शातिरेका जगन्नाम्नी शांतिरेव भवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवातः क्रद्रष्टृदृश्यदर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पंदोऽप्यस्पंद एव स्यान्निःसंकल्प नयाचते ॥ न स्पंदो स्पंदयोर्भिन्ना संकल्परहितवचित् ॥ ३० ॥ द्वैतैक्यविकलरूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ स च भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छं द्रविं वे संकल्पकलंकः स्फुरतीव यः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विचिद्विद्वन्स्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वन्स्य न सन्नासं न्ययितां यत्ततेपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कृतम् ॥ ३३ ॥ चिच्छं द्रविं वा संकल्पकलंका मृतवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृष्टो भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादिकलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यस्रविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पंदोऽस्पंदौ कल्पना कल्पनावाचित्ता म्ना यो विद्विना माध्विना म्ना ॥ सर्वाकारानिर्दृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्ण
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्याषेवां वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० ब्रह्मैक्यप्रतिपादनं नाम सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥

स च भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छं द्रविं वे इति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थं युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वन्स्य ततेपदे स्पर्शयताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावस्थानात्मकत्वादित्स्वदैकरस्य मापनं पृथङ्न सत्त्वदात्मना च सत्त्वभाव इति अनयैव युक्त्या सर्ववस्तूनामात्मैक
 रस्य सपादक निर्दोषबोधसारस्य सग्रहणसम्यगवलंबनकुरु ॥ ३३ ॥ हेचिच्छं द्रविं वे हे असकल्पकलक ॥ भावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया सस्पृष्टः सर्वोऽपि पदार्थः अमृतविग्रहः
 संपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चितः समो ह्यस्रविलासस्यांतः सम्यगाध्वसविश्रांतिभज ॥ ३५ ॥ हे राम त्वअध्विना म्ना आनंदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः स न स्पंदोऽस्य
 दौ कल्पनासकल्प अकल्पना विकल्पो वेति यावाश्च ता म्ना योश्च च भाति भेदः स नवोऽपि सर्वाकारानिर्दृतिः सुरैककरसाशांतिसत्तैव तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदेशेऽपि कमेव मे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वोपु० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६४ ॥

तस्य प्रसन्नमिविषयमुक्तशालिनीजीवविषयस्वचित्तांशस्य दमप्रेणाप-पलाटवाक्यमर्षप्रसन्नलोककालकालाभुजानासास्थितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविशेषप्रणकल्पनपातद-
 धीनस्पर्द्धापिणीभूतान्ताराण्यजीवनमकल्पयतां धर्मी अत्यन्तिदेहाकारसमभहारिणीऽन्यपक्षहिंशयान्ताविषयाकारसमभहारिणीभूताः खिलुठति ॥ १८ ॥ अस्तवमस्य चो-
 त्त्याजीवार्तिनामकप्रभेदस्तथापि परमार्त्तमेव अप्याससहसरेण्यधिष्ठानस्याभ्यन्तायोगाविधिपरमपुरुषार्थफलजीवमर्षोक्तमपटुकीकरोति ॥ चित्तमीति ॥ प्रत्यगात्माचित्तस्युपा-
 ध्याकारभ्योतिमापराधातिक्रममात्माप्रसन्नपराधामर्षाकिमात्माप्रसन्नात्मानकिमस्यमर्षप्रणुसस्यस्यवर्णोपनिर्विघ्ननादिद्वौपाधिकजीविनाओदेहवस्तपक्षदत्तादेहेनात्मआदि-
 पराध्यानामकप्रसुरारिनामभ्यार्त्तान किन्तु अभेदेप्युपाधिधरात्तर्षसम्भवत्येव ॥ तथाचमुनि ॥ स एव देहप्रविष्ट आनन्तायेभ्यः प्राणान्नेवमाणानामभ्यवतिषदन्माक्परयवधुः ७८
 पातालव्रक्षलोफवाचित्तुश्रुतशालिनी ॥ चित्तांशस्य दमप्रेणाकृत्वाकृत्वेवसंस्थिता ॥ १७ ॥ चित्समंद्रूपिणीजीवनमरूपगतात्मनि ॥
 अन्यन्त्रविलुठतिगत्यामभ्यमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनामोस्यप्रतिर्विधादिवाहता
 ॥ १९ ॥ व्रक्षण्यवपरव्रक्षजगद्दृष्ट्यवसांस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकाशेजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोवक्ष्यणएवायजगद्द्रूपेपुतिष्ठ-
 ति ॥ विभक्त्यन्यतयाधोधातुप्रतिर्विधाटिवाप्तक ॥ २१ ॥ स्मृदेस्मदीकृतेचेहस्वतःसंज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेभीषुतयथा
 ॥ २२ ॥ चित्स्यदएवचिरस्यदेसवात्मनिविजृम्भित ॥ सदास्यदौजृम्भणादिकल्पितनामवास्तवम् ॥ २३ ॥ नस्यदोस्तीहनास्यदोनेकता
 वापिनद्विता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वयैवास्तितयास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणानुविचारेणसर्वशब्दार्थयोः समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना-
 स्तात्स्यपिनविद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोर्देतिभेदऽनकृतिर्लाघुनम् ॥ अभेदयोधादखिलेगलितेशिष्यतेपरम् ॥ २६ ॥

पदप्रयापनभानोतमनदितान्मेतस्यकर्तमान्मेवेति ॥ १९ ॥ पूर्वमेक्यदर्शनेजगदुत्पाप्यवहारदृष्टैवपरब्रह्मब्रह्मण्येवसंस्थितकिंपुनपरमार्थदृष्ट्यासमूलोपाधिभाधेतद्व्याप्यमि-
 तिभावः ॥ २ ॥ ईश्वरदर्शनादीमुत्सादयतमिन्मुखस्यस्थितावभ्ययान्निमित्तभावनोपिस्मात् अप्यजीवलोकेलुत्सालभूतस्याभयस्यब्रह्मणएवमूनामूर्तस्यकेपुजगद्द्रूपेपुति
 धर्मादिनमस्यभावनोपिथापिअभ्यतयाआत्मभ्यनिरिकमभ्यभ्यमभयहेतुरस्तीतिविशेषादिभेतीत्याभ्यार्थमित्यर्थः ॥ २१ ॥ अस्यानवाधेचपुष्टिस्वदेहेतुरितिपुष्टिस्वदेसमाप्य
 भ्यावेनअस्तीकृतमद्भुष्टिस्तथासंज्ञास्वतएवपुष्टिर्वाषीलीयतसाधुष्टिरप्यलपूणप्राभाकारेणपरमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनादौभूतपुनमिद्वतदिद्वेब्रह्मणिबिलीयतइत्यर्थः
 ॥ २२ ॥ साधमापारक्यपुष्टिर्वालकाटिर्भुवजगद्द्वलीयतइतिचेदधान्त्वचित्स्यदमाभत्तावित्याह ॥ चित्स्यदएवेति ॥ २३ ॥ कस्मिन्मिदिकयथातमितिचेत्तस्मद्दशानन्ददर्शनादि
 त्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वस्यस्यतर्दस्यचसमेपुनकसेत्स्यभावेनातोसतिचित्त्वाप्रभेदपरमार्थसत्यः ॥ नास्तीतिअभावभूतोप्ययपपचोनविद्यतेहेतेशब्दस्यार्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैव स्तु स्थितिर्न केन चिदप्यथा कर्तुं शक्येति विसिद्धं प्रतिजानीते ॥ नानातेति ॥ एवकारा ॥ भान्नकमा ॥ हेरामत्वअवादनवर्नानातास ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 वक्षणात्तु बोधः पूर्णचिद्रूप एवासि अस्मिन्नर्थयकंच पृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानिःशकता प्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 बलादेव जाग्रदादिसर्वावस्था द्वैतापलापः प्रवृत्त इत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृदृश्यादि त्रिपुटी जागत् ॥ यदा त्वबोधः ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छान्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शांतिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयो मय याव्यवस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्यदर्शनात्मिका त्रिपुटी न अत्यन्ता प्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्यर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्तप्राणादिस्य इत्यबोधमात्रेण कथं निवृत्तिरिति चेत् तद्धेतुसकल्यक्षयादेवेत्याह ॥ स्पद इति ॥ ३० ॥ चितः अभावनाददर्शनं द्वैतक्यादिरूपसकल्य उदितः
 नानातैवास्त्वबोधेन सर्वो धस्त्वनवेक्षणात् ॥ पृच्छ कंचैव मस्येव तस्मान्निःशंकता परा ॥ २७ ॥ ततः स्वप्नो न जागर्ति न सुषुप्तिर्न तुर्यता ॥
 नवं धांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ २८ ॥ शांतिरेका जगन्नाम्नी शांतिरेव मवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवा तद्वद्वदृश्यादर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पंदोऽप्यस्पंद एव स्यान्निःसंकल्पतया च ते ॥ न स्पंदास्पंदयोर्भिन्ना संकल्परहितैव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतक्यविकलारूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छांद्रविबेसंकल्पकलंकः स्फुरतीवयः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विच्छिद्वनस्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वनस्य न सन्नासं स्पर्शयतां यत्तत्तेपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कृतम् ॥ ३३ ॥ चिच्छांद्रविंवा संकल्पकलंकाभ्यतवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृष्टो भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादि कलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यसविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पंदास्पंदौ कल्पना कल्पनावाचित्ता मायो विद्विनामा धिनामा ॥ सर्वाकारानिर्वृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णस्य
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यापवांवां दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० ब्रह्मक्यप्रतिपादनं नाम सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥
 सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छांद्रविबेद इति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थं युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वनस्य तत्तेपदे स्पर्शयताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावावस्थानात्मकत्वादस्त्वैकरस्य मापन्नः पृथङ्मनसत्त्वशालनाच्च सत्त्ववति इति अनवैयर्थ्यस्य सा सर्ववस्तुनामात्मैक
 रस्य सपादक निर्दोषबोधसारस्य संग्रहणसम्यगवलंबनकुरु ॥ ३३ ॥ हे चिच्छांद्रविब हे असकल्पकलक ॥ भावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया संस्पृष्टः सर्वोऽपि पदार्थः अन्यतविग्रहः
 सपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चितः समो ह्यसविलासस्य तत् सम्यगाध्वसविश्रांति भज ॥ ३५ ॥ हे राम त्वअधिनामा आनंदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः सत्त्वस्पंदास्य
 दौ कल्पनासकल्प अकल्पना विकल्पो वेति यावा श्रित्ता माया श्रित्तभाति भेद स नवोऽपि सर्वाकारानिर्वृतिः सुखैकरसा शांतिसत्त्वैव तया तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदर्शेण कमेवमे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वा० पू० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥

१ विकसद् रूप इति पुस्तकांतरे पाठः ॥ उभाय विधया ठम ध्येटीकानुग्रहे मूलपाठे स्तीति भाति २ अत्रटीकानुरोधात्कुर्वति पाठोपेक्षित इति भाति

भौनधनुर्धिपत्यप्रतक्षणेनैव प्रयति ॥ सुपुत्रमौननभाविपुत्र्यातीनप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चिसिखितासिर्वाचिसस्यस्त्राभादिक्कमदस्यनुसारिताम् ॥ १ ॥ वागादीनीनीनसयम् काष्ठ
 प्रिधर्मीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वपुत्रीनेपुदरिपसमर्थोभक्षसीतिमीनेरा ॥ २ ॥ द्विविधादिति ॥ त्वद्विदितानां प्रयाणां काष्ठनपखिनानारतभ्यभेदानामनास्यस्तथाएककोटिद्वेतिभा
 व ॥ १ ॥ तमद्वयकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ आधितमास्तत्त्वपर्यालोचनतच्छ्रुत्यायां शुल्कायातद्गुणभरसयस्यायां केच्छ्रुवाद्राप्रणादिकियायाम् ॥ ४ ॥ ब्यबहारे
 इतरतस्विल्लकोपमोप्यतीरतिरायानरास्यारसम् ॥ ५ ॥ प्रकल्पार्थं गुल्लायप्रत्यार्थं गुल्लाययति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तत्राद्येध्याविभज्यध्वगुणकारमौनमुनयआहुरि
 त्यम् ॥ ७ ॥ तेषां प्रत्येकदक्षणाख्याह ॥ शार्दूलोतिस्थादिना ॥ इद्विपतिपदोऽक्षमीनम् ॥ ८ ॥ एवमिमां पर्यालोचनेमनोमनपिपचमयपिपसिमावतिभापितकाष्ठना
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुपुत्रमौनवान्भूत्वात्यक्काचितविलासिताम् ॥ कलनामलनिमुक्तस्तिष्ठावपृथगतत् ॥ १ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ वाङ्मौनमक्षमानचकापुमौनचवद्वयहम् ॥ सुपुत्रमौनमौनशयक्षन्बूहिकिमुच्यते ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ द्विविध प्रो
 च्यतेराममुनिमुनिवरैरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीत्याज्जीवन्मुक्तस्तथेतर ॥ ३ ॥ अभावितायां शुल्कायां क्रियायां बद्धनिश्चय ॥ इठाज्जितेद्वि
 ययामां मुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदुगुध्वाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकोपमोपि त्वमौनतयं समुक्तमुनिस्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योयार्थमवद्रावश्चातयोमूनिनाययो ॥ चित्तनिश्चयद्रूपालामौनशब्देनसस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुः कर्ममौनमौनविदो जना ॥ वाङ्मौ
 नमलमौनचकापुसौपुत्रमवच ॥ ७ ॥ वाङ्मौनं वचसरोधो यलादिद्विव्यनिग्रह ॥ अक्षमौनपरित्यागश्चेष्टानां काष्ठसद्भाकम् ॥ ८ ॥ म
 नोर्मानपचमवचतन्मूर्तोकाष्ठतापस ॥ भावे सुपुत्रमौनास्यजीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमौनविशेषेषु विषय काष्ठतापस ॥ सुपुत्रमौ
 नावस्थायां सातुयासं वमुक्तधी ॥ १० ॥ वाङ्मौनं मौनमित्येतत्सिद्धतत्त्वमन किल ॥ मलिनं जीवबंधायातत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्सस्मरणवापिदृश्यवाङ्मयमस्पृशत् ॥ अपश्यद्वेवपश्यद्विकपाष्ठमौनीतुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मौनत्रयं स्मृतम् ॥
 प्रावतिमौनिनस्तत्रनतज्ज्ञाकास्त्यर्त्तालया ॥ १३ ॥

पञ्चयत्नैः प्रकृष्टाद्युपसारेण स भवति नप्येति नैव परिणमिष्यति ॥ त्वयैव ॥ भावे आत्मतत्त्वानुभावे ॥ १ ॥ विषयः अविच्छेद ॥ गुणाद्यनुर्था ॥ मुक्तेषु जीवन्मुक्तेषु पी
 यत इति मुक्तधी ॥ १० ॥ यद्यपि विपुर्भातेषु भीमत्वसिद्धतायां पितामिनिमलिनमनोदृढनिश्चयद्रवावयेति जीवितस्य धायेवेत्याह ॥ वागिति ॥ ११ ॥ तीर्तद्वाराकाष्ठतापस
 मर्थाकयातिष्ठमिराह ॥ अस्मदिति ॥ बलाभनोतिपदहणानरस्यारः ॥ भावस्य सस्मरणमनुसंधानमस्पृशत् ॥ ब्रह्मविद्यायामपच ॥ वास्पृशाम्यज्ञानादतत्त्वात्मान
 वरपरमेष्ठेष्टुमाविधनित्यास्मद्विलोपाभावात्प्रकृष्टान्नाग्रिब्रह्माभिमानपरोपिवापरयस्तिष्ठतीत्यर्थ ॥ १२ ॥ गुल्लयानकाळेतेतन्मौनत्रयमपदुराविषसकलनमेव तत्राप्राक्त
 नाखयोर्भतिनो जगदतिज्ज्ञास्तिष्ठसदाधाम्नातस्य निरोधमुत्थानादित्थीलयातत्रावतीत्यर्थ ॥ १३ ॥

अथवातस्थलीलधेल्यस्य पूर्णमस्थिति लीलया तज्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौनत्रयेयंधरूपमेवदनिरस्यमिति तु कुप्यंतु चिदानंदविलास एवेति बुद्धानवाकुप्यंतु तथा पितृषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थतास्यार्थमिष्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भावतीति शेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शने सिद्धे अयत्ने नैव तस्ति ध्यतीति न पूर्वमौनछेरासापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वार्धोमध्यसचारभेदेन त्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षणनोहृत्स्यते निरोधछेरेन न भलायते ॥ १६ ॥ तस्य ज्ञानबाधितचित्तकथमवतिष्ठतेत्याह ॥ चेत्तदिति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासतिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलया कथितं तेन तज्ज्ञाः कुप्यंतु वानवा ॥ १४ ॥ इदं सुषुप्तमौनं तु जीवन्मुक्तमिति स्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोः शृणु श्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्र संयम्यते भ्राणस्त्रिविधो नापियोज्यते ॥ नाहृत्स्यते न भलायते समस्तो द्विषसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलने यंचनवल्गतिनशाभ्यति ॥ चेतो न चेतो नाचेतो न सन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासं यदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदं बुद्ध्यजगन्नात्वा विभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहं सौषुप्तमौनमेव तत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्रूपात्मशिवेनैवेदमा ततम् ॥ इत्यास्थितमनंतं यत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशं नैव चाकाशं सर्वमस्ति चनास्ति च ॥ इति चित्तंसमंशान्तं यत्तन्मौनं तु पुनवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यं निरातं वंशांति विज्ञप्तिमात्रकम् ॥ न सन्नासदिति यस्यामासितमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विततो स्थितैः ॥ संविदो यदनाभासस्तन्मौनं परमं विदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽद्यतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनं संविद्वत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मि न चान्योस्ति न मनो न च मानसम् ॥ इति संविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौनित ॥ २५ ॥ अहमस्मि जगत्स्य स्मिन्स्वास्ति शब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेति सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मात्संविदमेव स्यात्स्वान्यादिकलनाकृतः ॥ अनंतमेव सौषुप्तं सर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नाथतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविभ्रमोयास्मिस्तद्वद्दालतत्वं यथास्थितं बुरध्या ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्रूपाणामात्मायः शिवस्तेनैवाततं पूर्णं आस्थितमवस्थानं यत्तद्वित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावा नैव चाकाशे ॥ २१ ॥ यस्याजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैः संविदोऽनाभासः अविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादित्यतमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इति बाधितस्य सविदा असवित्तिरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्ति अनामयं शब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोः अभासवर्नाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यातामपि पसतीव स्यात्तस्मात्स्वस्य अन्यस्य आदिपदाद्भेदस्य च ॥ २७ ॥

मीनधनुर्ध्रिपत्तपल्लमपीठपव्यते ॥ सुपुममीनतभाधियुर्धातीतप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चित्तविलासिताचित्तस्यस्याभादिकप्रदस्यनुसारिताम् ॥ १ ॥ बागादीर्नामीनसयम काष्ठ
 मिषमीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वपुमीनेपुदरिपसमर्थोभवसीतिमीनेर ॥ २ ॥ द्विविधावति ॥ त्वद्विहितानाप्रयाणाकाष्ठनयसिखनानारतस्यभेदानामनाल्लस्यतापाएककोटिर्द्वेतिभा
 व ॥ १ ॥ तमेवमकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ भावितभात्प्रत्यपयलोचनतच्छ्रम्यायाशुष्कयातदनुभवसस्यपयाकाच्छ्रबादायणारिकियायाम् ॥ ४ ॥ प्यबहारे
 इतरतपस्त्रिलोकोपमोप्यतर्निरितायानरासादरम् ॥ ५ ॥ परत्वर्यपुलास्यमस्यार्थपुलादयति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तथाधमेयाभिजय्यशुष्ककारमीनमुनयआहुरि
 त्यर्थः ॥ ७ ॥ भेयप्रत्येकलक्षणप्याह ॥ बाढीर्नमित्यादिना ॥ इदियनिपद्येऽक्षमीनम् ॥ ८ ॥ एवंविभागपर्यालोचनेमनोमीनमपिपचमययपिसभाधितियापितकाष्ठता
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुपुममीनवान्भूवात्यक्काचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिर्मुक्तलिष्टावप्यव्यतस्य ॥ १ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ वाढ्यमीनमक्षमीनचकाष्ठमीनचवेदमहम् ॥ सुपुममीनमीनेशवसन्ध्विहिकिमुच्यते ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ द्विविध प्रो
 च्यतेराममुनिर्मुनिवरैरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीस्याज्जीवन्मुक्तस्येतर ॥ ३ ॥ अभावितायाशुष्कयाक्रियायावद्वनिश्चय ॥ इडाज्जितेद्वि
 यमामोमुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदशुभ्वाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकापमोपितर्भोतयं समुक्तमुनि स्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योर्योमवद्भावश्चातयोमुनितापयो ॥ चित्तनिश्चयरूपालाममीनशब्देनसंस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुस्तमीनंमीनविदोजना ॥ वाढ्यमी
 नमक्षमीनचकाष्ठसौपुनमेवच ॥ ७ ॥ वाढ्योर्नवचसारोधोषलादिद्वियनिप्रह ॥ अक्षमीनपरित्यागश्रेष्ठानाकाष्ठसंज्ञकम् ॥ ८ ॥ म
 नोमीनंपचमचतन्वर्त्तकाकाष्ठतापसे ॥ भावेसुपुममीनाख्यजीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमौनविशेषेषुविषय काष्ठतापस ॥ सुपुममी
 नावस्थायांसातुयासैवमुक्तधी ॥ १० ॥ वाढ्योर्नमीनमित्येतसिद्वतक्षमनकिड ॥ मलिनजीविबधंधायनत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अक्षमत्सस्मरणवापिहस्यवाक्यमस्यशान् ॥ अपश्यन्नेवपश्यद्विकाष्ठमीनीतुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मीनत्रयंस्मृतम् ॥
 भवतिमीनिनस्तत्रनतज्जास्तस्यलीलया ॥ १३ ॥

पक्षमयीमूर्च्छाद्युत्पारेषसंभवतिनाप्येतिनर्णरिण्णिगमित्यर्थः ॥ त्वर्थेच ॥ भावेआत्मतत्त्वानुगमे ॥ १ ॥ विषय-अधिकृत ॥ नुयाचतुर्था ॥ मुक्तेषुजीवमुक्तेषुभी
 यतइतिमुक्तधी ॥ १० ॥ यथापिध्रुपुमीनेषुमीनस्यसिद्धतायापितानिमित्तमनोहृदनिश्चयरूपणयेनेतिजीवस्यवधयेवेत्याह ॥ वागिति ॥ ११ ॥ तर्हिनाकाष्ठतापस स
 माधोकेपयतिष्ठतिदाह ॥ अस्मद्विति ॥ बलाभनोतिपद्वर्णानारसदोऽहभावस्यसंस्मरणमनुसंधानमस्यराजहिरपिदस्यरूपप्रपञ्चबाह्ययनाममयवंधास्यरान्यज्ञानादृतात्मान
 मपरपत्येवशुभमादिबतिसात्त्वदिबलोयाभावात्प्रत्यक्षान्नाप्रवक्ष्यामिमात्रवयोनिपापस्यसिद्धतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ व्युत्थानकाळेनेतन्मीनप्रयमप्रसुरश्चित्तकलनमेव तत्रभाक्त
 नाष्टयोर्मीनिनेज्जवतिकास्तुत्रिषावाधायान्तस्यनिरोधमपुन्यानाद्विलीलयातत्रभवतीत्यर्थः ॥ १३ ॥

अथवातस्थलीलेयस्यपूर्णस्थितिरीलया तज्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौनत्रयेवंधरूपमेवंनिरस्यमितिकुप्यंतु चिदानंदविलासपरेवेतिबुद्धानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थंतात्पर्यमित्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भवतीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयमेवतस्तिष्यतीतिनपूर्वमौनेच्छशसापेक्षेतस्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वाधोमध्यसत्चारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षेणोह्यस्यतेनिरोधच्छेदोन्नत्यायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधतचित्तकथमवतिष्ठेतदाह ॥ चेदइति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासिनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्सहृदत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलयाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदं सुषुप्तमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोज्यते ॥ नाह्यस्यतेनभ्रतायतेसमस्तैर्द्विप्रसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गतिनशाभ्यति ॥ चेतो नचेतानाचेतोनसन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंयदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्धान्जगन्नात्वाविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौनमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्प्राप्तमशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाकाशंसर्वमस्तिचनास्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशांतंयत्तन्मौनं सुषुप्तवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञप्तिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितिपस्यामासितंमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विवृततोत्थितैः ॥ संविदोयदनाभासस्तन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽवतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविदुत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योस्तिनमनो नचमानसम् ॥ इतिसंविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौनिता ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्यस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मान्संविदमेवस्यास्वान्यादिकलनाकुतः ॥ अनंतमेवसौषुप्तसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नायतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविधेयोयस्मिस्तत्तद्दृष्टात्तत्त्वयथास्थितंबुद्धान् ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्प्राणमात्मायःशिवस्तेनैवाततंपूर्णंआस्थितमवस्थानंयत्तदित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैवचाकाशे ॥ २१ ॥ यस्यांजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादयत्तमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसंविदित्तरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोःअमासर्वबाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यातामपिप्रसीवस्यात्तस्मात्स्वस्यअन्यस्यआदिपदाद्वेदस्यच ॥ २७ ॥

अथिवाधाधानुर्धनद्विधाध्वस्तीनामपिधाधानुयातीतम् ॥ २८ ॥ प्रागुक्तसविधधनानुमिकानामप्यध्वम्यावयपृशास्तीन्नाभूमका समाधिगद्वपांजापातआधराध्व
स्वमस्तेवितस्वविद्विषयायणभावतीत्याह ॥ सौधुर्मेकति ॥ समाधान समाधिकश्रवसमाधि पृतेसमाधयोजापत्यपिशवति ॥ २९ ॥ हेमरुद्राग्नसूतहेसाधोजापतिसमतानि
पुणम्यवहरत्सहोपिउदधात्यकम्यवहार समाधिस्योपिधीवमुक्त सकलामलशान्तिद्विस्तिर्नित्यदुर्पस्यपृषतयाविदेहपृष ॥ इयस्तिथि स्थूलसूक्ष्माकारद्वयाधान्यगामव
तीतिनाभाभम्यस्तस्यैवास्तिनाप्यस्यत्यर्थ ॥ अयधानमदत्यपिसधोधनमेव ॥ इयस्तिथि स्थूलसूक्ष्माकारद्वयाधान्यगामपतिसिद्धयत्
काराकि ॥ ३० ॥ इरामल अविनिर्माहृक्योपनिषदुक्तिस्माधिराधादिपादमाधायप्रबिछापनेनेवस्त भवधासनमेकनुयच्छप्रमास्व ॥ सर्व्वविधतद्वतीहृकिलययसिद्धतद्वाप्तिरो

नुपुनमौनमेवंदमनतत्वाद्यधोधवन् ॥ तुर्यमेवामलविद्विदुयातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौधुर्मेकसमाधानस्तयातुर्यंसमाधिक ॥ तुर्याती
तसमाधिवाजाप्रत्यपिशवति ॥ २९ ॥ तुर्यस्यावसकलामलशान्तिद्विजान्प्रत्यपिव्यवहरन्निपुणसमतत् ॥ नित्यसदेहतवापिवि
देहएवमक्षान्भोभावतएवकिलास्तिसाधो ॥ ३० ॥ अभित्युदकाभववासनमेकमास्वनत्वनचाहमपिनात्यदिहास्तिस्त्यम् ॥ सर्व्ववि
द्यतद्वतीहृकिलांतरासज्जलिपुष्पिद्गनकोशकलैकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्थेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
ब्रौपदेशोनामाष्टपण्डितम संग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चातत्वमायातक्रपाणामु
निनायक ॥ योगणास्तुप्रेरुद्राडतनेतिवदाशुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानामिदुष्पाददृशतशरीरकम् ॥ सर्व्वमुद्देशता
ज्ञातततउक्तनतन्मया ॥ २ ॥

नाकतरनुभूयमान स्वमलशभगुण्याधोधीवमुक्तस्त्वचिद्गनकोशकलैकनिष्ठलियेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमंतास्यप्रकाशेनि० पू० अष्टपण्डितम संग ॥ ६८ ॥
गणानामपिद्वलमुकानामंष्टिकीस्तिथि ॥ योगाद्याणस्यविलयोयत्तेल्लहृतिरुभ्यते ॥ १ ॥ माप्यतोम्रहृदसहोदरासर्व्वएवने ॥ समाजयमृगिरेजुभ्यरुद्राणामुत्तमशान्तिमिति
शानतामप्युत्तमठदाभागुक्तलहृदसहोदरासर्व्वकदास्ययतेपुनरेहपुनाररुधरोपगुक्तमनतियाम् तमभुक्ताश्चिरभोगाभ्याप्यरुद्रपुरतत ॥ गणताभाभसतलोत्स्यास्त्यतिषपरिच्छेदाह
स्युक्तमठदेच्छयारातठदमूर्तीनागणत्वमेकैवठदमूर्तीरितिषद्विशानोराम पूच्छति ॥ कुतश्चति ॥ रुद्राणांशतत्वकुलआगतम् किंनपी सहरिगणप्यानहुततद्वातिरिक्ठरुद्राणाभेवपरिग
णनात् ॥ एषार्थेगुणश्च ॥ यगणास्त्योक्तास्तएवप्रेरुद्राडकास्तेजन ॥ अप्येएवठददत्त्यथ ॥ १ ॥ तपप्रयमकल्पमेवावलम्ब्यवसिष्ठउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
वभागावचितवज्जम्पादिप्रस्तावतस्तयाज्ञातमेवतस्तन्मयाठदरातसंस्थानेनामतेरिषिप्यनोक्तम् ॥ २ ॥

भिक्षुस्वमेयेजीवटायाकारास्तदाकारमेवोत्सर्गगणशतमितिस्मृतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकमपिभोगेश्वर्यसाभ्यादुर्गत्वाच्चभवत् ॥ ननुगणादितरदस्यसवकाः ॥ ५ ॥ पदाब्ध्या
 कथमुत्पन्नरुद्रायुः स्वाभिभूयभावयोर्विरुद्धयोरेकत्रासभवत् ॥ किंचशततमस्यमुत्पन्नरुद्रत्वादगत्वाभावाद्गणशतमित्युक्तिश्चानुपपन्नेवेतिचेन्नह ॥ रुद्राअपीति ॥ तेश
 तस्ययरुद्राअपिपूर्वसिद्धस्येश्वरकोटिभूतरुद्रस्यपरिचर्यादिविधौगणाएवभवति तेषाकर्मफलभोगेश्वर्यप्राप्तेस्तदर्थानत्वादित्यर्थ ॥ ३ ॥ वोवयित्वानुतभिक्षुचेतसाचेतनेनचै
 त्यादिनाभिक्षुस्वमकृतेनशततमेनरुद्रेणस्वचित्तचैतन्यदानेनभिक्षवादीनावोधनयत्यागुक्ततदन्यत्रादर्शनादसंभावयत्तरामः पृच्छति ॥ एकस्मादिति ॥ ४ ॥ अनीश्वरेष्वज्ञेपुन
 ददर्शनेपिर्दश्वरेषुमुक्तेषुनतदसंभावनायुक्तेतिपरिहरति ॥ निरावरणेति ॥ ज्ञानैश्वर्येणनिरावरणायोगेश्वर्येणसद्भावाः सत्यसकल्पाः ॥ रसोवैसरसंसेवायलब्ध्यानदीभवतीतिश्रु

यआकाराश्वतेस्वमेतत्तद्गणशतंस्मृतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकंरुद्राअपिगणाविधौ ॥ ३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ एकस्माद्गवांश्चित्ताक
 यंचित्तशतंरुतम् ॥ तत्स्वप्नकतरुद्रेणदीपाहीपशतंयथा ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निरावरणसद्भावाययथाकल्पयंतिहि ॥ तत्त
 थानुभवंत्येवरसावरणसंविदः ॥ ५ ॥ ॥ सर्वोत्पन्नःसर्वगत्वाद्ययथायत्रभाष्यते ॥ तथानुभूयतेतत्रतथाज्ञतयाधिया ॥ ६ ॥ ॥ श्रीराम
 उवाच ॥ ॥ कपालमालाभरणोभस्मशालीदिगंबरः ॥ रमशाननिलयोद्वसन्कामुकश्चकिर्माश्वरः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ म
 हेश्वराणांसिद्धानांजीवन्मुक्तशरीरिणाम् ॥ नक्तियानियमोर्त्साहसह्यज्ञस्यैवकल्पितः ॥ ८ ॥ ॥ अज्ञसुदितचित्तत्वाक्तियानियमनंविन ॥
 गच्छन्त्यायेनमास्तेनपरंदुःखंप्रयातिहि ॥ ९ ॥ ॥ सुज्ञास्त्विष्टेष्ट्वनिष्टेपुननिमज्जातिवस्तुषु ॥ यतैद्रियत्वाद्ब्रह्मत्वानिर्वासिनतयातथा ॥ १० ॥

ने रसोभूमानदस्तआसमतात्साकल्पिकार्थसत्तालाभायदणोतिस्वीकरोतितथाविधायामायाप्रतिविवसवेतसर्वइयसर्वशक्तत्वाख्यातद्रुतादित्यर्थ ॥ ५ ॥ सार्वात्म्यवलादपि
 तेषासर्वभावितार्थसिद्धिरित्याह ॥ सर्वालनडति ॥ ६ ॥ एवमैश्वर्यसंतिहरिहरादयः किमर्थमानुपयोन्यायवतारदमशानवासादिकदर्दनात्त्वस्यकल्पयतिशुभमेवकुनोक्तल्य
 यतीत्याशयेनरामः पृच्छति ॥ कपालेति ॥ भस्मनाशालतेशोभतेनच्छीलः ॥ ईश्वरःसर्वशक्तिसपन्नोपिसर्गकिकिमर्थमेवमार्त्तइत्यर्थ ॥ ७ ॥ क्रियाःशास्त्रायाएवमगलरूपा
 एवसुखभोगफलाएवकार्याइतिनियमस्तेषावधिकिकरत्वाभावात् ॥ अज्ञदृक्प्रसिद्धमगलानामपिसर्वपातत्त्वदशाअमगलतमत्वाविशेषात् ॥ अशुभकर्मभावेनदुःखसा
 मभ्यापितेषादुःखभोगानुदयात्सर्वस्यसुखरूपत्वाविशेषाच्चेतिभावः ॥ ८ ॥ दितचित्तत्वातरागद्वेषलोभादिदोषसहस्रखंडितचित्तत्वान्मास्तेनमस्येषुप्रसिद्धेनदुर्बलस्वरजा
 तिप्रसन्नन्यायेनगच्छत्क्रियानियमनंविनापरजन्मपरपरानरकादिदुःखंप्रयाति ॥ हिंतिशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ९ ॥ १० ॥

अधिपावाधानुर्धनद्वापञ्चनीनामविषयानुयातीतम् ॥ १८ ॥ प्रागुक्तसमविषयसामुहिकानामप्यपचम्यादय एतास्तिष्ठोभूयिका समाधिभेदक्या जायत आपराध्या
 इत्यमस्यधिरनयविद्विषयायणभधतीत्याह ॥ सौपुमकति ॥ समाधान-समाधिकश्रवसमाधि एतेसमापयोजायत्यपिभवति ॥ १९ ॥ हेमप्रलनप्रलभूनहसाधोजायतिसमतांनि
 यणव्यवहरस्वरक्षोपिउपगत्यक्तव्यहर समाधिस्थोपिजीवन्मुक्त सकलामलरतिरहितिर्नित्यतुपस्यरुवतधाविदेहपुत्र ॥ इत्यवस्थिति स्पूलवृक्षकारद्वयधाधान्यमाभय
 मतिनभाभयपुत्रस्येकालिनान्यस्यत्यस्य ॥ अयवानभदस्यपिषवोपनमेव ॥ इत्यस्थितिस्थाभाभवतएनालिनान्यस्येत्यर्थ ॥ अयवाभावतलवैवात्तीतिराममतिविद्वत्
 कालातिक ॥ २० ॥ इरामन्त अतिमिमीक्षुपयानियुक्तरित्याधिराहदियादमाभाप्रविष्टापनेनेवलभावयासनमेकतुयद्रयमास ॥ सर्वेष्विद्यतदनीहृक्किलयस्यसिद्धतत्त्वान्तरो

नुपुममौनमेवंदमनतत्वाद्यधोभवत् ॥ तुर्यमेवामलविद्वितुर्यातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौपुमैकसमाधानस्तयातुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
 तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवे ॥ २९ ॥ तुयस्यएवसकलामलशान्तिवृत्तिर्जाप्रत्यपिव्यवहरविपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिचि
 देहरववक्षन्नमोभवतएवकिलालिसाधा ॥ ३० ॥ अभित्युक्तभववासनमेकमास्वनत्वनचाहमपिनान्यदिहालिसत्यम् ॥ सर्वेष्वि
 यतद्वर्तद्विजालतराभज्ञास्तिष्ठिद्वगनकोशकलेकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
 ज्ञापदशानामाष्टपद्वितम सग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुत-शतत्वमायातरुद्राणामु
 नितायक ॥ योगणास्तेतुयेरुद्राउतनेतिवदशुभे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानांमिदृषणादृशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता
 ज्ञातततउत्तनतन्मया ॥ २ ॥

नान्यतरानुभूयमान स्वमलशमभुगव्याघ्रोर्जीयन्मुक्तस्तिचिद्वगनकोशकलेकनिष्ठस्तिवेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवाग्विषय-तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० अष्टपद्वितम-शग ॥ ६८ ॥
 गणानामपिचद्विषयानुर्धनार्थस्तिष्ठीतिस्थिति ॥ योगाद्यावत्स्यवित्तयोद्यतेस्तद्वृत्तिरुच्यते ॥ १ ॥ प्राप्यतमप्रब्रह्मसहोक्तद्वानासर्वपुत्रे ॥ समाज्यभूमिरेजुश्वरुद्राणामुत्तमरानमिति
 शतानामप्युत्तमरुद्रताप्रागुक्तानुत्तरार्धेष्वरुद्राक्षयातपुनेपुद्गपुभारद्वयोपभुक्तवतीयाम् तपभुक्ताश्चिरभोगाभ्याप्यरुद्रपूतत ॥ गणानामावसतस्तेस्यास्त्यतिसपरिच्छेदाद्
 स्युक्तनप्रद-च्छुपारातद्वर्तमानगणत्वमेकैवरुद्रमूर्तिरितिसिद्धिानोराम पूच्छति ॥ कुतइति ॥ रुद्राणांशतत्वकुतआगतम् किण्वी-सर्वपरिमणनाहुततद्वान्तिरिक्तरुद्राणांमेवपरिग
 णनात् ॥ एषार्थेनृशब् ॥ यमप्यात्मन्योकास्तएवैकरुद्राउकालेउतत ॥ अन्येएवकरुद्रादित्यर्थ ॥ १ ॥ तपमयमकृष्यमेवावलयस्यसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
 तप्याग्नीवतवज्रम्यादिविषयावतस्तयाज्ञातमेवततस्ममयाकरुद्रातसंस्थानेनामनोवैशिष्ट्यनोक्तम् ॥ १ ॥

एकफलत्वेऽथेदंनसिद्धौवक्रिजलयोरिवसांख्ययोगयोःसमुच्चयोर्युक्तो न विकल्पइतिचेतनाह वासनामिति ॥ सद्यतेर्वाक्षांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकंमनएव
कारणतच्चसाख्येनयोगेनवारकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतमुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुब्यापारेषुअकारणतामेतौत्येकैकेनाप्यफलसिद्धेर्नसमुच्चयइत्यर्थः ॥ २३ ॥
देहाहतादर्शनपूर्विकेवसर्वासंस्ततस्तत्त्वमूलमनस्तच्छातौसर्वसंस्ततिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मनइति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हि कथंमनसोनाशइतिचेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
मनइति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्याहममतादिवंधमोक्षानां सर्वाः कल्पनावाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
मध्यमाधिकारिकेमेणमोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसपहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमरामआक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणेसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरितिभा
वः ॥ २८ ॥ अयोप्यपायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकितुमूर्त्ताकालेविलीनसैधववद्विद्यायांवासनात्मनावस्थानमुक्कमणकालेपुनराविर्भा
वासनांचित्तमेवाहुःकारणंतद्विसंस्ततेः ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्यतिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मा
नंविलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारंप्रेक्ष्यमाणंनविद्यते ॥ २५ ॥ मनो
भवस्तुसंसारःकममाहंकसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचितकुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वधनाभ्यासःप्राणानांविलयस्तथा ॥ मनोवि
निग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ मृताएवविमुच्यंतेतन्मन्ये
सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ त्रिव्येतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्वितदेवाशुयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥
यदानिर्वाणनंप्राणास्त्यजंतोदंशरीरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्वयकामतीतिश्रुतेस्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनताप्राणानांचक्षुरादिद्वारेणोक्कमणासंभवाच्च नचस्थूलदेहरूपाधाराज्जाह्वहिर्निर्ग
तानाविलयः वास्याकारोसहोकाताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोप्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ त्रिव्येतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनेभववरंश्रेष्ठ
साध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदाप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तयुर्धुरारावमिदंशरीरकल्पजतितदावासनाकामकर्मापस्थापितमाविदेहाकारमनुभूयबाह्यव्योमनितादृशदे
हारंभानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तद्यथापेशस्कारीपेशसोमात्रामुपादायान्यन्नवतरकल्याणत
ररूपतनुनेएवमेवायमात्मेदंशरीरनिहत्याविद्यागमयित्वाऽप्यन्नवतरकल्याणतररूपंकुरुतेपिउपवागांधर्ववदैववाप्राजापत्यंवाब्राह्मवात्येपांवाभूतनामितिच ॥श्रुतौपेशस्कारी
स्वर्णकारपेशसःस्वर्णस्यमात्राशकलान्पुपादयेत्यर्थः ॥ ३० ॥

रुद्रोऽथ स्यादायुर्भूतम् ॥ यद् आसंग ॥ ११ ॥ एवमभावात्तु व्यादिभक्तकथा ॥ १२ ॥ नरेपताकत्पचिद्विशेष ॥ आत्मीयत्ववर्णनाश्रमोचितम् ॥ परतद्वच्यम् ॥ सा
 निद्रास्नान्विषणानिषण्णानि विविपयलयाधिधनकषिद्वित्यय ॥ १३ ॥ सार्द्धकथहरस्यमसिद्धहरचरिभवेभक्तिपानियमोहोर्षातिह्वरिष्वेयादिनियमोभावादीनामप्राप्त्योत्त
 मवधानियम क्ककतालीपव्यापतदपटनादित्याराक्याह ॥ अग्र्यादीनामिति ॥ आगत्यलतज्जातुचितकर्मनियम ॥ मुख्यभूरेच्छाखानाविनियमतिरेवतद्व्यवस्थाधिकेस्यय
 ॥ १४ ॥ अस्नानेषध्यानाभ्यादिकियार्थान्वयता सगर्वादिभक्त्यकार्कणसर्वोद्विमानपायोत्तितत्त्वर्णाविभिभागक्षेपेनवशत पृथक्परेहिकपारस्त्रीकिकसुखद्वयानुभूतिकृता
 कायतालीयवद्भूतद्विधापूर्वतितेसदा ॥ ननुर्वत्सप्रिवैकिषिनेपाकषिदपिप्रह ॥ १५ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मदित पुरा ॥ एव
 यमाजिनयनएवकर्मधुजाद्वय ॥ १६ ॥ नर्तियमस्मिन्नानिधनोपादेयनहेयता ॥ नचात्मीयनचपरकमज्ञविषयकचित् ॥ १७ ॥ अग्र्या
 दर्ताययौण्यादिसंगादरुद्विभागतम् ॥ हरदर्तानातयाकर्मद्विजातीनाचजातय ॥ १८ ॥ सर्गेप्ररुद्विमायातेसकेतवशत पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रया क्लिप्ता कस्मिता स्वयम् ॥ १९ ॥ विदेहमुक्तविषयतुयमीनमतोमया ॥ नोक्तवपरमीनसंदेहस्यरयूद्वह ॥ २० ॥ रवाट
 व्यतिरामवृद्धमात्मकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्तिभरश्रेय साक्यप्राप्यतेशृणु ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानावयोधेननित्यमकसमाधिना ॥
 सख्ययेवावुद्भायेतरयता सात्मयोगिन ॥ २२ ॥ प्राणायनिलसशर्तौयुक्तयायेपदभागता ॥ अनामयमनाद्यततेभ्यतायोगयोगि
 न ॥ २३ ॥ उपादयतुसर्वेषागतपदमरुभिन्मम् ॥ तत्केचित्सख्ययाप्राप्ता कचिद्योगेनदेहत ॥ २४ ॥ एकसांख्यव्यवयोगचय पश्यतिस
 यत्यति ॥ यत्सांख्ये प्राप्यतेस्यानपरयंगकटेवहि ॥ २५ ॥ यत्रप्राणमनोवहतिरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्तातातद्विद्विपरम
 पदम् ॥ २६ ॥

शार्वापास्तभाविष्यभरागादिष्यशास्त्रयद्विभक्तादन्निधेयम्वित्यर्थ ॥ १५ ॥ एवमप्यसमाभावात्तुनेपुर्मेनपृथकप्यशेषदर्शयति ॥ विदेहेति ॥ संदेहस्यमसिद्धाच्चतुर्व
 धर्मानास्तरुद्विभक्तच्युतिपरिणामय ॥ १६ ॥ तत्ताप्राप्तद्वयस्यप्राप्तिभरश्रेयसाक्यप्राप्यतेशृणुपद्विनिर्णयिष्यसांख्ययोगिनोत्प्लक्षयति ॥
 सत्यमिति ॥ सख्ययाद्विद्वकविषयपुनराजयागत ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्प्लक्षयति प्राणैति युक्त्याप्राप्त्यर्थतद्व्यवयोगेन ॥ १९ ॥ उपादेयकलीभूतसख्यसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेवादिष्यधानामविद्योभिन्नाम् ॥ वेदतःअनैवेदेन ॥ २० ॥ फलतपुनदेवस्फुटयति ॥ यदिति ॥ २१ ॥ ननुविभिन्मरूपयास्तयो कुलएकफलतभाह ॥ यथेति ॥ प्रा
 णमनाहरयाहमपारव्यात्यनिकद्विद्योपपत्तिस्त्रित्यल्लुभययासनप्राणोक्तातास्थितिरवतत्परमपदतद्वित्यर्थ ॥ २२ ॥

एकफलत्वेओदनसिद्धौवह्निजलयोरिवसाध्ययोगयोःसमुच्चयोरुक्तेनविकल्पइतिचेत्तत्राह वासनामिति ॥ संस्तेर्वाक्षांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजालकंमनएव
कारणतच्चसाध्येनयोगेनवाएकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतमुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुख्यापारेषुअकारणतामतीत्यैकेकेनाभयफलसिद्धेर्नसमुच्चयइत्यर्थः ॥ २३ ॥
देहाहतादर्शनपूर्विकैवसर्वासस्तिस्तन्मूलमनस्तच्छातौसर्वसस्तिशानिरुपपन्नेत्याह ॥ मनइति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हिकथंमनसोनाशइतिचेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
मनइति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षांताःसर्वाकल्पनाबाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
मध्यमाधिकारिकमेणमोक्षसाधनत्रयसर्वशार्त्तास्त्यस्यसमहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमरामआक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरितिभा
वः ॥ २८ ॥ अथोप्युपायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकिनुमूर्च्छाकालेविलीनसैधववद्विधायावासनात्मनावस्थानमुक्तमणकालेपुनराविर्भा
वासनांचित्तमेवाहुःकारणंतद्विसंस्तुते ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्यातिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मा
नंविलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारंप्रेक्ष्यमाणंनविद्यते ॥ २५ ॥ मनो
भवस्तुसंसारःकममाहंकरसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचतत्कृतः ॥ २६ ॥ एकनत्वधनाभ्यासःप्राणानांविलयस्तथा ॥ मनोवि
निग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ ऋताएवविमुच्यंततन्मन्ये
सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥
यदानिर्वाणनंप्राणास्त्यजंतोदंशरिरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीतिश्रुतेरतृणजलायुकादृष्टांतमसिद्धेर्विलीनानांप्राणानांचक्षुरादिहारेणोक्तमणासंभवाच्च नचस्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
तानाविलयः वासाकाशेसहोक्तानाभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोःयदेहकल्पनसंभवादित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ चिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनमेववरंश्रेष्ठ
साध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यद्यप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुर्णरावाभिर्दंशरिरकस्यजंतितद्वासनाकामकर्मोपस्थापितभाविदेहाकारमनुभूयबाह्यव्योमनितदृशदे
हारंभानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयाति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीति ॥ तद्यथापेशस्कारीपेशसोमात्रामुपादायान्यन्नवतरकल्याणत
ररूपतनुतेएवमेवायमात्मेदंशरिरनिहत्याविधागमयित्वाऽप्यन्नवतरकल्याणतरंरूपकुरुतेपिऽयंवागांधर्वैवदैववाप्राजापत्यंवाब्राह्मणान्येवावाभूतानामितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारी
स्वर्णकारपेशस्तत्स्वर्णस्यमात्राशकलाप्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

कदाञ्चकस्याधार्तुताम् ॥ पद आसग ॥ ११ ॥ एवकमानुनूप्यादिजन्मकमा ॥ १२ ॥ नहेयताकस्यचिद्वितीरेय ॥ आत्मीयत्ववणाश्रमोचितम् ॥ परतवन्मत् ॥ आ
 सिद्धात्तायचिपणोतिपद्मानीतिविषयस्तथाचिधनकचिद्विस्वम् ॥ १३ ॥ नहिक्पदरस्यमसिद्धहरश्चरिषधेकियानियमोहेर्वातच्चरिषवेपादिनियमोभषदादीनांचमाश्रणोत्त
 मयचानियम काकनालीयन्यायेतदपदनादित्याराक्याह ॥ अथ्यादीनामिति ॥ जातयत्तत्तज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यश्चेष्ट्याहपातादितिनियतिरेवतद्रावस्थाधिकेत्यथ
 ॥ १४ ॥ अस्मानुनूप्यानाप्यादिकिधार्मनियता सगाधार्मन्यका किनुसर्गोद्धतिमापातेसतितत्तद्वर्णादिभिगागसेकेनयशत पृथक्प्रेहिकपारलौकिककष्टसुखद्वानुभूतिफल

काकतालीयवद्भ्रांमिन्पाकुर्वतितेसदा ॥ नकुर्वत्यपिर्वैकिचिन्नेपाकचिदपिमह ॥ ११ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मादित पुरा ॥ एव
 कमाञ्जनयनएवंकर्मायुजोद्व ॥ १२ ॥ नर्तियमस्तिनान्नियनोपादेयनहेयता ॥ नत्वात्मीयनचपरकर्मज्ञविषयकचित् ॥ १३ ॥ अथ्या
 दीनांययौष्यादिसर्गादौर्द्धिमागतम् ॥ हरदीनांतयाकर्महिजातीनाचजातय ॥ १४ ॥ सर्गोप्ररुद्धिमायातसकेतवगत पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रया कल्यता कल्यता स्वयम् ॥ १५ ॥ विदेहमुकविषयतुयर्मनमनोभया ॥ नोक्तवपरमोनसदेहस्यरपूहह ॥ १६ ॥ खाद
 व्यतितरामन्धमात्माकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्ति परश्चेय माकयप्राप्यतश्चणु ॥ १७ ॥ सम्यग्ज्ञानावधान्नित्यमकसमाधिना ॥
 सख्येवावुद्वायेतस्वता साख्ययोगिन ॥ १८ ॥ प्राणायनित्सशर्तौचुत्पयायेपदमागता ॥ अनामयमनाद्यंततेभ्यतायोगयोगि
 न ॥ १९ ॥ उपदेयतुसर्वपाशातपदमद्रुचिमम् ॥ तत्केचित्सख्ययाप्राप्ता कचिद्योगेनदेहत ॥ २० ॥ एकसांख्यचयोगचय पश्यतिस
 पश्यति ॥ यत्सांख्ये प्राप्यतस्यानंपरयोगेकदेवहि ॥ २१ ॥ यञ्जप्राणमनोवृत्तिरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्क्रांतातद्विद्धिपरम
 पदम् ॥ २२ ॥

शार्त्वायात्वाभाविष्यभरामादिष्यशास्त्रयकस्तितादितिष्यभ्यमित्यर्थ ॥ १५ ॥ एवमभ्यसमाधायप्रसुतेपुर्मैनेपुष्पकभ्यशेपरशयति ॥ विरहेति ॥ सेदेहस्यपसिद्धाच्चतुर्ध
 धर्मीनास्तेषनोक्तभ्युच्चित्तियरेणाभ्य ॥ १६ ॥ तत्तायात्तद्वावस्यप्राप्ति परमयोभोष ॥ १७ ॥ तत्पार्मीसांख्ययोगावुपायद्वितिवर्षापिप्यभ्यसांख्ययोगिनोत्तक्षयति ॥
 सम्यगिति ॥ सख्ययाधिकेकविषयमयुन्यतत्तायोभेन ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्तक्षयति ॥ योनेति युक्तमाप्याभ्यर्णितद्विदयोगेन ॥ १९ ॥ उपदेयफलीभूततस्वसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेषादिभिधानामपिद्योगिनाम् ॥ देहमःआमनैषदेहेन ॥ २० ॥ फलतपुतेदेहस्युदयति ॥ यद्विति ॥ २१ ॥ ननुविभिन्नरूपयास्तयोः कृतएकफलतप्राह ॥ यद्येति ॥ प्रा
 णमनोदेहयोःकमयोःप्यात्मनिकविलयोपलक्षितत्वाद्भयप्राप्तनाप्रागुक्क्रांतास्थितिरत्यतस्वरमपदतदस्यर्थ ॥ २२ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वक्रिजलयोरिव सांख्ययोगयोः समुच्चयोर्युक्तेन विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ संख्येर्वासातकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव
कारणतश्च साख्येन योगेन वा एकेनैव विलीयतत्त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः करणप्राणयोरपि कर्मसुख्यापारेषु अकारणतामेतीत्येकैकेनाभयफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥
देहाहतादर्शनपूर्विके वसवसिद्धेति स्तम्भूलमनस्तच्छातौ सर्वसिद्धतिरातिरूपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आसद्दर्शनेन तर्हि कथमनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोबाधेन तत्कार्याहंममतादिवंधमोक्षाताः सर्वाः कल्पना बाध्यत इत्याह ॥ मनो भवति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
मध्यमाधिकारिके भेदे मोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसंपहेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमराम आक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वप्राणविलयप्रसिद्धेरिति भा
वः ॥ २८ ॥ त्रयोप्युपायामनोनाशद्वैरेव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किनु मूर्च्छाकाले विलीनसैधववद्विद्याया वासनात्मनावस्थानमुक्कमणकाले पुनराविर्भा
वासनांचित्तमेवाहुः कारणतद्विसंस्तुतेः ॥ तदकारणतामेति विलीयो भयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मा
नं विलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणत् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो
भवस्तु संसारः कममाहं कसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कृतः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो वि
निग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये
सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिष्वेतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विदितदेवा श्रुयथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥
यदानिर्वाणनं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदनुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वकामतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्कमणासंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
ताना विलयः बाह्याकारो स होक्ताताभिर्भूतमात्राभिलात्कालिकव्यवहारयोप्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरश्चेष्ट
साध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदा प्राणानि निर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तयुर्धुरारावमिदं शरीरकल्पजं तितदा वासनाकामकर्मपस्थापितं भाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदे
हारं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वकामतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो भावामुपादायान्यन्वत रकल्याणत
ररूपतनुते एवमेवायमात्मेदं शरीरनिहत्या विद्यागमयित्वाऽन्यन्वत रकल्याणत ररूपं कुरुते पिडयं गांधर्वैव देववा प्राजापत्यं वा ब्राह्मणं वा भूतानां भित्ति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी
स्वर्णकार पेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तर्हिनाश्रुताभावादिर्हीनार्तरथाधिः सहापि कुनो न भिष्यति तत्र ॥ वासनेति ॥ तत्तज्जीववासानामाश्रयकानिनाशितदशावासानाम्भनानि शिष्याद्यर्थैरेव स भिष्यति नेतरेति
 व्यवस्थितमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्राणोद्देशात्तदेव वासानासहिताप्येत्ययं यत्तद्भूतैरपि आधिदेहवासानासहिताप्यनुचरति ॥ देहात्तरेष्वतीत्यद्वा दप्योकात्तदगतवायुभिश्च
 श्लेषयति ॥ यथा कुशुभमभ्यस्तिलेषु प्रविशति तत्र तेन स श्लेषयतीति यथा धनिष्वीदनादिषु स्वायम्भवातिद्वय ॥ ३२ ॥ अतएव मरणमाश्रयनमनोनाशद्वितनप्राणनारोपीत्या
 ह ॥ ननु हि ॥ यथा वायुपुटः क्षभो भीमो वासकीरश्च भयानो धिनराभ्यन्ति न स्पृशति ॥ मनःप्राणयोश्च भयि यत्तत्तत्प्राप्तिरेकमुत्वेनाभ्ययमुत्वेन चरयति ॥ नामनस्काद्विना
 वासानाश्रयकान्येव विहितम्मात्रकाणि वै ॥ तदात्मकेर्मनोवद्विप्राणौ भिष्यति नेतरे ॥ ३१ ॥ सवासानाकूल्यपते प्राणामुच्यते देहक
 म् ॥ तद्वा मवायुसंश्लेषयतीति दुःस्वायम्भवत् ॥ ३२ ॥ मनःसांशुरिवांभीर्धौ नशाम्यतिसवासनम् ॥ नामनस्का सप्तवतिप्राणा सूर्य
 इव त्विष ॥ ३३ ॥ नजहाति मनःप्राणान्विनाशानेन कर्हिचित् ॥ दृणात्तरेणैव विना दृणागमिव तित्तिरि ॥ ३४ ॥ ज्ञानादवासनीभा वस्व
 नाराश्रायान्मनः ॥ प्राणात्स्यंदधनादत्ततथातिर्हि शिष्यते ॥ ३५ ॥ ज्ञानात्सर्वपदार्थानामसत्त्वसमुदेत्यलम् ॥ तर्गेन वासनानाशा
 द्वियोगाश्राणचेतसो ॥ ३६ ॥ ततो न पश्यति मनःप्रशातं दिहतां पुनः ॥ स्वनाशेन पदं प्राग्वत्सनेव मनोविदुः ॥ ३७ ॥ वेतो हि वासनानामात्र
 तदभावे परपदम् ॥ तत्त्वं संपदं ज्ञानं ज्ञानमाहुर्विचारणम् ॥ ३८ ॥ इत्यस्या संस्तुतरामपर्यंतः सप्रवर्तते ॥ स्वयविवेकमात्रेण रज्जुसर्प
 भ्रमाकृते ॥ ३९ ॥ एकापार्थम्यसनप्राणरोधश्च त्परिक्षया ॥ एकस्मिन्नेव ससिद्धेः संसिद्धातिपरस्परम् ॥ ४० ॥ तालवतस्य संस्पंदशोत
 शातोऽयमानिल ॥ प्राणानिलपरिस्पंदशोतिशोततयामन ॥ ४१ ॥ प्राण शरीरविलये प्रयाति व्योमवायुनाम् ॥ यथा वासितमेवेदस
 र्वपश्यति तत्र वा ॥ ४२ ॥ यथा विदेहा पश्यति प्राणव्योमनिदेहकम् ॥ समनस्कास्तथाचारसर्वचानुभवति ते ॥ ४३ ॥ शांतिवातपरिस्प
 दययामंघ्र प्रशाप्यति ॥ तथा शोतिमनः स्पंदशान्दतिप्राणवायव ॥ ४४ ॥

र्धन ॥ ३१ ॥ ३४ ॥ अतएव ज्ञानादवासानाश्रयेऽभयनारादित्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३५ ॥ कथं ज्ञानेन वासनानाशद्विषेत्तच्छेदं देहवाधावित्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 तद्विज्ञानसमासर्तवर्धवापि त्वात्माश्रयत्वेन संपदयते तच्छतस्वविचारपरलपोरभेदाद्विगतवास्त्वममच्छेदज्ञानमभिरिष्यत इत्यनुभवनिष्ठा आहुः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रस्तुतमुपादत्ते ॥
 एकैति ॥ एकैर्धौ दृश्यत इत्यतः स्य सनप्रवृत्त्या यत्तत्तत्तत् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सति शरीरे प्राणकमणे अस्त्ययकमोयप्रशरीरस्थैश्चरापच्छेदादिना नारास्तभक्त कमस्तयाह ॥ प्राणद
 ति ॥ व्योमवायुना वासाकारास्तथायुमिदनाशनाशम् ॥ तत्र वासाकारो ॥ ४२ ॥ यथा यादृशकर्तुः क्षांतिवासानामयसुरानप्यभ्यादिरेह कपरयति तथातदनुकूपेन वासाचार
 व्यवहारमनुगच्छति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तिलतैलेसकान्तकुसुमामोदवन्मिश्रे ॥ ४५ ॥ रथसारथीद्वयान्योन्यस्पर्दनं विहरतः सपादयतः ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवत् अर्प्योऽप्यवत् ॥ ४७ ॥ शांतबाधितद्वैतवासनम् ॥ प्राणस्य भावस्य तस्मिन्मनसिलीनत्वादेर्कोभूतत्वात् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्मात्तत्वे लयेन तदात्मत्वमेव स्थिरमवति ॥ ४९ ॥ अनुपलभोऽज्ञान उपलभस्तद्वाधिकाबलाकारादचित्तस्योद्ध्येरप्यसतोर्नदत्तयोर्धः शिष्यतइति शेषस्तच्चिन्मात्रे प्रणधारणया वा स्थिरो भवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ किं यत्कालमेकतत्त्वभावना धार्याति याह ॥ एकस्मिन्निति ॥ भावतदाकारवति धाराम् ॥ यावद्भावसावति धारापि चरमसाक्षात्कारपुष्टासती अभावत्वमायाति तदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ भोऽप्यक्षयादाहारक्षयात्स्य यदेहद्वयविलोपते ॥ ५२ ॥ धारणाति पचिभिरगैर्मनसो बासाकारक्षये सति धारणादिभिश्चिभिर्भक्तैकानता सपत्यानिर्विकल्पसमाधि परिपाकेन ब्रह्मभावः सिद्ध्यतीत्याह ॥ यदेकतानमिति ॥ ५३ ॥ अश्रुते अभते च ध्यानं

अविनाभावनीनित्यं जंतूनां प्राणचेतसी ॥ कुसुमामोदवन्मिश्रे तलैलेद्वयस्थिते ॥ ४५ ॥ मनसः स्पर्दनं प्राणः प्राणस्य स्पर्दनं मनः ॥ एतौ विहरतौ नित्यमन्योन्यं रथसारथी ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवच्चैतावेकाभावे विनश्यतः ॥ कुरुतश्च स्वनाशेन कार्यमोक्षस्य मुत्तमम् ॥ ४७ ॥ एकतत्त्वपनाभ्यासाच्छांतं शास्यत्वं मनः ॥ तद्ध्यानत्वात्स्य भावस्य तेन प्राणोपि शास्यति ॥ ४८ ॥ विचार्य यदन्तात्मतत्त्वं तन्मयतां नय ॥ मनस्तत्सह्यं न तदेव भवति स्थिरम् ॥ ४९ ॥ यदेवाति तराश्रेयोऽनुपलभोऽपलभयोः ॥ दयोरप्यसतोस्तत्र शेषे वापि स्थिरो भव ॥ ५० ॥ एकस्मिन्मुदहेतत्वे तावद्भावविभावयत् ॥ भावाभावत्वमायाति स्वभ्यासाद्यावदाततम् ॥ ५१ ॥ प्रत्याहारवतांचतः स्वयं भोऽप्यक्षयादिव ॥ विलीयते सहस्राणः परमेवावशिष्यतः ॥ ५२ ॥ यदेकतानं भवति चेत्तत्तद्भवति क्षणान् ॥ शांतशेषविशेषौघंचिराभ्यास स्वभावतः ॥ ५३ ॥ अविवेचयंतु नास्तीति बुद्ध्यायुक्तिर्युतं धिया ॥ ज्ञानादेव परावासि सद्भ्यासस्ततः परम् ॥ ५४ ॥ चित्ते शांतं शास्यतीत्यं संसारसृगलक्षिका ॥ जरा मुपगतमेधोमिह कालमन्यथया ॥ ५५ ॥ चित्तमात्रमविद्येति कुरुते नैव तत्क्षयम् ॥ तद्दूरं रामचिन्तात्माना भावो हि परंपदम् ॥ ५६ ॥ मुहूर्तमेव निर्वाणं यद्विचिंत्यतः परंपदे ॥ तत्तत्परिणतं विद्धि तत्रैवास्मादमागतम् ॥ ५७ ॥

धारणाय ध्यासायोगच्छूषणमननाभ्याद्वैतजातमविद्यैव सा च नास्तेव तत्त्वज्ञानादेव परावाप्तिरिति प्रमाणप्रमेयास भावनादोष निरास पर्यंतं वृत्त्याततः परं ध्यानधारणादिना ज्ञानाभ्यासः कार्य इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ मेधे जरामपक्षयशरदिउपगते सति तोहेनोरागतान्मनयो ॥ तत आगत इत्यर्थे हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यामित्यनुवर्त्तमाने मयदूचेति मयदू ॥ ५५ ॥ ब्रह्माकारपरिणतेनोचितेनैव तस्य चित्तक्षयस्य रूपमुचितं ॥ विद्यानमाल्लैव न रूपात्ता हि यस्मान्नदभावः परंपदपरमपुरुषार्थो न भवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अप्यर्थेऽवकारः ॥ निर्वाणविश्रातम् ॥ तत्तर्हि तद्ब्रह्मैव परिणतं विद्धि न त्वप्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तं त्वरूपमस्तीति तत्रैव निरतिशयस्य प्रकाशानदास्यादमागतं सन्न व्युत्थानमिच्छतीत्यर्थः ॥ तथा चोक्तिरिव धर्मोन्तरे ॥ ज्ञानाय तत्सोपेन सकदास्वादिनो भवेत् ॥ विहाय सर्वकार्याणि मनस्तत्रैव धावतीति ॥ ५७ ॥

रमेवमस्तुनयो सांख्ययोगोरककलविंसाह ॥ यदिति ॥ ५८ ॥ सत्त्वराभ्यार्थस्ययमेवाह ॥ धेतइति ॥ अंतरमत्तमाह विच्छेदम् ॥ ५९ ॥ तद्वर्तनोन्मुखजनाविरलापयेत्याह ॥
 अश्विति ॥ अश्वदराशसमावनाभ्युत्थोपम इदरातुपरप्येति ॥ ६० ॥ उक्तमेवार्थमनुसरन्नुपसहरति ॥ विगलितेति ॥ हेतुभागउक्तविधिवोधायाभ्यासैर्विगलितान्भ्या
 यनोआपत्तमस्तुगुललक्षणाभिर्भातिर्द्विज्वरार्तपशानियस्यथाविधयस्यथाविधासयाद्विगलद्विधाधित्वरूपपदवत्पुतिभासमाप्रशितमनइहअविमृत्तपस्यायासत्वमिति
 भ्यते ॥ तद्वशासनार्थाशक्तिराश्वतुनारागद्वेषाभिमानादिकलाभिर्मलिनससारपदनरति ॥ यथास्वार्थगणिसात्कनकनामुपागतताभ्युन कलककलनामलिनतामप्यदने
 तद्विलम्ब्य ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीशारिषष्ठमोऽस्त्ययमकारोनि० पू एकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मायार्थात्यवस्थानेविद्याभ्यपरिशुद्धये ॥ वे
 यदिसांख्येनाविश्रातंचेतोयोगेनवापिते ॥ क्षणतत्सत्त्वायातंनभूयइहायते ॥ ५८ ॥ धेतोविगलिताविधयंसत्वशब्देनकथ्यते ॥ तन्ध
 ससारधीजतत्तददास्यतरपुन ॥ ५९ ॥ कश्चिद्विगलिताविधय सत्वस्याभातवासन ॥ परशून्योपमसधोव्योति पश्यतिशाम्यति ॥ ६० ॥
 विगलितास्यपदविगलन्मन सुभगमत्वमितीहहिकथ्यते ॥ नपुनरेतिकलामलिनपदकनकतामिवतायमुपागतम् ॥ ६१ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० त० मो० नि० पू० प्राणमन संयोगविचारणानामेकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ जीवो
 जीवोभावत्वाश्रुयातिधिसमचित्ताम् ॥ विचारदित्यविधातोमोक्षइत्यभिधीयते ॥ १ ॥ मृगव्याजलभिवमनोहतादिदृश्यते ॥ अस
 देवमनागेवतद्विचारावलीयते ॥ २ ॥ संस्तित्वमविधातौवेतालोदाहृतानिमान् ॥ प्रश्नानाकर्णयशुभानप्रसगात्स्मृतिमागतान् ॥ ३ ॥
 अस्तिविध्यमहादध्यावेतालोविपुलाकति ॥ सर्किश्चिन्महलगर्वादाजगामजिघांसाया ॥ ४ ॥ संवेतालोवसत्पूर्वकर्त्तृस्मिश्चिन्सज्जनारस्य
 दं ॥ पशुपत्युपहरेणनित्यवतवास्तुत्वा ॥ ५ ॥ निर्निमित्तनिरागस्कपुरोप्यभ्यागतनस ॥ क्षुधितोपिनरहंतिसतोहिन्यायदर्शका ॥ ६ ॥
 सकालेनानर्वागोहोजगामनगरांतरम् ॥ त्यायुक्त्याजनमोक्तुस्तुधासमभिचोदित ॥ ७ ॥ तन्नप्रापसमूपादराविचर्याविनिर्गतम् ॥ त
 नाहधनपारेणशब्देनोभनिशाचर ॥ ८ ॥

जगत्समाहकथावाक्यमशुभा ॥ १ ॥ चित्तेराशिराम्यतीयसवारमृगवृष्णिकेसुकविषसरातीचविचारपुत्रज्ञानादयपयर्तउपायइत्याह ॥ अविदिति ॥ इतिअनेनोपायेन
 पप्रोपक्रार्थकारणाविधयोरोनाराधमाक्षइत्यभिधीयत ॥ १ ॥ उक्तायांसमावनाहेतुमपचेदाहपमवधारयति ॥ मृगवृष्णिति ॥ २ ॥ असेवमनागेवेत्युक्तायस्यस
 यनायास्यापिकामवधारयति ॥ सत्यमीति ॥ ३ ॥ गबाधयोप्यप्यप्रअनेष्वनरादराह ॥ ४ ॥ सक्षिप्योक्तेविलारविपुमरादितकारभ्याह ॥ सदिति ॥ सज्जनस्यराशआस्य
 रयेतिकारणस्यकन्दोराअकलेनपशुपत्यामनवत्पुपहारेभ्यनित्यमगतयानिर्धक्षेपसमाधिषुस्ती ॥ ५ ॥ ६ ॥ कालेनतममभ्यजमालाभकालेन ॥ अदधीगोइत्यस्य ॥ ७ ॥
 निधयर्पनिशिनगरेषुदभनपरिज्ञानायाचोराहपथायसवारस्तदर्थविनिर्गतम् ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ निर्याप्यध्यायापेतक्रमेणालिचेत् ॥ १० ॥ सकला आशास्यतइत्याशाअभिलषिताधी ॥ किलेतिवर्मशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ११ ॥ अज्ञश्चेदपराधसहस्रमुलमंसुज्ञश्चे
 न्नापराध्यत्वेव सचसत्यप्यपराधसहस्रेपालनीयइतिपरीक्षणाद्यप्रपरिपूर्णमेवप्रार्थयते ॥ ममैतामिति ॥ सप्तवार्थामिवाधितार्थाम् ॥ अनेनासमावितार्थप्रश्नच्छेदेनपरवधप्र
 वृत्तिः स्वस्थनास्तीतिदर्शितम् ॥ १२ ॥ सर्वेषाप्रश्नानामापातार्थः स्पष्टः ॥ तात्पर्यतत्सूत्रसर्गस्फुटीकरिष्यते ॥ १३ ॥ उत्तरोत्तरस्वमेपूर्वपूर्वसत्यतांत्यजन्निपितत्प्रकाशक
 स्वच्छसत्यात्मस्वरूपनत्यजति ॥ १४ ॥ यथारभायाः कदल्याः सप्त अतएतस्तथातदतश्चप्रभवाच्चलकलमात्रम् ॥ दृष्टान्तस्तदशवलकलान्तरदाढ्याति केसपुवेतिविशेषइतिभा
 वः ॥ १५ ॥ ऋतौषपदेनतदाधारभुवनानिलक्ष्यत ॥ अतिमहत्वेनप्रसिद्धायेब्रह्मांडाकाशादयोपियस्याणोरेषध्यापरमाअणव अत्यतक्षुद्राः ॥ १६ ॥ परमाणोः सूक्ष्मस्थैवस
 वेतालउवाच ॥ राजन्लब्धोसिभीमेनवेतालेनमयाधुना ॥ इगच्छसिविनष्टोसिभवभोजनमद्यमे ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ हेरात्रिच
 रतिन्याय्यमांचेदस्तिबलादिह ॥ तत्तेसहस्रधामूर्धास्फुटिष्यतिनसंशयः ॥ १८ ॥ वेतालउवाच ॥ नत्वामद्वयहमन्याध्यन्यायोयंहि
 मयोच्यते ॥ राजासिसकलाशाश्वपूर्णायास्त्वयार्थिनाम् ॥ १९ ॥ ममैतामर्थिताराजन्मंभवार्थीप्रपूरय ॥ प्रशानिमान्मयोक्तांस्त्वंस
 न्यगाख्यातुमर्हसि ॥ २० ॥ कस्यसूयस्यरश्मीनांब्रह्मांडान्यणवः कशाः ॥ कस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवः ॥ २१ ॥ स्वप्नात्स्वप्नांतरं
 गच्छच्छतशोयसहस्रशः ॥ त्यजन्नत्यजतिस्वच्छं कः स्वरूपं प्रभास्वरम् ॥ २२ ॥ रंभास्तंभोयथापन्नमात्रमेवंपुनः पुनः ॥ अंतरंतस्तथां
 तश्चतथाकोणुः स एव हि ॥ २३ ॥ ब्रह्मांडाकाशभूतौषसूर्यमंडलमेरवः ॥ अपरित्यजतोणुत्वंकस्याणोः परमाणवः ॥ २४ ॥ कस्यानव
 यवस्यैवपरमाणुमहागिरेः ॥ शिलातर्निविडैकांतरूपमज्जाजगच्चयी ॥ २५ ॥ इतिकथयसिचेन्नमेदुरात्मंस्तदिहनिगीर्थभवंतमात्मया
 तित् ॥ फलमिवतवमंडलप्रसेहंप्रसभमुपेत्यजगद्यथाकृतांतः ॥ २६ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषू० वेताल
 प्रश्नानामसप्ततितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तवतिवेतालेवकुंप्रशान्विहस्यसः ॥ उवाचवचनंराजा
 दंतशुभवलंबरः ॥ २९ ॥

तोमहतोगिरेः ॥ निविडधनतरयत्सत्तैकातरूपंतदेवमज्जासारोयस्या ॥ २७ ॥ इतिषट्प्रश्नान्मेकययसिचेद्दुष्टोदेहादिरेवआत्मायस्यतथाविध अतएवापरिच्छिन्नमात्मान
 परिच्छेदेनधातितवानसीत्यात्मधातिर् तत्तस्मादकश्चनापराधादेवभवतफलमिवनिगीर्यप्रसन्नबलात्तवमहलमहलस्थजनान्प्रसेयम् ॥ प्रसेहमितिपाठेविकरणपदव्यत्ययश्रुता
 दसः ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० सप्ततितमः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ आद्यप्रश्नसमाधानविस्तरेणात्रवर्णयते ॥ अनतकोटिब्रह्मांडफलदक्षादिकल्पनैः
 ॥ १ ॥ प्रसिद्धब्रह्मांडानां चसरेणुत्वमित्यलपदद्वयात्त्वयोक्तवक्ष्यमाणकल्पनयाकोटिकोटिगर्भब्रह्मांडानामपितत्रचसरेणुत्वसंभवादित्याशायेनविहस्यदत्तानामशुभिः प्रभाभिर्ध
 वलान्यवराणिबलाण्याकाराचयस्यतथाविधः सन् ॥ १ ॥

तथादीकस्य वृषरथीनां ब्रह्मावधौ षण्णवदतिथयमप्यस्योत्तरावकुम्भमिष्टमस्त्यभिमानेनालस्य निरस्तुर्भकषिकल्पनात्पथत्कारराजरायति ॥ आलेदित्यादिना ॥ इदं
 लयायमाचार्योऽप्रतीकमसदस्याञ्जनामुत्तरोत्तरागुणाभिभूतत्वमभिभूजल्लाघावरी-परिवेष्टितम् ॥ १ ॥ इदमस्माद १ ईदृशमस्मादसहस्रगुणविधौ तन्महाभूतानि
 १ तद्वन्महाभूतमापा १ उत्तरोत्तरद्वर्गाप्यारोहितमाभाणि ७ तद्वर्गैरवयवमर्जन ८ अतीतनागतनन्तद्वर्गाभूतमाभापाराय ९ तद्वर्गा कम्पकाला १० तद्वर्गा
 सगतास्परितभूताप्रलविष्णुद्वेषाभायु कालालासत्तानलरघ ११ अनन्तकोटीनतिरोषतास्पर्तिभ्यवहारपथकमायाराष्ट्रप्रभ १२ इत्येतांभ्यनुर्वापयार्थानिहकमा

राजोवाच ॥ आलेफटाचिचंदहिवस्मादमजरफलम् ॥ उत्तरोत्तरदशगुणभूतत्वम्परिवेष्टितम् ॥ २ ॥ तादृशानांसहसाणिफलानिच
 जसतिहि ॥ अत्युच्चैस्तादृशांशारावाविपुलाचलपटववा ॥ ३ ॥ तादृशानांसहसाणिशाखानांयवसत्यय ॥ तादृशोक्तिमहावक्षोदुर्लभ्योवि
 पुलाकृति ॥ ४ ॥ तादृशानांसहसाणियवसतिमहीरुहम् ॥ तादृशवनमत्युच्चैरनततरुगुल्मकम् ॥ ५ ॥ तादृशानांसहसाणिवनानांयव
 संत्यय ॥ तादृगकिष्टदृग्दृगमत्युच्चैर्मरिताकृति ॥ ६ ॥ तादृशानांसहसाणिशृगाणांयवसत्यय ॥ तादृशोस्त्यतिविस्तीर्णोदेशोविपुलको
 दर ॥ ७ ॥ तादृशानांसहसाणिदेशानांयवसत्यय ॥ तादृगकिष्टदृग्दृगपमहाद्भनदीयुतम् ॥ ८ ॥ तादृशानांसहसाणिदीपानांयवसत्यय ॥
 तादृगकिमहीर्षाठविचित्ररचनान्वितम् ॥ ९ ॥ तादृशानांसहसाणिपृथ्वीनांयवसत्यय ॥ तादृगकिमहास्फारंमहाभुवनदंवरम् ॥ १० ॥
 तादृशानांसहसाणिजगतांयवसत्यय ॥ तादृगकिमहर्षादं चदमंवरपीठवत् ॥ ११ ॥ तादृशानांसहसाणियन्त्रांनिकरंदंका ॥ तादृशो
 क्तिगतस्पर्दोविपुलाभ्यिभ्रसागर ॥ १२ ॥ तादृक्सागरलक्षणितरगोच्यन्पटव ॥ तादृश स्वविलासात्मनिमलोक्तिमहाणं ॥ १३ ॥
 तादृगभ्यिसहसाणियस्योदरजलान्यय ॥ तादृशोक्तिपुमान्कश्चिदत्युच्चैर्मरिताकृति ॥ १४ ॥ तादृशानांघृणांलक्षैर्यस्यमालोरसिस्थिता
 प्रधानसवसतानांतादृशोक्तिपरपुमान् ॥ १५ ॥ तादृशानांसहसाणिपुरुषाणांमहात्मनाम् ॥ सूरतिमद्वलेयस्यस्वननूरुहजालवत् ॥ १६

एकशालादिधुराकम्पनाभिर्निरायाति ॥ तादृशानामित्यादिना ॥ घटानिपुष्पवनीवभुवनानियस्याय ॥ १ ॥ २ ॥ ५ ॥ शृगपदेनाप्रतप्रधानो गिरिवोष्यते ॥ विपु
 लतमत्तास्वतर्भातादिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ महाद्भनदीवदिविभूतानांविभूतमवद्वेषाभाणादिवायुषेष्टाभिभूतम् ॥ विचिषाभिर्नामदिरचनाभिर्नितम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ पुमानपिषु ॥ १४ ॥ परपुमान् ॥ १५ ॥ तनूरुहः कसालोमानितज्जालवत् ॥ तयाच्युति ॥ तयासत पुरुषत्वेनालोमानितयाक्षरास्तमपतीह
 विभ्यन्ति ॥ १६ ॥

प्रत्यदृष्टेरथासुप्रारदृष्टिभूयाएतास्त्रादिब्रह्मांडांताः शतमसख्या कलनाः प्रतिभासास्ताएताः सर्वप्राणिप्रत्यक्षास्तस्यादित्यस्यदीप्तयोरश्मयः ॥ १७ ॥ मयाचिदात्मादिति एव
 प्रभावः सूर्यइतित्वबभूवोत्तरत्वेनोत्तरतत्सर्वजगदसौतपतिप्रकाशयति ॥ १८ ॥ भुवनाभोगाब्रह्माष्टाः ॥ १९ ॥ भातिस्फूर्तिलभते ॥ भवतिसत्ताचलभते ॥ २० ॥ रेवेताल
 वर्णिताशवलब्रह्मलक्षणस्यत्रैलोक्यमंडपमणेः सूर्यस्यपारमार्थिकतत्त्वभूमेमुख्याधिकारिणुविज्ञानशास्त्रजन्याखण्डाकारसाक्षात्कारस्तन्मात्रेणकचित्तात्मनिस्वात्मतयाप्रधाने
 अनधिकारिजनुमात्रेणअविकासभाजिअस्फुटइहप्रत्यगात्मनिअग्निविस्फुलिगवच्चिज्जन्मनोर्जीवजगतोर्भवनस्यपृथक्सत्तायाः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यनंतसम्भ्रमतानाचावलेखाः
 उल्लेखाः सति ॥ परमार्थदृशातुमनागपिनसति अतस्त्वशातप्रश्नाद्वरमास्तेत्यर्थः ॥ २१ ॥ इति श्रीवाग्विष्णुः ॥ १ ॥ एवमथमप्रश्नमावायकस्मिन्स्फुरतिपवनेमहागगनरेणवदिति द्वितीयप्रश्नराजासमाध
 इहावसिष्ठप्रश्नानपचानामुत्तरकमात् ॥ वेतालायाप्रमत्तायराज्ञापम्यगृहीयते ॥ १ ॥ एवमथमप्रश्नमावायकस्मिन्स्फुरतिपवनेमहागगनरेणवदिति द्वितीयप्रश्नराजासमाध
 तादृशोस्तिमहादित्यः शतमन्यासुदृष्टिषु ॥ याएताः कलनाः सर्वास्ताएतास्तस्यदीप्तयः ॥ १७ ॥ अस्यादित्यस्यदीप्तीनां ब्रह्मांडास्त्रसरेणवः ॥
 मयाचिदसूर्यइत्युक्तः सर्वमेतत्तपत्यसौ ॥ १८ ॥ विज्ञानात्मैवपरमोभास्करोभावितशायः ॥ इमेयभुवनाभोगास्तस्यैवत्रसरेणवः ॥ १९ ॥
 विज्ञानपरमार्कस्यभासाभांतिभवंतिच ॥ इमाजगदहर्लक्ष्म्यः कचिह्रक्ष्म्योरवेरिव ॥ २० ॥ विज्ञानमात्रकचित्तात्मनिजंतुजातेत्रैलो
 क्यमंडपमणेरविकासभाजि ॥ चिज्जन्मनोर्भवनसंभ्रमतावलेखाः संतीहरेनहिमनागपिशान्तामास्व ॥ २१ ॥ इ० वा० वा० दे०
 मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषु० वेतालप्रथमप्रश्नोत्तरवर्णनं नामैकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ राजावाच ॥ ॥ कालस
 तानभः सत्तास्पंदसत्ताचचिन्मयी ॥ शुद्धचेतनसत्ताचसर्वमित्यादिपावनम् ॥ १ ॥ परमात्ममहावायोरजःस्फुरतिचंचलम् ॥ कुसुमां
 गइवामोदस्तदद्रूपकंस्वतः ॥ २ ॥

ते ॥ कालसत्तेत्यादिना ॥ तत्रगगनपदेनप्रसिद्धगगनस्यैवग्रहणविवक्षितमुतमहत्सद्विशोषितत्वाद्गोप्यामहाकालरूपश्चित्सर्वलितमायाकाशउतस्पंदशक्तिप्रधानः सूत्रात्मा
 काशः उतततोनिष्कटः शुद्धचिदाभासलक्षणोर्जीवाकाशः अन्योवास्तुसर्वेष्वपिकल्पेपुनस्तत्सत्ताएवसूक्ष्मतमत्वात्तेपारेणवस्त्वयोक्ताइत्याह ॥ कालसत्तेति ॥ स्पंदः क्रियाश
 क्तिप्रधानः सूत्रात्मातत्सत्ता ॥ शुद्धचेतनसत्तानिष्कटश्चिदाभासलसत्ताचेत्यादिसर्वसूक्ष्मत्वात्पावननिर्दोषरजः परमात्ममहावायौकल्पितानेकविकारचंचलस्फुरतीतिपरेणा
 न्वयः ॥ १ ॥ ननुपरमात्मनएवसर्वानुगतसत्तारूपत्वात्तत्रकालादिसत्तास्फुरतीत्याधाराधेयभावेनव्यपदेशः कथनत्राह ॥ कुसुमगइति ॥ यथाकुसुममेवस्वगोआमोदाख्यं
 दत्ततएवपरिकल्प्यकुसुमंआमोदरूपकमिवतदाधेयतयास्थिततद्वत्परमार्थसत्तैवकालादिसत्ताभेदात्मतांस्वात्मनिपरिकल्प्यस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥

समस्तस्वमतिर्गच्छन्ति स्याद्विदुर्भीयपथस्त्योत्तरमाह ॥ जगदाख्येदिति ॥ शान्तप्रशान्तसत्त्वमदोषमसगज्येतीरूपम् ॥ अतएवतथाबोधमाभाद्वक्ष्यशान्तत्ववृद्धणम् ॥ ३ ॥ र
भास्तभापयथापथमभिनिष्पदुर्ध्वप्रसमायसे ॥ रभास्तमदिति ॥ अत्र अतःप्रसन्नविवर्तिविषयनरील अपिशब्दावधारकारणेषु परिणामरील्यत्र अतः सेषु लभोप्यतर
नरूपम् ॥ ४ ॥ विषयसमग्रदृष्टिणादिनिमित्तोद्देशस्तद्वत्त्वात्मादिशब्दगोचरतानुवृत्तुत्वं सर्वधर्मरूप्यत्वादित्याह ॥ प्रस्रिति ॥ ५ ॥ अतएवपटसत्तागनुसत्तायापयवस्यतितनु
सत्ताकावाससत्तायासावतकलसत्तायासागुलमसत्तायासावीजसज्जातिविषयानिमित्तादिकमेणयायासत्ताविभागेदेतसासातसदनुममनिर्भितानाकाराभिहारापरभास्तंम
सद्वतरदनुममवर्षिष्यभापयपथमरीत्यनलक्ष्यमलजगदकारणतद्विस्तृतमित्यर्थ ॥ ६ ॥ तत्राणुपवदवर्त्तानिमित्तमाह ॥ सुक्ष्मत्वादिति ॥ एषसौक्ष्म्येनपूणताहानि
रिनिप्रलक्षितारयापिभूत्याअतिपरिच्छिन्नत्वात्समाप्यायादनिप्रस्रितकाराभूर्नायत्तादिपथमप्रभाविदत्तोत्तर सदत्तदित्यारथेनह ॥ अतत्त्वादिति ॥ मेवादिपदनप्रभो
जगदास्यमहास्वप्नसप्तासप्तातरव्रजन् ॥ रूपस्यजतिनोशातंवक्ष्यशान्तत्ववृद्धणम् ॥ ३ ॥ रभास्तंभोयथापयत्रमात्रमेवातरंतरम् ॥ अ
तरंतस्यतद्विविच्यवक्ष्यविवरयपि ॥ ४ ॥ सद्वक्ष्यत्मादिमिश्रार्थयतमिर्विगीयते ॥ शुन्यमव्यपदेशतनर्किंचिच्चकिंचन ॥ ५ ॥ याया
विसाव्यतमत्तामासानुभवनिमित्तान् ॥ रभास्तमवदत्तावच्छिन्नात्रममलतनम् ॥ ६ ॥ सूक्ष्मत्वादप्यलभ्यत्वात्परमात्मापराणुक ॥
अतत्त्वादत्सावंप्रामाण्यमवादिमूलतान् ॥ ७ ॥ अणोरप्यत्यन्तं तस्यपुंसास्यजगदापि ॥ परमाणुवदभासातिप्रतीतत्वादरूपवत् ॥ ८ ॥
परमाणुर्यालभ्यत्वात्पूरकत्वान्महागिरि ॥ सवावयवरूपोपिनिरस्तावयवपुमान् ॥ ९ ॥ अस्यवैज्ञानिमात्रस्यमज्जाभाजजगद्वयी ॥
विज्ञानमानमव्यहिसाधोविद्विजगद्वयम् ॥ १० ॥ विज्ञानमात्रकलनाकलितजगतिशांतस्वभावसुशुमारमनतरुपम् ॥ वंतालवाल
रूपतददलपनायमवस्यसमनुभावयशांतमास्व ॥ ११ ॥ इ० वा० वा० द० मात्सापायपुनिर्वाणप्रकरणपू० वंतालप्रश्नमेदोनाम
द्विसप्ततितम मग ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

क्राववताप्यप्यक्रमणपुस्तनपामूलप्रमाधारताम् ॥ ७ ॥ जगद्विज्ञानादिपथकमतीतत्वाद्युत्तरतत्तदाकारवत्तैपरिच्छिन्नविषयकणपरिच्छेद्यत्वादरूपवन्नि स्वरूप
स्यामप्रवर्धादिधर्म ॥ तदपिधर्ममननादीच्छिद्रूपमात्रमानपरमाणवध्वेति ॥ ८ ॥ कस्यानवयवस्यैवपरमाणुमहागिरिरितिपठप्रश्नसमाधत्ते ॥ परेणुरिति ॥ अलभ्यत्वाच्च
धुगदिकर्णरपासत्वात् ॥ एवंपरेणुसूकसातसवधोभ्याममहागिरि ॥ अभ्यारोपदृशार्थमूलासूतैरनवयवरूपयस्यतथा ॥ नैतिनवयवावेननिरस्तावयव ॥ ९ ॥ तत्रशिर
लतीर्नविद्विर्कनरूपमज्जाजगद्वयपथयकदयति ॥ अस्त्येति ॥ द्विपस्याजगद्वयथापयवीअतएवसमाहितेदेस्याविभूतिपुष्टाकाशरूपविज्ञानमात्रस्यमभ्यर्मानरमज्जाव
यसिद्विभूतिवृद्धास्य ॥ १० ॥ सवयवशान्तीनिरासेनदोष्यादेतालपरिभग्नविभोक्तार्थवक्षेणोपसहृति ॥ विज्ञानेति ॥ इवेतालवालकजगतिविज्ञानमात्रस्यकलनानी
त्यकोशानाकलितप्रकटनतच्छास्त्रविज्ञानरूपमहादृशार्थतालव्यादौतदलपनीयमानास्करनीयमेवअमीनदुक्तयात्यवेक्ष्यत्वाभावात्मानमनुभाषयत्तानुभाषमारोहयशान्तद्वयीमा
स्यस्य ॥ ११ ॥ ॥ द्वितीयार्थाविषयम० तात्पर्यमकारोति० पू० द्विसप्ततितम मग ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

उपदिश्यान्नवेतालप्रश्रयनिर्णयमस्थितिम् ॥ भगीरथस्य हत्तांतस्तत्रान्योप्यववर्ण्यते ॥ १ ॥ तत्रतस्मिन्नराजनिविचारोचितपाधियाअनुमितयाभावितात्मतयातत्रज्ञतयानिमि
त्तेन ॥ वेतालपक्षेवासर्वयोज्यम् ॥ १ ॥ अविचलध्यानीसमाधिस्थइतिपावत् ॥ २ ॥ एवक्रमेणराजवर्णितक्रमेण ॥ ३ ॥ बालभ्रातिकल्पितवेतालकस्यकायइवविलीय
ते ॥ ४ ॥ चित्तसर्वतउपसह्यस्वोन्माधःप्रमात्मातदापतिततपतिष्ठितकुर्वन् ॥ ५ ॥ हेमुनेमनशीलरामएकस्मिन्वस्तुनिशमःसर्ववृत्तिलयस्तेनशांतात्मोपरतच्चिन्तनएव
सर्वत्रसमभ्रतपरयतीतिसमदर्शन ॥ ६ ॥ असमूढातपूर्वान्वयि ॥ नच्चेवस्थितस्यमेकधर्देहयात्रासिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ दुःसाध्यमन्येपाकटसाध्यमपिकार्यस्यानायासे

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिराजमुखाच्छ्रुत्वावेतालःशांतिमाययौ ॥ भावितात्मतयातत्रविचारोचितयाधिया ॥ १ ॥ उपशांतमनाभू
त्वामत्वैकांतमनिंदितम् ॥ बभूवविचलध्यानीविस्मृत्यविषमांदुधाम् ॥ २ ॥ एतद्राममयोक्तंवेतालप्रश्रजालकम् ॥ एवंक्रमेणचि
दणीतेनेदंस्थितंजगत् ॥ ३ ॥ चिदणोःकोशगाविश्वंविचारेणविलीयते ॥ कायवेतालकस्येवशिष्यतेयत्पदंतुतत् ॥ ४ ॥ संहृत्यसर्वत
श्चित्तांस्मितेनांतरात्मना ॥ स्वभावापतितंकुर्वन्निरिच्छंतिपृशांतधीः ॥ ५ ॥ आकाशविशदंरुत्वामनसैवमनोमुने ॥ तिष्ठैकशमशां
तात्मासर्वत्रसमदर्शनः ॥ ६ ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढोयथाज्ञामानुवर्तिनः ॥ राज्ञोभगीरथस्येवदुःसाध्यमपिसिद्धयति ॥ ७ ॥ संपूर्णशांतम
नसःपरिहृतोर्नित्यंसमेसुखमयात्मनितिष्ठते ॥ सिद्धांतिदुर्लभतराअपिवांछितायार्गंगावतारइवसागरस्वातवस्तु ॥ ८ ॥ इ०
वा०वा०दे०भो०नि०पू०वेतालाख्यानंनामत्रिसप्ततितमःसर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ यथाचित्तचमल्क
त्याराज्ञोगंगावतारणम् ॥ भगीरथस्यसंपन्नंतन्मेकथयभोप्रभो ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ आसीद्भगीरथोनामराजापरमधार्मि
कः ॥ भुवःसमुद्रयुक्तायामंडलीतिलकोपमः ॥ २ ॥ संकल्पानंतरंप्राप्तायथाभिमतमर्थिनः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादस्माच्चिंतामणोरिव ॥ ३ ॥

नैवसिध्यति ॥ ७ ॥ यथासगराशुमद्विलीपादिदुर्लभतरापिसागराणासगरपुत्राणांतरत्वातसमुद्रस्यचवस्तुसंजीवनमणिप्रायोगंगावतारःशांतिवृत्तिसमदर्शित्वादिगुणसंपन्नस्यभ
गीरथस्यानायासेनसिद्धस्तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनि०पू०त्रिसप्ततितमःसर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ भगीरथस्यावगुणाश्रिताचाथविचा
रजा ॥ त्रितलेनचसवाद्योजिह्वासातोत्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ चित्तस्यपूर्णतादिलक्षणयाचमल्कत्वा ॥ १ ॥ समुद्रयुक्तायामुबोराजास्त्रीयकोसलमदल्यास्तुतिलकोपमः ॥ २ ॥
तस्यदानशीलतावर्णयति ॥ संकल्पानंतरमिति ॥ अर्थिनोपाचकाअस्माद्भगीरथायाज्ञासंकल्पानंतरमेवसर्वापगमनवाक्प्रयोगादिश्रमविनैवयथाभिलषितमर्थप्राप्ताःप्राप्तवं
तः ॥ गत्यर्थीकर्मकेतिकर्तारिक्तः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादित्यनेनदानोत्साहान्मुखेप्रसादातिशयएवतलवस्यधनव्ययदुःखान्भलातिरिच्योत्पद्यते ॥ ३ ॥

अपाप्रपुत्रानवारयति ॥ साधूनामिति ॥ एवमप्यरीलस्य कथनप्रसक्तिलाभाद् ॥ कृष्णमात्रमिति ॥ कश्चित्त्रायस्थाने स्वधर्मं प्राप्तवृत्तमात्रमप्युपादत्ते ॥ पौनरुक्त्याद्युपो
 दाशानाद्यतिद्वन्मिश्रतामपि देवतामधनुर्लभ्यत ॥ ४ ॥ यथावज्जन्मधनमणि अप-अधोभागे अयसाप-अधोनेष-अधोनेदस्योपायमवज्जसादृढरश्च-अतरेपरिभ्यमत्यास्वकीसा
 उक्तवलीमकारामानायमवचकनेमियस्मिन्कर्मणि तथयाभाभिन्नात्सप्तोत्तगुणयोभ्यकरोति तथायोभगीरीयोबलत्तरमरपिसर्धुर्जनतद्वटितचने देशास्करनेन स्वप्रता
 पनोऽज्जलति रथेन पकिना निषमबलानिययस्मिन्कर्मणि तथयाभाभिन्नात्सप्तोत्तगुणयोभ्यकरोति तथायोभगीरीयोबलत्तरमरपिसर्धुर्जनतद्वटितचने देशास्करनेन स्वप्रता
 रेषार्थ ॥ ४ ॥ अन्तारमयीति पाठोऽपि रूपकेणायमेव तात्पर्यम् ॥ ५ ॥ दिशनिशप्रजापालनाय सर्वत-परिभ्यमणत्स्वयम्भोगोपितृणां धर्ममवतिष्ठेत्तमोगोर्धोभकारद्वैत्यवारिभ्यम-

साधूनां योषधवस्यार्थधनान्वयविरतद्वौ ॥ तृणमात्रमुपादत्ते कश्चित्क्षितामणि रयया ॥ ५ ॥ वज्रसारमिव प्रोतमुज्ज्वलन्नेभियोभिनत् ॥
 अधोमणिरयोयज्जन्मवर्द्धनचोदितम् ॥ ५ ॥ अधुमवद्दिदं श्री आतोपिदैन्यमप्यलम् ॥ तमोहरखणानैशद्युमणिर्वैश्वनामिव ॥ ६ ॥
 फिरत्नामिकणासारमभित स्वप्रतापजम् ॥ मय्याहस्युर्कातामिरिव ज्वलति योरिणु ॥ ७ ॥ सुदुशीतलसप्तशर्यस्समाह्लादयन्मन ॥
 सुशानां द्रवति स्त्रिभ्यस्तेदो रिदुमणियथा ॥ ८ ॥ जगद्यज्ञोपवीतस्य स्वर्गपातालवाहित ॥ गगावाहस्य येनास्यावतीय-पूरितोगुण
 ॥ ९ ॥ अगस्त्यरोपितोभोधिर्गंगापूरणपूरित ॥ येन दुष्पूरभूतोपिमहासायार्थोर्ध्वनामिव ॥ १० ॥ गंगासांपान्तपद्मत्वायेन पातालवासि
 न ॥ योजितान्नक्षणालोकेर्षाधवालो कवधुना ॥ ११ ॥ बक्ष्माणशकरजङ्घनपम्भाराधयश्चय ॥ भूयोभूयो ययौस्वेदमशून्याप्यवसायि
 न ॥ १२ ॥ यौवनेन वसमानस्य तस्य भूमिपतेरपि ॥ प्रविचारय तोलोकयान्नापंयाकुलाभिमानम् ॥ १३ ॥ सुविरागवचमत्कारविचारकणि
 क्तेदभूत् ॥ वयस्यपि च तारुण्ये वैवाहलीमराविव ॥ १४ ॥

पयहरत ॥ यथापुमणिर्धर्ममननैरात्मोभ्यवहारैरन्यं च हरति तद्वत् ॥ दिशेयमेव प्रथममप्येव ॥ ६ ॥ स्वस्य प्रताप पराक्रम-अतिममताच्च तस्माज्जातमभिकणानामासारथा
 र्थकिरत्तस्य योऽरिपुमभ्याङ्ककाले च द्रुतं स्वयकांतशिलाप्रतिध्वज्वलति ॥ अग्निपक्षे भरा-अपावपयसतीति अरिणस्तत्पादयस्तेषु ॥ ७ ॥ सुश्रावस्तन्मविवस्तेषां सन्निधौ ॥
 यदुमणिभ्यद्वकता ॥ ८ ॥ येन गगावाहस्य गगनबाहलक्षणस्य कणयोपवीतस्य दृष्टीयोगुणस्तद्-अस्यापुयिभ्यागगामनारणेन पूरित ॥ ९ ॥ सर्वविमतवर्तिनामर्धनामहाप्र
 सार्ध-सर्पो यनेनेव ॥ १० ॥ भूतद्वेष्टित्वा द्वारद्वनिर्दधत्वा स्वपातालवासिन-अभोगार्तप्रानादधीय-सगरपुष्पायेन गगालक्षणपयासोपायपद्मत्वा ब्रह्मणालोके योजिता आरोपि
 ता ॥ ११ ॥ अयमप्याप्यवसायिन-अभिविच्छिन्दन् हनिभ्यपातत्स्ववस-सकारात् ॥ १२ ॥ अधिराज्यात्तमेवैति पच्यते ॥ १३ ॥ यौवनेन विचारविचारप्येदयोऽतिदुर्लभमर्धमप्योत
 नायमराभिप्रेति ॥ १४ ॥

इति वक्ष्यमाणप्रकरणेनार्जुनाचार्यचित्रधामसः ॥ चित्रप्रकारमेवाह ॥ नित्यमित्यादिना ॥ १५ ॥ न्यासारात्रि ॥ बहुभोगिकविरसंचकलवस्यतत्तयाविधमेव सर्वेषां
 कुर्वताकर्मलक्ष्यतेनत्पूर्वपरमपुरुषार्थफलचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तत्तयाप्रिसाधनरुत्नकर्मविपुचिकेचाशुद्धि इत्यफलमेवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथउक्तचित्राननरससूत्रः सका
 शादेकान्तमत्यतर्गीत सन् ॥ १९ ॥ भ्रमतज्जीवानारागद्वेषादिससारद्यत्तिपुनःफलभूतस्वेनासुख्यगनरकमानुष्याद्यरण्यार्नोपच ॥ २० ॥ २१ ॥ साधनचतुष्टयश्रवणमन
 नायुषाथिश्चाराभ्यस्तयसाभ्यविशेषैवैषमभ्यरूप्य समाधिस्तदात्मनाअनादिसिद्धब्रह्माकारणचउत्थेनाविभूनेनक्षेपस्यप्रत्यक्तत्त्वस्यावयोधेनसर्वदुःखानिहोयतेइतिपरेणान्वय
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ उदयचैवेति ॥ २४ ॥ एवमुपदिष्टोभगारयोविवेकेनस्वयमेवात्मनस्वमतः पर्यालोप्यापानतानिश्चित्यतत्रविशेषवाहुल्याच्चित्तस्थप्रतिष्ठाभलभाभानःसाधनता
 एकांतचित्तयामासमर्होपतिरसाविति ॥ जगत्त्राभिर्मानित्यमसमंजसमाकुलम् ॥ १५ ॥ पुनर्दिनंपुनःश्रामादानादानशतंपुनः ॥
 तदेवभुक्तविरसंलक्ष्यतेकर्मकुर्वताम् ॥ १६ ॥ येनप्राप्तेनलोकेस्मिन्नप्राप्यमवशिष्यते ॥ तत्कृतंशुद्धतमन्यशेषकर्मविपुचिका ॥ १७ ॥
 पुनःपुनःपयुषितंकर्मकुर्वन्नलज्जते ॥ मूढबुद्धिरबुद्धिस्तुक्कुर्यात्किलबालवत् ॥ १८ ॥ अथैकदादिप्रमनाःकदाचिच्चित्तलग्नरुम् ॥ एकां
 तंसंस्ततर्भीतिःसमपृच्छद्भगिरथः ॥ १९ ॥ भगिरथउवाच ॥ अंतःशून्याशुभुचिरंभ्रमत्संसारद्यत्तिपु ॥ अरण्यार्नोपुचताशुभ्रं
 खिन्नावयंविभो ॥ २० ॥ जरामरणमहादिरूपाणांभवकारिणाम् ॥ भगवन्सर्वदुःखानांकथमंतःप्रजायत ॥ २१ ॥ चित्तलउवाच ॥
 चिरसाभ्यात्मनोरथेननिर्विभागाविलासिना ॥ राजन्ज्ञेयावबोधेनपूर्णभरितात्मना ॥ २२ ॥ त्वोचंनसर्वदुःखानिबुद्ध्यतिप्रथमोभि
 तः ॥ संशयाःसमतांयातिसर्वकर्मणिचानय ॥ २३ ॥ ज्ञेयंविदुरथात्मानंमंशुद्धंजानिरुपिणम् ॥ सचमवंगतानित्यंतास्तमेतिनचाद
 यम् ॥ २४ ॥ भगिरथउवाच ॥ चिन्मात्रंनिर्गुणंशान्तमस्तिनिरमलमच्युतम् ॥ दृढादिनतरत्किंचिदितिबन्धिमुनोभ्यर ॥ २५ ॥ किं
 तत्रप्रतिपत्तिर्मेस्फुटतामेतिनतरा ॥ एतावन्मात्रसंवित्तिःस्यामहंभगवन्कथम् ॥ २६ ॥ चित्तलउवाच ॥ ज्ञाननज्ञेयानिपुन्यमेति
 चेतोददंवर ॥ ततःसर्ववपुर्भूत्वाभूयोर्जीवोन्जायते ॥ २७ ॥

शगुरवेनिवेदयस्तरुफुटभावेविक्षेपापशमेचोपायपृच्छति ॥ चिन्मात्रमिति ॥ अस्तीत्यनेनअसत्त्वेपपादकोऽज्ञानशोभेनदृढमसंचितम् ॥ देहेद्रियप्राणमनोबुद्ध्याविधातमित
 रत्किंचिदात्मानेत्यपिबल्वचनविश्वासारखेपपत्त्याचर्चय ॥ २५ ॥ तत्राभातापादकोऽज्ञानशद्वरावभासहेतुर्विशेषानाश्रयस्यननदृढतिदर्शयति ॥ किमिति ॥ अत्रअनयोः
 सदसद्विवेकबोधोर्मध्येदतराआयासदात्मबोधरूपाप्रतिपत्तिस्फुटतकरतलामलकवरस्यदृढान्तिनत्रार्ककारणम् ॥ अहं सर्वविशेषाल्याएतावन्मात्रसवित्तिश्चकथकेनोपा
 येनस्यामित्यर्थः ॥ २६ ॥ तत्रभगिरथस्यराज्यायाभिमानदेवतत्तद्विषयेपुच्यन्तथावनाद्विशेषस्तत्त्वावल्लादेवनस्फुटान्प्रप्रतिपत्तिरितिनिश्चित्यचित्तलस्तत्परित्याजनापप्रथ
 मगीतोक्तमानित्वादिसाधनान्युपदिशति ॥ ज्ञानेनेति ॥ ज्ञाप्यतेअनेनेतिज्ञानममानित्यादितेनज्ञेयंयत्तत्त्ववक्ष्यामीत्यादिभगवद्वर्तिनसंयेनिष्ठत्वस्यैषम् ॥ सर्ववपुःपूर्णस्वभावः ॥
 नजायतेपूर्णस्वभावान्प्रच्यवतइत्यर्थः ॥ २७ ॥

अमानिनादिपुका निविद्वदमुत्पानुवाद्भ्याम्याम्यप्रपचयति ॥ असक्तिरित्यादिना ॥ १८ ॥ यदि चानभ्ययोगेन भक्तिरभ्याभिषारिणीत्यस्तत्तत्पार्थदशयति ॥ आत्मनद
 ति ॥ निष्कटात्सर्वतन्मन्त्राभागाद्वक्तिरनुगुणधारिप्रमवणकीर्तनादिर्भगवदभिधेरेत्यर्थ ॥ १९ ॥ २० ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वप्रवणमनननिदिध्यासानभ्यास न च्छाने
 नापत्यपरात्मनश्चस्वरानरकूटाभिध्यात्किपात्पापुष्टासासर्वसाधनफलीभूता सर्वेषामेवसाधनानामनदकारलक्षणसाधनमूल अहंकारेतिअमानित्योर्दुर् संपादत्वादि
 स्याथयेनाह ॥ अहंभावेति ॥ २१ ॥ तर्हि तत्परित्यागोपायममममवेतिपृच्छति ॥ शरीरदति ॥ २२ ॥ विकसितामकामोपहृतत्वेनरकूटीभूतासत्तापुष्टास्माकारागत्वास्थि
 तत्येतिरेष ॥ २३ ॥ त्यक्तराज्यभोजनानबहुमन्यते शमयभ्योपदसिष्यति सधामिलपितपूराणसमर्थोहकथमिक्षामदित्यामि कथं कदन्त्यपानादिनाजीविष्यामीत्यादि
 असक्तिरनभिष्वग पुन्रदरदृष्टादिपु ॥ नित्यंचसमचित्तत्वमिथानिष्टोपपत्तिपु ॥ २८ ॥ आत्मनोनित्ययोगेनतद्रावनमनारतम् ॥ विवि
 कदेशसेवित्वमरतिजनसंसदि ॥ २९ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमितिप्रोक्तमज्ञानतदतोन्मया ॥ ३० ॥
 रागादपदसाधारसमारध्याधिभेपजम् ॥ अहंभावोपगतीगुराजन्ज्ञानमवाप्यते ॥ ३१ ॥ भगीरथउवाच ॥ शरैरेस्मिश्चिरा
 रुदोगिरौतरिवस्वके ॥ अहंभावोमहाभागवदमेत्यन्यतेकथम् ॥ ३२ ॥ चित्तलउवाच ॥ पौरुषेणप्रयत्नेनत्यक्काभोगोचभाव
 नाम् ॥ गत्वाविकसितामत्तामहंकारोर्विर्जयते ॥ ३३ ॥ यन्नापापजरंयावद्भलज्जादिनाविलम् ॥ अकिंचनत्वशंपेणसुष्टातावदहंठ
 ति ॥ ३४ ॥ सवमेतद्विद्यात्यक्कायदितिष्ठसिनिश्चल ॥ तदहंकारविलयेत्वमेवपरमपदम् ॥ ३५ ॥ शांताशेषविशेषणोविगतभी सत्य
 कसवपुणोगत्वानुनर्भकिंचनत्वमरिपुरत्यक्कासमग्रात्रियम् ॥ शांताहंकारिरस्तदहंकलनस्तेष्वेवमिक्षामदन्नामप्युज्जिनवानल्यदि
 भवस्तुष्वेत्त्वमुच्चरन्मि ॥ ३६ ॥ ३७ वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपु० भगीरथोपदेशोनामचतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अयतस्त्यगुरोवक्काटित्याकण्यभगीरथ ॥ मनस्त्याहितकर्तव्यं न्वध्यापारपरोभवत् ॥ १ ॥

तपयुक्तसज्जामिमानादिनाकृतसहृदेषुषवेधनियमप्रपालक्षणपञ्जरायावदकिंचनत्वशेषेणसर्वत्यागेनतन्मप्रतादवहंकारि रकूटाअत्यतविकसितावृत्त्यतीत्यथ ॥ १७ ॥ नसाहं
 ॥ १८ ॥ सधत्यागमेवावश्यकतत्त्वतयाप्रपचयति ॥ शरीरिति ॥ शरीराभ्यन्तरीनिष्कृष्टध्यामरादीनिराकविशेषणानियस्यतयाविधस्तनूनमत्यतर्भकिंचन सद्रसमर्पाभ्यपमरिपु
 त्यक्काअस्तद्वैद्याभिमानस्तेष्वारिष्येभिक्षामदत्तसर्गगुठमपिअलपूण सपष्टध्यापार्थपरिशोयाभावाद्युज्जिनवाच्यनुष्ठुभूपणेन यावदायुष्यधोषयोधोवातोगुहरीश्वरदत्ताविशा
 वाभावाप्यप्रसंगादीदृशालक्ष्मसपन्नोपदिभवसितर्हसर्वमुमुक्षुगुणैकैभूतस्त्वमुष्वै सर्वोत्कटप्रसिधिसिनेतेससारसभाधनाधीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठम० तस्यय
 पकशेलि० पू चतु सप्ततितमःसर्ग ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मत्तस्याजेनसप्तस्वत्यागोराशोप्रवण्यते ॥ शैशचर्पाकश्चिच्छेलेषितलेनसमस्थिति ॥ १ ॥ मनसिआ
 दिर्ननिश्चितश्चक्षुषाज्जकार्भ्ययेनतयाविधःसम् ॥ १ ॥

अग्निष्टोमप्रहणविश्वजित्यर्थात्नासोमसंस्थानामुपलक्षणम् ॥ २ ॥ अगुणिश्रुताध्ययनाद्विकलमपिअविचारयत् तद्विचारोविलंबापत्तेः ॥ ३ ॥ असवःप्राणास्तन्मात्रावशो
 षः ॥ ४ ॥ सीमातिनेसीमातेसन्निहिताय ॥ ५ ॥ अधोवासःकौपीनाच्छादनतदवशेषः ॥ ६ ॥ यत्रत्ययट्टोपिजनेर्भीरिथनाभ्नानज्ञायते यत्रचजनमुखारस्वनामापिनज्ञायते
 नश्रूयतेतत्रतादृशेषु ॥ ७ ॥ इतिअनयारीत्यावर्तमानः ॥ ८ ॥ द्वीपानिनयंत रितानिमंडलानि ॥ अवशःसन्दर्शनाधीनचित्तः ॥ ९ ॥ प्रवाहपतितावृक्रमप्राप्तानागारा
 न् ॥ छादसपुत्सम् ॥ प्राप्यतिशेषः ॥ १० ॥ विविदुपरिचिक्पुः ॥ ११ ॥ अनादृतमशेषराज्ययेन ॥ १२ ॥ शोचितःशोकविषयीकृतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वमेवगुरुमितिपूर्वाभ्यधि ॥
 ततःकतिपयेष्वेववासरेषुगतेषुसः ॥ अग्निष्टोममखंचकेसर्वत्यागैकसिद्धये ॥ २ ॥ गोभूम्यथ्वहिरण्यादिददौधनमशेषतः ॥ द्विजेभ्योनि
 जवंधभ्योगुणयगुणयविचारयन् ॥ ३ ॥ दिवसत्रयमात्रेणसर्वमेवपरित्यजन् ॥ असुमात्रावशेषोसावासीद्राजाभगीरथः ॥ ४ ॥ अथ
 सर्वार्थरिक्तस्त्रिचक्रप्रकृतिपौरकम् ॥ सीमातिनेहणामिवराज्यंस्वमरयेददौ ॥ ५ ॥ आक्रांतिद्विषताराज्येमुनिःसद्मनिमंडले ॥ अधोवासा
 वशेषोसीनिर्जंगामस्वमंडलात् ॥ ६ ॥ यत्रनज्ञायतेनाद्यायत्रनज्ञायतेमुखात् ॥ तत्रग्रामेष्वरण्येषुदूरेषुवासधैर्यवान् ॥ ७ ॥ इत्यल्पेनैव
 कालेनप्रशांतसकलैषणः ॥ परमेणशमेनासावापविश्रांतिमात्मनि ॥ ८ ॥ अमनदीपानिभूपीठेकदाचिकलालयोगतः ॥ अवशःशत्रु
 णाक्रांतस्वमेवप्रापतपुरम् ॥ ९ ॥ नानागारांश्चतत्रासौप्रवाहपतितांश्चतान् ॥ पौरांश्चमंजिणश्चैवशमीभिक्षामयाचत ॥ १० ॥ विवि
 दुस्तेवृषीरामंजिणश्चभगीरथम् ॥ पूजयामासुरथतंसविपादाःसपर्यया ॥ ११ ॥ प्रभोरराज्यंगृहाणेतिप्रार्थितोप्यरिणामुनिः ॥ नादत्ते
 नादताशेषरहणमप्यशनादते ॥ १२ ॥ कतिचिद्विवसांस्तत्रनीत्वान्यत्रजगामसः ॥ भगीरथोचंहकष्टमितिलोकेनशोचितः ॥ १३ ॥ अ
 थान्यत्रोपशांतात्मापरिविश्रांतधीःसुखी ॥ आत्मारामंकदाचित्सुप्रपापव्रितलगुरुम् ॥ १४ ॥ स्वमेवस्वगतं कृत्वातेनसार्धभगीरथः ॥ कं
 चिकलमुवासाद्रौवनेग्रामेपुरेजने ॥ १५ ॥ समतामुपयातौतौगुरुशिष्यौसमौस्थितौ ॥ कलयामासतुःस्वस्थौविनोददेहधारणम् ॥ १६
 किमयंधायतदेहःकिंवानेनोञ्जितेननः ॥ यथाक्रमंयथाचारंतिष्ठत्वेषयथास्थितम् ॥ १७ ॥ इतिनिश्चित्यतिष्ठतौतौवनाद्वनामिनौ ॥ अ
 नानंदंपरानंदनासुखंनचमध्यमम् ॥ १८ ॥ धनानिवाजिविभवाद्यैश्वर्यंचाष्टधोदितम् ॥ सिद्धैरप्यर्पितंतुष्टैर्मनातेजर्जरहणम् ॥ १९ ॥
 रसागतमहणवंदनाद्युपलक्षणम् ॥ १ ५ ॥ विनोदकृतहलभूतदेहधारणम् ॥ १ ६ ॥ यथाक्रमयथाशास्त्रोक्तक्रमम् यथाचारंदृढाचारमनुसृत्यचतिष्ठतु ॥ १ ७ ॥ नविद्यतेविषयानं
 दायन्नतथाविधपरानदप्रापतुरितिशेषः ॥ तदेवविरिनाष्टि ॥ नासुखमिति ॥ असुखदुःखतद्रहितम् मध्यमसुखदुःखोभयशून्यांतरालावस्थानिद्विन्म ॥ १ ८ ॥ तयोर्मानुषभोगे
 ष्विवदिव्यभोगेष्वपिधैर्याप्यदाढ्यदर्शयति ॥ धनानीति ॥ तच्चरितसंतुष्टैःसिद्धैर्ब्रह्मादिभिरर्पितदत्तमणिमादिभेदेनाष्टधाउदितप्रसिद्धमैश्वर्यंचजर्जरजीर्णतमवृणमिवमेनते ॥ १ ९

॥ स्वारभक्ष्यपारभक्ष्यमण्डपवत्सलपावदायपारपीयूषदितिभिस्सतस्य ॥ १० ॥ नैमुनीनिजेनपूर्वसमाचरणकमेणजानुवमसीत्पुंस्वमपिअभिमानदत्तु ॥ यतस्तीस
मभ्यापिसमव्रतणिअतिवर्मोएकसीभूरीसर्वस्वतस्तस्वभावादवशमिर्नोपरमशीतिमती ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीबासिष्ठमन्तात्पपमकारोनिपू० पचसमतिमम संग ॥ ७५ ॥
पुनभगीरथस्यदराभ्ययानिर्दशयेति॥ आराभ्यमलददार्दृगगायाभ्यावतारणम् ॥ १ ॥ कासलनडलाद्वीरयास्पदमडलाध्वमडलानरे ॥ अह्वद्वतवान् ॥ अगमिपक्षुदमरस्या
दि ॥ १ ॥ नटाशस्यकमपात्नमयर्दायपातयाविधा सतपात्नसमयपागुणलक्ष्यासुतनृपमन्विष्यतिस्व ॥ २ ॥ सवगुणलक्ष्यासमन्वितोयन्तिपरिक्षापम्यभिज्ञा
यनपागवर्धयन्मिपुष्पमर्दधर्तकृ ॥ ३ ॥ सटिनिगजअशिप्रियआठोह ॥ ४ ॥ नीरधर्तपूणताम ॥ ५ ॥ मस्मिन्नेकालेदेवात्कोसलराज्यद्वारिणोपिमरणादयोप्या
स्वकमणवदह्राययावत्स्वमनिच्छया ॥ धारणोयद्वतिस्वेनकमणवाथतस्यतु ॥ २० ॥ अस्मिननदतुरागतमुतमानीजसमाचरणान्नम
जमुनी ॥ सुखमसौस्वमर्माप्सितवर्जितोसमसमेतिसमोशमिनोस्वत ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मो० निवाणप० पू० भगीरथनि
वाणनामपचसमतिमम संग ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अथैकटापुरेश्वरेकस्मिन्निध्नमडलानरे ॥ अनपत्यनृप
मृतुरहन्मत्स्यद्वामिपम् ॥ १ ॥ तत्रप्रवृत्तय खितानपुंदेशकमाहपम् ॥ अन्विष्यतिस्मसयुक्तगुणलक्ष्याविशालया ॥ २ ॥ तभगीर
थमासापस्थिरमिक्षाचरमुनिम् ॥ परिज्ञायसमानायसैन्येषुकुर्मर्दपतिम् ॥ ३ ॥ भगीरथक्षणनवप्रादपीवायुनासर ॥ वलित सेन
यागुप्याक्षितस्यशिश्चिंश्रवजम् ॥ ४ ॥ भगीरथोजगन्नाथोजयतीतिजनारवे ॥ नीरधर्तानुपाजगमुर्गिरिद्राणांमहागुहा ॥ ५ ॥ तत्रत
पालयततद्राज्यराजानमाहता ॥ आजन्मुप्राक्षप्रकृतय प्रादुरित्यनृपाधिपम् ॥ ६ ॥ प्रकृतयऊर्ध्व ॥ राजन्समाकमधिपोय
स्त्वयामपुरस्कृत ॥ मृत्युनाविनिर्गणोर्मोमत्स्येनवामिपमदृ ॥ ७ ॥ तत्तत्पालयितुराज्यप्रसादकतुमर्हसि ॥ अत्रार्थितोपयातानात्पा
गाथानांचनांचित ॥ ८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिसंप्राथितोराजातदगीरत्यतद्वच ॥ समसागरचिह्नया सधभुवभुवभ्यति ॥ ९ ॥
सम शान्तमनामोर्नोर्वीतरागाविमत्सर ॥ प्राप्तकार्यककरण सतिरोहितविस्मय ॥ १० ॥ पातालतलनधानासागराकारकरिणाम् ॥
पितानमहानागानांनुशुश्रुवतारणस्वमम् ॥ ११ ॥ तदाकिलस्वगनर्दावहतिस्मनभूतल ॥ पितृणांभूतविस्थोभूत्तेनगगाजलजलि ॥ १२ ॥
स्याअपिप्रवृत्तपाभगीरथपागमपाययानाधुरित्याह ॥ मध्वति ॥ भगीरथस्यप्रपाकनामधिपुरोहितमर्दप्रकृतय ॥ ६ ॥ राज्यपजतान्त्वयाय सर्मातवासीअरि राज्यदानेन
पुरस्कृत भर्ता ॥ ७ ॥ तत्तत्साल्बालास्तवाकनराजपम् ॥ ८ ॥ ॥ मीनीमिर्तद्वितसस्वभाक् ॥ तिराहितस्त्वज्ञानवधाधितोविस्मयोमहत्त्वपिकैंगुकेआभ्ययानादुद्धिर्यस्य ॥ १० ॥
अभ्याप्यपापभूय तननाकागराकारार्त्तकर्तुर्नैतिलपाम ॥ कपिलकापाध्रिनापातालतलेनयानांमस्मिभूतानोस्वपितामहानांनिगानुष्ठादनेनकलाजलिदानेनचतारणक्ष
मननाह नजलविमिर्ताहर्षयचनकनपरपरयातनयुग्मवेदसय ॥ ११ ॥ तदानींभूतरेगगास्तिर्नवर्धयजलाजलि भुनोवनन्दन्याशास्व्याह ॥ तद्वति ॥ तेनभगीरथेनेषाभ्येया
पविर्भिनृपायमाजलाजलिभूतसज्जतविष्ययाप्त्यापिपत्यतयाविधोप्रादुरित्यर्थ ॥ १२ ॥

नतस्तच्छृण्वणिदित्यभ्युति ॥ १३ ॥ गंगावतरणकार्यार्थयत्तपआदिकार्यंतदर्थार्हदाचेष्टायस्य ॥ १४ ॥ अयोजयत्अवतार्थसंयोजितवान् ॥ १५ ॥ जगत्ते शशि विभुतः
 शिवस्यागसिनीरिरसिसगता सोपक्षत्वादसमर्थत्वेपिसमाश्रलादस ॥ जगत्तेर्ब्रह्मणोवानियोगादितिशेषः ॥ नभस्तलाद्वाभूमिनिपतति ॥ महात्मनांस्वर्गिणावद्दीपुण्यसत
 तिरिवेत्युपेक्षा ॥ १६ ॥ भगीरथेमहीपतौसजातस्यशाश्वतस्ययशसआसमुद्रप्रचारार्थवीथिकादतिरूपकोपेक्षा ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० पट्स
 मतितमसर्ग ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ चूडालाख्यानमुक्तार्थद्रष्टुंश्रुत्वावतार्यते ॥ शिविष्यजस्यमाहारम्यविवाहक्रीडनक्रमाः ॥ १ ॥ भगीरथेनपश्चाद्राज्यकालेधि

भगीरथेनचमहीमवतारयितुं दिवः ॥ गंगं गृहीतो नियमस्ततः प्रभृतिभूभृता ॥ १३ ॥ ततो राज्यं परित्यज्य मंत्रिणां भूपतिः शमी ॥ तपस्प्रकाय
 कार्यो होजगाम विजनं वनम् ॥ १४ ॥ तत्र वर्षसहस्रं यशसमारब्धपुनः पुनः ॥ ब्रह्माणंशं करं जहं भुवि गंगाम योजयत् ॥ १५ ॥ ततः प्रभृत्य म
 लतरं गभंगिनी जगत्पतेः शशि विभृदंगसंगिनी ॥ नभस्तलानि पतति गान्धिमार्गं गामहात्मनामिव बहुपुण्यसंततिः ॥ १६ ॥ स्फुरत्तरंगभं
 गिनी स्वप्रेतपुंजहासिनी प्रसन्नपुण्यमंजरीयुते वधर्मसंततिः ॥ भगीरथेमहीपतौ यशः प्रचारवीथिका तदा हि सान्निमानगंगामहीतले वभू
 वह ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणे पू० गंगावतरणं नाम पट्समतितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उ
 वाच ॥ ॥ एतामवष्टभ्यदशं भगीरथधिया धृताम् ॥ समः स्वस्थो यथा प्राप्तं कर्पमाहर शान्तधीः ॥ १ ॥ इदं पूर्वं परित्यज्य क्रोडीकृत्य मनः ख
 गम् ॥ शान्तमात्मनितिष्ठुं शिखिष्वज इवाचलः ॥ २ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कोसौ शिखिष्वजो नाम कथं बालब्धवान् यदम् ॥ एतन्मे
 कथय ब्रह्मन् भूयो बोध विदध्वे ॥ ३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ द्वापरे भवतां पूर्वमिदानीं च भविष्यतः ॥ तेनैव सन्निवेशेन दंपती स्त्रियतां
 गतौ ॥ ४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यत्पूर्वमासीद्भगवंस्तदिदानीं तथैव हि ॥ भविष्यति किमर्थं वै वद मे वदतां वर ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
 च ॥ ॥ जगन्निर्माणं निपतेरस्या ब्रह्मादिसंविदः ॥ इदं श्यवस्थितिर्नित्यमनिवार्यस्वभावजा ॥ ६ ॥ यदन्यद्बहुशो भूत्वा पुनर्भवति भूरि
 शः ॥ अभूवैव भवत्यन्यः पुनश्च न भवत्यलम् ॥ ७ ॥ अन्यस्यावसंनिवेशाद्व्यसादृश्येन विवल्गति ॥ सदृशा विषमाश्चैव यथा सरसि र्वाच
 यः ॥ ८ ॥ ता एवान्याश्च दृश्यते व्यवस्थाः संस्तौतथा ॥ तस्माद्वाजो वभूयो विवक्ष्यमाण कथं भवरः ॥ ९ ॥

याधृताम् ॥ १ ॥ इदं विभवजान् परित्यज्य ॥ मनः स्वगकोर्दीकृत्य हृदि निरुद्धा ॥ २ ॥ ३ ॥ इदं पती जायापती पूर्वकल्पे द्वापरे अभूताम् ॥ इदानीमटारिव शोचतुर्दुर्गेऽपि मद्वापरे तेनैव स
 न्निवेशेन भविष्यतः ॥ ४ ॥ भूत भविष्यतो सादृश्यको हेतुरतिरामप्रश्नार्थः ॥ ५ ॥ जगन्निर्माणं निपतिरूपया ब्रह्मादीनां सत्यसकल्पसंविदः ॥ अनिवार्यस्वभाव एव तद्वेतुरित्यर्थः
 ॥ ६ ॥ इदं दर्शयितुं कथयति ॥ यदिति ॥ यथा एकस्मिन्नाभ्यतरौ अन्यदन्यत्फलवद्बहुशो भूत्वा पुनर्भवन्तादृशमेव भूरिशो भवति ॥ एकवदस्तु अभूवैव भवति स च च्छिन्नः पुन
 रस्मिन् भवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ सदृशौ शिखिष्वजादिसारोपितेत्यर्थः ॥ राजा अतीत शिखिष्वज इव वक्ष्यमाण कथाप्यावर्ण्यत्वेन ईश्वरोनायकः ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ जगत्ते शशि विभुतः ॥ शिवस्यागसिनी रिरसिसगता ॥ सोपक्षत्वादसमर्थत्वेपिसमाश्रलादस ॥ जगत्तेर्ब्रह्मणोवानियोगादितिशेषः ॥ नभस्तलाद्वाभूमिनिपतति ॥ महात्मनांस्वर्गिणावद्दीपुण्यसत
 तिरिवेत्युपेक्षा ॥ १६ ॥ भगीरथेमहीपतौसजातस्यशाश्वतस्ययशसआसमुद्रप्रचारार्थवीथिकादतिरूपकोपेक्षा ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० पट्स
 मतितमसर्ग ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ चूडालाख्यानमुक्तार्थद्रष्टुंश्रुत्वावतार्यते ॥ शिविष्यजस्यमाहारम्यविवाहक्रीडनक्रमाः ॥ १ ॥ भगीरथेनपश्चाद्राज्यकालेधि

॥ ४१ ॥ पुरेर्वर्धनीर्देहदुष्टशोभेपुसतरमणीयवर्धदृष्टिर्धयोस्तथासिधयोर्वपसस्यसपक्वतयोपुभूम्योरिव ॥ ४२ ॥ मिथ आप्योन्यस्माच्छिक्षणान्न्योन्यसाभ्यार्थित्वा
 धकोविदीपान्नतरीअतरसर्गपासाभ्यान्नुरागेभ्यतादृप्यरजनाज्जर्धिकमभिबसपन्मितिहा ॥ स्वरूपमिति ॥ ४३ ॥ अन्योन्यत्वरयस्थत्वाद्देहपसक्वतमेकमेवअवित्स्वर
 पम् ॥ विभारिशिष्यदेराभ्यपिततच्छिष्यभुजालानामुत्सादायसाम्भ्यस्य ॥ ४४ ॥ यथाभासोबद्धादृशवर्धदेवप्रसवधर्मिनिशास्त्रनियतकालाद्देहविधायकान्तिद्वद् ॥ सा
 धूहाता ॥ अतीरितिव्यञ्ज ॥ ४५ ॥ अभावास्यापान्यतिशेप ॥ इहकाविमिधोद्वदयसस्योत्तरीरेक्यमुपागती ॥ ४६ ॥ मिथितसीरोरकवदेकरसी ॥ ४७ ॥ जगल
 जगलपुजनातेपुजंयुजयीरजातिपु ॥ बभूवाह्लादकसर्वतपोरन्योन्यचेष्टितम् ॥ ४८ ॥ सहपयोर्धुरवरेपुभूम्योरिवकान्तयो ॥ नित्यमे
 वावियुक्त्वाविचत्वाञ्चेष्टितस्यच ॥ ४९ ॥ मिथ कलाकलापस्यकोविदीतीयभूवतु ॥ स्वरूपमेकमेवतीदधतुर्भिन्नतागती ॥ ५० ॥ अ
 न्योन्यद्वयस्थत्वादिवसंकांतमक्षतम् ॥ भवशाखायवेदभ्यञ्चिन्नापिमुखावभा ॥ ५१ ॥ बाल कालाटिवागुत्पसासीत्सर्वार्थप
 ढिता ॥ नृत्यवापादयवच्चबूहालावदनादसौ ॥ ५२ ॥ अशिक्षतयभूवायकलानामतिकोविट ॥ अभावास्यामिर्वेदकावन्योन्यवि
 लभत्कलौ ॥ ५३ ॥ मिथोद्वदयसस्योतीहावप्येक्यमुपागती ॥ तीसस्थितावेकरसावन्योन्यदयितावुभौ ॥ ५४ ॥ पुष्पानांदाविवाभि
 न्योभूतलस्योशिवाविव ॥ वेदभ्यस्तुदरमतीसर्वशास्त्रार्थपढितौ ॥ ५५ ॥ कायार्थयभुवंप्राप्तौकमलाकमलाधवौ ॥ स्नेहाव्यसन्नमधु
 रीसमविज्ञातवादिनौ ॥ ५६ ॥ अनुदत्तिपरावाजालोकदत्तांततद्द्वौ ॥ कलाकलापसंपन्नौलसद्वसरसायनौ ॥ शीतलस्निग्धमुग्धा
 गोशशांकोद्वाविवोदितौ ॥ ५७ ॥ रजलसच्चरतिभोगविलासकांतमंत पुरेपुमिथुनंतदनुत्तमश्चि ॥ वक्षाद्वहदकुहरोविव्वराजहस्युग्म
 विकसिमदमन्मयमदचारि ॥ ५८ ॥ ॥ इ० वा० सा० दे० मा० नि० पू० बूहालापास्मानशिखिव्यजविलासकयनंनामसप्तसप्ततितम
 सर्ग ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमद्वनिवपाणिमिथुननिर्भरस्यहम् ॥ रमेयौवनलीलाभिरमदाभिर्दिनेदिने
 ॥ ६० ॥ अययातेपुयदुपुवर्षव्यावृत्तिशालिपु ॥ शनैगलिततारुण्यभिनकुंसादिवांसासि ॥ २ ॥

स्योभूपावधनीर्णोशिवोर्गीररकराविष ॥ ६१ ॥ सहप्रत्येकभापृष्टसदेहपलोकराजहस्यसमनुत्पकात्तुन्यविषयस्यविज्ञातवन्नुशील्ययोस्ती ॥ ६२ ॥ परस्परगुहद्विजा
 मिज्ञादीनाञ्चानुवृत्ति मिथैहितविनयायाचारतसरी ॥ लोकदत्तांतस्यतस्यराष्ट्रकगम्यधमरहस्यस्यचविर्दा ॥ लसतिगगारादिनवरसलक्षणभिरसायनानिपयोस्ती ॥ ६३ ॥
 प्रकादस्यस्यप्रभावावयवस्यसल्लोकस्यपुर्गेरुगर्भारसरस्तुराकहसपोयुग्ममिथुनमिदम् ॥ ६४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० शास्त्र्यं० नि० पू० सप्तसप्ततम सर्ग ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
 तयो० कवेणवैराभ्यसच्छास्त्राभ्यासमिधरणाबूहालापाविषेकोमज्ञानललाभमवयते ॥ ६६ ॥ निर्भरस्यहृदयेन ॥ मिथुनतार्वीपुसहृदय ॥ १ ॥ अपरनैस्तारुण्यगलतिस्तिनित्युग्म
 इतिनिर्णीयअप्यास्यसन्नराजविचारयामासतिदृशनेपुकादरोजसवध ॥ २ ॥

निर्णयहेतुप्रथमतस्तन्विचारप्रपचयति ॥ मरगेत्यादिना ॥ तरगनिकराकारेण भगुरेण देहेन व्यवहरणशीलं देहिनि ॥ मरणदेहवियोगः ॥ ३ ॥ कुतोऽङ्गनिवहरणं तच्चाह ॥ हिमाशानिरिति ॥ ४ ॥ तृष्णाभोगतस्माधनतृष्णाप्राद्विषकदुर्बलीकृतं वदीर्घतगतावर्तं इति यावत् ॥ रयोत्रवार्षिकपूरः ॥ ५ ॥ जीव्यते अस्मिन्मिति जीवने देहादि ॥ ६ ॥ दुःखान्ध्यात्मिकादीनितृष्णाचचेतःपतति निपत्यतुर्दनीति यावत् ॥ ७ ॥ अप्रियासपत्निका मयते यस्य सत्सकाताप्रियतमेव ॥ ८ ॥ अरतिरिष्टविषयालाभनिमित्तदौर्मनस्यम् ॥ वैरस्यसरोषः ॥ इहास्मिन्सारे ॥ ९ ॥ दशासु जन्ममरणादिदुर्दशासु ॥ तद्युग्ममिथुनं इति विचार्यतत्र अख्यात्मशालमेव समारब्ध्या विभेषजनिर्णयिते देवविचारयामासेत्यन्वयः तरगनिकराकारभंगुरव्यवहारिणि ॥ पातः पक्षफलस्येव मरणदुर्निवारणम् ॥ ३ ॥ हिमाशानिरिवांभोजे जरा निपतनोन्मुखा ॥ आयुर्गलस्य विरतं जलं कर्तलादिव ॥ ४ ॥ प्रादृषीवलतातुं वीर्यौकादीर्घतांगता ॥ शैलनधारय इव संप्रयात्येव यौवनम् ॥ ५ ॥ इंद्रजालमिवासत्यजीवनं जीर्णसंस्थिति ॥ मुर्यानि प्रपलायंते शरा इव धनुश्च्युताः ॥ ६ ॥ पतंति चे तो दुःखानि तृष्णापृथ्वीवामिषम् ॥ बुद्धदः प्रादृषीवाभ्युशरोरक्षणाभंगुरम् ॥ ७ ॥ रंभागभंडवासारोव्यवहारो विचारणः ॥ सत्त्वरंयुवतायातिकर्ते वा प्रियकामिनः ॥ ८ ॥ बलादरतिरायातावैरस्यमिव पादपम् ॥ तदिहस्याच्छुभाकारं स्थिरं किमतिशोभनम् ॥ ९ ॥ यदासाधयुनश्चेतो दशासु न विदूयते ॥ इति निर्णयिच्युभं तत्संसारव्याधिभेषजम् ॥ १० ॥ चिरं विचारयामास शालमव्यात्मसंमतम् ॥ आत्मज्ञानैकमन्त्रेण संस्तुत्याख्याविषुचिका ॥ ११ ॥ संशास्यतीति निश्चित्य तावास्तां तत्परायणौ तन्निष्ठौ तद्दिदाश्रयौ ॥ १२ ॥ तदा तदचर्चनपरौ तदीहौ तौ विरेजतुः ॥ तत्रैवातिवनाभ्यासौ बोधयंतौ परस्परम् ॥ १३ ॥ तस्मात्तौ तत्समारंभावान्योन्यंतौ बभूवतुः ॥ अथ सा विरतरं मरमणीयपदक्रमान् ॥ १४ ॥ श्रुत्वा ध्यात्मविदां वक्राच्छाखाध्यास्तारणक्षमान् ॥ इत्थं विचारयामास स्वमात्मानमहर्निशम् ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्याप्य तावाधियाधवलयेद्दया ॥ प्रक्षेतावत्स्वमात्मानं किमहं स्यामिति स्वयम् ॥ १६ ॥ कस्यायमगतामोहः कथमभ्युत्थितः क्वा ॥ देहस्तावज्जडो मूढो नाहमित्येव निश्चयः ॥ १७ ॥ आबालमेतत्संसिद्धं मर्तौ चैवानुभूयते ॥ कर्मोद्भियगणश्चास्मादभिन्नावयववात्मकः ॥ १८ ॥

१० ॥ ११ ॥ तद्दिदाध्यात्मशालाविदएवाश्रयः शरणययोस्तौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मिन् ध्यात्मशालाएव सम्यक्चित्तनतच्छ्रवणमन्योन्यतस्वबोधनमित्यादि समारभो ययोस्तौ ॥ सा चूडाला ॥ १४ ॥ इत्थं वक्ष्यमाणप्रकरणे ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्यात्मकशरीरव्यापारा ॥ प्रेक्षे विविच्य परयेयम् ॥ अस्मिन्कार्यकारणसंघाते अहं चेतनधातुः किं स्याम ॥ १६ ॥ अयं संसारलक्षणो मोहो भ्रमः कस्यागतः यस्य हि ध्यातिरागतासतन्निवारणस्य स्थस्यात्स एव कदल्यर्थः ॥ कैयवेति निमित्तजिज्ञासा केतितन्मूलजिज्ञासा ॥ मूलैर्हि परितो ज्ञाते तद्वच्छेदेनोच्छेत्तुं सशक्यम् ॥ १७ ॥ मर्तौ स्थूलो ह गौरो ह मिथ्या दिवु द्विदत्तौ सत्यामेवानुभूयते न स्वतइति तस्य जडत्वमित्यर्थः ॥ अस्मादेहादभिन्नहस्तपादाद्यवयवात्मकः ॥ १८ ॥

१ एव व्याख्याने पुत्रद्वानुपपत्तिः ॥ अप्रियसपत्नीसमहणकामयत इति व्याख्याने तु न काप्यनुपपत्तिः

२ कथं कैर्निमित्तैरित्यपि पाठः

मुर्द्धाद्रियगणोपिपुत्रवतीरासपथात्मकएव ॥ यद्यप्यजस्येतिसुप्रैर्द्रियमाणादय सुक्ष्मादंगदेहावपधारणवनस्पूलदेहावपधादतिभारपणनसिद्धातितथापिनेपरिह्रावपय
 लेनीबापडितपामरमनुमयारहययवदेहसपकत्वाच्चतदवपययज्जालमेवेत्याशय ॥ १९ ॥ मनआरोपिजहदेहादिपेरकत्वात्तत्त्वयोगागयद्रव्यनयापस्थादिप्रज्जवरसिद्धमि
 त्याह ॥ पर्यतदस्यादिता ॥ २० ॥ अवाप्तताजात्यत्वमार्थेतिविशय ॥ शेषेणैरज्युपै ॥ २१ ॥ स्वातेनवमवर्णनरात्तिकनिक्षेपेन ॥ साधुद्रिर्वाक्षेमेपैति ॥ २२ ॥ अ
 येनपाणावच्छिन्नश्चिदाभासेमजस्यनेअप्यस्यते ॥ तथाअयसोदेहवतस्याप्यतत्त्वादेवजहत्वमित्यर्थ ॥ बाताभ्यामाणापाधि ॥ २३ ॥ अंतर्गम्येनस्वातर्पाभिर्बिंबेनप्यनप
 रिपूर्णांजवति ॥ अस्यासृष्ट साक्षिभावेनविषयप्रकारानेनकलकिनादूर्ध्वतयायेण ॥ २४ ॥ कीर्णेश्चिरतनेन ॥ २५ ॥ चेत्योष्ठेत्त्वकलकिनेतिप्रभोपपत्तिमाह ॥ असत्येति॥
 अवयवावयविनोनभेदोजहएवच ॥ मुर्द्धाद्रियगणोप्यवजहएवेतिदृश्यते ॥ १९ ॥ प्रयतेमनसायस्माप्राप्येवभुविलोपक ॥ मनश्चै
 वजहमन्येसकत्वात्मकशक्तिर्यत् ॥ २० ॥ स्वेपणीरिवपापाण प्रयतेयुद्धिनिश्चये ॥ बुद्धिर्निश्चयरूपैवजहामतेवनिश्चय ॥ २१ ॥ खाते
 नवसरिज्जुनसादृशारेणवाह्यते ॥ अहंकारोपितिसारोजहएवशवात्मक ॥ २२ ॥ जीवेनजन्यतेयस्योषालेनेवअभात्मक ॥ जीवश्च
 यतनाकाशावाताग्नाद्धयेस्थित ॥ २३ ॥ सुकुमारोतरन्येनकेनापिपरिजीवति ॥ अहेनुज्ञातभेतेनचेत्योष्ठेखकलकिना ॥ २४ ॥ जी
 वोर्जावतिर्जीर्णेनश्चिद्रूपेणालरूपिणा ॥ चेत्यभ्रमवताजीवश्चिद्रूपेणैवजीवति ॥ २५ ॥ आमोद पवननेनवखातेनवसरिद्रय ॥ असत्य
 अहवात्पांशवयनानांविद्रुजंढम् ॥ २६ ॥ महाजलगतत्त्वमिरिवरूपस्वमुज्झति ॥ सदासदायदाभातिचित्समाधौसतिस्वत ॥ २७ ॥ आस्व
 रूपमलमुत्सृज्यतदेवभवतिक्षिणात् ॥ एवांचिद्रूपमप्येतच्चेत्योन्मुखतयास्वयम् ॥ २८ ॥ जहश्चैत्यमसत्कस्यचैतन्येनप्रयोध्यते ॥ इतिस
 चित्सबूढालोकाकेनैवाश्चित्सुचतनी ॥ २९ ॥ इतिसंचितयामासश्चिरयेत्यव्युच्छात ॥ अहेनुश्चिरकालेनज्ञातहेयमनामयम् ॥ ३० ॥
 ययनासादात्म्यसमाभ्यासाच्चिद्रूपश्चरात्रमपितज्जहमिषसपन्नमित्यर्थ ॥ ३१ ॥ महाजलतमजलसामुद्रघातहतोमिरिवस्य आस्वरूपमुज्झतिमुचति ॥ अतएवसत्ताशे
 चिद्रूपस्यमिषसलभापट सभृदसन्निवसितापटपाथिषाकारसमासाभुभूयते ॥ घटापाकारस्मयदादीत्येपटभास्तिपटानास्तीतिवसताकारमप्युज्झतीअभाषताम
 व्यापयान्नतिमात्र ॥ चित्समाधौचेष्टिकाप्यसद्रूपमसद्रूपबायेदवभासतोपनीतंस्वतआभातिदेवक्षणादलपूर्वस्वरूपमस्यअतस्क्षणास्वयभाषतीतिप्रेणाभ्यय ॥ २७ ॥ एव
 मुकतीत्यापरभाषतीभिर्द्रूपमपिअविषाधारणादभ्यासपरंपरयाजहयस्यमसत्कस्यसपन्नकाणूषमुद्धावनाहत्तत्त्वभावेनैवमन्येनैवतत्त्वाकारवृत्तिभ्याममूलाविषाधारणभा
 वानप्रकारेणप्युप्यत आत्मतत्त्वमित्यर्थ ॥ ३० ॥

कश्चिदपि पुरुषो न हीयते परमपुरुषार्थात्पुनर्न भवतीत्यर्थः ॥ अथवा कश्चिदपि काप्यर्थो न हीयते न हानिमाप्नोति ॥ तथा सैव सर्वकामावाप्तेरित्यर्थः ॥ अथवा किंचिद्वस्तु दुः-
 खसाधनमिति बुद्धान हीयते न तस्य ज्यते ॥ सर्वस्याप्यानन्दैकरसत्वसपत्तेरित्यर्थः ॥ हानासंभवात्किरुपादानस्याप्युपलक्षणम् ॥ चिद्विलासस्य अतापरिच्छेदहेतवः ॥ ३१ ॥ द्वि-
 तीयस्य नैमिरिकदृष्टिपरिकल्पितस्य दोषदेस्थाने स्थितायाति कल्पिता इति यावत् ॥ ३२ ॥ शुद्धसर्वेदममेव आकारस्वरूपस्य ॥ शिवभूमानन्दरूपत्वात्परमगलनदृशस्व-
 भावात्कादाप्यप्रच्युतमित्युच्यते ॥ ३३ ॥ सकृन्मूलाविद्यावरणभोगेन विभातानपुनः केनाप्याविद्यत इति सकृद्विभाता अतएव नित्योदयवर्तीपरिणीयते वेदांताद्यध्यात्मशास्त्रे
 पुलक्षणाया ॥ ३४ ॥ चेत्यादि त्रिपुटीजालमस्यासकाराद्विन्नवस्तुन यतएवाधिपुटीतया साक्षिभूतया चेत्यनेन तु मानात्सिद्धासैषा साक्षिचित्त्रिपुटीप्रदत्ते प्रागेव स्वतः सिद्ध-
 त्वादाया ॥ ३५ ॥ विजृम्भते विवर्तते ॥ ३६ ॥ मनोबुद्ध्यादिविवर्त्तैश्चिदात्मनि मातरि प्रभातृभावापन्ने सति तत्र तरगादिकलनाप्रायाजगद्वृत्तभूतमौलिकप्रदार्थानां सत्ता अस्ति
 यद्वैविज्ञेयतां कत्वानकश्चिद्विद्यते पुनः ॥ एते हि चिद्विलासांतामनोबुद्धीन्द्रियादयः ॥ ३७ ॥ असंतः सर्वेषु बाहोद्वितीयेषु पदस्थिताः ॥ महा-
 चिदकैवास्ति महत्सत्तेति योच्यते ॥ ३८ ॥ निष्कलं कासमाशुद्धानिरहंकाररूपिणी ॥ शुद्धसर्वेदनाकाराशिवं सन्मात्रमच्युतम् ॥ ३९ ॥
 सकृद्विभाता विमलानित्योदयवर्ती सदा ॥ सा ब्रह्मपरमात्मा दिनामभिः परिणीयते ॥ ४० ॥ चेत्यचेतनचित्तादिना स्याभिन्नमानतः ॥
 तथैपाचेत्यते चिच्छीः सैषाद्याचिदिति स्मृता ॥ ४१ ॥ अचेत्ययददचित्त्वं तत्तस्या रूपमक्षतम् ॥ मनोबुद्धीन्द्रियाद्यर्थरूपैः सैव विजृम्भते
 ॥ ४२ ॥ तरंगकणकहोलकलनेयं चिदात्मनि ॥ जगद्वृत्तपदार्थानां सत्ता स्फुरति मातरि ॥ ४३ ॥ यदिदं तत्परं रूपं तस्याः खलु महच्चित्ते ॥ शु-
 द्धचित्मणिवत्सा ॥ हि संयं समसमोदिता ॥ ४४ ॥ अनन्ययैव याशस्तया जगज्जुंभिकया स्थिता ॥ सत्तामायातिरेकेण नान्यासं भवतीह हि
 ॥ ४५ ॥ विचित्रतेव भांडानां ननु हेमतया च या ॥ सा तथोदेति तद्रूपमात्मानं च ततिस्वयम् ॥ ४६ ॥ स्वचित्तेन द्रवत्वेन तरंगादित्यमंबुषु ॥
 महाचित्तौ जगच्चित्तादुदेतीवानुदेत्यपि ॥ ४७ ॥

तारस्फुरति ॥ ४८ ॥ यदिदं जगत्सात्वरूपं प्रसिद्धतत्तस्या अधिष्ठानभूतायामहाचित्तेरेव पररूपं ह-
 पातरम् ॥ खलु शब्दोद्देवावब्रह्मणो रूपमूर्तैवेवामूर्तैवेत्यादि श्रौतप्रसिद्धियोतनार्थः ॥ यतसा हि चित्स्फटिकमणिवज्जगत्सति विवमसंगैव यत्ते सेयजगत्सत्ता च व्यावहारिकेषु प्रा-
 तिभासिकेषु च समसाख्यसाधिष्ठानानुसारिणी उदिता ॥ ४९ ॥ अतएव जगत्सत्ताया अधिष्ठानसत्तान्यत्वं निरूपणायोगान्मायाभावत्वमित्याह ॥ अनन्ययैवेति ॥ ५० ॥ अ-
 तएव नामरूपविशेषप्रत्येजगत्सत्तामायाशब्दब्रह्मसत्तात्मनैव परिरिष्यते ॥ मायाबाधेन आनन्दैकरससन्मात्ररूपमात्मानस्य यमनुभवतीत्याह ॥ विचित्रतेवेति ॥ भांडानाम-
 लकारजालानां विचित्रता यथा प्रविलये हेमतया हेमसत्तात्मनैवोदेति तथेत्यर्थः ॥ ५० ॥ सत्तायादधीतन्यायेनैव जगद्वैचित्र्यस्फुरणरूपचिद्वेदानामपि विषयाकारभेदेमिथ्यात्व-
 पयालोचने अपरिच्छिन्नपरब्रह्मचित्मावता पर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ स्वचित्तेनेति द्वाभ्याम् ॥ यथा स्वभेदजालादौ द्रवत्वेन परिणतेन स्वचित्तेन सिद्धेषु समुद्राद्यबुधुतरगादिअनु-
 यद्यप्युदेतीव तथा महाचित्तौ ब्रह्मण्यपि समष्टिचित्ताज्जगदनुयद्यप्युदेतीत्यर्थः ॥ अनुदेतीति न जसिद्धं तेन सहेतियोगविभागात्समासश्रृङ्गादं सोवा ॥ ५१ ॥

अस्तेर्वाक्यतस्तथा ॥ तद्विधि ॥ तत्तत्प्रत्ययेष्वप्यसौषधितककृषिगतकृषेणकृषवागस्तत्तरागादिद्विष्यमेधान्यधायतस्तथास्तस्यप्रतिरिक्तं नानुमाधमधिर्किंचिदस्ति एवमिष्य
 व्यापनमाहजगद्गतविशेषेभिरुपपन्नोनपरमाधत्तुणश्चिदात्मनोमत्तोभ्यतिरिक्तमणुमाधमप्यत्नीत्यङ्गभाषस्याप्यपरिरोधान्नर्हमाधश्चिन्माधमेवातर्कित्वितीयाधमिस्तथा ॥ ३२ ॥
 मरुदेहविद्योयोगोनागोऽथद्वितीये ॥ सर्वसद्गतित्वागमकी ॥ ३३ ॥ तत्रमस्तुतबिभारस्याधधीषिर्भातिदशायति ॥ अच्छेष्टद्वि ॥ ३४ ॥ आसे सातस्योरिद्विषलोप ॥ अ
 सरुदरपाभासोयस्मिन् ॥ ३५ ॥ चिरकालिकपरिच्छेदरहितम् ॥ अनतेशरस्तुलकपरिच्छेदरहितम् ॥ ब्रह्मादित्वपर्यवर्तयानिर्गमफलोपाधकारास्तस्याधनप्यापारा अफ
 लारिकानिष्कलसाधनदयाद्वेदाभ्यदशकाशमेधान्यम् ॥ ३६ ॥ पुस्तकलालादिपुरुषजातितकममयीतन्निर्माता ॥ अथवापुस्तकप्रतिमायाकचित्तापुरुषजाति ॥ कर्म
 तदानीवयथायातोरुपवानजलधीद्रवात् ॥ एवंचिन्माधमेवाहमनहमावमातम् ॥ ३७ ॥ नतस्यजन्ममरणेनतस्यसदसद्गती ॥ ननर
 शसमवत्यस्यचिन्माधनमसकचित् ॥ ३८ ॥ अच्छेष्टोपमदाल्योयंविदादित्योतिनिर्भल ॥ आहोनुचिरकालेनशांतास्मिपरिनिर्द
 ता ॥ ३९ ॥ निर्वाभिभ्रमनिमुक्तमासेनिर्भदराश्विवत् ॥ असदाभासमत्यच्छमनंतमजमभ्युतम् ॥ ४० ॥ आत्माकाशमनावाधमम
 लपरमचिरम् ॥ अतंतमिदमाकारांफलोपाधश्चाफलादिका ॥ ४१ ॥ सुरासुरशुतविश्वमेतन्मयमकृत्रिमम् ॥ पुस्तकमंमयीसेनासर्ववृ
 न्मात्रकयथा ॥ ४२ ॥ द्रष्टृस्यमयीसत्ताचिन्मात्रैक्यमयीतथा ॥ इदमेक्यमिदद्वित्वमहनाहमितीतिच ॥ ४३ ॥ कद्रुवभ्रमसमोहकयक
 स्यकृतकत्वा ॥ स्वमनतमनायासमुपशान्तास्मिस्तस्थिता ॥ ४४ ॥ निर्वाणपरिनिर्वाणगतमासेगतजवरम् ॥ अचेतनचेतनंवाप्यायमा
 भ्यातिचेतति ॥ ४५ ॥ आसमानात्मतद्रूपंमहाधितिसस्थितम् ॥ नेदनाहंनचान्यच्चनभावाभावावसंभव ॥ शातसर्वनिरालयकेवलं
 स्थितपरम् ॥ ४६ ॥ इत्थंविचारणपरपरमप्रबोधोद्भाषयथास्थितमिदपरमात्मतत्त्व ॥ सशान्तरागमयमोहतमोविलासाशान्तायभूवश
 रदवरलेखिकेव ॥ ४७ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मोक्षापायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू० बृहालाप्रबोधोनामअष्टसप्ततितम सर्ग ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ दिनानुदिनमित्येपास्वात्मारामतयातया ॥ नित्यमतमुरत्नतयायभूवप्रकृतस्थिता ॥ ५० ॥

तद्वरुषधलनादि नम्योऽथपुनरावर्तनिर्गतमस्तना ॥ ४९ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ किंइत्यनुष्टुपप्रकारभोक्तुनिमित्ताधिकरणसमावनयतिपर्यारम्भ ॥ स्वपारमार्थिककृषयाप्येतिशेष
 ॥ ४९ ॥ निबाणेभोऽसुखेपरितोनिर्वाणानिर्दंतागतभाष्यजगतकठभागीकरव्यामस्वकृषमेवाहमासे ॥ यद्वेचनचेतनमवाभामादि योयतद्रोकाचेतनितुभयभासानात्मा
 मिन्मयद्वैततद्रूपस्त्विषाकाराभेदेतिपरिणाम्य ॥ ५० ॥ ॥ किंइत्याहनाभ्यासादिजगत्समाधमस्यैकैकब्रह्मतेत्याह ॥ नेदमिति ॥ ५१ ॥ ॥ उक्तमेवसंक्षिप्तोपसद्वरति ॥ इत्यस्मिन्ति ॥
 परमप्रभाधारात्यक्तिकेभेदनिर्वाणप्रभासंशान्तरागादयत्तमोविलासाअवस्थाअवस्थायास्तमायस्या ॥ ५२ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठसु० सात्ययंजकारोनिर्वाणप्रकरणेपू० अष्टसप्तति
 तमः सर्ग ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ अपूर्वमयीमयीदृष्टापुष्टयाधर्माजगता ॥ बृहालयास्त्रोभायाहेतुर्बोधोपपद्यते ॥ ५० ॥ ॥ एवमिष्योप्योस्तन्मनस्यननस्याप्यासादिनकमेपा
 करोत्तरप्रसिक्तायतिष्ठमाह ॥ दिनानुदिनदितकमेव ॥ नित्यमतीक्ष्णपकृति स्थागादिकृषयतस्मिन्स्थितामितिष्ठिता ॥ ५१ ॥

तस्यास्तन्प्रतिष्ठलक्षणान्याह ॥ नीरगेत्यादिना ॥ २ ॥ परिपूर्णाद्विहदतिरात्मनसोप्यतिरप्यत्यात्मायस्या ॥ ३ ॥ सुचिरं प्राक् संप्रसारयांतातदानिरतिशयानंदपनेज्ञानलब्ध
 पदातिरेपरमपदेविश्रान्ता ॥ ४ ॥ ५ ॥ कथमल्पकालिकेनवाधेनानादेर्महं तमस्य च भ्रमस्य निवृत्तिस्तत्राह ॥ पथेति ॥ कश्चिदनिर्वचनीयस्वरूपः स्पष्टविभ्रमः अविद्विष अकस्मादेवा
 गतस्तथा तत्त्वज्ञानवतिसर्वानि शेषमकस्मादेव विलीयत इत्यर्थः ॥ दीर्घपाठेयथा विलीयते तथान तत्त्वज्ञानवर्तावभूवेति कथञ्चिद्व्याख्येयम् ॥ ६ ॥ नट्टमकलहैर्नयन्नया विभेपे
 ॥ ७ ॥ यथा जरद्वी वृद्धा गौरुं रारोहनमसंतृणोदकसमालोकनुल्यातपचन्द्रिकोपभोगरौलापदेवाद्याप्यभ्रनाकुलासि स्थिता भवति तद्वत्सापि समालोकापदादिसर्वावस्था स्वक
 हृदयप्रकाशप्रत्यगात्मानजामदायसवधात्मना त्स्वभावेन प्राप्य तस्मिन्नेवात्मन्यमाकुलासि स्थितेत्यर्थः ॥ ८ ॥ आत्मनस्तत्त्वदर्शनप्रयुक्तेनोदयेन पूर्णनिदस्वरूपा विभवेण ॥ ९ ॥ स्म
 नीरगानिरुपासंगानिर्द्वानिःसमीहितान्नजहातिनचादत्ते प्रकृताचारचारिणी ॥ २ ॥ परितोर्णर्भां धिःशांतसंदहजालिका ॥ परमा
 त्ममहालाभपरिपूर्णांतरात्मना ॥ ३ ॥ विश्रान्तानुचिरं श्रान्ता धनलब्धपदांतर ॥ सर्वापमार्तानतया जगामाव्यपदेभ्यताम् ॥ ४ ॥ इति साभा
 मिर्नीतस्य चूडालावरवर्णिनी ॥ स्वत्येनैव हिकालनययौ विदितव्यताम् ॥ ५ ॥ यथा यमगातः कश्चिज्जागतः स्पृदविभ्रमः ॥ तथा विलीयते
 सर्वतत्त्वज्ञानवतिस्वयम् ॥ ६ ॥ अहंप्रसक्तं शांते पदे विश्रान्तिमेत्यसा ॥ रराजशरदच्छाभ्रमालेव गतसंभ्रम ॥ ७ ॥ अनाकुलासमालोका
 मसंबंधात्मनात्मनि ॥ जरद्वी वशौलाप्रसतृणं प्राप्य संस्थिता ॥ ८ ॥ स्वविवेकघनाभ्यासवशादात्मोदयनसा ॥ शुशुभेशोभनापुष्पलतेवा
 भिनवोद्गता ॥ ९ ॥ अथतामनवद्यार्गीकदाचित्सशिरिव्वजः ॥ अपूर्वशोभामालोकाक्यस्मयमानउवाचह ॥ १० ॥ भूयो यौवनयुक्तेवमं
 हितवपुनः पुनः ॥ अधिकं राजसेतविजगद्राजवर्तीयथा ॥ ११ ॥ प्रर्पितामृतसारवलयध्यालभ्यपदेवच ॥ आनंदापूरपूर्णवराजसंनितरां
 प्रिये ॥ १२ ॥ उपशांतं च कांतं च दधाना सुंदरं पुनः ॥ अभिभूयेंदुमायासि श्रियं कामपि कामिनि ॥ १३ ॥ अभोगकृपणं शांतमूर्जितं सम
 तांगतम् ॥ गंभीरं च प्रशांतं च चेतःपश्चामिति प्रिये ॥ १४ ॥ तृणीकृत्य त्रिभुवनं र्पिताखिलजगद्रसम् ॥ अतंतोडामरं सौम्यं मनःपश्चामिति प्रि
 ये ॥ १५ ॥ न केन चिन्महाभागो विभवानंदवल्लुना ॥ चेतस्तव तुलामिति मरुत्परा ॥ १६ ॥ तैरववा लकटलंघनालां कुरकमलैः ॥
 अंगैः स्थितिमनुप्राप्तं वै दिव्यतेवलक्ष्यसे ॥ १७ ॥ तथा तेनैव तनवसन्निवेशेन संस्थिता ॥ अन्यतामुपयातासि लतेव क्रतुपयये ॥ १८ ॥

यमानो विस्मयस्तेरास्य ॥ १० ॥ जगत्जगती ॥ वर्तमाने पुण्यमहद्देहजगच्छेदवच्चैति शतवृद्धावातिदेशादुपगता श्रेतिसिपाट्पूलादसत्त्वान्नकृतः ॥ राजवतीराजन्वती पूर्णचंद्रव
 तीवायधाराजतेतद्वद्वाजसे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऊर्जितविवेकोर्जितम् ॥ शांतशमादिगुणवत् ॥ प्रशांतमुपरतचापलम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ मकरिवनिर्जलजालानयाक्षीरादि
 रेवपूर्णतयाचक्षुदरम् ॥ १६ ॥ स्थितिमचापल्यमुपयाति तैर्प्राक्तनैरेव गं रवयवैस्तेजोतिशयेन दार्ढ्यतेव ॥ १७ ॥ क्रतुपययैरिशिरास्यये ॥ १८ ॥

अहमिदालगदेषुपरिच्छिन्नजीवाकारस्यकायान्नार्कषिर्त्तकिषिस्वधात्मकआकारोयस्यतथाविधपरमार्थोर्त्तानर्कषिर्त्तकिषिस्वधाकारश्चभक्तदागतपामधर्तीतेनहेतुनेत्यधः॥ २१ ॥
उक्तमेवार्थमभ्यन्तरेणपुनराह ॥ इदमिति ॥ इदपरिच्छिन्नसर्वधरित्यप्यसर्वधरिच्छिन्नमभ्यन्मयाआश्रितम् ॥ किन्तत् ॥ यन्तत्सत्यमवधिगतनिषयतेसम्पूर्तस्यधर्मेत्यपयव
रूपयप्रत्यसत्यधः ॥ तन्नेतिप्राग्वत् ॥ २२ ॥ नर्कषिर्त्तकिषिस्वधाकारमितिस्वोक्तिभयन्तरेप्रवणयति ॥ यदिति ॥ यद्वस्तुउदयसगतमनतिकम्पेतिपयोदयसट्टिदशादुरयमा
नर्कषिस्तरिच्छिन्नस्यदेष्वधयधानाशमस्यदशारस्यमाननर्कषिश्चभक्तिरस्ययायेनकूटस्यभूमानदस्वभावेनस्थितजानामित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ त्वदपयेनहार्दभ्रलल्ल
स्यते ॥ २५ ॥ आसनेस्थानादिविप्रेहस्तिन्नप्यहपूर्णात्म्यमर्द्धिवाभिननभूषणसम्मानादिशरीरमानसभोगेपुनरल्लभप्रयुक्तलज्जासुखा ॥ २६ ॥ २७ ॥ इददेहाविद्यासद्गुणभोगे
म्यमधिष्ठानतथाआरोपितदशानुनाह ॥ २८ ॥ प्रामर्ष्यजिह्वासामर्शितोय ॥ २९ ॥

वयस्यभिः सरवीभूताभिः तनु कशीभूतो विद्वेषो रागश्च याभिस्तथा विधाभिः स्वप्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिश्च सहरेमे ॥ अथवा शास्त्रदृष्टिभिः करणैस्तनुरत्नीभूतो विद्वेषो रागश्च यासां तया विधाभिर्वयस्यभिः सरवीभिः सहरेमे ॥ ३० ॥ अंगहेनाथ इह जगति अहंनयनरश्मिभिरन्यैर्वा इन्द्रियैश्च तेन च यत्पश्यामि तन्म किंचिददृतमेव ॥ तेनैन्द्रियमनोदृश्येन विरहितं तु न किंचिन्निष्पद्य च वस्तु अतः पश्यामि ॥ यतो हेतोरिति वर्णितरीत्या अतर्वा हि शसम्यगबाधितरूपं पश्यामि तेन हेतुना चिरसततमुदिता परमाभ्युदयश्रीमती अस्मीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ इति श्रीवासिष्ठम ० तात्पर्यप्रकाशेन वर्णनप्रकरणे पू ० एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ अज्ञेन राज्ञा द्वाक्यस्यासंबद्धत्ववर्णनम् ॥ रवेचरत्वादिसिद्धीनां बीजचात्र निरूप्यते ॥ १ ॥ एवं वर्णितप्रकारेण स्वशोभातिशये निमित्ता निवदतीम् ॥ १ ॥ बालाअमौढबुद्धिरसि ॥ परबोधानुकूलवाक्योच्चारणे अकुशलं ति यावत् ॥ २ ॥ अ

तनु विद्वेषरागाभिः प्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिः ॥ रमे सहवयस्याभिस्तेनाहं श्रीमती स्थिता ॥ ३० ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वचिते न च हितदंगन किंचिदेव ॥ पश्यामि तद्विरहितं तु न किंचिदंतः पश्यामि सस्यगिति नाथ चिरेदयास्मि ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेषु नि ० पू ० चूडालोपाख्याने चूडालात्मलाभो नामैकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्मनि विधांतां वदंतीं वराननाम् ॥ अबुध्वा तद्गिरमर्थं विहस्य वाच भूपतिः ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ असंबद्धप्रलापासि बालासिव रवर्णिनि ॥ रमसे राजलीलाभीरमस्वावनिपात्मजे ॥ २ ॥ किंचित्पत्नकानां किंचिद्योगतो प्रत्यक्षसंस्थितम् ॥ त्यक्तप्रत्यक्षसद्गुणः सकथं किल शोभते ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्टोहमिति भोगान्जहाति यः ॥ रुषे वासन शब्दादीन् सकथं किल शोभते ॥ ४ ॥ भोगाभोगेपरित्यज्य रवे शून्ये रमते तु यः ॥ एक एवाखिलं त्यक्त्वा सकथं किल शोभते ॥ ५ ॥ वसनाशनशय्यादीन् सर्वान् त्यज्य धीरधीः ॥ यस्तिष्ठत्यात्मनैवैकः सकथं किल शोभते ॥ ६ ॥ नाहं देहो न्यथा चाहं न किंचित्सर्वमेव च ॥ एवं प्रलापो यस्यास्ति सकथं किल शोभते ॥ ७ ॥ यत्पश्यामि न पश्यामि तत्पश्याम्यन्यदेव यत् ॥ प्रलाप इत्यसम्यस्य सकथं किल शोभते ॥ ८ ॥

संबद्धप्रलापतामेव ना किंचिद्विचिदित्याद्युक्तेर्दर्शयति ॥ किंचिदिति ॥ ताकारस्यैव शोभाप्रसिद्धा यस्त्वाकारसामान्यं त्यक्त्वा निराकारतांगतः स शून्यप्रायः कथं शोभतेत्यर्थः ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्ट्यामीति यत्त्वयोक्तं दप्यसंबद्धमित्याह ॥ भोगैरिति ॥ रुषाकोधेनेव ॥ ४ ॥ एकैवाकाशसंकाशो केवले हृदये रमे इति यत्त्वयोक्तं दप्यसंगतमित्याह ॥ भोगाभोगे इति ॥ स्वयसाक्षद्वोगो मित्रभृत्यादीनामाभोजनमाभोगश्चेत्यनयोः समाहारपरित्यज्य तत्साधनं विनाथखिलं च त्यक्त्वा य एक एव शून्ये रवे पिशाचवद्गमते स किल शोभते इति कथसंगच्छतामित्यर्थः ॥ ५ ॥ धीरधीः अतिकोधादिव धैर्यमात्रबलेन शरीतोष्णान्मुतुपादिदुःखानि सहमान इत्यर्थः ॥ ६ ॥ इदं चाहं मिदं नाहमिति यदुक्तं दप्यसंबद्धमित्याह ॥ नाहमिति ॥ ७ ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वलंते यदुक्तं तु सुतरामसंगतमिति नैतेशोभाहेतव इत्युपसंहरति ॥ यदिति ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ कटमिति ॥ नथेरिद्वेदीन्महतीं विनष्टित्वा दिभ्यो रतिभावः ॥ ११ ॥ अगेति रामसर्वोपधेने ॥ १२ ॥ रवेगमागमो देववत्सचारस्तद्विषये दच्छावभूय ॥ तद्वापराभ्यावद्व्याप्तिभावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ एकैवति ॥ अर्थाद्वाच्यं राघुजयाय द्विमिदं यनप्रवासकालेन तिगम्यते ॥ अन्यथा तत्पराधीनायास्तस्या एकानि निरतत्वापयो गत् ॥ ऊष्णस्य प्रपणवनस्य चिरस्य मूलकुलभूम्यादिरशनिरोधाभ्यासम् ॥ १५ ॥ रवेचरसिद्धिप्रयोजकक्रियाप्रसंगेन रामक्रियासाभ्याम्येति मिमसिज्ञाहाराक्षिपति ॥ पारिमिति ॥ पारिरस्यावराजगमवशगतत्वे ईदृशरूपतः किपयानि प्यादितदुपधेने विना कप्रारिकारकस्य एकस्याप्युत्पत्तेररशनात् ॥ तदीयसति क्रियानामस्य स्वस्वकथनि चति विमलियादुरष्टस्य आये आत्माप्रयोजनवस्थायां द्वितीये व्याघातः अतिरामफलानवस्थावर्धनिकयक्रियानां कोवस्तुनउत्पत्तिरनुभूयते अनुभावपथमारोहति तद्वत्स्मादालासिमुन्नासिचपलासिविलासिनः ॥ नानालापविलासेन क्रीडामि क्रीदस्तुदरि ॥ १६ ॥ प्रविहस्यादृशसेन शिखिभ्यजडतिमि याम् ॥ मध्याह्ने शानुमुत्थाय निर्जगामांगनागृहत् ॥ १७ ॥ कष्टनात्मनि विव्रातो मदचांसि न युद्धवान् ॥ राजोतिरिव बाधूढालासव्यापारपरभवात् ॥ १८ ॥ तदा तथागतत्रायतादृगाशययोजयो ॥ ताभिर्पार्थिवलीलाभिर्कालोद्धतियोजयो ॥ १९ ॥ एकटानित्यवमा यानिरिच्छाया अपिसि यम् ॥ चूढालायाय भूवेच्छालीलया रवगमागमे ॥ २० ॥ रवगमागमसिद्ध्यर्थमयसानुपकन्यका ॥ सर्वभोगाननादत्यसमागम्य च निजन्म ॥ २१ ॥ एकैव कान्तिरतास्वात्मना वस्थिता गिका ॥ ऊर्ध्वगमाणापवर्नचिराभ्यासचकारह ॥ २२ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिददृशते किंचिज्जगत्स्यावराजगमम् ॥ स्पदभ्युत्तिक्रियानां कथमित्यनुभूयते ॥ २३ ॥ कस्य स्पदविलासस्य यनाभ्यासस्य भवतः ॥ वक्षन् रवगमनायेत फलवत्तु कशालिनः ॥ २४ ॥ आत्मज्ञो वाप्यनात्मज्ञः सिद्ध्यर्थं लीलया यवा ॥ कथं ससाधयत्येतद्यथा तददभे प्रभो ॥ २५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ त्रिविधं संभवत्यगसाध्यं वस्त्वित्सर्वतः ॥ उपदेयचहेयचतयोपेक्ष्य चराधव ॥ २६ ॥

इत्यथ ॥ १६ ॥ एवमाक्षिप्य प्रसृतं पृच्छति ॥ कस्यति ॥ एतादृशमनादिसिद्धिजातकस्य सदाविलासस्य फलतद्विषयेत्यथ ॥ १७ ॥ अनात्मज्ञः सिद्ध्यर्थं आत्मज्ञो लीलया वा एतन्निष्ठिजातकयजनकमप्यसाधयति तद्विषयेत्यथ ॥ १८ ॥ भवेदयमात्मप्रदानवस्थानि द्विकोवोपयोयद्विक्रियास्वरूपमाभ्यसिद्धये कारकापेक्षास्तथा अनुतथा किंनु किं यासाप्यस्वस्वस्य फलनिष्पत्तये हि प्रयत्नानि कारकाणि नारीयकनयानि क्रियामवदत्ते ॥ तया हि कष्टस्य साध्यता कारकाणां साधनता व्यप्यपेदुराक्यते ॥ तथा च साध्यसाधनोभयविलक्षणक्रियानसाध्यविक्षिप्तसाधनेभ्यसाधनतरमपेक्षत इति तत्साक्षिकयकूटस्वसाकारणमिति विषयानिरवकाश एव स्यात्साधनेन वसिष्ठ उवाच अतसाधनानुपकूलोपपन्नस्य साधारणक्रियासाध्यविक्षिप्तयथायति ॥ विक्षिपमिति ॥ उपारातनुद्विषिष्यदीभूतवस्तु उपोदेयमवदत्ति विषय इति अनुद्विषयेयद्विनिवृत्तिविषय उपेक्षा नुद्विगम्यमुपेक्ष्यतर्जारादीभ्यः क्रियोपचारात्तेनोपेक्षयायजनार्थ इति तल्लोकव्यवहारदर्शनादीर्णसाध्यम् ॥ १९ ॥

नेपुफलवैलक्षण्यदर्शयति ॥ आत्मभूतमिति ॥ आत्मनः स्वस्य भूतमनुकूलम् ॥ एतयोर्हयोपादेययोर्मध्यमांतरालिकम् ॥ २० ॥ आह्वानकरं साक्षात्परया वासुखानुकूलम् ॥
 दुःखनिवारणसाधनस्यापि सुखानुकूलत्वादेव तत्साधनोपादानसिद्धेरिति भावः ॥ तद्विरुद्धसुखविधातिवादे द्वे व्यत्यादिनिभावः ॥ २१ ॥
 त्रयएते साध्योदात्तानामेवेत्याह ॥ सन्मतेरिति ॥ २२ ॥ विदुषस्तृतीयकल्पाभ्युगमेपिन काश्चिदोषइत्याशयेनाह ॥ केवलमिति ॥ २३ ॥ एकमेव वस्तु एकस्यैव पुरुषस्य बोधरीग
 वैराग्यावस्थाभेदेन त्रयोधासपद्यते इत्याशयेनाह ॥ ज्ञस्येति ॥ एव सिद्धार्थलीलयाथवा इति प्रश्नाशयोरुपपत्तिमुक्त्वा कथं संसाधयत्येतदित्यंशसमाधानश्रावयति ॥ शृण्वित्यादि
 ना ॥ २४ ॥ तत्र सिद्धितारतम्ये चिराचिरयत्नापेक्षायान्तिमित्तान्याह ॥ देशेति ॥ २५ ॥ एषादेशादीनामनुष्णमध्यश्रीशैलालुप्तमदेशादि चतुष्टयमलनेशीर्षसिद्धिलाभायो
 गमवज्रपादिक्रियाया इतरदेशाद्यनुष्ठानक्रियापेक्षया प्राधान्यस्योत्कर्षस्य कल्पनाभावति ॥ फलोत्कर्षोपित इनुसाधयेत्याह ॥ सिद्धादीति ॥ यतस्तसिद्धादयः फलोत्कर्षकमाअ
 आत्मभूतं प्रयत्नेन उपदेयं च साध्यते ॥ हेयं संत्यज्यते ज्ञात्वा उपदेयं मध्यमेतयोः ॥ २० ॥ यद्यदाह्वानकरमादेयं तच्च सन्मते ॥ तद्विरुद्धम
 नादेयमुपदेयं मध्यमं विदुः ॥ २१ ॥ सन्मतेर्विदुषो ज्ञस्य सर्वमात्ममयं यदा ॥ त्रयएते तदापेक्षाः संभवंति न केचन ॥ २२ ॥ केवलं सर्वमेवे
 दंकदाचिच्छीलयातया ॥ उपेक्षापक्षनिक्षिप्तमालोकयतिवानवा ॥ २३ ॥ ज्ञस्योपेक्षात्मकं नाम मूढस्यादेयतांगतम् ॥ हेयं स्फारविराग
 स्य शृणुसिद्धिक्रमः कथम् ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाद्रव्यसाधनाः सर्वसिद्धयः ॥ जीवमाह्वादयं तीह वसंत इव भूतलम् ॥ २५ ॥ मध्ये चतु
 र्णामेवैषां क्रियाप्राधान्यकल्पना ॥ सिद्धादिसाधने साधोतन्मयास्ते यतः क्रमाः ॥ २६ ॥ गुटिकां जनयद्वा दिक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ त
 ज्ञासतां च दोषोन्नविस्तारः प्रकृतार्थहा ॥ २७ ॥ रत्नौषधितपोमंत्राक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ आस्तामेव किलैषोपि विस्तारः प्रकृतार्थहा
 ॥ २८ ॥ श्रीशैले सिद्धदेशे च मेवादीवानि वासतः ॥ सिद्धिरित्यपि विस्तारः कृतार्थप्रकृतार्थहा ॥ २९ ॥

पितृन्मया स्तादृशक्रियोत्कर्षानुसारिण इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अस्त्वेव कित्तस्तत्राह ॥ गुटिकेति ॥ तत्र खगमनादिसाधनानि सिद्धगुटिकासिद्धांजनसिद्धखड्गसिद्धपादुकादीन्यपि
 उद्दामरतत्रयोगिनीकल्पादिविस्तृतबहुपथप्रसिद्धानि सन्ति ॥ कथं संसाधयत्येतद्यथा वद्वदमेव भो इति त्वदीयप्रश्नस्य तत्क्रियाक्रमनिरूपणकर्तव्यमिति चेदभिप्रायस्तर्ह्येति विस्तृतो
 न्यातदसंभवात्तद्विस्तारकार्यः ॥ तेन तत्रागुसिद्धिषु विषये अस्तमाजिज्ञासुनामतत्त्वविदां च त्वदतिरिक्तश्रोतणद्वैवादिभिलाषो देयतत्रैव प्रवृत्त्या महादोषः स्यात्तत्रापि सुवि
 स्तारः प्रकृतस्यात्मतत्त्वश्रवणार्थस्य विम्वरूपत्वाद्विपातक इति तन्निरूपणमत्रोचितमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एष न्यायो मणिमत्रादिसाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे श्रीशैलादिसिद्धदेशानि
 वाससाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे च योज्यइत्याह ॥ रत्नेति द्वाभ्याम् ॥ २८ ॥ हे कृतार्थेति रामसर्बोधनतासासिद्धीनां स्तादृशदृष्ट्या नुच्छेतेति धोतनार्थम् ॥ २९ ॥

तस्माच्छिवव्यजकयाप्रसन्नपतितामिमाम् ॥ प्राणादिपवनाभ्यासक्रियांसिद्धिफलशृणु ॥ ३० ॥ अतस्यात्यरित्वास्त्यक्तासाध्या
र्थतरवामना ॥ गुडादिदारसंकोचात्स्थानकादिक्रियाक्रमे ॥ ३१ ॥ भोजनासनशुद्ध्याचसाधुशालायासावनान् ॥ स्वाचारान्मुजना
सगात्सर्वत्यागात्सुखासनान् ॥ ३२ ॥ प्राणायामपनाभ्यासाद्रामकालेनकेनचित् ॥ कोपलोभादिसंत्यागाद्भोगत्यागाच्चसुव्रत ॥ ३३ ॥
त्यागादाननिरोधपुश्यातिविधेयताम् ॥ प्राणाप्रभुत्वात्तज्ज्ञस्यपुंसोभृत्याद्ववास्विला ॥ ३४ ॥ राज्यादिभोक्ष्यपर्वता समस्ताएवस
पद ॥ देहानिलविधेयत्वात्साध्यात्सर्वस्वरापव ॥ ३५ ॥ परिमदलितकाकारामर्भस्थानसमाश्रिता ॥ आञ्जवैष्टनिकानामनादीनादीश
ताश्रिता ॥ ३६ ॥ वर्षणाभावर्त्तसदृशीसलिलावतसस्त्रिभा ॥ लिप्यार्थीकारसस्थानाकुडलावर्त्तसंस्थिता ॥ ३७ ॥ देवासुरमनुष्येपुष्ट
गनवत्त्वगादिपु ॥ कंटादिवृक्षजानिपुसर्वपुत्राणिपृदिता ॥ ३८ ॥

सर्वसिद्धानिद्वानित्सन्निधेयत्समुक्तमुपपादयितुं सत्तैरुपपन्नद्वारात्मनः सत्तैरुत्तरात्समभानमाहीशानाश्रितानामूलाधाराद्वारभ्य आश्रितार्थसंसृज्जकेष्वनुप्रविश्य निर्गतामूलाधारे साध
मिषत्सपत्न्यानां सुमकुण्डलीनिराश्रिताभिर्दुष्टुज्ज्वलार्हाण्यपयति ॥ परिमहल्लिताकोत्सादिना ॥ परितः संवृता रासाग्निं परिरुष्टितत्वात्परिमहल्लिताकारात्तद्वर्णाभाणां भविना
होमैर्ब्रह्मपदोपवेदविकानाम् ॥ १६ ॥ तांमूलाधारेस्वतः गतकुण्डलिनोऽस्य स्थानानुभूत्येव न संपद्यति ॥ वीथेति ॥ वीणाद्वत्स्यापमूलभागे पवित्रोत्तरात्सात्मकस्तवीमूलपरिवसन
रूपं सत्त्वित्परिद्वसनरूपं आपआनतत्त्वद्वरा ॥ लिप्यालेखनेन प्रदर्शितं यैकारस्याधमर्थाकारस्तस्य स्थानमिषत्सत्स्थानं यस्या ॥ द्रविडभाषेरेष्वर्धमिषदनागराक्षरे उत्तरा
यदि द्रविडस्थानं छल्यमित्यर्थः ॥ अर्धं पुंसकमित्येकोदशितोऽस्य वा ॥ ओमाहोभ्येति पररूपम् ॥ १७ ॥ इत्यन्तननुप्ययेवार्कित्तुसर्वभाषिणारोरेष्वित्याह ॥ देवेति ॥ १८ ॥

शीतेनार्तशीतानि निवारणाय दृढवद्धमंडल इति यावत् ॥ तथा विषस्य सुप्तस्य भोगकायस्तद्वद्धमंडलं यथा ॥ सिताशुभा ॥ कल्पाग्निना विगलता अंतर्वलयकारे
 खारुक्तेनेदुनानुत्पवद्धाकुडलीवलयाकतिर्यया ॥ अथवा कल्पने जरणसमर्था भवतीति कल्पो मिज्जठराभिलेन विगलन्यो मूर्ध्नि योगशास्त्रप्रसिद्धश्चन्द्रः स एव विलयमूलाधा
 रे प्रसृतो घनीभूयतत्र वद्धकुडलाकतिस्तद्वस्थितेत्युल्लेखा ॥ ३९ ॥ ऊरुपदेन ऊरुमूलसंधिर्गुदलक्षणयो न्यतेतत आरभ्य भूमध्य पर्यंतं यानि रं धाणि तानि स्पृशतीति त्वनुस्यूता मनोव
 त्तिभिरतश्च चलवहिश्च पवमानेन प्राणादिना सस्पृश ॥ ४० ॥ तस्यामूलैत. सार्द्धं विवलयाकाराकुडलिनीसंज्ञा चिच्छिकिदर्थयति ॥ तस्या इति ॥ तस्मिन्मूलाधारे वीणामूलैर्दु
 र्लक्षेण तत्रो वेगेनेवलसती परमसूक्ष्मा पराख्या सर्वशब्दमूलभूता गतिशब्दब्रह्मात्मिका स्फूर्तिं सैव प्राणसगान्नाभिद्वयकदंशेषूत्तरोत्तरं व्यक्ततरा पश्यतीमध्यमावैखरीत्यादिभेदा
 न्नमजने इति ॥ तथा चोक्तमत्र शास्त्रे ॥ चैतन्यसर्वभूतानां राब्दब्रह्मेति यद्विदुः ॥ तस्याप्यकुडलीरूपप्राणिनां देहमध्यगम् ॥ वर्णालिना विभवंति गद्यपद्यादिभेदत इति ॥ सावेनाप्यु
 क्तम् ॥ यातामिन्नावरुणसदनदुच्चरतीं विषट्ठि वर्णान्नप्रकदकरणप्राणसगात्सूते ॥ तापश्यतीमध्यममुदितमध्यमावुद्धिसस्थावाचचके करणविशदावैखरीचप्रपद्ये इति ॥ ४१ ॥
 शीतार्तसुप्तभोगीद्रभोगवद्धमंडला ॥ सिताकल्पाग्निविगलार्देदुवद्धकुडली ॥ ३९ ॥ ऊरुभूर्मध्यरंध्राणि स्पृशतीत्युत्तिचंचला ॥ अना
 रतंच सस्पंदापवमानेन तिष्ठति ॥ ४० ॥ तस्यास्त्वभ्यंतरे तस्मिन्कदलीकोशकोमले ॥ यापराशक्तिः स्फुरति वीणावेगलसद्गतिः ॥ ४१ ॥
 साचोक्ताकुडलीनाम्नाकुडलाकारवाहिनी ॥ प्राणिनां परमाशक्तिः सर्वशक्तिजवप्रदा ॥ ४२ ॥ अनिशानिः श्वसद्गूपासुरपितेव भुजंगमी ॥
 संस्थितो ध्वीकृतमुखी स्पंदनाहेतुतांगता ॥ ४३ ॥ यदा प्राणानि लोयाति हृदि कुंडलिनीपदम् ॥ तदा संविदुदेत्यंतर्भूततन्मात्रबीजभूः
 ॥ ४४ ॥ यथा कुंडलिनी देहे स्फुरत्यज्जडवालिनी ॥ तथा संविदुदेत्यंतर्भूदुस्पर्शवशो दया ॥ ४५ ॥ स्पर्शनं मृदुना न्योन्यालिनि कतत्रयंत्रयोः ॥
 यथा संविदुदेत्युच्चैस्तथा कुंडलिनी जवान् ॥ ४६ ॥

सर्वासाप्राणोद्दिग्वुद्धादिशकीनामापि सत्तास्फूर्तिप्रवृत्तिनिर्वाहकत्वाज्जवप्रदा ॥ ४२ ॥ तत्र कथमप्राणशक्तिर्जवप्रदा तदाह ॥ अनिशमिति ॥ सैव खमुखात्प्राणमूर्ध्वं क्षिपति अ
 पानचाध आकर्षतीत्यनिशानिः श्वसद्गूपेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ कथमुद्धिशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यदेति ॥ यदा हृदि स्थितः प्राणः कुडलिन्या आकटः सन् अपानवत्या कुडलिनीपदया
 तितदाभूततन्मात्राप्यपचीकृतभूतान्येव बीजमुपदानं यस्म्यतथा विधे अतः करणे भवतीति भूर्जीवसंविनस्त्वृत्तिसकल्पाभ्यवसायाभिमानरागादिवृत्तिभेदैरुत्तरेदतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥
 कथंचेद्विशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यथेति ॥ एवमप्राणबुद्धोराहितज्ञानक्रियास्वशक्तिः कुंडलिनी देहे मृदुस्पर्शविषयसन्निष्कर्षो घेयतेषा च क्षुरादीनां वशो दयासती देहे यथा यथा
 यादृश भोजकादृष्टदृष्टसामर्था विव्येण स्फुरति तथा तत्तदिदं विधैरर्थविशेषस्फूर्तिरफलभोगादिलक्षणसंविदुदेतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ कथमृदुस्पर्शवशानुगा तदाह ॥ स्पर्श
 नमिति ॥ कुडलिनी जवान्तथा स्फुरति यथा मृदुना च क्षुरादिना विषयस्पर्शनं प्रथममुदेति ॥ तथा च तत्र यंत्रकार्यकरणसपातयुनक्तीति यत्र युः प्रमाता तस्य वृत्तिद्वारा बाहिर्निर्गतस्य
 वासं विषयेण सह अन्योन्यामालिगनमन्योन्यालिका ॥ भावेणुत् ॥ वृत्तिव्याप्तिप्रयुक्ता व्याप्तिरुदेति ॥ तया च यथा विषयावरणभगे उच्चैः स्फुटतरा संविद्वदादिप्रथा उदेति
 तथा तेन तेन प्रकारेणेत्यर्थः ॥ ४६ ॥

तस्मिंस्तथैवस्थितेभायाकल्पितेकदेशेआकारादिसुक्ष्मभूतानाक्रमदध्यासान्तदेवभूतमात्रात्मरूपकस्थितमित्याह ॥ तद्वीति ॥ ५५ ॥ ततन्तन्मात्रपचकक्राणामनावुद्धिज्ञान
द्वियकर्मद्वियमितपचधागतलिगशरीरमर्ताविवतयाप्रविश्यदीपादीपशतमिवसंपन्नस्त्वस्यविदमनभूताजन्मादिविकाराआदिपदाजापदाद्यवस्थाभेदाश्रयस्मिस्तथाविधिक्रि
त्वजीवभावमिति यावत् ॥ लक्षसेलक्षयसि ॥ छादसउपग्रहव्यत्यय ॥ ५६ ॥ कानिचिद्विगारभपरिरिटानिपचकानिजीवस्यदेवमनुष्याकारवासनानसारिसकल्पलव
रूपिणास्तत्तन्मात्रकेणैवपर्वकारणद्वारास्थूलदेहलज्जजति ॥ ५७ ॥ देहप्रकरणाद्धेमादित्वधत्तूरादिस्थावरशरीरताम ॥ अथवातिर्यगादित्वमित्यादिपदादेवस्थावरदेहपरि
ग्रह ॥ हेमादित्वमित्यनेनस्वर्णरजतवर्परोपलक्षितब्रह्माहत्ततर्गतभुवनार्दिभोग्यतांचेत्यर्थ ॥ ५८ ॥ अस्वेवाकततत्तत्राह ॥ एवहीति ॥ स्थितसिद्धम ॥ तत्संधिष्ठानचैत
न्यसर्वत्रास्तानिषट्ठाद्यपिचेतनकिनस्यात्तत्राह ॥ चिदिति ॥ ५९ ॥ पचकवशाच्चैतन्यामिष्यजकक्राणादिपचकयादित्ताल्लगदेहमावान्यादेवमनुष्यदेहादौमुख्याचेतनार्भि
तद्विचिन्मात्रसन्मात्रमविकारंस्वनामयम् ॥ क्वचित्स्थितसंविदेवभूततन्मात्रपंचकम् ॥ ५५ ॥ तत्पंचधागतद्वित्वलक्ष्यत्वंस्वसंविदम्
अंतर्भूतविकारादिदीपादीपशतंयथा ॥ ५६ ॥ स्वसत्तामात्रकेणैवसंकल्पलवरूपिणा ॥ पंचकानिब्रजंतीहदेहत्वंतानिकानिचिन् ॥ ५७ ॥
कानिचित्तिर्यगादित्वहेमादित्वंचकानिचिन् ॥ कानिचिद्देशतादित्वंद्वयादित्वंचकानिचिन् ॥ ५८ ॥ एवंहिपंचकस्मदमात्रंजगदिदंति
स्थितम् ॥ चित्संविदत्रसर्वत्रविवर्तरेषुनंदन ॥ ५९ ॥ केवलंपंचकवशाद्देहादौचेतनाभिधा ॥ जडस्मदार्मिधाक्वापिस्थावरादौजडाभि
धा ॥ ६० ॥ यथास्तब्धःस्थितोवाचिरिवस्यलमिवास्थितः ॥ पंचकेपुनथुतच्चिह्नोलरूपाजडान्विता ॥ ६१ ॥ इतःसौम्यदत्तोलाःकिम
द्विरिति नोयथा ॥ विकल्पादौतथैवैतत्पंचकंहिजडाजडम् ॥ ६२ ॥ देहादिपंचकंजीवःस्पंदःशौलादिकंजडम् ॥ स्थावराद्यनित्यस्मदित्स्व
भाववशतो नय ॥ ६३ ॥

धा ॥ क्वापिनिर्वर्ण्युल्लिगस्थूलदेहयो समप्राधान्याज्जडस्पदार्मिधाजडचेतनाभिधा ॥ स्थावरादौनालंगस्यत सवेदनमात्रत्वेनवह्निर्जनैश्चेतनत्वाविभावनाज्जडार्मिधाप्रसिद्धे
त्यर्थ ॥ ६० ॥ त्रिष्वपिचित्कथतारतम्येनस्थितेत्यवदटानमाह ॥ यथेति ॥ यथादिवावेलीनांपूतसमुद्र सायशिरारपवनसपर्वद्विलानटक्रमद्वर्ताभावात्तत्तत्त्व्यानिश्रयल स्थित
सन्दवप्रदेशोवाचिरिवचल ईषद्वनप्रदेशेईषचल अत्यतपनप्रदेशेस्थलमिवाचलश्रस्थितस्तथैवपाचिन्नरतिर्षक्स्थावरदेहंरूपपुपचकेपुलोत्तरूपाईषह्योल्लाअत्यतजाड्या
न्विताचस्थितेत्यर्थ ॥ ६१ ॥ यथाक्वचिद्धर्माभावेनलोलत्वाभावेपितम्यनादिव्यत्यव्याघातस्तथास्थावरादिभावेपिचिद्रूपताक्षानिरित्याह ॥ इतद्वति ॥ नोदतिक्राकु ॥ किमद्विरि
तिव्यपदेशेनभवतिक्रानुभावत्येवयथातथैवैतत्सुरनरतिर्यविकल्पादौचैतन्यमक्षतमित्यर्थः ॥ अथवायजडाजडविकल्पोऽप्यस्तपंचकधर्मएवमचिद्धर्मस्तस्यानिर्धर्मकत्वादित्
त्याशयेनाह ॥ पचकहीति ॥ ६२ ॥ पचकेस्यभाववशतद्देहावहवोविकल्पादटादित्याह ॥ देहादीति ॥ देहाद्याकारपरिणतपचकक्राणधारणार्थीनस्पदचैतन्याभ्यार्जीव
श्चेतनस्तत्त्वयोजकस्पदरौलादिकजडमेव ॥ स्थावरादिशरीरानुयासानिलापीनस्पदिअतश्चेतनमित्यादिव्यवस्थितविकल्पात्स्यभाववशतोदटादित्यर्थः ॥ ६३ ॥

ननय स्वात्मना भाव स्वभाव सकयविद्वेषिष स्वात्मक स्यात् विरोधो विपरसापेक स्वेभावस्तनप्यपेक्ष यदितीयोभाष स्वभावलघाव्यर्त्तस्वमाप्रसाधेक्षोनरसापेक्ष
नतिरुपयसापेक्षस्यविषयस्यलघुनिमित्तत्वात्सादितियैवपर्युत्पन्नतादित्यथास्वभावविद्वेषायावचपर्युत्पन्नत्वा तादृश्विच्छिन्नाद्विराध्यरूपा ॥ स्वापुनरुक्ततायै
लादेव्यजनतत्त्वैकम्यजाद्वैरुद्वेगमयत ॥ ७४॥ शीताम्णाद्विषमपरादिभाष्याद्विधर्मपराभाष्यमर्वापिपुनरिषमपकारैषसर्वमपरिदृश्यतइत्यर्थ ॥ स्वभावाद्वितित्यक्त्येव
कवणियर्थ ॥ ६४ ॥ अयनावागनेनपपनुर्येज्यातस्यावासानाक रेतनविकल्पवत्सक्यार्थानुवाहितनतस्तरार्थनत्वात् किनुग्रहीतवासानाशानातत्तद्विद्वैविकल्पभावेन
विकारिणीरुपात्मनोपचकानांस्थिरपपरपपनुर्यजनयोक्त्याइत्याह ॥ यदीतति ॥ तातिरविकल्पनविरोधमाशोच्येयाद्वितिभाष ॥ ६५ ॥ अयधानतासामप्यपराध पूर्व
पूर्वविद्वद्विषयसहसमासनानुगात्स्यात् अतश्चासनविद्वैविकल्पकल्पनामूलमन्विष्यतापुसाधिसम्भितइतश्चविद्वैविकल्पसहस्येपनगुर्विषयलाविक्षिमावसातएवपपनु
वाच पयनुर्योक्त्या स्वजावाद्विपुनरुतनाग्रातोण्यादिहिमाभ्यादिविकेतिपरिदृश्यते ॥ ६४ ॥ यहीतवासानांशानांपुष्टाभावविकारिणा
म् ॥ स्थितय पचरानां हि योज्या पयनुर्योजने ॥ ६५ ॥ वासानास्तु विपर्यक्ताइतोनुमितश्रुता ॥ पुसाप्राज्ञानशक्यतेसुखपयनुर्योजि
तुम् ॥ ६६ ॥ अशुभवाशुभंवापितनपयनुर्योज्यते ॥ प्रनुदवासनचान्यत्वचकमुसवामनम् ॥ ६७ ॥ यत्रपर्युत्पोगस्यफलममनुष्ठुय
त ॥ तत्रतसमयुंजातनाकागमुष्टिभि क्षिपत् ॥ ६८ ॥ दृष्टाप्रनिष्ठामेवापापचकानां हिराशय ॥ विवेकनिष्ठा क्रीडायाएतस्यावरजना
मा ॥ ६९ ॥ प्रसुप्तवासना वैचिषयास्यावरजातय ॥ प्रनुदवासना केचिषयानरसुरादय ॥ ७० ॥ सवासनाविज्ञा केचिषयैततिर्य
गादय ॥ प्रक्षिप्तवासना केचिषयैर्नोक्षगामिन ॥ ७१ ॥ अयस्वास्त्वसवित्सुमनायुद्धादिका रुता ॥ इत्यपादादिसचुर्त्त संज्ञा प
चरराशिभि ॥ ७२ ॥

पानिगुरुकम्पनस्वभावरूपइत्याह ॥ वासानादिति ॥ ६६ ॥ पुसापमनुष्ठेतिपक्षस्तथापरिभाषेयुमेवविभाषेयमनुदवासनंमुमशवासनंयत्रचकनितिवति ॥ तेनवासनैवतद्व
नुर्यपनुपायतदस्यत्वय ॥ ६७ ॥ किंचवासनापर्युत्पोगमस्तत्संप्रयोगममलकत्वेनसकलता स्वभावाद्विषयनुर्योगस्तनकिञ्चित्सकलमतीत्याह ॥ यमिति ॥ ६८ ॥ अतए
ववासनासपुण्यात्मताभाष्यभाषा स्वपराधयोपिपुण्यायस्मिन्नवनिष्ठानुच्छ्रयायेवोतेपुण्यानिष्ठास्ययनेनविवेकनिष्ठारवद्विभोगशादिवेद्विआपिक्रीडायाद्वनुष्ठळरास्य
यतइत्याह ॥ सुमायमिति ॥ ६९ ॥ अतएववासनास्वापमयोधनारतम्यदेवपचकेपुस्याद्वारविष्विष्यमित्युदात्तत्वरूपमिति ॥ प्रमुनेतिद्विआभ्याम् ॥ ७० ॥ वासानाभिराविलेना
स्वच्छवर्चितरसद्विगावसासनाद्विज्ञा ॥ पक्षिमवासनास्यकवासना ॥ ७१ ॥ वासनावैचिष्यदेवदेवसराद्विषयकाराकारागमिनमनविचिष्विष्यवद्वारक्षमइत्यपारा
रिलत्कल्पितकर्मद्वयसमर्पदेवनराद्विषयकाराशिभि स्वाहुत्वाहुसवितस्वेनराद्विपोष्यम्यवद्वारोचितामनानुस्यइकारोचिसचष्ट्युन्मोक्षमाण्यरसनस्वरार्थिकाकतर्वासकारणद्व
पासप्राप्तकेना रुताअतएवताम्यप्रियाणिद्विषयस्वभावाद्वयतद्वितिभाष ॥ ७२ ॥

निर्यागिभः पञ्चादिभिरुचत्वारः पादाः शृगेषु च्छेति पक्षिभिरुचंचु पक्षौपुच्छं पादौ चेति सपैस्तु फणाभोगः पुच्छमिति कमिकीर्तयैर्दामशकादिभिश्च स्वस्ववासनानुरूपव्यवहार
योग्या अवयवादिसकेता कल्पिता इत्यर्थः ॥ ७३ ॥ आद्यतमेष्वुचलैर्विकारिभिर्जडैश्च ॥ अधिष्ठानसद्रूपेण तु अचलैरजडैश्च ॥ ७४ ॥ एवं पंचकाख्यलिगभोदानन्तानुपवर्ण्य
तेष्वेकतमस्य कस्यचिक्कर्माणसतसमुच्चयानुष्ठानफलसमग्रहभावप्रामस्यकश्चिदेकः सकल्पपरमाणुरस्य ससारनभोदक्षस्य बीजमित्याह ॥ एवमिति ॥ समष्टिगोचरत्वादिभि
रव्याप्तसकल्पाभिसकल्पलक्षणापरमाणु सर्गाख्याणामाकाशदक्षणाणां बीजतेषु च सर्गाकारादक्षेष्टद्रुमानि पंचकानीत्यहोमायेत्यर्थः ॥ ७५ ॥ सर्गाणामाकाशदक्षत्वयदुक्तत

तिर्यगादिभिरप्यन्यैरन्याः संज्ञाः प्रकल्पिताः ॥ स्यावरादिभिरप्यन्यैरन्याः संविदः कृताः ॥ ७६ ॥ इति साधोः स्फुरंती मेचित्राः पंचकरा
शयः ॥ रूपैराद्यंतमध्ये पुचलाचलजडाजडैः ॥ ७७ ॥ एषामेकोभिसंकल्पः परमाणुर्महीपते ॥ बीजमाकाशदक्षणां सर्गाणि तेष्विमा
नितु ॥ ७८ ॥ इन्द्रियाणि च पुष्पादिविषयामोदवर्तिहि ॥ इच्छाभ्रमयोरिजंत्यो मंजयश्च लक्रियाः ॥ ७९ ॥ लोकांतराणि स्वच्छानि गु
ल्मामूलं समेरवः ॥ पृष्ठवानीलजलदालतोलोलादिशोदश ॥ ८० ॥ वर्तमानानि भूतानि भाविष्यंति च यानि तत ॥ जयंति तान्यसंख्यानि
फलानि रघुनंदन ॥ ८१ ॥ पंचबीजास्त एते हिरामपंचकपादपाः ॥ स्वयं स्वभावाज्जायंते स्वयं नश्वंति कालतः ॥ ८२ ॥ स्वयं नानात्वमायां
तिचिरं जाड्यास्फुरंति च ॥ स्वविविक्ताः शमयांति तरंगाद्भववारिधौ ॥ ८३ ॥ इतो यांति समुत्सेधमिति यांति शमं स्वयम् ॥ एते जाड्या वि
वेकाभ्यां तरंगाद्भवतो यधौ ॥ ८४ ॥ ये विवेकवशमालयंगतारामपंचकविलासराशयः ॥ तेन भूय इह यांति संस्थितिं प्रभ्रमंति जगतीति
रेमुहुः ॥ ८५ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वर्ण० पू० चू० पंचकविलासो नामाशीतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥

रुष्णतदामोदादिकल्पनयोपपादयति ॥ इन्द्रियाणीत्यादिना ॥ आदिपदादिन्द्रियावयवेषु पुष्पावयवतायधोचितं योज्या ॥ विषयलक्षणेष्वाभोदेषु वर्त्तनशीलं तत्प्रधानमिति याव
त् ॥ चचलानां कर्मेन्द्रियाणां क्रियाः ॥ ८९ ॥ स्वच्छानि स्वर्गादिलोकांतराणि गुल्माविदपाः ॥ समेरवो मेरुसहिताः सर्वपर्वतामूलम् ॥ ९० ॥ भूतानि चतुर्विधशरीराणि ॥ तत्
स्य दक्षस्य ॥ ९१ ॥ स्वभावात्स्वविवेकभूत्यात्मानः ॥ ९२ ॥ स्वस्माद्विविक्ता विवेकदृष्ट्या दृष्टाः ॥ ९३ ॥ श्लोकद्वयोक्तमेव सगृह्याह ॥ इत इति ॥ इतः परादृष्टेः ॥ इतः प्र
त्यगदृष्टेः ॥ ९४ ॥ हेरा मये पंचकविलासराशयः आलयनिर्वासननाशपर्यंतं विवेकवशंगतास्ते इह संसारे भूयो जन्ममरणदेहधारणादिसंस्थितिनयाति इतरेतु जगति यथा पूर्वप्रथ
मत्वेवैत्यर्थः ॥ ९५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकारो नि० पू० अशीतितमः सर्गः ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

भूटिभ्यामसगनरोमोद्वाराभक्तमा ॥ सिद्धिद्वैतशेषोपायाद्योपनिबृषयते ॥ १ ॥ यथापाणानिलोपातिद्विद्विजुडलिनीपदम् तदासिद्धिद्वैतभूतभ्यामधीजभूतिनिबुद्धि
 शक्तिमद्वदत्वापरादनेभूतभ्यामधीजभूतिरास्तस्फुटीकरणापकृतस्पृष्टरूपपञ्चकषिधारसगमपद्वेषरासिद्धिद्वैतमाणाभ्यासोपयुक्तमद्वैतकुडलिभ्यामाणापुद्ग
 पकारपररायति ॥ एतद्विनि ॥ तस्यस्पृष्टदेहात्मकस्यपञ्चकस्यतेरेभूलाभातेत्सामागर्णितायाकुडलिभ्यामेतस्यलिंगात्मकपञ्चकस्यधीजमुपादानभूतसूक्ष्मप्रथमभाणपञ्चक
 पणस्फुटीत्यर्थ ॥ १ ॥ सामाणद्वेषोक्त स्फुटीताकुडलिनीमात्रप्रथमेषणस्यधर्मेषणवत्स्यद स्पर्शसिद्धिद्विप्रिषक्तपञ्चकयनाभूलाकलाचिज्जीवोमेन सकम्पोबुद्धिरकार पुपटक
 लङ्गिधस्यारिनामनिकलनादिभ्यापारोपाधिभिर्लभतइत्यह ॥ सातैरितिध्वि ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तस्यस्पर्शके प्रधानवृत्तितत्त्वानधिष्यदर्शयति ॥ अपानतामिति ॥ ५ ॥

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतत्तत्त्वकवीजतुकुडलिन्यातदतरे ॥ प्राणमारुतरूपेणतस्यास्फुरतिसर्वदा ॥ १ ॥ सात कुडलिनीस्पदस्पर्शस
 विलकलामला ॥ कलोक्तफलननाशुकथिताचेतनेनचित् ॥ २ ॥ जीवनाज्जीवितार्थातामननाचमन स्थिता ॥ सकल्पाच्चैवसकल्पा
 योधाद्विद्वितिस्मृता ॥ ३ ॥ अहकारात्मतांयातासैपापुर्यष्टकाभिधा ॥ स्थिताकुडलिनीदेहेजीवशक्तिरनुत्तमा ॥ ४ ॥ अपानतामुपाग
 त्यसतत्तन्मवहृत्यध ॥ समानानाभिमध्यस्याउदानास्थोपरिस्थिता ॥ ५ ॥ अधस्त्वपानरूपैवमध्यसोभ्यवसर्वदा ॥ पुष्टाप्युदानरूपैव
 पुम स्वस्त्ववतिष्ठति ॥ ६ ॥ सर्वयत्नमधोयातियदियन्नात्रधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ७ ॥ समस्तैवोर्ध्वमा
 यातियदियुक्तानधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिर्गतयावलात् ॥ ८ ॥ सर्वयात्मनितिष्ठेत्स्यच्चोर्ध्वाधोगमगमी ॥ तज्जतोर्ही
 यत्तव्याधिरतमार्कितरोधत ॥ ९ ॥ सामान्यनादीवैधुर्यात्सामान्यव्याधिसम्भव ॥ प्रधाननादीवैधुर्यात्प्रधानव्याधिसम्भव ॥ १० ॥ ॥
 श्रीरामउवाच ॥ ॥ किंविनाशा किमुत्पादा शरीरेस्मिन्मुनीश्वर ॥ आधयोव्याधयश्चैवयथावत्कथयाशुमे ॥ ११ ॥

वृत्तिभेदप्रयोजनाभ्याह ॥ अधर्मादि ॥ अपागननायेषप्रयोजनमित्यध ॥ अपानोदानाभ्यामाकृष्यमाणापित्वयसौभ्यानिभ्रूलैव ॥ तद्वदव्यवहारपुष्टावलयस्यप्युप्यव
 तितवदानरक्षेधसर्वास्वर्धवतिष्ठतिनिलिङ्गबहिष्कृतमयतीत्यर्थ ॥ १ ॥ एषप्रयोहतेरपिसाविटभिकेत्याह ॥ सर्वप्रयत्नमिति ॥ यदिसामान्यवत्त्वानभायतेतर्हीसाकीबसविदपा
 नदरपासर्धयत्नपयास्यातथाआकृष्यमाणाअधोमार्गवहियति ॥ किन्नतस्तदाह ॥ तद्विनि ॥ ७ ॥ प्राणकस्पदमाह ॥ समस्तैवेति ॥ ८ ॥ आतएवभाणापानगतिनिरोधा
 भ्यासेनसर्वमिसमानदृश्यतद्वृत्तिजयेसर्वम्भाधिश्रममनुजयसिद्धित्याह ॥ सर्वयेति ॥ आत्मनिदेहे ॥ ९ ॥ एकशतप्रधाननाद्यास्तच्छलावास्तुसामान्यनाद्यास्तास्वनरसपा
 पिनाया समानवृत्तेर्येषैककपित्तापुपययाद्वैधुपमभ्यापारस्तथैवतत्त्वामुभिर्धर्म्येणाभ्ररसाकर्षणाद्व्यरोगाणामहुराणाणाञ्चसंभवइत्याह ॥ सामान्येति ॥ १० ॥ कस्मा
 द्विनारोप्यथातर्किंविनाशा ॥ एवमिदमुत्तरा ॥ ११ ॥

तेषानिद्यत्तिरौपधानुनयैस्तात्कालिकोपशमः सुरवरूपस्यात्मनः परिशेषात्सुरं तेषामूलतो ज्ञानेन नारोमांक्ष इत्यर्थः ॥ १२ ॥ मिथ अन्योन्यनिमित्तकत्वात्क्रमसंलग्ने कदाचि
 युगपदुपपन्ना द्वास्तनिमित्तात्समयुगपत् कदाचिरमुखातरिते पर्यायेण ॥ १३ ॥ मौर्ख्यमज्ञानतन्मूले ॥ १४ ॥ तत्र आध्म्यद्वानिमित्तान्याह ॥ अतत्त्वज्ञानेति ॥ आक्रमणनि
 यहस्तत्विनतदभावादित्यर्थः ॥ तद्विचित्तानवस्तिमितवायुप्रायास्वारथ्यहेतुसूक्ष्मतामुत्सृज्य रागद्वेषेषु प्रसक्तेरिति शेषः ॥ १५ ॥ इदमात्मिदनप्राप्तमिति चिन्ताया इति शेषः ॥
 भयशोकानिमित्तप्राप्तौ तत्प्रतीकारोपायापरिज्ञानलक्षणघनमोहदतीति घनमोहदा ॥ १६ ॥ इदानीं शारीरव्याध्मुद्भवहेतूनाह ॥ भृशमित्यादिना ॥ इच्छामौर्ख्यं अतिरेतक्रे

श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ आधयो व्याधयश्चैव द्वयंदुःखस्य कारणम् ॥ तन्निवृत्तिः सुरवंविधास्तत्क्षयो मोक्ष उच्यते ॥ १७ ॥ मिथः कदाचि
 ज्ञायते कदाचित्सममेव च ॥ पर्यायेण कदाचित्च आधिव्याधिशरीरके ॥ १८ ॥ देहदुःखं विदुर्व्याधिमाध्याख्यं वासनानामयम् ॥ मौर्ख्यं
 मूलहितविधातत्त्वज्ञाने परिदृश्यः ॥ १९ ॥ अतत्त्वज्ञानवशतः स्तद्विद्याक्रमणं विना ॥ तद्विज्ञानवमुत्सृज्य रागद्वेषेष्वनारतम् ॥ २० ॥ इ
 दंप्राप्तमिदं नेति जाह्याद्वाघनमोहदाः ॥ आधयः संप्रवर्तते वपुर्मुमिहिका इव ॥ २१ ॥ भृशं स्फुरतीष्विच्छालुमौर्ख्यं चेत्तस्य निर्जिते ॥ दु
 रन्ताभ्यवहारेण दुर्देशाक्रमणेन च ॥ २२ ॥ दुष्कालव्यवहारेण दुष्क्रियास्फुरणेन च ॥ दुर्जनासंगदोषेण दुर्भावाद्भावनेन च ॥ २३ ॥ क्षी
 णत्वाद्वाप्रपूर्णत्वाद्वादीनरंध्रसंततौ ॥ प्राणे विधुरतां यातके ये तु विकलीकृते ॥ २४ ॥ दौर्स्थित्यकारणं दोषाद्वाधिर्देहे प्रवर्तते ॥ नद्याः
 प्राद्विनिदायाभ्यामिव कारविपर्ययः ॥ २५ ॥ प्राक्तनीचैर्हिकीवापिशुभावाप्यशुभा मतिः ॥ यैवाधिकासैव तथान्तास्मिन्याजयति क्र
 मे ॥ २६ ॥ आधयो व्याधयश्चैवं जायंते भूतपंचके ॥ कथं शृणु विनश्यतिराघवाणां कुलोदह ॥ २७ ॥ द्विविधो व्याधिरस्तीह सामान्यः सार
 एव च ॥ व्यवहारस्तु सामान्यः सारोजन्ममयः स्मृतः ॥ २८ ॥ प्राप्तेनाभिमतं तेनैव नश्यति व्यावहारिकाः ॥ आधिक्षयेणाधिभवाः क्षीयंते व्या
 धयोऽप्यलम् ॥ २९ ॥ आत्मज्ञानं विना सारो नाधिर्नश्यति राघव ॥ भूयोरज्ज्वलवो धेनुरज्जुसर्पो हिनश्यति ॥ ३० ॥

त् ॥ इदं नादयस्तु वासाः ॥ दुर्देशाः दम्भशानादयः ॥ १७ ॥ दुष्टेषु निरीयप्रदोषादिकालेष्वशनव्यवायादिव्यवहारेण ॥ दुर्भावाविपसर्पव्याघ्रतस्करादिशंकास्तेषामनस्युद्भाव
 नेन ॥ १८ ॥ नाडीनामन्तरसाप्रवेशेन क्षीणत्वाद्दिगुणरसजातादिप्रवेशेन प्रपूर्णत्वाद्वा विधुरताकफपित्तादिप्रकोपेन व्याकुलताम् ॥ आघातादिनाविकलीकृते ॥ १९ ॥ दौर्स्थि
 त्यमस्यारथ्यतत्कारणव्याधिः स देहस्याकारविपर्ययः ॥ २० ॥ साचाधिव्याधिसामग्रीप्राक्तनैहिककर्मानुसारणमिलतीत्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ २१ ॥ २२ ॥ सामान्यः प्लव
 सारो देहतरश्च ॥ व्यवह्रियत इति व्यवहारः क्षुत्प्राज्ञोपचलालसादितस्तत्संभवश्च ॥ जन्ममयोजन्मादिविचिक्रियामूलम् ॥ २३ ॥ अभिमतेनान्यपानस्त्रीपुत्रादिना ॥ २४ ॥ आ
 धिव्याधिः भूयोभूयसालोकपरिशीलनाद्भज्जतत्त्वप्रत्ययपर्यतेनावबोधेन ॥ २५ ॥

पादपद्मसंवेदादतीत्यभिभवसर्वपाभाधिष्यधिषित्तासानांसारभ्याधिसंक्षयोमूलहामूलोच्छेदीत्यथ ॥ १६ ॥ साभाभ्यभ्याधिष्यन्नाधिजभ्यापथ सुषिकितस्याद्वसाराय
नाह ॥ अनाधिमादति ॥ अन्येद्वयपरंपरायैर्द्विष्वक्सि ॥ २७ ॥ लोलाकर्कशितीर्थेपुलानम मभाऔपधानीत्याधुपाया षक्तुश्चद्वजनादधिगताभ्यौपधानि
चिकित्सारागाविषलयासायतएवेतिशेष ॥ २८ ॥ आधिभ्योभ्याधिजभ्यपकारतश्चिकित्सोपायभराम पृच्छति ॥ आधेरिति ॥ द्रव्यादीपधाविरयामभपुण्यधाविक्रययेति
स्वभावनयोकि ॥ २९ ॥ तथप्रथमतइन्द्रधनकरामाह ॥ षिसेदस्याहिना ॥ विधुरितेआधिभिःक्षुब्धे ॥ उक्तमर्थदृष्टानेनेपयावयति ॥ तथाहीतिसाधेन ॥ अपपुरोमार्गम

आधिष्याधिविलासानांरामसाराधिसक्षय ॥ सर्वपांमूलहाप्रावणनदीवतदवीरिधाम् ॥ २६ ॥ अनाधिजाभ्याधयस्तुद्रव्यमन्नशुभ्रक
मं ॥ चिकित्सकादिशाश्रोक्तेनैश्वर्यन्यैरिहायवा ॥ २७ ॥ ज्ञानमन्त्रौपधोपायावक्तुश्चाधिगतानिष ॥ त्वयाचिकित्साशास्त्राणि किमन्य
दुपदिष्यते ॥ २८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ आधे कथमवेद्वाधि कथमसविनश्यति ॥ इव्यादितरयायुक्त्यामन्नपुण्यादिरूपया ॥ २९ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ चित्तेविधुरितेदेह सक्षोभमनुयात्यलम् ॥ तथाहिरपितोजतुरभमेवनपश्यति ॥ ३० ॥ अन्वेक्ष्यपुरोभागममा
गमनुधावति ॥ प्रयतमागमुत्सृज्यशरार्त्तोहरिणोयथा ॥ ३१ ॥ सक्षोभात्साभ्यमुत्सृज्यवहतिप्राणवायव ॥ देहेजप्रविधेनपर्यासीव
सरित्ते ॥ ३२ ॥ असमंवहतिप्राणेनाढ्योयांतिविसस्त्वितिम् ॥ असभ्यकस्त्वितेमुपेययावणाश्रमकमा ॥ ३३ ॥ काश्चिन्नाह्यन्नपूर्ण
त्वयांतिकाश्चरिक्तताम् ॥ प्राणाविधुरितेदेहमवत सरितोयथा ॥ ३४ ॥ कुर्जाणत्वमजीर्णत्वमतिजीर्णत्वमेववा ॥ दोषायेवप्रयात्य
नप्राणसंघारदुक्रमत् ॥ ३५ ॥ यथाकाष्ठानिनयतिप्राचदेशसदिद्रय ॥ तयान्नानिनयत्यतन्प्राणवात स्वमाश्रयम् ॥ ३६ ॥ यान्य
नानिनिरोधेनतिष्ठत्यतश्चरिरके ॥ तान्येवध्याधितायांतिपरिणामस्वभावावत ॥ ३७ ॥ एवमाधेर्मवेद्वाधिकास्त्याभावाच्चनश्यति ॥
ययामन्त्रैर्विनश्यतिध्याधयस्तत्कमष्टणु ॥ ३८ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ षाट्तिक्तेपितथैवआधिकास्तक्षोभाप्राणवायव साम्भ्यमुत्सृज्ययामार्गेणवहति ॥ यथागजस्यप्रविष्टेनप्रवेशेनसुखधानिपर्यासिष्वरितस्तदेअमार्गेवहतिनद्वत्
॥ १२ ॥ असमविषमम् ॥ षिष्वस्थिरिक्तफणित्ताधिपूणताप्रयुक्तमिषमसस्थानताम् ॥ १३ ॥ तदेवाह ॥ काश्चिद्विति ॥ प्राणीराविधुरितेसर्वतोविद्रुलीकृतवेह ॥ सरितेनाह्य स्त्रे
तोसीव ॥ १४ ॥ १५ ॥ समानाभ्यन्नापणाव स्वमाभ्ययसर्वशरीरभुक्ताभ्यन्नातिरसीकृत्यनयति ॥ मध्येतुसमानएवसेतुतमन्मसमनयतीतिश्रुतेरितिभाष ॥ १६ ॥ धानुक्षे
पम्यपरिणामस्वभावावत ॥ १७ ॥ उपसहृरति ॥ पुषमिति ॥ अगाभान्तरात् ॥ १८ ॥

हरीतकया फलानिहरीतकम् ॥ फलेलुपिहरीतक्यादिपुव्यक्तिरिति नियमान्नवचने युक्तवद्भावः ॥ तथा परलवादयो वा युवङ्किं भूजलादिवीजात्सकामववर्णान्मात्रिकभावनानावशतो
 नार्हन्पुव्याध्याकारपरिणतान्नरसानामुत्तारणपाचनादिकार्यकुर्वतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ आयुपशमोपायानाह ॥ शुद्धयेत्यादिना ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रासगिकप्रश्नोत्तर
 मपसल्लक्ष्यप्रकृतसिद्धिहेतुनिरूपणप्रसूति ॥ आधीति ॥ ४३ ॥ पुर्वदृष्टकाख्यस्य लिङ्गात्मनो जीवस्याधारभूताम् ॥ ४४ ॥ आपूर्वकर्मनाड्याप्राणमवष्टभ्येत्यर्थः ॥ तथा च प
 तजलेः सूत्रम् ॥ कूर्मनाड्यास्यैर्यमिति ॥ कटकुपादवउरसि कूर्माकारानाडीतस्याकृतसयम स्थैर्यलभते यथा सर्पगोधावेतितद्भाष्यम् ॥ कायस्यापीनतागरिमाख्यासिद्धिरपि
 तयानादृशीं भर्त्तासिद्धातीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ केनतस्यैर्वर्धनमोगतिसिद्धिस्तदाह ॥ यदेत्यादिना ॥ यदा पूर्वेण पूर्णदेहातरायतो मूलाधारादारभ्य ब्रह्मरधपर्यंतदीर्घाकृत्योर्व्वमाकटः प्राण

यथा विरेकं कुर्वति हरीतकयः स्वभावतः ॥ भावनानावशतः कार्यतया परलवादयः ॥ ३९ ॥ शुद्धया पुण्यया साधो क्रियया साधुसेवया ॥
 मनः प्रयाति नर्मल्यं निकपेण वकांचनम् ॥ ४० ॥ आनंदो वर्धते देहशुद्धचेतसिराधव ॥ पूर्णदा बुदितव्यं नैर्मल्यं भुवने यथा ॥ ४१ ॥ स
 लवशुद्धावहंत्येते क्रमेण प्राणवायवः ॥ जरयंति तथा नानि व्याधिसतेन विनश्यति ॥ ४२ ॥ आधिव्याध्या रिति प्रोक्तौ नाशोपत्तिक्रमौ त्व
 यि ॥ कुंडलिन्याः कथा योगादधुना प्रकृतं शृणु ॥ ४३ ॥ पुर्वदृष्टकपराख्यस्य जीवस्य प्राणानामिकाम् ॥ विद्धि कुंडलिनीं मंतरामोदस्येवमं
 जराम् ॥ ४४ ॥ तां यदा पूरकाभ्यासादा पूर्वं स्थायते समम् ॥ तदैति मौरवं स्थैर्यं कायस्यापीनता तथा ॥ ४५ ॥ यदा पूरकपूर्णतरायतप्राण
 मास्तम् ॥ नोयते संविदेवोर्ध्वसोर्ध्वमर्हमंश्रमम् ॥ ४६ ॥ सर्पीवत्वरितैवोर्ध्वयातिदंडोपमांगता ॥ नाडीः सर्वाः समादाये देहवद्भाल
 तोपमाः ॥ ४७ ॥ तदा समस्तमेवेदमुत्थावयति देहकम् ॥ नीरंधं पवनाना पूर्णं भस्त्रे वां वृतांतरम् ॥ ४८ ॥ इत्यभ्यासाविल्लासेन योगेन व्या
 मगामिना ॥ योगिनः प्राप्नुवंत्युच्चैर्दीना इन्द्रदशा मिव ॥ ४९ ॥

माह तो वास्मिन्कर्मणि तथस्यात्तथा संवित्कुडलिनी प्राणनिरोधो ह्नतमूष्माणतस्य युक्तशरीररुक्मभानसंश्रमचाभ्यासपाटवेनाभ्यासवनेन च सोर्ध्वसहकर्तुमर्ध्वनीयते ॥ ४६ ॥
 नोयमाना च सा आकर्षणाद्वोपमादीर्घतागतसती सर्पीवत्वरितैवोर्ध्वमभ्यासपाटवाद्याति ॥ कथयति तदाह ॥ नाडीरिति ॥ ४७ ॥ तद्वानाडीद्वारा नीरधनिरवकाशयथा स्यात्त
 था परवनेना पूर्णलघुत्वमापन्नसमस्तमापादमस्तकमिदं देहकं कुपादूर्ध्वमाकृत्य प्राणाचर्मभासात्ततव्याप्तमांतरमतः प्रदेशे येन तथा विधमन्निव्ववत्तज्ज्वल्यवयति उड्डीनकरोति तदेवा
 रथा यथाशयमभित्यर्थः ॥ ४८ ॥ इति एव विधेनाभ्यासाविल्लासेन योगेन कायाकाशसवधसयमलक्षणेन ॥ तथा च भगवतः पतजलेः सूत्रम् ॥ कायाकाशयोः सवधसंयमाह्वयुत
 लक्षणा परेभ्यां काशयमभिति ॥ तद्वाल्यच यत्र कायलब्धकाशकायस्य तेन सवधप्राप्तिसत्तत्रकृतसंयमो योगीजित्वा तत्संबधलघुतूलादिषु आपरमाणुभ्यः समापत्तिलब्धजाजित
 लक्षणे लघुतूला यथा यत्राभ्यासविहरति ततस्त्पूर्णनाभितंतुमात्रे विदित्यरभिमनुविहरति तोयथेष्टमाकाशगतिरस्य भवतीति ॥ ४९ ॥

दशार्धसिद्धयुक्तायायमाह ॥ प्रसन्नादीत्यादिना ॥ परारेषकेनययागोप्यमाकटाकुड्डतिर्नायकिप्रसन्नादीमुपस्रातदतन्प्राणप्रवाहेणशीर्षकपाटद्वयसंधितक्षणस्यकपाट
स्यवर्द्धद्वारागुप्तमितमूर्धन्यावशाताण्यस्थानेनमहूसाभास्थितिमामोतितदाभ्योमगानासिद्धानादशनभवतीतिपर्याध्यय ॥ तथाचभागवतपुनरुक्ते सूत्रम् ॥ मूर्धचयोनिपि
सिद्धशानमिति ॥ तद्वाप्यय ॥ शिरः कपालअतन्निष्ठमभास्तरसाज्योमैलप्रसयमार्त्तिकज्ञानायाभापुषिभ्योतराट्छायाणिदशनमिति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अदिभ्यानार्मद्विद्या
द्यानितभाबद्धक्षणपट्टाद्यानारद्विपट्टयी ॥ यदास्मदादीनार्मद्विद्याभाषद्विभ्यानांसातसस्यपित्तकानिकर्षेसिद्धानांतत्त्वतद्वोचरत्त्वदुर्लभातदानपनीशुभणचासुपमभासन्निकर्ष
विनायावशातदाणपारणमाप्रणसिद्धानादशनकथमभवेत्तच्चर्कोटशमित्यर्थ ॥ ५२ ॥ तत्रकथमभवेत्स्थिरशमिटापस्यावसिष्ठपरिहरति॥नकेचनेति॥नभवतोन्नमस्त्वतोषामुभूता

वल्लनाडाप्रवाहेणशक्ति कुड्डतिर्नायटा ॥ वहिरुर्ध्वकपानस्यद्वादशागुलमूद्धति ॥ ५० ॥ रेचकेनप्रयोगेनाब्धंतरनिरोधिना ॥ मुहुर्त्तं
स्थितिमानोतितदाभ्योमगदशनम् ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ दशनकोद्देशवक्षन्नयनाशुगणविना ॥ अदिव्यानार्मद्विद्याणांत
त्त्वमवरयमवेत् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ नकेचनमहाबाहोमृचरेणनमस्वतः॥अदिव्येनाश्रिताज्ञानेहस्यतपुरुषेन्द्रिये ॥ ५३ ॥
विज्ञानादुरसस्येननुद्धिनेत्रेणराषव ॥ दृभ्येन्योमगा भिक्षा स्वप्नवत्स्यायदाअपि ॥ ५४ ॥ स्वप्नावलोफनयदत्तहस्तिस्त्रिधावलोकनम् ॥
केवलंयविशेषोयसिद्धानामोस्थिरायता ॥ ५५ ॥ मुखाद्वह्निर्दृष्टातरेचकाभ्यासयुक्तित ॥ प्राणंचिरस्थितिर्नीतेप्रविशत्यपरापुरीम्
॥ ५६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ वदस्वभावस्यकयवक्षन्नचतसस्त्विति ॥ वक्तर सानुकपाहिदुष्प्रश्नोपिनखेदिन ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीव
सिष्ठउवाच ॥ ॥ शक्तियानुस्वभावास्याययास्फुरतिचात्मन ॥ सगादिपुतयेवासौस्थितियातीतिनिश्चय ॥ ५८ ॥

सिद्धाशाभिप्रवाहार्नेमर्त्तर्नपुष्टयेर्द्विर्दशदिभ्यनेपायातेरेणवानरदयतद्वृत्तिसत्यमेवन्नयोक्तमिदमर्थ ॥ ५३ ॥ केनतर्हिदृष्टयततदाह ॥ विज्ञानादिति ॥ विज्ञानाद्योगाभ्याससक
मयनस ॥ ५४ ॥ कर्दशर्मितप्रश्नारस्यात्तरमाह ॥ स्वप्नावलोकेनमिति ॥ स्थिराशनासवादवरानफलाभाषाविध्यवहारक्षमार्थतास्वमापेक्षयाविशेषदत्त्यर्थ ॥ ५५ ॥
दशार्धवराययवशोयेनोपायनसिध्याततमाह ॥ मुखादिति ॥ द्वादशानिद्वादशागुलिपरिमितमिति ॥ ५६ ॥ प्रशोयोयसिद्धयामोस्थिरायतीतिपुद्गलतमस्यभाषयवहेतुर्षाभ्या
सदस्यजगत्मायामयत्नादानेयतस्थितित्यपागुशस्त्वैवचपटस्पपटनादृष्ट्याभिनामुत्पारितनप्रत्यभाषस्यैकस्यनियतस्थिति कथमनिरामभूयच्छति ॥ धेदिति ॥ ५७ ॥ स
त्यस्यदस्यत्येभ्यस्त्यस्यगीर्दिकाल सकम्पप्रयुक्तावस्तुत्यभाषनियतिरिप्यावक्ष्णक्याट्येवन्नयत्येवसास्तीतिमसर्वनियतिभागवद्विरोधदत्त्यायायनपानुक्तमेवस्यारप्यवसिष्ठकलदु
क्तरमाह ॥ शक्तिरिति ॥ ५८ ॥

कालभेदेनेवदेशभेदेनापि वस्तुशक्तेरनियततादृश्याह ॥ अवस्तुत्वादिति ॥ कचिच्छकामरूपदेशादौ ॥ शारदंशीत्यादिफलम् ॥ ५९ ॥ नानाजनानातया अनियतस्वभावतयास्थि
 तसर्वमेवदब्रह्म ॥ ब्रह्मसमावेनैव नियतैकहृपनात्येनेत्यर्थः ॥ कथतर्हि वक्तेरुज्ज्वलनादिनियतित्वाह ॥ जामतेइति ॥ प्राणिकर्मतरफलोपभोगव्यवहारार्थमज्ञातब्रह्मेवक
 चित्कालतथातनियतस्थितिभूत्वाज्जामतइत्यर्थः ॥ ६० ॥ इदानीमणिमाख्यामहिमाख्याचसिद्धिः केनोपायेनसिद्धातीतिराम.पृच्छति ॥ सूक्ष्मेति ॥ नीयतेयोगिनेतिशेष
 ॥ ६१ ॥ अस्मप्रश्नस्योत्तरमुत्तरसर्गेविस्तराद्वर्णयिष्यस्तदुपोद्घाततयादेहेअत्रोपोमव्यामिनिरूपयिष्यद्राणापानयो.सषर्वादंतरालेजाठराग्निनिष्पत्तौदृष्टातमाह ॥ काष्ठेति ॥
 छेदेद्विधीभाव. ॥ द्वयोप्राणापानयोः ॥ अग्निजटिरः ॥ ६२ ॥ प्राणापानयोः सषर्वाणोपपत्तयेअन्योन्याकर्षकत्वेकारणमाह ॥ मासमित्यादिना ॥ कस्तिनस्यदेहयत्रस्यज
 ठेउदरप्रदेशेनाभेच्छ्वसंश्रमिलत्ततएवमिथ श्लिष्टमुखमामाशयपक्षाशयभाह्वयहृपस्थूलमासदिविस्थैरुज्ज्वमाकाशसस्यैरमस्यैरवोज्जलेनिमग्नेश्रजार्गैः परस्परश्लि

अवस्तुत्वादिविद्यायावस्तुशक्तिरपिकचित् ॥ भिद्यतेदृश्यतेलंगवसंतेशारदंफलम् ॥ ५९ ॥ सर्वमेवामिदंब्रह्मनानानानातयास्थितम् ॥
 जामतेव्यवहारार्थकेवलंकथितस्थिति ॥ ६० ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सूक्ष्मच्छिद्रादिगत्यर्थपूरणार्थं चरस्ववा ॥ अणुतांस्थूलतांवा
 पिकायोपनीयतेकथम् ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ काष्ठककचयोः श्लेषाद्यथाछेदः प्रवर्तते ॥ द्वयोः सषर्पणादग्निः स्वभावाज्जा
 यतेतथा ॥ ६२ ॥ मांसंकुयंत्रजठरेस्थितांश्लेष्टमुखमिथः ॥ ऊर्ध्वाधः संमिलत्स्थूलद्वंभः स्थैरिववैतसम् ॥ ६३ ॥ तस्यकुंडलिनीलक्ष्मी
 निजोनातनिजास्पद ॥ पद्मरागसमुद्गस्यकोशेमुक्तावलीयथा ॥ ६४ ॥ आवर्तफलमालेवनित्यंसलसलायते ॥ दंडाहतेवभुजगोसमुन्न
 तिविवर्तिनी ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्यामध्यस्थक्रियेवस्पंदधर्मिणी ॥ संविन्मधुविवोधाकोहृत्पद्मपुटपट्पदी ॥ ६६ ॥ तत्सर्वशक्तिपद्मा
 दिवाह्येनाभ्यंतरैस्तया ॥ हृदिव्याधूयतेवातैः पञ्चदंमिवाभितः ॥ ६७ ॥

दुरुपलक्षितमधोभसाऊर्ध्वायुनाचविरुद्धदेशयो कल्पमाणवैतसकुजमिवकपमानंस्थितवर्ततइत्यर्थः ॥ ६३ ॥ अस्तुतलिततत्त्वाह ॥ तस्येति ॥ तस्यमांसस्याधस्तनमन्त्रा
 भागस्यमूलभागरूपेनजोआस्पदमूलाधारेप्रागुक्तकुंडलिनीसर्वस्यकार्यकारणसपातस्यप्राणप्रदत्ताहृक्ष्मी. ॥ ६४ ॥ जपकालेआवर्त्यमानारुद्राक्षादिफलमालेवनित्यमग्नी
 देगप्राणापानोद्विरणनिगिरणभ्यासलसलायतेकपेनाव्यक्तरवजनयति ॥ अव्यक्तानुकरणाद्वाचिवहुलमहृणत्क्रोत्यर्थक्यङ् ॥ समुन्नतिरुज्ज्वमुरवतानयाविवर्तिनीपरिवर्त्त
 नशीला ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्योर्मध्यप्राणिनामूर्ध्वाधोगतिहेतुर्वहितनिषिद्धक्रियेवप्राणापानयोर्हृध्वाधोगतिहेतुत्वात्स्पदधर्मिणी चाक्षुषादिसविल्लक्षणानामधूनारूपादिवि
 षयाखादानाविबोधैर्अर्कैश्चस्थिता ॥ ६६ ॥ शक्तयोज्ञानकर्मादियादिशक्तयः ॥ प्रागुक्तत्स्यममादिपदान्नादीजालचल्दिआभ्यंतरैर्वतैस्तयाव्याधूयतेकप्यते ॥ यथावाह्येन
 वातेनतरुपञ्चदव्याधूयतेतद्वदित्यर्थः ॥ ६७ ॥

वासध्यामयद्विहालसुरतिप्रथस्तथावेधवापयोदलधत्ताप्रपापाभादिमृदुपुण्ड्रपादिचक्रवलपतीचकोलेनजरयंतिनद्वर्तभ्योऽप्यपिपाणवापयोभुजमन्नादिकरयतीत्य
 र्थ ॥ ६८ ॥ अरण्यकारमेधाह ॥ ब्रतीरिति ॥ तत्पागुत्तल्लस्यनदीभ्रष्टादिपाणवातीराहन्ममानस्यापमानलोहकारप्रवेगनरलायते ॥ नरलापमानस्यनस्पन्द्विभ्रतभ्रविष्ट
 स्यान्त्यपयप्रसोरासाद्वक्तान्मांसमासात्त्रक्त्वचोमेदोमदसोमजामज्जाभ्योस्थीप्यस्थिभ्यशुकमितिषिषिषकार्येणाभ्यस्याअन्यापारिणतिरेति ॥ यथाबसतेनरोतन्मिबि
 टभीमरसस्यपृष्ठधामजयं पुष्पाणिकलानीत्यादिरितिब्रवित्यर्थ ॥ ६९ ॥ तप्तममस्यपिपातुस्यानेपुष्परोन्तरपरिणामसिद्धयेपरस्परसपर्याज्जाठराप्रभिम्यकिरलीत्यापयोना
 ह ॥ दृष्ट्विति ॥ आजरणअरणपरपरयाधरमथागुपरिणामपरीतमित्यर्थ ॥ ७० ॥ सदेह सर्वांगिउद्दिनेनपद्मीनदनकाठारिभ्रान्तीष्यमेति ॥ ७१ ॥ तत्पैवसर्वदेहभ्यापिनोजाठ
 यद्वह्नोमसुरत्यगस्वभावात्तत्रवायव ॥ बलवन्मृदुयात्किंचिद्भृशकवलथनितम् ॥ ६८ ॥ वातैराहन्ममानतत्पद्यादितरलायते ॥ दृष्ट्वन्या
 न्यतिकार्पणपृष्ठवादिदययातरे ॥ ६९ ॥ देहव्याजरणसर्वरसानांपवनोव्वहम् ॥ जनयत्यग्निमन्योन्यसवपाहनवेणुवत् ॥ ७० ॥ स्वभाव
 शीतवातात्मादेहस्तेनीयमेत्यय ॥ उदितेनससर्वांगेभुवनभानुनायया ॥ ७१ ॥ सर्वतोविचरेदस्मिस्तत्तेजकारकाकृति ॥ दृष्ट्यग्रहेमभ्य
 मरंयोगिनांचित्यतागतम् ॥ ७२ ॥ तत्प्रकाशमयज्ञानार्चिततत्सत्प्रयच्छति ॥ येनयोजनलक्षस्यवस्तुनित्यहिदृश्यते ॥ ७३ ॥ तस्याग्नेर्वा
 दवस्येवजलसंश्लुष्कर्मिधनम् ॥ मांसपक्वजलवद्वह्यल्लस्य कोशवाप्तिन ॥ ७४ ॥ यदच्छशीतलत्वचतदस्यात्मेदुरच्यते ॥ इतीदोरुपि
 तसोभिरशीपेभोहिदेहक ॥ ७५ ॥ सर्वतूष्णात्सर्ककिंचित्तेजोकार्क्यमिधविदु ॥ शीतात्प्रकृतुसोमास्समाभ्यामवकृतजगत् ॥ ७६ ॥
 विद्याविद्यास्वरूपेणसर्वसदसदात्मना ॥ जगद्वायेननिर्वृततदेवविज्ञयते ॥ ७७ ॥ सवित्यकाशविद्यादिसूयमग्निविविदुर्बुधा ॥ असं
 ज्ञाह्यतमोविद्यायाद्भु सोममनीषिण ॥ ७८ ॥

राघवस्तथोत्तराकाशारेणयोगिभिरुपासनंक्रियतइत्याह ॥ सर्वतदेति ॥ अस्मिन्देहे ॥ ७१ ॥ तदेवषिदूषणीधत्तमानम्यवहित्विधिरुदयसवपाघदर्शनसिद्धिजनयतीत्याह ॥
 नदिति ॥ ७२ ॥ तस्याप्रारिधनमाह ॥ तस्येति ॥ बाहवस्याप्रसापुदकलमिवमांसलक्षणे पक्वजलैरारुध्यपद्वत्तरलाल्कोराशापिनस्तस्यजाठरस्याप्रपरिशारीरमन्तरसद्व
 जलसंश्लुष्कज्वलनयोर्मधनमित्यर्थ ॥ ७३ ॥ देहेरधनभूतमिदंरालक्षणेनविज्ञापयेद्देहस्याग्नांपोमासकस्तमाह ॥ यदिति ॥ ७४ ॥ बहिरपिजगत्प्रकारोप्यग्नीशैत्य
 ज्ञाह्याभ्यांवाग्नीपोमासकस्यमित्याह ॥ सर्वमिति ॥ ७५ ॥ अथवाषिज्जाहोमयपयिदिसदसदात्मकमविद्याभावलक्षणैर्जगत्वाकारेणनिवृत्तमितितदेवैषमकाशज्जाह्यनाक
 मपामरुपेणविधकमित्याह ॥ विद्येति ॥ ७७ ॥ त्विजाममेवैरुदमाह ॥ सविदिति ॥ विद्याआत्मतत्त्वस्वरूपिम् ॥ आदिपद्माद्यापययाष ॥ ७८ ॥

देहेष्वाजरणं सर्वरसानां पवनोन्महम् जनयत्यग्निमन्योन्यसंघर्षाद्विनवेणुवदितित्वदुःख्यादेर्बहिःश्रमत्वक्षेणाऽप्यादित्यादेर्वाऽन्धीनोद्ग्रादयादिदर्शनाद्विर्क्रियात्स्नः सोमादुदेतीत्ययमर्थः पयाबुद्धिर्देशः ॥ शेषः स्पष्टः ॥ ७९ ॥ परस्परं पर्यायेण प्रजीयेते जिगीषेते ॥ जेः सति द्वित्वकुत्वयोरभावश्छादसः ॥ अन्धमगमाभिर्तिर्दार्पः ॥ प्रजीवेतेति पाठेन परस्परमुपजीवत इत्यर्थः ॥ ८० ॥ अनयोर्जन्मवीजाङ्कुरवत्सरस्सरोपादानकदिवसरात्रिवत्सरस्परनिमित्तकच ॥ स्थितिस्तुल्लयात्तपसमापरस्सरोपधातिर्नित्यर्थः ॥ ८१ ॥ दृष्टा तभेदोपन्यासस्त्यातस्यार्तिरमाह ॥ नुन्येति ॥ युगपदुपलभेच्छायात्तपस्थितिः पर्यायेणोपलभेदिनरात्रिस्थितिर्दृष्टात इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ दृष्टान्तयोः कार्यकारणभावद्वयपरत्वक्षे

॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ वह्निर्वात्मानः सोमादुदेतीति मुनीश्वर ॥ सोमस्योत्पत्तिमधुनावदमेवदत्तांवर ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अग्नीषोमौ मिथः कार्यकारणे च व्यवस्थिते ॥ पर्यायेण समंचतौ प्रजीयेते परस्परम् ॥ ८० ॥ जन्माङ्गीजाङ्कुरवन्तथादिवसरात्रिवत् ॥ स्थितिश्छायात्तपसमाकेवलसैतयोर्भवेत् ॥ ८१ ॥ तुल्यकालोपलभं भासावित्युच्छायात्तपस्थितिः ॥ केवलकोपलभं भाव्यास्थितिर्दिवसरात्रिवत् ॥ ८२ ॥ कार्यकारणभावश्चद्विविधः कथितो नयोः ॥ सद्रूपपरिणामोऽथो विनाशपरिणामजः ॥ ८३ ॥ एकस्माद्यद्वितीयस्य संभवं कुरवीजवत् ॥ कार्यकारणभावोऽसौ सद्रूपपरिणामजः ॥ ८४ ॥ एकनाशो द्वितीयस्य चद्भावो दिनरात्रिवत् ॥ कार्यकारणभावोऽसौ विनाशपरिणामजः ॥ ८५ ॥ सद्रूपपरिणामस्य मृद्वदक्रमसंस्थितेः ॥ अक्षोपलभादितरत्त्वमाणं नोपयुज्यते ॥ ८६ ॥ विनाशपरिणामस्य दिनरात्रिक्रमस्थितेः ॥ अभावाप्येकवस्तुस्थोगतो मुख्यप्रमाणताम् ॥ ८७ ॥

व्यवांतरभेदांतरद्वये पितृत्वस्यैव मस्तीत्याह ॥ कार्यकारणभावश्चेति ॥ ८१ ॥ तयोराद्यमुपपादयति ॥ एकस्मादिति ॥ ८४ ॥ द्वितीयमुपपादयति ॥ एकेति ॥ भावउत्पत्तिः ॥ ८५ ॥ आद्ये कार्यदर्शाया कारणसत्वे मृदालकोपपदइत्यादिप्रत्यक्षं प्रमाणमित्याह ॥ सद्रूपेति ॥ यद्यप्यनुमानादीनामपि सभावोऽस्ति तथापि प्रत्यक्षसिद्धेर्धनतेऽन्यत्वे इत्यनुपयोगिकः ॥ तदुक्तन्यायवाचस्ये ॥ नहिकरिणिदृष्टेर्वात्कारेण तन्मुनिमते निमगता इति ॥ सिद्धिसत्त्वेन पक्षतारूपकारणाभावादित्याशयः ॥ ८६ ॥ एवं द्वितीयोपि कार्यदर्शायां कारणसत्वे दिवारात्रिनोपलभामहे इत्यनुपलब्धिः प्रमाणमित्याह ॥ विनाशेति ॥ एकवस्तुस्थः एकवस्तुमात्रपाद्विप्रत्यक्षाविरुद्धः ॥ ८७ ॥

सोमोमुखविशोभमानोयन्नतथाविधवसंतधीध्मागमेप्राणः सोऽप्यावायुभाभयनः प्राणः ॥ सोमस्तुखगमेदतिपादेनुप्राणोऽग्निभूतोयजमानप्राणोऽध्वरेऽमृतोयमशीतसोमरसपीत्वा
 स्मिकएवप्राणः सोमस्यापानस्यमुखादनपानादेरुदरेआगमनेसतिअमृतोपमतद्रसंपीत्वापीनतागतः सन्नभयद्याससर्वनाढीजालागमनाच्छ्रुत्वा ॥ १७ ॥
 नः सोमपरिणामइत्यर्थः ॥ तदपानेनाजिघृक्षत्तदावयवसैषोनस्यग्रह इति श्रुतेरिति भावः ॥ सोमस्तुखगमेदतिपादेनुप्राणोऽग्निभूतोयजमानप्राणोऽध्वरेऽमृतोयमशीतसोमरसपीत्वा
 तेधूमादिमार्गेणसुखस्यस्वर्गस्यागमेअथस्यचद्रसंनिहिताकाशलक्षणमार्गवर्षणआगमनाच्चद्रापाप्यतद्भावमास कलाभिः स्वशरीरपूरयतिसएवास्वपौर्णमास्यापीनतांगतः पुनः
 सोमपरिणामइत्यर्थः ॥ धूमादिमार्गश्चद्रावश्चश्रुत्यैवदीर्घतः ॥ अथयज्ञेमेपातरिष्टापूर्तेदन्तमिद्युपासतेतेधूममभिसमवन्तिधूमाद्वाग्निरात्रेरपरपक्षमपरपक्षाद्यान्पृष्टदक्षिणैतिमा
 सास्तान्नैतसवस्तरमभिप्राप्तुमवतिमासेभ्यः पितृलोकापितृलोकादाकाशमाकाशाच्चद्रमसमेषसोमोराजातद्देवानामन्यमिति ॥ तस्मिन्नेतस्मिन्मग्नौदेवाः अद्वाजुङ्घितितस्याआहुतेः
 सोमोराजासमवतीतिवचनविधायाम् ॥ १४ ॥ यदिमन्यसेनवायुर्गौमरसशोषयतिर्किल्वर्कंरश्मयएवतपिवतिरात्रावप्युष्मरूपेणतेषासत्त्वादिति तदातएवोदाहरणमित्याश
 र्णीत्वाहृतोपमंशीतंप्राणः सोममुखागमे ॥ अज्ञागमात्पूरयतिशरीरंपीनतांगतः ॥ १४ ॥ जलमप्युदपांभोगेप्रयात्यर्कस्यरश्मिताम् ॥
 सदूपपरिणामेनतज्जलंवह्निकारणम् ॥ १५ ॥ नाशात्मकनयातोयमौष्ण्यत्वादितित्वद्विताम् ॥ विनाशपरिणामेनततोयंवह्निकारण
 म् ॥ १६ ॥ अग्नेर्विनाशोसद्रूपपरिणामोनिशाकरः ॥ इंदोर्विनाशोसद्रूपपरिणामोहुताशनः ॥ १७ ॥ हुताशोनाशमागत्यसोमोभवति
 वैतथा ॥ दिवसोनाशमागत्यरात्रिर्भवतिवैतथा ॥ १८ ॥ तमः प्रकाशयोऽभ्यायातपयोर्दिनरात्रयोः ॥ मध्येविलक्षणंरूपं प्राज्ञैरपिनल
 भ्यते ॥ १९ ॥ संधिरप्यविलोपः स्यादेतयोरेवतदपुः ॥ भावाभावर्यथैकास्थानिष्ठावेतौतथैवहि ॥ १०० ॥

येनाह ॥ जलमपीति ॥ उत्कृष्टंमादित्यरश्मिभिरांभोगेपानेकल्प्यमानेपिजलमर्कस्यरश्मितासद्रूपपरिणामेनयाति शुष्करूपेणतत्रापामनुगमदर्शनात् ॥ यदादित्यस्यलो
 हितरूपतेजसस्तद्रूपपच्छुष्कतदपामिति श्रुतेरिति भावः ॥ १५ ॥ यस्तुनवशैस्यद्रवत्वयोर्नाशौष्ण्ययोश्चोद्भवस्तदशोविनाशपरिणामिताप्यस्तीतिसकीर्णोदाहरणमिदमि
 त्याह ॥ नाशात्मकतयेति ॥ १६ ॥ सर्वत्राग्नीषोमात्मकेपरिणामेउभयरूपसकीर्णतापिसुक्ष्मदशालक्षयितुशक्येत्याशयेनाह ॥ अग्नेरितिद्विभ्याम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ तर्हि तमः
 प्रकाशयोऽभ्यायातपदौचकिमनुगतत्वरूपेनसद्रूपपरिणामतात्रस्यादितिचेत्तद्वैतवच्चामिज्ञातमैरपिभ्यगमाहिकयानलभ्यतइत्याह ॥ तमइति ॥ मध्येअनुगतंव्यावृत्ततमः
 प्रकाशविलक्षणसन्मात्ररूपम् ॥ अथवामध्येसधौउभयविलक्षणम् ॥ दिनरात्रयोरितिसमासातश्छादसः ॥ १९ ॥ ननुतमः प्रकाशयोः संधिरभयविलोपात्माशून्यरूपस्तत्र
 नोभयविलक्षणकिंचिद्रूपमस्तीत्याशक्याह ॥ साधिरिति ॥ अनयोः संधिरपिअविलोपः अशून्यरूपः स्यात् यतस्तत्संधिरूपमेतयोरेववपुः परस्परसलमस्वरूपम् ॥ नहिशून्ययोः
 संधेर्नामभवति नवानिर्निमित्तासतोऽशून्यता ॥ कथमर्हितैसंधौवर्त्ततेइतिचेत् यथापूर्वात्तरकालयोर्भावाभावाः ॥ उदाहरणबाहुल्याद्बहुवचनम् ॥ परस्परनिरपेक्षनिरूपणे
 नभावरूपेणसापेक्षनिरूपणेनाभावरूपेणचतमइदमकाशाभावरूपमेकमेववस्तुप्रकाशश्चायतमोऽभावरूपमेकमेववस्त्वितिसर्वानुभवादेतवेकास्थानिष्ठौस्थितौतथैवहिंसंधाव
 पिवसैते नाणुमात्रमप्यन्यथाभूतावित्यर्थः ॥ १०० ॥

[illegible]

राति ॥ प्रयागकारायत्येकः कलत्रलोकाभिभवतिः ॥ ओषधेधीतया कलत्रं प्रकाशयति भारते निभगवद्वचनात् ॥ पृथक् प्रोभ्यमेकं नेतदास्याभ्यासादकञ्जप्रभामहलाद्भूषं
वति चिह्नत्वं विभ्ययमनुष्योद्देशेन इत्यादिस्तानुभवानुसारिदृश्यं ग्रंथभावेति स्यात् ॥ ६ ॥ इतोपितस्योद्देशपर्यन्तं प्रमदत्याह ॥ चिदिति ॥ नमयति सकोचयतीति नाम उपपा
दितं श्रूयमा ॥ ७ ॥ अक्षानाहतायाश्चित्तमेत्योपाध्नुभ्यस्तपयानियमोद्देशानर्पणमिति स्याह ॥ चितदिति ॥ ८ ॥ पृथक् कृत्स्न्याकुञ्जसौरप्रकाशान्द्रभ्योभ्यसबलनाधीनसद्भू
तवान्मयवदारेष्वपत्तादिरीदृशेद्दिनाद्यध्यायीषोनालकीदृयो ॥ ९ ॥ तपोरसबलितानप्रत्येकस्थिति कर्मसिद्धिदाह ॥ अतिशायिनीति ॥ दिवर्णानुपाधिनिरस्याआनदादि
नां बलास्त्रिभिर्शायिभि आत्यन्तिके सिद्धे आग्रज्जेवलास्थितिर्भवति आग्नेत्वतिशायिनिजलविलादिनामसोमस्य केवलास्थितिर्भवतीत्यर्थः ॥ ११० ॥ प्राणापानयोरप्य
धोपानाजकलत्रं मनुक्रमेणोपयोमायस्यारयति ॥ प्राणदति ॥ १११ ॥

तयोः कुड्यालोऽकवदन्योन्यतादात्म्यस्थितिं दर्शयति ॥ अपाने इति ॥ १२ ॥ मूलगणकुंडलिनीरूपश्चिदग्निराधारादिकेऽंशं चतुर्दलादिपद्मपत्रस्थं परादिवैखरीपर्यंतवाचात्मक
म् ॥ त्विषा अर्थप्रकाशनरात्म्या ॥ अनुभूत्या विवक्ष्यपक्षेत्वर्थप्रथा रूपयारूपस्य ॥ यथा वहिः सूर्य इति शेषः ॥ १३ ॥ यथा सर्गादौ मायाशबलब्रह्मसंविच्छीतोष्णाहपिणीब्रह्मांडा
करणार्थापोभाभिधामातथावृणाभ्यष्टिदेहनासर्गोत्पत्त्यर्थः ॥ १४ ॥ अस्तेजब्रह्माहमिव शरीरमप्यर्थापोमात्मककितत कार्यान्त्राह ॥ यवेति ॥ यथादिविकृष्णपक्षे अग्न्या
त्मासूर्यः सोमस्य शीताः पचदशकलाः प्रतिपदादिति विष्णुकर्मण प्रसति एकाध्रुवाख्याचिद्रूपापरिशेषयति नत शुक्लपक्षे कर्मणेष्णा उद्भिरतिताभि कर्मण पूर्वाणाध्रुवाकला पूर्णा
सोमोजायते तथा हृदि स्थित प्राणसूर्योऽपानरूपस्य सोमस्य मुखनासिकाद्वारा प्रविष्टाः शीताः पचदशकला प्रसित्वा मुखद्वहिर्ध्रुवाख्यामेकाकलापरिशेष्य पुनस्त उष्णा उद्भिरति
ताभिः सापूर्वभाणा वहिरपानाख्यः सोमोजायते तत्र वहिः प्राणापानसंधिकालः पूर्णमसौ हृदि त्वमावास्या अंतरालदेशे इडां गलयोः प्रत्येकमूर्ध्वाधोभागप्रतिशाखानाडीषट्के
प्राणसूर्यस्य प्रवाहोऽयने मेघादयो द्वादशमासास्तदंतराले सकातयः ॥ अपानसोमस्य प्रवाहौ चैवाद्योमासा विष्कभादयो योगा अन्यानि च पर्वाणि निष्पद्यते इति योगिना प्रत्य

अपाने शीतले सत्तामेत्युष्णः प्राणपावकः ॥ प्रतिविंबमिवादर्शसचतस्मिंस्तथैव हि ॥ १२ ॥ चिदग्निः पद्मपत्रस्थं सोमं वाचात्मकं त्विषा ॥
जनयत्यनुभूत्येह कुड्यालोऽकं यथा वहिः ॥ १३ ॥ संस्त्यादौ यथा काचित्संविच्छीतोष्णरूपिणी ॥ अर्धोपोभाभिधां प्राप्ता सैव सर्गो नृणां मि
ह ॥ १४ ॥ यत्र सोमकलाप्रस्ताक्षणसूर्येण षोडशी ॥ मुखद्वितस्तिमात्रं स्यात्तत्र च द्वादशोऽभव ॥ १५ ॥ नूनं सूर्यपदं प्राप्ता यत्र सोमो हृदं व
रे ॥ नूनं केवलयास्थित्या तत्र च द्वादशोऽभव ॥ १६ ॥ उष्णमग्निश्चिदादित्यः शैत्यं सोम उदाहृतम् ॥ यत्रैतां प्रतिविंबस्थौ तत्र च द्वादशोऽभव
॥ १७ ॥ शरीरे सोमसूर्याग्नि संक्रांतिज्ञो भवानघ ॥ तत्र संक्रांतिकाला हिवाख्यास्तृणसमाः स्मृताः ॥ १८ ॥

क्षम् ॥ अन्यैस्तु स्तरोदयादिशास्त्रतो ज्ञेयम् ॥ एवस्थिते वक्ष्यमाणे देहाणुतास्थौ ल्याद्युपयोगिधारणा भेदाः प्रथममग्निभिः श्लोकैरुपदिश्यते ॥ यत्र मुखद्वहिर्देशे सूर्येण प्रस्ताध्रुवा
ख्यासोमस्यापानस्य षोडशी कलाप्राणोर्द्वीपाभिः कलाभिः पूर्यमाणः क्षणप्राप्या पूर्णमासी च द्रव्यवितस्तिमात्रस्य तत्र भुशुडोपाख्यानोक्तबाह्यकुम्भकेन मनोधारणया च द्वा
दस्थिरो भवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तथा यत्र हृदवरे कलापासेन क्रमाद्द्रव्यमानोऽपानाख्यः सोमोऽमावास्यायां भिक्केवलया शुद्धिचिद्रूपध्रुवाख्यकलात्मिकया स्थित्या तिष्ठति तत्रातः कुं
भकेन च द्वादशोऽभव ॥ १६ ॥ इदानीमधरे च केनाधरे कर्मणा अंतराले प्राणस्यो भयतो निरोधेन विवर्तयति विवर्तयत्युत्पत्त्या तत्र मायायधारणमाह ॥ उष्णमिति ॥ १७ ॥ यथा वसंत
पौष्मवर्षाशरत्तुक्रमेण शीतस्यैष्येन प्राप्ता सोमस्याग्नि संक्रांतिः शरद्धेमतशि शिरेषुकर्मदौष्ण्यस्य शैत्येन प्राप्ता दग्नेः सोम संक्रांतिस्तयोः संधी विषुवतौ सूर्यस्य च मेघादिषु संक्रां
तिस्तथा शरीरेऽपि अपानरौत्यस्य जठराग्निना प्राप्ता सोमस्याग्नि संक्रांतिः प्राणौष्ण्यस्य वहिः शैत्येन प्राप्ता दग्नेः सोम संक्रांतिः सूर्यस्य सकातयस्तृणानुक्तास्ताजानातीति तज्ज्ञो भवेति पू
र्वोक्तधारणागविधिः ॥ प्रासंगिकतज्ज्ञानस्य प्रसिद्धसंक्रांतितत्त्वानां दिक्लेभ्य उल्लेखतमफलकीर्तनप्रधानफलेन स्तुतिर्वा ॥ १८ ॥

उक्तगणानमनुयातयाधिकारिपदस्योपरान्वयति ॥ सकानिनिविति ॥ कालंअपनद्वयासकंसबसदेहवति ॥ मायापानयोर्द्वैतानादीरारण्यगुसारिगतिभोवद्वयचनम् ॥ ब
 ह्विभसिद्धेसबसरेस्थितनिर्वातरपियोमाभ्यासाधयानुभूतप्रत्यक्षमनुभूतंपटादीवस्तुतयविवेकिततर्हिअभयोनिकयासुरोभसे ॥ परमबुधदिदरस्यदभ्युपेनोभ्यासगतमेवत
 न्मुरोभावेदितदेकवर्णनाविधि ॥ १ १ १ ॥ ॥ इतिध्वीवांसिधम ॥ सात्यधमकारोति ० पू ० एकमशीतितम सर्ग ॥ ८ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अणुनास्तूलतोपाया
 क्षानसाध्ययोगिन ॥ परकायानिभोगाभ्यवर्धतइदुकिभि ॥ १ ॥ एवमशीतोबासकस्वदेहदे ॥ परिक्षायधारणाभ्यासापरिच्छन्नाणमन शरीरस्यसोमसमाप्रिसक
 मारिदीनोयोमिबोदेहस्याविचिद्विमानिमकाराणकुपतिजानोते ॥ अणुनामिति ॥ १ ॥ तत्रावाषणुत्पामयेदेहस्थधिलापनायनाभ्युपरिदेशेज्वलतोकाठरानलस्यद
 स्यनलछद्मच्छिद्रारामविस्यद्वयाकाठस्यद्वकार्णिकायापरत्यासनआसनभूतीनास्वर्धयति ॥ छदीति ॥ अत्रान्नोरस्योर्ध्वकर्णकेयोपरि ॥ तथाचनैस्तिरीयाणामुपनि
 पदि तस्यमध्यग्रानिर्गिधर्वाधिर्भूतोभूतमग्निजाठरानलप्रत्यभूपो ॥ तस्यमध्योर्ध्वगिरिवाअपीयोर्ध्वोभ्यवस्थिता मीलनोपदसभ्यस्याद्विपुल्लेखेवभास्वरा नीवारय
 सकातिभुत्तरमयापनमंगसस्यकालतयाविपुवतीयदिदेहवति ॥ अतवहिसुमिववेत्तिस्ययानुभूततच्छोभसेन्नपुन परमभ्युपेते ॥ १ १
 इत्यार्पवा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेपुनि ० पू ० च ० अमीपोमविचारणनामैकाशीतितम सर्ग ॥ ८ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
 अणुतास्तूलतावापिययागच्छतियोगिनाम् ॥ देहेनामतयासस्यनवस्यमाणमिदृशु ॥ १ ॥ छद्यक्त्वककोशोर्ध्वप्रसुरत्यानल क
 ण ॥ हेमअमरवत्सांध्यविपुल्लवद्वाबुदे ॥ २ ॥ सप्रवर्द्धनसंवित्यावात्यवेवाशुवर्द्धते ॥ सविद्रूपतयानुनमकवयातिचोदयम् ॥ ३ ॥ स
 ध्याअप्रयमाकांभोवद्विमभ्यागत क्षणात् ॥ गालयत्यखिलसांगदेहेमयथानल ॥ ४ ॥ जलस्पर्शासहायुक्त्यागलयेत्पददपि ॥ वा
 द्यार्दानलस्पर्शास्वतेवस्तुविशेषत ॥ ५ ॥ सशरीरद्वयपश्चाद्विधूयकापिलीयते ॥ विक्षोभितेनप्राणेननीहारावात्ययायथा ॥ ६ ॥ आ
 धारनाडीनिर्दीनाभ्योमस्यैवावशिष्यते ॥ शक्ति कुहलिनीवक्त्रेधूमलखेवनिर्गता ॥ ७ ॥

कवतन्वीरीताभासस्यभूपमा तस्या सिन्धायामध्येपरमात्म्यावस्थितइति ॥ विपुल्लवस्यसाध्यद्वानिबिरोपणीतत्त्वमकर्मोपनार्थम् ॥ १ ॥ सञ्जानलकणःअबद्धनस्यसवि
 रयासदेहभ्याप्यपायव्यल्लितपार्थनोपायमानेन ॥ सचसर्वधीनानाप्रिवहद्वहतिकिन्तुसर्वधूप्रमयाअकमदुरूपमकारातिशयमाति ॥ ३ ॥ सध्यायाप्रत्युपेअथेआकारो
 मयमभ्युदितोयैर्कलदास ॥ गालयतिमहिनकरोति ॥ सांगद्वैतपाशायागसहितइवम् ॥ पार्थिवगणधाममकाठिभ्यचतुषादानजलजगोदपसंहरीत्यय ॥ ४ ॥ एवमपदात्ता
 दापयर्धतमभिलभेद्वैकीकुपार्त तत्रोपाणयुक्त्यावस्तुविशेषतःआप्रितभाविबिरोपाज्जलस्यस्यरीत्यनसहेतुजलस्यर्शासह सोनल स्पर्शास्वीव्ययबलाद्वबलवोपसहैरयु
 क्त्याज्जलमभिलभयेतरोपाये ॥ एवरीत्यादेहादास सप्रवर्द्धनोक्षेपआनिवाहिकदेहमावेवतिष्ठनदेतिशेष ॥ ५ ॥ एवपार्थिवमप्यचशरीरद्वयविधूयस्थित सोमिर्ध्वोभि
 नेनपार्थनोपसञ्चन कापिलीयते ॥ यदाभाअप्रिलक्षायुमेवाप्यर्तानिभूतेरित्यर्थः ॥ ६ ॥ एवार्थानुहलिनीशक्तिरपिमुलाधारस्यद्विपुल्लानादीर्दीनतस्वस्कारशाल्यातिभाहि
 कदेहाकारयवतिष्ठतइत्याह ॥ आधारति ॥ वक्त्रेर्निर्गताधूमलखेव ॥ ७ ॥

नवस्थिताचसाकोढीकनासंकलितामनोबुद्धिमयेजीवादिषादिनालिंगशरीरेअहंकर्तिर्ययातथाविधा अंतःस्फुरद्विषयकाशचमत्कारःखेच्छाविहारशक्तिचमत्कारश्चयस्यास्त
थाविधासतीसूक्ष्मतमेविसनालच्छिद्रेरौलादीचयवैषयविषयनिर्गतुयोज्येननत्रविषयनिर्गतीत्यह ॥ कोढीकतेति ॥ द्वयोरर्थ ॥ ८ ॥ ९ ॥ एवंसूक्ष्मीभावप्रकारमुक्तास्थूली
भावोनेच्छिकनानाशरीरकल्पनाप्रकारमाह ॥ रसेनेत्यादिना ॥ साकुहलिनियमिगिनीजीवशक्तिर्वह्नीप्राणुपसहजलभागयदामुचतितदारसेनसर्वतआपूर्णातेति ॥ यथातर्था
वर्मरज्जुविभर्त्तितत्रीभारोआत्माहूपश्चर्मविशेष कूपेक्षिमेवुनआपूर्णातेतिद्वत् ॥ १० ॥ एवरसापूर्णासतीप्राणुपसहजपाथिवभागयमाकारकर्तुंभावयतियोगशक्त्या
कोढीकृतमनोबुद्धिमयजीवाद्यहंकृतिः ॥ अंतःस्फुरच्चमत्काराधुमलेखेवनगरी ॥ ८ ॥ विसंशैलतुणेभित्तावुपलेदिविभूतले ॥ सायथा
योज्यतेयत्रतेननिर्यात्यलंतथा ॥ ९ ॥ संवित्तिःसैवयात्यंगरसाद्यंतंयथाक्रमम् ॥ रसेनापूर्णातेनितर्त्रीभारइवांनुना ॥ १० ॥ रसापूर्णा
यमाकारभावयत्याशुततथा ॥ धत्तेचित्रकृतोबुद्धीरेखारामयथाकृतिम् ॥ ११ ॥ दृढभाववशादंतरस्थीन्याप्नोतिसाततः ॥ मातृगर्भ
निषण्णेपुलुसूक्ष्मेवांकुरस्थितिः ॥ १२ ॥ यथाभिमतमाकरंप्रमाणवैतिरापव ॥ जीवशक्तिरवाप्नोतिनुमेवदिल्लणादिच ॥ १३ ॥ श्रुतं
त्वयायोगसाध्यमणिमाद्यर्थसाधनम् ॥ ज्ञानसाध्यमिदानीत्वंशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १४ ॥ एकंचिन्मात्रमस्तीहशुद्धसौम्यमलक्षितम् ॥
सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरंशांतंनजगन्नजगत्क्रिया ॥ १५ ॥ तच्चिन्तोत्पलनात्मानंसंकल्पोन्मुखतांगतम् ॥ यदातदाजीविद्वितीप्रोक्तमाविलतांग
गतम् ॥ १६ ॥ असत्यमेवसंकल्पभ्रमेणेंदंशरीरकम् ॥ जीवःपश्यतिमूढात्माबालोपक्षमिवाद्धतम् ॥ १७ ॥ यदातुज्ञानदीपेनसम्यगा
लोकअगतः ॥ संकल्पमोहोजीवस्यक्षयितेशरदभ्रवत् ॥ १८ ॥ शांतिमायातिदेहायंसर्वसंकल्पसंसृज्यात् ॥ तदाराधवनिःश्रेयदीपस्ते
लक्षयेयथा ॥ १९ ॥ निद्राव्यपगमेजंतुयथास्वप्ननपश्यति ॥ जीवोहिभावितेसत्यतथादेहंनपश्यति ॥ २० ॥ अतत्त्वेतत्त्वभावेनजीवो
देहावतःस्थितः ॥ निर्देहोभवतिश्रीमान्पुरुषीतत्त्वैकभावनात् ॥ २१ ॥ अनात्मनिशरीरादावात्मभावनमंगयत् ॥ सूर्याद्यालोकदुर्भेदं
हार्दतदारुणंतमः ॥ २२ ॥ आत्मत्वेवात्मभावेनसर्वव्यापिनिरंजनम् ॥ चिन्मात्रममलोस्मृतिज्ञानादित्येननश्यति ॥ २३ ॥
तथाकल्पाधत्तेइत्यर्थः ॥ ११ ॥ तच्चारथादिकल्पनाप्रकारमाह ॥ दृढेति ॥ मातृगर्भनिषण्णेपुष्कललेपुसुसूक्ष्मावीजशक्तिरस्थिहस्तपादाद्यकरस्थितिरेव ॥ १२ ॥ यथाभि
मतस्वेच्छानुसारिषुमेवादिमहतत्तुणायत्ववाआकारमवाप्नोति ॥ १३ ॥ योगसिद्धानुसारेणस्थूलसूक्ष्मावभासिकममुक्तमुपसह्यज्ञानसिद्धान्तद्विलक्षणतवक्तुपरमप्रकृतश्चा
वयति ॥ श्रुमिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ चिन्तोत्पत्त्यासेनोपचिनोति ॥ १६ ॥ जीव परयतिसएवाम्यस्थूलभावइतिभावः ॥ १७ ॥ सैद्धम्यप्राप्तिकममाह ॥ यदावित्यादिना ॥ १८ ॥
शांतिबाधम् ॥ १९ ॥ भावितेसाक्षात्कृते ॥ २० ॥ २१ ॥ लौकिकसूर्याद्यालोकैर्देनाशयितुमशक्यम् ॥ २२ ॥ केनतर्थादित्येनतन्नाशास्तमाह ॥ आत्मन्येवेति ॥ २३ ॥

अस्यां मानसिद्धावपि रूपाय जीवन्मुक्तानां भौतिकविनोदाय स्पृष्टस्पर्शनाभिभासिके रूपावयवनिष्ठे भ्यतीत्याह ॥ अभ्येधेति ॥ २४ ॥ विमूढा विपकीटादय ॥ अयतनामभ्यु
 वराद्वाराणाम् ॥ अयनयपाम्नादि विपयिष्यितमिदमिति दृढमाला विषयताम् ॥ २५ ॥ इति ईदृशानुसङ्गात् ॥ २६ ॥ भ्योमर्तामलाकाराणाम्
 ॥ २७ ॥ शैवास्त्यनिराशया अभिप्रादिसर्वसिद्धयद्वयारायनोपसङ्गरति ॥ अणिमादीति ॥ अभ्यापकायनविरस्य भोगप्रामिलक्षणम् ॥ २८ ॥ तथादीपूर्वैर्हपरस्यागोपा
 यमाह ॥ रचकर्म ॥ उद्भूतसर्वाहर्तृमायपरहृदयेषां चोप्यते तावदेव हृदस्य उपपन्नं तिर्येणाभ्यय ॥ यथाभासापचनसंक्रान्त्युपगमोदयधनादाकृष्यप्राणोप्योप्यते तद्वत् ॥ २९ ॥
 विरतस्वरुपतरुत काठलाटवन्नमति ॥ परेपरे ह्येजीशे मन्त्राभिपत्तयत्तं भोगमयत्त जीवो विनिर्बसते ॥ यथा आसेषकपुरुषकस्त्वभुगोदकेन यमेवमरुत्तावा आसेन नु
 अन्येषां विदितानां भावयति यथैव यत् ॥ तत्तथैवाशुपश्यति दृढभावनयातया ॥ २५ ॥ दृढभावनानुसधानादिमूढा अपिरापव ॥ विप
 नयत्पुनतनाममर्तविपतामपि ॥ २५ ॥ एव यथायदेव हभाप्यते दृढभावनानात् ॥ भूयते हितं दवाशुतदित्यालोकितमुद्ग ॥ २६ ॥ सत्यभावा
 नदृष्टा यदेहोदहो भवत्यलम् ॥ दृष्टस्त्वस्य भावेन न्योमर्तायातिदेहक ॥ २७ ॥ अणिमादिपदप्राप्तौ ज्ञानयुक्तिरिति श्रुता ॥ भावतासाधु
 नारायणयुक्तिमन्त्राभिमांशुपु ॥ २८ ॥ रेचकाभ्यासयोगेन जीव कुहलिर्नयहन् ॥ उद्भूतयोन्यते यावदाभोदपवनाटिव ॥ २९ ॥ त्यज्य
 ते विरतस्य ददेहो यकापुलोपवत् ॥ देहे पि जीवे पि मत्तावासे च कइवाटर ॥ ३० ॥ स्यावरजगमेव विषयाभिमतयेच्छया ॥ भोक्तुतस्य प
 दसम्पज्जार्वातीर्वा निवस्यते ॥ ३१ ॥ इति सिद्धिप्रियमुक्तास्थितं च तदुपुन ॥ प्रविश्यते स्वमन्यदाय यत्तात विरोचते ॥ ३२ ॥ देहादयस्त
 यादिवान्म्याभवत्याखिलानय ॥ संविटाजगदापूर्यसपूर्णस्थीयते यवा ॥ ३३ ॥ ज्ञात्वा सदाभ्युदितमुज्झितदोषमीशोपययथासम
 भिवाछति चिद्वकाश ॥ प्राप्नोति तत्तदचिरेण तथैव रामसम्यक्पदविकुरनावरणत्वमेव ॥ ३४ ॥ इत्यापवांवा ० वा दे० मो० पुनि० पु०
 धू० अणिमाटिलाभयोगोपदेशेनाममन्त्राभितितमसर्ग ॥ ८२ ॥
 ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥
 ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥
 ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥
 ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥
 ॥ ४० ॥
 ॥ ४१ ॥
 ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥
 ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥
 ॥ ४६ ॥
 ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥
 ॥ ५२ ॥
 ॥ ५३ ॥
 ॥ ५४ ॥
 ॥ ५५ ॥
 ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥
 ॥ ५८ ॥
 ॥ ५९ ॥
 ॥ ६० ॥
 ॥ ६१ ॥
 ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥
 ॥ ६४ ॥
 ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥
 ॥ ६७ ॥
 ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥
 ॥ ७० ॥
 ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥
 ॥ ७३ ॥
 ॥ ७४ ॥
 ॥ ७५ ॥
 ॥ ७६ ॥
 ॥ ७७ ॥
 ॥ ७८ ॥
 ॥ ७९ ॥
 ॥ ८० ॥
 ॥ ८१ ॥
 ॥ ८२ ॥
 ॥ ८३ ॥
 ॥ ८४ ॥
 ॥ ८५ ॥
 ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥
 ॥ ८८ ॥
 ॥ ८९ ॥
 ॥ ९० ॥
 ॥ ९१ ॥
 ॥ ९२ ॥
 ॥ ९३ ॥
 ॥ ९४ ॥
 ॥ ९५ ॥
 ॥ ९६ ॥
 ॥ ९७ ॥
 ॥ ९८ ॥
 ॥ ९९ ॥
 ॥ १०० ॥

चूडालासिद्धिप्रवाअप्रबोधश्चभूतः ॥ गुरुपदेशसाफल्येकिराटाल्यानमीर्यते ॥ १ ॥ चूडालाएवंप्रागुक्तीत्याप्राणवारणादिघनाभ्यासवतीसतीअणिमादिगुणैश्वर्ययुक्ता
 बभूव ॥ १ ॥ तदैश्वर्यमेवावयुत्प्रपचयति ॥ जगामेत्यादिना ॥ मोहकालुष्यस्यतापचयस्यचोपशमादमलरतीतलाच ॥ २ ॥ तस्याःकायव्यूहादिकल्पनैश्वर्यमाह ॥ क्ष
 णमपीति ॥ अगताअवियुक्ता ॥ राजपेसुराद्वैवजगत्सुभुवनेषुचोवास ॥ ३ ॥ विद्युताप्रारभाउन्मेधाइवद्योतमानानिभूषणानियस्याः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दिशांव्योम्नश्चोदेयावतिभु
 वनरधाणिप्रसिद्धानितीसर्वाणीत्यर्थः ॥ ६ ॥ सर्वभूतरुतज्ञतयासभाषणादिव्यवहारम् ॥ ७ ॥ बहुशःप्रतिबोधयामासेतिव्यवहितेनसबधश्छांदसः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यथावेदाभ्य
 यनकालेबालोवेदविद्यांसर्वगुरुथार्थानुक्तलार्थप्रकाशनादिगुणशालिनीनवेदतद्वत् ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वसिद्धिशालिन्यास्तस्याश्चेद्वैवोधनेअशक्तिसर्हन्वेपासिद्धिशून्या

श्रीवसिष्ठवाच ॥ अणिमादिगुणैश्वर्ययुक्तासानुपभामिनी ॥ एवंवभूवचूडालाघनाभ्यासवतीसती ॥ १ ॥ जगामाकाशमार्गोणिवि
 वेशांबुधिकोटरम् ॥ चचारवसुधापीठंगेवामलशतीतला ॥ २ ॥ क्षणमप्यगताभर्तुर्वक्षसश्चेतसस्तया ॥ सर्वपूवासरउपेपुलक्ष्मीरिव
 जगत्सुच ॥ ३ ॥ आकाशगामिनीभ्यामाविद्युत्सारंभभूषणा ॥ वभ्राममेघमालेवगिरिमालामहीतले ॥ ४ ॥ काष्ठुणोपलंभूतंरंवा
 तमनलंजलम् ॥ निर्विघ्नमविशस्सर्वतुर्मुक्ताफलंयथा ॥ ५ ॥ मेरोरुपरिशृंगाणिलोकपालपुराणिच ॥ दिव्योमादरंध्राणिविजहारय
 थासुरवम् ॥ ६ ॥ तिर्यग्भूतपिशाचाद्यैःसहनगामरासुरैः ॥ विद्याधराप्सरःसिद्धैर्व्यवहारंचकारसा ॥ ७ ॥ यत्नेनतंचभर्तारिमालमज्ञानावृ
 तंप्रति ॥ बहुशोबोधयामासचूडालानविवेदसः ॥ ८ ॥ कलाविदुधामुग्धालेयंयुहिणीमम ॥ इत्येवंकेवलंरजासचूडालांविवेदता
 म् ॥ ९ ॥ एतावतापिकलेनतामवंगुणशालिनीम् ॥ बालोविद्यामिवनृपश्चूडालानविवेदसः ॥ १० ॥ साप्यलब्ध्यात्मविश्रान्तिस्तांसिद्धिश्चि
 यमात्मनः ॥ दर्शयामासनोरज्ञःशूद्रस्येवमखक्रियाम् ॥ ११ ॥ श्रीरामउवाच ॥ महत्याःसिद्धयोगिन्यास्तस्याअपिशिविध्वजः ॥
 यत्नेनप्रापनोबोधंबुद्ध्यतेत्यःकथंप्रभो ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ उपदेशक्रमोरामव्यवस्थामात्रपालनम् ॥ ज्ञप्तस्तुकारणंशुद्धा
 शिष्यप्रज्ञैवराघव ॥ १३ ॥ नश्रुतेननपुण्येनज्ञाप्यतेज्ञेयमात्मनः ॥ जानात्यात्मानमात्मैवसर्पःसर्पपदानिव ॥ १४ ॥ श्रीरामउवाच ॥
 एवंस्थितेवाथमुनेकथमेतज्जगत्स्थितौ ॥ क्रमोगुरुपदेशाख्यःस्वात्मज्ञानस्यकारणम् ॥ १५ ॥

रामशक्ते ॥ महत्याइति ॥ तस्याअपियत्नेनउपदेशप्रयासेन ॥ १२ ॥ तद्विज्ञानार्थसंगुरुमेवाभिगच्छेदित्यादिशास्त्रोक्तमर्पादाव्यवस्थान्मात्रपालनंगुरुकृतउपदेशक्रमेन
 तत्सावनधिकारिण्यपिज्ञानबलज्जनयितुशक्नोतीत्यर्थः ॥ प्रज्ञापहणसाधनचतुष्टयसहितप्रज्ञापरम् ॥ १३ ॥ श्रुतेनअनात्मशास्त्रप्रावीण्येन पुण्येनचित्तशुद्धानेगेनकाम्यकर्म
 वर्णेण ॥ अथवाश्रुतेनशाब्देनपरोक्षज्ञानेन ॥ आत्मनस्तत्त्वभूतज्ञेयब्रह्मज्ञायातेइतरवस्तुवन्नविषयीक्रियते ॥ पुण्येनापित्वर्गभोगवन्नविनैवविचारज्ञानजन्यतेकितुनाभ्यावि
 चारेजनितेचरमसाक्षात्कारदृश्यरूढेनात्मनैवात्माआत्मानंजानातीत्यर्थः ॥ सर्पपदानिसर्पइव ॥ इवार्थैवशब्दः ॥ १४ ॥ तर्हिगुरुपदेशाख्यःक्रमःकथंकेनद्वारेण ॥ १५ ॥

नांगुरुणांशिष्यबोधनेशक्तिर्दूरापास्तेति

स्मृत्याऽर्चनीतिरथान्ध्यायेन शिष्यबुद्धेः अत्यल्पप्रवृत्त्याऽप्यसमाधानद्वारा मुक्त्वा परेशोद्देशानकारणतः निश्चिन्तयति ॥ किराटोपास्थानमाह ॥ अस्मिन्नेत्यादिना ॥ किराट रवेदवर्णि
 क्त् ॥ १९ ॥ १० ॥ कायप्रयात्तवीयद्वयपणतात्समाधत् ॥ बुधाधरोपयामास ॥ १८ ॥ तस्याभ्येवणोयोगेनैतुमभिप्रायमाह ॥ कपर्दकादिति ॥ लोभेति मम हस्ते प्राप्ततां अ
 ननकपर्दकान् कर्षिक्रीत्वा तद्विकयाश्चत्वारः कपर्दकाः स्युस्ततोऽतीत शतं ततः सङ्गृह्य ततोद्देशं वेत्ति चेत्सकलयश्चित्तयत्सत् ॥ १९ ॥ अन्तर्गम्यारभ्योदोषो गोमुहजन
 हासरानादिष्विधैरस्ति हि तन्मन्त्राण्युक्तोऽप्यर्चनीतिरुपपन्नाह ॥ अस्ति ॥ २० ॥ २१ ॥ प्राप्ताऽखिलालाङ्कारद्वयं संसारिकभोगायेन शतौ सर्वद्वारिभ्याप्यनर्थायस्यताद्वरा
 नयास्ति ॥ २२ ॥ कणश्चमूल्ययस्यतायाधिपतद्वत् ॥ २३ ॥ तथाप्युपदेशकानां न्यच्छाब्दपरोक्षमायमभिचिष्यते ॥ अभ्यन्तित्यापरोक्षलभ्यते ॥ २४ ॥ कायभ्यन्तसाह ॥
 ॥ श्रवसिपुत्रवाच ॥ ॥ अत्यन्तरुपण कश्चित्किराटोऽधनधान्यवान् ॥ अस्ति विध्याटवीकं देसं कुटुम्बीयाक्षणीयया ॥ १६ ॥ तस्यैकदानिप
 तितागच्छतोर्विधजगते ॥ एकावराटिकारामतणजालकसद्वते ॥ १७ ॥ कार्पण्यात्सप्रयत्नेन सर्ववर्णतुषादिकम् ॥ कपर्दकार्पमभि
 तोद्बुधावदिवसन्मयम् ॥ १८ ॥ कपर्दकाः स्युभवाताचत्वारोऽष्टौषकालतः ॥ ततः शतसहस्रं च सहस्रं चेत्येति चेत्तसा ॥ १९ ॥ कलयन्जगलेदी
 नोरानिदिवमवद्वित ॥ जनहाससहसाणिबुधेन परंतुस ॥ २० ॥ ततोऽदिनत्रयस्यातेततस्माच्चजगत्तात् ॥ पूर्णद्विषमप्रतिमोलब्ध
 श्रितानमणिमहान् ॥ २१ ॥ तं प्राप्य तुष्टद्वयं सन्मग्नम्यदहंसुरवम् ॥ प्राप्ताखिलजगद्भूतिशान्तसर्वतया स्थित ॥ २२ ॥ एवमयं किराटन
 यपदान्वपणनतत् ॥ रत्नलब्धजगन्मूल्यमहोरात्रमखेदिना ॥ २३ ॥ तथाश्रुतोपदेशेन स्वात्मज्ञानमवाप्यते ॥ अन्वदन्विष्यते चान्यह्य
 तेहिगुरुकमात् ॥ २४ ॥ ब्रह्मसर्वोद्विष्यातीतं श्रुतादीर्द्वित्रयसंविदः ॥ तेनापदेशादनयनात्मतत्त्वमवाप्यते ॥ २५ ॥ गुरुपदेशच विनानात्मत
 त्वागमोऽसवेत् ॥ केनचित्तामणितर्ज्य कपर्दान्वपणविना ॥ २६ ॥ तत्त्वस्यास्य महायस्य गुरुपकयनंगतम् ॥ अकारणकारणतांमणेरि
 वकपर्दक ॥ २७ ॥ पश्चरापवमायेयमोहनीमहतामपि ॥ अन्वदन्विष्यते यन्नादन्यदासापतेफलम् ॥ २८ ॥ अन्वत्करोतिपुरुष फलम
 न्यदेवनाम्नोति यश्चिपूजगतस्त्वल्लभ्यते च ॥ तस्मादनंतरं भवस्य जगद्ब्रह्मस्य श्रेयोतिवाहनमसंगमनिच्छयेव ॥ २९ ॥ इ० वा० वा०
 दं० मोक्षपापेपुनर्निवाण० पू० पू० किराटोपास्थानं नाम भयश्रीतितमस्मर्ग ॥ ८३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 ब्रह्म ॥ भूतारिशास्त्रप्रवणतया शब्दाधाद्विधिमयोऽया सविद्विषयसहस्य ॥ मुख्यदेशाश्च शास्त्रदत्तपरपञ्चम्यते तासां मध्ये अत्यन्तत्वेच्छन्मायाचरमदसीनित्यापरो
 क्षब्रह्मस्युत्पत्तिरूपमिदं तत्त्वज्ञानं प्राप्तत्वा मायोमयपयुक्तमेव नोपदेशात्तत्काष्ठाभित्यय ॥ १७ ॥ तथाप्याचार्यं वा भूतयोर्वेदेत्यादिभ्युतेगुरुपदेशावधारयक इत्याह ॥ मुख्यदेशोति
 ॥ २९ ॥ ॥ आन्वपणद्वारा कपर्दकद्वयमनन्तरागुरुपकयनमकारणमप्युत्तरफलदर्शनात्कारणतांमणितमित्यर्थः ॥ २० ॥ ॥ २८ ॥ ॥ एवमकारणमेव गुरुपदेशायात्मलाभस्य कारण
 तयात्मनिपारम्भशेषोऽर्चनीत्येकगद्ब्रह्मस्योपदेशश्च यः सिध्यतीति न यथावेत्तेत्याह ॥ अभ्यर्चति ॥ चिपूजगतमुपपत्त्यावेत्तेतरेव मम लोकाभ्युपेयं न स्मादात्मलाभादनंतर
 मभवत्प्रापारं यथोपार्जनस्य जगद्ब्रह्मस्य गुरुपदान्वपणतया अभिच्छया उपदेशेन निषाद्ब्रह्ममेव भवत्येत्यर्थः ॥ २९ ॥ ॥ इ० वा० ना० नि पू० कपर्दानीतमस्मर्ग ॥ ८३ ॥

शिरिष्वजस्यवैराग्यचूडालाश्वत्सनं वने ॥ निशितैकस्यनिर्याणमदरेस्थितिरीयते ॥ १ ॥ तत्त्वज्ञानरूपपदं विश्रातिस्थानविना ॥ अप्रजानदृष्टसंततिः पुमान्प्रशोकादितमसाअ
धत्वमिव ॥ १ ॥ अभीष्टैरसामतादिभिरुपनीतासुरलादिविभूतिषु ॥ २ ॥ मुक्तइषुर्यस्मैतथाविधोदैवादिद्वेजातुर्मृगादिव्याधितोभीतोयथाएकानादिपूरतिमेतद्वत् ॥ ३ ॥
अशेषादिवसकियाः कार्यते ॥ ल्हकोरन्यतरस्यामित्यणौ कर्तुर्णौ कर्मत्वे कर्मणि ल ॥ ४ ॥ परिब्राडिवस्थितः समहाभोगान्श्रियचक्रोत्तुरिवयते ॥ च पूर्ववाक्यार्थेनसहास्यस

॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ ततः शिरिष्वजो राजा तत्त्वज्ञानपदं विना ॥ आजगाम परमो हंतमो धत्वा मिवा प्रजाः ॥ १ ॥ दुःखाग्निदीपितमना
मनागपि विभूतिषु ॥ तास्वभोगोपनीतासुरनेमेघिशिखास्विव ॥ २ ॥ एकांतेषु दिगतेषु निर्झरेषु गहासु च ॥ आजगाम रतिजंतुर्मुक्तेषु व्याध
तो यथा ॥ ३ ॥ राघवत्वमिवाशेषाः सांत्वानुनयबोधनैः ॥ प्रार्थितः कार्यते भूत्यैर्महोपोदिवसक्रियाः ॥ ४ ॥ नित्यमुद्रामवैराग्यः परिब्राडिव
शांतधीः ॥ खिद्यते च महाभागान्सभोक्तुंच श्रियं स्थितः ॥ ५ ॥ ददावतितरां दानं गोभूमिकनकादिकम् ॥ देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च स्वजनेभ्य
श्च मानद ॥ ६ ॥ चचारचतपः कर्तुं कृच्छ्रचांद्रायणादिकम् ॥ परिवभ्रामतीर्थानि विनान्यायत नानि च ॥ ७ ॥ स तथापि विशोकत्वं न मनाना
पिलब्धवान् ॥ अनिधानां खनन् भूमिं निधानार्थी निधिं यथा ॥ ८ ॥ शान्तिदिवं महाने पशुपत्येव रुशानुना ॥ चिंतयार्चितयामास संसा
ख्याधिभेषजम् ॥ ९ ॥ चिंतापरवशो दानो राज्यं स्वस्य विधेयम् ॥ महाविभवमप्यग्रनापश्यत् खिन्नयाधिया ॥ १० ॥ अथैकदंकांतगा
तां जूडालाभं कमागताम् ॥ इदं मधुरयावाचासमुवाच शिरिष्वजः ॥ ११ ॥ ॥ शिरिष्वज उवाच ॥ भुक्तं राज्यं चिरं कालं भुक्त्वा विभव
भूमयः ॥ अधुना स्मि विरागेण युक्तगच्छामि काननम् ॥ १२ ॥ न सुखानि न दुःखानि नापदो न च संपदः ॥ कोटीकुर्वतितन्वांगिमुनिं वन
निवासिनम् ॥ १३ ॥ न देशभंगसंमोहो न संग्रामे जनक्षयः ॥ राज्यादप्यधिकं मन्युस्खवं न निवासिनाम् ॥ १४ ॥ स्तवकस्तनधारिण्यो
रक्तपद्मवपाणयः ॥ मंजरीजालहारिण्यो लोलशुभांबुदांशुकाः ॥ १५ ॥ स्वपरागांगराणि यः कृतकौस्तुभमंडनाः ॥ आसेव्यकांचनशि
रानितं वतदशोभिताः ॥ १६ ॥ तरंगमौक्तिकप्रोतसरिन्मुक्तालतावृताः ॥ लतावयस्यस्य वलिता मुग्धमुग्धमृगात्मजाः ॥ १७ ॥

मुच्चयार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ देहमनःशोधनकर्तुं कृच्छ्रचांद्रायणादिकतपश्चकार ॥ ७ ॥ ८ ॥ चिंतयार्चितालक्षणेन कशानुना ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विभवभूमयो वै भवपदानि
॥ १२ ॥ कोटीकुर्वति स्थिति ॥ १३ ॥ सुखाधिक्ये हेतून् दर्शयति ॥ न देशेति ॥ १४ ॥ इदानीं वनराजीश्वरालोपमात्वेन स्त्रीकृत्यवर्णयति ॥ स्तवकेत्यादिपचभिः ॥ प्राये
ण सर्वैरूपकाणि ॥ १५ ॥ कतानि कुसुमान्येव कौसुमानि मडनानि यामि ॥ आसेव्याः काचन शिलाएव नितं वतटासैः शोभिताः ॥ १६ ॥ तस्यालक्षणमौक्तिकैः प्रोताभिः सरि
न्मुक्तालताभिरावृता ॥ मुग्धमुग्धमृगाएवात्मजाः शिशवो ययासाम् ॥ १७ ॥

सुधिनभ्यानिर्दिष्टानि कलभानि ॥ जनाभिपात्रि ॥ पुष्करापूर्ध्वदन्तिपुष्पापूरलताएव बाङ्गायानि पाशाम् ॥ १८ ॥ तदपरद्वय आस्ताय स्यदस्तरमप्रभाषोपासीतद्वाचमा
ता ॥ वनधीष्योषनारण्य ॥ १९ ॥ २० ॥ अस्मिभ्यनगपनविषयेषु मन्मथेऽस्य विचारे ॥ २१ ॥ तस्यैराध्यायार्द्धीजिज्ञासमानापातर्नीकाभासकिमेव यो नु कृतानां
नननुमन्मथानस्य स्थानि चालनभ्यायत विचालयतीं ब्रूहालोवाच ॥ पातस्यादिता ॥ २२ ॥ २३ ॥ यद्देशोभाभेदेव साधे नियावत ॥ अस्मद्विषयोऽपि निष्ठुबचनम् ॥ २४ ॥
पुष्पाणि धीयनपादिते पादुलतासु तदीयगिरोगनपुष्पैर्मनयागुलितपाञ्जरासह ॥ पुष्पाणिताभिर्लताभिर्धौनकाभ्यदरापायामेव युक्तेति भावः ॥ २५ ॥ राधस्यारण्यच्छिद्रस्य
स्वभावाद्दामसौगन्ध्यावितर्णफलभोजना ॥ पदपदश्रेणिनयना पुष्पापूरलताङ्गिका ॥ १८ ॥ आस्तापस्यदतांयाताभीतलामलगा
त्रिका ॥ रमयति त्वमिव मां वनवीथ्यो वरानने ॥ १९ ॥ यथाविविकमेकान् मनोभवति निर्दतम् ॥ नतयाशशिर्धिवेपुनमवर्क्षेद्रसमस्तु
॥ २० ॥ अस्मिन्सन्मन्त्रणे तन्विनविमं कतुमहति ॥ भर्तुर्विषयततीच्छान्स्वन्नेपि कुलस्त्रिय ॥ २१ ॥ ॥ ब्रूहालोवाच ॥ ॥ प्राप्तकाल
एतं कार्यं राजतेनायनेतरत् ॥ वसन्ते राजते पुष्पफलशरदिराजते ॥ २२ ॥ जराजरेद्वेदहानां युको वनसमाश्रय ॥ नयूनां त्वादृशाभवेत
नेतन्मनरोचते ॥ २३ ॥ यौवननमहाराजनयाधदयमुज्जिता ॥ पुष्पांघणे वतरवक्त्रावच्छोभा महेन्द्रे ॥ २४ ॥ पुष्पधाना पुष्पमितजरसा
सहकाननम् ॥ समग्रहद्रमिष्यामोहसाहवसरो वरात् ॥ २५ ॥ अप्राप्तकालतृपते प्रजापालनमुज्जत ॥ राजन्यस्यैव रधस्यमहेन्द्रेनो
भविष्यति ॥ २६ ॥ अप्राप्तकारिणभूपरोधयति च वै प्रजा ॥ रोधयति ह्यकार्येभ्यः प्रभुं हत्यापरस्परम् ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥
अलमुत्पलपत्राक्षिविभ्रनाभिमतस्य मे ॥ विद्विभ्रान्तमेवेतोदूरमेकांतकाननम् ॥ २८ ॥ बालात्वमनवप्राङ्गिनिगन्तव्यवनत्वया ॥ पु
सामपि हि ह्यद्विगुर्विगाव्यावनाश्रय ॥ २९ ॥ समर्थानवनवासे योपित कठिना अपि ॥ कानने पुष्पमञ्जर्यसोदृशालिमक्षमा ॥
॥ ३० ॥ प्रपत्त्यापालयत्येहराज्ये स्यातव्यमुत्तमे ॥ कुट्टयभारोद्वहनं पत्न्यैः पातव्रतं क्षिय ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा दयि
तारजातामिदं वदन् वारं ॥ उत्तस्यौक्तानुमस्विलदिनकार्यं च कारच ॥ ३२ ॥ अयो ज्ञितप्रजाचेष्टारविरस्ताचल ययौ ॥ शिखिष्वजो
वनमिव समसजजनदुर्गमम् ॥ ३३ ॥ सद्धत्यचिततं कृतमेवानुययौ प्रभा ॥ नार्यं भवननिक्रान्तं ब्रूहालेवानुरागिणी ॥ ३४ ॥
निप्रसविशिशेष ॥ एतथापय ॥ ३५ ॥ रोधयति विधायति ॥ २७ ॥ एवमेवालिनोप्यविषयलवैराम्य शिखिष्वजस्तामनुनयति ॥ अलमिष्यादिना ॥ २८ ॥ वनाश्रयो
वनपरोशाद्भूयत विगाहाय येषु प्रापय ॥ २९ ॥ कठिना कठोरारण्येऽपि ॥ यथा कानने जगता उपवनजाताभ्यः कठोरैरक्षयिपुष्पमञ्जर्यं प्राप्तालि सौदुमप्राप्त इति सार्धं ॥ राका
ष्टिभिश्चिषादराकानां बलवतां पक्षिणामाष्टिभिरपि मिष्याश्रेयम् ॥ ३० ॥ यद्वयोक्तमप्राप्तकालतृपते रिति तस्य विद्वोऽस्य परित्वास्तद्वैवकार्यं स्यादशेषनाह ॥ तद्वत्स्येति
॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ उपवनपरोर्ध्वेऽप्यप्ये उपवनामयोरपि योज्ये ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥

धृताव्योषापगास्वसवीगगयेन तथा विधंशर्वसंश्लिष्यति स्वयमपिकामादांलिंगीति संश्लेषातया विधाय मुनेवेत्युल्लेखा ॥ श्याद्यधेति श्लिष्यकर्त्तरिणः ॥ ३५ ॥ तमाललक्षण
 बालकाभकेयासातसुदिक्षुयमुनाचरिवदर्शनादिवज्योत्साहासादयाकितपरितः कतमदलचयथास्यात्तथा स्थितासु ॥ इतः प्रभृति सर्वेषां सम्यतानां तारागणोददशे इत्यत्र स
 वधः ॥ ३६ ॥ दिनश्रीश्च दिननाथश्चतुर्दशपत्योर्द्वयोद्यानप्रचुरमैरवमेरुसवधि अपरपारउत्तरार्धरतुगच्छतो सतोः ॥ ३७ ॥ नयाअर्धैर्धर्मोपतापभोजर्कः पापैस्तन्मिति
 स्तीक्ष्णकैश्च द्वातपैश्चो ज्जितमैरवमिदपारानि शानि शानायकलक्षणयोर्द्वयोः रतुभागच्छतो सतोः ॥ ३८ ॥ दिग्धूमिर्मुक्तः स्वटोमंगललजानामजालिरिवव्योमलक्षणकु
 टिमसौ धतलेतारागणोददशे ॥ ३९ ॥ स्वनाथान्चेवणेन तदुदयप्रतीक्षया च आनाकुमदादिकुर्मैर्हासवती ॥ यौवनस्तयौवनफलमिति यावत् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ संप्रसुप्ता
 आययौयामिनीश्यामाभुवनं भस्मधूसरम् ॥ धृतव्योमापगंशर्वसंश्लेषाय मुनेवसा ॥ ३५ ॥ दिक्षुसंध्याब्ददंतानुस्थितासु कृतमंडल
 म् ॥ तमालबालकांकासु ज्योत्साहासादयाकितम् ॥ ३६ ॥ गच्छतो रपरंपारं दंपत्यमैरवंपदम् ॥ देवोद्यानमयं रतुं दिनश्रीं दिननाथ
 योः ॥ ३७ ॥ आगच्छतो रिदंपारं त्यधतीक्ष्णकरो ज्जितम् ॥ निशानि शानायकयोर्द्वयोर्मैरवंपुनः ॥ ३८ ॥ तारागणाथ ददशो विकीर्णा
 व्योमकुटिमे ॥ मुक्तो मंगललजानां दिग्धूमि रिवान्जलिः ॥ ३९ ॥ चंद्राननातमः श्यामाश्चांताकुशुमहासिनी ॥ यामिनीयाव नंप्रापस
 रोजमुकुलसनी ॥ ४० ॥ कृतसंध्यासमाचारः सहचंडालपेष्टया ॥ शुष्वापशयनेभूयो मैनाक इवसागरे ॥ ४१ ॥ अथार्धरात्रसमये दशो
 निःशब्दतांगते ॥ घननिद्राशिलाकोशनितीने सकलजने ॥ ४२ ॥ सतस्यां संप्रसुप्तायां शयने कोमलांशुके ॥ भृशं निद्राविमूढायां भ्रम
 यां निवपंकजे ॥ ४३ ॥ तत्याजदयितां सुसामंकाद्राजाशिरिव ध्वजः ॥ स्वैरस्वैरमुखं राहोर्दिशं चांद्रप्रभां निव ॥ ४४ ॥ उत्तस्थौ शयनाद्वी
 नवधूकाधौ चलांशुकान् ॥ सलक्ष्मीकां तिलोर्भेर्हरिः क्षीराणं वादिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमार्थं यामिनी तितनैवानुचरव्रजम् ॥ योजयित्वा
 जगामासौ पुरा निगंत्य पूर्णधीः ॥ ४६ ॥ राज्यलक्ष्मि नमस्तुभ्यमित्युक्तामदलाद्गतः ॥ विवेशोपग्रामं रणयानां मेकानदइवाणवम् ॥ ४७ ॥
 घनांधकारगुल्माद्व्याधुद्रभूतो घककेशा ॥ सारण्यानी निशासाधंसमंतेनातिवाहिता ॥ ४८ ॥ प्रातः शून्यामरणयानां सिनीत्वा विततं दि
 नम् ॥ सममर्कणकस्याचिद्दिशश्चामवनावनौ ॥ ४९ ॥

यातस्याचंडालायाभृशं निद्रया विमूढायां सत्याम् ॥ ४३ ॥
 यथाराहोर्मुखचद्रमोक्षकाले तैरैरशनैः शनैश्चाद्रप्रभापार्चादिशप्रतित्यजति तद्वत् ॥ ४४ ॥ लीनावधूर्यास्मिस्तद्धीनवधूकतया विधमधीचलमर्धभागे यस्य तथा विधमशुक
 प्रावरणवत्स्य स्मिस्तथा विधाच्छयनात्पर्यकात् ॥ लक्ष्म्याः कातिभिः सहिताः सलक्ष्मीकातयो लोलाश्चोर्मयो यस्मिस्तथा विधाक्षीराणं वादिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमश्चोरदुदुनिप
 हाथानिशाचयान्तवीरक्रमएवानुचरव्रजयोजयित्वा निजुष्य ॥ पूर्णधीर्निस्सह ॥ ४६ ॥ उग्रार्जोपणाम ॥ अरण्यानीमहदरण्यम् ॥ हिमारण्ययोर्महत्वेदित्यानुक् ॥ ४७ ॥
 घनैरधकारसदृशैरधकारलक्षणैश्च गुल्मैराद्व्यासा अरण्यानी निशाचतनातिवाहिता उत्तीर्णा ॥ ४८ ॥ अर्केण समविशश्चाभेत्युक्त्या आसायं जगामैवेति गम्यते ॥ ४९ ॥

गमस्तिर्गतमिदम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अत्यन्तदूरस्था जनता जनसमुद्रा जनपद इति पादम् ॥ पुराणि च यस्मात् ॥ ५२ ॥ रतिसशस्त्रमवदति वराप्रणालद्वारा खलितानि पाभ्यस्त
 यादिषाभिर्वाभिषलितबलवत्तरा यन्ताचारपायस्मिन् ॥ पूर्वेभूताभूतपूर्वादिआश्रमायस्मिन् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ शावर्तैर्हीतिसृणवधरौ श्यामे ॥ नगराणां हल्लम् ॥ ५५ ॥
 उदग्रपणशासनद्वयपालयम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विधिधाता अगतिस्त्वष्टास्रमृद्विक्रमम्यवहारसाधनजातिमिव ॥ ५९ ॥ पुण्याणामुद्ययसचयम् ॥ फलभूलकुराका
 धर्तानामप्युत्पन्नक्षणमतम् ॥ मतस्त्वदीयेत्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ उक्तमनूपोषधरति ॥ इतीति ॥ मलबेरा शिखिष्वज्जतिष्वर्णितप्रकारेण मदीपातकच्छेदिरचितउदजेअत
 भानावदभ्युत्तायातेतज्जानादिपूर्वकम् ॥ किंचित्कलाटिकमुष्कातांनिनायतमस्विनीम् ॥ ६० ॥ पुनः प्रातः पुराणपुष्पैर्भदलानिगिरीन्व
 दी ॥ जवाद्बुद्धययामासराजाद्वादशशर्वरी ॥ ६१ ॥ ततोमंदरशैलस्यतदस्यजनदुग्धमम् ॥ प्रापकाननमल्यतदूरस्यजनतापुरम् ॥ ६२ ॥
 रथयणालखलितवापीयलितपादपम् ॥ शीर्णवेपालयज्ञातभूतपूर्वद्विजाश्रमम् ॥ ६३ ॥ क्षुद्रप्राणिविनिर्मुक्तसिद्धसेव्यलतालयम् ॥
 आपुणपादपलतनाणवृत्तिकरैर्फलैः ॥ ६४ ॥ तत्रैकस्मिन्समेष्टुद्धस्यलसलितमालितं ॥ शीतलेशाद्वलश्यामस्त्रिध्वेसफलपादपे ॥ ६५ ॥
 समंजरीभिर्वर्द्धाभिः सचकारोदजालयम् ॥ प्रावृद्धकालसविपुद्भिर्नीलाभैरिवपजरम् ॥ ६६ ॥ मसृण्वेणवदंढफलभोजनभाजन
 म् ॥ अपपात्रपुष्पमांदमक्षमालांकमदलम् ॥ ६७ ॥ कर्पारांशितापनोदायधृत्सर्विवृत्ताजिनम् ॥ आनीयायोजयत्तास्मिन्मठिकाम्दि
 ररुपम् ॥ ६८ ॥ यत्किंचिदन्यद्वावस्तुयोग्यतापसकर्मणि ॥ तत्तत्रस्थापयामासजगतीवक्रमविधि ॥ ६९ ॥ सुध्यापूर्वजपप्रातः प्रहरेस
 तदाकरोत् ॥ पुण्याचयद्वितीयेतुक्कानिदेवार्चनतत ॥ ६० ॥ पश्चाद्वनफलकिंचिद्वनकंदमिसादिच ॥ शुष्कजप्यपरोभूत्वा निनायेकोनि
 शांशगी ॥ ६१ ॥ इतिदिवसमखदमदरोपांतकच्छेदिरचितउज्ज्वलवेशोनिनाय ॥ नवतृपतिविलसतनसस्मारकंवास्तुरतितदि
 विवकरान्यलक्ष्म्याहरति ॥ ६२ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० षू० शिखिष्वजप्रवज्यानामचतुरशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवशिखिष्वज-पूर्णमठिकायां वनेस्थित ॥ इदानीं शृणु चूढालासां किंकृतवतीयहे ॥ १ ॥ तत्राद्भरं त्रयसमयेदूरया
 तं शिखिष्वजं ॥ हरिणाग्रामसुधैवचूढालाद्युपुधुमयात् ॥ २ ॥ अपश्यत्यतिनिर्दोशशयनशून्यतगतम् ॥ अस्मास्करमपूर्णेदुशांतशोभ
 मिवापरम् ॥ ३ ॥ तत्तस्योर्किंचिद्वान्त्वानवदनावदशालिनी ॥ कुसितेवमहावल्लीनिरुत्साहांगपह्ववा ॥ ४ ॥

स्थितः सत्यसहस्रवर्षं दृष्ट्वास्मिन्नायम् ॥ ग्रामानुगतनयवृत्तिविलासनसत्सार ॥ मकुलस्तथाह ॥ कथेति ॥ विवेकेच्छेदिसुरतिसतिराज्यलक्ष्म्यः कदाचिद्वनपिहरतिबाला
 जननेनप्रशार्कैराकुर्वन्निकचिदर्थीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीवसिष्ठमन्त्रालयमन्त्रोक्तो निर्वाणप्रकरणे ॥ चतुरशीतितमः सर्गः ॥ ८४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥
 तादृशमनुद्वेष्टायां प्रपणयपिदशनम् ॥ भाष्यार्थशान्तकालेबाधमवापयन्ते ॥ १ ॥ उक्तमनूपवदयभाणकययासगमयति ॥ एवमिति ॥ १ ॥ पात्रपुष्पैर्भदलानिगिरीन्व
 म् ॥ तस्यावराजापयविशेषान्निद्रयादनेति योऽनन्तर्यम् ॥ २ ॥ पत्न्यापिर्हीनतत्पदम् ॥ ३ ॥ कुसितेवमहावल्लीनिरुत्साहांगपह्ववा ॥ ४ ॥ विरोधवशात्प्रातःकालोक्तम् ॥ ० ॥

॥ ५ ॥ इति चितपावक्ष्यमाणं चितयामासेत्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेवाह ॥ तदिति ॥ विधिनाराधने भर्तृवप्रकृताप्रथमा गतिः शरणं उद्दिष्टा विहिता ॥ असति हि भर्तृरिपुत्रादयोगतिर
तिभावः ॥ ७ ॥ वातरध्वातायनतेन ॥ ८ ॥ अन्यर्द्धे विषमद्वितीयचंद्रध्वातिम् ॥ ९ ॥ वेतालयोग्ये स मये निरिउदितप्रकाशमानम् ॥ १० ॥ भर्तुर्गोविष्यद्वा विपदार्थजात
म् ॥ ११ ॥ भविष्यदेवप्रकारनिमित्तकालदेशक्रियेयत्ताभ्युदयनि श्रेयसपर्यन्तैर्विभाज्यचितितवतीत्याह ॥ यथेति ॥ स्फारानिर्देति भूमानद्विध्याति ॥ १२ ॥ पुरःस्थितमिव
नप्रसन्नानविमलावभूवकुलतांगता ॥ दिनशोरिव नीहारधूसरासाव्यतिष्ठत ॥ ५ ॥ क्षणशय्योपविष्टैव चिंतयामास चिंतया ॥ कष्टं रा
ज्यं प्रभुस्यत्वावनं यातामहादिति ॥ ६ ॥ तन्मये हाद्य किं कार्यं तत्समीपं वजाम्यहम् ॥ भर्तृवगतिरुद्दिष्टा विधिनान्प्रकृतास्त्रियः ॥ ७ ॥ इति
संचित्य भर्तारमनुगंतुं समुत्थिता ॥ चूडालावातरंध्रेण निर्गत्यां वरमाययौ ॥ ८ ॥ बभ्रामांबरमार्गेण वा तस्कंधेन योगिनी ॥ कुर्वती सिद्ध
सार्थस्य मुखेनात्यर्द्धविभ्रमम् ॥ ९ ॥ ददर्शाय यथायार्तरात्रौ खड्गधरं प्रतिम् ॥ भ्रमंतमेकमेकं ते वेतालसमयोदितम् ॥ १० ॥ तादृशं प्रति
मालोक्या स्थित्वा गगनकोटरे ॥ भविष्यं चिंतयामास सर्वभर्तुरखंडितम् ॥ ११ ॥ यथा येन यदा यत्र यावत्कार्यं यथोदयम् ॥ यथा च निर्दयतिः
स्फारागंतव्या तेन राघव ॥ १२ ॥ अवश्यं भवितव्यं तद्भर्तुर्हृद्व्यापुः स्थितम् ॥ तदेव संवादयितुं गमनात्साल्यवर्त्तत ॥ १३ ॥ आस्तां ममाद्य
गमनं कालेनातिचिरेण हि ॥ मया स्वपार्थगंतव्यं नियतरेष निश्चयः ॥ १४ ॥ इति संचित्य चूडालाप्रविश्यातः पुरं पुनः ॥ सुष्वापशयने शंभोः
शिरसि वैदुर्वाकला ॥ १५ ॥ केन चित्कारणेनासौ गतः संप्रतिभूयति ॥ इति पौरं जनं सर्वमाश्वास्यति श्लुदंगना ॥ १६ ॥ राज्ञं रक्षभर्तु
स्तत्त्वमेणसमदर्शनात् ॥ यथा कालेन केदारपंककलमगोपिका ॥ १७ ॥ तयोस्तदावह कालादपत्योः स्थितयोस्तथा ॥ अदृष्टान्योन्यमु
खयोराज्यकाननपालयोः ॥ १८ ॥ जगामाशदिनं पक्षो मासोऽथ ऋतुवत्सरः ॥ शिखिध्वजस्य विपिने चूडालायाः स्वमंदिरे ॥ १९ ॥ बहु
नात्र किमु केन वर्षाण्यष्टादशांगना ॥ चूडालो वाससदने वनगुच्छे शिखिध्वजः ॥ २० ॥ अथ याते पुबहुषु वर्षेषु पुजरसावृते ॥ शिखिध्वज
महाशैलतटकोटरवासिनि ॥ २१ ॥ भर्तुः कषायपाकं तदालक्ष्य पालितं चिरात् ॥ तदा तस्याथ याते पुबषु पुजरसां वने ॥ २२ ॥ तदा तस्या
त्मकार्पस्य भवितव्यतया तथा ॥ भर्तुः समीपगमने मम कालोऽयमित्यथ ॥ २३ ॥ संचित्य मंदरोपांतं गंतुं बुद्धिचकार सा ॥ चचारान्तःपुरा
द्रात्रौ तारनभसः पथम् ॥ २४ ॥ जगाम वा तस्कंधेन गच्छंती खेददर्शिता ॥ कल्पवृक्षं शुकच्छत्रं लसत्तवकभूषिताः ॥ २५ ॥

योगबलादपरोक्षदृष्ट्या स वादयितुं तदनुक्रममाचरितुमिति यावत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कलमगोपिका शालिपालिका ॥ १७ ॥ अवहत् अगमत् ॥ १८ ॥ कथमगम
तदाह ॥ जगामेति ॥ ऋतुसहितो वत्सरः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कषयाणारागादिवासनानापाकमालक्ष्य तन्नावलालनया पालितमतीक्षितमिति यावत् ॥ तदेत्यादिरुक्ता नु
वाद्वाक्ष्यमाणार्थः ॥ २२ ॥ आत्मकार्पस्य स्वभर्तुर्बोधस्य तथा वक्ष्यमाणप्रकारेण स्वोपदेशेनैव भवितव्यतया ॥ २३ ॥ ततारपुद्गुवे ॥ २४ ॥ २५ ॥

१ दते इत्यपि कचित्साठः ॥ वने इति पाठे जगाम उपलक्षितस्येत्यन्वयः ॥ दते इति पाठे शिखिध्वजस्वरसावृते समीपस्येति च न्वयः

रताः क्रिष्यन्तरेका ॥ परावृट्तीर्वा भक्तानि कलार्थे ॥ २१ ॥ सिद्धांतमेव आसाति पूर्वज्ञानिभारमाहा रिष्वनकः सूर्यारिर्ज्ञानप्यानि यलयाविधाम्नाभ्युत्सर्ग
 पाशाधरस्य ॥ चन्द्रविहसलस्याम्नाभोधेन द्वाषिचपरराभूतिर्भलज्योत्स्नाय ॥ २७ ॥ अवरस्य अतारताभतवर्तिनागतासतीदरर्श ॥ २८ ॥ स्वभाभाभयेन अधियुक्ता
 विद्यनाप्यटाकयत् ॥ आत्मनामनर्धवाबाध ॥ किमुबाधनराह ॥ अहोदयार्दिना ॥ २९ ॥ १० ॥ मममनः उक्तविषयैर्बोध्यमानमपि द्वादिउत्कठने ॥ ३१ ॥ अपत्येष्टवदयो
 नोजाताअधभा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अन्नज ॥ मुधाप्ययमेवनाह विनसत्किं स्थितमर्गत्यर्थ ॥ ३४ ॥ अपवानापधोपदतिशेय ॥ कनकभाह ॥ भर्तारमिति ॥ ३५ ॥ द्वा
 नदनेपा निलयारका सिद्धाभिसारिया ॥ परावृद्धुराकलान्नालं यकणवर्पिण ॥ ३६ ॥ सिद्धांतमात्तसौगध्यान्स्मशयामासमा
 कृतान् ॥ चन्द्रधवाहताभोधेन द्वाविचपरपराम् ॥ ३७ ॥ अपभ्यन्तिमलज्योत्स्नामधरातरतांगता ॥ भर्तारं रेणगच्छतीमंवलनाश्व
 विपुत ॥ ३८ ॥ अधियुक्ता स्वभजासामूयोभूयाप्यलाकयत् ॥ उवाचचात्मनेवाहोयावज्जीवशरीरिणाम् ॥ ३९ ॥ नस्वभाव शमया
 तिममाप्युक्तितमन ॥ कदाग्रं दस्कधतप्रणयप्रवणपुन ॥ ३० ॥ पश्चाभिकांतमित्युक्तमयाप्युत्कठनेमन ॥ मजरीजालवलितास्त
 रुवह्य स्वकयतिम् ॥ ३१ ॥ नमुचंतिस्त्रणमिति ममाप्युत्कठनेमन ॥ ययेयमप्रजाकांतमेतिसिद्धाभिसारिका ॥ ३२ ॥ तथाकदाहमे
 प्यामिमभापातिमन स्थितम् ॥ इमेमदाश्वमरुतएतेचशशिन करा ॥ ३३ ॥ वनराजयएताश्वमामप्युत्कठयंत्यहो ॥ हेचित्ताज्ञामुधीवां
 त फिलवां हवितस्थितम् ॥ ३४ ॥ साव्याभनिमलासाधोक्तेयाताविवेकिता ॥ अथवाचित्तमत्तारस्वप्रत्युत्कठसेमखं ॥ ३५ ॥ तिष्ठो
 क्ताभिवलितैकसमुत्कठितेनमे ॥ फिदयोलकठसेवाभेमत्तायातोजरांभवेत् ॥ ३६ ॥ तपस्वीदशगात्रश्वमवज्जिर्वांसनक्षया ॥ मना
 राज्यापभोगेभ्यामन्यस्यामूलतांगतम् ॥ ३७ ॥ वासनालतिकाप्रावृणनदीनदगतायथा ॥ एकांतरतएकालानीरस शांतवांसन ॥ ३८ ॥
 मन्यंभवतिभंभत्ताष्टुकद्वसमस्थिति ॥ तथापिचित्तकोत्कठाभवतोत्कठयान्वितम् ॥ ३९ ॥ मतिमुद्रोध्ययोगेन भ्लेपयिष्याम्यहप
 तिम ॥ प्रमृष्टफलनभतु सर्माकल्पमनोमुने ॥ ४० ॥

नैरहस्यत्वाद् ॥ किमिति ॥ बामहस्यशरीरपारिगनायार्थसमुत्कठनेसेतेभसाभरीयातल्लन्त्रिरेषाएवभवेत्सभाप्यनदत्यर्थ ॥ ३१ ॥ राज्यादीनामभोगेभ्य अभोगार्थं अ
 त्यमन अभूटनीतिमुटनीतिमंभ्यसभाभये ॥ ३७ ॥ नयाअस्यवासनालतिकायथापाहप्यदीसुद्रामहानदगतासतीनयुधगबशियाप्यनेतयासपन्नोतिशेय ॥ एकोनेत अस्तक
 अतएवकाला ॥ नैरसोतिरिच्छ ॥ ३८ ॥ पूर्ववतरापप्रदर्शनान्निहस्ताहमनः पुनरुक्तिविद्यतांभाह ॥ तथापीति ॥ अस्तेवविध सन्तयापिद्वेषितकतावोत्कठाअहयोगेन
 द्यवाप्यापायनभर्तुमतिमुद्राभ्यतस्वीहस्यमारभ्यशेयोभोगोत्कठयापुनर्वर्तभवासाह भ्लेपयिष्यामिनलपोत्कठाकार्येतिपरेणाभ्यय ॥ ३९ ॥ नैरहस्यत्वाद् ॥ प्रमृष्टेति ॥ ४०

॥ ४१ ॥ यद्यस्माद्धेतोर्भर्ततत्त्वबोधान्मयासमेतल्यरूपमंतर्वाह्यार्थचितितंयस्यतथाविधसंपरस्यतइतिशेषः ॥ तदेवप्रशंसत्याह ॥ समयेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अब्दान्मेघानां ॥ वनतरवनमध्यम् ॥ ४४ ॥ पादपानातलानाचस्पदेनवेद्यावनुमेयौगमागमौयस्या ॥ ४५ ॥ योगेनसमाहितचित्तेनेतियावत् ॥ योहारकेयूरादिभूषितःसन्मेरुकातिरभवन्तमेवअत्रमदरोटजेकशागत्वादिलक्षणइदरीतिपरेणसबध ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ भृगीरप्रसिद्धरुद्रद्वारपालमिव ॥ ४८ ॥ देवातिथिसमर्चनायपुण्याणिमालांप्रययत् ॥ जटाभिरकितचिह्नितम् ॥ ४९ ॥ अनात्मज्ञाताअज्ञानतदात्मकम् ॥ ५० ॥ यतोयस्माद्धेतोर्भर्ततिप्रियःपतिर्भौहयनेनरुद्रिक्षुण्णाममिहतामिमादशामभ्यागतस्तस्माद्धेतोरिहास्मिराज्यएवनिरोध्यामिनिवत्स्यावःसुखंचिरम् ॥ अहोनुचिरकालेनमनोरथमिमंशुभम् ॥ ४१ ॥ अहमासादयिष्यामिचद्रतांसमचित्ति
तः ॥ समग्रानंददंनानामेतदेवोपरिस्थितम् ॥ ४२ ॥ यत्समानमनोवृत्तिसंगमास्वादनेसुखम् ॥ इतिचिंतयतीव्योधाचूडालोह्यपर्व
तान् ॥ ४३ ॥ देशानब्दान्दिगतांश्चप्रापमंदरकंदरम् ॥ अदृश्यैव नभःस्थैवप्रविवेशवनांतरम् ॥ ४४ ॥ वात्येवपादपलतास्पंदवेद्यगमा
गमा ॥ वनैकदेशेकस्मिंश्चिरुक्तपण्डितजंपतिम् ॥ ४५ ॥ हृद्यायोगेनबुबुधेदंहरमिवास्थितम् ॥ हारकेयूरकटककुंडलादिविभूषितः
॥ ४६ ॥ अभवन्मेरुकातिर्यस्तमेवात्रददर्शसा ॥ कशांगंकृष्णवर्णंचजीर्णपर्णमिवस्थितम् ॥ ४७ ॥ कज्जलांबुभरज्ञातंभृंगीशमिवनि
रुद्रहम् ॥ चीरांवरधरंशांतमेकाकिनमवस्थितम् ॥ ४८ ॥ स्थलीनिषण्णंपुण्याणिप्रययंतंजटांकितम् ॥ तमालोक्यानवद्यांगीचूडाला
पीवरस्तनी ॥ ४९ ॥ किंचिज्जातविषादैवमुवाचात्मनिचेतसा ॥ अहोनुविषमंमौर्ख्यतदनात्मज्ञातात्मकम् ॥ ५० ॥ एवंविधाःसमायातिद
शामौर्ख्यप्रसादतः ॥ अयंसराजालक्ष्मीवान्यतोमेतिप्रियःपतिः ॥ ५१ ॥ त्वदिमोहघनक्षुण्णामिमामभ्यागतोदशाम् ॥ तदवश्यमिहाद्यै
वनाथंविदितवेद्यताम् ॥ ५२ ॥ नयान्यजनसंदेहोभोगमोक्षश्चयंतथा ॥ इदंरूपपरित्यज्यरूपेणान्येनकेनचित् ॥ ५३ ॥ सकाशमस्य
गच्छामिवोधंदातुमनुत्तमम् ॥ बालेयंममकांतेतिमदुक्तंनकरोत्यलम् ॥ ५४ ॥ तस्मात्तापसरूपेणबोधयामिपतिक्षणात् ॥ भर्ताकषा
यपाकेनपरिपक्वमतिःस्थितः ॥ ५५ ॥ चेतस्यस्याद्यविमलेस्वतत्त्वंप्रतिबिंबति ॥ इतिसंचित्यचूडालावभुवद्विजदारकः ॥ ५६ ॥ ईषड्या
नाद्वतान्यत्वंक्षणादंबुतरंगवत् ॥ पपातविपिनेतस्मिद्विजपुत्रकरूपिणी ॥ ५७ ॥ भर्तुरध्याजगामाग्रमंदस्मितलसन्मुरवी ॥ ददर्शद्विजपु
त्रंतपुरेयातंशिखिध्वजः ॥ ५८ ॥

परैणान्वयः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ किमर्थमिदंरूपपरित्याज्यतत्राह ॥ बालेति ॥ ५४ ॥ प्रागेवकुतस्तपस्विषेणसनबोधितस्तत्राह ॥ भर्तेति ॥ ५५ ॥ द्विजदारकोब्राह्मण
पुत्रः ॥ ५६ ॥ कथंभवत्तदाह ॥ ईषदिति ॥ प्रागुक्ताग्नीषोमभारणान्वितादीषड्यानात् ॥ अन्यत्वंपुंस्त्वम् ॥ ५७ ॥ अपपुरोदेशम् ॥ ५८ ॥

नृदजेअद्यैवअवश्यनाथपतिविदितवेद्यतातथाभोगमोक्षश्चियनयामिप्रापयामीति

मूर्तिमास्मिन्नपदद्वयत्वनकामिवर्गोरात्रिपीतस्वच्छाभ्यानिपत्य ॥ ५१ ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठान्मार्जवधादिगुणवर्हिदेशोयेन अतएवकिष्कुमाप्रपादस्तमाप्रपादगुण्यवत
 लिमाप्रयवाभरणयानिर्देशयाद्भावत्तमगामपाससप्तपाशमालयास्थितमुपलक्षितम् ॥ ६१ ॥ ६१ ॥ गन्मस्यगन्धसलप्रमापद्वयस्यतयाविधमन्त्रलपवतमिवस्थितम् ॥ ६२ ॥
 ५२ ॥ मरुद्वयमर्दपरतमप्रस्यागमप्रवाहोत्पद्यते ॥ तमर्दीनन्मूर्तिवर्धित-पूर्णकुलमिवस्वच्छम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 वनातरादुपायातपोमूर्तिमिवास्थितम् ॥ द्रवत्वनकगौरांगमुक्ताहारविभूषितम् ॥ ५२ ॥ शुक्लयज्ञोपवीतांगशुक्लावरयुगादृतम् ॥
 कर्मदत्तुधरंकांतपुरोयातशिविध्वज ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठदिगुणेनाक्षसूत्रणचारुणा ॥ भूमावलभगात्रेणकिष्कुमात्रेणचस्थित
 म् ॥ ६१ ॥ पुनलव्यासमृधानसालिमालमिवांशुजम् ॥ भासयतप्रदेशतंशारीरेदीप्तिमंहले ॥ ६२ ॥ कुडलाभूषितमुखनवमर्कमिवो
 नितम् ॥ शिलासप्तोतमदारशृंगस्येदुमिवाचलम् ॥ ६३ ॥ कांतोपशतवपुमूर्जितविजितेन्द्रियम् ॥ हिमाश्रमस्मलिलकर्मपितालो
 कस्तुटरम् ॥ ६४ ॥ मेरुहमतटालीनपूर्णदुमिववचलम् ॥ तमालोक्यद्विजसुतसमुत्तस्थौशिविध्वज ॥ ६५ ॥ देवपुत्रागमधियासपरि
 त्यतपादुक् ॥ देवपुत्रनमस्कारहृदमासनमास्थताम् ॥ ६६ ॥ इत्यस्यदर्शयामासपाणिनापञ्चविष्टम् ॥ ददौचद्विजपुत्रस्यपुष्पमूर्ष्टिक
 रंकरं ॥ ६७ ॥ चंद्रकुमुदसंवहस्यप्रालेयमिवपल्लवे ॥ हेराजपुनमस्तुभूमितिद्विजसुतोवदत् ॥ ६८ ॥ गृहीत्वाकुसुमान्मस्माद्विवेगपत्र
 विष्टम् ॥ शिविध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहाभागकुतआगमनंकृतम् ॥ दिवस सफलोमन्येयत्तामयास्मिदृष्टवान् ॥ ६९ ॥ इदम
 प्यमितपापपुण्याणीमानिमानद ॥ इमाप्रप्रथितामालागृह्यतांमद्रमकुते ॥ ७० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वापापमर्थ्यचमालां
 पुण्याणिचानप ॥ शिविध्वजकदिष्टायेददौद्व्येययास्तिवल् ॥ ७१ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ सुयद्वनिपरिभ्रांतोभूतलायतनान्यहम् ॥
 त्वत्तपूजाययाप्रामायेयनतयान्यत ॥ ७२ ॥ पेशलेनानुरूपेणप्रश्रयेणामुनानप ॥ मन्येहनुनमत्वंतच्चिरजीवीमविप्यसि ॥ ७३ ॥
 शांतेनमनसोदारमारादुन्मुककल्पनम् ॥ निर्वाणार्थतपरसाधोकश्चित्संभृतवानसि ॥ ७४ ॥ असिधाराभमंसौम्यशान्तवतमिदंतव ॥
 स्फूर्तयद्राज्यमुत्सृज्यमहावननिपेवणम् ॥ ७५ ॥

पल्लवेपल्लवेद्विमकणआलमिव ॥ ६८ ॥ ययस्मात्त्वामयासिनिद्वसेदृष्टवान्
 स्ति ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अस्तिरात्रात्रोक्तमनतिक्रम्यतिपथास्तिवल् ॥ पद्याधानतिहर्षापथार्थेअभ्ययीमाव ॥ ७१ ॥ नतयान्यत-यामेत्पनुपज्यते ॥ ७२ ॥ मप्रयेणविनयेन ॥
 एतादृशैर्षेणयुक्ताभिरजीविनाभर्तृतिमाव ॥ ७३ ॥ आरातद्वेत्तुन्मुका कस्मना-कलसकल्यायस्मि ॥ अतएवशेवारनिषण्णार्थेनप सधुनवान्स्वचित्तधानसि ॥ कश्चिदिति
 दृष्टयश्चेतिपात ॥ ७४ ॥ शांतानामकोपनानोपायित्वनत्पानांमनभूतमिदमहावतनिषण्णमसिपारासप्रभूरमत्यन्ताप्रधाननिर्वासयेत्यर्थ ॥ ७५ ॥

राज्यस्यागतिवार्थतपश्चरणयोरज्ञातयोः प्रशंसनायोगात्तस्यतपसा सर्वज्ञतां गावयन् राजा द्विजसुतरूपादिमपदाप्रशंसति ॥ जानासीत्यादिना ॥ लायसेमहाप्रगावइतिशेषः
 ॥ ७६ ॥ अथवा किवहुनासम्यगालोकाद्वीक्षणदेहकातितश्चाद्येतेनसिचसीव ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ शृंगमेरुशिरस्वरम् ॥ अमुनामदन्तमालारूपेण ॥ ७९ ॥ सुमनसांपुष्पाणापत्रदल
 निवपेलवसुकुमारतेअगम् ॥ ८० ॥ इदपुष्पजातमित्यदृश्यमानवैचित्र्येणसितमथितम् ॥ पिञ्जवधनेकर्मणिक्तम् ॥ अगेतिसवोधने ॥ ततस्माद्देवस्यतवाचनदित्यर्थः ॥ ८१ ॥ दे
 वार्चनादप्यतिथिपूजनमधिकमितितदेकमपिजन्मसाफल्यहेतुस्त्वत्पूजनेतुमेद्वयमपियुगपत्सपन्नमिति सुतराज्जीवितसाफल्यमित्याशयेनाह ॥ जीवितमिति ॥ ८२ ॥ तत्तस्मान्म
 शिविध्वजउवाच ॥ ॥ जानासिभगवन्सर्वदेवस्त्वंकोत्रविस्मयः ॥ श्रियैवलोकोत्तरयाज्ञायसेचिद्गुरुपया ॥ ७६ ॥ एतान्यंगानितेचं
 द्राद्वदितानीतिमेमतिः ॥ अथवा किं समालोकादहतेनेवासिचसि ॥ ७७ ॥ अस्तिमेदयिताकांतापातिमद्राज्यमद्यतन् ॥ तवेवतस्यादृष्टा
 नितान्यंगानीहसुंदर ॥ ७८ ॥ उपशान्तंचकांतंचवपुरापादमस्तकम् ॥ शृंगशुभ्रांबुदेनेवपुष्पेणाच्छादयामुना ॥ ७९ ॥ निष्कलंकंदुसं
 काशमंगमादित्यतेजसा ॥ मन्येतेभ्लानिमायातिसुमनःपत्रपेलवम् ॥ ८० ॥ देवार्चनायापचितमिदमित्यसितंमया ॥ अंगत्वदंगसं
 गेनतत्प्रयातुकृतार्थात् ॥ ८१ ॥ जीवितंयातिसाफल्यंस्वमभ्यागतपूजया ॥ देवादप्यधिकंपूज्यः सतामभ्यागतोजनः ॥ ८२ ॥ तत्क
 स्त्वंकस्यपुत्रस्त्वंकिमायातांस्यनुग्रहात् ॥ एतन्मेसंशयांछिधिविमलंहेतुसमानम् ॥ ८३ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ राजन्मेशृणुवक्ष्यामि
 यथापृष्टमखंडिनम् ॥ कोनामपरिपृच्छंतंविनीतंवंचयेत्युमान् ॥ ८४ ॥ अस्यास्मिञ्जगतीकोशशुद्धात्मानारदोमुनिः ॥ पुण्यलक्ष्म्यामु
 खेकांतैकपूरतिलकोपमः ॥ ८५ ॥ सकदाचिन्मुनिर्देवो गुहायां ध्यानमास्थितः ॥ तत्रहेमतटेगंगावहत्युरुतरंगिणी ॥ ८६ ॥ मेरुलक्ष्म्यां
 सुप्रदूषाभातिहारलतायथा ॥ एकदानारदमुनिर्ध्यानंतेससरित्ते ॥ ८७ ॥ ध्वनहलयमश्रौषांहीलाकलकलारवम् ॥ किमेतदित्यसौ
 किंचिज्जातप्रायकुतूहलः ॥ ८८ ॥ हेलयालोकयन्नाधामपश्चल्ललनागणम् ॥ रंभातिलोत्तमाप्राच्यंनिर्यातंजललीलया ॥ ८९ ॥ क्रीडंतं
 त्यक्तवसनंदेशेपुरुषवर्जिते ॥ कांचनांभांजमुकुलसंकारौःस्तनमंडलैः ॥ ९० ॥

द्वत्पूजाग्रहणादनतरमितिशेषः ॥ ८३ ॥ पृष्टमनतिक्रम्ययापृष्टम् ॥ ८४ ॥ पुण्यलक्ष्म्या कांतरभ्येमुखेसुरभिंतरयत्कपूरतिलकंदुपमायस्य ॥ अनेननारदो गौरागइतिगम्यते
 ॥ ८५ ॥ गुहायामेरोरितिशेषः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ध्वनतिवलयानियस्मिस्तथाविधलीलाकलकलारवंजलक्रीडाकोलाहलध्वनिम् ॥ संभावनाप्राचुर्यार्थं प्रायशब्दोप्यदंतोस्ति ॥
 तदस्मिन्ननप्रायेसंज्ञायाम प्रायभवः रूपाखायादितिपाणिनिजैमिनिप्रभृतिभिःप्रयोगात् ॥ ८८ ॥ निर्यातजलाचिर्गतम् ॥ जललीलयाजलसेचनदिक्रीडया ॥ ८९ ॥ ९० ॥

अम्याम्यपरिवर्धितवर्धितमिति पाठः ॥ इतस्त्वहेमरसस्य अपूर्निभरं भवाद्वातिशयसादरोन आभोगेन कीतिसंस्थानेन भावौ चरति स्वात्मकस्य कामपरिरस्य
 भावस्य पूर्वमिति परेणाम्य ॥ ११ ॥ स्वजलनैकम्यानिर्मितीकालेन प्रतिषिद्धवद्वेण सर्वतो व्याप्यो मविलोसिनी प्रापगं मवा किनी दिहला वपय रसप्राहेण तर्जयत् न्यभा
 षयानि मेव स्य पाठः ॥ १२ ॥ मनापुत्र कामस्य अमरोधानेन हनने कीदृयापराधस्य कर्तृनिर्गततलस्य सेन निर्मरोधा इत्यथे अर्पितगंगां युयेन ॥ १३ ॥ यत् स्वच्छमन्त्रादभ्यो
 न्यारशो मत अत सर्वत ज्जतिर्बलितसर्वा गसर्वषट्सर्वा गसर्वत पाणिपादनस्य धरो विधितो मुखमिति प्रसिद्धकालात्मन कथ्यतरोर्भगवत सकाराद्युत्थितविश्वरूपमिव स्थित
 मित्यथ ॥ १४ ॥ विश्वरूपस्य यिदुर्भगवत आलात्मकस्य विश्वरूपभीतेनार्जुनेन को भवानुपकथयति पृष्टेन भगवता कालात्मिलो कस्य कथयच्छो लोकाभ्यमाहनुमिदमवतर्हि
 स्ववचनेन दर्शितम् ॥ अतस्तमेव कालात्मन सर्वकथ्यना कलत्रादुत्पत्तकथ्यतलनेन रूपमिति ॥ वर्षे विष्टपारिषादिना ॥ वर्षाणि प्रभावाद्य यदि सवस्वराभिदया स्कथा यस्य ॥
 परिवेष्टितमन्योन्यफलकं तदुभयथा ॥ इतहेमरसापूरनिभरं भोगमासुरे ॥ १५ ॥ कुर्वतमुरुभि काममदिरस्तभस्य यम् ॥ निर्मलीक
 तवद्वेण ध्यामां ध्यो मविलोसिनीम् ॥ १६ ॥ लावण्यरसपूरेण तर्जयतमिवापगाम् ॥ प्राकारे मरोद्यानरयचकैर्मनोभुव ॥ १७ ॥ उत्पया
 र्पितगंगां युनितवतदसेतुमि ॥ सवचदृष्टसर्वा गविश्वरूपमिव स्थितम् ॥ १४ ॥ प्रतिर्विवितसर्वा गमन्योन्यादर्शागतम् ॥ कालकलतरा
 वपविदपात्यक्षपहवत् ॥ १५ ॥ विविधतुलताजालाद्दिनश्रीकलिकाकुलत् ॥ आलो कपुष्परजसोजाताद्गगनकानने ॥ १६ ॥ सूर
 जालभगजोतास्माभ्ये कालवाहकान् ॥ स्तनस्य कददपुस्य ययातिरसान्वितम् ॥ १७ ॥ उद्धृत्यादृत्य संपूर्णदलितं भोजपहवम् ॥ आ
 लोलकके ग्राक्षितारकादिमधुव्रतम् ॥ १८ ॥ अमृतापहिधाता यकोशस्य यकारिमि ॥ दुःप्रापमूलसपानां विकसत्कनकां बुजे ॥ १९ ॥
 पयिर्नापहवाच्छन्ने गुप्ते मेरोर्गुहांतरं ॥ शीतलेस्वधुनी तीरतो यो न्दृष्टमलेसुरे ॥ १०० ॥

एतेनायमद्वयस्मासानां च शास्त्रात्मनार्थादुक्तमेव ॥ १५ ॥ विविधाभिन्नलक्षण भगवतो लताजालानि अर्वांतराशास्त्रासमुद्गायस्य ॥ गगनमभ्यन्तकाकारास्तल्लक्षणैकाननेन द
 नजातान् ॥ १६ ॥ स्फुरद्भिजलमयचन्द्रपरिणामशरीरत्वाज्जलस्योद्देशे भोगाद्यानाम् ॥ समाप्यभ्ययपृकमालाहकमालमालकहलयोरभेदादवालयस्य त्रया विधात्कालक
 स्य तर्पण्योच्छ्रयविश्वस्थितिमिति पूर्वभाष्ये ॥ पुनर्ललनामणमवविशिनदि ॥ स्तनेमि ॥ परस्परस्तनस्तवकद्वेयु अभोजमुकुलेषु वसोदयसाभ्यदर्शनप्रयुक्तस्य धंया
 नात्तादुक्तस्य आलनास्सपूर्णविक्रान्त्यभोजमुकुलपहवद्वानियनेन तरेणाम्य ॥ १७ ॥ अर्धाभ्युत्पद्येयु आलोलाञ्जलकभूषणकुलका केरादीर्यकुललाञ्जलिना रका
 आरिरराजालाटिकास्वस्थितगारुस्योर्दनात् भणयस्य मधुव्रतानमरायस्मिन् ॥ १८ ॥ पुन कीदृशाललनगणनादौ ॥ अमृतेत्यादिना ॥ अमृतकलाकोशसंषट्कारिणि सुरैर्दे
 रयतस्यापुनरुद्गायपदं यपकानामपराधीषयातापुनैरेकानप्रभमेरोर्गुहांतरे एकप्रोपसद्वतवर्धिविकलापूरमिव स्थितम् ॥ नभगुमदिति यदुक्तं नुपपत्तये विशिनदि ॥ बुद्ध्यापे
 रिति ॥ अम्यानि विशेषवचनानि अन्यत निधानयोम्यत्पाननामदर्शनापानि ॥ १९ ॥ १०० ॥

इदंशंकांतंखैणंस्त्रीसमूहमात्रोक्थमुनेर्मनस्तदनंतरमानंदितंप्रपन्नं सतन आश्रितो विवेकांशो येन तथा विधं वभूवेति परेणान्वयः ॥ १० १ ॥ २ ॥ चित्तेविकारास्तर्वांगेनाक्षोभस्तेन स
वर्गिसारस्परतसःस्वलनदन्तमित्याह ॥ वभूवेति ॥ तत्र दृष्टानाह ॥ फलमित्यादिना ॥ ३ ॥ छिन्नं क्षतलतावतशाखा मूलस्थानं यस्य तथा विधः प्रत्यप्रस्त रुणः पादयोवदादिरिव ॥
उत्तमेति राजसवोधनम् ॥ ४ ॥ द्विधा पातं संयो द्विधा वदितं विसंभृणालमिव बाणलक्ष्मसारभूतोरसः शुक्रयस्य ॥ राजप्रश्नः स्पष्टः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्त्वज्ञानात्मपि प्रबलतरपारब्धेन विवेकां
शनिरोधात्कदाचिद्देहधर्मानुवर्तनमस्य वेत्युत्तरमाह ॥ सर्वस्याएवेत्यादिना ॥ ७ ॥ यावत्स्वातन्त्र्यनाशपर्यन्तम् ॥ ८ ॥ सुखदुःखमयत्वेन दृष्टादैर्दर्शयति ॥ तृप्यादिनेति ॥ ९ ॥

चंद्रविवेकलापूरमेकत्रैवोपसंस्तम् ॥ खैणमालोक्थतत्कांतं सहसैव मनोमुनेः ॥ १० १ ॥ अनाश्रितविवेकांशं वभूवानंदितं स्फुरत् ॥ आ
नंदवलिते चिते क्षुब्धे प्राणानिले स्थिते ॥ २ ॥ वभूव तस्य लघुस्य मदन्स्वलितं तदा ॥ फलं रसा पूर्णमिव श्रीष्मां तद्वतो यदः ॥ ३ ॥ प्रत्यप्र
पादपृच्छित्तलतादंतद्वोत्तम ॥ अवस्थाय कणस्पर्दीशशांक इव वामुनिः ॥ ४ ॥ विसं द्विधा पातमिव गलत्साररसो भवत् ॥ शिखि
ध्वज उवाच ॥ तादृशोपिव दृष्टोपि जीवन्मुक्तोऽप्यसौ मुनिः ॥ ५ ॥ निरिच्छोपि निरागोपि न किंचिदुपमोऽप्यलम् ॥ सवाद्याभ्यंतरं नित्य
माकाशविशदोपि च ॥ ६ ॥ नारदोपि कथं ब्रह्मन् मदन्स्वलितो भवत् ॥ चूडालोवाच ॥ सर्वस्याएव राजर्षभूतजातेर्जगन्त्रये ॥ ७ ॥
देवादेरपि देहोऽयं दयालैव स्वभावतः ॥ अज्ञमस्त्वथ तज्ज्ञं वायावत्स्वातंशरीरकम् ॥ ८ ॥ सर्वमेव जगत्पङ्गुखदुःखमयं स्मृतम् ॥ तस्या
दिनापदार्थेन केन चिदर्थं ते सुखम् ॥ ९ ॥ आलोक इव दीपेन महं बुधिरिवेदुना ॥ क्षुधादिनापदार्थेन दुःखं केन चिदेव हि ॥ १० ॥ तमो मे
घपटेनेव स्वभावोऽत्यन्तकारणम् ॥ स्वरूपे निर्मले सत्ये निर्मेषमपि विस्मृते ॥ ११ ॥ दृश्यमुह्यासमाप्नोति प्रादुर्भावपयोधरः ॥ अनारतानुसं
धानादप्यन्मेषमविस्मृते ॥ १२ ॥ स्वरूपेनोह्यसत्ये पचिते दृश्यपि शाचकः ॥ यथा तमः प्रकाशाभ्यामहोरात्रौ स्थितिं गतौ ॥ १३ ॥ तथैव
सुखदुःखाभ्यां शरीरं स्थितिमागतम् ॥ एवं हि सुखदुःखे देजन्मकारणदर्शनात् ॥ १४ ॥ अज्ञस्य गाढां याते पटे कुंकुमवद्वटम् ॥ तज्ज्ञस्य
त्वं गलगतो मनोगपिन तदश्नात् ॥ १५ ॥

दुःखवर्धत इत्यनुकल्प्यते ॥ ११० ॥ यथा मेघलक्षणेन पटेन उपचितेन निश्चितमेव धर्मेतद्वत् ॥ यत्र तत्त्वज्ञानात्मपि क्षणं त्वरूपविस्मरणे ईदृशानर्थस्तथाज्ञानार्थं किं वाच्यमित्याशये
नाह ॥ स्वरूपे इति ॥ ११ ॥ अतएव सदैव दृश्यानुह्यासाय सदैव समाधिना स्वरूपाविस्मरणशीलेन भाव्यमित्याशयेनाह ॥ अनारतेति ॥ उन्मेषो निर्मेषद्वयान्तरालकालस्ताव
न्मात्रमपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ एवज्ञाज्ञयोः प्रारब्धफलभोगसाम्येऽपि रजनारजनकृतौ विशेषोऽस्येवेति दृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥ एवं मित्यादिना ॥ जन्मकारणस्य देहाद्यात्मभा
वस्य दर्शनात् ॥ १४ ॥ तज्ज्ञस्य तद्वशात्तत्त्वज्ञानवशात् ॥ मनोगपिन लगतः ॥ १५ ॥

यथायथं स्फटिकस्थितं रागेयनाशाभ्यामुरजनेन ॥ आदिपदासपथमुक्तेर्नल्पकाराण्यप्यासेन आकांततरी अतिशयेन सकोतावपि युग्माशुभीकुमुदीन्यादिवर्णोपटस्येवरा
 येपरजमया आदिपदासुपुष्पशुभादिनाथयथाभरणेन लगातस्तद्विषय ॥ इवानीं स्फटिकावपि तस्य स्वच्छतरस्याद्विरोधमाह ॥ पुरं स्थेति ॥ स्फटिक-पुरं स्थजपाकुसुमादिवस्तु
 भावेन ताल्काटिकरंजनमपि यथायात् ॥ तज्जस्तुनामपि नीतीत्यय ॥ १६ ॥ अक्षस्य पादजायते इति यदुक्तं द्विदृष्टाणि ॥ वस्तुन इत्यादिना ॥ घनरंजितरंजनम् ॥ धी अक्षस्ये
 निरोध ॥ १७ ॥ तस्मिन् सप्ताह ॥ गतधीति ॥ यद्यस्तत्त्वतो परितोषिताभावतीत्यर्थ ॥ १८ ॥ विषय रंजनं न वदति ॥ तथाच बुद्धी विषय रंजनवासनोपपद्यत इत्ययं
 धर्मोऽपि स्फटिकमिष्याह ॥ अनेनेति ॥ १९ ॥ दूरस्थानोपमराभ्यामीनाम् ॥ अपि यदास्ति निहितानां चलाभागरादित्येतत्कारणप्रामोदतिमानि सुखदुःखसंकेतकमेण
 आपतेत इति ताज्जापुच्छति ॥ स्तोसर्सीति ॥ १२० ॥ ११ ॥ मर्षाद्विस्तृतोऽस्ति संप्रकारवर्णयति ॥ स्वेति ॥ सन्निहितविषयकायां क्षिप्राणिभिर्दूरस्थविषययोराभ्यानुमानाद्विना
 यथाशुभाशुभौ रागादिनाकांततरीमणे ॥ पुरं स्थवस्तु भावेन रंजनीं स्फटिको यथा ॥ १६ ॥ तज्जस्तु यानीति बोधाज्जीवन्मुक्तमिति मु
 नि ॥ वस्तुन भ्येपमात्रेण घनरंजितमेति धी ॥ १७ ॥ गतपि वस्तुनिदृष्टदुर्द्विष्यां परितोषिता ॥ गतपि कुकुमेव संतदीप्य मनुरंजनम् ॥ १८ ॥
 नजहति यथा मूढसंध्याविषय रंजनम् ॥ अनेनेव कमेणोतीषधमोक्षीव्यवस्थितौ ॥ १९ ॥ भावनातानवभाक्षोवधो हिदृढभावना ॥ शि
 रिव्यज्जउवाच ॥ ॥ स्तोत्यसि कारणप्रामोकेयं दुःखसुखं चवा ॥ १२० ॥ अभ्युदेतो विवदमेदूरस्थानामपि प्रभा ॥ अत्युदारमतीवाच्छ
 यद्गर्धवधनं वव ॥ २१ ॥ श्रोतुं धर्मिनं गच्छामि मयूरभ्रमरे वधिव ॥ ॥ षूढालावाच ॥ ॥ स्वात्यसि कारणद्वयलब्धकायां क्षिप्राणि
 मि ॥ २२ ॥ सुखसविद्यया लानूनममुह्यसति स्वेत ॥ दद्वताक्षो भ्रमायाताजो वकुंदलिनं गतम् ॥ २३ ॥ जीवस्य निघतानां क्य पृथग्भेदे
 स्थितिगता ॥ प्राणावपुरितानां जीवि आकाशमिति सुखम् ॥ २४ ॥ सस्पर्शकर्ममुद्बाल्मरसोऽहुमलता इव ॥ सुखप्रबोधसंसारदुःखयो
 धागमेतया ॥ २५ ॥ जीवस्य निघतानां क्य पृथग्भेदे स्थितिगता ॥ सुखिन-प्रसुरत्येवाधीरताशुनदुःखिन ॥ १२६ ॥

षट्पञ्चाशदध्यायः ॥ २१ ॥ अथ विच्छिन्नस्वतन्त्रानां विद्वत्पादालादयद्वद्वतामुद्विस्ता आत्मसुखसविदुःखे शोभातक्षोभमायातासर्गप्रावर्णतरित्याकुबलिनीमुखममवधानि वि
 धारकत्वात्कुबलिनं गतमीशमोक्तारं यद्विस्तृतमन्यागात्मनस्वोर्ध्वाग्निं स्फुटिगणवद्वसति आभिभवति ॥ एतस्यैवान्वदस्याभ्यानि भूतानि माध्यामुपजीवतीति भूतेरिति भावः ॥ २१ ॥
 दस्य सप्तभोग्नयनरसनयोषादिव निनिघतभोगस्थानामभनमगमोदमाह ॥ जीवस्येति ॥ २२ ॥ तस्य विषयसंस्पर्शेन तरेकाययथाहास्यासन्निधिपूर्वप्राप्त्यय ॥ कीदृशस्याना
 द्वाद्यासद्विषयरेटयातमाह ॥ रसद्वति ॥ यथा मुलेऽसि कोरसो जलनाद्वारादुमलता सर्वपरे शेष्यनुप्रविशति तद्विषय ॥ २३ ॥ ॥ पृथग्विघटनैक रूपा इत्यर्थ ॥ कुनरत
 न्मोहनतमाह ॥ सुखिन-सुखानुभवे प्रवृत्तस्य कीदृशस्य परितोषात् तस्य तामसुखरतिननुदुःखिनोऽहुः स्वानुभवे प्रवृत्तस्य ॥ स हि अस्वस्थतरलददसमानविवात्मानमनुभवं
 तीत्यतस्तस्य पिताभ्यां रसितापकरसपूर्णतरलध्वनादीमार्गोर्नमीयते इत्यय ॥ २४ ॥

१ अथ द्वाकां नुतो धाया द्वाहात्वेति पाठोऽपि द्वाहात्वेति याद्वि

अतएवलोकोपि सुवेपस्य भोगे प्रवृत्तस्य राजादेः सद्यः कर्तव्यं च दानेदकसिक्ताः कीर्णकुसुमाधूपकसूर्यादि सुरभिणो मार्गाः प्रसिद्धाः कुवेपस्य नीचस्य नूतद्विपरीता इत्याह ॥ येहीति ॥
एवंचायजीवोयावत्कालतरलतरनाडीमार्गाननुप्रवेशेन अपरिस्फुरन्त्ययतरलताश्चुम्पोभावतितावदस्य नहु रवप्रसक्तिः ॥ तदास्यसङ्कटनाद्याकारवत्यात्पस्यात्सुरवमभिष्य
ज्यते ब्रह्माकारवत्यानुपूर्णाभित्यवातरवैलक्षण्येपि विक्षेपाभावात्साशाम्यत्वेवेतिस्त्रस्थायस्यमेनतावत्कालमुक्तमेवावेहि ॥ आविर्भूतसुरवास्यस्यतैवमुक्तिरिति तल्लक्षणसत्त्वादि
तिभाषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ तर्हि विषयसुरवानुभावकालेकतो जीवस्य नमुक्तानुभावस्तत्राह ॥ सुरवेति ॥ इत्थं प्रहणदृष्टातार्थः स्वस्य विषयसुरवास्यपिकलनकलानुभावस्तद

येहिमार्गाः सुवेपस्य कुवेपस्य नते शुभाः ॥ यावत्समाणं जीवोयं संशाम्यत्यपरिस्फुरन् ॥ २७ ॥ तावत्समाणमेवैनं मुक्तं मुक्तमवेहि वै ॥
यावत्समाणमधिकं स्फुरति क्षुब्धमारुतम् ॥ २८ ॥ तावत्समाणमेवैनं वद्धं वद्धमवेहि मे ॥ सुरवदुःखकलारूपं दौघं जीवस्य नतरः ॥ २९ ॥
तदभावे हि मोक्षः स्यादिति दौघाव्यवस्थितिः ॥ सुरवदुःखदर्शयावदानीते नोद्विषैः शठैः ॥ १३० ॥ तावत्सुरवसमः सौम्यो जीवस्तिष्ठति शां
तवत् ॥ सुरवमालोप्यवाहुः स्वमदातीतश्चलदृष्टुः ॥ ३१ ॥ समुद्रमतिजीवो तदद्विषं दुर्मिवतोयधिः ॥ जीवः क्षुभ्यति दृष्टेन संविदांगसुरवादि
ना ॥ ३२ ॥ आभिप्रेतवमार्जारिभो र्थमेवात्रकारणम् ॥ शुद्धेन बोध्यबोधेन स्वात्मज्ञानमयात्मना ॥ ३३ ॥ सुरवदुःखादिनास्तीति ते
नासौ याति सौम्यताम् ॥ नतसुरवादिनो तन्मे मुधाचायमहं स्थितः ॥ ३४ ॥ इति जीवः प्रबुद्धो हि निर्वाणं याति शाम्यति ॥ सुरवाद्यवस्त्वतद्
पमित्यंतर्बोधसंविदा ॥ ३५ ॥ नतदुन्मुखतां याति जीवः शाम्यति केवलम् ॥ सर्वमेव चिदाकाशं ब्रह्मेति धननिश्चये ॥ ३६ ॥ स्थितिं याते
शमं याति जीवो निःस्नेहदोषवत् ॥ दोषवच्छममायाति सुरवादिस्नेहसंक्षये ॥ ३७ ॥ सर्वमेवमिति ज्ञानाज्जीवोऽद्वित्वविभावनात् ॥ सर्व
माकाशमेवेति बुद्ध्याक्षोभं न गच्छति ॥ ३८ ॥

धरागाथाश्च तस्य बहिः स्यदोयश्च सुरवविच्छित्तौ तरलीभावस्तदुपायार्जनायानर्थसहस्रे स्यदः स एव जीवस्य धोनत्वितरः सुरवविश्रात्यशोपीति क्षणमात्रमपि सुरवविश्रांत्य तद
भावे मोक्षस्यादेवेति सरणासं सरणाभ्याबधमोक्षयोर्दौघाव्यवस्थितिर्भयोक्तेति परेणान्वयः ॥ २९ ॥ उत्कर्षेवार्थप्रपचयति ॥ सुरवदुःखेत्यादिना ॥ १३० ॥ अक्षातीतद्वि
यागम्यः स्वप्रकाश इति यावत् ॥ ३१ ॥ दृष्टेन सुरवादिना सुरवतसा धनविषयतदुपायधनादिना तद्गगनसंविदाक्षुभ्यति ॥ अग्रेसरबोधने ॥ ३२ ॥ मौल्यं निरतिशयानंदस्वतत्त्वाज्ञा
नेन वात्रक्षोभेकारणम् ॥ केन तर्हि तन्निदृश्या विश्रान्तिस्तदाह ॥ शुद्धेनेत्यादिना ॥ बोध्योऽवश्यबोद्धव्यः स्वात्मा तद्वोधेन ॥ ३३ ॥ सौम्यताविश्रान्तिम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
सुरवादि बुद्धेरेव गतस्तक्षये ॥ ३७ ॥ सर्वजगत् एव चिन्मात्रमेवेति ज्ञानात् ॥ अद्वित्वमैक्यतद्विभावनात् ॥ आकाशं शून्यम् ॥ ३८ ॥

अनेनमस्यैवमिवावनेमहेतुनापृथक्तापृथक्स्यपृथक्स्यथा ॥ कथतसस्यस्रोमविषमआगतसमाह ॥ कीवेनेति ॥ इदुतिथेनकथितनैवकायकीवेनेहिरण्यगर्भेणपृथक्
 सर्वात्मनादृष्टंतिव्याप्येकस्यस्रोपादृक्कमेणमुक्तोमविद्यामीनित्वकथनयैषवधमोक्षमार्गोक्तमपित्वासृष्टानुवस्यतइत्यर्थ ॥ १९ ॥ मयस्मृत ॥ २० ॥ क्षीतिवद्वर्तना
 द्वागवावनेद्वानेपुष्पसम् ॥ २१ ॥ कथसोमयतिताह ॥ सर्विशक्तिशाराभाषेणेति ॥ मन्त्रित्वाभावादीनामधिष्ठान्माकीयसिद्धिः अकुरितरागादिहस्यनुरोपप्राप्त्य
 नुप्राप्त्याभावात्तदशमाषेत्यप ॥ वेदोत्पत्त्याद्यंतं चारीणोभ्यानाभावात्तस्यस्येनेधनेनसर्वांगसंस्थितोभेदोतर्गतं सारोमज्जासारश्चआशुमकटसौगंध्यमिषानुगतं रजः स्वसूक्ष्मा
 रत्यवन्नि ॥ यथासिद्धं दंतपञ्चकलारिकस्यतर्गतं अक्षरान्तर्गतस्येनत्वज्जातिद्वइत्यर्थ ॥ २२ ॥ तत्तुल्यकरजः सर्वोन्मथश्चित्तसन्नादीद्वाराअधोमूलाधारस्यानंयानि ॥
 यथावर्तं स्वेपद्यतजलमयतीनिगतपुरोभागतस्मान्मिन्नितादेकीभूययनमयआदिपदभ्येपाद्यस्यभूत्वावर्धनोन्मुखसर्वधोऽस्मिंहितदशंयानितद्वइत्यर्थ ॥ २३ ॥
 जीवस्थानेनशून्यस्यक किंलसोमविभ्रम ॥ जीवेनेदंमिवधेनेवयथाप्रथमसर्गतं ॥ २४ ॥ स्वयसविदितोमार्गस्तेनैवायापिगच्छति ॥
 शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ सुखसचारयोग्यासुजीवेसरतिनाद्विपु ॥ १५० ॥ देवपुत्रमवत्यवतदीयप्यवनकथम् ॥ ॥ षूढालोवाच ॥
 जीवक्षोभयतिदुःखत्राणादिपवनावलिम् ॥ ४१ ॥ संविदाह्वाशमाषेणसेनामिवमहीयति ॥ वातस्यदेतमेतौतर्मज्जासारश्चसंस्थि
 त ॥ ४२ ॥ सृजत्साशुप्रसौगंध्यरजःपञ्चकलादिकम् ॥ चलिततत्त्वधोयातिगज्जादिवधनादिसे ॥ ४३ ॥ देहनाडीप्रणालेनयातिशुक्रं
 यहिःसत ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहहोसिवेत्सिपूर्वाध्वतस्थितिम् ॥ ४४ ॥ ज्ञापसेवचनदेवस्वभावोहिकिमुच्यते ॥
 षूढालोवाच ॥ ॥ आपसर्गेयथासद्यस्फुरितमममप्राणि ॥ ४५ ॥ यदावदयदापालतयैवाप्यवस्थितम् ॥ काकतालीयवहारिदुहुदो
 त्यतिनाशवत् ॥ पुणासरवदुच्छूनतस्वमावविदुमुवा ॥ १४६ ॥

सत स्वभावात् ॥ वेदोदरविद्वेयद्वयार्थैकत्वभावात्तद्विषयत्वयोक्तमस्यभावात्प्राप्य कद्वितिराकापृच्छति ॥ देवपुत्रेति ॥ महोभ्यासोद्विषमहोस आत्मतत्त्वविद्वि ॥ आत्म
 ज्ञानात्पूर्वसोवार्तिकपदार्थवस्थितिभक्तार्थीहिकीराज्येनोक्त ॥ २४ ॥ कथमहमीदृकपाप्मातसमाह ॥ ज्ञापयेद्वि ॥ सर्गादिकालेसर्गोन्मुखं ब्रह्मपातनमपानिकर्तानुसारं
 यादप्याहर्षमर्कयत्सदायात्मनास्वत्नित्फुरितं तस्यपदार्थस्यभाषलयादहर्षमर्कत्वमित्यस्ति स्वभावाभावात्पदार्थइत्याह ॥ आपसर्गोद्वि ॥ २५ ॥ सोमतिकथयतादित्वभावाद्दे
 विमयददृष्टावधवैविध्यव्यापिसमाभ्येन सर्गादीनामिदृक्प्रभासमत्काकागमनं प्रणेद्वासाच्छिरसितालयतर्गमिषनेनतस्यमरणमिषवत्तादृशमाश्रयमुक्तमितिबोधनायाप्यसर्गा
 नुधापनमिषापापवर्धयति ॥ कोकेति ॥ समवासाद्विद्वेयार्थद्वयविषयमात्मनासाधुनीयेद्वार्थोच्छेदस्यप ॥ सापतिकेपिमतिबलसुदेराकाळनिपयने स्वभावाद्देविष्ये
 वददृष्टावधव्यापनिद्विपिपुनराभ्येत्याराधेनदृष्टान्तरमाह ॥ कारिदुहुदेति ॥ आपानाप्रत्यारुक्तिकोषाद्योस्तिव्यापारयेनदृष्टान्तरमाह ॥ पुणासरवद्वि ॥ २६ ॥

उत्कलक्षणत्वभाववशतः प्रकृतेऽस्मिन् जगति विविधविकारात्मका अंशजादिचतुर्विधा देहाभ्यमिति ॥ तेषु केचिद्विज्ञाने देहास्ते प्रक्षीणवासानतया भूयो जन्मनेन भवंति इतरे अज्ञाने देहान् भूयो जन्मने भवति ॥ यतस्ते भोगेष्वेव धनस्य इत्यर्थः ॥ १४७ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमन्तास्यप्रकाशे नि० पू० पञ्चाशीतितम सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥ कुंभे कुंभस्य जन्मवद्विद्वंस्त्वसमागम ॥ नदादिप्यस्य सार्वज्ञ्यमित्यादिरिह वक्ष्यते ॥ ११ ॥ यथा वर्णितलक्षण स्वभाव सर्ववस्तुषु अप्रालयप्रसिद्धस्तथा मायाशबलस्यात्मनः सर्गादित्वभावः श्रुत्यादिप्रसिद्धस्तद्वशत इत्यर्थः ॥ भोगार्थस्य इति त्येके कीदृशार्थमिति चापरे ॥ देवस्यैव स्वभावो यमात्मका मस्य कास्य देहि भगवद्ब्रह्मपादाः ॥ ११ ॥ वासनानाङ्गा सज्ञानाभ्यासेनापक्षयम् ॥ न दर्शनमनुभाव इत्यर्थः ॥ २ ॥ इत्थमनुभावमत्कारे कीर्तितत्त्वकारश्रोतुकामो राजा तप्रशसमान प्रस्तुतकथारोषसक्षिप्यसमापयेत्याह ॥ अत्युदारमित्यादिना ॥ ३ ॥ ॥ ७४ ॥ क्वस्मिन् अस्मिन् स्वभाववशतो जगति प्रकृते देहाभ्यमतिपरितो विविधा विकाराः ॥ प्रक्षीणवासानतया न भवन्ति केचिद्भूयो भवन्ति च पुनस्त्वितरेष्वनास्थाः ॥ १४७ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० सुखविचारयोगोपदेशो नाम पञ्चाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७४ ॥

चूडालोवाच ॥ आत्मस्वभाववशतो जातं जगदिदं महत् ॥ स्थितिं वासनयाभ्येत्यधर्माधर्मवशो स्थितम् ॥ १ ॥ वासनान्नासमानीयधर्माधर्मैर्नृह्यते ॥ ततो न जायते जंतुरिति नो दर्शनं मुने ॥ २ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ अत्युदारं महार्थं च वक्षिस्व वदतां वर ॥ अनुभूतिमुपारुढं गृहं च परमार्थवत् ॥ ३ ॥ त्वद्वाक्यविभवेनाद्यश्रुतेनानेन सुन्दर ॥ पीतेनेवाभ्युतेनाहमतया तोस्मि शीतताम् ॥ ४ ॥ तत्समासेन तां तावदात्मोपतिं वदशुभम् ॥ ततः श्रोत्यामि यत्नेन ज्ञानगर्भा गिरंतव ॥ ५ ॥ तेन पद्मज पुत्रेण मुनिना नारदेन तत् ॥ कुरुतं वीर्यमायं कथयथास्थितम् ॥ ६ ॥ चूडालोवाच ॥ ततो निवध्नता तेन मनोमत्तमतं गजम् ॥ विवेकविपुलात्ताने शुद्धया धीवरञ्जया ॥ ७ ॥ तदीयं कल्पकालाग्निगलिते द्रुवापमम् ॥ रसानां पारदादीनां दिव्यानामनुरंजनम् ॥ ८ ॥ मुनिना पार्थगे कुंभे स्फाटिके विलसद्भुजौ ॥ अद्भुते विहुताकारं चंद्रे चंद्रद्वयार्पितम् ॥ ९ ॥ तत्र शैले बृहत्काले स्थूलः पार्थेषु चाभितः ॥ गंभीरकुक्षिः सुदृढश्चोपलाहनक्षमः ॥ १० ॥ संकल्पितेन क्षीरेण सकुंभस्तेन पूरितः ॥ अमृता पूरं भिन्नेन विधिनेवामृताणं वः ॥ ११ ॥ तत्र मासा द्वाद्विंशति मुनिमंदाहुतिक्रमः ॥ अमृताब्धौ शुभोगर्भ ईदोरिदुरिवानुजः ॥ १२ ॥ इदं मास इवा पूर्णकालेन सुषुवे षटः ॥ गर्भकमलपत्राक्षं प्रसूनामिव माधवः ॥ १३ ॥

न्याथरेकतस्थापितम् ॥ ६ ॥ आलाने गजवधस्तभे ॥ धीलक्षणया वरञ्जया चर्मरज्ज्वा ॥ ७ ॥ कल्पकालसर्वविधना अग्निना गलितस्येदोर्द्रव उपमायस्य ॥ पारदकाचनरूप्यादीनारसानां शुर्वीयाणामनुरंजनमनुकारिसदृशमिति यावत् ॥ ८ ॥ तत्र शैले रौ ॥ पार्थेष्वभितश्च स्थूलो विपुलः अतएव गंभीरकुक्षिः ॥ उपलेष्वाहननमास्फालनतत्रक्षमः ॥ आस्फाल्यमानो प्यस्फुटन्ति सिद्धवत् उपपत्तिः ॥ ईदृशः सकुंभस्तेन नारदेन संकल्पजेन क्षीरेण पूरित इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ स्वसकल्पसदृशमृता पूरात्मना भिन्नेन विभक्तेन विधिनारदा अरश्रवण्यश्राणं वा विनिवृत्तलोके श्रुतिप्रसिद्धोऽमृताणं बोधया पूरितस्तद्वदित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्र क्षीरे से होतुः कुमुनिमंदा अत्रिकाया हुतिषु क्रमयति प्रवर्त्तयतीति मुनिमंदाहुतिक्रमः अमृताब्धौ ईदोरनुजः प्रतिविवेदुरिव वदधे ॥ १२ ॥ मासः आ पूर्णमिदुमिव ॥ १३ ॥

यस्यादृष्टपरिच्छिन्नाहभोधे श्रीराणबासपर्वकिताः परद्वय ॥ १४ ॥ १५ ॥ सर्वैर्लोककमायुपतपनति सत्कारैरसपन्नेतस्त्रिभुवे ॥ १६ ॥ विद्वान्नाम्यरोषाणिवाक्यपा
 निविद्यास्थानानि येन तया विभक्तम् ॥ १७ ॥ रत्नाद्रीस्तटिकाचले ॥ सभ्योदित-पूर्णद्वितीयादृष्ट ॥ १८ ॥ १९ ॥ पद्मपथारण्येष्ठवपरिद्वानाया अभिमतवादितायाः पितृ
 कितावरासिर्वाविद्यास्थानयस्यतया विधायीत्येकेभ्यवेरोत् ॥ २ ॥ क्षान्तापारपरमाविधिभूतत्वज्ञानतत्रविश्रान्तकार ॥ २१ ॥ ईसायोसकुम्भ अयत्नरुरस्त्योदृष्ट ॥
 मनुषीणां परैरस्तस्य भर्तुः समसार्थमद्वयदीर्घ्याचूलाया कथयितुमशक्यते शतमभ्यास्यत इति स ह भूतगवाले आत्मानस्तज्जन इति पुरुष-पुरुषाय मेदं तिष्ठिपूर्वरा मायणे श्री
 रामश्चनम् ॥ योग्यपाततमात्मनमभ्यधायातिपादयेत् किन्तनल्लपार्थोरेणासापहारिणेति महाभारतभारतप्रतिशकुललाचनयेत्येकमुच्यतेति च ॥ भैषद्योप ॥ उपवेदस्य
 परिपूर्णसमकाङ्गकुम्भाद्भोविनिर्वयौ ॥ इदु सूक्ष्मादिर्वाभोधेरपरस्त्यवार्जित ॥ १४ ॥ द्विने कतिपर्यरेव वृद्धिर्भग्याजगामस ॥ अ
 प्रमेयाङ्गमोदय-शुक्लपदोशरीयया ॥ १५ ॥ सर्वसंस्कारसंपन्ने स तस्मिन्नाहरो मुनि ॥ मांढाद्रां दहवशेषं विद्याधनमयोजयत् ॥ १६ ॥
 द्विने कतिपर्यरेव विज्ञाताशेषवाह्मयम् ॥ चकारैनमुनिवर-प्रतिषिधमिवात्मन ॥ १७ ॥ तेनाराजतपुत्रेण मुनिना मुनिनायक ॥ रक्षा
 दीपतिविधेन सभ्योदित इवोदुराद् ॥ १८ ॥ अर्थेन पुत्रमादाय ब्रह्मलोकस नारद ॥ जगामायस्वपितरं ब्रह्माणवाभ्यवा दयत् ॥ १९ ॥
 कृताभिवर्दनं ब्रह्मापौत्रमादाय ततदा ॥ अभिवादित वेदादिस्वयमकेभ्यवे शयत् ॥ २० ॥ अथाश्विर्वाटमार्त्रेण सर्वज्ञानपारगम् ॥
 पञ्चतकुम्भनामानवकारकमलोद्भव ॥ २१ ॥ साधोसोहमयकुम्भ पौत्रोहपद्यजन्मन ॥ पुत्रोह नारदमुने कुम्भनामास्मि कुम्भज ॥ २२ ॥
 निवसान्ध्रज्जपुरे पित्रासहयया सुखम् ॥ चत्वार सुहृदो वेदाभमलीलाविलासिन ॥ २३ ॥ मातृत्वसाभेगा यत्रीमममातासरस्व
 ती ॥ ब्रह्मलोके मम गृहपौत्रस्तत्रास्मि सुस्थित ॥ २४ ॥ यथाकाममशेषेण जगति विहराम्यहम् ॥ लीलया परिपूर्णात्वा न तु कार्येण केन
 चित् ॥ २५ ॥ धरां पतति मे पादौ पततो नमहीतले ॥ रजःस्थानि नागानि न्यलानि नायाति मे वपु ॥ २६ ॥ अद्याकाशपथागच्छन् दृष्टवां
 स्त्वामहं पुर ॥ इह तनागतास्म्यग सर्वकथितवानिति ॥ २७ ॥

भाष्यब्रह्मविद्यापरोक्षनायस्यतदाक्यस्यतया विषयायां बाधेनाद्यतत्वाभावाद्भारम्भाहृणीरकामयत स्तेनमनेद्यनवादिनीबाहू पाषाण-द्रुवते इत्यादिर्बैदिकार्थवादाक्य
 यथा मायया पश्यते ॥ तत्त्वज्ञानबलेन सार्वाभ्युपगमात् ॥ इह मरुतप्रभवसुदंश्वेत्यादिवाग्भवेदोक्तिर्यस्योहमयकुम्भद्वितीयापुक्तिर्नाथानवभगदृष्टनायोप ॥ कमणामनसा वाचा सा
 प्रभुर्हितचोदिनिष्यन्नादन्तर्दिष्यान्निष्ठासकमनेन परमहितस्यास्तथाक्यस्य चानात्मावाविति ॥ २२ ॥ २३ ॥ साक्षाभ्यामुरभावात्स्तिनुभावात्तदप्युपलब्धस्य माभादप्यदृष्टा
 यथानाह ॥ भाव्युत्पत्तेर्निर्वाणोऽल्लगदतिशेष ॥ २४ ॥ २५ ॥ उक्ताय विद्यासार्थस्य विद्यास्तिमानिर्दर्यापति ॥ धरां पतति ॥ यद्यधरां पतति भूलोके स चरति सति मेवादीमही
 तलेन पतत ॥ २६ ॥ २७ ॥

उक्तिमुपसंहरति ॥ एषदति ॥ हेवनवासतज्जवनवासगुणांस्तत्कलचित्तशुद्धिचजानन् अहर्मेषउक्तप्रकारजन्मादिमानित्यखिलमेवत्वःपृष्ठतेयथानुभूतंमयावर्णितम् ॥ पादा
 दंतेदस्यदेशश्छादसः ॥ आर्यजोत्तमेपुच्छत्सुसतरसकथननिर्मातिकर्त्तव्येवयतस्तेषुभौ सद्दि सहप्रश्नोत्तरकथनसंव्यवहारदेशाअतस्त्वयद्यदभीप्सितंतत्तत्कामपुच्छअह
 तदकुदशास्मीतिभावः ॥२८॥२९॥ ॥ इतिश्रीवागिष्ठमंतात्यर्पणंति०पू०षडशतितमःसर्गः ॥८६॥ ॥ ७॥ ॥ कुभप्रशसाराज्ञोच्चनिजदुखनिवेदनम् ॥ शिष्यत्वमुपे
 श्यार्थविश्वासश्चोपवर्णयते ॥ १॥ सर्गेजन्मपरपरालक्षणेससारे ॥ सभूतैःसचित्तैर्देवायुगपत्परिपाकेनफलदानायस्फुरद्भिर्त्युपैर्भवान्द्रावस्मिन्मंदराचलेसमेषितइतिमन्येस
 भावयापि ॥ बृहद्वतैःपुरोवतैः ॥ १॥ त्वदुपदेशान्ममवश्यमाविनीकतायतैतिसूचनायसिद्धिबल्ल्याह ॥ अयंति ॥२॥३॥ राज्यलाभाद्यपेक्षयासाधुसमागमेउत्कर्षदर्शयति॥
 एषोहिमित्यखिलमेवयथानुभूतंतेवर्णितंनुमयावनवासतउज्ञ ॥ संतोहिसंकथनमार्थजनोत्तमेषुनिर्मात्यलंरुभगसंव्यवहारदक्षाः
 ॥२८॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ आतुंसमाकृतनमस्करणा
 जगामश्चामाक्षयेरविकरैश्चसहाजगाम ॥२९॥ ॥ दि० ॥१८॥ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे० मोक्षोपायेषुनि०पू०चू०कुंभजननकथनंन
 मषडशतितमःसर्गः ॥८६॥ ॥ ७॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सर्गेस्फुरद्भिर्मत्युपैर्मन्येसंप्रोषितोभवान् ॥ अलक्ष्यैःसंभूतैरद्रो
 बृहद्वतैरिवांबुदः ॥ १॥ अद्यतिष्ठाभ्यहंसाधोधन्यानांधुरिधर्मतः ॥ अमृतस्यदिवचसायत्वयास्मिसमागतः ॥ २॥ नकेचनतथाभावा
 श्वेतःशीतलयतिमे ॥ राज्यलाभादयोष्येतेयथासाधुसमागमः ॥३॥ निरगलरसोयत्रसामान्येनविजुंभते ॥ मुक्तरगादिमननंतकल्य
 नमुखावहम् ॥ ४॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवंवादिनिसैवास्थवाक्यमाक्षिप्यभूपते ॥ भूयःप्रोवाचचूडालामुनिदारकरूपिणी
 ॥ ५॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आत्तामेषाकथतावत्सर्वतवर्णितंमया ॥ त्वमेकथयहेसाधोकस्त्वमद्रोकरोषिकिम् ॥ ६॥ कियत्पर्यव
 सानेयंभवतावनवासिता ॥ सत्यंकार्यंचनोसत्यंवक्तुंजानंतितापसाः ॥ ७॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रोसिजानास्मिसर्वमेव
 यथास्थितम् ॥ लोकेदृत्तांततउज्ञोसिकिमन्यकथयाम्यहम् ॥ ८॥ संसारभयभीतत्वान्निवसाभिवनान्तरे ॥ जानतोपिहिमामार्यक
 थयाम्येवतेमनाक् ॥ ९॥ शिखिध्वजोहंपालस्यक्कराज्यमिहास्थितः ॥ भ्रशंभीतोस्मितत्वज्ञसंस्तौजन्मतःपुनः ॥ १०॥ सुखंपुनः
 पुनर्दुःखंपुनर्मरणजन्मनी ॥ भवतस्तेनतप्यहंतत्वज्ञवनवीथिषु ॥ ११॥

निरगलेति ॥ यत्रयस्मिन्साधुसमागमेनिरगलरसःअपरिच्छिन्नोब्रह्मानंदोमुक्तरगादिमननयथास्यात्तथासामान्येनद्विद्रादिसर्वजनसाधारण्येनविजुंभते ॥ तद्राज्यलाभादि
 कंतुकल्पनमात्रेणतुच्छसुखावहाननिरगलसुखावहसाधारणचेत्यर्थः ॥ ४॥ आक्षिप्यनिरुध्यविवक्षितार्थसमाप्तेःपूर्वमेवेतियावत् ॥ ५॥ एषामत्यशसाकथाआस्ताम् ॥ सर्वत्व
 रपुष्टमितिशेषः ॥ ६॥ कियान्कालःपर्यवसानमवधिपर्यस्यासाकियत्पर्यवसाना ॥ कार्यवनवाससाध्यप्रयोजनचसत्यंवदनप्रच्छादय ॥ यतस्तापसास्त्वादृशाअसत्यंवक्तुनोजा
 नंतिनजानंति ॥ ७॥ ८॥ मनोऽर्कईषदसक्षेपेणेत्यर्थः ॥ ९॥ आस्थितस्तपइतिशेषः ॥ हेनत्त्वज्ञपुनर्जन्मनोभीतः ॥ १०॥ भवतःजायेते ॥ नव्येसतमोस्मितपश्चरामिच ॥ ११॥

ननु अज्ञदशाध्यायार्थं किं यासमर्थत्वात्स्यायावाप्तनाथाः कथं ज्ञानेन बाधस्तत्राह ॥ वासनेति ॥ इह अज्ञदशाध्यायमपि ॥ २४ ॥ प्राक्तनवासनानशेषि ज्ञानोदयोत्तरमुत्पन्नयात
 याकिं यः फलतुल्यत्राह ॥ यस्येति ॥ प्राज्ञस्य मरुदेशे यमिति प्रबोधवतः ॥ २५ ॥ पदपरमपुरुषार्थवस्तु ॥ २६ ॥ पितामहोक्तिमुपसहरति ॥ ज्ञानेनेति ॥ २७ ॥ अज्ञानवार्
 ज्ञानविहाय तत्परमोक्षहेतुरिति निश्चित्य किं स्थितइत्यर्थः ॥ २८ ॥ विवेकहीनस्य बहिर्मुखस्य दृढकमटत्वात् यस्य मपि ममतादिविषयतया अनर्थाया लभित्वा शयेनाह ॥ इत
 इति ॥ २९ ॥ यदितपोऽप्यनर्थं हेयतां हेतुः कउपादेयस्तमाह ॥ कोहमिति ॥ नावेक्षेनेन विचारयसि ॥ ३० ॥ विचारद्वयगर्भिणामनसेवनपरिप्रश्नादयोऽप्युपादेया इति दर्शयति ॥
 वासनाचेहनास्येव साहंकारादिरूपिणी ॥ असत्यवोदितामौख्यान्मरुभूमौ विवांबुधिः ॥ २४ ॥ यस्य मौर्ख्यं क्षयं यातं सर्वं ब्रह्मेति भाव
 नत् ॥ नोदिति वासना तस्य प्राज्ञस्येवांबुधिर्मरौ ॥ २५ ॥ वासनामात्रसंस्त्यागाज्जामरणवर्जितम् ॥ पदं भवति जीवोतर्भूयोजन्मविव
 र्जितम् ॥ २६ ॥ स वासनं मनोज्ञेयं ज्ञानं निर्वसितं मनः ॥ ज्ञानेन ज्ञेयमभ्येत्य पुनर्जीवोन जायते ॥ २७ ॥ चूडालोवाच ॥ ज्ञानमे
 व परं श्रेय इति ब्रह्मादयोऽपि ॥ प्रादुर्महां तो राजर्षत्वं किमज्ञानवान् स्थितः ॥ २८ ॥ इतः कमंडलुरितो दंडकाष्टमिति ब्रूसी ॥ इत्यनर्थं विला
 सेऽस्मिन् रमसे किमहीयते ॥ २९ ॥ कोहं कथमिदं जातं कथं शान्त्यति चेति भोः ॥ राजन्नावेक्षसकस्मात्किमज्ञा इव तिष्ठसि ॥ ३० ॥ कथं बंधः
 कथं मोक्ष इति प्रश्नानुदाहरन् ॥ पारावारविदां पादान्कस्माद्राजन्नसेवसे ॥ ३१ ॥ दुःस्वप्नं विदाशैलकोटरे किं ययानया ॥ जीवितं क्षिप
 यं किं लं शिला कीटवदास्थितः ॥ ३२ ॥ साधूनां समदृष्टीनां परिप्रश्नेन सेवया ॥ संगमेन च सायुक्तिर्लभ्यते मुच्यते यया ॥ ३३ ॥ साधुनै
 व समं आसंभुं जानो वनकोटरे ॥ तिष्ठेव षष्ठ्यदुःश्रेष्ठो धराविवरकीटवत् ॥ ३४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ कांतया देवरूपिण्या तयैवंप्रति
 बोधितः ॥ अश्रुपूर्णमुखो वाक्यं शिखिध्वज उवाच ॥ ३५ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ अहो नुबोधितो रम्यद्यच्चिरत्सुरसुतत्वया ॥ मौख्या
 दार्यसमासंगं मुक्ताहमवसंवने ॥ ३६ ॥ अहो नु मेक्षयं यातं मन्ये पापमशेषतः ॥ यत्त्वमेव समागत्य संप्रबोधयसीह माम् ॥ ३७ ॥ गुरुस्त्वं
 मेपिता वं मे मित्रं वं मे वरानन ॥ शिष्यानमस्कराम्यद्यपादौ तव कृपां कुरु ॥ ३८ ॥ यदुदारतमं वेत्सि यास्मिन् ज्ञानेन शोच्यते ॥ भवामिनि
 र्दतो येन तद्वक्षोपदिशाशुभे ॥ ३९ ॥

कथमिति ॥ ससारसमुद्रस्य पारं परतीरसन्मात्ररूपः शोधितस्तदायः अवारमपरतीरचिन्मात्ररूपः शोधितत्वं पदार्थस्तदवहैक्यलक्षणवाक्यार्थविदामित्यर्थः ॥ अथवा पारावा
 रः परमानंदसमुद्रस्तद्विदामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ दुःस्वप्नं पदार्थोपवासशीतोष्णादिदुःस्वप्नमवस्थुन्मुखी आत्मसंविद्यस्यांतया विधया अनया तपः किं यया जीवितमायुः क्षिपयत् ॥ ३२ ॥
 सात्वदभिलषितविश्रान्तिमुखप्रदा ज्ञानयुक्तिः ॥ ३३ ॥ तर्हि मयेदानीं कथं स्थेयं तदाह ॥ साधुनैवेति ॥ अवष्टभ्यानि रुद्धास्तपः क्लेशादिवहिर्मुखदुःश्रेष्ठया येन तथा विधः सत्साधुना
 गुरुणा सममेव पासमाहारभुजानस्तत्सेवा परतदुपदिष्टार्थधराविवरकीटवन्निश्चलस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ निर्दतः सुखविश्रान्तिः ॥ ३९ ॥

ज्ञानमयपरमेश्वरितियस्वपापरमज्ञानतरकमुक्तदेवोषाज्ञानानांमभ्येकतरश्चेत् ॥ किमीदृशतटस्थविषयमेवतज्ज्ञानमताभ्यामिदमितिभाष ॥ ४० ॥ अद्वैतस्वसोभ्येतिमुनेर
प्रवचनेपुनरुक्तोपुपदेर स्यात्पोरयेकाककलनवर्षांनियम्येतिपथमप्रवचनोभवेत्याह ॥ यदीति ॥ मत्तर्हिद्वैतपुष्टज्ञानयथायादृशतद्वद्विषयस्यापि ॥ ४१ ॥ लीलायाश्चाना
स्यपापदत्तमनुकर्षा ॥ अथासिद्धिद्वयसुरसन्निकर्षा ॥ ४२ ॥ भूते स्वर्गकामोयजनेत्यादिविधिर्निर्दोषप्रमाणयेननिश्चितं शिदिर्मुक्तसरायमुपाधीयतेनद्वयोपदेशमित्यथ ॥
अविचारितेप्रमाणयंशेयेनादिकस्मितम् ॥ ४३ ॥ मुक्तहेतुमिदपदानयस्यतथाविधमपिप्रमाणमुद्ध्यापयाश्चादत्ते ॥ ४४ ॥ शुभासंहितमित्येषमाद्यम् कर्णगुहावाद्यङ्गीत
गानमिवशीत्याशृणु ॥ ४५ ॥ मन्त्रादीरेहापिभिमानस्याजनायद्व स्वनिदानोपशानायवमणिक्वाचोपाख्यानहस्तिकाख्यानचआवापियुगधतरायति ॥ स्वधरिति ॥ स्वस्मत्तव
यदज्ञानादयज्ञानेविभागा सत्यनेकश ॥ ज्ञानानांपरमज्ञानंकरतरत्तारकंभवेत् ॥ ४६ ॥ चूहालोवाच ॥ यद्युपादेयवत्क्योह
राजपेतद्वदामिते ॥ यथाज्ञानमिदकिंचिन्नवक्षेस्त्राणुकाकवत् ॥ ४७ ॥ अनुपादेयवत्प्रत्ययवत्पुष्टस्यलीलाया ॥ व्रजस्यफलतांवाच
स्वमसोवाक्षमविद ॥ ४८ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ यद्वक्षितदुपादेयमयाविधिरिवश्रुते ॥ अविचारितमेवाशुसत्यमेतद्वचोमम
॥ ४९ ॥ चूहालोवाच ॥ यथायात पितृवार्क्यमुक्तहेतूपपादनम् ॥ आदत्तेहितपैवल्यगृह्णाणेतद्वचोमम ॥ ५० ॥ श्रवणानतरमुद्ध्या
शुभामित्येवभाषयन् ॥ शृणुगीतमित्यक्काहत्वर्थित्वंचामम ॥ ५१ ॥ स्वचरितमदृशतयोदयत्याशिरसमयेनविवोधनचबुद्धे ॥ भव
प्रयसुतरमहामनीनाशृणुकययामिकयाक्रममनोक्षम् ॥ ५२ ॥ इ०वा०वा०द०मोक्षोपायेपुनि०पू०चूहालोपाख्यानशिखिध्व
जावधोवोनमसमशीतितम सग ॥ ५३ ॥ चूहालोवाच ॥ अस्तिकश्चितुमान्श्रीमान्स्यानित्यविरुद्धयो
गुणलक्ष्म्योरशेषेणयथाव्यिर्वाहवाचुनो ॥ ५४ ॥ कलावानश्रुशालोव्यवहारविवक्षण ॥ सर्वसकल्यसीमांतानुजानातितत्पदम् ॥ ५५ ॥
अनतयक्षससाय्येसंचितामणिसाधने ॥ प्रवृत्तोवाहवोवहिरिभ्यन्शोपणेयथा ॥ ५६ ॥ तस्ययत्नेनमहताकालनाथ्यवसायिन ॥ सिद्ध
श्रितामणि किवानसिद्ध्यत्पुतात्मनाम् ॥ ५७ ॥ प्रवृत्तिमुपमप्रज्ञांप्रयुक्तेष्वेदस्वेतवान् ॥ अकिंचनोपिशकत्वसम्बन्धोत्यविप्रत ॥ ५८ ॥
रतेनसदरातयामदमतीनामपिबुद्धेश्वरसमयेनविचारोदयद्वाराउदयस्यामुद्धर्षोपनमहामनीनांचसप्तपञ्चमभयगुतरयस्यासयापिपथ ॥ विरेपणपरनिपातअञ्जोस ॥ ई
दृशकयाक्रमकययामिभ्यवित्यथ ॥ ५९ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यपदकारोनि पू समाशीतितम सर्ग ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ श्रीव्यासिद्विनामणिप्रामुमुपद्वयपसा
चिरार ॥ कायकश्चिन्मन्त्रिनाकायाइतिकपोभ्यते ॥ १ ॥ नित्यपरस्परविच्छेदयो औदार्येनैराभ्यसर्वस्वत्यागादिगुणस्यद्वैत्याः सपदभ्वस्थानमावाप्तभूत ॥ यथाअविद्यवर्ष
इवानलस्यअग्निरिच्छयो स्थानतद्वत् ॥ २ ॥ मत्समात्मसपदगुनआनाति ॥ ३ ॥ सर्किचकारतवाह ॥ अमनोति ॥ अननैस्तपोअपदेवतापार्पनाभ्येवणादिगो बरेयक्षैः ससाय्ये
विनामये साधनेनएआदीपदस ॥ ४ ॥ अभ्यसापिनोदकनिभ्ययवतस्तस्यमहामतीप्तायासेनयत्नेनात्मकाटनेव विनामणि सिद्धोयेतिस्थित ॥ इदोयोगफलवश्यमावापिनियम
द्वैतरायति ॥ किंचिद ॥ ५ ॥ प्रज्ञाविति ॥ आश्रित्येतिरेष ॥ ६ ॥

यथाकथिदुदयाचलश्यास्थोमुनिलसन्नैवोदितर्मदुहस्तप्राप्यमपि भान्त्यमेरावुदितदूरतस्थमिवहुष्माणपश्यतितद्वदशर्थः ॥ ६ ॥ अतएवमणिराजानांइद्रेईश्वरेतस्मिंश्रिता
 मणौनिश्चयवान्सनवभूव ॥ सुदीनोदिरितम ॥ ७ ॥ सयोविस्मयस्तच्छालिना स्रग्भरातिनायातेनमनसाइदवक्ष्यमाणप्रकारम् ॥ ८ ॥ अयमणिरित्यापातज्ञानम् ॥ नाय
 मणिरितिभ्रम ॥ मणिश्वरेस्यात्तत्तर्हिंसमलत्यक्षोनभवेत् ॥ तत्तर्हिपरीक्षणायस्पृशामिस्पृशेयमितीच्छामिलाप ॥ नस्पृशामिनस्पृशेयम् ॥ यतःकदाचिन्मणिश्वरेद्भाग्यस्य
 ममस्पर्शोत्तर्धानवजेत् ॥ ९ ॥ इतिशकायार्वाजमाह ॥ नैतावतेति ॥ आगमोन्नैतिस्रतन्त्रम् ॥ १० ॥ कथतर्हिप्रत्यक्षरलालोकदर्शनंतत्राह ॥ कृपणोहंस्यका
 मणिमयोस्थितप्रायंहस्तप्राप्यंदर्शसः ॥ मेरावुदयशृंगस्थोमुनिरिदुमिवोदितम् ॥ ६ ॥ वभूवमणिराजेद्रेनतुनिश्चयवानसौ ॥ राज्येद्रा
 गितिसंतापेसुदीनइवपामरः ॥ ७ ॥ इदंसंचितयामासमन्त्रसास्मयशालिना ॥ संप्रातापेक्षयादीर्घदुःखसंभ्रमशालिना ॥ ८ ॥ अयंम
 णिर्मणिर्नायमणिश्चेत्तद्भवेन्नसः ॥ स्पृशामिनस्पृशाम्येनंकदाचित्स्पृशतोवजेत् ॥ ९ ॥ नैतावतैवकालेनमणीद्रःकिलसिद्ध्यति ॥ यत्ने
 नजीवितानेनसिद्ध्यतीत्यागमक्रमः ॥ १० ॥ कृपणःकणितेनाक्ष्णालोलालातलतोपमम् ॥ रत्नालोकंप्रपश्यामिद्विचंद्रत्वमिवभ्रमात्
 ॥ ११ ॥ कुतएतावतीस्फोताभाग्यसंपन्ममागता ॥ अधुनैवयदाप्नोमिमणीद्रंसर्वसिद्धिदम् ॥ १२ ॥ केचिदेवमहांतस्तेमहाभाग्याभवं
 तिहि ॥ येषामल्पेनकालेनभवत्यभिमुखाःश्रियः ॥ १३ ॥ अहमल्पतपाःसाधुवराकोमानुपःकिल ॥ सिद्धयःकथमायांतिमामभाग्य
 कभाजनम् ॥ १४ ॥ एवंविकल्पसंकल्पश्चिरमज्ञःपरावृशन् ॥ नमणिग्रहणेयलमकर्षिन्मोह्यमोहितः ॥ १५ ॥ नयदायेनलब्धव्यंतत
 त्याप्तोत्सौतडा ॥ चिंतामणिरवाप्तोपिदुर्धियाहेल्योञ्जितः ॥ १६ ॥ इतितस्मिन्स्थितेयानोमणिरुद्धीयसिद्धयः ॥ त्यजंतित्ववमंतरं
 शरोगुणमिवोञ्जितः ॥ १७ ॥ हत्वाप्राज्ञपदंपुंसःसंयांतिकिलसिद्धयः ॥ आगताःसंप्रयच्छंतिसर्वयांत्यसहस्रलम् ॥ १८ ॥ पुमान्भूयः
 क्रियायलंचक्रेरलेद्रसाधने ॥ नोद्विजंतस्वकार्येषुजनाअध्यवसायिनः ॥ १९ ॥ ददशायिकचद्रूपंकाचखंडमखंडितम् ॥ हसद्भिर्वचकैः
 सिद्धैःपुरस्तुतमलक्षितैः ॥ २० ॥ अयंचिंतामणिरितिमुद्रस्तस्मिन्सवस्तुताम् ॥ बुबुधेमोहितोत्वज्ञोहृदहेमोतिपश्यति ॥ २१ ॥
 पण्यवशात्कृणितेनयातिसकुचिनेनाक्ष्णालोलालातकल्पितलतोपमरत्नालोकभ्रमात्यपश्यासि ॥ ११ ॥ भाग्यपुण्यतत्सपत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कुतोनाकार्षींत
 त्राह ॥ नयदेति ॥ लब्धव्ययदितिशेष ॥ १६ ॥ किमर्थमुद्धीयगतस्तत्राह ॥ सिद्धयस्त्यजतिहीति ॥ यथाभौव्याउञ्जितःशरोगुणमौर्वीत्यजतितद्वत् ॥ १७ ॥ ननुत्वयासपु
 रणोव्यवहारविचक्षणइतिकथोपक्रमेउक्ततस्यसाविचक्षणतामणिसिद्धिकालेकगतातत्राह ॥ हवेति ॥ सिद्धयश्चागताःसत्यपुंसप्राज्ञपदविचक्षणतांसंप्रयच्छति ॥ असहति
 असहमानेउपेक्षेकेतुपुसिअलयाति अपगच्छत्यश्वसर्वतस्यप्राक्तनमपिप्राज्ञपदविचक्षणत्वहत्वाविनाशयसंयांतिकिलेत्यर्थः ॥ यथाहुः ॥ नदेवाइदमादायइद्वयत्यपराधिनम् ॥
 बुद्धितस्यापकर्षांतिनेनासौइद्वयनेत्यतइति ॥ १८ ॥ १९ ॥ हसद्भिःपरिहासपरैरतएववचकैःसिद्धैःपुरस्तुतमयेस्यापितम् ॥ २० ॥ वस्तुताउपादेयताम् ॥ २१ ॥

पर ॥ प्रियधनधायास्तिस्रसहस्र ॥ २३ ॥ एवमेवरायहसप्यादीनपिमभासजडावस्था ॥ दशहति ॥ कृष्णश्रियजनशुभ ॥ गतभावजाणानिवाचय ॥ २४ ॥ नान्यकानप
 दम् ॥ २५ ॥ याभापतकफलादेशेनभाकातिविगाढनीका ॥ भीत्यस्यैवयासाअनुरूपान्युत्प्रेतियावत् ॥ २६ ॥ तस्मान्मोत्यमेवदुस्वहेतुपुरकाकलसुपसहरति ॥ इ
 तानीति ॥ भीत्यविभवेनपानिदुखानिप्रसिद्धानितानिसर्वस्वतनारादोरापहसकारान्नापिकारयामरणेनभागवतिभीत्यपिपणमेतत्स्वविद्यामापदादिसहस्रेभ्योपिदुखवार्तानत्
 अद्योपपुष्टिपमिवरज्जुसर्पस्यलजलम् ॥ चन्द्रौदौकृततेषितगतोमोहोऽमृतविषम् ॥ २७ ॥ तदन्वधमणिमाडायमात्कर्नीचश्रियंजहौ ॥ स
 र्वचितामणेरस्मात्पाप्यतेकिञ्चनैरिह ॥ २८ ॥ देशायमसुरवोरुसोजनेप्रापिशिरावत् ॥ किंतेद्वेहगतप्रायकिंनानममवधव ॥ २९ ॥
 दुरात्वायपाकमंसुखतिष्ठामिसपटा ॥ इत्याटायमणिमूढशून्यकाननमाययौ ॥ ३० ॥ तन्नकाचकणेनासौतेनतामापदययौ ॥ क
 ज्जालेद्विरविनिभामौस्यस्येवागयासमा ॥ ३१ ॥ दुखानिभौस्यविभवेनभवंतियानिनेवापदानचजराभरणेनतानि ॥ सर्वापदाशिर
 सितिपुतिभौस्यमेककृष्णजनस्यवपुपामिषकशजालम् ॥ ३२ ॥ इहोवा० वा० दे० मो० ति० पू० चूहालापास्थानेमणिकाचापास्था
 ननामअष्टाशीतितमसरा ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ चूहालोवाच ॥ अयेममपररन्ध्रतत्तंशृणुभूमिप ॥ परप्रबोधनबुद्धसा
 धोसदृशमात्मन ॥ ३५ ॥ अस्तिविध्यवनेहस्तीमहायूपपयुषप ॥ आगस्त्याशुद्धयाबुद्ध्यार्विध्येनेवोदितस्वत ॥ ३६ ॥ वञ्चाविधिपमौढी
 र्धतस्याकांशरानोसितौ ॥ कल्यानलशिरास्तुल्यौसुमेरुन्मूलनक्षमौ ॥ ३७ ॥ सवद्धालाहजालेनहस्तिपेनकिलाभित ॥ मुनिद्विणेवविध्या
 दिकुप्रेणेववावलि ॥ ३८ ॥ निवद्धोयन्त्रणामापशकुभादिगोज ॥ तंजगामव्यधाधीरेनवाभौपुरमेतियाम् ॥ ३९ ॥ रिपौहस्तिपके
 दुरादपश्यतिसवारण ॥ अयसमुद्रकयस्मिन्निनायदिवसजयम् ॥ ४० ॥

इमपदिकयायानस्यापिसतिभौस्येदुस्वसहस्रशर्माव ॥ अतसबापथारिरसिभौस्यमेवैकतिष्ठति ॥ यथाजनस्यसर्वस्यशिरसिकृष्णकेषाजालमिद्वतिगदित्यय ॥ २७ ॥
 दुर्निर्वाधिवध नास्यधकाशेति० पू० अष्टाशीतितमसरा ॥ २८ ॥ बुद्धिर्विध्यगोद्वस्यप्राप्तिरस्यापिपथनम् ॥ अनिघातोरिपुप्रभारगतपातोषदणयते ॥ २९ ॥ अथहस्तिका
 स्थानमपिनिरशनमतसद्विषयविवक्षा ॥ अद्योति ॥ वृत्तानिभास्यमानम् ॥ आत्मनससदृशम् ॥ ३० ॥ आगस्त्यस्येयमामलीनया ॥ सूयतिव्यतिथलोप ॥ शिरस्याप्रापरि
 पालनाच्छुद्धयाप्रसन्नयाअनुरूपबुद्ध्यार्विध्येनस्तन्माकनोन्मत्तरेणोदितमाहुर्गर्तद्वेषेयुषका ॥ ३१ ॥ अजस्त्यार्धप्रीज्यालेद्वविषयमीतीक्ष्णौ ॥ ३२ ॥ लोहमयेनजालेन ॥ नु
 न्निद्विष्यभागस्तन ॥ ३३ ॥ यंयणानियधणाम् ॥ कदाप्यसमादितत्वादलीकिकल्याणनेअपुर्णैरराराप्रौदसमानमिपुरयाभ्ययामतिताम् ॥ ३४ ॥ समुद्रकेजालतपुट ॥ ३५ ॥

१ ॥ इत्यात्मनासेनमाकनोन्मत्तरेणेत्यर्थः

किंकिणीनामिवकाणं ध्वनिम् ॥ ७ ॥ स्वर्गस्यामरावत्या अर्गलं कवाटविष्के भम् ॥ अमुरोवलिखिव ॥ ८ ॥ रिपुर्हस्तिपकः ॥ ९ ॥ तालतरोस्तालतरुमारुक्षतस्तस्य हस्ति
 नोर्मूर्ध्निपपात ॥ यथा बलियज्ञे पदत्रयमिना भुवपतिर्यस्य प्रथमेन पदेन भुवं द्वितीयेन स्वर्गमतिक्रमत् तृतीयापदपूर्ययेन रो सकाशाद्वलेर्मूर्ध्निपपाततद्वदित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ क
 रुणादयाम् ॥ १२ ॥ इतिकलयश्चितयन्तम् ॥ १३ ॥ निगड्व्यूहश्चलजालम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ स्वस्थो देहो धीश्च यस्य तथा विधः सन् ॥ १६ ॥ भेदरिर पादादिजनग
 र्वे दान्निगडनिर्भेदयत्नवान्स्मृतं गजः ॥ चकार किंकिणीकाणं मुखोद्घातैरथान्यदा ॥ ७ ॥ दंताभ्यां चलतस्ताभ्यां मुहुर्तद्वितयेन सः ॥ वभं
 जश्चलजालं स्वर्गालमिवासुरः ॥ ८ ॥ तंतस्य निगडच्छेदमपश्यदूरोरिपुः ॥ बलेः स्वर्गावदलनं हरिर्मरुतलादिव ॥ ९ ॥ तस्य विच्छि
 न्नाशस्य मूर्ध्नि तालतरोरिपुः ॥ पपात क्रमतः स्वर्गं हरिर्मरुतं रिव ॥ १० ॥ सपतन्पादपद्माभ्यामप्राप्य करिणः शिरः ॥ पपातोर्व्याफलं
 पकंवाताहतमिवाकुलः ॥ ११ ॥ तंपुरः पतितं दृष्ट्वा महर्भः करुणाययौ ॥ स्फुरत्स्फारुणाः संतः संति तिर्यग्गतावपि ॥ १२ ॥ पतितं दलया
 मीर्तिक्रिनामममपौरुषम् ॥ वारणापीतिकलयन्नजघान सतं रिपुम् ॥ १३ ॥ केवलं निगडव्यूहं विदायां भिजगामह ॥ विततं सेतुमुत्सा
 र्थं विपुलौघइवांभसः ॥ १४ ॥ दयामाश्रित्य मातंगो भंक्ता जालं जगामह ॥ विदार्य मेघसंघातं न भसीव दिवाकरः ॥ १५ ॥ गते गजसमु
 तस्यो हस्तिपः स्वस्थो देहधीः ॥ गजेनैव समंतस्य व्यथादूरतरंगता ॥ १६ ॥ प्रोच्चलत्तालशिरवरात्स तथा पतितोपि सन् ॥ न भेदमापदुर्भेदा
 मन्धे दहादुरालनाम् ॥ १७ ॥ वर्धते प्रादुर्धीवाभं कुकार्येष्वसतां बलम् ॥ आसीदधिकमुत्साही स च क्रमणोत्तदा ॥ १८ ॥ वारणारिरसि
 द्वांगो गते भोदुःखमाययौ ॥ आगत्योपगतं तार्धं निधान इव वर्धनः ॥ १९ ॥ सोऽव्येपगजं यत्नादुल्मकांतरित्वेन ॥ पयोदीपं दितं भो
 कुरादुरिदुमिवां वरे ॥ २० ॥ चिरेणालभते भेदं कस्मिंश्चित्कानने स्थितम् ॥ विश्रांतं तं रुतले समरादिव निर्गतम् ॥ २१ ॥ अथ यन्नस्थि
 तानागस्तन्नतद्वधनक्षमम् ॥ परथाराजसामध्यागजलं पटभूमया ॥ २२ ॥ सखातवलयं च केहस्तिपः कानने भितः ॥ सर्वदिक्कं विधिभू
 मौसमुद्रवलयं यथा ॥ २३ ॥ उपर्यस्य गच्छाललतौ घेन सतं शठः ॥ भूत्वा तातं तु जालेन शरकाल इवां वरम् ॥ २४ ॥ दिनैः कतिपयैरेव वा
 रणा विहरन्वने ॥ तस्मिन्निपतितः स्वाते शुष्काद्या विवपर्वतः ॥ २५ ॥ व्रजन्पयाकृतौ कूपे पातालतलभीपणे ॥ स्वातशुष्काब्ध्यधोभागे
 गजरलसमुद्रके ॥ २६ ॥

॥ १७ ॥ चक्रमणे पद्मांचलने ॥ १८ ॥ नसिद्धे अगे स्वप्रयुक्तोपायौ यस्य ॥ अतएव गते भः ॥ १९ ॥ पयोदैः पिहितल्लन्म
 ॥ २० ॥ २१ ॥ तत्र सन्निधौ ॥ गजे लपदानाभासकजनानां भूभावाद्बुल्ययस्या तथा विधयाराजप्रयुक्तया खलतामभया ॥ २२ ॥ विधिः स्रष्टा ॥ २३ ॥ शठो वचकः ॥ शून्यता
 विधायकतनुजालप्रायेण शुभाथपटलेन शरकालो वरमिव तस्मात्तमुपरि बाललताजालेन स्थगयत आच्छादितवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पर्याकृतौ बलयाकारेन स्मिन्कूपे खानशु
 ष्काब्ध्यधोभागे व्रजन्पिसगजः इति अनयारीत्या गजरलसमुद्रके भूयो दंढवः सन् यथापि तिष्ठतीति परेणान्वयः ॥ २६ ॥

॥ १ ॥ यद्यद्विषयगतस्तदाज्ञाननिर्धनं तु खनालस्यत ॥ ८ ॥ अतएवमुद्दिष्टमागामिकांलमिदानीमेवशाब्दायपुरुषमयनेतु खवाजसमाजननशाध्यायदत्तादिनास्थ ॥ १ ॥
 नि ॥ १ ॥ यावत्सबु त्वनिरानमसान्नोच्छिद्यतावत्पक्षसहस्र कृतापिबु त्वापराभोष्यपदवेत्याशयेनाह ॥ मुकोत्सीति ॥ किलापेवशाब्द ॥ १ ॥ तस्यावज्ञानमेवमूलवध
 लन्विहतिरद्विपास्तत्त्वज्ञानाद्वेतिरार्यव्यपहरति ॥ मौल्यमिति ॥ हेमवृत्तान्नबद्ध सबाधययस्य स्वयवद्भूतिवेतसियन्मी स्थितदेवपरवधनमतस्तत्तद्विमुक्त्येव आभ्यासि
 क्वाधिविकाशितिकिषिधपयित्येवास्तनाआत्मवधमभूतपिजगत्वास्तनःसकारावबोदपाज्जम्भयस्यथाविधेयमस्तमात्ममयविद् ॥ तथावेदनेआत्मव्यतिरिक्तपरिशेषा
 दास्मानित्यमुक्तएवभवति ॥ ईदरावदनाभावेनमीर्त्यस्थितस्यपुसआत्मैवसहसासर्ववधाविदुःस्वजीजानोभिभूतभराहक्षेपजवतीत्यर्थ ॥ १ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम ॥ मा ० नि ० पु ०
 एकोननवतिवसर्गः ॥ ८ १ ॥ ॥ ॥ मणिकाषुभास्थानातासर्पमिद्विहलरात ॥ विहणोतिपुरोराक्षभृत्ताकुमरुचिणी ॥ १ ॥ हेअमरात्मजदेवबुभ्रत्वयायत्तमणिसाधक
 इतिभूयोददंयद्वस्तेनहस्तिपकेनस ॥ तिष्ठत्यथापिदु खेनभूसस्यनिययावलि ॥ २ ७ ॥ अहनिष्यतुरैवासौचयप्रयेपतितरिपुम् ॥ तन्नाल
 प्यस्ततोदु खंगज खतनिवधनम् ॥ २ ८ ॥ मौल्यदागाभिनकालंवर्तमानकिपाकमे ॥ अशोधयन्नरोदु खयातिर्विध्यगजोपया
 ॥ २ ९ ॥ मुकोस्मिग्रासनिगडादितितुष्टोहिवारण ॥ दूरस्थोपिपुनर्वक्षोमौल्यकषनवाधते ॥ ३ ० ॥ मौल्यहिवधनमवेहिपरमहात्मन्य
 द्दानयद्वतिषेतसितहिमुक्त्य ॥ आत्मादयत्रिजगदात्ममयंसमस्तमौल्यस्थितस्यसहसाननुसर्वभूमि ॥ ३ १ ॥ ॥ इ ० वा ० वा ० द ० मो ०
 नि ० पु ० वू ० पास्थानेहस्तिकोपास्थानानामएकोननवतितम सर्ग ॥ ८ ९ ॥ ॥ ७ ॥ शिविवध्वजउवाच ॥ ॥ मणिसाधकर्विध्येभव
 धनाप्रमरात्मज ॥ सूचितयकयाजालपुनमप्रकरीकुरु ॥ १ ॥ ॥ चूढालोवाच ॥ ॥ वाक्यार्थदृष्टेर्निष्पत्याद्वद्देष्टितमितिपु ॥ शृणुस्व
 यंकयाचिन्नाचिन्नुन्मालयामितो ॥ २ ॥ यासौशाखायुधुभालस्तत्त्वज्ञानत्वपद्वित ॥ रत्नससाधक प्रोक्त सत्वमेवमहीपते ॥ ३ ॥ तज्ज्ञोभव
 सिशानेपुरविर्मकतद्विष्व ॥ तत्त्वज्ञानेनविश्रानोन्त्वद्वयदिवामिसि ॥ ४ ॥ विद्विषितामणिसाधोसर्वत्यागमरुचिमम् ॥ तमर्तसर्वदु
 खानाल्वसाधयसिदुश्चधी ॥ ५ ॥ सर्वत्यागेनशुद्धेनसर्वमासापतेनय ॥ सर्वत्यागोहिसाधार्ज्यकिंचितामणितोभवेत् ॥ ६ ॥ सिद्ध सर्व
 परित्यागसाधाससाध्यतत्त्व ॥ खर्वकिंचितजगद्भूतिर्विधास्वात्मोदयस्तथा ॥ ७ ॥ सत्यकमवतारज्यसदारधनर्थाधवम् ॥ ब्रह्मणेवज
 गत्संगध्यापारस्वनिशागमे ॥ ८ ॥ स्वदेशस्यातिदूरस्थमागतोसिमभाश्रमम् ॥ भुर्वोतमिवविश्रान्त्यैवेनतेय ॥ सकच्छप ॥ ९ ॥

कयासालस्वरिषममिभ्युक्त्यामयप्रियोधनोपायदित्यिचिततत्त्वकटीकुरु ॥ १ ॥ इद्वद्वयदृष्टक्षणेयद्वेष्टितलक्षणामुभित्तिपुत्रिषाकयामेवोन्मीस्तिरैवाभाधेणकतविषमप्या
 प्यावपदेष्टिष्यप्रोम्भीलयाधत्स्य ॥ २ ॥ तपादावस्तिकिभ्रतपुमायधीमानित्यादिनोक्तमभिसाधक सत्वमेवेत्याह ॥ योसाधिति ॥ ३ ॥ त्वयिकलावाश्राद्धकुरालदत्तापुक्त
 लक्षेणवर्त्तित्याह ॥ तज्ज्ञोति ॥ ४ ॥ कासौशिवामणिर्पद्व्याधनेद्वयमवतस्तमाह ॥ विद्वीति ॥ ५ ॥ मत्स्यान्तामणिसन्नुपादयति ॥ सर्वत्यागेनेति ॥ साधज्यमात्यनिकीपूर्वका
 भता ॥ ६ ॥ तर्हि कानुच्छाकनैरेवपगभंयवताजगद्विद्वान्तैरेव्यवसरयतेनथाविधोविद्यालक्ष्य त्वात्मोदयातिरित्ययानवाभ्युदयोयस्याजयाविधभसर्वपरित्याग ॥
 यार्धेनपाराधः ॥ ७ ॥ कयंविद्वलराह ॥ इत्यकमिति ॥ ब्रह्मणोभसा ॥ ८ ॥ कच्छपपुत्रजगत्त्वय्योवशास्त्वयोव्ययलक्षणाह ॥ ९ ॥ तज्ज्ञोति ॥ १ ॥ तस्यावज्ञानमेवमूलवध

अहंमतिरभिमानरूपाअविद्या ॥ मृष्टाअखिलाअभनीहारादिकलकापेनशारदानिलेन ॥ १० ॥ अहंमतिपित्यागेपरिशिष्टः पूर्णानंदात्मापरमपुरुषार्थः खतएवद्विदिक्षा
 रंस्फुरतीतिसर्वस्यागएवमोक्ष पर्यवसितपरमानदश्रितामणिर्नतच्छाभेतदुपेक्ष्यान्यदन्वेषितव्यमित्याशयेनाह ॥ मनोमात्रेदिति ॥ त्वनुत्यक्त्याभिमानपरिशेषान्त्यागास्त्यागविकल्प
 ह्येरादतद्वृत्तिनपूर्णताप्राप्तइत्याह ॥ त्यागास्त्यागविकल्पैरिति ॥ ११ ॥ विकल्पवशादेवप्रामेयिपिसर्वस्यागेअविश्वासस्तवाभूदित्याह ॥ नायमिति ॥ १२ ॥ इतिचिंतयासकल्प
 महणेचिरद्विगतेसतिसतेसर्वत्याग प्रोड्डीयगतः ॥ १३ ॥ यश्रितामपिआईषदपिदृष्टगोतिस्वीकरोति ॥ १४ ॥ चिंतय्यागएवमुख्य सर्वत्यागिश्रितायानुसत्याचिन्तदुस्त्यजति
 तेनतुसकल्पद्वाराजगदेवमगृहीतमिनिनकस्यापित्यागस्तेप्रतिष्ठितइत्याशयेनाह ॥ चिंतयेतिद्विधाभ्याम ॥ १५ ॥ १६ ॥ मामविहगम कपोनादि ॥ १७ ॥ सर्वत्यागस्यफलति
 केवलंसर्वसंत्यागेशेषिताहंमतिस्त्वया ॥ मृष्टाखिलकलंकेनस्वसत्तेवानिलेनरे ॥ १० ॥ मनोमानेहदस्त्यक्तेजगदायातिपूर्णाताम् ॥
 त्यागास्त्यागविकल्पैस्त्वंभमंभादैरिवादतः ॥ ११ ॥ नायंसपरमानंदःसर्वत्यागोमहोदयः ॥ कोप्युच्चैरन्यएवासौचिरसाध्योमहानिति
 ॥ १२ ॥ चिंतयेतिगतेदृष्टिसंकल्पग्रहणेशनैः ॥ वात्ययेववनस्पंदत्यागःप्रोड्डीयतेगतः ॥ १३ ॥ त्यागितास्यालुक्तस्तस्यचिंतामप्याव
 णोति यः ॥ पवनस्पंदयुक्तस्यनिःस्पंदत्वंकुतस्तरोः ॥ १४ ॥ चिंतैवचित्तमित्याहुःसंकल्पेतरनामकम् ॥ तस्यामेवस्फुरंत्यांनुचिंतंत्यक्तेकथं
 भवेत् ॥ १५ ॥ चित्तोचितपृथीतेतुच्चिजगज्जालकेक्षणान् ॥ कथमासाद्यतेसाधोसर्वत्यागोनिरंजनः ॥ १६ ॥ संकल्पग्रहणेनान्तस्यागः
 प्रोड्डीयतेगतः ॥ शब्दसंश्रवणनांगयथाग्रामविहंगमः ॥ १७ ॥ निश्चितत्वंपरं सर्वत्यागआदायतेगतः ॥ आमंभ्यापूजितोजंतुःसदुःखं
 नकरोति किम् ॥ १८ ॥ सर्वत्यागमणावेवंगतेकमललोचन ॥ तपःकाचमणिर्दृष्टस्त्वयासंकल्पचक्षुषा ॥ १९ ॥ त्वयातीस्मिस्तपस्येवदुः
 खेद्विभ्रमोदिते ॥ ग्राह्यैकभावनवद्वाजलेदौशशिनोपया ॥ २० ॥ अवाप्तनमनासक्त्याकृतानंतासवासना ॥ आद्यतमध्यविषमाहुः
 स्वायैवतपःक्रिया ॥ २१ ॥ अमितानंदमुत्सज्यमुसाध्यःप्रवर्तते ॥ मितेवस्तुनिदुःसाध्येस्वात्महासशठःस्मृतः ॥ २२ ॥ सर्वत्यागंसमा
 रभ्यनचैषसाधितस्त्वया ॥ तथादुःखैकताज्ञानवद्भवनवनसद्मनि ॥ २३ ॥ राज्यवंधादिनिष्क्रम्यप्रसरदुःखपूरितात् ॥ वनवासाभिधैरसा
 धोवद्भोसिदृढबंधनैः ॥ २४ ॥

श्रितत्वत्यागेनापगच्छतानीतमिवेत्युच्येद्वेते ॥ निश्चितत्वमिति ॥ पूज्यस्यानिमजितस्याथपूजनेदक्षाय्यरादावनर्थःप्रसिद्ध किपुन प्रार्थनासहस्रैरागतस्यापूजनेइत्याशयेनाह ॥
 आमंभ्येति ॥ १८ ॥ ततःकोसौकाचखद्वेयोमयामणिबुद्ध्यागृहीतस्माह ॥ तपइति ॥ १९ ॥ इदमेतत्त्याहुःस्वयास्मिन्त्येवभावनतद्वदनिश्चयः ॥ जलेदौप्रतिविवचद्वेसत्यशरी
 नोभावनेववद्भेत्यर्थः ॥ २० ॥ पूर्वमवासनयथास्यानयाअनासक्त्यासर्वत्यागमुपक्रम्यपश्चादनतासवासनातपःक्रियाकृतासाचदृष्टा ॥ गृहधनदारादित्यागादादौविषमाअनेक
 लासंगविषयामध्येवनवासशरीतवातादिसहनाद्विषमेतिदुःखायैवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ अमितात्मानदसुसाध्यचसर्वत्यागमुत्सज्यमितेदुःसाध्येचतपआदिवस्तुनियमप्रवर्ततेसशठ अमि
 तास्त्वत्प्राविष्टास्त्वत्स्वात्महेत्यर्थः ॥ २२ ॥ वनसद्मनिनयावर्णितप्रकारतपोदुःखैकतेकताप्रयोजकाज्ञानेनचवद्भेनत्वयाएषमाकृष्टमारब्ध सर्वत्यागोन्मसाधितः ॥ २३ ॥ २४ ॥

वनवासप्रजातनायागननुभूतवृत्तशुक्रभारणावनवासव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ १३ ॥ क्षतं शिथिलीभूतमपि मनस्यागस्तत्त्वज्ञानेन निर्मनस्कता तद्विशेषेण महत्सिद्धान्तनिहतदानीमेव ते चूडालोक्तिश्रवणात्तत्त्वबोधाय सरोभूदिति भावः ॥ १४ ॥ तेन त्वदुपेक्षिता
ज्ञानेन ॥ १५ ॥ राज्ञ्ययागविधौ तदेव ध्यानपतिमज्ञानयथापातयिष्यस्तत्तदेव क्षयगतसत्त्वात्पत्न्यात्तत्त्वदित्यर्थः ॥ १६ ॥ सखातवल्लयचक्रे इत्युक्ते स्तात्पर्यमाह ॥
यदिति ॥ १७ ॥ परयाराजसामस्यागजलपटभूमयेत्यनोकाराजसामपीरुदयति ॥ यातस्येति ॥ तस्यागजारेर्हस्तिपक्ष्यराजप्रयुक्ताश्रीः खानतामपीसपथाउक्तासानुअव
ज्ञानविचारानादरस्तद्विशेषणस्य हस्तिपक्ष्यपदे अभ्यन्तरचारिणी अतरगैश्वर्यभूता ॥ चितैव सविवेकम्यसर्वस्य मिति भावः ॥ १८ ॥ हे साधो त्वमगजोपि सन्नयमुक्तविवेकसंपन्नो ग
जेन्द्रः अनेनाज्ञानलक्षणेन वैरिणा अभिन खानेतरसानिक्षिप्तः ॥ १९ ॥ उपर्यस्य यद्वा ललतौ येन सतरादस्य स्थानात्पर्यरुदयति ॥ यदिति ॥ सज्जनदन्तिभिः शान्तिशाल्यादिगुणैः सा
धुजनसमागमैश्च इषदाहृतम् ॥ २० ॥ इति भूयादृढबद्धलोने हस्तिपक्ष्यकंसः ॥ तिष्ठत्यथापि दुःखेन भूयसा नि यथावलिरित्युपसहारस्यनात्पर्यवर्णयन्नुपसहरति ॥ इत्यथापीति ॥ २१ ॥ उ
भोगौ येन नुमुक्ते पतत्यज्ञानसंस्थितिः ॥ पादपेक्षकचच्छिन्ने कुलायस्तद्गतो यथा ॥ १३ ॥ यदावनं प्रयातस्त्वं तदाज्ञानं क्षतं वया ॥ पति
तंस न निहतं मनस्त्यागमहासिना ॥ १४ ॥ तेन भूयः समुत्थाय स्मृत्वा परिभवं कृतम् ॥ तपःप्रपंचखातोस्मिन् गहने ल्वनि योजितः ॥ १५ ॥ तद्
वापातयिष्यस्त्वं यद्यज्ञानं तथागतम् ॥ राज्ञ्यत्यागविधौ तत्त्वानां हनिष्यक्षयं गतम् ॥ १६ ॥ यत्खातवल्लयस्तेन वैरिणा हस्तिनः कृतः ॥ तत्त
पोदुःखमखिलमज्ञानेन तवार्पितम् ॥ १७ ॥ यातस्य राजराजश्रीर्गजारिर्दृपसत्तमः ॥ सात्वजज्ञानदृपते श्रितं अभ्यन्तरसारिणी ॥ १८ ॥ त्वं
गजेन्द्रस्त्वयं साधो दीर्घवने गजोपि सन् ॥ अज्ञानवैरिणा तेन निक्षिप्तस्तरसाभितः ॥ १९ ॥ यत्खातवल्लयो वाललताभिरवगुण्ठितः ॥ आहतं
तत्तपोदुःखमीषत्सज्जनदन्तिभिः ॥ २० ॥ इत्यथापितपःखातोदुःखेत्यस्मिन्मुदरुणं ॥ स्थितोऽसि पातालतले नृपवद्भो यथावलिः ॥ २१ ॥ ग
जस्त्वमाशानि गडानि वैरीमोहो निखातः पुनरुपग्रवंधः ॥ महोतलं विध्य उदंत इत्यर्थः त्वदीय उक्तः कुरुक्षकरोपि ॥ २२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे०
मो० नि० पू० चू० हस्तिकारख्यानतत्पर्यविवरणं नामैकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यदुक्तं नयशालिन्या तया
विदितवेषया ॥ तदा चूडालयाज्ञानं तत्कस्मान्नो ररोकृतम् ॥ १ ॥ साहितत्वविदां मुख्यापद्यद्भक्तिं करोति च ॥ तत्सर्वसत्यमेवांगतदनुष्ठेय
मादरात् ॥ २ ॥ अथ चेद्वचनं तस्यास्त्वयाननुष्ठितं नृप ॥ तत्सर्वसंपरित्यागः कस्मान्न निपुणोक्तः ॥ ३ ॥ क मनुक्तचपि द्रोक्त्याह ॥ गजदिति ॥
त्वगजः ॥ आशास्तव निगडानि ॥ मोहो वैरीहस्तिपक्षकः ॥ उपेतपसि निर्वध एव निखातः ॥ महोतलविध्यः ॥ इत्यत्वदीय उदंतोऽहतातो मया हस्तिकारख्यानेनोक्तः ॥ एवं परिज्ञायतपःखा
तदुद्रस्य तस्य रिपो नाशाय यत्करोषि तत्कुरुमाविलब्धेत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीवा० ता० नि० पू० एकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ इह कुभवचः श्रुत्वा सर्वस्यागपरो नृपः ॥
त्यक्त्वा वनादिवद्गैः स्वसर्वभाहमदीदृहतः ॥ १ ॥ यदा त्ववनप्रस्थितस्तदैवाज्ञानपतितसन्ननिहतमिति त्वयोक्तं यत्तदानीमममनस्त्यागोपायकेनोपदिष्टो यो मया पोक्षित इति राजशकां
वितर्कयती चूडालोवाच ॥ यदुक्तमिति ॥ १ ॥ तस्या अतत्त्वविच्छादतवादिनीत्वादिशकावापयति ॥ साहीति ॥ अनुष्ठेयमभूदिति शेषः ॥ २ ॥ यदि आत्मबुद्ध्या चिरं जीवेदुरुद्वुद्ध्या
विशेषतः पञ्चद्विर्विनाशाय लीबुद्धिः प्रलयकरोति वचनात् लीबुद्धिमुपेक्ष्यात्स बुद्धिनिश्चितं सर्वस्यागमेव बद्धमस्यास्ताहिंस एव त्वया कुतो न स्थिरो कृत इत्याह ॥ अथ चेदिति ॥ ३ ॥

राज्यादिपरित्यागाद्यपि सिद्धं सत्त्वरित्यागं प्राप्ते संसाध्यतस्तव स्वर्गीकृतजगद्भूतिर्विधास्ततोदयस्तदेतित्वदेवोक्तम् न च मया तत्पकाराज्यादिपुन स्वीकृतम् तत्कथमया सव
 त्यागतनिर्गुणोत्कृष्टमिति शिखिष्वज पृच्छति ॥ राज्यामिति ॥ ४ ॥ केवलसर्वसत्यागो रोपितादमतिस्तत्त्वे यतिप्रयापागुक्तमेवास्त्योत्तरम् विवेकाभाधारयसौतेनमतिपन्नस्तदप्यनश्रम
 कुदाकमदृष्टारिपरिपश्येरोपायमिति शयस्याजितेकपाषाणद्विक्रमपाप्याहकारपरिपारित्यज्यपूर्णोपाधिष्वप्यनीमिमम्यमानाशरीरलादुर्द्धविचारममरतारयर्गीगुणाभिषयिदैवधूहालोवा
 च ॥ धनमिति ॥ यत्सर्वसविषयैव तत्प्राप्त्योर्गर्भस्य सिद्धात् न च राज्याद्यस्तत्सर्वस्य धनं सर्वथा ॥ अहंकारो हिराज्यादिक्रममतिक्रम्यस्तत्सामितो मन्थनेन त्याग्मेति प्राप्ताभा
 वात्सर्वसत्यागसमिद्धद्विभाषा ॥ यद्यहंकारो तदारभ्याराधत्वा तत्प्राप्त्यादिसत्त्वामितो मतिपन्नदस्युप्येतर्हीनरयागो देवराज्यादित्यागसिद्धेनोन्नाभ्यथा सवत्सयानस्तत्कदत्ता
 ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ राज्यत्सकशुद्ध्यस्तकस्तथा विध ॥ दारास्त्यकालयाप्यगसर्वत्यागो न किंकृत ॥ ५ ॥ ॥ श्रुद्धालोवाच ॥
 धनदाराय हिराज्यभूमिभृद्वन्वेषाधवा ॥ इतिसर्वन्तराजन्सर्वत्यागो हिकस्तव ॥ ५ ॥ तवास्त्यवापरित्यक्तं सवस्माद्गणउत्तम ॥
 तपरित्यज्यनि शेषमायास्यसिखिशोक्तताम् ॥ ६ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ राज्याचेन्ममनोसर्वतस्तत्सर्ववनमेवमे ॥ शौलदक्षदिगु
 न्मातृवतद्व्यन्तरयजान्महम् ॥ ७ ॥ ॥ श्रावसिष्ठ उवाच ॥ इतिरामवदन्नेव कुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेषातरमात्रेण वशीवीरशि
 खिष्वज ॥ ८ ॥ प्रममाजवनार्यातांरुत सुहृदनिश्चय ॥ प्रावदोपस्तदगतांरजालेखामिवात्मना ॥ ९ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥
 सवत्सद्विवनश्चञ्चाद्विपिनाटपिवासना ॥ परित्यक्तमयानुनपरित्यागं स्थितो मम ॥ १० ॥ ॥ कुभ उवाच ॥ अद्रेस्तदवनश्चञ्चमलि
 लपाटपस्यलम् ॥ इत्याठितवनोसर्वसवत्यागं कथयतव ॥ ११ ॥ तवास्त्यवापरित्यक्तं सर्वस्माद्गणउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपरामा
 यास्यशोक्तताम् ॥ १२ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ एतच्चैन्ममनोसर्वतस्तत्सर्वस्वाश्रमो मम ॥ वापीस्थलोटजपुतस्तमेवाशुत्यजान्महम्
 ॥ १३ ॥ ॥ श्रोवमिष्ठ उवाच ॥ इतिरामवदन्नेव कुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेषधानमात्रेण वशीवीर शिखिष्वज ॥ १४ ॥ प्रममाजा
 श्रमास्त्यातां सविदशुद्ध्यद्वटि ॥ सूरतरिक्कुरणेनैव रजालेखाभिवातिल ॥ १५ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ सवत्सोटाजवोरुकाद्वास
 नास्वाश्रमादपि ॥ परित्यक्तमयानुनसवत्यागं स्थितो मम ॥ १६ ॥ ॥ कुभ उवाच ॥ दक्षोवापीस्थलगुल्ममुदजवतर्तवति ॥ इति किं
 चिन्तते भवसर्वसवत्यागं कुतस्तव ॥ १७ ॥ तवास्त्यन्योपरित्यक्तं सवस्माद्गणउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपरामायास्यशोक्तताम् ॥ १८ ॥
 शयनाद्विप्रवेति ॥ एतद्वक्तारयममपि यममनपूर्वपरित्यक्तत्वे देवराज्यादीनां त्वेवानीराज्यादिसर्वधोनास्तीति न त्यागाद्गता शौलदक्षादीनां त्विदानीपरिपश्यन्त्यनस्यागमनरणावस
 पत्यानविद्वित्यस्याशयद्विप्रममान शिखिष्वज उवाच ॥ राज्यामिति ॥ एवमप्येतिराज्ञास्तत्सर्वधोनास्तीति न त्यागाद्गता शौलदक्षादीनां त्विदानीपरिपश्यन्त्यनस्यागमनरणावस
 सनाममतापरित्यक्तानममत्यागं स्थितः सपन्न ॥ १ ॥ ॥ कुभारायः पृथ्वत् ॥ ११ ॥ १२ ॥ त्यागाद्गतावित्तनोसविप्रमस्तुनामनयापितवाभ्यमद्वटिवात्कथसर्वत्यागं सिद्धद्विभामा
 हविमम्यमान शिखिष्वज उवाच ॥ एतच्चैविति ॥ अथार्थकपृथकार ॥ १२ ॥ १३ ॥ आश्रमोन्नाभ्यस्यामवतर्तवन्तवार्ज ॥ १४ ॥ १५ ॥ कुभारायतो राजारायस्य प्रारब्धत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

कृद्यानिमित्तयः ॥ अल्पाकुटीकुटीरः ॥ १९ ॥ विष्टरादासनात् ॥ वक्षासनयोर्विष्टरइतिषत्वम् ॥ अवदातात्माशुद्धचित्तः ॥ २० ॥ अंशुमानसूर्य स्वस्यस्वन्देनेरर्थेइवासने
 आलोकयन्नेवस्थितइतिशेषः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अधिभू समुद्रोदरनिष्प्रभूमिरुन्मत्तभुवोदटिनद्यादिवारियथाएकत्रानयतितद्वत् ॥ २३ ॥ करैःकिरणैःसंचारवान्सक्रांतोर्को
 यथासूर्यकातशिलास्थानपावकज्वालयतितद्वत् ॥ अणौज्वल्लेखकर्मकत्वाणौकर्तुःपावकस्यकर्मता ॥ आंदोपस्करस्यापितरफलभस्मीभावाभ्रयत्वात्कर्मताविवक्षिता ॥ ज्व-
 लेध्वलविकल्पादुपधाङ्गत्वाभावः ॥ २४ ॥ विवेशवृत्त्यामितिशेषः ॥ व्यसिकामन्वतरसधिप्रलयस्तत्रयथारवि स्वपदीपितेभौजगद्भुत्वामेरुथ्येउपविशतितद्वत् ॥ २५ ॥ इ-
 दानीमक्षमालास्यक्तुकाम कर्तोपकारविस्मरणदोषपरिहरत्तामाह ॥ एतावंतमितिद्वाभ्याम् ॥ हेपतिप्रियेस्वामिभक्तेनजातःपरह्मेशेनस्वार्थाधनबुद्धेर्भेदउच्छेदोयस्यतथावि-
 श्रिखिध्वजउवाच ॥ ॥ एतच्चेन्ममनोसर्वतत्सर्वभाजनादिमे ॥ चर्मकुड्यकुटीरादिनतावत्संस्त्यजाम्यहम् ॥ १९ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥
 इत्युक्तासमस्तस्याविविदुष्यमतिःशामी ॥ विष्टरादवदातात्माशुद्धचित्तः ॥ २० ॥ कुंभस्वालोकोकयन्नेवतत्क्रियाःसास्मितःस्वय-
 म् ॥ आसनेलोककार्येषुस्वस्यन्दनइवांशुमान् ॥ २१ ॥ चत्करोतिकरोत्वेतदस्यैतत्पावनंपरम् ॥ इतितूष्णींस्थितःकुंभःशिरिध्वजमवै-
 क्षत ॥ २२ ॥ शिरिध्वजस्तुतत्सर्वभांदोपस्करमाश्रमात् ॥ एकत्रैवानयामसभुवोवार्थद्विभूरिव ॥ २३ ॥ तत्संस्थाप्यधनैःशुष्कज्वा-
 लयामासपावकम् ॥ करैःसंचारवानर्कःसूर्यकांतपदंयथा ॥ २४ ॥ भांदोपस्करजालंतदभौत्युक्ताविवेशसः ॥ ध्वंसिकायांजगद्भुत्वा-
 मेरुशृंगेयथारविः ॥ २५ ॥ एतावंतंमयाकालंवृत्तायत्वंपतिप्रिये ॥ अजातबुद्धिर्भेदनेनैवकृतमस्तुते ॥ २६ ॥ आंतौतुविनिवर्तिन्यां
 नाधुनोपकरोपिमाम् ॥ मंत्राटव्यांचिरंभांतंविलतंकार्यवर्त्मसु ॥ २७ ॥ इष्टानिधर्मस्थानानिविश्राम्याम्यधुनासारि ॥ इत्यक्षमालांज्व-
 लनचिक्षेपोक्ताशिरिध्वजः ॥ २८ ॥ कल्यांताम्नाविवव्योमतारालीपवनोमलाम् ॥ मयानरमृगेणत्वांचिरंवनमृगाच्च्युतम् ॥ २९ ॥ अ-
 वोधेनपुतंवृत्त्यामिदमेवमृगाजिन ॥ इदानींगच्छतुच्छाद्यपंधानःसंतुतेशिवाः ॥ ३० ॥ वाक्किनाव्योमतंगच्छसतारंव्योमतेसमम् ॥ तद्वृ-
 त्त्यंगालकराभ्यांसपुत्वाचर्मजिह्वादिति ॥ ३१ ॥

धेनमयात्वयत्पुतावतकालवृत्तापरिवर्तनश्रमप्रापितेतैवतेतवमत्सेवनकृतपर्याप्तमस्तु ॥ २६ ॥ अधुनातुतपोजपादिकर्तव्यताभार्तौविनिवर्तन्यामपगतायासत्यामांनोप-
 करोपिअतोन्तत्वाश्रमेणयोजयामीतिविश्राम्येत्यर्थः ॥ अहमपित्वयासहजपभोगेनानामत्रादवीषुभातःसंप्रतिविश्रामिव्यामीत्याह ॥ मन्त्राटव्यामिति ॥ कार्यवर्त्मसुक्रिया-
 साध्यशुद्धसिद्धिर्माणेषुविल्लनभातम् ॥ २७ ॥ धर्मस्थानानितपोवनसिद्धिक्षेपादीनि ॥ २८ ॥ यथापवनःकल्यांतांशोव्योभ्रस्तारालीनक्षत्रमालाक्षिपतितद्वत् ॥ अनेनाक्षमाला-
 स्फाटिकीतिगम्यते ॥ मृगाजिनप्रत्याह ॥ मयेति ॥ २९ ॥ वृत्त्याकुशासने ॥ इदमेवतपोपकृतमस्त्वितिशेषः ॥ तुच्छाद्यमूलकारणभायात्स्वभावाय ॥ पंधानःअवांतरकारणप्र-
 विलयलक्षणांमार्गः ॥ ३० ॥ सतारव्योमतेसमिदमस्त्यापुषतस्यनच्चर्मशुष्कवृद्धिचित्रमितिगम्यते ॥ तस्यद्विसतारव्योमतामाप्तिरनुत्तरेवेति ॥ ३१ ॥

द्रव्योपकरणेदंस्तुक्तामः शिखिध्वजः ॥ विनिवार्यांत्रकुंभेनचित्तत्यागायबोध्यते ॥ १ ॥ स्वेनमनसाद्यथाममतासंकल्पेनकल्पितंसमर्पिततत्कुटीरूपवृणमंदिरम् ॥ १ ॥
 पिथरशरावकुशकाष्ठसचयादियत्किंचिदभवत्तत्सर्वदाहेत्यादिपरेणान्वयः ॥ २ ॥ स्वस्यवसनवल्कलम् ॥ मुज्यतेयस्मिस्तद्भोजनंपत्रपुटकाद्यपि ॥ ३ ॥ पूर्वदृष्टापश्चान्नटा
 अदर्शनप्रामाज्जनस्थितिर्यत्र ॥ पूर्वकालेतिप्रमासः ॥ ४ ॥ तदेवोपपादयति ॥ आश्रमादिति ॥ ५ ॥ केवलाकृतिर्देहमात्रावशिष्टः ॥ ६ ॥ वासनांममताम् ॥ तत्रसर्वोपकर
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथोत्थापददाहासौशुष्कतत्तृणमंदिरम् ॥ अज्ञेनस्वेनमनसाद्यथासंकल्पकल्पितम् ॥ १ ॥ शिष्टंयत्किंचिदभव
 तत्सर्वसशिखिध्वजः ॥ असंख्यमनामौनीक्रमेणसमयाधिया ॥ २ ॥ ददाहचसचिक्षेपतत्याजचवभंजवा ॥ भ्रांजजातंस्ववसनंभो
 जनाद्यपितुष्टवत् ॥ ३ ॥ सबभूवाश्रमस्तस्यदृष्टनष्टजनस्थितिः ॥ वीरभद्रबलध्वस्तदक्षयज्ञाश्रमोपमः ॥ ४ ॥ आश्रमात्तेमृगगणास्त्य
 करोमंथमुद्ययुः ॥ साग्निदाहात्पुरवराद्गीतभीतजनाइव ॥ ५ ॥ भ्रांजजातंदहत्यद्रौसहशुष्केधनेनतत् ॥ केवलाकृतिरसिहस्तुष्टिमानाहभू
 पतिः ॥ ६ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ वासनांतत्रसंत्यज्यसर्वत्यागीस्थितोत्सहम् ॥ अहोनुचिरकालेनदेवपुत्रप्रबोधितः ॥ ७ ॥ संपन्नः
 केवलःशुद्धःसुखेनोद्धोषवानहम् ॥ किंनानमकिलवस्वेतद्भवेत्सांकल्पिकक्रमम् ॥ ८ ॥ यावद्यावत्सहीयतेविविधाबंधहेतवः ॥ तावत्तावत्स
 मायातिपरमांतिर्दतिमनः ॥ ९ ॥ शाभ्यामिपरिनिर्वाप्तिसिखितोस्मिजयाम्यहम् ॥ विबंधाःप्रक्षयंयाताःसर्वत्यागोमयाकृतः ॥ १० ॥ दिगं
 वरोदिवसदनोदिवसमोयमहंस्थितः ॥ देवपुत्रमहात्यागातिकमल्यदवशिष्यते ॥ ११ ॥ कुंभउवाच ॥ सर्वमेवनसंत्यक्तंत्वयारज
 नशिखिध्वज ॥ सर्वत्यागपरानंदमाधुधाभिनयंकुरु ॥ १२ ॥ तवास्त्येवापरित्यक्तःसर्वस्माद्भागउत्तमः ॥ यंपरित्यज्यनिःशेषंपरामा
 यास्यशोकताम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिश्रुतवतातेनकिंचित्सांचित्यभूभृता ॥ इदमुक्तंमहाबाहोरामराजीवल्लोचन ॥ १४ ॥
 शिखिध्वजउवाच ॥ इंद्रियव्यालसंघातोऽरक्तमांसमयाकृतिः ॥ शिष्यतेसर्वसंत्यगोदेहोभेदेवतात्मज ॥ १५ ॥ तदुत्थापयपुनर्देहंभृगुपा
 तादविघ्नतः ॥ विनाशात्मकतांतीत्यासर्वत्यागीभवाभ्यहम् ॥ १६ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वादेहमग्रस्थेभ्यश्चेत्यनुमसौजवान् ॥
 करोतिपावदुत्थानंतावकुंभोप्युवाचह ॥ १७ ॥

णे ॥ प्रबोधितस्त्वयतिशेषः ॥ ७ ॥ साकल्पिकोममतासकल्पप्रयुक्तः सप्रहृक्क्रमायस्यतथाविधमेतदुपकरणजातकिनामनकिंचित्सारभूतमुपादानार्हमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तस्याग
 सुखमभिनयन्नाह ॥ यावद्यावदिति ॥ ९ ॥ विविधाबंधावधेयविषयाः ॥ १० ॥ ११ ॥ बाह्योपकरणत्यागमात्रेणभ्रात्यावालस्येवतस्यसर्वत्यागसुरवाभिनयमसहमानः
 कुम्भउवाच ॥ सर्वमेवेति ॥ अभिनयव्यंजकचेष्टाविशेषम् ॥ १२ ॥ तवेत्यादिप्रगवत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

१ एकस्मिन्नापि एकप्रित्याह. २ शोषणान्तरादिवादिशेषादिप्रित्याह.

॥ ३४ ॥ तस्यागोसर्वत्यागसंभवात्तदत्यगोसर्वत्यागसंभवात् ॥ ३५ ॥ सर्वधर्मादयः अधर्मावराज्यादितत्फलमोगस्थानानिवासचित्तस्य परदुःखमेव ॥ ३६ ॥ विवर्ततेपरि
 णमते ॥ ३७ ॥ भस्त्राभरणकमरेण ॥ ३८ ॥ सर्वभूतप्रसिद्धानामुपभोगानां जरामरणादीनां देहधर्माणाम् ॥ महामुनिपदेन तद्धर्माशमदमादयो लक्ष्यते तथा
 च तत्र तव निरुद्धवासनचित्तमेवाश्रय इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अशातचित्तमेव मननात्मनो मयमतः प्राणचेष्टया जीवश्च भूत्वा बहिःस्थूलदेहतद्वयहाराद्याकारजालेन आवर्ततीत्यर्थः
 ॥ ४० ॥ तदेवातः शतमहदहंकारप्राणप्राज्ञात्माचेत्यादिभिः क्रियानुहंपैरभिधाव्यापारैरुच्यत इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सत्यपरमार्थभूतभूमानदरूपकियानुभूयते अनुभूय
 राज्यादेरयदेहादेश्रमादेर्महीपते ॥ सर्वस्यैव मनोबीजं तरुबीजं तरोरिव ॥ ३४ ॥ सर्वस्य बीजे संत्यक्ते सर्वस्य तं भवत्यलम् ॥ संभवात्सं
 भवाद्भूतसर्वत्यागो भवेदिति ॥ ३५ ॥ सर्वधर्माधिधर्मावराज्यादिविपिनादिवा ॥ साचित्तस्य परंदुःखं निश्चितस्य परं सुखम् ॥ ३६ ॥ इदं
 विवर्तते सर्वचित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन बीजं वक्षतया यथा ॥ ३७ ॥ पादपः पवनेनेव भूकंपेनेव पर्वतः ॥ भस्त्राभस्त्राभरेणा
 यदेहश्चित्तेन चाल्यते ॥ ३८ ॥ सर्वभूतोपभोगानां जरामरणजन्मनाम् ॥ महामुनिनां सुदृढचित्तं विद्विस्समुद्रकम् ॥ ३९ ॥ इदं प्रवर्तते सर्व
 चित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन चित्तं जीवो मनो मयम् ॥ ४० ॥ बुद्धिर्महदहंकारः प्राणाश्चेत्यादिभिर्मुने ॥ क्रियानुरूपैरभिधा
 व्यापारैः शांतमुच्यते ॥ ४१ ॥ चित्तं सर्वमिति प्राहुस्तिस्मिन्त्यक्तेर्महीपते ॥ सर्वाधि व्याधिसीमांतः सर्वत्यागः कृतो भवेत् ॥ ४२ ॥ चित्ततया
 गं विदुः सर्वत्यागं त्यागविदां वर ॥ तस्मिन्निद्रे महाबाहो सत्यं किं नानुभूयते ॥ ४३ ॥ चित्तेत्यक्ते लयं याति दैतमैक्यं च सर्वतः ॥ शिष्यते
 परमं शांतमच्छमेकमनामयम् ॥ ४४ ॥ अस्याश्चित्तं विदुः क्षेत्रं संसृतेः सस्य संततेः ॥ क्षेत्रे लक्ष्मणेन तां याते शालेः कद्वसंभवः ॥ ४५ ॥
 चित्तमेव विचित्रेहंभावाभावविलासिना ॥ विवर्तते धर्भावेन जलमूर्ध्नि तया यथा ॥ ४६ ॥ चित्तोत्सादनरूपेण सर्वप्रागेन भूयते ॥ स
 र्वमासाद्यते सम्यक् सप्ताद्यनेव सर्वदा ॥ ४७ ॥ सर्वत्यागस्य विषयो यथैवान्योस्तिते तथा ॥ त्वमप्यन्यस्य भवसि तया गिन्युक्तासि वै नृप
 ॥ ४८ ॥ सूत्रं मुक्ताफलं तेन जगज्जालं त्रिकालकम् ॥ सर्वमंतःकृतं तेन येन सर्वं समुज्जितम् ॥ ४९ ॥
 नरुवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ द्वैतकार्याविभागाविभावरपरपरा ऐक्यकारणोतिरोभावकमश्रयलवाधयाति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अर्थभावेन पदार्थाकारेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ सचायं सर्व
 त्यागो न परिच्छिन्नात्मग्रहणे सिद्धतीत्याशयेनाह ॥ सर्वंति ॥ हेत्यागिन नृपपरिच्छिन्नस्य तव यथा अन्यः सर्वत्यागस्य विषयोस्तितथा त्वमप्यन्यस्य त्वत्प्रागेन विषयो भव
 सितथा च त्याज्यमेवात्मतया युक्तासीति तेन सर्वत्यागः सिद्धतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नात्मग्रहणे तु त्वमेव सर्वस्यात्मेति त्वान्येन त्यागायोगाज्यकोट्यनिविष्टेन त्वया सर्व
 त्यागो सर्वस्यायतीकृत्य लब्धमित्याह ॥ सूत्रमिति ॥ ४९ ॥

पनुसर्वस्य जगतास्य यन्ती वा षष्ठिर्वा तात्कथं सर्वस्य पायसलभ्यस्त्यासमाह ॥ पनेति ॥ यद्यपि सर्वस्य क्काससंबन्धू यतामापन्नस्तथापि तेन तस्य जगत्प्रधानं तत्तालाभासमेवापि भवत्यप
ब्रह्मणो रसतात्पर्यं तन्मदति सरूपम्यद्वैतदृशा पि कालस्य सबलभ्येन्युभयत इति भावः ॥ ५० ॥ अतएव सर्वस्य लगे स ब्रह्मपादम्यद्वैतदृशा आत्यन्तिकस्य हृक्षया निर्विषादीप
दृष्टान्तस्य जगत्सर्वम्यानि वैषम्यसम्बन्धवारमकारानामाद्यदृष्टासत्तेर्दृष्टदृष्टात्ताह ॥ अस्मिन्नेति ॥ ५१ ॥ तद्वस्तु कटपति ॥ स्थितिमिति ॥ ५२ ॥ सर्वस्य लगे रूपायतायां भिन्ना
रयति ॥ समस्तेति ॥ समस्तानां ब्रह्मज्ञानाज्यारण्योपकरणानां तेषां क्षेत्राग्रे ॥ ५३ ॥ परिशिष्टवित्त्वातिरिक्तत्वात् तस्य तत्र कपुरुषा यस्तथाह ॥ समस्तेति ॥ तथा निर्वर्णपर
मपुरुषार्थोपित्तत्वात् नेतरदित्यर्थः ॥ ५४ ॥ तत्सत्यत्तस्य प्रपञ्चस्य त्योपि सर्वस्य विद्योततत्तावोस्त्येति नञ् आत्मप्रसक्तिरित्याह ॥ सर्वस्य लगे हीति ॥ द्विद्वैकसांख्यस्य च द्रव्यभेदादीनाम
यन्मर्षपरित्यक्ततास्मिन् व्युत्पन्न्योपि स स्थितम् ॥ जगत्सर्वत्रिकालस्य ततो मुक्तावलीयथा ॥ ५० ॥ अस्मिन्नेव दीपेन येन सर्वसमुच्चिन्नत
म् ॥ सस्नेहेनैव दीपेन तेन सर्वप्रकाशितम् ॥ ५१ ॥ स्थितसर्वपरित्यक्त्ययं शोते ॥ स्नेहदीपवत् ॥ सराजते प्रकाशात्मसम सस्नेहदीपवत् ॥ ५२
समस्तवस्तुनिकासे यथा त्वमवशिष्यसे ॥ सवत्यागे कृतादृष्टविज्ञानमवशिष्यते ॥ ५३ ॥ समस्तवस्तुदाहेऽपि यथा त्वनेतरादृष्ट ॥ सर्व
त्यागता एवांगतयानि बाणमुच्यते ॥ ५४ ॥ सर्वस्यागो हि ईशान्यात्मा आश्रय सर्वसंविदाम् ॥ अन्तानामुदाराणां खनिवेददिवौकसाम्
॥ ५५ ॥ सवत्याग रसापा नेजराभरणभीतयः ॥ नकाश्च न प्रबाधते स्वस्येव व्योमलेखिका ॥ ५६ ॥ सवत्यागो महत्त्वस्य कारण निर्मल
युते ॥ सर्वत्यजसि धयस्माद्द्विस्त्यर्थदृष्टममम् ॥ ५७ ॥ सर्वस्याग परानदाद्दुःखमन्यस्तुदरुणम् ॥ इत्योमिह पुररीकृत्य याद्विच्छसितदा
चर ॥ ५८ ॥ सर्वत्यजति यस्तस्य सबभेवोपतिष्ठते ॥ यथैवानुविशत्यभौतयैवायाति वारिधौ ॥ ५९ ॥ सर्वस्यागांते रेवास्ति ज्ञानमात्मप्र
सादकम् ॥ यच्छून्यकिल भादस्य तन्नरत्नादितिष्ठति ॥ ६० ॥ सर्वस्यागवशादेव हतकाले कलावपि ॥ शाश्वतेन विगता शकमुनिना मेरुव
रस्थितम् ॥ ६१ ॥ सर्वस्यागो महाराजसवसपत्नमाश्रयः ॥ नष्टकृति हि यत्किंचित्सर्वतस्मै प्रदीयते ॥ ६२ ॥ कृत्वा न्नर्वपरित्यागशा
तस्वस्यो विपत्तसम् ॥ सौम्यो भवसि यद्दृष्टदृष्टो भवभूयते ॥ ६३ ॥

यथाभवमोरासीनस्तत्त्वस्यभ्योमलोविकाभिरुद्रकाकिपाटिकाकाशिवद्विपिनमवाधनतद्वत् ॥ ५६ ॥ निमलाधुनं स्वल्पस्फूर्ततपस्मानयावायवस्यमहत्त्वस्यानुमत्तभा
 ॥ सर्वमिति ॥ ५७ ॥ इतिविग्रहपतिरोष ॥ उर्मिस्यस्यविग्रहपुनरीकस्येति ॥ ५८ ॥ सवत्यागैर्भवद्गानवारयति ॥ सर्वमिति ॥ सर्वविषयजातप्रारब्धोपनीतमुपनिष्ठते ।
 वार्ध्याभ्युपधायावहवाधौविशतितापानधानदीभ्यश्चायात्वेवतद्वदित्यर्थ ॥ ५९ ॥ सर्वस्याज्ञानतत्कार्यस्यपक्ष्मागन्तरेणान्तप्रसावकज्ञानमवश्यमस्ति ॥ भावस्याभ्यु
 पदाभादप्युपस्यलतर्धमरणादिनिष्ठगीतिविलम्बसिद्धमित्यर्थ ॥ ६० ॥ कलौपापिष्ठतमेपिकालोद्वेष्टासत्त्वादितिचेनापिशाम्पेनसवत्यागवशाभ्येकस्तिर्यतप्यद्वातवायुपदे
 द्वापराकालोद्वेष्टागात्रलज्जिनापुण्यतमेनतत्पापिगताराकभ्योभवारास्येयमितिर्निर्दिष्टाभ्यमितिप्योतमायद्वेतेति ॥ ६१ ॥ सबासासपदासमाभ्ययोनिबासस्त्यागम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

हेमहास्यभावभूमिपालत्वंप्रथमं स्याज्यं सर्वमनसापरित्यज्य अथोअनंतरं येन त्यजति स तन्मनश्च विहाय तदन्तरं त्यागाभिमानलक्षणमहंकारमलं च विमुच्य जीवन्मुक्तरूपो भवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पु० चिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इह चित्तपरित्यक्तं मूलपरिशोधने ॥ देहादिबन्धवाधेन पूर्णचित्च्छेष ईदृशं ॥ १ ॥ चित्तत्यागचित्तत्यागोपायम् ॥ १ ॥ निरस्तममेतित्यक्तमपि ॥ अप्यर्थाहिशब्दः ॥ २ ॥ एतच्चित्तमादातुममनयात्किं न जानामि द्रव्यववास्मिन्मूर्तत्वाभावाद ते ॥ १ ॥ ॥ स्वरूपं त्यागादीं विधीकृतसामान्यरूपम् ॥ १४ ॥ कुमस्तदेवाह ॥ वासनैवेति ॥ रागवासनेत्यर्थः ॥ उदाहृतोलोके ॥ तथाचलौकिका आस्यत्यागुन जानामि ॥ हेउत्तम ॥ ३ ॥ सर्वपारित्यज्यमहास्वभावस्त्यजस्यथोयेन च तद्विहाय ॥ त्यागाभिमानं च मलं विमुच्य विमुक्तरूपो भवभूमिपाल ॥ ६४ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० चू० शिखिध्वजावबोधनं नाम चिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एवं वदति वैकुंभे चित्तत्यागं मुहुर्मुहुः ॥ अंतर्विचारयन्सौम्यो राजा वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ हृदयाकाशविहगो हृदयद्रुममर्कटः ॥ भूयो भूयानिरसं हि स मध्येत्येवमेमनः ॥ २ ॥ जानामि चैतदादातुं मत्स्यं जालद्वयं कुलम् ॥ त्यागमस्य न जानामि चित्तं द्रव्यद्वयोत्तम ॥ ३ ॥ चित्तस्यादौ स्वरूपमेव धावद्भगवन्वद ॥ ततश्चित्तपरित्यागं यथावद्वदमेप्रभो ॥ ४ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ वासनैवमहारजस्वरूपं विद्विचेतसः ॥ चित्तशब्दस्तु पर्यायो वासनाया उदाहृतः ॥ ५ ॥ त्यागस्तस्यातिमुकरः सुसाध्यः स्पंदनादपि ॥ राज्यादप्यधि कानंदः कुलुमादपि सुंदरः ॥ ६ ॥ मूर्खस्तु मनस्यागो नूतं दुःसाध्यतां गतः ॥ पामरस्येव साध्या ज्यं तृणस्येव सुमेरुता ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ स्वरूपवेद्यं चित्तस्य वासनामयमाकुलम् ॥ त्यागः समभ्येदुःसाध्यो वज्रनिर्गलनादपि ॥ ८ ॥ संस्तुत्यामोदपुष्पस्य दुःखदाहानलस्य च ॥ जगदक्लमृणालस्य मोहमारुतखस्य च ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवत्प्रवृत्तस्य हृदयस्य हृदयभ्रमरस्य च ॥ अथलाञ्छेत सरस्या गोपयथाभव नितद्वद ॥ १० ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ सर्वनाशो यस्य यः साधोचेतसः संस्तुतिद्वयः ॥ स एव चित्तसंस्त्यागदत्तुं कर्तुं दीर्घदर्शीभिः ॥ ११ ॥

दुरपुष्पममवासनालिमङ्गकेष्वस्य चित्तमिति ॥ ५ ॥ सुकर इति ॥ औदासीन्यमात्रेण तस्मिद्धिरिति भावः ॥ राज्यादपीति ॥ तथाचाहुः ॥ यच्च कामसुखलोकैक्यञ्च दिव्यमहत्सु ख तृणाक्षयसुखस्यैतेनार्हतः षोडशीकलामिति ॥ सुदरोह्यः ॥ ६ ॥ कुतस्तर्हि स सर्वैर्नाक्रियते तत्राह ॥ मूर्खस्येति ॥ ७ ॥ वेदित्वद्वचसेत्यर्थः ॥ वज्रस्य निर्गलनाग्निगिरिणादपि दुःसाध्यः ॥ सति मौल्ये औदासीन्यस्यैव दुष्करत्वादिति भावः ॥ ८ ॥ जगद्वृक्षेण यद्वज्रतमृणालस्य ॥ जालेति पाठे पि जले भवजालमिति वृत्त्यप्यस्या अक्लमेवार्थः ॥ सर्वपर्यायैः कारणमेवोपलक्ष्यते ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवदिति प्रवर्तयतीति कर्मण्यण् ॥ यथा येनोपायेन भवति ॥ १० ॥ सर्वस्य वक्ष्यमाणमूलं कुरशात्वा पृच्छ्यादेनैराः स एव सत्त्वतेरपि क्षयः स एव चित्तस्य सत्यागो नूतं वास्तार्थत्यागवन्ममता निवर्तनमित्यर्थः ॥ दीर्घदर्शीभिरपरिच्छिन्नात्मदर्शीभिः ॥ ११ ॥

उत्तमार्थविद्ययानुबानानुभवेमान शिवित्वजलप्रोपयतिमाह ॥ चित्तेति ॥ चित्तद्विध्याधि ॥ नहिध्याधे शतशोपिममतामकनलक्षणेनत्यागेनाभावोनुपपत्तेर्कनुचिकि
 क्षयोच्छेदेनैवानलमुच्छेषात्पलम्बुशास्त्रादिवदेत्यय ॥ १२ ॥ अहमज्ञानालावीजयस्य ॥ सशास्त्राकलपपुष्टस्यपुष्टमस्योन्मूलनेतत्स्थानाकाशमिव निरावरणमिक्षेपद
 दयस्यप्राप्तिभासव ॥ १३ ॥ सभावत्यस्मिन्निष्ठमव-क्षेपम ॥ १४ ॥ अहमर्थार्थज्ञानान्न उदयोयस्यतथाविधोयोयसंचित्तवेदनात्मकोभिमानीप्रसिद्ध ॥ एतेदेवेति
 कीर्तलगतनिर्देशाः कीर्तमूलम् ॥ १५ ॥ कास्यसभावइतिप्रशस्तोत्तरमाह ॥ परमात्मपदमिति ॥ परमात्मन-पदनीहमायासिषक्षेपम् ॥ यतस्तस्मैर्भैषवमायामपपपस्यक्षेपम
 मभेदसाधितरक्षेपमित्यर्थ ॥ कौकुरदस्यसोत्तरमाह ॥ एतस्मादिति ॥ एतस्मादधमोत्तन्मात्मलान्तरिच्छित्तोहमिति विविधयात्माचिदाभासव्यामल्लादनुभावान्मकोकुरेका
 यतइत्यर्थ ॥ १६ ॥ नसीदपचयेनचिन्महामात्मनापरिणतिरित्याह ॥ अस्त्येति ॥ देशायाकस्मिन्पर्याचिन्तनामत्तन्मनामनइत्यभिधायस्यास्तथाविधाधीनताजायतइति
 शिविविधजउवाच ॥ ॥ चित्तत्यागादहमन्येचित्तनाश सुसिद्धये ॥ अभाव शतशोप्याधे कथमस्यानुभूयते ॥ १२ ॥ कुम्भउवाच ॥
 अहर्वाजश्चित्तदुम सशास्त्राफलपल्लव ॥ उन्मूलयसमूलतमाकाशददयोभव ॥ १३ ॥ ॥ शिविविधजउवाच ॥ ॥ चेतस किमुनेमूलको
 पुर कोस्यसमव ॥ काशास्त्रा केववास्कथा कथमुन्मूल्यतेवस ॥ १४ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ अहमर्थार्थयोयोयसंचित्तावेदनात्मक ॥
 एतच्चित्तदुमस्यास्यविश्वीजमहाभते ॥ १५ ॥ परमात्मपदक्षेपक्षेत्रमायामयस्यतत् ॥ एतस्मादधमोहिन्यादकुरेनुभवकृति ॥ १६ ॥
 निश्चयात्मानिराकारोवुद्धिरित्येवसोध्यते ॥ अस्यबुद्ध्याभिधानस्ययांकुरस्यप्रवीनता ॥ १७ ॥ सकलरूपिणीतस्याश्चित्तनाममनोभि
 दा ॥ जीवोमिथोपलभात्माशून्यात्मावुपलोपम ॥ १८ ॥ स्तम्भकायोयमेतस्यसाध्वस्थिरमरजित ॥ देशांतरेकुरेहेशोकालस्मदो
 स्यवासना ॥ १९ ॥ शास्त्रायाश्चित्तदक्षस्यदीर्घाद्विगततास्तता ॥ द्विधियाण्यत्यभोगाश्चभावाभावात्मयोनय ॥ २० ॥ विदपीषामहांतो
 स्यशुभाशुभफलाकुला ॥ इदशस्यास्यचित्तस्यदुर्दक्षस्यप्रतिक्षणम् ॥ २१ ॥ शास्त्राविलचनं कुर्वन्मूलकापेभारकुरु ॥ ॥ शिविविधज
 उवाच ॥ ॥ चित्तदुमस्यशास्त्रादे कुर्वाणाहविकतनम् ॥ २२ ॥ कथं करोमिमूलस्यनि-रोपकणमुने ॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ वासनावि
 विधा शास्त्रा फलस्मदादिनान्विता ॥ २३ ॥
 योणाधय ॥ १७ ॥ नस्यदक्षस्यकीषमाह ॥ कीषइति ॥ परमार्थतो निर्भकारत्वात्सर्विका
 रयत्प्राप्ताअनुरोपलायमोमिध्याभूतचिन्तनद्वयसंघोपलभात्मासाक्षीत्यय ॥ १८ ॥ स्तम्भोमूलच्छास्त्रापदतोमध्यदेशे अयकाय शरीरेभ ॥ मूलस्तम्भदेशाह शास्त्र
 रेअपदेशेस्त्वपशास्त्रादिमरोदायमंकुरेहोकोरारभेचिकीर्तितवसंतदिकालइवतत्तन्मोमदकर्मपरिपाककालेरागद्वेषमद्वेषापरपुष्टयापाकारेणस्यदेवरास-सोस्यवासनैव
 त्यय ॥ १९ ॥ अस्त्यचित्तदक्षस्ययादीर्घाद्विगततास्तताश्चशास्त्रास्ताद्विधियाणिभावाभावात्ममरणान्निर्वात्मनोनर्धसहस्यस्ययोनय कारणीभूताभोगाश्चअस्त्यमहो
 तेविदपीषामहांतोशास्त्रासमृद्धादितिरोप्याधय ॥ २० ॥ २१ ॥ विद्ययभोगासमच्छेदकलक्षणादिविलचनं कुर्वन्मसगादितीयात्मदर्शनलक्षणमूलकापेभारयमाशिरायकु
 रित्यर्थ ॥ नमयास्त्रालचनेमूलकापेचोपायराकापुच्छति ॥ चित्तंति ॥ २२ ॥ इत शास्त्रालक्षमापायपुंभआह ॥ वासनाइति ॥ २३ ॥

अभाविता आसक्तित्यागेनानुभाविता अतर्विचारसंविद्वलेन लूना भवति ॥ उक्तमेवार्थं जीवन्मुक्तेषु लक्षणतया दर्शयति ॥ असंसर्केति ॥ २४ ॥ शाराखालवनान्भ्यासेद्वेदसति मूलकाद्येयो गयो भवतीत्याह ॥ चित्तद्वुमेति ॥ लताजालशाराखसमूहम् ॥ २५ ॥ गौणमगम् ॥ मुख्यप्रदानम् ॥ २६ ॥ मुख्यत्वेन प्राधान्येन ॥ प्रदानासपादने यत्नसाधितस्याप्यगस्यैकल्यप्रसगादिति भावः ॥ २७ ॥ त्वचित्तलक्षणस्य कटकखड्गस्य करजवनस्य अलनिरवशेषमूलदाहकुर्वति पूर्वान्यय ॥ एवमेतदचित्तता भवति ॥ तदाहरस्य प्रसिद्धेन लतेनासिद्धेन लतरजिज्ञासु पृच्छति ॥ अहंभावात्मन इति ॥ अर्थकरं समर्थं ॥ २८ ॥ कोहस्यामिति विचारादिसाक्षात्कारात्तद्वपुष्कृ ॥ २९ ॥ मया स्ववृद्धेन बाह्यादीदृशहकारात् आध्यात्मिकाथीश्वरानात्मन अदृताश्चेति ज्ञातास्तथाप्यदरात्मन तत्रापरिचयाज्जदेव्यहकारे पुनः पुनरात्मनाभ्यासिनि निवर्तन्त एव निनिविश्याभ्यासीत्या अभाविता भवत्यंतर्लूनाः संविद्वलेन ते ॥ असंसक्तमना मौनीं शांतवादाविचारणः ॥ २९ ॥ संप्राप्तकारीयः सौतर्लूनश्चित्तलतो भवेत् ॥ चित्तद्वुमलता जालं पौरुषेण विकर्तयन् ॥ २५ ॥ यस्तिष्ठति समूलस्य योग्या निकपणे भवेत् ॥ गौणं शाराखालवनं मुख्यं मूलविकर्तयन् ॥ ३६ ॥ चित्तद्वस्य तेन त्वं मूलकापपरो भव ॥ मुख्यत्वेन महाबुद्धेर्मूलदाहमलंकुरु ॥ २७ ॥ चित्तकंठकखंडस्य भवत्यवमचित्तता ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ अहंभावात्मनश्चित्तद्वुमर्वाजस्य हेमुने ॥ कानलादहनाख्यस्मिन् कर्मण्यर्थकरो भवेत् ॥ २८ ॥ ॥ बुभुज उवाच ॥ ॥ राजन्स्वात्मविचारायं कोहस्यामिति रूपधृक् ॥ चित्तद्वुर्भर्वाजस्य दहनं दहनः स्मृतः ॥ २९ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ मुने मया स्वयावुद्ध्यावद्दुःशः प्रविचारितम् ॥ यावन्नाहं जगन्नां विवर्तनमंडलमंडितम् ॥ ३० ॥ नाद्रस्तदं विपिनं न पर्णस्पंदनादिच ॥ जडत्वात् न च देहादिना मां सांख्यस्य स्तगादिच ॥ ३१ ॥ कर्भेद्रियाण्यापि न च न च बुद्धीद्रियाणि च ॥ न मनोनापि च मतिर्नाहंकारश्च जाड्यतः ॥ ३२ ॥ कटकत्वं यथा हे क्षितया हं त्वचिदात्मनि ॥ जडं त्वसद्भूतया तं न तन्नास्ति हे मुने ॥ ३३ ॥ सन्निवेशनिवासात्मा सर्वा र्थादिः परेपद ॥ विषयतेनान्यदन्यत्वात् न भर्त्सो वमहाहुमः ॥ ३४ ॥

ह ॥ मुने इत्यादिपदं ॥ यावदिति साकल्ये ॥ सर्वजगद्दुःशः प्रविचारितमित्यर्थः ॥ तदेव विशिष्याह ॥ नाहमित्यादि ॥ उच्यते तदतर्गतं वनमंडलादिभिश्चमदितं जगन्नाहमिति संक्षिप्योक्तिः ॥ ३० ॥ तदेव विस्तरेणाह ॥ नाद्रेत्यादि ॥ जडत्वादिति सर्वत्र हेतुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अहंकारे जडत्वं नास्तीति शका विवर्तत्येदं नुवाचारयन् जडस्य स्वतः सेदुमशक्त्या चित्तप्राप्तासिद्धौ मिथ्यात्वपर्यवस्यतीत्याह ॥ कटकत्वमिति ॥ तथा अहत्वं विवर्तयतीति रायः ॥ जडनुशुक्लैरजन्मगतृणादि असद्भूतया प्राप्तिरिति शेषः ॥ तेन जडत्वहेतुना तदहत्वादिनास्ति मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ब्रह्माह इत्येकजडवर्गस्याधिष्ठानसद्रूपादन्यत्वादिपि असत्त्वमित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ स्वतः सतश्चैतन्यात्परस्परचान्यदन्यत्वादिनत्वात् परेपदे चितीति विद्यते ॥ तथा तु कुत इति चेद्यतो ब्रह्माह इति जडवर्गश्च तदंशं भुवनं इति सन्निवेशानां निवासात्मा आधारः सर्वेषामर्थानां राधादिविषयाणामादि कारणाभूतं ॥ न च चिदात्मा विभक्तस्य भावो निर्वाणसत्ता सामान्यरूपत्वादित्यर्थः ॥ ३४ ॥

नतिअनपरीत्याअहल्लससपसमलस्यमाजनआनअपिअतःअत्योकरसपदससाक्षिषैरभ्यतन्जानामि ॥ १० ॥ इदानींविशेषादेवसाक्षिषैरभ्यपरीषाययिष्यमकभट
 वाच ॥ एतावदिति ॥ एतानन्माप्रकमहकारपर्यंतदृश्यदम् ॥ ३६ ॥ अष्टादुभोक्तृत्वाविनाप्रसिद्धांतरांतरकोशपरपरावधौपायानंदैकरसेषिन्माधेसतिअनानवाजहृत्पात्र्यमा
 पाशब्दादिप्रियया स्वरते ॥ येनवाबुद्धिहृत्युपाददेनदटानिटिविभागननिर्णीयत ॥ ३७ ॥ विषेकदृशापयाळोचनेरुषरूपस्यमेमदेहादिकरागणअहमितितादात्म्याभिमा
 गलक्षणमल्लप्रदसकारणमकारणवेतिअहर्नवेधियत्परब्रह्मज्ञानवेधीत्यय ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सतासत्येनअसतामिध्याभूतेनवापेनमलेनहेनूनससारीत्येतोसि ॥ ४० ॥ त
 सत्यमिध्याविमानजानामि किंतुषित्तुहृत्प्रत्यसर्वानर्थफलस्यमूलमिति साधान्यतो हभाषध्याभ्यभावावश्रेतिविशेषतोपिजानामि नक्षत्यमुनिरसितुमुपायनजानामि ॥ ननुनाह
 नममन्निबुद्धिरेवतस्यागोपायअसिद्धभाक्कथेववनहिदुर्दरीत सकयमपलप्यतेनवाह ॥ सक्तम्यकमिति ॥ तथापुनपुनस्तक्तमधिमूलोच्छेदाभावात्पुनपुनमापेति अतस्तन्म
 जानन्तपीतिभगवन्नहत्वमलमार्जनम् ॥ अतयज्जनजानामितेनतप्येचिरमुने ॥ ४१ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ एतावन्मात्रकवद्वयदिन
 त्वमर्हपते ॥ जहत्वात्तन्महाशुद्धेयांसितददमेनय ॥ ३६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ क्षिन्मात्रमहमन्ध्यात्मवेदनविदुपावर ॥ यन्मा
 वास्वदेतेनिर्णीयतेचयेनवा ॥ ३७ ॥ एवरूपस्यमेतन्मूलंनमलमकारणम् ॥ सकारणंवाहमिति यत्पदचनवेद्व्यहम् ॥ ३८ ॥ असदेत
 दनात्पीयप्रमार्ष्टुमलमात्मन ॥ मुनेयदानशक्नोमितेनतप्यसुदारुणम् ॥ ३९ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ ब्रूहिषितन्महाबाहोलभंतवमलम
 हत् ॥ स्थितोसियनससारीसतावाप्ययवासात् ॥ ४० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तुहृमस्ययद्दीजमहभावश्चमेमलम् ॥ तच्चत्यकु
 नजानामित्यक्तत्यकमुपैतिमाम् ॥ ४१ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ कारणाज्जायतेकार्ययत्तत्सर्वत्रसमवेत् ॥ अन्यत्त्वसद्विचद्राभट्टमेतत्त
 विधत् ॥ ४२ ॥ ॥ कारणाज्जायतेकायमहभावाद्भवाकुर ॥ इतिकारणमन्विष्यकययस्वममाधुना ॥ ४३ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥
 मुनेहमितिदोपस्यवेदनवेधिकारणम् ॥ तद्यथापशमयातितन्मेवदमुनीश्वर ॥ ४४ ॥ चित्तश्चेत्यन्मुखत्वेनदुखायायमहस्थित ॥ चेत्यो
 पशमनब्रूहिमुनेतदुपशान्तये ॥ ४५ ॥

एतदुच्छेदोपायचवेत्पाराय ॥ ४१ ॥ तपसस्यस्यकु
 दस्यत्वाकारणानसप्रभस्ये अस्तस्यस्यनुकारणतोकिरसत्वेवकारणेकार्थस्यन्मिस्यर्धेपर्यवसितासरीकायस्यासत्पराभेवापावयमीत्यालैक्यपर्यवसितेरिहस्यनदुःखानुसा
 रधैवोपायिष्यारुणोलाकप्रसिद्धानुपपन्नकारणत्वंसुखाधिष्यकथयेत्याह ॥ कारणादितिदिवाभ्याम् ॥ अन्यत्तुकारणविधैवजातकार्याद्विषयान्नसदेव यतएतत्तन्म
 गूढदधेचविधानइत्यय ॥ ४२ ॥ यथाअहभावात्कारणान्मनआदिलक्षणोभवाकुर कार्यजायतेइतिपदविधेमेवमाहभाषस्यपिकारणत्वंदुःखाद्विष्यममकययस्वेत्यर्थ
 ॥ ४३ ॥ एवंपुटोराजानिरत्नमुद्राविष्यत्वासातिदेशायाकारेवदेतन्माहताभिमानायोगात्तद्देवनमनत्कारणमितिनिश्चित्यप्रस्तुत्वाच ॥ मुनेइति ॥ ४४ ॥ चित्तश्चेत्यन्मुखत्वे
 नहेनूनानाअपदेहादिरात्रेअनेस्थिर सन्नुखायसपन्मात्रश्चस्वेदेहादिरैवचित्तलोहदत्ताभावेपिहेतुरित्यभिधेस्तदुपरातयेचेत्योपशमनोपायब्रूहीत्याह ॥ चेत्येति ॥ ४५ ॥

यद्वेदनस्य वेद्योन्मुखत्वे वेद्यमेव कारणमिति कारणज्ञोसितर्हितत्वाभिप्रेतमाशुबद ॥ ततस्त्वदुक्त्यनंतरत्वादभिप्रेतं कारणमकारणमेव येन क्रमेण संप्रयतेतं क्रमत्वां बोधयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ पृष्ठमेवार्थस्फुटीकर्तुं पुनरनुवदति ॥ वेद्येति ॥ सामान्यतो वेद्यवेदनरूपस्य विशेषतश्चेत्यसंवेदनस्य मिथ्यात्वादकारणकारणत्वाक्षममेव वेद्यकारणतां याति नित्यत्वमभिप्रेततद्देस्यर्थः ॥ ४७ ॥ शिखिष्वज्ज-पृष्ठत्वाभिप्रेतस्फुटमाह ॥ चेत्येति ॥ देहादिर्वास्याभ्यात्मिकपदार्थसत्ता ॥ ४८ ॥ वेदनस्य देहादिसत्ता कथं कारणतयाह ॥ शरीरेति ॥ यतो वेदनशरीरादिवस्तुसत्तयानिमित्तभूतया स्वयमपि मूषानिषिक्तधातुद्रवश्च शरीराद्याकारणेनेति ॥ अमूर्त्तवेदेन मूर्तदेहाद्याकारताया वास्तवताया गान्धिशिनकुंभउवाच ॥ ॥ कारणं कारणज्ञोसि वेदनस्य वदाशुमे ॥ ततस्त्वां बोधयिष्यामि कारणकारणक्रमम् ॥ ४६ ॥ वेद्यवेदनरूपस्य चेत्यसंवेदनस्य मे ॥ अकारणं कारणतां यथा तंतव तद्वद ॥ ४७ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ चेत्यचेतनरूपस्य वेद्यसंवेदनाकृतेः ॥ इयंपदार्थसत्ते ह देहादिकारणमुने ॥ ४८ ॥ शरीरादितयोदेति वेदनं वस्तुसत्तया ॥ असत्याभासया स्पंदो यथापवनलेखया ॥ ४९ ॥ असत्तां वस्तुसत्तायानावगच्छाम्यहं यथा ॥ अहंत्ववेदनं चित्तबीजं समुपशाम्यति ॥ ५० ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ विद्यते यदि देहादिवस्तुसत्ता तदस्ति ते ॥ अभावाद्देहसत्तादेः किं निष्ठंतव वेदनम् ॥ ५१ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ यस्योपलभ्यते किंचित्स्वरूपकलनात्मकम् ॥ असद्रूपकथं तस्यात्मकशः स्यात्कथंतमः ॥ ५२ ॥ हस्तपादादिसंयुक्तः क्रियाफलविलासवान् ॥ सदानुभूयमानो यदं देहो नास्ति कथं मुने ॥ ५३ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ कारणं यस्य कार्यस्य भूमिपालनविद्यते ॥ विद्यते ते ह तत्कार्यं तत्संवित्सु विभ्रमः ॥ ५४ ॥ कारणेन विना कार्यं शरीरं न कदाचन ॥ विद्यते यस्य नो बीजंतद्व्यधेक्वजायते ॥ ५५ ॥ अकारणं तु यत्कार्यं सदिवाग्नेनुभूयते ॥ तद्गुर्विभ्रमाद्विद्विग्नात्तद्व्याजलोपमम् ॥ ५६ ॥ अविद्यमानमेव त्वं विद्विमिथ्याभ्रमोदितम् ॥ नाति यत्नवतोऽप्येतन्मृगतद्व्यांबुलभ्यते ॥ ५७ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ असतोद्दिष्टं विवादनं युक्तं कारणेक्षणम् ॥ वंध्यातनयसर्वगमंडनं कस्य राजते ॥ ५८ ॥

टि ॥ असत्याभासयेति ॥ ४९ ॥ यथा चित्तबीजमहंत्ववेदनं समुपशाम्यति तथा देहादिवस्तुसत्ताया असत्त्वनावगच्छामि अतस्तदसत्त्वं यथावगम्यते तथापि देशेति भावः ॥ ५० ॥ एवंपृष्ठः कुंभो वेदनस्य विषयाकारणोऽस्मिन् भ्रमवाराणां यद्देहादिदृश्यासत्त्वप्रतिजानीते ॥ विद्यते इति ॥ देहादिवस्तुसत्तायादिविद्यते तर्हि तेन वा अभ्रमं वेदनस्य तन्निमित्तदाकारत्वं स्यात्तदेव दुर्लभमिति वेदनकिंश्चिकि विषयनिर्विषयमेवेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ प्रत्यक्षमुपलभ्यमानस्य देहादेः कथमपलापइति राजापृच्छति ॥ यस्येति ॥ सत्त्वेनोपलभ्यमानस्यासत्त्वप्रतिज्ञाविरुद्धेति दृष्टान्ताप्याह ॥ प्रकाश इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नोपलंभनमात्रेण दृश्यसत्ता निर्णयः आतोपलभेषु व्यभिचारात् किंतु सत्सु कारणेषु यस्य कार्यस्योपलंभस्तस्य सत्त्वम् तानि चास्य न सतीत्याह ॥ कारणमिति चतुर्भिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तर्हि किमसौ देहादिर्बध्नापुत्रदेहादिवदत्यंतासन्नेव स्यादिति राजाशंक्ते ॥ असत्तदिति ॥ ५८ ॥

करारीराशिरेष्वनवस्येष्वस्थिनिष्यादिभूतेस्तथैवविद्वन्भवात्कारणानिद्रपणाद्येष्टापत्तिरेष्यमिभिरुभकाह ॥ कारणेति ॥ ११ ॥ ऐतिहास्यमानाभिसंयुगतसंस्थानसाम्य
 विगारिनाशितस्मकारणंनिर्वात-सकथमपलभ्यतइतिराजारांकोते ॥ इति ॥ १० ॥ तस्याप्यसथेनृन्योभ्यापयद्विगृह्णामिषधिसत्त्वोत्तरपुनर्बर्णयति ॥ कारणमावतइत्या
 दित ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गृह्णामिषधिमजानानाराजारांकोते ॥ पित्तमहानामिति ॥ आद्य-पित्तमहोदिरव्यगमं ॥ सविस्त्रमभूतर्लिंगमसंस्थानांपुष्विष्टपिता
 मर्दादिसंस्थितवदित्युक्तानामुत्तरीकारणमिन्नस्यादिरथ्य ॥ पूर्वपदभाक्पटुणामनुमरीचिदक्षादीनांपूर्वस्यस्वकार्येभ्य-पूर्वस्यप्रसादस्यवाडसत्तौ ॥ १५ ॥ तस्याधिकार
 णगुर्ध्वमिष्यसत्त्वेष्वनृन्योभ्यापयद्विगृह्णामिषधिरैवेतिरामाह ॥ आद्यस्यादित ॥ यदाकारणाभावेकस्यविद्विषामावोनेनित्यनियमलक्षणासोपिनास्त्वथेत्यर्थ ॥ १६ ॥ ननुपौरे
 कुंभउवाच ॥ कारणेनविनाकार्यशरीराद्यस्थिपजरम् ॥ अविद्यमानभवेदविद्व्यसंभवतोदृष्ट ॥ १७ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ इ
 क्षपादाद्युक्तस्यशरीरस्यमुनीश्वर ॥ नित्यमालक्ष्यमाणस्यपिताकस्मान्नकारणम् ॥ १८ ॥ कुंभउवाच ॥ कारणभावावतोरज
 न्वितानामनविद्यते ॥ असतोयत्तुसजातमसदेवतद्रुष्यते ॥ १९ ॥ पदायानां चकार्याणां कारणवीजमुष्यत ॥ सप्तवर्यगजगतिनयी
 जनविनांकुर ॥ २० ॥ तस्मान्नकारणंप्रत्यक्षकथस्यहोपपद्यत ॥ वीजाभावेहितव्यास्तितर्त्सवित्तुविभ्रम ॥ २१ ॥ अवश्यवतुयन्मा
 स्तिनिर्वाजतन्मतिभ्रम ॥ हीदुत्वमरुभूम्ययुवध्यापुत्रदशासमम् ॥ २२ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ पित्तमहानांपुत्राणांपितृणां च
 जगज्जये ॥ आप पित्तमह कस्मात्पूर्वोत्पत्तौ नकारणम् ॥ २३ ॥ कुंभउवाच ॥ आप, पित्तमहोय स्यात्सोपिनास्त्ववभूयते ॥ का
 रणाभावनित्ययदाभावेनकस्यचित् ॥ २४ ॥ कारणस्यस्ववीजस्यनित्याभावात्पित्तमह ॥ अल्प-सहस्रमानोपिभ्रमदन्वो न वि
 द्यते ॥ २५ ॥ शृगलव्यांयुवव्रतितिरुपवावभासते ॥ पित्तमहायकारित्वमपितस्यभ्रमात्मकम् ॥ २६ ॥ पित्तमहोदरेतस्यमिथ्याप्रत्य
 यत स्थिति ॥ घनातवनिदन्तेवमार्जायिष्याम्यपेतरत् ॥ २७ ॥

शान्तमज्जयोद्वधविभ्याधिकोक्तमहर्षि ॥ हिरण्यगर्भपरपदआयमानसर्गेदेव शुभयास्तस्यासंयुतकीत्यादिमप्रधर्मेयुतदुत्साहकोकायमानतकपादस्यापश्यन्शिवरत्न
 लकारणमर्षिद्वरुषकथमपलभ्यतइत्यारांकापरिहरणगृह्णामिषधियुद्धादयति ॥ कारणस्येति ॥ सत्यमस्तीश्वर-परमात्मा तयापित्तमयापयास्तास्तिभेदकल्पनयाभ्याम्याय
 यान्योदस्यमानोपिषधिरामहस्तमात्रम्योनविद्यते तत्कुलतामसत्यस्यचिदंशस्यापरिणामितयाअकारणत्वस्यवद्वयभाणत्यात्परिशेषाभ्याप्यापूवजहलत्कारणभाष्यस्तस्य
 वाद्विषाद्वयस्यवीजस्यकारणस्यनित्योदितविषयावाधितत्वेनेश्वरेनित्यमेवाभावादिमर्थ ॥ २८ ॥ एतेनपित्तमहस्यभूषनादिसर्गायाः क्रयाकारितायतिभासोपिष्यास्यानद
 स्याह ॥ शृगलुप्येति ॥ २९ ॥ इत्ययमुक्तयुक्तमानवपित्तमहोदरे करारीराशिरस्यैतस्यकार्यपरंपराप्रत्यक्षस्यमिथ्येतिदीर्घकमल्पयतोयनासत्यत्वेनात्यन्तदृढीकृतास्थितिर्निदृशीव ॥
 अयद्वतरव्यतिभासमाभावरित्वाशान्तमज्जित्त्वसाक्षात्कारयतेनोपदेशेनामजयिष्यामीत्यर्थ ॥ ३० ॥

उक्तमेवार्थस्योपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ हेभूमिपतस्माच्चिद्यतिरिक्तस्योक्तयुक्तया असत्त्वाच्चिदवायदवदव प्रागुक्तदश्वर ॥ हरण्यगमादस्तावन्महात्मनः परमेश्वरानामिति
 तितदात्माच्चिदात्मकतया आत्मन्येवकचतिनान्यदणुमात्रमपिसपादयति सपद्यते वा ॥ तेन स्वयमात्मना आत्मैव स्वरूपः पद्मज इत्यादिनामरूपकल्पनेन प्रोक्तः सर्वाणि रूपाणि विचि-
 त्यधीरो नामानि कृत्वा भिवद न्यदास्ते इत्यादि श्रुतिभि इति एव पर्यालोचने इदमस्तद्वैतशतब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रौवा सिष्ठमं तास्यार्थप्रकारो नि० पू० चतुर्नवतितमः सर्गः
 ॥ १४ ॥ ॥ ५ ॥ घनतातानवेनात्राविद्योपशमनकमः ॥ शिखिष्वजस्य बोधेन विप्रातिश्रोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ मृगतुष्णाबुवद्भ्रातिरूपएवावभासत इति यदुक्तत्र मृगतुष्णादेस्ता-
 नपानार्थक्रियासामर्थ्यददर्शनान्मज्जनमरणादिदुःखकारणत्वाददर्शनाच्च विषमोदृष्टात इति राजाश्रकते ॥ आब्रह्मेति ॥ तत्तर्हि अर्थक्रियासमर्थो दुःखकारणचायकथमित्य-
 न्ययः ॥ १ ॥ सत्यसकल्पभावनादृढांकतस्य मिथ्यार्थस्यासामर्थ्यदुःखकारणत्वचैवास्तुरमायानिर्मितशस्त्राहस्यश्वसेनादे प्रसिद्धमेवाक्रियाच्यजगदीश्वरमायानिर्मित-
 स्यप्रपंचस्येताशयनोत्तरमाह ॥ एवमिति ॥ अस्य सर्गात्मकस्य जगद्भ्रमस्य प्राणिनोपभोगार्थत्वात् एव तदुक्तप्रकारमर्थक्रियासामर्थ्यदुःखादिकारणत्वचास्ति सत्यसंकल्प-
 तस्माच्चिदात्मकतयात्मनिचिततोयं नित्यं स्वयंकचति भूमिपदेवदेवः ॥ तेनैव पद्मज इति स्वयमात्मनात्मा प्रोक्तः स्वरूप इति शांतिमिदं सम-
 स्तम् ॥ ७० ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिष्वजावबोधनं नाम चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ शिखिष्वज उ-
 वाच ॥ अब्रह्मसत्त्वपर्यंतं यद्ययं भासते भ्रमः ॥ अर्थक्रियासमर्थश्च तत्कथं दुःखकारणम् ॥ १ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ एवं जगद्भ्रमस्या-
 स्य भावनं तावदाततम् ॥ शिलीभूतस्य शीतेन सलिलस्येव रूक्षता ॥ २ ॥ अज्ञानं शिथिलीभूतमेवं नष्टं विदुर्बुधाः ॥ न नाशेन विनादेति पूर्व-
 संस्थानविच्युतिः ॥ ३ ॥ तनुत्वं सर्वबोधस्य यत्तदेव हि कारणम् ॥ सर्गापशमसंपत्तौ प्रतिपत्ते परेपदे ॥ ४ ॥ तानवंदं भ्रमते यस्य तस्यानुक्रम-
 तः स्वयम् ॥ पूर्वसंस्थानविगमात्प्रशमोत्पुपद्यते ॥ ५ ॥ अनेनैव क्रमेणैवं त्वमादिपुरुषोत्तमः ॥ भ्रमाकारोदयं विद्धि मृगतुष्णां बुवस्स्थित-
 म् ॥ ६ ॥ एषापितामहाभावेप्यसतोभूतसंततिः ॥ न कदाचन तस्मिद्धं यदसिद्धेन साध्यते ॥ ७ ॥ अयं भूतोपलंभो हि मृगतुष्णां द्विवोदितः ॥
 विचारोद्विलयं याति शुक्तैरजतधीरिव ॥ ८ ॥ करणाभावतः कार्यमभूत्वा भवतीति यत् ॥ मिथ्याज्ञानादहेतस्य न रूपमुपपद्यते ॥ ९ ॥
 स्येश्वरस्य भावनमेव तत्तदर्थक्रियायात्मना आततम् ॥ यथाशीतेन शिलीभूतस्य सलिलस्य चिरकालेन स्फटिकादिभावेन परिणामाद्भ्रमतापीठपात्राद्यर्थक्रियासामर्थ्यमाततं
 द्विदित्यर्थः ॥ २ ॥ अतएव मूलज्ञानस्य ज्ञानाभ्यासपरिपाकक्रमेण शिथिलीभावे जगतः सूक्ष्मतापत्तिक्रमादेव सहाज्ञानेन नाश इत्याह ॥ अज्ञानमिति ॥ अज्ञाननाशविनाजग-
 त्संस्थानबाधो नास्तीत्याह ॥ नेति ॥ ३ ॥ अज्ञानशिथिलीभावे च निराध्याभ्यासेन बाधधीवृत्तितानवकारणमित्याह ॥ तनुत्वमिति ॥ तच्च ज्ञानोत्पत्तिक्रमेण तत्तिकसर्गोपश-
 मसंपत्तौ कारणमित्याह ॥ सर्गेति ॥ प्रतिपन्ने साक्षात्कृते सति ॥ ४ ॥ अतएव लोकोपि अपेक्षया परपर्यायतानवपूर्वकएव स्थूलभावनाविनाशः प्रसिद्ध इत्याह ॥ तानवमिति ॥ य-
 स्य देहदेः ॥ प्रशमो नाशः ॥ ५ ॥ एवं दर्शितप्रकारेण अज्ञानशैथिल्यक्रमणजगद्भावेन त्वनिनित्यसिद्धपूर्णतालक्षणपुरुषस्वभावस्थितिः सिद्धिरित्याह ॥ अनेनेति ॥ मृगतुष्णां
 बुवद्भ्रातिरूपएवावतिष्ठते इति प्रागुक्तजगत्स्थितिरप्येवरीत्येव बोद्धव्येत्याह ॥ भ्रमाकारोदयमिति ॥ ६ ॥ शंकोत्तरमुपसहल्य प्रस्तुतमेव निगमयन्त्याह ॥ एवेति ॥ ७ ॥ तस्य फल-
 दर्शयति ॥ अयमिति ॥ ८ ॥ अतएव जगतोभातिरेव स्वरूपनान्यदित्याह ॥ कारणमिति ॥ ९ ॥

अतएवमिष्यन्तिदृष्टव्यार्थकिमप्यानि स्वरूपमामेषापद्यतइत्याह ॥ विष्णादपीति ॥ १० ॥ तर्हिचितामइत्यनिर्दिशेयमर्द्धिकृतोनकारणं यपरिणामिमेनेतस्यानित्यत्वा
 परितः कानिकसहपरिणामानुदृष्टिबलदेवजातिवतस्यजिप्तत्वोपपत्तेरिति राजाशङ्कते ॥ अदुरिति ॥ ११ ॥ कुम्भमृतिमुत्पन्नमृगबिभोषार्थमिति ॥ हेतुत्विति ॥ मोक्षेन
 ब्राह्मणमनवरमिनिमुत्पादतलक्षणहेतुत्वस्यापरत्वालक्षणकार्यत्वस्यचनियेधान्नेहानातित्तिर्धनेतिभ्रूयद्वाहेतुमात्रमनियेधादसंगेसपयपुरुषइत्यादिभूतेभ्यामुत्पादपद्यतान्
 कृतस्यस्यपरिणामायागसहसमपयार्थानांआत्मायुद्धमन्ननकार्थानाधिकारणमित्यर्थ ॥ १२ ॥ कारकांतरामसिद्धतायुक्तत्वात्तत्त्वलक्षणकत्वत्वस्यदूरनिरस्तमित्याह ॥
 अकार्थिति ॥ यथाय्यकनुरूपसिद्धीप्रयोजककनुरूप्यस्यदुलभेतिद्योतनायाकार्थिति ॥ अकारणमितिभस्यरूप्यमर्धाजकमुपादानरूप्यम् ॥ १३ ॥ निर्धर्मकत्वादेवतद्व्यञ्जकार
 नित्यादृष्टिप्रोक्षितंनुनकदाप्यनविद्यते ॥ मृगवल्यांभ्रसोकेनपटकापरिपूरिता ॥ १० ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ सुपुरापस्यपरमव
 क्षकस्मात्प्रकारणम् ॥ अनतभजमव्यक्तमर्थशान्तमभ्युतम् ॥ ११ ॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ हेतुत्वाभावतोमक्षकार्यत्वाभावतस्तथा ॥ अ
 हेतनातिगतामानवकार्यनकारणम् ॥ १२ ॥ अकटकमकरणमकारणमर्थाजकम् ॥ अप्रतकर्मविशेषवक्षकटकममेवम् ॥ १३ ॥ अ
 कारणत्वात्कार्यत्वरहिततज्जागृवेत् ॥ अद्वैतैक्यमनापततदापमुपलभनम् ॥ १४ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयपञ्चिद्वंशान्तमव्ययम् ॥ तत्क
 यकस्यकनेवकवमाकुकटाभवत् ॥ १५ ॥ अतोनेदकृतिकंचिज्जागदादिनविद्यते ॥ नकर्तासितभोक्तसिसर्वशान्तमजशिवम् ॥ १६ ॥
 कारणभावात् कार्यनकस्यचिदिदजगत् ॥ अकारणत्वात्कार्यत्वंभ्रमादिद्वित्विदजगत् ॥ १७ ॥ अकार्यत्वाच्चानास्त्येतत्सर्गइत्यनविद्य
 ते ॥ यदानकस्यचित्कार्यरणस्यजगत्तदा ॥ १८ ॥ पदार्थाभावससिद्धिस्तिसिद्धौकस्यवेदनम् ॥ एवतुवेदनाभावेनास्त्यहेत्वस्यकार
 णम् ॥ १९ ॥ अतःशूद्रोविमुक्तोसिकैवोत्किर्धर्मोक्षयो ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ शुद्धोस्मिभगवन्मुक्तियुक्तमुक्तत्वयान्तमम् ॥ २० ॥
 कारणभावात् कवदन्मक्षतिवेदयम् ॥ कर्त्तृभावाज्जागतास्तिनेननास्तिपदार्थदृक् ॥ २१ ॥ नातभित्तादितर्हजानातोहवादिकिंचन ॥
 एवंस्थितेविशुद्धोस्मिबिबुद्धोस्मिशिवास्मिवा ॥ २२ ॥

यत्वाकार्यत्वलक्षणधर्माभ्यामपिद्वितभवेद्विहिते कार्यकारणत्वलक्षणत्वपञ्चमिष्यदिसंभावयसितर्हितजगद्वैतैक्यलक्षणत्वबलकतपरिच्छेदेनआप्यतलक्षणेरेराकाल
 कतपरिच्छेदेभ्यरिणसहायमुपलभननिषेधेकरसहस्रैवसपञ्चमित्यपिप्रमाणम् ॥ तदाकजगद्वाच कार्यकारणत्वमितिभाष ॥ १२ ॥ इत्यनेनतस्यजीवभाषयानिप्रसजितेक
 वृत्तमाकृतेश्चअचिनिरसनीयेइत्याह ॥ अयतक्यमिति ॥ चतुर्भिर्किद्वैतैःप्रकारकर्त्तृत्वात्कारणकार्यत्वात्तद्विद्वत्सुष्यते ॥ १५ ॥ फलितमाह ॥ अतइत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥
 उच्यतेनतलगापयामितपास्यारयति ॥ यदेति ॥ १८ ॥ प्रसूतनिगमयति ॥ एवमित्ति ॥ १९ ॥ एवमहेतुतिरासोपायमुपरिद्वयपरिगृह्यमात्मतत्त्वबलानुभाषयति ॥ अतइति ॥ उ
 पविष्टार्थस्त्वानुभवेतानुभवेदमानोराजायुक्तमन्त्रयापरिद्वितित्यनुवदति ॥ शुद्धोस्तीत्यादिना ॥ २० ॥ यवार्थद्वेष्ट्यावच्छेदित्ति ॥ २१ ॥ २२ ॥

चिरस्वरूपात्परमम्यच्चेत्यनर्कचिदितिवयाहंवोधितः इत्थंत्वदुपदिष्टयुक्त्यासर्वपदार्थानांविमर्शनेवेदनादध्यारोपेअहमादिविवेकेनापवादोअहमंतदृश्यजातमसन्नास्येवेत्यव
भासतेइतिप्रेरणान्वयः ॥ एतेनसर्वद्वैतबाधेनरवकोशवत्शाननिर्विक्षेपमासे ॥ २३ ॥ तामेवस्थितिमभिनयन्पुसहरति ॥ जगदिदिद्वाभ्याम् ॥ देशदिक्कालकलाक्रियौधैःसाहि
ताजगत्सदार्थप्रविभागदृष्टिर्ममचिरेणकालेनशांता ॥ अहोइत्याश्रयं ॥ तथाचशान्तमव्ययात्मनिर्विकारब्रह्मैवस्थितपरिशिष्टमित्यर्थः ॥ २४ ॥ परितःपूर्णभावेनस्थितोस्मि ॥
अहमेवतिष्ठामित्वमपिस्वःप्रत्यगेकरसोयथास्थितात्मातिष्ठेति अभयत्वागच्छताद्याज्ञावलक्ययानोभागवन्मभ्यवेदयसेइतिजनकोक्तिकवक्तुमप्रतिराजोक्तिः ॥ एवस्थितौत्वदा
त्मैवाहंशुभपरमपुरुषार्थरूपपावनंशुद्धमौनंवागगम्यशिवनिरतिशयसुखमेवसदास्मीत्यर्थः ॥ २५ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेति ० पू० पंचनवतितमःसर्गः ॥ ९५ ॥

नमोमह्यंपरंचेत्यनर्कचिदितिवोधितः ॥ पदार्थवेदनादिस्थमसदेवावभासते ॥ अहमाद्यंतमेतेनशांतमासेस्वकोशावत् ॥ २३ ॥ जगत्प
दार्थप्रविभागदृष्टिःसदेशदिक्कालकलाक्रियौघा ॥ अहेनकालेनचिरेणशांतब्रह्मैवशांतंस्थितमव्ययात्म ॥ २४ ॥ शाम्यामिनिर्वामिप
रिस्थितोस्मिनयामिनोदेमिनचासमोमि ॥ तिष्ठामितिष्ठस्वयथास्थितात्माशिवंशुभंपावनमौनमस्मि ॥ २५ ॥ इ० वा० वा० दे०
मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजविश्रांतिर्नामपंचनवतितमःसर्गः ॥ ९५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिब्रह्मणिविश्रांति
मवाप्यसशिखिध्वजः ॥ मुहूर्तमासीत्संशांतमनानिर्वातदीपवत् ॥ १ ॥ निर्विकल्पसमाधानपरेणाशुविविधक्षितम् ॥ स्वर्त्वालयेतिकुंभेन
झटित्येवप्रबोधितः ॥ २ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ राजन्ब्रह्माननिद्रातःप्रबुद्धोसिशिवःस्थितः ॥ कार्यनास्तमयेनैवतनानस्तमयेनते ॥ ३ ॥
सरुदेवविभातात्मानशानिष्ठपदात्मकः ॥ कलाकलननिर्मुक्तोजीवन्मुक्तोऽंगसांप्रतम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ कुंभेनबोधिस्त्वे
वंसवभूवावबोधवान् ॥ विनिर्गतोरराजोच्चैर्महामोहसमुद्रकान् ॥ ५ ॥

पतिबुद्धस्यराज्ञोचदृश्यसत्तावभाजनम् ॥ यथाभवतिनिःशेषतथाकुंभेनवर्णयते ॥ १ ॥ अरवब्रह्माकारदृश्यदुपेनसम्यक्शान्तबाह्यवृत्तिप्रशमनोपलक्षितंमनोयस्यतथाविधः
सन्निर्वातदीपवन्निश्चलआसीदित्यर्थः ॥ १ ॥ अथयदनेतराज्ञाअरवङ्काकारदृष्टिलक्षणविकल्पमप्यवधूयक्षीराब्धिपतितोदकविडुवन्मनसोब्रह्मीभावमेवापाद्यब्रह्मण्यैकरस्ये
नविद्विक्षितप्रवेष्टुमभिसुखीभूततदानस्यइतिपुनरुपलक्ष्यकुंभेनवक्ष्यमाणदृश्यमार्जोपायादिविवक्षयासझटित्येवप्रबोधितइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसर्वदृश्यानाम
रवङ्काकारदृश्यस्तमयेननिरतिशयानदसमुद्रेविविक्षुरहकिमित्यव्याप्युरथापनेनविधितःपुनस्तन्ममुहूर्तमभितिराज्ञोविवक्षामभिलक्ष्यकुंभउवाच ॥ राजन्निनि ॥ सत्यज्ञाने
तदुहूर्तम नष्टेत्वज्ञानेसर्वदृश्यास्तमयोस्तुभावासकद्विभाततस्यैवानादतसुलभमेवेतिभावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

१ मूलेतिष्ठ सत्ययास्थितात्मेतिच्छेदः ॥ स्वेत्यादिःकर्मधारयः ॥

व्युत्थानकावपिदुरपस्यासतमेवपरयदलीलयाअग्निनवस्यस्वोपस्यधिरपरिपक्वभाषोपसवावपरीक्षालीलया ॥ ६ ॥ ७ ॥ नउल्लिखितस्तद्वत प्रकटीभूतआत्मास्वकूप
 यस्तदयाधिपेअधिपादद्वितीयाध ॥ परीयतद्विप्रत्ययोयन्तीतिअस्योषोपधुक्कृत कस्यान्निमित्तादाहल्लनाह्वेत्यर्थ ॥ कैसतउतासत ॥ आधेधिकारकाधपोरयोग ॥
 द्वितीयाधत्वेनमतिभाषानुपयतिरितिभाष ॥ ८ ॥ एवंपुट कुमलतुंगमयभ्यासेनोपपादपिप्यनुरमभ्रमुपपन्नत्वेनमदाराववस्थभाषार्थपृष्ठपसामर्थ्येनप्रशासति ॥ साध्विति ॥
 पापुपटितभासतस्मदवाप्यनिरलाक्षानावाणत्वाद्वास्वस्वभूताकषेयोभावे ॥ राजसेवायभास्करद्वितीयाधुनद्वयार्थेवाराध ॥ अथतद्व्यवधानतराहुनिमुक्तभास्करद्वराजसे
 नस्यर्थ ॥ ९ ॥ तथाभ्यासवाच्यार्थोदार्थिद्युत्तारोप्यस्वस्कारहङ्कानावाणत्वाधिवानदरार्थिप्यनुरुषसर्गप्रलयदरार्थयति ॥ यद्विरमिति ॥ १० ॥ तत्सरिरिष्टमधिधानदरार्थयति॥
 तददस्यादिना ॥ ११ ॥ यत्तरामयास्वतस्वसाक्षात्कारधिपापुकसरकोदितमस्यच्छावतीतिपरिणाभय ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमगालुणीहितपावसिवास्वबोधेनआपुण्य
 विश्रांतधी क्षणेनैवपश्यन्तश्चरस्यवस्तुनः ॥ असत्तामेवमुक्तात्मालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दंतुवररच्छाभितदुष्यताम् ॥ भूयोनिपुणवोधायमममानदमादद ॥ ७ ॥ शिवेशानिरामासेपदेनुल्लसितात्मनि ॥ द्रष्टदर्शनदस्यास्यो
 विन्तात्माप्रत्यय कृत ॥ ८ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ साधुपुष्टमंहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिर्दृष्टानुयत्तदिदृष्टु ॥ ९ ॥ य
 दिदृष्ट्यतर्केशिज्जगत्स्यावरजंगमम् ॥ सर्वसवप्रकारादथकल्पतेनदिनस्यति ॥ १० ॥ तव स्तिमितगभीरंनतजनेनतमस्ततम् ॥ महा
 कल्पविलासातसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मात्रममलशान्तमाभातपरमनम ॥ समस्तकलनोन्मुक्तयुक्तंपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदेकादितमत्पच्छशान्तमाततमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञप्तिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयसमशिवमर्निदित
 म् ॥ नक्षनिवाणमापूणमापूर्णोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्यविष्टंचस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्टचश्रेष्ठचश्रेयसामपि
 ॥ १५ ॥ इदंशतत्परसुस्थितस्याप्रयेयदिर्नम ॥ अणोपाध्वमेकरिवस्पृलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतत्परस्पृलंयस्याप्रयेयदिदजगत् ॥
 परमाणुवदामातिकाचिदेवनभातिच ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचर्चननामपदंमभाववेवस ॥ तदहंवेदनविद्विराढात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्ववातस्मदस्ययामोदानविधत ॥ शून्यत्वस्त्वोपमयोश्चिन्मात्राहत्वयोक्तया ॥ १९ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अणीयसाम
 नयास्फुटयति ॥ इदंशमिति ॥ १७ ॥ इदंशेमापाराबलपदेअधिधानमात्मनमगत्सकारोद्बोधाहुनतत्तत्वाणिककर्मानुसारियवभ्यासेनविभगात्मकचर्चनतेव अ वासुदेवस्त
 स्वात्मभवोपस्यतयाधिपस्यवेधसोदिरूपयगर्भस्यअहंबेदनमहभाषलक्ष्यज्ञानाभ्यासविद्वि ॥ तत्रविपयत्वनकगत्स्थिततदेवविराढात्माविषयाभ्यासइत्यथ ॥ १८ ॥ अस्या
 वयसेवाधिधानसतदीर्घकार्यकारणोभयसत्त्वनिबाह्वात्तयोवत्त्वेनमतीक्ष्णनिनवापस्यसत्त्वकीटस्यस्यजनानुपयत्तिरित्यभिप्रत्याप्यलस्याधिधानतदप्यक्तसदृशीभाह ॥ वा
 तस्येति ॥ आद्यःसवर्गाभ्यासद्वितीयजगत्ताभ्याप्यासेदृष्टं ॥ वातःस्वत्वचरित्येवैतत्प्राधिधानदृष्टी ॥ स्वरःपुण्यत्वचरेरप्यतिधोनिवाधेस्वात्कारप्यलदृष्टी ॥ १९ ॥

असत्कार्यविमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसन्तयैकार्यस्यब्रह्मणि वैकालिकसत्त्वगपि दृष्टान्तदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ जलस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसाभ्यपीत्येतदप्यध्यासेनैवस्फुटयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवराज्यस्यतज्जगद्राज्यमहाराजभूतगद्गलेतिविशेषश्चेष्टमित्यर्थः ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुणलववत्तुच्छमतोनद्वैतमद्वैततदित्यर्थः ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्सन्तयैवजगतःसत्तालाभदल्याह ॥ ईदृशमिति ॥ २३ ॥ एकानचिच्चिन्मात्रस्वरूपम् ॥ कानतिरुपाधिकप्रमेपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुताद्वशाद्भावचर्याभावादकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्तेः ॥ एकप्रमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतारूपम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्कारादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तानिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तिकजलेतिदेशकालातेयथोभ्यादिस्सकारणम् ॥ परेऽस्तेदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालातेकटकदिस्सकारणम् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ ईदृशंतद्वरिषुंचजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंतजगत्तुणलवाचते ॥ २२ ॥ ईदृशंतत्परश्रेयसास्मिन्सति यदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामेतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवहविद्यतेभूपतेततम् ॥ एकमेकांतचिकान्तैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतद्वापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥ संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षाद्वरगम्यत्वात्किमप्यवतदुत्तमम् ॥ सर्वसर्वात्मकं सूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादृशः ॥ सतोवाप्यसतोवाथकथंकारणताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वैजमनाख्यात्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणादितलान्नः ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणंसत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंसंख्येवंदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्ब्रह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनयथोभ्यादिसकारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवस्यानुभवेकगम्यंतदुत्तमंनिरतिशयानंदस्वरूपंस्ययमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥ व्यवहारदृष्टौ आख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्वस्वस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवाच्यस्वरूपस्येवकथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिराभासप्रभादृशःनिराभासप्रभाभिन्नदृष्टावत्यस्याव्यवस्थाद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसतद्वैतसत् ॥ परमार्थवद्वयसतद्वैतमसत् ॥ नहि सदसतोरपिकेनचित्परस्परकार्यकारणतावक्तुशक्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्नजायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनो जायतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिच्चिन्मादिविक्रियेति कौटस्थ्यमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमूभ्यादिमयोक्तदणिविशर्जलानिरिक्तकथलभ्यतेकिंचालभ्यतेनकिंचिन्नकथचिदित्यर्थः ॥ ३१ ॥

मृपाननाभिरपस्यासतामपयमर्लीलया अभिनवस्यसोषेभस्मिभिरपिपक्कभुभोपधवावपरीशालीलया ॥ १ ॥ ७ ॥ नउस्रितलश्वत एकटीभूतआस्माल्लक्ष
 यस्तपयाधपभिरपावतइतिपावत् ॥ परीपवदतिपत्ययोयन्तदिभ्यत्ययोषोपध्वकुन कस्मान्निन्तावात्वनचेत्यर्थ ॥ किंस्तउतास्त ॥ आधधिकारवाधयोरेण ॥
 दिदीपयसन्ममभिभासानुपवत्तिरितिभाष ॥ ८ ॥ एषपट्ट कुमलदुभयमभ्यासेनोपपारयिष्यप्रभुभूपयलनमटारवधदयमाणार्थपद्वृणसामर्थ्येनपरासति ॥ साच्चिति ॥
 माणुपदितमालस्तत्त्वधवाप्यभिरलाज्ञानारणत्यादाखरस्तराजशेरोभसे ॥ राजसेवायभास्करदतिपाठुनृधार्थवाराध ॥ अथनप्यधोधानतराङ्गनिमुक्तभास्करद्वाराकस
 दत्यर्थ ॥ ९ ॥ तथाप्यासाधर्मदरशायिनुभाराप्यसस्करद्वकृतज्ञानारलमपिधानवर्धयिष्यन्प्रसर्गमलयधर्मायति ॥ यद्विमिति ॥ १० ॥ तत्तरिरिष्टमधिधानदर्शयति ॥
 तदभ्यादिना ॥ ११ ॥ यस्मरमयास्तनवससात्कारपिधायुकसहकोरितमस्यलभधनीतिरेणाभ्य ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमनासूणीदितयासविवास्वधेनआपुणप्र
 विश्रान्तर्धा क्षणेनैवपश्यन्त्यस्यवस्तुन ॥ असत्तामेवमुक्तात्मालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दनुयवच्छाभितदुच्यताम् ॥ भूयोनिपुणवोधायमममानदभोदद ॥ ७ ॥ शिवेशानिनिराभासेपदेनुह्यसितात्मनि ॥ द्रष्टृदर्शनदृश्यात्मो
 विन्वात्माप्रत्यय भुत ॥ ८ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ साधुष्टमहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिष्टंज्ञातुंयत्तदिदृष्टणु ॥ ९ ॥ य
 दिदृश्यातर्कचिज्जगत्स्यावरजगमम् ॥ सर्वसवप्रकारादर्थकल्यांतितद्दिनश्चति ॥ १० ॥ ततस्तिमितगभीरंतजोनतमस्ततम् ॥ महा
 पत्यविलामातेसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मान्नममलंशान्तभाभातपरमनस ॥ समस्तकलोनोन्मुक्तयुक्तपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदफोटितमरयच्छांतमाततमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञप्तिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयसमंशिवमनिदित
 न् ॥ नक्षनिवाणमापुणमापुणोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्थविष्ठचस्थवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्ठचश्रेष्ठचश्रेष्ठयसामपि
 ॥ १५ ॥ इदंशंतत्परसूक्ष्मतस्यापेयठिर्दनस ॥ अणो पार्थ्वमहामेरुरिवस्थूलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतत्परस्थूलंयस्यापेयठिर्दजगत् ॥
 परमाणुवदामातिक्किंचेदेवनमातिच ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचननामपदेमभववेधस ॥ तदहवेदनविद्विराहात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्यवातस्मदस्ययामेदोनविद्यते ॥ शुन्यत्ववत्वोपमयोश्चिन्मानाहत्वयोजया ॥ १९ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसाम
 गीपरस्वरदृतेनलुटयति ॥ इदंशमिति ॥ पृथिव्यपक्षयाउत्तरात्तरक्षस्मत्तत्वेनमसिद्धेभ्योपिपरमसूक्ष्मेनमसिद्धमपीदमगः ॥ १६ ॥ स्थविष्ठचस्थवीयसामित्येतदपि
 तयारकुटयति ॥ इदंशमिति ॥ १७ ॥ इदंशमापाराखलपेक्षधिधानपक्तनअगस्तस्कारोद्दोषाद्भूतलस्रपाणि कर्मनिर्धारयद्व्यासेनविश्वात्मकचनतेव अ वासुदेवस्त
 स्मात्तमर्धोपस्तपयाधपत्यवधसोद्विरपयगमस्यआद्भवेनमहभावलक्षणज्ञानाभ्यासविद्धि ॥ तमर्धपयलनअगत्स्थिततेवद्विराहात्माविपयाभ्यासदत्यथ ॥ १८ ॥ अभ्या
 सपथभापिधानसतर्पेधकार्पाकाणोभयसत्त्वनिर्वाहोत्सायोऽसंवेनमतीक्ष्णनिर्वाधस्यसत्कीटस्यस्यजननपुपवत्तित्यभिपस्यभ्यस्तस्याधिधानादपुपकसदृशमभाह ॥ ना
 वस्यति ॥ आपःस्रवणाभ्यासद्वितीयलाराभ्याभ्यासेदृष्टात ॥ वातःस्थलवृत्तिरेषूत्साधधिधानदृष्टाती ॥ स्वरःशृणुपक्षधरेषूप्रतिपत्तिनिशाचेक्ष्णारव्यलदृष्टाती ॥ १९ ॥

असत्कार्यादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसन्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिट्टादितेनदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ जलस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसामपीत्येतदप्यभ्यासेनैवस्फुटयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवराज्ययस्सजगद्राज्यमहाराजभूतद्रव्येतिविरुषश्रेष्ठमित्यर्थ ॥ यतो जगदध्यस्तत्वात्तृणलववत्तुच्छमतेनद्वैतमद्वैतदित्यर्थ ॥ २२ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्तत्तयैवजगतःसत्तालाभइत्याह ॥ ईदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिच्चिन्मात्रस्वरूपम् ॥ कातनिरुपाधिकमेवमपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुतातद्वशाद्भावयर्थाभावादिकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्तेश्चएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतत्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्करादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तातिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तकजलोस्तिदेशकालांतैवयोभ्यादिसकारणम् ॥ परेऽस्तंदेशकालांतैतथाजगदकारणम् ॥ २६ ॥ हेइयस्तिदेशकालांतैकटकादिसकारणम् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालांतैतथाजगदकारणम् ॥ २७ ॥ ईदृशंतद्वरिष्ठं चजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंजगत्तृणलवायते ॥ २८ ॥ एकमे ईदृशंतत्परश्रेयसास्मिन्सवियदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामोतिवेदनात् ॥ २९ ॥ तत्सारमेकमेवेहविविधतेभूपतेततम् ॥ ३० ॥ क्वांतचिक्वांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ ३१ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्मात्मनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदवापूर्णमक्षयम् ॥ ३२ ॥ संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ ३३ ॥ प्रत्यक्षादेरगम्यत्वात्किमप्येवतदुत्तमम् ॥ सर्वसर्वात्मकसूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ ३४ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादशः ॥ सतोवाप्यसतोवायकथंकारणताभवेत् ॥ ३५ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वोजमनाख्यानकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणान्नितलात्मनः ॥ ३६ ॥ अकटकर्मकरणसत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवेदनमक्षतम् ॥ ३७ ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्वह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनयथोभ्यादिसकारणम् ॥ ३८ ॥

मित्यर्थः ॥ ३९ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवस्थानुभवेकगम्यतदुत्तमनिरतिशयानदस्वरूपंस्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ ४० ॥ व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्ववस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यप्रत्येवकथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिराभासप्रभादशनिराभासप्रभाभिन्नदृष्टान्नस्वभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थैल्वद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नद्वैतसतोरपिकेनचिद्व्यस्परकार्यकारणतावक्तुंशक्येत्यर्थ ॥ ४१ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्नजायतेव्यवहारेआत्मनएवतदालम्ब्यता ॥ नह्यात्माआत्मनो ज्ञायतइत्यर्थ ॥ ४२ ॥ ३० ॥ तथाचाभ्यासपक्षेनकस्यचिज्जान्मादिविक्रियेतिकौटस्थमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमुभ्यादिमयोक्ततदपिबिमर्शजलानिरिक्तकथलभ्यतेकिंचिन्कथचिदित्यर्थ ॥ ४३ ॥

[illegible]

क्षताभूत् साधुजनद्वेषप्रसक्त्यभिप्रायद्वल्यपः ॥ १४ ॥ यथाप्योदयप्रभोविषुस्मरणमायाप्योन्नानिर्मलगधर्मेनगरमिभ्यात्वात्नित्यशान्त्योमसतदीषाति यथाप्युन्ने
 चनमार्सरिद्वन्द्वप्यलगतसर्पबासितयादृश्वरमापाराबलेभ्रान्तिजगद्वित्यर्थः ॥ १५ ॥ स्वत्यक्षेणवीर्यैकसेनसदृशविभूषमेवसम्पदसातम् ॥ अथवाकेनविभूषणेनजह्व
 यवानसदृशप्यधनिमानसरोराधमर्भवन्नतः ॥ १६ ॥ नन्वशेषकयाराधभवेत्तमाह ॥ सम्पन्निधिः ॥ १७ ॥ इदृशविधासहायोविधासहायोवा ॥ १८ ॥ यथाञ्जला
 निर्दिष्टास्मिन्प्रायश्चित्तेकेयोद्भुताद्विषेणमविषिभावाताप्यनभ्यक्षेर्षोषनिष्ठमि ॥ १९ ॥ यद्विरस्यक्षेणस्थितपद्मव्रतेष्वाम्निमयममदमोभसतेनीवामवोभेननिमित्तेन ॥
 प्र ४० ॥ १५ ॥ अथरादयुग्मिश्रयतिदित्यादिल्लगतप्रस्त्यामवकाराराद्वेत्साह ॥ अतस्मिन् ॥ इतिब्रह्मरान्तदयाप्योविभ्यास्मापत्ययजुःकृतिमभ्यज्जनेति ॥ ४१ ॥
 परिक्रम्यास्तर्ककयनप्रसास्यद्वनुरूपानन्दमिदमभाषिनकायद्वत्साह ॥ प्रोक्षेतिमिति ॥ तादृशमेवाध्यानिर्विषयत्वेकयमिनिप्रद्व्यमकारस्तीक्ष्णाभावाद्वित्यर्थः ॥ ४२ ॥

स स्थिति प्रश्नार्हति शेषः ॥ ४४ ॥ ननु यदि पृथिव्यादयो न सत्येव तर्हि कथं पृथिव्यातिष्ठन् पृथिव्या आंतरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरयः पृथिवी मंतरो यमयत्येष त आत्मा
तर्थाप्यमृतस्यादिश्रुतेरनर्थाग्निश्वरेण प्रेर्यमाण एव सर्वभावाः स्वस्वकार्यचमत्कुर्वतीति वैदिकसिद्धातस्तत्राह ॥ यन्मया एवेति ॥ मायाशब्दलेश्वरमया सर्वभावास्तेन मायाशब्द-
लेश्वरेणैव माययैव मिथ मामध्यात्मना मेलेन यत्प्रेरिता सत पञ्चभूतात्मकोऽपि षष्ठमायिकमेव तत्तत्कार्यचमत्कारकुर्वतीति ॥ यथा मिथुनानि स्त्रीपुंसयुगमानि यौवने काममयानि कामे-
न प्रेरितानि परस्परसंभोगेन पुत्राद्युत्पादनेन च मत्कुर्वतीति ॥ यथा वा बीजानि भूस्थानि वर्षादकेन प्रेरिताऽप्यकुरोदयाच्च मत्कुर्वतीति तद्वदिति प्रेरणात्वयः ॥ ४५ ॥ तथा आद्यतच्चिन्मा-
त्रमेव चिन्मात्रेण मायिकेन नानात्मेनैव नैव भूत्वा अधीयते तत्तत्कार्यरूपेण परित्यज्यते ॥ ४६ ॥ यथा तदेव चिन्मात्रमात्मज्ञानात्मना स्वैव व्याप्तं पारमार्थिकतात्मना च म-
त्कुरुते तद्वत्क्षण एव ब्रह्मभूतसर्गात्मना मायिकचमत्कारेणैव तत्त्वज्ञानेन पारमार्थिकस्वरूपाविति चमत्कारे च पूर्णमदपूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं

तथा जगदहं भावं विना नेशस्य संस्थितिः ॥ अकारणत्वात् नास्तीदं ब्रह्मैवैतद्विजं भते ॥ ४४ ॥ अजं भमाणमेवेदं जगत्स्वनेव संस्थितम् ॥ य-
न्मया एव तेनैव मिथः संप्रेरिता शयम् ॥ ४५ ॥ चमत्कुर्वत्यमीभावाः पञ्चकमिथुनौ च वत् ॥ चिन्मात्र एव चिन्मात्रं चिन्मात्रेणावधीयते ॥ ४६ ॥
नानात्मनैव नानेव स्वात्मज्ञानात्मनात्मवत् ॥ पूर्णारपूर्णाभ्युद्धरंति पूर्णारपूर्णा निचकिरे ॥ ४७ ॥ भवंति पूर्णारपूर्णा निचकिरे ॥ अहं चिता चिदेवा दो भवतीव स्वयंततः
चिन्मात्रमेव कचति यच्चिन्मात्रमयात्मनि ॥ ४८ ॥ अकचिद्वैव तन्नाम कचित्सर्गवेदनम् ॥ अहं चिता चिदेवा दो भवतीव स्वयंततः
॥ ४९ ॥ अभवंत्येव रूपं स्वमत्यजं ती निरामयम् ॥ तेजोमयमनाद्यंतं मनो रूपमनंतकम् ॥ ५० ॥ स्रष्टाऽसंसारमाभासि भवतीव स्वयंततः
पुः ॥ पश्यत्यथ स देवेदं स्वरूपत्वात् स देववा ॥ भावनाद्भूततामेति दृश्यं भवति चक्षणात् ॥ ५१ ॥

वशिष्यत इति श्रुतिमर्थत उदाहरति ॥ पूर्णादिति ॥ प्रलये वा सनामात्रशेषेण सर्वोपाधिप्रलये मायाशब्दलेश्वरमया प्रमाणमासीत्वाः कल्पदौ भोजकादृष्टपरिपाके पुनः स्वस्वव्यति-
समद्वयुपाधीनसर्गोपाधुद्धरति तत्पूर्णादपरिच्छिन्ना ब्रह्मणः कारणत्पूर्णान्यपरिच्छिन्नब्रह्मरूपाण्येव कार्याणि माययोद्धरति ॥ स्थितिकाले च यद्वा तत्कार्यजातमैहिकामुष्मिक-
भोगमोक्षसाधनानि च किरेतदिपि पूर्णादिपि पूर्णान्येव च मायया च किरे ॥ ४७ ॥ ततो यत्तत्त्वज्ञानात्मकं भवंति तदिपि पूर्णादेव मायापगमात् पूर्णातिभावति ॥ सहभेदभ्रमेण मायापगमे-
पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेः स्मात्पार्थार्थ इति भावः ॥ यच्चिन्मात्रमयात्मनि सर्गवेदनकचितं तच्चिन्मात्रे चिन्मात्रमेवाकचिद्वैव कचित्तनामैत्यत्रान्वयः ॥ ४८ ॥ अहं प्रत्यगात्मरूपा-
च्चिदेव सर्गादौ स्वरूपमत्यजत्वेवाभवत्येव तत्त्वज्ञानात्मकमनो रूपं भवतीव ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ततः स्थौल्यकल्पनेनाभासिसरस्वयमुवः स्रष्टाऽसंसारविराड्भावेन ससरण-
रूपं भवतीव ॥ अथ व्यतिजिवभावेन देजगद्भूत्या स देवपश्यति परमार्थतोऽधिष्ठानसदेववा जगति पश्यति तद्देशेन भ्रातिरित्यर्थः ॥ भूतता चतुर्विधभूतमात्मताम् ॥ ५१ ॥

ननु अस्त्वच्छभावस्यास्यतापलाप किमर्थं क्रियते स्त्वच्छिद्रूपमेवास्त्वच्छजगद्भावकारणतापत्तियोग्यमितिक्रुतेन कल्प्यते तत्राह ॥ यदीति ॥ चित्कौटरथाद्वयत्वादिपरश्रुतिवि
द्वदनुभावविरोधात्तथानकल्प्यत इति भावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ चिदभ्यासपक्षविनासगोप्योपायांतरेणोपपत्तिरेव नास्तीत्याह ॥ नचेति ॥ १० ॥ उत्थितमिव ॥ ११ ॥ तत्सर्वकारण
कमेव दजगदिति यद्वच्छावादिपक्षनिरस्यति ॥ कार्यमिति ॥ १२ ॥ यदिसन्मात्रैकरसतर्हि कथजगच्चिद्रूपेण सहैक्यव्यात्मकप्रतीयते तत्राह ॥ व्योमपुष्पवदिति ॥
स्वपुष्पवज्जगदशो विकल्पमात्रमित्यर्थः ॥ अस्तु तर्हि चिद्रूपमेव जगत् ॥ तस्य चिद्रूपमेव ब्रह्मकारणम् ॥ न च चिद्रूपैक्ये इदकार्यमिदकारणमिति विभाजकाभावः जन्मनाशयोरेव
विभाजकत्वोपपत्तेस्तत्राह ॥ वस्त्विति ॥ न वा यदपटादिजागतवस्तु ज्ञं चिद्रूपमुपपद्यते ॥ कुतः न शौकनिष्ठत्वान्नाशनि यतत्वात् ॥ चितो हि नाशो न चित्तासिध्यति ॥ नाशकाले चि

असत्वात्तेन परमेस्त्वच्छभावव्यवस्थता ॥ यदि कारणतापत्तियोग्यं शांतं पदं भवेत् ॥ ८ ॥ अनिगितमनाभासमप्रतर्क्यं भवेत् ॥ अतो
नकारणं नैव बीजं ब्रह्म कदाचन ॥ ९ ॥ कार्यस्य कस्य चिन्नामतेन सर्गो न विद्यते ॥ न चान्यथोपपत्तिर्हि सर्गस्यास्योपपद्यते ॥ १० ॥ चिन्मा
त्रकहते तस्माज्जडसर्गो न विद्यते ॥ यदिदं दृश्यते किंचित्ताच्चिद्वनमिवोत्थितम् ॥ ११ ॥ अहंभावजगच्छब्दशब्दार्थरसरंजनम् ॥ कार्यं
नकारणाभावात्पदार्थतूपपद्यते ॥ १२ ॥ द्विवैक्याद्यात्मकं व्योमपुष्पवत्त्वानुभूतितः ॥ वस्तुनाशौकनिष्ठत्वान्न वाङ्मनुपपद्यते ॥ १३ ॥
उपलंभकरो नाशो जन्मनस्तस्य वाकृतः ॥ अथ चेन्नं सदासंतं नित्यं नष्टं च वेत्सि वा ॥ १४ ॥ पदार्थो धंतदेव रथमेकरूपेऽपि किं व्यथा ॥ उपलं
भस्तु यथा यमेवाचित्तं च मत्कृतिः ॥ १५ ॥ चित्तत्वमात्रसत्तासिद्धित्वमैक्यं च नास्त्यलम् ॥ अतः पदार्थसत्ताया अभावे सति भूपते ॥ १६ ॥
असंभवाद्भावस्त्यनाहंताभावनास्ति ते ॥ अहंभावासंभवतश्चित्तमन्यत्किमुच्यते ॥ १७ ॥

तः सत्वे नाशो केनैव विषयत्वात् ॥ नापि जडेन तस्य सिद्धावप्यसमर्थत्वादित्यर्थः ॥ १३ ॥ यदि तु चित्तो नाशो चिद्रूपवत्स्वपरप्रथायामन्यनिरपेक्ष इति काश्चिद्रूपान्तत्राप्त्याह ॥
उपलभकर इति ॥ चिद्रूपः स विनाशः स्वजन्मनस्तस्य स्वप्रतियोगिनो वा उपलंभकरः प्रकाशकः कुतः न हि स्वोपपत्तिस्तरुपूर्वकालिकप्रतियोगि चिद्वानाशो नोपलब्धुशक्यते ॥
न च तद्विषयानुपलभेन तस्य नाशः स्वयमुत्पन्न इत्यनुभविनु शक्यम् ॥ न च साक्षिणा तद्विषयत्वायोगादतस्तद्वेद्योत्पत्तिनाशयोर्जगतश्च जाड्यमेवेति भावः ॥ ए
व जगतो जाड्ये सिद्धे कारणानिरूपणादकारकोत्पत्तौ सदैव जन्मस्य नित्यत्वननाशः स्याद्विषयोरपि निवारकाभावात् ॥ हेत्वभाववादिन्यदि निष्प्रमाणकमनुभावविरुद्धमपरिचयमे
व नित्योत्पत्तिनाशस्य भावमिदजगदिति वेत्सि अभ्युपगच्छसि ॥ १४ ॥ तर्हि श्रुतिविद्वदनुभावसिद्धे अस्त्वच्छिद्रूपेण तस्मिन् व्युपगम्यमाने तर्वा किं व्यथा किमर्थं पीडेत्यर्थः ॥ न
नु यदि सर्वविदेकरसतर्हि कथंचिद्विधोपलभस्तत्राह ॥ उपलंभस्त्विति ॥ १५ ॥ तर्हि चिदन्यच्चित्तमेव द्वितीयस्यान्तत्राह ॥ अत इत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥

नायुक्तिमाह ॥ अत इति ॥ यतः सर्वचित्तादिजगदज्ञानात्मकज्ञानेनाज्ञानबाधेन हेतुना न विद्यते अतो हेतो रित्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ भवेदयं स्वात्मनिक्रियाविरोधो यथा ज्ञानबाधा
 चित्तादिबाधोऽप्यस्यात् ॥ अज्ञानबाध एव तु सर्वतत्कार्यतत्त्वधावरणविधेयादिसर्वतद्वित्तिरूपस्तस्मिन्मिति चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञातार्थोऽसिद्ध एव ॥ अत एव न पुनराध्यादि
 दोषप्रसक्तिरज्ञानस्यैव सर्वाध्यप्रयोजकस्यापगमात् ॥ स्वप्रकाशपूर्णानन्दपारिशेषेण निरतिशयपुरुषार्थसिद्धेश्च ॥ न च चित्ताधीनाचेतनतार्किकत्वमिष्यकचिदधीनासाच्च जीव
 न्मुक्तेषु चित्तनाशेऽप्यस्त्वेति नाचेतनत्वप्रसङ्गः ॥ न च चित्तनाशो तस्मृताच्चिदमिष्यक्तिरप्येति ॥ अतः मिष्यक्तेरज्ञानावरणकृतत्वेन तदपगमे चित्तो मिष्यक्तेः स्यात् भाविकत्वेनानपाया
 त् ॥ न हि बाधुना घनापसारणेन कृतस्यार्थमिष्यक्तिः शरदिवायूपरमे अप्रतीति सर्वदोषपरिहार इति ॥ ३ ॥ प्रथमप्रतिज्ञासमर्थितानि गमय्य द्वितीया मुपादत्ते ॥ नास्त्वेति ॥ त
 त्समर्थनाय यत्र त्वस्य सर्वमस्मिन्नात्मने कपश्येदिति श्रुतिप्रमाणायति ॥ केनेति ॥ ४ ॥ न तिरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधक इति श्रुतिरपि तत्र मानमित्याशयेनाह ॥ महाप्र
 लयेति ॥ महाप्रलयः प्राकृतस्तदुत्तरपुराणादिप्रसिद्धे सर्गादौ यदितो दितमेव तर्हि चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञावाक्ये त्वया कथय च्चेदचित्तवद्भारतीति निर्देशः कृतस्तत्राह ॥ निर्देशस्त्विति
 अतोऽज्ञानात्मकं यत्तज्जगदेव न विद्यते ॥ तत्राहं त्वं तदित्यादिकस्त्वित्याः कलनाः कुतः ॥ ३ ॥ नास्त्येव जगदेवेदं यच्चेदं किंच नोदितम् ॥ ब्रह्मै
 वास्तीह स कलंकेन तद्बुध्यते कथम् ॥ ४ ॥ महाप्रलयसर्गादावेवेदं नोदितं जगत् ॥ निर्देशस्त्वित्यदमित्यत्र त्वद्वाधाप्यमया कृतः ॥ ५ ॥ उपादा
 नात्मकादीनां कारणानामभावतः ॥ अकारणं च भावानामशेषाणां त्वसंभवात् ॥ ६ ॥ एवमज्ञानबुद्ध्यात्मजगत्तस्मान्नाविद्यते ॥ तस्मा
 द्यदिदमाभाति भासनं ब्रह्म तेन तत् ॥ ७ ॥ अनाख्येनाकृतौ देवे करोतीदमिति त्वसत् ॥ भाषितं नोपपत्त्यात्मनः सत्यं नानुभूयते ॥ ८ ॥ अना
 ख्योऽप्रतिघः स्वात्मानिराकारोऽयं श्वरः ॥ सकरोति जगदिति हासायैव वचोऽधियाम् ॥ ९ ॥ अनेनैव प्रयोगेण राजंश्चित्तं न विद्यते ॥ जग
 देव न सत्साधोऽकृतश्चित्तादितद्गतम् ॥ १० ॥ चेतो हि वासनामात्रं वास्येतु सति वासना ॥ वास्यं जगत्तदेवा स दतश्चित्तास्तिता कुतः ॥ ११ ॥
 यदिदं क्वचिद्वक्षस्व यमात्मात्मनात्मनि ॥ कृतं तस्यैव तेनैव चित्तमित्यादिनामकम् ॥ १२ ॥
 शयेनाह ॥ उपादानेति ॥ ६ ॥ द्वितीयप्रतिज्ञानिगमयति ॥ तस्मादिति ॥ ७ ॥ ननु यदिसर्गादिनास्त्वेव तर्हि तदात्मानः स्वयमकुरुत एकोऽवशो सर्वभूतानरात्मा एकं बीजं बहुधा यः
 करोति कर्ता भोक्ता महेश्वर इत्यादि श्रुतिस्मृतिवादानाकागतिरिति चेन्नेह नानेति श्रुत्यपेक्षितनिषेधसमर्पणेन द्वैतव्युत्पादना र्थावादेनैव गतिर्न तत्त्वा र्थेनेत्याशयेनाह ॥ अनाख्ये
 इति ॥ अनाख्येनामरहिते अनाकृतौ रूपरहिते योक्तिरूप्यत्वा न्नोपपत्त्यात्मनिकलनिक्रियमित्यादितात्त्विकश्रुतिविद्वदनुभववाधितत्वान्न सत्यलौकिकैरपि नानुभूयते ॥ ८ ॥
 शीतवातादिप्रतिघातवारणाय यद्वादिनिर्माणप्रसिद्धम् ईश्वरस्त्वप्रतिघः करोतीति अधिगतात्सर्वशून्यानामर्थावादानां सर्वज्ञस्य दृष्टा चेटो किं ह्यसाधेवेत्यर्थः ॥ ९ ॥ एवं जगत्स
 र्गासिद्धौ प्रतिज्ञातार्थसिद्धिरित्याह ॥ अनेनैवेति ॥ यदा जगदेव न सत्तदा तदगतां चित्तादिकुतः सदित्यर्थः ॥ १० ॥ जगदसत्त्वे विषयासत्त्वादपि चित्तासत्त्वसिद्धिरित्याह ॥ चेतो
 हीति ॥ वास्येवात्मना कर्मणि विषये ॥ ११ ॥ तर्हि चित्तादिव्यवहारस्य को विषय इति चेन्मायोपहितब्रह्मैवेत्याह ॥ यदिदमिति ॥ नास्मात्संघोनामकम् ॥ १२ ॥

चतोद्दिष्टासमाधमिति श्लोकम्याचष्टे ॥ कगदिति ॥ इत्थं वास्मिति निर्दानुसारिणी वासतेति योतनार्थम् ॥ कारणभावात्तदतिविषयवाधेर्निर्दिष्टपदासनादित्ययोगादिति
 शाब् ॥ १३ ॥ यद्विरक्तवतीति श्लोकविषयस्यार्थद्वयात्तत्फलवृत्तपरतरयाभ्याचष्टे ॥ अतमिति ॥ १४ ॥ मायातत्त्वदृशादिभ्याचष्टे ॥ यत्किंचिदिति ॥ परमाकाशरूपेच
 दारोपयत्किंचिदनिर्दिष्टार्थपदमाकाशम् ॥ इत्यस्यस्य ॥ १५ ॥ अरोपानर्थकारिणी अर्द्धजगदित्येवामतिवर्षितं तस्माद्विषयोममस्त्वमव्यभिचाराति नूननिश्चयेनेत्यर्थम् ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ यदितोत्स्यताईजगदनादित्येवमर्थकमस्याभवाद् ॥ लोकेति ॥ इत्यस्य ब्रह्मसुतः प्रकृतं दित्तत्त्वमादिबिक्रियारहितत्वमाकौटम्बालोकोक्तोपाराधनोभा
 खानुगतोपि वानोपपद्यत इति परेणाभ्यप ॥ १९ ॥ साकारस्य सूक्ष्मस्य प्रतिपाद्योभ्यामकनेभ्यस्त्यजगतो लोकाश्चानुभूतिभिः सिद्धा न्नाप्रलयाप्रपोभुक्केनेनाप्रलयात्तावि

जगदृशमिदं वास्त्यतदेवोत्पन्नमेव नो ॥ कारणभावात् पूर्वमेवातश्चित्ताकृत ॥ १३ ॥ अतश्चिद्व्योममात्रात्मपरमाकाशानामकम् ॥
 स्फारवेदनमेवेदं क्वचित्प्राप्तिकृतोजगत् ॥ १४ ॥ यत्किंचित्तरमाकाश इत्येकमवकाशयते ॥ चिदादर्शनजातत्वान्नाचित्तनोजगत्किं वा
 ॥ १५ ॥ अहंत्वजगदित्येवमतिप्रतिपत्तिर्न वास्तवी ॥ मिथ्यास्त्वहं वामानि नूनमेव शेषकारिणी ॥ १६ ॥ वास्त्यस्य जगतोऽभावाद्यतोना
 स्येव वासना ॥ अतस्तदात्मकचित्तक्रीदृशकृतकम् ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धरवगतश्चित्तदृश्यमिदं जगत् ॥ असच्चित्तनिराकारपूर्वमुत्पन्न
 मेव नो ॥ १८ ॥ नोत्पन्नकारणभावात्सर्गादाववसर्वदा ॥ लोकशास्त्रानुभवतो न च दृश्यस्य ब्रह्मसुत ॥ १९ ॥ अनादित्वमजत्ववास्त्येव
 वायुपपद्यते ॥ साकारस्यास्य जगतः सूक्ष्मस्य प्रतिपाद्यते ॥ २० ॥ समस्तकारणभावाद्योक्तशास्त्रानुभूतिभिः ॥ शुज्यते च निराकर्तुं न
 महाप्रलयदय ॥ २१ ॥ शास्त्रानुभववेदायसिद्धांतैस्तेन योपि वा ॥ प्रलयाश्च न सतीति वस्तुन्मत्तकपूर्वम् ॥ २२ ॥ लोकशास्त्राणि वे
 दाश्च प्रमाणयस्य नोमतेऽसंशयोऽत्यतिमूढसंज्ञनजनसंश्रयेत् ॥ २३ ॥ न च सप्रतिपत्त्यास्य दृश्यस्याप्रतिपक्षचित् ॥ कारणमवितुश
 कसाकारस्य निराकृति ॥ २४ ॥ इत्येवमाहस्यभागात्तत्तदेव सततमुने ॥ न च नार्थाकिं वाकारिभवेत्येवमिदं जगत् ॥ २५ ॥

कारणनिराकर्तुं युज्यते निराकरणोपपदकसमस्तकारणभावादित्यभ्यप ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लोकवेदप्रयातोऽसुपनेरिदं हि क्वापरीवस्यादित्याह ॥ लोकदिति ॥ अ
 स्यार्थकेवललोकाभावाप्येवमव्यभिचारेभ्योप्यतिमूढम् ॥ २३ ॥ तीर्हिमूढसुतब्रह्मकारणभावात्सुषुप्ताभ्युपगम्यतातयाह ॥ न चेति ॥ २४ ॥ निराकारब्रह्मकारणकत्वादिभ्यास्तु
 तत्तदेव प्रलयपराभावात्तीर्हिमूढस्यादिशरापणभ्यायेन जगतो ब्रह्मतादित्येकसमागतायामेवातास्यमिति पाणुकनेह ॥ इत्थं ब्रह्मप्रलयपराभावात्तदस्य प्रलयपराभावात्तदस्य
 न्यूनपराधर्मादिपदासर्वप्रत्ययत्वेनेति लोकविरोध ॥ परमार्थतो ब्रह्मभूतमेवेति नूत्नदृष्टिपक्षिच्छेदप्रत्ययेन हि विरोधोपाप्यप्रयत्नाह ॥ इत्यभ्यपयत् सिद्धाचष्ट ॥ २५ ॥

इदानीं सर्वसर्गश्रुतीनां तिनेतीत्यादि निराकरणश्रुतीनां च तास्य र्थपरीक्षीकृत्योपसंहरति ॥ तस्मादित्यादिभिः ॥ पूर्वार्थवच्चतनिरंशंचतस्येति पूर्वार्थनिरंशतः ॥ षष्ठ्यन्तात्सर्ववि
भाक्तिकस्तसिः ॥ २६ ॥ सर्वरूपस्य पूर्णस्वभावस्य ब्रह्मणः स्वतो विनैवशास्त्रं यदात्मकचर्चनं तत्स्वकवपुःस्वरूपमेव सर्गप्रलपय कृजगदिव क्षणां यावद्ज्ञानकालज्ञानमिति सर्वस्य दि
श्रुतीनामर्थः ॥ तदेव स्वरूपक्षणादरेतच्च मस्यादिशास्त्रमनुसृत्य बुद्धं सद्ब्रह्मैव निर्गतद्वैतात्मनिरस्वभावे आलोहनिने तिनेतीत्यादिद्वैतनिषेधश्रुतेस्तात्पर्यार्थ इति योज्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
अतः शास्त्रीयबोधतः ॥ २९ ॥ एवं ज्ञातसर्वजगत्प्राज्ञातं सन्निरालम्बनिराधारमजयथास्थितसद्ब्रह्मैव ॥ इदमज्ञादृष्टरूपं तु अत्यन्तासत्त्वान्नानाअनानमिचन ॥ अतो यथास्थितं व्य

तस्मादिदं निरंशस्य चिद्व्योषोपतिपाकृतः ॥ निराकृतेरन्तस्य पूर्वातिपूर्वातिरंशतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणः स्वरूपस्य शांतस्यान्तस्य यत्समम् ॥ स्व
तएवात्मकचर्चनं सर्गप्रलपय रूपयुक् ॥ २७ ॥ स्वकं वपुश्च तेनैव ज्ञातं जगदिव क्षणात् ॥ क्षणांतरान्नुबुद्धं सद्ब्रह्मैवास्तो निरात्मनि ॥ २८ ॥ ब्रह्मै
वेदमतः सर्वकंचिन्नजगदादिधीः ॥ क्वचित्तादिकंचित्तादिकृद्देवैक्यादिकल्पना ॥ २९ ॥ सर्वनिरालम्बमजप्रशांतमनादिरित्यात्मयथा
स्थितं सत् ॥ इदं तु नानेव नचाप्यनानापथास्थितं तिष्ठसुकाष्ठमौनम् ॥ ३० ॥ इत्यार्षेवां वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजाव
बोधननामअष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ६३ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धात्वस्य सादान्महामुने ॥ स्थि
तोऽस्मि निरात्मयः
तोऽस्मि गतसंदेहो विश्रान्तमतिरात्मवान् ॥ १ ॥ ज्ञातज्ञेयो महामौनी तीर्णमायामहार्णवः ॥ शांतो ह मनहं रूपोद्भूतः स्थितोऽस्मि निरात्मयः
॥ २ ॥ अहो नुस्तु चिरं कालं प्रभ्रांतो हं भवांबुधौ ॥ स्थानमक्षयमदुष्यमधुना प्राप्तवानहम् ॥ ३ ॥ एवं स्थिते मुनेनास्ति साहंतादिजगच्चय
म् ॥ मूर्खबुद्धमिदं भातियत्तद्ब्रह्मेति वेद्यहम् ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ जगदेव न यत्रास्ते तत्राहं त्वं विभासनम् ॥ इत्थमं वरसंसारककु
तः कीदृशः कथम् ॥ ५ ॥ यथास्थितव्यवहृतिर्मौनी शांतमना मुनिः ॥ सौम्यार्णवोदरावर्त्तपरिस्पंदवदस्त्वभो ॥ ६ ॥

वहरंस्तत्त्वतः सुकाष्ठमौनोवागादित्यापारशून्यस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ प्र
बुद्धोऽपि न रौद्रोऽत्र भूयः कुंभेन बोध्यते ॥ स्थूणा निखननन्यायाद्बोधोऽस्य सुदृढोऽस्त्विति ॥ १ ॥ एवबोधि तोराजा उपदेशजन्यज्ञानेन सर्वसंदेहादिबीजं स्वाज्ञानं नष्टमिति अलप्यदर्श
यति ॥ नष्टइत्यादिना ॥ विस्तृतात्मनः साक्षात्कार एव सत्यतिरित्युच्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्खबुद्धमिदं साहंतादिजगच्चयं नास्ति ॥ ४ ॥ कुंभस्तद्वक्तृमैवानुमोदमान उवाच ॥ ज
गदेवेत्यादि ॥ अवसरसंसारोऽर्धवर्तनगरव्यवहारः ॥ किं वतान्यधिकरणमिति तदृष्टांतप्रकारप्रतिक्षेपार्थानि ॥ ५ ॥ सौम्यार्णवोदरे प्रशांतो य आवर्त्तपरिस्पंदस्तद्वास्तवितिष्ठ ॥ ६ ॥

शब्दायास्त्राभ्यां स्वरूपगुणभोगपरूपमेव ॥ ७॥ चिद्वस्तुल्लिङ्गनामकमदात्मरूपमस्तद्वैकवकषायतेस्त्रिधाकषकमेवदीप्यते ॥ ८॥ यथातमसिअबाहुमुखीहर्षेन्द्रीट्टक
दाहाकारसन्निवेशदर्पवैककन्दाशार्गीतद्यामसौराट्टोककषनमस्तत्तर्पदेश्य ॥ ९॥ यथासमस्तहकारात्मास्वयम् सकलमाश्रयत्वात्पदम्पदम्पदकारोपि ॥ पुनरसमिष्टिभ्य
ट्टिबधलभ्यासुभ्येत्येतिदक्षिमानतस्त्रित्यागवेदनायती ॥ १०॥ तद्वैकस्तटमाह ॥ अहमित्येवेति ॥ ११॥ कोर्षीभोक्षमाह ॥ यदिति ॥ संधापयार्थेणसतीवधमोक्षसकस्या
नोसाक्षिगूतस्वरूपवेदनतद्भवसद्वैककवल्लन्तैकैकम्पचकष्यादत्यर्थ ॥ १२॥ सिद्धिर्भोक्ष ॥ आपदोषध ॥ सत्वमहमेवानहमितिशुद्धकैवल्यत्वात्संधोधवाभाव ॥ १३॥ शु

ब्रह्मरूपमिदं शान्तमित्यभक्तिरयथास्थितम् ॥ अहंजगदिदं चेतिशब्दायात्मनभोमयम् ॥ ७ ॥ इदंमाद्यतरहितसर्वसंसारनामकम् ॥ चि
द्वमल्लतिनामालनम कचकचायते ॥ ८ ॥ सन्निवेशदश शान्तौ तदस्तिकनकयथा ॥ जगदापर्यसशान्तौ ब्रह्मेदविद्यते तथा ॥ ९ ॥ यथा
स्वयम्भूः सकल स्वयनामतपैव हि ॥ एतौ स्ववेदनायतौ बधमोक्षौ व्यवस्थितौ ॥ १० ॥ अहमित्येव सकलस्य धायाति विनाशिनं ॥ नाह
मित्यवसकलमोक्षाय विमलानने ॥ ११ ॥ यदधमोक्षसकल्यशब्दार्थानां सदासताम् ॥ स्वरूपवेदनतत्सत्केवलत्वचकथ्यते ॥ १२ ॥
अनहंवेदनसिद्धिरहंवेदनभापद ॥ सोहमेवानहमिति हेतुद्वयोधो भवात्मवान् ॥ १३ ॥ असकल्यनमात्रेण सभ्यज्ञानोदयात्मना ॥ सक
ल्यक्षीयते सिद्धस्वयमेवासदात्मक ॥ १४ ॥ अप्रतर्क्यस्वरूपे हि नास्ति कारणता शिवं ॥ कारणभावात् कायपदार्थोपनिविद्यते ॥ १५ ॥
पदायाभावसिद्धौ वेदनतोपपद्यत ॥ कारणभावात् नित्यमहभावस्य नोदय ॥ १६ ॥ अहंभावानुदयत संसार कल्पकीदृश ॥ संसारा
भावात् सर्वपरमेवावशिष्यते ॥ १७ ॥ यदिदं भासाते तत्सत्परमेवात्मनि स्थितम् ॥ परंपरे परापूर्णासममेव विजृम्भते ॥ १८ ॥ तेन निस्त्रिभि
तसर्वशिलाकाणमिवाचलम् ॥ विद्धिरश्मिमयाकारमिव ब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ १९ ॥

इशोपश्वकस्यस्ययातिस्मृतीत्याह ॥ असकचनेनेति ॥ १४ ॥ शुद्धस्यकारणत्वात्तन्मातृरूपपदार्थाभावात्तदभाविभ्ययात्सकस्यप्रत्ययसकच्यनापारहभाषस्यलगात्प्रया
ज्जीवभाषादिसंसारस्यलगतमममममाभाषोपपत्तिकममाह ॥ आपगतमपदेतिप्रिभि ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रागपिपद्विदंजगदाकारेणभाषतेतत्परमार्थतोब्रह्मैकतयास्थिततत्त्वबो
धेनधनार्थीकितुपोत्सभावेस्थितपरमेवप्रेषापूर्णासंयत्तपमेवब्रिजुंमतेमकटीभाषति ॥ १८ ॥ तेनसदेकद्रव्यत्वेनेहेतुः ॥ अज्जिरित्यपाकीर्षीनिबिहितवज्जिरितोदरमिवावक
इत्यह ॥ तत्रचपञ्चगतिस्थिततद्रूपमज्जिरित्यममपदनिर्वादाकारसहस्रनिब ॥ १९ ॥

मुक्तैर्नाहिकथस्थिततदाह ॥ पुरइति ॥ सदेवसददर्शनदसन्मयम् ॥ २० ॥ कथं तर्ह्येचलेजगरस्य द्रव्यस्तथाह ॥ छायेति ॥ यथावज्जशिलोदरेप्रतिबिम्बपुरुषोऽस्मदमानर
 वस्यदेतद्वत्सदि ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानप्रबोधस्योदयेबाह्यारूपालोकाभ्यन्तरात्मनस्काराश्रयीरसानिःसाराइत्यागमप्रमाणजास्थिरभावनाभवतिनिर्वाणहेतुत्वात्निर्वा
 णविदुः ॥ २२ ॥ जगच्छब्दार्थरहितयः पश्यति स पश्यतीति यदुक्तं दृष्टान्तैर्विदुषोति ॥ यथेति ॥ रगत प्रकाशो यथादीपायाकारसन्निवेशविनास्ति यथावाकदकादिसन्निवे
 शानिर्मुक्तहेमास्ति तथा जगदप्यसन्निवेशब्रह्मास्तीति स भावनीयमित्यर्थः ॥ २३ ॥ रूपालोकमनस्कारादित्यतदपि विदुषोति ॥ नीरसाइति ॥ ब्रह्मरूपिणो बोधाद्ब्रह्मभूतस्य जग
 तो जगत्प्रत्ययकारिणो रूपालोकमनस्कारानीरसाः कोऽर्थः असदाभासाभावतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ यथा बहून् यपितरगादीनि समुद्रे ऊर्भिश्च शब्दार्थरहितमबुभावति तथा बहून् यपिव
 स्तुतिज्ञानोदये निर्गवद्वल्लोकमेव भवतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ सर्गशब्दार्थभेदबाधे सर्गपरब्रह्मणोरैक्यमेवेति व्यतिहारेण द्रव्ययति ॥ सर्गएवेति ॥ हि यस्मान्तरण एव सर्ववत्त्वं ब्रह्मेत्यादि श्रौत
 पुरःसंकल्पकेन पृथुसंकल्पनगरस्य यत् ॥ रूपं तद्विदि जगतः स्वादृच्छं सदसन्मयम् ॥ २० ॥ छायामुरुषवत्स्यं दिशां तं निर्मनं जगत् ॥ जगच्छ
 द्बार्थरहितं यः पश्यति स पश्यति ॥ २१ ॥ रूपालोकमनस्कारानीरसागमभावना ॥ सम्यग्ज्ञानावबोधस्य निर्वाणवैविदुर्बुधाः ॥ २२ ॥ यथा
 स्तिवातोतिः स्पंदो यथा स्तिखगतोपिवा ॥ यथा हेमासन्निवेशमस्ति ब्रह्म जगत्तथा ॥ २३ ॥ नीरसा असदाभासा जगत्प्रत्ययकारिणः ॥ रूपा
 लोकमनस्काराः संतो मेव ब्रह्मरूपिणः ॥ २४ ॥ ऊर्भिश्च शब्दार्थरहितं यादृगं बुबहून् यपि ॥ सर्गशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थः कृता ॥ सर्गशब्दार्थसंस्ति
 परं ब्रह्म परं ब्रह्मैव सर्गदृक् ॥ सर्गशब्दार्थरहितो वाक्यार्थस्त्वेव शाश्वतः ॥ २५ ॥ ब्रह्मशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थः कृता ॥ सर्गशब्दार्थसंस्ति
 द्बो ब्रह्मशब्दार्थः कृता ॥ २७ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थभावनाभावनोदयम् ॥ शुद्धं तिष्ठति चिद्बोमब्रह्मशब्देन कथ्यते ॥ २८ ॥ सम्यग्दर्शनं
 संसिद्धावुभयोरप्यवेदने ॥ यच्छिष्टमजरं शांतं ततो वा निवर्त्तते ॥ २९ ॥ संशांतं सर्वात्मकवेदनौघमस्तीदमकात्मकस्वरूपम् ॥ यथा
 स्थितं सर्वजगत्स्वरूपं पाणरूपं च परं ब्रह्म रूपम् ॥ ३० ॥ इ० वा० वा० दे० मा० नि० पू० चू० शिखिध्वजावबोधनं नाम नवनवतितमः
 सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं चेत्तन्मम महाबुद्ध्या दृशं कारणं परम् ॥ कार्यं तादृशमेवेदं जगदित्येव वेदमहम् ॥ १ ॥
 वाक्यार्थः ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मणो ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दस्यार्थसंपत्तावेव सर्गशब्दार्थदीर्घाः कृता एव सर्गा नाम बहून् योर्विसर्गस्यागद्वतिसर्गशब्दार्थसंपत्तौ विविधपरिच्छेदो नित्यं तर्बुह
 धात्वर्थानुसारि ब्रह्मशब्दार्थताकतेत्यनयोरेकार्यत्वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ॥ ब्रह्मशब्दस्य तर्ह्यशब्देव स्तुति कथमवर्त्तिततथाह ॥ समस्तेति ॥ अल्पस्यापि परिच्छेदस्याभ्युपगमे बहुधात्व
 र्थसकौत्वापत्तेरशब्दशब्देन तादृशमेव ब्रह्मशब्देन कथ्यत इत्यर्थः ॥ २८ ॥ ॥ अथवा जगच्छब्दस्येव ब्रह्मशब्दस्यापि बाध्यार्थवेदने तत्तरलक्षणया अखण्डार्थसम्यग्दर्शनसिद्धौ
 यच्छिष्टवस्तुततो ब्रह्मशब्दादिवागपि निवर्त्तत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ ॥ हेराजान् दृश्यं सर्वजगत्स्वरूपं यथा स्थितं यदस्ति तदप्यतिदृढत्वाद्ब्रह्मपाणरूपपरब्रह्मस्वरूपमस्येव ॥ यदापीदं जग
 दज्ञानेन स शांतं सर्वात्मकवेदनौघसंपन्नतदापि एकात्मकस्वरूपसदस्येवेति ब्रह्म जगतोरेकैव सत्तेति न कस्याप्यसत्त्वमिदं ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तास्यार्थप्रकाशे नि०
 पू० नवनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ वार्यते ब्रह्मवत्स्वजगतो ब्रह्मसत्तया ॥ जन्मादिविक्रियाऽस्य दृष्टब्रह्मैव सदितीये ॥ १ ॥ यद्विब्रह्म जगतोरेकैव सत्तातर्हितया सत्त
 या ब्रह्मेव जगदपि परमार्थसत्यिकनस्यात् मिथ्यावस्तुनो हि कारणदुर्निरूप सत्यस्य तु सत्यब्रह्मैव कारणसंभवतुल्यत्वादितिराजाशक्ते ॥ एवं चेदिति ॥ १ ॥

सत्समाधाराशुद्धस्य सतर्षकमस्य सत्ताकारणमवेत् ॥ यत्तु निगुणपरसत्तानुपजीविअद्वयत्वात्पूर्वकालाभावेन पृथक् तित्त्वपृथक् निर्धकारणत्वात् कार्यकुत्रो भवे
यतनस्य सत्ताकारणत्वं ॥ १ ॥ अस्तु निर्गतस्य स्थितमाधाराशुद्धलभेजगत कारणमिति चेत्समाध्याह ॥ नेहेति ॥ इह निर्धरोपमाधाराशुद्धलकारणत्वात् कार्यकालास्ति ॥ भाषाह
स्वीयमायातच्छब्दलत्कायाणां सद्भावोपमायापरमार्थद्वयानुसंधिमिदजगच्छातं मज्जमेत्यय ॥ तयाचोक्तवार्तिके ॥ अविद्यास्तीत्यविद्यायामेवासित्वाप्रकल्प्यते ॥ ब्रह्मद
त्वात्सर्वविषयनयुज्यत इति ॥ १ ॥ अत्रातेन वसादस्य सत्ताकारित्वाह ॥ कायत इति ॥ ४ ॥ कुत्रो न जायते तथाह ॥ जीजमेवेति ॥ तत्र जीजाभावेऽपि तदेव जीजाकर्मत्वा
त्तथाह ॥ अपरकथमिति ॥ भुक्तलभजीजाहिल्लभाह ॥ त्रिष्यभाषासिद्धतदुचितदेशकालाभावादित्याह ॥ देशेति ॥ तर्हि प्रलयोच्चरमवतथहेतुपादानकारणगोचरास्तु न वि
रोधारित्याह ॥ अकार्थेति ॥ यत्प्रमाणस्य कार्यकारणकारणोपनिषत्तद्विषयमेतदेतपादानकारणयोः प्रमाजायत इति कथयत्कुराकथमित्यर्थ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अत
॥ कुमुदवाच ॥ ॥ यत्र कारणतानस्य कार्यतदुपपद्यते ॥ यत्र कारणमेवादीतस्मात् कार्यकुत्रो भवेत् ॥ २ ॥ नेहास्तिकारणकिंचिन्न
कार्यकदाचन ॥ विषमानमिदसर्वसर्वशान्तमजं गतं ॥ ३ ॥ जायते कारणत्वात् कार्ययत्तत्कारणवद्भवेत् ॥ यन्न जायत एवेह तस्मिन् सदृ
शताकृत ॥ ४ ॥ जीजमेवनयस्यास्तित्त्वात् कथयद जायते ॥ अपरतर्कमनास्त्यच यत्तत्स्य केवजीजता ॥ ५ ॥ देशकालवशात्सर्वहेतुमत
प्रमाणगा ॥ अकतृदक्षविषय प्रमाकारणयोः कथम् ॥ ६ ॥ अकतृकर्मकरणेनास्तिकारणताशिवे ॥ तस्मात्तत्कारणनास्तिकजगच्छ
व्यायवेदनम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मैव तत्त्वस्वरूपस्य तत्त्वित्यर्थधारयस्वतत् ॥ असम्बन्धार्थो विषयतदेव जगदाश्रितम् ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमजरशांतयदेक
तत्त्वमप्यते ॥ तेनैवायजगद्ब्रह्मसंख्यातं बुध्यते वपु ॥ ९ ॥ अन्यथैव च योभावश्चेतस एयि वीपते ॥ स एव नाश कथितं स्वानुभूतश्च पृढि
ते ॥ १० ॥ चित्तनाशस्य भावतद्दिक्षिनाशात्मकं नृप ॥ क्षणनाशो यत कल्पचित्तशब्देन कथ्यते ॥ ११ ॥ असकल्यनभात्रेण सस्य भ्रान्तो
दयात्मना ॥ सकल्यक्षीयते सिद्धैस्वयमेवासदात्मक ॥ १२ ॥ नाशैवांगीकृताभावयदिविध्वङ्गिकथ्यते ॥ विषमानकथतस्यान्ननुता
मरसे क्षण ॥ १३ ॥ इत्यावुत्सिष्य यो नूतेश्चोस्मीति यश्च गिरा ॥ कथमविप्रोभवति विप्रत्वस्य कीदृशम् ॥ १४ ॥ विद्वत्तथातुरत्युच्चैर्ष
तोस्मोति विरोति य ॥ युतिमेवागतविद्विजिवनतस्य स अभम ॥ १५ ॥

एवमलक्ष्यमुद्राकारकस्य चिन्मिशो यस्तु तदेवाह ॥ यतिस्वदशाह विधायक्यत्वात्परादशम् ॥ अहदशाह तदेव जगद्भूषणमित्यय ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमयैव जगद्ब्रह्मभावेन
सपद्यत अत्राकारमनोर्वासाय प्रक्रमजगदाकारणेत्याह ॥ चिन्मात्रमिति हिताभ्यामा ॥ १० ॥ नाशो ब्रह्मलक्ष्य इत्येति ॥ १० ॥ तद्वत्सुदभाह ॥ चित्तं मति ॥ सः क्षणमायमपि स्वल्प
विस्मरणप्रधानाया कल्पकालविसृष्टचिन्ताश्च नाभ्यन्त इत्यर्थ ॥ ११ ॥ तच्च चित्तमसकल्पमयं यद्वसितत्वात्तद्विज्ञानेन नरयतीत्याह ॥ असकल्पमेति ॥ १२ ॥ अस्तु सकल्पनारास्तया
पि विषयक यानि वर्तन्ते तेषां चिन्मात्रादवतिष्ठति प्रमास्य प्रकीर्णमतिनवस्तत्तरताया निष्ठत इति विध्वंसि तन्मात्रमिदं च यन्नमभिप्रेत्याह ॥ नाशैवेति ॥ १३ ॥ अस्तु विज्ञानेनाशेन विर
तिरिद्धयमानकथस्यादित्यर्थः ॥ १४ ॥ तत्राहोक्तं ब्रह्मसमाध्यामिति ॥ इत्याहिति हिताभ्यामा ॥ १५ ॥ सन्निपातेन विद्वज्जाकुचितताभावात्तद्वत्स्यत्वात् विद्वत्तथातुरत्युच्चैर्ष
१ ॥ यदा विप्रमिषाते विद्वन्ति रित्येवार्थः ॥ १५ ॥

चिन्नाद्यस्तीत्यनुभवस्य तर्हि का गतिरिति चेद्भ्रान्तिवशमेति दृष्टातिराह ॥ भ्रमाकतीति ॥ १६ ॥ भ्रान्तिपुञ्जरूपमेव तर्हि तत्सदस्तुनेत्याह ॥ तदिति ॥ तस्याज्ञानव्यतिरिक्तस्वरूपानां
 वादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अज्ञानात्मनैव तर्हि चित्तादिसत्यमस्तुतत्राह ॥ अज्ञानेति ॥ ज्ञानवाच्यत्वान्नाज्ञानात्मनापिसत्यतासिद्धीर्नीत्यर्थः ॥ उक्तदृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥ संविदिति
 जलज्ञानमित्यादिना ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यावत्सकलम् ॥ २३ ॥ अहंकारादिसंयुतकिंचिदेहादि ॥ अप्यर्थैरेवकारः ॥ तर्हि किमस्ति तदाह ॥ संविदिति
 भ्रमाकृतियदस्तीह दृश्यतेऽलान्तचक्रवत् ॥ मृगलब्धादिवद्भ्रान्तिबालवेतालकादिवत् ॥ १६ ॥ तत्कथं किल नामस्य आत्मस्य श्रमभरात्मक
 म् ॥ अज्ञानभ्रांतिरेवांति श्रितमिदमेव कथ्यते ॥ १७ ॥ अज्ञानमुच्यते चित्तमसत्सदिव संस्थितम् ॥ असंवेदनमज्ञानं ज्ञानं संवेदनं भवेत्
 ॥ १८ ॥ अज्ञानसत्त्वसंविदेर्ज्ञानात्संवेदनादक्षयः ॥ जलज्ञानं मुधाभ्रांतिः साधो मरुमरीचिषु ॥ १९ ॥ नैतज्जलमिति ज्ञानात्संविदेः प्रवि
 लीयते ॥ इदंचित्तमिति प्रौढयदज्ञानमलं दृदि ॥ २० ॥ नास्ति चित्तमिति ज्ञानात्तत्समूलं विनश्यति ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वमज्ञानभ्रमसंभ
 वम् ॥ २१ ॥ न स पर्वायमिति ज्ञानाद्दिरुदात्यणश्रुतिः ॥ तथात्मनि मनोभूतमज्ञानभ्रमसंभवम् ॥ २२ ॥ चित्तं नास्तीति विज्ञानाद्दिरुदा
 दिनश्यति ॥ चित्तं मनोहमित्यन्तर्यामिदज्ञानसंभवम् ॥ २३ ॥ न चित्तमस्ति नाचैव महंकारादिसंयुतम् ॥ किंचिदेव जगत्स्य स्मिन्सांविदेकांत
 निर्मला ॥ २४ ॥ तथासंकल्पचित्तादिरुतमासीद्विमुदया ॥ अथासंकल्पतः सर्वपरित्यक्तं प्रबुद्धया ॥ २५ ॥ संकल्पेन यदायाति त्वसंकल्पे
 न गच्छति ॥ पवनेन महाबाहो ज्वाला जालमिवानले ॥ २६ ॥ आत्मतत्त्वैक्यनया तत्तथा ब्रह्मसत्तया ॥ जगत्सर्वमिति व्यासं समुद्रइव वा
 रिणा ॥ २७ ॥ नाहमस्मिन्चात्योस्ति न त्वनैतेन चित्तकम् ॥ नेंद्रियाणि न चाकाशमात्मत्वे कोस्ति निर्मलः ॥ २८ ॥ घटाद्याकाररूपेण स
 एवायं विलोप्यते ॥ इदंचित्तमयं चाहमिति कैवकुक्कल्याना ॥ २९ ॥ न जायते न क्षियते किंचिदस्मिन् श्रग्वये ॥ केवलं यंचिदुल्लासः सदस
 द्भावनात्मना ॥ ३० ॥ सर्वमात्मा परंब्रह्मसकलकटमाततम् ॥ द्वित्वे क्वेन विद्येतेन भ्रांतिर्न च संभ्रमः ॥ ३१ ॥ सर्वेंद्रियगणाकारे सन्ने
 वासिसखेततः ॥ न दत्त्वमे महाबुद्धेन च कचन लिप्यसे ॥ ३२ ॥ न ते विनश्यति सखेन च किंचिद्विधत्ते ॥ निर्मलाकाररूपस्य कैवल्यानांत
 रूपिणः ॥ ३३ ॥ इच्छानिच्छा लिकेशक्तो येतराः पितृमेव च ॥ न त्वं शुष्यति रेकेण शशांक उपलभ्यते ॥ ३४ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यासस्तम् ॥ २७ ॥ कथमस्तदाह ॥ नाहमिति ॥ २८ ॥ तर्हि जीवन्मुक्तैर्घटाद्याकारेण किमवलोक्यते तत्राह ॥ घटादीति ॥ २९ ॥ ३० ॥ स
 भ्रमो मरणादिभयम् ॥ ३१ ॥ सर्वस्मिन्निन्द्रियगणेतद्ब्राह्मवक्रयाद्याकारे च सन्नेव सन्मात्रस्वरूपस्त्वमसि ॥ अतो दाहहेतुं भिराध्यात्मिकादिभावैर्न दक्षसे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतरा
 क्रियाशक्तिरपित्वमेव ॥ अतस्त्वेव मनिष्टं कर्तव्यं चनास्तीत्यर्थो नाना यचकारः ॥ अश्वः कलास्तद्व्यतिरेकेण ॥ ३४ ॥

निसेयुणालरूपेधानुष्करिकल्पिते लक्ष्ये ॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्ञानार्थासकथामुपदेशात्सर्वेणायारितवानसीति शेषः ॥ उपदिष्टार्थानां हृदिधारणात्सोपदेशः ॥ प्रबुद्धांस्तस्मिन्
 लसाक्षात्कारज्ञानवात्ज्ञातोसीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तवाज्ञानमयमध्याङ्गकालेक्षीणमिति मया ज्ञातमित्याह ॥ यावदिति ॥ १८ ॥ इदानीमद्यतनदिनस्योत्तरभागे ॥ त्व
 दयास्तपरित्यक्चेतसि क्षयमागते सति ॥ १९ ॥ अचित्ततया निःस्वरूपता बुद्ध्या ॥ २० ॥ दृष्टेः परमात्मनिष्यक्ते ॥ २१ ॥ आत्मन्यन्योन्याभ्यासात्सदसत्तामयत्वमेव हि
 वासनान्मसुयानेषु मलेषु विमलं सखे ॥ यदकिंशुरन्तस्तद्विशतीषु र्थाविसे ॥ १४ ॥ कषायपाके संपन्ने त्वं मया द्याविबोधितः ॥ तेनाद्यै
 वतवाज्ञानक्षयो जातो महा मते ॥ १५ ॥ अद्यप्यकषायस्त्वमद्यैव ज्ञानसंकथाम् ॥ अद्येह सोपदेशस्त्वमद्यैव सिप्रबुद्धवान् ॥ १६ ॥
 शुभाशुभानां सर्वेषां कर्मणा मय संक्षयः ॥ सत्संगव्यपदेशेन तव निष्पत्तिमागतः ॥ १७ ॥ यावदस्य दिनस्यैष पूर्वभागः महीपते ॥ ताव
 ज्ञेतोहं ममेतितवाज्ञानं बभूव ह ॥ १८ ॥ इदानीमहचो बोधाच्चेतसि क्षयमागते ॥ त्वदयात्संपरित्यक्ते संप्रबुद्धोऽसि भूपते ॥ १९ ॥ त्वदिद्या
 यो र्यो लयो हृष्टस्तज्ज्ञानं सा परा गतिः ॥ २० ॥ प्रबुद्धोऽसि विमुक्तोऽसि त्वत्कंचित्तत्त्वयानुप ॥ सदसत्तामयत्वं हित्व यात्यक्तमसत्पदम् ॥ २१ ॥
 वीतशोको निरायासो निरसंगो न न्य आत्मवान् ॥ महादयो मुनिर्मान्स्वरूपेति श्रुतिर्मते ॥ २२ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ एवं हि भग
 वन् जतो मूर्खस्यैवास्ति चित्तभूः ॥ प्रबुद्धस्य न तज्ज्ञस्य चित्तं नाम किल प्रभो ॥ २४ ॥ जीवन्मुक्तास्तदेते हि विहरन्ति कथं वद ॥ अविद्यमान
 मनसोऽप्युष्मदाद्यास्तथानराः ॥ २५ ॥ इति मे कथया शेषमन्यैः स्ववचनांशुभिः ॥ हा हर्तमो मे निपुण मे वं प्रायैः प्रमार्जय ॥ २६ ॥ ॥ कुंभ
 उवाच ॥ ॥ यथा वदसितत्त्वज्ञ तत्त्वैव हि नान्यथा ॥ चित्तं हि जीवन्मुक्तानां नास्त्वं कुंभ इवाश्मनाम् ॥ २७ ॥ पुनर्जननयो न्याया वा स
 नाघनवासना ॥ सा प्रोक्ता चित्तशब्देन न सा तज्ज्ञस्य विद्यते ॥ २८ ॥ यथा वासनया तज्ज्ञा विहरन्तीह कर्मसु ॥ तांस्त्वं सत्त्वाभिधां विद्धि पुन
 र्जननवर्जिताम् ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्ता महात्मानः सत्त्वस्थाः संयतो द्विधाः ॥ विहरन्ति गता संगं न चित्तस्थाः कदाचन ॥ ३० ॥
 चित्तनामतदेव असतो जगतः पदकल्पनास्थानम् ॥ २१ ॥ २३ ॥ चित्तेत्यक्ते जीवन्मुक्तान् किं न तः करणेन व्यग्रहारा सिद्धिरिति प्रष्टुं राजा पीठिकारचयति ॥ एवं हीति ॥ यदीत्य
 र्थे किल शब्दः ॥ २४ ॥ प्रष्टव्या शदर्शयति ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ तत्तर्हि ॥ २५ ॥ अन्यैर्दुर्बलमिति शेषः ॥ अन्यैः प्रसिद्धसूर्याय शुचिलक्षणैः स्ववचनांशुभिः प्रसिद्धतमो विल
 क्षणहा हर्तम प्रमार्जयेति वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यथा भर्जिता विर्तुन्याश्चला जानवीक्षादिशब्दवाच्यानाप्यकुरादिजननक्षमास्तद्वत्तत्त्वज्ञानाभिर्जित निरावरण सत्त्वं मनः श
 ब्दवाच्यनापि पुनर्जननसमर्थमित्यर्थः ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारभासात्तदेव करणाभास इत्याह ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ ३० ॥

तदूर्ध्वं तत्कालो रदृष्टिस्तत्र तत्तानमेवाभिमतवेदनप्राप्त्यनन्तरं तत्प्रत्यक्षार्थः ॥ १८ ॥ गुच्छद्वापासलभ्यस्त्वर्गो हि गुच्छसुखमज्ञानमेव बहुमतनतस्त्वविद्यामित्याशयेनाह ॥ त्वपदिति ॥ त्वर्गो नामेति क्रियमानदलुच्छसुखम् ॥ किञ्चैवेति सभास ॥ अवर्तनीयधर्मकीर्तनाद्यप्यपराधसहजनाशयत्वात्तद्वैश्वस्येति ॥ १९ ॥ ज्ञानदीर्घत्वाद्वाज्ञानाद्युक्तयवगुच्छत्वमोदितारिषद्वैतत्वाशयेनाह ॥ येनेति ॥ रीतिरिति नन्तम् ॥ तदनुज्ञानमाकुर्वन् भ्रमभूतपापित्वद्वेषतयः श्लेशो निमग्न इत्याह ॥ चूडाकृति ॥ २० ॥ आश्रयोवाप्तमस्यास्य ॥ आदिपदान्ताप्यप्यल्लुब्धितकमधिकारनिर्वाहकविशेषणान्तराणि च ॥ तदभिमानतस्मादधनैक्यप्रद्विकल्पविशेषेनाश्रयसहस्राभ्यस्यमप्यकत्वात्कलनोपेक्षितं तस्यकमप्यस्यभिनिच्छब्दान्नाप्यणादितयः श्लेशमयुरभानर्थत्वमप्यप्यर्थनिकर्मदीनिषष्ट ॥ २१ ॥

स्वर्गादिमहासुरवेहतोत्सपसः कथमनर्थवतयाह ॥ आद्यताविति ॥ भोसुमतेयतोस्यतपसआदिभागआचरणावस्थाअतभाग फलक्षयावस्थाचहु स्वरूपावेव मध्येस्वर्गादिभो
 गावस्थायामेवसुरस्सकिल ॥ तर्हि किमयाकृतंतपोव्यर्थमेवनेत्याह ॥ यतइति ॥ यतस्तपसैवतेचित्तकषायपाकास्त्राप्रततत्त्वबोधसमयोजातः अतोहेतो सर्वतपोरूपावि
 कस्याशायास्मिन्विकल्पेनत्वंज्ञानेपरिणमतितरफलेनैवफलवतोपिचभवति ॥ ४२ ॥ तत्रज्ञानेवद्धपदस्थिरोभव ॥ विविदिषतियज्ञेनदानेनतपसेत्यादिश्रुतेस्तरफलेनैवतेनपस
 साफल्यमितिभाव ॥ ज्ञानफलचिद्बोमलाभेनसर्वमेवलब्धम् ॥ सर्वस्यजगतस्ततएवोद्भवस्थितिलयश्रुतेरित्याशयेनाह ॥ चिद्बोद्भवइति ॥ ४३ ॥ यथापिकार्यमिष्टमकार्यमनिष्टं
 वसर्वमपिब्रह्मसमुद्रावदवएवतथापितुच्छत्वात्तत्सर्वव्यनिष्कलमेवातस्तत्पक्ष्मपूर्णसमुद्रस्थानीयनिर्विशेषमेवसमाश्रयेत्याह ॥ इदमिति ॥ ४४ ॥ परमप्रेमास्पदत्वात्निरति
 शयानदरूपस्यस्वइष्टातरप्रार्थनापक्षयातादृशत्वलाभाप्रार्थनमेववरामित्याशयेनाह ॥ इदमिति ॥ यथाऽलब्धदयितयास्त्रिपालब्धव्यदयितव्रतिमेइष्टप्रार्थयस्वेत्यन्यथा
 आद्यंतवस्यसुमतेमध्यएवजुखंस्मभोः ॥ यतस्तेसमयोजातोयस्मिन्परिणमंतिच ॥ ४२ ॥ तपारूपविकल्पांशास्तत्रवद्धपदोभव ॥ चि
 द्बोद्धानभसोत्यच्छात्सर्वभावाःसमुत्थिताः ॥ ४३ ॥ तथैवपरिदृश्यतेतत्रैवविलयंगताः ॥ इदंकार्यमिदंनेतिसंकल्पाब्रह्मावदवः ॥ ४४ ॥
 वंध्यंशिरिवध्वजत्यक्तापूर्णमेवसमाश्रय ॥ इष्टंमेप्रार्थयस्वतियथैवप्राथ्यतेसखे ॥ ४५ ॥ स्त्रियातथैवसकथंदयितःप्राथ्यतेस्वयम् ॥
 संकल्परचितानेतान्भावानापदभासुरान् ॥ ४६ ॥ मृदंतिनमहात्मानःप्राज्ञाजलरवीन्निव ॥ स्वर्गमोक्षादिफलदंयत्किंचित्सर्वमेवतत्
 ॥ ४७ ॥ त्यक्तासमसमाभासोयोस्यसावेववैभव ॥ सत्त्वंसत्त्वेननाशेननाशं हि विगतस्महः ॥ ४८ ॥ पदार्थौघमिमंमृदंतिष्ठास्मंदित
 चित्तभूः ॥ अपरिस्पंदचित्तस्यसंस्तुतिर्नैवधावति ॥ ४९ ॥ पौरुषप्रभवसाधाधोविपत्तिर्हिमतौयथा ॥ यानियानाहदुःखानिप्रसफुरंतिजग
 त्रये ॥ ५० ॥ चेतश्चापलजान्येवतानितानिमहीपते ॥ स्थिरंशांतंगतस्पंदयस्यचित्तमचापलम् ॥ सदैवसमहानंदोसाध्याज्यस्यसभाज
 नम् ॥ ५१ ॥ अथचेतसितत्त्वज्ञस्पंदारूपदौत्वमेकताम् ॥ नीत्वातिष्ठयथाकाममैक्यमागत्यशाश्वतम् ॥ ५२ ॥

तेतथैवस्वयदयितएवकथनप्राथ्यते नस्मिन्साधीनतयालब्धेनदधीनलब्धव्यातराणास्वतएवलाभादितिभावः ॥ ४५ ॥ अगंकल्पात्मातिरिक्तेष्टानपुरुषार्थत्वलब्धत्वादेवाप्रा
 र्थनीयत्वमुक्तम् ॥ वस्तुतस्तुतेषातत्त्वज्ञदशातुच्छत्वादपाश्चत्वमेवेत्याह ॥ संकल्पेति ॥ आपदइवअभासुरानरमणीयान् ॥ ४६ ॥ जलरवीन्द्रविप्रतिविबानिव ॥ ज्ञानलाभा
 तरस्वर्गादिसाधनानीवापवर्गसाधनाभ्यपिहेयान्येवेत्यारयेनाह ॥ स्वर्गीति ॥ ४७ ॥ सर्वपदार्थेषुसदृशःसत्त्वेनवप्राह्यअसदशान्तुनित्यनष्टत्वेनैवप्राह्यश्रित्तचाचल्यवनेत्याह ॥
 सत्वमिति ॥ ४८ ॥ अस्पदितचित्तभूरित्युक्तेऽप्योजनमाह ॥ अपरिस्पदेति ॥ नधावतिनप्राप्नोति ॥ यथास्याभाविकप्रवृत्तिलक्षणपुरुषापरार्थधनमवाविपत्तिमर्तौविवेकज्ञानो
 दयेसतिनप्राप्नोतिद्वदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सम्यग्भगवावरणतयाराजतइतिसभाट्टसाक्षात्कृतआत्मातद्भावस्यभाजनमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ स्पदास्पदैतस्साक्षिमात्रतादर्श
 नैकतानीत्यासाक्षिणमपिब्रह्मात्मैक्यमागत्यप्राप्यभूमानदभावेनयथाकामपूर्णकामतयातिष्ठेत्यर्थः ॥ ५२ ॥

आमन्त्र्यतर्हि ते कुभे विस्मितस्य महीपतेः ॥ चिरं विस्मय विभ्रंतिः समाधा विह्वलयन्ति ॥ १ ॥ यथेदं सर्वं मुस्थितमित्यध्यारोपेण यथा च प्रविलीयत इत्यपवादेन च सर्वं पूर्णं ब्रह्मतत्त्वं
 ते मया कथितम् ॥ १ ॥ गुरुशास्त्राभ्याश्चुत्वा स्वीयविचारेण मत्वा च सस्यगुह्यसाक्षाद्दृष्टावरणभगात्स्यष्टपरेपदे कदाचित्समाधिप्राधान्येन कदाचिद्ब्रह्महारेण च यथेच्छसित
 यातिष्ठ ॥ २ ॥ स्वर्गिभद्रसमाप्तम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ एषामहुपदिष्टैव ॥ ५ ॥ सप्रणामप्रतिवचनात्पूर्वमर्तर्धानम् ॥ साध्वीभिर्भर्तृकृतनमस्कारस्याप्राप्तत्वात् ॥ ६ ॥ स्वमादिप्रतिभा
 नगतं धनादिवस्तु ॥ अतेजागरे ॥ ७ ॥ चित्रमाश्रयम् ॥ ८ ॥ चिरोदयसदाप्रभातशश्वताभ्युदयवाब्रह्म ॥ ९ ॥ कालयुत्तयाभाभ्योदयसमययोगेन ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इयं सा
 कुंभउवाच ॥ इतिते कथितं सर्वं शिखिध्वजमहीपते ॥ यथेदमुस्थितं सर्वं यथा च प्रविलीयते ॥ १ ॥ एतच्छ्रुत्वा च बुद्ध्वा च मत्वा च मुनिना
 यक ॥ यथेच्छसितयातिष्ठष्टेष्वष्टपरेपदे ॥ २ ॥ स्वर्गगच्छान्यहंपर्वकाले स्मिन्नारदो मुनिः ॥ ब्रह्मलोकात्समायातो भवत्यमरसंसदि
 ॥ ३ ॥ न मां पश्यति चेत्तत्र तकोपमुपगच्छति ॥ नोद्वेजनीया भव्येन गुरवो हिकदाचन ॥ ४ ॥ त्यक्तसंकल्पलोखेन न किंचिद्भिवांछता ॥
 लयासदैव वसव्यं दृष्टिरेषैव पावना ॥ ५ ॥ श्रीयस्मिष्टउवाच ॥ इति यावत्सतिवचः पुष्पहस्तः शिखिध्वजः ॥ प्रणामाय ददात्येषताव
 दंतर्धिमाययौ ॥ ६ ॥ प्रतिभानगतं वस्तु यथैवातेन दृश्यते ॥ न दृष्टवांसं यथा कुंभमग्रे राजा शिखिध्वजः ॥ ७ ॥ गते कुंभे महीपालः परं विस्म
 यमाययौ ॥ तमेवाचितयं श्रिञ्चिञ्चार्पित इवाभवत् ॥ ८ ॥ इदं संचितं यामास चिञ्चं विलसितं विधेः ॥ यत्कुंभव्यपदर्शेन बाधितोऽस्मि चिरो
 दयम् ॥ ९ ॥ कनारदसुतः कुंभः कहांनाम शिखिध्वजः ॥ केवलं कालयुत्सयैव सोहंसं परिबोधितः ॥ १० ॥ अहो नु सभ्यक्रथितं देवपुत्रेण सु
 क्तिमत ॥ अहो नु संप्रबुद्धोऽस्मि मोहनिद्राकुलश्चिरात् ॥ ११ ॥ कहांमासं विनिमंन्नाः क्रियाजालकुक्कर्म ॥ इदं कार्यमिदं नेति मिथ्याविभ्रम
 चक्रके ॥ १२ ॥ अहो नु शीतलाशुद्धाशान्तं यंपदवीनिजा ॥ रसायनोद्भवाकारासत्वं शीतयतीह मे ॥ १३ ॥ शास्त्रानि परिनिर्वाप्ति सुख
 मासे च केवलम् ॥ लणप्रमपि नेच्छामि संस्थितोऽस्मि यथास्थितम् ॥ १४ ॥ एवं संचितं यत्प्राप्तं जानूनं निर्वासनाशयः ॥ शैलादिव स मुल्की
 णो मौनमेवावतस्थितवान् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नेव ततो मौने निःसंकल्पे निराश्रये ॥ प्रातिष्ठां निश्चलां प्राप्य स तस्यौगिरिशृंगवत् ॥ १६ ॥ स तत्र
 संशान्तभयोऽचिरेण चिरेण विभ्रंतिः समात्मा ॥ चिरेण संप्राप्तनिजामलात्मा योगेन सुष्यापततो दितात्मा ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा०
 दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजसमाधानं नाम द्वाधिकशततमः सर्गः ॥ १०२ ॥ ॥ ६३ ॥ क्षाकतास्मरूपा समाध्यपदवी ॥ सत्त्वनिर्वासनं म
 न ॥ १३ ॥ तैनेव स्वस्वपूर्णकामतामाह ॥ शास्त्राभीति ॥ १४ ॥ शैलात्समुल्कीर्णः प्रतिभादिव मौनवागादिचेष्टारहितयथास्यात्तथा समाहितो वतस्थितवान् ॥ छादसत्त्वाह्लि
 टकसु ॥ १५ ॥ मौने मुनिकर्मणि समाधौ ॥ १६ ॥ सराजातयसमावौ सप्राप्तनिजामलात्मा सन्समात्मा समरसः सत्त्वचिरेण विभ्रंतिः सत्त्वचि
 रकालानुवृत्तेन योगेन अदितात्मा अखण्डितस्वभावः सुष्यापसुषुप्त इव विश्रायमेत्यर्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० ह्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १०२ ॥

पूरात्ताया परात्ताऽप्येणपुराणम् ॥ यथाभूत्पावनराक्षसराजापञ्चवर्ष्यते ॥ १ ॥ एवमुक्तरीत्याशिरिखिष्वजोराजानिर्विकल्पसमाधानात्काष्ठकुब्जोपमस्थितिरभूदिति
 शय ॥ वृहत्तज्ज्वालातीर्त्तनिपायवत् ॥ १ ॥ ततारपुत्र ॥ २ ॥ देवपुत्राद्वर्त्तितकुम्भेयम् ॥ क्षिणक्षीरातीररूपमाकारजपाह ॥ १ ॥ चयकर्मराकाकार्यमजानुरजनमित्यर्थ ॥ २ ॥
 कुम्भानारय ॥ ५ ॥ समुत्कार्यनिमानकारनिर्भट्टमकाष्ठमिदमिच्छत्यम् ॥ १ ॥ अपराका ॥ ७ ॥ इदानीं प्रारभ्यकर्मशेषकालेदेहत्यागार्किकिमर्दकरोतिनकरोतिवत्या

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ निर्विकल्पसमाधानात्काष्ठकुब्जोपमस्थिति ॥ एवशिरिखिष्वजोराजाचूडालामधुनाशृणु ॥ १ ॥ शिरिखिष्वजत
 भतारकुम्भवपणतनसा ॥ प्रबोध्यातीर्धभागत्यतारतरसानम् ॥ २ ॥ देवपुत्राकतिष्योधिजहोमायाविनिर्मिताम् ॥ विदग्धमुग्धमा
 कारक्षेणजपाहस्तुदरम् ॥ ३ ॥ नमसास्वपुरप्रापविवेशांतपुरक्षणात् ॥ दृष्ट्वाधभूवलोकस्यनृपकर्मचकारच ॥ ४ ॥ वासरञ्चितयनाय
 पुनरपरमत्यसा ॥ यभूवकुम्भोयोगेनशिरिखिष्वजवनययौ ॥ ५ ॥ तयातत्रैवतभूपमपश्यदनभूमिगा ॥ निर्विकल्पसमाधिस्यसमुरकीर्ण
 मिवदुमम् ॥ ६ ॥ अहंनुखलुभोदिष्ट्याविश्रातोयमिहात्मनि ॥ स्थितस्वस्यसमशान्तहलुवाषपुनपुन ॥ ७ ॥ तदेनतावेदतस्माद्वाधया
 मिपरात्पदात् ॥ इदानीमवर्किदेहत्यागमेपकरोतिवै ॥ ८ ॥ किंचित्कालसुरत्वेपराज्येनविपिनेनवा ॥ मममेवगमिष्यावस्यत्केदहविमौ
 समौ ॥ ९ ॥ तस्यापदेशोविषमपरिणामनगच्छति ॥ अनेनाभ्यासयोगेनतावदावोधयाम्यहम् ॥ १० ॥ इतिसच्चित्त्यचूडालासिंहनाद
 चपरसा ॥ भूयोभूयप्रभोरभेवनेचरमयप्रदम् ॥ ११ ॥ नचचालशिलेवाद्वायदानादेनतेनस ॥ भूयोभूयश्रुतेनापितदासातव्यचाल
 यत् ॥ १२ ॥ चालितपातिताप्येययदानुनुधेनप ॥ तदासच्चित्तयामासचूडालाकुम्भरूपिणी ॥ १३ ॥ अहोपरिणतसाधुस्वपदेभग
 वानयम् ॥ तदेनहिप्रयायुक्तयासांप्रतपोधयाम्यहम् ॥ १४ ॥ अयवैर्महात्मानांकिमर्थयोधयाम्यहम् ॥ विदेहयोधमासायतिष्ठत्वेपय
 याल्लखम् ॥ १५ ॥ अहमप्यनादहमिमत्यक्कापरपदम् ॥ अपुनर्जननायेवगच्छामीहकिंसमम् ॥ १६ ॥

शय ॥ ८ ॥ विपिनेभोयकमक्षयपर्वतविपिनेनवा ॥ समुत्पत्तकालमवसौनुत्पत्तभाशौगमिष्याव ॥ कैवल्यमिति शेष ॥ ९ ॥ उपेक्षाभ्यामप्याकतपरिणामसमममू
 निरवस्थितिपर्वतपराधकनगच्छन्निदानीमवहेष्यामे ॥ तथाचकीलमन्मुक्तिमुखांनभवायमप्यपमबोध्यदतिभाष ॥ १० ॥ यथाभूत् ॥ ११ ॥ पाणिसेपेपणाश्चालयत्
 ॥ १२ ॥ १२ ॥ सममभूमिकानुपदेशयपर्वतपरिणत ॥ अहोदत्ताप्यर्थे ॥ तथाचतस्रोपदेशोविषमपरिणामनगच्छतीतिमदीयसमावनादशैवेतिभाष ॥ १३ ॥ अतएवाह ॥
 अपयवति ॥ निरवस्थितिपर्वत ॥ १४ ॥ सप्तसहस्रगच्छाभिर्दृष्ट्वाजीवनेकिमधिकमुत्तरमिति शेष ॥ १५ ॥

महामतिरित्यनेनावश्यभोक्तव्यतदीयप्रारब्धकर्मशेषमपि सास्वमत्यादृष्ट्वा पुनर्संचितयामासंति सूचनाय ॥ १७ ॥ सर्वानिर्वासनं मनस्तस्य सस्कारलेशात्मना शेषो यद्विलद्वरे
प्रारब्धवशेषितमाया लेशोपहिते हाद्वैतलक्षण्यसि ॥ १८ ॥ कालेन तदुद्भवसमयेन ॥ यथावसतारभेदुमेमूलकोशे मूलप्रदेशो यो भौमो रसस्तस्मिन् सुक्ष्मभावेनालीना विपुष्यजा
लमिव सत्वशेषो यद्यस्तीति पूर्वोक्तान्यय ॥ १९ ॥ तर्हि सत्वबोधितो य जीवन्मुक्तः स नृएव महिमिव विहरन् अवल्येव ॥ अथ यदि सत्वशेषस्यापि बाधान्मुक्तो भवति तत्तर्हि महमपि स
ममेन साकमेव मुक्तिगच्छामि ॥ २० ॥ स्थाने देहोष्मलिगेन वक्ष्यमाणलिगेन पति जीवतीति सा शक्यमालोक्य सवोधहेतूदयने सत्वशेषव्यवृथ्यत अस्य हृदिसत्वशेषोऽस्तेवेत्यवाच

इति संचित्य देहं संचित्य कुमभ्युद्यतासती ॥ पुनः संचितयामास चूडालासामहामतिः ॥ १७ ॥ आलोकयामि चैतावदेनेदं देहमहीपते ॥ यद्य
स्य सत्त्वशेषोऽस्ति बोधबीजं हृदये ॥ १८ ॥ तत्कालेनैव भगवान्संप्रबोधमुपैष्यति ॥ मूलकोशरसालानि पुष्पजालमिव हुमे ॥ १९ ॥ तद्
व विहरन् जीवन्मुक्त एव भवत्यलम् ॥ मुक्तो भवत्ययं यदि मन्ये गच्छामि तत्समम् ॥ २० ॥ इति संचित्य चूडालास्य शनैः नयेन च ॥ पति
मालोक्य साशंकमुवाच वरवर्णिनी ॥ २१ ॥ अस्त्येव सत्वशेषोऽस्य हृदिसंबोधकारणम् ॥ संबोधहेतूदयनसत्वशेषं व्यबुध्यत ॥ २२ ॥
श्रीराम उवाच ॥ ॥ भृशं संशातचित्तस्य कष्टोऽष्टमस्थिते ॥ सत्वशेषः कथं ब्रह्मज्ञायते ध्यानशालिनः ॥ २३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
प्रबोधकारणं यस्य दुर्हृदं शृणु वपुर्हृदि ॥ विद्यते सत्वशेषो तर्वाजेषु फलं यथा ॥ २४ ॥ चित्तस्यंदं विद्युक्तस्य तस्यास्पंदितसंज्ञितः ॥ द्वित्वैक
त्वविहीनस्य समस्याचलसंस्थिते ॥ २५ ॥ कायः समसमाभोगानभलायति न हृदयति ॥ नास्तेति न चोदति सममेवावतिष्ठते ॥ २६ ॥
द्वित्वैकत्वादियुक्तस्य यस्य स्पंदते मनः ॥ तस्य देहोऽन्यतामेति नास्पंदस्य कदाचन ॥ २७ ॥ चित्तस्यंदो हि सर्वपांकारणं जगतः स्थिते ॥ रा
मभावविकाराणां कुसुमानां यथामधुः ॥ २८ ॥ अस्मिन् यथास्य तादेहे चेतसो हि मुहुर्मुहुः ॥ हर्षः कोपो न संमोहो वशमेति रघूदह ॥ २९ ॥

चेति परेण सहान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्थानेन नयेन चेति यदुक्ततत्र न यथावदर्थजिज्ञासुरामपृच्छति ॥ भृशमिति ॥ २३ ॥ देहे हृद्वि विपरिणामापक्षयादिविकारानुदयः सत्व
शेषेऽलिगमित्युत्तरवर्त्तुल्लिख्यमनुवदति ॥ प्रबोधेति द्वाभ्याम् ॥ २४ ॥ द्वित्वैकत्वविहीनस्य निर्विकल्पस्य ॥ २५ ॥ ग्लायति ग्लानिगच्छति ॥ २६ ॥ अन्यस्य तु तद्वैपरीत्यमित्या
ह ॥ द्वित्वैकत्वादीति ॥ २७ ॥ तत्कुतस्तत्राह ॥ चित्तस्य इदं ॥ जगतः स्थिते र्व्यवहारस्य हेतुभूतानां सर्वपांकारणविकाराणां कारणम् ॥ २८ ॥ अतएव पुनर्जन्मवीजसत्त्वे स्मा
द्वहाद्वहात्तरप्रयास्य तसो मुहुर्मुहुर्नयेन यत्समागोपि हर्षः कोपः संमोहश्च न वशमेति न निर्दोशकपते ॥ तदेव पुनर्जन्मावश्यभावेऽलिगमित्यर्थः ॥ २९ ॥

चित्तद्वाराद्विकाराधीनकायविविकाराभिर्जनदत्ताह ॥ चित्तद्वेति ॥ सर्वत्रनिर्वासनचित्तेनर्वाञ्जित अमृतिवशनेनत्यक्त ॥ तथावचित्तेनाहतपापरिपृष्टवदेहद्व्यादि
 विकारादेर्गुणितभाह ॥ १ ॥ दहभ्राष्ट्रलिङ्गादिर्द्वैयोगादिपञ्चभनदरपन ॥ ११ ॥ कियत्कालर्वाभमूर्तेः सत्त्वमुपलभ्यतदतिषेधारः शेषशेषेणतत्त्वशामपूर्यतिमित्ताह ॥
 सत्त्वमूर्तेः सत्त्वमूर्तेः भविकरस्य माधियुष्यम् ॥ कालाद्याह ॥ शयस्यकालात् ॥ १२ ॥ सत्त्वस्यापिषयेनुरगतोदेहोर्विलीयतदत्ताह ॥ देहेद्वेति ॥ मोक्षित्तमित्यस्यभरणा
 भिन्नापम् ॥ नात्यसहर्षनिद्राभवाभिन्नापम् ॥ पञ्चत्वेनभरणम् ॥ १३ ॥ शितिव्यभवेदेर्गुर्वावर्तलगानितयादद्यात्तत्ताह ॥ शितिव्यभजस्येति ॥ नेत्रासाऊष्मणा ॥ १४ ॥
 चित्तप्रशमनायातंकायाय सत्त्ववर्जित ॥ याधेतोषरस्येवतस्यभावविकारम् ॥ १५ ॥ वीच्यादिनययोदतिसभायाजलसंतते ॥ तथा
 नदस्यतटाप ममायामत्यसतत ॥ १६ ॥ सत्त्वस्यानुपलभोक्तिनतस्योपशमाहते ॥ यावद्वातिसमतत्त्वकालाच्छाभ्यतिकेवलम् ॥ १७ ॥
 दहयस्मिस्तुतंचित्तनापिसत्त्वचवियते ॥ सतापेहिमवद्रामपञ्चत्वेनविलीयते ॥ १८ ॥ शितिव्यजस्यंदहेसोनिश्चितसंजसंजित ॥ स
 त्वांशतचमयुक्तंजननलानिभाजनम् ॥ १९ ॥ ततथाभूतमालोक्ष्यमत्तुर्देहवरांगना ॥ अनुज्झितवर्तदेहचित्तयामाससत्त्वम् ॥ २० ॥
 चित्तसत्त्ववपुश्चन्द्रविभ्यापध्याभ्यहम् ॥ भविव्याघ्राधनकालमयतज्जहिसत्त्वता ॥ २१ ॥ नयोधयामिययेनचिरात्तद्व्यतस्त्वम् ॥
 विमंकेववतिष्ठमिदंवाधयाम्यहम् ॥ २२ ॥ इतिमचित्तव्यूहालदेहकरणपजरम् ॥ संत्यज्यप्रापचित्तत्वेभ्यतिमापतवर्जिते ॥ २३ ॥
 तन्मात्रेननास्यदहत्वासत्ववत नमो ॥ स्विवेशपुनदहस्वर्नाहमिवपक्षिणी ॥ २४ ॥ कुमारातिरयत्त्यायनिविष्टाकुसुमस्यले ॥ सा
 मगागुनदत्तासाभ्रमरार्द्वनि सना ॥ २५ ॥ तसामसन्ममाकण्यचित्तत्वगुणशालिनी ॥ वयुधेभूपतदेहवसतद्वपयिनी ॥ २६ ॥ दश
 विरासयामासतंतटाकद्वान्तिनीम् ॥ दशतसत्त्वसपत्ति शितिव्यजमर्हापति ॥ २७ ॥

पञ्चसमाधायतनमनुसधत् ॥ ततपत्यादिता ॥ स्वरहमनुस्मिन्नवर्तनी ॥ १५ ॥ चित्तसत्त्वपागुनतद्दार्ढ्यप्रलतशयकायपद्वेशेनमभिरयतप्रतत्त्वभावेवस्थितान्तर्वाचिकार
 तनमभिरप्यदाधनकोमपुर्नेवसोपयार्थानि ॥ १६ ॥ ननुविराणसत्त्वपद्वेशेनपुण्यार्थोक्तिमोधनत्वरयातभाह ॥ नेति ॥ राज्यपालनेनियक्ताह्नमर्त्तवसमाध्यास्यानुराक्तं भु
 न्तिनापचर्याचिन्ममार्त्तव्यवस्थानुराक्तमार्त्तभाह ॥ १७ ॥ स्वेदेहसंत्यज्यतद्वपयिरेयतदीयेद्वाह्नप्रलजक्षणेचित्तमभिरस्थितंभावेत्यध ॥ १८ ॥ तथानिर्धक्त्वसमाधिना
 क्षीणारकदहत्वेनानयाभननायास्तर्वाचिराभासवतिष्ठनुदृष्टयमभनानुकूलस्वरम् ॥ १९ ॥ २० ॥ किमुच्चिदाभासस्त्वचित्ताराजगुद्धिरितिव्यभजनाह्माभसत्कारो
 द्वाधेनज्ञानत्वापादेहकाह्नप्यासागुदुष्ये ॥ २१ ॥ तस्यमाधितिनीटिनाम् ॥ २२ ॥

गायत्रिमित्यशित्यात्वाभावश्छांदसः ॥ परेण दिव्येन वपुषा युक्तमपरं सामवेदमिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ ४३ ॥ कुसुमं पुष्पांजलिम् ॥ अनेन तपःप्रभावात् साकसंचितपुष्पाणामभलानतागम्य
ते ॥ ४४ ॥ दिव्यात्स भाग्योदयेन उदिता पुनर्दर्शनाभ्युदयफलस्य हितगोचरतांगताः ॥ अथवा किमद्वाभ्यांचितया महान्तःस्वतएव परानुपहोद्यता इत्याशयेनाह ॥ केनामेति
॥ ४५ ॥ महुक्तकारणनचेदिहागमने द्वितीयकि कारणं भवेत्संभाविततद्गृहीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ त्वयैव समंसाकम् ॥ स्थानत्वामेव स्मरविति यावत् ॥ ४७ ॥ अतएव रम्येपि स्वर्गसा
अपस्वरकुंभमग्रस्यं सामगायनतत्परम् ॥ परेण वपुषा युक्तं सामवेदमिवापरम् ॥ ४३ ॥ अहो वत वयं धन्याः पुनः प्राप्सोमनिःस्वतः ॥ इत्येवो
दाहरन्नाजाकुंभाय कुसुमं ददौ ॥ ४४ ॥ दिव्योदिताः स्मो भगवंस्तव चेत्सिपावने ॥ केनामवामहासत्वाः प्रसादेष्वंगनो स्थिताः ॥ ४५ ॥ अ
स्मत्पवित्रीकरणमेवागमनकारणम् ॥ न चेत्किंचागमेद्ब्रूहि द्वितीयं कारणं भवेत् ॥ ४६ ॥ कुंभ उवाच ॥ यतः प्रभृति यातोस्मि त्वत्सका
शादनिंदितः ॥ ततः प्रभृतिचेतोमे त्वयैव हसमं स्थितम् ॥ ४७ ॥ रम्ये स्वर्गेन तिष्ठामि समीपे तव सांप्रतम् ॥ अभीष्टमुद्यदेवांगरम्याणां तत्पु
रः स्थितम् ॥ ४८ ॥ त्वाद्दृशो बंधुरासश्च मुह्यन्मित्रं तथा सरवा ॥ विश्वास्योवापिशिष्यश्च मन्ये जगति नास्मि मे ॥ ४९ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥
अहो न फलितं पुण्यपादपैर्नः कुलाचले ॥ यस्माद्भवानसंगोपि बांछत्यस्मत्समागमम् ॥ ५० ॥ इदं वनमिमेदत्ताभृत्याय महमादृतः ॥
रोचते तेन चैरस्वर्गस्तदिह स्थीयतां प्रभो ॥ ५१ ॥ भवद्वितीर्णया योगयुक्त्या विश्रांतवानहम् ॥ यथासाधो तथामन्ये स्वर्गो विश्रमणं कुतः
॥ ५२ ॥ तामेव सांस्थितिं स्वच्छामवलंब्य प्रकाशिनीम् ॥ विहरेह यथाकामं स्वर्गभूमितले तथा ॥ ५३ ॥ कुंभ उवाच ॥ परेपदे महा
नदे कच्चिद्विश्रांतवानसि ॥ इदं भेदमयंदुःखं कच्चिस्संस्तुक्तवानसि ॥ ५४ ॥ कच्चिदापातरम्येभ्यः संकल्पेभ्योरतिर्भूशम् ॥ निर्मूलतांगतरा
जन्भोगनीरसमेव ते ॥ ५५ ॥ हेयादेयदृशातीतं शांतं शमसमास्थिति ॥ यथाप्राप्तेष्वनुदेगं कच्चिन्नवमनः स्थितम् ॥ ५६ ॥ शिखिध्वज
उवाच ॥ त्वत्प्रसादेन भगवद्दृष्टाद्दृष्टातिगागतिः ॥ प्रातः संसारसीमां तोलं ब्योलं ब्यव्यनिश्चयः ॥ ५७ ॥ चिरादतिचिरेणैव विश्रांतो
स्मि निरामयः ॥ लब्धं लब्धव्यमखिलं तसः संश्रिरसं स्थितः ॥ ५८ ॥ नोपदेष्टव्यमस्माकं किंचिदप्युपयुज्यते ॥ सर्वत्रैवातिहमोस्मि संस्थि
तोस्मि गतज्वरः ॥ ५९ ॥

प्रतनतिष्ठामि किन्तु तव समीपे तिष्ठामि ॥ हे अंगयतो बहूनामपिरभ्याणां मध्ये चित्तस्य यद्वा भीष्टभाषति तत्प्रयोगप्राप्त्यमेव सत्पुरःस्थितं भवति नोद्योगं विनेति त्वद्दर्शनोद्योगवशादेव समागमनमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ मयिको वा ते मीतिहेतुरतिशयस्तथाह ॥ त्वादृशद्विति ॥ ४९ ॥ कुलाच्चले अस्मिन्मदरे ॥ ५० ॥ मसीत्याते स्वर्गो नरोच्चेत्तर्हि इह मत्सन्निद्धौ ॥ ५१ ॥ ममापित्व द्वितीयां समाधिं सुखवृत्तस्य स्वर्गोच्छानास्तीत्याह ॥ भवद्वितीयायेति ॥ वितीर्णयादत्तया ॥ ५२ ॥ तां प्रसमुपदिष्टा मेव भूमानदसस्थितिमवलम्ब्य ॥ प्रकाशिनीत्यप्रकारात् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ शमेन समस्थिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ चिराद्बहुकालोत्तरम् ॥ अतिचिरेण दिनत्रयपर्यन्तम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

ब्रह्मनामाभिरेव ॥ तदाभसत्यनेनासममन स्वस्यात्मन एव परात्म्याभिमतम् ॥ ६० ॥ यदित्यदप्यतिक्रमनं वास्तविकं दृष्टं लभ्यते ॥ नि सद्येतिरिति ॥ स्पष्ट
 म् ॥ ६१ म ॥ नदिर्वाशसिद्धम तात्पदकारोति ० द ० पू ॥ इति धर्मात्तम सग ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कुंभस्तरमरोराक्षासभोगेच्छाप्रवृत्तये ॥ स्वगापदशास्त्र्या
 नैवपुन्युरागम् ॥ १ ॥ इत्युक्तं नकाराभिरालनीत्यप्यात्मविधिनाभि कथाभिप्रायस्तरस्य दशविधिरप्य ॥ १ ॥ सरसातिस्त्रिभ्यानि सारसानि पश्चानि पश्चिमि पुनानि च य
 सिम्भूररनभानरापिनि वरुणमूलादिनाश्वनरक्षक प्रसिद्धेन्द्रनरनेश्वरविद्यारोप ॥ २ ॥ तेन अविभक्त्युक्त्यसिद्धेनाश्वरोप ॥ धनमहाराज्ये ॥ कालनवीधिपुत्रावर्तनरूप
 ज्ञातमज्ञातमप्राप्तसक्त्यक्त्यभाश्रितम् ॥ तत्त्वपरत्वसत्त्वं मे स्वस्यैवास्ति किंचन ॥ ६० ॥ नि संस्तुतिर्विगतमोहमयो विरागानित्यो
 दित मममनागयसवमोभ्य ॥ सवात्मक सकलसंकलनाविशुक्त आकाशकांशविशदसमभास्थितोस्मि ॥ ६१ ॥ ॥ इत्यापवा ०
 वा ० द ० मा ० नि ० पू ० च ० कुंभापुनरागमननाम इयधिकजाततम सर्ग ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्य
 ध्यात्मविधिनाभि रथाभिस्तोपरस्परम् ॥ आसातेवैषवेत्तारौ मुहुर्तं जितयवन ॥ १ ॥ तत उत्थाय कस्मिंश्चित्सानौ सरससारसे ॥ मरोव
 रं वनेष्वेव विद्वतो नन्दनेवने ॥ २ ॥ तनाचारणताभिश्च कथाभिस्तोवनतत ॥ नीतवतौ दिनान्यथैतासुकाननवीथिषु ॥ ३ ॥ ॥ अयकुम्भ
 उवाचान्यदनयावोगिराविति ॥ तदंभितितृपंभत्वा तावुभौ प्रविचरतु ॥ ४ ॥ वनाभ्यन्तरे कुरुपाणिजगलानितनानि च ॥ सरासिगुल्मजा
 टानि शृंगाणि गह्वानि च ॥ ५ ॥ नर्दांशास्तथाप्रामानगराणि वनानि च ॥ मजुषोपानगिरीन्कुजास्तौर्यान्यायतनानि च ॥ ६ ॥ सममे
 वममरुहौ समवेतो स्थितावुभौ ॥ समसत्त्वोसमोत्साहौ भंसतौ तस्यतु सदा ॥ ७ ॥ आनर्चतु पितृन् देवान्नुभुजातेचरायव ॥ समतेमेव
 मित्तचसममुद्राधनुवतु ॥ ८ ॥ तमालवनलवदंशुमदारगह्वरेषु च ॥ दपतीस्त्रिष्वद्वदयो सुदृढास्तौ विरेजतु ॥ ९ ॥ इदं गेहमिदं नेति विवक्तव्य
 पटनमन ॥ नजहारतयारामवात्येव विबुधावलम्बम् ॥ १० ॥ विचरेतुस्तौ सुदृढौ कश्चिद्वृत्तिविधुसरो ॥ कश्चिच्च दनदिग्धर्गा कश्चिद
 स्मानुरजितौ ॥ ११ ॥ कश्चिद्विध्यां परधरो चिनायरधरो कश्चित् ॥ कश्चित्सहस्रसहस्रौ कश्चित्कुसुममद्वितौ ॥ १२ ॥

निम्नर ॥ नर्तनाटपर्यादनकपयाद्यदस्य निरुतासुच्यते ॥ १ ॥ ओर्मस्य भिन्नतौ ॥ मयस्तेषु कुम्भस्याप्यर्थासिद्धाकृष्टास्तद्वत्सु भयककृष्टवर्तितसमानकम्बुनामाभिप्रत्यक्षे

निष्कान्त्यपि ररे ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ १ ॥ समवेतो समुद्रीशरीरिणस्तद्वत्प्रापिषममेव स्थितौ शब्दतौ परस्परानुभवकथयतौ ॥ ७ ॥ विस्रमलादौ रतिलमररोषेति यावत् ॥ ८ ॥ १ ॥
 अनिरुद्धिप्रतिक्षणमाह ॥ नर्ममिति ॥ विरक्तकटनानां यामनजहार ॥ १० ॥ प्रियामिदं विवक्तव्योपितयोर्नाभिस्त्याह ॥ विचरतु रित्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥

सत्वेननिर्वासनचित्तेनोदात्तयाउत्कृष्टतया ॥ १३ ॥ अथकेवलमिजभावेनपरस्परौपभोजकारब्धभोगोत्तरकालद्वयतिभावोपभोजकारब्धोद्भवकाले ॥ १४ ॥ कामेन
अन्नधर्मेणरोगेणनवचित्ता ॥ १५ ॥ यथापामभोगप्रतिअतिष्ठतंअनिवृत्तगतीनाम् ॥ एकस्याभोगनिवृत्तावेवाप्रहोनिर्वधस्तदाल्लिकायादत्ति सामूढतैव ॥ १६ ॥ अधर्मरोग
अमादिहेतुभ्योभोगेभ्योलोकोत्पद्यमानिवर्तितव्यमेवअनृतत्तमक्तिरित्याशयेनाह ॥ निजइति ॥ एवसर्वसामग्रीसत्वेपियास्वभर्त्तरनकामवतीसाअजीवन्मुक्ताचेद्भर्तृपभो

दिनैःकतिपयेरेवसमचित्ततयातया ॥ सलोदात्ततयाचैवराजकुंभवदावभौ ॥ १३ ॥ अथतंशुरगर्भाभंचूडालासाशिखिध्वजम् ॥ द
ध्वाशोभामुपगतंचित्तयामासमानिनी ॥ १४ ॥ अयंपतिरदीनात्मारम्याश्वनभूमयः ॥ इयंस्थितिरनायासायानकामेनवंचिता ॥ १५ ॥
जीवन्मुक्तधियाभोगंयथाप्राप्तमतिष्ठताम् ॥ एकाग्रहालिकतुच्छामूढतैवोदिताभवेत् ॥ १६ ॥ निजःपतिरुदारात्मानिराधिश्चनवंव
वयः ॥ ग्रहाणिपुष्पजालानिसाहतायानकामिनी ॥ १७ ॥ वनपुष्पलतागोहेस्वायत्तेभर्तरिप्रिया ॥ रमतेयाननिर्दुःखासाहतेवदुरंगना
॥ १८ ॥ रम्यंविवाहितंकांतंपतिमासाद्यनिर्जने ॥ स्त्रीसतीयानरमतेनाधिगस्तुदुरंगनाम् ॥ १९ ॥ समुज्झतायथाप्राप्तमपिवेद्यविदास
दा ॥ अनिद्यंसमुदाराधिकितज्ज्ञेनकृतंभवेत् ॥ २० ॥ तार्किकिद्रचयाम्याशुप्रपंचंप्रेक्षयावने ॥ येनायंभूपतिर्भर्तारमतेमयिमानदः ॥ २१ ॥
इतिसिंचित्यचूडालाकुंभवेपथरापतिम् ॥ प्राहकाननगल्मस्थाकोकिलंकोकिलायथा ॥ २२ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ चैत्रमासस्यशुक्लो
यंप्रतिपदिवसोमहान् ॥ अद्यास्थानंमहारंभस्वर्गोभवतिवैहरेः ॥ २३ ॥ सन्निधानंमयातत्रकर्तव्यंपितुरग्रतः ॥ यथास्थिताहिनियतिर्न
संत्याज्याकदाचन ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यंमेत्वयेहचवनावनौ ॥ क्रीडतानवपुष्यायांसमुद्देगमगच्छता ॥ २५ ॥ आगच्छामिदिनांते
द्यनिर्विकल्पंनभस्तलात् ॥ सर्गादतितरामेवल्वत्संगोममतुष्टये ॥ २६ ॥ इत्युक्तामंजरीकुंभोददौमित्रायकौस्तुर्भाम् ॥ प्रीतयेस्वामिव
प्रीतिकांतानंदनदक्षजाम् ॥ २७ ॥

गविघातपापेनहता जीवन्मुक्ताचेह्लोकसग्रहभागप्रयुक्तनिदाहिनाहेतयर्थः ॥ १७ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वर्तेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ अनिद्यस्वउदाराधर्भोगंसमुज्झताकिंकिम
धिकफलंकृतभवेत् ॥ नकिंचिद्विषयः ॥ २० ॥ प्रेक्षयास्वप्रज्ञया ॥ मथिरमतेरतिसुखलभते ॥ २१ ॥ २२ ॥ अस्थापदेवार्पसंभामेकनम् ॥ हरेरिद्रस्य ॥ २३ ॥ पितुर्ना
रदस्य ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यमेआगमनमासायंप्रतीक्षितव्यम् ॥ २५ ॥ निर्विकल्पआगमनपाक्षिकत्वरहितनियतमितिधावत् ॥ २६ ॥ कातामनोहरा नंदनदक्षकस्यत
रुस्तज्जामंजरीम् ॥ २७ ॥

रात्मुत्पयोशेतिजलमथलहृ ॥ १८ ॥ घनघनेनविषारिप्रसरणरीलपुष्पाजलिम् ॥ पदसस्कारपक्षेनपुसर्कलिंगसर्वनामेतिपागेवपदत्तभरगनपुमर्कलिंगपविशेषसबधे
चिननिवर्त्तते ॥ तथाशाब्दतमङ्गाभाभ्योराक्यधानेनभ्रनासादिभिरपिप्लुतिहृगतमनियमः क्रियतेपथपथनस्याप्रदयादनीति ॥ हिमकालेभगौह्रिम् ॥ १९ ॥ आरर्नित्विप्रसर
याम्भनदेशादधि ॥ अर्धमपम ॥ १० ॥ स्वधृष्टालक्ष्यम् ॥ आयदोप्राय ॥ ११ ॥ स्फुरतनाकमतपृषभकरीत संजातभगरीकआकार संस्थानयस्यनयाविधकभ्यहक्षोप
मम् ॥ ११ ॥ ११ ॥ पयाहक्षोभलपुष्पनाथतिलहृम् ॥ १२ ॥ तपगतवसन्निधौमूर्त्तयामपुतिविकार ॥ श्यामादौघनमप्यस्यावृष्टाला ॥ १५ ॥ आदृत सादर ॥ १६ ॥ वि
आगतम्यत्वयाशोभमेववदतिभूपती ॥ पुष्टुवेधवनाह्योमशरन्मुखपयोदवत् ॥ १८ ॥ पुष्पाजलिजहौव्योमवजनकुसुमदामजम् ॥
विसारिवनवातनहिमहेमइवांशुद ॥ १९ ॥ शिखिध्वजोव्रजंततददर्शाऽदर्शनंनदा ॥ उन्निद्रोद्वययावहीधीमयीतिर्हिहृत्स्यजा ॥ ३० ॥
शिखिध्वजदृशाभतेव्योभिकुम्भवपुर्जहौ ॥ शांतावर्त्तववारिश्रीमुंभ्यास्वरूपमाययौ ॥ ३१ ॥ प्रापमजरिताकारकस्यदक्षोपमपुरम् ॥
स्फुरत्पताकमालीयस्वंगरम्यदिव पथा ॥ ३२ ॥ अत पुरमदभ्यैवविवेशललनाकुलम् ॥ मधुमासमहालक्ष्मिलमछनमिवहुमम् ॥ ३३ ॥
राजकायाणि सर्वाणि तत्र सपापसत्वरम् ॥ शिखिध्वजस्य पुरत पपातफलपुष्पवम् ॥ ३४ ॥ तत्रकोलपुतिमुखचकाराखिलभानसा ॥
इहृसनहारमिवश्चामाखिलमिवांशुजम् ॥ ३५ ॥ तंद्वजातादृशाकारसमुत्तस्थौशिखिध्वज ॥ बभूवखिलचैताश्चसमुवाचैदमादृत
॥ ३६ ॥ देवपुत्रनमस्तेस्तुविमनाइवलक्ष्यसे ॥ कुमस्त्वत्पुजसरभमिदमासनमास्यताम् ॥ ३७ ॥ सतोविदितवेधायेतोहिहर्षविपादजा
म् ॥ नाश्रयतिस्तिस्वस्थापद्माइवलक्ष्यसे ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तेनक्षमापतिनेत्युक्तेकुम्भआहासनेविशन् ॥ गिरा
विपण्णयाशीणवंशस्वनसमानया ॥ ३९ ॥ यावद्देहमवस्थासुसमचित्ततयेवये ॥ कर्मद्विधैर्नतिष्ठतिनेतत्त्वविद शठा ॥ ४० ॥

मना त्विनयनादपलक्ष्य ॥ मस्तच्छानिर्दोशेनेत्यर्थ ॥ सराप्रलक्षणयामनलापम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ बाष्पद्रुमकटाज्जालाच्छीर्णशस्त्रनसमावया ॥ १९ ॥ विदितवेधायपुरुषा
इयधियारजास्थिरिनाभयमीतिपुरुकनयकाश्चिदोषविषस्यत्कुभाउवाच ॥ यावद्देहिमर्त्त ॥ क्षानमयुक्तसमधिषत्तनानातरीयकर्मैद्रियचेष्टानिहृत्परेषक्कानिनोत्क्षणाभिनि
त्युपादयतदविशो नसमिचित्तत्त्वविपारम्भकमपयत्कर्मैद्रियचेष्टोद्भवमायापराधेनेत्याशय ॥ २ ॥